

Præfatio -
Plafmeicus' ovi; Tanc
De Tanc. Loni alediemu
2 Sculemum perimom
uicem inuicem
Scule; promomine, vorku
Raximier Prælystensa
10. X. 39. -

HIPPOCRATIS COI MEDICORVM

OMNIVM LONGE

principis, Opera qua

apud nos extant

omnia,

*

Per Ianum Cornarium Medicum Physicum

Latina lingua conscripta.

Accessit Hippocratis De Hominis Structura liber.

Nicolao Petreio Corcyrao interprete,

antea non excusus.

Cum Indice rerum copiosissimo.

L V C D V N I,

Apud Antonium Vincentium.

1664.

E. lib. Arg. Spon. M. 1664.

AVGVSTISSIMIS
AC PRVDENTISSIMIS,
HONESTISSIMISQVE VIRIS,

*Senatui populoque Imperialis urbis Au-
guste Vindelicorum, Ianus Corna-
rius Medicus Physicus,*

S. D.

ON alienum, nec ab re esse arbitror, Au-
gustissime Auguste urbis Senatus, hoc in lo-
co, hac instituta ad amplitudinem tuam, in
Hippocratis Cei medicinæ principis scri-
ptorum, à me in Latinam linguam transla-
torum editionem, præfatione, paulò altius
repetere, qualis fuerit nostro hoc ævo rei medicæ, & simul
etiam aliarum artium ac studiorum status: qualis factus sit
progressus: quantū accesserit incrementi: & quid de toto hoc
studiorum genere sit sperandum. Nam & necessariam esse
Hippocratis librorum editionem, lectionem, ac cognitionē,
inde clarè constabit: & me hac vel peractorū laborum gra-
tia, meminisse iuuabit: & qui ista legent, non inutilem conse-
quentur huius narrationis cognitionem: & Amplitudo tua,
spero, harum rerum memoria iucundè afficietur, & si quid
præsidij ac opis ad hæc studia conseruanda opus fuerit, (sicur
reuera vestram, urbiū Imperialium opem desiderant ac im-
plorant) huc libenter incumbet, quo literæ vnicū totius vitæ
ornamētum durent ac vigeant, in Germania nostra, ne si hæc
corruant ac iaceant, verè neutra vita vocari mereatur, haud
secus quàm neutrum corpus medicis dicitur, quòd neque sa-
num, neq; ægrotum appellari potest. Talis autem futura vi-
ta mihi viderur, vt miti ac familiari nobis similitudine, res
omnium tristissima, & perpetua nocte obscurior adumbre-
tur, si horum studiorum lux extinguatur, si literarum decus
deturpetur, si robur illud, quod & pacem, & rerum publi-
carum ac priuatarum tranquillitatem retinet, elanguescat

Epistola

Quum itaq; primum animum ad medicinæ studia adiicerem, magna erat honorum & professorum, & librorum penuria: adeo ut Hippocrates & Galenus medicæ sectæ optimæ, rationalis illius, principes, & nominibus quidem suis iustis, in scholis satis noti essent, quâ vulgo Hippocras & Galienus à plerisque omnibus appellarentur. Itaq; quum essem adolescens viginti natus annos, ex Petri Mosellani, viri & eruditi, & imprimis sua eloquenti fecundia ornati auditoribus. (Nam neque hunc, neq; alium ullum unquam priuatum præceptorē habui, post primam grammaticæ rudimentis) in literis utriusq; linguæ eo progressus, ut non modo grammatica docerem sed etiam Poetas ac Oratores Græcos publice enarrarem, plurimum mox ab initio, ab honestissimæ artis discendæ proposito decidebam. Auertebat enim me barbari scholarum magistri, & non multo expositioribus suis potiores scriptores, quibus cum medicorum scholæ pro optimis autoribus utebatur, Auicenna, Rasis, Albucasis, Auenzoar, Mesuas, & alij non citra tadium nominandi, Arabicum hominum genus. His accedebant practices scriptores superioris seculi ac illius quoque, gens per omnia inepta, torrida, ac impura, & tam spurcè Latine loquens, ac tam infelicitè id quod docere vult tradens, ut penitus desperare ex tam putidis libris fore posse, ut unquam ad medicinæ cognitionem peruenirem, eam videlicet quam ex Hippocratis aliquot libellis, aphorismis dico, prognostico, & eo qui de vitæ ratione in morbis acutis inscribitur, olfecissem: & quâ mihi ex Galeni aliquot libellis Latine itidem extrahibus delineassem. Erant autem hi Leonicensi interpretatione, De febrium differentiis libri duo, & Copi versione sex libri De locis affectis inscripti. Et his interpretibus, tum extabant quoque Hippocratici illi libelli. Ac in philosophia quidē eo tempore extabat sua lingua Plato, Aristoteles, Theophrastus, Xenophon, & Plutarchus, magno erga bona studia Aldi Manutij beneficio. Verum in medicina nihil Hippocratis ac Galeni ipsorum lingua habebatur, præter Hippocratis aphorismos, quos Philippus Melanchthon mihi communicauerat, & unâ Galeni methodum, quam Romæ si rectè memini, excusam, apud amicum quendam videram. Hic ego dum ambiguus quid facerem sæpe mecum cogitarem, tandem illud statui, quod præfens esset boni consulendum esse, donec aliquan-

do

Nuncupatoria.

do dies meliora proferret. Proinde relictis magna ex parte Arabibus illis scriptoribus, & ex practicis quoque paucis aliquot, melioribus ut fieri solet in malorum electione, assumptis: videbantur autem tales esse, Bertrutius, Gatina, Gainerius: his ad prædictos libellos Hippocratis ac Galeni additis ac collatis, sed magno interposito intervallo, aliquot annis medicinæ studia festatus sum, donec cum his tum magister magnus artis videretur per suum mihi, ut artis periculum facerem, quod iam per annos vigintiquinque facere pergo, ab eo tempore quo primum animum ad medicinæ studia velut dixi, adieci. Quanto verò meo commodum hoc fecerim aut etiam aliorum utilitate, non est quod multum iactem. Diligentiam meam & fidem, tum in docendo qualiacunque didici, tum in curando qualia ars præstare potuit, multis cognitam esse scio. Opes velut studiorum impeditæ, non anxie querui, & ea quoque quæ contingere potuissent, contempsî. Hoc nondum scio an commodum, aut potius incommodum dici debeat, quod totum istud studiorum priorum genus, per totos novem annos à me tractatum, relinquere ac quasi dediscere coactus fuim, quum iam magnam Europæ partem, rerum medicarum experiendarum gratia peruagatus, Basileam peruenissem. Et quod quidem incommodum hoc sit, tot horas malè collocasse in studiis dediscendis, nemo non intelligit, etiam ex his quibus non dediscenda, sed amplectenda esse illa adhuc hodie videntur. Quod verò commodum sit, totam barbaram medicinam à me esse relictam, & Græcam assumptam, productam & non parum per me etiam auctam, & ampliatam, nondum persuasum esse scio plerisque, qui adhuc cum Gryllo grunnire malunt, & glandibus veluti frugibus optimis repertis. Profecto horum ingenia velut ineptissima & iudicia velut nihil sani habentia auersatus, tum mox toto pectore ad Hippocratem Græcum, ac Galenum, itémq; Paulum me contuli, paulo ante Venetiis ex Aldi iridem officina allatos: quibus etiam alienis ad tempus utebar, atque in his ita versabar, ut vel totum Hippocratem ad Latinos transcribere me posse non desperarem. si tam magni laboris præmium alicui de affuisset: nedum de Galeno ac Paulo ambigerem, quos faciliores esse, vel leuiter Græca scientibus con-

Epistola

stat: si quis modo non penitus rudis eos autores aggredi conetur. Et extant libelli duo Hippocratis eo anno à me conuersi, alter de aere, aquis, & locis: alter de flatibus inscriptus, qui animum meum studiosis satis declararunt, quantum uoluerim medicinam illinc adiutam. Nec deerat nobis inhor-
ratorum ad rem tentatam strenuè obeundam, inter quos magno erga optima studia merito præcipuè mihi nominandus est Des. Erasmus Roterodamus, cuius etiam scripta ad me epistola extat, qua ad me constanter prosequendum id quod in Hippocrateam medicinam principem orsus essem, inhortatur. Ad idè me institutù Frobenius ac Episcopus, qui prius etiam aliquot mihi commentationum fuere autores, tatum non cogebant: digni profectò propter sua in doctos homines merita, ut ab omnibus bonis uiris aduersus *inueris* amulos instar ignauorum fucorum insidiantes libris ipsorum sumptibus & industria in lucem editis, foueantur & tueantur. Quum igitur hæc mea tunc fuerit voluntas, & nò omnino desperata etiam præstandi facultas, Cur, inquit aliquis ex illis, ad tot annos dilatum est, quod propter communem utilitatem, si ita est ueluti ipse dicis, quàm primum inuulgari oportuerat? Fatebor sanè hæc quod res est. Primum quidem voluntatem meam remota est maxima operis difficultas. Nam ut glossas & voces penitus obsoletas omittamus: ut dicendi genus breue illud, & quo uelut per ænigmata, innuere magis quàm significare sententiam uoluit, ne producamus: adeo ut ne Galenus quidem se ex omnibus extricare valeat: ut nihil etiam dicamus de lectione varia, ac subinde à plurimis præcis Hippocratis expositioribus mutata, & temporis insuper iniuria corrupta: uel ipsa uetustatis reuerendi seris maiestas detertere possit, ne quis familiarius uersare doctissima, & per omnia grauissima scripta audeat. Quod verò tantæ grauitatis, maiestatisque scriptor sit Hippocrates, idèque optimus methodi doctor, etiam Plato testatur de ipso reliquit, cuius uerba ex Phædro adscribere non pigebit. Fierine posse putas, inquit Socrates, ut quis animæ naturam pro dignitate consideret, absque uniuerſi naturæ? Si quidem Hippocrati Asclepiadarum generis credere oportet, inquit Phædrus, neque corporis, circa hanc methodum. Bene, inquit Socrates, amicissime Phædre, Hippocrates dicit. Opor-

tec

Nuncupatoria.

tec tamen insuper ad Hippocratem, etiam rationem expendere, & an consona est, uidere. Ita sentio, respondet Phædrus. Proinde de natura considerare, inquit Socrates, quid tandem dicit Hippocrates, & ratio uera? Nòne hoc modo? De cuiuscunque rei natura considerare oportet, primum simplèxne sit, an multarum specierum, id in quo artifices esse volumus, & alios ut tales sint facere. Deinde si simplex est, vim ipsius considerare, quam à natura habeat, ad hoc ut in aliud faciat, quid, aut quam ut ab alio patiat. Si uerò plures species habuerit, his enumeratis, id quod in una, hoc in singulis considerare, quidnam à natura facere solet, aut quid ab alio pati. Consequens, inquit Phædrus, hoc est ò Socrates. Proinde methodus, ait Socrates, absque his similis est itineri cæci. Hæc enim Plato. Et non sunt quidem hæc ita ad uerbù in Hippocrate, sed talis est omaino doctrinæ methodus libri De natura hominis inscripti, ut de nullo alio loqui hæc uideatur Plato: quæquam à multis methodus etiam in aliis huius uiri scriptis genuinis esse uideatur. Quare quum hætenus reperti sint, qui Platonem, qui Aristotelem, qui Theophrastum, qui reliquos Græcorum philosophos ac scriptores, ad Latinos conu-
tere aggressi sint, & aliquid operæ præciji præstiterint in Hippocrate nemo hoc feliciter tentauit, ex toto, ut ne in minutissimis quidem libellis aliqui satis aptos artifices se declarauerint. Non igitur nihil est quod & nos de difficultate huius scriptoris queramus, qui hætenus omnes ex æquo à se auertierunt: nunquam ex toto à nobis desperatum sit, forte ut aliquando omni difficultate superata, Latinus à nobis factus Hippocrates legatur. Accessit ad hanc difficultatem alia remora ex temporum infelicitate. Quum enim per uiginti ferme iam annos medicina Græca reuiscere coepit: reducti sint Hippocrates, Galenus, Aetius, Paulus, Dioscorides: & hi non sua solum lingua, sed Latini etiam magna ex parte (uno Hippocrate hætenus saltem excepto) tum per doctos aliquot viros, tum per nos quoque facti, tamen ea est seculi infelicitas, ut nemo tantæ artis, quæ ipsam etià uitam, quæ nihil homini preciosius esse potest, conseruat: pretium agnoscat. Vidimus ardens primum studium multorum circa linguas addiscendas: deferbuit hoc paulatim. Vidimus maximum studiosorum còcursum ad discendâ theologiam.

AA 4 quum

Epistola

quam primum in Germania sincerior pietatis doctrina illucesceret: Durauit hic aliquot annis. Transitum est ad studium iuris ciuilib: Nec puto vllō vnquam tempore tot fuisse studiosos, qui leges Imperatorias sequerentur, aut doctorum titulis insignirentur. Sola Medicina vbique contempta iacet, frigent gymnasia, torpent professores, ars ipsa in *arxipia* abiit, & non nisi apud delyras aniculas, & recutitos Apellas, & eos qui multorum periculis de sua ignorantia experimenta faciunt, eius vsus quaeritur: paucis quibusdam bonis medicis non in vsu publicum, sed in priuatum sibi thesaurum, vera medicinae studia possidentibus. Quāquam ego quidem grauiorem adhuc, ac similem timeam optimae artis ruinam, si contingeret vt alius aliquando euehatur, qualem videlicet Christianae religionis studium pertulit, & qualem iuris scientia minari videtur. Sicut enim dum pij aliquot viri euangelium Christi purum ac sincerum reducere conati sunt, factum est vt apud plerosque Christus penitus fabula factus sit, & parum adhuc in paucorum cordibus hareat: Ita ex magna iuris scientia eo peruenitur, vt ius sit in armis ac vi positum, vt sint qui quiduis sibi licere adstruant, adulterare, scortari, pradari, prodere, rapere, agere, capere, & coelum ac terram miscere, modo apex sit in iure scripto, qui vt ipsorum cupiditatibus inferuiat cogi possit, quomodo summum ius summam iniuriam esse, iuxta vetus adeo verbum, atque ita omnem optimarum legum doctrinam, vsu ac necessitatem intercidere, nemo non sentit. Atque vtinam non similis casus maneat rectissimum medicinae studium, si quando etiā hoc ad summum adductum fuerit: & ex scholae umbra, ad publici exercitij theatrum productum. Sed quis prohibere potest malos vt ne sui similes sint, in quosunque studiorum genere peruertendo: & ea quae ad multorum salutem inuenta sunt, partim per ignorantiam, partim ex malitia, ad perniciem abutendo: Propter tales cessandum a nobis non est, vt non optima faciamus, doceamus, ac in lucem proferamus, & artem per se optimam ad summum statum euehamus. Nos certe vt quod possumus huc conferremus, & vt & ocij, & negotij nostri ratio publice omnibus constaret, saepe in partibus editis libellis promissum saepe repositum saepe repetitum Hippocratem nostrum. Latinum tandem etiam his infelicis

Nuncupatoria.

felicissimis temporibus, quibus praeter ea quae iam relata sunt, omnia perpetuo metu consternata grauatur, infidiis pertentantur, prodicionibus obtinentur, bello expugnantur, incendiis consumuntur, edere voluimus atque hunc inestimabilibus laboribus, & non leui sumptu ac rei familiaris iactura, perpetuis quindecim annis absolutum. Non quod eos totos in hoc solum opus impenderimus: hoc enim vere esset suo tibi iumento malum accersire: sed quod nunquam hanc curam reiecerimus huius quoque operis absoluendi, dum illa partim de Graecis plurima translata, partim a nobis scripta ac commentata, in publicum emisimus, non omnino nulla nostra priuata utilitate. Fatendum enim & praedicandum quoque hoc est, quum & magnorum principum, & praclararum vrbiū, magnificentiam ac liberalitatem simus experti, & ad haec praestanda quali fomite quodam coaliti, ac prouesti. Superauimus autem hanc operis difficultatem, tum saepe repetita Hippocratis lectione, tum locorum subinde alibi ab ipso Hippocrate repetitorum collatione, tum perlecta denuo tota Galeni Graeca ac Latina editione, eo studio vt totum aliquando editurus sim Galenum, aliqua parte ex mea translatione, & reliquis itidem versionibus ad veram Graecam lectionem correctis. Et profecto longum esset hic declarare, quibus rationibus inductus, multa ex lectione Aldini, plurima praeter lectionem Frobeniani exemplaris, a nobis ad multa manuscripta exemplaria collati ac editi. in hac nostra Latina Hippocratis conuersione mutauerimus. Statuimus autem huc impendere quinquennium plus minus, vt si dens vitam tamdiu prorogarit, totius nostrae conuersionis ratio ac aliqua expositio extret, in diurnaliorum siue coniecturarum libris, tot a describendis, quot omnino existunt libri Hippocratis scriptorum. Interim tamē hunc praecipuum nobis fuisse scopum, studiosos omnes non celabimus, quem etiam pro iustissima lege Galenus agnoscat, dum sic scribit: Hec, inquit, Lex mihi in exponendo ac interpretando obseruatur, vt vniuscuiusque scripta ex illo ipso declarentur & non vanis opinionibus, & pronuntiata citra demonstrationem sententia quisque quicquid velit deblateret. Hanc legem nobis in scopum, in Hippocratis libris Latine conscribendis proposuimus, & omnes obscuros locos collatione ad

Epistola

alios facta, ubi hoc fieri potuit, exposuimus, reddidimus ac expressimus, multis immutatis, non paucis reiectis, plurimis appositis, quæ nec in impressis, nec manu scriptis codicibus ita habentur: sed tamen ut alicubi vestigia veræ lectionis etiam ex illis odorati sumus. Quorum omnium iusto opere à nobis ratio reddetur. Atque hæcenus suffecerit protulisse me studiorum nostri aui statum, progressum ac augmentum, & præcipuè rei medicæ. Cuius primum, summum ac maximum authorem, tandem ego Latinis hominibus non minorem, sed aliquanto, nisi penitus fallor, meliorem quam Græcis extat legendum produco, edo ac publico. At ne ego mihi tanti beneficij publici gratiam expetere videar, aut ne tanti authoris ac operis patronum præstare me posse, aliunde confidere puter: ad te Augustissime Senatus Augustane confugio. Tuxæ amplitudini hanc auctoritatem deferro. Tuxæ erga literas & literatos benignitati hanc gratiam deberi confiteor, quod Hippocrates Latinus noster publicè extat, habetur, legitur: quod rebus mortalium iuvandis opus expositum est, ultra duo millia annorum ab omnibus in Latina lingua desideratum. Nec verò videri possum aut velut ignotus, aut temerè, ad tantorum virorum præsidium confugisse, dum in publicè recepto illo more dedicandorum ac consecrandorum librorum, ad vos viri Augustenses me recipio. Nam quum vestra Respublica, per omnem non modo Europam, sed orbem terrarum celeberrima sit, à bonis legibus, à probatis ac gravibus moribus, à severa in malos animadversione, à clementi erga bonos benignitate, à pientissimo religionis cultu, ab ingenti erga literas & bona studia favore, à doctissimis consilijs; ac prudentia præstantissimis viris, videri non debeo temerè magis quam recto iudicio, ad tam augusti senatus, ad tantorum virorum tutelam, Hippocratis & pariter meum opus attulisse. Nec ignotus ego vobis esse possum, cuius scripta ac opera tot principes viros, tot claras vrbes fouere ac tueri non dum, quod sciam, penituit. Hic non referam quibus viris semper Respubl. vestra floruerit. Non recensebo Fuggaros, non Paungaitneros, non Ilsongos, non Vuelferos, non Heribrotios, non alias magnas familias principum opes adæquant, & simul pietate, prudentia, fortitudine, magnificentijs; ac summa liberalitate præstantes. Non dicam de Monopol

Nuncupatoria.

nonopoliorum apud vos extantiū utilitate, per quæ fit ut Germani ab hominibus sub polo Antartico habitantibus, & ab ipsis Antipodib⁹ mercimonia, in quotidiano vsu habeant. Non dicam de plebis sedula opera, & laudatissimis operibus, unde linei generis, biliciorum, triliciorum, quadriliciorum variis texturis, multiplicibus tincturis, non modo Germania, sed omnes exteræ etiam nationes redundant. Nec dicam de vrbis magnitudine, splendidis extruccionibus ac ædificijs, & populositate, quæ ut peculiare laudes vrbium sunt, ita & loci optimum situm, & terræ ac nascentium omnium copiam ac vbertatem coarguunt. Verum studium vestrum circa literas, bonas artes, pietatem ac rectam religionem conservandam non tacebo. Quum enim videretis studiorum omnium fluctuationem, sursum deorsum omnia iactari, in præcipiti omnes linguas, artes, ac disciplinas consistere, nullo unquam tempore plures in omnibus scriptores extitisse, partim sua magnificè iactantes, partim aliorum & veterum quoque scripta damnantes: Vos optimos semper apud omnes rectè sentientes habitos authores Græcos, magna copia per occasionem nuper adeo vobis oblatos non neglexistis, sed velut rem reipub. imprimis utilem, eorum opera ac libros cōparastis, cōemistis, ac pro ingenti thesauro, velut reuera est, reposuistis, habetis, & possidetis: non tamè ut priuatā utilitatē hinc vobis quaratis, sed publicum bonum iuuetis, ut si opus sit, inde rebus humanis subsidium afferatis. Neque enim quicquid ad respub. optimè instituendas ac retinendas, utilius est bonorum virorum bonis scriptis. Sicut contra mera pestis est, quæ ex malis malorum libris hauritur. Rectæ enim artes, boni mores, optimæ disciplinæ traduntur ac servantur in bonis libris. At sine rectis artibus, sine bonis moribus, sine optimis disciplinis, & in summa, sine literis vita non est vita censenda, velut supra ab initio dixi, & verus illud chaos, rudis indigestaq; moles reducitur. At vos sane in illo librorum Græcorum thesauro vestro, non vnus alicuius liberalis artis aut disciplinæ authores habetis, sed ex tota philosophia, medicina, mathefi, ac Theologia optimos, & eos neque hæcenus typis excusos, neque multis adeo adhuc visos, imò ne nominibus quidem plerisque omnibus notos, & fortassis nusquam alibi extantes, velut ex indice cognoui, quem multarum rerum

Epistola

rum vſu ac experiētia clarus medicus apud vos Geryon Seilerus ad me miſit. Imò non modo indicem hic amicus noſter miſit, ſed quæ veſtra eſt viri Auguſtini, erga iſta ſtudia benignitas, de vobis eorum librorum etiam vſum mihi promiſit, multa ſimul de veſtra magnanimitate, ac magnifica voluntate mecum loquutus, ac mihi pollicitus. Quamquam autem antea mihi virtutum veſtrarum gloria nò ignota eſſet: (Quis enim ignota eſſe poſſit, quæ per totum orbem decantata eſt?) tamen ex referēte plura cognoui, & propius introſpexi, quàm antea ex auditu & aliorum ſcriptis intellexeram. Acceſſit ad huius narrationem vir excellenti iuris ſcientia, & eximia prudentia præditus Claudius Peutingerus, clariff. Iuriſconſulti Conradi Peutingeri filius, non modo in paternis virtutibus referēdis, ſed in maximis etiam rebus ac negotiis, pro patria obeundis ac gerendis, non iam ſpem, ſed ipſam rem præſtās. Cum hoc viro ante paucos annos mutua aliqua cognitio mihi interceſſit, quæ ſanè iudicium de vobis meum confirmavit, & in id conſilij me abduxit, & breuiter eſſecit, vt non dubitauim Hippocratem hunc Latinum meum ad vos referre, vobis inſcribere ac dedicare, ære ac libra veſtrum facere. Caterum erunt fortassis qui vel hoc nomine Hippocratem à nobis Latine cōſcriptum impetent, quòd præſtiterat Græcum legere, ac ſatis fuerat Græcum extare. His ſanè larga data eſt eius rei faciendæ etiam per me copia. Nam & Græcum exemplar per me editum ex Frobeniana officina, non paucis locis melius ac correctius eſt quàm Venetum. Et ſi vere Hippocratis ſtudioſi ſunt illi, nò porritabit ipſos vel ambo coemere, habere, ac legere, ambo etiam plura inquirere, quo tandem emendatiſſimus ſua lingua loquens Hippocrates habeatur. Quin & ego ſemper ita ſenſi, melius eſſe quosvis ſcriptores in ſua lingua, qua ipſi ſcripſerunt legere, quàm optimè etiam in aliam trãſlatos. Sed quid facient hi qui Græcum non intelligunt? Antea oſtendi huius authoris difficultatem, breuitatem, & ænigmatiſ ſimilem obſcuritatē. Quandiu verò expectandum nobis eſt hoc ſeculum, in quo medicinæ ſtudioſi ex æquo omnes ad legendum ac intelligendū Hippocratem Græcum ſufficienter eſſe autem Hippocratem talem rei medicæ auctorem, vt ſine ipſo res medica integrè conſiſtere non poſſit, & ſæpe

Nuncupatoria.

ſæpe aliàs dixi, & nunc non minus alienuerantiſſimè affirmo. Totus enim Galenus omnem ſuam doctrinam ad Hippocraticam methodum, velut adamantiſimū direxit. Idem fecerunt & antè, & poſt Galenū, optimi quinque tum medici, tum philoſophi, vt inepuſiſimos, pariter ac indoctiſſimos te eſſe declarauerunt, qui vnquam ab Hippocrate deſciuerunt, aut ipſius dogmata impetiuere, quorum multos adeò in libris ſuis hinc inde, ex omni occasione Galenus reuelit, ac explodit. Demus autem hoc ſeculum ſpem nobis iniicere de futuris. Nam reuera nullum antea fuit, in quo per omnem ferè Europam pariter vtriuſque linguæ cognitio tantum aliquandiu floruiſſet. At quid vetat, aut quid adeò obſtuit, hæc etiam acceſſionem linguæ Latinæ contingere, vt Hippocrates Latius pariter & Græcus legatur? maximè quum etiam Græcus ex noſtra Latina interpretatione clarior euadat, & expolitionis Græci vicè Latinus ſupplere poſſit. Verum mihi, velut antea quoque dixi, videntur omnia nunc ingenia, omnes artes ac diſciplinæ in ſummo ac præcipiti ſtare: atque vti nam ſic retineretur, non recto vt reuerent, & eſſet aliqua ſaltem ſpes in paucis, qui in poſterū ſuis magiſtris diſcipuli euaderent præſtantioreſ. Ego profeſſo quum multis annis à ſcholis abſuerim, à docendi munere abhorruerim, ſtudiis meis ad ſcribendum, & ad exercendam medicinam collatis: proximum ſerè triennium ruſus profeſſor medicinæ conſumpſi, non omnino ſurdo ac muto auditorio, in Heſſorum ac Cartorum principis Academia Marpurgenſi. Sed vt veium apertè fatear, longè infra meam ſpem, & inferiore ſucceſſu quàm Illuſtriſſ. Herois Philippi Heſſorum principis, vel erga me, vel erga ſtudioſos, magnifica liberalitas depoſcere videtur. Non tamen deſunt huius rei cauſæ. Pleriq; omnes fugimus immenſum ſtudioſorum laborem, deliciis ac voluptatem in his conſectamur. Itaque vel quantum iucundum eſt, vel minimè moleſtum didiciſſe ſatis eſſe putamus. Alij ad ea ſtudia ſe conferunt, vnde quàm breuiſſimo tempore, ac minima impenſa aſſequantur, quo ventri ſit cōſultum, & *πρὸς τὴν ἀσθενεῖαν* reſpiciunt, non cogitantes plerumque quàm ſint ad ea tractanda appoſiti. Medicina verò requirit naturæ idoneam, à puero inſtitutionem, doctrinam linguarum, literarum, philoſophiæ, mathematicarum, & totius naturæ

Epistola

naturæ cognitionem: multâ in super industriam ac diligentiam, locum studiis commodum, & longissimū etiam tempus. Si non hæc sunt quæ studiosos à Medicina auertunt, libenter patiar alium potiores causas asserere. Ego Hippocrati in libro De lege hæc referenti accedo. Detineo amplitudinem tuâ Augustissime Senatus longius quàm proposueram: Vnum si adhuc retulero dimittam. Non conatus sum in hac mea translatione Ciceronianus videri, non quòd omnino improbem hoc nouæ sectæ hominum genus, qui per omnia Ciceroni in dicendo similes fieri student: aut quòd penitus negem fieri posse, vt omnes artes ac disciplinæ, Ciceronis dictione in imitationem assumpta ac seruata, tradantur. Sed vt simpliciter dicam, primū quia non placet. Deinde quòd videam magna ex parte longum & inutilem laborem, & postea etiam omnibus factis, conatum infelicem, ac successu carentem, quo plerique ex illis referunt Ciceronem, non aliter quàm Nero princeps Catonē, aut vt vicinius comparem, cuculus lusciniæ. Accedit his seruitas & mancipatio, nullam linguæ, imo ne cogitandi quidem diuersum aliquid, libertatem relinquens. Et quando desinemus esse turpiculæ simia, pulcherriimum hominum genus creati: Sed oportuit hoc quoque ad reliqua seculi incommoda accedere, vt haberemus qui non solum loquendo ac scribendo, Ciceronis simia vt essent, se excruciant, sed etiam Græca omnis generis scripta in Latinam linguam conuertendo, tanta sui mancipatione, vt si modo Ciceronis verbis vndique conquisitis loqui videantur, etiam à sententia subinde excidere nec vereantur, nec animaduertat: quasi magni adeò referat Ciceronem ita exprimere, & quasi nemo alius bonus Latinus scriptor extet, quem sequi oporteat, ipso etiam Cicerone, si cognoscat, risuro suos *καταφρονεῖ*, præferri si quomodo se ad Lælios, Scipiones, Terentios, atque alios composuerit, in memoriam reuocet. Et tamē hic nihil dicam de his rebus quas medicus tractat, quas ne ipse quidem Cicero Ciceronianè eloqui posset, etiam si à Medico de his edoceret: quum famē aliàs non minus sit in rerum naturæ tractatione, nimirū intra moralis ac rationalis philosophiæ limites cōclusus. At tum denum Simia verè simia est, quum etiā supra hominē præstare quid molitur. Hoc itaq; agant hi quibus istud placet,

Nuncupatoria.

et, ac datum est, ego neminē prohibeo. Sed sic sentio, Hippocratem istos fucatos ornatus auersari, & amare vt sicut in sua, ita in omni lingua, breuis & verbis, & sententiis, & tamen plenus ac grauis, clarus item ac dilucidus, quantum ad eius ætatem posteris assequi datur, & quod potissimum est, rectus legatur. In hoc si quid præstiti, quod volui sum assecutus: nec est quod verear vltos nasos, vel *ῥιπονιφωτας*, quantūuis in cornu exacutos. Quo verò sciant studiosi aliquam huius operæ à nobis transactæ partem, Habent in hoc nostro Latino Hippocrate librum De aëre, aquis, & locis, duplo auctum, & nisi fallor integrum: Habent libri de capitis vulneribus principium, quod in Græcis codicibus impressis deest: Habent librū verum *μυρταριον*, id est Vestiarium eundemque De ossibus inscriptum: quæ omnia in Græcis exemplaribus partim desiderantur, partim alieno loco posita, iustis locis restituta sunt. Quorum omnium gratiam vt vobis viri Augustenses, medicinæ studiosos debere volo, ita nec pudebit, nec pigebit vos, spero, summum medicum Hippocratem vestra auctoritate tutum, vestro fauore commendatum, in publicam vtilitatem, & meæ erga Augustissimum Senatum voluntatis declarationem, vobis inscriptum ac dedicatum prodidisse. Valete viri magnifici. Marpurgi Hessorum. Calendis Septembris. Anno Christi M. D. XLV.

INDEX LIBRORVM IN HOC volumine contentorum.

Hippocratis vita ex Sorano,	De natura hominis.	23
folio	De salubri diæta, Polybi.	29
Hippocratis iusiurandum.	De genitura.	31
Lex Hippocratis.	De natura pueri seu foetus.	31
De arte liber.		31
De veteri medicina.	De carnibus.	44
De medico.	De septimestri partu.	48
De decenti ornatu.	De octimestri partu.	52
Præceptiones.	De superfestatione.	53
	De exse:	

Index.

De exsecutione fetus	58	morbis mulierū adiecta	
De dentitione.	59	298	
De corporum refectione.	60	De sterilibus.	301
De corde.	61	De morbis popularib ⁹ liber	
De glandulis.	62	primus.	310
De ossium natura.	65	Liber secundus.	320
De locis in homine.	71	Liber tertius.	328
De aere aquis, & locis.	83	Liber quartus.	338
De flatibus	94	Liber quintus.	344
De medicamentis purganti-		Liber sextus.	354
bus.	98	Liber septimus.	363
De diata siue victus ratione,		De victus ratione in morbis	
liber primus.	98	acutis.	379
Liber secundus.	108	De iudicationibus.	396
Liber tertius.	118	De diebus iudicatoriis.	399
De insonniis.	124	Prænotiones.	401
De alimento.	128	Predictionum, liber primus.	
De humorum usu.	130	408	
De humoribus.	133	Liber secundus.	413
De morbo sacro.	137	Coactæ prænotiones.	423
De morbis, liber primus.	143	De vulneribus capitis.	444
Liber secundus.	154	Chirurgiæ officina.	450
Liber tertius.	172	De fracturis.	454
Liber quartus.	180	De articulis.	469
De affectionibus.	192	De vlceribus.	498
De internis affectionibus.		De fistulis.	503
203		De hæmorrhoidibus.	505
De virginum morbis.	224	De visu.	507
De natura muliebri.	225	Aphorismi.	508
De morbis mulierum, liber		Hippocratis epistola.	520
primus.	242	De hominis structura	540
Liber secundus.	273		
Notha ad finē primi libri de			
		FINIS.	

FINIS.

INDEX COPIOSISSI-

mus in opera Hippocratis.

Bortus graui	rum curatio	229.a
res quā par-	Acetabulorum vteri	pituita
tus 263.f	plenorum curatio	258.a
Abortus pluri	Acida pituitosa	81.e
mi in pri-	am pœxgin	116.f
mis quadraginta diebus	Acyli	114.c
49.b	Acuti morbi iudicium	397.a
Abortus deformes quando	Ad hominis generationē se-	
fiant	mē ex oībus & viri & mu-	
Abortus sanatio	lieris mēbris manat	180.c
168.e	Admonitio sufficiens rerum	
Abortus variæ causæ	omnium vicissitudo	528.f
251.a	Ad mulierē parere nequeun-	
Abcessus tabidorū qui me-	tem medela	305.d
liores	Adolescens in foro decum-	
416.c	bentis historia	330.e
Abcessus iunioribus, quarta	Adolescens in Melibœa ex	
na senioribus magis fiunt	venere calfactus mortuus	
407.c	317.d	
Abcessus quo tēpore magis	Adolescēs multo meraco po-	
fiant	rus perit	352.f
407.c	Adstringentia & corroboran-	
Abcessus circa aures	tia	199.e
411.d.e	Aegri quæ sibi nocent quā	
Abcessus circa aurem	quæ iuuant assumere ma-	
398.b	lunt	5.f
Abcessus in febribus	Aegri quatuor signis seruan-	
134.e	tur	314.c
Abcessus boni	Aegris non semper creden-	
320.f	dum	7.c
Abcessus humorum quid fa-	Aegro perentī omnia, modo	
ciat	non noxia, danda	200.c
357.c	Aegrorum variæ historiæ	
Aceti facultas	366.367.368.375	
132.a.b.113.a	Aegrotorum sedecim narra-	
Acetum mulsum quibus de-	tio	333.e
tur		
76.e		
Acetum mulsum in morbis		
acutis quale esse oporteat		
386.b		
Acetum biliosis magis con-		
fert		
386.e		
Acetum mulieribus magis		
quā viris aduersatur		
386.e		
Acetabulorum pituita pleno		

EB

Aegro

Index.

Aegroti variis morbis corre
pti 321.e.f.322.a.d.325.a
Aegrotus quis 24.f
Aegroti cur non pareant 5.f
Aegrotum quæ vexent 23.e
Aegrotantis ac medici error
259.d.e
Aegrotantis cupiditas 22.d
Aegrotatium varia historia
338.a.b.339.& 340.341
Aegrotantium victus. 202.f
Aegrotorum quatuordecim va
riè agitatorum histor. 316.b
Aegrotorum duodecim histo
ria 328.b.329.330.331
Aequinoctium 118.c
Aes optimum 105.e
Aesculapius & Hercules in
hominum utilitatem nati
538.f.2.d
Aetatis transmutatio 337.e
Aestas & hyems in fracturis
quid possit 454.d
Aestas bilem, ver autem san
guinem parit 136.a
Aetatum singularum morbi
512.a.b
Aetatum & locorum differen
tia 417.a.b.108.e
Aetas sana & morbofa 106.
a.b
Aetari cuiq; cõueniẽtia 106.c
Aetatum cognitio 106.d
Aetas omnium morborum
capax quæ 439.f
Aetatis cuiusq; vitia 529.e
Aetates tabi obnoxie 436.e
Aegyptiæ terræ benignitas
& fecunditas 51.c
Aegyptij iter se similes 90.e
Aegyptij & Lybici Asiaticis
similes 89.b
Affectus morbo neapolitano
similes 332.a
Affectuum variorum causæ 11.c
Africani cur non sanarentur
137.f
Aglaidæ filia 314.f
Alia cõtrariis alia similibus
curantur 80.f
Alimentum unde tale 129.b
Alimẽtum hominis, humor
levis 188.b.c.d
Alimentorum vnum genus,
species verò plures 128.d
Alimento copiosiore qui e
geant 509.e
Alimenta plura quando &
quare adhibenda 509.c
Alui secessus quos enecave
rit. 332.f
Alui liquidæ curatio 389.f
Alui fluxus varij 311.c.312.c
408.b
Alui profluuija 420.c
Alui egestiões 397.d.f. 403.c
Alui solutio 395.f.298.f
Aluum subducentia 158.d
Aluus plena, vel vacua quid
efficiat 189.a
Aluus turbata, quibus sit ma
lum 145.f
Aluus nimis soluta hominẽ
enecat 176.e
ἀλυσθαι 116.f
Allij natura 393.e.113.b.201.f
Alumen melius 500.f
Amphictyones populi 535.e.f
Amyg

Index.

Amygdala 114.c
Anaxionis Abderitani histo
ria 335.d
Anaxyridae 92.e
Andreas Hippocratem infa
mauit 1.c
Androgyni, id est, effemina
ti 105.b
Anethum 113.c
Anhelationis muliebris cu
ratio 238.e
Angina eiusque signa 174.e
Angina siue Cinanche 155.f
159.e
Angina & eius curatio 78.f.
79.a.299.b
Angina quæ adosiat 388.f.389.b
Angina secunda & ter. 160.b.c
Anginæ vexatio 360.c
Anginæ varietas 406.f.359.f
Anginæ, lippitudinis, & testi
ni vulnerati curatio 327.f
Anginosa cur moritur 353.f.
366.c
Anginosorum affectus 123.a
Aia admiscetur animæ 105.c
Animæ similitudo cum car
bonibus 105.c
Anima in somnis vigilas non
est sui iuris 124.f
Anima hois vsq; ad mortem
semper producitur 358.c
Anima quales ab æthere fiunt
fluxus somniat 126.d
Animæ hominis qualitas &
temperamentum 101.d
Animalia quibus conseruen
tur 135.c
Animalium & carniũ differen
tia 112.c.d
Animas vnâ cum corporibus
purgandas 525.c
Anni partibus morbi proprij
511.c.512.a
Anni constitutiones quæ sa
lubriores 511.c
Anni quatuor partes 118.d
Annus omnis, particeps 4.
qualitatum 26.c
Antiquorum ac recentium
morborum curatio 79.e
Antilochus & Aleuas 321.d
Antiphonis agri historia
313.e
A pituita in aquam intercu
rem transitus 211.e
Apium 113.c.202.a
Aphtha & ei⁹ curatio 165.e.f
Apollonij Abderitani histo
ria 336.e.f
Apollo nomius 138.c
Apollinis responsum 536.a
Ἀποπληξία 64.d
Apoplexiæ vel Syderationis
causæ 97.c
Ἀπορία 14.c
Apparentia quo tẽpore fiant
125.d
Apparitiones in somnis 517.f
Appendices 72.f.73.a
Apprehensio venarum brachij
17.f
Aqua potabilis 130.e
Aqua in morbis acutis 386.e
Aqua curandis vulneribus
qualis 452.e
Aqua leuioris cognitio 322.c
Aqua potus 115.f
BB 2 Aqua

Index.

Aqua facultas 112.f
 Aqua calida oculis utilis 132.e
 Aqua frigida q^b pst 132.c.c
 Aqua coelestis 179.e
 Aqua cur hyeme calida; aestate frigida 41.a
 Aqua fontis profundi qualis 41.b
 Aqua quae morbosae, & quae salubres 85.c
 Aqua palustres 85.c
 Aqua potioribus familiaries morbi 85.d.e
 Aqua optimae 85.f.86.a
 Aqua saliae 85.f.86.b.c
 Aqua pessimae 68.a
 Aqua pluviales 86.c.d
 Aqua ex niue & glacie omnes male 86.f
 Aqua inuestitiae 87.b
 Aquarum robur ex ventis 87.b
 Aquarum per somnum bibere quid significet 128.a
 Aquarum & ciborum qualitas 318.a.83.d
 Aqua intercus ad hepate & splene cum curatione 212.d.e.f.213.a.b.c.d
 Aqua intercutē caussa 212.a
 Aquilo qualis & Auster 141.e.f
 Arbor quā plantetur, & crescat 39.f
 Arbor multum tenera fructum non producit 40.d
 Arturus 88.d.311.c.313.f
 Arturi ortus 118.b
 Arthrogenes 136.f
 Argumentis septē probatur potum in pulmones non deerrare 191.f
 Aristoteles & Plinius taxantur 43.a.b
 Aristochidis agri historia 313.c
 Arithmeticae usus 532.f
 Arteria & vena caua 45.b.
 60.d.66.d.67.b.68.c
 Arteria vulnerata & curatio 166.e
 Arteriae conuulsae curatio 204.b.c
 Arteria magna ventrem & intestina depascitur 62.b.
 c.69.a.435.c
 Arteriae à rene ortae 326.b
 Articularis morbus eiusque curatio 198.c.d
 Articuli pulmonis conuulsi & curatio 167.a
 Articuli manus 73.a
 Articuli pedum 73.c
 Articuli parui in corpore 73.c
 Articulorum generatio 46.b
 Articulorum tumores 132.d
 Articulorum curatio & repetitio 493.a.495.c.497.a
 Ars quid 19.d
 Ars exercēdi corpora & medicina contrariae 79.d
 Ars tam nocentibus quā etiā iuuatibus cōprobatur 5.c
 Ars vaticinandi & medicina ferē similes 103.a
 Artes quae probandae 19.a
 Artis medicae magna pars iudicium 357.f
 Artium

Index.

Artium variarum partes & officia 103.a.b
 Artificum differentia 380.a
 Ascarides quando magis ventent. 320.c
 Ascaridum eiectio 293.a
 Asiana pulchriora & maiora 88.e
 Asianorum genus cur imbelles 90.b
 Asianorum & Europaeorum differentia 90.a
 Asiatici imbelles & effeminati 89.a.90.a.b
 Asparagus 113.d
 Aspretudines culicum moribus similes 323.f
 Astra visa per somnum splendida quid significant 126.c
 Astrorum cognitio necessaria medico 100.a
 Astrorum exortus 88.d
 Astrorum observatio utilis medicinae 83.e
 Astrorum iudicium 126.f
 Atheniensium 2. historia 346.b
 Atria 5.c
 Atria bilis qualis 28.f
 Attenuatio vnde 185.a
 Attoniti siue stupidi 107.d
 Atriplex 113.d
 Auditus qui fiat 47.a.71.e
 Avena comesta 111.b
 Aures purulentae 64.e
 Auriculae fractura 480.c
 Auris dolor quando lethalis 406.d
 Auris incisa curatio 480.f
 Aurium doloris curatio 74.c
 193.c.358.d
 Aurifices 103.c
 Auster à similib. Boreae naturalia regionibus spirat 109.d
 Austri facultates 109.
 Autumnus lethalis 313.b
 B
 Alnea quibus profint 387.d.e
 Balnea calida 115.b.29.f.124.a.b.101.f
 Balnea frigida 115.c
 Balneorum usus 387.b
 Barbarorum victus ratio 9.f
 Beta refrigerat 123.e.113.e
 Biduum sine cibis vivitur 184.d
 Bilis & pituita homini congenita 144.b
 Bilis corpus possidet 26.b
 Bilis eductio 300.b
 Bilis, sanguis, pituita quomodo fiant 180.d
 Bilis per aetate effectus 135.e
 Biliosa ac pituitosa mulieris signa 301.d
 Biliosi lassitudine affliguntur 74.a
 Bionis agri historia 313.d.f
 322.f
 Bitouis agri historia 330.e
 Blitum 113.c
 Bona vel mala à medico facta 146.a.b
 Bonis aut malis praeter rationem factis nihil credendum 510.c
 Boreas frigidus 109.c
 Botri 114.b
 BB 3 Brachij

Index.

Brachij fracti coaptatio 457.b
 Brachij caput 66.b
 Brachij luxati signa 472.d
 Brachij antrorsum & retrorsum luxati quale 468.b.c
 Brachia 113.e.202.b
 C
 Adentes tæ ex alto, quæ ex plano quid patiantur 446.d
 Cæcitatæ signum 399.e
 Calamintha 113.d
 Calcanei cura in tibiæ fracturis 462.b
 Calculi varia causa 190.f
 Calculi quæ signa 190.f.87.d
 Calculi causa & curatio 208.f
 Calculi duo vel plures qui fiant 191.a
 Calculus puerorū vnde fiat 190.c
 Calculi cur pueris fiant 28.a
 Calculi cū ferro similitudo 190.e
 Calidi seu ætheris vis & actio 44.c
 Calidus vel frigidus cur quis fiat 152.a
 Calida aqua copiose vtētib⁹ quid accidere soleat 131.b
 Calidum hoc vel contra ne sit, certum non est 12.e
 Calida apposta 82.e
 Calida spiritū emittunt 34.f
 Calidiores tenaciorē habent memoriam 107.f
 Calfactio 131.a
 Calfacientia sunt dulcia, acida, falsa, amara, austera & carnosa 114.f
 Calor & frigus nō putrescit 14.c
 Calligenis curatio 373.d
 Caluiciei causa 256.c
 Caluus in Larissa quarto die moritur 335.a
 Caluicij causa 38.e
 Calūnia, artis ignorātia 4.b.c
 Canales an cruribus fractis supponendū 460.d
 Canceri curatio 328.a
 Canceri occulti futuri signa & curatio 280.f
 Cancri occulti nō curādī 17.d
 Canicula 88.d
 Canices vnde 38.e.f
 Cani à natiuitate 38.e.f
 Cātharides 217.d.227.a.229.
 Carbunculi æstiuī 320.b
 Carcinoma mulierem eneca uit 353.e.377.d.378.a
 Carnes roborantes 201.b
 Carnes leuissimæ & grauēs 201.e
 Carnes fluxu laborantibus dandæ 277.e
 Carnes piscesque dandi pituitosis 211.d
 Caries ossis cap. 155.d.159.c.d
 Carnes conditæ 114.c
 Carnis cuiusque animalis faccultates 111.d.e.f.112.a
 Carnium attractricū indicia 359.a
 Carnosi oēs & iter se similes qui Rhiphaeos incolūt 91.c
 Carno

Index.

Carnosorum affectus 122.d
 Caro qui fiat 46.a
 Caro est medijs temperamētis inter ventrē & venas 102.c
 Caro cū generatur, quid fiat 36.d
 Capillū fluentē fistētia 293.b
 Capillorum vel pilorum natura & origo 38.c.46.f
 Capitis repentinus dolor 158.f.193.b
 Capitis & colli differentia 16.a
 Capitis vlcera ac vulnera magna 48.d
 Capitis dolor assiduus quando lethalis. 406.d.410.a
 Capitis dolor in febre quid significet 396.c
 Capitis dolorē sedātia 260.a
 Capitis vulnera lethalissima 418.a
 Capitis grauitas qui fiat 155.a
 Capitis dolor duplex 421.c
 Capitis dolor grauidis perniciosus 410.e
 Capitis torpor 156.b
 Capitis tumor. 357.e
 Capitis dolentis curatio 355.e.174.c.239.c.292.d.80.a
 Capitis fluxio 79.c
 Capitis os qua parte robustius sit 445.a
 Capitis vulneribus conferentia & contra 418.b
 Capitis dolor vocem interceptiens. 155.c
 Capitis rheuma 148.c
 Capitis vuln⁹ icurabile 446.a
 Capitis rigor, dolor ac febris cum curatione 157.f.158.a
 Capitis dolor cum febre vnde 96.c.397.b.398.f
 Caput quale 63.e.15.d
 Caput purgantia 75.b
 Caput oblongum & ceruices 321.b.c
 Caput lapide percussus perit 351.a
 Caput vlceribus plēnū 156.f
 Caput pituitæ locus, cor sanguinis, lien aquæ 183.c
 Caput instar cucurbitulæ trahit 181.d.e
 Caput brachij fractum 468.e
 Caprinæ carnis facultas 394.a
 Caulis siue pudendum 69.d
 Causæ morborū non statim cognoscuntur 7.c.129.a
 Causæ variæ. 129.a
 Causæ solutio 398.c.d.400.b
 Causæ 153.a.310.c
 Cautio in admouendo terrebello 450.c
 Cautio circa os in vulnere curando 448.d
 Cava partes 44.c
 Cauma, Rheuma. 14.a
 Casei facultas 112.e.393.f.202.b
 Caseus esu malus 14.e.f
 Castanæ 114.c
 Cataplasma ad fluxus 293.f
 Cataplasmata vlcerati pudendi 240.c
 Cencron ventus. 90.a
 Cepa 113.b.201.f
 Ceratum in deligaturis quale BB 4 le

Index.

le 452.e
 Cerebri corruptio cum cura-
 tione 173.d
 Cerebri vsus & situs 533.b
 Cerebrum glandula simile
 64.a.b
 Cerebrum in vtero purgatur
 139.c
 Cerebri tumor cum curatio-
 ne 172.e
 Cerebri situs ac sensus 444.f
 Cerebri venula superuome-
 tes 154.e
 Cerebri repletio dolorosa e-
 iusque curatio 173.a
 Cerebri corruptio 155.b
 158.e.159.c
 Cerebri ac capitis morbi, &
 curationes 158.b.c
 Cerebri biliosi morbus & cu-
 ratio Ibidem.d
 Cerebri madetis signa, & cu-
 ratio 157.d
 Cerebro, ossibus, dentibus,
 nervis frigida inimica, ca-
 lida verò amica 131.c.d.e
 Cerebri membranæ duæ 71.f
 Cerebri affectiones 64.f
 Cerebrum quale 44.f
 Cerebrum quorum sit causa
 142.b
 Cerebrum quando insanit
 Ibidem.c
 Cerebrum hominis duplex
 139.a
 Cervix 65.f
 Chæronis ægri historia
 330.a
 Chæronopis 116.f

Xviii 15.b
 Chirurgiæ officinæ quæ con-
 ducant 450.d
 Chirurgus prospicienda quæ
 450.e
 Chirurgi manus & digiti
 quales esse debeant. 451.a
 Chænix 179.f
 Cholericæ affectiones qui &
 quando fiant 374.d
 Cibaria leuissima & graui-
 200.e.f
 Cibaria describuntur 9.c
 Cibi quantitas 81.b.c
 Cibi vel potus conferentes &
 contra 201.a.b
 Cibi & potus omnia irritant
 & augent 46.e
 Cibi quatenus medicamen-
 ta sint 98.d
 Cibi distributio per singulas
 ætates 130.a
 Cibi quò tempore facilius
 coquantur 509.d
 Cibi hora cum præterit quid
 faciendum 11.b.c
 Cibi vexantibus quid agen-
 dum 202.e
 Cibi & labores vires habent
 contrarias. 99.f
 Cibi si mox in corpore gra-
 ueolent quid fieret 184.c
 Cibi si eodē die excernerent-
 tur, quid eueniret Ibidem.e
 Cibi plus æquo in ventriculo
 retenti quid faciant Ibidem
 Cibi perturbantes 12.d
 Cibi frigidissimi qui 358.f
 Cibi ac potus facultates mul-
 tas

Index.

tas ex terra trahunt 181.c
 Cibi qui celeriter excernan-
 tur 510.a
 Cibo non augeri, malum
 510.c
 Ciborum varietas 130.b.c
 Ciborum varietas 359.a
 Ciborum facultates 128.e
 Ciborum ac potuum singu-
 lorum vis 110.a.202.a.c
 Ciborum comparatio 10.c
 Ciborum facultas qui cogno-
 scatur 200.d
 Ciborum facultas multis cō-
 paratur 103.c
 Cibus sanorum ægrotis no-
 cet 10.b
 Cibus sensim augendus 118.a
 Cibus in vigore morbi dete-
 rior 384.c
 Cibus quando morbum ge-
 neret 510.a
 Cibus in tabido qualis 166.c
 Cicer album 111.c
 Ciceris facultas 393.f
 Circuitus, constitutio & de-
 cretoria 134.d
 Citharædi 47.f
 Citra sanitatem nihil vtile ef-
 se potest 120.b
 Claudia membra quæ & quo
 modo fiant 418.c
 Claudi vel cæci partus vnde
 fiant 49.f
 Claudicatio vnde 73.d
 Clauiculæ fractæ curatio 474
 c.d.e. & causæ. 465.b.e.f
 Clauæ pectoris 66.b.72.f
 Clazomenius sanitati restitu-
 tus 218.e
 Cleanædides graui morbo li-
 beratus 317.f
 Clyster mitissimus 211.a
 Cnicus 111.d
 Coagulum asinum 293.e
 Coccus cnicus 165.c
 Coci obsonia parant 103.d
 Coctiones ac cruditates quid
 significant 312.e
 Cœlestis vis quid efficiat
 187.d
 Cœli clementia & soli vber-
 tas in Asia 88.f
 Cognitio vera quid præstet
 19.e
 Coitus voluptas vtriusque est
 31.d.115.c
 Coitus quibus proficit 358.f
 Coitus ebriis quid proficit
 414.f
 Cui singulis annis Hippocra-
 ti sacra faciebant 1.c
 Colli dolor pessimus 409.e
 410.c
 Columellæ vuluæ curatio
 298.e
 Collutio biliosa & pituitosa
 270.d.f.271.b
 Collutiones purgatoriæ 270.e
 Collutiones variæ 198.c
 Collutiones ad fluxus 294.b
 Collutiones pudendi 240.d
 Collutionum mēsurā 269.a
 Colon 60.f
 Color ossis capitis 444.d
 Colorū mutationes à corde
 70.e
 Comitiales morbi vnde
 B B 5 388

Index.

388.e
Comitialis morbus cur non
magis diuinus quàm alij
putandus sit 137.b
Comitialis morbi liberatio
510.f
Comitialium cur os spume-
scat 97.f. 98.a
Comitialis morbus senes ma-
ximè tollit 416.f
Comitiales omnibus sensi-
bus priuantur. 97.f
Commotiones. 116.e
Compressa à seipsis calidiora
40.c.d
Conceptus in vtero qualis
47.f
Conceptus signa 48.a.b. 32.f
Conceptus varietas 63.a
Conceptui tempus aptum
250.d
Cōceptus qui paretur 55.b.c
Cōceptus restauratio 56.a.b.c
Conceptum impediētia 56.b
420.e. 240.b. 266.b
Conceptus qui vltra plenilu-
nium fit 53.b
Conceptus fallacia quid por-
tendat 421.b
Conceptus à quo morbo li-
beret 227.b
Conceptus, partus, abortus &
morborum decretorium
50.c
Concepturæ mulieris signa
varia 302.b.c
Conceptus virgines à dely-
rio liberat 225.a
Conceptorum summū 307.b
Concubitus mox à partu mu-
lieri morbi est causa. 226.a
Congeniti homini 4. primi
humores 25.e
Conchylia 112.c
Coniectores quæ non asse-
quantur 125.a.b
Coniugio permutato cur per-
mutetur & soboles 33.c
Conformatio partus 36.d.e
Conformationis in vtero tē-
pus 50.e
Consideranda medico in vi-
ctus ratione describenda
509.c.d
Consideranda initio morbi
34.c.c
Consideranda in agro quæ
391.a.b.c
Consideranda in muliere ste-
rili, & fluxu laborante
274.d.e
Constantes homines 107.a
Constitutiones morborum
& vigores quando magis
aut minus, citius aut se-
rius fiant 344.a
Cōstitutionis tēporis pestife-
ris & morborū in eagraf-
santiū descriptio 331.e 332
Consuetudo victus multum
potest 382.d
Contenta in manibus ac pe-
dibus 38.b
Cōtraria tollūt cōtraria 54.c
Contraria commissa nō læ-
dunt 13.a
Contusionis species 445.d
Conuulsionis curatio 79.f
Conuulsionis

Index.

Conuulsionis quibus vriles
534.a.b
Conuulsio puerperæ 326.f
Conuulsionis faciles quæ
440.c
Cor quid 61.d
Cordis ventriculi, siue sinus
Ibidem.d.e
Cor quale 61.a. 45.e. 60.d.
66.d
Cordis latentes pelliculæ
62.b
Cordis natura 45.b
Cordis & præcordiorum fa-
cultates 143.b
Cordis & arteriarum consen-
sus 67.c
Cordis dolentis curatio
321.e
Cordis alimētum vnde 62.c
Cordis auriculæ 61.f
Cor creatoris optimi sum-
mum opificium 62.a
Cor cur non afficiatur, caput
& lien multum 183.e. 182.e
Cor calidissimum 45.c
Cor & venæ semper mouen-
tur Ibidem
Cordis tunica 61.a
Coriandrum 113.c. 202.a
Corpus quale 71.d
Corpus humanū medici sub-
iectum Ibidem.d.e
Corpus impurum puro ali-
mento læditur 509.f
Corpora attenuata quomo-
do reficienda Ibidem
Corporis repentini labores
384.e
Corpora formæ peregrinæ
visa quid velint 127.f
Corpus post calidam frige-
scit magis, post frigidam
verò calefcit 131.f
Corpus ac venæ in isterico
quales 217.c
Corpus quo pacto humores
4.ex cibis trahat 180.c
Corruptio omnium mutua
101.b
Cotna 114.a
Κορυνη 116.f
Costæ 66.a.c. 72.e
Costæ quanto tempore coa-
lescant 485.d
Cotylidonū natura 307.a.b
Coxa 65.f
Coxendices 73.b
Coxendicum dolor qua ara-
te affligat. 422.f
Cratix agri historia
313.f
Crapulæ morbi cum curatio-
ne 198.a
Cranonis populares morbi
320.b
Crapula morborum parens
393.b
Cratistoxax 315
Crifacorum calamitas quan-
ta 535.e
Crysus primus murum con-
scendens 536.d
Crifæi populi 535.d
Criteris mors secundo die
ab initio morbi 318.d
Criteris agri historia
313.e
Κρις

Index.

*Kp*is quid 23.c
Crisis morborum acutorum 427.b
Critic agri historia 313.f
Cubiti & ribia ossa qualia 467.c
Cubiti repositio ibidem.e
Cubiti ossa ubi fracta, quid agendum 455.c
Cubiti luxati curatio 476.a b
Cucumeris agrestis facultas 358.f. 114.c b
Cucumeris sylvestris radix 78.d
Cucurbita 113.c
Cucurbitula forma cur talis 15.c. 17.d
Culpa agrotantium medico sepe adscribitur 20.f
Cum factus mortu⁹ crus aut manum prae mittit, quid agendum 263.a
Cū morbus repullulat quid agendum 157.b
Cū loc⁹ cucurbitulae admote aperitur, quid agendum. 17.e
Cum factus manum aut crus prae mittit quid agas. 262.f
Cuminum Aethiopicū. 179.d
Cur modo mares, modo foeminae gignantur 33.a
Cur de articulis scribat 483.a b
Cur quaedam natura sine laete sint, quaedam eo ante tempus destituatur. 264.a
Cur homo imparibus diebus moriatur 186.a
Cur Hippocrates capite te sto pingatur 2.a
Cur corde nō sapim⁹? 143.a
Curationis lassitudinis facultas 117.f
Curationes variae 327.c
Curatio ulcerū capitis 156.f
Curatio morbi à capite 156.c d
Curatio cum quis sanis oculis non videt 508.a
Curatio anceps 210.b
Curatio celeris 121.c
Curatio ex victus ratione 122.a
Cursus longi 116.c
Cursus vestiti Ibidem.d
Cursus recti Ibidem.
Cursus circulares Ibid.
Custodia ac scientia multa praegnantibus opus est 251.c
Cutis capitis laesa periculosa 444.a
Cutis vstulata pilos non producit 38.d
Cydonia 114.a
Cyceonis facultas 110.c
D
D Amnatur ars medica etiam cum deploratos non curet. 4.a
Dartharsei egri historia 313.c
Deambulationes post exercitia 116.a c
De aqua cur in corpore augetur 182.c
Dealcis vxoris historia 337.c
Debilitatis signa 397.c
Debilitas

Index.

Debilitas à partu 230.b
Decimestres maximè educantur 50.b
Decimestres, vndecimestres, & septimestres quando pariantur 52.f. 53.a
Decretoria febrium 400.f
406.a b
Decretoria paria vel imparia 315.f
Decretorij dies cur impares tantum sint 185.d. 186.d
Decretum Atheniensium in gratia Hippocratis 534.c
Decubitus qualis 401.e
Decubitus agrotantium pro morborū varietate eligendi sunt 20.f
Defectionis potestas 453.a
Deglabratio quā fiat 299.f
Deligatio duplex 451.c
Deligatione in fracturis qui non egeant 464.d
Deligatio pedis & manus cur diuersa 460.b
Deligamēta qualia esse oporteat 451.f. 452.b d. 455.d
Deligandi modus 451.d e. 453.b. 454.f
Deligatura, in qua duo maxime profunt 17.a b
Delyrij causa 224.f
Delyrij vehementis signa 384.b c. 391.d. 509.f
Delyrij curatio 225.a
Delyratio quibus proficit 359.b c
Democrit⁹ insanus putat⁹ 1.d
Democriti de mundo sententia 530.f
Democritus quā in vita videat 528.a b
Demonstratio iucundior quā opere sit quā quā sermone 8.c
Dentati cur nascantur 46.e
Dentes pueris quando renascantur 48.e
Dētes posterius nascunt⁹ 46.e
Dentes pueris quando enascantur 48.e
Dentes stupefcunt molarum attritu 135.a
Dentitionis varietas 59.e
Dentium generatio 46.e
Dētium stridor quid portendat 402.a. 409.b
Dentium dolor 193.e
Deploratos non expedit tangere 6.c
Desidiosorū morbi & curatio 122.d e f. 123.b c d. 124.b c
Desidiosi copiosiore labore quā cibo egent 122.f
Desidiosorum victus ratio 123.b d f. 124.a
Desilientium ex alto curatio 258.a
Destillationis remediū 358.e
Destillationis signa 13.e
Destillatione oculorum 13.f
Deterior victus meliori quādo praefendus 510.e
Deus rerum humanarum potissima causa 225.b
Diarrhoea eiusque curatio 197.f
Dieta recta multum confert 107.d

Index.

107.d
 Diata hominum perquirenda 83.d
 Diebus imparibus omnia ægrotantia discernuntur 186.b
 Dierum obseruatio 50.c
 Dies ac menses quātum possint 50.c.d
 Dierum parium obseruatio Ibidem.d
 Dies in crisi bus considerandi 50.b
 Dies qui ossium repositionē non admittant 466.a
 Differentia inter Asiā & Europam 88.e
 Difficultatis spiradi curatio 274.c
 Digni tanquam rami postremo disparatur 38.a.b.73.a
 Digitorum articuli quot modis luxentur 497.c
 Digni luxati repositio & curatio 477.a
 Dignoscenda in principio 134.b.c
 Dilatio ab arte aliena 525.e
 Diligens inquisitio contrarij ac certissimi remedij 11.f
 Discenda etiā quæ male successerunt 464.e
 Disciplina nulla probatur, quæ vitæ humanæ nō conferat 18.f
 Disparationis ossium cubiti signa 476.c
 Dispositio Athletica non est à natura 129.f
 Dispositio hoīs bona 14.d
 Dissectio & sedes idē 446.f
 Distentio maxima vbi fiat 453.a
 Distortiones faciei 422.d
 Diuersa medicamenta mentes detrahentia 264.b.c.d.e
 Diuersa ex oculis cognitio 327.c
 Diuersa eiusdem morbi curatio, vnde 150.e
 Diuersi terræ humores 181.c
 Diuersitas cōsideranda 129.d
 Diuersitas languentiū 414.a
 Diuersorum morborum curatio 328.a.b.c
 Doctrina, vnā cum prudētia comparanda 3.d
 Dolor vnde 15.f
 Doloris sedatio 298.b
 Doloris hepatis solutio 436.f
 Doloris & vlcis vterorum curatio 298.d
 Doloris subiti curatio 398.d
 Dolores in lumbis & vesica breues 209.e
 Doloris circa lumbos aut coxam curatio 373.f
 Doloribus circa caput quid prosit 421.d
 Dolores ex itinere qui 393.b
 Dolor aurii magnus tertio die hominem tollit 359.c
 Doloris ad clauiculam curatio 381.f
 Doloris sub diaphragmate curatio Ibidem.
 Domorum structura 103.e
 Dormientium consideratio 401.e

Index.

401.e
 Dormiens internis, vigilans verò externis partibus calidior 358.a
 Dormire diu, quibus conducit 31.a
 Dorsalis morbus cum curatione 167.f
 Dorsi vlcus 502.e
 Dracon Thessali frater 537.e
 Dromedæ vxoris puerperæ mors 319.a.b
 Duorum victuum differētia 10.b.c
 Dysenteria 69.c
 Dysenteria eiusque curatio 197.b.f.121.b.300.e
 Dysenteria in quæ degeneret mala 392.e
 Dysenteria mala quæ 419.f
 Dysuria cum delirio hominem enecat 137.b
 E
 Ebrietatis morbus & curatio 159.a.b.155.d
 Edere aut bibere per somnū quid sit 127.f
 Elementorum quatuor vires & situs 44.e
 Epaminondas 314.f
 Epaminonis agri historia 313.e
 Epicratis vxor graui morbo liberata 317.c.d
 Epiglottis 61.b
 Epileptici cur oculi distorqueantur 140.a
 Epileptici cur os spumescat Ibidem.b
 Epileptici cur suffocentur 140.b
 Epileptici cur calcitrent pedibus Ibidem.
 Epilepsia inueterata, incurabilis est 141.d
 Epileptici casuri fugiunt Ibidem.
 Epileptici ventorū mutatio quid afferat 141.e.142.a
 Epilepsia cur pueros suffocet 140.c
 Cur adultos non occidat Ibidem.e
 Cur senes perimat Ibidem.
 Cur dextram partem potius occupet Ibidem.f
 Cur vere periculosior sit 141.b
 Equestre certamen 539.e
 Equitatio continua quæ mala afferat 91.f.92.e
 Erasini Bootis historia 318.c
 Eratonis agri historia 313.d
 Error medicorū in sorbitione exhibenda 381.e
 Errores ab initio commissi facilius corriguntur 383.f
 Errores quando patent 11.a
 Eruce tithymalidis 55.f
 Eruum 179.f.111.c
 Erysipelas 145.f
 Erysipelas pulmonis 147.e.
 & eius curatio 167.c
 Esus carniū in somno quid velit 127.f
 Etelæ 311.c.313.b.123.d
 Euacuatio dolorem excitat 25.a
 Euagōn

Index.

Euagon Diapharhis filius 314. f
 iuxta naturā quādā est 23. a
 Eunuchi cur non coeant 32. a
 Eunuchi in Scythia adorantur 92. a
 Eunuchi non caluescunt 38. e
 Europaei inter se dissimiles 92. e
 Europaei bellicosiores quā Aliani 93. a
 Europaei Asianis corporum forma magis inter se discrepant 92. f
 Europei cur seniores Ibidē.
 Euryphon medicus 1. d
 Euryanactis filiae historia 339. c
 Ex abortu morbi ac curatio 354. ab
 Exacerbationū indicia 509. b
 Excrementa cur urinam odore referant 171. d
 Exercitationis facultates 85. b
 Exercitatorum morbi & curationes 124. b c d
 Exercitationis in pulvere & oleo differentia 116. f
 Exercitationes desidioforum 122. e. 123. c. e. 124. a
 Exercitia 30. ef
 Exhalatio humoris quomodofiat 186. f
 Ex morbis, anni temporibus & tempestatib⁹ omnium fit coniectura 136. b
 Ex partu flux⁹ curatio 256. a
 Ex partu vomitus sanguinis curatio Ibidem.
 Ex rigore qui pereant 423. e
 Excreationes in febrib⁹ quales 313. e. 519. d
 F
 Fabae alunt & c. 111. b
 Fabula de Amazonidib⁹ 487. c
 Faciei consideratio 429. a b
 Faciei ornamenta 293. b
 Faciei singularum partium situs & utilitas 533. c
 Facies bona in malistamma gnis quā paruis quid significet 355. f
 Faciei rugas leuigātia 293. b
 Facilitas quibus insit 146. d
 Fames quo soluitur 510. b
 Farinae purae & cum aliis mixtae facultas 111. a
 Farina ordeī plenī 179. e
 Fauces 44. d
 Fauces cruentae 418. f
 Faucium exulceratio & inflammatio 96. f
 Fauciū dolor 408. c. 410. a f
 Faucium exulceratio 406. e
 Faucium inflatio 193. d
 Fauis sicci 179. c
 Fauonius 118. b
 Februm quatuor species 28. e
 Februm differentiae 354. f
 Februm duo genera 95. e
 Febris communis & peculiaris causa Ibidem.
 Febris ex mala dieta Ibid.
 Febris ardens recidens 398. b
 Febris interficiens, & eius curatio 170. c
 Febris

Index.

Febris continua & tertiana cum curatione 162. d. e. f
 Februm omnium propria & species 315. d. e
 Febris continua varietas Ibidem. e
 Febres à bile & curatio 162. b. c
 Febris & vomitus contraria 80. e. f
 Februm omnium causa spiritus transitus 96. c
 Februm effectus 137. c
 Febris ardente quando moriantur 153. f
 Febris ardens, & curatio 169. d. 173. e
 Febris ardentis constitutio 332. c
 Febris ardens quā fiat 387. f
 388. b
 Febres erroneae unde fiant 224. f
 Febres erroneae acutae 246. d
 Febres incōstātes donec cōstiterint finire oportet 390. d
 Febrū acutū causa 509. c
 Febris continua 397. f
 Febris quartana & curatio 163. a
 Febricitatiū medicamē 99. a
 Febris diuturnae signa 510. c
 Febris vexātis curatio 78. b
 Februm diuersae species 311. d. e. 315. d. 333. b
 Febres leues ac lethales 396. d
 Febris hybernā obseruandē 194. f
 Febris post frigus quā fiat 189. c
 Febres in glādularum tumoribus exceptis diariis malae 324. d
 Febris singultiens cum curatione 169. e
 Febris à pinguiore tantū humore 186. c
 Febres in Perintho grassantes 323. e
 Fel 66. d. 70. c
 Femur 73. b
 Femoris ossis fracti curatio 461. c. d
 Femur fractum quotum coalescat Ibidem
 Femur retrorsum luxatum 489. a
 Femoris luxati signa 488. b
 Femoris luxati repositio 494. b
 Femur à trorsū elapsū 490. c
 Femoris articulus quot modis excidat 486. c. d
 Feræ magnae in Rhaphis montibus non nascuntur 91. b
 Ferula quales esse deceat 452. e. 469. c
 Ferula quando apponendae 460. f. 463. d. 469. c
 Ferula quādo firmāda 456. c
 Fibrae à ventre in vesicā 73. d
 Ficus 114. b
 Ficus quibus posita post cibū 122. a b
 Figmentum de morbo sacro cur productum 138. c
 Figura fracturarum commo dissima 469. a
 CC Figu

Index.

Figurarum summa 453.c
 Filij Cydis agri histo. 364.d
 Fissura carnis & intercus
 morbus qui fiant 97.a
 Fistulae causa & curatio 503.
 d.e. 504.a.b.c.
 Fistulae tam faciles quam dif-
 ficiles curatu 439.b
 Fistulae pulmonis solium vel
 epiglottis quid faciat 191.f
 Flatus quid agat 15.f
 Flatus omnium morborum
 causa 98.b
 Flatus in vteris purgatio 291.
 f. 292.b. 298.e
 Flatus in vterum quomodo
 inducantur 308.d
 Flumina quae salubria 93.c
 Fluminis cursus per somnu
 visus quid praesignet 127.b
 Fluor cruentus ante partum
 periculum affert 54.d
 Fluxio in aures 74.d
 Fluxio in oculos 74.f. 75.a
 Fluxiones de capite septem
 sunt 74.a
 Fluxiones a frigore ac calo-
 re 73.e
 Fluxionis causa 56.d
 Fluxionis diuturnae signa ac
 curatio 257.f
 Fluxum resiccantia 294.e
 Fluxum sistentia, & dolorem
 sedantia 293.f
 Fluxus diuersi, eorumque cura-
 tio 277. 278.a.b. 239.b
 Fluxus vteri causa ac cura-
 tio 274.e. f. 275.a
 Fluxus diuersae aetatis causa 273.e
 Fluxus suppressi signa 259.e
 Fluxus ex partu corripientis
 curatio 237.d
 Fluxus pituitosus quid effi-
 ciat 247.b
 Fluxus consuetudo 246.f
 Fluxus albi signa ac curatio
 228.d.e. f. 276.b. 277.b
 Fluxus a partu aut labore cu-
 ratio 275.d.e. 276.a
 Fluxus aquosi purgationes
 294.f
 Foecunditatis praeparatio
 250.d
 Foecunditatis experimentum
 267.d
 Foemellae procreatio etiam tri-
 plex 105.c
 Foeminae cur ex coitu magis
 valeat 32.e
 Foeminae corpus 65.b
 Foeminae humidiores & fri-
 gidiore 106.e
 Foeminis quid in coitu acci-
 dat 32.d
 Foetu corrupto & secundis non
 exeuntibus quid sit agendum 256.f
 Foetus conformatio 130.a
 Foetus qua parte existat 55.a
 Foetus in vtero quo tempore
 moueatur 38.f. 263.d
 Foetus quomodo ex vtero pel-
 latur 236.f
 Foetus in vtero, aut mortuus,
 aut debilis signa 251.e. f.
 54.d. f.
 Foetus in vtero mortuus expul-
 soria varia 273.b.c. 308.a
 Foetus

Index.

Foetus quo pacto erumpat
 37.c. 42.b
 Foetus in vtero per umbilicum
 inspirat & respirat 42.a
 Foetus in vtero quomodo cre-
 scat 35.f
 Foetus in vtero terrae nascenti-
 bus comparatur 41.f
 Foetus immobilis expulsio
 268.f
 Foetus in vtero quid agat 45.d
 Folia viridia cum incenduntur
 spirant 35.a
 Fomenta calida dolorem mi-
 tigant 96.d
 Fomenta vtilia 107.e
 Fomenta pudendi 240.f
 Fomenta diuersa ad fluxus
 294.a
 Fomentum ad vteros 281.a.
 282.a. 296.c
 Fomenta vterum durum pur-
 gantia 297.c
 Fomentum ex stercore bubu-
 lo 225.e
 Fontes iiii. pleni semper cor-
 porum distributi 183.a. 180.b
 Fontes, putei visus in somno,
 quid velint 127.b
 Fontes humanae naturae 61.f
 Foris aut intus quae prosint
 vel noceant 135.b
 Fortuna bona, aut infortuniu
 omni morbo accedit 4.f
 Fortuna sui iuris semper nec
 optanti sese offert 81.f
 Fracturarum & luxationum
 curatio 468.f
 Frictio 23.a
 Frictio ex oleo & aqua 117.a
 Frigefactio 131.a
 Frigida noxa 515.a.b
 Frigida sapius videntes quid
 patiantur 131.b
 Frigida & humida alui sub-
 ducunt 81.e
 Frigidum calido est alimen-
 tum 45.d. 35.a
 Frigidum exulcerat 324.a
 Frigus vehemens quid faciat
 356.q
 Frumentum & vinum inter
 se differunt 202.d
 Fulcimenta quibus adhiben-
 da 453.e
 Fullonum tubercula magna
 374.c
 Furoris causa bilis redundans
 527.b
 G
 Galeaecones quales 488.
 347.f
 Gargarismus 159.f
 Gemellorum procreatio 105.d
 Gemelli cur inter se similes
 Ibidem.e
 Gemelli vno coitu fiunt 43.e
 Gemelli aliquando masculus
 & foemella generantur 43.f
 Gemellos gestans, eadem die
 parit, velut concepit 54.e
 Geometriae utilitas 532.f
 Generationes hominum tres 105.b
 Geniturae per venas via quo-
 modo fiat 38.c
 Genuinus dolor 25.a
 Genu luxatum facile reponi
 tur 73.c. 467.c
 C.C. 2 Glan

Index.

Glandulæ quales 62.e.f
 Glandulæ quæ parte sint 63.b
 Glandulæ periculosa 473.c
 Glandulæ intestinorum quales 64.a
 Glandulæ intestinorum maiores 63.d
 Glandulæ renum Ibid.
 Glandulæ morbum generant Ibidem.f
 Glandulæ & pili eiusdem vtilitatis participes Ibid.b
 Gnato 115.a
 Gracilium victus ratio 30.a
 Grammatica 104.a
 Grauedinis curatio 300.a
 Graucolentia in pudendis curatio 235.d
 Gratijs nonnulli curandi 22.b
 Gulæ effigies 60.e.61.b
 Gutturis dolentis curatio 327.c
Habit^o boni causa 185.c
 Habitus bonus quando mutandus 508.b
 Hæmorrhoidum causa & curatio 505.f.506.a.c.f.507.b.395.c
 Hæmorrhoidum cognitio 506.b
 Hæmorrhoidarum vtilitas 136.d
 Hæmorrhoidas patietes, à quibus morbis tuti sint 357.b
 Hemirriteos eiusque signa 310.e
 Hepariaculo percussus statim moritur 15.f.351.b
 Hepati infestissima 214.c
 Hepatis & partium inferarum descriptio 531.d
 Heracleius 315.a
 Heragoras 321.b
 Heraclicis egri historia 313.c
 Herba brevis melior pecoribus 471.f
 Herbarum facultates à qualitatibus 113.e.f
 Hermocratis ægri historia 328.f
 Herophon graui morbo liberatus 317.a
 Heropythi Abderitani historia 335.e.f
 Herpetes mitiores 417.f
 Herpetes quibus familiares Ibidem.c
 Hiatus præcedit febres 96.a
 Hiæntia nihil attrahunt 15.c
 Hippocræ quid 91.a.187.e
 Hippocratis diuersa curandi ratio à Cnidii medicis 379.b
 Hippocrates contemptor pecuniarum 2.b
 Hippocratis laus & genealogia 520.d
 Hippocrati oblata ab Artaxerxe rege Ibidem.f
 Hippocratis ad Democritum aditus 526.c.d
 Hippocratis inuentum 120.b
 Hirundo 118.b
 Homo humores quatuor semper habet 26.c
 Homo totus ex natiuitate morbus est 529.f
 Homo quatuor locis purgatur 617

Index.

tur 184.a
 Homo omnium artium par ticeps 104.c
 Hominis temperamentum Ibidem
 Hominis fundamentum, seu materia 11.e.f
 Hominum species & colores boni 417.b
 Homines sicuti arbores nutriuntur 41.c.118.c
 Hominis calefacti historia 319.b.c
 Hominum sancita mutabilia 102.e
 Homini semen 111.e
 Horrentes quales 424.b
 Horror qualis 151.f
 Horroris ante febres causa 95.f
 Hortandus æger, vt bene speret 22.f
 Humerorum dolor 422.e
 Humerorum luxatio 469.d
 Humeri luxati repositio 470.a.b.d.& vltio 473.a
 Humeri summi aucti curatio 474.a.b
 Humida compressa magis, sicca minus putrescunt 40.c
 Humida magis supernæ partes quàm infernæ 73.f
 Humidi quatuor species 32.c
 Humidum & liquidum caloris quid habeat 46.a
 Humorum observatio & effectus 134.f
 Humorum differentia ex potestate 187.f
 Humores quatuor in homine imitatur quatuor anni tempora 26.d
 Humorum impetus & ferocitas 133.c
 Humorum qualitates 151.e
 Humorum quatuor fontes 80.b
 Humores in corpore quo partem minuantur 183.f
 Humores, succive & saporis in homine 12.c
 Humoris aquæ in vtero signa ac curatio 225.d
 Hydropis duo genera ac curatio 394.c
 Hydropis causa 188.e
 Hydropis origo 402.f.& diuersitas 74.b.403.a
 Hydropis signa 97.b.192.b.196.d.f
 Hydropis præcognitio 136.c
 Hydropicorum curatio 77.b.398.e.351.e.360.f.415.d
 Hydropicorum catapotia 395.b.f
 Hydropis curat. anceps 77.e
 Hydropis in muliere causa 259.a
 Hydropicæ mulieris affectus Ibidem.b
 Hydropis in vteris purgatio 291.c.d
 Hydropico cur solus venter turgat 192.e
 Hydropi febris levis ac brevis oboritur 188.a
 Hydropis in vtero signa ac curatio 258.b.d
 Hyems frigida quos morbos CC 3 inue

Index.

inuehat 34.a b c
 Hyemales morbos aetas suc-
 cedens tranſmutat 337.e
 Hygea 2.d
 Hyſſopum 113.e
 I
 Cteri curatio 78.c
 Iſterus niger & curatio
 161.f
 Iecur 45.e.60.e.66.d
 Ieiunium qui facilius ferant
 509.b
 Ignarorū graphica depiſtio
 4.c
 Ignis 115.c
 Igni aquam ſuperate quales
 ſiant homines 107.e
 Ignis & aqua omnia conſti-
 tuunt 100.c d
 Ignis & aqua quæ à ſe inuicē
 ſecernant Ibid.e
 Ignis & aquæ vires Ibid.de
 Ignis humiditas in vena ca-
 ua 102.c
 Ignis quæ gubernet Ibid.d
 Ignis tres partes Ibidem
 Ignis inimicus nerui 473.e
 Ignem ſacrum ab vlceribus
 prohibentia 500.b
 Ignorantia ubi malum 409.d
 Ignorata à medicis 379.f
 Ignis ſine ſpiritu non viu-
 it 94.f
 Illyrica peſtilentia 537.d
 Imagines præ oculis curſitā-
 tes 72.a
 Impedimenta quominus exa-
 cta victus ratio deſcribi
 poſſit 118.b c
 Imperitia, malus theſaur⁹ 3.e
 Impetiginis curatio 293.c
 Impetigines, leuæ, & lepræ
 vnde ſiant 423.d
 Incertæ morborū prædictio-
 nes quæ 510.a
 In cōceptus cupiditate quid
 agendum 104.e
 In Dealcis horto decumben-
 tis hiſtoria 329.b
 Indicationes variæ 314.e
 Indicia ex egeſtionibus 510.
 a. 513.a. 442.c
 Indicia ex atra bile 513.a
 Indicia criſis 509.f
 Indicia ex ſomno Ibid.e
 Indicia ex febribus 513.e.f
 514.a
 In doloribus quid agendum
 359.a
 Induſtria medicinæ cultura
 3.e
 In exacerbationibus obſer-
 uanda 134.c
 Inexercitati cū laborant,
 quid pariantur 117.b c
 In Helide morbi populares
 345.c
 In febre acuta ſiticolofis vo-
 mitus ex aqua frigida pro
 deſt 345.a
 Inflationis parientis curatio
 218.e
 Inflammatio ad palatum
 161.a
 Inflammationis curatio
 299.b
 Initio morbi purgandum ef-
 ſe 510.c
 Inſecun-

Index.

Inſecunda victus ratio & cu-
 ratio. 56.d e f
 In locis ſiccis nata. 114.e
 Inobediētia ægri cauſſa mor-
 tis. 6.a
 In Oeniadis morbi popula-
 res. 345.d.f. 346.
 In Perintho morbi popula-
 res qui. 223.d
 Inſania citra medelam ſana-
 tur. 525.e
 Inſaniæ aut cerebri corrupti
 cauſſæ. 2. & vtriuſq; cogni-
 tio. 531.c
 Inſaniæ ſpecies. 107.e
 Inſanientis ſigna. 328.c
 408.d
 Inſaniæ ſolutio. 398.c
 Inſita proprium fructum ſe-
 runt. 41.e
 In ſomnis quæ obueniant.
 114.f
 Inſomnia phreniticū 408.b
 Inſomnia quæ vexent. 399.e
 Inſomnia & ebrietas animū
 immutant. 97.e
 Inſtauratio faciliſ qui fiat.
 509.f
 Inſtrumenta. 17.a
 Inſtrumētī cōſtructio 483.d
 Inſularum qualitas 109.b
 Intelligentia & prudentia à
 cerebro non à præcordiis
 142.f
 Intemperantia moriētium,
 mortis cauſa. 5.e
 In tempore quæ veniunt, bo-
 na ſunt. 145.e
 In Thoſo qualis tertiā tēpo-
 ris conſtitutio 313.a
 Inſteſtinorum morbi vnde
 64.a
 Inſteſtinorum diuturna leui-
 tas 322.e
 Inſteſtini recti inflammati cu-
 ratio. 504.d e
 Inſtrumēta chirurgi in præ-
 ptu ſint & miniſtri 451.b
 Inſtrumēta medico in prom-
 ptu eſſe debent. 20.b
 Inſtrumentorū omnium for-
 tiſſima quæ 465.f
 Inuentio medicinæ 9.f. 8.f
 Inuentum Hippocratis 128.b
 Ionia regio & Peloponeſus
 181.a
 Irio. 111.c
 Iſchiados cauſſa & curatio
 222.f. 77.c. 400.b. 198.b c
 Iuuantia & lædētia. 81.a
 Iudicationes bonæ vel malæ
 316.a
 Iudiciū ſine ſigno iudica-
 tionis malum 324.d
 Iuniores cur magis ſeniori-
 bus afficiuntur 151.b c
 Iunonis templum 310.f
 Iuuenum victus ratio 29.e
 Iuſiurandum Hippocratis
 2.d
 L
 Labor viris quid cōferat
 243.c
 Labor quando noxiuſ 510.a
 Labor quando vlcera excitat
 358.f
 Labores cibos precedant
 358.b
 CC 4 Labores

Index.

Labores in circuitibus 325.d
 Labores subeundi in aestate 118.e
 Laboris effectus 116.d.187.c
 Laborum vis 115.e
 Lac cur fiat 39.a
 Lac nutrimentum 129.e
 Lac asininum pro sero coquitur 277.d
 Lac pustulas excitat 322.c
 Lac extinctum quam reuocent 256.b
 Lactis facultas 110.e
 Lactis copia quando 39.b
 Lactis procreatio 263.f
 Lactis potus 209.d.222.d
 Lactis varietas 130.a
 Lactis supressi remedia 239.d
 Lachryma calida & salsa 419.b.342.f
 Lachryma inuita fluentes 314.d
 Lachryma vltionem & inuoluntaria 354.e
 Lactuca 113.c
 Lactis ex aceto mulso 386.d
 Lagopyrus 501.c
 Lapis Magnesia 211.c
 Lapis in vesica qui fiat 190.d
 Lapsus ab equo quid attulerit 340.d
 Larinx 66.d
 Lascitudo spontanea morbos denunciant 509.e
 Lascitudinis curatio 117.c.d
 Lateris dolor, ex sputis biliosis 410.c
 Lateris sinistri grauitas 317.e
 Lateris tubercula qui fiunt 149.d
 Lateris tuberculum, & eius curatio 168.f
 Laudandi potius quam vituperandi qui vel tantillum vitam humanam adiuvant 99.d
 Lectus agri qualis esse debet 384.e
 Legumina in Aeno 357.f
 Leguminum facultates 193.f
 Legumina, arborei fructus & similia spiritum habent 35.a
 Lenientia, exasperantia, claudencia, & aperientia veterum aut locellos 57.b
 Lentis aestuosa 111.c
 Lentis ac Lupini vires 393.f
 Lethales alui egestionis 443.c
 Letargus & eius curatio 170.a.173.d
 Lex Hippocratis 3.b
 Leges sibi posuerunt homines non intelligentes 102.e
 Libri Hippocratis in controuersiam adducti 2.b
 Libum vestitus 191.d
 Libya, Delos & Scythia pro omnibus regionibus ponuntur 407.f
 Lien 70.e
 Lienosorum signa 356.a
 Lienosi eorumque curatio 196.c
 Lienosi passiones 134.f.135.a
 Lien

Index.

Lienteria eiusque curatio 197.c.299.f
 Lienteria symptomata 437.c
 Ligationum species 411.c
 Ligna ardentia spiritum emittunt 34.f
 Lignum medico paratum quale 491.a
 Lini semen 111.c
 Lingua saliuosa 399.c
 Linguae vis 103.d
 Linguae affectus causae & notae variae 358.e
 Linguae vocisque diuersitas 321.b
 Linguae obscuritas vnde 23.d
 Linguae spasmi & tremor 408.d
 Linguae immobilitas 323.a.b
 Linimentum omnia educens 297.b
 Linteola 16.f
 Lintea in deligaturis qualia 452.a.453.d.455.d
 Linteorum in deligaturis quantitas 463.f
 Linteorum subligationes duae 452.d
 Lippitudinis solutio 398.f
 Lippitudinis curatio 508.a.299.e
 Lippitudinis crisis 419.a
 Loca corporis vacua 7.a
 Loca alta & squallida 108.f
 Loca saucia curatu difficilia 417.c
 Locorum mutatio quos iuuat 359.c
 Locus bilis fel 183.d
 Locus suum singula seruant 101.c
 Locus morborum differentiam facit 94.e
 Locus affectus spiritu occupatur, vnde rupturam 97.a
 Locus ad disciplinam aptus est velut eius nutrimentum 3.e
 Locri populi 535.d
 Lucis ratio 16.e
 Lucis species duae 450.e
 Lucta 116.e
 Lumborum dolor 409.b & mala alia 410.d.e
 Lumborum doloris curatio 238.e
 Lumbi aut latera vexata eorumque curatio 230.b
 Lumbrici lati qui nascuntur 189.d
 Lumbrici rotundi pariunt, non autem lati 189.e.f
 Lumbricus longus 190.a
 Lumbrici lati signa 190.b
 Luna per somnum pati visa quid portendat 125.f
 Lupinum 111.c
 Luxationum curatio 472.e
 Luxationis curationi cornua 476.e
 Luxationis summa 491.b
 Luxationis articulorum perdis curatio 468.a
 Luxationis veteris repositio 471.c
 Luxationum mala 459.f
 Luxus domesticus prohibetur 16.f
 CC 5 Mac

Index.

M Manus natura est descriptio. 454.c
 Achinamenta quibus partibus adhibeantur. 464.c
 Macri signa. 321.c
 Macrocephali. 89.c
 Maculas solares purgantia. 291.c
 Madefactio. 131.a
 Meotis palus Europæ & Asiæ terminus. 89.b.90.d
 Magi & expiatores. 137.d
 Magi vel venefici quales. 138.a
 Mala odorata. 180.a
 Mala punica. 114.b.202.a
 Mala dulcia. 114.a
 Mala sylvestria. 114.a
 Mala ex usu veneris. 356.d
 Malorum humorum causa. 14.a.b
 Mala homini unde accidunt. 14.b
 Malum ex articulo non reposito. 490.a
 Malum à bono non fit nec contraria. 154.c
 Maligniora quæ derepente apparent. 325.f
 Malagmata pudendi. 240.c
 Malienfis curru onusto calcarum historia. 348.c
 Malicorium. 214.d
 Mammaria. 65.a
 Mammaria exasperatæ curatio. 292.f
 Mandibula. 72.c
 Maniacis seu atrabiliariis quid contingat. 523.c
 Manus natura est descriptio. 454.c
 Manus luxata signa, repositio ac curatio. 476.c.f
 Manuum latitudo quid portendat. 402.2.410.c
 Mare & fontes unde hyeme calefcent & turgescant. 40.d
 Mare perturbatum in somno quid velit. 127.b
 Mare quibus proficit. 132.a
 Marium corpus. 65.b
 Mas & femella qui gignantur. 104.c
 Masculi in omni genere calidiores & sicciores sunt. 106.c
 Mas aut femina quomodo generetur. 57.2
 Masculus dextris in utero heret. 327.f
 Matutina deambulationes. 116.b
 Maxilla sola inter omnia ossa venulas habent. 46.d.e
 Maxilla luxata repositio ac curatio. 477.a.d
 Maxilla facultas. 110.b.c.12.b
 Meatus capitis septem, totque fluxiones. 64.c
 Meconium quid. 306.a
 Medicina quid. 4.c.94.d
 Medicinæ antiquitas. 8.f
 Medicina qualis. 81.
 Medicinæ vix seu partes. 20.a
 Medica ars quibus constet. 312.f
 Medicina cur sapientiæ foror.

Index:

ror 533.a
 Medicina varia 126.b
 Medica ars nihil cæteris simile habet 7.c
 Medicina diuisa in chirurgicam, pharmaceuticam & dieteticam 10.c
 Medica ars cur refelli non possit. 5.c
 Medicina quæ doceat. 81.f
 Medicina constans & firmata. 81.f
 Medicinæ pars potissima. 399.a
 Medicina non statim scitur. 80.b
 Medicinæ voluptates & molestiæ. 94.2.b
 Medicina morbos omnes non sanat. 4.c
 Medicinæ artis præstantia & contemptus. 3.b
 Medicinæ comparatio ad agriculturam. 1.d
 Medica ars esse, & vera affirmatur. 8.c
 Medicina ars est de rebus vel morbis vulgo notis. 9.b
 Medicinam homines coacti sunt inquirere. 9.b
 Medicus qualis esse debeat. 16.c.e
 Medici munus. 312.f.401.a
 Medici munus in rectè tractandis mulieribus. 225.e
 Medico diligenter obseruanda. 361.d.e.f.362.10.a
 133.c.d
 Medico consideranda ante suam rationem. 5.f.20.d.401.c
 Medici ad duos fines militant. 525.c
 Medicum quæ nosse oporteat. 143.c
 Medicus quæ præstare debeat. 143.c
 Medicus deos potissimum colit. 159.f
 Medicus Philosophus deo æqualis. 159.c
 Medicus qui laudandus 379.c
 Medicorum error in artem iudicio 209.f
 Medicus assidue legat 23.c
 Medico quid agendum erga ægrotantes 356.b.357.f
 Medicus considerat morbos in corpore prævalentes 26.c
 Medici præparatio ad articulorum repositiones 459.c
 Medico præstanda in fracturis 454.2
 Medici imperiti taxantur 454.b
 Medico curanda in capite vulnerato 444.b
 Medicus morbum, ubi nouit facile pellit 7.d
 Medicus etiam rudes sciscitari debet 21.f
 Medicus admonetur 23.d
 Medicus de quibus iniuste arguatur 149.c
 Medicus ægros crebro iniungere debet 20.c
 Medici

Index.

Medici plures conuocandi 22.e
 Medicus derebus vulgo notis tractat 9.a
 Medicis non videntes sanari posse 5.a
 Medici fama multi, re pauci 3.c
 Medici personati Ibidem.
 Medicus malus qd agat 22.c
 Medici nauium rectoribus comparantur 10.e
 Medici alimentum salubre excogitauerunt 9.e
 Medicorum quorundam opinio 24.b
 Medicamentorum vires & actio 81.c. 191.c
 Medicamentorum modus 324.b
 Medicamenta pro natura cuiusque danda 98.e
 Medicamenta ad cōceptum 295.a d e f. 266.a. 272.c
 Medicamenta cōceptum reparantia 302.f
 Medicamentum cōtra abortum 55.d
 Medicamenta valentia morbis acutis, debilia mitioribus exhibenda 81.d
 Medicamenta valētia ad vlcera 500.d e f
 Medicamenta, cruda adhuc materia quæ nocēat 88.d
 Medicamenta non adhibenda 79.b
 Medicamenta danda Ibidem
 Medicamentis quānā & quādo mouēda 509.d e. 512.d
 Medicamenta nulla quando adhibenda 509.d
 Medicamēta quibus non exhibenda 532.d
 Medicamentum in repletione reicitur 121.d
 Medicamenta purgantia & sistencia non satis sunt ad conualescentiam 5.d
 Medicandum perperam non esse 145.e
 Medicamenta sine fortuna, sed meli⁹ cū ea sanāt 82.a
 Medicamētum tetragonum 220.f
 Medicamentum sanguinem sistens 395.b
 Medulla ossis alimētū 130.d
 Medulla spinæ, improprie medulla 45.a
 Medulla spinæ cur reficetur 208.c d
 Medullæ spinæ affectæ signa 418.e
 Mel 113.b. 202.c
 Mel Atticum 223.b
 Mel semicoctum 82.f
 Melancholici & comitiales communicant 362.d
 Melancholicum cacoēthes 408.c
 Melidia graui morbo liberata 319.f
 Melissus 24.b
 Melos insula 346.b
 Membra adnascencia 11.b
 Membrorum confirmatio 104.d

Membro

Index.

Membrorum origo 71.a b
 Membrana tunica 44.e f
 Mens hominis obscura 102.f
 Mens quando non fallitur 399.b
 Mentis situs 62.c
 Mente valere in morbis, bonum 510.d
 Menses cur à natura inuenti 302.f
 Menses quādo pauciores quā agendum 235.a. 301.f
 Menses quos morbos extrudant 440.c
 Menses mali qui 439.c
 Menses educentia 515.c
 Menses quibus diu permancant 354.c
 Menses diutius quā quatuor diebus fluētes, malū 245.f
 Menses diutius suppressi quos morbos excitent 243.c
 Menses sex mensibus retenti incurabiles 243.f
 Mēsiū varius affect⁹ 244.a b
 Menses cum in pudendum non procedant Ibidem.c
 Mensium modus & qualitas 245.f
 Mensibus septem annis suppressis qd euenerit 343.a
 Mensium biliosorum signa 245.c
 Mensium pituitosorum effectus 247.a
 Mensium plus iusto fluentiū curatio 306.a d e
 Mensium prouocatio 264.a
 Mensium purgatoria 241.c
 Mensium suppressorum curatio 238.a f. 239.a. 244.e
 229.a b
 Mēsiū defectu mortua 262.e
 Mēsiū cognitio 271.b. 247.d
 Menstrua diutius retinentibus quæ aggritudines contingant 36.c d
 Menstruarum purgationum circuitus est 325.e
 Menstruorū in iunioribus & senioribus differentia 83.a
 Mentha 113.d
 Meretrices quæ docuerunt 48.a
 Mespila 114.a
 Mesocolon 66.d
 Meton vehementi febre correptus 318.b
 Milium quid sistat 321.e
 Milium alit 171.e
 Militarium vlcerum curatio 18.c
 Ministri quales ægrotis dandi 21.a
 Mira & brevis tum humorū tum partiū animalis enumeratione 129.e
 Missio sanguinis vbi & quādo faciēda 17.e d
 Mistiones in hoīe bonæ 14.d
 Modicis impleri & pluribus vacuari quī contingat 115.a
 Molæ in vtero generatio & expulsio 292.a
 Mollæ cōceptus causā, signa accuratio 307.b c. 363.c d
 Mollitoria 267.b
 Mollit

Index.

Mollitoria vteri varia 296.c
Morborum 115.e.100.b
 Moræ 113.f
 Morbus typhos dictus cum
 causis ac curatione 218.a
 b.219.a
 Morbus biliosus 223.c
 Morbus sanguineus. Ibid.d
 Morbus humidus & curatio
 170.e
 Morbus ructosus eiusq; cu-
 ratio 170.f
 Morbus pituitosus eiusq; cu-
 ratio 171.b.223.c
 Morbus magnus, à renū mor-
 bo 210.a
 Morbus crassus sex annos ve-
 xat 222.e
 Morbus locellorum 225.d
 Morbos ex abortu dolorem
 vicinis vteri partibus com-
 municans 225.d
 Morbus regius 338.d.313.c
 373.d.396.c.398.a.400.c
 Morbus regius acutus eiusq;
 curatio 175.a.180.a.198.e
 Morbos æstiuos hyems succe-
 dens soluit 337.e
 Morbos latentes opinio po-
 ti⁹ quam ars iudicat 94.c
 Morbus imaginationis 64.d
 Morbus à venis ortus 62.c
 Morbus niger eiusque cura-
 tio 172.a.b.c
 Morbus stercoris vomitū fa-
 ciens 123.f
 Morbus corruptorius eiusq;
 curatio 172.d
 Morbus aliquo modo affinis,
 bonum 510.d
 Morbus quando debiliior &
 quando fortior 510.e
 Morbus sacer quibus diis tri-
 buatur 138.c.d.c.143.c
 Morbus sacer sanabilis 138.f
 Morbus desiccatorius & cu-
 ratio 170.b
 Morbos indicare quid 194.b
 Morbi laterum causa & cu-
 ratio Ibidem.a.f
 Morbi pituitosi causa & cu-
 ratio 211.d
 Morbi crassi & hydrops ear-
 dem est curatio 222.e
 Morbi estate vexates eorum-
 que curatio 195.a.c
 Morbi hepatici causa, signa
 ac curatio 213.f.214.
 a.b.d.e.215.b
 Morbi varij 332.e
 Morbi æstiu & autumnales
 310.e.311.c
 Morbi lethales 228.b.c
 Morbi qui ante pubertatem
 non fiunt 439.b
 Morbi natura 327.e
 Morbi popularis cura 27.b.c
 Morbi ex mensibus suppres-
 sis 439.e
 Morbi post canem sydis qui
 363.a.b.364.365.&c.
 Morbi à spiritu fiunt 95.b
 Morbi.11. à pituita cum cura
 tione 199.a
 Morbi cur obsecuri 7.b
 Morbi obsecuri multi, mani-
 festi pauci 6.e
 Morbi ex pte curatio 284.a
 Morbi

Index.

Morbi paulatim accedunt
 100.c
 Morbi cuiusq; vterorum se-
 datio 298.a
 Morbi vernaculi 84.e
 Morbi acuti vnde 399.d
 Morbi lethales 151.d.144.c
 Morbi ex abortu causa & cu-
 ratio 259.f.260.d
 Morbi comitialis diuersi af-
 fectus 139.f
 Morbi ex repletionem curatio
 & cōtra.510.b.120.f.122.b
 Morbi à capite orti 156.b
 Morbi partium anni 135.e
 Morbi mutilantes 144.d
 Morbi longi Ibidem.e
 Morbi cito decernētes Ibid.
 Morbi in alios transeuntes
 Ibidem.
 Morbi necessario ex aliis su-
 peruenientes Ibidem.f
 Morbi acuti qui 379.e
 Morbi connutriti curatio
 358.d
 Morbi dubij 144.d
 Morbi ab hepate & splene
 321.d
 Morbi diebus imparibus iu-
 dicantur 180.d
 Morborū causa.186.e.187.f.
 24.f.26.f.135.d.144.b.
 193.a
 Morbi vnius signa septē Ibi.
 Morborum tria principia
 187.a
 Morborum quinq; crassorū
 causa & curationes.221.a
 b.f.222.a.d
 Morborum acutorum natu-
 ra 195.a
 Morborum causa aer & vi-
 ctus ratio 27.a
 Morborū ex victus ratione
 curatio 393.c
 Morborum diuersi effectus
 338.b.340.b
 Morborum omniū commu-
 nes solutiones 393.a
 Morborum vteri ferē omniū
 curatio 283.e
 Morborū cognitio & obser-
 uatio varia 315.c.197.c
 Morborum modi 135.c
 Morborum effectus diuersi
 130.f
 Morborum omniū idem mo-
 dus 94.e
 Morborū duo genera 334.2
 Morborum natura medicus
 358.c
 Morborum decreta 185.c
 Mores fieri 84.e
 Moribūdīs in Perintho que
 acciderent 324.b
 Mori appetentium curatio
 79.f
 Morituri & futuri supstites
 quibus noscantur 408.e.f
 Morituri ex vulnerato capi-
 te signa 449.c
 Mors Hippocratis 1.f
 Mors quo tempore accidat
 327.e
 Mors vnde contingat 51.a
 Mortis signum 409.c.418.c
 Morum diuersa ratio in Eu-
 ropæis atque Asianis 92.f
 93.a

Index.

93. a
Mucus à natura 73. d
Muliebris menstrui causa 243. c
Mulier vterum gerens cur à mensibus non doleat 36. a
Mulier præter naturam pinguis non concipit 55. d
Mulier qui prægnans fiat 239. c. 241. a
Mulier cur sit viro calidior 243. c
Mulier ab vtero quo modo franguletur 246. b. c
Mulier concipere solita cur non concipiat 304. d
Mulier bimestrem aut gravidem foetum cur perdat 55. d
Mulier lienosa 356. c
Mulier Larissa decimo mense abortit 346. c
Mulier concipere cupiens 349. f
Mulieris non concipientis purgatio 241. d. 305. a. 247. c. 250. a
Mulieris à partu non purgata curatio 227. b
Mulieris corpore malè habente menses pauciores fluunt 246. e
Mulieris cibum, ob vteri dolorem, auersantis curatio 237. c
Mulieris semen retinētis sed non concipientis curatio 308. d
Mulieris inuita abortum facientis curatio 308. f
Mulieris quæ diu non concipit, curatio 237. d
Mulieris præ obesitate non concipientis curatio 303. d. f
305. f
Mulieris decumbentis in litore historia 319. d
Mulieris apud Tisamenū decumbentis historia 330. f
Mulieris à morbo vteri obmutescens curatio 287. b
Mulieri post viri cōgressum quid agendum 248. b
Mulieri semen non cōtinenti quid agendum Ibid. d
Mulieres rariore carne & teneriore quàm viri 243. a
Mulieres cur steriles fiāt 301. b. d. 303. c. 226. f. cur nō concipiant Ibid. b. f
Mulieres crassæ cur non concipiant 229. d
Mulieres etiam hydropem patiuntur 192. d
Mulieres quæ grauius è mēsis agrotent 242. e
Mulieres à vatibus deceptæ quid Dianæ consecrarent 225. a
Mulieres quæ paterentur 313. e
Mulieres in conceptu errant 49. e
Mulieres, quæ longius quàm decem menses vterum gestasse visæ sunt, falluntur 42. d
Mulieres nihil aut parum la-

dis

Index.

dis habentes 43. a
Mulieres vterū nō gerētes à suppleis mēsis dolēt 36. b
Mulieres menstruis carentes non concipiunt ibidem.
Mulieres plus vel minus in partu laborantes 37. b
Mulieres cur falsò se vterum gerere credant 280. e
Mulierū diuersæ naturæ, tū à coloribus, tum ab ætatibus petita 225. c
Mulierum affectus 360. b
Mulierum victus ratio 30. e
11. a. c
Mulierū diuersi morbi 341. e
Mulierum trium ægrotantium historia 331. a. b. c
Mulierum fecunditatis cōgnitio 420. c
Mulierū Scythicarū formæ fluxæ 91. e
Mulierib⁹ iudicio p̄ditis de partib⁹ fides habēda 49. d
Mulieribus omniū morborū causæ vteri 82. b
Multi valetudinarij nascuntur 52. c
Multi etiam imprudentes in medicinam incidunt 5. a
Multi priore cibo perierunt 9. d
Multi ex vno quo modo gi-gnantur 39. e
Mundi imitatio 102. c
Musculi solidiores 130. c
Musica 103. c
Mustum 113. a
Mutatio ciborū quī fieri debet 382. c. 383. b
Mutatio subita & magna periculosa 383. b. 384. f
Mutationes locorū ac victus morbos gignunt 52. e
Mutationes locorum, varios homines procreāt 93. b. c
Mutationes mentem excitāt 90. b
Mutationes quæ cauēda 357. a
Mutationes tēporis & aeris morbos pariunt 511. b
Mutationes temporum obferuanda 88. d
Mutationes temporum morbos pariunt 136. a
Mutus cur fiat qui comitiali morbo corripitur. 130. f
Muti vnde 47. e
Mutili à natiuitate curabiles 491. d
Myli ægri historia 313. d
N
Nares repletæ nihil emūgentes 120. c
Nares humidæ habētes quales sint 359. d
Narium qualitas 71. e
Nasi fracti curatio 478. f
479. b
Nasturcium 113. c
Natales somniare quid velit 127. d
Natura facienda demon-strat. 8. a
Natura repugnante omnia irrita fiunt 3. d
Natura calidior quantum à ceteris variet 108. a
D D Natu

Index.

Natura in omnib⁹ dux 19.c
 Natura ossium, neruorum,
 venarum, carnis & alio-
 rum humorum, qui co-
 gnoscatur 39.c
 Naturæ humanæ descriptio
 53.b
 Naturæ actio 7.f
 Naturæ conatus & vis 103.b
 Naturæ & morbi quib⁹ aque
 in potu salubres 86.a
 Naturæ diuersæ ignis & a-
 quæ varia temperatura fi-
 unt 107.c
 Naturæ variæ variis sensib⁹
 percipiuntur 107.c.d
 Naturæ calidioris victus ra-
 tio 107.f.108.b
 Naturæ diuersæ victus 107.
 f.108.a
 Naturæ quæ nulla cura aut
 victu mutantur 108.c
 Naturæ fastidium 7.d
 Naturæ modum excedens ni-
 hil bonum 50.c
 Naturarum cognitio 106.c
 Nebri qui dicantur 536.b
 Nebula quid 40.f
 Necessaria medico futuro 3.d
 Neruus torpidus 66.c
 Nerui quomodo facti 44.d
 Nerui vbi non sint 72.d
 Nerui à cerebro 68.c
 Nerui non lacerandi 473.c
 Nerui cur dolore minus affi-
 gantur 15.f
 Neruorum generatio 46.b
 66.c
 Neruorum distributio 326.c.d
 Neruorum qualitas 72.c
 Nexus qua parte procedat
 451.d
 Nicodemi Abderitani histo-
 ria 336.a.b
 Nihil temerè iudicadū 355.c
 Nocumentum nullum à me
 dico bono, aut ab arte me-
 dica oritur 5.d
 Nomæ, lethaliſsimæ 417.f
 Nomina artibus ex specie-
 bus imposita 4.d
 Nomina lege naturæ indita
 4.c
 Non eadem via seminis &
 vrinæ 31.f
 Nosse morbos & curare eius-
 dem est scientiæ 7.c
 Notæ ex collo & faucibus
 430.c
 Notæ ex præcordiis & vêtre
 431.a.b.d
 Notæ ex lumbis 432.a
 Notæ ex sanguinis eruptio-
 ne Ibidem.d
 Notæ ex dentibus 429.f
 Notæ ex maxillis, labiis, gin-
 giuis, sputis & secretioni-
 bus 430.c
 Notæ ex voce Ibidem.b
 Notæ ex dysenteria 437.c
 Notæ ex vrina 441.a
 Notæ ex spūto 414.c.435.f
 Notæ ex prægnatib⁹ 439.d.e
 Notæ ex variis affectibus
 436.a.b.438.d
 Notæ ex puris mictione 415.c
 Notæ ex lethargo 426.c
 Notæ ex vertigine 421.f
 Notæ

Index.

Notæ ex oculo rupto & pro-
 minente 417.c
 Notæ ex doloribus aurium
 428.c.d.f
 Notæ ex morbo regio 428.c
 Notæ vberioris alimenti
 509.f
 Notæ ex hydrope, tabe, poda-
 gra & morbo sacro 415.d.
 416.d.e.f
 Nuclei 114.c
 114.b
 Nyctalops qui curetur 507.f
 422.a.319.f
 Nyctalopica affectiones in
 pueris 360.b
 O
 O Besorum victus ratio
 29.f
 Oblitio malum 409.d
 Oblitio & nocturna vocife-
 ratio vnde 142.d
 Oblitio dysenterici quæ
 374.a
 Oblitionis causa 531.c
 Obseruanda in ægris 343.d
 324.b
 Obseruanda medico in mor-
 bis dignoscendis 531.a.b
 Obseruanda, ac cauenda cir-
 ca victus rationem 394.c
 381.c
 Obseruanda circa vlcera tra-
 ctanda 417.a
 Obseruatio varia 414.b
 Obseruatio variorum peru-
 tilis 133.f.34.a.b
 Obseruatio præcipua in ocu-
 lorum lippitudine 419.f
 Obseruatio in Typho mor-
 bo 218.c
 Obseruationes morborum
 26.f
 Obseruationes præcipuæ
 414.c
 Obseruatione digna 99.f
 100.a
 Obseruationis modus ad præ-
 dictionem 414.c.d
 Obsonium in renum morbis
 209.f
 Obsonia ex variis intritis
 præparata 115.b
 Occasiones teporum 144.f
 21.c
 Occasiones morborum con-
 siderandæ 357.b
 Occasiones curandi tempe-
 stiuæ 145.b
 Intempestiuæ. Ibidem.c
 Ochri siue phasioli 111.b
 Octimestris partus 48.c
 Octimestres non superstites
 manent 49.c
 Octimestria & trimestria
 cur non viuunt 51.e.52.a
 Oculi totius corporis tem-
 peraturæ index 358.b
 Oculi contractio mala 410.a
 Oculi corrupti qualitas & eu-
 ratio 507.c
 Oculi humor 47.d
 Oculi fulgentes 75.c
 Oculi situs & utilitas 533.b
 Oculi distortio malū 409.d
 410.b
 Oculorum doloris curat. 517.c
 Oculorum consideratio 429.c
 DD 2 Ocu.

Index.

Oculorum medela 395.e
 Oculorum fluxiones 355.f
 Oculorum fluxionis in nares
 auersio optima 37.f
 Oculorum signa 354.f.e
 Oculorū sordes sicca 49.a
 Oculorum tumor Ibid.b
 Oculorū notæ 399.d.401.d
 Oculorum tumor 71.c
 Oculorum remedium 130.e
 Oculorum tres tunicae 71.e
 Oculis nullum pharmacum
 adhibendum 75.c
 Oculis potius quàm opinio-
 nibus credendum 100.f
 Oculis incommodi cibi 373.f
 Ocyum 113.d.202.a
 Olera 201.f
 Oleum & oleosa 202.c
 Oleū Aegyptiū album 229.f
 Oleum quibus vlcibus in-
 utile sit 499.c
 Oletum quodnam bonum
 396.b
 Olfactus causa 47.b.71.e
 Olfactum male afficientia
 133.f
 Omentum quando putrescat
 144.f
 Omne vnum est Ibid.a
 Omne incōcretū cauum 6.f
 Omnes doloris causa ad idē
 referuntur 10.b
 Omnia terræ nascentiā suā
 terræ naturā sequuntur 93.f
 Omnis attenuatio laxat ac
 corrugat cutem, renutri-
 tio contra 357.a
 ὀφθαλμία 64.d.311.c
 Opifex, naturā vel artis in-
 strumentis vitur 6.b
 Opinio in medicina perni-
 ciosa 19.d
 Opisthotonos eiusq; curatio
 175.c.d.400.a.224.a
 Oratio Hippocratis ad aram
 consistentis 534.e
 Oratio legati ad Athenien-
 ses 535.b
 Ordei facultas 110.b
 Ordeum Achileum 179.d
 Odeum torrefactum Ibid.f
 Origanum 113.e
 Origo venarum & arteriarū
 129.e
 Oris malē olentis purgatio
 292.e
 Oris vteri plus quàm in men-
 sibus hiatis curatio 289.f
 Oris vteri inflammati cura-
 tio 282.c.283.a
 Oris vteri semen prae duritia
 non suscipientis curatio
 288.b.c
 Oris vterorum oclusi cura-
 tio 235.f.289.c.307.f
 Oris vteri humidi curatio
 229.e
 Os vteri siue vuluæ conclu-
 sum 243.c.d
 Oris vteri vlcerati curatio
 237.f.239.b
 Os capitis duplex 444.d
 Os capitis tenuissimū quod
 Ibidem.e
 Os eminens quando prae se cā-
 dum 460.d
 Os femoris quàm periculo-
 sum

Index.

sum 492.f
 Os intro cedit multis modis
 445.e
 Os quā patiatur 46.d
 Os sacrum 61.f.326.d
 Os tibiae emineas 492.e
 Osculi vteri alio inclinati cu-
 ratio 480.d
 Ossa quā fiant 44.f
 Ossa vnde 44.d
 Ossa quare à propriis locis
 discedant 466.c
 Ossa rupta minus periculosa
 quā 449.a
 Ossa puerorū qualia Ibid.b
 Ossa digitorū, manus, pedis
 & articularū 65.e.8.66.c
 Osis maioris abscessus 464.b
 Osis rupturā ambiguam co-
 gnoscendi ratio 448.b.c
 Osis capitis fracti cura-
 tio 326.f
 Osis simplex fractura 462.c
 Osis suppurati signa 449.d
 Osim cauorum actio 38.a
 Osim, neruorū, carnis, cutis
 & venarum in corpore v-
 sus 68.d
 Osim fractorū & eminen-
 tium curatio 465.e
 Osim coactio 465.e
 Oscitationum assiduarum
 curatio 324.f.355.b
 Oues & caprae comitiales
 141.e
 Otorum facultas 112.e
 Oui candidum 179.f
P
 Alati fluxio 64.e
 Palæstra & Padotriba 104.a
 Pallidum curatio 80.c.d.e
 Palpebrarum curatio 507.f
 Palpebrarum ficus 332.e
 Panacea 2.d
 Panificia varia 9.d.103.e
 Panis varietas 110.f
 Panis differētia 12.a.b.201.c
 Panis calidus sitim, & alia in-
 ducit 283.c.111.b
 Papauer 111.d.114.b
 Pupilla qualis 47.c.d
 παπάδερμα à cucumere 43.f
 παπάδερμα à rosa & alio
 180.c
 Paracynanche eiusque cura-
 tio 174.f
 Partheniū microphilū 501.b
 Parij agri historia 333.e.f
 Pariunt statuto tempore pe-
 cora 43.c
 Pars robustissima cur in coi-
 tu secernatur 31.f
 Partes mensis aliquot 53.a
 Partes singulae quā nutrian-
 tur 101.d.e.f
 Partium internarum feruor
 195.b
 Partus qualis 43.c
 Partus septimestris 48.c.e
 Partus gemellorum 322.e
 Partus quo morbo liberet
 225.f
 Partus cū vlcere in coxa no-
 no mense editus 346.c
 Partus cur non omnes robu-
 sti edantur 33.e
 Partus quādo piclitan 52.b
 Partus macillēti ac tenuesso a
 DD 3 Pax

Index.

Partus septimo mense quid
agat 49.b
Partus quo pacto educat 53.e
Partus quomodo edantur
53.e
Partus mortuus quo pacto e-
ducetur 53.f. 58.e
Partus varia similitudo 33.d
Partus acceleratio 43.b
Partus retinēdi curatio 250.b
Partus difficultas qui tolla-
tur 253.a.b
Partus appropinquantis si-
gna 252.f
Partus difficultas unde 252.d
84.e
Partus frustulatim extractio
58.e
Partus directio 59.a
Partus conceptio 102.a
Partum acceleratio 266.b.c
Partum iuuantia 265.c
Parcella 65.f
παρίσχυρα 15.b
Puris in utero semen corril-
pentis purgatio 304.d.e
Pecora pręgnantia à potu &
cibo pinguiora fiunt 39.b
Pectoris dorsiue disruptio
207.b
Pecten 69.d
Pectinis prę fluxu dolentis
curatio 29.a
Pectus 66.b
Pectus in dorsum ruptum &
curatio 169.c
Pedis cum manu collatio
457.e
Pedis & ossiū eius fractorū
curatio 457.e
Pediū tumor 502.e
Pediū calor febris solutio-
nem denotat 389.e
Pediū frigiditas febriū
accessum significat 389.e
Pediū torporem quid discu-
riat 224.f
Pedibus manibusq; distēns
actor⁹ curatur 79.f. 80.a
Pellicula spumosa 68.f
Pellicula ab aere præfrigido
superinducitur 46.b
Pellium tinctorum 103.e
Penicilli plūbei præparatio
& vsus 281.c. 282.a. 304.a
Percussus in palpebrā sine o-
culi læsione sanatus 350.c
Perdiccas rex phthiticus cre-
ditus 1.c
Perforationis modus quis
449.f
Perfrigeratio malū 409.d.f
Periclis Abderitani historia
335.b
Periculū mortis in prægnan-
te 252.a
Perinthus 320.d. 322.d. 4.f
Peripneumonia qui fiat 152.
b.d. 179.d
Peripneumonia & eius cura
tio 163.f. 164.b. 176.a. 193.
f. 194.b. 392.d
Peripneumonia qui suffocet
153.f
Peripneumonia quid faciat
400.d
Peripneumoniæ affectio-
nes 391.a
Perip-

Index.

Peripneumoniæ causæ 194.
cf
Peripneumoniæ & pleuriti-
dis signa 435.b
Peripneumoniæ & pleuriti-
dis differentia 75.e.f
Pernicies fœminarum 409.f
Pernionum curatio 372.f
Perpendenda in luxationi-
bus 471.d.e
Perfarum bellū contra Græ-
cos 576.f
Pestilentia obsidentium sum-
ma 535.f
Petenda in vulneribus capi-
tis 418.a
Petenda à diuturnas fluxio-
nes patientibus 421.b
Phagedænosus puer quę pas-
sus sit 339.f
Phanocritus 315.a
Pharmacum daturus quid
prius agat 98.e.f
Pharmacum quid agat 25.e
Pharmacū post dolores dan-
dum 261.a
Pharmaca fortuna reperta
200.c
Pharmaca cautius exhiben-
da 198.f
Pharmagoræ agri historia
313.e
Phasianorum descriptio 89.f
Phasis incolæ 89.e
Phasis qui fluat Ibidem.f
Pherecydis agri historia
374.e
Phisima nonbo 196.b.c
Philisti in Thaso agri histo-
ria 329.f
Philini vxoris puerperæ Tha-
sia mors 317.a.b.c
Philisci agri historia 315.e
314.f. 316.c
Philonis filia cur mortua
314.d
Phreneticus moritur 334.f
Phrenetici signa 408.c
Phrenetici qui pereant 151.f
Phrenitis qui fiat 153.c
Phrenitidis solutio 398.e.
408.b
Phrenitides cum curatione
174.d. 193.f. 194.c.f
Phthisis 64.f
φθίσις 63.a
Physicus hominis habitum
acrobatur considerat 306.f
Phylam Alexandri pellicem
Perdiccas deperibat 1.d
Physiognomia 326.e
Pilarum vsus in fracturis
464.f
Pinguedo conceptum impe-
diens, quomodo curanda
sit 56.f
Pinguis signa 321.e
Piper dentes iuuat 359.e
Pira 114.a
Pisa infant 111.b
Pisces edulium leue 201.f
Pisces erronei 112.b
Pisces grauiiores & leui-
ores Ibidem.b.c
Pisces salsi Ibidem.c
Piscium facultates Ibidem.a.b
Pittacus 321.c
Pituita eiusque curatio 110.e
DD 4 Pir

Index.

Pituita cur hyeme augetur 25.f
 Pituita alba eiusque curatio 171.d.398.e
 Pituita ex ore ac naribus fluentis signa 253.e
 Pituita eductio 300.a
 Pituita vires 181.f
 Pituitosa ac biliosa mulieris purgatio 289.a
 Pituitosi & biliosi furores quales sint 142.c
 Pituitosi in ediam facilius ferunt 383.a
 Planta spiritum habet 39.f
 Pleiades 88.d.310.b
 Pleiadum occasus 339.b.e.340.c
 Pleiadum ortus 118.d
 Pleiadum occasus Ibidem.b
 Plenitudinis signa 120.d.121.a
 Plenitudinis curatio 120.d.e.121.b.c.f.122.b.125.e
 Pleuritis qui fiat 152.b.c
 Pleuritis quando enecat 159.f
 Pleuritis ex dorso eiusque curatio 177.c.d.e
 Pleuritis sanguinea & eius curatio 178.b
 Pleuritis sicca, & eius curatio 77.f.78.a
 Pleuritis & eius curatio 163.b.c.d.177.a.193.f
 Pleuritides sicca & biliosa 177.b
 Plus quiescendum quam laborandum hyeme 119.b
 Pluuia clemens visa in somno quid significet 126.e
 Pneumonitis siue pneumonia eiusque curatio 204.d
 Pneumonia causa 205.b
 Podagra 198.d
 Podagra qui laboret & quando fiat 517.c
 Podagra curatio & signa ex eadem 416.d
 Podagra medela 299.b
 Podagrici morbi 397.c
 Poena quae malis medicis irrogatur 3.c
 Polenta ex ordeo 201.c
 Polenta recentes 111.b
 Polypus cum curatione 161.b.c.d.e.f.193.e
 Poma 113.f.118.e
 Porcina carnis vires 394.a
 Porrum 113.b.202.a
 Portulaca 113.d
 Positio partis vulnerata qualis 452.f
 Postrema in morbis qualia 314.b
 Post canem febres quales 351.f
 Post purgationem exhibenda 199.f
 Post partum quae eueniant 256.c.d
 Potestas mala res 539.b
 Potio ad fluxum rubrum 293.c
 Potio ad omnes morbos ab utero ortos Ibidem.d
 Potio ad fluxum album 295.a

Index.

Prædictiones exemplis confirmantur 413.d
 Prædictiones ex stercore 415.a.b
 Prædictiones ex lippitudinis signis 419.e
 Prægnans non utens coitu, facilius parit 54.e
 Prægnans unde moriatur 228.a
 Prægnans qui cognoscatur 240.c
 Prægnans cur sit pallida 252.e
 Prægnantis lienosa affectus Ibidem.b
 Prægnantis varia signa 302.e.d.54.f.55.c
 Prægnantis fœtum mentis gestantis curatio 229.c.d
 Prægnantes quando purganda 512.d.515.c.d.516.a.b
 Prægnantium morbi 250.e.f.251.c
 Prægnantibus terram vel carbores edentibus quid eueniat 54.f.55.a
 Præmium medico constitutum 21.f.22.a
 Prænotio futurorum qui paratur 83.d.e
 Præfagia bona & mala ex insomniis 125.c
 Præfagia ex temporum qualitate 87.e.f.88.a.b.c
 Primipara magis in partu laborant 43.d
 Primus dies in ægro obseruandus DD 5

Index.

uandus 390.e
 Principium alimenti 129.e
 Principium sanationis cur nullum 146.d
 Principia artis supponenda 44.b
 Priores artis medicae taxantur 8.d
 Procreatio diuersa 104.f
 Priuatorum hominum victus ratio in hyeme, vere, aestate, & autumno 29.e.d.e
 Productionis & exacerbationis morbi causae 336.f
 Profluuium alui diuturnum 398.e
 Profluuium alui 30.f.197.d
 Profluuium alui & vomitus quibus conferat 508.d
 Profluuij alui ex partu curatio 270.a
 Prominentiae capitis priore parte 444.c
 Proprium medicae artis 8.b
 Prospicienda medico 83.b
 Prudens natura quantum possit 31.d.e
 Prudentis viri consideratio 31.c
 Ptisana 179.e
 Ptisana integra 179.f
 Ptisana quando exhibenda 380.c
 Ptisanæ laus Ibidem.b
 Ptisanæ succus 176.f
 Ptisanæ conficiendæ ratio 380.e
 Ptisanæ incommoda 380.f
 Pubertatis caussa 38.c
 Pudendi puerperæ obturati caussa & signa 255.c
 Pudendi exulcerati curatio 232.b.f.230.b.240.c
 Puellæ cur tardius conformentur 37.f
 Puellæ à pueris qui differant 50.f
 Puer à mulo percussus 349.e
 Puer in caput prius naturaliter procedit 42.c.43.d
 Pueri cur semen non emittant 32.b
 Pueri situs in vtero 41.f
 Pueri quid peculiare à natura habeant 50.f
 Pueri liuidi ac mortui expulso 268.f
 Pueri natura 327.d
 Pueri carnosius minus lactis sugunt 59.d
 Pueri sugentes simul & mementes Ibidem.e
 Pueri modo parui, modo magni nascuntur 37.f.34.a
 Pueri cur mutilati nascantur 34.a
 Pueri sani & integri fere semper ex mutilis nascuntur Ibidem.b
 Puerorum hydropicorum curatio 77.f
 Puerpera gemellarum Cyzicena mortua 337.b
 Puerperæ plus satis purgare signa 255.b.c
 Puerperæ recens enixæ curatio 58.b.c
 Puerperæ diuersa purgatio 267.a

Index.

267.a
 Puerperæ Cyzicenæ historia 337.b
 Puerperæ in Thaso decumbentis historia 334.b
 Puerperæ in quæ mala facile incidant 242.e.f
 Puerperæ non purgatæ curatio 254.c.d
 Puerperæ non satis purgatæ affectus 254.f
 Puerperæ à secunda non liberatæ curatio 256.c
 Puerperæ cum non bene purgantur periculum 37.d
 Puerperij purgationis mensura & color 261.e
 Puerperij purgationes. 266.d.e.253.e
 Puerperij non purgati mala 253.f.254.c.255.b
 Pulegium 180.b.113.e
 Pulmo. 45.e.60.d.129.e
 Pulmo cordis calorem moderatur 61.c
 Pulmo cor humectat 61.b
 Pulmo tumens præ calore cum curatione 174.a
 Pulmo consumitur 64.f
 Pulmo cum nihil plenus expurgat, malum 404.c
 Pulmo repletus & curatio 268.c
 Pulmo ad latus prolapsus cum curatione 167.d
 Pulmonis arteria exulcerata venæ rupta 203.a.b
 Pulmonis morbus & curatio 166.d
 Pulmonis suppurati signa 176.c
 Pulmonis inflammatio 205.c.d
 Pulmonis hydrops & eius curatio 169.2
 Pulmonis & arteriarum diuersitas 151.a
 Pulmonis tuberculum 149.2
 Pulmonis tuberculum qui sanetur Ibidem.b.c
 Pulmonis erysipelas, eiusque curatio 205.f
 Pulsus venarum 397.f
 Pulsus & respiratio, signa sanitatis & morbi 130.c
 Pulsus circa tempora 96.c
 Pura omnia à deo dari quare per somnū videntur 126.e
 Purgatio puerperæ in caput progressa quid efficiat 255.e
 Purgatio in faciem progressa Ibidem.f
 Purgatio qua parte ducenda 509.d
 Purgatio sursum aut deorsum quando fiat 512.f
 Purgatio ventris quibus viceribus proficit 499.c
 Purgationem quid præcedere oporteat 509.f
 Purgationes quot diebus fiant 37.f
 Purgationes menstruatæ unde fiant 247.d
 Purgationes diuersæ 271.f
 Purgationes quomodo assignanda 509.d.e
 Purg

Index.

Purgatorium molle aquam
& pituitam ducens 242.c
Purgatorium ad multa
271.c.d
Purgatorium molliens 241.e
242.c
Purgatorium tepidum 242.f
Pus è pectore sectione vel
vstione educitur 204.f
Pus collectum quid faciat
76.c
Pus qui fiat 499.a
Pus ex tumore interiore qui
educatur. 164.e
Pus vlcis alimentum 130.d
Pus optimum quale 402.f
Puris emissio 206.f
Pustula ex lassitudinibus
340.f
Pustula totius corporis vnde
227.f
Pustula late 355.e
Pythicum templum 535.d
Pythionis acri historia 328.
d e 334.d

Q

Qua cura Hippocrates
Græciam à pestilen-
tia liberauit 1.e
Quæ aduersa vel secunda for-
tuna fiant 82.a
Quæ ægrè ac facillè pariant
53.d
Quæ congelent 115.f
Quæ attenuentur & colliquen-
tur in hydropico 192.a
Quædam citius, quædam po-

sterius pariunt 43.e
Quædam opifici, quædam o-
peribus imputanda 6.d
Quæ ex terrâ gignuntur quo-
modo crescant 39.d
Quæ ex rupe ceciderat sup-
stes mansit 350.e
Quæ generatur & pereunt,
commiscuntur & discer-
nuntur 100.f. 101. a b c
Quæ scetum expellant
267.e.f
Quæ scetum perdere cona-
batur, mortua est 359.e
Quæ mulieres facillè sup-
pressos menses ferant
242.f
Quæ præstare debeat medi-
cus 2.f
Quæ prius conformentur
51.f
Quæ prospicienda medico
12.b. 15.a
Quæ recidiuas faciant 320.e
Quæ sint morborum princi-
pia 180.d
Quæ sint in natura hominis
24.f
Quæ superferant 53.e
Quæ vulnera poscant 17.a
Qualis panis & maza 12.d
Qualitates fortissimæ 12.e
Quando in partu matres fo-
cuisse pereunt 43.d
Quanto tempore brachium
fractum coalescat 457.e
Quantum ab omnibus cole-
retur Hippocrates 1.e.f
Quare nonnulli ab aliis diffe-
rant

Index.

rant 90.d
Quare hoc calidum, illud con-
tra putatur 12.f
Quare morborum calor non
statim cessat 13.d
Quartana quo tempore, &
quæ ætate grassetur 28.f
Quartana à quibus immu-
nes præstet 359.b
Quartana longa, & breues
quæ 510.b
Quartana diurna 355.d
Quartana erronea 311.d
Quartanas diurnas potio
soluens 532.d
Quærens medicina vitupe-
retur 4.f
Quatuor paria neruorum
27.d
Quibus diis supplicaretur
126.f
Qui calor, & frigus concipia-
tur 13.b
Qui causas morborum probe
nouit, potest comoda ad-
ferre remedia 94.c
Qui cito moriantur 409.e
Quicquid sit, finis alicuius
gratia sit 5.d.e
Quid pariantur, diu à cibis
abstinentes 11.d
Quid per niues geluque iter
facientibus accadat 13.c
Quid spectant primi medi-
cini inuectores 12.b.c
Quid primum obseruet me-
dicus 16.e. 20. a b d. 21.f
Quid oporteat medicos sci-
re 14.d

Quid sit homo & quomodo
gignatur sciat medicus
14.e
Quies quibus conducatur 31.b
Qui ex agris perirent in ma-
gna morborum multitu-
dine 314.e
Qui humores singulis anni
temporibus augetur 26.a
Quis error in agris 10.e
Qui probe augetur 52.d
Qui sani diutius perseuerent
105.f
Qui sine medicis à morbis
conualescunt aliqua re sa-
nantur 5.b
Quod diutius quam decem
mensibus non contingat
vterum gestare 42.e
Quo gestu inuifendus sit æ-
ger. 16.d
Quomodo omnia gignantur
24.e
Quo pacto sua quisque fons
facultate trahat 183.c
Quo plus cibi sumptimus eo
plus expetimus 183.d
Quota inedia 48.b
Quota ossium coalescentia
130.b
Quot morbos ex vteris fieri
contingat 284.e
Quoto tempore pedis ossa fra-
cta sanescant 457.f
Quum partus non ritè pro-
dit, quid agendum
262.e
Quum plus iusto comeditur
quid agendum 202.d
Radix

Index.

R

Radix humanorū morborum caput 534.b
 Raphanus 113.c
 Rapum 113.e
 Ratio cur de humano victu scribat 99.c
 Ratiocinatio 21.c
 Recidua quid portendat 427.a
 Reciduarum causa 509.f
 Recte & non recte quæ fiant 145. c d e
 Regij morbi quatuor cū signis & curationibus 216.e
 2.7. a b f
 Regio sterilis quales gignat 93.d
 Regio montosa quales profert 93.e
 Regio alta quales producat 93.d
 Regio pinguis quos gignat 93.e
 Regionēs insalubres 109.f
 Regionum situs & natura 108.e f
 Regionum inter se differentie 89.b
 Reijcitur à schola Hippocrates falsa secta imbutus 23.f
 Relicta post iudicationem, reciduas facere solent 324.f. 355.c
 Remedia singulis exhibenda 78.c
 Remedia secundas æ mentes educunt 230.c d. 231. 232. 233. 234

Remedia solum disciplina ac natura inveniuntur 6.c
 Remedium quibus tamquam desperatis nullū adhibetur 277.f
 Renes 45.f. 60.c. 66.d
 Renum affectus quibus fidentur 361.b
 Renum morbi quatuor 208. e. 209. a b c
 Repletionis mala 121.b
 Repositio per scalam 470.f
 Repositio optima 460.f
 471.c
 Responsio aduersus eos qui mortuos medicis assignat 5.e
 Rigor lethalis 711.c
 Rigor in morbis vnde de 151.
 Rigoris causa 188.f
 Rigoris ex partu aut abortu curatio 238.c
 Rigores vnde incipiant 356. e. 325.c
 Riphæi montes 91.a
 Robur ac carnem producentia 200.f
 Robusti ex robustis cur non generentur 33.e
 Rumex 113.d
 Ruptiones qui fiant 149.e f
 Ruptura 79.f
 Ruta 113.d

S

Sacer morbus 84.d e
 Sacer morbus qui fiat 97.c e

Index.

97.c e
 Sacer morbus pituitosis accidit 138.f. 139.c
 Sacer morbus cur non diuinus sit. 138.a
 Sagitta percussus preter opinionem sanatus 350.b
 Salaminus anchora vulneratus 349.e
 Saliva suppressa & curatio 159.f. 160.a
 Saluia 113.d
 Salutis & mortis causa 85.f. 198.b
 Sanguis in somno intro magis fugit 358.f
 Sanguis ex naribus fluens quibus prodest 359.d
 Sanguis albus ex glandulis erumpit 62.f
 Sanguis cur circa nervos ebullit 245.c
 Sanguis quomodo mittendus 324.f
 Sanguis coagulatur 45.f
 Sanguis diutius in vtero retentus totum corpus afficit 36.b
 Sanguis prudentiam iuuat 97.d
 Sanguis putris in pus conuertitur 96.f
 Sanguis calidus natura non est 62.e
 Sanguis quomodo listatur 158.f
 Sanguis ferofus in quibus fiat 356.a

Sanguis ex naribus quibus erumpat, & pueris quando incipiat 356.f
 Sanguinis fluxio in viceribus quid faciat 499.b
 Sanguinis effectus & vis 97.e f
 Sanguinis & aliorum humorum varietas 129.f. 110.b
 Sanguinis vomitus causa & curatio 270.a
 Sanguinis venarum suppressiones quæ faciant 360.d e
 Sanguinis eruptionis malæ quæ 411.c d e
 Sanguinem ex partu vomentis curatio 237.d
 Sanguinem ex vteris fluentem sustinentia 293.e
 Sanguinem ex naribus sustinentia 293.e
 Sanitas qui contingat 184.a
 Sanitas & mors vnde contingant 50.c
 Sanitatis exercitatio qualis 358.a
 Sanitatis & mortis causa cui attribuatur 530.c. 531.e
 Sanitati qui restituantur & qui non 422.d
 Sanitati conducentia 200.f
 Sanus quis 24.f
 Sapa 113.a
 Saperda 25.d
 Sapientia qualis describenda 19.e f
 Sapientie author aer 142.e
 Sapientie & desipientie causa & signa 106.f
 Sapien

Index.

Sapientissima anima & memoria valentissima prædita	107.a	Sectio	17.b
Sapientum victus & exercitatio	107.b	Secundam quæ educant	267.
Sata quomodo nascantur	39.c	b.268.a.b.515.f.54.a	
Satyrus pollutione mortuus est	362.c	Secunda reliquæ causa	256.e.f.
Sauromata	90.d	Secundarum hærentium expulso	237.f.239.a.c
Sauciati signa	447.a	cdes teli quid, & eius species	445.f
Scapula	66.b.72.f	Sedis procidentia	420.c
Scaphula	15.b	Sedis procidentis varia curatio	505.a.b
Scientia facili ac feliciter discitur	81.f	Sedis ex partu laborantis curatio	257.b.270.a
Scientiæ votum ac opus	4.b	Segnitie	115.e
Scientiæ & opinionis differentia	3.f	Semel cibum sumere in die quos & quando oporteat	30.f
Screatio phrenetici	408.b	Semel cibum capere quando conducat	123.f
Scripturo de humano victu necessaria	99.e.f	Semen lini	179.a
Scymnus	315.a	Semen cur spumescat	31.e
Scytharum gens fulua	91.e	Semen fauo simile	66.d
Scythia gens infœcunda	91.a	Semē in vtero cum permanferit quid agat	34.e.35.b
Scythicum hominum genus	90.d	Semen masculum & foemineum in vtroque inesse	31.a
Scythæ Nomades qui viuunt	90.f	Semē in pellicula tanquam ouum continetur	35.d
Scytharum ditissimi potius quam pauperes steriles cur efficiantur	92.c	Semen genitale ab omnibus corporis partibus procedit	89.d
Scythæ minimè ad coitum valentes	92.e	Seminis, quod in vtero sex dies extiterat, forma	35.c.d
Scythiæ mulieres vnde steriles	91.f	Seminis genitalis varietas diuersas efficit formas	92.f
Scythæ Eunuchi muliebria officia subeuntes	92.a	Seminis in vtero putrescētis curatio.	249.b
Secretio morbi causa	120.f	Seminis statim post coitum fluentis	

Index.

fluentis causa & curatio	248.f	Siccum corpus citius humido ægrotat & dolet	71.b
Seminis clandestinus fluxus	166.c	Sideratio	64.d
Semina vbi non nascantur	63.c	Sideratus morbus vel homo	155.e.159.d
Semina & plantæ cur contrariam habeant germinationem	40.a	Signa ab Erysipellate	406.f
Senes paucis fomitibus opus habent	505.c	Signa ægrotantis	129.c
Seniores & iuniores à quibus supputationibus magis moriantur	405.f	Signa bene curati & deligati	455.e.f
Seniorum & iuniorum affectiones	150.f	Signa bonæ fidei & malæ e.	404.d
Senum victus ratio	29.f	Signa breui morituri	397.f
Senum morbus & curatio	159.a	Signa ex angina	433.d.e
Sensus maximus circa thoracem	70.e	Signa ex colore	421.f
Sensus humanus septem figuris contingit	104.a	Signa ex conuulsione	514.e
Sententiæ variæ de hominis natura	24.a	Signa ex decubitu	438.d.e
Septenarii annorum in corporibus prævalent	51.b	Signa ex distentione & sudore	433.d.440.f
Septimestres cur edantur	49.a	Signa ex doloribus circa articulos	423.b
Septimestres cur pauci superstites maneant	49.b	Signa ex hæmorrhoidæ & conuulsione	433.b.c
Septimestres alij plus, alij minus afficiuntur	49.b	Signa ex hydropse	437.a
Septum transversum	60.f	Signa ex lienteria	420.a
Sermonis facultas	47.e	Signa ex ligua	408.b.429.e
Siccantia alimenta	200.a	Signa ex lippitudine	418.f
Siccitates multæ post fauonium	353.b	Signa ex morbis acutis	427.b.c
		Signa ex oculis	409.b
		Signa ex pallore	422.a
		Signa ex perfrigeratione	423.f
		Signa ex pleuritide	434.a
		Signa ex pupillarum colore	419.d
		Signa ex sanguinis missione	415.c
		Signa ex soporosis affectionibus	F.F.

Index.

nibus 428.a.b.c
 Signa ex spiritu 430.d
 Signa ex splene sano 422.c
 Signa ex sputis varia 344.f
 Signa ex tabe 436.e
 Signa ex timore & tristitia
 siue causa 433.f
 ex ignorantia & obliuio-
 ne Ibid.f
 ex rigoribus soporosis
 Ibidem f 424.a.b
 ex horroribus 424.a.b
 ex urina suppressa Ibi-
 dem.c
 Signa ex variis capitis dolo-
 ribus 427.d.e.428.a
 Signa ex variis affectibus,
 maximè febris & phre-
 nitide 424.d.425.426.
 Signa ex voce 409.b
 Signa ex vomitu 440.d
 Signa ex urinis 397.c.d
 314.c
 Signa ex urina crassa 415.e
 Signa inheretium telorum
 in corpore 18.d
 Signa maris & feminae in
 utero 302.d
 Signa mortis & vitæ 318.b
 165.b
 Signa obseruanda 127.d
 Signa suppuratorum & tabi-
 dorum 416.c
 Signum venularum cerebri
 superuolentium 155.a
 Sileni agri historia 313.c.d
 314.f.316.f
 Silentium in febribus perni-
 ciosum 409.c

Silphium ubi nascatur 181.b
 Similago 111.a
 Similitudo geniturae obser-
 uanda 36.f
 Similitudinem iuuantia
 51.d
 Simulatores & deceptores
 104.b
 Sinapi 113.f
 Singula naturam suam con-
 seruant 81.f
 Singultus quando malus
 408.e
 Singultus curatio 391.f
 Si re vna homo constaret nun-
 quam doleret 24.c
 Sitis quando mala 409.c
 Smegma 261.d
 Sol 115.c
 Sol fructus coquit 39.f
 Sol, luna, cælum, ac stellæ per
 insomnium visæ quid si-
 gnificent 125.d
 Sol pati visus per somnum
 quid significet 125.f
 Solanum 113.d
 Solstitium æstiuum 118.f
 Solstitium brumale 311.c
 315.a.338.d.118.b
 Solum mutare in lōgis mor-
 bis, bonum 368.c
 Somnia diligenter obseruan-
 da 125.b
 Somnia veneris quibus fiant
 31.f.22.a
 Somnare vestes & calceame-
 ta 127.d
 Somniantium curatio 127.d
 Somnare mortuos quid sit
 127.c

Index.

127.e
 Sonij Hippocratis interpre-
 ratio 525.a
 Somniorum diuersorum cō-
 sideratio & curatio 128.a.b
 Somniorum diuersorum ob-
 seruatio 126.2
 Somnus 115.e
 Somnus frigescit 97.d
 Somnus hydropici qualis
 403.b
 Somnus interdiu vitæ duple-
 thorico 120.d
 Somnus quando est medela
 318.a
 Sonitus aurium vnde 139.d
 318.a
 Sopor ubi malus 409.d
 Soranus Cous 1.c
 Sorba 114.a
 Sorbitio in vasis pulmonis
 ruptis 204.a
 Sorbitiones 399.c
 Sorbitiones validæ 200.c
 Sorbitionibus quando uten-
 dum 385.a
 Sordes aurium quid porren-
 dant 358.e
 Spasmi solutio 398.f.400.a
 Species fortunæ nuda 5.a
 Specillum quale 16.c
 Spectanda in vulnerato capi-
 te 446.b.449.b
 65.d
 Spina 424.d
 Spina gibbosa 424.d
 Spina natura pernoscenda
 482.c
 Spinae obliquatæ curatio
 483.c.d

Spiritus densus quid signifi-
 cet 402.a
 Spiritus omnia inter cælum
 & terram replet 94.f
 Spiritus semper adducitur
 vel exhalat 95.b
 Spiritus varietas 355.b
 Spiritus vocem edit 47.f
 Spiritus vsus quàm sit neces-
 sarius 95.a
 Splen 45.f.60.f
 Splen turgidus 77.d
 Splen tumefactus quid effi-
 ciat 181.d
 Splenis morbi quinquæ, eo-
 rumque curationes 215.
 216.a
 Splenis natura 259.a
 Splenis vehementer dolentis
 curatio 278.c
 Splenis curatio 77.e
 Splenem attenuantia 215.e
 Spleniorum delectus 452.c
 Spleniorum numerus 464.c
 Splendidi viri qui generen-
 tur 105.a
 Spongiformes, lien, pulmo,
 & mammae 15.d
 Sponte sua quæ in morbis
 fiunt, tum bona, tum mala
 145.e
 Sputi consideratio 404.b
 Sputi cruenti impedimen-
 tum 357.c
 Sputum in pleuriticis, & pe-
 ripneumoniacis quale
 434.d
 Sputum liuidum à sanguine
 Ibidem.c
 EE 2 Spura

Index.

Sputa quæ mala 404.c
 Sputa rotunda quid agant 359.d
 Sputum subcruentum & liuidum 153.d
 Statuarij 103.f
 Stercus quid fiat 46.e
 Stercus omnium quale esse debeat 415.a
 Steriles unde fiant 242.f
 Sterilitatis naturalis causa 301.e
 Sterilitatis flentibus etiam menstruis curatio 238.d
 Stomachus 60.f
 Stomachus vteri 302.e
 Stomachus os vuluæ 53.d
 Strangulationis ab vtero cognitio 395.f
 Stranguria 156.c.311.d
 Stranguria quare inflammatis intestinis succedat 504.f
 Stranguriæ solutio 328.a.238.b.297.c.298.d
 Stranguriæ signa & curatio ex forbitionibus, potionibus & victus ratione 273.f.274.a.b
 Strume quos corripiant 417.b
 Succi dulcioris sunt quæ iuxta aquas nascuntur 525.d
 Suecorum facultates 128.f
 Suecorum seu saporum consideratio 16.a
 Sudor sani 397.f
 Sudor decretorius 397.a
 Sudor frigidus pessimus 397.c.e
 Sudor multus quando malus 409.c
 Sudoris causa 151.f
 Sudores 115.c
 Sudores in febribus 513.c
 Sudores in diebus iudicariis 519.f
 Sudores qui excitentur 56.b
 Sudores qui boni 396.b.&c
 contra 402.b
 Suffusus varij ad fluxus 294.c
 Suffimentum vteri 292.c
 Suffocationis ab vtero causa 246.a
 Suffocationis ab vtero curatio 229.f.278.c.395.b.c.295.f.296.a.239.c.252.c.257.c
 Suffocationis curatio 214.e
 Suillæ carnis facultas 394.a
 Sulphij facultas 393.f
 Superfoetationes quomodo fiant 105.e
 Supercilia 72.e
 Superstites ex suppuratis & contra 405.e
 Superstites post partum 50.2
 Superuenientia quomodo vtrius adæquentur 188.a
 Suppurati 74.b.75.f
 Suppuratus à vulnere 150.b
 Suppurationis causæ 147.d.150.d
 Suppurationis curatio 355.d
 Suppurationes diuersæ 404.d
 Suppurationis principij considerandum 404.f
 Suppu

Index.

Suppurationis signa 76.c
 435.c
 Suppurati pulmonis signa 146.e.f
 Suppuratorij remedia 76.f
 Suppuratorum signa 405.a
 Suppurati vteri causa & auxilium 55.f
 Suppuratus venter superior quot modis fiat 147.c.f
 148.a.b
 Surditas in quibus malum 408.f
 Surditatis curatio 373.b
 Surditatis mala 429.a
 Sutor subula læsus perit 350.a
 Sutura capitis longior & breuior 444.c
 Sutura capitis h. literæ similes 444.d
 Sutura capitis diuersæ 444.b.72.c
 Sutura x. literæ similes 444.d
 Syderatus eiusque curatio 173.c.359.f
 Syderationes repentinæ male 409.f
 Syluestria omnia prius fuerunt 181.c
 T
 Tabes 74.b.76.a.b.
 64.c
 Tabes sicca 69.c
 Tabes spinea & eius signa 76.d.& curatio.77.d
 165.e
 Tabes mulierum 416.b
 Tabes dorsalis, & eius curatio 166.b.c
 Tabes erronea 311.a
 Tabes grauissima 333.c
 Tabis tres species 206.f
 Tabis triplicis causæ & curationes 207.a.b.c
 Tabis curatio in secundo, tertio ac quarto mense 208.a.b
 Tabidi à quibus male habent 361.a
 Tabidi quo tempore moriantur 416.b
 Tabidorum bona signa 416.a
 Tabidorum forma 331.c
 Tabidorum curatio 77.a
 Ταχινοια 69.c
 Taxantur qui de ciborum facultate iudicauerant 110.a
 Thasix mulieris morbosæ historia 336.c
 Telebuli agri historia 313.e
 Telorum varietas 446.f
 Temeni neptis mors 321.a
 Temeton bonum non est 14.f
 Temperatura diuersæ 199.c
 Templum Herculis 334.
 Templum Apollinis 536.e
 Tempus quid 21.c
 Tempus calidius quibus vlnneribus profit 499.d
 Tempus concubitus 249.c.f
 Tempus coaugmentationis in vtero 37.a
 FE 3 Tem

Index.

Temporis in sex partes diuisio 118.c
 Temporis auctores, sol & luna 51.e
 Temporum & hominum varietas 89.c. 110.b
 Tempora cur periculosa 444.f
 Temporum dolores quid portendant 422.b
 Temporum varietas quos producat 93.d
 Terebella aqua frigida strepe intingenda. 459.a
 Terra æstate rara & leuis 40.e
 Terra qualis 102.c
 Terra omuem habet humorem 39.c
 Terræ qualitas 83.d
 Terra facultates infinitæ 181.c
 Terræ vires 180.c
 Terræ motus circa solstitium hybernium 340.e
 Terræ inferiora cur hyeme calida, æstate frigida sint 40.b
 Terræ motus vel domus in somnis quid significet 127.c
 Terræ inundationem somnare quid velit 127.c
 Terram nigram somnare quid præsignet 127.c
 Terroris ac timoris causa 142.c
 Tertianæ naturales 355.d
 Tertio quoque die quæ sumuntur, expelluntur 184.b
 Tetani mala 398.a. & species 399.f
 Tetani tres eorumque curatio 223.e f 175.b
 Tetanus lumborum 392.e
 Thasij morbi 310.b. 311.b
 Theatrum Epigenis 314.e
 Thessalus Dracôque Hippocratis filij 2.c
 Thymbra 113.e
 Thymum 113.o
 Tibia 73.c
 Tibiæ ossis luxati curatio 492.a b. 459.a
 Tibiæ ossis vtriusque fracti curatio 459.f
 Tibiæ ossa duo. 458.f
 Tibiæ ossa quanto tempore coalescant 460.f
 Timiditas & virilitas vnde 93.a
 Tinesmus 197.e
 Tinnitus aurium qualis 408.d
 Triticæ facultas 110.c
 Tonsillarum vlcera 59.f. 60.a b
 Tonsillæ ac vicinæ partes 156.a b. 160.f. 63.e
 Torpori pruriginoso quid proffit 421.e f
 Tosta vel assata. 114.d
 Tremorem crurum ac pallorem quæ faciant 135.b
 Tremuli & gibbati vnde 139.e
 Tres morborum observationes 399.b c
 Triduo excernenda sunt excrementa 184.c
 Trifolium 180.a
 Trip

Index.

Triplicia nutrimenta omnium animalium corpora sustentant 54.e
 Trichiastis curatio 395.c
 Trygis, id est Tragus 111.b
 Tuberculum ventris ab igna ris male factum 244.c
 Tuberculum sub lingua, vel hypoglossis 161.a
 Tuberculum lateris 206.c
 Tuberculum in pulmone & eius curatio 168.a
 Tubercula bona & mala 354.d. 198.f
 Tubercula circa aures, quibus fierent 310.c. 313.d. 314.d. 315.a. 340.d. 357.d. 363.f
 Tuberculorum in pulmone suppuratio & curatio 212.b
 Tumor narium 74.d
 Tumoris circa poplitem aut aliam partem curatio 461.f
 Tumoris causa 187.c
 Tumoris interioris signa & curatio 164.d
 Tumores ad articulos 354.d
 Tumores quid portendant 355.a
 Tumores præter naturam eleuati prauum 325.f
 Tussis cum febre 312.a b
 Tussis pueri qui discutitur 208.f
 Tussis sedatio, testium tumor & contra 320.f
 Tussis varietas 360.a
 Tussis sicca curatio 327.a
 355.d. 61.a
 Tussis circa solstitia hybernæ 359.f
 Tussis hyeme flantibus aulstrinis 352.e
 Tussicula aurium abscessus mollit 411.e
 Tussientes ex manuum agitatione 344.c
 Typhi morbi causa 219.c d
 Typhi color qui leniatur 218.c
 V
 Vacuationis faciendæ signum 505.f
 Valetudinis signa 390.f
 Validis edulis alij facile vtuntur, alij læduntur 9.d
 Varietas rerum in Asia 88.f
 Variæ sententiæ de fumendis cibis 11.a
 Variorum affectuum enumeratione 372.b
 Varix testium quid possit 326.e
 Varix interior 147.c d
 Varicis curatio 147.d
 Varices tibiæ 503.a
 Velocitas & tarditas vbi adhibenda est 17.b c
 Vena iecoralis 139.a 152.f. 62.a
 Vena splenica 139.b. 172.e
 Vena neruosa 69.d
 Vena humeralis 68.f
 Vena mammaria 68.f
 Vena principalis 69.a
 Vena ex sinistris partibus 70.d
 Vena conuulsa percalefcit 150.a
 Vena magna 60.e
 EE 4 Vena

Index.

Vena cordis 67.a
 Vena pulmonem occupans 69.c
 Venæ costarum 66.f
 Venæ sinum cordis finistræ perfiant, arteria verò alterum 62.a
 Venæ sinistræ morbus & curatio 210.d
 Venæ iugulares 182.e.183.e
 Venæ crassæ 67.c.d.139.a
 Venæ in spinam insertæ 69.c
 Venæ capitis quadripartitæ 68.e.71.f
 Venæ in lignum insertæ 68.e
 Venæ à ventre 67.f
 Venæ sectio Ibidem
 Venæ hepatis & aliarum distributio 325.f.326.a.b
 Venæ & arteriæ pulmonis ruptæ curatio 203.c.204.b
 Venæ ruptæ signa 147.b
 Venæ rhenum 66.f
 Venæ post aures sectæ sterilitatem inferunt 92.b
 Venæ iuxta aures incisæ procreationem tollunt 32.b
 Venæ plures supra sunt quàm infra 73.f
 Venarum distributio 27.f
 Venarum natura Ibidem.d
 Venarum multarum & nervorum actio 7.a
 Venarum ex omnibus corporis partibus in pudendum concursus 31.e
 Venarum distributio 67.a
 68.a.69.f.70.a.b.c.72.a.b
 Venarum quatuor paria 67.d
 Venarum varij colores 357.b
 Venarum descensus 67.d
 Venarum in foeminis distributio 69.e
 Venarum temporum consideratio 355.c
 Venulæ & arteriæ totius corporis 45.c
 Venulæ oculorum 71.e
 Venulæ in osse 444.e
 Venter humidus 102.b
 Venter 60.f
 Ventris morbi 312.c
 Ventris tubercula 397.b
 402.e
 Ventris obdurati solutio 292.a
 Ventris quotidiana purgatio quæ fiat 207.f
 Ventris diversitas 202.e
 Ventris combusti curatio 214.f
 Ventrem superiorem non movendum 279.a
 Ventrem inferum non turbandum 280.c
 Ventrem ac urinam subducentia 199.e
 Ventrem perturbantia 21.c
 Ventres quando calidiores 509.c
 Ventres humidi quando desiccantur, & contra 510.a
 Ventriculus infernus qui superarescat 148.d
 Ventriculus animalibus, quæ terra plantis præstat 135.c
 Ventriculi qualitas Ibidem
 Ventriculi corporis sunt plures

Index.

res 6.f
 Ventriculi eum hydria collatio 135.c
 Ventris finitio & vis 94.f
 Ventri qui viles & qui inutilles 109.e
 Venti ab vris Riphæis perperui 91.b
 Venti mediterranei sicci 109.f
 Venti montani insalubres Ibidem
 Ventorum natura & facultas 109.b.511.b
 Ventorum cum animalibus similitudo 109.c
 Ventorum qualitas 83.b
 135.f
 Ventorum cæterarumque rerum necessaria observatio 135.f.136.a
 Venus unde augeatur 39.c
 Veratri purgatio 358.f
 Veratrum quibus proficit, & contra 531.a.532.a.b
 Veratrum quando periculosum 512.f
 Veratro purgandi quibus à capite fluxio fertur 391.a
 Veritas in arte medica non semper attingitur 11.e
 Veritatis nullum testimoniū 130.d
 Veris ac æstatis mutata temperatura 311.c.313.a.b
 Vermes stercorarii 55.f
 Versutæ malorum infinitæ 129.a
 Versutiarum causa avaritia 529.d
 Vertebrae 86.e
 Vertigo unde 115.a
 Verticula spinæ 480.f
 481.a
 Verticula obliquata 484.e
 Vesica 44.c.60.e.15.d
 Vesicæ signa 406.a
 Vetræ à magis 117.d.e
 Via qua medico procedendum sit 21.d
 Victus humidus quibus confert 509.c
 Victus simplex securior ad sanitatem 381.d
 Victus ab equinoctio ad hyemem 120.a
 Victus hyemalis 118.d.e
 Victus ratio in fracturis & ulceribus 456.e.457.d
 Victus refocillans vires 260.a
 Victus debilis ac robustus quis? 358.a.e
 Victus ratio post portiones 261.c
 Victus fæcus 201.c
 Victus æstatis 118.d.e
 Victus hydropici à pituita 211.f
 Victus ratio conceptum juvenans 303.d
 Victus tenuis quibus imperandus 508.f
 Victus consuetus etiam si malus fuerit, facilius, & contra 383.c
 Victus ratio somniantium 125.e
 Vigilia 115.e
 EE 5 Vig

Index.

Vigilia immodica	385.b	genitura nec mēstrua sint	38.c
Vigor atatis	23.d	Viriles & magnanimi leges	90.c
Vinum Mendesium	208.e	auerfantur	90.c
Vinum dulce, austerum	131.b	Virutis labor insania iudi-	530.e
Vinum acidum	113.a	catur	530.e
Vinum alimentum	129.e	Visa diuersa quae sanitatem	126.f
Vinum Comum	215.d	praesignant	126.f
Vinum Thasium	179.f	Vitio Hippocratis	524.ef
Vinum Mendacum	210.a.d	Vitum qui l'ebetetur	154.c
Vinum qui extenuetur	201.d.202.b	Vitum quo alatur	71.e.72.a
Vinum aquosum quas partes	185.d	Vitum causa	47.c
Vini albi facultas	385.c	Vita hominis septē dierum	47.f.78.b
Vini dulcis facultas	385.b	est	47.f.78.b
Vini sului vsus	385.c	Vita Hippocratis	1.a
Vina quae aluum subducunt	201.a	Vitae modus	1.8.c
Vina alba aquosa	179.e	Vlcus cur tardius, aut nun-	15.c
Vinorum differentiae & fa-	112.f	quam sanescat	15.c
cultates	112.f	Vlcus ferinum	78.e
Vir in coitu cur maiore volu-	32.e	Vlcus mortiferum	79.b
ptate afficiatur	32.e	Vlcus vteri cur cito curandū	301.d
Vires singulorum simplicium	114.d	Vlceris cum igni sacro mixti	499.e
qui detrahantur & augean-	114.d	purgatio	499.e
tur	114.d	Vlceris in capite curatio	447.c.d.448.e.449.f
Virgae cornae	464.f	Vlceris in ore curatio	371.c
Virgo lata manu in sinu per-	350.d	Vlceris in vtero & ore eius	273.a
cussa perit	350.d	Vlceris pus cum vrina con-	397.a.b
Virginis Larissae historia	336.d	fertur	397.a.b
Virginis Abderitanae historia	335.c	Vlcere in alterutra parte	420.f
existente, quid patiat	420.f	Vlcere sanato locus qualis	420.f
Virginis à menstruis dolen-	58.a	Vlcera ac tubercula iudican-	357.b
tis curatio	58.a	tia febres	357.b
Virgines cur delyrent	224.d	Vlcera capitis vnde	174.d
Virgarum numerus & dispo-	465.a	Vlcer	
sitio in fracturis	465.a		
Virginibus cur interdū nec			

Index.

Vlcera fame curanda	78.d	Vocis maximae causa	338.b
Vlcera maligna quae	361.b	Volsella	18.a
Vlcera ne inflammētur quid	498.f	Volucris ad hominem colla-	42.b
agendum	498.f	tio	42.b
Vlcera pueris vitia	139.d	Volucrum abundantia quan-	358.b
Vlcera quae non coeant	499.e	do	358.b
Vlcera secunda quae	447.e	Voluptas coeuntium	69.e
Vlcerum curatio	473.e	Voluulus arcuatus	220.f
498.e		Voluulus quando desperatus	176.a
Vlcerum in pudendis cura-	238.d.239.b	Voluulus morbi eorumque cu-	220.b.c.d.177.e
ratio	238.d.239.b	ratio	196.e
Vlcerum mutilata curatio	18.c	Voluulus redit etiā post duos	220.e
Vlcerum pudendi curatio	272.f.273.b	annos	220.e
Vlcerum quatuor viae	18.b	Voluulus haematites	220.f
Vmbilicus	43.d	Vomitionis causa	153.d
Vmbilicus quando non sta-	54.e	Vomitionis remediū	299.a
stim secandus	54.e	Vomitionis modus	118.f
Vmbilicus abruptus, aut re-	54.c	Vomitus	115.d.121.e
cisus ante tempus	54.c	Vomitus bonus quis & con-	404.b.408.c
Vmbilicus trahit secundam	409.c	tra	404.b.408.c
Ibidem.b	409.c	Vomitus preparatio	327.b
Vmbilici tormina	133.f	Vomitus qui fiat	210.b
Vmbilici vsus	52.e	Vomitus quomodo cietur	30.c.d
Vmbra	115.c	Vomitus qui prouocet	261.c
Vnctio	Ibidem	Vomitus sanguinis quibus	440.c
Vngues cur densi	38.b	prolit	440.c
Vngues quando puero de-	51.e	Vomitus ventrem soluit &	115.d
sunt	51.e	sistit	115.d
Vnguium generatio	46.c	Vrbes aquas falsas habentes	84.a
Vocis exercitatio	122.e	Vrbes calidae sitis	83.f
Vocis interceptiones	408.e	Vrbium sitis	83.c.84.c.f
Vocis interceptae causa & cu-	388.d	85.a.b.c	
ratio	388.d	Vrina magis morbos indi-	cat
Vocis labor & exterorū quid	370.a		
ferat	370.a		
Vocis restitutio	327.a		

Index.

cat 8.b
 Vrina delirium soluēs, qua-
 lis 359.d
 Vrina bona quæ 396.e.403.e
 Vrina genitali semini simi-
 lis 356.a
 Vrina rubra 66.f
 Vrina cruenta 342.b
 Vrina turbata quibus inno-
 xia 411.c
 Vrina multa vnde fiat 154.b
 Vrina copiosior quàm pro po-
 tus ingesti ratione 333.a
 Vrina qualis & ex ea signa
 415.b
 Vrina crassa vnde fiat 152.c
 Vrinarū diuersitas 28.d
 Vrinarū crude 398.b
 Vrinarū interceptio 409.b
 410.f.411.b
 Vrinarū morborum soluentes
 397.a
 Vrinarū clandestinarū 408.e
 Vrinarū suppressæ 354.c
 Vrinarū malæ 409.e
 Vrinarū crassæ effectus 136.f
 Vrinarum cognitio 390.d
 Vrinarum varietas 339.c
 Vstio quæ 208.e.205.f.17.b
 Vstionis ferramenta qualia
 473.a
 Vfus egregius magister 94.c
 Vterus 11.d
 Vterus ad hepar accedens
 quid faciat 225.f.296.a
 Vteri à grumo sanguinis asse-
 cti curatio 236.c.d.289.d
 Vteri ab vlceribus inflamma-
 ti 246.f

Vteri ad cor progressi cura-
 tio 238.c.395.d
 Vteri ad caput conuersi signa
 ac curatio 237.c
 Vteri ad crura & pedes con-
 uersi curatio 237.c.287.a
 Vteri ad hepar conuersi cura-
 tio 279.c.d
 Vteri ad inguina incumben-
 tis curatio 296.b
 Vteri ad latus allapsi cura-
 tio 235.e.280.a
 Vteri ad lumbos procedentis
 signa & curatio 238.c.
 280.b.295.e
 Vteri ad præcordia consisten-
 tis curatio 279.b
 Vteri ad sedem conuersi cu-
 ratio 237.f.284.f
 Vteri ad ventrem nutantis
 curatio 237.b
 Vteri ad viscera conuersi cu-
 ratio 238.f.295.c
 Vteri affecti curatio 82.e.d
 Vteri affecti causa & signa
 371.b
 Vteri commoti & prolapsi
 curatio 236.c.238.f.281.d
 Vteri conclusi curatio 238.f
 280.e.288.e.f.289.d
 Vteri cū prociderint, curatio
 226.a.280.c.286.b.287.a
 296.d.58.b
 Vteri desiccari curatio 230.c
 Vteri dolentis curatio 239.a.
 b.d.290.f.292.e
 Vteri ex partu vlcerati cura-
 tio 256.f.257.f.260.e.
 261.b.d.c.f.262.b

Vteri

Index.

Vteri ex partu inflammati cu-
 ratio 257.a.b.d.e.270.b
 Vteri ex partu dolentis cura-
 tio 257.c
 Vteri ex partu ad dextrā con-
 uersi curatio 285.b
 Vteri ad sinistram declinan-
 tis curatio Ibidem.c
 Vteri transuersi vel obliqui
 curatio Ibidem.
 Vteri extra naturā progres-
 sic causa & curatio Ibidem.
 e.f
 Vteri vlcerati & foras prola-
 pli curatio 286.e.308.a
 Vteri huc & illuc vagantis cu-
 ratio 286.f
 Vteri erysipelas, eiusque cu-
 ratio 227.f.291.a
 Vteri fixi curatio 230.a
 Vteri gracilis curatio 305.e
 Vteri inflammati morbi peri-
 culosi signa ac curatio
 227.d.230.a.b.238.a.239.a
 290.b.c
 Vteri inflammati & aliorum
 affectuum curatio 279.e.f
 Vteri inflati curatio 236.b
 238.c.287.d.295.e
 Vteri in callū indurati caus-
 se ac curationes 287.d.e
 Vteri in coxam decumbentis
 curatio 515.f
 Vteri leuigati curatio 237.a
 301.c
 Vteri leuitatis signa 250.b
 Vteri molestiæ 82.b
 Vteri obdurati curatio 235.c.
 d.249.f.287.d.288.d
 Vteri obliqui curatio 236.a
 Vteri oborti curatio 236.d.
 248.f.301.c
 Vteri oris angusti mala 255.b
 Vteri oris obdurati curatio
 229.d.288.e.305.f
 Vteri oris pinguis curatio
 249.a
 Vteri plus aquo aperti cura-
 tio 290.a
 Vteri præ duritia non concip-
 ientis curatio 241.b
 Vteri præter naturā hiantis
 signa & curatio 228.b.
 289.c.236.f.249.a.301.e
 Vteri procidentia causa ac
 curatio 287.b
 Vteri purgatorium 241.a
 Vteri puerperæ inflati cura-
 tio 252.f
 Vteri purgationes 237.e.
 239.d.248.a.307.d
 Vteri qualitas bona 420.d
 Vteri refrigerati curatio
 292.e
 Vteri sani non concipientis
 curatio 248.e
 Vteri semen non recipientis
 purgatio 292.c
 Vteri semen non continens,
 & eructatis curatio 309.a
 Vteri siccioris & humidioris
 curatio 249.c.d
 Vteri transmoti curatio 238.
 a.f.239.a.284.e.287.b.
 295.f
 Vteri vlcerati signa 254.b.
 255.a.259.e.260.c
 Vterum gerentis victus ra-
 tio.

Index.

- Vtero 128.a
 Vterum gerentibus octauis mensis grauis 40.c
 Vterū purgantia 57.b.c.d.e.f
 Vteri cū adglutinati fuerint. quid agendum sit 226.d
 Vteri quib⁹ rebus facillē pro pellantur 285.a
 Vteri vbi extra pudendū exciderint, quid agendum 226.b. 39.b. 285.e. 288.b. c. 309.c.d
 Vterorum affectorum remedia 237.c
 Vterorū, cum ad coxam decurrerint, curatio 226.f. 283.e. 284.b. d. 305.f
 Vterorum fomenta 241.b
 Vterorū oris cōplicati signa & curatio 226.e.f. 286.d
 Vterorū pituita oppletorū, signa & curatio 227.c. 257.f
 Vterorum varij morbi 244.f
 Vterorum dolor qui sedetur 297.f
 Vteros aperientia & purgantia medicamenta 242.b
 Vtilitas in dignoscendis somniis 125.a
 Vuā morbus 156.a. 160.e
 Vuā tumor 193.d
 Vuā passā 179.e
 Vulnus carne replētā 199.d
 Vulnus quando non laudandum 317.b
 Vulnus circa sinciput cur periculosius 444.e
 Vulnus refrigerantia 159.c
 Vulnus omne quietē poscit 498.f
 Vulneris in capite modi ac species 445.e.d
 Vulneris obseruatio 418.d
 Vulnēra magis lethalia quā 417.c.d
 Vulnēra curanda 417.e
 Vulnēra lethalia 439.a
 Vulnēra non lethalia 439.a
 Vulnēra fortia sine tumore, malum 321.e
 Vulnērationum curatio 199.c
 Vxorē Hermopiolemī agrē historia 366.b
 X
 XEnophanis agrī historia 313.f
 Z
 Zoilo ex tussi matura quā contingeriat 324.c
 F.I.N.I.S.

¹ HIPPOCRATIS

COI VITA EX SORANO,

IANO CORNARIO ME-

DICO PHYSICO IN-

TERPRETE.

*

HIPPOCRATES genere Cois fuit, Heraclidæ & Praxithæ filia: Phenares filius. Ad Herculem autē & Aesculapium originem generis sui referebat, ab altero que se vigesimū, ab altero decimumnonum se nume-
rabat. Eius autem genealogiæ Eratosthenes mentionem facit, & Pherecydes, & Apollodorus. Arius item Tarfensis. Caterum parentis sui Heraclidæ discipulus fuit, deinde Herodici, & ut quidam tradūt, Gorgiam Leontinum rhetorem audiuit, & Democritum Philosophū Abderiten. Floruit temporibus Pelopōnesiacis, natus (velut Istomachus in primo de Hippocratis secta tradit) primo octogesi-
mæ Olympiadis anno. Soranus verò Cois: qui Coorum bibliothecas perscrutatus est, addit, sub Abriadæ monarchia, Agriani
C mensis septima & vicesima die, in qua etiam vsque in hunc
diem Coos Hippocrati omnia sacra facere tradit. Porro quū
in arte medica totq; disciplinarum orbe exercitatisimus
esset, functis vita parentibus, ex parria discessit, ut quidem
inalignē de eo Andreas, in eo quē de Medicinæ origine scri-
psit libro prodit, propterea quōd publicam Cnidiorum bi-
bliothecam igne concremasset. Alii autem eo proposito eum
patriam reliquisse dicūt. ut rei medicæ effectus & successum
per multos locos cognosceret, & in his variis modis exerci-
taretur. Quemadmodū verò Soranus Cois narrat, Somnus
Deus eum per somnium admonuit, quo se ad Thessalorum
regionem inhabitandam conferret. Caterum per omnem
Græciam Medicinæ gloria omnibus admirationi fuit, adeo
ut etiā à Perdicca Macedonū Rege, qui tunc laborare puta-
batur,

Coi singu-
lis annis
Hippocra-
ti parenta-
bant.

Andreas
Hippocra-
tem infamavit.

Soranus
Cois.

Perdiccas
phthicus
creditus.

Hippocratis vita.

Euryphon batur, vocatus publicè sit, ad ipsumque viâ cum Euryphon-
 medicus. te, qui ipso ætate maior erat, peruenit animique hunc re-
 gis affectum esse certis signis deprehendit. Post mortem
 enim Alexandri parentis, vnam ex pellicum eius numero
 Phyla Ale- Phylam nomine Perdiccas deperibat, ad quam quum rem
 xandri pel- ipsam Hippocrates detulisset, postea ex illius conspectu o-
 lex à Per- minino illum mutari obseruauit, atque ita morbo depulso
 dicca ada- regem conseruauit. Vocatus est & Abderam, quo præsens
 mara. ipse Democritum ab infania liberaret atque eo sanato à to-
 Democri- ta vrbe pestem depelleret. Quin & in Illyricum plurimâs
 tus insanus- que barbaras terras peste ingruente, & illarum gentium re-
 putatur. gibus ipsum ad se vocantibus, quum à legatis ipsorum, qui
 Qua cura Græciam à pestilentia liberauit. venti in illis regionibus vigerent, didicisset, ipsos re infecta E
 dimisit. At vero quum prudenti rationatione pestem in
 Atticam grassaturam præuidisset, futurum id prædixit, &
 tum ciuitatum, tum discipulorum curam gessit, intantum-
 que Græciæ amator fuit: vt quum ipsius nominis celebritas
 Artaxerxes vsque ad Persas diuulgaretur, atque ea gratia ab Artaxerxe
 Hellepon- per Histanidem Helleponti præfectum, magnis muneribus
 ti hippar- & precibus vt ad ipsum veniret inuitaretur, ob honestatem,
 chos. argenti que contemptum, ac Græciæ amorem, regi id dene-
 garit, quemadmodum & hoc ex epistola eius ad illum ma-
 nifestè ostenditur. Propriam porro patriam liberauit, quum
 Athenienses ei bellum illaturi essent, Thessalis ad auxilium
 ferendū rogatis. Quapropter splendidos honores apud Coos
 Quantū ab omnibus co- consequutus est: imò & apud Thessalos Argiuosque & Athe-
 leretur Hip- nienenses, qui eum Eleusiniis sacris secundum ab Hercule pu-
 pocrates. blice inuitarunt, & ciuem conscripserunt, atque in Prytaneo
 alimenta tum ipsi, tum posteris eius dederunt. Liberaliter
 autem & minimè inuidiose studiosos artem edocuit, decen-
 ti iure iurando prius adstrictos. Vita functus est apud Larif-
 Mors Hip- seos, quando & Democritus obiisse traditur, atque alij qui-
 pocratis. dem nonagesimo ætatis sue anno, alij octogesimo quinto,
 alij centesimo quarto, quidam verò centesimo nono, deces-
 sisse tradunt. Sepultus autem est inter Gyrtionem & Larif-
 sam, vbi vsque in hunc diem monumentum eius cernitur, in
 quo sanè ad multum tempus examen apum mellificantium
 erat, quo melle ad infantum oris vlcuscula iuxta tumulum
 illito, nutrices ea facile persanabant. Porro in multis ima-
 ginibus

Hippocratis vita.

2

A ginibus velato capite pingitur, vt quidam aiunt pileo, quod Cur capite
 nobilitatis signum est: nam hoc modo etiam Vlysses Pilea- teo cer-
 tus cernitur: Alij autem pallio velatum dicunt, atque ex his natur.
 aliqui decoris gratia id fieri asserunt, quandoquidem caluus
 erat: aliqui vero ob capitis imbecillitatem id fieri perhibēt:
 aliqui autem significanter id ab eo factum volunt, nimirum
 quod principem rationalis animæ sedem probè munitam
 & contactam esse oporteat. Alij signum peregrinationes a-
 mantis esse ferunt: alij verò rursus obscuritatem scripto-
 rum ipsius per hoc significari contendunt. Alij postremum
 in testificationem id sic. i. volunt, quod etiam sanitatis tem-
 pore ea quæ lacerare possunt cauere debeamus. Quamquam
 B quidam affirmant, quod in administratione rerum geren-
 darum, ne quod à circumfluio pallio manus ipsius impedi-
 rentur, id ipsum complicatum in caput reuicere consueue-
 rit. Ceterum de scriptis ipsius multa dissensio est, quare sit vt
 quum alia alij opinentur, non facile sit de ipsis certum quid
 pronuntiare, ob multas præsertim causas, quæ iudicij cer-
 titudinem obfuscant: velut est primum quidem cognomen.
 Secundo quod dictionis characterem possibile sit seruare.
 Tertio quod vnus & idem modo robustiore, modo remissio-
 re dictione per ætatem vtatur: neque desunt etiam aliæ præ-
 ter has causas, si referre libeat. Pecuniarum autem penitus
 contemptor fuit, moribusque sanctis, ac Græcorum amator,
 quare etiam gentiles suos summa diligentia curauit, adeo
 C vt à peste omnes ipsorum ciuitates liberarit, quemad-
 modum supra dixi. Vnde & splendidos honores
 non apud Coos tantum, sed & apud Argiuos
 & Athenienses est consequutus. Filios à
 morte reliquit duos, Thessalum &
 Draconem, discipulorum verò
 magnum numerum. Cla-
 rissimi verò ipsius fi-
 lij fuisse perhi-
 bentur.

Libri Hip-
 pocratis in
 controuer-
 siam addu-
 citi.

Thessalus
 Dracōque
 Hippocra-
 tis filij.

2 2

HIPP

HIPPOCRATIS^D

COI IVSIVRANDVM,

IANO CORNARIO ME-

DICO PHYSICO

INTERPRETE.

Apollo.
Aescula-
pius.
Hygeia.
Panacea.

A POLLINEM medicum, & Aescu-
lapium, Hygeamque ac Panaceam
iuro, deosque omnes, itemque deas
testes facio, me hoc iusiurandum, &
hanc contestationem conscriptam
pro viribus & iudicio meo integrè
seruaturum esse. Praeceptorem sanè
qui me hanc edocuit artem, paren-
tum loco habiturum, vitam com-

municaturum, eaque quibus opus habuerit impertiturum:
eos item qui ex eo nati sunt pro fratribus masculis iudicatu-
rum, artemque hanc si discere voluerint, absque mercede
& pacto edoctrum: praeceptionum, ac auditionum, reli-
quaque totius disciplinae participes facturum, tum meos,
tum praeceptoris mei filios, imò & discipulos, qui mihi scri-
pto cauerint, & medico iureiurando addicti fuerint, alij ve-
rò præter hos nulli. Ceterum quod ad ægros attinet sanan-
dos, diætam ipsis constituam pro facultate & iudicio meo
commodam, omnèq; detrimentum & iniuriam ab eis pro-
hibebo. Neque vero ullius preces apud me adeò validæ fue-
rint, ut cuiquam venenum sim propinaturus, neque etiam ad
hanc rem consilium dabo. Similiter autem neque mulieri
talium vuluæ subditicium, ad corrumpendum conceptum,
vel sortum dabo. Porro præterea & sanctè vitam & artem
meam conseruabo. Nec vero calculo laborantes secabo, sed
viris chirurgiæ operariis eius rei faciendæ locum dabo. In
quascunque autem domos ingrediær, ob utilitatem ægrotan-
tium intrabo, ab omnique iniuriâ voluntaria inferenda, &
corruptione cum alia, tum præsertim operum venereorum
abstinebo, siue muliebria, siue virilia, liberorumve hominũ

Quæ præ-
stet medi-
cus.

aut

Hippocratis Lex.

3

A aut seruorum corpora mihi contigerint curanda. Quacun-
que vero inter curandum videro aut audiero, imò etiam ad
medicandum non adhibitus, in communi hominum vita co-
gnouero, ea si quidem elferre non contulerit, tacebo: & tan-
quam arcana apud me continebo. Hoc igitur iusiurandum
mihi integrè seruanti, & non confundenti, contingat & vita
& arte feliciter frui, & apud omnes homines in perpetuum
gloriam meam celebrari. Transgredienti autem & peieran-
ti, his contraria eueniant.

HIPPOCRATIS

B COI LEX, IANO COR-

NARIO MEDICO PHY-

SICO INTER-

PRETE.

*

MEDICINA omnium artium præcla-
rissima est. Verum propter ignoran-
tiam eorum, qui eam exercent, & ob
vulgi ruditatem, quòd tales pro me-
dicis iudicat & habet, iam eò res de-
uenit, ut omnium artium longè vi-
lissima censeatur. At verò hoc pec-
catum ob hæc potissimum causam
mihi committi videtur. Soli nanque
Medicæ nulla pœna in rebus publicis statuta est, præter-
quam ignominia, verum hæc ipsa non afficit, neq; contingit
eos, qui ex composito personam ipsius induerunt. Similimi-
nem huiusmodi Medici sunt personis, quæ in tragœdiis in-
troducuntur. Quemadmodum enim illi figuram quidem &
habitu ac personam eorum quos referunt habent, illi ipsi
autem verè non sunt. Sic & Medici fama quidem & nomine
multi, re autem & opere valde pauci. Quisquis enim Medi-
cinæ scientiam sibi vere comparare volet, eum his ducibus
voti sui compotem fieri oportet. Natura, Doctrina, Loco

Medicæ ar-
tis præstan-
tia.

Quæ pœna
malis medi-
cis irroge-
tur.

2 3 studiũ

Hippocratis Lex.

Necessaria studiis apto, Institutione à puero, Industria, & Tempore. Pri-
medico fu- mum quidem igitur omnium Natura opus est. Natura enim
turo. repugnante, irrita omnia sunt. Si verò natura ad optima viâ
demonstret, artis Doctrina facile contingit, quam sanè cum
prudencia sibi comparare oportet, ita vt à puero institutio
accedat, atque id in loco à natura ad disciplinam apto. Am-
plius autem & industriam adhibere oportet: eamq; ad mul-
tum omnino tempus, quo disciplina ipsa incita, feliciter &

Disciplina cum profectu fructus suos producat. Qualis enim eorum quæ
cōparatio terra producit consideratio est, eiusmodi etiam disciplinæ
ad agricul- Medicinæ per omnia similiter existit. Natura enim nostra,
turam. velut ager est, dogmata preceptorum, velut semina sunt. In-
stitutioni à puero cum eo conuenit, quod opportuno tempo-
re semina in aruum cadere oportet. Locus autem in quo di-
sciplina contingit, est velut ambiens aer, à quo è terra nascen-
tibus nutrimentum accedit. Industria autem, cultura est.
Tempus postremum hæc omnia corroborat, vt perfectè enu-
triantur. His igitur ad artem medicam allatis, & vera ipsius
cognitione comparata, tandem per vrbes obambulando, non
sermone tantum, sed & opere medicos haberi conuenit. Im-
peritia verò malus thesaurus est, & infelices opes, his, qui
eam repositam habent, & insomnium, aut potius somnium
diurnum, & maxime verum, alacritatis fiduciaque ac vera
exultationis experts, timiditatisque & audaciæ nutritrix. Ti-

Sciētia mul- timiditas equidem impotentiam, audacia verò ignorantiam
tam differt artis significat. Duo enim sunt, Scientia &
à persuasione. Opinio, quarum altera quidem scire facit, al-
tera verò ignorare. Ceterum res sacræ
sacris hominibus demonstrantur,
prophanis id fas non est, prius
quàm scientiæ orgiis
initientur.

HIPP

HIPPOCRATIS

COI LIBER

DE ARTE,

IANO CORNARIO

MEDICO PHYSICO

INTERPRETE.

SUNT QUIDAM qui artem putant, reliquas artes turpiter incedendo dehonestare, atque id quidem veluti putant non transigunt, vt ego sanè assero, sed propriam cognitionem ac scientiam ambiciosè ostentant. Mihi verò inuenire aliquid eorum, quæ nondum inuenta sunt, quod ipsum notum, quàm occultum esse præstet, scientiæ votum ac opus esse videtur. Similiterque & semiperfecta ad finem perducere & absolvere. At verò verborum inhonestorum arte ad ea quæ ab aliis inuenta sunt confundenda, promptum esse, nihil quidem corrigendo: eorum verò qui aliquid sciunt inuenta apud ignaros calumniando, non sanè scientiæ votum aut opus esse videtur: sed proditio magis naturæ suæ, aut ignorantia artis. Solis enim artis ignaris hoc ipsum factum conuenit, qui contentiosè quidem gestiunt ac conantur, nequaquam verò possunt maliciæ sufficere, ad hoc vt aliorum opera quæ quidem recta sunt, calumnientur, quæ verò non recta sunt, reprehendant. Eos quidem igitur qui in alias artes hoc modo irruunt, quibus hæc cura sunt, quorumque id interest, & præstare hoc possunt, prohibeant. Præsens verò sermo his, qui medicinam eo modo inuadunt aduersabitur, confidens quidem & animatus propter utilitatem eorum, quos infestatur: copiosius verò ob artem, qua præstat & auxiliatur: potens autem ob sapientiam, qua est eruditus. In vniuersum itaque nulla videtur mihi ars esse, quæ non existat. absurdum

Hippocratis Liber

dum enim est aliquid esse putare quod non est, quoniam eorum quæ non sunt, quānam substantia conspecta aliquis denuntiare possit quod sint? Si enim non existentia videre non datur, quemadmodum existentia, haud equidem scio quomodo quis mente concipere queat ea quæ non sunt, quemadmodum ea quæ sunt, quæ certe oculis videre est, mentēq; intelligere quod sunt. Verūm ut ea nec videas nec intelligas, non similiter contingere potest. Sed existentia quidē semper videntur ac cognoscuntur: nō existentia autem, neque videntur neque cognoscuntur. Cognoscuntur itaque demonstratis iam artibus, & nulla est ars quæ non ex specie quadā rerum videatur, arbitrōrque sanē ego etiā nomina artibus ex speciebus accipi & imponi. Absurdū enim est existentia ex nominibus species rerū germinare & provenire, imo etiam impossibile existit. Nomina enim lege quadā naturæ indita sunt, Species autem rerum nō lege sancitæ sunt, sed naturæ germina existunt, atque hæc quidē si quis ex prædictis non ad plenum intelligat, in aliis sermonibus fortassis clarius edocebitur. De Medicina verō, utpote de qua hic institutus est sermo, claram demonstrationem faciā, & primum sanē definiā quod sentio, Medicinā esse morbos ab agnis in totum tollere, & morborū vehementes impetus obrundere, & eorum qui à morbis victi sunt curationē nō aggredi, quum id in cōfessio sit, quod Medicina tales sanare nō possit. Quomodo igitur hæc Medicina faciat, & quali omnino facultate præstet, de hoc iam reliquum sermonem instituā. Caterūm in artis demonstratione simul etiam sermonē illorum qui eam dehonēstare contendunt, quatenus quisq; eorū sibi quid transegiſſe visus est, reuellā. Principiū itaque sermonis hoc erit, cui omnes assensuros scio. Quod quidem aliqui à medicina curati sanitati restituuntur, consentient. Quod verō nō omnes ob hoc iam ars ipsa vituperatur: aiuntq; hi qui eā peius incessunt, quod hi qui à morbis apprehenduntur, eōsque euadunt, fortunæ ope euadat, & non auxilio ipsius artis. Ego verō nō priuabo quidem ipse fortunam tanquam nihil operæ precij faciat, puto enim morbis qui malē curātur ut plurimum infortunium accedere: qui verō bene, eos bonam fortunam nancisci. Postea verō interrogo: quomodo possibile est sanatos aliud quānam artem causari, siquidē eius usu

Medicina quid.

Medicina mala omnia non sanat.

Quatenus medicina non probetur.

& mi

De Arte.

A & ministerio sunt sanati? Nudam enim fortunæ speciem eos respicere ac sequi noluisse, ex hoc apparet, quod seipſos arti concrediderunt quare à gratia fortunæ referēda liberi sunt: ab ea verō quæ arti debetur minimē se vēdicare possunt, quominus ei sanitatem acceptam ferant. In hoc enim quod se ei commiserunt ac concrediderunt, palām est ipsos speciem eius esse contemplatos, vim verō eius patiatō opere cognouerūt. Dicit sanē hic aduersarius, quod multi iam agri etiā citra medicorū vsum sunt sanati: & ego id dicentibus credo. Videtur autē mihi omnino fieri posse, ut & qui medicis non vli sunt in medicinam inciderint, non tamē ut scierint quod in ipsa rectum fuerit, & quod non rectum: alioqui contigisset ut seipſos eodem penitus modo curassent, quo curati fuissent, si medicos adhibuissent. & hoc tandem magnum signū est substantiæ ipsius artis, nēpe artē esse, & quidē magnam, quando sanē etiam hi qui eam esse nō putant, per ipsam seruati apparent. Valde enim necessarium est nosse, eos qui medicis etiam non sunt vli, si agrotauerunt & conualuerunt, quod aut facientes aliquid, aut non facientes sanati sunt. Aut enim inedia, aut edacitate, aut vberiore potu, aut siti, aut balneis, aut illuie, aut laboribus, aut quiete, aut somnis, aut vigilia, aut his omnibus promiscuē vtentes, conualuerūt. Et sanē propterea quod opem senserunt, valde necessarium est ipsos nosse, quod fuerit aliquid quod opem tulerit. Et rursus si quid detrimenti acceperunt, necesse est & detrimentū nosse, & quod fuerit aliquid quod damnum dedit ac læsit. Non enim quiuis cognoscere potest ea quæ commoditate & detrimento sunt disparata. Si igitur is qui agrotauit, siue laudare, siue vituperare nouerit quid: ex diata, per quam conualuit, omnia hæc Medicinæ esse comperiet, & sunt nihil minus ea quæ damno fuerunt, quā ea quæ opem tulerunt, in testimonium arti, quod ars ipsa sit. Quæ enim profuerūt, ob rectum vsum profuerunt: quæ verō nocuerunt, ob id quod non rectē vsurpata sunt, nocuerunt. Atqui vbi rectum, & nō rectum vtrumque suum finem habet, quomodo quis hoc artē esse neget? Hoc enim ego artis expertus esse dico, vbi neque rectum neque non rectum aliquid existit. Vbi verō vtrūque horum inest, quomodo hoc non artis opus, sed potius inartificialitatis existat? Amplius autem si ex pharmacis purgan

Species fortunæ nada.

Medicis nō vtentes non negat posse sanari.

Qui sine medicis sanantur, alii quæ re sanantur.

artem.

Medicamentis purgantibus, & alium sustentibus solū, tum Medicina, tum Medicis sanationem facerent, infirmus sane sermo meus merito iudicaretur. Nunc verò hi qui inter medicos maxime laudati sunt, & dicta, & aliis medicaminum fornīs sanāt, quas ne idiota quidem artis ignarus si audiat, nedum Medicus artis esse negare queat. Vbi igitur nihil neque in ipsis bonis medicis, neque in arte medica inutile est, sed in plurimis eorum quæ ex terra nascuntur, & eorum etiam quæ fiunt, species & formæ insunt medelarum & pharmacorum: non est quod amplius aliquis eorum qui sine medico conualuerunt, casum spontaneum vero sermone vehere possit tanquā causam suæ sanationis. Spontaneum equidem nihil esse apparet acprehenditur. Omne enim quod fit, propter quid fieri comperitur, atque etiam in singulis adeo propter quid fieri videtur. Spontaneum verò nullam substantiā habere comperitur, sed nudum tantum nomē. Medicina autem tum ex his quæ propter quid de industria excogitata sunt, esse adparet, tum substantiam amplius habere conspicitur. Quare his quidem qui fortunæ sanitatem acceptam ferunt, artique derogant, hæc quæ dixi respondere quis possit. Ceterum eos qui ob morientium calamitatem, artem demoliri contendunt, miror quānam memorabili ratione commoti, intemperantiam quidem morientium causam mortis nō statuunt, scientiam verò eorum qui medicinam exercent, accusant: tanquam sanē Medici quidem ea quæ non conueniant imperare possint, ægri verò quæ imperata sunt, transgredi non possint. Atqui longè magis rationi consentaneum est, ægros non posse facere quæ imperantur, quā medicos non conuenientia iubere. Medici nanque sana mente sanōq; corpore rem aggredientes, & præsentia considerant & de præteritis similiter iuxta præsentia ratiocinantur, intantum etiā ut aliquando palām gloriari soleant ægri, se illorum opera sanitati restituros esse. Aegri verò neque qua parte laborent, neque ob quam causam laborent, neque quid ex præsentibus futurum sit, neque quid ex horum similibus fiet scientes, medici imperio subiacent, dolentes quidem ob præsentia, timentes autem futura: & pleni quidem morbo inanes autem ciborum, ea quæ morbo grata sunt, quā quæ ad sanitatem faciunt assumere malunt, mori quidem non amant.

Medica ars cur reselli non possit.

Quid contra eos qui mortuos medicis assignant, dicat.

Quid medicus consideret ante curam.

Cur lægnes non pareant.

Atres, sed tolerare tamen non potentes. Hoc modo autem affectos, utrum veritius est, hos à medicis imperata facere, an alia facere quæ medici non iusserunt? aut medicos tales quales superiori sermone declaravi, non conuenientia imperare? Nonne multo magis hos quidem quæ conueniant iubere illos autem temere & impotenter nolle obedire? atque sic inobedientes in mortem incidere? Quæ sanè qui non rectè considerant, causas ad hos qui inculpabiles sunt, referunt: eos verò qui maxime accusandi sunt, à culpa liberant & defendunt. Porro sunt item quidā qui ob eos qui victis à morbis curam adhibere nolunt, medicinā ipsam reprehendunt, dicuntque quoddam morbi quos sanare aggrediuntur illi, per se ipsos fuissent sanati: qui verò auxilio opus habet, eos non contingunt. Oportebat autem, inquit, siquidem ars erat, omnibus æque morbis sanitatem afferre. Qui igitur hæc dicunt, si medicis indignarentur, quod ipsorum talia dicentium, nō ut delirantium curam habeant, merito sanè succensuerint magis, quā quod illa reprehendunt. Si quis enim ab arte potentiam in ea quæ non proficitur, aut à natura facultatem in ea ad quæ nata non est, exigit: is ignorat infamiam dementia: potius quā ignorantiā cōuenire. Quorum enim instrumentorum siue naturæ, siue artium facultatem obtinemus, per ea sanè opifices esse possumus, per alia verò minimè licet, quum igitur homo morbo afficitur qui vehementior est quā medicinæ instrumenta, ne sperare quidem oportet ut à medicina exuperetur. Exempli enim gratia, Inter ea quæ in medicina vrendi vim habent, ignis extremè vrit, verum eo minus etiā alia multa. An verò ex eis præstantiora leuioribus morbos curare non possint nondum satis constat, valentissimos autem morbos potentissima etiā instrumenta curare nō posse, quomodo non sit manifestum? Quæ enim ignis non efficit, quomodo ea quæ ab illo non sunt domita non ostendant, quod alia arte opus habeant, & nō ea in qua ignis instrumentum existit? Idem sentio & de aliis instrumentis quæcunque medicinæ opus adiuuant, quorum omnium singularim successum si nō assequitur medicus, vim affectionis accusare oportet, mea quidē sententia nō ipsam artem. Qui igitur eos reprehendunt qui victis à morbo manū adhibere recusant, hortantur etiā ut ea quæ nō conuenient attingant,

Damnatur ars medica quinetiā cū deploratos non curet.

Deploratos nō expedit tangere.

atingant, non minus quam ea, quæ contingere interest artis, quod quum faciunt, his quidem qui nomine medici sunt, admirationi sunt: ab his vero qui arte præstant, deridentur. Nec verò adeo desipientes huius artis experti sunt: neque vituperatoribus neque laudatoribus indigent, sed ratione, ad quam sanè actiones opificum absoluta, plenæ sunt, & quæ ab ea destitutæ, mancæ. Amplius vero etiam defectus aliquos quidem opificibus imputare oportet, aliquos vero ipsis operibus. Quæ quidem igitur ad alias artes pertinent aliud tem pus, aliudque sermonem requirunt. Quæ vero ad medicinam, qualia sunt, & quomodo iudicanda, partim quidem superiori sermone ostendimus, partim vero præsentis oratione docebimus. Sunt enim his qui hanc artē probe nōtunt, morbi partim non in obscuro positi, & non multi: partim non in manifesto loco hærentes, & multi sunt, Qui enim ad interna vertuntur, in obscuro siti sunt. Qui vero ad superficiem corporis erumpunt aut tumescunt, manifesti sunt. exhibent enim sese vt tum visu, tum tactu, & soliditas & humiditas ipsorum percipiatur, & qui calidi sint quique frigidi sentiantur, qui sanè singulorū aut præsentia aut absentia tales existunt. atque horum quidem omnium in omnibus certas ac infallibiles medelas esse oportet, non ob id quod faciles sint, sed quod certo inuento consent. Neque verò à quibusvis volentibus inueniuntur, sed ab his qui volunt itēque possunt, possunt autem quibus tum disciplina non minus, sed propè & largiter contigit, tum natura non infelix liberaliter accessit. Ad manifestos quidem igitur morbos hoc modo artem diuite facultate præditam esse oportet. Neque verò ad minus manifestos eam inopem ac dubiam hære conuenit. Sunt autem morbi minus aperti, quique ad os, quique ad ventriculum sunt conuersi. Habet autem corpus non vnum ventriculum sed plures. Duo enim sunt qui cibum suscipiunt & demittunt, alique præter hos plures, quos norunt hi quibus hæc res curæ fuit. Quæcunque enim membra carnem in orbem circumsitam habent, quam musculum appellant, ea omnia ventriculum habent. Omne enim incōcretum & quod non coaluit, siue pellicula siue carne contegatur, cauum est. Impletur autem dum sanum est statu, dum ægrotat sanie. Habent itaq; brachia talem carnem, habent & femora, habent

Quædam
arti quædā
artifici dā
da.

Mala pa
tencia pau
ca sunt, con
tra quæ nō
patent mul
ta.

Corporis
ventriculi.

A bent sura. Quin & in macilētis & ex carnibus partibus eiusmodi caro inest, similiter vt in carnosissimis demonstratum est. Nam & qui thorax appellatur, in quo hepar continetur, & capitis circulus, in quo cerebrum concluditur: ipsumque adeo dorsum, ad quod pulmo vergit, horum membrorum nullum est quod non & ipsum vacuum sit, & multis segmen tis plenum ac quasi discriminatum existat, quæ parum abest vt vasa existant, quorum tamen aliqua habentem lādūt, aliqua vero etiam profunt. Præter hæc autem & venæ multæ, & nerui non in carne sublimes, sed ad ipsa ossa producti ligamentum sunt articularum: ipsi etiam articuli in quibus ossium quæ mouentur commissuræ inuoluuntur: & horum nullum est quod non subspumofum sit, & circa se forulos habeat, quos sanies prodit, quæ deductis ipsis, multa & magno multorum merore egreditur. Ex prædictis itaque omnibus nullum est quod oculis conspicienti videre ac cognoscere contingit, quapropter etiam obscura mihi appellata sunt: & ab arte quoque obscura esse iudicata sunt, non tamen quod obscura permaneant & nos vincant, sed quantum possibile est cognoscantur & superentur: possibile autem est quātum ægrorum naturæ ad considerandum conferunt, & quantum eorum qui perscrutaturi sunt naturæ ad perscrutandum aptæ sunt. Cum multo enim labore, & non modico tempore præ oculis videntur & cognoscuntur. Quæcunque enim oculorum conspectum effugiunt, ea mentis oculis obtinentur & superantur. Quæcunque vero ob id quod non statim cognoscantur ægri mala perpetiuntur, ea non ad medicos curantes ipsos, tanquam ad ipsorum autores referenda sunt, sed ad naturam ipsius ægri, itidēque ipsius morbi. Medicus enim quū non possit malum neque visu assequi, neque audiēdo ex aliorum narrationibus cognoscere, rationatione ipsum persequitur. Etenim ipsi quoque ægri qui obscuro morbo laborant, si contentur medicis de morbis suis narrare, ex opinione magis quam scientia narrant. Nam si sciuisent, ipsos sanè medicos non incidissent, quum eiusdem scientiæ sit morborum causas nosse, & morbos ipsos omnibus medicamentis quæ augescere morbum prohibent, curare posse. Quando igitur neque ex ægri narrationibus ad infallibilem certitudinē peruenire possit, aliò certe respicere medicum necesse

Loca cor
poris va
cua.

Venæ, ner
ui quid fa
ciant.

Quæ cau
sa cur non
cognoscant
tur morbi
statim.

Causæ mor
borum non
statim co
gnoscuntur.

Languen
tibus non
semper cre
dendum.

Quid fludeat natura. necesse est. Quare huius tarditatis non ars ipsa, sed corporū D natura causa existit. Hæc enim malum sentiens, mederi magnopere gestit, consideras tamen ne temeritate magis quam consilio, & ut facilitate magis quam violentia medeat.

Medicus cum morbum novit, facile pellic. Medicus verò si quidem suffecerit ad cognoscendum, sufficit etiam ad sanandum. Si verò is in quo morbus cognoscitur, superetur, ob id sanè quòd serius medicum accerit, aut ob morbi celeritatem peribit. Si enim ex æquo processerit morbus cum medicina, velocior non est. Si verò præoccupaverit, velocior omnino existit. præoccupat autem tum propter corporum angustiam, in qua non in conspicuo inhabitant morbi, tum propter agrorum negligentiam. Differunt enim & cunctantur, atque ubi iam à morbis ipsis apprehensi sunt, tum demum curari volunt ac experunt. Quare artis potentiam magis ex merito admiremur, si quem ex clandestino morbo agrum restituat, quam si impossibilibus & desperatis opem ferre molitur. Nequaquam vero in vlla aliqua iam inuentarum artium tale quiddam inest, sed quæ ex eis igne opificum exercent, igne non præsentem, vtiolæ sunt. Vbi verò illum contigerunt, operosæ. Quæ item tractabili rerum materia artem suam exercent, veluti aliæ quidem lignis, aliæ coriis, aliæ sculpendo tum ære, tum ferro, aliisque similibus rebus earum quam plurimæ. Opera porò quæ ex hac materia, & cum huius materiæ instrumentis sunt, tam et si facile retractari ac corrigi possunt, tamè non magis velocitate, quam velut decet perficiuntur, neque defuntoriè F transiliuntur, verum si quod instrumentū desit, interim quiescunt, quanquam etiam illis cunctatio & tarditas ad opus commodius absolvendū impedimento sit: attamen opus laudatur & præfertur. Medicina verò aliquibus quidè ex suppu ratione thoracis, aliquibus verò iuxta hepar & renes, aliis autem per omnes corporis vetriculos agrotantibus, eorum omnium inspiciendi potentia priuata est: quod ipsum apud omnes in cōfesso existit, alias tamen facultates coadiutrices adinuenit. Vocis nimirum claritatem & tarditatem, itémque fluxiones quæ singulis locis, per quos exitus eis dantur, destillare consueverunt, quarum modo odores, modo colores, deinde etiam ponderatam tenuitatem ac crassitiem obseruat, ex eisque signa tum eorum quæ agri iam perpetiuntur,

Natura quid agat, videt.

A tur, tum quæ perpeti possint, colligit. Quin verò hæc si gnificationem de se præbeant, neque ipsa natura voluntaria dimittat, vires amplius ac necessitates medicina ipsa inuenit, quibus natura coacta indemnitas tamen concedat. Natura autem stimulata & impulsæ, artis peritis quæ faciendæ sunt demonstrat. Cogit autem partim coalitum in nobis calorem, pituitam per ciborum ac potuum acrimoniam diffundere, quo intelligat quid sibi visum sit de illis, quæ ut viderentur ipsa machinata est: partim verò spiritum velut delatorem, tum viis arduis, tum cursibus accusare ac prodere cogit. Quin & sudores per prædicta ducens ac excludens, humorum calidorum exhalationem perficit. Sunt præterea

B quæ per vesicam pergressa magis morbum ostendere possunt, quam quæ per carnem exhalant. Inuenit igitur & tales potiones itémque cibos, qui calidiores aliàs calefacientibus existentes, illaque & eliquant, & profluere faciunt, quæ sanè non profuissent si non hoc modo tractata fuissent. Alia itaque ex aliis, & alia per alia prodeunt, quæ corpus pergressa morbum ipsum produnt, ut nihil miri sit ipsis serius fidem haberi, & medendi conatus ac aggressiones tardiores esse, quum sic per peregrinas interpretationes ad medendi scientiam ac cognitionem medici perueniant ac erudiantur. Quòd igitur & rationes in seipsa plenas & ad ferendum auxilium abundantes habeat medicina, & quòd morbis qui corrigi non possunt merito auxiliares manus negat, aut si C forte opem ferre molira est, citra culpam eam exhibet, id ipsum tum iam habitus sermo manifestum facit, tum etiam artis peritorum demonstrationes palam documentum præbent, quas sanè ex operibus iucundius, quam ex sermonibus ostendunt:

utpote qui dicendo non magnopere exercitati, multitudinē fidem sinceriores ex his quæ videat, quam quæ audiatur facere malint.

Lotium magis morbos indicat.

Proprium artis medicæ.

HIPPOCRATIS^D

COI LIBER DE VETERI MEDICINA, IANO COR- NARIO MEDICO PHY- SICO INTER-

PRITE.

Priores ar-
tis medicae
scriptiores
taxantur.

Medicam
artem esse,
& veram
asseuerat.

Medicinz
antiquitas.
Certa esse
inuenta in
hac arte.

QUICVNQVE de medicina dicere aut scribere aggressi, dicendi scopum sibi ipsi ac fundamentum supposuerunt, calidum aut frigidum, aut humidum aut siccum, aut aliud quodcunque voluerint, rem in compendium contrahentes, principium causæ, tum morborum, tum mortis, hominibus omnibus idē, vnum aut duo proponentes, hi in multis quidem quæ dicunt manifestè errasse deprehenduntur. Iustior autem querela est de arte, qua omnes in maximis vtuntur, & bonos artifices maximè colunt. Sunt autem opifices alij viles, alij longè præstantes, quòd sanè si non esset omnino medicina, neq; in ipsa obseruationes essent, neque quicquam inuentorum, non vtique extaret, sed omnes æqualiter eius ignari & inexperti essent, & per fortunam omnes ægrotorum res gubernarentur. Nunc verò res non sic se habet, sed quemadmodum aliarum omnium artium opifices multum inter se differunt, tum manu, tum mente, sic etiam in medicina. Quapropter non censeo ego ipsam inani fundamento indigere, velut obscura & dubia, de quibus si quis dicere conetur, necesse est fundamento vti. Velut si quis de sublimibus in aere rebus, aut de subterraneis dicat, & quomodo habeat sciat, tamen neq; dicenti, neq; audientibus manifestū satis fuerit verane sint an secus. Neque enim est ad quod quis se conferat, cuiq; innitatur, vt veritatem cognoscat. Medicina autē iam ab antiquo existit, & principium & via inuenta, per quam inuenta & multa & probè habetia comperta sunt, per multū adeo tempus, & reliqua deinceps inuenientur, si quis sufficiens sit, & iam inuentorum gnarus, ex his ad perquirendum procedat. Quicūque vero

De Veteri Medicina.

9

Averò his reiectis ac omnibus reprobatis, alia via aliæque forma inquirere conatur, & quid inuenisse gloriatur, falsus est & fallitur. Impossibile enim id est, verum ob quas necessitates impossibile sit, ego demonstrare conabor, docens ac demonstrans quòd ars existat. Ex hoc autem palam fiet, impossibile esse aliquo alio modo inueniri. Videtur autem mihi maximè, de hac arte dicturum oportere vulgo ac plebeis hominibus nota dicere. Neque enim de alio quopiam, neque querere neque dicere conuenit, quàm de affectionibus, ex quibus illi ipsi ægrotant. Ipsos quidem igitur suas ipsorum affectiones condiscere, quomodo fiunt ac desinunt & quibus occasionibus auferunt ac deficiunt, quum idiotæ sint non est facile, verum ab alio inuenta ac prodita, proclive. Nihil enim libentius quisque recordatur quàm quæ sibi ipsi accidisse audit. Si quis autem idiotarum sententia destitueretur, & audientes non afficiet, ille etiam veritatis compos non fiet, & propterea neque fundamēto neque scopo opus habet. Et enim Ars medica neque inuēta ab initio fuisset, neque quæ sita, Nihil enim ea opus erat ægrotis hominibus, si eadem diæta vterentur, & assumerēt quæ sani edunt ac bibunt, imò etiam alterius diæte vsus eis profuisset, si non alia fuissent his meliora. Nunc autē ipsa necessitas homines coegit Medicinam inquirere ac inuenire. Quoniam ægrotis eadem in cibo assumentibus quæ sani solent, non fuit vtile, velut neque nunc vtile existit. Quin vt rem altius expendamus, neque ipsam sanorum diætam ac alimoniam qua nūc vtuntur, inuentam fuisse censeo, si suffecisset homini idem cibus ac potus, qui boui ac equo, & omnibus aliis præter hominē, veluti sunt ex terra nascentia, fructusq; ac herbe & fœnum. Ex his enim nutriuntur, & auferunt, & illas degunt, nō indigentes alia diæta. Quamquam ego sanè ab initio etiā hominem tali victu vsū esse putem. Quæ verò nunc inuēta sunt edulia, multa arte excogitata & multo tempore producta esse mihi videntur, quum multa & grauiora, ex forti ac ferino victu homines paterentur, qui intemperatus, & magnas vires habens ingerebatur, qualia sanè etiam nunc ex ipso paterentur doloribus vehementibus & morbis obnoxij, & breui etiam morti. Verisimile est autem hæc mala tunc minus perpeffos ipsos esse, propter consuetudinem: quamquam etiam tunc vehementer

De rebus
cōmunibus
tractat me-
dicina.

Medica ars
est de re-
bus mor-
bisve vul-
go notis.

Quæ de ci-
baris dicar
aspicio.

Multi priorē cibo peribant. hemeter afflicti sunt, & cōsentaneū est plurimos & debiliore natura p̄ditos perisse, eos verō qui victū illū superare poterāt lōgiori tēpore durasse ac restitisse. Quē admodū etiam nūc ex validis eduliis aliqui facile liberantur, aliqui cū multis doloribus ac malis. Ob hāc itaq; necessitatē etiā illi mihi videntur quæsiuisse victū naturæ cōuenientem, & inuenisse hunc, quo nūc utimur. Ex ritico igitur macerato, & à cortice purgato, molitōq; ac cribrato, & subactō, ac assato, panem Panificia fecerunt. Ex ordeo verō mazā, aliāq; multa ex hoc excogitantes, coxerunt, & assarunt, & miscuerunt, fortīq; & intemperata, debilioribus temperarunt, effingentes omnia iuxta hominis naturam ac vires, quæ quidem fortiora essent, ab ipsa natura non posse superari, si ingesta essent, existimantes: ab his ip̄is quoque dolores & morbos ac mortes oriri iudicantes: cōtrā ab his quæ natura domare posset, alimentū & augmentum & sanitatē. Porro inuento huic quodnā iustius aut magis cōueniens nomen quis imposuerit quā medicinæ? quandoquidem ad hominis sanitatem alimentūq; ac salutem inuentum est, in permutationē illius victus ex quo dolores & morbi sunt. Si verō ars ipsa esse non putatur, nihil absurdi est. Nā cuius nemo ignarus est, sed scientes omnes, ob vsum & necessitatē eius non cōuenit aliquem artificē appellari. Atqui inuētum ipsum & magnum & multæ artis ac cōsiderationis ē vīsit. Quinetiā in hunc vsq; diem exercitiorum & reparandarum virium curam gerentes, semper aliquid amplius adinueniunt, iuxta eandē viam inuestigantes quod quis edens ac bibens maximē superet, ac seipso fortior euadat. Consideremus itaque & confessam ab omnibus medicinam, eam videlicet quæ propter agros inuēta est, an & nomen & artifices habeat, & ipsa dominari ipsis velit, & vade tandem initium sumpsit. Mihi equidem, velut in principio dixi, nemo ne quæsiuisse quidem medicinam videtur, si dem victus & agrotis & sanis cōuenisset. Itaque vsque in hunc diem hi qui medicina non vtuntur Barbari ac Græcis cōsines, eodem modo quo sani vīsitant ad voluptatem, & à nulla re quam concupiscunt, abstinēt, neque quicquam deuītant. Cæterum qui Medicinam quæsiuerunt ac inueniunt eandem cū illis de quibus superiori sermone dictū est, sententiam habuerunt, & primum quidem ex his ip̄is cibis copiam

Principia
medicinæ.
Barbarorū
vītus.

A copiam detraxerunt, & pro multis paucos statuerūt. Quum verō ipsis aliquādo hoc ad aliquos agros sufficeret, palāmq; fieret quod prodesset, non tamen omnibus, sed essent quidā ita habentes, vt neque modicos cibos superare possent, imbecilliore sanē quopiā tales indigere illis vīsi sunt, sorbitionesque inueniunt pauca ex fortibus multa aqua permiscen-
tes, & robur ipsum tēperatura ac coctura detrahētes. Quod si qui neque sorbitiones superare possent, his detraxerunt etiam ipsas, & ad potiones peruenerunt, obseruaueruntque vt & hætum vsu, tum copia moderatē haberent, & neque plures quā oportet, neque meraciores & intēperatiores, neque de se quosiores offerentes. Probē autē nosse oportet quibus sorbitiones in morbis non cōducunt. Nam statim vbi hoc fecerint exacerbantur ipsis febres ac dolores, & manifestum sit, quod assumptū morbo quidem alimentum ac incrementum præbet, corpori verō tabes & infirmitas existit. Quicūq; verō homines in hac affectione existentes siccum cibum assumūt, aut mazā, aut panē, etiam si valde modicū, decuplo magis & manifestius lædūtur, quā si sorbitione vti essent, ob nullā aliā causam quā fortitudinē edulij ad affectionē, in quo sorbere cōlucit, edere autē non. Si enim plura comederit, plus vtique lædetur: si verō pauca, dolebit tamen omnino. Omnes itaque doloris causæ ad idē reducuntur, nimirū fortissima edulia maximē in manifestissimē hominē lædere, siue sanus sit, siue agrotus. Quid igitur aliud cogitasse videri queat hic appellat⁹ Medic⁹, & cōfessus artifex, qui agrotum diatā ac victū adinuenit, quā ille qui ab initio omnibus hominib⁹ victū quo nūc utimur, ex agresti illo ac ferino reperit ac subornauit: Mihi equidē videtur idē modus, & vnū quoddā ac simile esse inuētū. Hic enim ea quæ natura humana sana superare nō potuit incidētia & ingesta, propter feritatem intēperatāq; illi verō qualicūq; tandē vnusquisq; affectione teneretur, vt superare nō posset, eadem detrahēte quæsiuit ac instituit. Quid hoc ab illo differt: præterquā quod multiplicior & variegatior ac maioris negotij est hæc species. Verū principii fuit illa quæ prius est producta. Si verō quis cōsideret quæ sit agrotorū diatā, cōparatione ad sanorū diatā facta, is inueniet hāc ægris nocētiore quā eā quæ feratū est & aliorū animalū sanis. Etenim vir laboris morbo

sorbitionū
& potionū
inuentio.

Quid ob-
seruandum
medicis.

Cibus sang-
rum lague
tib. ebelt.

Duorū ho-
rum nutri-
catum, dif-
ferentia.
Medicina
in Chirur-
giam, phae-
macuticā,
& Diatite-
cen.

Ciborū cō-
paratio.

Hippocratis Liber

neq; difficili & intolerabili, neq; rursus leui & despicabili, si panē aut carnē, aut aliud quid ex his quæ sani edētes iuuantur, comedere volet, nō multū, sed multo minus quā sanus poterat, cōtingat autē vt nec sit qui eum delinquere admo-
neat. Alius contra sanus naturam habens non omnino debilem, neque rursus fortem, si comederit quid eorum quæ bos aut equus comedens iuuatur, & edat sane eruum aut ordeū, aut aliud quid huiusmodi, non multum, sed multo minus quā potest. Sanus vtrique qui hoc fecerit, minus, & dolebit & periclitabitur quā agrotus ille, qui panē aut mazā intē pestiue ingessit. Hæc itaque omnia signa sunt, quōd ipsa ars medica via ac methodo quæ sita inueniri possit. Si quidem igitur simpliciter, velut aliqui putant, quæ fortiora sunt, nocerent, quæ debiliora, prodesse & nutrire, tum agriū, tū sanum, facilis sanē res erat. Multum enim de securo detrahere oportebat vt ad debilissimum deduceretur. Nūc autē non minus delictum, nec minus lædit hominem, si pauciora & defectuosiora quā satis est, assumantur. Fames enim magnā potentiā in naturā hominis habet & sanandi & debilitandi & occidendi. Multa verō etiam alia mala, diuersa quidem ab his quæ ex repletionē fiunt, non minus autem grauiā, vacationis sunt, quapropter multo variegatior est, & maiorem diligentiā requirit. Oportet enim modū aliquem coniectare. Modum autem neque pondus, neque numerum aliquem, ad quem referas cognosces: certitudinem enim exactā nō reperiēs aliā quā corporis sensum. Quapropter operosum est ita exactē cōdiscere, vt parum in alterutrā partem delinquas: quanquā ego etiā tūm medicum vehemēter laudarim, qui parum delinquat. Certitudinē autem exactā raro videre contingit. Quare plerique Medici eadē quæ maius gubernatores in se admittēre nūhi videntur. Etenim illi quum in tranquillitate gubernantes delinquant, non fiunt manifesti: quum verō deprehenderit ipsos ventus magnus & tempestas, palām iam cōspiciū sunt omnibus hominibus, quōd ignorantia & culpa erroris sui nauem perdidērūt. Sic sanē etiam mali & plurimi medici, quū curant homines nihil graue patiētes, in quos si quis etiam maximē delinquat, nihil graue faciat. Sunt autē multi tales morbi, & multo sepius quā graues hominib; accidūt. In talibus sane delinquē-
res, non

quis erret
in agrotis.

Medicos na-
uiū rectori-
bus compa-
rat.

De Veteri Medicina.

II

A tes, nō fiunt manifesti idiotis hominibus. Vbi verō obtigerit magnus & fortis & periculosus morbus, tunc ipso-
rum delicta & ars omnibus in conspicuū sunt. Neque enim lōgē ab-
sunt singulorum pœna: ac cruces, sed breui adsunt. Quod au-
tem non minores afflictiones ab intempestiua vacatione
quā a repletionē hominibus cōtingant, probē discemus si
in sanis rem expenderimus. Sunt itaque aliqui ipso-
rum quib; semel in die cibum capere conducit, & hoc proper vtili-
tatem sic obseruant. Alij etiam prandent, propter eandem
necessitatem, sic enim ipsi conducit. Sed & quidam nō pro-
pter vtilitatem, sed aut ob voluptatē, aut ob alium aliquem
casum alterutrum faciunt. Plurimorū enim hominum nihil
B interest vtrum tandem faciant, siue semel tantū edant siue
etiam prandant, hac consuetudine vti. Sunt autem quidam
qui non possint extra vtilitatem facientes faciliē degere, sed
contingit vtriusque ipso-
rum, per diem vnum atque eum non
ociosē permutatibus, immēsa afflictio. Alteri enim si pransi
fuerint, idque eis non conducit, statim graues & corpore se-
gnes fiunt, itēmq; mente pigri, hiatūq; ac oscitationē & dor-
mitionē & siti pleni. Si verō etiam insuper cenauerint, &
flatus, & tormina, & aluus effringitur, & multis magni mor-
bi principiū hoc fuit, si eosdē cibos quos semel insumere cō-
sueuerunt, bis assumant, & nihil his ampliū. Alteri verō si
prandere consueuerunt, idque ipsis conducit, & non pransi
fuerint, mox vbi tēpus præterierit, statim impotentia vehe-
C mēs, tremor, animi deliquiū, postea oculi pallidi, vrina cras-
sa & calida, os amarum, & viscera pendere ipsis vidētur, ver-
tigo, iracundia, tristitia, hæc autem omnia vbi cenare tenta-
uerint, deinde autē pransuri cōsumere nō possunt quæ prius
cenauerunt. atq; hæc ipsa cū tormine ac strepitu descendētia
aluum concludunt, ipsiq; agrē dormiunt, insomniaque con-
turbata ac tumultuosa habēt, plerisq; verō etiam horū hoc
magni morbi principium fuit. Cōsiderare porro oportet ob
quas causas hæc ipsis acciderūt. Et sanē puto his qui semel ci-
bum sumere cōsueuerunt, quōd nō expectauerunt iustū tem-
pus, donec ipso-
rum veterē pridie ingestos cibos perfectē con-
sumpsisset & exuperasset, euacuatusque esset ac quievisset,
sed in feruentem adhuc & fermentatum notos ingesserunt.
Eiusmodi autē ventres multo rardius concoquūt, & maiori
b f opus

Quādo er-
ror patet.

Sumēdi cū
bi varietas.

Cū hora cū
bi præterit,
quid fiat vi-
deo.

Cur variē
hi affician-
tur.

Hippocratis Liber

opus habent cessatione ac quiete. His verò qui prandere as-
 sueti fuerunt, quòd nò vbi citissimè alimento corpus indige-
 bat, & iam priora consumpta erant, nec habebat aliquà am-
 pliùs fruitionem, statim ipsi nouum alimentum suppedita-
 tum est: deficit autè & cõsumitur prae fame. Nā omnia quæ
 tales homines perpeti dixi, fami imputo. Dico autem etiam
 alios omnes homines, qui duos aut tres dies inedia pertu-
 lerint, eadem passuros esse, quæ de impransis dixi. Caeterum
 tales naturas quæ citò & fortiter eiusmodi delictis offendū-
 tur, imbecilliores aliis esse censeo, proximusest autem im-
 becillis languenti: verum imbecillior est languens, & plus
 laborare contingit ipsum, vbi iustum tempus nò est assequu-
 tus. Quum itaque eiusmodi exacta certitudo circa artē exi-
 stat, difficile est semper quod rectissimum est assequi. Multæ
 autem species in Medicina ad tantam certitudinem pertue-
 riunt, de quibus dicetur. Non censeo itaque propter hoc ar-
 tem velut non existentem, neq; probè inuestigatā, veterem
 oportere reuici, quòd non habeat circa omnia certitudinem
 exactā. Verum multò magis propterea quòd propinqua est
 recto, similiq; ratione possit ad ipsum peruenire, admirari
 oportere censeo ea quæ ex multa ignoratiā sunt eruta & in-
 uenta, quòd probè & rectè adinuenta sunt, & non à fortuna
 aut casu. Porro ad eos qui nouo modo artē ex scopis ac fun-
 damentis suppositis quærunt, sermonem reducere volo. Si
 enim calidum est aut frigidum, aut siccū, aut humidū, quòd
 hominē lædit, & oportet rectè medentem auxiliari, calido
 quidem in frigidum permutato, frigido verò in calidum,
 sicco in humidum, humido in siccum contingat mihi homo
 non fortis naturæ, sed ex debilibus, hic autem triticum
 edat quòd ex arca sustulit crudum & nò elaboratum, & car-
 nes crudas, & bibat aquam. Hoc victu vtens satis scio quòd
 multa & grauiā perpetietur. Nam & doloribus vexabitur,
 & corpus debile euadet, & venter corrūpetur, & multò tem-
 pore viuere non poterit. Quòd igitur auxilium preparare
 oportet sic habenti: calidum an frigidum, vel siccum, vel hu-
 midū? simplex enim est quodcunq; ex istis. Si enim id quòd
 ipsum lædit aliquod ex his est, contrario soluere oportet ac
 liberare, quæ admodū ipsorū sermo testatur. Atqui certissi-
 mū & manifestissimū medicamentū est, victū quo vtatur
 auferre

Qui diu ci-
 bo abstinet
 quid patiat-
 ur.

Curno sem-
 per in arte
 medica at-
 tingitur ve-
 ritas.

Suppositū
 hominis,
 mater. iye.

Hoc consi-
 derato.

rotissimū
 auxilium.

De Veteri Medicina.

12

A auferre & pro tritico panem dare, pro crudis verò carnibus
 coctas, insupèrque vinum propinare. His permutatis impossi-
 bile est non fieri sanū, nisi penitus fuerit tēpore ac victu cor-
 ruptus. Quid itaque dicemus? Num quod ipsi à frigido affi-
 cto calida hæc oblata auxiliū tulerunt, aut contrā? Equidem
 opinor me multam hæitationem interrogato præbiturum
 esse. Nā qui panem ex tritico parauit, calidū, aut frigidum,
 aut siccū, aut humidū abstulit: panis enim & in ignem &
 in aquam datur, & multis aliis elaboratus est, quorum sin-
 gula propriā vim & naturā habent, & aliqua quidem à na-
 tura in ipso existentia abiicit, aliis autē temperatur ac per-
 miscetur. Sed & hoc scio, quòd in corpus hominis refert pa-
 nis purus, aut cui nihil fursurum decessit, & ex tritico nò de-
 corticato aut decorticato, & multa aqua subactus, aut con-
 trā, & superassatus aut crudior, aliq; præterea infinita. Simi-
 liter etiam de maza, & singulorum adeò vires magnæ, alte-
 rāque alteri nihil ūmile habet. Quicunq; autē hæc nò consi-
 derans nò nouit, haud scio quo modo ille affectiones in ho-
 mine cognoscere possit: ab vnoquoque enim horū afficitur
 & alteratur homo, vel hoc, vel alio modo, & ex his omnis vi-
 ta & sano, & ex morbo cōualescenti, & ægroto. Nihil igitur
 vtilius neque magis necessariū quàm hæc cognouisse: quòd
 & probè & cōuenienti ratiocinatione inuestigātes, iuxta ho-
 minis naturā hæc primi inuentores inuenerunt, iudicaue-
 runtque artem dignā quæ deo adscriberetur, quemadmo-
 dum etiam est receptū. Non enim siccum neque humidum,
 neque calidum, neq; frigidum, neque aliud quicquam ex his
 putauerunt hominem lædere, neque aliquo horum homini
 opus esse opinati sunt, sed quòd in vnoquoque forte & huma-
 na natura potentius est, quòdque non possit superare, hoc
 ipsum lædere duxerunt: & hoc auferre quæsiuerunt. fortissi-
 mum autē est inter dulcia dulcissimum, inter amara, ama-
 rissimum, inter acida, acidissimum, & in omnibus adeò re-
 bus vigor ipse ac summū. Hæc enim & in homine inesse vi-
 derunt, & hominē lædere. Inest enim in homine & amarum
 & salsum, & dulce, & acidum, & acerbum, & fluidum, & alia
 infinita, omnigenas facultates habetia copiamque ac robur.
 Atque hæc quidē iuxta ac inter se temperata, neque conspi-
 sua sunt, neque hominē lædūt. Vbi verò quid horū secerum
 fuit,

Panis disse-
 rentia.

Maza.
 Quæ pro-
 spicienda
 medico.

Quid spe-
 darint pri-
 mi artis in-
 uentores.

Quæ valen-
 tissima.
 Qui humo-
 res succive
 & sapes
 sint in ho-
 mine.

Quæ per-
turbent.

Qualis pa-
nis, puls, ma-
zave.

Calidū, hoc
vel contra-
ne sit, cer-
tum nō est.

Quare hoc
calidum i-
tud contra-
putatur.

fuerit, atque ipsum in seipso fuerit, tunc & conspicuum est, D
& hominē lædit. Quin & ex cibis quicunque nobis incom-
modi sunt, & ingesti hominē lædunt: horum vnusquisq; aut
amarus est & meracius ac intemperatus, aut saluus, aut aci-
dus, aut alius quis intemperatus & fortis: & propterea turba-
mur ab ipsis, quemadmodum etiā ab his quæ ex corpore ex-
cernuntur. Omnia autē quæ edit aut bibit homo, talia edu-
lia palam est minimē hoc intemperato, & dissidente ac ex-
cedente succo participare, velut sunt panis & maza & his si-
milis, quibus adfectus est homo plurimis & semper vti: ex-
ceptis his quæ ad voluptatē ac delicias condiuntur ac præ-
parantur: & ab his plurimis in hominē ingestis turbatio ac
secretio corporis facultatū minimē cōtingit. Verum robur E
& augmentum, ac alimentū præsertim, per nihil aliud con-
tingit quā quod probe temperatum est, & nihil habet in-
temperatum, neque forte, sed totū vnum factum est & sim-
plex & non forte. Et valde sanē dubitō ego, quoniam modo
hi qui talē sermonem proferunt, & artem ex hac via ad sco-
pum abducunt, curaturi sint homines, quemadmodū propo-
nunt. Non enim est ipsis, velut ego opinor, inuentum quid,
ipsum in seipso calidum, aut frigidū, aut siccum, aut humi-
dum, quod nulla alia specie communicaret. Verū arbitror
eosdem potius accibos ipsis esse, quibus omnes vtimur. Ap-
ponunt autem alij quidem, quod sit calidus, alij frigidus, alij
quod siccus, alij humidus. Quoniā illud sanē dubium est, im-
perare ægroto calidum quid assumere: statim enim interro- F
gabit quid sit illud, vt nugas producere necesse sit, aut ad ali-
quid eorum quæ sunt cōfugere. Si autem est calidum quod-
dam acerbum existēs, aliud vero calidum fluidum, aliud ca-
lidum tenue, sunt enim & alia calida etiam alias vires sub-
contrarias sibi ipsis habentia, quod igitur ipsorum assumere
oportebit? calidum & acerbum, an calidum & fluidum, aut
simul frigidum & acerbum? Nam & hoc est, itēque frigi-
dum & fluidum. Etenim quod ego scio, totum cōtrarium ab
vtrouque ipsorum euenit, idque nō solum in homine, sed etiā
in corio ac ligno, & aliis multis rebus quæ magis stupidum
sensum habent quā homo. Non enim calidū est quod ma-
gnam vim habet, sed ipsum acerbum & fluidum, & alia quæ
a me relata sunt, tum in homine, tum extra hominem, siue
edantur,

Contraria
cōmista nō
lædunt.

Qui calor,
& frigus
cōcipiatur.

Quid per
niuem ge-
lūque eun-
tibus eue-
niat.

A edantur, siue bibantur, siue forinsecus illinantur, aut quo-
modocunque formata adhibeantur. Frigiditatem autem &
caliditatem ego omnium facultatum minimē potentes esse
in corpore existimo, ob has sanē causas. Quo equidem tem-
pore ipsa inter se permixta simul frigidum ac calidum fue-
rint, non lædunt. Temperamentum enim & moderatio con-
tingit frigidū à calido, & vicissim calidū à frigido. Vbi ve-
ro seorsim vtrunque secretum fuerit, tunc affligit. In hoc
itaque tempore quum frigidum intus generatur, & cito ho-
minem affligit, primum propter hoc ipsum adest calidum
inde adeo ex homine ipso, nullo alio auxilio, neque præpa-
ratione opus habens, atque hoc & in sanis hominibus & in
B ægrotis operatur. Itaque si quis sanus hyeme corpus perfrige-
rare velit, aut frigida lotionē, aut alio quopiam modo,
quanto id amplius fecerit, si modo non omnino corpus con-
geletur, vbi vestimēta acceperit, & sub tegmen venerit, ma-
gis & amplius corpore calefcit. Rursus si quis fortiter cal-
fieri velit, aut calido lauacro, aut multo igne, inde verō ean-
dem vestem habens in eodem loco conuersari, in quo per-
frigeratus, multo apparebit frigidior, & longe horridior,
quā aliquis qui præ estu ventilationem admittit, & sibi ipsi
frigus præparauit, atque sic ex hoc modo recreatus est. Nam
qui hoc facit, decuplo maiorem æstum ac ardorem perci-
pit, quā is qui nihil tale facit. Verū sunt adhuc testimo-
nia multa maiora. Quicunque per niuem aut aliud frigus
C iter facientes, excellenter frigescent aut pedibus aut mani-
bus aut capite, vbi se continuerint in noctem, quum cooper-
ti fuerint & in tepore extiterint, ab æstu & pruritu vexan-
tur, quibusdam etiam bullæ velut ambustis ab igne exur-
gunt, neque prius hoc patiuntur quā calfiant: adeo prom-
ptē vtrunque ipsorum ad alterum accedit, possem & alia
innumera recensere. Cæterum circa ægrotos, nōne qui-
bus rigor contingit, his acutissima febris relucet: sed non
adeo fortiter, verū pauco tempore quiescens, & aliās fe-
rē innoxia, & quo tempore affuerit, per calida, & per to-
tum corpus penetrans, desinens maximē in pedes, vbi sa-
næ rigor & frigus validissimum diutissimē durauit. Rur-
sus quum sudor prodierit & febris decesserit, multo ma-
gis frigescit æger, quā si ne apprehendisset quidem ab
b j initio.

initio. Cui igitur breui adeo contrarium accedit, cuique vis D
 admittitur sua sponte, quidnam ab hoc malum aut graue
 fiat? aut quid opus est multo ad hoc auxilio? Verum dixe-
 rit aliquis, Qui ardenti febre febricitant, itemque peri-
 pneumoniis, & aliis fortibus morbis, non cito ex calore li-
 berantur, neque adest hic frigidum aduersus calidum. Atqui
 ego hoc maximum signum esse puto, quod non propter ca-
 lidum simpliciter homines febricitent, neque hoc sit sim-
 pliciter astrictiois causa: sed est & amarum ac calidum
 idem, & calidum ac acidum, & salsum ac calidum, & alia
 infinita, & rursus frigidum cum aliis facultatibus coniun-
 ctum. Hæc itaque sunt quæ lædunt, simul adest autem & ca-
 lidum robore participans, nimirum ducens & exacerbans E
 & augens simul cum illis, verum nullam potentiam, maio-
 rem quam conuenit videlicet, habens. Atque hæc quidem
 sic se habent. Signa porro primum quidem manifestissima
 producemus, quorum omnes iam sæpe experientiam sum-
 pimus. Itaque quibuscumque nostrum graedo innascitur,
 & fluxus per nares mouetur, hic ut plurimum acrior est eo
 qui prius erat, & quotidie ex naribus prodibat, & tumesce-
 re facit nasum, & exurit calentem & extremè ignitum. si ve-
 rò manum admoveas, & diutius perseuerauerit, etiam exul-
 ceratur locus minimè carnosus & durus existens. Sedatur
 autem aliquo modo ardor in naribus, non quum fluxus
 prodit, & inflammatio consistit: sed postquam fluxus cras-
 sior & minus actus, concoctusque & magis permixtus prio-
 re fuerit, tunc sanè iam etiam ardor cessat. Rursus autem F
 aliis ex frigiditate ipsa sola manifestè graedo sit, nullo
 alio accedente. Omnibus autem liberatio hæc est, ut ex fri-
 giditate quidem affecti percalfiant, ex ardore verò perfri-
 gerentur, atque hæc breui accedunt, & concoctione nulla
 opus habent. Reliquæ autem omnes fluxiones quas pro-
 pter humorum acrimonias & intemperantias ego fieri sen-
 tio, resstuantur & curantur, ubi temperata fuerint & con-
 coctæ. Rursus quæcumque fluxiones ad oculos vertuntur ut
 fortes & omnigenas acrimonias habentes, exulcerant qui-
 dem palpebras, erodunt autem aliquorum genas, & sub
 oculis partes ad quascunque tandem influxerint, rumpunt
 etiam & peredunt eam quæ oculum ambit tunicam, dolores
 autem

Quorum
 morborum ca-
 lor non sta-
 tim cessat.

Defillatio
 num signa,

Defillatio
 nes oculo-
 rum,

A autem & ardor, & inflammatio extrema adsunt aliquandiu,
 donec fluxiones fuerint concoctæ, & crassiores redditæ, &
 lenæ ab ipsis extiterint. Fit autem concoctio, ex permixtio-
 ne, temperaturæque mutua, & quasi coctura. Quinetiam
 fluxiones in fauces delabentes, ex quibus raucedines fiunt,
 angina, erysipelata, peripneumoniæ: Omnes hæc primum
 quidem salæ & humidæ acrésque descendunt, & in talibus
 morbi firmantur. Vbi verò crassiores & maturiores factæ
 fuerint, & ab omni acrimonia liberatæ, tunc iam & febres,
 & alia hominem lædètia soluuntur. Oportet autem vtique
 causas vniuscuiusque ea putare, quæ quum adsunt, talem
 modum fieri necesse est, quum permutantur in aliud tem-
 peramentum, cessare. Quando igitur ab ipsa caliditate sin-
 cera, aut frigiditate fluxiones contigerint, & nulla alia fa-
 cultate participauerint, sic sanè sedabuntur, ubi ex frigido
 in calidum permutatæ fuerint, & ex calido in frigidum. Per-
 mutantur autem eo quem dixi modo. Amplius porro etiam
 alia quæcumque mala homo patitur, omnia à facultatum
 potentiis proficiuntur. Itaque quum amaritudo quædam
 diffusa fuerit, quam bilem flauam appellare solemus, qua-
 les statim anxietates & astus & impotentia occupant? Ve-
 rum ubi liberati fuerimus ab illa & purgati, aut sponte, aut
 per medicamentum, si modo tempestiue quid ipsorum fiat,
 manifestè & à doloribus & à calore liberamur. Quanto au-
 tem tempore eadem eleuata fuerit, & cruda & meraca ac
 intemperata, nulla arte neque dolores, neque febres seda-
 re possis. Et quos quidem acuta acrisque ac æruginosa bi-
 lis affigit, quales mox rabies, & morsus viscerum ac pe-
 ctoris, & desperatio? Non sedantur autem hæc priusquam
 eadem expurgetur & prosternatur, & aliis permisceatur.
 Concoqui autem & permutari, attenuarique ac crassece-
 re in humorum speciem, per multas & omnigenas spe-
 cies contingit. Quapropter & iudicationes, & numeri
 temporum, in talibus multum possunt. Hæc verò omnia
 minimè contingit calidum aut frigidum perpeti, neque
 enim hoc putrescere neque crassecere poterit. Quid au-
 tem ipsum esse diceremus? & temperamentum ipsorum
 est, veruntamen inter ipsa mutuo vim habens, quo-
 niam nulli alij permixtum calidum, desinit esse calidum,
 quum

Causa
 Rheuma.

Causa ho-
 rum malo-
 rum.

Mala ho-
 mini vnde
 accidunt.

ἀπείθεια

Calor &
 frigus non
 putrescit.

Quæ in ho-
mine mi-
nus bona.
Hominis
bona dispo-
sitis.
Quid opor-
teat medi-
cos scire.

Quid sit
homo, &
quomodo
gignatur,
sciat medi-
cus.
Cæcus esu
malus.
Temeton
bonum nō
est.

Cæcus ma-
lus est.

quàm frigido: sic rursus nō permutatur alio frigidum quàm D
calido. Reliqua omnia in homine, quāto pluribus miscen-
tur, tantō mitiora ac meliora sunt. At verō homo omnium
optimè dispositus est, ubi concoquit & in quiete est, nullā pe-
culiarem vim præ se ferens. De his igitur videor mihi abunde
demonstrationem fecisse. Porro Medici quidam itēque
Sophistæ dicunt, quod impossibile est medicinam cognosce-
re, eum qui non nouit quid sit homo, & quomodo primū
factus & compactus sit. Ego verō ea quæ alicui Sophistæ aut
Medico, de natura dicta sunt aut scripta, minis censeo medi-
cæ arti conuenire quàm pictoriæ. Iudico autem de natura
aliquid manifestum ac euidentem cognoscere, ex nulla parte
aliunde contingere quàm ex Medicina, atque hoc tunc con-
discere possibile est, ubi quis ipsam medicinam totam rectè
comprehenderit. Verū quatenus illi prodiderunt, multi
mihi cognouisse videntur, cognouisse autem dico, narratio-
nem scilicet hanc, Quid est homo, & ob quas causas nasci-
tur, & reliqua diligenter. Atqui mihi necessarium esse vide-
tur, ut omnis Medicus de natura sciat, & omni studio anni-
tatur ut cognoscat, si modo aliquid eorum quæ fieri debent
rectè præstare velit. Quid est homo ad ea quæ comeduntur
ac bibuntur cōparatus, & quid cuique ab vnoquoque contin-
get & accidet, & non simpliciter sic existimare, quod malum
edulium est caseus. Dolorem enim affert repleto ex ipso. Sed
quem dolorem, & propter quid, & cui parti intra hominem
existenti incommodum existit. Nam & alia multa edulia ac
pocula natura mala sunt, & afficiunt hominem non eodem
modo. Proferatur autē mihi verbi causa aliquid, velut Vi-
num meracum multum potum hominem aliquo modo de-
bilem reddit, & omnes, qui viderint hoc fatentur & cognos-
cunt, quod hæc est vis vini, & quod ipsum est causa, & in quas
in homine partes maximè possit, nouimus. Talem itaq; ve-
ritatem etiam de aliis ostendere volo. Etenim caseus (quan-
do quidem hunc in exemplū adsumpsi) non omnes homines
ledit, sed sunt qui ex ipso repleti, ne tantillum quidem offen-
duntur, imo gracilibus mirabiliter etiam cōferre proditur.
Sunt autem qui difficulter summoventes ipsum ab eo libe-
rantur. Horum verō naturæ differunt, differuntq; etiā iuxta
hoc quod est in corpore caseo cōtrarium. Nam à caseo exci-
tatur

A tatur & cōmouetur, in his quibus eiusmodi humor multus
in corpore existit, & quo magis hic potens est, eo magis veri-
simile est ipsos male affigi. Si verō toti humanæ naturæ ma-
lus esset, omnes utique laderet. Hæc autem si quis nouisset,
non incurreret ea neq; sanè pateretur. In refectionibus con-
ualescentium ex morbis, insuperq; in longis ægritudinibus,
multæ conturbationes & prauaricationes fiunt, partim sua
sponte, partim à quibuslibet temere admissis. Noui autem
medicos multos velut idiotas, qui ubi illi die aliqua noui
quippiam fecissent, velut si lauissent, aut deambulassent, aut
quid alienum comedisissent, atq; hæc omnia melius esset adhi-
buisse quàm non, nihilominus tamen causam alicui ex his
contribuebant, verā quidem causam ignorantes, & fortassis
B id quod commodissimū erat damnantes. Quod ipsum certe
facere non oportet, sed scire quid balneū intempestiue adhi-
bitum operetur, quid item fatigatio & lassitudo. Nunquam
enim eadem afflictiō ab his provenit, neque etiam ex reple-
tione, neque ex cibo tali vel tali. Quisquis igitur hæc non co-
gnosceret quomodo singula se habeant ad hominem compara-
ta, is neque cognoscere quæ ab ipsis fiunt potest, neque rectè
viti. Carterū & hæc cognoscere oportere mihi videntur, nimi-
rum quæ affectiones homini ex facultatibus ac potētis, quæ
item ex figuris adueniūt. Quod autem dico tale est, Nempe
facultatem quidem esse, humorum summas vires ac robur
nosse. Figuras autem dico quæ in ipso homine insunt. Aliæ
enim caue sunt, & ex amplitudine in arctū coactæ, aliæ ex-
pallæ, aliæ solidæ & rotundæ, aliæ latæ & peniles, aliæ exten-
sæ, aliæ longæ, aliæ densæ, aliæ raræ & hiantes, aliæ spongi-
formes ac molles. Quæ igitur ex his trahere ad sese allice-
re; humiditatem ex reliquo corpore maximè possunt? Num
caue & expallæ, an solidæ & rotundæ, aut caue & in arctum
ex amplitudine coactæ? Equidem puto tales esse, quæ ex ca-
uitate & amplitudine in arctum sunt coactæ. Id quod ex ma-
nifestis forinsecus disciscere oportet, partim quidem quod
ore hians nihil sanè humoris attraxeris, ubi verò labra foras
produxeris, contraxeris que ac compresseris, insuperque fistu-
lam admoueris, facile sanè attraxeris quicquid volueris. par-
tim verò quod cucurbitæ quæ corpori adponi solent, ex am-
plitudine in angustiam arctatæ ad hoc factæ sunt, ad trahen-
dum

Medico
quid pro-
spiciendū.

paradiqua-
ta.
Anāque
σχημα-
τις.

Figura
schemati-
ca.

Potentia
non torbēt.

Cucurbi-
tulæ forma
cur talis.

Caput, vesica & vterus.

Lien, pulmo, mamma.

Hepar. Flatus quid agat.

Dolor vnde.

Nervi cur non tam crebro dolent.

dum videlicet & alliciendum ex carne. Sunt autem & alia multa eiusdemodi. Verum intra hominem natura & figura talia, sunt vesica, & caput, & vterus in mulieribus: atque hæc manifestè maximè trahunt, & semper plena sunt attractæ humiditatis. At verò caua & expallè figuræ, influentem quidem humorem maximè omnium susceperint, non autem similiter attraxerint. Solidæ autem & rotundæ, neque attraxerint, neque susceperint: dilabitur enim & non habet sedem, in qua maneat. Spongiformes verò & molles, velut lien, pulmo, & mamma, ubi admodum maximè fuerint & adhaeserint, ebibunt, duræque fiunt ac augetur humore accedente, maximè pulmo. Non enim in ventriculo inest, in quo humorem extrinsecus contineat ipse ventriculus in quo est humor, ut quotidie exhauriatur, sed quum biberit & susceperit ipse in seipsum humorem, & vacua & rara ac parua penitus expletur, & pro raro ac molli, durus ac densus euadit, & neque concoquit, neque dimittit. Atque hæc patitur propter figuræ naturam. Quæcunque autem flatum & reuolutiones operatur in corpore, ea in cauis ac amplis, veluti vter ac pectore, strepitum ac sonitum facere solent. Etenim quod non sic repleant ut stent, sed habent transmutationes & motus, necesse est ut ab ipsis & strepitus & manifestæ commotiones fiant. Quæcunque verò carnosæ sunt & molliæ, in talibus torpores & excrementa, velut in trucidatis fiunt. Cæterum quum incidit status in latum ac renitens, & aliquid ipsi resistit, idque natura fuerit neque forte, ut aduersus violentiam durare possit, & nihil mali pati: neque molle & rarum, ut excipere ac cedere queat: verum tenerum & floridum & sanguineum ac densum, velut hepar, quod propter densitatem quidem ac latitudinem resistit ac non cedit, status verò subiens augetur ac fortior euadit, & aduersum reluctans maximè impetum facit, propter teneritudinem autem & sanguineitatem, absque doloribus esse non potest, & propter has causas, dolores acutissimi ac frequentissimi circa eum locum contingunt, suppurationesque ac tubercula plurima. Fiunt etiam circa septum transversum fortiter, sed multominus. Distentio enim septi transversi lata est & renitens, natura autem nervosior & robustior, quapropter minus dolore affligitur: fiunt tamen & dolores & tubercula circa ipsum. Multæ verò etiam aliæ & extra

Atra & intra corpus figurarum species sunt, quæ magnopere inter se differunt: quod ad affectiones pertinet, tum agrototum sano: velut capita parua aut magna, colla tenuia aut crassa, longa aut breuia, ventres longi aut rotundi, pectoris & costarum latitudines aut angustia, & alia infinita, quæ omnia nosse oportet quatenus differant, quo causas singulorum cognitas probè obserues. De potētibus autem humorum perspectum habere oportet, quid singuli ipsorum in homine facere possint quemadmodum etiam prius dictum est, quomodo cognationes inter se habeant. Quod dico tale est, An videlicet dulcis humor in aliam speciem mutetur, non à contemperamento, sed ipse desciscens & immutatus ab eo, qualis primum fuerat, amarus aut salis, aut acerbus, aut acidus. Sit sanè acidus. Ergo acidus humor reliquos precellens, maximè incommodus fuerit: si utique dulcis, omnium commodissimus existit. Id quod si quis forinsecus querens consequi possit, is semper quod melius est ex omnibus eligere queat. Optimū autem est, quod longissime ab incommodo abest.

Capitis & colli differentia.

Succorum saporum & consideratio.

HIPPOCRATIS COI LIBER DE MEDICO, IANO CORNARIO MEDICO PHYSICO

INTERPRETE.

MEDICI gubernatio est, & præceptum quomodo officinam medicam instruere oportet. Medici equidem gubernationem esse putamus, ut videat quo bono colore, & bona, ac carnosæ corporis habitudine præditus sit, iuxta existentem in ipso naturā. Vulgus enim existimat eos, qui non sic bene dispositum corpus habent, neque aliis bene prospicere posse. Deinde ut opinionem capiet apud ipsum vulgus vestitu decoro, & vnguentis odoratis, non suspectum odorem ad omnia habentibus. Inde enim agrotos iucunde affici contingit. Postea animaduertere

Medicus qualis esse debeat.

Quo gestu
ad eundem
est aeger.

Qualis de-
beat esse
medicus.

Quid pri-
mum obser-
uet medi-
cus.
Luminis
ratio.

Luxum
domesticū
prohibet.
Linticola.

uertere ipsum oportet ut animum habeat modestum, non solum quod ad taciturnitatem attinet, sed etiam circa reliquam vitam probe compositum. Maxime enim ad opinionem ac auctoritatem comparandam conducit, bonis ac honestis moribus præditum esse. Nam quum talis fuerit, omnibus venerandus ac humanus iudicabitur. Promptitudo enim temeraria, & facilis contemnentur, etiam si valde commoda existant. Scopum autem præfigere oportet potestatem facultatum suarum. Nam eadem ab iisdem non abundantibus boni consuluntur. Figuram faciei habeat meditabundam ac subtristem, non tamen amarulentam. Contumax enim esse videbitur & homines odio habens. Qui verò in risum exolutus est, ac nimium hilaris, onerosus iudicatur. Hoc itaque vitandum est, vel maxime. Iustum autem ad omnem conuersationem esse conuenit. Iustitia enim multum auxiliatur. Non exigua autem commercia ægris cum medico sunt. Nam se ipsos medicis subditos faciunt, & omni hora vxoribus, virginibus, & opibus maximi pretij, illi occurrunt. continenter igitur ad omnia hæc se habere oportet animo itaque ac corpore sic dispositum esse conuenit. Porro præcepta ad artem medicam, per quæ artificiosus esse videbitur, ab initio considerabimus, ex quo primum homo discere incipit. Quæ igitur in officina medica curantur, ferè ad discipulos pertinent. Primum quidem locum domus habere oportet, qui sanè talis sit, ut neque ventus ad ipsum accedens molestus sit, neque Sol, neque splendor infestet. Lux enim splendida medentibus quidem non est molesta, non similiter autem ægrotantibus. Itaque talem splendorem penitus fugere oportet, per quem oculos ægrotare contingit. Tale igitur præceptum de luce obseruetur. Deinde ut nequam faciem aduersam splendori habeat. Infestat enim visum debilem, omnis autem occasio sufficiens est ad debiles oculos conturbandos. Luce itaque hoc modo utendum est. Selæ autem æquales altitudine sint quantum eius fieri potest, ut in ipsis ægri collocentur. Aeramento exceptis instrumentis, nullo utatur. Ornatus enim onerosus mihi esse videtur, talibus vasis uti, Aqua exhibenda est ægris potabilis & pura. Exterforiis utendum est puris ac mollibus, ad oculos quidem linteis, ad vulnera verò, spongiis. hæc enim per se probe auxiliari

A auxiliari videntur. Omnia autem ritè fabrefacta ad usum esse oportet, magnitudine, grauitate, ac tenuitate. Quæ verò offeruntur omnia considerare oportet ut conferant, maxime si ægrota parti adhibebuntur. Talia autem sunt, ligamenta & medicamenta, & lintea circa vulnus, & cataplasmata. hæc enim longissimo tempore circa ægrotantes locos sunt. At verò ablatio horum, refrigeratioque ac mundificatio & aquarum affusio, paucio tempore absoluuntur. Diligenter autem considerare quid horum faciendum sit oportet, & ubi magis aut minus ea adhibere conuenit. Vtrorumque enim vsus opportunis, itè inque negligentia, magnam differentiam habet. Est autè propria & genuina medicina deligatio, ex qua æger opè sentit. Maxime autem profunt duo hæc, quibus utendum est, comprimere videlicet ubi oportet, & remissè deligare. Iuxta horam verò tempus, quando integrè oporteat & non, videndum est, ut neque debili, neque fortiore alterum horum utaris. Concinnas autem deligationes ad spectaculum comparatas, & nihil iuuantes, reprobare oportet. Onerosæ enim sunt, & omnino petulantes, sæpe verò etiam damnum deducunt. Quærit autem æger non ornatum, sed auxilium. Ceterum in chirurgis quæ per sectionem aut vitionem sunt, velocitas ac tarditas æqualem laudem meretur. Est enim vtriusque vsus. Nam in quibus per vnicam sectionem chirurgia absoluitur, velocem dissectionem facere oportet. cum enim contingat eos qui secantur dolere, id quod dolorem affert, quam minimo tempore adesse conuenit, quod ipsum continget veloci sectione facta. Vbi verò multas sectiones fieri necesse est, tarda chirurgia utendum est. Velox enim continuū & multum dolorem inducit. Tardus verò & intermittēs, requiem aliquam his qui curantur exhibet. Idem de instrumentis quoque dici potest, Gladiolis enim acutis ac latis uti, non in omnibus similiter præcipimus. Nam partes quædam sunt corporis, quæ celerem sanguinis fluxum habent, & non facile eum sistere. Tales autem sunt varices, & quædam alia venæ. Itaque in talibus angustas sectiones facere oportet, neque enim possibile est, ut fluxus in his sistatur. Conducit autem aliquando à talibus sanguinis detractinnem facere. At verò ad locos non periculosos, & circa quos non tenuis est sanguis, latioribus gladiolis utendum est: sic enim sanguis

Instrumenta

Quæ vulnera possunt.

Deligatio. Duo quæ his profunt.

Sectionis, vitionisque.

Celeritas & tarditas ubi adhibenda est.

Missio sanguinis ubi & quando facienda.

proderit, aliter nequaquam. valde autem turpe est non con-
tingere à chirurgia quod velis. Cucurbitarum porro duo
modi commodi existunt. Quando enim fluxus procul ab ap-
parente carne compactus fuerit, circulum ipsius breuem ef-
fic oportet, ipsi inque non ventrosam, sed prolixam parte ad
manum vergente, non grauem. Quæ enim talis est, in dire-
ctum trahet, & serosos humores separatos ac distantes pro-
be ad carnem attrahet. Maiore autem dolore per carnem
disperfo, in reliquis quidem conuulsem cucurbitam esse o-
portet, sed circulum magnū. Sic enim ex plurimis partibus
id quod dolorem facit educere conperies, ad locum conue-
nientem. Neque enim magnum esse circulum putat, si non
ex pluribus locis caro comprehendatur ac contrahatur. At si
gravis sit, ad supernos locos repit, infernè autem magis de-
tractionem facit, ut sepe morbi relinquuntur. Lati itaq; cir-
culi, vnà cum incumbenibus fluxionibus, & longè distanti-
bus à supernis locis, multa simul attrahunt de alia carne. Cō-
tingit igitur humiditatem inde detractam, apponi collectio
internè sub cucurbita seroso humori, & quæ quidē infestāt,
relinqui: quæ verò nihil molestant, detrahi. Magnitudinem
porro cucurbitæ quæ cōmoda sit, iuxta corporis partes qui-
bus ad mouere oportuerit, coniectare oportet. Vbi verò sca-
rificationem subter cucurbitam adhibere velis, sanguinem
scarificandorū locorum conspicuum esse oportet, alias neq;
circulum attractum scarificare ac pertūdere oportet. Debi-
lior enim est caro loci dolore affecti. Scalpris autem incur-
uis, in summo non valde angustis vtendum est. Aliquando
enim serosi ac saniosi humores viscosi ac crassi veniunt: pe-
riculum igitur est, ne in fissuris substant, vbi arctæ fuerint
incussæ. Porro venas in brachiis, funiculorum apprehensio-
nibus constringere oportet. Caro enim contegens in multis
non probe coaptata est venæ, vbi enim lubrica fuerit caro,
non cōringit sectiones vtrorumque iuxta seipsas fieri. Nam
venam contactam insufflari contingit, & sanguinis fluxum
impediri. multis verò etiam propter hoc pus congregatur.
Quapropter duonocūmenta talis chirurgia inducit, secto
quidem dolorem, secanti verò multam ignominiam. Idem
in omnibus venis fieri præceptum est. Hæc quidē igitur ne-
cessaria sunt in officina medica instrumēta, & circa quorum
vsum

Cucurbitu-
læ modus.

Cum locus
cucurbitu-
læ admota
aperit quid
agas.

captatio ve-
narum bra-
chij.

A vsum artificiosum esse oportet addiscētem. Volsellis autem
tum dētiū, tum vuarum, quilibet vti potest. simplex enim
vsum ipsorum esse videtur. Ceterum de tuberculis & vlceri-
bus quæ maiorum morborum sunt, amplius videndum est.
Tubercula equidem deprehendere & dissoluere posse, maxi-
mè artificiosum habetur, itēq; collectiones ipsorum impe-
dire. Consequens est, ea in conspicuum & quā breuissimū
locum contrahere, & compagem ipsam æqualem per totum
tuberculum facere: vbi enim inæqualiter se habuerit, pericu-
lum est vt rūpatur, & vlcus agrè curabile reddatur. ex qua-
re itaq; oportet similiterq; totū maturū facere & neq; prius
didacere, neque sinere vt sponte rūpatur. Quæ verò maturū
facere æqualiter possunt, in aliis libris relata sunt. At verò vl-
cera quatuor vias habere vidētur. Vnā in profundū, hæc au-
tem sunt fistulosa, & quæ sanie plena sunt, ac intus excauata.
Alteram in altum, quæ videlicet carne superexerescunt. Ter-
tia via est in latitudinē, atq; hæc sunt quæ appellantur scirpi-
ginosa. Quarta via est quæ sola secundum naturam motus
esse videtur. Carnis itaque calamitates hæc sunt, omnes autē
communem rationem habent ad hoc quod ipsis conducit: &
signa quidem horum in aliis relata sunt, itēq; quæ vtendū
sit curatione, per quæ autem concretum dissoluatur, simili-
tēq; id quod carne excrecente repletum, aut cauum factum
est, aut quod in latitudinē iter fecit, de his omnibus in aliis
scriptis nostris abundè dictū est. Amplius verò de Cataplas-
C matis sic res habet. Linteorem quæ imponuntur ac indūtur
alicubi in morbo, vsum exactus esse videtur, & est sanè vlceri
conueniēs linteolorum impositio. Verū cataplasmate per
ambitum vlceris vtaris. Nam hic vsum cataplasmatidis & ar-
tificiosus est, & multum prodesse potest. Videtur enim vlceri
opitulari vis eorum quæ circumponātur. Linteum autē con-
terendum est ac emolliendum. Verū partibus extra vul-
nus circūlitis cataplasma prodest. Talem igitur ipsorū vsum
esse oportet. Porro de temporum occasionibus, quando sin-
gulis horum vtendum est, & quomodo prescriptorum vires
condiscere oporteat in præsens relictum est. Talia enim lon-
gè præstātissima in studio Medicinæ sunt, & procul in arte
iam progressi existunt. His consequens est chirurgia vulne-
rum in militia acceptorū, circa extractionē telorum. Nam

Volsellæ.

Vlcerū qua-
tuor viæ.

Vlcerū vul-
nerū mu-
tilacuratio.

Quæ præ-
stātissima,
perpende.

Militarium
vulnerū cu-
ratio.

Hippocratis Liber

in vrbis conuersationibus modicus horū vsus existit. Ra-
ro enim per omne tempus ciuiles ac hostiles expeditiones
fiunt. huiusmodi autem sepe ac frequentissimè circa exter-
nas militias fieri solent. Qui igitur hac chirurgia vti volet,
cum militare oportet, & externos exercitus sequi. Sic enim
exercitatus fieri poterit ad eiusmodi vsus ac necessitatem.
Quòd verò circa hæc artificiosissimum esse milii videtur, re-
feretur. Etenim signa exquirere ac inuenire telorum in cor-
pore existentium, maxima artis & chirurgiæ huc pertinen-
tis pars existit. Vbi enim hoc cognitum fuerit, non relinqui
potest vulneratus ex ignorantia neglectus, quum non conue-
nienter tractetur. Solus autem is qui signorum expertus est
hanc chirurgiam ritè aggredietur. Verum de his omnibus E
in aliis scriptum habetur.

Signa inhe-
rentium re-
forum.

HIPPOCRATIS COI LIBER DE DECEN- TI ORNATV, IANO COR- NARIO MEDICO PHY- SICO INTER- PRETE.

*

disciplina
nulla pro-
batur, nisi
quæ ad vi-
tam huma-
nam facit.

NON sine ratione faciunt, qui sapien-
tiam ad multa vtilem esse prætendunt, eam videlicet quæ inter homi-
nes existit. Multæ enim ad superfluam
curiositatem factæ apparent, dico
autem eas quæ de nulla re vtili dis-
ferunt. Assumi autem utique pos-
sunt etiam harū partes ad illas, vel
propterea quòd neque ociositas est,
neque malitia. Ocium enim & ignavia malitiā quarunt, &
ad eam distrahuntur, vigilantia verò & mens ad aliquid in-
tentata, trahunt ad se quid eorū quæ ad vitæ honestatē perti-
nent, etiam ex disputationibus ni hil vtile tractantibus. Gra-
tiosior

De Decenti Ornatu.

19

A tiosior est enim sapientia, & ab aliis quibuscūq; in artem con-
stituta, artem videlicet ad parandū honestum ornatū ac opi-
nionem. Omnes enim non cum turpi lucro & turpitudine
consistunt. Et illis methodus quædā est artificialis quæ ope-
ratur: quod si non innocenter fiat, raptores sunt. adolescentes
enim in ipsos incidunt, verum in vigore constituti, propter
verecundiam, videntes ipsos idiotas ducunt. Senes verò pro-
pter amarulentiam, legislationē in ipsos cōstituunt, ex ciuita-
tibus videlicet expulsionem. Hi enim sunt qui fora frequen-
tant, ruditate ac inscitia sua imponentes, & in circulis ciui-
tatum versantes. Cognouerit autē quis ex vestitu & aliis li-
neamentis. Quamuis enim fuerint splendide ornati, multò
magis fugiendi sunt, & à cōspicientibus odio habendi. Qui
verò cōtrario modo se gerunt, frugi homines iudicādi sunt,
quibus nō est excogitatus apparatus, neque superflua curio-
sitas. Ex vestitu enim cognosces, & decenti in ipso ornatu ac
frugalitate, non ad superfluitatem parato, sed magis ad bo-
nam opinionem, & meditationem, animūq; intra se com-
positum, & ad profectiōē. Imò quocumque vestitu ac orna-
tu, tales sunt minimè diffuentes, non curiosi, amarulenti ad
occursum & obuiam itiones, appositi ad responsiones, graues
aduersus resistentes, ad sui similes solertes, & familiares, ac
affabiles, temperati ad omnes, ad seditiones taciturni, ad ta-
cendum animo obfirmato & continētes, ad tempus appositi,
& ad occasionem arripiendā accommodati, ad victū fruga-
les & cōtenti, patientes ad temporis expectationem, ad ser-
mones expediti, omne demonstratum proferentes, sua uilo-
quentia videntes, gratiis affecti, & gloria horum omnium cor-
roborati ac fortificati, ad veritatem ac demonstrationē au-
dentes ac confisi. Principalissimum quidem igitur horum
omnium prædictorū est Natura. Nā si hæc affuerit his qui
artibus animū applicant, per omnia prædicta penetrare po-
terunt. Incognita enim vtilitas, tum in sapientia, tum in arte
adhibita, ad principium capiendum edoceri potest. Natura
autem defuit & confunditur cum sapientia, ad cognoscen-
dum ea quæ ab ipsa natura facta sunt. Etenim in vtriusq; ser-
monibus multi conuicti, nullatenus vtriusque rebus vsi sunt
ad demonstrationem, postquam igitur quispiam ipsorum ex-
penderit ad veritatem ea quæ retulimus, nullatenus naturæ
bona

Artes quæ
probantur.

Dux natu-
ra in cun-
ctis est.

c 3

Hippocratis Liber

bona ipsis procedent. Comperiuntur itaque hi non confimi-
 li cum illis via progressi, quapropter denudati, omnem in-
 duit maliciam ac ignominiam. honestus est enim ex opere
 Quid ars. quod quis edoctus est sermo. Quicquid enim artificiose fa-
 ctum est, ex ratione prolatus est ac productus. Quicquid autem
 artificiosè dictum est, non autem factum, methodi inartificia-
 lis demonstratiuum existit. Nam putare quidem non autem
 persuasio in his peri-
 culosa. facere: ignorantia & inartificialitatis signum est. Opinio enim
 maxime in medicina in crimen vertitur eam adhibentibus:
 his verò qui ea in se vti sunt, perniciem affert. Etenim si sibi
 ipsis in sermonibus persuaserint, & opus ex disciplina se sci-
 re putauerint, quemadmodum aurum adulterinum in igne
 iudicatum, tales seipsum esse demonstrant. quanquam talis
 prædictio nihil commouet ad prudentiam eos qui sunt eius-
 dem generis quod autem rectus sit finis, cognitio manifestum
 facit. Tempus porro etiam artem facilem ac peruiam facit,
 aut in cōsumilē viam incidentibus processus manifestos fa-
 cit. Quapropter singula prædicta suscipere oportet, & sapiē-
 tiam transferre ad medicinam, & medicinam ad sapientiā.
 Cognitio
 vera quid
 faciat.
 Medicus
 philosoph⁹
 est deo æ-
 qualis.
 Sapiētia
 qualis.
 Medicus
 deos potis-
 simum co-
 lit.
 Medicus enim philosophus, est deo æqualis. Neque enim mul-
 ta est inter ipsas differentia. Nam omnia quæ ad sapientiam
 requiruntur, insunt in medicina: argenti contemptus, reue-
 rentia, verecundia, habitus submissus, auctoritas, iudicium,
 quies, obuiam itio, iudicia, doctrina, cognitio ad vitam vti-
 liū ac necessariarū purificationū, alienitas à mercimoniis,
 alienitas à superstitione, præminencia diuina. Habent enim
 quæcunq; habent ad coercendam intemperatiam, inicitiam,
 auaritiam, concupiscentiam, rapināq; ac impudētiam. Hæc
 enim est cognitio accedētium, & usus eorū quæ ad amicitia
 pertinent, & quomodo ad liberos, ac quascunq; res se gerere
 oporteat: quatenus igitur cum hac societate habet, sapiētia
 quædā est. Nā & plurima ex his etiā medicus habet. Etenim
 sciētia de diis vel maxime animo ipsius implexa est. Etenim
 in aliis affectionibus, & in symptomatis accidentibus, medi-
 cina erga deos valde reuertēter se habere cōperitur. Medici
 verò deis concedunt. Non enim est potentia in ipsa redun-
 dans. Nā & hi multa quidē aggrediuntur, multa verò etiā
 per se ipsa ipsis superantur. Quæ verò nunc possidet Medici-
 na, hinc exhibebit. Quæ enim via ipsius sit in sapientia, ha-
 etenus

De Decenti Ornatu.

20

A etenus dictum est. Nam & illis ipsis hoc modo se res habet.
 Quæ verò putat, & cōsistentur ac profitentur, sic habet. Quæ
 circa corpora adsunt & adueniunt, quæ sanè per omnē ipsam
 artem procedunt, dum illa transformatur aut transmutan-
 tur. Quæ itē per chirurgiā sanant. Et quæ auxiliis & mede-
 lis aut victu curantur. Summa verò horum omnium tendat ad
 horum cognitionē. Quum igitur relata omnia tali modo se
 habeant, cōuenit ut Medicus comitatē quandā sibi adiunctā
 habeat. Austeritas enim & sanis, & ægris, difficilē accessum
 præbet. Maxime verò adseruare ipsum seipsum conuenit, ut
 ne multas corporis partes ostēdat, neq; cum imperitiis multa
 fabuletur, sed necessaria. Hoc enim violentia esse consue-
 uit, ad curationis prouocationē. Facere autem nihil horum
 debet valde curiose, neq; ex imaginatione. Hæc verò omnia
 considerato, quo tibi præparata sint ad abundantiam, prout
 opus fuerit. Sin minus, instante necessitate semper penuria
 fuerit. Procurare autē oportet hæc in medicina, cum omni
 submissiōe: de frictione, & illitione, & perfusione, ad manuum
 concinnitatē: de linamētis vullis, de spleniis, de ligamētis, de
 his quæ pro temporis cōstitutione requiruntur, de medica-
 mentis ad vulnera, & ocularia, & ex his ea quæ ad singula
 genera pertinent: quo tibi præparata sint & instrumenta, &
 machina, & cōsequenter ferrum. Nam in his penuria detri-
 mentosa est, & artem mancā facit. Sit autem tibi alter appa-
 ratus simpliciter ad peregrinationes instructus, ad manus
 promptus. Expeditissimus autē per methodi rationē. Neque
 enim fieri potest ut medicus omnia percurrat. Firma item
 memoria teneto medicamēta, & simplices facultates, & de-
 scriptas, si modo tales extant. Sint & in memoria tibi mor-
 borum curationes, & harū modi, quotupliciter & quomodo
 in singulis se habent. Hoc enim principiū est in Medicina, &
 medium, & finis. Præparata quoque tibi sint malagmarū ge-
 nera ad singulos vsus. Potiones quæ incidere possunt, ex de-
 scriptione præparata iuxta genera. In prōptu sint & quæ ad
 medicationem pertinet ad purgationes, sumpta de locis con-
 gruis, & parata eo quo cōuenit modo, iuxta genera, & magni-
 tudines, ad vetustatem ferendā curata. Recentia verò iuxta
 temporis occasionē, & alia iuxta rationē. His autē tibi præ-
 paratis hoc commodi erit, ut ubi ad agrotum introieris, ani-
 Medicinæ
 viz partē
 ve.
 Medicos
 quid obser-
 uandum.
 Quæ potis-
 simum cu-
 ret.
 Instrumen-
 ta medico
 in promptu
 esse debēt.
 Potiones in
 prōptu ha-
 bendæ.

Hipp. De Decenti Ornatu.

Quid præ cogitandū. mo incertus nō sis, quum appositè habeas singula ad id quod D faciendum est. Antea verò hoc cognitū habeas quod facere oportet, quā ad agrum ingrediaris. Pleraque enim neque ratiocinatione, sed auxilio rerū opus habent. Itaq; euentum ex experientia prius discernere oportet. Est enim hoc gloriosum, & facile cognosci potest. In ingressu verò meminisse cōuenit & sefsionis, & habitus submissi, amictus compositi, autoritatis, breuiloquentia, vt nihil cū perturbatione facias, assensus, diligentia, responsionis ad ea quæ occurrunt, & ad tumultus sientes cōpescendos, cōstantia apud teipsum, increpationis ad turbas castigandas, promptitudinis ad ministeria. Et ad hæc memor sis primi apparatus. Sin minus, reliqua citra errorē fiant, quæ ad promptitudinē parandā præ-

Quæ præ stare debeat medicus.

Medicus ægros crebro inuisere debeat.

Culpa ægro tantū medicis sæpe adscribi solet. Habitatio- nes languē- tiū pro va- rietate mor- borum eli- gendæ sunt.

ciuntur. Ingressu vtere frequenter, visita diligentius, his quæ à deceptis per errorem sunt occurrēs, vt mutantur. Facilius enim cognosces, simulque expeditior eris. Instabilia enim sunt quæ in humidis cōsistunt. Quapropter etiā facile & à natura, & à fortuna transmutantur. Neglecta enim ea quæ circa temporis occasione administrare oportebat, impetu suo progressa occupāt ac perimunt. Nō enim est quod opem ferat. Multa enim sunt quæ simul mali aliquid faciunt. Nā quod singulatim iuxta consequentiā sit, magis opportunum & frequētius est. Obseruare autē oportet a grotorum quoq; peccata, per quæ multi sæpe mentiti sunt in assu- mendis his quæ ingerēda exhibētur, postquam exolas potio- nes non accipientes, aut pharmacis datis, aut alia curatione adhibita, perempti sunt. Et factū quidē hoc non ad ipsorum confessionem vertitur, verū Medicis culpa imputatur. Cōsiderare verò oportet etiā decubitus, quosdam ex ipsis iuxta anni tēpus, quosdam iuxta genera. Quidā enim in altis sedi- bus, quidam in subterraneis ac tenebrosis decumbunt. Stre- pitus quoque & odores, maxime vini, deterior enim hic est: fugere ac transmutare oportet. Et omnia hæc facere placidē, expeditē, cum ministerio, ita vt pleraq; ægroto occultes, & hilari ac sereno vultu ipsum consoleris: quo à suis illū cupiditatibus auertas, simul cū amarulentia & cōtraria instan- tia increpando, simulque cum cōmonefactione ac dexteritate suscipiendo ac cōsolando, nō tamen vt quicquam futuro- rum aut præsentium ipsis indices. Plerique enim ob hanc causam,

Hipp. Præceptiones.

21

A causam, in vtrālibet partem compulsi sunt, propter rela- tam videlicet prædictionem præsentium aut futurorum. Sit autem ex discipulis aliquis præsens, qui instet vt præceptis non amarulentē vtatur, & quod mandatū est, faciat. Deligi- to autē ex ipsis eos qui iam in arte progressum fecerūt, quō ea quæ vtilia sunt addant, aut securē offerant, vt & in inter- uallis nihil te lateat. At verò imperitis nunquam quicquam procurandum cōmittes. Sin minus, eius quod malē factum est, vituperium in te recidet, si non ambiguē res habeat, ex quibus id quod recta methodo tractatum est, procedet, & vi- tuperationem tibi nō afferet. Sed & quod factū fuerit, ad ge- nus referetur. Proinde omnia hæc prædicto in his quæ sūt, his quibus ea cognouisse propositum est. His igitur ita ha- bentibus, ad bonā existimationem ac decentem ornatum, & in sapientia, & in medicina, & in aliis artibus: oportet medi- cum distinctis partibus, de quibus diximus, semper vtrisque amictum, ea conseruare ac custodire, & tradere ac facere. Quum enim apud omnes homines incluta sint, conseruan- tur. Et qui per ipsa procedunt, celebres sunt à parentibus & liberis. Et si quidam ipsorum non multa cognitione præditi sint, ab ipsis tamen rebus ad intelligentiam deueniunt.

Quales mī- nistri ægro- tis dandi sint.

HIPPOCRATIS

C COI PRAECEPTIONES, IANO CORNARIO ME- DICO PHYSICO

INTERPRETE.

*

Empus est in quo occasio est, Occasio verò Tempus in qua tempus non multum. Medela tem- quid. pore, aliquādo etiam occasione contingit. Occasio. Hæc sanē nosse oportet, & non ratiocina- tionem prius probabili intētum curā aggre- di, sed exercitationi cum ratione. Ratiocina- tio enim memoria quædam est, quæ componit ea quæ per Ratiocina- sensum sunt percepta. Imaginatione enim concepta est cui- tio. denter.

c s

Hippocratis

Qua via
medico pro-
cedendum
sit.

Medicus
rudes etiā
suscitari de-
bet.
Quid po-
tissimū ob-
seruandum.

Mereus cō

denter. Sensus autem perpeſſus iam delegator est eorū quæ D
ſubiacent ac obueiunt, ad ipſam cogitationē. Qui verò ſen-
ſus ſæpe mala perpeſſus eſt, & ſuſcepit, quibus, quando, qua-
liter, laſus ſit obſeruans, & in ſeipſum reponens recordatur.
Collaudo quidē igitur etiā ratiocinationem, ſi quidē ex for-
tuita occasione initium faciat, & delationem in morbum ex
apparentibus perſequatur. Si enim ex his quæ palām perſi-
ciuntur, ratiocinatio initium fecerit, in mentis potentiā eſſe
comperitur, ita vt ipſa ab aliis ſingula aſſumat. Proinde ſta-
tuendum eſt naturā à multis a omnigenis rebus moueri ac
doceri, ita vt violētia quādā ſubſit. Mens autem ubi ab ipſa
accepit, velut dixi, poſtea ad veritatem perducit. Si verò non
ex euidentī aggreſſione, verū ex probabili rationis ſigmen- E
to, ſæpe grauē & moleſtā inuehit affectionē. Tales autem
inuiā viā arripiūt. Quid enim tandē erat mali, ſi mercedē au-
ferrent hi qui medicinæ opera malē adminiſtrant? Nūc ve-
rò ægrotis qui extra culpam ſunt, non ſufficiens eſſe apparet
violētia morbi, niſi Medici quoque imperitia accedat. Et de
his quidē hæc dicta ſatis ſint. At his quæ ex ſola ratione perſi-
ciuntur, frui nō datur: verū his quæ ex operis indicatione.
Fallax enim eſt & ad errorem procliuiſ affirmatio, quæ ſit
cum garrulitate. Quapropter in vniuerſum his quæ ſunt,
inherere oportet, & circa hæc vel maximē verſari, ſi quis fa-
cilē ac minimē delinquentē habitū, quem ſanē Medicinam
appellamus, ſibi comparare volet. Valde enim magnā vtili-
tatem afferet, tum egrotantibus, tum horū artiſicibus. Non F
tamen cunctādum eſt & ab idiotis inquirere, ſi quid cōferre
viſum fuerit ad curationis occaſionē. Sic enim arbitror vni-
uerſam artē cōmonſtratam eſſe, eo quod ex vnoquoque ſine
obſeruatio facta eſt, & cōſonantia in idē cōcurrerit. Attende
re igitur oportet fortuitæ occaſioni, quæ plerunque ſe offert,
atque hoc cū vtilitate ac leni progreſſione potiſ, quā cū
promiſſione, & excuſatione ea quæ ſit cum actione. Vtilis eſt
autem & varia prædeſtinatio eorū quæ ægroto offeruntur.
Non enim aſſeuerare oportet, quod aliquid ſolū exhibitum
proderit. Omnes enim affectiones, propter multas caſuū cir-
cuſtantias ac mutationes, mora quādā diuioꝛe adharēt. Et
hoc ſanē admonitione opus habuerit, ad diligētē cōſidera-
tionem faciendā. Si enim à mercede inceperis, cōducit enim
hoc

Præceptiones.

22

A hoc vniuerſo negotio: ægroto quidem huiusmodi cogitatio- *ſtituenda*
nem inducis, quod videlicet non ipſo relicto abibis. Si verò *medico.*
non paciſceris, quod ipſum negliges, & de quibuſdā in rem
præſentē nō admonebis. Curare igitur oportet de cōſtituen-
da mercede. Inutile enim eſſe putamus eiſmodi ægroti
ipſius cogitationē, multò autē magis in morbo acuto. Mor-
bi autē celeritas temporis occaſionē non præbens ad reuer-
ſionem, nō impellit bonum Medicū ad querendū ſuā com-
moditatem, ſed vt magis exiſtimationis ſuæ rationē habeat.
Itaque nūc melius eſt vt ſeruatis exprobet, quā vt letali-
ter affectos præconturbet. Quāquam aliqui ægroti id expe-
tunt, hoſpitij ius, & facilem mali depulſionē producētes, di-
gni quidē qui negligātur, nō tamen qui affigātur. Quapro-
pter his te merito oppones, cum bolidis iactu in maris tur-
bati fluctibus iter facientibus. Qui enim bonus Medicus eſt,
is per Iouē fide magis quā duricia medetur. Quare in prin-
cipio totā affectionē indagare oportet, & quādā ſuggere cō-
ducentia ad curationē, curarēque ægrotum, & non negligere.
At verò remunerationis exigēdæ acerbitate, abſque præpa-
rante ad diſciplinam cupiditate, horror vt ne valde inducas,
ſed & ad opulentiam & facultates reſpicias. Quādoque verò *Gratis non*
etiā gratis cures, ita vt gratitudinis memoriā potiorem *nūquam ca-*
quā præſentē exiſtimationē auferas. Si verò occaſio feren-
dæ opis ſe obtulerit, & peregrino, & egeno, maximē talibus
opituleris. Si enim aſſuerit erga homines amor, a deſt etiam
C amor erga artem. Quidā enim ægrotantes ubi perceperunt
affectionē circa ſe nō eſſe in tuto, per Medici probitatem ac
manſuetudinē gloriantur ſanitati reſtitutos ſe eſſe. Lauda-
bile eſt autē, ægrotum quidē curam gerere, gratia ſanitatis:
ſanorum verò curam ſuſcipere, ea gratia vt ſine morbis de-
gant. Sed & ſanorum cura habenda eſt, gratia boni ac decori
ornatus. Qui igitur in profundo ignorantia artis verſantur,
prædicta minimē perceperint. Nā hi quum ſint non initiati,
miſerabileſque ac ſubito exaltati: fortunæ tamē indigi, à di-
uitibus quibuſdam, ex anguſtiis remiſſionē acquirunt, ſem-
perque ob opera gloriantes, & in deterius dilabentes deli-
cian-
tibus, artis ſinceritatē negligentes, ob quam bonus Medi-
cus, qui ab artis cōiunctione locius artis appellatur, in vigo-
re eſſe poſſit. Hic autē medelas citra delictū facile perſicies,
nihil

Quid ma-
lus medi-
cus agat.

Hippocratis

Langueſcis
cupiditas.

Medici plu-
res cur con-
uocandi.

Vt bene
ſperet hor-
tandus æ-
grotus.

nihil horum tranſilierit, non præ facultatis inopia. Non enim inſidus eſt velut in iniuſtitia. Nam ad curationem hi non accedunt, vbi affectionem pernicioſam eſſe vident, vi-
tantes aliorum medicorum ſuperinductionem, laudantes æ-
grotos propter præui auxilij odium. At ægrotantes afflicti na-
tant in vtraq; improbitate, eo quod potiori in arte curatio-
ni ſeipſos non commiſerunt ad finem vſque. Remiſſio enim
morbi alicuius magnum ægroti refugium præbet. Quapro-
pter ſanam affectionem cupientes, eundem vſum ſemper ad-
mittere non volunt, medici varietati ſe aſſimilantes. Sum-
ptuum equidem opulencia ægroti carent, morum impro-
bitate adorantes, & ingrati ſientes. Quum autem conſequi
poſſunt vt ditentur, de mercede aſſeueranter affirmant, ſani
eſſe volentes, quaſtum nimirum ex vſura, aut agricultura
affore producentes, & poſtea de ipſis quaſtum facere negli-
gentes. Et de huiusmodi quidem declaratione hæc ſufficiat.
Remiſſio enim & intentio ægrotantis, medicam adminiſtra-
tionem requirunt. Nec verò indecore ſe ille geret medicus,
qui in rei præſentis anguſtia circa ægrum aliquem, & impe-
ritia tenebras offundente, alios quoque accerſere iuſſerit, quo
ex communi cōſideratione, res circa ægrum inquirantur ac
cognoſcantur, & illi cooperatores ſiant ad auxilij ferendi fa-
cultatem. Nam in afflictionis aſſiduitate, augeſcente affe-
ctione, ob conſilij inopiam, plurima ad rem præſentem effu-
giunt. In eiufmodi igitur temporis occasione conſidendum
eſt. Nunquam enim ego tale quid decerno, quod ars ipſa iu-
dicat. Et de hoc nunquam contendere oportet affirmando,
ac mutuis inter ſe cōiiciis decertando. Hoc enim iure iura-
ndo affirmare poſſim, quod Medici ratiocinatio nunquam al-
teri inuidere poterit. Imbecillis enim hoc modo apparuerit.
Sed hæc magis expedite faciunt hi, qui circa forenſia nego-
tia ac quaſtus verſantur. Quanquam neque falſo hoc cog-
nitum fertur, quod in omni copia, inopia ineſt. At verò cū his
omnibus magnum ſignum ſubſtantiæ artis apparuerit, ſi quis
recte medicans, ab eiufmodi compellatione non deſiterit,
iubēs ægrotos mente non turbari, in eo quod ad ſalutis tem-
pus peruenire geſtiunt. Hoc enim non inutile eſſe ducimus,
& hoc ſanè præcipiēs non peccabit. Ipſi enim ægroti propter
dolorificam affectionem deſperantes, ſeipſos vita exuunt.
Qui

Præceptiones.

23

inſidia na-
tura qua-
dam eſt.

Fricſio.

A Qui verò ægrum ſibi cōmiſſum habet, ſi artis inuēta demon-
ſtrauerit, conſeruans non mutans naturam, præſentē auferet
remunerationē, aut contrā, fidem ſuam ſtatim amittet. Ho-
minis enim bonus habitus natura quadam eſt, quæ motum
non alienū ex natura acquiſiuit, ſed valde congrua eſt, & ſpi-
ritu, & calore, & humorū concoctione vndiquaq; & vniuerſa
viſtus ratione, & aliis omnibus cōpoſita ac conſtructa: ſi non
aliquis ex natiuitate, aut ab initio defectus fuerit. Si verò e-
tiam quis fuerit, ſi exilis eſt, conandū eſt vt ſubiectæ naturæ
aſſimiletur. præter naturam enim eſt id quod imminutū eſt,
etiam per tempus. Porro fugienda eſt & fricſio per lintea ſu-
daria, propter parādā medendi autoritatem. Itēmq; odor
curioſe aſcitus. Propter multā enim peregrinitatē, in calum-
niam incidēs: propter modicam verò, decentem ornatū con-
ſequeris. In parte enim dolor modicus: in toto, multus. Gra-
titudinem autem qua hominibus cōplaceas, nō tollo. Digna
enim eſt medico præſidio. At verò appoſitionis per inſtrumē-
ta, & indiſcationis eorū quæ ſignificant, & eiufmodi rerū me-
moriam adeſſe oportet. Si verò etiā vulgi gratia velis diſſer-
tationem ad audiendū te facere, nō valde glorioſe id captes:
non tamen cum teſtimonio ac oſtētatione poetica. Impoten-
tiam enim induſtrij laboris oſtēdit. Auerſor enim ad alium
vſum trāſſerri induſtriā cum labore partam, quæ propterea
in ſcipla ſola gratioſæ ſectæ electionem habet. Conſequeris
enim inſtar fuci promptā cum comitatus deductione elatio-
nem. Optanda eſt & eiufmodi diſpoſitio quæ aliena ſit ab eo
quod quis grandis iam natu diſcat. Hoc enim præſentiu quidē
nihil perficit, abſentiu verò tolerabilis memoria exiſtit.
Fit itaq; omnia tentans infortuniū, cum recēti pernicie, quæ
negligit decorū, & in præſentis terminis, & in profeſſione, &
in maximis iuramentis deorum gratia factiſ: dum Medicus
præſt morbo, cum aſſidua lectione, inſtructionēque imperi-
torum fugiri uorū, ita vt ſermones tranſlatiuos imitetur, qui
etiā antea quā in morbo incertus animo eſſet, collecti fue-
runt. Taliū igitur vbi etiā præſectus eſſem, non ſanè in colle-
ctitia curatione id facerē. Verū cōfidenter auxiliū peterē.
Cognitionis enim decoræ ſcientia in his diſperſa eſt. Quum
igitur hi neceſſariō ſint inſcij ac imprudentes, hortor eos vt
commodam habeāt exercitationem. poſt dogmatum cog-
nitionis

tionis penuriam. Quis enim multifidam dogmatum sectionē se verē cognoscere posse sperarit, citra exercitationis constantiam? Quapropter hoc admoneo, ut dicentibus quidem attendant, facientibus autem incumbant, & contractā victus rationem non diu praescribant. Aegrotātis enim diurnam concupiscentiam erigit indulgentia quoque, in morbo diuturno. Si quis caco animū aduertat, velut res magni timoris cauendus est, & gratia desperanda, per quam unitas constat. Aeris repentina turbatio vitanda est. Vigor ætatis omnia habet gratiosa, Decrepita verò ætas, vice versa. Obscuritas linguæ non satis clara sit, aut propter affectionem, aut propter aures, ita ut priusquam priora enunciarit, alia adiciat: aut priusquā id quod mente concepit dicat, alia insuper cogitet. & quæ quidem citra affectionem visibilem appellatam, contingit linguæ obscuritas, his maxime qui artium studio tenentur, accidit. Ætati etiam quum parvū est aliquando subiectum, valde magna vis inest. In morbo tranquillitas, longitudo significat. Iudicatio verò est morbi exolutio. Parua causa medelis exoluitur, nisi quid circa locum principalem affectum fuerit. Quandoquidē affectio per consensum à tristitia inducta vexat, quidam sanè ex alterius consensu vexantur. Vociferatio affligit. Fortis laboris studium subterfugendum est. Maritimus locus ad sanitatem commodus est.

Vigor ætatis.

Linguæ obscuritas vnde.

resistit quid

Quæ vexat ægrotum.

HIPPOCRATIS

COI LIBER DE NATURA
HOMINIS, IANO CORNARIO
MEDICO PHYSICO

INTERPRETE.

QUE VNUM de natura humana amplius differenter audire consuevit, quā eius ad medicinam pertinet, huic non est commodum hunc meum sermonem audire. Neque enim omnino ex toto aerem dico hominem esse, neque ignem, neque aquam, neque terram, neque quicquam aliud, quia non manifestum est

Est vnum in homine esse: sed volentibus tamen hæc dicere permitto. At verò talia dicentes, mihi non rectè rem cognoscere videntur. Sententiam enim eandem omnes inueniunt, verum non eadem dicunt, sententia: tamen epilogum eundem faciunt. Aiunt tamen vnum quid esse, quodcumque: eundem est, & id ipsum esse vnum ac totum. iuxta nomina autē non sentiunt. Etenim alius ex ipsis aerem esse, hoc vnum ac totum dicit, alius ignē, alius aquam, alius terrā, & addit vnusquisque ad sermonē suum testimonia ac signa quæ nullius momenti existunt. Quia enim eadem sententia omnes vtuntur, dicunt autem non eadem, manifestum facit quòd neque cognoscunt ipsa: quod ex eo vel maxime quis cognouerit, qui ipsorum disceptationibus interfuerit. Nam cum iidē viri inter se disceptant, iisdem auditoribus praesentibus, nunquam ter consequenter idem homo vincit in eodem sermone, sed modò hic, modò alius superat, cuiusque fuerit lingua maxime fluida ac populo grata. Atqui iustum erat, ut is qui de rebus se rectè cognoscere pronuntiaret, semper sermonem suum victorem statueret, si quidem vera cognosceret, ac rectè sentiret ac iudicaret. Verum huiusmodi homines videtur mihi se ipsos oppugnare in verbis sermonum suorum, præ stultitia, & Melissii sermonē approbare. De his igitur sufficiūt mihi quæ reuli. At verò ex medicis quidā dicunt, quòd homo sanguis solum est, alij ex ipsis bilem aiunt hominē esse, aliqui pituitā, epilogum autem & ipsi omnes eundē faciunt. Vnum enim quid esse dicunt, quodcumque: cuique ipsorum nominare visum est, & id ipsum vnum existens, specie ac vim transmutare, coactum à calido ac frigido, fierique & dulce, & amarum & album, & nigrum, & omnigenū quid aliud. Mihi verò neque hæc sese habere videntur. Plurimi quidem igitur talia quædam, & amplius his proxima pronuntiant. Ego autem dico, si vnum esset homo, nunquam sanè doleret. Neque enim esset vnde doleret vnum existens. Si verò etiā doleret, necesse esset & quòd mederetur ac sanaret vnum esse. Nunc verò plura sunt. Multa enim sunt in corpore existentia, quæ quum mutuo præter naturam calsunt & frigesunt, sicanturque & humectantur, morbos pariunt. Quare multæ quidem species morborum sunt, multæque etiam medela ipsorum existit. Atque ego sane censeo eum qui hominem sanguinem solum esse dicit, & nihil

Sententia: variaz de hominis natura.

Melissii.

Medicorum opinio.

Si re vna homo constaret, non langueret morborum causa.

nihil aliud, demonstrare debere, ipsum non trāsmutare speciem, neq; omnigenum fieri, vel saltem horam aliquam anni, aut hominis ætatem, in qua sanguis solus in homine inesse appareat. Verisimile est enim vnum aliquod esse tempus, in quo appareat ipsum in seipso vnum existens. Eadem cenſeo etiam de eo, qui pituitam ſolam eſſe dicit, & qui bilem. Ego enim demonſtrabo ea quæ hominem eſſe dixerō, & iuxta receptum morem, & iuxta naturā, quod ſemper ea ipſa ſimilia ſint, & in iuvene, & in ſene, & tempore frigido æquæ ac calido. Exhibebo in ſuper ſigna, & neceſſitates oſtendam, per quas vnumquodque augetur ac minuitur in corpore. Primum quidem igitur, neceſſe eſt generationem fieri

Qui omnia
gignantur.

non ab vno, Quomodo enim vnum exiſtens, aliud quid generari, ſi non alicui miſceatur? Deinde neque generari, ſi non eiusdem generis exiſtentia miſceantur, & quæ eandem vim habeant, neque ſanè nobis ſimilia perficerentur. Et ruruſus, ſi non calidum ac frigidum, & ſiccum ac humidum, moderatè ac æqualiter inter ſe haberent, ſed alterum alterum multum præcelleret, & fortius debiliore præſtaret, generatio fieri non poſſet. Proinde quomodo veriſimile eſt, ab vno quid generari, quum neque à pluribus generetur, niſi habuerint temperamentum inter ſe probè conueniens? Neceſſe itaque eſt tali exiſtente natura, cum aliorum omnium, tum humana, non vnum eſſe hominem, ſed ſingula quæ ad generationem eius conferunt, vim quandam in corpore habere, eam videlicet, quam contribuerunt. Et ruruſus neceſſe eſt ſecedere ſingula in ſuam ipſorum naturam, homine moriente humidum nimirum ad humidum, ſiccum ad ſiccū, calidum ad calidum, frigidum ad frigidum. Talis autè & animalium eſt natura, & aliorum omnium, generanturque ſimiliter omnia, & occidunt ſimiliter omnia. Coſtat enim natura ipſorum ex his prædictis omnibus, & definit iuxta prædicta, in id vnumquodque vnde eſt compactum ſecedēs. At verò corpus hominis habet in ſeipſo ſanguinem, & pituitā, & bilem duplicem, ſauam videlicet & nigram. atq; hæc ſunt ipſi corporis natura, & per hæc & ægrotat, & ſanus eſt. Sanus equidè maximè eſt, vbi temperamentū hæc inter ſe habuerint moderatum, tum facultate, tum copia, & vbi maximè fuerint

Quæ in corpore
ſunt.
Languoris
cauſa.
ſanus quis.

Ægrotus permixta. Ægrotat autem cum horum quid minus aut amplius

plius fuerit, aut ſeparatur in corpore, & non fuerit reliquis omnibus contemperatum. Neceſſe eſt enim quum quid horum ſecretum fuerit, & per ſe ſteterit, nō ſolum eum locum vnde ſeceſſit, morbidum fieri, ſed etiam eum in quo ſtat, & in quem propter nimiam copiam diſfuſum eſt, dolore ac morbo vexari. Etenim quum quid horum extra corpus effluerit amplius quàm redundat, euacuatio ipſa dolorē exhibet. Ruruſus itaq; ſi idem intus fecerit euacuationem, & tranſitionem, & ab aliis ſecretionem, geminatum dolorem exhibere neceſſe eſt, velut dictum eſt, nempe & vnde ſeceſſit, & vbi receptum redundat. Dixi porro, quæcumq; hominem eſſe dixerō, ſemper demonſtraturum me eſſe, quod talia ſint & iuxta receptum morem ac opinionem, & iuxta naturā. Et dico ſanè eſſe ſanguinem, & pituitam, & bilem ſauam ac nigram: & horum primum quidem iuxta receptā opinionem nomina diſtincta eſſe dico, & nulli ipſorū idem nomen eſſe. deinde ſpecies iuxta naturā ſeparatas eſſe, & neq; pituitam ſimilem eſſe ſanguini, neq; ſanguinem bili, neq; bilem pituitæ. Quo enim modo hæc inter ſe ſimilia ſint, quorum neq; colores ſimiles videntibus apparent, neq; ad manuum tactum ſimilitudo aliqua eſſe deprehēditur? Neque enim ſimiliter calida ſunt, neque frigida, neq; ſicca, neq; humida. Quum itaq; intantum inter ſe diſcrepent, tum ſpecie, tum facultate, neceſſe eſt ipſa non vnum eſſe, quandoquidem neque ignis & aqua idem ſunt. Quod autem hæc omnia non vnum ſunt, ſed vnumquodq; ipſorum vim & naturam ſuam habet, vel hinc cognoscere licebit. Si enim homini alicui medicamentum dederis, quod pituitam ducit, pituitam tibi vomet, & ſi phar macum dederis, bilem ducens, bilem tibi vomet. Eadem ratione & bilem atram purgabit, ſi medicamentum exhibueris quod bilem atram ducit. Quod ſi ipſi partem aliquā ſauciaris, vt vulnus fiat, effluet ipſi ſanguis, atque hæc omnia faciet tibi totam diem ac noctem, & hyeme & æſtate, donec ſpiritum in ſeſe trahere potens fuerit, potens autem erit donec aliquo horum congenitorum fuerit priuatus. Congenita autem ſunt prædicta. Quomodo enim non congenita eſſent? Primum etenim manifeſtum eſt hominem in ſeipſo hæc omnia ſemper habere, donec vixerit. Deinde nata ſunt ex homine hæc omnia habente. Poſtea nutrita ſunt in ho-

d mine

mine hæc omnia habente, quæ videlicet ego nunc dico ac demonstrō. Qui verò dicunt, quòd vnum est homo, videntur mihi hoc consilio vti esse. Nimirum quum viderint eos qui medicamenta hauserunt in superpurgationibus interitusse, alios quidem bilem vomentes, alios pituitam, vnumquodque horum hominem esse putauerunt, quod vidissent his purgatum interitusse. Et qui sanguinem dicunt hominem esse, eodē consilio vtuntur. Nam quum vident iugulatos homines, & sanguinem ex corpore ipsorum effluentem, hunc ipsum animam in homine esse putant. atque his testimoniis sanè omnes vtuntur in sermonibus suis. Atqui primum quidē in superpurgationibus, nemo vnquam mortuus est bile sola purgatus. Verum quum quis pharmacum biberit, quod bile deducit, primum bilem vomit, deinde pituitam, postea per vim etiam atram bilem, postremum moribundus etiam sanguinem purum vomit. Eadem perpetiuntur à medicamentis pituitam ducentibus. Primum enim pituitam vomit, deinde bilem flauam, postea atram, morietes autem sanguinem purum, & in hoc mox vitam finiunt. Etenim pharmacum vbi corpus intrauerit, primum quidē ducit id quod ex omnibus in corpore existentibus, sibi maximè secundum naturam familiare fuerit, deinde verò etiā alia trahit ac purgat. Quemadmodum ex terra nascentia & in ipsam plantata ac seminata, vbi in terram peruenerint, vnumquodque trahit id quod naturæ suæ familiare in terra existit. Inest autem in terra & acidum, & amarum, & dulce, & salsum, & omnigenum. Primum itaque plurimum eius trahit in seipsum, quod sibi ipsi iuxta naturam maximè familiare fuerit, deinde trahit etiam reliqua. Huiusmodi sanè quiddam etiam pharmacum in corpore faciunt. Quæcunque enim bilem ducunt, primum meracissimam bilem purgant, postea verò mixtā. Et rursus pituitæ pharmacum, primum meracissimam pituitam ducunt, postea mixtā. Et iugulatis primum quidem sanguis calidissimus & ruberrimus profluit, deinde pituitosior ac biliosior. Porro pituita in homine hyeme augetur. Hæc enim hyemi maximè secundum naturam conuenit ex omnibus in corpore existentibus. Frigidissima enim existit. Signa autem quòd pituita frigidissima est, hæc sunt. Si enim pituitam & bilem & sanguinem contingere libuerit, pituitam

Pharmacum
quid agat.

Pituita cur
hyeme vi-
geat.

A tam sanè frigidissimam esse comperies, quāuis viscosissima sit, & per vim maximè post bilem atram trahatur. quæ verò per vim trahuntur, calidiora fiunt, à violentia coacta, sed tamen suprā hæc omnia, frigidissima esse apparet pituita ex sua ipsius natura. Quòd autē hyems corpus pituita repleat, inde cognoscere datur, quòd homines pituitosissima & spuunt & emungunt hyeme, & tumores laxi albiissimi fiunt maximè hoc tempore, itēque reliqui morbi pituitosi. Cæterum vere pituita quidem adhuc fortis in corpore manet, sed sanguis augetur. Nam & frigora remittunt, & imbres superueniunt. Sanguis autem iuxta hæc augetur, ab imbris videlicet & calidorum dierum tempore. Hæc enim anni pars maximè iuxta naturam ipsi conuenit, vt quæ calida & humida existat. Signa autem hinc colligere licet. Quòd homines Vere & æstate maximè dysenterijs corripiuntur, & sanguis ex naribus ipsis fluit, & calidissimi ac ruberrimi. At verò æstate sanguis adhuc viget, & bilis in corpore eleuatur, & vsque in autumnum porrigitur. In autumnum verò sanguis modicus fit, contrarium enim eius naturæ id tempus existit. Bilis autem per æstatem ac autumnum corpus possidet, id quod inde cognoscere potes: quòd homines sua sponte hoc tempore bilem vomunt, & in medicamentorum portionibus biliosiora purgantur. Manifestum fit & febribus, & hominum caloribus. Pituita autem æstate debilior seipsa est. Contrarium est enim naturæ eius id tempus, calidum enim est & siccum. Sanguis verò autumnum paucissimus fit in homine, Siccus enim est autumnus, & hominem iam frigidare incipit. Atra porro bilis autumnum & plurima & fortissima est. Postquam autem hyems apprehenderit, bilis flaua perfrigerata modica fit, & pituita rursus augetur, tum ob pluiarum copiam, tum propter longitudinem noctium. Corpus quidem igitur humanum hæc omnia semper habet, verum pro temporis circumstantia, aliquando plura seipsis sunt, aliquando pauciora, singula tum iuxta partem ac copiam, tum iuxta naturam. Quemadmodum enim annus omnis omnium particeps est, & caliditatum & frigiditatum, & siccitatum ac humiditatum. Neque enim quicquam horum ne minimo quidem tempore cōsisteret ac duraret, citra omnia ea quæ in hoc mūdo insunt, verum si vnū aliquod deficeret,

Qui humores
per singula
tempora
vigeant.

Bilis corpo-
ri domina-
tur.

omnia sanè abolerentur: ex eadem enim necessitate omnia **D** consistunt & mutuo aluntur. Sic etiam si quid ex homine deficeret ex his quæ ipsi congenita sunt, non sanè viuere posset homo. in anno autem aliquando quidem hyems maximè viget, & aliquando ver, modo æstas, modo autūnus. Sic etiam in homine, aliquando pituita præualet, aliquando sanguis, aliquando bilis primum quidem flaua, deinde etiam nigra appellata, quorum omnium euidentissimum testimonium hinc habes. Si enim eidem homini idem pharmacū quater in anno dare velis, vomet tibi hyeme quidē pituitosissima. Vere autem humidissima, æstate biliosissima, autumno nigerrima. Itaque quum hæc sic se habeant, quicumque morbi hyeme augescunt, æstate desinere solent, quicumque verò æsta **E** te augescunt, hyeme finire consueuerunt, nisi certo dierum circuitu discedant. de circuitu autem rursus dicam. Quicumque autem morbi Vere fiunt, ad autūnum eorū discessum fore expectare oportet, Quicumque postremū autūnales morbi sunt, eorū discessum necesse est Vere fieri. Quicumque verò morbus hæc tempora transgressus fuerit, eum annuum fore scire oportet. Porro Medicum sic aduersus morbos instare oportet, prout vnumquodque horum in corpore præualet, iuxta tempus sibi ipsi maximè natura conueniens exiens.

Medicus
hæc omnia
confidera-
to.

*Addiritia sunt hæc, non genuina Hippocratis,
vt ait Galenus.*

Quin & hæc insuper ad illa nosse oportet, quod quosunque **F** morbos repletio parat, euacuatio sanat: & quicumque ex euacuatione fiunt morbi, repletio sanat. quicūque verò a labore fiunt, quies sanat. qui autē ob ocio gignūtur, labor sanat. In summa, Medicum scire oportet, opponere se contrarium instantibus & morbis, & naturis, & temporibus, & ætatibus, & distendētia soluere, & soluta distendere. Sic enim, vel maximè morbum sedauerit, & mihi sanè hoc ipsum sanatio esse videtur. Morbi partim ex diatīs, partim ex spiritu, quem adtrahentes viuimus, fiunt. Vtrorūque cognitionem sic facere oportet. Quando ab vno morbo multi homines corripiūtur eodem tempore, causam ad id quod communissimum est, & quo maximè omnes utimur, referre oportet. Est autē hoc spiritus & aer quem inspirando trahimus. Manifestum est enim

Obserua-
tiones mor-
borum.
Morbi vn-
de oriātur.

Enim iam, quod diata vniuscuiusque nostrum, causa non est, quum morbus omnes consequenter contingat, & iuniores, & seniores, mulierēsque ac viros, & tam vinolētos quàm aque potores, & tam mazam edentes, quàm panē vescētes, & tam multum laborātes, quàm parū. nequaquā igitur diata causa fuerit, quum homines diuersa victus ratione vtētes ab eodem morbo corripiūtur. Quum verò omnis generis morbi fiunt eodem tempore, palam est victus singulos singulis causas esse, & curam sanè facere oportet ex contrario instando aduersus morbi causam, quemadmodum & alibi à me relatum est, & victus rationem permutare. Cōspicuum est enim diatam qua homo vti consuevit, non esse ipsi cōmodam, aut **B** in totum, aut magna ex parte, aut vnū saltem quoddam ex ipsa: quod vbi cognoueris transmutare oportet, hibatque consideratione naturæ hominis, & ætatis, & speciei, horumque anni & modi ipsius morbi, curationem facere, aliquando detrahendo, aliquando apponendo, & quemadmodum iam dudum à me dictum est, ad singulas ætates, & horas, & species, ac morbos respiciendo, tum in exhibendis pharmacis, tum in constituenda diata. At verò quum vnius morbi populi laris grassatio consistit, manifestum est diatam non esse culpabilem, sed quem trahimus spiritum in causa esse: palamque est insuper eum ipsum spiritum siue aerem morbosam aliquam exhalationem habere. Eo itaque tempore homines **C** in hunc modum cōmonefacere oportet, Nimirum vt diatas non permutent, quia morbi causa non existunt, verum vt videant quo corpus habeant quàm minimam molis ac debilissimū: detrahendi insuper sunt cibi ac potus quibus vti consueuerunt, idque paulatim facere oportet. Nā si quis citò diatā permutet, periculum est etiam à permutatione aliquid in corpore nouatum iri. Quapropter victu solito quidem vtendum est, vbi hominem nihil lædere videtur, prouidendum verò vt quàm paucissimus aeris insuxus in corpus ingrediatur, & vt ille ipse quàm peregrinissimus existat. Regionum etiam locos in quibus morbus consistit, quantum eius fieri potest, permutare oportet, & corpora attenuare: sic enim minimè multo ac denso spiritu homines opus habuerint. Porro quicumque morbi à fortissima corporis parte fiunt, grauissimi existunt. Etenim si isthic vbi initium sum-

Medela
morbi pas-
sim vigen-
tis.

De venarū
natura.Quatuor
paria vena-
rum.
Missio san-
guinis.Venarū di-
gestio.

perferint, permanserint, necesse est fortissima parte laboran-
te, totum corpus laborare. Et si à validissima ad quandā de-
biliores transierint, difficulter solvuntur. Quicunque à de-
bilibus partibus ad fortiores transierint, commodius sol-
vi possunt. Nam influentia à vi ipsarum facile consumun-
tur. Venæ crassissimæ sic se habent. Quatuor paria ipsarum
sunt in corpore, & vnum quidem à capite retrò per cervi-
cem, forinsecus ab utraque spinæ parte ad coxendices & in
crura progreditur, deinde per suras & malleolos forinsecus
ad pedes pertuenit. Oportet igitur venæ sectiones, in dolo-
ribus dorli ac coxendicum, de poplitibus facere & de mal-
leolis forinsecus. Alterum par principium ex capite iuxta
aures habet per cervicem, & sphagitides appellantur, hoc
est ingulares, deferunturque utrinque iuxta spinam intrin-
secus ad lumbos, in testes ac femora, & per poplites ex in-
terna parte, deinde per suras ad malleolos intrinsecus & in
pedes. Quapropter in doloribus lumborum ac testium, ve-
næ sectionem de poplitibus ac malleolis facere intrinsecus.
Tertium par venarum ex temporibus per cervicem sub sca-
pulas tendit, & ad pulmonem deferitur, altera quidem à
dextris ad sinistram partem, altera verò à sinistris ad dex-
tram, & dextra quidem sub mammam abit & in splenem, &
in rhenem, sinistra verò in dextram partem tendit à pulmo-
ne sub mammam & in hepar, & in rhenem. Utraque au-
tem in rectum intestinum ac podicem definit. Quartū par à
priori capitis parte & oculis, sub cervicem ad claviculas
devenit, deinde super brachia supernè in flexuras, postea
per cubitos in manuum iuncturas ac digitos. deinde à digi-
tis rursus, per cubitos ac manus superne in flexuras, & per
brachiorum infernam partem ad alas, unde supernè à late-
ribus altera in lienem pertuenit, altera in iecur, postea supra
ventrem utraque in pudendum definit. Et crassissimæ qui-
dem venæ sic se habent. Sunt autem & ex ventriculo venæ
per corpus multæ & omnigenæ, per quas corpori alimētum
accedit. ferunt autem à crassis venis, in ventriculum ac re-
liquum corpus, & ab externis & ab internis, & inter se mu-
tuo distribuunt internæ extrinsecis, ac vicissim extrinse-
cæ internis. Venæ igitur sectiones iuxta prædictum ser-
monem facere oportet. Enitendum est autem ut sectiones
quàm

A quàm longissimè à locis faciamus, ubi dolores fieri, & san-
guis colligi solet. Sic enim mutatio minimè magna de re-
pentē fiet, & consuetudinē remouebit, ut nō amplius in eun-
dem locum colligatur. Quicunque pus multum spuunt, ci-
tra dolorem, & quibuscunque in vrina pus multum subfidit,
citra dolorem, & quibuscunque alui recrementa cruenta, velut
in disenteris, & tardè ac diutine prodeuntia, velut in iuue-
nibus quinque & triginta annorum, atque etiā senioribus,
his omnibus ex eadem causā morbi fiunt. Necesse est enim
hos labori deditos, ac exercitationis studiosos, & corpore
operarios in iuuentute fuisse, postea verò relictis laboribus,
molli carne & multum à priore differente carnosos reddi-
tos esse, & corpus multum discrepās habere, ut id quod prius
exitit cum eo quod nunc adepti sunt, nulla parte cōsentiat.
B Quum igitur morbus aliquis corripuerit sic dispositos, eue-
stigio quidem effugiunt, postea autem à morbo progressu
temporis corpus colliquescit, & serosi ac saniosi humoris spe-
cies per venas, qua parte maximè amplæ fuerint, fluit. Siqui-
dem igitur in inferiorem ventriculum processerit, ferè qua-
lis in corpore inest, tale etiam recrementum prodit. Quum
enim decliuus sit via, non multo tempore harer in intestino.
Quibuscunque autem in pectus influxerit, suppurati fiunt.
Nimirum purgatione acclui existente, & multo tempo-
re in pectore immorans putrescit, & purulenta redditur. qui-
buscunque verò eadem serosi humoris species in vesicam
C proruperit, à loci caliditate, calida & alba fit, & segregatur,
& quod quidem rarissimum est, superstat, crassissimum ve-
rò infra mergitur, quod sanè pus appellatur. Fiunt autem &
calculi pueris, propter huius loci caliditatem itēque to-
tius corporis. Viris autem calculi non generantur, propter
corporis frigiditatem. Nam id probè nosse oportet, quod
homo primis diebus calidissimus est sui respectu, vltimis
frigidissimus. Necesse est enim augescens, & ad vim pro-
cedens corpus calidum esse. Vbi autem inceperit marcesce-
re corpus, delabens in ocium, frigidissimum euadit. Et iuxta
hanc rationem, quāto amplius primis diebus homo auge-
scit, tantò calidior existit, & quāto plus vltimis diebus mar-
cescit, tantò frigidior esse necesse est. Sani autem fiunt sua
sponte illi prædicto modo dispositi ac affecti, plurimi qui-
dem

Calculi cur-
pueris fiāt.

Hippocratis Liber

dem ab hora qua liquefcere incipiunt, quinto & quadragesimo die. Qui verò hoc tempus transgressi fuerint, anno finito sua sponte conualefcunt, nisi quid aliud mali grauioris hominem infestet. Quicunq; morbi sensim ex modici temporis causa fiunt, & quorum causa cognitu faciles sunt, securissimi appellari possunt. Curationem itaque ipsorum instituere oportet, vt causa morbi nos opponamus. Sic enim soluitur vtique id quod morbum in corpore fecit. Quibuscunque arenosa aut tosi in vrinis subsident, his initio tubercula circa crassam venam enata sunt, & suppurata. Postea verò tuberculis nò citò effractis, tosi ex pure coaliti sunt, qui per venâ foras exprimuntur vnâ cum vrina. Quibuscunque verò cruenta vrina sunt, his venâ laborant. Quibuscunque autem in vrina crassa existet, caruncula parua capilliformes simul prodeunt, eas à rheumibus prodire nosse oportet, & ab artritidis. Quibus verò pura vrina est, & aliâs atque aliâs velut furfures in vrina innatant, horum vesica scabiosa existit. Febres plurimâ à bile fiunt. Species ipsarum quatuor sunt, præter eas quæ ab occultis doloribus generantur. Nomina ipsarum sunt: Continens, Quotidiana. Tertianâ, Quartana. Continens itaque appellata, à plurima ac meracissima bile provenit, & iudicationes quàm breuissimo tempore facit. Corpus enim nullo tempore perfrigeratum citò colliquefcit, nimirum à multa caliditate calfactum. Quotidiana verò post continentem à plurima bile generatur, & præ reliquis celerrimè discedit, verum longior est continente, quanto à pauciore bile provenit, & propterea quòd requiem habet in ipsa corpus. In continente verò non quiescit vllò tempore. Tertianâ autem longior est quàm quotidiana & à pauciore bile gignitur. Quanto verò longiori tempore in tertiana corpus quiescit quàm in quotidiana, tanto diuturnior hæc febris est quàm quotidiana. At verò quartanæ reliquæ iuxta eandem rationem habent, sed tertianis diuturniores sunt, quâto pauciore bilis parte participant, vnde caliditas augetur, & propterea quòd corpus in ipsis plus perfrigescit, id quod ab atra bile ipsis contingit superflue adeò vt agrè frigus depelli possit. Atra enim bilis inter omnes corporis humores viscosissima est, & sedes diuturnissimâs facit. Quòd autem quartanæ febres atræ bilis participes sint,

Lotij diuersitas.

Quatuor febriu species.

Qualis atra bilis.

De Salubri diæta.

29

A sint, vel hinc condiscere licet. Autumno enim maximè homines à quartanis corripiuntur, & in ætate à quinque & viginti annis, vsque ad quadragesimum quintum. Hæc autem ætas præ omnibus aliis maximè à bile atra infestatur & autumni tempus omnium anni temporum ad eandem aptissimum est. Quicunque autem extra hoc tempus & ætatem à quartana corripiuntur, pro certo scire oportet eam febrem non fore diuturnam, nisi quid aliud grauioris mali hominem infestauerit.

Quot tempore & quæ ætate, quartana ingruit.

B D E S A L V B R I

DIAETA LIBER, IANO

CORNARIO MEDICO

PHYSICO INTER-

PRETE.

*Additius est ad librum De natura hominis,
Polsbi, Hippocratis discipuli,
ait Galenus.*

LIOTAS & priuatos homines hac diæta uti oportet. Hyeme quidè comedere quàm plurima, bibere autem quàm parcissimè. Sit potus vinum quàm meracissimum: cibi, panis, & obsonia assata omnia. Oleribus quàm paucissimis hoc tempore vtendum est, Sic enim corpus maximè siccum ac calidum reddetur. Vbi verò ver apprehenderit, tunc sanè potum ampliore affluere oportet, vinum dilutius & paulatim: cibis quoque mollioribus ac paucioribus tum vtendum est: & ablato pane, mazam exhibere, & iuxta eandem rationem obsonia detrahère, & ex assatis omnia cocta facere. Oleribus verò paucis tunc uti oportet, donec ad æstatem perueniat homo.

Priuatorum hominum vtus in hyeme.

d s

mo.

mo, cibis mollioribus vtendo, & obsoniis coctis, & oleribus D
tam crudis quàm coctis, similiterque potibus quàm dilu-
tissimis ac plurimis, ita tamen vt paulatim non de repen-
tè his vtatur, ne videlicet magna mutatio fiat. At verò aesta-
te his mazas molli nutriatur, & potu aquoso ac multo, obsoniis
omnibus coctis. Sic autem his vbi aestas fuerit, vti oportet,
vt frigidum sit corpus & molle. Tempus enim calidum est
& siccum, & facit corpora aestuosa & squallida. Quapro-
pter tali studio auxiliari oportet. Iuxta eandem verò ra-
tionem, quemadmodum ex hyeme ad ver, sic ex vere ad aesta-
tem deducendus est, cibo quidem detracto, potu verò aucto.
Sic quoque contraria faciendo ex aestate ad hyemem per-
ducatur. In autumno verò rursus cibi plures exhibendi sunt E
& sicciores, & obsonia iuxta eandem rationem, potus ve-
rò pauciores & meraciores, quo etiam hyems bona fiat, &
In hyeme. homo in ipsa vtatur potibus meracioribus ac paucis, cibis
verò quàm plurimis ac siccissimis. Sic enim & maximè sa-
nus fuerit, & minimè frigore imperetur. Nam tempus hoc
valde frigidum ac humidum existit. Porro habitibus cor-
porum carnosus & mollioribus ac rubris, plurimo anni tempore
siccioribus diatis vti conducit. Humida enim est ipsorum
natura. Verum duos & graciles, fuluosque ac nigros humi-
diore diata maiore temporis parte viciare oportet. Cor-
pora enim talia sicca existunt. Sed & iuuenibus corporibus,
mollioribus & humidioribus diatis vti confert. Nam aetas F
ipsorum sicca est, & corpora compacta sunt. Seniores au-
tem siccioris vicius modo, maiori temporis parte degere oportet.
Corpora enim in hac aetate humida sunt, & mollia ac fri-
gida. Oportet igitur & ad aetatem, & ad tempus anni, &
ad corporum species ac habitus, diatas constituere, ita vt
consistentibus & caloribus, & frigoribus nos opponamus,
Sic enim maximè sani fuerint. Quin & ambulandum hye-
me quidem velociter est, aestate autem leniter, nisi per solis
aestum iter faciendum sit. Oportet autem & carnosos ci-
tius ambulare, graciles verò tardius. Balneis quoque multis
aestate vtendum est, hyeme paucioribus, Gracilibus autem
magis expedit lauari, quàm carnosis. Vestes autem puras
induere hyeme oportet: oleo imbutas ac fordidas, aestate.
Obesorum vicius. Ceterum pingues, & qui graciles fieri volunt, omnes la-
bores

Abores ieiuni facere debent, & cibos assumere anhelantes
adhuc ex fatigatione, & non refrigerati, præputo vino di-
luto, & non valde frigido, & obsonia præparata assumere
ex sesamidis, aut condimentis hortensibus, & aliis huiusce-
modi. Sint autem obsonia pinguis quæ offeruntur, sic enim
a quàm paucissimis impleri poterint. Sed & semel in die ci-
bum sumere, & illotum manere, & stratum durum habe-
re, & nudum deambulare oportet, quantum eius maximè
fieri potest. Quicumque verò graciles sunt, & pingues fie-
ri volunt, tum alia his quæ dixi contraria facere, tum ieiu-
nos nullum laborem subire oportet. At verò vomitibus, &
alii per infusa elotionibus hoc modo vtendum est. Sex men-
ses hyernos vomendum est, Hoc enim tempus pituitosius
est aestiuo, & morbi circa caput fiunt, & regionem eam,
quæ est supra septum transversum. Quum verò aestas ac ca-
lor fuerit, infusis vtendum est. Hora enim hæc aestuosa est,
& corpus biliosius, & lumbi ac genua grauantur, & calores
oboriuntur, & in ventre tormina fiunt. Quapropter cor-
pus refrigerare oportet, & quæ in sublime eleuantur, in-
ferne subducere ex istis locis. Sint autem infusa pro cras-
sioribus ac humidioribus saliora & tenuiora, pro siccis ve-
rò & gracilibus ac debilioribus, pinguiora ac crassiora.
Crassa autem & pinguis infusa sunt, quæ ex lacte fiunt, &
cicerum decoctum, & alia huiusmodi. Tenuia verò & sal-
sa, sunt muria & aqua marina, & eiusmodi. At verò vo-
mitus sic facere oportet. Quicumque homines crassi ac pin-
gues sunt, & non graciles, ieiuni vomant a cursu aut am-
bulatione cita, iuxta meridiem. Sit autem dimidia hemi-
na hyssopi in aquæ congio contriti, atque hoc ebibat af-
fuso aceto & adiecto sale, quo iucundius euadat. Bibat au-
tem primum sensim ac lentius, postea amplius & citius.
Qui verò graciliores sunt ac debiliores, a cibis vomitoria
faciant hoc modo. Lotus calida præbibat meri heminam,
deinde cibos omnigenos edat, & neque dum cibum sumit,
neque a cibo bibat, sed contineat se donec quatuor stadia
quis percurrat, deinde vina tria permixta ipsi in potu of-
ferantur, austerum, dulce, ac acidum, primum quidem
meracius, & paulatim, & per multum temporis spatium.
deinde verò dilutius, & citius, & multum. Quicumque
autem

Gracilium
& macilen-
torum vicius.

Vomitibus
qui citius.

autem his in mense vomere cōsuevit, huic melius est vt con
sequēter in duobus diebus vomat, quā per quintum & de
cimū. Verū aliqui penitus contrarium faciunt. Quibus
cunq; verò commodum est reuomere cibos, aut quibus alui
non prōbum transirum habent, his omnibus conducit sapē
in die comedere, & omnigenis eduliis vti, & obsoniis variis
modis pręparatis, vinūque bibere duplex aut triplex. Qui
verò reuomunt cibos aut aluos habent humectas, his omni
bus contrarium huiusmodi facere conducit. Ceterū pue
rulos infantes per multū tempus in aqua calida madefa
cere oportet, & vinum bibendum dare aquosum, & non peni
tus frigidum. Dandum est & id vinū quod minimē ventrem
eleuet ac inflet. Hęc autem facere oportet, vt & conuulsiōi
bus minū corripiantur, & maiores fiant, ac meliorem calo
rem adipiscantur. Mulieres porro siccioris modi diætā vti
oportet. Nam & cibi sicciores ad muliebrium carniū mol
liciem cōmodiores sunt, & meraciores potus pręstabiliores
sunt ad vteros ac foetū nūtrimenta. Qui exercitiis vtuntur,
hyeme currere ac lūstari debēt. Aestate verò lūstari quidem
parum, currere autem minimē, sed multū deambulare se
cundū ventum ac frigus. Quicunque ex cursibus fatigati
fuerint, eos lūstari oportet. Qui verò ex lūsta fatigantur, eos
currere expedit. Sic enim laborans, fatigata corporis partes,
vel maximē calferi componiq; ac recreari queat. Quoscun
que exercitiis vtentes alui profusū corripit, & recremen
ta ciborum speciem referentia ac cruda habent, his exerci
tiorum non minū quā tertiam partem detrāhere opor
tet, & ciborum dimidium saltem exhibere. Palam est enim
quod ventriculus confouere non potest, quo ciborum multi
tudo concoquatur. Sint autem his cibi, panis quā maximē
assatus in vino intritus, & potus quā parcissimū ac mera
cissimū, & deambulationibus a cibo ne vtantur. Oportet au
tem sub hoc tempus semel duntaxat in die cibū sumere. Sic
enim quā maximē concalescit ventriculus, & ea quę inge
sta sunt exsuperauerit. Fit hic profusū alui modus maximē
his corporibus quę densam carnē habent, quum ad carniū
esum homo cogitur, natura eiusmodi existente. Venę enim
densatę cibos ingestos non suscipiunt. Est autem hęc natura
acuta, & in vtranque partē vertitur, & ad modicum tempus
viget

Muliebris
vicius.

Exercitia.

A viget bona habitudo in talibus corporibus. At verò rariores
ac hirsutiores corporum species ac habitus, tum carniū
esum suscipiunt, tum labores magis tolerant, & bonę habi
tudines ipsis fiunt diuturniores. Quicunque post die cibos
eructant, & pręcordia ipsis eleuantur, vt pote cibis crudis &
incoctis existentibus, his longiori quidem tempore dormire
conducit, verū & aliis laboribus corpora ipsorum cogere
oportet, Vinum autem meracius & amplius bibant, & cibis
paucioribus sub id tēpus vtantur. Palam est enim quod ven
triculus prę imbecillitate ac frigiditate, ciborum multitudi
nem concoquere non potest. Quoscunque verò sitis corripue
rit, his & cibi & labores detrāhendi sunt, & vinum bibant a
quosum & quā frigidissimū. Quibuscunque autem do
lores fiunt ex visceribus, siue ex exercitiis, siue ex aliquo alio
labore, his quiescere conducit cibis abstinentes, pōtione au
tem vtantur, quę quā parcissimē in corpus assumpta, plu
rimā vrinā ducat, quo venę visceribus insitę non disten
dantur repletę. Ex talibus enim tubercula oboriuntur, ac fe
bres. Quibuscunque verò morbi a cerebro fiunt, torpor pri
mum caput occupat, & frequēter mingit ager, & reliqua ve
lur in vrinę stillicidio perpetitur, atque hęc sanē ad dies no
uem paritur. Et si quidem erumpat per nares aut aures aqua
siue mucus, a morbo liberatur, & vrinę stillicidium sedatur.
Mingit autem multum, & citra dolorem, idque album,
donec viginti pręterierint dies, & capitis dolor ho
minem relinquit. Intendenti autem oculos
splendor occultatur. Porro virum pru
dentem id secum reputare oportet,
quod res pretiosissima est sani
tas, & proinde scire vt ex
suo ipsius consilio in
morbis utilita
tem perci
piat.

HIPP

HIPPOCRATIS^D
COI LIBER DE GENITV-
RA, IANO CORNARIO
MEDICO PHYSICO
INTERPRETE.

*

Hic à Galeno Polybi esse perhibetur.

Providens
matura quā
zum possit
hinc perspi-
cite.

Cur semen
spumescat.

Pars valen-
tissima cur
in coitu ex-
cernatur.

Nō eadem
via seminis
& lotij.
Sōnia Ve-

EX QUIDEM omnia corroborat.
Verū genitura viri provenit ab o-
mni humido, quod in corpore exi-
stit, ita ut id quod robustissimū est,
secernatur. Argumentum autē eius,
quod robustissimū secernitur, hoc
est: quod à Veneris usu paucula ad-
eō remissa, imbecilles reddimur.

Habet autem res hoc modo. Venæ
& nervi ab omni corpore in pudendū vergunt, quibus dum
aliquantulum teruntur, & calefcunt ac impleantur, velut pru-
ritus incidit, & ex hoc toto corpori voluptas ac caliditas accē-
dit. Quum verò pudendum teritur, & homo movetur, humi-
dum in corpore calefcit, ac diffunditur, & à motu conquassa-
tur, ac spumescit: quemadmodū etiam alij humores omnes
conquassati spumescunt. Sic autē in homine ab humido spu-
mescente, id quod robustissimū est ac pinguisimum secer-
nitur, & ad medullam spinalem venit. Tendunt enim in hāc
ex omni corpore viæ, & diffundunt ex cerebro in lumbos, ac
in totū corpus, & in medullam: & ex ipsa medulla protedunt
viæ, ut & ad ipsam humidum perferatur, & ex ipsa secedat.
Postquam autem ad hanc medullam genitura pervenerit,
procedit ad rhenes, hac enim viā rēlit per venas: & si rhenes
fuerint exulcerati, aliquando etiam sanguis simul defertur: à
rhenibus autem transit per medios testes in pudendū. Proce-
dit autem non quā vrina, verum alia ipsi viā est illi cōtigua.
Et sanē qui somnia venerea habent, propterea per somnū ge-
nituram effundunt, quum humidum in corpore diffusum &
calfact

De Genitura.

32

A calfactum fuerit, & siue ex labore, siue alia quapiam respu-
muerit, dum ab ipso secernitur, coitus imaginem repræsen-
tat. Habet enim humiditas hæc similiter ut in cocuntibus.
Sed non est mihi de his qui per somnum semen emittunt, &
de toto morbo quid est, & quæ operatur, & quare coitus lo-
cum expleat, sermo: atque hæc quidem de hoc dicta suffi-
ciunt. Cæterum eunuchi propterea non coeunt, quia geni-
turæ transitus ipsis sublatus est. Est enim per ipsos testes via
eius, & nervi tenues ac crebri ex testibus in pudendum ten-
dunt, quibus & eleuatur, & demittitur: atque hi nervi in ex-
sectione dum castrantur, rescinduntur, quapropter non sunt
viles eunuchi. Nam nervi ipsorum extritis, genituræ viā
obstrata est. Callus enim obducitur testibus, & nervi duri
ac torpentes à callo facti, pudendum neque tendere, neque
laxare possunt. Quibuscumque verò iuxta aures venæ sectæ
sunt, hi coeunt quidem & genituram emittunt, verum mo-
dicam & debilem ac infecundam. Nam plurima genitura
pars à capite iuxta aures in spinalem medullam procedit.
Ipse autem transitus, cicatrice sectioni inducta, consolida-
tus est. At verò pueris venulæ tenues & replere existentes,
genituræ transitum impediunt, & pruritus ipsis non simili-
ter accedit, & propterea neque conquassatur in corpore hu-
midum, ad genituræ secretionem. Quin & virginibus quo-
usque iuenculæ fuerint, menses non procedunt, propter
eamdem causam. Postquam autem adoleuerint & virgo &
puer, venæ in pudendum pueri tendentes, itēque virgi-
nis in uterum, amplæ sunt præ augmento, & oscula ipsarum
aperiuntur, & viā ac transitus per angustias contingit, & hu-
midum tunc etiam agitationem habet. Nam spatiositas ipsi
tunc ab agitatione ac conquassatione contingit: & puero
sanē procedit genitura ubi plenē puber fuerit ob hanc cau-
sam, itēque virgini menses. Atque hæc mihi sic demon-
strata sunt. Porro genituram dico à toto corpore secerni, &
à solidis, & à mollibus partibus, & ab humido omni in to-
to corpore. Sunt autem humidi species quatuor, Sanguis,
Bilis, Aqua, & Pituita. Tot enim species congenitas homo
in seipso habet, & ab his morbi fiunt, aut etiam ex mor-
bis discretionones. Et hæc quidem dicta sunt à me, de genitu-
ra, unde fiat, & quomodo, & quare, & quibus genitura non
est, &

neris cur
fiant.

Castrati
cur nō co-
cant.

Secundum
aures venæ
incisæ, pro-
creationem
collunt.

Cur pueri
& puellæ
nihil demit-
tunt.

Quatuor
corporis he-
mores.

Qui femi-
nis in coitu
fiat.

Coitus vo-
luptas vtro
sanguine est.

Maiore vir
in coitu vo-
luptate af-
ficiatur.

Cur femi-
na si cre-
bro coeat,
magis va-
leat.

Conceptus
signum.

est, & quare non est, & de menibus virginum, & quod mulie-
ribus in coitu, dum confricatur ac teritur pudendum, & vte-
ri mouentur, velut pruritus in ipsos incidat, & quod reliquo
corpori voluptas ac caliditas accedat. Emittit autem & mu-
lier à corpore geniturā, aliquando in ipsum vterum, qui sanē
inde humidus euadit: aliquando foras, si vterus magis quā
opportunitum est hiarit. Et delectatur mulier vbi coire ince-
perit per omne tempus, donec vir semen emisit, & de
cetero non similiter delectatur. Si verò non appetit, simul
cum viro delectari desinit: & habet res hoc modo, quemad-
modum si quis in feruentem aquam, alterā frigidam infun-
dat illa feruere cessat. Sic genitura viri in vterum illap-
sa, caliditatem & voluptatē mulieris extinguit. Exilit autem vo-
luptas & caliditas simul cum genitura in vteros illabēte, de-
inde desinit: quemadmodum si quis in flammam vinum in-
fundat, primum quidem contingit flammam exilire, & per
modicum tempus augeri, ad vini infusionē, deinde desinere.
Ita etiam mulieri caliditas exilit ad genituram viri: deinde
desinit. Ceterum multò minus delectatur femina quā vir
in coitu, & vir etiam tempore longiore. Propterea autē quod
vir magis delectatur, secernitur ipsi de repente ab humido,
fortiori turbatione ac agitatione quā mulieri. Habet autē
& hæc res hoc modo. Mulieres si cum viris coeant, magis sa-
næ sunt: si non, minus. Nam & vteri simul humidi sunt in
commixtione: qui enim sicci sunt magis, quā cōuenit, for-
titer contrahuntur: vbi verò fortiter contrahuntur, dolore
corpori afferunt: & simul coitus sanguinem calfaciens ac hu-
meftans, viam faciliorem mensibus facit. Mensibus autē non
procedentibus, corpora feminarum morbosa fiunt. Quapro-
pter autem morbosa fiāt, in muliebribus morbis referetur.
Et de his quidem hæc tenus. Postquam autem coiuir mulier,
si quidem conceptura non est intra seipsam, pro more foras
procedet genitura ab vtrisque, vbi femina volet. Si verò con-
ceptura est, non procedit foras, sed manet in vtero genitura.
Nam vteri susceptam & conclusam in sese continent, osculo
nimirum ipsorum præ humiditate contracto ac concluso si-
milique permiscetur, tum quæ à viro venit, tum quæ à mu-
liere emissā est. Quod si femina partus perita sit, & cogno-
uerit

Auerit quando genitura non exciderit, sed intus manserit,
sciet qua die intra seipsam concepit. Habes autem & hoc
sic. Quandoque qui dem fortius est semen à muliere emis-
sum, aliquando verò debilius. Similiter etiam quod vir e-
misit. Et est tum in viro femineum itēque masculum se-
men, tum itidem in muliere. Fortior autem masculus foe-
mina est. necesse est igitur ipsum à fortiore semine gene-
rari, habetque res hoc modo. Si ab vtrisque semen fortius
prodierit, masculus erit partus: si verò debile, femina na-
scetur. Vtrum autem multitudine ac copia præualuerit, iux-
ta illud ipsum partus nascetur. Si enim multò plus fuerit
debilis seminis quā fortioris, superatur fortē, & debili
permixtum, in feminam transit. Si verò plus fuerit fortis
seminis quā debilis, superatur debile, & in marem tran-
sit. Quemadmodum si quis ceram & adipem misceat, & de
adipe tamen plus coniiciat, eaque ad ignem liquefaciat,
Quandiu quidem liquida fuerint, non apparet vtrum tan-
dem horum superet, vbi verò congelata fuerint, tunc iam
conspicuum est, quod ad eam ceram copia exuperat. Sic ha-
bet etiam masculi & feminae genitura. Quod verò & in foe-
mina, & in viro, genitura feminea sit ac mascula, ex mani-
festis factis coniectare licet. Multæ enim mulieres iam foe-
minas pepererunt ex propriis viris, verum ad alios viros
transgressæ masculos genuerunt. Et viri illi ipsi apud quos
mulieres feminas pepererunt, ad aliarum mulierum mix-
turam progressi, masculos genuerunt: & quibus masculus
sexus gignebatur, aliis feminis permixti femineam sobo-
lem genuerunt. Atque hæc sanē ratio declarat tum virum,
tum feminam, & femineam, & masculam genituram ha-
bere. Nam apud quos viros, feminas pariebant, superaba-
tur fortius semen à copia debilioris, & gignebantur femel-
læ. Apud quos verò masculos pariebant, superabatur debi-
lius, & gignebantur mares. procedit autem non semper ab
eodem viro genitura fortis, sed neque semper debilis, sed
aliàs alia, atque sic etiam in muliere res habet, vt minime
mirandum sit, easdem feminas, eosdēque viros, sobo-
lem masculam & femineam producere. Habet autem &
in brutis genituræ femineæ ac masculæ ratio eodē modo.
Et in ipsa genitura egreditur & femineum, & masculinum

Semen ma-
sculū & fe-
mineum in
vtrisque in-
esse.

Cur mares
modo, foe-
minæ mo-
dò gignan-
tur.

Cur permi-
xto coniu-
gio perma-
netur & so-
boles.

Partus simi-
litudinis va-
rietas.

ab omni corpore, & à debilibus debilis, & à fortibus fortis: & necesse est sic in partum distribui. Et ex quacunque corporis viri parte plus prodierit in genituram, quàm mulieris, partus ille magis similis erit patri. Unde cumque verò à corpore mulieris plus venerit, magis assimilabitur matri. Est autem impossibile, partum per omnia matri similem esse, & patri nihil: aut vice versa, neque alteri quicquam similem esse: sed utrisque necesse est in aliquo similem esse, siquidem ab utrisque corporibus semen in partum procedit. Vter autem tandem plus contulerit ad similitudinem, & à pluribus corporis regionibus, illi magis similis est. Contingitque aliquando ut filia nata maiori ex parte, magis similis sit patri quàm matri, & filius natus aliquando magis similis est matri quàm patri, Atque hæc tam multa à me relata declarant superiorem sermonem, Quod & in muliere, & in viro tum mascula, tum feminea genitura existat. Contingit au-

Cur non va-
lidi ex vali-
dis gignan-
tur.

Cur omnes
partus non
validi edan-
tur.

partus est
qui à cucu-
mere.

Cur modo
parui mo-
do magni
nascentur.

tem & hoc. Quandoque partus tenues & debiles generantur, ex patre & matre crassis ac robustis; & si qui de multis iam generatis pueris tale quid contingat, manifestum est quod fetus in utero agrotavit, & ab utero quid de suo ipsius incremento foras prodierit, utero nimirum amplius hiantes & propterea debiles facti sunt. Vnumquodque autem animal iuxta proprium robur agrotat. Si verò omnes pueri nati debiles fuerint, uteri ipsi in causa sunt, angustiores quàm oportet existentes. Si enim non habuerint spaciositatem, in qua fetus nutriri possit, necesse est ipsum tenuem fieri, utpote qui non habeat satis amplum locum ad incrementum capiendum. Si verò habeat satis amplum locum, & non agrotet, verisimile est ex magnis parentibus magnam sobolem generari. Habet autem hoc modo, Quemadmodum si quis cucumerem qui iam defloruit, sit autem adhuc tenellus, & in cucumerario adhuc adhaereat, ponat ac immittat in vas angustum, æqualis ac similis euadet cavitati ipsius vasis. Si verò quis eundem in vas amplum indet, quod verisimile sit cucumeris capax esse, sed non valde multo maius quàm pro cucumeris natura, æqualis itidem ac similis erit cucumis vasis ampli cavitati. Nam in augescendo cum vasis cavitatem contendit, & ferme omnia nascentia sic habent, quomodo quis ipsa cogat. Sic sanè & in puero se res

A se res habet. Si enim spatiositas ipsi contigerit in augescendo, maior euadet: si verò angustia, minor. At verò mutilum in utero puerum, sentio aut contusum ex matris utero gestantis plaga, aut eiusdem lapsu, aut alio quopiam violento affectu matri accidente, mutilatum esse. Qua verò parte mater plagas acceperit, ea puer mutilatur. Si verò amplius contundatur fetus, ita ut pellicula ipsum continens rumpatur, perditur fetus. Quin & alia huiusmodi causa pueri mutilantur. Quum in utero iuxta locum in quo mutilatus est fetus, angustia fuerit, necesse est corpus quod in angustia mouetur mutilari, iuxta illum locum. Quemadmodum etiam arbores quæcumque in terra sunt, & non habent satis amplum locum, verum à lapide, aut aliqua alia re impediuntur, quum emergunt, oblique ac tortuose sunt, aut hac parte crassæ, altera tenues. Sic accidit etiam circa puerum, si in utero iuxta aliquam corporis partem, angustior altera uteri pars altera fuerit. Ceterum quod ex mutilatis hominibus sani & integri gignantur pueri, ut plurimum contingere solent. Habet enim mutilatum, numero omnia quæ sanum. Vbi verò morbus aliquis ipsis, & humido ipsorum acciderit, à quo semen provenit (quatuor sanè quum species sint humidæ, quæ naturaliter in corpore existunt) genitura non totam exhibent, debiliorem autem iuxta mutilatam partem.

Quare nihil miri mihi videtur, si etiam mutilentur, quemadmodum parens. Et hæc mihi de hoc dicta sufficiant. Redibo autem rursus retro ad sermonem quem dicere reliqui.

c 2

HIPP

Cur muti-
lati.

Sæpe fer-
me sani &
integri so-
lunt na-
scuntur.

HIPPOCRATIS^D
COILIBER DE NATURA
PVERI SIVE FOETVS,
IANOCORNARIO ME-
DICO PHYSICO
INTERPRETE.

*

*Et de hoc Galenus dubitat Hippocra-
tisne an Polybi sit.*

Quid agat
semē in vul-
ua cum re-
manſit.

Cur omnia
ardētia spi-
ritum emit-
tant.

Ligna viri-
dia cum ar-
dēt cur fla-
tū spiritum
ve emittāt.

SI genitura ab utrisque permanſerit
in vtero mulieris, primum quidem
ſimul miſcetur, utpote muliere non
quieſcente, coaceruatūque ac craſ-
ſa per calorem euadit. Deinde ſpi-
ritum concipit, nempe in calido exi-
ſtens, & poſtea matre ſpirante. Dein-
de vbi ſpiritu repleta fuerit, viā hic
ipſe ſibi ipſi foras facit, & per mediā
genituram ſpiritus erumpit. Quum autem ſpiritus calido
via foras facta eſt, ruruſ alius frigidus à matre inſpirat, at-
que hoc facit per omne tempus. Caleſcit enim utpote in cali-
do exiſtens, & frigidum ſpiritum concipit à matre ſpirante.
Omnia autem quæ caleſcunt ſpiritum habent. Spiritus au-
tem erumpit & ſibi ipſi viam facit, ac foras procedit. Id autē
quod caleſcit ruruſ in ſeipſum alium ſpiritum frigidū tra-
hit per fiſſuram vnde nutritur. Atque hoc cōtingit etiam in
lignis, & in foliis, cibisq; ac potibus, ſi fortiter caleſcant. Eius
rei notione ligna ardentia exhibent: omnia enim ligna hoc
faciunt, maxime verò ſubuiridia. Emittunt enim ſpiritum
iuxta ſectionem. Spiritus autem quum foras procedit, circū
caſuram volutatur, id quod ſemper fieri videmus. Mani-
feſta igitur eſt ratiocinatio de ſpiritu, quod calidus exiſtens in
ligno, attrahit alterum frigidum à quo nutritur, & à ſeip-
ſo dimittit. Nam ſi non alterum pro eo quem à ſe dimittit
attrah

De Natura Pueri.

35

A attraheret, non volutaretur ſpiritus foras prodiens. Omne
enim calidū frigido moderato nutritur. Et vbi percalfactū
fuerit humidum quod eſt in ligno, in ſpiritum mutatum fo-
ras procedit, & qua parte foras eſt, ea ipſa calidus qui ineſt
adhuc in ligno, alterum frigidum ſpiritum eius loco attrahit,
à quo nutritur. Idem faciunt & folia viridia. Quum e-
nim incenduntur ſpiritus concipiunt, deinde erumpit ſpi-
ritus & viam facit, forasque prodit & circumvolutatur, pro-
cedens autem ſtrepitum facit, qua parte inſpirationem præ-
bet. Quia & legumina & frumenta, & arborum fructus nu-
cum generis calfacta ſpiritum habent, qui fiſſura facta fo-
ras prodit, & ſi humida fuerint, ampliorem ſpiritum emittunt,
& rimam maiorem faciūt. Et quid multis verbis opus
eſt? Omnia quæcunque caleſcunt, ſpiritum emittūt, & alium
frigidum vicifiſim eius loco attrahunt, à quo nutrimentum
ſumunt. Atque hæ necesseſitates ea gratia à me productæ ſunt,
ut cognoscat quod genitura in vtero calfacta ſpiritum ha-
bet, & emittit. Simul autē & à matre ſpirante, geniturā ſpi-
ritum habet. Quum enim mater frigidū attraxerit ex aere
in ſeipſam, fruitur eo etiam genitura. Calida autem eſt, ut-
pote in calido exiſtens, & tunc ſanè ſpiritum habet, ac emit-
tit, atque ipſa genitura inſtat a pelliculam acquirat. Circun-
tenditur enim quod forinſecus circumipſam eſt, cōtinuum-
que euadit, utpote viſcoſum exiſtens. Quemadmodum in pa-
ne dum torretur, tenue quiddam pelliculæ ſpecie in ſuper-
ficiem abſcedit ac extat. Caleſcens enim panis & inſtatus
eleuatur, qua parte verò inſtat, iſthic pelliculæ ſpecies ex-
citatur & cōſiſtit. Genituræ autem calfactæ ac inſtatæ ex to-
to, pellicula forinſecus circumdatur. Verum iuxta medium
genituræ, ſpiritus tranſitus extrā ac intro fit per pelliculam,
& hac parte tenuitas pelliculæ à geniturā diſtat, & pauciſſi-
mum quid de genitura ineſt. Ipſa autem reliqua genitura
rotunda eſt in pellicula. Atqui genituram quæ ſex diebus in
vtero miſit, & foras prolapſa eſt, ipſe vidi, & qualis tum ani-
mo meo obſeruabatur, ex illis ipſis reliquorum cōiecturam
facio. Ut verò ego viderim genituram ſex dierum exiſten-
tem enarrabo. Mulieris nobis familiaris ſamula cantrix ma-
gæ exiſtimationis ex viroſum conſuetudine erat, quam in
ventre concipere non conueniebat, ut ne minoris exiſti-
matio

Folia viri-
dia eū com-
burūtur ſpi-
rant.

Legumina
& poma ſi
miliaq; ca-
leſacta ſpi-
ritū concipi-
pūnt.

Quid agat
ſemē in in-
vulua re-
manſit.

Quali ſpe-
cie fuerit ſe-
men quod
ſex dies in

c 3

vulua man
ferat.

mationis redderetur. Audierat autem cantrix ipsa qualia D mulieres inter se dicunt, quod quando mulier conceptura est in ventre, genitura non egreditur, sed intus manet. Auditis autem his atque intellectis, hoc semper obseruauit, & quum quandoque sentiret genituram non exeuntem, dominæ exposuit, & sermo statim ad me peruenit. Ego verò quum audissem, iussi ipsam ad terram saltare, & postquam septies iam exiliisset, genitura in terram profuixit, & strepitus factus est, atque illa conspecta ipsa admirata est.

Semen in
membrana
molli tan-
quam ouū
continetur.

Qualis autem erat ego referam: velut si quis ouo crudo externam testam circum circa adimat, in interna verò pellicula inclusus liquor pelluceat. Modus quidem talis erat, & vt abundè dicam, ruber erat liquor: & E rotundus. In pellicula vero fibræ quadam albæ ac crassæ inesse videbantur, cum cruore crasso & rubro obuolutæ: circum autem pelliculam foris cruenta vestigia instar sugillatorum, iuxta medium verò tenue quid eminebat, quod mihi vmbilicus esse videbatur, & per illum sanè spirationem extra & intro primum facere apparebat: quin & pellicula genituram ambiens accomplectens, tota ex illo tendebatur. Talem sanè ego genituram sex dierum existentem vidi. Referam autem & aliam dinotionem, omni cupienti de hoc scire, qui mihi paulo post hanc manifestè apparuit, & testimonio esse potest omni meo sermoni, quod verus est, quantum homini de huiusmodi re dicere da-

Fœtus in v
tero quo-
modo cre-
scat.

tur. Atque hæc mihi de hoc dicta sunt. Quod genitura in pellicula est, & spiritum habet intro & foras, & augetur à matre sanguine in vterum descendente. Menses enim non prodeunt, vbi mulier conceperit intra se ipsam, si puer sanus fuerit, & permanere debet, nisi in quibusdam primo mense modicam sui indicationem faciant. Verum sanguis à toto corpore mulieris descendens, in orbem forinsecus pelliculam circumstat, Simulque cum spiritu sanguis intra per pelliculam trahitur, qua parte perforata est, & à genitura distat: congelaturque & futuro animali augmentum præbet. Quum autem tempus accesserit, rursus alia pelliculæ intra primam pelliculam tenues & multæ circuntenduntur, eo modo quo prima pellicula facta fuit. Sunt autem & hæc ab vmbilico extentæ, & inter se mutua

A mutua ligamenta habent. Quum verò iam hoc factum est, ex descendente à matre sanguine & congelato, caro fit. Iuxta mediam autem carnem vmbilicus distat, per quem spirat, & alimentum ac incrementum capit. At verò mulier quum vterum gerit, à mensibus non prodeuntibus propterea non dolet. quod sanguis non conturbatur, aceruatim abire solitus singulis mensibus, sed procedit sensim & modicè citra dolorem, quotidie in vterum ipsum, & quod inest intus in vtero augetur. Singulis autem diebus ea gratia procedit, & non semel per mensem, quod genitura in vtero existens semper à corpore trahit, prout vires, tum ipsa, tum spiratio habet. Er primum quidem modica spiratio fit, & sanguis modicus à matre procedit. Quum verò spiratio amplior redditur, magis sanguinem trahit, & vberior is in vterum descendit. Atqui vterum non gestantibus, vbi menses non prodierint, propterea dolor oboritur. Primum quidem sanguis in corpore singulis mensibus turbatur ab huiusmodi necessitate, quod mensis à mense multum differt, & secundum frigiditatem, & caliditatem. atque hoc percipit mulieris corpus, humidius enim est quàm virile. Vbi autem turbatus est sanguis, & venas impleuit, ab ipso descendit, qualis ab initio natura fuit. Quare si quidem euacuatur à sanguine mulier, in ventre concipit: si verò repleta fuerit, nō. Nam vacuis vteris, & venis à sanguine factis, mulieres in se fœtus concipiunt. Etenim post menstrui sanguinis purgationem mulieres in

Fœmina eū
vterum ge-
stat men-
struis cur
nō languet?

Mulieres
quæ gra-
uidæ non
sunt, & mē-
struis ca-
rēt, cur ma-
le habent?

Fœminæ
menstruis
carentes nō
cōcipiunt.

C ventre concipiunt. Causa iam dicta est. Quando autē conturbatus & secretus sanguis foras non procedit, sed in vteros, vteri autem non hauerint, tunc sanè à sanguine diutius immorante vteri calefcentes, reliquo corpori calorem transmittunt, quandoque etiam sanguinem in venas corporis distribuunt, vt & venæ repletæ doleant, & tumores laxos producant. Quandoque etiam periculum est ne claudicatio ex hoc inducatur. Aliquando & vesicam obsident, premuntque ac claudunt vesicam, & vrinx stillicidium inducunt. Aliquando pleni quoque sanguinis existentes vteri procidunt, aut ad coxendices, aut lumbos, & dolorem exhibent. Aliquando vbi sanguis quinque aut sex menses in vteris moram trahit, putrefactus pus fit, & quibusdam pus per pudendum exit. Sunt etiam quibus circa inguem velut tuberculum

Sanguis in
vuluis re-
tentus totū
corpus affi-
cit.

Mēstruum
diutius re-
tinentibus,
culum

quæ agri- culum fit, illique suppuratum exit. Sed & alia multa huius-
tudines cõ- cemodi mala mulieribus fiunt, ubi lunares purgationes non
tingant. procedunt. Sed quid opus est ea hic recensere? Referentur
enim in muliebribus morbis. Verum iam repetito eo quod
Caro cū gi- reliqui, sermonem absoluiam. Quum autem generatur ca-
gnitur quid- ro, tunc pelliculæ augescens in vtero sanguine, etiam ipsæ
fiat. augentur ac sinuantur, & præsertim externæ. Et sanguis à
matre descendens, quem sanè caro spirans attraxerit, in in-
crementum cedit, & si utilis non sit, in sinus pellicularum se-
cernitur: & ubi sinuatæ factæ fuerint, ac sanguinem suscepe-
rint, tunc iam secunda appellatur. Et tantum de hoc mihi di-
ctum sit. Cæterum caro augescens à spiritu articulatur, &
ab it in hac vnumquodque simile ad simile, densum ad den-
sum, rarum ad rarum, humidū ad humidum. & vnumquod-
que in propriam regionem abit, iuxta cognationem, ad id à
quo genitum est: & quæcunque à densis genita sunt, densa
sunt: & quæcunque ab humidis, humida: & reliqua iuxta ean-
dem rationem fiunt in incremento. Et ossa durefcunt à ca-
lore conglutinata. Et sanè ramificantur velut arbor, & tum
interna, tum externa corporis, adhuc melius articulantur:
Ipsūque caput distantiam acquirit ab humeris, & brachia
ac cubiti à lateribus: & crura inter se disparantur: & nervi
exiliunt circum naturas articulorum: & os per se diducitur,
& nasus, & aures eminent in carne, ac perforantur: & oculi
implentur humore puro, & pudendum cõspicuum fit vtrum
randem sit: & viscera coarticulantur: & iam etiam supernis
partibus spirationem facit, tum ore, tum naribus: & venter
inflatur, & intestina inflata supernè, per vmbilicum spiritū
assumunt, ac disperdunt: & in podicem via fit à ventre ac in-
testinis foras, & in vesicam via foras. Atq; hæc omnia à spi-
ritu coarticulantur, Nam inflata disparantur omnia, iuxta
cognationem. Etenim si velis fistulam vesicæ alligare, & per
fistulam immittere in vesicam, terram & harenam. & plum-
bi tenuia ramenta, insupérque infusa aqua in fistulam infla-
re, primum quidè illa aquæ permiscetur, deinde verò tem-
poris progressu inflata secedent, & abibit plumbū ad plum-
bum, harena ad harenam, terra ad terram. Et si quis ipsa
arescieri permittat, & distracta vesica cõtempletur, inueniet
simile ad simile progressum esse. Sic sanè etiam genitura &
caro

Similitudi-
nem hæc cõ-
sidera.

A caro coarticulatur, & vnumquodque in ipsa simile ad simile
abit. Atque hæc mihi de hoc dicta sunt, & factus iam est
puer, & ad hoc peruenit foemella quidem in quadraginta &
duobus diebus vt longissimè, primam coagmentationem
ac coarticulationem accipiēs. Masculus vero vt longissimè,
in triginta diebus. Vt plurimum enim hoc tēpore, aut paulo
breuiore, aut paulo longiore, articulatio ipsis contingit.
Nam & purgatio fit à partu vt plurimum, in foemellis qui-
dem, diebus quadraginta & duobus: atq; hæc tardissima est,
& perfecta. Vacauerit autem periculo, etiā si in viginti quin-
que diebus purgetur. In masculo verò purgatio fit diebus
triginta: atque hæc tardissima est, & perfecta. Citra tamen
periculum fuerit, etiā si in viginti diebus mulier purgetur.
Postremo autē tempore purgatio quàm paucissima proce-
dit, & in iunioribus paucioribus diebus purgantur, in senio-
ribus verò pluribus. Cæterum maximè laborāt ac dolent in
partu, & partus purgationibus mulieres primiparæ, & quæ
rarior pariunt, magis dolent, quàm quæ sæpius. Atqui pur-
gationes à partu mulieribus ea gratia fiunt, quod primo
tempore vsque ad dies quadraginta duos in foemella, in ma-
sculo verò ad dies triginta, paucissimus sanguis in augmen-
tum pueri descendit. Ab hoc autem tempore copiosior, do-
nec pariat. Oportet itaque purgationem reddi in toto puer-
perij tempore, & foras exire ac respondere pro dierum ra-
tione ac proportionem. Principium autem huiusmodi purga-
tionis tale mulieri fit: Dum ex partu laborat, conturbatur
sanguis mulieri, & à forti pneri motu vehementer calefcit.
Conturbatus autem, primus quidem foras prodit. Deinde
puer, post puerum verò, mucus crassus sanguinolentus, &
deductio contingit huic, quemadmodū aquæ effusæ in men-
sa. Postea post illum per omnes dies purgatio procedit, vsque
ad prædictum tempus, copia Atticæ hemina vniū & dimi-
diæ primum, aut paulo plus minúsve, pro eius temporis ra-
tione, donec desinat. Procedit autem sanguis velut à victi-
ma, si sana est, & sana futura est mulier, & statim congela-
tur. Si verò mulier sana nō est, neque sana futura est, purga-
tio paucior procedit, & speciei deterior, & non citò congela-
tur. Id verò hoc modo habet. Si mulier vterum gestans mor-
bum habuerit nō cognatum, in puerperij purgatione perit.

Tempus
cõformatio-
nis in vter-
o.

Quæ fe-
minæ plus
minúsve in
partu, puer
perio quæla-
borent.

Quo pacto
fetus erū-
pat.

Si verò non purgetur in prioribus diebus vterum gerens, ita d
tim sana existens, aut etiam non, commoueatur autem ipsa
purgatio siue à pharmacis, siue sua sponte de repente, iuxta
dierum rationem procedet, quibus non vna vice procedit.

**Puerperæ
cum nō ple
mē purgan
tur, pericli
tantur.
Purgatio
nes quot
diebus fiat.**

Si enim non purgetur mulier à purgationibus partus, mor
bus magnus ipsam corripit, & periculum viri incurrit, nisi
cito curetur, & quis conuenientem ipsi purgationē inducat.
Hæc propterea producti, vt ostenderē quod in pueris mem
brorum discretio longissima contingit, in fœmella in qua
draginta duobus diebus, in masculo in triginta. Argumen
to est purgatio à partu, quæ in fœmella fit in quadraginta
duobus diebus, in masculo in triginta, vt tardissimè contin
gat. Repetam autem iterum eandē rem iisdem verbis, ma
ioris lucis ac declarationis gratia. Dico enim rationem re
pendi, quod genitura in vtero existenti paucissimus sanguis
à matre in vterum venit, si fœmineam genituram habeat, in
quadraginta duobus diebus, in his enim coarticulatur pue
rorum membra: ab hoc verò tempore copiosior sanguis ven
it. Et in masculo rursus iuxta rationem dierum triginta.
Quod verò hæc vera sint, etiam alterum testimonium adest,
hoc modo habens, Primis diebus vbi genitura in vteros illa
psa est, paucissimus sanguis à muliere in vteros venit, deinde
copiosior. Si enim accuatim & multus semel veniret, gen
itura spirationem habere non posset, sed sanguine multo
accedente suffocaretur: Rependitur autem in purgatione
vice versa, purgatio enim puerperij in primis diebus pluri
ma procedit, deinde paucior, donec desinat. Multæ autem
mulieres puerum masculum iam perdiderunt paulò antè
trigesimum diem, & inarticulatus apparuit. Qui verò pos
tèfius perdit sunt, aut simul cum trigesimo die, omnes arti
culati apparuerunt. In fœmella itidem iuxta rationē qua
draginta duorum dierum habet. Nam vbi his absolutis per
ditur, articulatio membrorum apparet. Siue autem prius,
siue postèrius perdetur puer, iuxta hanc rationem apparet.
Nam & secundum rationem, & necessitatē, articulatio con
tingit in fœmella, in diebus quadraginta duobus, in mascu
lo in triginta. Testimonium enim præbent abortus puero
rum, & à partu purgationes. Quod autem fœmella postè
rius conformatur ac coarticulatur, causa hæc est: quod ge
nitura

**Quando
abortus in
formes.**

**Puella cur
tardius co
formetur.**

A nitura fœminea debilior est ac humidior quàm mascula, &
iuxta hanc rationē necesse est postèrius conformari fœmel
lam quàm masculū, atq; ea gratia etiā purgatio diurnior
est in fœmella quàm masculo. Redibo autem rursus retrò
vnde digressus sum. Postquam iam articulatus fuerit puer,
speciebus membrorum ipsius augescantibus, tūc & ossa durio
ra fiunt, & cauantur, atq; hæc à spiritu fiunt. Caua autē exi
stentia trahunt ad sese à carnibus quod in sanguine est pin
guissimum: & progressu tēporis ramificantur rursus extre
mitates ossium, quemadmodū arboris extremitates postre
mum ramos spargunt, sic & in puero digiti manuum ac pe
dum inter se disparantur. In ipsi autem extremitatibus vn
gues enascuntur. Delinunt autē venæ hominis omnes in di
gitos manuum ac pedum. Et crassissimæ quidē sunt venæ to
tius corporis, venæ capitis, deinde crurū, & brachiorū ac cu
bitorum. In pedibus autē & manibus, tenuissimæ ac densissi
mæ & plurimæ venæ sunt. Nerui itē tenuissimi ac densissi
mi & plurimi, & ossa magnitudine minima, atq; hæc maxi
mè in digitis manuum ac pedum existunt. Verū ex digitis, vt
pote ossa densa ac parua habētibus, venas itidem ac neruos,
sic etiā vngues tenues ac densi nascuntur, & intercipiunt ac
concludunt venarū extremitates, vt ne ampliùs augescāt, ne
que altera alteri præmineat: vt nihil miri sit vngues in extre
ma corporis parte densissimos esse, ex densissimis enim con
stant. Simul autē cū vnguibus etiā capilli in capite radican
tur. Cæterum pilorum natura hoc modo se habet, Oriuntur
quidē maximi ac plurimi, quæ corporis parte cuticula rarif
ima est, & vbi pilus moderatū humorē in alimētum habet:
& vbi cuticula postèrius rara fit, ibi etiam pili postèrius na
scuntur, velut in mēto, & pube, & sicubi aliàs pili nascuntur.
Simul enim vt genitura prodit, etiā caro rarefcit, & cuticula
& venæ aperiuntur magis quàm priori tēpore. Nā dum ad
huc puer est, & venæ tenues existunt, non procedit per ipsas
genitura, eadē ratio de mensibus virginū est: Simul autē vt
via fit & geniture, & menstruis virginibus, etiā pilos emittit
pubes, tum pueri, tum virginis, rara nimirum cuticula reddi
ta, simulq; pilus moderatā humiditatem in alimentum ha
bet, & non pauciorē. Si verò & in mēto viri contingit. Rara
enim fit cuticula, procedente in ipsam de capite humiditate,
Simul!

**Caua ossa
quid agāt.**

**Digitis tan
quam ra
musculi po
stremò dis
cernuntur.
Quæ in pe
dibus & ma
nibus in
sunt.**

**Cur densi
vngues.**

**Capillas
pilūq; quo
loco fruti
cet.**

**Seminis
per venas
via quādo
fiat.**

**Virguncu
lis cur in
verū mē
ses non sint.
Pubertatis
caussa.**

Simul enim & in coitu, simulq; interiecto tempore, pilus mo-
deratam humiditatem in alimentū habet, & tunc maximē,
quum tempus contingit humiditati de capite descēdenti in
coitu, ad mentum à pectore distās. Signum autem eius quod
in rarissimis cuticulæ partibus pili enascuntur: si quis velit
inurere cutem, & pustulā tantum facere, eamq; sanare, cu-
tis densa reddita per cicatricē pilos non producet. Quicunq;
verò Eunuchi dum pueri sunt, fiunt, propterea neq; in pube,
neque in mento pilos producant, leuēq; toti existunt, quod
via genituræ non facta, cuticulam non rarefacit per totā su-
perficiē. Intercepta est enim ac conclusa genituræ via, quem-
admodum paulo ante à me relatum est. At verò mulieres le-
ues fiunt, & mento, & corpore, quod in coitu ipsarum humi-
ditas non similiter agitata velut viri, cuticulam raram non
facit. Quicunque autem calui fiunt, hi sanē pituitosi sunt. &
pituita in capite ipsorū simul cum coitu agitata & calfacta,
ad cuticulam allabens pilorū radices exurit, & desunt pilī.
Eunuchi Verūm eunuchi propterea calui non fiunt, quod vehementē
non calue-
sunt. motum non faciunt, neque pituita in coitu calfacta pilorum
Canices radices exurit. Cæterūm canī ob id fiunt quod lōgo tempore
cur. pertransiente in homine humiditate, albiſſimum eius secer-
nitur, & ad cuticulam allabatur, & pilus albidiorē humi-
ditatem trahens albidior fit quā priorī tempore, itēque
ipsa cuticula, præsertim vbi canī sunt, albidior alia euadit.
Canī cur Et quicunq; ex natiuitate canū quid in capite habent, etiam
in ortu. illis cuticula summa vbi canī sunt, reliqua albidior existit. F
Illic enim albiſſima est humiditas. Habet autē res hoc mo-
do, Qualem cūque humiditatem caro attraxerit, siue albā,
siue rufā, seu nigrā, tali colore etiam pilus inficitur. Atq;
hæc de hoc dicta sunt, Redibo autem rursus ad sermonem
relictum. Quum itaque extremitates corporis pueri foras
Quotus in vtero factus mouetur. ramos sparserint, & ungues ac pili radices egerint, tunc iam
etiam mouetur, & tempus ad hoc fit, masculo quidem men-
ses tres, foemellæ verò quatuor. Sic enim vt plurimū contin-
git. Sunt autem aliqui pueri, qui ante hoc tempus mouētur.
Mouetur autē primum masculus, quia fortior est quā fo-
emella: & primum quoque conformatur masculus. nam à for-
tiore & crassiore genitura fit. Quum autem mouetur foetus,
tunc sanē lac indicationem sui, matri præbet. Mamme enim
attoll

attolluntur, & papillæ gliscunt ac turgēt. Lac verò non pro-
dit: & in mulieribus densam carnē habentibus, lac posterius
significationem de se præbet ac prodit. in rarū verò carnem
habētibus, prius. Lac autem ob huiusmodi necessitatem fit. Lac cur
fiat.
Quum vteri tumidi præ puero sunt, ventrem mulieris com-
primunt: eius autē pleni vbi cōpressio contigerit, pinguis-
simum de cibis ac potibus foras profilit, in omentum ac car-
niem. Quemadmodū si quis coriū illinat multo oleo, & imbi-
bere permittat, & vbi imbibit, coriū ipsum premat, oleum
vtrique exilierit foras ex corio compresso. Sic etiam si venter
pinguitudinē in se habeat à cibis ac potibus, comprimaturq;
ab vteris, pinguitudo profilit in omentum ac carnem. Et si ra-
ra carnis mulier fuerit, citius percipit eius persultationem:
si non, posterius. Quin & pecora prægnantia si non ægrotent,
ab eodem potu ac cibo pinguiora propterea fiunt. Similiter
autē & mulier. Et à pinguitudine calfacta ac alba existente,
quod edulcatū est à caliditate, quæ ab vteris accessit, expres-
sum venit in mamas, & in vteros quoq; parum venit, per eas-
dem venas. Tendunt enim & in mamas & in vteros venulæ
hæ, & consimiles aliæ. Et vbi peruenerit in vteros de lacte,
puer ipso paululum fruitur, Mamme verò suscepto lacte im-
pletæ attolluntur. Et vbi peperit mulier principio motus fa-
cto, lac in mamas ipsas procedit, si lactauerit. Sic enim res ha-
bet. Dum mamme lactāt ac exuguntur, venulæ in mammas
ampliores fiunt, ampliores autē factæ, à ventre pinguitudinē
trahentes, in mamas distribuunt. Nam & vir si multū coeat,
venæ ampliores reddita, Venerē magis inducunt. Habet au-
tem & hoc eo modo: Alimentum & augmentum puerorū fit,
vbi ea quæ à matre veniunt, in vteros processerint, & prout
mater habet iuxta sanitatem aut debilitatem, sic & puer ha-
bet. Quemadmodum etiam quæ in terra crescunt, à terra nu-
truntur, & prout terra habuerit, sic etiam nascentia in terra
habent. Etenim semen vbi deiectum fuerit in terram, humi-
ditate quadā ab ipsa impletur. Habet enim in se terra omni-
genum humorē, vt nascētia nutrire possit: impletum autem
humore semen, inflatur & intumescit, & vis quæ in semine
leuissima est, ab humore condensari cogitur, condensata au-
tem à spiritu vis, & humore folia producere, semen rumpit,
& primum folia foras emergūt. Vbi verò emerferint, quum
non

Pecora gra-
uida potu
& cibo ma-
gis pingue
sunt.

Lactis co-
pia quādo.

Salacitas
viris vnde.

Quomodo
lata nascun-
tur.

Hippocratis Liber

non amplius ab humore in semine existente folia nutrirī possint, rumpitur infernē semen, itēque folia, & semen à foliis coactū, vim suam ad inferna demittit, quæ videlicet in ipso restat propter gravitatem, & fiunt radices ex foliis distentæ. Postquam autem plāta iam firmiter radices infernē egerit, & alimentum à terra sumit, tunc sanē totum evanescit, & in plantam consumitur, præter corticē, qui solidissimus existit. Rursus autem cortex in terra putrefactus progressu temporis evanidus fit, & quædam folia ramos producit. Ex semine itaq; tanquam ex humido nata planta, donec quidem tenera & aquosa fuerit, in augmentū supernē ac infernē procedens, fructum excludere non potest. Non enim vim habet fortem ac pingue, ex qua semen condensari queat. Vbi verò solidior facta est, & progressu temporis radices egerit, tūc iam & venas habet amplas, tum ad supernam, tum ad infernam partem: & tunc sanē non amplius aquosum ex terra trahit alimentum, sed crassius & pinguius ac copiosius quod calfactū à Sole effluens in extremitates, & fit fructus iuxta cognationem, ex quali etiam generatus est. Multus autē ex modico propterea fit, quod singula ex terra nascentia maiore vim ex terra, quam ex eo vnde generata sunt, trahunt, & effluunt non secundum vnum, sed secundum multa. Quum autem fructus prodierit, à planta sua nutritur. Planta enim à terra trahens, fructui trāsmittit. Sol autem fructum coquit, & solidū facit, quod aquosius in ipso est, ad sese trahens. Atq; hæc mihi dicta sunt de his quæ ex semine nascuntur à terra & aqua. Cæterum ex plantariis ab arboribus arbores fiunt, hoc modo. Ramus vultus habet, qua parte ab arbore defractus est, in infima ad terrā parte, vnde radices prodeunt. Pangitur autem, & in terram demittitur, hoc modo: Quum plāta quæ in terra existit, humorem acceperit à terra, tumescit & spiritum habet, quæ verò pars supra terram eminet, nondum. Spiritus autem & humor condensans in inferna plāte parte vim, quantū eius gravissimum est, in infernam partē erumpit, & ex ipso radices teneræ fiunt. Postquam autem in infernam partem receptus fuerit, tunc iam ex radice humore trahit, & parti supra terram eminenti transmittit: & tunc sanē rursus superna pars intumescit, ac spiritū habet, & quantum ex vi in planta leue inest, id ipsum cōgregatum germinat, ac folia

Quæ terra
gignuntur,
quomodo
procedant.

Cur multa
ex vno gi-
gnantur.

Arbor qui
planterur,
crescat.

De Natura Pueri.

40

A folia producit, & iam in supernā partem augmentum facit, itēque in infernam. Sic itaq; contrarium contingit circa germinationem, in his quæ ex semine, & in his quæ ex plantariis proueniunt. Ex semine enim prius folium emergit, deinde radices in infernam partem demittuntur. Verum arbor primum radices agit, deinde folia acquirit, propterea quod in semine ipso humoris copia inest, & in terra quū totum insit, alimentum inest primum folio sufficiens, vnde folium nutritur, donec radiceatur. Verum in ramo non sic fit. Non enim gignitur ex altero, vnde folium primum alimentū habeat, sed ipse ramus est, & velut arbor habet, & multa eius pars supra terram eminet. Quare quum supra terram existat, humore B impleri non potest, nisi ex inferna parte magna quædam vis procedens in supernam humorem distribuatur. Et plantarium primo necesse est sibi ipsi alimentum sufficere à terra in radices, deinde vbi sic à terra attraxit sursum distribuere, & folia ad germen & augmentum concitare. Quum autē augmentum cepit planta, à tali necessitate ramos spargit, quam referam. Quū plus humoris ipsi accesserit ex terra attracti erumpit præ multitudine, qua parte quā plurimus fuerit, & hac parte planta ramos emittit: augetur autem & in amplitudinem, & in supernā, & infernam partem, propterea quod inferna terre pars hyeme quidem calida est, æstate autem frigida. Atque hoc propterea contingit, quod terra humida est in hyeme, præ aqua de cælo delabente, & comprimitur in se ipsam, utpote humore grauiore existente: densior autem ab hoc ipso est, & nullam trāspirationem habet. Non enim amplius magna raritas ipsi inest: & propter hoc inferna terre pars hyeme calida est. Nam & finum deius accumulatum, intus calidius est, quā quod rarum existit & aliās, humecta ac compressa, à seipsis concalescunt, & breui à calore valde exusta putrescunt. neque enim permeat spiritus per ipsa, mirum quum densa existunt. Si verò sicca fuerint, ac rare posita, multominus calefcunt ac putrescunt. Atque sic sanē frumentum ac hordeum humidum, ac madefactum, intus calidius est, quā si sicum sit, & rare positum. Et vestes pelliceæ colligatæ ac fortiter compactæ, à seipsis comburuntur, velut ego vidi, quemadmodum ab igne exustæ. Sed & alia si quis velit considerare, Omnia quæ comprimuntur à seipsis, calidiora

Cur herbe
& arbores
contrario
modo co-
alescant.

Cur terræ
inferiora
hyeme ca-
lida, æsta-
te frigida
sint.
Cur humi-
da cum co-
aceruantur
calefiant.

Hippocratis Liber

diora reperiet, quàm quæ rarè posita sunt. Non enim habent unde frigiditatem inspirent à ventis. Sic etiam inferna terræ pars cum plena sit, & ipsa à seipsa comprimatur, nimirum grauis ac densa & cæstens, ab humiditate in hyeme calefcit, nullam enim caliditatis perspirationem habet. Sed ubi de cælo aqua cadit in ipsam, quæ spiritus prodierit ab ipsa in terram non ulterius penetrat, utpote terra densa existente, sed spiritus retrò ad aquam abit: & propterea fontes ac marinæ aquæ, hyeme calidiores sunt, & austiores quàm æstate, quia spiritus dum exhalat, retrò abit ad aquam, quum terra densior existat, & per se spiritum non transmittat. Et aqua multa existens quæ contigerit, ea per riuum procedit, & viam sibi ipsi ampliorem facit, quàm si modica existat. Aqua enim in terra non consistit, sed semper in decliue procedit. Si autem spiritum ab aqua procedentem terra per se hyeme transmittat, paucior aqua ex ipsa procederet, & fontes hyeme magni non essent. Atque hæc omnia in hoc dicta à me sunt, quod terræ inferna pars calidior esse apparet hyeme, quàm æstate. Nunc autem dicere volo, quod æstate frigidior quàm hyeme, inferna terræ pars esse videtur. Terra æstate rara est & levis, nimirum Sole vehementius irruente, & ab ipsa humiditates ad sese attrahente. Habet autem terra in se semper aquam plus aut minus. Spiritus autem omnes nobis sunt ab aqua. Id quod sic se habet, unde coniectare possis, demonstrabo. Etenim ab omnibus fluminibus ac nebulis spiritus semper procedunt. Est autem nebula aqua in aere coherens & continua. Et tunc sanè terra rara est ac levis æstate, & aquam in se habet, & aqua in decliue fluit, procedente autem aqua semper inde alius ex alio spiritus exhalat. Qui verò exhalat, per terram abit leuem ac raram existentem, & frigiditatem terræ inducit, & ipsa aqua simul perfrigeratur. Habet autem sic, Quemadmodum si quis aquam in vitro existentem fortiter comprimat, & per puncturam acus, vel paulò maiorem, perspirationem aquæ faciat, & ipsum vitrum in sublimi suspēdat, nullus spiritus per foramen procedat, sed aqua, non enim habet spatiositatem, per quam aqua spiritum emittat. Sic sanè se habet etiam hyeme aqua in terra. Si autem aquæ in vitro locum satis amplum feceris, & vitrum in sublimi suspēderis, spiritus per foramen procedet. Locum enim spiritus habet ab aqua mota, procedendi per

Mare & fontes cur hyeme calefcant, & surgant.

Nebula quid.

τῆ ὁμοιωσὶς confirmat.

De Natura Pueri.

41

A vitrem, & propterea per foramen spiritus transit. Sic sanè se habet etiam æstate aqua in terra. Satis amplum enim locum habet, nimirum terra rara existente, & sole ab ipsa humorè ad se trahente, & pertranit spiritus, utpote qui frigidus existit, ab aqua per ipsam raram existentem ac leuem. Ob hoc itaque inferna ipsius pars æstate frigida existit, & aqua ipsa adhuc magis quàm spiritus, qui in terra frigidus existit, & ipsa in se ipsam, & in terra, spiritum emittit. Sed & aqua quæ hauritur in puteo, spiritum semper mouet, velut stibellum, atque hoc ipsum aquæ frigiditatem inducit. Quæ verò non hauritur æstate, sed stans densa existit, non similiter spiritum in se à terra suscipit, neque in terram à seipsa distribuit, & simul à sole & aëre in puteo non disperso, sed stante ac firmato, primum super faciem ipsius calefcit, deinde alia eius pars ad aliam deorsum caliditatem distribuit, & propterea aqua quæ æstate non hauritur, calidior est ea quæ hauritur. Quin & fontes valde profundi æstate semper frigidi existunt, & aqua hausta hyeme terra calida existente, ex tali fonte, statim quidem calida est, ubi verò tempus progressum fuerit, frigida est ab aëre videlicet frigido existente talis facta. Perflatur enim à vento, & spiritus per ipsam pertranit. Quæadmodum etiam aqua quæ æstate hauritur, ubi hausta fuerit, statim frigida est, calida autem fit postea, propterea quod terra rara existente, & spiritus in ipsa existente, perfrigeratur. Vbi autem hausta tempus accesserit, stabilis fit, & calida cōspicitur. Calefcit enim ab aëre calido existente, quæadmodum & aqua quæ non hauritur in puteo æstate, ob hoc ipsum calida redditur. Atque hæc à me de hoc dicta sunt. Repetam autem rursus quod æstate inferna terræ pars frigida est, hyeme verò calida. Superna autem vice versa. Et oportet arbori non duobus calida simul accedere, neque duo frigida simul, si sana esse debet. Verum si quidem ex superna caliditas accesserit, ex inferna frigiditatem ipsi accedere oportet, & vice versa, si ex superna parte accedat frigiditas, ex inferna caliditatem ipsi contingere oportet. Et radices ubi attraxerint, arbori transmittunt, & arbor vicissim radicibus: atque sic & frigidi & calidi conseruatio contingit. Quemadmodum homini ingestis cibis in vitrem, qui dum concoquuntur calefaciunt, perfrigerationem à potu facere oportet. Sic & arbori contrarium rependi oportet, ex inferna par

Cur aqua hyeme calida, æstate friget.

Fontes alci qualis aqua

Homines si cuti arbores nutritur.

na parte ad supernam, & vicissim, & augetur arbor, & in supernam, & in infernam partem, propter ea quod alimentum ex inferna & superna ipsi accedit. Et quandiu quidem vehementer tenera fuerit arbor, fructum non producit. Non enim est in ipsa pinguis vis, neque crassa, quæ ad fructum conferre possit. Progressu autem temporis venæ in ipsa dilatata, pinguem ac crassam influxionem ex terra in ipsam faciunt, sol autem ipsam diffundens, ebullire facit utpote leuementem, in extremitates, & fructum producere, & tenuem quidem humiditatem à fructu sol aufert, crassam autem concoquens & calefaciens edulcat. At verò arbores non fructiferae, in se pinguitudinem tantam non habent, quantum eius in fructum est expendendum. Omnis arbor autem quum per tempus solida facta fuerit, & ex inferna parte radices firmarit,

Cur insita
suū fructū
ferant.

Partus ter-
renis com-
paratur.

Pueri situs
in utero.

iam penitus constanter augetur desinit. Quicumque verò in arbores, ab aliis arboribus oculos indiderit, & arbores in arboribus enatae viuunt, & fructificant non similem fructum arboribus, quibus insite sunt, id ipsum tali modo cōtingit. Oculi primum quidem germinat. Alimētum enim habet primum ab arbore, ex qua ablatus est, deinde ab ea, in qua insitus est. Vbi autem germinauerit, sic in arborem radices tenues à se demittit, & primum humore fruitur in arbore, in quam insitus est, existente, deinde tempore accedente, demittit radices in terram, per eam in qua insitus est, & fruitur humore quem à terra trahit, & alimentum inde ipsi contingit, ut non mirum sit, insitas arbores, alios fructus producere, à terra enim viuunt. Hæc mihi de arboribus & fructibus dicta sunt ea gratia, quod indignum mihi factum videbatur, & ne poteram quidem, hæc tractatione semiperfectam relinquere. Redibo nunc rursus retrò ad illum sermonem, cuius gratia à me hæc, de istis relata sunt. Censeo enim terræ nascentia omnia viuere ex terræ humore, & qualis terra humore in seipsa habet, talem etiam nascētia ex ipsa habere. Sic etiam puer viuut de matre in utero. & quali mater sanitate prædita est, talis etiam puer habet. Quod si quis considerare velit ea quæ de his dicta sunt, ab initio usque in finem, inueniet naturam omnem cōsimilem esse, & ex terra nascērium & hominū. Et hæc mihi de hæc dicta sunt. Caterum puer in utero existens manus apud genas habet, caput autē prope pedes: & non datur probè ac cer

Ac certo cognoscere, etiam mihi puerum in utero videas, utrum caput sursum habeat, an deorsum. Verum ex umbilico pelliculae tenentur ipsum continentes. Nunc autē referam dinotionem, quam paulo ante me demonstraturum dixi, quantum humanæ menti possibile est manifestam existentem, omni qui de hoc cognoscere velit, quod genitura in pellicula est, & quod iuxta medium ipsius umbilicus est, & per illum sanè, primò spiritum in seipsam trahit, & foras emittit. & quod ex umbilico pelliculae tenentur sunt. Sed & alia pueri naturam, quam dixi, sic totam habere usque in finem reperiet, quomodo videlicet à me in his sermonibus declaratum est, si quis testimonii, & ocularibus inspectionibus à me producat uti velit. Etenim si

quis ova viginti aut plura, quo pulli ex ipsis excludantur galinis duabus aut pluribus subiicere velit, singulis diebus à secunda exordio, usque ad ultimam qua excludetur pullus ex ovo, subtrahere, confringere, ac videre, inueniet omnia se habere iuxta meum sermonem, quomodo volucris naturam, ad humanam conferre oportet. Quod enim pelliculae ex umbilico tenentur sunt, & reliqua quæ de puero dicta sunt, sic se habere in ovo volucris reperies, ab initio in finem. Atqui si quis nondum vidit, mirabitur in volucris ovo umbilicum inesse. Atque hæc sic habet, & sic à me relata sunt. Quando verò mulieri partus appropinquat, tunc puer se mouente, & manibus ac pedibus calcitrante, pelliculam quandam internam rupi

Per ouum
hoc confir-
mat.

Quo pacto
puerum
pat.

contingit, rupta autem una, etiam alia debiliorem vim habent, & rumpuntur primum quidem illi contiguæ & coherentes, postea extrema. Quum autē ruptæ fuerint pelliculae, tunc foetus à vinculo exoluitur, & agitated foras procedit. Neque enim amplius robur habet pelliculis amissis, neque utri amplius puerum continere possunt, pelliculis velut dixi amissis, & ab ipsis abruptis. Cohærent enim pelliculae etiam uteris, ubi circum puerum obuoluuntur, non adeo vi valida ac multa. Quando autem procedit puer, violat & dilatat uteros in exitu, utpote teneros existentes. Procedit autem in caput, si secundum naturam prodierit. Grauiissima enim sunt ipsi superne partes, si ex umbilico perpédantur. Quum autem in utero est, magis continens existit usque ad pellicularum rupturam simul cum decimo mense, quando partus matri propinquat, & adest. Si verò violentam affectionem perpetiatur puer, etiam ante

Caput pri-
us si natu-
raliter ex-
eat.

præfinitū tempus ruptis pelliculis prodit. Quin & si alimen-
tū à matre prius puero defecerit, etiā sic partus matri prius
aduenit, & ante decimū mensem puer prodit. Caterum quæ
longius quā decem mēsiū tempus yterum gestare sibi vi-
se sunt: nam hoc iam sepe audiui, illæ ipse hoc modo quem
diutius sibi decepte sunt. Quam vteri spiritū acceperint in
seipso, à ventre statim exhibente, eleuantur ac intumescunt,
contingit enim hoc. Videntur sanè sibi mulieres tunc conce-
pisse. Præterea si menses non procedentes, cōgregati fuerint
in vtero, & diutius manserint, semper persuūt in vteros, ali-
quando vnā cum statu à ventre, aliquando etiam calefcētes,
& sanè tunc quoq; in vtero habere mulieres sibi vidētur, ni-
mirum mēsiū non prodeuntibus, & vteris eleuatis. Dein
de aliquando menses sua sponte erumpunt, aut aliis superue-
nientibus à corpore in vteros, & priores protrudentibus, &
status egreditur, & multis iam statim post mēsiū purgatio-
nem vteri hiant, & ad pudendū vertuntur, & tunc viris per-
mixta, ad se genituram concipiunt, eadem die aut omnino
in paucis. Existimant autem in experte harum rerum ac ra-
tionum, etiam illo tēpore se in vtero habuisse, quando men-
ses non prodibant ipsis, & vteri erant eleuati ac tumentes.
Quod autem non diutius quā decem mēsiū contingat
yterum gestare, ego demonstro. Alimentum & augmen-
tum quod à matre descendit, non amplius sufficiens est pue-
ro, vbi decē menses præterierint, & fœtus auctus fuerit. Tra-
hit enim quod dulcissimum est in sanguine ad sese, simulq;
etiam lacte modicè fruitur. Quum autem hæc ipsi rariora
ac pauciora sint, & puer plenus ac maturus existat, copiosius
alimentum desiderans calcitrat, ac pelliculas rumpens, ini-
tium partus matris inducit, & hoc perpetiuntur magis mu-
lieres primiparæ: deficit enim pueris alimentum, vt ad de-
cimū vsque mensem sufficere non possit. deficit autē per
huc modum. Sunt quædā mulieres quibus sufficientes mē-
ses purgantur, quædam quibus pauciores: hoc ipsum si sem-
per fiat in natura, & genere, maternum ipsis existit. Quæ ve-
rò menses paucos demittunt, hæc etiam pueris postremo tem-
pore, vbi iam maturi fuerint, alimentum rariius exhibentes,
ipsos calcitrare faciunt, vt & ante decimū prodire festi-
nent. Modicus enim sanguis à iuueniculis ac nouellis matri-

Que plus
quam decē
menses ge-
stasse vide-
tur, cur fal-
lantur.

Cur plus-
quam decē
menses par-
tus in vtero
esse nō pos-
sit.

Cur nutri-
mentum an-
te decimū
mensem pue-
ro in vtero
deficiat.

A bus procedit: vt plurimum verò cōtingit tales mulieres etiā
sine lacte esse, quæ paucos menses demittunt. Sic iores enim
sunt, & densiorem carnē habent. Huic autem rationi, quod
videlicet deficiente alimento prodit puer, etiam si nō aliqua
violenta affectio ipsi accidat, etiā hoc testimonio esse potest.
Volucris ex oui luteo nascitur, hoc modo. Incubante matre
ouum calefcit, & quod in ouo inest à matre mouetur, cale-
fcens autem id quod in ouo inest, spiritum habet, & alterum
frigidum ab aëre per ouum attrahit, Ouum enim adeo ra-
rum est, vt spiritum qui attrahitur sufficientem ei quod in-
tus est transmittat: & augetur volucris in ouo, & coarticula-
tur modo eodem ac conuulsi velut puer, quemadmodum
B iam antea à me relatum est. Nascitur autem ex luteo oui vo-
lucris, alimentum verò & augmentum habet ex albo, quod
in ouo est, atque hoc iam omnibus manifestum factum est,
qui animum aduerterunt. Vbi autem deficit alimentum pul-
lo ex ouo, non habens id sufficiens vnde vitat, fortiter moue-
tur in ouo vberius alimentum quarens, & pelliculæ circum-
dirumpuntur, & vbi mater sentit pullum vehementer mo-
tum, putamen exalpens ipsum excludit, atque hæc fieri so-
lent in viginti diebus, & manifestū est quod ita se habent.
Vbi enim exclusa est volucris, nullus humor in oui testis in-
est, qui sanè memorabilis existat, expensus est enim in pul-
lum. Sic etiā vbi auctus fuerit puer, mater non amplius suf-
ficiens alimentum ipsi exhibere potest. Vberius itaque præ-
C sente alimentum puer quarens, calcitrando pelliculas dirū-
pit, & à vinculo exolutus simul foras prodit, atq; hæc vt lon-
gissimè in decem mēsiū fiunt, & secundum hanc ratio-
nem etiam pecoribus ac feris partus aduenit, in tēpore quo
singula pariunt, non tardius. Etenim vnicuique animali ne-
cessè est tempus esse, in quo alimentum fœtui rariius erit, &
deficiat, & partus adest, Et quæ quidem paucius alimentum
pueris præbent, citius pariunt. Quæ verò vberius, posteriùs.
Atque hæc mihi de hoc dicta sunt. Porro disruptis pelliculis,
si pueri momentum in caput inclinatum prædominabitur,
mulier faciliè parit. Si autē obliquus, aut in pedes procedet,
contingit enim hoc sæpe si momentum huc inclinaret, siue
præ vterorum spaciositate, siue si mater in labore ex partu
primum non quieuit: & si sic procedet, mulier difficulter pa-
riet.

Que parū
lactis ha-
beant.

Hoc cōtra
Plinium &
Aristotelem
esse videt.

Partus quā
do accelera-
rat.

Pecora si-
militer eni-
tuntur.

Cur quæ-
dā tardius
quædā ce-
lerius pa-
riant.
Partus
qualis.

Quando in rict. Multa autē vel ipsa perierunt, vel puer, aut simul matres vna cum foetibus. Caterum ex parientibus ac puerperis maxime laborant primiparae, propter inexperience dolorū, & dolent quidē totū corpus, maxime verō lumbos ac coxendices. Nā coxendices ipsarū disparantur. Verū expertae iam partus, minus primiparis dolent. Quae verō multoties pepererūt, multominus dolēt. Si porro in caput processerit puer,

Caput prius exit, deinde cetera.

Vmbilicus. tum à reliquo corpore secretus, praeviola & dolore ac calore, atq; hic viam fruit purgationi à partu cōsequenti. Post exitū autē eius muci crueti, purgatio fit per tēpus antea relatum. Et tū mām. tū reliqua mēbra quae humidiora sunt, mulieribus rumpūtur, minimē quidē in primo partu, postea verō prout plures pariunt, ita amplius rumpūtur, euacuat

Qui gignatur gemelli.

Canes & fures hoc cōfirmant.

venis praeparatus purgatione. Atque haec à me de hoc dicta sunt. Gemelli autē fiunt ab vno coitu, hoc modo. Vteri sinus frequentes & curuos habent, alios remotiores, alios propinquiores pudēdo. Et animalia quae multa gignūt, plures sinus habent, quā ea quae pauca. Similiter autē habēt & pecora & fera, & volucres. Vbi itaq; cōtigerit geniturā findi, & in duos sinus peruenire, & vteri, geniturā susceperint, & sinus alter ad alterum nō hauerit, nec dimiserit, segregata genitura in utroque sinu pelliculas induit, & viuificatur eodē modo quo vnus fetus, quapropter verō id fiat diximus. Quod verō ab vno coitu gemelli gignātur, hoc testimonio cōstat. Est canis, & sus, & alia animalia, quae ab vno coitu pariunt & duo, & plura, & vnuquodq; animal in vtero, in sinu ac pellicula existit; atq; haec ipsi fieri videmus, & haec omnia eadē die vt plurimum pariunt. Sic autē & mulieri ab vno coitu gemelli facti, vterq; in sinu & pellicula est, & eadē die vtrunq; parit. & alter prius foras procedit, & pellicula ipsius siue secunda. Quod autem gemelli, femella & masculus generantur, hoc caussa esse sentio. In muliere & in viro, & in omni animali, in singulis & debiliore, & fortior genitura inest, & non semel ac simul genitura procedit. sed & bis & ter ebullit ac eiaculatur: & nō est possibile omnē esse fortē, tum quae prius exiit, tum quae posterius. In vtrū autē sinum, crassiorē ac fortiorē

Atiorem geniturā ingredi contigerit, illic masculus gignitur. In vtrū verō rursus humidiorē ac debiliore, illic femella generatur. Si vero in vtrunq; fortis ingredietur, ambo masculi fient. Sin debilis, ambo femellae. Atque hic sermo sic relatus totus finem habet.

HIPPOCRATIS

COI LIBER DE CARNI-

BVS, IANO CORNARIO

MEDICO PHYSI-

CO INTER-

PRETE.

Go ad hunc vsque sermonem communibus sententiis vtory, tum aliorū qui me praecesserunt, tum etiā meis. Necesse enim est commune principiū sententiis supponere eum qui velit hanc de arte medica tractationem componere. Verū de rebus sublimibus in aere ac caelo, neque opus habeo dicere, nisi quod quantum ad hominē & reliqua animantia, quae sunt, & nata sunt, pertinet, demonstrabo, & quod anima sunt, & quod sanitas, & quod morbus, & quod in homine malum ac bonum, & vnde moritur. Nunc autem ipse meas sententiās profero. Et videtur sanē mihi id quod calidū vocamus, immortale esse, & cuncta intelligere, & videre, & audire, & scire omnia tum praesentia, tum futura. Huius igitur plurima pars, quum turbata essent omnia, in supernam circumferentiam secessit. Et videntur mihi ipsum veteres Aethera nominasse. Altera pars inferna, appellatur Terra, frigidū quid & sicum, & multis motionibus obnoxium, & in hac sanē multum calidi inest. Tertia pars aeris, mediū locum occupauit, calidum quid ac humidum existēs. Quarta verō pars terrae proximum locum cepit, humidissimum quid ac crassissimum. Haec itaq; quum turbata essent, & in orbē circumuoluerentur, multa calidi pars in terra cōclusa est, alibi maior, alibi minor, alibi valde pauca, alibi copia multa: & tempore

Calidū calidū sol & aether quid possit.

Terra.

Aer.

Aqua.

is progressu terra à calido arefacta, hæc cōclusa in ipsa putredines faciunt veluti tuniculas, & quātum quidem ex putredine terræ pingue fuit, & minimum humoris habuit, id ipsum per multum tempus calefcēs, celerrimè exustum est.

Ossa vnde. & in ossa mutatum. Quæ verò glutinosiora fuerunt, & frigiditate participarunt, ea calefacta exuri nō potuerunt, neque verò liquida fieri, propterea speciem alieniorem ab aliis acceperunt, & nerui solidi facti sunt. Neque enim multum frigiditatis ipsis inerat. Verū vena frigiditatis multum habebant, atque eius frigidi quantum circumcirca glutinosissimum erat, à calido exassatum, membrana euasit, frigidum verò quod erat, à calido superatum, dissolutum est, & ob id liquidum factum. Iuxta eandem autem rationē etiam fauces, & stomachus siue gula & venter, & intestina in podicem usque, caua facta sunt. Quum enim frigidum semper calefcet, quantum eius circumcirca glutinosum erat, exassatum est, & membrana tunica facta est. Quod verò intra frigidum erat, colliquatum est, & factum est liquidum. Nō enim erat in ipso, neque pingue, neque glutinosum multum. Iuxta eandem rationem etiam vesica. Multum frigidum quod ipsum circumcirca conclusit, à calido calfactum, dissolutum est, & euasit liquidum, quum neque pingue, neque glutinosum in ipso esset: quod verò supererat, tunica euasit. Sed & de aliis quæ caua sunt eodem modo res se habet. Vbi enim plus glutinosi quàm pinguis erat, membrana tunica facta est. Vbi verò pinguis plus quàm glutinosi, ossa facta sunt. Eadem ratio & ossium est. Vbi quidem non inerat glutinosi, verū pinguis & frigidi, citius exusta sunt propter pinguitudinem, atque hæc ossa durissima & rigidissima existunt. Vbi verò pingue & glutinosum similia sunt, hæc ossa antrofa sunt. Et de his quidem sic habet. Frigidum quidem congelat, Calidum autem diffundit, in multo verò tempore etiam exsiccat. Vbi autem pinguitudinis aliquid affuerit, citius exurit & siccat. Vbi verò glutinosum affuerit frigidum, citius exurit & siccat. Vbi verò glutinosum affuerit frigidum, citius pinguitudinem exuri non vult, sed tempore calefcens congelatur. Ceterum cerebrum sedes & metropolis est frigidi ac glutinosi. Calidum verò pinguis sedes & metropolis est. Quod enim calefcit primum omnium quum diffunditur pingue fit. Et propterea cerebrum, quia minimum

Fauces.
Stomachus
intestina, vter usque; ad
anum caua
cur.
Vesica.

Ossa quæ
sunt cauaq;

Cerebrum
quale.

A pinguitudinis habet, plurimum verò glutinositatis, à calido exuri non potest, sed tempore tunicam, membranam crassam accepit, circum membranam verò ossa, quantum calidum superauit, & in quibus pinguitudo erat. Sed & medulla spinalis appellata, à cerebro descendit, & non est in ipso, neque pinguis, neque glutinosi multum, quemadmodum & cerebro. & propterea neque nomen medullæ iustè possidet. Non enim est alij medullæ similis, quæ in aliis ossibus inest. Sola enim membranas habet, quas alia medulla non habet. Signa porro horum manifesta sunt. Si quis enim nervosa & glutinosa, itémque alia affare velit, alia quidem cito assantur. Verum nervosa & glutinosa assari non volunt, minimum enim pinguitudinis habent. Pinguisissimum autem & vnguinolum celerrimè assatur. At vero viscera sic mihi constituta esse videntur: nam de venis prius à me dictum est. Cor multum glutinosi ac frigidi habet, & à calido calfactum, caro euasit dura & viscosa, & membrana circum ipsum, & cauum factum est, non quemadmodum vena: & situm est in capite venæ cauiissima. Duæ enim sunt caua venæ à corde, alteri nomen est arteria, alteri vena caua, iuxta quam cor situm habet. Et plus habet calidi arteria, quàm vena caua, & spiritum condit ac conferuat. Verum præter has duas venas, etiam alia in corpore sunt. Cauissima autem vena, ad quam cor situm est, per ventrem omnem trāsīt, & per septum transuersum, & in vtrumque rehem finditur, & in lumbis finditur, & exilit tum in alias partes, tum in crus vtrumque, Sed & supra cor ad ceruicem, partim in dextram, partim in sinistram, & tunc in caput ascendit, & in temporibus finditur vtrinque. Possunt autem & numero maximæ venæ dici. Verum in summa, à vena caua, & ab arteria, alia venæ per totum corpus fissæ sunt, cauiissimæ autem sunt prope cor, & ceruicem ac caput, & infra cor usque ad coxendices. Et calidum plurimum in venis ac corde inest, & propterea spiritum cor habet, utpote quod omnium intra hominem membrorum calidissimum existat. Procliuè est autem condiscere, quod spiritus calidus est. Cor & venæ caua semper mouentur, & plurimum calidi in venis inest, & propterea spiritum cor trahit, ex omnibus in homine maximè calidum existens.

Medulla
spinæ cor
proprie me
dulla non
fit.

Cordis na-
tura.
Arteria ve-
næque alte
ra magna
vnde.

Vennæ
corporis vna
de veniant.

Cor calidū
est.
Cor & ve-
næ semper
agitantur.

Τὸ δὲ μὲν οὖν Potest etiam aliter cognosci. Si quis ignem in domo accen-
εὐπρόβατο. dere velit, quum ventus non inspirat, flamma mouetur ali-
 quando magis, aliquando minus. Sed & lucerna accensa &
 ardens, eodem modo mouetur, modò magis, modò minus,
 vento nullo mouente, quem sane nos spirantem cognosce-
 re possumus, & alimentum calido frigidum existit. Cate-
 rum puer in vtero comprimens labra ex vtero matris su-
 git, & tum alimentum, tum spiritum, cordi intro trahit, ubi
 sanè mater respirauit. Est enim hoc calidissimum in pue-
 ro, & hoc calidum etiam reliquo corpori, & aliis omnibus

**Frigus ca-
lorem nu-
trit.**

**Puerulus in
vtero quid
faciat.**

Cōfirmat.

Pulmo.

Iecur,

Cōfirmat.

**Sanguis
quare coa-
guletur.
Splen.**

Rhenes.

partibus motum præbet. Si verò quis interroget quomodo
 hoc quis sciat, quòd puer in vtero trahit & fugit: illi sic re-
 spondendum est. Pueri nascuntur sterces in intestinis ha-
 bentes, & ubi nati fuerint celerrimè ventrem, tum homi-
 nes, tum pecora exonerant. Atqui non haberent sterces,
 nisi in vtero fluxissent, Imo neque mammam statim vt na-
 tum est sugere nosset, si non in vtero fluxisset. Et de motu
 cordis ac venarum sic habet. Porro pulmo iuxta cor ita na-
 tus est. Cor ex humido quod glutinosissimum erat calfa-
 ciens cito exsiccauit, veluti spumam, fecitque antrosum, &
 venulas multas in ipso. Venulas autem ideo fecit. Quantum
 enim in glutinoso inerat frigidi, id ipsum quidem à calido
 colliquatum est, & liquidum euasit. Ab ipso verò glutino-
 so, tunica facta est. At verò Iecur sic compactum est. Quum
 vnà cum calido multum humidi conclusum esset, citra glu-
 tinosum ac pingue, frigidum superauit calidum, & conge-
 latum est. Huius signum hoc est: Quando quis victimam
 mactat, donec calidus fuerit, liquidus est sanguis, postquam
 autem perfrigeratus est, congelatur. Si verò quis ipsum con-
 quasset, & fibras eximat, non congelatur, fibræ enim fri-
 gide sunt & glutinosæ. Splen autem hoc modo constitutus
 est. Cum calido & glutinoso conclusum fuit, calidum qui-
 dem plurimum, frigidi autem minimum, tantum solum-
 modo quantum ad glutinosi compactionem satis erat: sunt
 autem id fibræ in splene existentes, & propter has fibras,
 mollis est splen, & fibrosus. Rhenes porro sic producti sunt,
 parum glutinosi, parum calidi, multum frigidi conclusum
 fuit, & ab hoc congelatum est, & durissimum viscus eta-
 sit, & minimè rubrum, quia non multum calidi simul con-
 stitit.

A stitit. Eadem de carnibus ratio est. Frigidum quidem con-
 stituit & compegit ac fecit carnem, glutinosum autem in fo-
 ramina transit, in foraminibus autem his humidum est, ve-
 lut in venis magnis. Calidum autem in toto corpore est, plu-
 rimum verò & humidi in corpore est, & frigidi multum in
 humido: tantum autem est frigidi, quantum congelare hu-
 midum ac liquidum potest, sed superatur à calido, quare
 etiam ab ipso diffunditur: Quòd verò humidum calidum
 est, hac demonstratione confirmatur. Si quis corpus homi-
 nis secet, vbicunque velit, sanguis calidus fluet, & quandiu
 sanè calidus fuerit, liquidus erit, postquam verò refrigera-
 tus est, tum ab intrinseco frigido, tum extrinseco, pellicula
 fit & membrana, & si quis hac pellicula detracta, modico
 tempore sinat, aliam pelliculam factam videbit, si verò quis
 hanc semper adimat, alia rursus pellicula è frigido genera-
 tur. Ceterum ea gratia plura dixi, vt ostenderem, quòd ex-
 tremum corporis ad aerem conuersum, necessariò pellicu-
 lam induit, præ frigido & ventis impetentibus. At verò ar-
 ticuli sic generati sunt. Quum ossa facta essent, quacun-
 que quidem ex ipsis pingua erant, celerrimè exusta sunt, quem-
 admodum etiam prius dictum superiore sermone. Quan-
 tum autem ex ipsis glutinosum erat, id ipsum exuri non po-
 terat, sed medio inter vstum & siccatum loco contentum, à
 calido in neruos, & saliuam ac mucum transiit. quantum
 autem ex glutinoso liquidissimum erat, hoc calfactum cras-
 sius redditum est, vt pote liquidum existens, & ex hoc sa-
 liua facta est. verum ex illo glutinoso vngues producti sunt.
 Etenim ab ossibus & articulis semper liquidissimum ipso-
 rum discedens, glutinosum redditur, & à calido siccatum ac
 arefactum, foras in vngues delegatur. Dentes autem poste-
 rius generantur ex hac causa. Ex ossibus capitis ac maxil-
 larum incrementum fit glutinosi, & quod ex pingui, inest
 à calido siccatum exurit, & sunt dentes reliquis ossibus
 duriores, quia nihil frigidi inest. Et primi quidem dentes
 nascuntur à victu in vtero, & postquam natus fuerit puer
 lactenti à lacte. Vbi verò hi exciderint à cibis & potibus,
 excidunt autem, ubi ad annos primi alimenti peruenerint,
 quibusdam etiam prius, si à morbido alimento nati fuerint.
 Fluximis verò quum septem annos impleuerunt. Qui verò
 postea.

Caro.

**Humidum
liquidum-
vt caloris
quid ha-
bet.**

**Tuniculæ
spiritus
aeræ &
frigus sem-
per super-
inducit.**

**Articuli iū-
cturæ.**

Nerui.

Vngues.

Dentes.

**Dentati eni
nascuntur.**

Maxillæ so-
læ ossium
venulas ha-
bent centri-
culisquæ.

Stercus qui
fiat.

Cibus &
porus om-
nia irrigat,
conseruant.
& augent.

Capilli.

postea enascuntur simul cōsenescunt, nisi præ morbo perforantur. Ceterum dentes propterea posterius aliis nascuntur. In maxilla venæ sunt, & hæ huic ossi soli inter omnia ossa, ex inferno ventre alimentū præbent. Ossa verò tale augmentum dant, qualia existunt, sed & alia omnia tale augmentum reddunt, qualia ipsa existunt. Etenim venæ ex vtre ac intestinis, in quæ cibi ac potus colliguntur, postquam hi fuerint calfacti, tenuissimū ac liquidissimum trahunt, crassissimum autē & fæx isthic relinquitur, computrescitque & fit sterces in inferioribus intestinis. Tenuissimū verò trahunt venæ ex ventre ac intestinis, quæ supra ieiunum intestinum existunt, atque hoc calfactis iam cibis. Vbi autem ieiunum intestinum transierint, & in inferiora intestina collecti fuerint, sterces fiunt. At verò alimentum vbi accesserit, vnumquodque talem speciem vniciq; reddit, qualia sanè erant. Singula enim ab alimento irrigata augmentum capiunt, calidum, & frigidum, & glutinosum & pingue, & dulce, & amarum, & ossa & alia vniuersa quæ in homine insunt. Et ob id dentes posterius nascuntur. Dictum autem à me prius est, quòd solæ ex ossibus maxillæ, ipsæ in seipsis venas habent: & ob id alimentum amplius in ipsas quàm in alia ossa trahitur, & quia vberius alimentum, & densiorem influxum habent, augmentum ipsæ à seipsis tale pariunt, quales sanè ipsæ existunt, atque hoc donec homo integer augetur: augetur autem vbi conspicuus euadit, conspicuus verò fit maxime à septennio, vsque ad decimum quartū annum. & in hoc tempore, tum maximi ex dentibus, tum alij omnes nascuntur, postquam exciderint hi qui ab alimento in vtero nati sunt. Augetur autem & in tertiu annorum septenarium, in quo adolescens fit, vsque ad quartum & quintum septenarium. Quin & in quarto septenario dentes enascuntur, plerisq; hominibus duo, qui sapientiæ dentes appellatur. Porro capilli sic nascuntur. Ossa sunt & cerebrum à quibus tale augmentum venit, utpote glutinoso circumcirca existente, quemadmodum & nervis, & pinguitudinis nihil inest. Si enim pinguitudo affuisset, ex calido sanè exusta esset. Fortassis autem mirabitur quis quòd etiam sub alis & in pube pili multi, & quibuscum in toto corpore existunt. Verum hic sermo de eo est, quòd vbi cunq; in corpore glutinosum est, ibi pili à calore

Alore fiunt. Auditus autem inde contingit, foramina aurium ad os durum & siccum lapidi simile pertingunt. Iam verò ad ipsum os est cauitas antrorsa. Strepitus autem ad durum firmantur, os autem cauum resonat per durum. Pellicula verò in aure iuxta os durum tenuis est, velut aranei tela, & omnium pellicularum siccissima. Quòd autem id quod siccissimum est maxime resonat, multa signa sunt. Quum igitur plurimum resonat, maxime audimus. Et sunt quidam qui de natura scribentes prodiderunt, quòd cerebrum est quod sonum edit. hoc autē fieri non potest. Ipsum enim cerebrum humidum est, & membrana siue tunica circum ipsum humida est & crassa, itēq; circum tunicam ossa. Nullum igitur humidum resonat, sed sicca, resonantia autem auditum faciunt. Olfacit porro cerebrum humidum existens, aridorum odorem vnā cum aere, per corpuscula cartilaginosa ipsum trahens. Cerebrum enim in cauitatem nasi pertingit, atque hac parte non est ante ipsum os aliquod, sed cartilago mollis velut spongia, neque caro, neq; ossiculum: & vbi quidem cauitas nasi sicca fuerit, ipsum seipso exactius arida olfacit. Aquā enim non olfacit, humidior est enim quàm cerebrum, nisi sit putrefacta. Putrefacta enim aqua crassior fit, & alia omnia. Quum verò nares humectæ fuerint, olfacere nō possunt. Non enim aerem attrahit cerebrū ipsum ad seipsum. Similiter etiam vbi cerebrum ipsum de seipso plurimum liquefecerit, in palatum, & fauces, & pulmonem, ac reliquum ventrem: cognoscunt autem hoc homines, & ex capite destillare dicunt, destillat autem & in reliquum corpus. Et est mo-
C dus ejus calidus. At verò visus propterea contingit: à cerebri membrana vena in vtrunq; oculum per os descendit: per has duas venulas, quòd est glutinosissimi tenuissimū de cerebro percolatur, & propterea ipsam circum ipsum oculum tunicam talem facit, quale est ipsum oculi pellucidum, quod ad aerem vergit, ad quod venti ac flatūs irruunt, eadē planē ratione quemadmodum de aliis membranis ac tunicis dixi. Sunt autē multæ hæ tunicæ præ oculis pellucidæ, quales ipsi existunt. Huic enim pellucido lumen & omnia splendida relucet, per hoc igitur relucens videt: quòd verò non splendidum est, neque relucet, per hoc non videt. Verum reliquum quod circum oculos est album, caro est. Quæ verò pupilla oculi appella-

Auditus
qui fiat.

Odoratus
causa.

Visus qui
fiat.
Visus quæ
causæ sint.

Pupilla
qualis.

Oculi hu-
mor qualis.

Sermo vn-
de.

A mutis
hoc confir-
mat.
Cantorum
exemplum.

Vitruuius
hinc sum-
psit.

Spiritus lo-
cutionem
& vocem
præbet.

Conceptus
in vtero
quotas.

appellatur, nigra apparet, ob id quod in profundo est, & tunica circum ipsam nigra sunt: tunicam autem appellamus id quod velut pellicula inest. Est autem non nigra si quis inspiciat, sed alba ac pellucida, humidum verò oculi, glutinosum existit. Saepè enim vidimus, in oculo rupto exire humorem glutinosum, & si quidem adhuc calidus fuerit, liquidus est, Postquam verò perfrigeratus est, siccus euadit, velut thus transparent. Atq; hoc & in hominibus & in brutis similiter habet. Cæterum oculum molestia afficit omne quod incidit, & venti irruentes, & alia quæ splendidiora sunt, quàm ipse est. Et si quis interroget, respondere licet, propterea quod consimilis coloris existunt. Quemadmodum os, & lingua, & reliquus venter, humida sunt. Sermonis porro facultas inde est. Totum corpus spiritum intro trahit, plurimum verò in cavitates sibi ipsi accumulatur. Is autem qui per inane foras currit, strepitum facit. caput enim resonat, lingua verò articulat, occurrens in faucibus, obturansque ac pellens ad palatum & dentes, claritatem eius facit. Si autem lingua semper occurrens non articulet, non posset homo clare disserere, sed singula à natura vnā vocem haberent. Huius signum est. Muti ex natiuitate disserere non possunt, sed vnā tantum vocem sonant, etiam si quis spiritum efflans sermonem proferre conetur. Manifestum autem hoc est, Homines ubi voluerint magnam vocem edere, attrahentes spiritum forinsecum, eum foras propellunt, & magnam vocem edunt, prout spiritus durat, postea verò vox contabescit. Sed & citharædi, quum ipsos vocem intendere oportuerit, spiritum quàm plurimum intro trahentes pronuntiationem extendunt, & vociferantur ac vocem magnam edunt, prout spiritus durat. Vbi verò spiritus defecerit, desinunt. Ex quibus manifestum est quod spiritus est, qui vocem edit. Vidi autem iam quosdam, qui sibi ipsi manu illata guttur penitus præsecuerant, atque hi viuunt quidem, verum nullam vocem edunt, nisi quis guttur constringat, hi autem sermonem proferunt, Manifestum verò, & hoc est, quod præfecto gutturo spiritum attrahere intro in cavitates non possunt, sed per præfectam partem exhalat. Sic sanè res de voce ac sermone se habet. Porro vita hominis septem dierum est. Primum etenim postquam genitura in vteros peruenit, in septem diebus

A diebus habet quæcunque corpus habere debet. Mirari autem quis possit, quomodo ego id sciam. Verum multa ego vidi hoc modo. Meretrices publicæ quæ sapius de seipis periculum fecerunt, ubi cum viris rem habuerint, sciunt quando in ventre concipiant, & postea conceptum intra se perdunt. Postquam autem iam perditus est, elabitur velut caruncula. Hanc carunculam in aquam coniectam si conspiciatur consideraues, omnia membra habere reperies, & oculorum regiones, & aures, & manus & manuum digitos, & crura, & pedes & pedum digitos, & pudendum, & reliquum totum corpus manifestum. Satis etiam manifestum est harum rerum peritis, quod mulier quum in ventre concepit, statim horret, & calor, & dentium stridor consequitur, & conuulsio occupat tum articulos, tum totum corpus, & vterum segnitie ac torpor. Et quæ puræ sunt, hoc perpetiuntur. Quæ verò crassæ & mucosæ hoc perpetiuntur, pleræque ex his mulieribus non percipiunt, nec cognoscunt. Certè quatenus mihi ostenderunt, hoc ipsum se cognouisse, eatenus scio ac prodo. Quod verò vita hominis septem dierum sit, etiam ex hoc manifestum redditur. Si quis in septem diebus nihil edere aut bibere velit, plerique quidem in ipsis moriuntur. Sunt autem qui ipsos transmittunt, & tamen moriuntur. Sunt etiam quidam, qui persuasi sunt, vt ne desperarent seipsum fame conscientes, sed comedere ac biberent: verum venter non amplius suscipit. Ieiunium enim intestinum in his diebus concreuit, moriunturque etiam illi. Sed & ex hoc coniectare licet, hominis vitam septem dierum esse. Puer septimestri partu, natus, pro ratione natus est, & viuit, & rationem talis habet, ac numerum ad hebdomadas ac septenarium exactum. Oñimestris autem natus nullus vnquam vixit. Nouem verò mensium & decem dierum partus fit, & viuit, & habet ad hebdomadas numerum exactum. Quatuor enim denarii hebdomadam, dies sunt ducenti & octoginta, In denarium autem hebdomadam septuaginta dies incurrunt. Habet autem & septimestris partus tres denarios siue decadas hebdomadam, & in vnaquaque decade septuaginta dies. Tres verò hebdomadam decades, ex toto sunt dies ducenti ac decem. Quin & morbi acutissimi sic hominibus sunt, præteritis diebus hebdomadæ

Meretrices
quæ docue-
runt.

Conceptus
signa.

Quota in-
dia.

Septime-
stris par-
tus.

Prænotio
morborum

Hippocratis Liber

Capitis vl-
cera.

Dentes pue-
ris quando
renascuntur.

domadis dimidiæ, aut vnius, in quibus iudicantur, & moriuntur aut sani euadunt: & tertij generis in vndecim diebus, hoc est vna & dimidia hebdomade: & quarti in duabus hebdomadis. & quinti in duodeuiginti diebus, hoc est duabus & dimidia hebdomadis. At verò alij morbi non habent, vt certa sententia pronuntiari possit, quanto tempore homines ab ipsis sani euadant. ad eundem modum etiam vlcera magna in capite ac reliquo corpore, quarto die inflammari incipiunt, in septem autem inflammatio sedatur, aut etiam quatuor & decem, aut duodeuiginti. Si quis autem diligenter medeatur, & vulnera in capite magna in hoc tempore non sedentur, homines moriuntur. Caterum inexpertus quispiam mirari queat, quòd septimestris puer nascatur. Ego quidem igitur hoc ipsum vidi, & quidem frequenter. Si autem hoc deprehendere vult, facile est obstetricis adire, quæ parientibus adsunt, & ex ipsis percuntari. Est autem & aliud signum. Pueri septem annis præteritis dentes expleant. Et in septem annis sunt & ratione & numero exacte hebdomades trecentæ ac sexaginta. Necesse est autem naturæ, quapropter in septem hæc singula dispensentur, ego aliis locis declarabo.

HIPPOCRATIS COI LIBER DE SEPTI- MESTRI PARTU, IANO CORNARIO MEDICO PHYSICO INTER- PRETE.

Macrobius
& Galenus
in Epide-
miarum com-
mentariis
hoc disse-
nit.

SEPTIMESTRES autem nascuntur diebus ceterum & octuaginta duobus ac dimidio, & insuper accedente diei particula. Si enim primi mensis dies quindecim supputaueris, deinde quinque mensium, dies ceterum quadraginta septem ac dimidium: In vndese-
raginta enim diebus quam proximi duo menses perficiun-
tur.

De Septimestri Partu.

49

A tur. his igitur sic habentibus, ad septimum mensem super-
sunt dies non plures quam viginti. Et est tota summa dimi-
dij anni, vnà cum aliquantula diei parte. Quum itaque ad
hoc perfectionis principium partus peruenerit, maturescente
fetu, & robore multum augescente, in perfectione magis
quam aliis temporibus pelliculæ in quibus ab initio nutri-
tus fuit, quemadmodum spicarum membranæ laxantur, ad
id coactæ antequam fructus perfecte maturelcat; & fortissi-
mi ac plenissimi fetus violantes ac dirumpentes pelliculas,
partum fieri cogit, & plurimi ex his pereunt. Quum enim
parui sint, transmutatione maiore quam alij vritur, & qua
draginta dierum afflictionem perferre coguntur, ex vtero
egressi, id quod etiam in decimestris multos peremit. Sunt
autem ex his septimestribus qui etiam superstites manent,
ex multis pauci. Propterea quòd ratio & tempus in quod e-
nutriti sunt in vtero, constitit, vt omnium participes sint, quo-
rum etiam perfectissimi participes existunt, maxime qui su-
perstite manent, & processerunt de matre prius pariente,
vtpote in octauo mense agrotaturi. Si enim in his laboribus
succedant, vt in conspectum prodeat puer, impossibile est su-
perstite esse, ob prædictas affectiones, quas ego octimestres
perimere dico. Imò etiam multos decimestres. Caterum mul-
ti fetus septimestris ætatis quum pelliculæ laxantur, sece-
dunt in id quod cedit, & hic alimentum sumunt, primos qui
dem quadraginta dies laborantes, alij plus, alij minus: pro-
pter permutationem autem ex locis & pelliculis quæ ipsos
aluerunt, transmutantur, & pro vmbilico, trahunt & transu-
munt etiam per matrem labores. Pelliculæ enim dum ten-
duntur, & vmbilicus conuulsus, dolores matri inducunt. Et
fetus ex antiquo vinculo exsolutus, grauior redditur. Multæ
verò mulieres etiam febriçitant his contingentibus, quædam
etiam pereunt vnà cum foetibus, verum omnes in breui ex hoc
contaminantur ac inquinantur. Aiunt autem & octonos me-
ses difficilime vteros ferre, recte id dicentes. Est autem octauus
mens non solum hoc tempus, sed & dies accedunt à septimo
mense, & à nono, & ab ipso anno. Verum dies non similiter,
neque dicunt, neque cognoscunt mulieres. Decipiuntur enim
ex eo quòd non eodem modo fiunt, sed aliquando à septi-
mo mense plures dies accedunt ad quadraginta, aliquando
à nono

Cur sepi-
mestres e-
dantur.

Cur pauci
septime-
stres viuunt.

Cur plus
minùve
quidam
septime-
stres par-
tus affici-
tur.

Cur octa-
uus mensis
grauis sit.
Cur femi-
næ in cõce-
ptu errant.

Hippocratis Liber

à nono Tunc enim fieri necesse est, prout contigerit mulierem in ventre concipere, tum mense, tum tempore. Mensis autem octauus minimè dubius est, secundum hunc enim cōtin-
git, vt iudicatio difficilis existat. Et mea sententia pars etiā in undecimo mense, mensis est, vt hic satis memorabilis existat. Porro mulieribus de partibus fidem derogare nō oportet, dicunt enim omnia, & semper dicunt, & semper proferrunt. Neq; enim aut opere, aut sermone persuasæ sunt, sed ex eo quod cognouerunt in corporibus suis cōtigisse. Licet autem & volentibus aliud dicere, Quæ verò iudicio prædixæ sunt, & victoriā de hac sententia pronunciant, semper dicunt ac testantur, nasci septimestres, & octimestres, & nouimestres & decimestres, & vademestres: & ex his octimestres nō superstitēs manere. Dicunt autem & abortus plurimos in primis quadraginta diebus fieri, sed & reliqua conscripta his accidere, in quadragenariis, ac in singulis mensibus fieri dicunt. Quam autem septimo mense pellicula dirumpitur, & fetus secesserit, labores qui circa octauum mensem, & sextū quadragenarium, in partu fieri traduntur, corripit. hoc autem tempore præterito, quibus bene futurū est, inflammationes tum fetus, tum matris exoluuntur, vt venter molliatur, & tum mor à præcordiis & laterū mollitudine descendat ad locos inferiores, ad facilem partus tempore progressionem. & septimo sanè quadragenario plurimo tempore fetus isthic existunt. Nam loci ipsi molles sunt, & transmigrationes ipsis faciliores ac frequentiores fiunt, & propterea ad partum magis solubiles consistunt, & mulieres per hos vltimos dies ex toto quadragenario facilius vteros ferunt, donec cōtingerit fetum verti. Postea verò dolores partus ac labores incumbunt, donec à puero & à secūda mulier libereatur. Quæcūq; verò mulieres multos pueros pepererunt, & quidam ex ipsis claudus natus est, aut cæcus, aut aliud quoddā malū habens, aut in hoc puero octauum mensem ipsas difficiliter transgressisse, quā in his quos pepererūt nihil mali habentes. Fetus enim manens in octauo mense fortiter agrotat, vt etiā morbus abscessum ac ablationē sine mutilationē alicuius partis fecerit, quemadmodum etiā viris fortes morbi faciūt. Qui verò fetus in alio tempore fortiter agrotat, pereunt prius quā ipsi abscessus eiusmodi fiat. Quicunque autem octimestres fetus

Quid agat
partus ie-
primo men-
se.

Quæcūq;
di, cæcive
partus eadē
sur.

De Septimestri Partu.

50

A fetus non valde agrotant, sed iuxta vnam aliquam partem, ex secellu afflictionem pertulerunt, quadraginta quidē dies in imbecillitate tranfigūt, & plurimū in vtero, propter prædictas necessitates, sani autem fiunt. Quicūq; autem natus fuerit in his quadraginta diebus, eum impossibile est superstitem manere, agrotanti enim adhuc ipsi in vtero transmigrationes & afflictiones post partum accedunt. Quicūq; verò agrotans in vtero ad nonū mensem peruenerit, & in hoc mense natus fuerit, superstes erit. Et superuivuit quidem nō minus hi quā septimestres, verū pauci etiam ex his educantur. Neq; enim crassitudinem habent, quā perfectissimi habent, & labores in vtero non diu ante tolerauerunt, vt tenuis euaserint. Seruabitur autem vel maximè talis puer, si nouem mensium fuerit in exitu, fortior autem euadet etiā is, qui plurimū abest à morbis, qui octimestribus accidere solent. Qui enim in septem quadragenariis nascuntur, decimestres appellati, ob id maximè educantur, quod fortissimi sunt, & plurimū à vulgariū puerorū tempore absunt, in quo affliguntur quadraginta agrotantes diebus, circa octauum mensem. Declarant autem de morbis & afflictionibus octimestrium, etiā nouimestres tenues nascentes. Iuxta multitudinem enim temporis, etiam magnitudo corporis cōtingit, ex morborū afflictione progressus, & non velut septimestres carnosī gignuntur, & crassitudinem probè coactam habentes, vt qui tempus quo in vtero gestabantur sine morbis transegerunt. Verū enim uerò cōceptus, & abortus, & partus mulieribus in eo tempore, in quo etiam morbi, & sanitas, & mors omnibus hominibus fiunt, hæc verò omnia partim secundum dies, partim secundum menses, partim secundum dierum quadragenarios, partim secundum annum, significationem sui præbent. In omnibus enim his temporibus insunt ad vnumquēq; & vitia multa, & hostilia multa. Ex vitilibus igitur, sanitas & augmentū contingit, ex contrariis, morbi & mors. Dies quidem igitur maximè insignes in plurimis sunt, primi & septimi, multum potentes in morbis, & multum in fortibus. Nam plurimi abortus in his diebus fiunt, nominantur autem tales effluxus, non abortus. Verū alij dies intra quadagesimum insignes quidem minus sunt, multi verò iudicant. Cæterum in mensibus, eadem quæ

Qui post
enxum vi-
uant.

Cur maci-
lenti fiant.

Decime-
stres cur e-
ducuntur.

Concep-
tus & cætero-
rum decre-
torium.

Quæ faciāt
hæc.

Dierū ob-
seruatio.

Quantum
dies & mē-
ses possint.

Hippocratis Liber

in diebus fiunt, iuxta rationem insunt. Menses enim mulie-
ribus sanis singulis mensibus apparent, tanquam peculiare
in corporibus vim mensis habeat. Vnde sanè septimi men-
ses his quæ utrum gestant, foetus in principium perfectio-
nis constituunt. Pueris verò ubi septem menses à natiuitate
impleuerunt, tum alia vtilia in corporibus fiunt, tum dentes
in eo tempore apparere incipiunt. Eadem ratio est etiam in
decretoriis diebus, si quidè fortassis vnà cū his quos recensui
cōiungere, quis velit historię ac cognitionis gratia referen-
tur. Etenim medicum qui a grotorum salutem rectè conie-
ctare volet, animaduertere quidem oportet, & contemplari
omnes dies, ex paribus verò decimum quartū, & vigesimū
octauum, & quadragesimum secundum. Hic enim terminus
ponitur à quibusdā pro harmoniæ ratione, & integer ac per-
fectus numerus, verum ob quam causam, longius fuerit in
præsenti exequi. cōtemplari autem sic oportet per ternarios
ac quaternarios, ternariis quidè omnibus copulatis, quater-
narios autem, duobus ad duos connexis. At verò quadra-
genu primū in foetibus iudicāt. Quisquis enim primos qua-
draginta dies trāsmiserit, abortus effugit ex omni causa cō-
tingentes, plures autem fiunt in primò quadragenariò abor-
tus, quàm in aliis omnibus. Hoc autem tempore præterito,
fetus fortiores sunt, & ipsorum corporis per singula mem-
bra discretio fit: & masculorum quidem partes omnes valde
conspiciuntur sunt foemellæ verò in hoc tempus, carnes appa-
rent exortus ac processus solum habentes. Similia enim lon-
gius tempus in simili sunt, & tardius discernuntur, propter
consuetudinem & amicitiam: quanquā aliās quum à matre
segregatæ fuerint, filix citius quā filij pubescant, & sapiant,
ac senescant, propter corporum imbecillitatem, & victus ra-
tionem. Alter quadragenarius est, in quo circa octauū men-
sem foetus in vtero agrotant, de quibus hic totus sermo in-
stitutus est. Tertius est, in quo ubi nascantur pueri etiā ma-
lè adfici, si effugerint quadraginta dies, apparent magis ro-
busti ac sapientes. Nam & splendores clarius vident, & stre-
pitum audiunt, quod prius non potuerunt, tanquam incre-
mentum habeat hoc tempus, cum iuxta alia, tum iuxta sa-
pientiam ex corpore elucescentem. Peculiarem quidem sa-
pientiam in corpore inesse manifestū est, in prima sanè die.
Nam

Puerum pa-
rium obser-
uatio.

Conforma-
tionis tem-
pus in vte-
ro.

Qui pueri
læ & pueris
differant.

Quid sua-
pre natura
pueri sa-
piant.

De Septimestri Partu.

51

A Nam in somnis, statim ubi nati sunt pueri, ridere & plorare
videntur. Vigilantes quoque sua sponte statim ridet ac plo-
rant, prius quàm quadraginta dies transeant. Non ridet au-
tem, etiam si titillentur ac irriterentur, priusquàm hoc ipsum
tempus transeat. habet autem vires in muccis: quāquā
mors etiā per fatum sit sorte designata, ut hoc ex iplo omni-
bus sit, quod omnia existentia quæ naturā ex iisdem habent,
transmutationes per tempora venientia habeant. Declaratur
autem in singulis, quum alia nascantur, alia corrumpantur.
Porro anno fiiente multi quidem morbi fiunt, multæ etiam
sanitates, iuxta temporis rationem, ad menses, & ad singulos
dies. Septenarius autem annorum, cum alia multa in ignibus præua-
corporibus fiunt, tum dentes pueris exidunt, & alij nascun-
tur. Quæ enim in corporibus fiunt, ea scribam.

Mors & ca-
tera cur fi-
ant.

Septimana
in corpori-
bus præua-

*Principium autem huius septimestris
in alijs codicibus sic ha-
beatur.*

D E septimestribus autem quidam sic dicit, quod nego-
tium oculis nondum vidi, sed tantum audiui. Quo au-
tem modo mihi fieri posse videatur, declarabo. Multæ natu-
ræ mutationes, conuersiones, & excessus in animalibus & ar-
bustis, exterisq; satis, sponte nascuntibus a uo perpetuo, lo-
gōq; fiunt: nam alicubi iam scemina & mas multis manibus,
oculis auriusq; cōformati, natiq; sunt, variisq; alijs formis.
C concreta ora, & ossa alij habentes mirandam naturæ præua-
ricationem, mutationem, & excessum. cuncta enim tempo-
ribus labentibus & discreta, & cōfusa & peculiaria perficiun-
tur. Nam secundum priscam generationem, cum omnia ani-
mantia condita & creata sunt, sic conformata fuerunt. Scitō-
que etiam nunc eodem modo & per eadem secundum leges
& ritè cuncta conformari nasciq; posse. Mihi verò (quemad-
modum homini circa septimestria desinienti datur) hæc sta-
ta specie, pro cœli, terræq; benignitate, quemadmodum fru-
ctus oriri videntur. Quod videre est in Aegypto, ubi omnia
perfecta nascuntur, & perficiuntur, multa etiā & per annum
aggregatione, Nilive inundatione scaturiunt. Simili modo &
circa animantia septimestriq; perfecta vitaliāq; illic omnia
nascun-

De mēbris
agnascenti-
bus.

Terræ Ae-
gyptiæ se-
cunditas.

Quid ad si nascuntur. Quamobrem si quæ conceptura est, vti sibi suc-
cessionem pariat, bene habeat, virque ad eam rem demit-
tendam promptus, præstòque sit, corpus siue corporis alueus
creatur & perficitur. Collatio enim & concordia, validaque
necessitas & vis cogit, vti perficiatur & adolescat suo fatori
non dissimile. Nam si maior minorve, & dissimilis forma &
figura sit, illi vnde orta est perfecta non haberetur. Quare
dicitur, statuitòve, medium quid esse in magno negotio, con-
formationem rymòne. Si ergo conformatio aliqua ad ho-
mines peruentura est, leni & initi modo perueniat necesse
est, perque hominum commoda. si minus, quidam præpu-
bescent & præsenescunt, quemadmodum qui præsenescunt,
& si ritè & secundum legem fiat. Conformatiòque conta-
bescit, & ad osium còmoda, fibrarum venarum, neruorum,
viscerum, intestinorum, vteri, ceterorumque perfectionem
còuertitur. Sed forsitan aliqui petent, cur octimestria, & tri-
mestria non viuant? quoniam fluxi paruulique sunt, quædã
enim sic æuam, & ætatem nata sunt & per similia còforma-
ri & discerni consueuerunt, quemadmodum quæ in terra se-
runtur & plantantur. quædam enim pluribus, quædam pau-
cioribus diebus nascuntur secundum tempus. Tempus au-
tem solis & lunæ circuitu perficitur, & sequitur, nec etiam
vndecimestres, nec duodecimestres secundum eandem ratio-
nem horum viuent, donec pueruli sunt: nihil enim præter
sua vestigia & naturã sit, aut adolescit, nec etiam si quid fa-
bulentur. Sed cuiusque conformatio, forma figuræ, & si-

Cur octime-
stres & tri-
mestres nō
viuant.

Temporis
autores sol
& lunæ sūt.

Quæ prius
conformen-
tur.

mililitudo, siue rymos, secundum naturalem legem perfici-
tur, & ritè finitur. Nam naturalis machinatio cun-
cta in oculos, vel aures, vel nares, vel os trans-
fert: quæ conformationibus his continen-
tur, vel per alias concretiones, syn-
crisève absumit. Quare nunc
periti cū sint, conceptus
omnes noscent quæ
prius excogi-
taui.

⁵²
HIPPOCRATIS
COI LIBER DE OCTI-
MESTRI PARTU, IANO
CORNARIO MEDICO
PHYSICO INTER-
PRETE.

DE octimestri partu sic sentio. Impossibile
esse vt duas consequenter succedentes affli-
ctiones pueri ferre possint, & propterea
octimestres non superstites manere. Con-
tingit enim ipsos consequenter affligi, tum
ea quæ in vtero sit afflictione, tum ea quæ
in partu accedit, & ob id nullus octimestris vitalis est. Insu-
per & decimestres appellatos, in septem quadragenariis die-
rum magis in lucē edi sentio, & maxime cōtingere vt edu-
centur. Nam perfectissimus est fœtus in primis quadragin-
ta diebus, vbi verò plures accefferint, perit. Coguntur enim
multa in paucò tēpore assumentes ac perferentes, multum
ægotare, ex quibus mors cōsequitur, incipit autē laborare
puer ante partum, & interitus periculū subit, quum in vtero
vertitur. Producentur enim omnes sursum habentes caput,
pariuntur autē multi in caput, & securius discedunt ac libe-
rantur his qui in pedes pariuntur. Flexibiles enim corporis
partes nō impedimēto sunt, puero in caput exeunte. Verū
quum in pedes prodierit, obturamenta cōtingunt. Versiones
scilicet in vtero, & alia pericula, & vmbilici puerorum iam
sæpe circa colla apparuerunt. Si enim iuxta partem quam-
cunque vmbilicus fuerit in vtero porrectus, magis hac parte
puer vmbilici circumactionē, dum vertitur, faciet, quàm cir-
ca cernicem. Si verò iuxta humerū, vmbilici circumactionē
retrahit, hoc autē vbi sit etiā matrem magis laborare neces-
se est, & puerum aut perire aut difficilins exire. Quare mul-
ti iam pueri principiū morbi intus nati prodire, & conse-
quenter alij perierūt, alij morbidī superuixerunt. Quicunq;

Cur octi-
mestria nō
viuant.

Quando
partus peri-
clicatur.

Melius in
caput exe-
unt.

Multī de
veterē mor-
bos trahūt.

Qui probe verò probè ac tuto prodierint, & in conspicuum exierint, de D
coaielcā. repente ex necessitate in ventre liberati, & crassiores ac ma-

iores, quàm pro ratione statim existūt, his nō ex augmento, sed laxo tumore id contingit, & multi sani ex his perierunt. Si enim tumor nō rescidat citius quàm tertio die, aut paulo se-

Mutatio lo-
ci & cibo-
rum quid
posuit.
Proprietates
umbilici.

rius, morbi ex ipso fiunt. Quare etiā alimenta ac respiratio-
nes periculose mutantur. Si quid enim morbidum inducunt
per os & per nares inducunt: & pro eo quod tanta ingeratur
edulia quāta sufficiunt, & ea etiā nō superentur, multo plura
ingeruntur: vt necesse sit & cogantur prae ingestorum copia,
& prae ipsa adeo affectione, qua pueri corpus affictum est,
alia quidē per os & nares rursus exire, alia verò per intesti-
num ac vetricā inferne transire, antea nullo horum ita cōtin-
gente. Sed & pro flatibus ac spiritibus, & humoribus ita co-
gnatis, cum quibus necesse est in vtero consuetudinē ac be-
nevolentia habuisse omnibus peregrinis vtitur, crudioribus
ac ficcioribus, & minus mansuctis, vt necesse sit dolores obo-
riri multos, plerisque etiā mortes: quandoquidē etiam viris
transmutationes locorū ac victus, morbos faciunt. Eadē ra-
tio est & de vestibus. Pro eo enim quod carne & humoribus
induti fuerunt, illiq; tepidis ac liquidis & cognatis, tales ve-
stes pueri induunt quales ipsi viri. At verò umbilicus per
quem alimēti ac spiritus ingressus pueris contingunt, solus
ex omni corpore vtero adheret, & per hunc introitus ac in-
gressus ingredientium particeps fit, reliquae partes conniunt,
& nō prius apertae sunt, quā vbi in exitu fuerit puer ex ven-
tre. Quum autē in exitu fuerit, reliquae omnes aperiuntur,
verū umbilicus attenuatur, & cōniuet ac resiccatur. Quem
admodum autē in his quae ex terra nascuntur, fructus pleni
ac maturi secerantur, ac decidunt, iuxta discriminationem
qua parte inhaerent: Sic etiā pueris maturis ac perfectis, um-
bilicus quidē cōniuet ac clauditur, reliqua verò aperiuntur,
vt & ingredientia fuisse possint, & exitus habeant secundum
naturam, quibus necesse est viuere vt. Singula enim separantur
iuxta modū quo agmina cōgregantur repentina: optima
autē sunt, quae maxime soli cōnutrita sunt. Caterūm de-
cimēstres & vndecimēstres partus, ex septē quadragenariis
eodem modo fiunt, velut ex dimidio anno septimestres. Plu-
rimis enim mulieribus necessarium est in ventre cōcipere,
post

Decime-
stres & vn-
decime-
stres & se-

A post menstrua purgamenta, vbi ab his exoluta fuerint. Opor-
tet igitur mulieri tempus dare mensis, in quo ipsa purgatio
continget: & hoc tempus quibus breuissimum fit, tres sunt
dies, Plerisque autē multo plures. Sunt autem & alia multa
impedimenta etiā in viris, ex quibus conceptus retardatur.
Oportet autem vel maxime hoc cōsiderare. Quod nouilun-
nium quod dies vnus existit, exactissimē trigesima mensis
pars est, duo autē dies, fermē quindecima mensis pars sunt.
Tres verò dies, pars mensis decima sunt, & reliqua iuxta ho-
rum rationem, & non est possibile in paucioribus partibus
fieri, neque menstruorum solutionē, neque fortuum conce-
ptionem. Ex his igitur omnibus necessariū est plerisque mu-
lieres circa plenilunium, & ultra in ventre concipere, vt du-
centi & octoginta dies, saepe vndecimum mensem apprehen-
dere videantur, tot enim dies septem quadragenarios con-
stituunt. Nam quum ultra plenilunium mulier concipit, ne-
cessē est eum conceptum vndecimum mensem attingere ac
apprehendere, quo ad vltimum circuitum, perueniat.

ptin estres
quando pa-
riantur.
Conceptus
varietas.

H I P P O C R A T I S

C O I L I B E R, D E S V P E R -

F O E T A T I O N E, I A N O C O R -

N A R I O M E D I C O

P H Y S I C O I N T E R -

P A R T E.

V M superfoetarit mulier, si primum pue-
rum in medio vteri habuerit, superfoeta-
tio elabatur, à primo ac veteri expulsa. Si
verò in altero cornu superfoetationem ha-
buerit, posterius ipsam insuper parit non
vitalem, nimirum vitalitate vbi vterus la-
xatus & humectus fuerit exsoluta. Si verò nō statim secedat
superfoetatio, dolores exhibet, & fluxum foetidum, ac febrē:
& facies intumescit, tibiq; ac pedes, & si pereat, cibū auer-
satur

Quae super
conciplant.

satur donec exciderit. Superfœtât autem mulieres, quarum D
stomachus id est vteri os, post primum cœceptum non clau-
ditur ita valde, idque apparentibus signis constat, clauditur
autem post superfœtationes quæ posterius insuper pariun-
tur. Si superfœtatio nondum partium discriminationē ha-
beat, sed caro sit, non quidem intumescit, sed putrescit do-

ne ex vtero exeat. Si cui exeat secunda pueri in vtero, prius-
quam puer foras procedere incipit, ægrè parit: & magis ad-
huc periculose, si caput non præcedat. Si verò alicui vna cum
secunda puer foras exierit, & ad stomachum, id est os vte-
ri progressus, rupta secunda emerferit, magis faciliè parit.
Itémque si puer quidē foras prodit, secunda verò adhærescit,
& seipsam retrahit, atque isthic manet. Quum puer non vi-
talis futurus nascitur, caro ipsius vngues supereminet, vn-
gues verò tum in manibus, tum in pedibus deficiunt. Quum
vitali puero nascente manus præminuerit, primum retrò
retrudenda est, donec retruseris: & si ambæ præminuerint,
ambas retrudes, Et si crus præminuerit, etiam hoc repelles.
Vbi verò ambo crura in propatulo manserint, neque aliò
processerint, fomento vti opus est, à quo humectissimus vte-
rus reddatur. habeat autem odorem ipsum fomentum. Et
quum caput in propatulo fuerit, reliquum verò corpus in-
tuserit, etiam sic fomento vteris. Et quum pars corporis in
vtero, pars in pudendis, pars extra pudenda intumescit ac
manet, etiam sic fomentum adhibebis. Et si quidē à fo-
mento processerit, satis est: sin minus, os vteri elaterio craf-
so aqua diluto oblines, quo partum producat. Sed & à poti-
bus ac cibis partus promonendus est, & pudenda ipsa cera-
to illinenda, si ficciora quàm ex re est, esse tibi videbuntur.

Quo pado
partus edu-
catur.

Quomodo
partus mor-
tuus educer-
tur.

Quum pueri capite ex stomacho apparere, reliquum corpus
procedere non vult, puer autem mortuus est, digitos aqua
madefactos inter stomachum ac caput immittito, & in or-
bem circumducito, deinde subdium sub mentum digitum
in os intrudito, ac foras trahito. Quum verò reliquum cor-
pus extra pudenda fuerit, caput autem intus, in pedes videri
cet prodeunte foetu, postquam digitos in orbem circumdu-
xeris, ambas manus inter stomachum ac caput aqua præma-
defactas immittito ac extrahito. Si verò extra stomachum
fuerit, verum intra pudenda, immisisis manibus apprehen-
sum

A sum capite educito. Si porrò foetus intus maneat mortuus, &
non possit neque sponte, neque per medicamenta iuxta na-
turam excidere, manu cerato maxime lubricante vncta,
deinde in vterum intrusa, humeros à collo magni digiti co-
namine deducito. Oportet autem ad huiusmodi etiam vn-
guem instrumentum in magno digito habere, & distractio-
ne facta manus educere, deinde rursus immisisa manu, ven-
trem diffundere, & ex diffusio intestina sensim eximere: dein-
de his exemptis latera confringere, quo confidens corpu-
sculum leuius ac expeditius fiat, & facilius exeat non tumi-
dum existens. Cæterum si secunda non faciliè excidat, ma-
ximè quidem ad foetum appendere sineada est, & puerpera

Secunda qui
extrahatur.

velut super sella ventri exonerando destinata, lasanum Græ-
ci vocant, locanda. Sit autem in altum extructa sella, vel si-
mile quiddam, quo foetus dependēs gravitate sua secundam
simul extrahat. Sensim autem hoc faciendum est, nō violen-
ter, ne præter naturam diuulsa, inflammationem inducat.
Substernere igitur lanas molles quàm maxime recens car-
minatas foetui oportet, quo paulatim remittant ac confidat,
Aut vtres duos copulatos aqua plenos supponere, & supra
vtres lanas insternere, & supra has puerum, deinde vtun-
que vtrem stilo perforare, quo paulatim aqua effluat, effluen-
te autem aqua, vtres remittunt ac confidunt, confidentibus
autem vtribus, foetus vmbilicum attrahit, vmbilicus verò
attrahit secundam. Si verò supra lasanum, vel simile quid-
dam puerpera sedere nequeat, super reclinatam sellam per-

foratam collocetur. Si verò adeò debilis est, vt omnino se-
dere non possit, lectum, quàm erectissimum à capitis parti-
bus struemus, vt deorsum declinet ac repat, & sic foetus gra-
uitas quàm maxime simul secundam trahat. Verum puerpe-
ram sub alis, foris ad lectum fascia, aut loro lato ac molli, al-
ligare oportet, vt ne quū erectus sit lectus, corpus ipsius de-
orsum feratur. Iuxta eundem autem modum etiam si vmbi-
licus abruptus sit, aut etiam ante tempus recisus, moderatè
grauibus ponderibus appensis, secunda educationem facere
oportet. Optima enim hæc curatio in talibus existit, & mi-
nimè lædit. Si cui puer in vtero immoriatur, & non egredia-
tur humido vtero existere, & quum iā nō habeat ampliùs hu-
miditatē, sed siccatus fuerit vterus, primū quidē intumescit

puer.

Quid fa-
ciat vmbi-
licus ru-
ptus, vel
ante tem-
pus absci-
sus.

puer, deinde colliquescent ac putrescent carnes, forasque effluunt, postremum autem ossa procedunt: & fluxus aliquando corripit, si non prius moriatur. Quum puer immortalis fuerit, tum aliis signis coniectare id licet, tum iubere, ut aliquando in dextro latere iaceat, aliquando in sinistrum transmutetur. Translabitur enim in utero puer eo quod mulier se vertit, velut lapis aut aliud quiddam, si mortuus fuerit, & pectinem frigidum mulier habet. Si vero viuatur, & pectus calidus est, & venter totus translabitur una cum reliquo corpore extectus, & in ipso nihil translabitur absque reliquo corpore. Si cui ex partu laboranti fluxus multus sanguinolentus citra dolorem, ante puerum prodeat, periculum est puerum mortuum exolendum esse, & non vitalem processurum. Prægnantibus mulieribus plerisque stomachus vteri propè extat ante partum. Mulier prægnans si non coitu utatur, facilius à partu liberabitur. Quæ gemellos gestat, eadem die parit velut concepit, habet autem utrosque pueros in una secunda. Muliere agrè pariente, si puer in genitalibus locis hæreat, & non facile exeat, sed cum labore ac medicæ machinamentis, tales pueri modicæ vitæ sunt. horum vmbilicum secare non oportet, priusquam mingant, aut sternutent, aut vociferentur, sed sinendi sunt, & mulier proximè apud puerum permaneat, & si sitierit, aquam mulsam bibat, & si vmbilicus inpletur velut stomachus, & moueatur, aut puer sternutet, aut vocem rumpat, tunc sanè leceatur dum puer respirat, si verò non inpletur vmbilicus, neque moueatur, tempore accedente viuatur. Prægnantem mulierem si aliter non cognoscas, oculi tracti & cauiore sunt, & candidum oculorum albedinis naturam non habet, sed liuidius existit. Si quæ partui vicina sit, & oculos cauos habeat, & facies intumescat, & ipsa tota itemque pedes tument, ut velut à pituita alba apprehensa appareat, & habeat aures albas, & summum nasum album, & labia liuida. ea ipsa mortuos gestat quos pariet, aut vituos prauos, & non vitales, & exangues, utpote morbosos, aut prius peperit non vitales. Huic sanguis in aquositate conuersus est. Oportet igitur tali post partum odorata in vultum apponere, & comedere ipsam ac bibere odorata. & primum in facie nasus summus insignis euadit, ac colorem recipit. Si quæ prægnans terram edere concupiscat, aut carbones, ea quæ

Partus immortalis signa.

Cum fluore cruciatus partus præcedit, periculum est.

Quæ facile pariant.

Quando vmbilicus non statim secandus est.

Signa grauidæ.

Quæ partum mortuum gestat.

Quum grauida terram

A edit, in capite pueri ubi natus fuerit, signum à talibus appareret. Mulierem id nosse expedit, utra mamma ipsi maior est, illic enim fetus existit. Similiter autem & oculum considerabit. Maior enim & splendidior omnino erit intra palpebram, etiam eius partis, cuius mamma maior existit. Si cui ab appolitis in valuum non valde fortibus, dolores in articulos perueniant, & stridor dentium corripit, & membris tendatur, ac oscitat, hanc magis concepisse spes est, quam eam, quæ nihil tale patitur. Mulier quæ præter naturam crassa est, ac pinguis, & pituita repleta, non concipit hoc tempore. Quæ verò ex natura talis est, horum gratia concipit, si non aliud quiddam ipsam impediatur. Mulieribus plerisque quum menses apparituri sunt, stomachus vteri in seipsum contrahitur, magis quam aliàs. Mulier quæ facile concipiebat, si prægnans esse desinit, bis per annum à manibus ac cruribus venam secari sinat. Si cui dolores in coxendice, aut in capite, aut manibus, aut aliqua alia corporis parte fuerint: quum verò prægnans est, desinunt, conceptu autem ab utero exoluti rursus insunt, odorata & bibere, & ad vteri os apponere conducit. Quum mulieri alicui conceptus gratia medeberis, ubi purgata esse videbitur, & os vteri rectè habuerit, lauetur, & caput confricetur, nullo autem vngue illinatur, deinde linteam inodorum lotum circum capillos ipsos circumdatum, reticulo loto aut nihil olenti obliget, ita ut primum linteam ipsum capiti imponatur, postea quiescat galbano ad vteri stomachum appposito, quod coctum ac mollium sit ad ignem, & non ad Solem. Deinde manè deposito reticulo cum linteo, verticem suum alicui olfaciendum exhibeat, & si quidem oluerit, probè purgata est, sin minus, malè. Hæc autem ieiuna faciat, & si non fecunda fuerit, nunquam olebit, neque purgata, neque aliàs, & si prægnanti idem medicamentum apponatur, neque sic probè olebit. Quæ verò prægnans futura est frequenter, & facile concipit, ac sana existit, etiam si non apposueris neque purgaueris, vertex ipsius olebit, aliud verò nihil. Vbi autem omnia probè videbuntur, & ad virum accedere oportuerit, mulier ipsa ieiuna sit. Vir autem non ebrius, frigida lotus, & commodo alimento nutritus. Et si cognouerit mulier genituram se concepisse eo tempore virum non accedat, sed quiescat. Cognoscat autem si quidem vir se

vel cariores edunt, quid eueniat. Quæ parte sit partus.

Crassæ præter naturam cur non concipiant.

Conceptus qui paritur.

emisse

Cur quæ-
dā parrus
bimestres,
vel maio-
res perdāt.

Medela.

Purulentæ
vulvæ caus-
a & mede-
la.

Eruce ti-
thymali-
dis.

Scarabzi.

emississe dixerit, ipsa verò præ siccitate ignorauerit. Si verò D
vterus rursus in pudenda genituram reddat, ipsiq; humecta
fiant, rursus cum viro coeat, donec concipiat. Mulier quæ
concepit quidem, perdit autē fetus bimestres, exacte in eo-
dem tempore, & neque prius, neque posterius, atque hoc ite-
rum atq; iterum perpessa fuerit, imò si etiam trimestres aut
quadrimestres, siue vetustiores perdiderit, iuxta eūdem mo-
dum. Talibus vteri puero augeſcente, & bimestre aut trime-
stre, aut quantumcunque tempus transgrediente, si quando
etiam aliàs augeſcit, in maiorem amplitudinem non porri-
guntur, ita ut non amplius sufficiat capiendo fetui, sed pro-
pterea perditur eodem tempore. Huic cucumerarium me-
dicamentum in vterum dare oportet, ipsumque distendere
ac inflare pharmacis appositis hisce. Cucumeris sylvestris
medulla contundatur ac cribretur, deinde modicum de ipsa
melle cocto copiosiori misceatur, addito silphio modico: sit
autem velut dixi, mel coctum. hoc circum specillum obliua-
tur, crassitudine formata quātam vteri stomachus suscipere
potest: apponatur autem ad os vteri, & impellatur quo in in-
ternam vteri partem penetrer. Quum verò colliquerit medi-
camentum, specillum extrahatur. Sed & elaterii hoc modo
preparatum apponere potes, Similiterque colocynthidem
sylvestrem. Per hoc autē tempus edat alia quā plurima,
& silphij caulem, & quicquid flatum in ventre inducit. Hoc
appositum pharmacum per tertiam diem apponatur, do-
nec, probè habere visa fuerit, copia quātam vterus admittit. F
Interiectis diebus, mollietibus utendū est: postquā autem
ex mollientibus preparatum fuerit os vteri, post mensium
apparitionem ubi sicca fuerit, cum viro cōmiscetur. Si cui
vterus suppuratus fiat, aut post partū, aut ex abortu, aut quo-
modocunque aliis, & non in vase alio ac tunica, velut in tur-
berculo solet, pus fuerit: huic conducit specillum vntorium
in vteri os demittere. Minus enim opus fuerit vstura, si ad
specillum processerit, deinde erucas à tithymalide colliges:
habēt autem velut aculeos quosdam, quos leniter rescindes,
ne pabulum internum ex ipsis elabatur, deinde siccabis ipsas
in Sole, ac teres. Vermes quoque stercorearios similiter in So-
le siccabis ac teres, & erucæ quidem pondus duorum obolo-
rum Aeginetorum, vermium verò duplum miscebis, modico
aniso

A aniso addito, aut aliquo eius generis. Nam mali odoris me-
dicamentum euadit. Hac autem leuia facta ac contrita vino
albo odorato diluito, Et postquā biberit, grauitas accedit, &
torpor in ventrem irruit. Si itaq; accedit, aquā mullam mo-
dicam insuper bibat. Si qua liberis carēs, imprægnatione ac
puerorum generatione indigeat, atque ea iam prægnās fuit
ac peperit. & hoc ipsi contingat, aut quum stomachus vteri
siccus, aut summa parte affectus, aut cōclusus fuerit, aut non
rectè habuerit, sed ad coxendicem alterum distortus, aut ad
rectum intestinum occultatus, aut in seipsum cōtractus fue-
rit, aut labium stomachi sibi ipsi utrunq; incubuerit, aut sto-
machus vteri asper & callosus fuerit: durus autē fit, & à con-
clusionē, & à callositate: his menses non apparēt, aut paucio-
res quā oportet, & per longius tempus apparent. Sunt au-
tem in quibus etiam menses iuxta corporis sanitatē, & vte-
rorum exitum reperiuntur, imò consueti & iusto modo, &
stomacho vteri præ caliditate ac humiditate mensium non
valde lēso. Verū genituram non suscipit propter hanc lē-
sionem, quæ impedit susceptionem, stomacho non rectè ha-
bente. Huic per totum corpus fomentū adhibere oportet, &
pharmacum bibendum dare, ac corpore primum purgatam
ac mundā reddere, siue supernè & infernè opus habuerit, si-
ue supernè solum. Et si quidem supernè purgās medicamen-
tum dederis, fomentum ante purgationem non præmittes.
Verū fomentum adhibebis infernè purgaturus. Si verò su-
pernè purgante inedicamēto non egere videbitur, præmissio
fomento, infernè purgans bibendum dato. Cum autē probè
purgatum esse corpus videbitur postea vtero fomentū adhi-
beto, frequentes infusus ipsis adornans, si ita conferre videbi-
tur. Immitte autem in fomentum, cupressi ramenta, & lauri
folia contrita, lauibiq; multa & calida aqua. Vbi verò recēs
lauta fuerit, & fomentum admiserit, vteri os dilatabis spe-
cillo stanneo, corrigēsque ubi opus fuerit: potes & plumbeo
vtri, initio per paruum facti, deinde crassiore adhibito si su-
scipere potest, donec rectè habere videbitur. Iatiges autem
specilla in mollitorio quopiam diluito, aut etiam liquido red-
dito, si conferre videbitur. Specilla ipsa retrò caua faciēda
sunt, deinde circum ligna longiora adaptanda, sicque ipsis
utendum. Caterū hoc tempore bibat, in vino albo odorato
dulci.

Conceptus
reparatio.

Quæ con-
ceptum im-
pediant.
Medela.

Specillum
quale in
his velit ef-
fe, videto.

dulci, & quam suauissimo decoctam redam, quam pinguis-
simam in tenuia segmenta concisam, & apij semen contusum,
& camini Aethiopici semen, & thus quam optimū. ex hoc bi-
bat ieiuna copia quanta moderata esse videbitur, tot diebus
quot satis habere videbitur. Et edat catulos coctos, & poly-
pum in vino dalei coctum, iusculumq; ipsum bibat, & bras-
sicam coctam. Vinum autem albu insuper bibat, & ne iuiat,
& calida bis per diem lauet. A cibis autem hoc tempore ab-
stineat, ab eo vero tempore si quidem processerit per stoma-
chū, & quid purgationis foris apparuerit adhuc de porione
bibendum est vnum atq; alterum diem, & à specillorum vsu
desistendum, ac conandū vt vteri appositis medicamentis
purgentur. Cuiusq; autem stomacho recto, ac magno & sa-
no existente, ac probè habente, & in loco vbi cōuenit & opor-
tet sito, menses non apparuerint extoto, aut pauciores, & per
longius tempus, & non sani, morbum ipsum inuestigabis
quemcunq; causam perscrutaberis ob quam non concipit: &
hec sic habeant, & curationem facies si medelam suscipere
volet, initio à fortibus facto, prout opportunum visum fue-
rit, ita vt desinas in molliorum vsu, donec vterus visus tibi
fuerit probè esse purgatus, & stomachus recto statu esse con-
stitutus, & ritè situs. Si vero à potu ac medicamento menses
non processerint, etiam si moderato tempore id biberit, ne-
quaquam à potu cessandū est: vbi vero probè habuerit, spe-
cillorum vsu os stomachi molliendum est, & faciendum vt
hiet, ac viam præbeat appposito medicamento, idq; pharma-
cis suffitui aptis ac mollietibus perficies. Quum autem satis
suffitum ac mollium esse videbitur, appposito medicamento
subditio vteri purgationem facies, donec ritè habere vide-
bitur, à mollibus ad fortiora progressu facto, ita vt rursus in
mollibus ac odoratis desinas. Nam pleraque ex fortibus me-
dicamentis stomachum exulcerat ac corrodunt. Deinde ve-
rò tum stomachum ad rectum statum ac sanitatem redigi-
to, quo antus sit ad suscipiendam genituram, tum vterum sic-
cum reddito, & flatu immittito. Si mulier præ pingritudine
vterum ad concipiendum l'esum habere videatur, attenuatio
quam maximè, & gracilitas inducatur, suprā reliquam cu-
randū sit. Tempus porrò vernum aptissimum est ad concipien-
dum

Stomachus
locellorū.

Cum pin-
guedo con-
ceptum im-
pedi, quid
agendū sit.

A dum. Vir autem non sit ebrius, neque vinum album bibat,
sed quod fortissimum est ac meracissimum, itemque edulia
fortissima, & calida nō lauet: robustus autem sit, & sanus, &
à cibis abstineat ad rem non conferentibus. Et vbi marem
generare voluerit, mensibus desinentibus aut defectis mi-
sceatur, & quam penitissimè intrudat, donec deflauiat. Vbi
verò foemellam generare volet, quum plurimi menses pro-
dierint mulieri, & dum adhuc eunt, coeat, ac dextrum testē
obliget, quantum id tolerare poterit: sed si marem generare
expetat, sinister testis obligandus erit. Stomachus vteri à suf-
fimentis quidē, vbi conclusus fuerit, hians redditur, ab emol-
lientibus verò mollescit. Suffire autem oportet, lori corticē,
lauri semen siue baccas, & folia eiusdē viridia contusa, thus
myrrham, artemisiæ semen aut folia: item anisum & adipē
aut ceram simul contusa, sulphur, cupressi semen, peucedani
radicem, myrti folia viridia contusa, fibri testē, asini ma-
sculi sterces, allia, styracem, adipem suillum, sed & si distor-
tum os vteri fuerit, his suffiendum est. Sic quidē igitur hians
redditur ac conuertitur. Mollire autem per hac vteri os o-
portet, sandaracham videlicet, adipem caprinum, fici succū,
silphij succum, cyclamini succum, Thapsiam, succum tithy-
malli, cardamomi semen, herbam quæ peplos appellatur, fi-
bri testem, lini semen, nitrum, ari radicem, staphidem sylue
C streu, calamithæ folia viridia, herbæ lanariæ sine struthij
semen scillæ internam partem.

*Medicamenta emollientia, & ad ciendum
idonea, quo fortis purgatio fiat.*

T Hapsiæ radicem, medullam bouis, adipem anserinum,
rosaceum, hac trita ac seruesceta per quatrduum ap-
ponat, & bibat porri succum, ac vinum dulce albu. Item resi-
nam, & oleum tepidum, cumini, nitrum, mel, sordida lana
excipiat, & per quatrduū vtatur, bibatq; apij semen, & thu-
ris nucleos quinque, & cumini Aethiopici in vino albo me-
raco dulci, lauetq; bis per diem. Item myrrham, thus, fel bo-
uis resinā terebinthinā, aut netopon siue metopium vnguen-
tum, horum singulorū æqualem mensurā misceat, & in lana
pura, aut linteo tenui apponat. Intingat autē linteū in vngue-
to albo Aegypcio odorato, & filo obligatū, à balneo subdet.

Quo mo-
do mas fo-
minæ ge-
nerandus,
similequid
præcipit
Columella
in ouibus.

Quæ le-
niant, aspe-
rent, clau-
dant ape-
riantq; vul-
uam, locel-
losve.

Medicami-
na purgan-
tia locellos.

Diuerſa lo-
cellorū pur-
gantia.

h & po

& polypum plagis molitum edat, & apij ac asparagi semen ac vinum album bibat, ter in die ieiuna existens. Aut myrrham, casiam, thus, cinamomum, netopū, singulorum aquas portiones lana exceptas, aut in glandes redactas apponat.

Aut cucurbitæ sylvestris interiora, cuminum tostum, anethi semen, eupresii radicem, trita ac melle cocto subacta in glandes cogito, easque subendas exhibeto, & bibat Pæoniæ radicem, apij semen, ac sulphij succum, cum vino. Sed & Bulbium ipsum subditum purgat. Item myrrham primariam, & florem æris modicum in vino albo odorato subdat.

Medicamenta subditiua ad vterum purgandum convenientissima.

A Ccipe æris florem ac nitri tertiam partem, melléque cocto subacta in glandulas iuste magnitudinis ac crassitudinis redige, atque sic ad vteri osculum appone. si verò fortius facere velis, elaterium ammisce, ad florem solum, & hoc modo coactas glandulas subendas præbe. Potes & ramulorum fici corticem derasum ac tenuiter tritum ammiscere, quum os vteri siccus esse videbitur, dimidia portione eodem modo. Aliud. Elaterium & æris florem trita, duabus floribus partibus, vna elaterij acceptis, dilue, & cyclaminum tritum prout oportum videbitur ammisce, & in lana simul coacta subde.

Glandula album fluxum purgantes.

A rtemisiam herbam, nitrum, cyclaminum semiaridū cuminum, subde. Alia. Artemisiam herbam viridem tritam, & myrrhæ tertiam partem, ammixto vino odorato, in lana alba obuolue, eamque vino tinctam apponendā præbe. Vbi verò hauerit vterus nitrum, cucumeris sylvestris medullam, cyclaminum semiaridum, in lana appone.

Subditiua omnis generis purgare potentia.

S taphidem sylvestrem viridem tritam, artemisiæ herbæ folia trita, melle cocto excipe, & in umbra siccata in glandulas coque, ac subendas exhibe. Aliud. Florem æris, & alumen Aegyptium cum cyclamino dilue, & velut priora melle cocto excipe aut in caricā inde, cum modica myrrha. Aliud. Cyclaminum tritam vino albo odorato ammixto, in linteo tenuissimo puro obliga, & subendā præbe. Aliud

A Aliud. Cyclaminum semiaridum, nitrum, cantharidas, adipem, sandarachem, subde.

De virgine.

S i virgini menses maturi non prodeant, multum & febricitat, & dolet, & fitit, & esurit, & vomit, & furit, & rursus resipiscit: vterus mouetur, & quum ad viscera vertitur, vomitus, ac febris, & delirium accedit, vbi verò sedatur vterus & hæc quiescunt, esurit, ac fitit, & febris lenis, hepialon Græci dicunt, tenet. Huic pelles agninas calidas ad ventrem apponere oportet, & suffitum facere in ipsa pudenda quàm penitissime, ita vt super amphoræ collo desideat, & fumū admittat. Fiat autem suffitum ex myrrha magnitudine fabæ, & thuris dupla portione, ammixta etiam zea fresa, hæc simul suffire debet, & in ignem immittere maximè dum ieiuna est, & multa calida lauare.

Medicamentum subditiuum.

A lumen Aegyptium emollicum lana inuolutum subdat. Aliud. Artemisiam tritam, & vino albo subactā, apponendam præbe.

Puerpera recens enixa.

R osaceum, myrrham, ceram, mixta in lana apponenda præbe. Vbi autè vterus ipsi prociderit, acida & acerba offerenda sunt, tum potanda, tum foris adhibenda. Item sicū nigram, allium, nitrum, cuminum, hæc omnia tenuiter trita in lana apponenda dato. Aliud. Sepiæ testam tusam & vino imburam, cum leporinis pilis, lana excipe, & apponendam præbe. Si verò post partum vterus doleat, prillanā & porrum, ac adipem caprinum coquat, indeque modicum sorbeat. Subditiuum medicamentum. Nitrum, cuminum, ficum, omnium aquas portiones subde.

Subditiuum purgans & molliens.

N etopum, rosaceum vnguentum, adipem anserinum, linteis tenuibus excipe. Si menses multi prodeunt, Pæoniæ grana nigra bis septem numero, in vini cyathis duobus bibenda præbe. Si verò vteri frequenter prolabantur, vteros aqua tepida madefacies, ipsam verò mulierem supinam reclinabis, miscebisque malicorium, gallam, & rhoem rubram

Cum vterus prociderit.

Fabius Caluus testat, si menses multi non prodeunt.

Hippocratis Liber

rubram, hisq; in uiuo albo tritis vtros illines, ac immittes. ^D
Postea lauri folia in vino austero bibenda dabis. Quam autem
mulier pragnans menses profuos habet, stercus asini siccu, &
rubrica, ac sepiæ testâ, trita simulq; linteo illigata apponat, si
verò secunda nō purgetur, elaterij oboli Attici pondus in vini
albi Cyathi mensura tritum bibendu præbe, & purgabitur.

HIPPOCRATIS COI LIBER DE EXECUTIONE FOETVS, IANO COR- NARIO MEDICO PHY- SICO INTER- PRETE.

partus fru-
stulatum ex-
tractio,

^E His qui non iuxta naturalem modum pa-
riuntur, sed excinduntur, hoc modo se res ha-
bet. Primum quidē Sindone supra mulierē
iniecta, eam supra mammas circumdato, &
caput obuelato, ne vidēs quod facturus es ti-
meat ac exhorrescat. Si itaq; foetus obliquē
prolapsus manu protensam habuerit, manu apprehensa for-
as producere quam maximē conare, & brachiū ipsum exco-
riato. atq; ubi os brachij denudaueris, squatina pellem circū
duos manus digitos obligato, ne caro lubricitate sua elaba-
tur. Deinde verò carnem circa humerum rescinde, ipsumq;
iuxta iūcturā exime, post ea caput iuxta naturā protrusum
foras producere tenta, foetū verò ipsum intrò protrudito, fer-
ramento per latus & costas, siue clauiculam adacto, quo sta-
tuto emittat foetus, & consolidat ac contrahatur, atq; ipsi faci-
lius exitus pateat. Ceterum caput si fieri potest iuxta natu-
ram extrahe, sin minus, confringe: atque sic foetum vnâ sub-
extrahe. Postea calida largē perfusam, & oleo illitâ decum-
bere iubero, pedum situ alternatim variato, bibat autem vi-
num dulce, album, meracius temperatum. Sed & resina mel-
le trita ac vino ammixta, in potu præbeatur. De cetero verò
curanda est, velut dixi, iuxta ea quæ relata sunt. Quum verò
parica

De Executione Foetus.

59

Partus di-
rectio.

^A parienti mulieri foetus obliquē prolapsus fuerit: id quod cō-
tingit dum vertitur puer, & umbilicus circum collum ob-
uoluitur, & exitum foetus impedit, & caput in coxendicem
incumbit, & manus vt plurimum foras ptominet, quod ip-
sum mortui foetus signum est. Quibus autem manus non
exerta est, vt plurimum viuunt foetus, periculum autem
etiam hoc modo est. Aliquæ enim purgamenta ante partum
mittunt, & necesse est cognoscere ex eo partum siccum, &
cum dolore laboriosum esse. Quibus autem purgamenta
ante partum non prodeunt, hæc in pariendo facilius liberan-
tur. Concutere porro oportet hoc modo. Sindone substrata
mulierem reclinabis, & aliam superiniicies, quo pudendum
^B ipsius sit obuelatum, obuoluēsque sindonem circum vtrun-
que crus & circum vtranque manum. Mulieres autem duæ
vtrunque crus apprehendant, & alia duæ vtrāque manum,
deinde concutiant validē ipsam tenentes non minus quā
decies. Postea in lectū reclinetur mulier in caput, ita vt cru-
ra sursum vergant, & mulieres omnes ipsum pedibus corri-
pian, manibus dimissis, sapēque cōcutiant, ac reiectionem
in humeros faciānt in lecto. quo foetus in spaciosiorem locū
retrusus vertatur, & naturaliter prodire possit. Et si distan-
cium creticum habueris, ipsum bibendum dabis: sin minus,
fibri testem in vinū chium derades. Si verò vteri foras pro-
dierint, siue ex dolore, siue ex partu, si quidem iuenculæ fue-
rint, aggressionem facito: sin minus, finito. Aggressio autem
^C hoc modo fiat. Pelliculam vteri iuxta naturalem modum
& obliquē incisam, linteo confricato donec inflammetur, &
illinito phocæ oleo siue adipe, aut pice, aut mali punici
flore integito, & molles spongas vino resperfas
apponito, & ex humeris ipsas alligato. Mu-
lier verò decumbat cruribus quā ma-
ximē sursum versus porrectis.

Moderatis autem edu-
liis vescatur.

h 3

HIPP

HIPPOCRATIS^D

COI LIBER DE DENTITIONE, IANO CORNARIO MEDICOPHY- SICO INTER-

P R E T E.

*

Carnosi, minus lactis hauriunt.

Dentitionis varietas.

PVERI natura habitiores, non pro carnositatis ratione etiam lac sugunt. Voraces verò & multum lactis trahentes, non pro ratione carnosii fiunt. Pueri sugentes si multum mingant, minimè anniculi fiunt. Quibus aluus multum profluit, & bene concoquit, hi saniores sunt. Quibus modicè profluit, & voraces sunt, & non pro ratione similiter nutriuntur, morbofi. Quibus multum lactosum reuomitur, his aluus supprimitur. Quibus in dentitione aluus amplius subducit, minus conuelluntur, quàm quibus parum. Quibus in dentitione febris acuta accedit, parum conuelluntur. Quicumque dentientes habitiores manent, & altiore somno vtuntur, periculum est ne conuulsione cortipiantur. Qui hyeme dentiunt, reliquis similibus exstentibus, melius liberantur. Non omnes in dentitione conuulsi moriuntur, sed multi etiam seruatur. Qui cum tussicula dentiunt, tardius dentes producant, in per-punctione autem magis gracilescunt. Quicumque in dentiendo hyemem habent, si attente tractentur, dentitionem facilius ferunt. Qui plus mingunt quàm egerunt, pro ratione habitiores sunt. Qui non pro ratione mingunt, verum aluus frequenter cruda à pueris egesit, morbofi sunt.

Tonsillarum vlcera.

Qui bene dormiunt, & habitiores sunt, multum alimentum adsumunt, idque adiacet, non sufficienter distributū. Qui dum sugunt interim cibum adsumunt, facilius ab lactatione ferunt. Qui sepe cruenta ac cruda per aluum egerunt, pluri in febre somniculofi sunt. Vlcera in tonsillis citra febre facta, securiora sunt. Quibus infantibus in sugendo tussis instat, vna maiorē habere solēt. Quibus citò in tonsillis vlcera

De Dentitione.

60

A vlcera serpentia confidunt, febribus ac tussi permanentibus, periculum est rursus generanda esse vlcera recurrētia.

Vlcera tonsillarum in infantibus periculosa. Pueris memorabilis magnitudinis, si vlcera in tonsillis sint, & deglutire possint, salutis signum est. Quum verò maiores prioribus, deglutire in tonsillarum vlcerebus non possunt, his multam bilem reuomit, aut per aluum prodire, periculosum est. In vlcerebus tonsillarum si quid arenosum inest, non bonum. In tonsillarum vlcerebus post prima tempora, pituitam per os effluere, si prius non fuit, commodum est, & tamen reducenda est. Si verò incipiat, & omnino remittat, gaudendum est. Si autem non sic effluat, vereri oportet. Qui tonsillas destillatione vexatas habent, his aluus amplius subducta, siccas tussis soluit. Verum pueris si quid concocti supernè prodierit, amplius soluit. Vlcera multo tempore in tonsillis citra augmentum manentia, ante quintum aut sextum diem periculosa non sunt. Sugentes qui multum lactis adsumunt, vt plurimum somniculofi sunt. Sugentes qui non probè aluntur, macilentii fiunt, & agrè vires recolligunt.

Vlcera in tonsillis aestate facta, peiora sunt quàm aliis temporibus, citius enim proserpunt.

Vlcera in tonsillis circa vnam proserpentia, in his qui seruantur vocem alterant. Vlcera proserpentia circa fauces, graviora & magis acuta, vt plurimum spirandi difficultatem inducunt.

h 4

HIP

Colon.

B

O R. figura velut pyramis est, colore autē
abunde puniceum, & tunicam leuem cir-
cundatam habet, & est in ipsa humor modi-
cus velut vrina, vt putare possis in vesica
cor diuersari. Facta est autem ea gratia, vt
sanum in custodia florescat. Habet autem
tantā quanta satis est æstuantī in medellā. Cæ-
morē cor emingit, bibendo ipsum assumens
Imonis nimirū potum lambēs. Etenim ho-
mā partem in ventrē bibit. Gula enim siue
infundibulum, potus copiam & quæcunq;
t. Bibit autem & in guttur ac arteriam, mi-
tūtū latere possit per rimam illapsū. Oper-
iectum epiglottidis, lingula siue minor lingua
permiserit quidem aliquid amplioris potus
um autem huius rei, hoc est : Si quis enim
colore, aut rubrica temperatā, sitienti valde
rit, maxime sui, hoc enim pecus non est cu-
ndiciei deditum. Deinde dum adhuc bi-
refecit, hoc colore ipsum tinctum reperiet:
huius hæc chirurgia aggressio. Nequaquam
ra suspecta esse debet de potu, quod homini
t. Sed quomodo aqua aceruatim irruens,
tulsim multā exhibet? propterea inquam,
irrationem fertur. Quod enim per rimam
m iuxta parietem delabens, aeris elationi

non instat, sed leuē ac lubricā quandā viā humectatio ipsi D
præbet. Hunc itaq; humorem cor de pulmone vnā cum aere
abducit. Aerem quidē igitur vbi in medellā celsit, necessariō
oportet retrō per eandē viā qua adduxit reicere. Verum
humorem partim in culeum ac vaginā suā expuit, partim
rursus vnā cum aere foras propellit. Quapropter etiā pala-
tum eleuat, quū spiritus recurrit. Meritō autē recurrit. Non
enim humanæ naturæ alimenta hæc sunt. Quomodo enim
hominis alimentū sunt ventus & aqua cruda: sed sunt magis
cognatæ affectionis castigatio & medela. Porro vt ad insitu-
tum sermonē reuertamur, Cor musculus est valde fortis nō
nervosus, sed densitate ac cōstrictione carnis, & duos ventricu-
los habet discretos in vno amiculo, ab vtraq; parte vnū. Ni-
hil autē inter se similes sunt, Alter enim in dextris ad osculū
situs est, cōtingens alterā venā. Alter in sinistris. Totū enim
cor in his sedem suā firmavit. Sed ille etiā omnino amphio-
ris ventris, & magis inanis quā alter est, neq; extremitatē
cordis attingit, sed caudā eius ambit, solidus item est, veluti
extrinsecus astitus. Alter autē subter sinistrā mammā maxi-
mē in directum situs est, vbi etiā saltus ipsius significationē
sui præbet. Amiculum autē habet crassum itēmq; foueā. Fo-
ueæ enim speciem præ se fert similē mortario. Sed enim hic
etiam pulmōē subit cū māsuetudine, & circumiectu ipsius,
caloris intemperantiā castigat. Etenim pulmo natura frigi-
dus est, sed & inspiratione perfrigeratur. Ambo autē densi ac
asperi sunt interna sui parte, & velut subcorrosi, magisque F
sinister quā dexter. Nā insitus natura ignis non est in dex-
tro. Quare mirū est sinistrū asperiorē fieri, vbi intemperatū
aerem inspirauerit. Quapropter etiā roboris caloris custo-
diendi gratia crassius intus cōstrictus est. Oscula autē ipsi
non sunt aperta, nisi si quis cordis auriculas præfecet, aut ca-
put cordis præciat. Si autē quis præfecet, apparebunt dupli-
cia oscula in duobus ventriculis. Crassa enim vena ex altero
excurrrens visum decipit, si fuerit resecta. Hi fontes sunt hu-
manæ naturæ, & hic flumina sunt quibus totū corpus irriga-
tur: atq; hi etiā vitam homini cōferunt, & vbi resiccati fue-
rint, homo moritur. At verō prope exortū venarū corpuscu-
la circū vētriculos cōsurgunt, mollia cauernosa, quæ auricu-
la appellātur. Nō sunt autē foramina aurium, nō enim cla-
morem

Cor quid,
Cordis vē-
triculi, siue
sinus.

Pulmo cor-
dis calorē
moderatur
Cordis si-
nus quales.

fluata.

Fons vitæ
hominis.

Cordis au-
riculæ.

A morem exaudiunt. Verū sunt organa quibus natura aerem
rapit. Et sanē videtur mihi boni ac præstantis artificis opifi-
cium esse. Quum enim cōsiderasset figurā solidam futuram
ipsius visceris, propter sanguinis ex venis effusū collectionē
ac concretionē, deinde attractorium ipsum esse totū vidis-
set, folles ipsi opposuit, quemadmodū fabri ferrarij fornaci-
bus solent, quo per ipsos spiritū apprehenderet. Signū autem
sermonis hoc est. Etenim cor videas ex toto ventilari, aures
verò priuatim tum inflari, tum confidere ac cōtrahi. Et pro-
pter hoc etiā dico, quod venæ quidem operantur respirationē
in sinistrum ventriculū, arteria autē in alterū. Molle enim
magis attrahit, & incrementū capit. Oportebat autem no-
bis magis incumbentiæ cordis tegmina perfrigerari. Est
enim calor non in dextris: quare propter hanc affectionē, non
acceperunt amplum organum, vt ne in totū ab ingrediente
aere superarentur. Restāt dicendæ cordis pelliculæ laten-
tes, opus dignissimum cognitione. Sunt enim & aliæ quædā
in ventriculis pelliculæ, velut araneorum telæ extantæ, quæ
vndiqueque oscula cingunt, & strias ac segmēta in solidum
cor inserunt. Hæ mihi netui ipsius visceris & vasorū princi-
pia aortis esse videtur, est autem ipsarum par vnum. Cate-
rum oculis singulis tres pelliculæ subornatæ sunt, rotundæ
in summo, velut circulus semisectus. Et qui rei intelligētes
sunt, admirantur, quomodo oscula & aortarum fines clau-
dunt. Et si quis veteris, eximendi cor mortui, moris gna-
tus, aliam auferat, aliam reclinet, neque aqua, neque flatus
immissus in cor penetrarit: atque hæc magis in sinistri ven-
triculi oculis exactius, & meritō sanē subornatæ sunt. Mens
enim hominis in sinistro ventriculo insita est, & reliquæ
animæ imperat. Nutritur autē neque cibus neque potibus
à ventre, sed pura & illustri substantia ex sanguinis discre-
tione nata. Adsumit autē alimentum ex proxima sanguinis
cisterna, radios suos eō immittēs, & depascens, velut ex ven-
tre intestinorum alimentum non naturale existat. Quo ve-
rō non in mora sit, qui in arteria est in fluctuatione cōstitu-
tus cibus, viam in ipsam occludit. Magna enim arteria ven-
trem depascitur ac intestina, plenāque est alimento non
principali. Quod autem nō nutritur sanguine apparere, &
quem videmus, arteria ipsa magna, ex hoc manifestū existit.
Macta

Creatoris
optimissimū
opus
opus cor.

Venæ si-
nus fini-
sim per-
siant.

Arteria ma-
gna dex-
trum.

Cordis re-
liqua.

Vena aor-
ta.

Cor nihil
afficitur.
Mentis si-
tus.

Arteria ma-
gna ven-
trē depas-
cit.

Hippocratis Liber

Arteria
parua.

Sanguis ca-
lidus natu-
raliter non
est.

Maſtato enim animali, & ſiniſtro ventriculo diſſecto, tota **D** deſolata apparet, modico ſeroſo humore excepto, flauaque bile, ac pelliculis, de quibus iam mihi dictum eſt. Arteria autem altera ſanguine non eſt deſtituta neque ventriculus dexter. Hoc quidem igitur vas cauſſa fuit, mea ſanè ſententia, vt pelliculæ producerentur. Id verò quòd ex dextro fertur ventriculo etiam ipſum quidem commiſſura pellicularum clauditur, verum non valde ſalutis præ imbecillitate. Sed aperitur quidem in pulmonis vaſa, ſanguinem exhibens ipſis in alimentum, clauditur autem in cor, non tamen conſeſtim, quo ingreditur quidem aer, non autem multus. Debilis enim eſt hic calor, frigiditatis facultate ſuperatus. Sanguis enim non eſt natura calidus, neque enim alia aliqua aqua, ſed caleſcit. Multis autem videtur natura calidus eſſe. Et de corde ſanè talia dicta ſint.

HIPPOCRATIS

COI LIBER DE GLAN- DVLIS, IANO CORNA- RIO MEDICO PHY- SICO INTER- PRETE.

Glandulæ
qualcs.

Sanguis al-
bus deglan-
dulis ma-
nat.

DE GLANDVLARVM tota natura ſic habet. Natura ipſis eſt ſpongioſa, ſunt enim raræ & pingues, & neque carnes ſunt reliquo corpori ſimiles, neque aliud quid ſimile corpori, ſed friabiles ſunt, & venas multas habent. Si verò diſſeces, ſanguis largus erūpit, ſpecie albus & velut pituita. Tangenti autē velut lanē apparent. Et ſi multa vi ipſas digitis cōpreſſeris, glādula humore oleoſum remittit qui & ipſe conteritur vt plurimum, ac diſperit. Agrotant autem non valde, ſed vnā cum reliquo corpore. **Quum**

De Glandulis.

63

A Quum verò proprio morbo agrotant (nam parum etiā cum reliquo corpore agrotant) morbi tubercula ſunt, & ſtruma reſultant, & febris corpus occupat. Perpetiuntur autem hæc, **quæſita.** vbi humiditate repleta fuerint, ex reliquo corpore in ipſas inſuete. Inſuit autem ex reliquo corpore per venas, quæ per ipſas extenſæ ſunt multæ & cauæ, vt humor quæcunque tandem traxerint, facile in ipſas ſequatur. Et ſi multa ac morboſa fuerit fluxio, glandulæ reliquū corpus in ſe diſtendunt, atque ſic febris incenditur, & eleuantur ac inflammantur glandulæ. Ceterū glādulæ in corpore ſunt plures ſue maiores, in cauiſ ſiſius partibus, quā in articulis, & quæcunque in aliis humectis ac ſanguinolentis locis conſiſtunt: atque illa quidē, vt quod ſupernē in cauas partes inſuit, ſuſcipientes in ſe trahant, hæc verò vt rurfus naſcentem præ laboribus humiditatē in articulis, ſi quam articuli remittant, eius multitudinē ſuſceptent: & ſic nimia humectatio in corpore non ineſt. Nam ſi etiam quid gignatur humiditatis, non ſtatim nimia humectatio inſuſceſſerit. Reſeſcit enim & conſumitur tum multa, tum modica, in ipſas glandulas, atque ſic reliqui corporis redundantiam glandulæ ſibi lucraſciunt, & alimentum hoc eſt ipſis coaleſcens. Quare vbi cœnoſe partes ſunt & humectæ, ibi etiam glandulæ. Cuius ſignum eſt. Quòd vbi eſt glandula ibi etiā pili. Natura enim facit glandulas & pilos, vtraque eadē vtilitate participant, illas quidem vt quòd inſuit, velut antea dictum eſt, ſuſcipiant. Pili verò ex glandulis opportunitatem habētes naſcuntur & augeſcunt, colligentes id quod in extremitates redundat ac eſerueſcit. Vbi autem corpus ſiccum eſt, neque glandula, neque pilus ineſt. At verò teneræ & exercitiis deditæ & humectæ partes, glanduloſæ ſunt ac piloſæ. Glandulæ porrò ſunt ab vtraque antriū parte iuxta iugulares colli venas, & pili etiam ibidem. Item ſub aliis vtrinque & glandulæ & pili ſunt. Inguina & pubes ſimiliter vt alæ, & glandulas & pilos habent. Et hæc quidem cauæ corporis partes ſunt, & ad humoris redundantiam expoſitæ, Nam & laborant hæc, & ex omnibus corporis partibus maximē mouentur. Reliquæ verò glandulas tantum habent, velut inteſtina. Habent enim & hæc glandulas in omentum maiores: pilos autem non habēt. Nam & in cœnoſis ac humectis terræ locis, ſemen non naſcitur, neque ſupra

Qua parte
ſint glan-
dulæ.

Sata vbi
naſcuntur.

Viscerum
glandulæ
magnæ
sunt.

Rhenum
glandulæ.

Tonfillæ.
Caput
quale.

Quando
glandulæ
vexant.

supra terram ascendere conatur, sed per redundantiam putrescit ac suffocatur. Violat enim semen, violat autem & in intestinis copia ac multitudo humoris, & pilos enasci non sinunt. Glandulæ autem in intestinis maiores sunt, quàm alibi in corpore, & pascuntur humectatione nimiam ex intestinis exprimentes. Intestina verò ex valis in omentum suscipiunt ac remittunt humiditatem. Omentum autem in glandulas distribuit. Habent præterea etiam rhenes glândulas, Nam & hi multa humiditate exsatiantur. Maiores verò etiam hac parte quàm aliæ glandulæ existunt. Influens enim humor in rhenes non imbibitur, sed perfuit infra in vesicam. Quare quicquid eius lucrifaciunt de canalibus, hoc ad se trahunt. Sed & aliæ in corpore glandulæ sunt parvæ valde. Verùm enim non volo hunc sermonem longius euagari permittere, Nam earum quæ alicuius momenti sunt gratia, hoc scriptum institutum est. Nunc itaque sermone progressum faciam, & dicam de tota natura glandularum colli. Collum ab utraque sui parte hinc & hinc glandulas habet, & vocantur hæ glândulæ tonsillæ, in hunc usum atque utilitatem. Caput supra situm est, sursum cauum ac rotundum existens, & humiditatem ex reliquo corpore complectens, & corpus simul vapores omnis generis sursum in caput demittit, quos caput rursus retro dimittit. Non enim immorari ac manere potest id quod influit, non habens ubi sedē firmet. Nisi sanè caput ægrotet. Tunc enim non remittit, sed isthuc retinet. Postquam verò attractionem remiserit in glandulas fluxio vergit, & nihil molestat, donec pauca & moderata fluxio fuerit, & ipsæ glandulæ validæ ac potentes extiterint. Si enim multa & acris influxerit, manferitque acris & glutinosa, inflammatur ac intumescit & collum distenditur, atque sic ad aurem progreditur, & si quidem in utramque partem processerit, utraque auris: sin ad alteram, altera tantum ægrotat. Si autem pituitosa, & multa ac lenta fuerit fluxio, etiam sic inflammatur, & inflammatio quum stabilis humor existat, strumas pessimum colli morbum generat. In alas autem etiam tunc quid confluit. Sed ubi copiosi fuerint acres & serosi humores, etiam sic in ipsis tubercula producantur. Sed & in inguinibus glândula à partibus supra sitis humiditatem trahet, Sed ubi multitudo eius occupaverit inguina intumescunt, & suppurantur, ac inflammantur, similiter

ut alæ,

A ut alæ ac collum. Atque hæc sanè tum bona, tum mala glandulæ exhibere videntur. & de his quidem hæc suffecerint.

Porro intestina multam satietatem ex cibis ac potibus habent, & præterea humiditatem sub cuticula habent. Sed & hæc tota reflectitur ac consumitur in glandulas, similiter velut superior. Morbos autem non facit ferè, quemadmodum in articulis contingit. Frequentes enim glandulæ & expallæ, ac non caux sunt, & altera alterius multitudinem non multum fruitur, & aliàs si qua etiam plus habere velit, copiam eius habere non potest. Sed quod in paucas ac singulas confluit in articulis, id in multas hic diuiditur, & æqualitas ipsis existit.

B Caput etiam ipsum glandulas habet, cerebrum nimirum simile glandulæ. Est enim cerebrum album ac friabile, quemadmodum etiam glandulæ. Et ob id in commoditatem capitis glandulas facit, & per relatas à me cerebrum auxilium ferens humiditatem aufert, & in extremitates foras ablegat per fluxiones ex magna parte. Maius autem est cerebrum quàm aliæ glandulæ, & capilli etiam maiores quàm alij pili. Maius enim est cerebrum, & in amplo spatio in capite situm est. Facit autem morbos & minores, & maiores, quàm aliæ glandulæ. facit autem quum in infernas corporis partes redundantiam ac superfuitatem suam ablegarit. Fluxiones porro de capite usque ad secretionem contingunt, per aures secundum naturam, per oculos, per nares, atque hæc tres sunt, & aliæ per palatum in guttur, & in gulam, & alia per

C venas in medullam spinalem, & in sanguinem. Quæ omnes septem numero existunt, hæc fluxiones cerebri sordes ac purgamenta discedentes existunt, & si non discesserint, morbus ipsi inde oboritur. Sic autem & reliquo corpori aliqui morbi accedunt, si intro abierint ac discesserint hæc fluxiones, & non foras. Et rursus turbatio multa oboritur, si hianter ac affatim attrahat, & acrem quidem fluxionem cerebrum demittat, quæ influxiones corrodit & exulcerat. Et si id quod cerebro influit copiosum fuerit, fluxio descendens non desinet, donec multitudinem influentis exhausserit, atque sic id quod influit foras demittens, & aliud suscipiens, ac semper in consimili statu consistens, & humores trahit, & morbos facit. Ambo autem magno tardio ac molestia naturam frangit quæ si fuerit affecta, dolorosa afflictio existit. Affectiones enim

Viscerum
mala vnde.

Glandulæ
intestina
quales.

Cerebrum,
glandulæ
simile.

Septem ca
pitis me-
tus fluore
que.

enim naturæ sunt predictæ fluxiones, & multitudinem molestè ferunt, & morsum ac rofionem perceptant, ex eo quo præter rationem & non cõsuetum existit. Cerebrum autem cladem perfert, etiam ipsum non sanum existens, sed si quidem rodatur, turbationem multam sustinet, & mēs desipit, & cerebrum conuellit ac distrahit totum hominem, qui in seipso vocem non edit, ac suffocatur, & hæc affectio sideratio ac Græcè apoplexia appellatur. Aliquādo verò acris quidem non est fluxio, sed copiosa in cerebrū irruens, ipsum affligit, & mens perturbatur, & homo circum ambulat, aliena cogitans, & aliena videns, perferens morbi mores, visus, risu, & peregrinis imaginationibus. Alia fluxio ad oculos ophthalmia Græcis, Latine lippitudo appellatur, & oculi in ipsa intumescunt. Si verò ad nares defluxio fiat, arrodūtur nares, & nihil aliud graue accedit: nam viæ ipsarū amplæ sunt, & sibi auxiliari possunt, in superq; non compactū est quod ab ipsis discedit. At verò aures intortus quidē meatus & angustus, cerebrum autem prope ipsum ipsis auribus apprimitur. Agrotās verò hoc morbo, plurima excernit, & auris à frequenti fluxione per tempus vexatur, & pus graueolens effluit. Sic etiam fluxiones ad oculos foris conspicuæ sunt, & non lethales in totum. Si verò fluxio retrò processerit per palatum, & in ventrem pituita peruenerit, fluunt quidem horum ventres, non autem ægrotant. Si verò infernè maneat pituita, affectiones voluolæ sunt diuturnæ. Aliis autem si per palatum in guttur multa fluxio cõtingat, vt plurimum morbi tabis oriuntur, replētur enim pulmōnes pituita, atq; ea ipsa pus sit, id quod pulmōnes exedit, & egroti non facillè superstiti res manent, & mens medici si bonus & prudens est, vt plurimum causam intelligit. Alius morbus oritur ex defluxione capitis per venas in spinalem medullam. Inde autem in sacrum os impetum facit, quo medulla ipsa fluxionem perducit, & in coxendicum acetabula siue iuncturas deponit: & si tabem fecerit, homo marcescit, atque hoc modo cõtabescit, & viuere non expetit. Statim enim scapulæ dolent, ambōque pedes ac crura consequuntur, & semper tandem percutuntur multo tempore curati: atq; sic desorefcit homo ac moritur.

Hæc mihi de fluxionibus capitis dicta sunt. Sunt autem affectiones cerebri, etiam alij morbi, deliria, insanix, omnia pericu-

Sideratio.
Μορβος ἰμαγινωσῶν.
ἰσθμια.
Purulentæ aures.
**Palati de-
stillatio.**
Tabes.
**Pulmo qui
consumatur.**
Phthisis.
**Cerebri &
alia mala.**

A periculosa, & ægrotat cerebrum, & alia glandulæ. Habet enim & dolorem, & alius congressus corporis hic contingit. Quin & glandulæ in pectoribus mammae appellantur, & attolluntur ac lac faciunt, aliquibus verò lac nō faciunt. Et faciunt quidem lac mulieres, viri verò non faciunt. Mulieribus enim rara est glandularum natura, quemadmodum etiam reliquum corpus rarum habent, & alimentum quod in se trahunt, in lac permutant. Et ab vtero accedit ad mammæ, quod post partum puero cessurum est in alimentum, quod ipsum sanè exprimit ac sursum mittit omentum, ad supernas partes ab ipso fextu coarctatum. Verum maribus locorum angustia, & corporis insuper densitas cōducit ad hoc, vt glandulæ non sint magnæ, Mas enim plenus est, & velut pallium densus, tum ad visum, tum ad tactum: femina verò rara & laxa, & velut fluida, tum ad visum, tum ad tactū. Quare humiditatem nō remittit id quod est rarum & molle. Mas autem non amplius quid eius susceperit, quum densus existat ac coherens & compactus, sed & labor corpus ipsius corroborat, vt non sit locus vbi redundantia ac superfluitates recipiat. Atque hoc modo cogit ac cōcludit hæc ratio, & pectora, & mammæ, & reliquum corpus mulieribus laxa ac mollia esse tum ob otium ac sequitur, tum ob alia prædicta, Viris autem vice versa. Porro faciunt etiam mammæ tubercula ac inflammationes, lac ipsum putrefaciētes. Cōmoda autem habent superioribus similia, & reliqui corporis redundantiam auferunt, testimonium abundè præbent mulieres, quibus morbus, aut alia quædam calamitas mammæ adimit. Nam & vox ipsarum aspera redditur & humores in gulam feruntur, & multo spūto vexantur, & caput dolent, & ab his ægrotant. Lac enim proficiscens ac influens ab vtero, quemadmodum etiam antea in superna vasa transibat, quum propria vasa non habeat, nec reperiat vtpote ipsis per mammarum ademptionem priuarum, in principales corporis partes incurrit, cor videlicet ac pulmōnem, atque sic suffocantur.

Mammæ.
Mariū corpus quale.
Femina corpus.

HIPPOCRATIS^D
COI LIBER DE OSSIVM NA-
TVRA MOCHLICVS, ID EST
VECTIARIVS. IANO COR-
NARIO MEDICOPHY-
SICO INTER-
P R E T E.

Manus pe-
disque ossa
articuli.

Patella.

Coxa.
Os sacrum
Spina.

OSSIVM natura hæc est. Digitorum quidē ossa ac articuli simplicia sunt. Manus autem & pedis multa alia, alio modo coarticulata. Maxima verò suprema parte. Calcanei verò vnum, velut extra apparet. Ad ipsum autem posteriores tendines tendūt. Tibiæ verò duo sunt, quæ supernè ac infernè coherent. Iuxta medium verò distant. Paruum est quod extrinsecus est, iuxta paruum digitum paulò tenuius. Plurimum autem hac parte distant, & minore momento iuxta genu: & tendo ex ipso enascitur, qui circa poplitea foris est. Habent autem infernè communem appendicem, ad quam pes mouetur. Aliam verò supernè habent appendicem, in qua femoris articulus mouetur simpliciter, & expeditè in longitudinem, specie nodosa, patellam habens. Ipsum autē femur foras, & in anteriore parte incuruum est. Caput autem eius appendix est rotunda, ex qua nervus, qui in coxæ acetabulo est, nascitur. Subobliquus autem etiam hic annexus est, minus verò quàm brachium. Coxa verò magno verticulo, quod iuxta os sacrum est, ex ligamento chartilagineo ac nervoso adheret. Spina verò à sacro osse, vsque ad magnum verticulum gibbosa est, & vesica, & genitura, & recti intestini pars inclinata, in hac parte est. Inde verò vsq; ad septum transversum peruenit, in directum repanda est, & musculi lumbares hac parte existunt. Hinc verò vsq; ad magnum verticulū, quod supra supernas humeri partes est, è directo gibbosa est. Imò magis esse videtur quàm est. Nam posteriores ossiū propagines hac parte alt

De Ossium Natura.

66

Ate altissimæ sunt. Cervicis autem articulus repādus est. Ver Cervic-
 tacula verò intrinsecus inter se æqualia sunt: ab externis au-
 tem chartilaginibus ac nervis continentur. Coarticulatio
 verò ipsorum in posteriore medullæ spinalis parte est. A po-
 steriore autem parte exortū acutum habens, qui appendicē
 habet chartilaginofam, unde nervorū propago prona fertur
 quemadmodum etiam musculi à ceruice ad lumbos adna-
 scuntur, costarum ac spinæ medium explentes. Costæ verò
 iuxta discriminationes verticulorum, nervo annexæ sunt à **Costæ.**
 ceruice vsque ad lumbos intrinsecus. Ab anteriore autē par-
 te, iuxta pectus, laxam ac mollem summā partem habentes,
 specie præ cunctis animalibus maximè obtorta. Hac enim
 parte angustissimā molem homo habet. Qua verò parte co-
 stæ non sunt, exortus obliquus, brevis & latus, ad singula ver-
 ticula nervo annexus est. At verò pectus coharens ipsum si- **Pectus.**
 biipfi, discriminationes habet obliquas, qua parte costæ an-
 nexæ sunt. Laxū autem est & chartilagineū: claviculæ verò **Claves pe-**
 rotundæ sunt ad anteriore partem, ad pectus quidem breues **toris,**
 motus habentes, ad summum verò humerum frequentiores.
 Summus autē humerus ex scapulis nascitur, in plerisq; dissi-
 militer. Scapula ad spinā chartilaginea est, reliqua parte la- **Scapulae.**
 xa, inæ qualem partem foras habens ceruicem verò & aceta-
 bulum habet chartilagineum, ex quo costæ motum habent.
 Facile autem ut inter ossa exoluitur, brachio excepto. Huius
 autem caput ex nervo & acetabulo dependet, chartilaginis **Caput hu-**
 laxæ rotundam appendicem habens. Ipsum verò brachiū in- **meri.**
 curuum foras, & anteriore parte obliquum, non rectum est
 ad acetabulum. Pars verò ad cubiti gibbum lata est, & nodo-
 sa, & repagulo similis, & solida, posteriore parte caua, in qua
 cornix inest ex cubito, quum manus fuerit extenta. Ad hanc **Nervus tor-**
 etiā torpidus nervus, qui ex cubiti ossium discrimine media **pidus.**
 enascitur, perficitur ac terminatur. Ossa manus viginti se- **Manus, pe-**
 ptem sunt, pedis viginti quatuor. Colli vsq; ad magnum ver- **dis, cetero-**
 ticulum septē, lumbi quinq; spinæ viginti, capitis vnā cum **rumque os**
 oculorum ossibus octo, in vniuersum nonaginta vnum, cum
 vnguibus verò centum ac vndecim. Ceterum ut nos ipsi
 ex hominis ossibus didicimus, verticula supra claviculam **Vertebrae**
 vnā cum magno septem sunt. Iuxta costas autem tot quot **Costæ.**
 costæ sunt, duodecim videlicet. Iuxta laterū mollitudinem
 i 2 verò

Hippocratis Liber

Semen ge-
nitale fauo-
simile.
Potus quò-
tendat.
Larynx.
Hepar.
Fel.
Cor.
verò forinfecus vbi coxendices, in lumbo quinque. Semen D
porrò velut fauus ab vtraque velicæ parte est. Ex ipsis au-
tem rhenibus venæ ab vtraq; meatus vrinae parte, in puden-
dum tendunt. Potus per fauces ac gulam; larynx enim qui
caput arteriæ est, in pulmonem ac arteriam tedit; ab his in
summam vesicam. Hepatis extremitates quinque sunt, su-
per quartâ autem extremitate fel incumbit, quod osculum
ad septum transuersum, & cor, ac pulmonem profert. Cir-
cum cor pellicula est. Intestina crassa homo maiora quàm
canis habet, dependent autem ex Mesenterij membrana,
quæ Mesocolon hac parte vocatur, Mesocolon autem ex ner-
uis de spina sub vîrem. Rhenes ex nervis de spina. Arteriæ E
fons cognatus cor est. Vena tendit per seprum transuersum,
hepar, splenem, rhenes, ad coxendicem, circa suram ad sum-
mum pedem. Altera autem ex corde sub alas, clauiculas, iu-
gula, caput, nasum, frontem, iuxta aures, humeros, dorsum,
pectus, ventrem per cubitum. Aliæ verò per alias ad cubi-
tum ad summam manum. Nervorum exortus ab occipiti-
o vsque ad spinam, ad coxendicem, in pudenda, in femora, pe-
des, tibias, in manus. Alij in brachia, partim in carnes, par-
tim ad fibulam, in magnum digitum, partim ex carnibus in
alios digitos. Alij ad scapulas, pectus, ventrem, ossa, ligamen-
ta, A pudendo verò ad princeps intestinum ac podicem, ace-
tabula coxarum, partim supra femur, partim infra ad genua.
Inde alius ad genu extentus ad tendinem, pernam, pedes, F
alius ad fibulam, alius in rhenes. Ipsæ porrò venæ in vtran-
que partē bifariam maximè finduntur, partim ab vna vtri-
usq; rhenis parte, partim ab altera; & perforatæ sunt in rhe-
nes. Habent autem cordis formam ipsi rhenes. Nam etiam
ipsi ventriculos habent. At verò Rhen cauiam sui partem ad
venas magnas habens situs est. Vnde enascuntur ex ipso ve-
næ in vesicam, qua parte potus trahitur per venas in rhenes,
& per ipsa intestina per quæ procedit. Deinde verò velut per
qualum, per rhenes aqua percolatur. Spongiforme enim est
ipsorum corpus ad vesicam, & hic percolatur ac seceratur
a sanguine vrina, quapropter etiâ rubra existit. Neq; enim
in rhenes aliæ procedunt venæ quàm quæ dictæ sunt, neque
est alijs locus vbi potus colliquescat, quantum ego noui.
Venæ co- Venæ circa costas tendentes, subter vnamquaq; costam
sunt.

De Ossium Natura.

67

A sunt, non à capite, inferius etiam ab arteria. Arteria quidem
igitur subtermeans in costas distribuit. A crassa verò vena à
corde recurrit via in sinistram partem inclusâ. Deinde hæc
quidem per medias vertebrae vsq; ad summam costas ineat,
non ex æquo distribuas costas à dextris ac sinistris ramos ac
segmenta sua. Aliæ verò æquos quidem, verum supernè in
dextris finditur. Cæterum iuxta vtranque clauiculam duæ
venæ sursum, duæ sub pectus, partim ad dextras, partim ad
sinistras, ramos siue segmenta, spargunt, illæ quidem magis
ad ceruicem, duæ verò alteræ magis ad cor, partim ad dextras,
partim ad sinistras, ab vtraque parte iuxta costas, & sub ipsis
velut inferiores scinduntur, donec recurrenti infernè à cor-
de commiscuntur. At verò sanguiflua vena ab arteria hac,
propterea finditur, quòd sublimis hic est per cor means. In-
frà verò costas vena sanguiflua crassa appellata, verticulis
rursus seipsam ingerit, & hic adhæret, & non amplius pen-
det, velut supernè per hepar means. Est autē iuxta lumbum
quidem supernè arteria, infra autem sanguiflua, ab hepate
per septum transuersum sublimis veniens, & ad dextrâ cor-
dis fertur vsque ad clauiculas simplex, præter quàm quan-
tuni eum corde communicat, iuxta vasa quidē in ipso ma-
gis in superficie fissa, verum iuxta vasa in ventriculo cordis
penetrans, postea à corde ad sinistram se demittit, & simplex
ad spinam rursus currit, ad superna quidem corporis vsque
ad supremas costas, & ramos à seipsa habet iuxta vnam-
quaque costam extensos iuxta naturam vsque ad pectoris
commisuram, & in sinistram, & in dextrâ, & rectitudo ipsius
magis ad verticulum est, quàm arteriæ extensio, itemque
venæ ab hepate venientis. Ad inferiorem verò cordis par-
tem, recta extensio ab ipsa magis ad verticulum est, quàm ar-
teriæ extensio altera, quæ iuxta cor & in infernas partes se-
pti transuersi ad spinam appensas conuersa est. Inde verò ra-
mi in vnamquaque rectitudinē inferuntur, per ossa & car-
nes murò transeuntes. At verò venæ crassæ sic habent. Ex
oculo iuxta supercilium per dorsum iuxta pulmonē sub pe-
ctore, altera ex dextrâ in sinistram, altera ex sinistra in dextrâ
transit, & quæ quidē ex sinistra venit, per hepar in rhenem
ac testiculum descendit. Quæ verò ex dextrâ in splenem &
rhenem ac testem, his autem osculum est ipsum pudendum.
i 3 A dextrâ

starum.

Vena cor-
dis.

Venarū di-
gestio.

Arteria.

Tenor arte-
riæ & cor-
dis.

A dextra verò mamma in sinistram coxendicem, & in eam descendit, & rursus à sinistra in dextrā. Oculus verò dexter ex sinistro venam suscipit, itemque testiculus. Iuxta eūdem modum rursus sinister ex dextro. Crassissimas porro venas in hunc modum se habent. Quatuor paria sunt in corpore, & aliqua quidem ex ipsis, à capite retrò per cervicem foris iuxta spinam ab utraque parte ad coxendices perueniunt, & ad crura, deinde per tibiae ad malleolorum partes externas, ac in pedes procedunt. Oportet igitur venarum sectiones in doloribus in dorso, ac in coxedicibus, à poplitibus facere & à malleolis forinsecus. Altera verò venarum ex capite iuxta aures per cervicem, sphagitides, id est iugulares appellatae, intrinsecus iuxta spinam, ab utraque parte iuxta lumbos procedunt in testes, & in femora, & per poplites ab interna parte. Deinde per tibiae ad malleolos intrinsecus, & ad pedes. Oportet igitur venarum sectiones facere ad dolores lumborum ac testium, à poplitibus ac malleolis intrinsecus. Tertiae venae ex temporibus per cervicem in scapulas procedunt, deinde in pulmonem deferuntur, & perueniunt altera quidem à dextris in sinistras sub mammam, in splenē & in rhenum. Altera verò à sinistris in dexteris ex pulmone sub mammam in hepar & in rhenum, desinunt autē ambae hae in intus finem rectum ac podicem. Quartae autē venae ab anteriore capitis parte ac oculis, sub cervicem & sub clauiculas procedunt. Deinde à brachiis superne sub curuaturas, postea per cubitos, ad manuum iuncturas ac digitos. Postea rursus à digitis, per manus pectora, hoc est volas, & per cubitos in curuaturas, & per brachiorum infernam partē ad alas, & ex costis superne, altera quidem in splenē procedit, altera in hepar, deinde supra ventrem ambae in pudendum desinunt. Et crassae quidem venae hoc modo se habent. Sunt autem & à ventre venae per corpus multae & omnigenae, per quas alimentum corpori venit, procedunt autem & à crassis venis in ventrem ac reliquū corpus, & ab extremis, & ab intimis, & inter se mutuo distribuunt, internae foras, externae intro. Venarum igitur sectiones facere oportet iuxta hos modos. Oportet tamque dare oportet, ut quam longissimè à locis, ubi dolores fieri solent ac sanguis colligitur, secemus. Sic enim minimè mutatio magna de repente fiet, & consuetudinem transu-

Venarum
quatuor pa-
ria.
Veparum
descensus.

Secunda.

Quarta.

Venae aliae
ex his ma-
nantes.

Sanguinis
mutandi ra-
tio.

Arteriarum, ut ne amplius in eundem locum colligatur. Caterum Hepatitis vena in lumbis usque ad magnum verticillum, inferne etiam verticulis se ingerit, inde sublimis eleuata per hepar, & per septum transversum in cor, & haec quidem recta ad clauiculas procedit. Inde verò aliae quidem ad collum, aliae ad scapulas, aliae deorsum reflexae iuxta verticula ac costas declinant, à sinistris quidem una prope clauiculas, ex dextris autem in quendam ipsarum locum. Aliae verò utrinque deflexae. Aliae paulò inferius deflexae, ubi illa quidem deficit, costas se ingerit, donec ad venam in ipsum cor accesserit ad sinistras deflexa. Infra autem decurua ad vertebrae descendit donec perueniat, & inde incipit eleuari, ingerens se costis reliquis omnibus, & hinc atque hinc ramos iuxta singulas spargens quum una existat, à corde quidem in locum quendam in sinistris magis existens, deinde infra arteriam, donec consumatur & perueniat eo, ubi hepatitis eleuata est, priusquam autem eo venit, iuxta extremas duas costas bifida fit & altera pars hinc, altera inde ad vertebrae progressa consumitur. Altera verò recta à corde ad clauiculas tendens, supra arteriam est, & ab hac (quemadmodum & ea quae iuxta lumbum infra arteriam est) in hepar exilit, partim in portas, & extremitatem, partim in reliquum consequenter procedit paulò infra septum transversum. Septum autem transversum hepatis adnotum est, ut non facile separari possit. Duplices autem venae à clauiculis, altera hinc, altera inde, sub pectus ad pubem ac pectinem tendunt, quod verò inde, nondum noui. Septum verò transversum iuxta verticillum infra costas, ea parte qua rhene ex arteria confurgit. Arteriae verò ex rhene oriuntur, hinc & hinc ab arteria neruum habentes. Et haec parte in recurrēte à corde hepatitis desinit. Ab hepatitis deinde per septum transversum maximae duae, altera hinc, altera inde sublimes feruntur. Multifidae autem per septum sunt, & circum ipsum innascuntur. Verum supra septum haec magis conspicuae sunt. Duo autē crassi nervi, à cerebro sub os magni verticuli superne, & magis ad gulam, ab utraque arteriae parte uterque progrediens, inter se committuntur, ut vni similes existant. Deinde verticula ad septum transversum hic sunt ubi desinunt. Et quidam dubij, ad hepar & splenem ab hac societate tendere ipsos putauerunt. Alius

Hepatis ve-
na.

Venarum di-
stributio va-
ria.

Arteria.

Nervi à ce-
rebro.

neruus vtrinq; ex verticulis iuxta clauiculā ad spinam tendit, ex obliquo verticulorum, & se in costas ingerit: atque hi quemadmodum venæ per septum transuersum ad mesenterium mihi tendere videntur. vbi autem hæc deficiunt, rursus hinc vbi septum exoritur, ab eo continui ac coherentes existentes, iuxta medium infra arteriā, de cætero ad verticula se ingerunt quemadmodū venæ, donec totū sacrum os pergreſſi conſumuntur. Oſſa corpori ſtabilitatem, & reſtitudinem, ac ſpeciem exhibent. Nerui flexionem & contractionem ac diſtentionem. Carnes & cutis omnium colligationem ac conſtructionem. Venæ per corpus diſſuſæ ſpiritum & fluxum ac motum exhibent, ab vna multa germinantes, atque hæc vna vnde oriatur, & vbi deſinat, non ſcio. Circulo enim factō principium nō inuenitur. Cæterū rami ac germina ipſius vnde pendeant, & qua parte corporis deſinant, & quod vna his conſentit, & in quibus locis corporis extenſæ ſunt, ego declarabo. Circa caput iuxta medium ex obliquo circumſiſa eſt vena lata & tenuis, non multi ſanguinis. In cerebrum enim iuxta commiſſuras multa tenues venulæ radices egerunt, & circum totū caput extenſæ ſunt, vſq; ad frontem ac tempora. Ipſa autē in rectum extenditur retro caput forinſecus iuxta ſpinæ cutem, inde verò circa externam ac internam venam ex his quæ in iugulis ſunt, demittitur. Ultra aures autem ſubſiſſa à gena forinſecus tendit craſſa. Ab hac in linguam multa & tenues procedunt, excepta ea quæ ſub linguam & ſub maxillares dentes fertur. Ipſa autem craſſa per clauiculam deſcendit ſub ſcapulas: & hac parte ab ipſa germinat per neruum ſubter ſummā humeri partē ſiue cuticulam, Vena humeralis appellata. Ipſa autem ſanguiflua eſt & ſanguine plena, & agere curatur, ſi rumpatur aut cōuellatur. Ab altera enim parte neruus latus ipſam ambit, ab altera chartilago, medium verò locum ipſa tenet, & pellicula ſpumofa. Quum igitur locus nō ſit carnoſus, facile rumpitur, & carnem citum naſci nō contingit, & ſi ſanguis in hanc partem ſubtercurrat, naſtus ſpacioſum locum non diſcedit, ſed induratur. Induratus autem morbum & dolorem exhibet. Atque hæc quidem finit vbi prius dixi. Illa verò ſub ſcapulas germina emittit ſub mammæ denſarum & tenuium ac variè implicatarum inter ſe venularum, & per

Quid oſſa, nerui, caro, cutis, venæ corpori præſent.

Vena capitis.

Capitis venæ quadriperita.

Vena ſub lingua.

Pellicula ſpumofa.

Mammæ vena.

A & per humeralem venam, prætergrediens chartilaginem, ipſam ſubter ſubatingens ad brachium tendit, muſculū in ſiniſtra habēs. Dextra autem ipſa ſinditur circa humerum, & cubiti ſupernā partem. Inde verò cubitum vtrunque penetrans, poſtea manus iuncturā, inde autem deſcens per totam manum variè vagans radices agit. Cæterū principalis vena iuxta ſpinā ſparſa, per dorſum, & iugulum, ac guttur, in cor inferitur, & de ſeipſa venam magnam multorum oſculorum in corde producit, inde verò in os procedens ſiſtulam facit, quæ ſanè arteria appellatur, per pulmonem tranſiens, pauci ſanguinis ac multi ſpiritus exiſtens. Propter ſpacioſitatem enim ac raritatē viſceris, multis locis per pulmonē deriuatur, cætera verò chartilaginofa facta eſt. Quapropter ſanè etiā ſi quid in has vias pulmonis delatum fuerit ex inſueris, vel in potu, vel in ſpiritus ac ſanguinis trāſitu, vtpote venis talibus exiſtentibus, & viſcere ſpongiformi, ac multum humorem ſuſcipere potente, & ſurſum procedente: tum humorum ingreſſorum lex conſtituta eſt, tum ſanguis amplius per has venas nō multus cōtinetur, neque multum conſtringitur, & non cito procedens, illaſcentia non educit. Ipſis autem nō ſubductis, ſed intus manentibus, calloſa conereſcit duricies. Sic autē deſtruitur alimentī acceſſio ac ingeſtio, quum hac parte arteriæ capitis acceſſus ad externas partes exiſtat. Interceptis verò tranſitibus per calloſam duriciem, velocitas ac difficultas ſpirādī oboritur, quum neque emittere neque attrahere ſpiritum facile poſſint. Ex huiusmodi autem tales morbi ſunt, velut ſunt anhelationes, & tabes ſicca. Si verò humor amplior in ipſis cōſiſtens præualuerit, vt craſſe factus ſpiſſari non poſſit, & pulmonem putrem facit, & vicinas ipſi partes, ſiuntq; ſuppurati ac tabidi. Fiunt autem hi morbi etiā ob alias cauſas. Inde porrò hæc vena pulmonem occupat, & per extremitates duas magnas intro conuerſas, ſub ſeptum transuersum extenſa eſt ad ſpinā, alba ac neruoſa, venulas per reliquum condenſatum corpus ſpargens. hinc autem per verticula denſis venulis in ſpinalem medullam inferitur, ac inſtat hederæ implicatur. Et aliæ quidē venæ in corpus diſtributæ ex omnibus partibus ad ſpinam tendentes, vnaquæque quod tenuiſſimum ac ſinertiſſimum eſt colligens hic eructat. Hæc verò velut præ-

Vena principalis.

Arteria magna.

Tabes ſicca.

Vena quæ pulmonem petit.

ses imposita per demissas plicationes in idem cogit. Inde D
verò etiam in rhenes radices agit, tenuibus ac fibrosis venu-
lis iuxta spuriam costam: hinc autem tendens condensatur,
Vena ner-
uus fit. posteaque etiam nervosa fit ad princeps intestinum ac podi-
cem, comprimensque musculos adstrictorios ipsi inseritur. In
vesicam etiam, & testes, ac adites radices agit, multiplici-
bus implicatis tenuibusque ac solidis & fibrosis venis. Inde
verò crassissima ac rectissima ipsius pars rursus conuersa in
caulem transit, hoc est pudendum. In reflexu autem in illa
Caulis pu-
dendorum.
Pecten. ipsa adaptatur. Et per pectinem supra subter cutem ventris
& ipsius ventris procedunt venae ad eas quae deorsum tendunt,
quae in seipsas mutuo deriuantur. Penetrant autem & per
E
Feminas
qui distri-
buantur ve-
nae hae. rō in feminis illa ipsa in uteros tendit, & in vesicam ac vri-
nae meatum. hinc autē recta procedit, & mulieribus quidem
circa uteros pendet, masculis verò circa testes disseminatur.
Ob hanc autem naturam ipsa vena etiam plurima fecunda
ac genitalia concipit. A plurimis enim ac sincerissimis par-
tibus connutrita, pauci que sanguinis existens ac caua, & den-
sa instar nerui, ac spiritu referta, intentaque a pudendo, de-
missas ad spinam venulas cogit: hae verò velut cucurbita me-
dicalinali in seipsas coactae, omnia in supernam venam emit-
tunt. Confluit autem & ex aliis corporis partibus in hanc.
Verum multo maxima pars velut dictum est, de medulla
Voluptas
coeuntibus
quasi fiat. hac colligitur. Voluptas verò accedit, vena hac genitura
expleta, Quum igitur soleat reliquo tempore modici san-
guinis ac multi spiritus esse, repleta & calfacta & semine
deorsum confluente, ea quae in seipsa habet constringit. Spi-
ritus autem in ipsa existens, & praesens violentia, & calidi-
tas, & venarum vndiquaque concitatio, titillationem indu-
cit. Illa autē quae a seipsa germinavit, per dorsum & iugu-
lum iuxta spinam sparsa, multis venulis costas intertextis, &
verticula per carnes alternatim condensat, ut & probe nutri-
ta & sanguine plena existat. Ipsa autē iuxta coxendicem ag-
nates meat, per musculum sub femore submersa, a natibus
verò iuxta acetabulum femoris iuxta caput in venam perfo-
rata est, quae femori respirationē exhibet, trans femur autē
iuxta flexuram ad genu. Alteram verò iuxta inguina demit-
sit frequentibus radicibus, & agrē transcuntem. Haec ve-
rō per

A rō per musculum tendens, & circa genu disseminatur, & per
ossis tibialis summitatem venam de se in fistulam cauat, quae
medullam nutrit, & deriuatur per infimam tibiā, iuxta pe-
dis illigationem ac conexiōem. Ipsa autem per patellam
genu ad interna per tibiā musculum submersa extenditur,
& per malleolum implicatur, intus crassa & sanguine ple-
na, atque hic circa malleolum, & tendinem, venas agrē co-
gnobiles producit ac inuoluit. Ipsa verò infra ad pedē, sub
lunum pedem decurrit, & hic se implectens, & in ma-
gnū digitum innitens, duplam sanguine refertam venam
superne sub cutem ex summo pede reflectit, & apparet san-
crasse facta iuxta externam malleoli partē, ac sursum spar-
gitur iuxta oppositum tibiā radium. Iuxta suram autem
velut fundam facit. Inde extenditur iuxta internam genu
partem. Immittit etiam patellae venas, & iuxta internam
patellae partem quae caua est, venam implicat, quam si quis
doleat, celerrimē biliosum seorsum ac saniosum humorem
colligit, procedit autem ipsa iuxta internam genu cavitatem.
Distribuit etiam de se in poplites multas implicatas
venas, Quae inde tendentes iuxta nervos sub femore, radi-
ces agunt in testes, & in rectum intestinum ac podicem, &
circa os sacrum attenuatae vnitae circumtenduntur. Illa ve-
rō procedens iuxta internam genu cavitatem, sursum iuxta
internam femoris partem, in inguen transit, & per coxendi-
cem ultra ad spinam & lumbum foras veniens, crassa & la-
ta ac sanguine plena sursum porrigitur ad hepar, & ubi bifi-
dam produxit sanguine refertam venam, dextram hepatis
extremitatem, ad rhenem occupat. Rursus verò subter he-
par dispersa in venam crassam finditur. Fissa verò in cras-
situdinem hepatis inseritur, & altera quidem ipsius pars in
superficie visceris extat, in qua etiam est fel, habetque mul-
Fel-
tas radices instar cirrōrum ac plicationū per hepar disper-
sas, altera verò pars per internas ipsius partes deriuatur.
Duae autem venae inter duas latas extremitates explican-
tur, & una quidem per vertices ac cutem penetrans ex vmbi-
lico effertur. Altera verò premens spinam, in rhenem, ac ve-
sicam, & pudendum, velut ancoris tactis inseritur. Verum ex
coxendice incipiens ascendere ad pubem, multas vagabun-
das producit venas, & costas ac verticula ad spinam illigat,
& propa

Hippocr. Liber de Ossium Natura.

& propagines suas multipliciter per venas transmittit, & in-
testina ac ventrem inuoluit. Et alia quidem à pube ad mam-
mas, & supra mentum, & summos humeros exporre& diua-
gantur. Alia verò procedēs iuxta crassitudinem hepatis, vbi
fel in fistulam coegit, sursum sub spinam dispergitur, per se-
ptum transversum itinere facto. Ceterum vena ex sinistris
partibus, in reliquis quidem iuxta eandem naturam, velut
ea quæ in dextris, radices agit. Verum ex sinistris emergens
in hepâr non se ingerit, sed in splenem inseritur, iuxta caput
quod in crassitudine ipsius consistit. Inde verò internas sple-
nis partes subit, ipsa que venulis sanguinolentis instar ara-
nearum telæ intertextit. Hic verò totus ex omento eleuatur,
venulis ex seipso sanguine plenum ipsum reddens. Quæ ve-
rò à capite splenis ad spinam accedunt, per septum transuer-
sum penetrât. Inde verò sursum & dextra & sinistra sub pul-
monem extenduntur. Quæ autem sanguine plenæ sunt, sub
ipsum & in ipsum corruantur. Quæ verò pauci sanguinis
& tenues à pulmone intrinsecus procedentes, qui natura ra-
rus existit, vtpote ab ipso emul&ta, in cor frenantur circa au-
riculas ipsius, & in cavitates internas diffuunt. Ingerunt au-
tem & priores in ipsum. Etenim in angustia transitus suum
est, velut ex omni corpore habenas habens. Quapropter ex
omni corpore maxime circa thoracem sensus existit.

Vena quæ
de sinistris
dextra ten-
dit.

Lien.

Sensus cor-
poris to-
sius cur in
pectore.

Colorum quoque mutationes corde adstringente
venas ac laxante fiunt. Laxante quidem igitur
rubicundi colores fiunt, & bene colorati
ac pellucidi, constringente verò, vi-
rides cùm pallore & liuidi. Ve-
rùm tales euariant iuxta
præsentés in vno
quoque co-
lores.

HIP

71
HIPPOCRATIS
COI LIBER DE LOCIS
IN HOMINE, IANO
CORNARIO MEDICO
PHYSICO INTER-
PRETE.

MEMBRA quidem videtur principium corporis nullū esse, sed omnia simili-
liter principium, & omnia finis. Cir-
culo enim scripto principium non
reperitur. Similiter etiam morborū
in toto corpore. Quod enim siccus
est, morbos magis recipere, ac ma-
gis dolere, à natura solet. Humidum
verò minus. Morbus enim, qui in
siccū est, stabilitur & non cessat. Qui verò in humido, dif-
fluit, & aliàs aliam corporis partē occupat, & semper trans-
migrans requiem facit, & citius quoque sedatur, vtpote non
stabilis. Corporis autem singulæ partes altera alteri, vbi
hinc aut illinc processerit, morbū statim facit, venter capiti,
caput carnibus ac ventri, & reliquæ omnes iuxta eandem ra-
tionem, quemadmodum venter capiti, & caput carnibus ac
ventri. Etenim quum venter egestionem moderatam non se-
cerit, & in ipsum cibū ingeratur, humiditate ciborum inge-
storum corpus irrigat. Ipsa autē humiditas à ventre obstru-
ta, acervatim ad caput viâ facit, & vbi ad caput peruenierit,
à vasis in capite non recepta, fluit quocunque contigerit, &
circum circa caput, & in cerebrum per os tenue, & partim
quidem os ipsum subit, partim verò circū cerebrum per os
tenue. Et si quidem in ventrē rursus peruenierit, ventri mor-
bum inducit. Si verò ad aliam aliquam partē incubuerit, illi
ipsi morbum facit. Ita etiam reliquæ partes altera alteri mor-
bum inducit, & optimum fuerit sic curare ægrotas per has
quæ morbos faciūt. Sic enim quàm optime principium ægro-
tantis

Membra
hominis
qualia.

Corpus sic-
cum magis
morbo ob-
noxium,
quàm hu-
midum.

Corpus quale. tantis quis sanauerit. Corpus porro ipsum sibiipsum idem ac simile est, & ex isdem compositum est. Similiter autem habet & paruas & magnas partes, itemque infernas ac supernas. Et si quis minimam corporis partem acceptam male afficere velit, totum corpus affectionem sentiet, qualiscunque tandem ea fuerit; propterea quod minima corporis pars omnia habet quaecunque & maxima. Insuper quicquid tandem minima pars pertulerit, ad gentilitatem refert ac transfert, vnaqueque ad suam, siue bonum siue malum id fuerit, & propterea corpus & dolet, & letatur, cum minima gente, quia in minima omnes insunt partes, & hæ ad gentiles sibiipsum singula

Corpus humanum medicum. ris, principium sermonis in arte medica, primum perforata est qua parte audimus. Etenim vacua circum circa aures, non aliud inaudiunt quam strepitum & clamorem. Quicquid autem per membranam in cerebrum peruenerit, id liquido & clare auditur. Ob id etiam foramen solum per membranam

Narium qualitas.

Odoratus.

Visus quomodo patitur.

Tres oculorum tuniculae.

Cerebri duae membranae.

Venulae cauitas.

pituita.

venulae cauitas.

pituita.

pituita.

pituita.

pituita.

pituita.

pituita.

A quæ premunt oculos, & semper pulsan, Sole enim hæc ex venis sanguine non rigatur, sed auertitur ex ipsis sanguis. Qui autem auertitur influenti occurrit, & qui quidem auertitur volens discedere, qui verò supernè influunt volens infra procedere, hic impelluntur ac diffunduntur ac mutuò circūagiuntur, & pulsus venis exhibent. Visus humore de cerebro nutritur, quam autem quid eius de venis acceperit, fluxione turbatur, & humor ipse non apparet, & ob oculos moueri ipsi videntur aliquando velut auicularum imagines, aliquando velut lentes nigrae, & nihil exactè iuxta rei veritatem videre potest. Aliæ duæ venæ in medio aurium & aliarum venarum, quæ feruntur ad aures, & premunt aures. Aliæ duæ venæ ex ossis conclusione in aures feruntur. Quædam verò infra ad corpus conuertuntur: duæ quidem venæ iuxta tendines colli feruntur & iuxta verticula, & desinunt in rhenes, hæc autem etiam in testes penetrant, & quum hæc affecta fuerint homo sanguinem mingit. Aliæ duæ venæ à vertice ad humeros feruntur, & sanè humerales vocantur. Aliæ duæ venæ à vertice iuxta aures, ab anteriore colli parte vtriusque ad cauiam appellatam venam feruntur. Caua autem vena finitur quidem velut gula, consistit autem inter gulam & guttur siue arteriam, ferturque per septum transversum & per cor, & inter septum, & finditur ad inguina, & ad femora intro, & dispartitiones in femoribus facit, & ad tibias intus fertur ad malleolos. Hæc & infecundum faciunt hominem, quum fuerint sectæ, & in magnos digitos desinunt. Ex caua autem vena producit quædam in sinistram manum, fertur autem subter splenem ad sinistri lateris mollitudinem, unde splen propagatur, per omentum, & finem sortitur ad thoracem. Producit autem iuxta septum, & cum humerali committitur subter cubiti articulum: atque hæc splenis gratia secatur. Alia etiam ad dextram manum eodem modo à caua producit. Communicant autem omnes venæ, & confluunt inter se mutuò, & alia quidem sibiipsis per se committuntur ac coincidunt, alia verò per venulas à venis extentas. Quæ autem carnes nutriunt, ea parte inter se confluunt. Et quicquid morbus à venis oritur leuior est quam qui à nervis diffinit enim vna cum humore qui in venis inest, & non quicquid. Et natura venis in humore est, in carnibus. Nervorum autem qualitas sicci

Quæ imagines
gunculas
præ oculis
curstantes
creant.

Venarum
digestio.

sicci sunt, & ventriculos siue cavitates non habent, & ad ossa consistunt, & maxima ex parte ab ossibus nutriuntur. Nutriuntur & à carnibus, & valorem ac robur inter ossa ac carnem medium habent, & humidiores quidem sunt ac carnosiores quàm ossa, sicciores autem ac magis ossei quàm carnes. Quicunque autem morbus in ipsos peruenierit, roboratur & quiescit in eodem loco, & difficile est ipsum educere. Maxime verò impetunt ipsos distentiones, & alij morbi, à quibus tremor corpus occupat, & qui temerè ipsum faciunt. Nerui autem premunt articulos, extenique sunt per totum corpus. Robusti autem maxime & semper crassissimi sunt in illis corporis partibus, in quibus paucissima carnes sunt.

Nerui ubi non sunt. Capitis suturæ.

Supercilia. Mandibulæ.

Costæ.

Claviculæ pectoris.

Scapulæ.

Appendices.

Et corpus quidem omne neruis plenum est. Verùm circa faciem & caput non sunt nerui, sed fibræ confusiles neruis, inter ossa & carnes, tenuiores & solidiores. Capita suturæ habent, alia tres, alia quatuor, & quæ quidem quatuor habent, his sunt utrinque iuxta aures, & tertia ab anteriore, quarta à posteriore capitis parte. Sic quidem in capite quod quatuor habet, in eo verò quod tres, iuxta aures utrinque sunt, & ab anteriore parte tertia. Posteriore verò parte sutura nulla est, velut in eo quod quatuor habet. Saniores autem capite sunt, qui plures suturas habent. Inter supercilia os descendit ac transiit, & mandibularum clausura in medio mento, & supernè ad caput est. Verticula alij plura, alij pauciora habent. Qui pauciora habent, his duodeuiginti sunt. horum alia sursum ad caput, alia deorsum ad sedem tendunt. Costæ septem à posteriore corporis parte, ad verticula connectuntur, anteriore parte in pectore inter se committuntur. Claviculæ articulos habent, alios in medio pectoris iuxta guttur, atque hic coarticulatae sunt, alios verò ad humeros, reclinatos ad scapulas, qui humeris semper adherent. Scapulæ verò ad membra brachij siue totius manus coarticulantur, incumbentes in ipsum os quod in membro est. Iuxta os autem appendices duæ prodeunt, altera intrinsecus, altera forinsecus, quæ ad scapulas ossi adnascens, infra coarticulatae sunt. Quæ verò in cubiti flexurâ sunt, infra quidem radio coarticulatae sunt, iuxta os natura cauum existens, supra autem radium paululum, in cubiti gibbum, & tunc cum os, tum radius in idem commissæ, articulum in cubiti gibbo faciunt.

Iuxta

A Iuxta vnam verò appendices prodeunt tenues valde quatuor, duæ sursum, duæ deorsum, & ad cubiti gibbum quidè duæ appendices consistentes, supra ex osse hærent, hæc cum osse coherentes, iuxta ossis articulum in cubiti gibbum coarticulantur. Quæ verò infra sitæ sunt, & intus reclinata, hæc utraque committuntur ad radium ex supernis à membro procedentem, & intus ad membrum coarticulantur, & radium appellatum faciunt hæc sibi ipsis intus in cubito commissæ. Infra autem ad manum os articulum habet. Appendices verò hac parte tenues existentes, duæ quidè non exeunt in articulum. Superna autem & inferna, cum osse coarticulantur ad manum. Cæterum manus articulos multos habent. Quæcunque enim ossa inter se committuntur, omnia articulos faciunt. Digi articulos habent multos, unusquisque tres. Vnū ad ungue, in medio unguis & nodosa prominentia, alterum in ipsa nodosa prominentia, qua parte etiam digitos conflectunt. Tertium qua parte digitus à manu exoritur. At verò in coxendicibus articuli duo sunt, quæ acetabula appellantur, & femora in hos inarticulata sunt. Iuxta femora autem appendices duæ protenduntur, altera intus, altera foris, & in articulum neutra procedit, neque ab altera parte, sed ad os ad femur inferuntur. Femur autem supernè ubi in acetabulum ingruit, bifidum est huiusmodi bicipitate. In ea quidem parte quæ intrò inclinata est, in summitate rotundum est ac leue, quæ etiam in acetabulum ingreditur. Altera autem bicipitatis pars exterior, magis foras prominet, & inferius apparet ad nares, & coxendix appellatur. Ad genu verò os femoris taliter biceps est. Bicipitio autem huic os tibia appellata, velut in cardine adaptatum est, supra adaptatum autem Mola siue patella incumbit, quæ humiditatem à carne in articulum expansum descendere prohibet. Iuxta tibiam autem appendices duæ procedunt, quæ infernè ad malleolos pedis finiunt, supernè ad genu, non autem perueniunt ad articulum.

Appendices quatuor.

Manus articuli. Digi.

Coxedice.

Femur.

Genu. Tibia.

Ad pedè verò tibia iuxta malleolos articulum habet, & aliū pedum articulum infra malleolos. Et in pedibus articuli multi quemadmodum tibi. & in manibus sunt. Quot enim ossa, tot sunt articuli, & in digitis pedum eodem numero sunt, ac pari modo habent. Articuli in super multis in corpore parui sunt, non similiter omnibus, sed alij aliis. Hi autè qui scripti hic sunt, omnibus similes.

k liter

liter habent. Aliæ etiam venæ aliis sunt, sed non memoranda. ^D
Mucus. Mucus omnibus à natura est, & cum hic purus fuerit articuli sani sunt, & bene moueri possunt, utpote lubrici inter seipso. Labor autem & dolor fit, ubi à carne humiditas fluxerit vitiosa. Primum enim articulus stabilitur. Nō enim lubrica est humiditas quæ de carne influxit. Deinde ut multa, & valde sparsa, & ex carne nō irrigata, semper reficatur, & ut multa existens, & articulo ipsam non capiente, effluit: & malè stabilita eleuat nervos, quibus articulus colligatur, ipsosque inconnexos ac dissolutos facit. & propterea claudii fiunt, quum hoc magis fit, magis: quum minus, minus. in ventre porro ea quæ comeduntur ac bibuntur procedunt. Ex ventre autem, fibra in vesicam, qua parte humorem percolat, extensæ sunt. Fluxiones autem, & perfrigerata valde carne, & percalsfacta fiunt, ac superinflammata. Fluxiones propter frigus fiunt, quum caro in capite, & venæ tensæ fuerint. Hæ enim horrente carne, & ad angustias perueniente, adstrictæque ac excludente, humiditatem exprimunt. Et simul carnes ipsæ contra exprimunt, ad angustias peruenientes: & capilli sursum erecti fiunt, utpote simul vndiqueque fortiter compressi. Quicquid igitur inde expressum fuerit, id ipsum quocunque contigerit fluit. Fluit autem etiam propter caliditatem, quum carnes rarefactæ transitus præbuerint, & humor calefactus tenuior redditus fuerit. Omnis enim humor calefactus tenuior fit, & omne cedens fluit. Maxime vero ubi valde fuerit inflammatum propter hæc fluit causam. ^F
 Carnes valde plenæ factæ quum capere non possint, fluit humor qui capi non potuit, fluit autem quocunque contigerit. Vbi vero semel fluida factæ fuerint fluxiones, discurrunt ad locum quod tandem contigerit, donec transitus fluxionis compressi fuerint propter gracilitatem. Quum autem corpus fuerit refoccatum, & alioqui corpus ipsum sibi ipsi communicans sit, etiam quum siccum est, diducit, & concipit ac ducit, ubicunque humor tandem obrigerit: ducere autem ipsum non difficile est, utpote corpore vacuo, & non intumescente, præ gracilitate. Aliquando autem infernæ partes sicæ fiunt, supernæ vero humidæ. Magis autem superna vasa humidæ sunt. Venæ enim plures supra sunt quæ infra, & carnes in capite minori humiditate opus habent. Ducit

Claudicatione unde. Ventriculi venæ quæ vesicæ percutiunt. Fluxiones frigore magis fiunt.

Calore etiam

Cur superiora humores magis

^A Ducit itaque sicca corporis pars humiditatem ex capite, & simul transitus magis ducenti patet, quàm ei quæ ducitur. Nam ipsi transitus, utpote sicci existentes, eam sibi lucrificiunt, & simul humores à natura deorsum procedere solent, si vel modica quædam necessitas contingat. Fluxiones de capite septem sunt, in nares, in aures, in oculos, atque hæc ex capite fluxiones ob oculos conspicuæ existunt. Postquam autem in thoracem fluxerit præ frigore, bilis fit. Magis autem in thoracem præ frigore fluit, propterea quod facilis est fluxio ad guttur, utpote non contextum, præ frigore vero à bile infestari propterea lassitudine affiguntur, quia carnes quum bilem habuerint, non quiescunt, sed concutiuntur, & concussæ laborant ac delassantur, utpote velut in itinere faciando concussæ, & suppurari fiunt quum in thoracem fluxerit, itemque tabidi. Quum verò in medullam fluxio contigerit, tabes occulta ac inconspicua oboritur. Quum autem retrò ad vertebra, & in carnes defluerit, hydrops fit. Id quod ex hoc cognoscere datur. Sicca enim anteriores partes sunt, caput videlicet, & nares, ac oculi: & oculis amplius hebetudo accedit, fiuntque cum virore pallidi, itemque reliquum corpus, & nihil expuit homo, etiam si multum fluat. Fluxus enim per mediâ carnem retrò fluens, & ab anteriore auersus, anteriores partes siccas facit, posteriorum vero carnem irrigat, & magis eam quæ intus est ad ventrem, quàm quæ foris est ad nasum. Et propterea corpus foris magis solidum est, quàm intus, & angustiores meatus ac foramina habet. Quare sanè quum tenuia sint foramina, constringuntur, ipsæque sibi ipsis medentur, & fluxus nullus hac transire potest. Intus verò foramina ampliora sunt, & intermedia tenuiora habent, fluxus verò utpote ab altioribus procedens, & tenuia impedimenta contra se habens, influit & carnes humiditate replet. Sed & humiditas à cibis in idem procedens corrumpitur, corrupta autem ipsa præ ammissione, & simul cum ipsa ea quæ à capite defluit, corpus nutriunt. Carnes verò multo humore nutritæ, & morbofo angelætes, hydropes pleni sunt. Si autem modicus fluxus fuerit, coxendicum & articularum diuturnam affectionem facit, ubi fluere cessauerit. Nam ut modicus, & vndiqueque ab omnibus fortioribus depulsus, ad articulos refugium facit. Fiunt præterea

Septem fluxiones descendentes.

Biliosi magis lassitudine affiguntur. Purulenti. Tabidi.

Hydrops.

k 2 terea

tere à articulorum ac coxëdicum affeccionibus, à talibus morbis sanatis, quum morbum quidem efficiens sanatur, in carne verò quid relictum fuerit, cui non sit exitus, neque rursus intrò, neque foras, sed ad cutem egressum tuberculum utique fecerit, fugit autem in id quod cedit, articulos videlicet, & aut articulorum, aut coxëdicum affeccionibus inducit.

Cum nares
tument.

Cum aures
fluxio pe-
tit.

Cucurbitu-
la quo loco
in hoc dan-
da.

Quæ potio

Cum oculi
fluore ve-
xantur.

Si porro intumuerint nares, & pituita plena fuerint, atque ea compacta, oportet pituitam compactam ac congelatam attenuare aut fomentis, aut medicamento, & non auertere. Si enim fluxus auersus aliò procedet, omnino maiore morbum faciet. Quum verò in aures fluxerit, primum dolorem exhibet, violenter enim procedit: dolorem autem exhibet, donec in fistulam redactus fuerit. Vbi autem fluere consueuerit, non amplius dolorem facit. Ei verò quem dolor affigit medicamentum natura calidum, tepidum factum & netto dilutum, infundendum est, & retrò cucurbita medica affigenda, si sinistra auris doluerit, ad dextram, sin dextra, ad sinistram, non autem scarificando pertundere oportet, sed ut trahat solum sinenda est. Si verò per hæc dolor non sedetur, frigefacientia à natura frigida infundantur, & medicamentum porandum præbeat, quod secessum deorsum faciat, sursum autem non, quandoquidem vomitus non auxiliatur; & de cætero frigidis utendum est, & semper non sanantem variare oportet modum, & si quidem peius reddiderit malum, ad contrarium te conuertere, si verò ad sanitatem tendat, omnino nihil ab his quæ adhibentur auferre oportet, neque quicquam aliud addere aut apponere. Si verò iam in fistulam redactus fuerit, & multa purulenta sanies fluxerit, quæ graueolens sit, sic facere oportet. Spongiam siccantem quopiam sicco medicamento imbue, & in aurem quam penitissimè inde, & in nares purgatorii medicamentum mitte, quo ea quæ prius in aures fluiebant, in nares ferantur, & non id quod morbosum est in caput rursus recedat.

Cæterum ubi in oculos fluxio processerit, oculi inflantur & tument. Sic autem affectum hominem medicamento liquido, sicco inspersibili curare oportet. Si verò statim inflammatus fuerit, nihil omnino illine, sed aut fortissimo quam infimè vrito, aut alio quopiam aluum subducere medicamento attenuato, vitando ne vomitus facias. Si verò

Arò velut lapilli subtercurrerint, medicamentum illines quod plurimam lachrymam ducere potest, & reliquum corpus humectabis ac tumidam facies, quo oculi humidiores fiant ac colluantur, ut lachrymam adstrictam ac compactam decurrere facias. Quum autem in oculos paulatim fluxerit, & puritum fecerit, sic affectum molli medicamento illines, quod siccare potest, simulque modicam lachrymam ducere, & ad nares medicamentum adhibebis, aut singulis diebus, aut alternis eo semper utens. Sit autem tale medicamentum, quod non plus quam acetabulum per nares deducatur, idque paulatim: quod verò oculis adhibetur resiccat, ut quod oculorum pharmaca

Profluunt
oculorum.

Et cum resiccarit ac obstruxerit, id ipsum ad nares feratur.

Medicamenta caput purgantia, quæ quidem fortia sunt, à toto capite ducunt, quæ vero debilia, ab oculis & hinc à vicinis naso partibus. Si autem à carne & osse, mucos inter os & carnem subsistente, fluxus ad oculos fiat, ex hoc manifestum fit quod inde profluunt. Cutis in capite compressa cedit, & ulcera in capite enascuntur, & oculi lachrymantur, & palpebræ non exulcerantur, nec mordax est fluxus, nec visum hebetat, sed homo ipse acutius videt. Fluxus enim non est falsus, utpote non de cerebro, sed magis mucosus. Hunc sic sanare oportet. Medicamento caput purgandum est non forti, & corpus attenuandum, & cibis & medicamentis infra corpus subducentibus, donec attenuato corpore fluxus resicetur, aut medicamento in nares indito emolueatur. Verum ad ipsos oculos nullum pharmacum adhibendum est. Si verò neque sic sanus fiat, caput secare donec ad os peruenire oportet, non superficialibus neque transuersis aut obliquis fissuris inculsis, ut quæquo ad os ipsum pertigeris, frequenter autem secare oportet, ut compactus humor citius prodeat per ulcera effluens, & simul ut frequentes sectiones, attentionem carnis ad os faciant. Sic mederi oportet, si huic hoc modo res succedat. Si verò hæc non commoda fuerint, & fluxus non eluitur, ut elutus acutè cernere faciat, semper ab intumescendo oculi magis splendescentes fiunt, & acutus visus hominis estinguitur. Si in visum, in humore puri cruentis aliquis humor ingrediat, huic visus intra oculos non rotundus esse apparet propterea quod in quocunque inest cruentus humor, id ipsum non ap-

Cum ful-
gore oculi.

Medela.

Tumor oculorum.

Peripneumonia, pleuritiqui differrant.

Suppurati.

paret. huic itaque deficit ut visus rotundus appareat, & ante oculos aliqua moveri ipsi videtur, & nihil reuera videt. Huic venas visum prementes exurere oportet, quæ videlicet semper pullant, & inter aurem ac tempora consistunt: & ubi has obturaueris, oculis pharmaca quæ humectant adhibe, & lachrymam quàm plurimam prolesta, quo id quod in oculis compactum est, & morbum facit, eluatur. Si verò oculus rumpatur, mollibus medicamentis & acerbis utendum est, ut vlcus adstrictum in angustum coeat, & cicatrix tenuis fiat. Si autem adhuc humoribus plenus fuerit, lachrymare oculo conducit. At verò quum in thoracem fluxerit, & bilis fuerit, ex hoc manifestum fit, dolor lateris mollitudinem occupat, & claviculam eiusdem partis, & febris adest, & lingua supernè pallida ac viridis fit, & excreat compacta. huius morbi periculum septima aut nona die instat.

Alia bilis. Quum ambo latera doluerint, reliqua autem similia velut in priore fuerint. Hæc quidem peripneumonia est. Illa verò pleuritis. Hæc autem propterea sunt.

Quum in pulmonem fluxerit ex capite, per guttur, & aortas appellatas appendentes partes pulmonis, pulmo tanquam natura rarus & siccus, trahit in se humorem quantum eius capere potest, & ubi inflexerit maior fit: & ubi quidem in totum fluxerit, extremitas eius maior reddita utrunque latus contingit, & peripneumoniæ pulmonis appellatum morbum, facit. quum verò alterum tantum, pleuritis id est costalis morbus fit. Peripneumonia multò periculosior est, & dolores multò fortiores sunt, qui ad laterum mollitudinem & ad claviculas tendunt, & lingua multò viridior ac pallidior, & fauces præ fluxione dolent, & lassitudo fortis occupat, & spiritus sexta aut septima die corripit, hunc si non septima die febris dimiserit, moritur aut suffocatur, aut utrunque. Si verò nona die, duabus diebus interpositis, corripit, ut plurimum etiam hic aut moritur, aut suppuratus euadit. Si verò duodecima die, suppuratus fit. Si quarta & decima, sanus fit. Et quicumque præ peripneumonia aut pleuride suppurati fiunt, non moriuntur, sed sani fiunt. Suppurati ut plurimum fiunt, quum fluxus in idem velut in bile contingit, sed in bile quidem multum defluit, & ubi defluxit sedatur. Suppuratis verò minus defluit, & non sedatur.

Fiunt

A Fiunt etiam suppurati, quum minus excreant quàm insluit in pulmonem. Hoc enim quod in pulmone consistit, & quod insluit, pus fit. Pus autem in pulmone & in thorace consistens ac congregatū, vlcerat & putrefacit, & postquam exulcerata fuerint, ab vlcerato insluit, & quum excreat caput simul cōcussim magis sinit, simulque ex vlcerato in thorace ac pulmone magis duit, & vlcera agitata refringuntur, ut etiam si fluxus à capite cesset, is qui ab ipsis vlceribus venit sufficiens fit morbum facere. Fit præterea etiā ab vlcere suppuratus, & leuior hic morbus existit. Fit etiā extra pulmonem, maxime quidem à ruptura, & ubi caro cōtusa fuerit. Iuxta hæc enim pus congregatur, & congregatū fluctuat, si quis corpus concutiat, & strepitum facit, & hæc fruntur. Tabes autem fit quum in idem, velut in suppurato, fluxio fit per guttur, & appendentes pulmonis partes, appellatas aortas, quæ pulmonem & guttur continent ac coniungunt. Fluit autem in pulmonem frequenter & paulatim, & humiditate in pulmone non multā facit. Resiccātū enim id quod insluit, & in gutture compactum, utpote quod non eluitur, sed paulatim insluit ac detinetur, tussim excitat, & in aortis id quod insluit detentum, utpote quum angusta foramina aortæ habeat, angustum spiritui locū exhibet, & talem spiritū habere facit, qui velut defectus semper respirare concupiscit. Et in pulmone velut non vehementer humido existente, pruritus contingit. Quum verò multū de capite fluxerit, pruritus in pulmone non fit. Multum enim est quod in ipsum insluit, & suppurati ex his tabidis siue phthiæis Græcè appellatis fiunt, ubi corpus humectius factum fuerit, & contra ubi siccus fuerit factum, ex suppuratis tabidi. Suppurati hoc modo cognoscuntur. Lateris mollitudinē à principio dolor occupat. Quum verò iam pus collectum est, & dolor similiter habet, & tussis fit, & pus excreat, & spiritus corripit, si verò nondum erupit pus, in lateris mollitudine concutitur, & velut in vetriculo strepitum facit. Si verò horū nihil adstet, suppuratus autem fit, ex his cōiutare oportet. Spiritum multum habet, subraucosusque loquitur, & pedes ad genua intumescunt, magis autem ab ea lateris mollitudinis parte, in qua pus est, & thorax concutitur est, & membrorum dissolutio fit & sudor per totum corpus diffundit, & aliquando sibi ipsi videtur calidus esse, ali-

Tabes,

Pus intus quid faciat.

k 4

quando

Hippocratis Liber

Tabes spi-
nea.

Pleuritidis
curatio.
Acetū mul-
sum qui-
bus detur.

Purulentum me-
dicamē-
la.

quando frigidus, & vngues circumfusi sunt, & aluus calida fit. Ex his suppuratos cognoscere oportet. Porro quum re-
tro in spinā fluxio processerit, huic tabes fit eiusmodi. Lum-
bos dolet, & anteriores capitis partes vacuæ videntur ipsi
esse. Bilis autem periculosa est, si icterus siue regius morbus
in oculis accedat, & in vnguibus liuiditas si fiat. & si corpus
vlcera habeat, & partes circa vlcera liuidæ sint, & quum su-
dor nō toto corpore erumpit, sed vna aliqua corporis parte,
& quum febre adhuc existente excreat ager pallidū viride,
aut si dum adhuc in pulmone inest pallidum viride, excrea-
tio cesset. Sic autē quum inest, & non inest, cognoscere oportet.
Quum inest, in faucibus respirantis strepit, & spiritus
periculosus est, & singultus adest, & febris discedit, excrea-
tione adhuc in pulmone harente, & aluus debili iam existen-
ti secessum facit. Hæc pleuritidis & peripneumoniæ pericu-
losa indicia existunt. Cæterum pleuritidem hoc modo cura-
re oportet. Febris sedanda nō est per septem dies. Potu vten-
dum aut aceto mulso, aut aceto & aqua: hæc autē quā pluri-
ma offerre oportet, quo humectatio fiat, eaque facta ex-
creationem faciat: & dolor sedandus est calfactoriis medi-
camentis, & absorbendum dandum est quicquid excreatio-
nem facit, & balneis vtendum quarta die, quinta autem &
sexta oleum illinendum est. Septima lauandum est, si febris
dimittere non velit, quo præ balneo sudor contingat. Insu-
perque & quinta & sexta fortissimis vtendū est excreato-
riis medicamētis, quo septimam diem quā facillimē tran-
sigat. Si verò neque septima die febris cesset, nona cessabit,
si nō aliud quid periculosum accedat. Postquam autem fe-
bris dimiserit, sorbitiones quā debilissimæ offerantur. Si
verò euacuatio oboriatur, si quidem iuuenile adhuc est cor-
pus, potus auferendi sunt. Si verò febris dimisit, triticeis sor-
bitionibus vtaris, Et eodem modo peripneumoniā curato.
At verò suppuratis, caput purgare oportet non fortibus me-
dicamentis, sed paulatim auertere in nares, & simul eduliis
ventrem subducentibus vti. Et quum principium morbi
nondum est, sed eò fluxus vertitur ac vergit, excreationem
facere, & tussim excitare, & medicamētis infusilibus in na-
res vti, & cibis simul ingestis. Quum autem excreationem
facere oportet, pluribus cibis & salis ac pinguibus vtendum
est, &

De Locis in Homine.

77

A est, & vino austero, & quum sic habet tussis inducenda. Ta-
bidos item eodē modo quod ad reliqua attinet curabis, præ-
terquam quod cibi nō multi simul ingerēdi sunt, & obsonia
non plura quā cibaria frumētacea, & vino inter edendum
vtendum est aquoso, vt ne calfaciat, & corpori debili existen-
ti caliditatem exhibeat, & simul ambo calfaciant in eodem
tempore, & caliditate multū fluxum inducāt. Quum porrò
per gulam fluxus in ventrē processerit, morbus infra fit, ali-
quando etiam supernē. Huic si quidem in ventrē dolor
inerit, subducendus est primū medicamento aut succo, de-
inde pharmaco fortiore vtendū est, cibis verò aluum subdu-
centibus, donec dolor perseueret. Vbi verò dolor sedetur, ci-
bis validioribus vtatur. Eodem modo vbi morbus multos
dies hæserit curabis. Si verò debilis fuerit, & præ imbe-
cillitate hæc offerri non possint: primū quidē pituitæ suc-
co per clysterem infuso, aluus eluenda est, post vbi per hunc
purgaris, aliquo ex adstringentium numero. Quum autem
retro in carnē iuxta vertebra fluxus illapsus hydropē fece-
rit, sic mederi oportet. Caro in collo inter venas crustis tri-
bus vratur, & vbi vllris, cōstringatur, & cicatrices quā te-
nuissimæ inducantur, & vbi fluxum obturaris, medicamen-
tum in nares adhibe, vt eò vertatur, & aliud rursus donec
auertatur. & anteriores quidē capitis partes calfacito, poste-
riores verò perfrigerato. Et postquam anterioribus capitis
partibus excalfactus fuerit, cibos edat quā pituitosissimos,
ac minimē ventrem subducentes, quo fluxionum meatus in
antere capitis parte quā maximē dilatetur. Postea vbi
obturaris & auerteris in fluxionem, si quid prius quā cura-
ris fluxum, in corpus peruenerit, sic mederi oportet. Si qui-
dem magis ad cutem secesserit, externis partibus fomētum
adhibebis. Si verò intrō ad ventrē, foris autē non cōspiciūm
fit, medicamentū bibendum dabis. Si verò in vtranque par-
tem, ab vtraque detrahes. Verū hoc studio habere oportet,
vt proximū exitum facias, siue infernē siue supernē, aut
etiam alia aliqua corporis parte, vbi exitus sunt. Quum co-
xendicum morbus à fluxione fiat, cucurbiti medicamēta affi-
gere oportet, & foras trahere, & nō scarificando pertundere.
& calfactoriis medicamētis in potu exhibitis intus calface-
re, quo exitus fiat tum foras ad cutem per cucurbita: tractio-
nem

Tabis cura-
tio.

Hydrops
qui cura-
tur.

Ischados
medela.

Tabes spi-
nae & eius
medela.

Lien turgi-
dus.

Medela.

Hydrops
curatio an-
eps.
Pueri hy-
dropici qui
murentur.

Pleuritis
secca.

nem tum intus ad ventrē per caliditatem. Nā quum obtura-
tus fuerit fluxus, & non habeat quō iter faciat, viam ad arti-
culos facit, & in id quod cedit intuit, & sic coxedicum mor-
bum inducit. Tabes ex fluxione retrorsum. Qui hac affe-
ctus est, ei caput est purgandum lebili medicamento, donec
fluxus auertatur, diata autem vtere velut in tabe superiore.
Medicamentum potandū praebe Elateriū deorsum purgans,
& infernē alium lacte infuso elue, de cetero fomentis vtere.

Quum splen prae febre magnus factus fuerit, & autem
quum corpus attenuatur. Ex iisdem enim & splen florescit,
& corpus cōtabescit. Quum autem corpus tenuē fuerit, &
splen floruerit, & omentum simul cū corpore attenuatū fue-
rit pinguitudo in omento colliquefit. Vbi verō vasa pin-
guitudine vacua facta fuerint, & à splene florente ac auge-
cente in omentum defluerit, utpote vicinū valde existens,
& ut vasa habens eaque vacua excipit, & vbi morbus semel
in corpore factus fuerit, ad id quod est morbosum vertitur,
nisi quis probe disponat ac curet. Nā etiam si quis bene tra-
ctet, periculo non vacat. Hunc sic sanare oportet. Medicamē-
ta in potu exhibenda sunt quae aquam purgent, & edulia
quā pituitolissima offerenda. Si verō neque sic lenior fiat
inurenda sunt crustae quā tenuissimae, & quā maximē in
superficie quo aquam cōtinere possis, circum circa umbili-
cum, & vnā in umbilicū, & emittere singulis diebus. Quum
enim morbus periculosissimus sit, in his periclitari oportet.

Si enim successerit, sanum facies: si minus, quod etiam alias
futurum erat, id ipsum perpetitur. Ceterum in puero hydro-
pem sic curare oportet. Partes tumidae & aqua plena ape-
riendae sunt scalpello, & frequenter ac parū educendum est.
Educendum autē est à singulis corporis partibus, & fomentis
utendum, & semper locum apertum vnde eduxeris calfacto-
rio medicamento illines. Pleuritis sicca citra fluxum fit,
quum pulmo valde exsiccatu fuerit prae siti necessaria. Pul-
mo enim natura siccus existens, vbi amplius quid quā pro
natura siccatus fuerit, gracilis fit, & impotens redditus: & ad
latus prae impotentia reclinatus, latus cōtingit, & postquam
contigerit ipsum humidū existens, & cohaeret & adglutina-
tur, & pleuritidem hoc est lateris morbum facit. Tūc verō &
dolor fit in latere, & clauiculā, & febris, & album exseruat.
hunc

A hunc multis potibus curare oportet, & lauare, & doloris me-
dicamentum praebe, & alia quae excretionem faciunt. hic
in septē diebus sanus fit, & morbus minimē periculosus est,
& cibos praebe nō oportet. Febres porro propterea sunt,
quum corpore superinflammato carnes intumuerint, & pi-
tuita ac bilis cōclusa quieuerint, & neque refrigeretur quic-
quā, neque exeat, neque moueatur, neque aliud quid subeat.
Quum itaq; lassitudo occuparit & febris ac repletio, lauare
multa aqua oportet, & oleo illinere, & quā maximē calfa-
cere, quo caliditas aperto corpore, prae sudore egrediatur. cō-
sequenter autem haec faciēda sunt per tres, aut quatuor dies:
& si non sederit ac cesset, pharmacum in potu exhibendum
est quod bilem educat, & febris perfrigeranda est, prae ter quā
si quartana existat. Medicamentū tamen donec corpus flo-
ridum est ne propinato, non enim vacuantur, nisi parum, ut-
pote corpore turgente. Quum autem gracilis ac macilentus
fuerit, tunc bibendum exhibe, & euacuabitur. Febrienti ci-
bum ne offeras, neque sorbitionibus subitus alium ducas. In
potu dabis aquam calidam, & aquā mulsam, & acetum cum
aqua, haec autem quā plurima bibat. Si enim non frigidus
ingressus fuerit potus calidus existens ac manens, ex corpore
egroti detrahet, & vel per vrinam eiiciet, vel exsudabit. Vn-
di quaque autem apertum, & respirans, ac motum corpus, id
quod conducibile est, faciet. Quum verō gracilem existen-
tem febris vrat, manifestum est quod non propter corporis
tumorem febris occupet, & si non cesset, nutrire oportet ac
tumidum facere, & si neque sic conducatur, palam est quod nō
oportuerit febrem inducere. Hunc itaque medicamentum
potare oportet quod educat, qua parte febris magis haeret,
siue supernē siue infernē, & si quidem supernē haeret, super-
nē, si infernē, infernē. Nihil autē minus oportet etiam de-
biles fortia medicamenta potare, sed similiter: aut solum sic,
fortibus quidem forte, debilibus verō debile exhibeas. Ar-
dores verō potionibus & sorbitionibus, quemadmodum fe-
brem frigefactorio medicamēto exoluere oportet, camma-
ro videlicet, aut alio quopiam huiusmodi: & si nauisā con-
trahat à frigefactorio, calfactoriis vtere consequenter. Vbi
verō non cesset, frigefactoriis rursus vtere. Icterus siue re-
gium morbi sic curare oportet. Quum susceperis nutritio, &
balneis,

Cum febris
vexat quid
agās.

Que medi-
camēta sin-
gulis dāda.

Morbus
regius qui
curetur.

Hippocratis Liber

balneis, & pinguefacientibus, potibusque ac cibis humectato, per tres aut quatuor dies. Postquam autem humectatum fuerit corpus, purgato & resiccato ipsum, pinguitudinemque; de repente exaurito, & vndiquaque si possibile sit medicamentum adhibens, humiditatem educito, ad caput verò purgatorio debili vitor: & vrinam ciente bibenda dato, eaque ante cibos hoc tempore quo turbatam humiditatem purgaueris in potu præbe, ne ab eo tempore corpus nutriatur.

Cucumeris sylvestris radix.

Quum verò attenuatū fuerit, etiam balneis purgato, & contrita cucumeris sylvestris radice, eaque in aquam coniecta, inde lauato. Cæterum medicamenta bilem ducētia ne propinato, ne corpus magis conturbes. Vbi verò siccū fuerit id quod conturbatum fuit, nutrito, nullo aluum subducente medicamēto, neque vrinam ciente vtens, sed vino vinoso. & his quæ rubicundiores hominē faciunt. Si verò viridis ac luteus sit, rursus exaurito, nequaquam verò siccato, vt ne color stabilis reddatur.

Ferinum vlcus.

Vlcus ferinum in corpus propterea venit. Postquam caro tumida & inflammata circum circa fuerit, & margines vlcis magni extiterint, & vlcus ipsum humidū, & in vlcere sanies resiccata inerit, aut vlcus constrictum fuerit. Sanies computrefaciens ab vlcere defluens, foras prodire à constricto ad carnem vlcere prohibetur. Caro autem suscipit, vtpote eleuata existens ab inflammatione, & quum in ipsam peruenerit sanies subterfluens, putrefacit & atollit. Hunc medicamenti humectantibus ipsum vlcus

Angina.

illinere oportet, vt ex humectato vlcere fluxus foras effluat, & non subter carnem. Influentia etiam in vlcus frige facientibus pharmacis illinēda sunt, quo perfrigerata caro existat, & non dirupta rursus fluxionem immittat. Sed & alia vlcera frige facientibus oblinenda sunt, & super ipsa humectantia imponenda. Angina quam cynanchen Græci vocant à sanguine fit, quum sanguis in venis quæ in collo sunt cōpactus fuerit. Sic affectis à venis quæ in brachiis sunt, sanguinem detrahes, & simul aluum infernē subduces, quo id quod morbum exhibet, detrahatur. Lingua quoque quum magna vlcera habuerit, similiter curanda est. Morbos à principio curare oportet, & si quidem à fluxionibus sunt, primū fluxiones sedare, si verò ab alia causa, principium morbi sedare ac curare: deinde id quod influxit, si quidem multum fuerit, educere,

De Locis in Homine.

79

A educere, sin modicum, per diætā moderari ac componere. Capitis fractura. Si quidem os fractum fuerit ac contritum, periculo vacat, & curare oportet hunc humectantibus medicamentis. Si verò rumpatur, & fissura fiat, periculosum est. Huic serram adhibere oportet, ne in ossis fissuram sanies influens membranam cerebri putrefaciat, Nam vt per angustum intrans, non autem exiens affigit, & furere hominem facit. Huic itaque serram adhibere oportet, vt sanies exitum habeat, non solum ingressum, ampla serratura facta. Medicamenti autem vtendum quæ humorem in se trahunt, & lauandum. Febricitanti caput ne purgato, vt ne furiosus fiat. Calfaciunt enim caput pharmaca purgatiua, & sanē ad caliditatem febrilem accedens ea quæ in medicamento est, insaniam facit. Ex quacunque causa malē affigere quis atram bilem reuouerit, moritur qui vlnus habet. Et qui ab euacuatione detinetur, & debilis est, & tenuis existens de repente siccus subdit, moritur. Quum à caliditate detento, vlcuscula eruperint debili existenti circum circa liuida, moritur. Quum à morbo quopiam detento, debili iam existenti, liuida vlcuscula enata fuerint, mortale. Quum quis à medicamento potu superagrotarit, & infernē ac supernē ab ipso secesserit, vinū sorbeat primū quidem dilutum, deinde meracum frequenter, & sanabitur.

Quæ vlcera mala.

Medicamentum autem neque euacuatium, neque vomitorium sumat. Bilis vbi sua sponte eruperit, aut infernē, aut supernē, difficilius sedatur. Quæ enim sponte procedit, præ violentia corpori facta impellitur. Si verò à medicamento fluat, non à gentilitatis cognatione violatur. Quum susceperis vinosum & vomentem, vomitum ne sedato. Vomitus enim euacuationem sedat, facilius autem vomitus postea sedabitur. Si verò debilis fuerit qui hæc patitur, somnificum medicamentum à vomitu præbebis. Sanguis quum morbum facit, dolorem exhibet, Pituita autem grauitatē vt plurimum. Morbum si quis non cognoscat, medicamentum bibendum præbeat non forte. Si itaque leuior inde fiat, demonstrata via est, quod gracilitatem inducēdo curandus est. Si verò non leuior reddatur, sed peius habeat, contraria facienda sunt. Si nō profuerit gracilem facere, tumidum vtriusque conducet, & frequenter permutare, ita vt hoc consilio vtriusque.

Quod medicamentum non dandum.

Quæ medicamenta danda.

Hippocratis Liber

Medica ars
& exercita-
toria gy-
mnicave
cur con-
traria.

Capitis flu-
xio.
Morbi ve-
tusti & re-
centes qui
curentur.

Mori sta-
tuens qui
cures.
Convulsio
nismedela.

Ruptura.

Manus pe-
deque si
torquean-
tur, quid
portendant.

ris. Si quis in morbis quid permutaturus est, forti quidem D
agrote, debili autem morbo, tunc quidem confidenter for-
tiore quam morbus est, medicamento vtendum est. Nam
etiā si quid de sano abducatur vna cum debili ac agrote, nul-
lum detrimentum est. Si verò morbum fortiozem, agrotum
autem debilem acceperis, debilibus pharmacis curabis, quæ
ipsum morbum superent & abducant, verum agrotū nihilo
debiliorem reddant. Ars exercitandi corpora, & Medicina
contrariæ sunt. Ars enim exercēdi corpora (gymnastice Græ-
cis appellata) non opus habet permutatione, sed Medicina.
Sano enim non auxiliatur transmutatio ex præsentī statu,
verum agrote. Morbi quicunque vlcera sunt, & super reli-
quum corpus eminent, eos simul cum medicamentis etiam E
fame curare oportet. Fluxione ex capite fluente vomitus con-
ducit. Antiqui morbi difficilius curantur quam recentes,
verum morbos antiquos primum recentes facere oportet.
Vlcus callosum factum, eiecta primum duritia per putrefa-
ctorum medicamentū, constringere deinde oportet. Phar-
maca quæ tumefacere maxime solent, ea pura vlcera adstrin-
gunt. Quæ verò attenuant, ea purgant. Si verò quis constringat
vlcera nondum matura, corpus agrotum nutrit quod vl-
cus habuerit. Et si quidem adstringere oporteat vlcus ac
implere, tumefacere prodest, etiam si in capite carnem velis.
Renutrita enim à cibis caro, propulsat eam quæ à medica-
mento putrefacta est, & simul cum natura debellat. Verum
eleuatam aut leuem carnē, cibis gracilem reddere oportet. F

Tristes anxios & agrotos, ac se strangulare volentes, man-
dragoræ radice manē in potu data minore pondere quam
quod insanire facit, curabis. Convulsioni sic mederi opor-
tet. Ignis ab vtraque lecti parte succendatur, & mandragoræ
radix in potu præbeatur minore pondere quam quod insa-
niam facit. Et ad tendines posteriores sacculi calidi imponantur.
A convulsione si febris inuaserit, sedatur eadem die,
aut sequenti, aut omnino tertio. A ruptura febris non corripi-
pit amplius quam tres aut quatuor dies. Si verò corripiat, &
quis putat se à ruptura habere, ab alia sanè quapiā causa cor-
ripitur, & non oportet ipsam velut à ruptura curare. Quum
homo manibus ac pedibus distentus ac tortus fuerit, insaniam
sibi ipsi facit. Venam porrò sic vt ere conuenit commodam ad

De Locis in Homine.

80

A ad morbum, ex quocunque tandem quis agrotarit. Si vltus
fuerit homo, & fluxerit sanguis, ita vt hoc non periculosum
sit ipsi, ambo hæc facere licet. Si verò percusseris ipsam in
dolore, cuius gratia vrebatur, non coalescit, verum fluxui
prodest. Si enim perusta fuerit, non fluit. Nam postquā per-
usta est, extremitas vtraque venæ recurrit, qua parte perusta
est, & exarescit. Si verò quid relictum fuerit, præ relictō per-
fluente fluxum humectatur. At si sanguis ex vena fluit, per
transuersum perurito. Si verò non cesset, ad hæc supra ac in-
fra vtrinque dissecato, quo sanguinis fluxus auertatur. Didu-
ctum enim facilius est medicamēto sedare, quam coacerua-
tum. Doloris in capite gratia, sanguinē de venis detrahitō.
Si verò nō sedetur, & diuturnus sit, perure venas, & sanus euadit.
Si verò caput purgaueris, magis affliges. Medicinam ci-
tò discere non est possibile, propterea quod impossibile est
statim ac certam doctrinā in ipsa fieri, velut (verbi gratia)
Qui scribere didicit, iuxta vnum modum, quem omnes do-
cent, nouit, & scientes omnes similiter nouerunt, propterea
quod idem & similiter factum, & nunc, & non nunc, non po-
test fieri contrariū, sed semper exactē simile est, & non opus
habet occasione. Medicina verò & nunc, & statim, non idem
facit, & ad eundem contraria facit, & hæc etiam contraria si-
bi ipsi. Primum aliu subducentia non semper hoc faciunt,
& alium subducentia vtrunque faciunt. Fortassis autem ne-
que sic se habent alium subducentia, velut alium sistenti-
bus contraria. Resistente enim alio, propter vehementem
stabilitatem corpus intumescit, pituita in ventrem perue-
niente, sic stabilitas secessum facit. Vbi enim pituita in ven-
trem ingressa fuerit, euacuatio cōtingit. Insuper verò alium
subducentia ex natura, stabilitatem faciunt in ventre, si qui-
dem non subducentia feceris, Si autem exoluatur & hume-
ctetur id quod morbum facit, postquam exolutum fuerit, san-
guis euadit. Et sic ventrem sistentia, subducentibus stabili-
tatem ventris faciunt, & vicissim subducentia ventrem, sistenti-
bus. Eodem modo res se habet circa rubicundos & palli-
dos. Nam & pituitosa ac tumefaciencia & pallidos faciunt,
& boni coloris, Itēque attenuantia, vtriusque autem me-
dicamentum sunt contraria contrario. Verbi causa, Quum
intuquerit pallidus existens, exoluitur sanò si quod medica-
mentum

Capitis do-
loris mede-
la.

Medicina
cur penitus
non sciatur.

Pallor.

mentum attenuans adhibitum fuerit. atque hic tumentem attenuans opitulatur. Rursus autem quod aliquando utilitatem cepit, nunc hic opitulanti opitulatur, quum sanè præ gracilitate decolor & pallidus factus fuerit. Si quis enim pituitosum ac tumefaciens medicamentum exhibuerit, pallor sedatur. Insuper verò etiam dolor, & propter frigiditatem fit, & propter caliditatem, & propter valde exuperans, & propter imminutum. Et in perfrigeratis quidem natura extra corpus ad cutem, propter calfaciens valde, dolor fit. In calidis verò natura, propter frigidum. Et in siccis natura, si humescuntur, & in humidis natura, si resiccantur. In singulis enim quorum natura permutatur ac corrumpitur dolores fiunt. Sananturque dolores contrariis, idque etiam unicuique morbo proprium est. Nam in calidis natura propter frigiditatem ægrotantibus, dolores calefiunt, & reliqua iuxta hanc rationem fiunt. Alius porro modus hic est, per similia morbus fit, & per similia adhibita ex morbo sanantur. Velut, vrinæ stillicidium idem facit, si non sit, & si sit, idem sedat. Et tussis eodem modo, velut vrinæ stillicidium, ab iisdem fit & sedatur. Alius rursus modus hic est. Febris quæ propter tumefactionem ex pituita fit, aliquando quidem ab iisdem fit, & sedatur, aliquando autem à contrariis. Aliquando enim si quis vult aqua calida lauare, & multum potum exhibere, sanus æger fit, & febris quæ propter tumefactionem facta est, pituitosis ac tumefactionem facientibus oblaris, & adhibitis sanescit. Et si quis vult medicamentum bibendum dare, aluum subducens & vomitorium eodem modo & à facientibus sedatur, & à sedantibus fit. Nam si quis homini vomenti, aquam multam bibendam dare velit, eluentur ea propter quæ vomit, vna cum vomitu. Et sic quidem per vomitum vomitus sedatur. Rursus autem propterea quod sedatur, quia inferne procedere ipsi fecit, ex illo id quod intus est vomitum facit, & ambobus contrariis modis homo sanus fit. Et si quidem sic in omnibus haberet, stata sanè ac certa medicina esset. Ita alia quidem contrariis curare oportet, qualia tandem sunt, & à qua causa fiant: alia verò similibus, qualia tandem sunt, & à qua causa fiant. Huius autem rei causa corporis debilitas existit. Corpus enim à cibis æqualibus æqualiter nutritur, à corpore verò cibi superatur. Postquam verò plus aut minus in ipsum

Febris & vomitus medicamentum non certa.

Causa.

A in ipsum ingestum est, aut alia quæpiam transmutatio facta est, superatur, superant autem cibi. Et quum sanè superatur corpus ab his quæ ipsi offeruntur, florere hæc ipsa facit, & superant hæc simul corpus, & contraria ipsi faciunt. Et calida lauari, donec quidem corpus superat eius exhibitionem, florere corpus facit. Quum verò superatum fuerit, gracile corpus facit. Et conuiuari similiter ut lauari facit. Hæc enim donec superantur florere corpus faciunt. Vbi verò superauerint, & alii secessus & varia vitia inducunt. Quum autem id quod offertur, transmutatur, necesse est & id cui offertur, transmutare. Etenim corpus transmutatum parum efficax ac potens est, & ab omnibus offensiones percipit. Hoc autem faciunt, & aluum subducentia: & florere ipsum facientia, gracile corpus faciunt, & reliqua omnia contraria his facientia. At verò Medicina breuem occasionem habet: & qui hoc nouit, illa stata ac certa habet: & scit quæ consueta sunt, & quæ non consueta, ad quæ cognoscenda non est occasio in medicina, & quod aluum subducentia, non subducentia fiunt, & reliqua quod contraria sunt, & contrariissima non contrariissima. Occasio autem hæc est, ut cibos offeramus ea copia, quantam corpus cui offeruntur superare valeat. Nam si quis sic fecerit, omnino necesse cibum est aluum subducentem oblatum, subducentem esse, & pituitosum, pituitosum. Si igitur superauerit corpus ipsos cibos, neque morbus, neque contrarietas fit ex his quæ offeruntur, & hæc est occasio quam medicum nosse oportet. Quum verò occasionem supergressus fuerit, contrarium fit, & antequam ei excessum factum esse putant, consequens est ut caleseat. Donec enim corpus id quod oblatum est superauerit, corpus nutritur. Vbi verò hæc occasionem transierit, contrarium fit, nam attenuatur & gracilescit. Sed & alia omnia, & quæ tumefaciunt, donec quidem superauerit corpus, ampliusque pro occasione offeruntur, etiam iuxta naturam suam singula faciunt, & pituitosa siue tumefaciencia tumefaciunt. Vbi verò occasionem transierint, contraria sunt. Medicamenta sunt omnia quæ præsentem statum transmouent. Omnia autem fortiora transmouent. Licet autem si velis, medicamento transmouere, & rursus si velis, alimento ac cibo. Omnia verò ex præsentis statu transmouere, ægrotanti opitulatur. Si enim id quod morbum facit

Quæ corpus inuenit & contra.

Qualis medicina ars.

Quando omnia suam naturam conseruant. Medicamenta quid faciunt.

facit, non transmoueris, augetur. Medicamenta fortia à natura, in debilibus morbis dare non oportet, neque paucitate medicamenti, debilitas ipsius facienda est. Sed fortibus natura, fortibus pharmacis vtendum est, debilibus verò, pharmacis non fortibus. Neque partiendum est medicamentum, sed singulis secundum naturam, debilibus quidem debilia à natura, fortibus verò morbis, fortis natura pharmaca exhibenda sunt. Ceterum morbi ea parte qua proximi sunt, educendi sunt, & qua parte singulis exitus quam proximus est extrahendi. Aluum autem subducentia talia sunt, quæcunque lubrica & inciliua sunt, & quæcunque in calidis attenuantur. Vter enim calidus est, & reliqua quæ saluginosa sunt, & quæcunque ex talibus plurimum participant. Contra aluum non subducentia, sed sistencia sunt, quæ statum exhibent, humida enim reficcata statum faciunt, & quæ adstringunt, & quæ à calore compacta sunt, & friabilia, & sicca.

Omnia autem quæ foris extenuant, intra corpus assumpta tumefactionem inducunt, eadem autem & ventrem sistencia, & pituitosa, ac tumefacientia existunt. Et quæ aluum subducunt ac extenuant, cum calefacientibus eadem sunt. Insuper autem etiam acida pituitosa sunt. Omnia verò quæ frigefaciunt ea quæ in ventre sunt, talia aluum subducunt. Item quæ frigida sunt, & quæ humida. Quum autem non aluum subducentia fuerint, calefaciunt. Frigefaciunt autem & calida in ventrem assumpta, & cito fecesum faciunt. Si verò fecesum non faciant, calida in ventre existunt. Ex his quæcunque repletionem faciunt, maximè pituitosa sunt.

Quæ verò plurima assumpta repletionem non faciunt aluum subducunt. Medicina itaque mihi iam tota inueta esse videtur, quæ sic habet & quæ docet singulas & consuetudines, & occasiones. Qui enim sic medicinam nouit, minimè fortunam respicit, aut expectat, sed & citra fortunam, & cum fortuna, rectè faciet. Constans enim ac firma est tota medicina, & doctrinæ

optimæ in ipsa composita, minimè fortuna egere apparent. Nam fortuna sui iuris est, & nullius imperio subest, neque optantis est ad ipsam peruenire. Scientia verò imperata facere cogitur, & facile est ipsam feliciter assequi, si quis sciens uti velit. Deinde verò quid opus est Medicinæ fortuna? Si enim morborum medicamenta clara sunt & manifesta, velut

equid

A equidem arbitror, non expectant sanè fortunam: ad sanandos morbos siquidem sunt medicamenta. Si verò cum fortuna exhibere ipsa prodest, non magis medicamenta quàm ea quæ non sunt medicamenta, vñ cum fortuna adhibita sanos faciunt. Quicumque verò fortunam ex Medicina, aut alia quamiam arte expellit, dicitque eos qui probè rem aliquam sciunt fortuna non vtilis contrarium mihi iudicare videtur. Mihi enim soli hi fortunatè assequi, itémque infortunatè non assequi videntur, qui rectè quid, & malè facere sciunt. Fortunatè enim assequi, est rectè facere, hoc autem hi qui sciunt faciunt. Non assequi autem hoc est, si quis non sciat, hoc non

rectè faciat. Indoctus autem qui est quomodo fortunatè assequi possit? Si quid enim etiam assequatur, non memorabilem sanè successum habebit. Qui enim non rectè quid facit, non fortunatè assequi poterit, quum reliqua quæ æquum est facere non faciat. Morbi muliebres. Vteri omnium morborum causæ sunt: hi enim ubi ex natura transmoti fuerint, morbos exhibent, siue ascenderint, siue descenderint. Et quum quidem vteri osculum suum non demittentes, & pudendi eminentias non contingentes, transmoti fuerint foras, leuissimus morbus est. Quum verò in anteriorem partem promoti fuerint, & osculum in pudendi eminentias ac labra immiserint, primum quidem ipso contactu dolorem vterus percipit ac exhibet: deinde obturatus, & velut operculo cõtectus, ex eo quod pudendi eminentiis incumbit, fluxus non contingit, qui mensium nomine venit. Hic verò fluxus congregatus, tumorem ac dolorem exhibet. Et si quidem infra descendens & auersus, in inguen se immiserit, dolorem exhibebit. Si verò sursum ascendens auersus & obturatus fuerit, etiam sic propter raritatem ac coarctationem dolorem exhibet. Quum verò propter hoc ægrotarit, coxendicum ac capitis dolorem facit. Vbi verò vteri impleti intumuerint, nihil fuit, & pleni sunt: quum autem pleni facti fuerint, coxendicæque contingunt, dolores exhibent, & in coxendicæ, & in inguen, & velut pilæ in ventre discurrunt, & caput dolore affligunt, modo alea ipsius parte, modo totum, prout contingit ipsi morbus. Hæc itaque sic curanda sunt.

Si quidem descenderit solum, & illini possit, vtere quocunque libet ex grauelentium genere, aut cedro, aut alij intri-

Medicamentum sine fortuna sanatur.

Quæ aduersa vel secunda fortuna huic videatur.

Vteri omnium morborum causæ sunt. Vteri morborum causæ sunt. Vteri morborum causæ sunt.

Medela.

to, myttoto Græcis appellato, aut aliquo alio ex grauitate & male olentium numero, eoque suffitum facito, & fomenta ne adhibeto, neque cibo neque potu vrinam cientem hoc tempore vitor, neque calida lauato. Si autem sursum ascenderit, & non auersa fuerit, medicamentis apposititiis bene olentibus, & quæ simul calfaciunt vtere. Velut sunt myrrha, aut vnguentum, aut aliud quoddam odoratum simulque calfactorium. Et his quidem subdititiis vteris, fomentum autem ex infernis ex vino adhibebis, & calida aqua lauabis, & vrinam cientibus vteris. Ex hoc autem manifestum sit auersa sit necne. Si enim sursum progressa auersa non fuerit, fluxus proce-
dit. Si vero auersa sit, fluxus, menstrua appellata, non con-
tingit. Hunc morbum fomento primum tali curare oportet. In vinum grossos immittito, ipsumque vinum calfacito, & cucurbitam circum osculum vasis in quo calefit addito, hoc modo: Cucurbitam per medium dissectam euacuato, & summitate ipsius modice rescissa, velut in vtriculis fieri solet, hanc ipsam vasi velut operculum circumdato, quo odor per angustiam means ad vterum perferatur. Insuper autem & calida aqua fouere, & calfacientibus medicamentis subdititiis vti oportet. Calfacientia autem sunt ea quæ ducunt ex superius relatis, itemque hæc, Stercus bubulum, fel bubulum, myrrha, alumen, galbanum, & si quod aliud eiusmodi est. Plurimis etiam ipsarum per purgantia infernè medicamenta alius subducenda est, & per debilia quæ vomitum faciunt, ne euacuatio ex superieuacuatione fiat. Ceterum subdititiis glandulas sic facere oportet, si fortes facere velis. Mel semicoctum facito, & ex præscriptis subdititiis pharmacis ea quæ valde efficacia sunt immittito, & ubi immiseris, glandulas formato instar earum quæ in sedem induntur, verum longas facito has ac tenues. Mulierem verò supinam reclinato, locis à pedibus lecti altius instratis, deinde apponito, & panniculo intesto, aut alia quadam re consimili calfacito, donec colliqueſcat. Si verò debiliorem glandulam subdere velis, in linteolum illigato. Sed & si humore pleni vteri osculum tumidum habuerint, & non fluxerint, fluxionem facere oportet, & subdititiis pharmacis sanare, itemque fomentis velut scriptum est, ita faciendo velut in priore fluxione suppressa. Quin & si in anteriorem partem proced

Calida appo-
posita.

A procedens vterus auersus fuerit, fluxionem facere oportet, velut in superiore fluxione suppressa. Quum verò fluxus nimius fuerit, neque calida aqua, neque alio quopiam calfacere oportet, neque vrinam cientibus vti, neque cibis alium subducentibus. Lecti autem partes à pedibus altiores esse oportet, ut ne declinatio fluxui facilitatem præbeat. Vtere autem simul etiam subdititiis adstringentibus. Fluxiones porro quum confestim venerit purgatio statim subcruenta sunt, quum verò tardius prodierit, purulenta. Et iunioribus subcruenta magis prodeunt. Seniores verò magis mucosa menstrua habent.

H I P P O C R A T I S
C O I L I B E R D E A E R E , A -
Q V I S E T L O C I S , I A N O
C O R N A R I O M E D I C O
P H Y S I C O I N T E R -
P R E T E .

*

VI C V N Q V E artem medicam integrè adsequi velit, primum quidem temporum anni rationem habere debet, quantum potentia quodlibet eorum valeat: non enim simile quicquam in illis existit, verum differunt inuicem propter varias quæ in eis sunt mutationes. Deinde ventorum calidorumque & frigidorum, maximè qui ex his omnibus hominibus sunt communes, & mox qui in vnaquaque regione sunt indigenæ & proprii. Neque verò negligentiores se circa aquarum facultates cognoscendas exhibere conuenit. Quemadmodum enim gustu differunt, & pondere ac statione, sic quoque virtute aliæ aliis longè præstant. Quare si quis ad urbem sibi incognitâ perueniat, circumspicere oportet eius situm, quomodo scilicet ad ventos, & solis exortus iaceat: non enim æquales vires sunt, ad Septentrionem sitæ, & vergentis ad Austrum: neque eius quæ solem exorientem, & quæ eundem occidentem

Quæ pro-
spicienda
sunt medi-
co.

Venti.

Situs vrbiū

Hippocratis Liber

Aquarum qualitas. spectat. Hæc itaque diligenter oportet perscrutari, ac simul quo modo habeant circa eam aqua: nū ne palustribus vtantur & mollibus, aut duris & ex sublimi loco prolabantibus, & scaturientibus ex petris, siue salis, & crudis. Terra etiam ipsa consideranda, nudane sit & aquis carens, aut densa & aquosa & an concaua sit & aestuosa, vel alta & frigida, hominum insuper dicta perquirenda, qua maximè capiatur. An bibuli sint & surrones & ocio dediti, aut exercitiis variis vtentes, & tolerantes laborum, ciborumque plus adpetentes quàm poculorum. Ex his enim singula sunt inuestiganda. Nam qui hæc omnia probè, quantum fieri potest, cognouerit, aut horum plurima, eum non latere possunt quum in urbem etiam ignotam sibi peruenerit, neque morbi regionis peculiare & patrij, neque communis regionis natura, quæcunque tandem ea fuerit, vt non possit in cognoscendis morbis dubius hære, aut errare sicubi ad morborum medicationem adhibeatur. Quæ ambo illis enuere solent, qui non prius prouidi hæc diligenter cognouerunt. Quare qui ea studiosè rimatus fuerit, vniuscuiusque temporis, ac anni futuri constitutionem prædicere poterit, qui videlicet morbi communi adfectione ciuitatem sint inuasuri tum æstate, tum hyeme, & quæcunque pericula vnicuique sint timenda ex dictæ ac victus immutatione: quum enim tēporum mutationes, & astrorum ortus ac occasus obseruauerit, quem admodum singula horum eneniant, prænoscet vtique & de anno, qualis hic sit futurus: hoc nanque modo si quis rimatus fuerit ac præcognouerit temporum occasiones, maximè de singulis sciet, vt plurimùmque sanitatem adsequetur, & recta via procedet, non minima artis suæ gloria. Quod si cui hæc sublimiora videantur, si ab hac sententia discedat, discet sanè non minimam partem conferre ad rem medicam ipsam Astronomiam, sed omnino plurimam, quā vnā cum temporibus & ventriculi in hominibus mutantur. Quomodo autem singula quæ diximus scrutari ac explorare oporteat, deinceps dicam manifestè. Quæcunque quidem ciuitas ad ventos sita est calidos, puto autem eos qui inter brumalem solis exortum itidēque occasum perflant, huic hi venti sunt peculiare. A Septentrionalibus autem ventis ruita ac protecta ea ciuitas existit. Aquæ verò eius multæ &

De Aere, Aquis, Locis.

84

Ata & subfalsa sunt, & necessariò nō sublimes, æstate quidem calidæ, hyeme frigide. Et quæ quidem vrbes bene sitæ sunt ad solem, & ad vëtos, & aquis bonis vtuntur, hæ minus à talibus mutationibus afficiuntur. Quæ verò aquis palustribus ac lacustribus vtuntur, & non bene sitæ sunt ad ventos, & ad solem, hæ magis. Et si quidem æstas sicca fuerit, citius sedantur morbi. Si verò pluuiosa, diurni sunt: & phagedænas adedentes ex omni occasione oboriri verisimile est, si vlcus fiat. Si verò hyems frigida sit, homines capita humida ac pituitosa habere par est: & ventres ipsorum frequenter exturbari, pituita à capite inluente: & formas ipsorum vt plurimum debiliores esse: ipsosque ad edendum ac bibendum non appositos esse. Nā qui capita debilia habent, non fuerint boni potiores. Crapula enim magis grauat. Morbi verò hi ipsi vernaculi sunt. Primum quidem mulieres morbosæ, ac fluxionibus obnoxie sunt, deinde multe steriles sunt ex morbo, non à natura, & frequenter abortiunt. Pueris verò incidunt conuulsiones ac anhelationes, quæ morbus puerorum, & facer esse putatur. Vitis autem dysenteria, & alui profusio, & febres lenes, diurnæ, hybernæ, & pustula nocturnæ multæ, & hæmorrhoides in sede. Pleuritides autem, & peripneumonix, & febres ardentes, & quicunque acuti morbi putantur, nō multum proueniunt. Non enim fieri potest vt isti morbi vigeant, vbi alui liquidæ existunt. Lippitudines verò oboriuntur humidæ, non graues, nec diurnæ: si nō ex mutatione temporum morbus aliquis omnibus communis occupet. Et vbi quinquagesimum annum transgressi fuerint, defluxiones ex cerebro accedentes, homines semifyderatos faciunt, vbi caput derepente insolatum, aut frigore correptum fuerit. Atque hi quidem morbi ipsis vernaculi sunt: præterquam si morbus aliquis omnibus communis ex temporum mutatione oboriat, nam & huius participes sunt. Quæcunque verò ciuitates his ex opposito sitæ sunt, ad ventos frigidos, inter occasum solis æstiuum, & orientem æstiuunt: etiam ipsi hi venti vernaculi ac indigenæ sunt, ab austro verò & calidis ventis protectæ sunt. Et de his vrbibus sic se res habet. Primum quidem aquæ & duræ & frigide vt plurimum dulcescunt. Homines autē vegetos & siccos esse necesse est: & plures ventres infernos crudos ac duos habere;

Quæ vrbes falsas aquas habent.

Hyems frigida quæ mala inueniat.

habere, supernos vero fluidiores: biliososque magis quam pituitosos esse. Capita vero sana ac dura habent, & plerumque vasa ipsis rumpuntur. Morbi autem populares ipsis hi sunt, pleuritides & quos acutos esse receptum est. Necessesse est autem ita habere, quum alii dura existant, & suppurati multi ex omni occasione fiunt. Huius autem causa est, corporis extensio, ac ventris duritia. Siccitas enim & aquae frigiditas facit ut vasa rumpantur. Edaces autem tales naturas esse necessesse est, & non multum bibaces. Non enim fieri potest ut simul multum edant ac bibant. Lippitudinesque his fieri ex temporis intervallo necesse est, duras autem ac vehementes, & statim oculos rumpi. Sanguinis item ex naribus fluxiones vehementes aestate fieri iunioribus triginta annis. Morbos etiam sacros appellatos, paucos quidem, verum vehementes. Longae vero vitae magis quam alios, hos homines esse par est: & ulcera non pituitosa oboriri, neque efflerari. Mores vero magis feroces quam mansuetos. Ac viris quidem hi morbi vernaculi sunt: praeterquam si quis omnibus communis ex temporum mutatione ingruat. Ex mulieribus vero, primum quidem multae steriles fiunt, propter aquas quae dura sunt ac crudae, & frigidae: Purgationes enim mensium non contingunt commodae, sed paucae ac pravae. Deinde pariunt difficulter, & non valde abortiunt. Vbi vero pepererint, pueros nutrire non possunt. Lac enim ab aquarum duricia ac cruditate extinguitur, & tabes frequentes à partu fiunt. Prae violentia enim ruptiones ac vulsuras habet, pueris autem hydropes in testibus fiunt, quando parui fuerint, deinde aetatis progressu evanescent. Pubescunt autem serò in hac ciuitate. Et de calidis quidem ventis ac frigidis, & vrbibus ad hos sitis, hoc modo velut dictum est, res se habet. Quaecunque vero ciuitates sitae sunt inter aestiuos ac hybernos solis ortus: & quaecunque, ex opposito harum, de his ita habet. Quae quidem ad orientem solem sitae sunt, eas par est esse salubriores his quae ad septentrionem conuerse sunt, & his quae ad calidos ventos sitae sunt, etiam si stadium solum inter sit. Primum enim moderatior est caliditas ac frigiditas. deinde aquas quae ad solis ortus sunt, omnes splendidas esse necesse est, & odoratas, & molles, & amabiles oriri in hac ciuitate. Sol enim emergens ac illustrans ipsas castigat. Matutinum enim tempus ipse aer ut plurimum semper

A semper occupat. Et hominum formae bonae caloris sunt, & magis floridae, si non quis alius morbus prohibeat. Et clara voce praediti sunt homines, & ad iram ac intelligentiam praestantiores septentrionalibus, si quidem & alia quae in ipsa nascuntur meliora existunt. Et ciuitas quae hoc modo sita est veri maxime similis est, iuxta caliditatis ac frigiditatis moderationem. Et morbi pauciores fiunt ac debiliores, similesque sunt morbis, qui in ciuitatibus ad ventos calidos conuerlis oriuntur. Et foeminae isthic valde fecundae sunt, ac facile pariunt. Et de his quidem ita habet. Quae vero ad occasum sitae sunt, & ipsae à ventis ab oriente spirantibus protectae sunt, & tum calidi venti leuiter afflant, tum frigidi ab Vrtis praeterrant: eas vrbes necesse est situ morbosissimo positas esse. Primum enim aquae non sunt splendidae. Causa vero est quod aer matutinum tempus ut plurimum occupat, qui aquae immixtus claritatem eius discedit. Sol enim priusquam eleuetur, non illustrat. Aestate vero, mane quidem aurae frigidae spirant, & ros decedit. de cetero vero sol ad ipsas occidens, quam maxime homines percoquit. Quapropter etiam decolores ac infirmos ipsos esse par est, & ex omnibus praedictis morbis participare. Nulla enim re ab ipsis separantur. Verisimileque est ipsos graui voce praeditos ac raucos esse, propter aerem, eo quod impurus plerumque isthic est, & morbosus. Neque enim ab aquilonaribus valde expurgatur. Non enim perseverant venti. Qui vero perseverant ac ipsas incumbunt, aquosissimi existunt. Nam venti occidentales, similes sunt autumnis. Et huiusmodi ciuitatis situs est ad diei mutationes, eo quod multum temporis inter matutinum ac vespertinum intercedit. Et de ventis quidem qui commodi sunt ac incommodi ita se res habet. Ceterum de aquis deinceps narrare volo, quae morbosae sint, & quae saluberrimae: & quae mala ab aqua fieri verisimile est, itemque quae bona. Plurimam enim partem conferunt ad sanitatem. Quaecunque igitur palustres sunt, & stabiles ac lacustres, eas necesse est aestate esse calidas, ac crassas & olentes. Quum enim non desuuant, sed aqua pluuia semper noua inseratur, & sol vrat necesse est ipsas decolores esse, & prauas ac biliosas. Hyeme vero glaciatas & frigidas ac turbatas praemixtas ac glacie, ut pituitosissimae ac raucosissimae existant: Bibentibus

Bibentibus autē splenes semper sunt magni ac pleni: & ventres duri, tenues ac calidi. Humeri vero & clauiculae & facies attenuata. In splenem enim carnes colliquātur, quapropter graciles existunt. Edaces autem esse tales ac titiculosos par est, ventresque tum supernos, tum infernos, calidissimos habere, ut etiam fortioribus medicamentis opus habeant. Atque hic morbus ipsius & aestate & hyeme familiaris est. Ad hanc etiam hydropes plurimi ac letalissimi fiunt. Aestate enim dysenteriae multae ac alui profluuia incidunt, & febres quartanae diuturnae. Hi autem morbi prolongati, tales naturae ad hydropes deducunt ac occidunt. Et hi quidem morbi ipsius aestate fiunt. Hyeme verò iunioribus quidem peripneumoniae, & infantiae morbi, Senioribus verò, febres ardentes, propter ventris duriciem. Mulieribus autem, tumores oboriuntur, & pituita alba, & vix in ventre concipiunt, ac difficulter pariunt, & foetus magnos ac tumidos, deinde ex alimentis tabescentes ac deprauati fiunt. Et purgatio commoda post partum mulieribus non contingit. Pueris verò herniae accedunt, & viris varices, & ulcera in tibia. Quare fieri non potest ut tales naturae longae sint, sed ante temporis aduentum senescunt. Præterea foeminae se in vtero habere putant, & ubi partus tempus adest, ventris molles illa ac plenitudo euanescent. Hoc autem contingit ex aqua quum vteri ex aqua concepta laborant. Atque has quidem aquas ad omnem rem improbas esse censeo. Secundo verò loco eas quarum fontes è petris scaturiunt. Duras enim esse necesse est: aut isthic ubi calidae aquae existunt: aut ferrum nascitur, aut æs, aut argentum, aut aurum, aut sulphur, aut alumen, aut bitumen, aut nitrum. Hæc enim omnia præ violentia caloris nascuntur. Non itaque ex huiusmodi terra aquae bonae prodeunt, sed duræ & æstuosæ, quæ & difficulter minguntur, & ad alui egestionem contrariae sunt. Optimæ verò sunt quæ ex sublimibus locis, ac terreis collibus fluunt. Hæ enim & dulces sunt, & albæ, & vinum modicum ferre possunt, & hyeme calidae fiunt, aestate verò frigidae. Tales enim fuerint ex profundissimis fontibus. Maxime verò laudare eas oportet, quarum fluxiones ad solis exortus erumpunt, & præsertim ad æstiuos. Necesse est enim odore esse ac leues. Quaecunque verò salæ, & crudæ ac duræ sunt,

Aquæ quæ optimæ.

Aquæ salæ.

Æstæ sunt, ad hoc quidem ut eas omnes bibant, non bonæ sunt. Sunt tamen aliquæ naturæ, & morbi, quibus tales aquae in potu commodæ sunt, de quibus statim dicam. Habet autem & de his hoc modo. Quæ quidem aquae fontes suos ad orientes habent, hæ præ omnibus optimæ sunt. Secundum ab his locum habent, quæ inter æstiuos solis exortus ac occasus emergunt, & magis hæ quæ ad orientes. Tertio loco sunt, quæ inter occasus æstiuos ac hybernos scaturiunt. Pessimæ verò quæ ad austrum, & quæ inter æstiuum ortum & occasum. Et hæ quidem ad australes partes valde prauæ sunt, ad boreales verò meliores. His autem hoc modo vti conuenit. Quisquis sanus est ac valet, is nullum discrimen faciat, sed semper eam quæ præsens est bibat. Quicumque vero morbi gratia, eam quæ commodissima est bibere volet, is si ita fecerit, maximè sanitatem assequi poterit. Quorum quidem ventres duri sunt, & idonei ad hoc ut ambularentur, his dulcissimæ & leuissimæ ac splendidissimæ cōducunt. Quorum verò molles ventres, & humidi ac pituitosi sunt, his durissimæ & crudissimæ, ac subfalsæ aquae conferunt. Sic enim maximè reficari poterint. Quaecunque enim aquae optimæ coctu sunt, ac facillimè liquefcunt, eas par est & ventrem maximè exoluere ac eliquare. Quæ vero crudæ sunt, & minimè coctu bonæ, hæ magis constringunt ventres ac reficant. At enim mentiuntur homines de salis aquis, propter imperitiā, in eo quod per aluum secedere eamque solvere putantur. Maximè enim contrariae sunt ad alui egestionem ac secessum. Sunt enim crudæ, & coqui non possunt. Quare venter magis ab ipsis adstringitur quam eliquatur. Et de fontanis quidem aquis hoc modo res se habet. De pluuiialibus autem, & quæ à niue fiunt, ut habeat, deinceps dicam. Aquæ igitur pluuiiales leuissimæ & dulcissimæ, & tenuissimæ ac splendidissimæ sunt. Primum enim sol quod tenuissimum ac leuissimum est in aqua educit ac fursum rapit. Clarum autem hoc, ipsum mare facit. Quod enim salsum est isthic relinquitur, præ crassitudine ac gravitate, & fit mare. Quod verò tenuissimum est sol fursum rapit, præ leuitate. Rapit autem tale non solum ab aquis stagnantibus, sed etiam ex ipso mari, & ex omnibus in quibus aliquid humoris inest. Inest autem in omnibus rebus. Et ex ipsis hominibus tenuissimum ac leuissimum

ac leuissimum humorem ducit. Eius rei maximum signum D inde sumere licet, vbi homo vestibus indutus in Sole iter fecerit, aut sederit. Quascūq; enim corporis partes Sol aspiciat, hæ non exudant. Sol enim quicquid cōparat sudoris sursum rapit. Quæ verò sub veste contactæ sunt, aut sub aliqua alia re, hæ exudant. Educitur enim ac domatur à Sole sudor. Seruatur autem ex tegmentis, vt ne disperdatur à Sole. Quū verò in vmbram deuenit, totū corpus similiter sudore perfuit. Non enim amplius Sol affulget. Quapropter etiam ex omnibus aquis hæ citissimè putrescunt: & odorem malum pluuiæ aqua habet, eo quòd ex plurimis congregata est ac permixta, vt citissimè putrescat. Ad hæc verò, vbi rapta est & in sublime eleuata, dum circūfertur & ad aerē permiscetur, quod turbidum est in ipsa, ac noctem refert, id excernitur, ac decedit, & fit aer, & nebula. Quod verò tenuissimum est ac leuissimum in ipsa, hoc relinquitur ac dulcescit, dum à Sole vritur ac coquitur. Fiunt autē & alia omnia quæ coquuntur semper dulcia. Quandiu igitur dispersa fuerit, & nondū congregata, fertur sublimis. Vbi verò coaceruata fuerit, ac simul congregata repente à ventis inter se aduersariis: tunc deorsum prorumpit, qua parte plurima collecta fuerit. Tūc enim hoc magis fieri verisimile est, quū nebulas à vento stabilitatem non habente concitatas ac procedentes, repente ventus cōtrarius, ac aliæ nebulae reliserint: atq; tunc quidem prima ipsius pars congregatur, quæ verò à posteriore parte sunt, insuper accedunt, & sic crassescunt, & nigrescunt, ac simul congregantur, & præ gravitate deorsum prorumpunt, & pluuiæ fiunt. Atq; hæ quidem aquæ optimæ sunt secundum hanc rationem. Verū opus habent vt decoquantur, ac exco lentur. Sin minus, odorem prauum habent, & rauedines & vocis grauitatem bibentibus inde accedere par est. At verò aquæ ex niue ac glacie fientes, omnes malæ sunt. Quū enim semel concretæ fuerint, non amplius in pristinam naturam restituuntur. Sed quod quidem in ipsa clarū ac leue, & dulce est, excernitur ac disperditur. Quod verò turbidissimum est ac ponderosissimum, relinquitur. Hoc verò cognoueris hoc modo. Si enim volueris hyemis tempore, vasculū certa aque mensura infusa, sub dio exponere, quo maximè congeletur: deinde postridie in locum calidum deportatum sinere, quo maximè

A maximè glacies liquecat, & vbi exoluta fuerit, aquam metiri: reperies aquam multo pauciorē. Atq; hoc signum est, quòd à cōgelatione id quod leuissimum ac tenuissimum est disperditur, & non quod grauissimum ac crassissimum existit. Non enim hoc disperdi poterit. Hac igitur de causa has aquas, quæ à niue ac glacie eliquantur, pessimas esse puto ad omnes res: Itēque eas quæ ad has sequuntur. Atque sic quidem de pluuiæ aquis, & niuæ aquis, ac glaciæ aquis res se habet. Calculo verò maximè laborant homines, & ex renum affectionibus, & vrinæ stillicidio, & coxendicū morbo corripiuntur, & herniæ fiunt, vbi aquas omnigenas bibunt, & de magnis fluminibus in quæ alia deferuntur: & de stagno, in quod fluxiones multæ ac omnis generis deueniunt. Et qui aquis inuectitiis vtuntur, quæ ex longo, & non breui locorum intervallo afferuntur. Non enim fieri potest, vt alia aqua similis sit aliæ. Sed aliæ dulces sunt, aliæ salæ, & aluminosæ, aliæ de calidis fluunt. Vbi verò hæ simul inter se miscentur, dissident: & quæ fortissima est, semper superat. Præualeat autem non semper eadem, sed aliàs alia. Sed & ex vêtis, aliæ quidem Boreas robur exhibet, aliæ verò Austro, & de reliquis eadē ratio existit. Talibus igitur necesse est limum & arenā in vasis subsidere, & ab his si potentur, morbi prædicti fiunt. Quòd autem non omnibus, cōsequenter declarabo. Quorum quidem alius satis fluida est ac sana, & vesica non ardens, neq; stomachus vesicæ valde coardescit, hi facillè vrinam eiiciunt, & in vesica nihil ipsis congregatur. Quorum verò alius ardēs ac feruida fuerit, in his necesse est etiam vesicam idem perpeti. Quū enim magis quàm pro natura fuerit calefacta, stomachus ipsius inflammatur. Vbi verò hæc perpetitur, vrinam non dimittit, sed in seipsa concoquit & adurit: & quod quidem tenuissimum in ipsa est, excernitur: & quod purissimum est, transit & emingitur. Quod verò crassissimum ac turbidissimum est, coaceruatur, & cōcrescit primum quidem parum, deinde maius fit. Dū enim voluitur ab vrina, quicquid crassum compactum fuerit, ad seipsum adaptat, atque sic augefcit, & in totum concrefcit. Et quum vrinā emittit, ad vesicæ stomachum allabitur ab vrina impulsus, & vrinæ emissio nem impedit, & dolorē vehementem exhibet. Quare pueri calculosi fricant ac trahunt pedē da. Videtur enim ipsis causa

miditionis eo loco esse. Signum autē eius quod hanc ita se habent, hoc est: Vrinam splendidiſſimam calculoſi mingūt ad ſimilitudinem ſeri, eo quod id quod craſſiſſimū eſt ac bilioſiſſimū iſthic manet, & coaceruatur ac cōcreſcit. Et plerique ſanē hoc modo lapidem & calculū contrahūt, ſit autem pueris etiā ex lacte, ſi nō ſalubre id fuerit, ſed valde calidum ac bilioſum. Ventrem enim percalefacit, & veſicam. Quare vrina dū aduritur, hęc patitur, & ſanē ſentio melius eſſe pueris vinū quā aquoſiſſimū dare. Minus enim venas adurit ac reſiccāt. Muliebribus autem pudendis non ſimiliter contingit. Meatus enim vrinae in veſica brevis eſt & amplus, vt facile vrina impellatur. Neq; enim manu pudendum fricat, veluti maſculus, neq; vrinae in veſica meatū contingit. Ad pudenda enim perforatus eſt. Et quia meatus ſunt ampli, etiā plus bibūt quā pueri. Et de his quidem ſic res ſe habet, aut his quā proximē. Caterū de annis hoc modo conſideratione facta quis cognoscere poſſit, qualiſnam annus ſit futurus, ſalubriſne an morboſus. Si enim ſecundum rationē ſiant ſigna in aſtris occidentibus ac orientibus, & in autūno aqua ſiant, & hyems ſit moderata, & neq; valde clemens, neq; modum excedēs frigidityte, & in verē ac aſtate tēpeſtiue pluuiat: ſic ſanē ſaluberrimū eſſe annum par eſt. Si verō hyems quidem ſicca ſit, & borealis, ver autē pluuiōſum & australe, neceſſe eſt aſtate febriculōſam fieri, & lippitudines inducere. Quum enim aſtus derepente accedat, terra humida exiſtētē à vernis imbris, & ab aſtro: neceſſe eſt aſtū duplicatū eſſe, & à terra irrigua ac calida, & à Sole vrente: quū veneres in hominibus nondum cōſtricti ſint, neq; cerebrum reſiccātum. Non enim fieri poteſt, quū ver tale exiſtat, vt corpus & caro non humore fluida ſiant, adeo vt febres acutiſſimae in omnes irruant, maximē autem in pigriſſimos. At dyſenterias par eſt fieri & mulieribus, & viris humidioribus. Et ſi quidē circa canis exortum accedat aqua ac tempeſtas, & Eteſia ſpirauerint, ſpes eſt ceſſationis, & vt autumnus ſalubris fiat. Sin minus periculum eſt ne & pueri, & mulieres moriantur. Minime verō ſenes: & ne qui ſuperſtices euadunt, in quartanas deſināt, & ex quartanis in hydropas. Si verō hyems australis fiat, & pluuiōſa, & clemens, ver autem boreale & ſiccū & tempeſtuoſum, primū quidem mulieres quā vterum geſtāt, & par

Prognostica ex temporū qualitate,

A & partus ipsis ad ver instat, abortum facturū eſſe verſimile eſt. Quae verō etiā pepererint, impotentes ac morboſos pueros parere, ita vt aut ſtatim pereant, aut tenues & debiles, ac morboſi viuant. Atq; hanc quidem mulieribus, reliquis verō dyſenterias & lippitudines ſiccas: & aliquibus deſuxiones à capite in pulmonem. Pituitōſis igitur dyſenterias fieri verſimile eſt, & mulieribus, pituita de cerebro deſuente, propter naturae humiditatem. Bilioſis verō lippitudines ſiccas, propter carnis caliditatem ac ſiccitatem. Valde autem ſenibus deſuxiones, propter raritatem ac eliquationem venarū, adeo vt aliqui quidē derepente pereant, aliqui verō ſemifiderati, aut dextra aut ſiniſtra parte ſiant. Quum enim hyems ſit australis, & pluuiōſa, ac calida, & corpus non aſtringatur neq; venae, vere accedente boreali & ſiccō ac frigido, cerebrū poſtquam ipſum diſſolui ac purgari contigit, à grauedine ac raucedine, tunc ſimul cum vere ſtabilitur ac cōſtringitur. Quare derepente aſtate accedēte, & ardore ac mutatione continēte, hi morbi incidunt. Et inteſtinorum leuitates & aqua intercus ſerē reliquis morbis deſinentibus ſuperueniūt, quū non queant facile ventriculi à cōcepta humiditate exſiccari. Si autem aſtas pluuiōſa ſit & aſtro multū perſectur, ſimiliſque ſequatur autumnus, neceſſe eſt hyemem morbidam eſſe, & his qui pituita abundant, & qui quadrageſimum annum exceſſerunt febres ardentes fieri verſimile eſt, qui verō bile abundant, coſtarū inflammations & pulmonis, pleuritidas ac peripneumonias dictas. Si verō aſtas ſicca exiſtat, & borealis, ſequens verō autumnus pluuiōſus & australis, ca pitris dolores ad hyemē expectare conuenit, & cerebrī corruptiones, ampliſque raucedines, grauedines, & tuſſes, aliquibus etiam tabes. Quod ſi borealis ſit autumnus ac ſiccus, ac neque ſub caniculam, neque ſub Arcturi occaſum pluuiōſus, coſert pituitōſis natura, & maximē qui natura ſunt humida, & mulieribus. Bilioſis autem infeſtiſſimum hoc tēpus exiſtit. Valde enim exſiccantur, acciduntq; eis lippitudines aridae, & febres acutae, ac diurna, & aliquibus bilis atra, ſiquidem quod liquidiſſimum & aquoſiſſimum in bile eſt conſumitur, deſiſſimum verō & acerrimū relinquitur, quod idem accidit ſecundum eandem rationem & circa ſanguinem, unde hi morbi his accidunt, pituitōſis autem hanc omnia comoda

moda sunt. Exsiccantur enim & in hyemem perducuntur, minime humecti, sed reliccati. Hæc igitur si quis mente concipiet & considerabit, is præcognoscet plurima omnino quæ ex huiusmodi mutationibus sunt futura. Maxime autem obseruare oportet magnas temporum mutationes, ut neque medicinas in illis libentes exhibeamus, neque vramus quæ circa ventrem, neque secemus, priusquam prætereant dies decem aut plures, & non pauciores. Periculosissima sunt etiam ambo solstitia, maxime verò æstiuum. Periculosum etiam æquinoctium utrunque, magis verò autumnale. Oportet autem & astrorum exortus considerare, præcipue canis, deinde arcturi, & Pleiadum occasum. Morbi enim in his maxime diebus iudicantur, alique perimunt, alij verò desinunt, aut in aliam speciem, aliumque statum transmutantur. Et circa hæc quidem, sicut dixi, habet. Volo autem & de Asia & Europa demonstrare, quantum differant inter se per omnia, & de gentium formis quid distent, & nihil inuicem simile habeant. Verum de omnibus si quis dicere velit in immensum excresceret sermo, quare de maximis, & plurimum differentibus diuersitatibus dicam, quantum saltem mihi in ea re est competentum. Ac dico quidem plurimum differre Asiam ab Europa secundum naturas omnium ex terra nascentium, itemque hominum. Longè enim pulchriora & maiora omnia nascuntur in Asia. Estque regio ipsa, hac nostra multo mansuetior, sunt etiam hominum mores benigniores & cultiores. Causa verò horum est temporum anni temperata mixtura. Siquidem in medio solis exortu sita est ad aurorâ, à frigiditate ac caliditate omni remotior. Incrementum autem & benignitatem inde proficisci omnibus in confesso est, quum nihil sit præcellens & cogens violenter, sed per omnia æqualitas vigeat, quam non habeant ubique per omnem Asiam omnia secundum eundem modum. Quæcumque enim in ea regio in medio sita est calidique & frigidi, ea omnium fertilissima existit, & arboribus refertissima & maxime serena, aquisque vitur & celestibus & ex terra promanantibus. Neque enim à calore combusta est valde, neque à squalore & aquarum inopia exsiccatur, neque à frigore oblectitur. Verum austris perfatur & irrigua est, tum propter imbres multos, tum propter niues. Fructus autem suo tempore maturos multos in ea nasci par est, siue ex

Mutationes
temporum
obseruare.

Canicula.
Arcturus.
Pleiades.

Differetia
inter Asiã
& Europã.

Pulchriora
maioraque
sunt Asia-
na, & cur.

Varietas
rerum in
Asia.

Celi ele-
mentia & so-
li vbertas
in Asia.

A sparsis seminibus hi proueniant, siue terra ipsa per se sponte producat eorum plantas, quarum fructibus vtuntur homines, eas ex agrestibus ciores & domesticas facientes, & pro commoditate sua transplantantes. Pecora etiam ipsa pleniora proueniunt, quæ & pariunt sæpius & pulcherrimè educantur. Quin & homines habitiores esse ac specie pulcherrimos, & magnitudinis eximia, minimeque differentes, quantum ad formam ac corporum proceritatem attinet, constat. Certumque est hanc regionem proximè accedere ad naturam ac temperaturam optimam constitutionis, verum virilitatem, laboris tolerantiam, ac audaciam non verisimile est huic naturæ innasci. Sicut neque eiusdem neque diuersi generis constantes ac perpetui sunt amatores. Vincit enim in ipsis voluptas, quæ ratio est multiformes generari partus, præcipue in feris. Atque sic quidem de Aegyptiis ac Libycis mihi habere videtur. Qui verò ad dexteram hyberni ortus solis usque ad Maori-dem paludem habitant (hic est enim Europæ & Asiæ terminus) sic habent. Multo maior diuersitas est inter illas ipsas gentes quam de quibus iam dixi, quum propter varias temporum mutationes, tum ob regionis naturam. Habet autem eodem plane modo, quemadmodum & circa aliorum hominum terras accidit. Vbi enim tempora magnas mutationes faciunt & frequentissimas, illic & regio agrestis & maxime inæqualis existit, inueniuntque & montes plurimos & densos, itemque campos & prata. Vbi autem non valde variant tempora, illic æqualissima regio est, quod idem & de hominibus ipsis est intelligendum. Si quis enim rectè consideret, videbit quorundam naturam, motantis, syluosis ac asperis locis similem esse, aliorum verò aquosa ac exilia loca referre: sicut quidam pratorum ac paludum naturam præ se ferunt, atque alij suorum quorum planitiis nudis, ac siccis terris constitutio similis existit. Tempora enim quæ formarum naturam variant, sunt diuersa: quum ergo inter sese fuerint maxime diuersa, varias & multiplices formas producant. Porro quæ parum inter se differunt gentes relinquam. Quæ autem plurimum non natura solum, sed & legibus & consuetudinibus discrepant, de illis referam quomodo habeant. Ac primum omnium de Macrocephalis, quam nulla omnino alia gens sit, quæ similia capit a habeat. A principio quidem consuetudo in causa fuit, ut

Asiaticorum
poris robo-
re non præ-
stant.

Europæ &
Asiæ termi-
nus.
Gentes cui
inter se dif-
ferant.

Macroce-
phali.

tam longis capitibus essent. Nunc autem natura ipsa cum
consuetudine conspirauit, siquidem generosissimum apud
eos putatur, caput habere quam maximè longum; consuetu-
dinis autem hoc initium fuit. Quum recēs infans natus est,
caput eius adhuc tenerum ac molle existēs, quā celerimè
constringunt manibus, coaptatēsq; cogunt in longitudinē
augeri, quin & vinculis connectunt, ac aptis instrumētis col-
ligant, quo rotunditas capitis prohibeatur, ac longitudo au-
geatur. Ea cōsuetudo tantum effecit vt eiusmodi natura ca-
pitum existeret. Temporis verò progressus natura quoq; ta-
les produxit, vt non esset necesse consuetudine priore coge-
re. Quum enim semen genitale ab omnibus corporis mem-
bris procedat, à sanis quidem sanum, à morbidis morbosum
fitque vt ex caluis calui gignantur, ex calis calij, & vt plu-
rimū distortus distortum generet, eadēmq; ratio sit circa
reliquas formas, quid prohiberet vt non ex Macrocephalis
Macrocephali gignerentur? Nunc autem non nascuntur ita
magnis capitibus quemadmodum prius, quum consuetudo
nō amplius daret, per incuriam hominum intercepta. Et de
his quidem hęc sufficiant. De illis autem qui Phasim acco-
lunt adiciam. Regio eorum palustris est, calida, aquosa &
densa, imbrēsque in eam decidunt omnibus temporibus &
magni & impetuosius, homines verò ipsi vitam agunt in palu-
dibus, domōsq; ligneas, & ex arundinibus in ipsis aquis ha-
bent extructas, neq; multum inde prodeūt, vt adeant vel em-
poria vel vrbes. Verū nauiculis ex vno ligno fabrefactis per-
meant sursum ac deorsum, habent enim fossas ac ductus a-
quarum plurimos. Bibunt autem aquas calidas & stagnan-
tes, quæ & à sole sunt putrefactæ, & ab imbrium casu auctæ.
Ipsēq; fluuius Phasis omnium fluuiorū stagnantissimus est, &
qui lentissimo cursu profuat: fructus autē qui illic nascūtur
omnes insalubres sunt, euirati imperfectiq; præ multitudine
aquarum, neque vquam maturescunt. Atq; quum multus
aer ab aquis regionē occupet, ob hanc ipsam causam, quod
ad formā ac corporis speciem attinet, Phasiani sunt à reliquis
hominibus longè diuersi. Sunt enim magnitudine ingenti,
ac corpulentia valde excellēti, neq; iuncturæ eorū vllæ neq;
venæ comparent, pallidūmq; præ se ferunt semper colorem,
quemadmodum qui regio sunt obnoxij morbo: loquuntur
autem

Phasis ac-
cola.Phasis qua-
liter fluat.Phasiani
quales.

A autem vt si qui alij omnium hominum grauissimè, nimirum
acre vtentes non sereno, sed obscuro, & maximè humectato.
Sunt insuper ad laborem à natura ipsa segniores, auiq; pē-
pora non varias habent, neque ad æstum, neq; ad frigus per-
mutationes. Venti autem eis sunt plurimi austrini omnes,
præter vnū eius regionis proprium, & indigenā, qui aliquā-
do violentior ac molestior calidus existens spirat, quē Cen-
chrona patrio vocabulo appellant. Verū Boreas non valde
ad eos pertransit, quod si aliquando spiret, debilis tamē ex-
istit ac valde lenis. De natura ergo ac diuersitate & forma co-
rum qui Asiam & Europam incolunt, ita habet. Quod au-
tem timidiore, effeminatiores, ac imbelles præ Europæis
B Asiani existant, moribusq; mansuetiores, tempora ipsa anni
in causa sunt, quæ non magnas permutationes faciunt, neque
caloris, neque frigoris, sed semper æqualia permanent: vnde
neq; mentes stupore percelluntur, neque corpora fortē trā-
smutationem incurrunt. A quibus verissimile est iram exaspe-
rari, cognitionēmq; & calorē amplius excitari, quā si sem-
per in eodem statu quis persistat. Mutationes enim sunt quæ
hominis mentem semper excitant, neque sinunt quiescere.
Propter quas sanè causas imbelles vniuersum Asianorum ge-
nus existit, atque adhuc amplius propter leges. Multò maxi-
ma enim Asiæ pars sub regibus est. Vbi autem non in sua po-
testate viuunt homines, neq; sui iuris sunt, sed dominis sub-
iecti, ibi non multū curiosi sunt quo modo se ad bellum ad-
parent, imò magis hoc curant, vt ne bellicosi videantur. Pe-
ricula enim eis nō æqualia instant. Nam hi in militiā profi-
cisci, laborēsq; perferre, ac mortem oppetere pro dominis
suis coguntur, relictis interim domi liberis, vxoribus ac re-
liquis amicis: atq; siquidem viriliter & feliciter bellum ges-
serint, dominis inde commoda accedunt, eorūmq; facultates
inde augentur. Verū ipsis præter pericula & credes nihil
demetur. Proinde neque his hominibus regionem frequen-
ter habitā esse necesse est, imò eam propter inertiam bellicā
ac otium à plerisque relinquunt. Vt enim quisq; maximè à na-
tura virilis & magnanimus est, ita plurimū eius animus
leges auersatur: cuius rei magnum indicium vel inde habere
licet, Quod quicumq; in Asia Græci itēmq; Barbari dominis
non subsumt, sed iure suo degunt, sub iisq; omnes labores
m 2 lucr

Cur Asiani
imbelles.Mentēque
excitant.
Asiani cur
non bella-
ces.Fortes, le-
ges auersan-
tur.

lucrificiunt, illi bellicosi omniū existunt. Periclitantur D enim ipsi sibi, virilitatisque præmia ipsi reportant, sicut timi-
ditatis ac ignavis pœni luunt pariter. Inuenias autē & Asia
nos ipsos inter se plurimum differentes, generosiores alios,
alios degeneres, quorum omnium causa ad temporū muta-
tiones est referenda, quemadmodū & in precedentibus dixi.

Quare non
nulli ab a-
liis differe-
runt.
Scythica
gens.
Mæotis pa-
lus.
Sauromata-
ræ.

Aegyptij
cur inter
se simi-
les.
Scythæ.
Nomades
quomodo
vivant.

Atque sic quidem habet in Asia. In Europa verò genus homi-
num est Scythicum, circa paludem habitans Mæotim, quod
à reliquis gentibus maximè differt, Sauromatae appellantur,
Horum feminae equites sunt, arcibus utuntur, ac sagittas iac-
culantur ex equis, cum hostibus cōgredientes, dum virgines
existant, neque de virginitate prius, quàm hostium tres con-
fecerint, neque prius maritis cohabitant, quàm sacra deo pa-
trio more fecerint. Quod si qua sibi virū acceperit, ab equi-
tatu libera est, nisi necessitas cogat cōmuni expeditione om-
nes exarmari. Dexteram autem mammam nō habent, Nam
puellis adhuc infantibus matres æreo instrumento in hunc
usum parato, igneque candefacto eam auferunt, ac exurunt,
ne iterum succrescere cōtingat, atque ut omnis vis ac robur
in dextrum humerum & brachium deferatur. Cæterum re-
liqui Scythæ quod ad formam adinet, ipsi sibi similes sunt,
aliis dissimiles. Sicut quoque Aegyptij ipsi inter se, præter-
quam quod hi à vehemēti calore illi ab intenso frigore sunt
compressi. Verum solitudo quæ Scythica dicitur, in planitie
sitā est, pratis abūdans, sublimis & mediocriter aquosa. Sunt
enim flumines in ea magni, in quos aqua ex capis per riuos de-
ducitur. In hac itaque Scythæ degunt, qui Nomades vocan-
tur, propterea quod nullas habeant domos, sed in curribus ha-
bitant. Sunt autem currus ex quibus minimi quatuor rotis,
reliqui sex circumaguntur. Sunt etiā luto obturati ac instar
domorum fabricati, aliqui simplici, aliqui etiam triplici ta-
bulato, Unde robur illis inest adversus omnes iniurias aqua-
rum, niuis ac ventorum propellendas. Trahunt currus ali-
quos quidem bouum paria duo, aliquos tria, atque hi cornibus
carent, quum præ frigore regionis cornua eis non enascan-
tur. In his itaque curribus degunt mulieres. In equis autem
vehuntur viri. Sequuntur autem simul oves, boues & equi.
Tandem deinde in vno subsistunt loco, dum sufficit ipsis pe-
coribus pabulum, quo deficiente in aliam regionem commi-
grant.

A grant. Vescuntur autem ipsi carnibus coctis, bibuntque lac
equinum, comedunt etiam Hippacen, id autem est caseus Hippace
equinus. Hactenus ergo de victu & moribus diximus, tempo-
ribusque anni ac formis, quæ à reliquis hominibus longissi-
mè sunt Scythiæ genti diuersæ. Ipsa enim sibi inter se gens
similis existit quemadmodum & gens Aegyptiorum. Mini-
mè autē secūda ea gens est, regioque ipsa minimas feras enu-
trit, neque numero, neque specie insignes. Sub ipsis enim Vr-
tis Riphaisque montibus sita est, unde Boreas spirat, Solque
ipse supremo æstiuo solsticio deficiens proxime accedit, ac
tum quidem exiguo tempore calefacit. Neque verò venti à
calidis locis spirantes valde ad eam regionem penetrant, ni-
si parumper & debiles. Verum ab Vrtilis venti procedentes
sunt illic perpetui frigidi à niuib, glacie imbribusque con-
densati. Qui nunquam à montibus decedunt, ut propterea
etiam inhabitabiles fiant. Aerque ipse totum ferè diem nu-
bilis campos occupat. Ipsi verò in humidis locis degunt. Et
ferè perpetua est ipsis hyems, æstas autē paucissimis diebus
atque illis non valde multa, Sunt enim planities eminentio-
res, & nudæ, neque vllis montibus circūseptæ, sed ferè sub
ipsis Vrtilis accliuēs. Neque fera nascuntur illic magnæ, sed
quales possibile est sub ipsa terra cōtegi. Prohibet enim hy-
ems & nuditas terræ, quæ & diuerticulis & vmbraculis caret,
propter temporum anni mutationes, neque multas neque for-
tes, sed similes semper, vel parū admodum diuariantes, unde
& formas corporum inter se similes habent, quum eodem
utantur victu & amictu, æstatis & hyemis tēpore, attrahunt-
que aërem aquosum cōdensatum, aquam insuper bibentes à
niuib & glacie resolutam, nullo etiam corporis exercitio
accedente, quum non verisimile sit corpus aut animum vllis
exercitationibus apta fieri, vbi non mutationes temporum
sunt fortes. Propter quas causas formæ eorum sunt crassæ &
carnosæ, Iunctura verò humectæ & inefficaces, ventriculi-
que humidi omnes, maximè omnium tamen inferior alius,
Nequit enim ipsa exsiccati in eiusmodi quum regionis, tum
naturæ & temporis constitutione. Sed pinguedine & nudi-
tate carnis formæ inuicem sunt similes, masculorum masculis,
& feminarum formellis. Tempora enim quum sint inter
se similia, nullas corruptiones, neque malignitates inferunt

Riphaimō
res.

Qui venti
hic spirent.

Cur nō ma-
gna anima
lia illic gi-
gnantur.

Cur omnes
hi carnosū
pinguēf-
que.

Cur inter
se dissimi-
les.

Hippocratis Liber

in feminis genitalis mixturam ac compactionem, nisi quid-
dam aliud fortuito vel casu contingat, aut à morbo. Magnum
autem argumentum humiditatis corporum Sytharum hoc
exhibebo. Multos enim ipsorum, præcipue qui Nomades sunt,
reperias exultos humeros ac brachia habentes manuumque
iuncturas, pectora, coxas, & lumbos, nullam sanè aliam ob cau-
sam, nisi ob humoris & molliciei naturæ detractionem. Nam
neque arcus intendere, neque telum torquere possunt præ im-
potentia humiditatis humerorum, quum autem viuntur, hu-
mor ipse à iuncturis exoluitur, fiuntque corpora ipsorum va-
lidiora, melius nutriuntur, & magis redduntur articulo-
rum vsu potètia. Fluida verò fiunt ac lata primò propterea quòd
fasciis non colligantur, quemadmodum fieri solet in Aegyp-
to. Deinde quod non animaduertunt quomodocumque in-
ter equitandum equis insideant. Postremum etiam propter
desidiarum perpetuam. Masculi enim eorum antequam potentes
fiant equos còscendere, atque in illis vehi, plurimò temporis
desident in curribus, raroque prodeunt ut inambulent, pro-
pter exilia ac perpetuas circulationes. Muliebrium autem
corporum formæ ad miraculum usque fluxæ existunt. Porro
Scytharum gēs fului valde coloris existit propter frigus in-
gens. Non enim vehemens accedit ad eos sol, à frigore verò
albedo, exurit & fit fulua. Neque verò possibile est fecun-
dam esse eorum naturam, quum viri minimè cupidi sint cum
feminis còmisceri, ob nimiam corporis liquiditatem, ven-
trisque molliam ac frigiditatem, quæ causæ adparent minimè
viros ad coitum incitari. Accedit his lassitudo ex continua
equitatione còtracta, quæ eos ad còmissionem reddit im-
potentiores, atque hæc sunt causæ cur viri infecundiores puten-
tur. Mulieres pinguedo carnis & humiditas steriles facit,
præ quibus uteri earum genitale semen nequeunt còtinere.
Lunares namque purgationes eis non eueniunt quemadmo-
dum est necesse, sed minus & intempestive per longius tem-
pus. Ipsumque amplius uteri os præ pinguedine, concludi-
tur, ut nequeat semē suscipere. Sunt enim oriolæ & pingues,
ventrèsque earum frigidi & molles, unde necessariò sequi-
tur non multum fecundam Scytharum gentem esse, cuius rei
famulæ earum indicium exhibent. Nam hæc viris misceri pluri-
mum gaudent, in utroque còceptum còtinent, propter corpo-
ris

Mulieres
scythæ mol-
lissimæ.

Quid con-
tinua equi-
tatio fa-
ciat.
In Scythia
cur mulie-
res steriles.

Sterilitatis
altera cau-
sa.

De Aere, Aquis, Locis.

92

Aris exercitium frequens carnisque gracilitatem. Amplius
autem plurimi Scythæ Eunuchi fiunt, & muliebria officia
obeunt, instarque sceminarum omnia faciunt, & loquuntur,
vocaluntque hi effœminati. Et regionis quidè incolæ cau-
sam ad Deum referunt, coluntque hos ipsos homines & ado-
rant, sibiipsis timentes ne quid tale accadat. Mihi verò affe-
ctus diuini quidem esse videntur, sicut & reliqui omnes, ne-
que vllum aliquem alio esse diuiniorum aut humaniorum,
sed diuinorum omnes, verum unusquisque eorum suam pro-
priam habet naturam, neque aliquis citra naturam accidit.
Quare quomodo hic affectus contingat, ut mihi videre vi-
deor, narrabo. Ab equitatione ipsa diuturni eos corripunt
articulorum dolores. Nimirum propendentibus semper ex
equis eorum cruribus, deinde claudi fiunt, contrahunturque
coxendices quum inualuerit morbus. Medicantur autem
sibiipsis hoc modo, A principio morbi utranque venam re-
tro aures incidunt, quo facto sanguine multo promanante,
somnia eos corripit præ imbecillitate, sicque obdormiscunt:
quorum quidem aliqui depulso somno sani exurgunt, ali-
qui verò minimè. Atque mihi sanè videntur ea medicatio-
ne seipsos perdere. Venæ enim retro aures sunt, quas si
quis secet sterilitatem inferat his quibus secantur, quare id
etiam ipsæ ex earum incisione accidere certum est. Quando
igitur postea uxores adeunt impotentèsque se factos vident
cum illis coire, primò quidem nihil molestius cogitan-
tes quiescunt, quum autem bis aut ter, aut amplius frustra
opus tentarunt, neque quicquam proficiunt, mox putant se
Deum offendisse, in quem culpam reiciunt, induuntque se
veste muliebri, palam se euiratos esse confitentes, ad mu-
lierumque contubernia transeunt, earum opera tractan-
tes. Hoc itaque malo ditissimi Scytharum afficiuntur, mi-
nimè verò infirmi. Imò qui maximè & genere & potentia
prævalent ex nulla alia, quam continuæ equitationis cau-
sa hoc perpetiuntur. Pauperes verò minus, quum non mul-
tum equitent. Unde si hæc affectio aliis diuiniorum censenda
esset, non nobilissimis, non ditissimis Scytharum ferè so-
lis accideret. Sed esset omnibus, æqualiter peculiaris.
Imò magis inuaderet pauperes circa cultum deorum ne-
gligentes, si saltè gaudent dii in hominum admiratione

Quæ venæ
secundæ steri-
lem red-
dunt.

Cur ditio-
res potius
quàm pau-
peres hoc
patiuntur.

Hippocratis Liber

ne constitui, & pro hoc beneficia hominibus retribuunt. Diuites enim sapius diis sacra faciunt, victimas offerunt, statuas erigunt, coluntque, quum pecuniis abundant, pauperes autem minus id faciunt, quum non habeant. Quin etiam aliquando deos detestantur, qui eis opes non suppeditent, vt verisimilius esset, pauperes ac parum abundantes hoc malo propter crimina sua puniri, quam diuites & qui opibus abundant. Verum sicut & prius dixi, diuinus quidem hic affectus est, secundumque naturam accidit similiter vt alij omnes, neque alia eius causa quam ea quam dixi, Scythis existit. Simili autem modo & reliquis hominibus euenit. Vbi enim frequenter & continuè homines equitanti tibi plurimi à diuturnis doloribus articulorum, coxendicūq; maxime & pedum corpiuntur, ad coitumque sunt impotentes, quæ omnia mala Scytharum genti adsunt. Atque propterea Scythæ omnium hominum minimè sunt ad coitum valentes. Et quod Anaxyridas (braccharū siue forminialium id genus est) semper habent, & plurimum temporis in equis deides degunt, vt neque manu tractare pudenda liceat, atq; præ frigore & lassitudine voluptatis ac iucunditatis coeundi obliuiscantur, neque prius aliud sibi faciendum putent, quam vt euirati fiant. Haftenus ergo de Scytharum gente recensui. Reliquum autem in Europa hominum genus valde inter se dissimile est & diuersum, tum quod ad magnitudinem adinet, tum quod ad formam, atque id propter temporum mutationes contingit apud eos magnas & frequentes. Sunt enim eis calores vehementes, & hyemes fortes, pluuia multa, rursūque siccitas diutina, & venti plurimi, ex quibus multe & omnimodæ sunt transformationes. Neque à vero discrepat circa generationem has ipsas mutationes sentiri, inque seminis genitalis coactione aliam, neque ex eodem etiam eandem, astatim pariter vt hyemis, pluuioso vt sicco tempore, progigni. Eaque causa est, cur putem Europæos magis quam Asiānos secundum corporum formas inter se discrepare, & magnitudines diuersissimas in singulis adeo vrbibus provenire. Plures enim corruptiones contingunt in seminis coactione, quum tempora frequenter variant, quam si eadem sunt & similia. Eadē autem morum ratio in vtrisque existit. Feritas, integritas, & audacia

Continua
equitatio
vbi que no-
cet.

Cur in Eu-
ropa homi-
nes inter se
dissimiles
sint.

Seminis ge-
nitalis va-
rietas va-
rias formas
reddit.

Cur seui-
res in Euro-
pa.

De Aere, Aquis, Locis.

93

Audacia à natura Europæis innascitur. Frequentes enim mentis percussiones feritatem inducunt, mansuetudinē contra & benignitatem extirpant. Quare etiam magnanimos magis eos qui Europam incolunt Asiānos iudico. Siquidem similitudo & æqualitas segnitiei parit. Mutatio autem & animum & corpus ad exercitationē excitat. Augetur itaque à desidia & ocio timiditas, ab exercitio verò & laboribus crescit virilitas. Vnde bellicosiores quoque Europæi extant, non ob hanc solum causam, sed & propter leges. Non enim regibus obediunt quemadmodū Asiāni. Vbi enim sub regibus viuunt, ibi necesse est homines timidissimos esse, quem admodum & suprā ostendi. Seruitute nanque animi eorum pressi non libenter, neque volentes temere pro aliis se periculis exponunt. Europæi autem suo iure viuētes, quum pro seipsis pericula belli subeant, magna cupiditate feruntur, volentesque ac alacres difficultates omnes adgrediuntur, ipsique sibi ex re bene gesta præmia reportant, vt certum sit leges plurimum ad magnanimitatem conferre. Tota itaque & vniuersa res de Europa & Asia sic vt retuli habet. Ceterum Europa ipsa adhuc habet gentes inuicem differentes, non magnitudine & forma solum, sed & magnitudine ac fortitudine. Quæ verò in eis hanc diuersitatem faciant, in præcedentibus dixi dicamq; amplius magis manifeste. Quicunque regionem montanā, asperam, nudā & nō aquosā incolunt, his mutationes temporum cōtingunt magnæ & diuersæ, vnde & hominum formas magnas progigni conuenit, qui & ad laborem & ad viriliter agendum à natura præstent, quibusque feritas & immanitas non mediocriter à natura sint congenita. Qui verò loca concaua, pratensis & æstuosa habitant, ventosque calidos plus sentiunt quam frigidos, & aquis vtuntur calidis, hi magni quidem esse non possunt, neque bene cōpositi & longi ac erecsti, sed in amplitudinem à natura producti carnosius sunt, & capillis nigris. Imò & ipsi toti nigri magis quam albi, & qui minus de pituita habeant quam de bile. Virilitas autem & tolerātia laboris non æque ipsis à natura inest, nisi consuetudo accedat, & hæc in eis efficiat. Quod si flumina extent in ea regione, quæ stagnantes & pluuias aquas euehant, homines ipsi incolites ac splendidi viuunt. Si verò flumina desint, aquasque puteorum

Segnities
vbi magis
vigeat.
Europæi
cur bellico-
siores quā
Asiāni.

Locoriva-
rietas va-
rios homi-
nes citat.

Quæ flu-
mina salu-
bria.

m s

puteorum

Hippocratis Liber

puteorum stagnantes & olentes bibant, necesse est ab ipsis illis aquis & ventrem ladi & splenem. Quicunque autem altam habitant regionem, planam, ventis exposita & aquosam, eorum forma magnae ac inuicem similes & erectae. Animi quoque eorum existunt mansuetiores. Qui vero macra, aquis carentia, & nuda loca tenent, & quae temporum mutationibus non sunt permixta, horum formas necesse est esse asperas & vegetas, flauas magis quam nigras, mores etiam eorum rigidi sunt, pertinaces & contumaces. Vbi enim mutationes temporum contingunt frequentes, & plurimum inter se diuersi, ibi & formas, & mores, & naturas reperias plurimum differentes. Temporum itaque varietates potissimum sunt, quae naturam ipsam permittunt. Deinde etiam regio in qua multae variationes fiunt, postremum autem aquae. Inuenias enim ferè semper & formas hominum & mores regionis naturae compares. Nam ubi terra pinguis est & mollis, & aquosa, aquae autem valde sublimes, ita ut aestate calidae sint, & hyeme frigidae, & temporum ratio alias probe conueniat, ibi & homines carnosius, articulis non adparentibus, humidi, laboris intolerantes, & ut plurimum maligni nascuntur. Segnitiei & somnolentia eis inest multa. Suntque ad artes tractandas crassi, non acres aut subtiles. Vbi autem regio est nuda, natura munita & aspera, quaeque & à frigore hyberno prematur, & à sole aestiuo exuratur, ibi duros & robustos, & articulis probe disunctos, vegetosque & hirsutos reperias homines, & in quibus à natura laboris tolerantia, & vigilantia inest. Quique mores habeant pertinentes, ad iram procliuēs & contumaces, magisque feritate participantes quam mansuetudine. Insuper ad artes etiam acutiores & plus solertes, & ad res bellicas gerendas aptiores. Quin & omnia quae à terra proueniunt, terra ipsius naturam respiciunt & sequuntur. Atque haecenus quidem maxime contrarias corporum naturas & formas diximus, e quibus coniectura facta, si quoque reliqua consideraueris, nunquam à vero aberrabis.

HIPP

HIPPOCRATIS

COI LIBER DE FLATIBUS

BVS, IANO CORNARIO

MEDICO PHYSICO

COINTER

PRATE

Vnt quidam artes, quae illis quibus earum Medicina cognitio contingit, multum laboris ac molestiarum exhibet illis verò qui earum usu indigent, iucundae ac viles existunt. Imò ignaris etiam ac plebeis hominibus commune quoddam sunt bonum. His verò qui eas exercet plane molestae. Ex harum artium numero est & ea quae medicina appellatur. Medicus enim oculis perstrat singula pericula, contrectat etiam nulla voluptate, & ex alio malo proprias sibi demetit molestias. Aegrotantes autem artis beneficio à maximis malis liberantur, à morbis, à doloribus, à tristitia, à morte. Omnibus enim his euident medicina auxiliatrix reperitur. Huius autem artis quae vilia vultus putantur, cognoscere difficile est. Quae verò alicuius pretij existunt, facilius atque vilia quidem soli medici norunt, vulgus ignorat. Non enim corporis, sed animi opera existunt. Quaecunque quidem manuum operam exigunt, ad ea consuetudine perueniendum est. Est enim usus ipse egregius manuum exercitator & magister. Verum de non adparentibus & difficillimis agnitionibus plane opinio magis quam ars ipsa iudicat. In his ergo plurimum refert expertusne sit quis, an omni experientia carens. Vnum autem est horum omnium iudicium, hoc scilicet, Quae tandem causa sit morborum, & quod principium ac quasi fons sit, ex quo corpori mala omnia scaturiant. Si quis enim causas corporis affecti probe cognouit, potens est valde ea adferre, quae corpori commode, nimirum contraria corporibus morborum natura perspecta. Est enim maxime secundum naturam ipsa medicina. Quare statim ubi fames molestat, morbus sit. Quicquid enim

Medicina
qualitas.

usus peri-
riue do-
tor & ma-
gister sum-
mus.

Morbi la-
tentes gra-
uesque opi-
nionem non
arte cense-
tur.

Quid pri-
mum in mor-
bis, & quae
medela.

contraria
collunt con-
traria.

Hippocratis Liber

Medicina
quid.

Locum mor-
bos dissi-
milis faciunt.

Tria sunt
quae corpo-
ra hominum
& anima-
lium cun-
ctorum sus-
tentant.

Vetus quid
& quid pos-
sit.

Spiritu ae-
re cuncta
regunt.

enim homini molestia ac tristitia infert, hoc morbus vo-
catur. Quod ergo est famis remedium? hoc scilicet quod fa-
mem sedat, id autem facit cibus, eo ergo malum illud medi-
candum. Amplius autem ubi sitis urgeat, bibere compescit:
& rursus, repletioni euacuatio, euacuationi repletio, labori
quies succurrit, & quietis medela ex labore reperias: atque, ut
breuiter dicam, contraria contrariorum sunt medicamina. Me-
dicina enim nihil aliud est nisi adpositio & ablatio. Ablatio
quidem eorum quae excedunt, adpositio vero eorum quae de-
ficiunt: qui autem istud optime facere potest, is optimus medi-
cus censetur, quantumque quis ab hoc praestando deficit,
tantum deficit quoque ab ipsa arte. Atque haec quidem praeter
institutum futuri sermonis a me dicta sunt. Morborum autem
omnium vnus & idem modus est. Locus vero ipse eorum di-
fferentiam facit. Quare videntur quidem morbi inter se nihil
simile habere, propter diuersitatem scilicet locorum, quum
sit tamen vna morborum omnium & species & causa quoque
eadem. Quae autem haec ipsa sit, in sermone huius progressu
manifestum facere conabor. Corpora enim omnia tum ho-
minum, tum reliquorum quoque animantium a triplici nu-
trimento sustentantur. Horum autem nutrimentorum nomi-
na haec sunt, cibus, potus, spiritus. Ac spiritus quidem qui in
corporibus sunt, status vocantur: qui vero extra corpora exi-
stunt, aer. Qui sane maximus est in omnibus quae corpori
accidunt & autor & dominus. Quare opera precium est eius
potentiam diligentius perspicere. Ventus enim ipsius aeris
fluctus & vnda existit. Quando igitur multus aer fortes flus-
tus facit, tum & arbores radicitus euelluntur, & mare vndis
exaestuatur, spirituum potentia ita cogente, & naues onerarias
etiam & ingentes in altum disiciente. Talem itaque vim in
ista exercet, etiam si oculis minimè sit conspicuus, & tantum
consideratione cognoscatur, & effectu suo fiat manifestus.
Quid autem sine hoc sit tandem? aut cui rei non adest?
Omne enim quod inter coelum & terram est, spiritu reple-
tum est. Hic & hyemis & aestatis causa est. In hyeme quidem
frigidus & condensatus. In aestate autem mitis & tranquillus.
Quin & solis & lunae, & astrorum omnium cursus per spiritum
procedunt. Etenim igni spiritus nutrimentum praebet. Quo si
ignis priuetur, vivere non possit. Et solis perpetuum cursum,

act

De Flatibus.

95

Aer perpetuus & tenuis cõseruat. Verum neque mare ipsum
spiritus exors esse omnibus manifestum esse puto. Non enim
vivere natantia animantia possent, si non spiritu participa-
rent: quomodo autem participarent, si non per aquam & ex
aqua spiritum adtraherent? Et Luna hic fundamentum est,
& terrae vehiculum, neque quicquam vsquam est spiritu va-
cuum. Atque hactenus quidem quantum aer aliis commo-
det diximus. Mortalibus autem vitæ, & morborum ægrotis,
solus is est autor. Tantique omnibus corporibus spiritus ne-
cessitas extat, ut siquid omnibus aliis abstineat homo, neque
cibum sumat, neque potum, possit tamen dies duos vel tres
& plures ducere. Si cui vero spiritus in corpus viæ interci-
piantur, in breui parte vnus diei intereat, ut vel hinc quāto
vlti spiritus corpori sit liceat æstinare. Amplius autem ab
omnibus operibus aliquando immunes quiescunt homines:
multae enim sunt mutationes in vita, verum ab hoc opere
nulla omnibus mortalibus animantibus requies contingit, ut
cessent spiritum adducere, ac rursus exhalare. Vides ergo ex
his quae dixi quanta cõmunio omnibus animantibus in fru-
do aere existat. Subiciam igitur mox & illud, quod non aliud
de vnquam verisimile sit morbos euenire quā inde, si is aut
plus, aut minus, aut cumulatior, aut morbidis sordibus in-
quinatior in corpus se ingerat. Sed haec de vniuersa hac re di-
cta sufficiant. Ad ipsa nunc opera sermonem conuertens de-
monstrabo, omnes morbos ex hoc oriundos corporibus inna-
sci, ac generari. Primum autem a communissimo morbo fe-
brili exordium sumam, & qui omnium morborum comes est:
praecipue tamen ex inflammatione & tensione abscessuum. Quod
saris indicant sequentia offendicula, statim enim cum inflam-
matione inguinum abscessus & febris cõsequitur. Sunt autem
februm genera duo, ut hoc quoque nunc attingam, quorum al-
terum cõmune omnibus pestis appellatur, alterum propter ma-
lam dietam priuatim his contingit qui ea vtuntur, vtriusque
autem generis aer autor & causa existit. Communis ergo fe-
bris propterea omnibus accidit, quod eundem spiritum omnes
adtrahunt, sique ut simili corpori similes spiritus similiter
permixti, similes gignat febres. Sed est fortasse qui dicat, Ut
quid ergo non omnibus animantibus, sed alicui eorum gene-
ri incidunt hi morbi? Cui ego sic responderim, Differt cor-

Spiritus
vltus quam
necessarius
sit.

Spiritus
semper tra-
hitur vel
emittitur.

Morbi vn-
de.

Februm
duo gene-
ra.

Communis
peculiaris-
que febris
causa.

pus

Hippocratis Liber

Febris ma-
li nutriti-
onis.

Horroris
tremorisq;
caussa.

pus à corpore, natura à natura, & nutrimentū à nutrimento. Non enim omni animantium generi eadem aut non conferunt, aut commoda sunt, sed sunt alia aliis magis conuenientia. Quando igitur aer eiusmodi inquinamenti plenus est, quibus humana natura offenditur, homines agrotant. Quando verò alteri cuiuspiam animantium generi aer inconueniens est, tum morbus illud genus corripit. Qui ergo populares sunt morbi hæcenus dictum sit, & quare, & quomodo, & quibus, & vnde gignantur. Quomodo autem propter malam dietam febris accidat deinceps exponam. Est autem mala dicta hæc. Primum quidem quum quis plures cibos, liquidos aut siccos ingerit in corpus, quam ipsum corpus ferre queat, neque laborem aliquem ciborum saltem multitudini parè adiungit. Deinde quum varios & dissimiles inter se cibos adsumit, seditionem enim mouent quæ sunt inæqualia, aliqui; citius, alia difficilius cōcoquantur. Cum multorum autem ciborum ingestione necesse est & multū spiritū ingredi. Omnia enim quæ eduntur & bibuntur, spiritus in corpus inferunt, aliquando plures, aliquando etiā pauciores. Id autem inde manifestum sit, quod plurimis eructationes post cibos & potus euenire solent, discurrete nimirum aere incluso, ubi periruperit bullas quibus fuerat inclusus. Quādo igitur corpus cibus expletum est, ac spiritus quoque multitudo vehementer excellit, cibique ventri diu immorantur, quum præ multitudine exire nequeant, & inferior venter vel alius ipsa sit obrurata, per vniuersum corpus permeant flatus, sanguineque plenas corporis partes maximè petentes eas infrigidant: infrigidatis autem his locis vnde fontes & radices sanguinis produnt, per vniuersum corpus horror cōsequitur: vniuerso autem sanguine frigefacto, totū corpus horret. Quæ ratio est cur primum horrores ante febres corpus concutiant, quantòque maiore impetu multitudinis & frigiditatis ipsi flatus præcellerint, tantò maior sit & horror, à pluribus videlicet & frigidioribus fortior, à paucioribus ac minus frigidis, minùs etiā fortis. Cum horribus autem & tremores corporis accidunt, secundum eundem planè modum. Sanguis enim præsentis horrores timore percussus concurrit, ac penetrat per omne corpus ad locos maximè calidos. Hi enim sunt eius saltus. Decedente itaque ab extremis corporis partibus sanguine,

viscera

De Flatibus.

96

A viscera contremiscunt & carnes. Sunt autem quædam corporis partes sanguine plene, quædam verò exanguæ. Exanguæ itaque, propter frigus non tremunt, sed parumper commouentur quum calor ex eis defecerit. Sanguine autem abundantes propter sanguinis multitudinem & tremunt, & inflammationes suscitant. Nequit enim fieri ut sanguinis multitudo conquiescat. Hiatus etiam præcedere solet febres, siquidem multus aer coaceruatus, cumulatim supernè petens commouet ac diducit os, quum per hoc facillimus ei exitus pateat. Quemadmodum enim ab aquis in lebece feruentibus vapor multus eleuatur: Sic & corpore calefacto penetrat per os aer conuolutus, & quadam vi erumpens. Amplius autem & articuli exoluuntur ante febres, calefacti enim nerui diducuntur. Quando autem cōgregatus fuerit cumulatim plurimus sanguis, calefit rursus ipse aer, qui antea sanguine infrigidauit. Nimirum à calore multo victus, accensusque ac velut igneus factus per omne corpus calorem spargit, cooperatè ei in hoc etiam ipso sanguine. Liquefit ergo quicquid ignea vis illa attigerit, sitque inde spiritus. Qui cum ad meatus corporis irruerit, sudores fiunt. Si quidem spiritus compactus in aquam transmutatur, & per meatus penetrans extra prorumpit, eodem plane modo, quo à feruentibus aquis vapor eleuatus, si obstaculum habeat, ad quod impingere oportet, pinguescit ac condensatur, guttæque destillant ab his corporibus quibus vapor ipse fuit impactus. Insuper autem & dolores capitis simul cum febre accidunt, cuius rei hæc causa est. Sanguinis transitus in capite magna angustia coarctantur. Repleti enim sunt multo aere. Cuius abundantia ac conclusio dolorem excitant in capite. Sanguis enim ipse natura calidus existens, vi coactus per angustam viam transire celeritè non potest, quum multa impedimento sunt obstacula, & oppilationes, quapropter etiam pulsus fiunt circa tempora. Hoc ergo modo, ut dixi, febres fiunt, & cum febribus dolores, ac aliæ quædam aggritudines. Porro sunt aliquæ aliæ infirmitates utpote voluuli, agitationes intestinorum, tormina atque opilationes: quod autem hæc ipsæ omnes à flatibus causentur, nemini puto non manifestum esse. Omnium enim horum causa est spiritus transitus. Nam is quum contingit locos teneros, inconsecutos, ac prius intactos, quemadmodum spiculum

Hiatus.

Sudores
qui creca-
tur.

Capitis do-
lor cum fe-
bre cur-
fiat.

Pulsus tem-
porū cur.

Calor fo-
menti foris
appositi
quid fa-
ciat.

Distillatio-
nis causa.

Fauces qui
exasperan-
tur, tussis
que fiat.

Sanguis cū
puerit pus
efficitur.

spiculum infixum penetrās per carnem perumpit, aliquan-
do præcordia petens, aliquando ilia. Imò quandoq; vtraque
simul addigens. Quare solent quidam calida fomenta extra
adhibentes dolorem mitigare. Rarefacto enim corpore à ca-
lore fomentum spiritus inde exhalat, vt quies inde aliqua &
mitigatio cōtingat dolorum. Sed dixerit fortassis quispiam,
Quomodo ergo fluxus generantur per ipsos flatus? Et quo-
nam modo sanguinis rupturarum circa pectus flatus autor
& causa existit? Opinor autem ego me ista per hæc manife-
stè declaraturum. Quum igitur venæ circa caput aere reple-
te sunt, primum quidem caput ipsum propter flatus inclusos
aggrauatur, deinde conuoluitur spiritus cum sanguine pro-
pter angustiam viarum, tenuissimum autem ipsius sangui-
nis per venas excluditur, atque id ipsum tenuissimum liqui-
dum quum coaceruatur, per alios meatus fluit, & vbi tādē
cumulatim progrediens constiterit, ibi constituitur & mor-
bus. Si itaque ad oculos peruenerit, sequitur eorum dolor. Si
ad aures, morbus & illas occupat. Si ad nares, grauedinē ge-
nerat. Si ad pectus, raucedinē. Pituita enim ipsa acribus hu-
moribus permixta, quocunque proruperit, maximè in non
consuetos locos, eos exulcerat. Quòd si fauces teneras aliās
fluxus petiuerit, eas exasperat: spiritus enim qui fauces ingre-
ditur, ad pectus vsq; procedit, ac rursus effertur per eandē
viam. Quam autem spiritus ingrediens in fluxum qui intus
est inciderit, tussis gignitur, & repellitur sursum pituita.
Quæ quum sic habeant, fauces exulcerantur, exasperantur
& inflammantur, adtrahuntque calefactæ humorem de ca-
pite, caput autem rursus ab aliis corporis partibus adtrahēs
his transmittit. Quum igitur hic fluxus consueuit sic man-
are, implentur meatus, & transmittūt in pectus. Acris autem
quum sit pituita carnem penetrans, exulcerat ac perfringit
venas. Ex quibus sanguis effusus in alienos sibi locos vbi mo-
ram traxerit putrescit, ac in pus conuertitur, & neq; sursum
potest conscendere, neque infra exire. Sursum non, nam non
facilis est via humori ad ardua prodire, sicut neque aliis re-
bus, quæ aliquam admixtam secum habent grauitatem. In-
fra autem procedere prohibet septum transversum. Quare
sanè contingit fluxum aliquem citra spiritum rumpi, & ali-
quando quidem sua sponte, quandoque etiam propter dolo-

res,

A res, Ac sponte quidem quum aer in venas vltro receptus san-
guinis meatus coarctat. Multitudine namq; sua compressus
sanguis meatus perfringit, qua eius copia maximè prorūpit.
Effusione autem eius facta, venæ rursus spiritu complentur,
& ex eo dolor sequitur. Necesse est enim affectum locum spi-
ritu occupari, aliāque dictis similia fieri. Rupturæ autem om-
nes sunt hoc modo, Quum violentia quadam inuicē disce-
dunt & finduntur carnes, fissurā subtercurrit spiritus, ac do-
lore addigit: quum autem ipsi flatus carnes pergressi, mea-
tus corporis rarefecerint, sequitur post flatus humiditas, cui
viam iam antea aer præstrauit. Irriguo itaq; corpore ab hu-
miditate facto, liquefiunt carnes, tumoresq; in furas descen-
dunt, atq; morbus fit, qui aqua intercus appellatur. Maximū
autem signum est, morbum hunc à flatibus generatum esse,
quòd iam sæpe aliqui hoc malo affecti exoluti sunt, & ab a-
qua euacuat. Atq; his quidē subito aqua ex ventre prorump-
pens multa adparet, post morā autem paucior fit. Cur verò
hoc fiat satis manifestum est. Nam primum subito prorump-
pens aqua aere plena est, is tumorem ac acerrum præ se fert
ingentem. cū autem aeris spiritus euauerit, remanet pla-
nè eadē aqua, & adparet quidem paucior, verum penitus ea-
dem existit. Adiciam autem aliud adhuc signū. Si quis vni-
uersum ventrē penitus euacuet, non tres procedunt dies rur-
sus plenus sit. Quid ergo aliud quod impleat putandum est
quàm spiritus? Quid enim aliud tam repētè impleset? Nā
neq; tantum porum in corpus ingestum est, neque carnes
in causa esse possunt, vtpote antea liquefactæ. Super sunt au-
tem ossa, nerui, chordæ, fibræ, à quorū nullo vllum aliquid
aque augmentū potest provenire. Ergo quomodo aqua in-
tercus fiat iam sit dictū, quod verò stupor attonitus vel siede-
ratio à flatibus fiat, deinceps demonstrabo. Cū ergo flatus
frigidi multi penetrent ac inflēt carnes, partes corporis stu-
pidæ fiūt, & siquidē plurimi flatus per vniuersum corpus dis-
currāt, totus homo syderatur. Si per partē pars illa percuti-
tur, atq; vbi abierint flatus, cessat & morbus, quādiu autem
permaferint, cōsistit & morbus, idq; sic habere indicat perpe-
tuus syderatorū hiarus. Videtur autē mihi amplius & sacrū
adpellatū morbū ab ipsis flatibus gigni: à quibus autē ratio-
nibus ego persuasus sum, illis ipsis & auscultaturos persuade-

Locus affe-
ctus spiritu
vexatur.

Scissuræ
carnis fra-
gmenta
qui fiunt &
hydrops.

Syderatio-
nis apople-
xiæ caus-
sa quæ.

Sacer mor-
bus comi-
tialisq; qui
fiat.

n

re

re conabor. Opinor autem inter omnia quæ in corpore sunt, nihil magis ad prudentiâ conferre, quâ sanguinē. Hic ergo quū in cōstanti habitu persistit, cōsistit & prudētia: sanguine verò permutato, cōcidit simul & prudentia. Quod autē hæc ita habeant, multa sunt testimonia. Ac primum quidem, qui omnibus animantibus communis est, hæc cōfirmat somnus. Quū enim corpus inuasit somnus, sanguis frigescit. A natura enim somno frigefaciendi vis est. Infrigidato autē sanguine, lāgidiore: sūt eius meatus: quod hinc palī fit, quod corpora adgrauata reclinantur. Omnia enim grauiora natura adfundum deferuntur: & oculi ardēt, & prudentia permutatur, opinionēsq; peregrinæ mentē occupāt, & exescent, quæ sanē infomnia adpellantur. Quin & temulētis per ebrietatem aucto repēte sanguine percellitur animus, & in animo prudētia, sūtq; præsentiam malorum obliuioſi, ac futurorum bonorum ex cūda spe beantur. Possem autem plurima eiufmodi cōgerere, in quibus sanguinis permutaciones, animi quoq; prudētiā permutāt. Siquidē igitur penitus totus conturbatus est sanguis, penitus & prudentia prosternitur. Affectus enim & cogitationes à consuetudine contingunt: quū autem à cōsuetudine solita recedimus, aufertur nobis prudentia. Dico itaq; & sacrum morbum tum fieri, quū plurimus spiritus per omne corpus vniuerso sanguini fuerit permixtus: tum enim, multæ oppilationes sunt multifariæ per omnes venas, quūq; in crassiores & pleniores sanguine venas aer prodierit, progressusq; diutius maneat, prohibet sanguinis cursum, atq; alio quidem loco consistit, alio lētius penetrat, alicubi adhuc tardius. Quæ sanē inæqualitate transitus sanguinis per corpus facta, omnigenæ inæqualitates per omne corpus contingunt. Omne enim corpus vndiqueque contrahitur ac turbatur, nimirum corpore partes suas ad tumultum ac conturbationem sanguinis subministrante, cōtinguntq; ex sanguinis peruersione, totius omnino corporis subaerſiones. Eo enim quo corripuntur à morbo, tempore, neq; sentiunt quicquid, neq; audiunt quæ dicuntur, neq; vident quæ sunt, neque vllōs aliquos dolores percipiunt. Sic namq; aer conturbatus sanguinem turbauit, ac cōspurcauit. Spumāq; etiam per os illis excurrit, neque id ab re est. Nam per iugulares venas aer transiens, penetrat quidem ipse, adducit

Sanguis
quid possit

Somnus
qualis.

Infomnia.
Temulētia
quoque sen
sus variat.

Sacer mor
bus quī fiat
Sanguis
quid possit
& faciat.

Comitiales
cur nihil
sentiant.
Comitialiū
cur os spu
mescat.

A ducit autem simul secum quod tenuissimū est in sanguine, id ipsum quum humidū sit, multa permixtione albescit. Tenuēs enim mēbranas parus permeans aer pellucet, quapropter & albæ spumæ omnes adparent. Porro liberantur aliquādo huic morbo obnoxij, maximē accedēte hyeme. Quo modo autem id fiat, dicam. Quando variis laboribus exercitatum corpus calefactū est, caleſcit & sanguis, qui calefactus, rursus calefacit & flatus, hi verò calefacti, dissoluntur & ipsi, & compactum sanguinem dissolunt simul, proceduntq; & corpore partim cum spiritu, partim cum pituita eieſti. Deferuente itaque spuma, & consistente sanguine, tranquillitateque per omne corpus facta, quiescit etiam morbus. Quare, ut dixi, flatus ipsi verē omnium istorum morborum omnimodæ existunt causæ. Cæteræque omnia quæ causæ videri queant, vel hos adiuuant, vel consequenter post hos in corporibus morbos generāt. Hactenus ergo morborum omnium causas flatus esse demonstraui. Id enim à principio receperam me facturum. Recensui autem spiritum ipsum, quum in aliis omnibus rebus potentem, tum maximē in animantium corporibus plurimum posse. Deduxi autem sermonē vsque ad morborum cognitionem, atque adeo ægritudinū singularum, in quibus verū argumentum huius sermonis est à me manifestatum. Quod si pergerem singula ægritudinum genera recensendo amplius corroborare, longius quidem sermo ipse extenderetur. Verus autem nihilominus sciat, & qui fidem suam omnibus probaret.

Flatus
quid fa
ciant,

HIPPOCRATIS
COI LIBER DE MEDICA.
MENTIS PURGANTIBVS,
IANO CORNARIO ME.
DICO PHYSICO IN.
TERPRETE.

*

2 1

MED

MEDICAMENTORVM purgantiũ res non ita se habet, quẽ admodum vulgò putatur. Eodem enim medicamento purgantur & non purgantur. Quandoque verò alia purgat quàm quã purgare solet. Aliquando nimium purgat. Aliquando ea quã debet, facit. Quare fieri non potest vt quis medicamentis confusus, ea

Cibi quate
min⁹ nobis
medentur. temerẽ exhibeat. Nam & cibos nos alentes, medicamẽta esse putadum est, verũ minus quàm illa. Homines enim qui his rectẽ in cibo vtuntur, sani sunt: qui non rectẽ, agrotant: qui verò modum excedunt, purgantur quidem velut à sinceris medicamentis, verũ minus & tardius quàm à sinceris medicamentis. Clarum igitur est, quòd & hi medicamenta existunt. At verò hi tardiores, qui & familiares nobis sunt, & quotidie in corpus ingrediuntur, si temerẽ & negligẽter exhibeantur, temerẽ homines turbant, & quodammodo morbos inducunt. Quin & sinceros & acidos cibos si quis citra defectum ac inconsideratẽ exhibeat, nihil cõmodi perficiet.

Medicamẽ
ea pro natu
ra cuiusq;
danda.
Pharmacũ
daturus
quid prius
agat.

Oportet igitur primũ biliosis dare quod bilem purgat. Pituitosis quod pituitam, hydropicis quod aquam, atrabiliaris quod bilem atram. Si verò extra hæc purgaueris, quã quidem purgari debent, nõ purgabis: quã verò nõ debent, ea euacuabis. Quare in vtranq; partem peccabis. Quum itaq; pharmacum alicui dare voles, siue deorsum siue sursum purgas, interrogare ipsum oportet, an prius biberit medicamentum, & an aliud ex deorsum purgantibus cita sit, & celeriter obediãt, aut dura. Et si citam ac facilem solutu esse fixerit, mollioribus & paucioribus medicamentis opus habet. Si verò dura fuerit, fortioribus indiget. Idem modus in sursum purgantibus requiritur. At si nũquam neque sursum, neque deorsum, se purgatum esse dixerit, neque medicamentum bibisse: cognoscere oportet an ad ea quã sanus in corpus ingessit, aliud deorsum solutu facilis fuerit, aut sursum versus apposita ad vomitionem, & an ad repletionem aliquam alui profuissimum ipsi successerit. Hæc omnia interrogare oportet, quo rectẽ consulere possis. Turpis enim est calamitas, medicamento purgante dato hominem occidere. Quicunq; igitur à febris fortibus corripuitur, his medicamenta purgatoria dare non oportet, donec remiserit febris. Sin minus,

Febricitan
ti qualia
medicamẽ
ta danda.

A minus, saltem non intra quatuordecim dies. Carnes enim ipsorum & ventres, quum calidi sint, medicamentum assument, & nihil depurgantur, & febris maior fit, & color euer titur, & morbi regij speciem præ se ferunt. Commota enim bile, & non purgata, non sorbere vult eger, neque bibere, sed omnia abominatur, & plerunq; perit, Si verò detinet medicamentum, ante meridiem nihil purgatur: à meridie verò nimium purgatur, & perit. At si hac die superstes maneat, & vnã cum purgatione remittat febris sanus fit. Quapropter in febribus vehementibus medicamenta purgatoria exhibere non oportet. Verum si alicui opus fuerit, infusum per clysterem adhibere potes, quotiescunq; volueris. Hoc enim minoris periculi est, iuxta eandem rationem etiam tempore æstatis, à canis ortu, per dies quinquaginta vitare oportet & non dare medicamentum, sed infusus per clysterem vtĩ. Idem enim periculum imminet.

HIPPOCRATIS COI DE DIAETA SIVE VI CTVS RATIONE, LIBER PRIMVS, IANO CORNA RIO MEDICO PHY

C

SICO INTER

PRETE.

*

SI QVIS mihi ex prioribus, qui de Ratio cur de humano victu scribar, dicta humana ad sanitatem conferente scripserunt, rectẽ cognouisse ac omnia per totum, quantum humana menti possibile est, conscripisse videretur: satis esset mihi aliorum laboribus, quos nossem rectẽ habere, vtĩ, prout singula vtilia esse viderentur. Nunc verò multi quidem iam scripserunt, nullus autem rectẽ nouit, quidnam

n 3 fuerit

Hippocratis Liber I.

fuert ipsiſ ſcribendum. Et alij quidem aliud aſſequuti ſunt, D
Verum totum nullus adhuc ex prioribus. Immerito autem
Potius lau- vllus aliquis ipſorū reprehendatur, propterea quod inueni-
dādi, quam re non potuerunt. Imo laudandi potius omnes quod inueſti-
vienperan- gare conati ſunt. Itaque redarguere ea quæ non recte dicta
di qui ali- ſunt, minimè inſtitui, Verum hiſ quæ ſufficienter cognita
quatenusvi ſunt, teſtimonium præbere animus eſt. Quæcunque qui-
tam adiu- dem igitur recte à prioribus dicta ſunt, vt non ſit poſſibile
uant, me aliter conſcribere, recte conſcribam. Quæcunque verò nō
recte dixerunt, ſi quidem redarguam hæc quod nō ſic ſe ha-
bent, nihil perfecero. verum exponendo qua de cauſa ſingula
ipſorum recte mihi habere videntur, declarare volo.

Propterea verò hunc ſermonem præpono. Quod multi
homines vbi audierint aliquem prius de re aliqua expoſuiſ-
ſe, eum qui de hiſ poſterius diſſerit non recipiunt, non co-
gnoscentes quod eiſdem intelligentiæ eſt, ea quæ recte di-
cta ſunt poſſe iudicare. Ego igitur velut dixi, recte qui-
dem dictis teſtimonium præbebo, quæ verò non recte dicta
ſunt ac cognita, qualia ſunt declarabo. Quæ autem nullus
ex prioribus explanare tentauit, ea etiā ipſa qualia ſunt de-
monſtrabo. Porro eum qui de viſtu humano ſcripturus
eſt, cenſeo primū quidem totius hominis naturam noſſe
ac diiudicare oportere. Noſſe quidem ex quibus ab initio
coſtitutus eſt, diiudicare verò quæ in ipſo partes dominium
obtaineant. Si enim conſtitutionem ab initio non cognoscet,
& id quod in corpore dominatur, non poterit ea quæ homi-
ni conducunt offerre. hæc igitur ſcriptore cognoscere opor-
tet. Deinde verò ciborum ac potuum omnium, ex quibus vi-
ctum habemus, facultatem, quam tandem ſingula habent &
ſecundum naturā, & ſecundum neceſſitatem ac artem hu-
manam. Oportet enim ſcire quomodo fortium natura vim
detrahare oporteat, & quomodo debilibus robur per artem
addere oporteat, prout ſingulorum occaſio ſe obtulerit. Et ſi
relata iam etiā cognouerit, nondum ſufficiens eſt hominis
curatio, propterea quod homo edens ſanus eſſe non poteſt,
niſi etiā laboret. Contrarias enim inter ſe vires habent ci-
bi & labores. Verum inter ſe mixti conferunt ad ſanitatē.

Labores enim ea quæ inſunt conſumere ſolent, cibi autem
& potus ea quæ euacuata ſunt, explent. Oportet autem
velut

Quæ ſcire
oporteat
qui de hu-
mano vi-
ctu ſcribit.

Quæ obſer-
uanda.

De Diata.

100

A velut par eſt laborū vim pernoscere, tum naturalium, tum
eorum qui per vim ſiunt, & qui ex ipſis carnes in augmentū
præparant, & qui in defectū. & non ſolū hæc, ſed etiā men-
ſuram ac proportionē laborum ad multitudinem ciborū, &
hominis naturā, & corporum ſtaturas ac ætates, & ad tem-
pora anni, & ad mutationes ventorum, & ad itus regionum
in quibus degunt, & ad anni conſtitutionē ac ſtatum. Sed &
Aſtrorum ortus & occaſus cognoscere oportet, quo mutatio-
nes & exceſſus ciborū ac potuum, & ventorū, & totius mun-
di, ex quibus ſanè morbi hominibus oriuntur, obſeruare
ſciat. Quum autē hæc omnia cognouerit, nondum ſufficiens
inuentum eſt. Siquidē enim ſupra hæc inuenta fuerit cibo-

Aſtrorum
ratio cogno-
ſcenda me-
dico.

B rum meſura, & laborum ad vnāquāque naturam nume-
rus, ita vt exceſſus neque ſupra, neque infra modum fiat, in-
uenta ſanè exacte fuerit hominibus ſanitas. Nunc verò præ-
dicta quidē omnia inuenta ſunt, qualia ſunt, hoc verò inue-
nire impoſſibile eſt. Si quidē igitur præſens quis ſit, & inſpi-
ciat, cognouerit vtique hominē exeuntem & in gymnafiis
exercitantem, vt cuſtodire ſanum poſſit, alia detrahēdo, alia
apponendo. Verum non præſenti impoſſibile eſt cibos ac la-
bores exacte præſcribere. Nam quantum poſſibile eſt inue-
nire à me iam relatum eſt. At enim etiā ſi valde parum de-
fectuoſiora quā alia ſiant, in multo tēpore neceſſe eſt cor-
pus ab exceſſu ſuperari, & ad morbum peruenire. Alij itaq;
huculque inquirere conati ſunt, & neq; hæc dixerunt ac pro-

C diderunt. A me verò hæc inuenta ſunt priuſquam homo
ægroret, vt ab exceſſu in vtrā tandē partē factus fuerit, præ-
notio contingat. Nō enim derepente morbi hominibus acce-
dunt, ſed paulatim collecti, acervatim apparent. Priuſquam
igitur in homine ſanitas à morbo ſuperatur, quæ perpetuan-
tur homines à me inuentū eſt, & quomodo hæc in ſanitatē
reſtituere oportet. Hoc autem vbi acceſſerit ad ea quæ ſcri-
pta ſunt, ratiocinationum huius doctrinæ conatus perfici-
tur. Coſtituuntur quidem igitur tum animatiā alia omnia,
tum homo ipſe ex duobus differentiis quidem facultate,
cōcordibus verò & cōmodis vſu, igne inquam, & aqua. Hæc
autem ambo ſimul ſufficientia ſunt, tum aliis omnibus, tum
mutuo ſibi ipſis. Vtrumvis verò ſeorſum, neq; ſibi ipſis, neque
vlli alteri ſufficiens eſt. Vim igitur ac facultatem vtrūque
ipſorum

Morbi ſen-
ſim pullu-
lant.

Ignis & a-
qua cuncta
gignunt.

ipforum talem habet. Ignis enim omnia per omnia mouere potest, Aqua verò omnia per omnia nutrire, Particulatim verò vtrumque superat & superatur, ad summum ac minimum, quantum eius fieri potest. Neutrum enim superare penitus potest, ob hanc sanè causam. Igne quidē ubi ad extremitatem aquæ peruenit, deficit alimentum: auertitur igitur eo vnde nutriri potest, Aqua verò ubi ad extremitatem ignis peruenit, deficit motus. Sistitur itaque in hac, quum verò steterit, nō amplius potens est, sed ab illabente igne in alimentum cōsumitur, & propterea neutrum penitus superare potest. Si vero etiā alterutrum superetur, nihil sanè ex his quæ nunc sunt fuerit velut nunc habet. Quum autem sic semper se habeant, erunt & eadem & neutra, & neque simul deficient. Ignis igitur & aqua velut à me dictum est, sufficientia sunt omnibus per omnia ad summum ac minimum similiter. Ceterum vtrique horum hæc adsunt. Igne quidem caliditas & siccitas, aquæ verò frigiditas & humiditas. Habent autē inter se mutuo, ignis ab aqua humiditate. Inest enim ab aqua humiditas. Aqua verò ab igne siccitate. Inest enim in aqua ab igne siccitas. Quum autem hæc sic habeant, multas & omnigenas formas ac species, tum seminum, tum animalium, à se inuicem secernunt, quæ nihil inter se simile habent, neque visu, neque facultate. Etenim quum nunquam simul in eodem cōstant, sed semper alterentur, necessarium est etiam ea quæ ab ipsis secernuntur ac producuntur dissimilia fieri. Equidem nullum omnino corpus perit, neque fit quod prius non erat, Verum permixta & discreta alterantur. Homines autem putant hoc quidem ex orco in lucem autem generari, illud verò ex luce in orcum imminutum perire ac corrumpi. Oculis autē magis credere oportet quam opinionibus. Ego verò hæc ex sententia exponā. Animalia enim sunt & illa & hæc, & neque animal mori possibile est non cum omnibus (Vnde enim moriatur?) neque quod non est generari, quum non sit vnde generetur. Sed augentur omnia ac minuuntur, ad summum & ad minimum, quātum eius fieri potest. Quid verò dicam generari & perire, vulgi gratia interpretabor. hæc autem commisceri & discerni significare declaro. Habet autem res hoc modo. Generari & perire siue corrumpi, idem est. Idem est commisceri & secerni. Generari idem

Potestas
ignis & aquæ.

Quæ ignis
& aqua inter se permutent.

Quid ignis
& perire.

Ari idem est quod cōmisceri. Perire corrumpique ac minui idem est quod secerni. vnumquodque ad omnia, & omnia ad vnumquodque idē sunt. Cōsuetudo enim in his naturæ contraria est. Seorsim autē omnia & diuina & humana sursum ac deorsum vicissitudinē habent ac transeunt, dies & nox ad summum ac minimum, Sic & Luna ad summum ac minimum. Ignis accessus est & aqua, Sol ad longissimū ac breuissimū. Rursus hæc, & non hæc. Lux Ioui, tenebræ orco. Lux orco tenebræ Ioui. Accedunt & transmutantur illa huc, hæc illuc, Omni tēpore transigunt illa res horum, hæc autē illorum, & quæ quidē faciunt, non sciunt, quæ verò faciunt, scire sibi videntur, & quæ quidem vident, non cognoscunt, attamen omnia ipsis sunt per diuinā necessitatem, & quæ volunt, & quæ nō volunt. Accedentibus autem illis huc, his verò illuc, & inter se permixtis, vnumquodque destinātū fatum explet, & ad maius, & ad minus. Corruptio autem omnibus mutuo inter se est, maiori à minore, & minori à maiore. Et augetur maius à minore. Reliqua autē omnia, & hominis anima, & corpus velut anima, ornantur ac gubernantur. Irrepunt autē in hominem partes partium, tota totorum temperaturam habentia, ignis videlicet & aqua, partim acceptura, partim datura, & quæ quidē accipiunt, plus faciunt, quæ verò dant, minus. Secant homines lignum per ferrā, alter trahit, alter protrudit, Idē autem hoc faciunt, & minus facientes, plus laborant ac faciunt. Sic & hominis natura, aliud protrudit, aliud trahit, aliud dat, aliud accipit, & alij dat, ab alio accipit, & alij quidem tanto plus dat, ab alio verò nihil minus accipit. Locum autē vnumquodque suum seruat, & quæ quidē ad minus eunt, ad minorem locum secernuntur, quæ verò ad maius vadunt, permixta in maiorem ordinem mutantur. Peregrina verò non eosdē mores habentia, ex aliena regione protruduntur. Semper autē anima & maiora, & minora habens, suas ipsius partes circumambulat, nō appositione, neque detractione partium indigens, verum augmento & decremento earum quæ iam sunt opus habens. Locum verò unicuique perficit, ad quem perueniant, & allabentia suscipiant. Non enim potest id quod non similes mores habet, in discordibus locis permanere. Oberrant enim velut ignota, permixta verò inter se cognoscuntur. Concors enim

Qualis ho-
minis ani-
ma perspi-
cito.

concordi adheret ac adsidet, discordia autem rebellat, & pugnant, atque inter se dissident. Quapropter anima hominis in homine augetur, in alio vero nullo, & aliorum magnorum animalium similiter. Quaecunque vero aliter ab aliis per vim secernuntur, de aliis quidem animalibus prætermittam, de homine vero declarabo. Irrepat in hominem anima, ignis & aquæ temperamentum habens, partem corporis humani. Fœmellæ autem & masculi, & multi & omnigeni nutriuntur. Nutriuntur autem & auferuntur per diatam qua homo vitur. Necesse est autem omnia quæ ingrediuntur partes habere, Cuiuscunque enim pars non inierit à principio, augeri non poterit, neque multo, neque modico alimento ingrediente. Non enim habet quod auferere faciat. Id vero quod omnia habet, auferat, unumquodque in suo loco. Alimento autem ingrediente ab aqua & igne, sicco & humido, alia quidem intra coguntur, alia vero foras protruduntur. Quemadmodum fabri lignarii lignum ferrâ dissecant, & alter quidem trahit, alter protrudit, idem sanè facientes: & qui deorsum premit, superius rem trahit, neque enim aliàs admitteret deorsum ire. Si vero violenter cogat, toto opere aberrabunt. Similiter & circa hominis alimentum se res habet, aliud trahit, aliud protrudit. Intro autem coactum, foras repit. Si vero importune & violenter cogatur, omni successu priuabitur. Singula autem tanto tempore eundem ordinem habent, donec locus non amplius suscipiat, neque alimentum aquarum ac ignis sufficiens ad summum habeat. Postea ad extremam regionem transeunt & fœmellæ & masculi, eodem modo præ violentia & necessitate impulsæ. Quaecunque autem destinatum fatum expleuerint, ea primum secernuntur, ac simul commiscuntur. Singula enim secernuntur, omnia autem hæc commiscuntur. Postquam vero regionem permutauerint, & nacti fuerint harmoniam rectè habentem symphonias tres comprehensim penetrantes per omnia, viuunt & auferuntur iisdem quibus etiam antea. Si vero harmoniam non assequuti fuerint, neque grauius acutis consona fiant, prima symphonia perit. Et si etiam secunda generetur, propterea quod unus per omnia corruptus est, omnis tonus vanus est. Non enim cœcentum habuerit, sed transitio fit ex maiore ad minus, ante destinatum fatum quod qui faciunt, non sciunt quid faciât. Cur autem utriusque tum masculus, tum femina fiant.

A fiant, in sermonis progressu declarabo. Vter autem ipsorum partem cō-
harmoniam allequetur humidus existens mouetur ab igne, positio.
motus autem viuificatur, & alimentum attrahet ab ingredien-
tibus in mulierem cibis ac spiritu, primum quidem vndique;
similiter, donec recentior rarus est. à motu autem & ignis sicca-
tur ac consolidatur, consolidatus autem & firmatus circum cir-
ca densatur. Et ignis inclusus non amplius sufficiens alimen-
tum attrahere potest, neque spiritum expellit, propter ambien-
tis corporis densitatem. Consumit enim humorem intus exi-
stentem. Quæ igitur solida natura sunt in cōpacto ac sicco, ea
non consumuntur ab igne in alimentum: sed valida ac robusta
sunt, & consistunt humore deficiente, atque hæc sanè ossa ac
nerui nominantur. Ignis autem ex cōmixto ac moto humore
corpus secundum naturam ordinat ac disponit propter talem
necessitatem. Nam per solidum & siccum non potest diutinos
transitus facere, quia alimentum non habet, per humida vero
& mollia potest, hæc enim ipsius sunt alimentum, Inest autem
& in his siccitas, quæ ab igne non cōsumitur. Hæc autem inter
se congregantur mutuo. Ignis igitur penitus ad intima
obturatus, & plurimus est, & maximum exitum facit. Plurimus
enim humor in ea parte inest, quæ venter appellatur, & exci-
dit inde ubi alimentum non habet foras, & exitum facit. Pluri-
mus autem humor in ventre inest, tum propter alimenti in ge-
stionem, tum propter concoctionem. Qui vero in reliquum
corpus conclusus est ignis, triplices circuitus facit. Etenim
quod humidissimum est in igne, in his locis quæ venæ cauæ ap-
pellantur, existit. In media autem horum id quod reliquum est
aquæ congregatum stabilitur, atque ea vocantur carnes. In sum-
ma, ignis omnia quæ in corpore sunt, secundum suum ipsius
modum exornauit, ad vniuersi imitationem, parua ad magna, & magna ad parua. Ventrem quidem maximum, sicco & humi-
do promptuarium, ut de omnibus, & accipiat ab omnibus,
iuxta maris facultatem quod est animalium in ipso nutritorum,
ac nutriti solitorum alimentum, discordium vero perniciem. Cir-
cum hunc autem aquæ frigida & humida cōgregatio: transi-
tus spiritus frigidi & calidi, ad terræ imitationem, omnia quæ
in ipsum incidunt alterantis. Et alia quidem consumens, alia
verò augens, atque tenuis ac ignis dispersionem fecit, insuperque
non obscuri & apparentis à cōpacto secretionem, in quo delata
omnia

Partes
ignis.

omnia in apertum perueniunt, singula iuxta destinatum factum. In hoc verò triplices circuitus ignis fecit, inter se mutuo intro ac foras terminantes, alios quidem ad cavitates humorum Lunæ facultate, alios verò ad externam circumferentiam, ad ambientem soliditatem astrorum facultate. Medij verò & intro & foras terminantes, calidissimum ac fortissimum ignem habent, qui sanè omnibus dominatur, omnia secundum naturam gubernans, sine strepitu, tum ad visum, tum ad tactum. In hoc Anima, Mens, Prudentia, Augmentum, Motus, Imminutio, Permutatio, Sonus, Vigilia. Hic omnia per omnia gubernat, & hæc, & illa, nunquam quiescens. At verò homines ex manifestis obscura considerare non nouerunt. Quæ enim artibus vrantur similibus humanæ naturæ, id ipsum ignorat. Diuina enim Mens edocuit ipsos sua ipsorum imitari, ita vt cognoscant quæ faciunt, & non cognoscant quæ imitentur. Omnia enim similia sunt, dissimilia existentia, & omnia concordia, discordia existentia, quæ comprobamus, non comprobamus, æquitatē habentia, iniqua sunt. contrarius est modus singulorum ei quem cōsistentur. Lex enim & natura, quibus omnia transigimus, non consistuntur quæ consistuntur. Legem enim posuerunt ac tulerunt homines ipsi sibi ipsis, non cognoscentes de quibus rulerunt. Naturam verò omnes dij exornauerunt. Quæ igitur homines fanciuerunt, nunquam eodem modo habent, neque rectè, neque non rectè. Quæ verò dij fanciuerunt, semper rectè habet. Et recta ac non recta intantū differunt. Ego verò Artes hominis manifestas, affectionibus & manifestis, & obscuris, similes esse declarabo. Vaticinatio tale quid est. Ex manifestis quidem cognoscere obscura, ex obscuris verò manifesta, & ex presentibus futura, & ex mortuis viuencia. Et ea quæ intelligi non possunt, vates intelligunt, qui quidem doctus est, semper rectè, qui verò non doctus est, aliàs aliter. Naturam hominis etiam hæc quātum possibile est, imitantur. Vir mulieri concumbens puerum facit, Hoc manifesto obscurū cognoscere datur, quod sic futurum est. Mens hominis obscura, cognoscens manifesta, ex puero in virum transit, hoc præfenti futurum cognoscit. Non simile à morte vllum aliquod animal existit, neque mortuo animal viuum. Venter quod intelligi non potest, nouit. per hunc enim intelligimus quod sitit aut

Leges qui
sibi fecerūt
nesciunt.

A aut esurit. Hæ artis vaticinandi & humanæ naturæ affectiones, cognoscētibz quidem semper rectè habent, verum non cognoscentibus aliàs aliter. Artis fabrilis ferraria instrumenta ferrum circumliquant, statu ignem fabri cogunt, & alimentum iam præfens auferunt, vbi verò rarefecerint, ferunt ac tundunt. Aquæ autem alimento ferrum rursus reboratur. Eadem patitur homo à pædorribz, præfens enim alimentum igne detrahitur, quum præ spiritu homo cogatur, rarefactus autem tunditur, atteritur, subuertitur. Aquæ autem aliunde accessione corroboratur ac fortis euadit. Et fullones idem transigunt, calcitrant, ferunt, destruentes, tunc trahunt destruentes, robustiora faciunt, deradentes supereminencia, & attexentes pulchriora reddunt. Eadē etiam homo perpetitur. Sutores coriarij tota in partes dissecantes, scindentes & pungentes, marcida ac lacera, sana & integra, faciunt, Et homo idem patitur. Ex totis partes secantur, & ex partibus compositis tota fiunt. Punguntur & secantur à medicis marcida, sananturque, ac viuit homo. Medicina id quod molestat, tollit, & id à quo homo agrotat auferens, sanum facit. Natura eadem sua sponte nouit. Desidens conatur resurgere, currens conatur requiescere, & alia eiusmodi natura habet quæ medicinæ sunt. Fabri lignarij serra secantes, alter trahit, alter protrudit, Idem autem vterque facit, & in vtranque partem tendit. Idem terebrant, alter trahit, alter protrudit, & qui premit, superiorē deorsum trahit, & minus facientes plus faciunt, naturamque hominis imitantur. Spiritus alter trahit, aliter protrudit, Idem autem vterque facit, & in vtranque partem tendit. Cibi partim deorsum premuntur, partim sursum vergunt. Ab vna anima diuisa, plures & maiores, & minores & pauciores fiunt. Aedificatores ex diuersis rebus vnam concordem facientes, sicca quidem humectantes, humida verò siccantes, & tota diuidentes, diuisa verò componentes, Si enim non sic contingeret, nihil priuatim ac proprium constitui posset. diætā humanam in hoc imitantur. Nam & in hac sicca humectantes, & humida resiccantes, tota quidem diuidunt, diuisa verò componunt. Hæc omnia diuersa ac discordia existentia, cum natura concordant. Musices autem organum primum producere oportet, in quo harmonia quæ vult declarabit. Con-

vaticinatio
& medici-
na fere si-
miles sunt.Cibariorū
potestas
multis cō-
paratur.
Domorum
structura.

Musica.

structiones ex iisdem non eadem sunt, ex acuto, ex graui, non-
mine quidem similibus, sono autem non similibus. Quæ plu-
rimùm diuersa sunt, maximè concordant, & quæ minimùm
diuersa sunt, minimè concordant. Si verò quis similia omnia
faciat, non inest delectatio. Plurimæ ac multiformes trans-

Coci.

mutationes, maximè delectant. Coci obsonia hominibus
parant, omnis generis diuersa commiscentes, ex iisdem non
eadem, ad hominum cibum ac potum. Quòd si omnia simi-
lia facerent, non haberent delectationē, & si in eodem etiam
omnia construerent, non vtique rectè haberent. Pulsantur to-
ni in musica partim supernè, partim infernè. Lingua musi-
cam imitatur, cognoscens quidem dulcedinē & acorem so-
rum quæ allabuntur itēque dissonantia, pulsat autem so-
nos supernè ac infernè, & neque ea quæ supernè pulsat, si
infernè pulsentur rectè habent, neque quæ infernè, si supernè.
Quum autem lingua probè fuerit attemperata, symphonix
delectatio contingit. Si verò discors fuerit ac incongrua, mo-
lestia. Pellium tinctorum tendunt, terunt, pestinant, lauant.

Corarij.

Eadem est puerorum curatio. Plicatores ac textores du-
centes in orbem fila plicant, à principio in principium desi-
nunt. Idem circuitus in corpore est, vnde incipit, in hoc desi-

Aurifices.

nit. Aurum operantes, tundunt, lauant, molli igne liquant,
forti autem non conflatur, Vbi verò elaborarunt, ad omnia

Panificiū.

vtuntur. Homo frumentum tundit, lauat, molit, & vbi igne
coxit, vitur, & forti quidem igne in corpore non conflatur,

Statuaria.

verùm molli ac lento. Statuarij imitationem corporis fa-
ciunt, anima excepta, mentem autem habentia non faciunt,

Figlina.

ex aqua & terra humida siccantes, & sicca humectantes, ab
his quæ superabundant detrahunt, & ad ea quæ deficiunt ap-
ponunt, ex minimo ad maximum augentes. Eadem patitur

homo, augetur à minimo ad maximum, ex superabundan-
tiis detrahens, & deficientibus apponens, sicca humectans

& humida siccans. Figuli rotam versant, & neque retror-
sum, neque antrosum procedit, sed simul in vtranque par-
tem, Vniuersi hæc imitatrix circularis existit. In eadem au-

tem quum iam circumfertur, omnis generis opera efficiunt,
vt alterum altero in nulla re simile existat. Ex iisdem homi-

nes eadem patiuntur, itēque reliqua animalia in eadem
circumferentia omnia operantur, & ex iisdem nihil simile,

iisdem

A iisdem instrumentis ex humidis sicca faciētes, & ex siccis hu-
mida. Grammatica tale quid est, figurarū compositio, quæ
signa ac notæ sunt humanæ vocis, facultas reuocandi in me-
moriā præterita, & quæ faciēda sunt declarandi. Per se-
ptem figuras notitia contingit. Eadē omnia homo transigit,

Literaria.

Sensus hu-
mani.

siue sciens literas, siue literarum rudis. Per septem figuras
etiam sensus hominibus contingit. Auditus sonorum, Visus

manifestorū, Nasis odoris, Lingua voluptatis & iniucundita-
tis, Os sermonis, Corpus tactus calidi aut frigidi, Spiritus

transitus intro ac foras. Per hæc cognitio hominibus contin-
git. Palæstra & pædtribæ tale quiddā docent, præuaricari

Palæstra,
& puerorū
institutio.Hypocrita.
Procreatio.

secundum leges, iniuriā facere iuste, defraudare, furari, ra-
pere, violare honestissima ac turpissima. Qui hæc non facit,

malus, qui hæc facit, bonus est. Ostentatio multorum ac vul-
gi est, desipientia hæc esse vident, & vnū ex vniuersis bonum

iudicant, reliquos vero malos. Multi mirantur, pauci cogno-
scent. Homines in forum progressi eadem perpetrant, de-

fraudent vendentes & ementes, Qui plurimùm defraudauit
in admiratione est. Bibentes & insanientes eadem perpe-

trant, currunt, luctantur, pugnant, furātur, defraudant. Vnus
ex omnibus præfertur. Simulatores & deceptores alia ad

scientes dicunt, & alia sentiunt, iidem ereptant, & irrepunt
non iidem. Inest autē homini, alia dicere, alia facere, & eua-

dem non esse eundem, & nunc aliam habere mentem, nunc
rursus aliam. Sic quidem artes omnes cum humana natura

communicant. Ceterum anima hominis, quemadmodum
etiam antea à me dictum est, ignis & aquæ temperamentum

habens, partes autem hominis, irrepit in omne animal quod
sanè spirat, itēque in omnem hominem, & iuniorem, & se-

niorem. Non autem similiter in omnibus augetur, sed in iu-
uenibus corporibus, vt pote celeri circunvolutione existēte,

& corpore auctili, expallæ & attenuatæ partes illæ animæ in
corporis augmentum cōsumuntur. In senioribus autem, vt

pote tardo existente motu, & corpore frigido in decremen-
tum hominis cōsumuntur. Quæcunque autem corpora in

vigore sunt, & in ætate fecunda, eas nutrire & augere pos-
sunt. Potentes autem homines, vt quisque plurimos homi-

nes alere potest, ita fortis iudicatur ac potēs, vbi verò defece-
runt quos alat, imbecilior censetur. Sic etiā circa singula cor-
pora

pura res se habet. Quaecumque plurimas animas nutrire possunt, ea fortiora sunt, ubi vero hæc discesserint, imbecilliora.

Conforma-
tio mem-
brorum.

Quicquid igitur in aliud corpus ingressum fuerit, non augetur. Quicquid verò in feminam, augetur, si ea quæ ipsi congrua sunt, contingant. Discriminantur autem partes & augetur simul omnes, & neque prius alteræ alteris, neque posterius. Verum maiores natura priores apparent minoribus, quum non priores existant. Non autem in æquali temporis spatio omnes fetus exornantur, sed alij citius, alij tardius, prout singuli & ignem & alimentum fuerint nacti. Alij itaque in quadraginta ac tribus diebus scaturiunt ac formantur, alij in quatuor mensibus. Similiter etiam vitales fiunt ac gignuntur, alij citius, septimo mense perfecti: alij tardius, perfecte nono mense in lucem prodeunt, & ostendunt se temperamentum habere, quod semper habebunt. Masculi igitur & femellæ hoc modo gignuntur, quantum eius fieri potest. Caterum femellæ ab aqua magis, & à frigidis ac humidis & mollibus augetur tum cibis, tum potibus, itemque studiis ac exercitiis. Masculi verò magis ab igne, & siccis videlicet ac calidis cibis & reliqua diætâ. Si igitur femellam parere velit, diætâ ad aquam vergente utendum est. Si verò masculum, exercitiis ac victu ad ignem tendente utatur. Et non solum virum hoc facere oportet, sed etiam mulierem. Non enim solum quod à viro secernitur auctile est, sed etiam quod à muliere, ob hanc sanè causam. Vtraque quidem pars sufficientem motum non habet ad humoris multitudinem, ut quod influit consumat, & propter ignis debilitatem coagmentantur. Quum verò ambæ coinciderint, mutuo inter se incurrunt & obuoluuntur, ignis ad ignem, & aqua similiter. Siquidem igitur in sicco loco circumvoluitur ignis, coillapsam aquam superat, & ab hoc ignis augetur, ne ab illabente vnda extinguatur, aliūque accedentem suscipiat ac sibi consociet. Si verò in humorem inciderit, statim ab initio extinguitur ab illabente vnda, & in minorem ordinem dissoluitur. In vna autem die vniuscuiusque mensis consociare ac superare ea quæ accedunt potest, & hoc si coinciderint ab utrisque in vnum locum. Consistere autem possunt inter se & femella & masculus, propterea quod animal quidem idem est in omnibus animatis. Corpus autem vniuscuiusque

Quæ mas-
& femella
gignuntur.

Quid in
conceptu
cupidine
agendum.

Procreatio
diuersa.

A cuiusque differt. Anima quidem igitur semper similis, & in maiore, & in minore. Non enim alteratur neque per naturam, neque per necessitatem. Corpus autem nunquam idem in villo aliquo est, neque secundum naturam, neque ex necessitate, propterea quod partim secernatur in omnia, partim permisceatur ad omnia. Si quid igitur mascula corpora ab utrisque secreta fuerint, augetur pro re presenti, & fiunt hi viri animis splendidi, & corpore fortes, si non à diætâ postea detrimuntur sentiant. Si verò à viro quidem masculum secernatur, à muliere verò femineum, & superauerit si ita contingat masculum. (Genitura enim ammiscetur ad fortiorē aut debiliore. Non enim habet ex presentibus aliquid ad quod familiarius secedere possit. Suscipit enim parua maiorem, & maior minorem. In commune autem super hæc quæ ad sunt dominium exercent) corpus sanè masculum augetur, femineum vero minuitur, & in aliam sortem secernitur. Et hi quidem minus prioribus splendidi fiunt, tamen quia masculum à viro superauit, viriles euadunt, & hoc nomē merito habent. Si verò à muliere quidem masculum secretum fuerit, à viro autem muliebri, superauerit autem masculū, augetur eodem modo sicut prius, femineum verò minuitur. Et fiunt hi Androgyni, id est viri effeminati, atque sic recte appellantur. Tres quidē igitur hæc sunt generationes hominū, differentes in eo quod magis aut minus tales sint, propter partium aquæ temperamentū, & alimenta, & institutiones, ac consuetudines, declarabo autē in progressu sermonis etiā de his. Caterum femella eodem modo gignitur. Si enim ab utrisque femineū secretum fuerit, feminosissima ac ingeniosissima fiunt. Si verò à muliere quidem femineum, à viro autem masculum, superauerit autem femineum, audaciores quidem prioribus fiunt, veruntamen ornatae ac moderatæ etiam ipsæ. Si verò à viro quidem femineum, à muliere verò masculum secretum fuerit, & femineū superauerit, augetur eodem modo, & fiunt hæc audaciores adhuc prioribus, & viriles ac viragines nominantur. Si autem quis non credat animam animæ admisceri, demens est. Si quis enim carbones ardentes ad ardentes adiciat, fortes ad debiles, & alimentum ipsis præbuerit, simile corpus omnes exhibebunt, & alter præ altero non cognoscitur, sed in qualicumque corpore

Clarus vir
quando gi-
gnatur.

Seminares

Femellæ
procreatio.

Similitudo
animæ

Gemello-
rū procrea-
tio.

Cur simi-
les.

Superfecta
tiones quo-
modo fiāt.

Qui sani-
diutius
perseue-
rent.

pore igaem susceperint, tale in omnibus erit. Vbi verò præ-
sens alimentum consumpserint, secernuntur ac obscuratur.
Idem hoc anima hominis patitur. At verò quomodo gemini
nascantur, hoc sermone declarabo. Equidem natura vtero-
rum in feminis ut plurimum in causa est. Si enim similiter
in utranq; partem iuxta osculum dispositi à natura fuerint,
& similiter hauerint, & à purgatione siccatur, alere possunt,
si semē viri conceperint ita ut statim discindatur. Sic enim
necesse est dispergi in utranq; vterū similiter. Si quidem igitur
multū semē ab utrisq; & fortē secretū fuerit, in utrisque
locis augeri potest, dominiū enim habet in alimentū quod
accedit. Si verò aliter contingat, gemini nō fiunt. Quū itaq;
masculum ab utrisq; secretū fuerit, necessariū est in utrisque
masculos gigni, quum verò femineum ab utrisq;, femellæ
fiunt, quum autem alterum femineum, alterū masculū fue-
rit, utrū altero præualeat, id ipsum augetur pro ea ratione.
Similes porro inter se fiunt gemelli, ob hanc causā. Pri-
mū quidem quod æquales sunt loci in quibus auferuntur.
Deinde quod simul secreti sunt. Postea quod iisdē alimentis
auferuntur, vitalesq; in lucem prodeunt. Cæterum superfec-
tationes hoc modo fiunt. Quum vteri calidi & siccī natura
fuerint, ipsaq; mulier eiusmodi, & semen calidum ac siccum
illapsū fuerit, nō fit amplius vlla aliqua humiditas in vte-
ris, quæ semen superillabens contineat. Quapropter consistit
ab initio ac viuit, perseverare autē non potest, sed etiam id
quod iam adest insuper corrumpit, quia non eadem virisque
conferunt. Etenim quod tenuissimū est in aqua, & quod ra-
rissimū in igne, si in hominis corpore temperamentum ac-
ceperint, sanissimum habitum constituunt. Propterea quod
neq; in temporū anni maximis mutationibus, neq; in regio-
num permutationibus, neq; in ciborū ac potuum alteratio-
nibus, aqua densissima euadit in aquæ impetuosis incursibus,
neq; ignis in ignis impetu. Possunt enim ambo & generatio-
nem & satietatē plurimā suscipere. Aer mollissimum ac ra-
rissimum, plurimū temperamentū suscipit, ac optimū eua-
dit. Eodem modo etiā quod tenuissimū est in aqua, ac rari-
simū in igne, vbi temperamentū acceperint. Qui igitur hanc
naturā habet, sani perseverant omni tempore vsq; ad qua-
dragesimum annū, aliqui vero etiam vsq; ad extremā sen-
ectutem

Autem. Qui verò à quadragesimo anno, à morbo aliquo cor-
repti fuerint, nunquam ferme euadunt. Quæcunq; autē cor-
pora ignis fortissimi, & aquæ densissima temperamentum
acceperint, fortia & robusta fiunt, verū multa custodia opus
habent. Magnas enim transmutationes in utranq; partē ha-
bent, & in aqua incursibus in morbos incidunt, & in ignis
cōsimiliter. Qui igitur eiusmodi naturā habet, eū victū ut
conducibile est temporibus anni contrario. Et aquæ quidē in-
cursu cōtingente, ut oportebit eū ab his quæ ab aqua sunt,
paulatim pro temporum ratione discedendo. Porro vbi aquæ
crassissimæ & ignis tenuissimi in corpore mixtura facta est,
talīa cōtingunt, ex quibus frigidam & humidam naturā co-
gnoscere oportet. Talia enim corpora in hyeme morbosio-
ra sunt, quā in æstare, & in vere quā in autūno. Cæterum
quod ad ætates attinet, Sanissimi ex talibus pueri sunt. De-
inde adolefcētes. Morbosissimi autem senes, & his vicini, &
hæ naturæ cito senescunt. Talibus in victu cōferunt quæ cal-
faciant ac siccant, tum in cibis, tum in exercitiis, & externas
corporis partes magis quā internas exercere conducit. Si
verò humidissimū in igne, & densissimum in aqua, in corpore
mixturā acceperint, ex his humidā ac calidam naturam
cognoscere oportet. Laborant quidem ex morbis huiusmodi
maximē in vere, minimē in autumno, quia in vere excessus
est humiditatis, in autumno vero symmetria & moderatio
siccitatis. Ex ætatibus verò morbosissimæ sunt iuniores. Cor-
pora autem citò auferunt, & tales distillationibus obnoxij
sunt. His cōducit exhibere quæcūq; siccant ac frigefaciūt, &
in cibo, & in potu ac laboribus. Verum labores intra corpus
his facere maximē cōfer. Si verò mixturā acceperint fortis-
simum in igne, & tenuissimū in aqua, sicca & calida est natu-
ra, & talibus morbus in ignis accensionibus contingit, sani-
tas verò in aquæ. Et in ætatibus vigētib; ad carnis bonam
habitudinē, morbosissimi sunt, sanissimi autē senes. Ita etiā
utrisq; proximi. Diæte quæ frigefaciunt ac humectant, & ex
laboribus qui minimē exalfaciunt ac colliquant, plurimā
frigiditatē exhibebunt. Huiusmodi naturæ viuacissimæ ac
sanissimæ existunt. Si autem mixturam acceperint corpora
ignis rarissimi, & aquæ siccissima, sicca & frigida talis natu-
ra est, morbosa quidē in autūno, sana verò in vere, & vicinis

Quæ ætas
sana vel cō-
trā.

Quæ cuiq;
ætatē cōue-
niant.

Naturarū
cognitio.

Cognitio
etatum.Quomodo
inter se
etates dif-
ferant.
Cur mares
feminae ca-
lidiores
sint.Prudentia
qui præ-
stent.

Qui pru-

temporibus. Similiter etates ad annos quadraginta morbo-
sa; pueri sanissimi, ita & vtrique; proximi. Diata his cōferūt
quæ calidæ existentes humectant, & labores sensim adhibiti
leniter calfacientes, & non multū ab his quæ sunt auferētes.
De naturæ igitur cognitione sic à prima constitutione co-
gnoscere oportet. Ceterū etates ipsæ ad seipsas hoc modo
habent, Puer itaque ex calidis & humidis tēperatus est, quia
ex his constitutus est, & in his augmentum accepit. Humidissi-
ma igitur & calidissima sunt corpora proxima generatio-
ni, & augeſcunt quā plurimū, & quæ his proxima sunt
eodem modo. Adoleſcēs autē calidus quidem est, quia ignis
imperius aquæ dominatur. Siccus autē, quia humidū ex pue-
ro consumptum est, partim in augmentū corporis, partim in
motum ignis, partim præ laboribus ac exercitiis. Vir quum
steterit iam corpus, siccus est, & frigidus, quia caliditatis im-
petus non amplius dominatur, sed stat corpus ab augmento
quiescens, ac perfrigeratū. Verū ex adoleſcenti etate siccitas
ineſt. Ab inſequenti autē etate & aquæ accessu, humidita-
tē nō habet, quapropter ex siccis & frigidis exuperatus est.

Senes autem frigidi sunt & humidi, Quia ignis quidē re-
cessus cōtigit, aquæ autem accessus, & siccitū quidem subla-
tio, humidiorum autem status. Ex omnibus autem masculi
calidiores sunt & sicciores, feminae verō humidiores ac fri-
gidiores. Propterea quod ab initio vtrique in talibus geniti
sunt, & à talibus augeſcūt. Vbi verō in lucē editi sunt masculi,
li, victu ac diata laborioſiore vtuntur, vt excaleſcant ac reſic-
centur. Feminae verō humidioribus ac pigrioribus diatis
vtuntur, & caliditatis purgationē ex corpore singulis men-
sibus faciunt. Porro de animæ sapientia ac deſipientia, hoc
modo se res habet. Quod humidissimum est in igne, & sic-
cissimum in aqua, si in corpore tēperamentū acceperint, sa-
pientissima sunt. Quia ignis quidem habet humiditatem ab
aqua, aqua autem siccitatem ab igne, vterq; autem sic sufficie-
ntissimus est. Neq; ignis alimēti indigentior multū procedit,
neque aqua morus indiga multū levis redditur. Sic itaque
vtrique & per se sufficientissima sunt, & inter se permixta.
Quod enim minimē vicinis indiget, hoc maximē præſenti-
bus obtēperat, velut ignis qui minimē mouetur, nō præ ne-
cessitate, & aqua quæ maximē, nō præ violētia. Ex his autē
anima

A anima temperata, sapientissima est, & memoria valentissi-
ma prædita. Si verō aliquo ascitamento vtens, alterutrū ho-
rum augeſcat aut contabescat, deſipientissima redditur, pro-
pterea quod quū sic habeant sufficientissima existunt. Si au-
tem ignis sincerissimi, itēq; aquæ temperamētum, anima
fortiatur, sit autē ignis paulo inferior ac defectuosior quā
aqua, sapientes quidē sunt etiā hi, verū defectuosiores quā
in priore temperamento: propterea quod ignis ab aqua su-
peratus, & tardiorē motum faciēs, ſegnius ſenſibus allabi-
tur. constantes autem cum mansuetudine sunt eiufmodi ani-
mæ, ad quācūq; eandem rem animum applicuerint. Si ve-
rō recto victu vtantur, & sapientiores & acutiores præter na-
turam fieri queant. Talibus confert victu vt ad ignem ma-
gis tendente, & non repletionibus, neque ciborum, neque po-
tuum. Curſibus itaque vtendum est velocibus, quo & corpus
humore euacuetur, & humor amplius citius ſiſtatur. Luctis
autem & fricationibus & eiufmodi exercitiis vti non condu-
cit, vt ne meatus cauioreſ redditi repleantur. A talibus enim
animæ motum grauari neceſſe est. Confert & deambulationi-
bus vti, tum à corna, tum mane, itēq; à curſibus. A coe-
na quidem, quo alimentum ſiccior anima ſuſcipiat ab ingre-
dientibus ac ingeſtis. Manē verō, quo tranſitus humoris eua-
cuentur, & meatus animæ non obturentur. Ab exercitiis ve-
rō, vt ne in corpore relinquatur quod ſecretū est à curſu, ne-
que animæ commiſceatur, neque tranſitus obturet, neque a-
limentum conturbet. Confert & vomitibus vti, quo corpus
depurgetur, ſi quid defectuosius labores tranſegerunt. à vo-
mitu autem paulatim adiiciendo cibis offerendus est, mini-
mum ad quatuor dies. At vero vngi conducibilius est quā la-
uari. Coitu vtendum est, aquæ accēſibus cōtingentibus, fre-
quentiore, in ignis autē impreſſionibus, pauciore. Porro ſi
in aliqua anima defectuosiorē vim ignis accipiat quā
aqua, eam tardiorē eſſe neceſſe est. & appellantur tales ſto-
lidi. Nam vt tardiorē exiſtente circuiſu, ſenſus paulatim al-
labuntur, & qui acuti exiſtunt parum cōmiſcentur, propter
circuiſus tarditatē. Senſus enim animæ qui per viſum ac au-
ditum contingunt acuti ſunt, qui verō per tactum, tardiores
& facilius percipiuntur. hos quidem igitur percipiunt etiā
ſales nihilominus, velut ſunt frigida & calida ac conſimilia.

dētissimi
memoriāq;
tenaciſſima
præditus.

Cōſtantes.

Horum vi-
ctus & exer-
citatio.Cur his plu-
rimum la-
borandū
ſit.Diuerſe
naturæ.
Ignis & a-
quæ tempe-
ratura di-
uerſa ſūt.

Nutricatus
multum fa-
cit.

Attoniti si-
ue stupidi.
Tardus fu-
ror.

Cum ignis
aquam su-
perat qua-
les fiant.

Naturghu-
ius nutrica-
tus.

Diuersa na-
tura & nu-
tricio.

Quæ verò per visum aut auditum percipere oportet, quæ nō prius sciunt, percipere non possunt. Si enim non commota fuerit anima ab igne allabente, non percipere poterit quale quid tandem sit. Tales igitur animæ non perpetiuntur hoc celeritatem, si autem recta diætā vtatur, etiam talis homo melior fieri possit. Conferunt itaque huic eadē quæ prior, Verum siccoribus ac paucioribus cibis vtetur, laboribus autem pluribus & acutioribus ac velocioribus. Cōfert & fomentis vti, & vomitibus à fomentis, & exhibitionibus ciborum à vomitibus ex longiori tempore, si defectuosius contigerint vomitus. Et sanè hæc faciens, sanior ac sapientior fuerit. Si verò amplius adhuc superetur ignis à præsentī aqua, hos iam alij delipientes, alij attonitos siue stupidos appellat. Et hæc insanīa quædam species tardior existit. hi plorant ne minime molestante aut verberante, formidantque non formidanda, & tristantur in rebus nihil ad se pertinentibus, & sentiunt ea quæ nō conueniunt sapientibus. Conferit itaque his, fomentis vti, & à fomentis veratris expurgari, ac diætā vti quam prius dixi, indigetque talis homo attenuatione pulmonis ac siccitate. Si autem aqua defectuosiore vim accipiat quàm ignis, quum alias sincerum temperamentum habeant, sani sunt homines corporibus, & sapientes. Talis autem anima citò percipit allabentia, & non sæpe ab vna re ad aliam transit. Natura quidē igitur, talis animæ bonæ est. Melior autem reddetur recta diætā vti, & peior praua. Cōfert huic, diætā vti ad aquam magis vergentis, ita vt excessus vitet & ciborum, & potuum, & laborum. Vtetur & cursibus curuis & rectis reuertentibus, luctisque ac reliquis exercitiis, ita vt in nullo excessum faciat. Si enim sanum fuerit corpus, & non ab aliquo alio perturbetur, animi temperamentum sapiens existit. Si verò amplius aqua vis ab igne superetur, tali homini necesse est tantò acutior animam esse, quanto citius mouetur, & ad sensus citius allabi, verum minus constantem priore, propterea quod iudicat ea quæ obueniunt, & in pulmonem procedit ob celeritatem.

Conferit tali homini diætā vti magis ad aquam vergente, quàm priori, & maza magis quàm pane, & piscibus magis quàm carnibus, & potu aquosiore, & Venere rariùs vtetur, & laboribus qui sunt maximè secundum naturam quàm

A quàm plurimis, violentis autem vti non est necesse. Vtetur & vomitibus paucioribus ex repletionibus, quo corpus quidem euacuetur, quàm minimè vero calefeat. Cōducit etiam talibus ad sapientiā, vt minimè carnosī sint. Nam ad carnis bonam habitudinem, ardoris inflammationē fieri necesse est. Quum autem tale quid huiusmodi anima perpetitur, ad insaniam adigitur, ex superata aqua adaëta. Talibus conferit actiones obire ac transigere à cibo accepto magis quàm ieiunis. Stabiliior enim redditur anima alimento commodo ammixto, quàm alimenti indiga. Si verò adhuc amplius superetur aqua ab igne, talis anima valde acuta est, & tales necesse est somnia videre, vocant autem ipsos subfuriosos. Nam res valde propinqua insanīæ est. Etenim à breui & incommoda inflammatione insaniunt, & in ebrietatibus, & carnis bonæ habitudine, & præ carniū esu. Verum talē oportet ab his omnibus abstinere, itēque à reliqua repletionē, ac exercitiis violentis. In victu vtendum est Maza vino dulci non subacta, & oleribus coctis, sed non purgantibus, & pisciculis ex muria, & aquam habere præstantissimum est, si fieri possit, si minus, vinum molle & album quod aqua sit proximum. Deambulationibus quoque multis mane vtendum, à cœna verò satis est exsurgere, quo cibi quidem nō rescicentur à deambulationibus post cœnā, corpus autem euacuetur à matutinis. Lauare autem magis cōducit aqua tepida circumassusa, quàm vngi. Conferit & in æstate interdū somno vti breui nō multo, vt ne corpus ab anni tempore rescicetur. Conueniens est etiam vere veratris purgare, fomentis antea præparatos, deinde sensim ad diætā inducere, & neque hunc ieiunium actiones obire oportet. Et ex hac sanè cura, huiusmodi anima sapientissima fuerit. Sapientis quidem igitur ac desipientis animæ hoc temperamētum causa est, quemadmodum à me scriptum est, potestque ex diætā & melior, & deterior fieri. Caterum curius impetu igne praualescente, impossibile forte fuerit aqua aliquid apponere, si militetque aqua praualescente in temperamento, ignem augere. Ex his verò & sapientiores & desipientiores animæ sunt. At verò talium non amplius temperamētum est, quæ nulla est. Iracundus, Segnis, Dolosus, Simplex, Infestus, Beneuolus. Talium omnium natura incertaum per quos anima

Quam va-
ria hæc na-
tura à cate-
ris.

Qui nutri-
catus.

Quæ nulla
est. Iracundus,
Segnis, Dolosus,
Simplex, Infestus,
Beneuolus.

meat caussa est, per qualia enim vasa secedit, & ad qualia d
allabitur, & qualibus ammiscetur, talia sapiunt. Ob id itaq;
impossibile est talia ex diata transmutare. Naturam enim
obscuram transformare non est possibile. Similiter autem
& vocis qualiscunque tandem fuerit meatus spiritus caussa
sunt, per qualescunque enim aer mouetur, & ad qualescunq;
allabitur, talem necesse est esse vocem: & hanc quidem tum
deteriorem, tum meliorem facere possibile est, quia leuio-
res ac breuiore meatus spiritus facere possibile est. Verum
illa ex diata alterare impossibile existit.

HIPPOCRATIS
COI DE DIAETA SIVE VI-
CTVS RATIONE, LIBER II.
IANO CORNARIO ME-
DICO PHYSI-
CO INTER-
PRETE.

*

Regionum
qualitas.

Loca alta.

REGIONVM singularum situm & natu-
ram hoc modo cognoscere oportet. Et in
summa res hoc modo se habet. Regio
ad meridiem sita calidior est, & siccior,
quam ea quæ ad septentriones iacet, pro-
pterea quod soli propinquior est. Et in his
reg-ombus necesse est & hominum genera, & nascencia ex
terra, sicciora ac calidiora & fortiora esse, quam in contra-
riis, velut Libyca gens ad Ponticam, & vtrisque vicinæ. Ipsa
autem loca iuxta seipsa hoc modo habent. Alta & squallida
& ad meridiem sita, sicciora sunt quam campestria & æqua-
liter sita, propterea quod pauciores humores habent. Illa
enim stationem pro aqua pluvia non habent, hæc habent.
At verò lacustria ac palustria humectant & calfaciunt. Et
calfaciunt quidem quia caua sunt & circumdata, & non per-
stantur: humectant autem, quia nascencia ex terra quibus
homines

A homines aluntur, humidiora sunt, & spiritus quem attrahi-
mus crassior est, propter aquæ stationem ac immobilita-
tem. Verum caua loca & non aquosa, siccant, & calfaciunt.

Et calfaciunt quidem quia caua sunt & circumdantur. Sic-
cant autem, tum propter alimenti siccitatem, tum quod spi-
ritus quem inspiramus siccus existens, humorem ex corpo-
ribus trahit in alimentum sibi ipsi, quum non habeat alium
humorem ad quem allapsus nutriatur. Vbi autem regio-
nibus montes adiacent ad austrum, in his squallidi austri
& morbofi affiant. Vbi autem ab Aquilone montes adia-
cent, in his aquilones perturbant ac morbos faciunt. Vbi ve-
rò ab Aquilone caua loca vrbibus adiacent, ab æstiuis ven-
tis calida & morbofa hæc regio existit, propterea quod ne-
que Aquilo persans puram spiritus inductionem exhibet,
neque ab æstiuis ventis perfrigeratur. Caterum insulae
propinquæ continenti tempestuosiores sunt & agræ in ipsis
hybernamus. Marinae verò hyeme tepidiores sunt, pro-
pterea quod niues & glacies incontinenti stationes habent,
& ventos frigidos in vicinas insulas mittunt. Verum insu-
lae intra pelagus positæ non habent in hyeme niuium sta-
tionem. Porro de ventis quam naturam ac facultatem sin-
guli habent, hoc modo cognoscere oportet. Naturam qui-
dem habent omnes venti humectandi ac frigefaciendi, tum
animalium corpora, tum nascencia ex terra, ob hanc caus-
sam. Necesse est omnes ventos spirare à niue, à glacie, & ge-
lu vehementi, & fluminibus, & stagnis, terræque humecta
ac perfrigerata. Et fortiores quidem ventos, à maioribus
& fortioribus, debiliores verò à minoribus & debiliori-
bus. Quemadmodum enim animalibus spiritus inest, sic
etiam aliis omnibus, aliis quidem minor, aliis verò iuxta
magnitudinem. Naturam quidem igitur habent humectan-
di ac frigefaciendi omnes venti, Verum propter situm re-
gionum ac locorum, per quæ venti ad singulas regiones ac-
cedunt, diuersi inter se sunt, frigidiores, calidiores, humi-
diores, sicciores, morbosiores, salubriores. Singulorum autem
causam sic cognoscere oportet. Boreas siue aquilo frigi-
dus spirat ac humidus, quia progreditur à talibus regioni-
bus, meatque per tales locos, ad quos non accedit sol ipse,
neque aerem reluccans, humorem ebibat ac exhaurit, Quare
o s ad

Qualitas
insularum.

Ventorum
natura.

Septentrio.

Auster.

Qualis sit
auster.Qui venti
boni sunt.Loca non
sana.Cur medi-
terranei ve-
ti sicc.Montani
venti.

ad terram habitabilem accedit suam ipsius vim habens, ubi non per regionis situm corrumpitur. & his quidem qui proximè habitant frigidissimus est, qui verò remotissime, minimè. Auster autem à similibus aquiloni natura regionibus spirat. Ab Australi enim polo spirans, & à niue multa glacièque ac gelu fortibus procedens, necessàriò his qui prope ipsum illic habitant talis spirat, qualis nobis est Aquilo. Verùm omnem non item similis accedit regionem. Nam quum per solis iter & in meridiem spiret, humiditas ipsius à sole ebibitur, & resiccatus rarefcit, quapropter necesse est ipsum calidum ac siccum huc accedere. In proximis igitur regionibus necesse est ipsum talem vim calidam ac siccam exercere. & hoc sanè in Libya facit, Nam & terra nascencia exarescunt, & homines latenter resiccant. Quum enim non habeat nec mare, nec fluvium unde humiditatem accipiat, ex animantibus ac plantis humorem exhaurit. Vbi verò pelagus transit, tanquam calidus & rarus existens, multa humiditate regionem in quam illabitur implet, & necesse est ipsum calidum ac humidum esse, ubi non regionum situs alterius qualitatis causa existat. Eodem modo etiam aliorum ventorum facultates se habent. Ceterum iuxta singulas regiones venti hoc modo se habent. Venti ex mari in regiones illabentes, sicciores quodammodo sunt. Qui verò à niue aut glaciè, aut stagnis aut fluminibus procedunt, omnes humectant ac frigefaciunt, tum plantas, tum animantia, & sanitatem corporibus exhibent qui non frigiditate superexcellunt. Hi enim lædunt, propterea quòd magnas mutationes calidi ac frigidi in corporibus inducunt. Hæc autem perpetiuntur hi qui in regionibus habitant palustribus ac calidis, prope flumina magna. Reliqui verò venti qui à prædictis spirant viles sunt, tum aerem purum ac sincerum exhibentes, tum animæ calori humiditatem præbentes. Quicunque verò venti ex terra accedunt, eos necesse est sicciores esse, tum à sole, tum à terra resiccatos. Quum autem non habeant venti unde alimentum trahant, à viuentibus humorem trahentes, & plantas & animalia omnia lædunt. Et quicunque venti relictis montibus ad vrbes accedunt, non solum siccant, sed etiam turbant spiritum quem inspiramus, & corpora hominum morbosa faciunt. Naturam quidem igitur & vim

A & vim singulorum sic cognoscere oportet. Quomodo autem ad singulos se præparare oporteat, in sermonis progressu declarabo. At verò ciborum ac potuum singulorum vim, tum eam quæ secundum naturam est, tum eam quæ per artem accessit, hoc modo cognoscere oportet. Quicunque igitur in summa dicere aggressi sunt, aut de dulci, aut pinguium, aut salforum, aut alterius cuiusdā consimilis facultate, non rectè iudicant. Non enim eandem vim habent, neque dulcia inter se, neque amara, neque vlla aliqua eiusmodi. Multa enim ex talibus sunt quæ & aluum emolliunt, & sistunt, siccantque & humectant. Similiter autem etiā in reliquis omnibus. Sunt & quæ adstringunt, itemque aluum mouent, & vrinam ciunt. Sunt quæ neutrum horum faciunt. Similiter & ex calfacientibus ac reliquis omnibus, alia aliā facultatem habent. De omnibus quidem igitur impossibile est qualiam sint declarare. Verùm quam singulatim vim habeant, docebo. Ordeum natura quidem frigidum est & siccum. Ordeum. Inest & purgatoriū quiddā à succo palearum. Eius signum habebis si voles ordeum non purgatū coquere. Purgat enim is succus fortiter. Si verò decortatum coxeris, perfrigerabit magis ac aluum sistet. Quum autem tostum fuerit, humor quidem purgatorius præ igne perit. Frigiditas autem & siccitas relinquitur. Quacunque verò perfrigerare ac siccare oportet, id ipsum polenta transigunt. Maza omnis generis sic fit, facultatem autem habet maza hæc talem, farina ex toto collata alimentum quidem minus habent, verum magis per aluum secedunt. Pura autem magis nutriunt, minus verò per aluum secedunt. Maza prius subacta, respersa, vino dulci non emollita, leuem facit, & per aluum secedit, ac frigefacit. Et frigefacit quidem, quia frigida aqua madefacta est, per aluum autem secedit, quia cito concoquitur. leuem verò facit, quia multum alimenti cum flatu foras excernitur. Quum enim transitus alimenti angustiores sint, aliud insuper accedens non suscipiunt, & quod quidem cum flatu attenuatum est, foras excernitur, quòd vero intus manet, flatum inducit, & partim supernè eructatur, partim infernè secedit. Multum itaque alimenti à corpore diffatur. Si verò velis mazam statim ut subacta est exhibere, talis resaccatoria est. Quum enim polenta sicca existat, & aqua sit madefacta

madefacta, atque sic preparata in ventrem illabatur, humorem ex ipso trahit calidum existentem. Soler enim calidum attrahere frigidum, & rursus frigidum calidum. Consumpto autem humore ex ventre necesse est sicari. Aqua verò quæ vnâ cum maza ingressa est, frigefacit. Quæcunque igitur siccare oportet aut frigefacere, aut ventris profluuium diffusum, aut alia quapiâ cuiusmodi caliditate, maza efficax existit. At verò siccam, vino dulci emollita ac trita maza, siccat quidem non similiter, propterea quod vehementer est adstricta, alimentum verò plurimū corpori præbet. Nam vt leniter liquefcantis alimentū transitus suscipiunt. Per aluum quidem igitur tardè secedit, statum autem non inducit, neque eructatur. Quæ verò & aqua, & vino dulci emollita ac prius subacta est, nutrit quidem minus, per aluum autem secedit, & statum magis inducit. Cyceon autem solum in aqua quidem frigefacit ac nutrit, in vino verò calfacit ac nutrit, & aluū sistit. In melle autē calfacit quidem minus ac nutrit, per aluum verò magis secedit, si non meracū mel fuerit: sin minus, non secedit, sed aluum sistit. In lacte verò, bene alunt omnes Cyceones, hoc est farina. Veruntamen ouillum aluū sistit, caprinum verò magis per aluū secedit. Bubulum verò minus. Equinum autem & asininum magis secedunt. Triticum fortius est ordeo & magis nutrit, minus autē per aluum secedit, tum ipsum, tum succus. Panis autem ex rota farina collata, siccat & per aluum secedit. Purus autem magis nutrit, minus verò secedit. Ex ipsis porro panibus, fermentatus quidem levis est & secedit. Et levis quidem est, quia à fermenti acore humiditas consumpta est, quæ sanè alimentum existit, secedit autem, quia cito concoquitur. Non fermentatus secedit quidem minus, nutrit autem magis. Qui succo subactus est, leuior est, & multum nutrit, ac per aluum secedit. Nutrit, quia purus est, levis est, quia leuissimo subactus est, & fermentatus ac tostus ab eodem est: per aluū secedit, quia passus, & aluum mouente tritici parte, permixtus est. Ex ipsis autem panibus maximi maxime alunt, propterea quod minime exuritur humiditas ab igne. Et furnacei panes magis alunt quàm focarij & veruarij, propterea quod minus exuruntur ab igne. Clibanò autem cocti & subcinericij siccissimi sunt, hi quidem propter cinerem, illi verò per testam humore priuari.

Simil

A Similaginei omnium horū fortissimi sunt, Et adhuc magis qui ex alica fiunt, valdeque nutriunt, verum non similiter secedunt. Farina pura in aqua pota frigefacit, & lotura pollicis tritici. Furfurum succus coctus, levis, per aluum secedit. Verum farina in lacte data magis per aluum secedunt, quàm in aqua, propter serum, & maxime inter aluū mouentia numerantur. Quæcunque verò farina cum melle & oleo coquantur, aut assantur, omnes astuosa sunt, & ructum ciēt. Et ructum quidē ciēt, quia probè alentes non secedunt. Astuosa autem sunt, quia pingua, & dulcia, & inter se concordia, non eadem coctura indigentia, in eodem sunt. Similago & alica cocta, fortia sunt & alunt, non tamen per aluū secedunt. Trygis, id est, Tragūs siue olyra, leuior est tritico, & quæ ex ipsa fiunt similiter vt ea quæ ex tritico parantur, & magis per aluū secedunt. Avena comesta humectat ac perfrigerat, itemque in sorbitione accepta. Polentæ ac farinae recetes sicciores sunt verustis, quia igni & præparationi propinquiores existunt. Vbi verò vetustæ fiunt, calor exhalat, & frigiditas inducitur. Panes calidi siccant, frigidi minus, grauilatatem autem quandam inducunt. Fabæ alunt, aluum sistunt, & instant. Instant, quia meatus aliud insuper accedens alimentum non suscipiunt. Aluum sistunt, quia totam alimentū fecem habent. Pise instant quidem minus, per aluum autē magis secedunt. Ochri siue eruilia, & dolichi siue phasoli ac filiquæ, hi magis per aluum secedunt, minus instant, & probè alunt. Cicer album per aluum secedit, & per vrinam eiicitur, & alit. Et alit quidem, carnosum in ipso. Per vrinam verò eiicitur, dulce, per aluum autem secedit, saluginosum. Milij grana ac paleæ siccant, & ventrem sistunt, & cum sicibus, fortibus doloribus conferunt. Ipsum autē Milium coctum alit, non tamen aluo secedit. Lentæ astuosa sunt & turbatiua, & neque per aluum secedunt, neque ipsam sistunt. Ernum aluum sistit, & robustum est, & crasse facit, & explet, & boni coloris hominem facit. Lini semen comestum aluum sistit, habet & quiddam frigefactorium. Hormini semen consimilia lini femini facit. Lupini natura robusti sunt & calidi, verum per præparationē leuiiores ac frigidiores fiunt, & aluo secedunt. Trio humectat & aluo secedit. Cucumeris semen per lotiū magis abit quàm secessum.

Explet

Cnicus.
Papauer.Caro cuius-
que anima-
lis.

Caro autē.

Explet autem & crassefecit. Et secedit quidem per aluū; propter paleam externā, explet autem & crassefacit, propter carnem. Lotum verò secedit quidem verum minus, crassefacit autem & explet magis, humectat autem & vrit, propter pingue & oleosum. Cnicus aluum mouet. Papauer aluū sistit, magis autem nigrum hoc facit, sed & album idem agit, alit autem & robustum est. Horum porro omnium succi carnis aluum mouēt, oportet itaq; in præparatione id obseruare, ut quæ siccare velis, ab his succos detrahas, & carne vtaris. Quæ verò aluū mouere velis, ut succo copiosiore, carne verò pauciore & succulentiore vtaris. Ceterum de animalibus quæ in ciborum vsum veniunt, sic cognoscere oportet. Carnes Bubulæ robustæ sunt, & aluum sistunt, & agere in ventre con-
coquantur, propterea quod crassi ac multi sanguinis est hoc animal, & carnes graues, itemq; sanguis ac lac. Quorum autem animalium lac tenue est, & sanguis similiter, eorū etiam carnes consimiles sunt. Caprinæ carnes his leuiiores sunt, & magis aluo secedunt. Suillæ robur quidem magis quàm hæ corpori inducunt, multum autem aluo secedunt, propterea quod tenues & modici sanguinis venas sues habent, carnem verò multam. Agnæ leuiiores sunt ouillis, & hedinx caprinis, quia exanguiores sunt & humidiores. Quum enim sicca & robusta natura sint animalia, dum quidem tenere sunt, aluo secedunt, ubi verò augmentū sumpserint, nō similiter. Et vitulinæ carnes eodem modo se ad bubulas habent. Verum porcinæ suillis grauiiores sunt. Quum enim animal sit natura carnosum & exanguie, humiditatis excessum in tenella ætate habet. Quum igitur meatus superaccedens alimentum non suscipiant, intus manens calfacit ac perturbat ventrem. Asininæ carnes aluo secedunt, & pullorū adhuc magis. Equinæ leuiiores sunt. Caninæ calfaciunt ac siccant & robur inducunt, non tamen aluo secedunt, catulinæ verò humectant & secedunt. Suis syluestris caro siccatur & robur exhibet, ac secedit. Cerui siccatur, minus autem secedit, magisque vrinam prolicat. Leporinæ sicca sunt & aluum sistunt, vrinæ autem citamentum quoddam faciunt. Vulpinæ humidiores sunt & vrinam cient. Et erinaceorū terrestrium carnes humidiores sunt ac vrinam cient. Porro de volucrum generibus sic res se habet. Omnia ferme volucrum genera sicciora sunt quàm

A quàm quadrupedia. Quæcunque enim vesicam non habent, neque mingunt, neque sputum aut saliuam fundunt, omnino sicca sunt. Propter caliditatem enim ventris, humiditas ex corpore consumitur in alimentum caliditatis, quare neque mingunt, neque sputum aut saliuam fundunt. Cui autem tales humiditates non insunt, id ipsum necessàrio siccatur, Siccissima igitur caro est palumbis, deinde columbæ, tertio loco perdices, ac galli, & turturis, Humidissima verò anseris. Seminales autem volucres prædictis sicciores sunt. Verum anatis carnes, & reliquarum auicularum quæ in paludibus degunt, aut in aquis, omnes humidæ sunt. At verò ex piscibus siccissimi sunt hi, scorpius, draco, callicnymus, cuculus, glaucus, perca, thrissa. Leues autem sunt petrosi ferme omnes, velut turdus, phuca, elephetis, gobio. Tales autem & prædicti itidem, leuiiores sunt erronibus, Nam hi ut quiescentes raram ac leuem carnem habent, Errones autem & vndas verberantes laboribus fracti, solidiorem carnem habent. Torpedines autem & squatinæ ac Rhombi, & huiusmodi, sunt leuiiores. Quicunque verò pisces in lutos & aquosis locis alimenta habent, velut capitones, mugiles, anguillæ, & reliqui eiusmodi, grauiiores sunt, propterea quod ab aqua & luto, & in his nascentibus, alimenta habent, à quibus etiam spiritus in hominem ingrediens ipsum lædit ac grauat. Fluuiatiles autem & palustres his adhuc grauiiores sunt. Polypi verò & sepiæ, & eiusmodi pisces, neque pisces velut videntur sunt, neque per aluum secedunt, quapropter etiam oculos comesti grauant. Iuscula tamen horum aluum mouent. Ceterum conchylia velut sunt pinæ, purpuræ, patellæ, buccinæ, ostrea, ipsa quidem sicca sunt, succi autem ipsorum aluum mouent. Mituli verò & pestines ac tellinæ magis aluo secedunt. Vrticæ autem & chartilaginosi generis pisces, maxime humectant ac aluum mouent. Ceterum Erinaceorum oua, & locustarū humor, & musculi & vrsæ, ac cancri, magis quidem fluuiatiles, sed & marini, aluum mouent & vrinam cient. Salfamenta siccant & attenuant, pleraque etiam aluum leniter mouēt. Ex salfamentis siccissima sunt marina, deinde fluuiatilia, Humidissima autem sunt palustria. Ex ipsis autem salfamentis pisces perca appellati valde sicci sunt. Animalium porro cicurum ea quæ in syluis & agris pascuntur, sicciora sunt his quæ intra ades

Pisces.

Pisces erronei.

Pisces grauiiores, & contra.

Conchylia.

Salii pisces.

Animalium & carniū diuersitas.

ædes nutriuntur, quia labore resiccantur, itémq; præ Sole ac frigore, & spiritu licciora nutriuntur. Verù syluestria ficciora sunt mansuetis, & crudiora ac sylvarum materie pasta, itémque parum edacia, licciora sunt edacibus. Et frugiuora herbiuoris ficciora sunt, Et frugiuora non frugiuoris, & paucibiliba multibilibis, & sanguine referta exangibus ac paucū sanguinem habentibus, & quæ in vigore sunt vetustis valde aciuuenculis, & mascula femineis, & castrata non castratis, & nigra albis, & hirta nudis. Contraria verò his humidiora sunt. Ex ipsis autem animalibus carnes hæ fortiores sunt, quæ optimè exercètur ac sanguinolentissimæ sunt, & in quibus recumbunt, Leuissimæ autem carnes sunt, quæ minimè exercètur, & in vmbra degunt, & in intimis animalis partibus sitæ sunt. Exanguium autè partium robustissimæ sunt, cerebrum & medulla. Leuissimæ verò carniū partes sunt capiales, & sub ventre, musculi, pectines, pedes, Ex piscibus ficcissimæ sunt supernæ partes, leuissimæ sub ventre, Et capita ipsorum humidiora sunt, propter pinguedinē ac cerebrum.

Oua quæ Oua volucrum robustum quid habent, & alunt, & inflant. **lia.** Robustum quid habent, quia generatio est animalis. Alunt, quia hoc est pulli lac. Inflant, quia ex parua mole in multam diffunduntur. **Caseus.** Caseus robustus est & æstuosus & alit, Robustus quidem, quia proximus est generationi. Alit autè, quia carnosæ reliquæ sunt lactis. Aestuosus est, quia pinguis. Aluum autem sistit, quia succo & coagulo compactus est. **Aqua.** **Vinum nigrum.** Vinum calidum est & siccum, Habet & purgatorium quiddā à materia. Vinum nigra & austera ficciora sunt, & aluum non mouent, neque vrinam cient, neq; saluam faciunt. Siccant autem & calefaciūt, humiditatem ex corpore consumentes. Mollia verò nigra humidiora sunt, & inflant atq; aluum magis mouēt, Dulcia nigra humidiora sunt, calefaciunt autem & inflant humiditatem inducentia. At verò alba & austera calefaciunt, magisque vrinam cient, quàm aluum mouent. Noua vina aluum magis mouent, quia propiora musto sunt, itémq; alunt, & odorata magis quàm inodorata eiusdē ætatis, quia magis concocta sunt, & crassa magis quàm tenuia. Verum tenuia dulcia magis vrinam cient, & aluum mouent, & humectant corpus & sanguinem debilem faciunt, & aduersarium corporis sanguinem in corpore au

Are augment. Mustum inflat, & subducit, ac conturbat feruens in ventre, & aluo secedit. Inflat quidem, quia calefacit, subducit autem ex corpore, quia purgat, conturbat autem, quia feruet in ventre, atq; ita aluo secedit. Vina acida frigefaciūt, attenuant & humectant. Frigefaciūt quidem & attenuant humiditatis euacuationē à corpore facientes, humectant autè per aquam vnā cum vino ingredientem. Acerum frigefacit, quia colliquans humiditatem in corpore consumit. Sistit autem magis quàm mouet aluum, quia nō alit & acre est. Sapa calefacit & humectat ac subducit. Calefacit, quia vinosa est, humectat, quia alit, subducit quia dulcis est. Vinum recens sub torculari expressum & nondū excolatum, humectat, subducit, & inflat, quia etiam mustum idem facit. Mel calidum est & siccum, si meracum sit, cū aqua autem humectat & aluū mouet biliosis, pituitosis verò sistit. Dulce verò vinum pituitosis magis aluo secedit. De oleribus porrò hoc modo res se habet. Allium calidum est, & aluum mouet & vrinam cient corpori, oculis verò non est commodum. Multam enim corporis purgationem faciens, visum hebetat, aluum autem & vrinam mouet, propter vim purgatoriam: coctum debilius est quàm crudum, statum autem inducit, propter spiritus intentionem. Cæpa visui cōmoda est, corpori verò mala, quia calida & æstuosa est, & aluo secedit, & alimentū quidem nullum corpori præbet neq; vtilitatem, calefaciens autem siccatur propter succum. Porrum calefacit quidem minus, vrinam verò cient, & aluū mouet, habet & quid purgatoriu, humectat autem & ructū acidum sedat. Præstat à reliquis cibis postremum ipsum edere. Raphanus siue radícula, humectat pituitam diffundens sua acrimonia, folia minus profunt, præterquam ad articulare morbum. Radix vitiosa est, innatās ac ægrè concoctilis. Nasturcium calidum est, & carnē liquat. Sistit autem pituitam albam, quare vrinæ stillicidiū inducit. Sinapi calidum est & aluum mouet sed & hoc vrinæ diffultatem facit. Quin & Eruca idem facit. Coriandrum calidum est, & aluum sistit, & ructum acidum sedat, & somnum conciliat, si postremum edatur. Lactuca frigidissima est, prius quàm succum habeat, debilitatem autem quandam corpori inducit. Anethum calidum est, & aluum sistit, & sternutamenta sedat olfactatum. Apium magis vrinam cient

Mustum.

Vinum acidum.

Acetum.

Sapa.

Mel.

Allium.

Cæpa.

Porrum.

Raphanus

Nasturciū.

Sinapi.

Coriandru

Lactuca.

Anethum.

Apium.

quàm aluum mouet, & radices magis quàm ipsum, aluum **D**
Ocymum. mouent. Ocymum siccum est & calidum: & aluum sistit.
Ruta. Ruta urinam magis quàm aluum mouet, Habet & vim
 quandam condensandi, & ad medicamenta noxia commoda
Asparagus est praportata. Asparagus siccus est & aluum sistit. Salvia
Salvia. sicca est & aluum sistit. Solanum frigefacit, & semen in
Solanum. somnis effundere non permittit. Portulaca fluuiatilis frige-
Portulaca. facit, sale verò condita ac seruata, calfacit & purgat. Cala-
Calamintha. mintha calfacit & purgat. Mintha calfacit & urinam ciēt,
Mintha. vomitus sistit. Et si quis semen eius saepe comedat, collique-
 facit ut quis diffuat, & arrigere prohibet, & corpus debile
Rumex. facit. Rumex calfacit ac aluum mouet. Atriplex humida
Atriplex. est, non tamen aluum mouet. Blitum calidum est, non mo-
Brassica. uens aluum. Brassica calfacit ac aluum mouet, & biliosa
 ducit. Beta succus quidem aluum mouet, ipsum autem
 olus comestum sistit. Radices verò magis aluum mouent.
Cucurbita. Cucurbita frigefacit & humectat, & aluum mouet.
Rapum. Rapum aestuosum est, humectat autem & conturbat cor-
 pus, non tamen aluo secedit, & urinam difficultatem indu-
Pulegium. cit. Pulegium calfacit & aluum mouet. Origanum cal-
Origanum. facit, & biliosa subducit. Thymbra similia origano effi-
 cit. Thymum calidum est, per aluum secedit & mingi-
Thymum. tur, ducit & pituitosa. Hyssopum calidum est & pituita du-
Hyssopum. cit. Porro syluestria olera, quæ os calfaciunt, & odorata
Herbarum sunt, ea calfaciunt & minguntur magis quàm per aluum se-
vires. cedunt. Quæ verò humidam habent naturam frigidamque
 ac fatuam, & odores graues, magis per aluum secedunt, quàm
 per urinam. Quæ autem acerbæ & austera sunt, aluum si-
 stunt. Quæ acris & odorata sunt, urinam ciēt. Quæ acris
 & sicca in ore sunt, ea omnia siccant. Quæ acida sunt, frige-
 faciunt. Caterum succi urinam ciētes sunt, crethmi, a-
 pij, alij cremor, cytis, sceniculi, porri, adianti, solani, qui &
 frigefacit. Item scolopendrium, mintha, sefeli, caualides,
 hyperici, vrtice. Aluum autem mouent & purgant, cicor,
 lenticula, ordeum, beta, brassica, mercurialis, sambucus, eni-
 cus. Hæc omnia aluum magis mouent quàm urinam. At ve-
Poma. rò de pomis hoc modo se res habet. Quæ quidem feminibus
 referta sunt, ea magis aluum mouent, Item viridia magis
Mora. quàm sicca. Verum vis & facultas ipsorum referatur. Mora
 calfac

A calfaciunt & humectant ac aluo secedunt. Pira matura cal-
 faciunt & humectant ac aluum mouent. Dura verò sistunt.
 Pira syluestria, hyberna, matura, aluum mouent ac purgant.
 Cruda verò sistunt. Mala dulcia agre concoquantur. Acida **Mala dul-**
 verò & matura, minùs. Cydonia adstringunt, & non mouēt **cia.**
 aluum. Succus autem malorum, vomitus sistunt & urinam ciēt. **Coronea.**
 & ante vomitum odores ipsorum idem præstant. Mala syl-
 uestria aluum sistunt. Cocta comesta magis aluum mouent.
 Verum ad respirationem quæ erecta ceruice sit, & succi ipso-
 rum, & ipsa quoque, hausta profunt. Sorba, Mespila & Cor-
 na, & quæcunque alia huius generis poma, aluum sistunt &
 acerba sunt. Mali punici dulcis succus aluum mouet, habet **Sorba.**
 autem quid aestuosum. Mala punica vinosa, minùs aestuosa **Mesp. Cor-**
 sunt. Acida verò magis frigefactoria. Nuclei autem omniū **na.**
 sistunt. Cucumeres crudi, frigidi sunt & agre concoctiles. **Mala puni-**
 Maturi autem & pepones, minguntur & per aluum secedunt. **ca.**
 verum flatuosi sunt. Botri vuarum calidi sunt & humida, ac **cucumis.**
 aluum mouent, maxime albi. Dulces quidē igitur calfaciūt **Pepones.**
 fortiter, propterea quòd multum iam caliditatis habent. Im- **Vua.**
 maturæ verò minùs calfaciunt, magis autē purgant potati.
 Ficus & vix passæ aestuosæ sunt, sed aluum mouent. Ficus **Ficus.**
 viridis humectat & aluum mouet, ac calfacit, humectat,
 quia succo plena est. Calfacit, propter succum itidem, aluū
 mouet, propter succi dulcorem. Primæ ficus pessimæ sunt,
 quia succulentissimæ, optimæ autē sunt postremæ. Ficus ari-
 dæ aestuosæ sunt, sed aluo secedunt. Amygdalæ aestuosæ sunt, **Amygdala**
 verum probè nutriunt. Aestuosæ quidem sunt propter pin- **Nuces.**
 gitudinem, nutriunt autem propter carnositatem. Noces
 rotundæ similes his sunt. Latæ verò maturæ probè alunt, &
 aluum mouent. Depuratæ verò etiam flatum inducunt. Tu-
 nicæ verò ipsarum aluū sistunt. Acyli ilicis glandes, & quer-
 cinæ fagineæ glandes, aluum sistunt cruda & assata, coctæ
 verò minùs. Pingues carnes aestuosæ sunt, sed aluum mouēt,
 Carnes conditæ ac asseruatæ in vino quidem siccant & aluū,
 & siccant quidem propter vinum, alunt autem propter car-
 nem. In aceto autem asseruatæ calfaciunt quidem, verum
 minùs propter acetum, multum autem nutriunt. At verò
 sale seruata minùs quidem alunt, humiditate per sale pri-
 uata, attenuant autem & siccant, ac sufficienter aluum mo-
 uent.

Quæ vires demantur & au-
geantur. uent. Caterum vires singulorum detrudere, & addere ac au-
gere, hoc modo oportet. Ex igne & aqua omnia constituun-
tur, & animalia, & terra nascuntur, & ex his angelantur, & in
hæc secerantur ac resoluuntur. Fortiū quidem igitur edu-
liorum vim sæpe coquendo ac frigefaciendo detrudere opor-
tet, & vice versa augere. Humidorum autem torrendo ac as-
sando humiditatem eximere. Siccorum verò rigando ac ma-
defaciendo. Salsorum rigando & coquendo. Amarorum &
acriū dulcium mixtura. Acerborum pinguium tempera-
mento, & de reliquis omnibus ex prædictis iudicium facere
oportet. Quæcunque tosta aut assata sunt, aluum magis ti-
stunt quàm cruda, propterea quòd humiditas itémque pin-
guitudo per ignem ablata sunt. Quum itaque in ventrem
inciderint, humiditatem ex ventre trahunt, & oscula vena-
rum còcludunt sicantq; ac calefaciunt, quare transitus humi-
ditatis sistunt. Quæ verò ex inaquolis ac siccis & astuosis lo-
cis veniunt, ea omnia sicciora ac calidiora sunt, & robur am-
plius corpore exhibent, propterea quòd pari mole ac copia
graviora sunt & densiora, & maiore redditū tribuūt, quàm
quæ ex humidis & riguis ac frigidis. Hæc enim humidiora
sunt & leuiora ac frigidiora. Non igitur ipsius cibi & potus,
& animalium ipsorū vim nosse oportet, sed etiā patriæ unde
sunt. Quum igitur forte alimentum corpori offerre voles, &
ex iisdem cibis, his quæ ex inaquolis locis veniunt vtendum
est, & cibis, & potibus, & animalibus. Vbi verò leuiore & hu-
midior, his quæ ex riguis veniunt vteris. Dulcia & acia, &
salsa, & amara, & austera, & carnosa calfacere solent. Item
quæ sicca sunt, & quæ humida. Quæcunque igitur de sicca
parte plus in se habent, ea siccant & calfaciūt. Quæ verò hu-
midæ partis plus habent, ea omnia calfacientia humectāt, &
aluum magis movent quàm sicca. Nam vbi alimentum am-
plius corpori præbuerunt, reuulsionem in ventre faciunt, &
humectantia aluo secedunt. Quæ autem excalfaciencia sic-
cant, tum edulia, tum pocula, neque saluam, neque vrinam,
neq; secessum facientia, corpus siccant, idque ob hanc causam.
Corpus calfactū humore vacuatur, & pars eius ab ipsis
cibis, pars in alimentū caloris ipsius animæ còsumitur. Pars
etiā calfacta & attenuata per ipsum corpus expellitur. Dul-
cia & pingua ac oleosa replent, quia ex modica mole mul-
tum

Tosta.

In siccis lo-
cis nata.

Atum diffunduntur. Calfacta autem & diffusa, caliditatem in
corpore replent ac tranquillam esse faciunt. At verò aci-
da, & acia, & austera, & acerba, & ex toto collata, & sicca, nō
replent, propterea quòd oscula venarum aperiunt & expur-
gant, & partim siccantia, partim mordentia ac adstringētia,
humiditatem carnis horrere ac confidere & in modicā mo-
lem contrahi faciunt, atque ita vacuum multum in corpore
fit. Quum igitur voles à modicis implere, aut à pluribus eua-
cuare, talibus vteris. Recentia omnia maiore quàm alia
fortitudinē habēt, propterea quòd propinquiora viuo sunt.
Verū antiqua & marcida, magis quàm recētia aluum mo-
uent, quia propiora putredini sunt. At verò cruda alunt &
ructus cient, propterea quòd quæ ignem coquere oportebat,
ea venter transigit, debiliior quàm ingesta sunt existens. Ca-
terum obsonia ex variis intritis præparata, astuosa & humi-
da sunt, propterea quòd pingua, & tosta, & calida, & in aqua
les inter se vires habentia, in eodem coherant. Verū quæ
in muria præparantur, meliora sunt, & non astuosa. Porro
de balneis hoc modo habet. Aqua potabilis humectat & fri-
geficit, exhibet enim corpori humiditatem. Salsum autē bal-
neum calfacit ac siccit. Quum enim natra calidū sit, tra-
hit à corpore humiditatem. Calida autem balnea ieiunum
attenuant ac frigefaciunt: per caliditatem enim humiditatem
de corpore auferunt, euacuata autem de carne humiditate,
corpus perfrigeratur. à cibo accepto eadē calfaciunt, ac hu-
meccant, ea quæ supereminet in corpore diffundentia in
maiorem molem. Balnea autem frigida vice versa, vacuo
quidem corpore præbent quandam caliditatem. Vbi autem
cibus ingestus est, ab humido existente detrahunt, & frigi-
dum existens siccitate replent. Non lauari siccit quum hu-
miditas consumatur. Similiter etiam vnctionis neglectus.
Vnctio verò calfacit, humectat, ac mollit. Sol & ignis sic-
cant, propterea quòd quum calida sint & sicca, humiditatem
ex corpore trahunt. Umbra & frigus moderatē humectāt,
dant enim magis quàm accipiunt. Sudores omnes abeun-
tes siccant & attenuant, humore ex corpore deficiente. Coi-
tus attenuat, humectat & calfacit, Calfacit quidem propter
laborem & excretionem frigiditatis. Attenuat autem pro-
pter euacuationem: humectat, propter colliquationis reli-
quias

Quæ pauca
satiēt.Obsonia
ex intritis
variis con-
dita.

Balnea.

Balnea ca-
lida.

Frigida.

Vnctio.
Sol, ignis,
Umbra.
Sudores.
Coitus.

Vomit. quia in corpora præ labore. Vomit attenuant propter cibum euacuationem, non tamen siccant, si quis postridie recte curet, sed humectant, propter repletionem & colliquationem carnis præ labore. Si verò quis linat hæc postridie cõsumi in alimentum caliditati, & diætã sensim adhibeat, siccant. Ventrem autem compactum vomitus soluit, & egerentem magis quàm oportet, sistit, illum quidem humectans, hunc verò siccans. Quum igitur aluum quis sistere velit, auidè deuoratum cibũ euomere oportet, priusquam humescat & infra detrahatur: & magis acerbis & austeris eduliis vri. Vbi verò soluere aluum quis velit, plurimo tempore cibis immorari confert, & acribus, ac salis, & pingui-
Somnus. bus ac dulcibus, tum cibis, tum porionibus vri. Somni ieiunium attenuant & frigefaciunt, si non longi fuerint, præsentem humiditatem euacuantes. Qui verò magis calefaciunt, colliquant carnem, & corpus diffundentes exolunt, ac debiles faciunt. à cibo verò sumpto calefacientes humectant, alimen-
vigilia. tum in corpus diffundentes. à matutinis autem deambulationibus somnus maximè siccatur. Vigilia in exsatiatis cibo-
Segnicies. noxia est, non permittens cibum liquari ac concoqui. Ieiunios autem attenuat quidem, verum minus lædit. Segnicies ac ocium humectat, & corpus debile facit. Anima enim quies-
Labor. cens humiditatem ex corpore non consumit. Labor siccatur, & corpus robustum facit. Semel in die cibum capere at-
morboria. tenuat, & siccatur, & aluum sistit, propterea quòd per animæ caliditatem humiditas ex ventre & carne consumitur.
Prandium. Prandium contraria facit. Aquæ potus calidus attenuat, similiter & frigidus. At verò & spiritus, & cibus, & potus, hu-
Porusaque miditatem in corpore congelant, si excellenter frigida fuerint, & per congelationem ac frigiditatem aluos sistunt. Natura
Quæ refri- animæ humiditatem superant. Rursus autem etiam cali-
gerent. ditatis excessus eandem congelant, in tantũ vt diffundi ne-
Labores. queat. Quæcunque verò calefacientia corpus, & alimentum non præbentia, carnem humiditate euacuant etiam excessum non facientia, ea frigiditatem homini exhibent. Nam præsentem humiditatem mora, statim ab ipsa repletur ac perfrigeratur. Cæterum quam vim labores habeant nunc exponam. Sunt enim alij naturales, alij violèti. Naturales igitur sunt. Visus, labor, auditus, vocis, curarum. Visus quidè, igitur
 talis

A talis vis est. Anima in id quod videtur intenta, mouetur & calefcit. Calfacta verò, euacuata humiditate siccatur. Per auditum verò allabente sono, anima cõcutitur & laborat, laborans autem calefcit & siccatur. Quæcunque fiunt hominibus in cura, anima etiã ab his calefcit ac siccatur, & humiditatem cõsumens laborat, & carnes attenuat, & hominẽ euacuat. Quicunque labores vocis sunt, velut sermo, aut lectio, aut cantus, omnes hi animam mouent, Mota autem siccatur & calefcit, & humiditatem in corpore consumit. At verò deambulationes etiam ipsæ maximè præ reliquis naturales sunt. Habent autè quid violentum. Vis ipsarum talis est.
B Deambulatio à cena & aluum, & corpus, & ventrem siccatur, ipsũque amarum fieri nõ sinit, ob hæc causam. Quum mouetur homo, calefcit corpus, itẽmq; cibi. Attrahit igitur humiditatem caro, & aluum amarũ fieri non sinit. Corpus quidem igitur repletur, aluus verò attenuatur. Siccatur autem eadem, ob hæc causam. Quum corpus mouetur & calefcit, quod tenuissimum est alimenti cõsumitur, partim per insitum calorem, partim verò vnã cũ statu foras excernitur, partim etiã per lotium eiicitur. Quod verò siccissimum est de cibis relinquitur. Quare vnã cum aluo etiã caro resiccatur.
 Matutinæ deambulationes attenuant, & partes circa caput leues, & agiles, ac promptas reddunt, & aluum soluunt. Attenuant quidè, quia motum corpus calefcit, & humiditas attenuatur ac purgatur, partim per spiritum ac flatum, partim vero emungitur & excreatur: sed & aliqua pars in alimentum caliditatis animæ cõsumitur. Aluum autè soluunt quia quum calida sit, frigidus spiritus supernè allabente, caliditas frigiditati cedit. Leues autem partes circa caput faciunt, ob hanc causam. Quum euacuata est aluus, ex reliquo corpore & capite humiditas in seipsam attrahit, nimirũ calida existens. Euacuato autem capite, & visus & auditus depurgantur, & homines agiles fiunt. Deambulationes autè post exercitia, corpora pura reddunt, & attenuant, non permit-
Deambula- tentes carnis colliquationem fieri præ labore, sed ipsam de-
laciones purgant. Cæterum cursus longi ac curui sensim facti, calefacientes carnem, concoquere ac diffundere possunt, & vim
post exerci- ciborum in carne concoquunt: verum corpora tardiora ac
tia. crassiora reddunt quàm cursus circulares. Et multa comedē-
Cursus. tibus

Cursus ve-
luti.Cursus re-
cti.Cursus cir-
culares.

Lucta.

ἀκίνητος.

ἀπὸ χειρὸς.

κωλύει.

χίμ, ἢ χίμ.

ἐν τῇ μ.

pulvis &

oleum qua

le.

tibus commodiores sunt, & hyeme magis quàm æstate. Qui verò in veste sunt, eandem vim habet, magis autem excalfaciunt, & corpora humidiora faciunt, & decoloratio-
ra: quia sincerus spiritus allabens ipsa non depurgat, sed in eodem spiritu exercentur. Conferunt itaque & siccis, & car-
nolis qui carnem demoliri & abolere volunt, itemque senio-
ribus, propter corporis frigiditatem. Cursus autem recti reu-
ercentes, & equestres indefiniti, carnem minus diffun-
dunt, attenuant autem magis, propterea quod externis ani-
mæ partibus hi labores sunt, & humiditatem ex carne re-
uellunt, & corpus attenuat ac siccant. Circulares verò cur-
sus carnem minimè diffundunt, attenuant autem & disten-
dunt carnem & ventrem maximè, propterea quod acutissi-
mo spiritu vtentes, humiditatem in seipsos celerrimè tra-
hant. At verò concussiones siccant quidem derrepente, non
sunt autem idoneæ, neque commodæ: nam concussiones in-
ducunt: quia excalfactum corpus, cutem quidè fortiter at-
tenuat, carnem verò minus coagmentat quàm cursus circula-
res, carnem autem humore euacuant. Commotiones & al-
leuationes carnem quidem minimè excalfaciunt, corpus
autem & animā irritant, & spiritu euacuant. Lucta & fri-
catio, externis corporis partibus magis laborem exhibent:
calfaciunt autem carnem, & corroborant ac augeri faciunt,
ob hanc causam. Quæ ex natura solida sunt, conficta con-
sident ac coagmentantur, quæ verò caua sunt, augescunt.
Quod itaque densum est in carne, id confictum coagmen-
tatur, caua verò augescunt, itemque venæ. Nam carnes cal-
factæ ac siccata, alimentum in seipsas per venas trahunt, de-
inde augescunt. Volutatio in pulvere consimilia luctæ
efficit. Magis autem siccatur propter puluerem, & minus in-
carnat. Micatio per summas manus attenuat, & carnes
sursum trahit. Follis, & manuum ad rythmum motus,
consimilia faciunt. Spiritus detectio, meatus disparare, & cu-
tem attenuare, & humiditatem sub cutem extrudere potest.
Exercitia in pulvere & oleo in tantum differunt, quod
pulvis quidem est frigidus, oleum autè calidum. In hyeme
igitur oleum corpus magis auget, propterea quod frigus
prohibet à corpore quid auferre. In æstate verò calidita-
tis excessum faciens, carnem liquat: quum & à tempore,
oleo,

A oleo, ac labore, corpus calefiat. At verò pulvis qui inter
exercendum accedit, in æstate quidem magis auget. Nam
frigefaciens corpus, in excessum cal fieri non permittit. In
hyeme verò frigus & algorem inducit. Morari in pulve-
re post exercitia in æstate, modico tempore, confert frigefa-
ciendo. Verum longior mora superexiccat, & corpora dura
ac lignosa efficit. Frictio ex oleo & aqua mollit, & non ve-
hementer excalfieri sinit. Porro de lassitudinibus quæ in
corpore sunt, hoc modo res se habet. Homines in exerci-
tati ab omni labore lassantur. Nulla enim corporis pars
exercitata est ad vllum aliquem laborem. Corpora autem
exercitata, ab insuetis laboribus delassantur. Aliqua verò
etiam à consuetis exercitiis lassantur, si modum excesserint.
Species quidem igitur lassitudinum eiusmodi sunt. Vis
autem ipsarum sic habet. Etenim in exercitati humidā car-
nem habentes, quum laboraverint corpore calefacto mul-
tam colliquationem remittunt. Quicquid igitur exsuda-
uerit, aut cum corpore depurgatum fuerit, non exhibet ma-
gis laborem in corporis parte præter consuetudinem eua-
cuata. Quicquid verò ab excretionē intus remanserit, non
solum huic laborem exhibet, sed etiam ei parti quæ humi-
ditatem suscepit. Non enim comoda est corpori, sed infe-
sta. Et in carnes quidem corporum non similiter congrega-
tur. Verum in carnosas partes, quare his laborem exhibet,
donec exiuerit. Tanquam enim circuitum non habens,
quiescens calefit tum ipsa, tum quæ allabitur. Si igitur mul-
tum fuerit quod excretum est, etiam sanum corpus exsue-
rat, ut totum concalescat, & febrem fortem inducit. Cale-
facto enim sanguine & attracto, celerem circuitum faciunt
ea quæ in corpore sunt, & tum reliquum corpus præ spiritu
purgatur, tum quod compactum est calefcens attenuatur, &
simul ex carne foras sub cutem extruditur, atque hoc sudor
calidus vocatur. Hoc autè excreto, & sanguis in naturalem
statum restituitur, & febris remittit, & lassitudo sedatur
maximè tertia die. Ceterum eiusmodi lassitudinē sic cu-
rare oportet, ut fomentis & balneis calidis id quod compa-
ctum est dissoluamus, & deambulationibus vehementibus
depurgemus, & modico cibo ac attenuationibus carnis eua-
cuationē cogamus ac coagmentemus, & oleo sensim multo
tempore

Confica-
tio olei cū
aqua.Desidiost
quid pa-
tiuntur.

Hippocratis Liber I I.

Curatio.

Medela.

Curatio
eius vis.

tempore fricemus, vt ne violēter excalescat. Vnguētis etiā d
tum exudatoriis, tūm molliētibus, vngere ac mollire con-
ducit. At verō exercitatis, ab insuetis laboribus propterea
lassitudo cōtingit. Quum corpus non fuerit laboribus exer-
citatum, necesse est carnē humidam esse ad eum locum, ad
quem non est aduersus se laboribus exercere, quemadmodū
etiam ad singula exercitationū genera. Carnem igitur ne-
cesse est colligari, & excerni, considerēque ac contrahi, ve-
lut priori. Confert autem hoc modo curari. Exercitationi-
bus vtendum est consuetis, quo id quod compactum est cale-
scens extenuetur ac depurgetur, & reliquum corpus nō hu-
mectetur, neque in exercitatum maneat. Vtile est & hunc
balneis calidis vti, itēque frictione similiter vt priorē. Ve-
rūm fomentis nihil habet opus. Labores enim calfacientes
sufficientes sunt attenuare & depurgare id quod cōpactum
est. Lassitudo autem à consuetis exercitiis hoc modo fit. A
moderato quidem labore lassitudo nō mouetur. Quum ve-
rō maior quā oportet labor fuerit, carnem superexiccāt,
euacuata autē humore caro, calefit, & dolere, & horret, & ad
fēdrem perducitur longiorem, si non quis rectē curet. Opor-
tet autem primum quidem ipsum balneo non valde multo,
neque nimis calido lauari. deinde exhibito à balneo molli
vino, in cōna offerre plurima & omnigena edulia, & potu
aquofo, vino verō molli ac multo vti. Postea longo tempore
his immoretur, donec venæ repletæ attollantur. Deinde ve-
rō vomat, & post modicam stationem, molliter dormiat. Po-
stea per dies sex sensim ad cibos & labores consuetos adhi-
beatur, atque ita ad cōsuetum cibum ac potum perducatur.
Vim autem habet hæc curatio talem. Resiccatum excellen-
ter corpus, humectare potest citra excessum. Si quidem igitur
possibile esset, laboris excessum nosse, quantus is esset,
commodum foret ipsi per moderatum cibum mederi. Nunc
verō illud impossibile est, hoc verō facile. Corpus enim re-
siccatum, ab ingestis omnigenis eduliis id quod conducibile
sibi ipsi est, sumit, vnaqueque pars de singulis cibis, reple-
tum autem & humectatū, alio per vomitum euacuata, rur-
sus excessum remittit. Alius autem vacua existens reuellit.
Excedentem itaque humiditate caro eruat, moderatam
verō non remittit, nisi per vim, aut labores, aut medicamen-
ta, aut

De Diata.

118

Ata, aut aliā quandā reuulsionem. Qui autem additione cibi
sensim crescente vitur, is corpori diatam placidē constituit. *Qui apte
nutricabit.*

HIPPOCRATIS

COI DE DIAETA SIVE VI-

CTVS RATIONE, LIBER III.

IANO CORNARIO ME-

DICO PHYSI-

CO INTER-

PRETE.

*

E diata humana exactē quid conscribere,
vt ad ciborum copiam, laborum commen-
suratio ac symmetria fiat, non est possibi-
le, quemadmodum etiam antea à me rela-
tum est. Multa enim sunt impedimenta.
Primum quidem hominum naturæ, di-
uerse existentes. Nam & sicce ipsæ ad seipsas, & ad alia col-
late magis ac minus sicce sunt & humidæ. Similiter etiam
alia omnes. Deinde ætates non iisdem indigentes, Insuper
& regionum situs, & ventorum mutationes, & temporum
alterationes, & anni constitutiones. Est & inter ipsos ci-
bos multa differentia, Triticum enim à tritico differt, & vi-
num à vino, & reliqua omnia ex quibus victum facimus di-
uerse existentia, impediunt quo minùs possibile sit exactē
de diata conscribere. At enim prænotiones inuentæ sanè à
me sunt eorum quæ in corpore dominantur, siue labores
cibos, siue cibi labores superent, & quomodo singulis me-
deri oporteat, prædiscerēque sanas naturas, & vt non acce-
dant morbi, nisi quis valde multum delinquat ac sapē. hæc
autem medicamentis iam opus habent. Sunt autem quæ ne-
que per medicamēta sanari possunt. Quantum quidem igitur
inueniri possibile est quæ maximè ad rem faciunt, à me
inuentum est. Verū exactē à nullo. Primum igitur mul-
tis ac vnlgo hominibus cōscribam, ex quibus maximè vtili-
tatem

Quid ve-
terperfectā
victus ra-
tionem.

Qui me-
dus vitæ.

tatem capere possint, qui sanè cibis vulgaribus vtuntur, ac laboribus necessariis, profectionibusq; necessariis, ac operis marinis ad vitam degendam repertis, quique calefunt plus quam expedit, perfrigeranturque prater commoditatem, & reliqua diætata inconstanti vtuntur. His itaq; ex praesentibus

Anni quatuor partes.

Vitus hybernus.

Vomitionis modus.

sic victum facere conducit. Annum equidè in quatuor partes diuidunt, quas pleriq; omnes nouerunt, hyemem, ver, astatem, autumnum. Et hyemem quidem à pleiadum occasu, vsq; ad æquinoctium vernum. Ver autem ab æquinoctio vsque ad pleiadum exortum. Astatem verò à pleiadum ortu vsque ad arcturi exortum. Autumnum ab arcturi ortu, vsque ad pleiadum occasum. In hyeme quidem igitur tempore frigido & compacto se opponendo, hoc victu uti conducit. Primum quidem semel tantum in die cibum capere conuenit, nisi quis valde siccum vëtre habeat. Id verò si fieri non possit, modicum prandere. Victu autem vtendum est sicco & austero, & calfactorio, & ex toto collato, ac meraco. Pane autem magis uti expedit, & obsoniis assatis potius quam coctis. Et porcionibus nigris meracioribus ac paucioribus. Oleribus minimum, praterquam calefacientibus & siccis. Succis item ac sorbitionibus minimè vtendum est. Laboribus autem multis omnibus, cursibusq; curuis sensim crescente accessione, & lucta in oleo longa, à leuibus ordiendo ac sensim addendo. Et deambulationibus ab exercitiis, acutis ac celeribus, à cetera verò, tardis in tepore. Matutinis autem multis, leni initio facto, ac sensim crescete accessione, ita ut placide rursus desinas. Vtendum est & strato duriore, & nocturnis inneribus, & funambulationibus, ac cursibus per funem uti cōfert. Omnia enim hæc attenuant ac calfaciunt. Vtendum etiam nauigatione. Vbi autem quis lauare velit, si quidem in palatris se exercuerit, frigida laetur. Si vero alio quopiam exercitio vsus fuerit, calida commodior existit. Vtendum & vomitionibus, si humidiores sint ter in mense, sin sicciores, bis à ceteris omnis generis. à vomitionibus sensim perueniendum est ad consuetum cibum per dies tres, eoque tempore laboribus leuioribus ac paucioribus vtendum. à bubulis autem & porcinis carnibus, aut aliis, quicquid tandem modum excefferit, repletus vomat: & à caseosis & dulcibus ac pinguibus, eum qui non est adsuetus repleri, vomere conducit: & ab ebrietate,

tate, ac ciborum mutatione, & regionum alteratione vomendum est. Oportet autem frigori seipsum purum exhibere, praterquam à cibis ac exercitiis. Sed & in matutinis deambulationibus ubi corpus calefieri ceperit, itemq; in cursibus etiam in alio tempore, excessum vitare oportet. Melius est enim corpori hyemem ferre, quam exerceri hoc tempore. Nam neque arbores quæ hyemem non pertulerunt hoc tempore, fructum ferre possunt, neque ipsæ sanæ esse. Vtendum est & laboribus hoc tempore multis vsque ad excessum, nisi lassitudines succedant. Signum autem docebo idiotas, ostendendamque quapropter hæc ita se habent. Tempore existente frigido ac compacto, consimilia patiuntur etiam animalia ipsa. Necesse igitur est corpora tardè calefieri à labore, & modicam quandam humiditatis praesentis partem excernere. Deinde modicum tempus concessum est quo laborent, multum autem quo quiescant. Dies enim brevis est, nox verò longa, propterea igitur neque tempus, neque labor excessum habet. Ob hanc itaque causam hoc tempore sic diætata institui oportet, à pleiadum occasu, vsque ad solstitium hybernum diebus quadraginta quatuor. Circa solstitium autem maxime in custodia ac tutela esse, & à solstitio alios totidem dies eadem diætata uti. Postquam autem tempus adduxerit fauonium, & mollius factum fuerit, oportet etiam eum tempore diætata sequi, diebus quindecim, quum arcturus oritur & hirundo volat. Sequens verò tempus magis varie transigere oportet vsque ad æquinoctium diebus triginta duobus. Oportet igitur etiam diætata uti hoc tempore variegatiore, mollioreque ac leuiore, & cibo, & potu, & labore, atq; ita sensim ad ver perducere. Quum autem æquinoctium iam factum fuerit mollius, & dies longiores, ac noctes breuiiores, & tempus calidum ac siccum constiterit, etiam praesens victus probè nutriendus ac ineracius sit. Quemadmodum igitur arbores rationem non habentes, hoc tempore praeparant sibi ad æstatis commoditatem, tum incrementum, tum vrbam: Sic oportet hominem, quum sanè mente ac ratione praeditus sit, carnis incrementum salubre sibi praeparare. Oportet igitur ut ne derепente diætata transmutetur, tempus in sex partes diuidere, per octo dies. In prima itaque parte, & labores deherere oportet, & reliquis quoque velocioribus

Plus otij quam laboris hyeme datur.

Vergiliarum occasus solstitium.

Fauonius. Arcturi ortus. Hirundo.

Æquinoctium.

Homines arbores imitentur.

Diuisio temporis in sex partes.

vti.

Hippocratis Liber I I I.

vti. Cibus autem mollioribus, & potibus aquosioribus ac al-
bioribus, & lucta cum oleo in Sole vtendū est. In singulis au-
tem temporibus singulas dietas paulatim trāsmutare oportet,
& deambulationes detrahēre à cœna plures, matutinas
pauciores: & mazam pro pane offerre, & olera cocta exhibe-
re, & obsonia cocta assatis adæquare, & balneis vti, & parum
prandere, & re venerea pauca vti, & vomitibus primū quidē
quarto quoque die, deinde per longius tempus, quo &
corpus pura carne incarnatum constituas, & dietam in hoc
tempore mollem, vsque ad pleiadum exortum. Et in hoc

Viſus æ-
statis.

iam æstas adest, & ad hanc nunc dietam instituere oportet.
Quum itaq; pleias exorta fuerit, cibus mollioribus ac pau-
cioribus vti oportet. Deinde maza magis quā pane, atq; ea
prius subacta, & vino dulci non emollita, potibus autem mol-
libus albis aquosis, prandio modico, & somnis à prandio bre-
uibus, & repletionibus ex cibus ac potibus quā minimis.

Potu inter edendum vtendum est sufficiente, per diem ve-
rò minimè bibendum, nisi necessaria aliqua siccitate corpus
vtatur. Vtendum est & oleribus coctis, exceptis æstiuolis ac
siccis. Vtendum etiam crudis, exceptis calfacientibus ac sic-
cis. Vomitibus nisi si qua repletio contingat, vtendum non
est. Re autem venerea minimè. Balneis autem tepidis vti
licet. At verò poma fortiora sunt quā pro humana natura.

Poma.

Meliùs est igitur à pomis abstinere. Si verò quis cum cibus
vtatur, minimè deliquerit. Laboribus quoque ac cursibus
vtatur, minimè deliquerit. Laboribus quoque ac cursibus
circularibus exerceri oportet, & cursibus rectis reuertētib;
modicis multo tempore, & deambulationibus in vmbra, lu-
cta autem in puluere, quo quā minimè excalescat. Verū
voluntates in puluere meliores sunt quā cursus circular-
res. Frigefaciunt enim corpus humore euacuantes, à cœna
deambulandum non est, sed saltem surgendū. Manè verò de-
ambulationibus vtendum. Soles vitādi sunt, itēmq; frigora,
tum manè, tum vesperè, quæ flumina, aut stagna, aut nives
exhalant. Hanc autem dietam tolerare oportet vsq; ad sol-
stitium æstiuū, quo in hoc tempore adimas omnia quæ sicca
sunt & calida & nigra ac meraca, itēmq; panes, præterquam
si parum quid voluptatis gratia concedere velis. Sequēti ve-
rò tempore vtetur mollioribus & humidis & perfrigerantibus
ac albis, vsque ad arcturi exortum ac æquinoctium per dies
nonag

Per æstatē
exercitatio.

De Diæta.

120

A nonaginta tres. Ceterū ab æquinoctio sic dietā instituere
oportet, per autumnū ad hyemem adducendo, ita vt muta-
tiones frigorū ac teporis vites vestitu crasso. Vtendum au-
tem hoc tempore motu in veste, frictioneq; ac lucta in oleo,
ita vt sensim accessio crescat. Deambulationes quoque in te-
pore faciendæ sunt, & calidis lauacris vtendū, & somni diur-
ni detrahendi. Cibus autem vtendum est calidioribus, ac mi-
nus humidis, & puris, & potibus nigrioribus, verū molli-
bus & non aquosis. Oleribus verò minus. Reliquam itē dia-
tam omnem sic cōsonam adhibere oportet, vt ab æstiuis de-
trahas, hybernus autem vtaris non ad summum, quō hyber-
num victum quā proximè cōstituas, in diebus duodequin-
quaginta, vsque ad pleiadum occasum, ab æquinoctio. Hæc
portō multitudinis cōmonēda: gratia ac vulgi hominū
causa prodo, qui ex necessitate vitam temerè transigunt, ne-
que licet ipsis aliorum negligentes esse, ac suam ipsorū fan-
nitatē curare. Quibus verò iam hoc certum ac percognitum
est, quod neque diuitiarum, neque corporis, neque vilius al-
terius rei vlla vtilitas est, citra sanitatem, ad hos inuenta est
à me diæta, quantum possibile est, ad veritatem ac certitudi-
nem possibilium rerum adducta. Hanc itaque in sermonis
progressu declarabo. Inuentum autem hoc honestū quidem
mihi repertori, vtile verò discētib; nullus adhuc priorum
ne attentauit quidem cōponere, quod ad omnia alia magni
æstimandum duco. Est autem præcognitio antequam ægro-
tent cognitio, quid corpora perpetiantur, vtrum cibus supe-
rat labores, aut labores cibos, aut moderatè inter se habeāt.
Vtrum enim tandem superetur, morbi fiunt, ab æqualitate
autem inter ipsa mutua, sanitas adest. Ad hæc sanè cōmme-
moranda accingor, & demonstrabo qualia fiunt hominibus
qui sani sibi esse videntur, & iucundè comedunt, laborarēq;
possunt, & corporis ac caloris satis habent. Nares citra cau-
sam apertam à cœna implentur, & repletæ esse videntur, e-
mungunt autem nihil. Vbi autem deambulare mane inci-
piunt ac exerceri, tunc emungunt ac spuūt, & progressu tem-
poris etiam palpebras graues habent, & pruritus frontem
occupat, & à cibus abstinent, & bibere minus possunt, & co-
lor fit decolor, & aut destillationes mouentur aut febres hor-
ridæ, iuxta quodcunq; tempus repletio fuerit mora. Quic-
quid

Viſus au-
tumni.

Sine sanita-
te nihil iu-
uat.

Quæ inue-
nerit Hipp.

Quid præ-
cognitio &
cognitio.

Plenitudinis signa.

Medela.

Diurna dormitio bona non est. Morborum alia causa.

quid autem eo tempore fecerit, in idipsum culpā ac causam reicit, quum id ipsum causa non sit. Huic enim cibi superat labores, & repletio paulatim collecta in morbum ipsum adduxit. Sed non huc usque differre oportet, verum ubi prima signa cognouerit, scire quod cibi labores superant, & paulatim collecta repletio existit. Mucus enim & salua repletionis indices sunt ac signa. & quiescente quidem corpore, meatus spiritus obturant, multa repletionem existente, ubi verò calesfactum est præ labore, attenuata excernuntur. Talem autem sic curare oportet. Exercitatum in consuetis exercitiis citra lassitudinem, calidāque lotum, cibis omnigenis expleto, ac vomere facito, à vomitu verò os & fauces colluat vino austero, quo oscula venarum constringantur, & nihil attrahant, velut à vomitu fieri solet. deinde surgens modicè deambulet in tepore. Postridie verò deambulationibus quidem utendum est, exercitiis autem paucioribus & leuioribus quàm prius, & si aestas fuerit, impransus degat, sin minus, parum comedat, & de cœna quam sumere solebat, dimidium detrahat. Tertia autem die labores quidem obeat omnes consuetos ac deambulationes, verum cibos sensim ingerat, quo quinta die à vomitu consuetum cibum assumat. Et si quidem ab hoc satis bene habuerit, de cætero cibis quidem paucioribus, laboribus autem pluribus curetur. Si verò signa repletionis non quieuerint, interpositis duobus diebus ab ea qua consuetos cibos assumpsit, rursus vomat, & eodem modo sensim ad consuetos cibos redeat. Quod si non successerit, etiam tertium eadem repetere, donec à repletionem liberetur. Sunt autem homines qui ubi labores superantur à cibis, talia patiuntur. Incipiente quidem repletionem somni longi & dulces ipsis contingunt, & interdiu etiam dormiunt. Somnus autem contingit carni, & sanguis funditur, & spiritus diffusus tranquillus est. Quum verò non suscipiat amplius corpus repletionem, secretionem iam remittit intro, præ circuitus violentia, quæ sanè secretionem contraria alimento à cibis, animam perturbat. Quo tempore non amplius iucundi ipsis sunt somni, sed necesse est hominē perturbari, & videtur sibi cum aliquo pugnam committere. Quacumque enim patitur corpus, talia videt anima, visu iam concluso. Quum igitur ad hoc peruenerit homo, prope iam est ut egrotet. Quod autem

Repletionis signa.

Curatio.

Morbus alius plenitudo.

Curatio.

A autem veniet morbus. valde manifestum est, Qualis enim secretionem venerit, & quancumque partem superauerit, eam ipsam morbo affligit. Verum non oportet ita desipientem esse & hucusque differre, sed statim ubi prima signa cognouit, curā contingere, & huic velut priorem curare, longiori autem tempore, ac fame opus habet. Sunt præterea etiam talia repletionis signa. Dolet corpus aliquibus totum, aliquibus pars quadam, quæcumque tadem. Dolor autem est velut lassitudo, & delassati esse sibi videntur, segnicieque ac repletionem curantur donec ad febrem peruenerint, & adhuc nondum hoc cognoscunt, sed balneis ac cibis vtentes, ad pulmonis inflammationem, peripneumoniam Græcis dictā, morbum deducunt, & ad extremum periculum deueniunt. Verum oportet providere antequam ad morbos peruenerint, & hoc modo curare, ut maxime mollibus fomētis hominē foueamus, aut si id fieri nequeat, multa calida lauemus, ac corpus dissoluamus, & à multis ingestis cibis, primū quidē acribus ac plurimis, deinde salis, probè vomere faciamus, quo facto exurgat ac modico tempore deambulet in tepore, deinde dormiat. Mane verò deambulationibus sensim crescentibus vtendum est, & exercitiis leuibus, & ciborum exhibitionibus sensim crescentibus, velut prius. Attenuatione autem plurima opus habet, itemque deambulationibus. Si verò providētia non adhibita ad febrem peruenerit, nihil aliud offerre oportet præter aquā per dies tres. Si quidem igitur ex hac sedetur, bene est: sin minus, pituitæ succo curandus est, & aut quarta aut septima die decedet febris, si exsudabit. Bonū autem est & vnguentis exsudatoriis uti, sub iudicationes, exsudare enim cogunt. Quicquid verò etiā talia à repletionem perpetiuntur. Caput ipsis dolet ac grauatur, & palpebræ ipsis à cœna cōcidunt, & in somnis turbantur, & calor inesse ipsis videtur, & aluus aliquādo sistitur. Et talis ubi venere vtitur, leuior statim esse sibi videtur: postea verò magis grauatur. His caput repletionem reuellens, & aluum sistit, & ipsum grauatur. Periculum autem subest, ut quod erumpat ipsa repletio id ipsum corrumpat. Verum providere hoc modo oportet. Si curam celerem facere velit, veratro purgandus est, deinde exhibendi cibi leues ac molles ad dies decem, atque hi aluum mouentes, quo venter inferior superet, & de capite reuellere valeat.

Vtendum & curribus, tardis ac matutinis, & deambulationibus. D multis. Item lucta in oleo, & prandio, & somno à prandio nō longo: à cena verò exurgere satis est, & partim balneis, partim vnctione vtendum, balneis verò tepidis, à venere autem abstinendum. Hæc quidem velocior cura est. Si verò medicamentum bibere nolit, multa calida lotus, à cibis dulcibus, ac salis vomat, à vomitu verò satis est vt exurgat: mane autem deambulationibus adhibendus est, & exercitiis præscriptis ad dies sex, die septima repletionem corporis facta à similibus cibis vomitum faciat, & eodem modo cibi rursus sensim adiaciendo exhibeantur, atq; his hoc modo ad quatuor hebdomadas vtatur. In tanto enim tempore maximè sedatur. Deinde cibi exhibendi quo corpus reficiatur, & diætā paulatim ad consuetum morem redigenda est. Fiant etiam talia à repletionem. Quibusdam venter quidem concoquit cibum, carnes autem non suscipiunt. Alimentum autem intus manens flatum inducit. Vbi verò pransi fuerint, sedatur. Nam à fortiori id quod leuius est expellitur, & videntur sibi liberati esse. Verum malū multo maius postredie accedit. Quum autem quotidie augescens fortius inualuerit, id quod prius inest superingesta superat, & calfacit ac perturbat corpus, & profluuiū ventris facit. Sic enim nominatur quandiu ipsum solum alimentū putrefactū secedit. Vbi autē corpore calefacto purgatio aeris fiat, tunc & intestinū raditur ac exulceratur, & sanguinolēta egeruntur, hoc autem dysenteria, à mala intestinorum affectione appellatur, morbus grauis & periculosus. Sed providere oportet, & prandium detrahēre, & cœnæ tertiā partem. Curribus autē pluribus, & luctis ac deambulationibus vti, tum ab exercitiis, tum mane. Quū verò dies decem præterierint, dimidiū cibi detracti apponere, ac vomitu vti, atq; sic ad dies quatuor cibū exhibere: vbi autē alij decem dies præterierint, etiā reliquum cibū apponere, ac vomitum facere, atq; sic ad consuetum cibū reducēs, & ralem laborib. cōfidenter præmens ac virgēs, in hoc tēpore saluum facies. Fit etiam talis repletio. Postredie cibum eructant crudum, citra ructum acidum. Alaus autem egerit, pauciora quidem quā pro ratione ciborū: attamē multū. Dolor verò nullus intus est. His ventriculus frigidus existens, cibos in nocte concoquere non potest. Quum igitur motus

Cum potio
nes non ad
mitit.

Plenitatis
variā mala

Dysente-
ria.

Curatio.

Plenitas a-
lia.

A motus fuerit, cibum crudum eructat. Oportet itaque huic præparare ventriculi caliditatem, tum ex victu, tum ex laboribus. Primum quidem igitur vtendum est pane ex tota farina collata, fermentato, diffracto in vinum nigrū, aut in iusculum suillæ carnis piscibus verò coctis in muria acri. Vtendū etiam carnosis, velut extremitatibus percoctis, & suillis carnis coctis pluribus, & porcinis non multis, & carulorū, ac hœdorum. Exoleribus verò porro & allio cocto ac crudo, blitōque cocto & cucurbita. Porionibus verò meracioribus, somnisq; longis citra prandiū prima die, itēmq; somnis ab exercitiis, curribus autē curuis sensim accessione augescēte, luctisq; molli in oleo, balneisq; modicis. Est & ficus cum cibis bona, & meracū vinum ab ipsa. Ex hac autem curatione aliis citius, aliis tardius repletio sedatur. Alij porro quidam talia pariuntur. Faciem decolorem habent, & vbi comedierint, paulo post eructant acida, & acor in nares proferpit. His corpora pura non sunt, & plus est quod de carne colliquatur præ labore, quā quod depurgatur præ circuitu. Et hoc sanè intus manens alimento contrarium est, ipsumque violat ac acidum facit. Alimentum quidem igitur eructatur, illud ipsum verò sub cutem expellitur, & hominem decolorem facit, & morbos similes aquę inter cutem parit. Verum providere oportet hoc modo. Velocior quidem curatio est Medela potio veratro, exhibere cibos quemadmodum à me scriptum quæ. C est. Verum tutior à diætā, hoc modo. Primum quidem calida lotus vomitum faciat, deinde septem à vomitu diebus cibum consuetum capiat, decima autem à vomitu die rursus vomat, & similiter cibum assumat, & tertiū similiter faciat. Et curribus quidem circularibus paucis ac velocibus vtatur & motibus, ac frictione, & mora longa in gymnasio ac exercitio. Vtatur & volutatione in puluere, & deambulationibus multis ab exercitiis, sed & à cœna. Plurimis autē matutinis in puluere vtatur. Quū autē lanari vult, calida lauetur, & eo tempore impransus degat. Et si quidē vno mense restituitur, de cætero conuenientibus curetur. Si verò quid reliquum fuerit, medela vtatur. Sunt autem quidam quibus postredie ructus acidi fiunt. His in noctem secretio præ repletionem fit. Quum igitur motus fuerit corpus ex somno densiore spiritu vsum, calidum ac acidum vnā cum spiritu

Medela
per nutrica
tum.

Quibus fi-
cus post ci-
bum pro-
fit.

Plenitatis
alius mor-
bus.

Medela
qua.

Carnosa
corpora
que patian-
tur.

Defidio-
rum mor-
bus.

Curatio.
Quæ exer-
citationes.

Vocis exer-
citatio.

Morbus
alius.

Curatio.

foras expellit, & ex hoc morbi fiunt, nisi quis providentia d-
vtatur. Conducit autem etiam his facere velut priori. Verū
laboribus pluribus hos uti oportet. Quibusdam etiam talia
fiunt. In corporibus densa carne præditis, quum cibi concal-
lescunt ac diffunduntur, & à primò somno, & præ cibis car-
ne calefcente, secretio per somnum fit à carne multa humi-
ditatis. Deinde caro densa existens alimentum non suscipit.
Id verò quod à carne secretum est alimento contrarium ac
foras protrusum hominem suffocat ac calfacit, donec euo-
muerit. Postquam autem leuior factus est, dolor nullus
in corpore manifestus inest, sed decoloratur. Progressu ve-
rò temporis, & dolores, & morbi fiunt. His cōsimilia patien-
tur etiam qui in exercitatu derepentē laborauerunt, & colli-
quationem carnis violentam ac multam fecerunt. Hos au-
tem sic curare oportet. De cibo detrahenda est tertia pars.
Vtendum autem cibis acribus, & siccis, & austeris, ac odo-
ratis, & vrinam cientibus. Cursibus verò plurimis curuis in
vestitu, rectis autem reuertentibus & circularibus, exuiis ve-
stibus, frictione & iuxta modica. Micatio per summas ma-
nus commodior est quàm sollis. Vtendum & deambulationi-
bus ab exercitiis multis, itēque matutinis. A cœna verò
etiam vocis exercitatio valde commoda est, humiditatis
enim euacuationem faciens rarefacit carnem. Conducit &
impransum degere. His autem cibis vtendum est per dies
decem, deinde dimidium ablati apponendum est ad dies sex,
& vomitus faciendus, ab vnoquoque verò vomitu, ad dies p
quatuor sensim adiiciendo exhibendus est cibus. Quum au-
tem dies decem à vomitu transferint, omnem detractum ci-
bum assumat, laboribusque ac deambulationibus deditus
sit, & sanus euadet. Talis autem natura copiosiore labore
quàm cibo opus habet. Quidam etiam talia perpetiuntur.
Secedit ipsi cibus per aluum liquidus inconcoctus, velut ex
intestinatorum lenitate, & dolorem nullum exhibet, patiuntur
autem hoc ventres maxime qui humidi ac frigidi sunt: &
propter frigiditatem quidem non concoquunt, propter hu-
miditatem verò secessus fit. Corpus igitur cōtabescit, alime-
tum conueniens ac debitum non accipiens, Ventresque cor-
rumpuntur, & in morbos incidunt, verum providere opor-
tet. Confert huic de cibis tertiam partē auferre. Sint autem
cibi.

A cibi, panes non fermentati ex tota farina collata, clibano co-
cti, aut subcinericij calidi, in vinū austerum tincti, & pisciū
partes ex dorso ac cauda. Verum capitales & sub ventre si-
nendæ sunt velut humidiores. & coctos quidē pisces in mu-
ria edere oportet, assatos autem in aceto. Vtendū etiam car-
nibus sale & aceto inueteratis, & caninis assatis, & de pa-
lumbe ac reliquis eiusmodi volucribus, assatis ac coctis. Ole-
ribus verò minime, Vino vtendum est nigro, & deambula-
tionibus à cœna ac matutinis, à deambulatione autem dor-
miat. Cursibus verò curuis sensim accessione augefere vtat-
ur. Sit & frictio multa, & iuxta tarda, & in oleo, & in pulue-
re, quo caro concallescens reliccetur, & humiditatem ex ven-
tre reuellat. Vngi autem magis conducit quàm lauare, im-
pransum verò degat. Quum autem dies septem transierint, di-
midium cibi apponatur, & ad quatuor dies exhibeatur, & vo-
mat. Post alios verò septem dies, omnem cibum assumat, &
vomitu rursus, factis, cibis eodem modo exhibeatur. Qui-
busdam verò aliis talia fiunt. Secessus non putrefactus per
aluum abit, & corpus contabescit cibis non fruens, hi verò
progressu temporis in morbos incidunt. His ventres frigidi
ac siccī sunt. Quum itaque neque conuenientibus cibis, ne-
que exercitiis vtuntur, talia perpetiuntur. Conducit autē sic
affecto, panibus puris furnaceis uti, & piscibus coctis cū in-
teritis, & carnibus coctis suillis, & extremitatibus percoctis,
& plurimis assatis, & ex acribus ac salis his quæ humectāt,
& saluginosis. Vinis autem nigris mollibus, & inter cibos
vuis ac sicibus impleri cōfert. Oportet & modicum prandere,
& exercitationibus pluribus uti, cursibusque, curuis sensim cre-
scentibus, postremū autē cursibus circularibus, & post cur-
sum iuxta cū oleo: deambulationibus verò nō multis ab ex-
ercitiis, à cœna verò satis est exurgere. Matutinis autē pluri-
bus deambulationibus vtatur. Lauetur calida, & vtatur la-
horibus, ac vñtionibus somnōque, lōgiori indulgeat, & molli-
ter cubet. Oportet & venere aliquo modo uti. Verū de cibis
quarta pars detrahenda est, & post dies decem rursus ad con-
suetos cibos reducendus est. Sunt etiā quibus secessus liquidus
ac putrefactus per aluum abit, & qui aliis sani sunt ac exer-
centur, nullum dolorē res exhibet. Quibusdā verò excludun-
tur ea quæ cōueniebant, progressūque, temporis venter per ca-
lidita

Morbus
alius.

Curatio.

Qui cibus
& exercita-
tio.

Morbus
alius.

Medela.

Cibus qui.

Beta refri-
gerat.
Quæ exer-
citatio.Vomit. Semel co-
medere his
confert.Morbus
alius qui
stercoris
vomitum fa-
cit.

lilitatem carnes attrahit, & dolorem exhibet, & cibi exclu-
duntur, & venter exulceratur, & ipsum sistere iam operosum
ac difficile est. Verum prius providere oportet, ac nosse ven-
trem calidum ac humidum magis quam debet esse, labo-
rumque incommodum excessum factum esse. Per diatam igitur
frigefacere ac siccare oportet, & primum quidem exer-
citia ex dimidia parte detrudere, & de cibis tertiam partem.
Utatur autem Maza antea subacta, ac vino dulci emollita,
& piscibus siccissimis coctis, & neque pinguibus neque salis.
Utatur & carnibus assatis volucrum, coctis quidem, palum-
bis ac columbæ, assatis autem perdicum & gallorum citra
condimenta. Leporinis vero coctis in aqua, itemque ferinis
omnibus. Ex oleribus autem quæ frigefactoria sunt, velut beta
cocta acida. Vino vero nigro austero. Gymnastis autem, cur-
sibus circularibus velocibus, verum frictio non multa adhi-
beatur, sed modica, neque lucta. Micatio per summas ma-
nus, & manuum ad rythmum motus, & follis, & Volutatio
in pulvere, commoda sunt, sed non multa. Deambulationi-
bus ab exercitiis utatur sufficientibus iuxta laborem, & a cœ-
na pluribus, iuxta cibum, & mane moderate, iuxta habitum.
Lauet autem tepida, ac quiescat. Sic ubi in hac diata transe-
git dies decem, apponatur cibi dimidium, & laborum ter-
tia pars, & vomitum faciat à cibis siccis & acerbis, & inci-
bo ne moretur, sed quam celerrime vomat: à vomitu ad dies
quatuor & cibus, & labor partitus exhibeatur. Vbi autem dies
decem præterierint, reliquum cibi apponatur, & vinum po-
tabile, verum labores pauciores, & ubi vomitum fecit, cibus
velut scriptum est exhibeatur. Hoc vero tempore semel
tantum in die cibum capere cōducit, donec malum sedetur.

Aliis porro quibusdam siccus & perustus secessus fit, & os
siccum, & progressu temporis etiam amarum fit, & aluus sisti-
tur, itemque vrina. Quum enim non habeat intestinum hu-
miditatem circa excrementum, intumescens transitus obtu-
rat, & dolor exhibet, & calor occupat, & quicquid biberis
aut ededit homo, id ipsum reuomit. Postremum vero etiam
stercus vomit, atque hic non superuiuet, quum ad hoc perue-
nerit. Verum providere oportet ac nosse, quod caliditas &
siccitas in homine prædominantur. Victum igitur ipsi con-
stituere oportet ex maza prius subacta respersa, & pane
ex

A ex tritico trimestri, succo furfurum fermentato. Oleribusque
utendum, exceptis acerbis & siccis, atque illis coctis, & pisci-
bus leuissimis coctis, & partibus capitalibus tum piscium,
tum locustarum, & mitilis, & herinaceis, & cancris, & cœchy-
liorum succis, ipsisque liquidissimis. Carnibus autem suillis & Qui nutri-
carus.
extremitatibus anterioribus coctis, & hædorum & agnorū
ac catulorum coctis. Piscium vero fluuiatilium ac in stagnis
degentium coctis. Vino molli aquoso. Laboribus autem uten-
dum est non multis, neque velocibus, sed omnibus quietis,
Deambulationibus vero mane utatur, iuxta habitum suffi-
cientibus, & ab exercitij laboribus, moderatis. à cœna vero
ne deambulet. Balneis utatur & somnis mollibus, & pran-
dio, & somno à prandio non longo. Pomis etiam humectanti-
bus una cum cibus utatur, & cicere viridi, ac sicco in aqua ma-
cerato. De laboribus vero prioribus dimidium detrahat
etiam hic à principio, & vomitum faciat à dulcibus & pingui-
bus ac salis, hisque plurimis: moretur autem plurimum tem-
pus in cibus usque ad vomitum. Deinde cibum exhibeat ad
triduum, & non maneat impransus. Quum vero dies decem
præterierint labores sensim adiciendo augeat, & si quidem
repletio inerit à cibo, aut ventris vitio, vomat: sin minus, sic
reliquo tempore curretur. Fiunt insuper etiam talia. Horro-
res à deambulationibus matutinis accedunt, & caput graua-
tur. Huic plures sunt deambulationes quam modus requi-
rit. Corpus enim & caput humore euacuatum horret ac gra-
uatur. Progressu vero temporis ad febrē perueniunt horro-
res. Sed non hucusque differre oportet, verum prius curare
hoc modo. Quamprimum aliqua signa apparuerint, vnctus
ac frictus modicè prandium amplius solito faciat, & vinum
multum bibat molle, deinde somno utatur à prandio suffi-
cienter, ad vesperā vero ubi exercitiis leuibus usus est, cali-
dique lotus, cōsueti more cœnet. Deambulationibus autem à
cœna ne utatur, verum ad tempus differat. Postridie in aqua
lauetur, & somnis mollibus tempus transigat. Et per dies
quinque paulatim ad consuetos cibos ac labores procedat.
Sunt autem quidam qui horrent ex gymnastis, & quum se-
xuunt donec decerent, ubi vero perfrigerati sunt, rursus
horrent, & stridor dentiū tremulus corpus occupat. Somnūq;
talīs grauat. Vbi autem expergiscitur, sepe oscitat, & à
cœna

Morbus a-
lius.Medela
quæ.Morbus a-
lius.

Hippocratis Liber

Curatio.

Cur hæc
fiant.

coena palpebræ ipsi graues sunt. progressu verò tēporis etiā febres malignæ accedunt. Verum cauere oportet, & nō hucusque differre, sed prius curare hoc modo. Primum quidem ab omnibus exercitiis dimidiū auferatur. Cibis verò omnibus humidioribus ac frigidioribus vtatur, & potibus mollioribus ac dilutioribus. Vbi verò præterierint dies quinque, tertia pars laborum ablatorū apponatur. Cibis verò iisdem vtatur. Post alios autē quinque dies, dimidium reliquorū laborum apponatur. Et rursus post alios quinque, omnes labores & leuiiores & pauciores reddito, vt ne rursus excessus fiat. Nam his qui hæc signa perperuntur, labores maiores sunt quàm cibi. Adæquare igitur hæc oportet. Quidā verò non hæc patiuntur, sed aliqua ex his, aliqua verò non. In omnibus autem his signis, labores superant cibos, & curatio eadem est. Et cōfert his calida lauare, ac molliter cubare, & semel atque iterum inebriari, verum non vsque ad excessum, & venere vti, vbi excessus contigerit, & segnem esse ad labores. Deambulationes autem in totum non sunt faciendæ.

HIPPOCRATIS

COI LIBER, DE IN-
SOMNIIS, IANO CORNA-
RIO MEDICO PHY-

SICO INTER-
PRETE.

Quæ per
somnia fi-
unt.

QUISVIS de his quæ in somnis obueniunt rectè coniecat, is magnam habere vim ad omnia, ipsa reperiet. Anima enim vigilat, & quum, quidē corpori inferuit, in multas partes distributa, non sui iuris est, sed partem aliquam singulis corporis partibus siue sensibus distribuit. auditui, visui, tactui, gressui, actioni, ac omni corporis facultati. Ipsa autē animæ cogitatio sui iuris nō est. Quum autem corpus quiescit, anima in motu est, & corporis partes perreptans, domum suam gubernat

De Insomniis.

125

Abernat & omnes corporis actiones ipsa perficit. Nam corpus dormiens nō sentit, ipsa verò vigilans cognoscit, ac visibilia videt, & audibilia audit, vadit, tangit, triftatur, animaduertit. In summa, quæcunq; corporis aut animæ munia, ea omnia anima ipsa in somno obit. Quicunque igitur hæc rectè iudicare nouit, magnam sapientiæ partem nouit. Quæcunque quidē igitur somnia diuina sunt, & quædam euentura significant, aut vrbibus, aut populo priuato, siue bonæ, siue malæ, non ipsorū delictum, de huiusmodi sunt qui iudicant certam artē habentes. Quæcunq; autem corporis affectiones sunt, & anima per ipsas repletionis aut euacuationis rerum à natura inſitarum excessum, aut cōsuetorum mutationem permonstrat, de his quidem itidem iudicant, & partim assequuntur, partim aberrant, & de neutris rectè sentiunt, cur nam fiat, neq; sciunt quādo assequuntur, neque quādo aberrant, cauere admonentes ne quid mali accidat. Atque hi non docent quomodo cauere oporteat, verum diis supplicare iubent. Et supplicare quidem decorum ac valde bonum est. Oportet autem etiam ipsum opitulari, & deos inuocare. De his igitur res hoc modo se habet. Quæcunq; insomnia mens homini, in noctem per somnū offert de diurnis actionibus, & reddit quo modo facta sunt, ea quæ seria ac iusta in re per diem facta sunt, aut de quibus consilium initum est, hæc homini bona sunt, sanitatem enim significant propterea quod anima in diurnis cōsiliis perseuerat, neque repletionem, neque euacuationem, neque aliqua alia forinsecus allapsa re, victa. Quum autē insomnia diurnis actionibus aduersantur, & de ipsis pugna oboritur, quum sanè hoc cōtigerit, turbationem in corpore significat. Et si quidem fortis fuerit, forte est malum: si verò leuis, debilius. De actione quidem igitur, auertenda sit, siue non, nihil decerno. Verum corpus hominis curari cōsulo. Repletionem enim aliqua intus facta, secretio quædā contigit quæ animam perturbauit. Si igitur fortis fuerit contrarietas, vomitum facere conducit, & cibos leues exhibere sensum adiciendo aliquid ad dies quinque, & deambulationibus multis ac velocibus sensum augescensibus vti, & exercitiis exerceri moderatis, pro ciborum assumptorum ratione. Si verò debiliior fuerit contrarietas, detractio vomitu, tertiam sibi partem adime, atque hanc sensum rursus ad

Quantum
sit somnia
nouisse.

Quæ con-
iectiores nō
assequantur.

Somnia per-
spicito.

Quæ bona
& contrā.

Curatio.

Hippocratis Liber

dies quinque adiace, & deambulationibus preme. Sed & vobis exercitiis vtatur, & diu supplicet, & turbatio ipsi sedabitur. At verò solē & lunā, & cœlum ac stellâ, pura atque agilia solito more videre, singula bona sunt. Sanitatē enim corpori significant ab omnibus præsentibus. Verum talem habitum præsentī diatæ cōseruare oportet. Si verò quid cōtrarium his fiat, morbum quendā corpori significat: à fortibus quidem, fortiorē. à debilioribus verò, leuiorem. Et astrorum quidem exterior est in corpore circuitus, solis vero medius, lunæ autē ad cavitates, Quodcunque igitur horū astrorum extingui, aut lædi, aut disparere, aut sisti à circuitu suo videatur, iuxta illam ipsam partē morbum redundare significat: & si quidem ab aere, aut nebula, aliquod ex ipsis astris pati quid horum videt, debiliorem: si verò ab aqua, aut grandine fortiorē. Significat autē secretionem in corpore humidam ac pituitosam factā esse, & in externam circumferentiā illapsam esse. Cōducit itaque huic & cursibus in omni vestitu vti multis, sensim augescētibz, vt quā maxime exudet. Itē deambulationibus ab exercitio multis citra prandium vti, & detracta ciborum tertia parte, ad dies quinque sensim adiciendo rursus exhibere. Si verò fortius videatur malum esse, etiā fomentis vti. nā per corporis cuticulā purgationem facere expedit, propterea quod in externa circumferentiā offensa ac læsio existit. Cibis verò vtendū est ficcis, acribus, austeris, meracis, & laboribus maxime siccantibus. Si verò quid horum luna patiatur, reuulsionem intro facere conducit, vtique vomitu ab acribus, & saluginosis, ac molli- bus cibis, cursibus autem circularibus celeribus, & deambulationibus velocibus. Vtendū & vocis exercitiis, & prædium auferendum, cibiq; detractiōe, ac rursus appositione, eodē modo vtendum est. Ob id autē intro reuellendum est, quia ad cavitates corporis offensa apparet. Si autem sol tale quid pati videatur, fortius iam malum est, & difficilior exigi potest. Oportet autem in vtranque partem reuulsionem facere, & rectis cursibus, & curuis, & circularibus vti, & deambulationibus, & aliis laboribus omnibus. Ciborum autē detractiōe, ac rursus appositione, eodē modo. deinde vomere, & rursus sensim cibos augere, ad dies quinque. Si verò serenitate existente premanur hæc, & debilia esse videantur, & præ

Sol, Luna, stellæ quid portendant in somno vti.

Quæ nutritio. Luna per somnū pati visa quid portendat.

Quid sol.

De Infomniis.

126

A & præ siccitate à circuitu suo impediri, periculum significat delabendi in morbum. Verum oportet labores detrahere, & diatæ humectiore ac molli vti, & balneis ac otio ampliori, & somno longo ac multo, donec malū sedetur. Si autem igneum ac calidum esse videatur quod se illis opponat, bilis secretionem significat. Si verò superata hæc dispareant ac euascent, periculum est ad mortē perueniēdi ex morbo. Si verò versa ac mutata hæc esse videantur, præsentē statum in fugā verti significant. Fugere autem ipsa celeriter, essēq; qui ea persequantur, periculū denuntiant futurę insanie hominis, si non curatus fuerit. Omnibus autē his conducit, vt veratro purgati, optimā victus rationem instituāt. sin minus, vt victu ad aquam tendente vtantur. vinū verò non bibant, aut omnino album, tenue, molle & aquosum. Abstineāt autē ab acribus, refecitibus, calfacientibus, ac saluginosis. Laboribus secundum naturā plurimis vtantur, & cursibus in vestitu plurimis. Frictio verò ne fiat, neque lucta, neque volutatio in puluere. Somnis vtatur mollibus, & in otio degat, exceptis laboribus naturalibus, à cœna deambulet. Bonum est & fomentis vti, à fomentis verò vomere, per triginta verò dies non repleatur. Quum autē repletus fuerit, bis in mēse vomat à dulcibus & aquosis ac leuibus. Quæcunq; autē ex his aliis aliō præ nulla necessitate errant, animæ turbationē quandam præ cura significant. Confert autem huic otium, & animū conuerti ad spectacula, maxime risum mouentia: quod si fieri non possit, C ad id ex quo ad biduum aut triduum maxime voluptatē capiat, & sedabitur. Sin minus, periculum est delabendi in morbum. Quæcunq; astra ex circumferentiā excidere videntur, suntq; pura & splendida, & vltra ac prorsum ferri videntur, sanitatē significant. Quicquid enim in corpore parum ex circuitu excernitur secundum naturā, à vespere in auroram: id ipsum rectē habet. Nam & quæ in vtre secernuntur, & quæ in carnē eructantur, omnia ex circuitu ac circumferentiā excidunt. Quæcunq; verò nigra & obscura sunt, & ad vespērā ac occasum ferri videntur, aut in mare, aut in terram, aut sursum, ea magis morbos significant. Et quæ quidē sursum feruntur, fluxū capitis significant. Quæ verò in mare, ventris morbos. Quæ in terram, tubercula maxime significant ex carne enascentia. His conducit terriam cibi partem detrahere, & à vomitu, ad dies quinque

Diversitatū somniorum observatio.

Pura videre astra quid portendat.

Hippocratis Liber

Quid puritas aeris.

Cum deus qui dat.

Quid pluvia serena.

Quibus diis supplicandum. Diversa visa.

quinque eandem rursus sensum adiiciendo exhibere, in aliis D autem quinq; diebus cibos omnes assumere, & vomitu facto, rursus eodem modo cibis sensum auctus exhibeatur. Quacunque verò ex his pura & candida in cælo hæere videbuntur, sanum esse significant, quia quod in hominem descendit ex æthere est. Tale autē videt anima, quale sanè descenderit. Quæ autem nigra fuerint, & non pura, neq; conspicua, morbum significat, non propter repletionem, neq; euacuationē: sed forinsecus inductum. Huic confert curibus circularibus velocibus uti, quo quā minima corporis colliquatio fiat, & spiritu quā densissimo vtens id quod inductū est excernat, à curibus autem deambulationibus celeribus vtendum est. Viſtus autem mollis & levis ad dies quatuor offeratur. Quicquid porrò à deo accipere quis sibi videtur purum, bonum est ad sanitatem. Significat enim ea quæ in corpus ingesta sunt pura esse. Quicquid verò huic contrarium videre quis putat, non est bonum. Morbum enim in corpus venisse significat. Oportet igitur velut priorem etiam hunc curari. Si quis se complui putet clementi cælo, aqua molli, & non valde madefieri, neq; vehementem tempestatem ingruere, bonum est, significat enim moderatum ac purum spiritum ex aere ingressum esse. Si vero vice versa, valde complui quis sibi videatur, & tempestatem ac turbinem esse, idque aqua non pura, morbum designat à spiritu qui in ipso est. Verum oportet etiam hunc simili diæta uti, & omnes hos paucos cibo ali. De significationibus quidem igitur astrorum sic indicare oportet, prouiderēque ac diætā statuere, & diis supplicare, in secundis quidem rebus Soli, Ioui celesti, Ioui possessori, Mineræ opulentæ, Mercurio, Apollini. In contrariis verò, diis malorum auersoribus, & terræ, & hercibus, quo mala ac graua omnia auertat. Caterum & hæc sanitatem præsignant. Nimirum ea quæ in terra sunt, acutè videre, & audire, & securè iter facere, & securè ac citra timorē currere, & videre terram leuē ac probè cultā, & arbores florentes, fructuosasq; ac satiuas, & flumina solito more fluentia, & aqua pura, neque copiosiore, neque pauciore quā conueniens est. Item fontes & puteos eodem modo. Hæc omnia sic visa, sanitatem homini designant, & corpus rectè habere, omnesque circuitus, & exhibitiones ciborum, ac secre

De Insomniis.

127

A ac secretiones, integras esse. Si verò quid his contrariū videatur, detrimentum aliquod in corpore significat. Et visus quidem ac auditus læsus, morbum circa caput significat. Itaque matutinis deambulationibus, itēq; à cæna pluribus vtendum est, ad superiorem diætā. Cruribus verò læsis, vomitibus reuellendum est, & lucta ampliore vtendū, vltra superiorem diætā. Terra autem aspera, carnem non puram significat, quare deambulationibus ab exercitiis pluribus vtendum est. Arborū verò sterilitas, seminis humani corruptionem indicat. Si igitur folia arboribus decidunt, ab humidis æfrigidis corpus læditur. Si verò floridæ sint arbores, verum infructuosæ, à calidis & siccis, hæc igitur per diætā frigescere ac humectare oportet, illa verò siccare ac callescere. Flumina autem non solito more fluentia, sanguinis circuitum significant, & auctiora quidem fluentia, excessum imminuta verò, defectum. Oportet itaque per diætā hunc quidem augere, illum verò imminuere. Non pura autem fluentia, turbationem significant, quæ à curibus circularibus & deambulationibus, corpore per densum spiritum moto, purgatur. Fontes verò & putei commoti cōspecti, status circa vesicam significant, quos medicamentis vrinam cientibus expurgare oportet. Mare perturbatum, ventris morbum significat, sed oportet aluum mouentibus, leuibusque ac mollibus expurgare. Terram aut domum moueri videre, sano quidem viro debilitatem significat, agrotati verò sanitatem, & ex præsentī statu transmotionem. Sano itaque transmutare diætā conducit, Itaque primū vomat, & rursus, vbi paulatim cibum assumplit, à præsentī enim diætā totum corpus mouetur, debili verò eadem diætā uti conducit. Nam corpus ex præsentī statu transit. Terram ab aqua aliqua aut mari inundatam videre, morbum significat, humiditate multa in corpore existente. Verum oportet vomitibus, & prandij detractione, & laboribus & sicco victu uti, deinde sensum adiiciendo, ac modico cibo renutrire. Sed neque nigram, neque combustam terram videre bonū est, sed periculum est de labendi in sortem ac lethalem morbum. Siccitatis enim excessum in carne esse significat. Verum oportet & labores detrahare, & cibos qui siccī & calidi, & acres ac vrinam cientes sunt: nutrireque; pitamā succo decocto, & omnibus mollibus ac leuibus

Medela.

Curfus fluminis per somnū visus quid velit.

Fontes, putei.

Motus terræ vel domus.

Terræ inundatio.

Terræ nigra perustaque somnium bonum non est.

Hippocratis Liber

Natatio
quid por-
tendat.

Vestis cal-
ciamen-
tiaq;
somnia.

Nigra.

Noua.

Mortui.

Corpora
formæ pe-
regina.

Comestio,
potatioq;
Carnis co-
mestio.

bus modicis: & potu uti aquoso, albo, copiosiore: & balneis
multis calidis, sed ieiunus ne lauet, molliter cubet ac dor-
miat, & in otio degat, frigus & Solem vitet. Supplicet autem
terra, & Mercurio, & Heroibus. Si verò in stagno, aut in ma-
ri, aut in fluminibus natare quis sibi videatur, nō est bonum,
humiditatis enim excessum significat. Confert autem huic
& diæta sicca, & laboribus uti, febricitanti verò id bonum est,
extinguitur enim caliditas ab humoribus. Quicquid porro
quis circa seipsum videt solito more fieri, ad naturam sui-
ipsius, neq; maius, neq; minus, bonum est ad sanitatē. Et ve-
stitum album indutū esse, & calciamentum pulcherrimum,
bonum est. Quicquid verò membris maius fuerit, bonū non
est, sed neque quodcunque tandem fuerit minus: & oportet
hoc quidem per diætā augere, illud verò minuire. Nigra
autem morbosiora sunt, & periculosa. Mollis itaq; oportet
& humectare. Noua quoque transmutationem significant.
Mortuos videre puros in vestibus albis, bonum est, & accipe-
re aliquid ab ipsis purum, bonum est. Sanitatem enim signifi-
cat corporum, & salubritatem ingestorū, à mortuis enim nu-
trimenta, & incrementa, ac semina fiunt. Hac autem pura in
corpus irrepere, sanitatem significat. Si verò contra quis vi-
deat ipsos nudos, aut nigris vestibus indutos, aut non puros,
aut aliquid accipientes, aut ex domo portantes, non est com-
modum. Morbum enim significat, quæ enim in corpus inge-
runtur, nocua sunt. Verum oportet cursibus circularibus &
deambulationibus depurgari, & alimento molli ac leui à vo-
mitu sensum nutriri. Quæcunq; verò formæ peregrinæ cor-
pora in somnis apparent, & hominē perterrent, ciborum in-
consecutorum repletionē, & secretionem, & bilis supernæ ac
infernæ eruptionem, & morbum periculosum significat. Ve-
rū oportet vomitum facere, & ad dies quinque cibos quam-
leuissimos non multos, neque acres, neque secos, neque cali-
dos sensum adiuciendo accipere, & laboribus naturalibus ma-
ximè uti, exceptis deambulationibus à cœna. Utendum e-
tiam balneis accalidis lauacris, & otio, Solem verò & frigus
vitet. Si verò quis per somnum edere aut bibere consuecos
cibos ac potus sibi videatur, inopiam alimenti significat, &
animæ tristitiam. Et si carnes robustissimas quis edere se pu-
tet, maximum alimenti excessum designat. Si verò debilis-
simas,

De Insomniis.

128

A simas, minorem. Quemadmodum enim id quod editur bo-
num est. Sic etiam id quod videtur. Cibus igitur detrahre
conducit. Nam alimenti excessum hoc significat. Sed & pa-
nes ex cafeo ac melle facti per somnum comesti, similiter si-
gnificant. Aquam autem puram bibere bonum est, reliqua Aqua po-
tio.
omnia nocua sunt. Quæcunque homo ex consuetis ac fami-
liaribus se videre putat, eæ animæ concupiscentiam signifi-
cant. Quæcunque verò fugit perterrefactus, sanguinem si-
sti ac præ siccitate coerceri significant. Confert itaque fri-
gescere ac humectare. Quum verò quis pugnat, aut pun-
gitur, aut ab alio ligatur, secretionem circuitui contrariam
corpori contigisse significat. Conducit igitur vomere, & at-
tenuare ac deambulare, & cibis leuibus uti, & à vomitu ad
dies quinque sensum renutrire. Quin & oberrationes & ascen-
sus in somnis visi, graui a significant. Fluminum transicio-
nes, & hostes armati, monstra formæ peregrinæ, morbum
aut insaniam significant. Confert itaque his qui talibus in
somnia vexantur, cibis modicis uti leuibusque ac mollibus,
interque vomitibus, atque sic sensum rursus ad dies quinque
cibum exhibere. Utendum & laboribus naturalibus multis,
præterquam à cœna, Calida lauacra, & otium, frigusque ac
Solem vitent. Qui igitur his quemadmodum conscripta
sunt utetur, vitam sanus deget, & inuenta est sanè à me hæc Inuentum
Hippocra-
tis.
ipsa diætā, quantum possibile est humano ingenio excogita-
re, diis auxiliantibus.

HIPPOCRATIS COI LIBER DE ALI- MENTO, IANO COR- NARIO MEDICO PHYSICO IN- TERPRETE.

Hunc Librum Galenus Hippocratis esse negat. Sed
tamen non alicuius plebei ac vulgaris hominis es-
se dicit, & fortassis ipsius Thessali. Quidam He-
rophilum autorem putant:

ALIM

Ciborum
vis.

Succorum
vis.

LIMENTVM & alimenti species, D
vnum & multę: vnum quidem, qua-
tenus vnum genus est. Species verò
humiditate ac siccitate finitur, & in
his formę, ac quãtitas est, & ad quę-
dam, & ad tot. Auget autem, & cor-
roborat, & incarnat, & assimilat, &
dissimilia facit quę in singulis sunt,
iuxta vniuscuiusque naturam ac fa-
ciendū adest. Assimilat autem pro viribus
geritur superatur, id verò quod prius
autem sit aliquando quidem prius, in
ut in super appositum, aliquando verò
dissolutum aut appositum. Destruit
in tempore & post tempus, id quod extrin-
sectum est, & per multum tempus o-
mnidē implicatum est, & propriam qui-
tatem, priore verò aliquando autem &
difficultas porro alimenti peruenit & ad
arterias, & in uerum, & in venam, & in ar-
teriam, & in pelliculam, & in pin-
nem, & pituitam, & medullam, & cere-
brinalem, & interanea, omnesque ipso-
riam in caliditatem, & spiritum, & hu-
mori verò & id quod hoc nutrit, alimen-
tum nutrimentum est, & quod nutrimen-
tū principium autem omnium vnum est, &
& idem finis est atque principium: &
alimento probē & malē distribuuntur.
prędicta sunt. Malē verò, quę con-
tra habent. Succī varij, & coloribus, &
in vtilitatem, & neque lęden-
tes, & multitudine, & excessu, & defe-
ctū aliquorum quidem, aliquorū verò non.
atem lædunt ac iuuant, & frigiditatem
facilem lædunt ac iuuant. Faculta-
tes sunt. Succī corrumpentes & totum
ecus ac intrinsecus, spontanei & non spon-
tanei, causę verò non spontanei.
Rursus

A Rursus autē causa, alia manifesta, alia obscura, & alia
possibiles, alia impossibiles. Natura omnibus subuenit. Ad
hanc verò forinsecus quidem cataplasma, Illitio, Vnguenti,
Nuditas & totius & partis. Caliditas & frigiditas, iuxta ean-
dem rationem & adstrictio, & ulceratio, & morsus, & corro-
sio. Intrinsecus verò & quædam ex prædictis, & suprà hæc
causa obscura, & parti & toti, & alicui & non alicui, excre-
tiones ventris secundum naturam, item vrinam, sudoris, sa-
liuæ, muci, vteri, iuxta hæmorrhoidas, verrucam, lepram, tu-
berculum, carcinoma, ex naribus, ex pulmone, ex ventre, ex
sede, ex cole, secundum naturam, & præter naturam, disci-
mina horum aliis iuxta aliam rationem, aliquando etiā ali-
ter. Vna natura sunt hæc omnia, & non vna. Multæ naturæ
sunt hæc omnia, & non vna. Medicina sursum & deorsum, &
neque sursum, neque deorsum. In alimento medicina, opti-
mum. In alimento medicina malum. Malum & optimū ad
aliquid. Vlcus, crusta, sanguis, pus, sanies, lepra, furfur, vlcera
capitis manantia, impetigo, vitiligo, lētigo, aliquando lædit,
aliquando prodest, aliquando neque lædit, neque prodest.
Alimentum, non alimentū. Si nutrire non potest, nomen est
alimentum, non opus. Opus & res est alimentum, nō nomē.
In pilos alimentum, & in vagues, & in extremā superficiem
intrinsecus peruenit. Forinsecus alimentum ex extrema su-
perficie, ad intima peruenit. Confluxio vna, conspiratio vna,
Consistentia omnia. Iuxta totius quidē corporis naturam
omnia, iuxta partem verò, partes in vnaquaq; parte ad opus.
Principium magnum ad extremam partē peruenit. Ex ex-
trema parte ad magnum principium peruenit, Vna natura,
esse, & non esse. Morborum differentia, in alimēto, in spi-
ritu, in calore, in sanguine, in pituita, in bile, in humoribus,
in carne, in pinguedine, in vena, in arteria, in nervo, muscu-
lo, pellicula, osse cerebro, medulla spinali, ore, lingua, stoma-
cho, suæ gula, ventre, intestinis, septo transuerso, peritonæo
membrana alium ac intestina amplectente, hepate, splene,
renibus, vesica, vtero, cure. Hæc omnia & singularim & par-
ticularim. Magnitudo ipsorum magna, & non magna. Si-
gna, titillatio, dolor, ruptura, mens, sudor, vrinarum subdū-
gna, quies, iactatio, visus, imaginationes, morbus arquatus, sin-
gultus, morbus comitialis, sanguis integer, somnus, & ex his

**Causa va-
ria.**

**Causa non
semper pa-
ter.**

**Medicina
varia.**

Alimētum.

**Mira & bre-
uis discursio
membro-
rum.**

**Signa lan-
guinis.**

r
&

Signa ob-
seruanda.Varietas
consideran-
da.

Pulmo.

Alimenti
principiū.
Venarū se-
des & arte-
riarum.Lac.
Vinum.Sanguis va-
riat.

& ex aliis naturalibus, & quæcunque alia huiusmodi ad de-
trimentum & vtilitatem procedunt. Labores totius & par-
tis. Et magnitudinis signa, alterius ad maius; alterius ad mi-
nus, & ab utrisque ad maius, & ab utrisque ad minus. Dulce
non dulce, dulce ad potetiam, velut aqua. Dulce ad gustum,
velut mel. Signa utrorumque, vlcera, oculi, & gustus, & in his
magis & minus. Dulce ad visum, & in coloribus, & in aliis
mixturis. Dulce magis & minus. Raritas corporis ad perspi-
rationem, quibus amplius aufertur, saniores sunt. Densitas
corporis ad perspirationem, quibus minus aufertur, morbi-
diores. Qui probè perspirant, debiliores & saniores sunt, &
à morbis facile reconvalescunt. Qui malè perspirant prius-
quam ægrotent, fortiores sunt. Vbi autem ægrotant, diffi-
cilis à morbis reconvalescunt. Hæc autè & toti & parti. Pul-
mo contrarium corpori alimentum trahit, reliqua verò o-
mnia idem. Principium alimenti spiritus, nares, os, guttur,
pulmo, & reliqua respiratio. Principium alimenti & humi-
di & siccī, os, gula, venter. Verum antiquius & primordiale
alimentum, per abdomen umbilicus. Radicatio venarū he-
par. Radicatio arteriarum cor, ex his aberrat in omnia sati-
guis, & spiritus, & color per hæc meat. Vis vna & non vna,
qua omnia hæc & alia gubernantur, alia quidem ad vitam
totius & partis, alia ad sensum totius & partis. Lac nutritio-
rum, quibus videlicet secundum naturam alimentum est, a-
liis verò non. Aliis autem vinum alimentum est, & quibusdā
non alimentum. Et carnes, & alia multæ alimēti species, &
iuxta regionē & iuxta consuetudinē alunt, partim ad aug-
mentum, & ad esse, partim ad esse solum, velut in senibus.
Quædam verò supra hæc, etiam ad robur. Dispositio Athle-
tica non est à natura. Habitus sanus melior in omnibus. Ma-
gnā est res quantitas ad vires solerti ratiocinatione adopta-
ta. Lac & sanguis alimenti sunt redundantia. Circuitus ad
multa consoni sunt, ad fortū cūsq; alimentum. Rursus
autem sursum repit in lac, & in alimentum, & ad infan-
tem. Viuificantur non animalia, viuificantur animalia. Vi-
uificantur partes animalium. Naturæ omnium nullo docto-
re vltæ sunt. Sanguis alienus vtilis. Sanguis proprius vtilis. Sa-
guis alienus nocivus. Sanguis proprius nocivus. Humores
proprii nocivi. Humores alieni nocivi. Humores alieni con-
ducibiles

ducibiles. Humores proprii conducibiles. Consonans disso-
nans est. Dissonans consonans est. Lac alienum bonum. Lac
proprium nocivum. Lac alienum nocivum. Lac
proprium commodum. Cibus iuuenibus facile ac leuiter pu-
trefactus. Senibus verò ad summum transmutatus. His qui
in vigore ætatis consistunt impermutabilis. Ad figuratio-
nem, soles triginta quinque. Ad Motum, septuaginta. Ad
perfectionem, ducenti & decem. Alij tradunt. Ad formam,
quadragesima quinque, ad motum, septuaginta sex, ad exitū,
ducenti & decem. Alij sic. Ad formam, quinquaginta,
ad primum saltum, centum, ad perfectionem, trecenti.
Alij sic. Ad discriminationem, quadragesima, ad transitum,
octoginta, ad elapsū, ducenti quadragesima. Non est, &
est. Gignuntur autem in his & plures & pauciores, secun-
dum totū, & secundum partes. Non multo autem plures aut
pauciores, pauciores verò tot. & quæcunque alia his similia.
Osfium alimentum ex confractione. Naso bis quinque. Quota of-
sum coale-
scentia.
Maxilla & clavicula, & costis duplicia, cubito triplicia. Tibiæ
& brachio quadruplicia, femori quintuplicia. Et si quod
in his plus aut minus potest. Sanguis humidus & sanguis
solidus. Sanguis humidus bonus. Sanguis solidus malus.
Sanguinis
alia varia-
tio.
Ad aliquid omnia mala & bona sunt. Via sursum deor-
sum vna. Potentia alimenti melior quàm moles. Moles ali-
menti melior quàm potentia. Et in humidis & in siccis de-
trahit & apponit idem, & alteri quidem aufert, alteri verò
apponit idem. Venarum pulsationes, & respiratio spiritus,
iuxta ætatem, & consonantia & dissonantia sunt, & morbi
& sanitatis signa, & sanitatis magis quàm morbi, & morbi
magis quàm sanitatis. Alimentum enim etiam spiritus est.
Humidum alimentum magis facile transmutatur quàm
siccum. Siccum alimentum facilius transmutatur quàm hu-
midum. Alimentum quod ægrè alteratur, ægrè consumi-
tur. Quod facile apponitur, facile consumitur. Et quicquid
veloci appositione opus habent, his humidum ad reficiendas
vires medicamen optimum. Quicunque verò adhuc velo-
ciori indigent, per olfactum. Qui autem tardiore appositio-
ne opus habent, solido alimento vtantur. Musculi solidiores
ægrè magis quàm alia colliquescent, excepto osse & nervo,
Quæ denudata sunt, ægrè transmutantur, & secundum ge-
nus

nus ipsa seipsis fortiora sunt quam pro re ipsa: propterea ipsa seipsis agrius colliquecunt. Pus ex carne, purulentum ex sanguine, & ex alia humiditate. Pus ulceris alimentum. Pus alimētum venarum, arteriarum. Medulla alimentū ossis, propterea callo obducuntur. Facultas & potentia omnia auget & nutrit, & germinare facit. Humiditas alimentū vehiculum est.

HIPPOCRATIS

COI LIBER DE HUMIDO-

RVM SIVE LIQVIDO-

RVM VSV, IANO CORNA-

RIO MEDICO PHY-

SICO INTER-

PRITE.

*

Aqua.

Oculorum medela.

QVA potabilis, saluginosa, mare. Potabilis quidē in officina medica optima. Nam & ferramentis & aramentis optima, & medicamentis plurimis inueteratis cōmunissima. Verū ad corpus nosse oportet, quod hæc aut madesfacit, aut frigesfacit, aut calfacit. Aliter verō nulli commodat, aut detrimento est potata. Vbi modica potabili in spongia vteris, optimum oculis est. Cutis ipsa supernē exulceratur calidæ asperione. Fomētum corporis totius aut partis. Cutis duræ mollitio, distente laxatio. neruorum, carniū, humorum sub cutem effusio, sudoris secretio. Humectare proluione, velut nares, vesicam, flatus. Incarnare, attenuare, liquefacere, minuire, colorem reuocare, colorem dispergere. Sominiferum & in caput, & in alia, conuulsionum, tensionum, mitigatiūm dolores stupefacit auris, oculorum, & quæcūq; talia, frigida calfacere, velut pīx vlcibus, præterquā a quibus sanguis erumpit, aut erupturus est, fractis, luxatis, reliquis quibus linteola sunt medicus, Capitis grauitati. Moderatio in vno quoq; ne ultra

torq

A torqueamus, velut calida corpori, ex excessu in vtranq; partem, vt ab vtraque non aberret, coniectatione ex detrimento, aut inuiti facta, velut in tepida. Oportet enim detrimētis aut vtilitatibus etiam si sint vti, vsquequo iuuent, aut donec lædant. Madesfactio itaque & humectatio, debile quid est. Frigesfactio verō & calfactio, forte; velut ex sole.

Verū frigida calida existens, velut potabilis aqua, debile quid est. Calida autem ne vltius pergat, vt vrat. Indicat autem de his ipse agrotus, exceptis mutis, aut leuiter syderatis, aut stupefactis, aut velut in vlcibus perfrigeratis, aut nimio dolore vexatis. his enim hæc sensu non percipiuntur. Nam nō sentiunt hi perusti. Itēq; profunda ac magnæ luxationes. Iam verō etiam pedes deciderūt perfrigerati, ex calidæ perfusione. Sed his corpus perfusi iudex est, similiter etiam frigida, Harum aut vtrarumq; paucitas, debile quid est. Multitudo verō, forte. veruntamen finire oportet, donec fiat id cuius gratia fiunt, antea verō quam postremū fiat, cessandum est. Harum porrō vtraque lædit, & calida quidem

amplius ea vtentibus has læsiones inducit, carniū efformationem, neruorum debilitatem, mentis stuporem, sanguinis eruptiones, animi deliquia hæc ad mortem. Frigida verō conuulsionem, tensionem, nigrores, rigores febriles, Medicritas quidem extra noxam est. Reliqua verō lædunt ac pro sunt, velut relatū est. Voluptatibus, & iucunditatibus, & doloribus ac molestiis, prout singula ex ipsis conueniunt, ita sani apparent. Corpus regi ac velari aduetum, quicquid insuetum est, quicquid longissimē a familiari calore abest, & peregrino frigori propinquissimū, id ipsum auersatur: & propterea sanē calida gaudet, & ferre potest. Cerebrum & quæ ab hoc oriuntur, frigida quidem tristantur, calida verō gaudent, si sanē frigidius & solidius a natura fuerit. Propterea ossibus, dentibus, neruis frigida inimica, calida verō amica, quia ab illa conuulsionem, tensionem, rigores febriles, quæ sanē frigida facit, calida verō sedat. Ob id etiam a calida voluptates, & illecebræ, a frigida verō dolores & auersationes. Idēque spina, pectus, dorsum, præcordia, magis frigida aggrauantur calida verō gaudent, & ferre ipsam possunt. Propterea sanē spina, pectus, dorsum, præcordia, contraria per-

pessa sunt, quia sunt cōtraria. propterea sanē in hoc loco an-

Madesfactio.
Frigesfactio.
Calfactio.

Calida copiosius vteris quid patitur.

Ossibus dentibus neruis frigida inimica.

1 3 xieta

xietatem ex calida abortam, frigida sedat. propterea sanè
frigida potu gaudet, propterea sanè cibus calidis delectatur.
propterea sanè & in animi deliquis frigida extremis parti-
bus affundere prodest. Quod autem posteriores partes cali-
dam magis sufferunt quàm anteriores, quæ relata sunt in cau-
sa sunt. Quod verò etiam frigida, rectè habet. Nam & extre-
mæ partes anteriores sunt, & regi non adluctæ: velut etiam
interna pars se habet ad externam. Cogitandum autem quod
vtraque in vnoquoque corpore potior est externa cute, quæ
& sibi ipsi, & nervo sanguineo cõtina ac coherens, eo quod
extrâ proprium calorem, in externo frigore est, ab vtriusque
frequenter superatur, & vtriusque frequenter opus habet, fre-
quentius autem calida ad voluptatem. Perpetiuntur autem
& extremæ partes tale quid, quare citò multa percipiunt, tar-
dè autem primùm in attolluntur. Et venæ quoque alia prius
alia posterius. Atque sic omnia apparent, & vbi frigesunt
extremæ partes, & vbi calefiunt, in vasorum euacuationibus
in animi deliquis. Et iuxta rationem meritò etiâ venas se-
quantur, ea quæ ab his eueniunt. Et calefacit primùm calida
velut in manibus, internas partes. At vlcerâ calida gaudent
ex confesso, quia regi adlucta sunt. Meritò itaque altera gra-
uatur. Meritò igitur & ipsa venæ, quia sunt in calido. Meritò
etiâ ipse thorax, & ventriculus ipse à frigida superatus, mor-
lestè fert, & mortem minatur, quia maximè desuetus est. Va-
rùm plurimum abest ab eo ut patiat: propinquissima au-
tem inter se sunt, egere, & pati. Meritò igitur frigida potu
delectatur. Et sic cõsentiunt inter se omnia hæc. Quod verò
omnia desquamata & ambusta in superficie, non valde regi
adlucta, maximè frigidam molestè ferunt, par est. Citissimè
enim superatur. Et profundissima si superetur, maximè vtri-
que grauentur. deinde etiâ natura nervosa participant. Quo-
niam imus venter calida delectari videtur, considerandus: To-
cus est, & postea extremæ partes, & vesica, & genitales par-
tes, & virilis membri glans natura frigidior est, quâ quis pu-
tat. Sursum enim non deorsum exilit caliditas: & propterea
calida delectatur. Considerandum etiam, quod post calidam
frigescit corpus magis perfrigeratum, post frigidam verò re-
calescit magis cõtrariū: velut etiâ aqua frigefacienda & cale-
facienda sunt, propter tenuitatem. Et quod post calidâ durefcit
corpus

Corpus fri-
gescere ma-
gis post.

A corpus magis refectatur, velut oculi post frigidam. Altera
enim similis est aerì ambientis, altera nō. Mare pruriginosus,
& qui ab acerbis humoribus vellicatur prodest, ut & lavens,
& foucant ex calido. Qui verò nō adlucti sunt, aliquantum
laxantur. Verum ad vlcerâ, & ambusta, ac desquamata, &
quacumque talia, contrariū est. Aptum est autē puris. Bonum
est & ad attenuandum, & ad piscatorum vlcerâ. Hæc enim
neque suppuratur, si nō vellices: & ad vlcerâ cuniculosa, & de-
pascencia proserpendo sedat ac sistit, velut sal, salugo, ni-
trum. Omnia autē hæc si quis parum vtiatur, irritat: si exco-
leat, bona sunt. Melius autē est calidum ad plurima. Ace-
tum ad corpus & articulos, simile est mari, & potentius, ad
B perfundendum & ad fomentū: & ad vlcerâ recens vulnera-
tis, & ad sanguinis grumos, vbi nigredines sunt in pudendis,
collurio est ad aures, & ad dentes. Calido autem hæc sunt,
& alia, sed & ex tempore coniecturâ facere oportet. Eliquat
velut sal, & ut alia quæ impetigini, leprosis ac vitiliginibus
conducunt, affusum ad calidū solem, maximè verò conducit
vnguibz leprosis. Superat enim post tempus, verrucas for-
micarias attenuat, & sordes in auribus sanat. Mollit autem
& corpus, & multos alios locos, si nō odor offenderet, & ma-
ximè mulieres. Valuerit & ad podagram, si non corpus vul-
neraretur. Eadem etiâ sex aceti facit. Vinum dulce ad diu-
turna vulnera commodum est assidue vti. Sed & ad me-
dicamentorum potionem. Austerum autem & album, & ni-
grum vinum, frigidum ad vlcerâ commodum est, frigidum
propter caliditatem. Lanæ quæ frigiditatis gratia, aut per-
funduntur, aut induuntur, aut intinguntur, aquam frigidis-
simam postulant. Quæ verò adstrictionis gratia, vinum ni-
grum etiam lanas aspergere potest, velut etiam betarum fo-
lia, aut lincola intinguntur, in plurima quibus adstrictio
inest, velut sunt hedera alba folia, & quæ acerbiora sunt,
quæ friabiliora, velut hedera & rubus, rhus coriariis, saluiæ:
& in ea quæ molliore oportet, velut farina cocta. Aqua fri-
gida prodest papulis rubicundis, quales alia atque alia par-
te sublata erumpunt, quales per splenia attractoria emer-
guunt. In carnosissimis verò & tenera carne præditis subrubicun-
de sunt, nigris autē rotundæ, dothienes hoc est furuncu-
li appellatæ, & quales in ipsa calidis laueris oboriuntur, &
mulieribus

Acetū quæ
vim ha-
beat.

Vinum dul-
ce,

Aqua fri-
da.

Tumores
articulorū.

Calida.
Frigida.

mulieribus ex mensium sub cutem recurfu sunt, & ab irritamentis cutis, aut insolita vestimentorum asperorum gestatione, & ex sudoris exitu, aut ubi quis ex frigore, derrepente ad ignem, aut calida lauacra accessit. Nam si hac posterius fecerit, nequaquam amplius erumpunt. Alinquit quæ ex frigore sunt, aut quæ exasperantur instar milij, deinde exulcerantur, eas frigida lædit. Calida verò prodest. Tumores in articulis, & dolores sine vlcere, ac podagricos, & conuulsa, plurima ex his frigida multa affusa leuat ac extenuat, & dolorem torpescit. Topor autē moderatus, dolorem soluit. Sed & calida aqua attenuat ac molliat. Podagricis, resolutis, ante ac retro distentis, conuulsis, talia accedunt, distentiones, tremores, leues siderationes: Talibus laxatis, claudicationes, torpores, vocis interceptiones, ad talia, excretiones per infernas partes suppressæ. Cauendum autē est in frigida vsu, ne modum excedamus. Articulos induratos, aut ab inflammatione aliquando obortos, aut à distortionem, operæ precium est sanare, aqua calida in vtricumque infusa.

Manū deligare, & oculos lachrymas lenire, ita ut ad acres stillamentum leue infundat quis, ut ne saluginosa contactu lædat. Et folliculis vlcibus oculorum elotio prodest, & repletio ad naturam reducens. Calida oculis cōuenit, doloribus, suppurationibus, lachrymis mordacibus, siccis omnibus. Frigida doloris exortibus, valde rubicundis, & qui collectiones tuberculorum iuxta venas habere solent, qualia sunt vlcuscula capitis manātia, circa thoracem, & alia durā. Verūm podici & vtero non valde comoda est, neq; sanguinem in frigore mingentibus. Vlcibus quidē frigida mordax, cutem obdurat, dolorosa non suppurari facit, liuefacit, nigrefacit, rigores febriles facit, conuulsiones, ante ac retro distentiones. Quandoq; verò in hac distentione, sine vlcere iuueni carnosum, media ætate, multa frigida aqua effusio, caloris reuocationē facit. Calor autem hæc soluit. Callida suppuratoria est, non in omni vlcere, maximum signū ad securitatem, cutem molliat, attenuat, dolorem eximit, rigores, conuulsiones, ante ac retro distentiones lenit, capitis gravitatem soluit, plurimum autem conducit ossium fracturis, magis autem denudatis, & ex his maxime his qui in capite vlcera habent, & quæcunque præ frigore, aut moriuntur, aut

A aut vlcerantur: itēque in vlcerationibus voluntariis ac involuntariis, qualia sunt desquamata: herpetibus serpendo adedentibus, denigratis aut in gingiuis, aut in aure, aut in sede, aut vtero. His omnibus calida amica est ac iudicatoria. Frigida verò inimica & occidēs, præterquam in quibus sanguinem fluxurum esse timor est. Atque hoc modo vtendum est liquidorum perfusionibus, inunctilium illitionibus, foliorum impositionibus, aut linteolorum cataplasmatibus, quæcunque aut frigiditate, aut caliditate profunt, aut nocent.

HIPPOCRATIS

COI LIBER, DE HUMORIBVS IANO CORNARIO MEDICO PHYSICO INTERPRETE.

Genuinum Hippocratis librum hunc esse Galenus dicit. Verum quadam insunt ad extremam distentione breuitatem contracta: quadam rursus vlcera modum extenta.

MPETVS & ferocitas humorum, ubi non reciprocatio humorum est, velut fororum, humorum ducendus est quæ repit per conuenientes ac commodas regiones, exceptis his quorum maturitas tempore contingit. Maturationes extra aut intro repunt, aut aliò quò oportet. Cautio, infinita magnitudo, experiendi difficultas, pilorum nuditas, viscerum vacuitas, infernis repletio, supernis alimentum, mutatio sursum, mutatio deorsum. Spontanea sursum & deorsum, quæ profunt & lædunt. Cognata species, regio, mos, ætas, tempus, constitutio morbi, excessus, defectus. Quibus quantum deficit, aut non, medela,

Difficilis
humorum
dissertatio.

Consideranda medico.

de la, declinatio, deriuatio, in caput, in obliqua, quā maximē d
reperit, aut reuultio in supernis deorsum, in infernis sursum,
aut siccitate, aut aliquibus inferna, aut aliquibus superna, aut
eluitur, aut quibuldam mitigabitur humores effusi ne in-
trō reuellantur, sed secretiones siccantur. Turbatio, infusio
per sedem, pelluium, quibus abscedit ad sedem, unde exol-
uitur aut medicamentum, aut vlcus, aut humor aliquis com-
pactus, aut eruptio pustulosa, aut flatus, aut cibus, aut ani-
malculum, aut aestus, aut alia quaedam affectio. Confide-
randa haec, spontanea desinentia, aut velut ab exustione ex-
citata bulla, in quibus qualia laedunt aut profunt. Figura,
motus, electio, & rursus subidentia, somnus, vigilia.

Quae facienda, aut impedienda, cito assequi. Caligatio
per vomitum, inferne por exitum, aut sputum, mucum,
tussim, ructum, singultum, flatum, vrinam, sternutationem,
lachrymas, pruritus, euulsionē, contactus, sitim, famem, re-
pletionem, somnos, labores, ocium, corpus, mentem, discipli-
nam, memoriam, vocem, silentium, vteri purgationem.

Quae supernē erumpunt actorquent, pingua, intemperata
ac meraca, spumosa, calida, mordacia, aruginosa, varia-
rumentosa, faculenta, cruenta, flatu expertia, cruda, cocta,
sicca. Quae cūque circumfluunt, ferendi facilitatem cōtem-
plari oportet, itemque difficultatem, priusquam periculum
veniat. Item quae sedare nō oportet, maturatio, descensus eo-
rum quae infra sunt, redundātia & fluctuatio eorum quae su-
pra, & quae ex vteris, & in auribus sordes, concitatio ac per-

Tormētum
vmbilici.

Quanta sit
hæc obser-
uatio vide-
re.

mixtio, apertio, euacuatio, calfactio, perfrigeratio, intrinse-
cus, forinsecus, horum quidem, horum verō non. Quum in-
fra vmbilicum fuerit id quod torquet, tandem & mollescit
tormentum. Vice versa, contra. Quae per aluum egeruntur quae
reperunt, non spumosa, matura, cruda, frigida, fortida, siccā, hu-
mida. Quae olfactum malē afficiunt. Sitis quae ptiis non
adluit, neque aestus, neque alia causa. Vrina, nasi humectatio,
lactationem. Siccitatem, & non esse contractum ac are-
factum, & spiritum turbulentum, praecordia, extremitates,
oculos male affectos, coloris transmutatio. Pulsus, frigiditas,
palpitationes, cutis durities, nervorum, articulorum, vocis
mentis, figura voluntaria, pili, vngues, facile ferre, aut non
qualia oportet. Signa haec. Odores corporis, oris, auri-
auris,

Auris, flatus, vrina, vlcus, sudoris, sputi, nasi. Corpus (alsugi-
nosum, aut sputum, aut nasus, aut lachryma, aut alij humo-
res. Penitus similia, iuuantia, laedentia. Insomnia qualia
videat, & in somnis qualia faciat, ac acutē audiat, & obedire
paratus sit animo, an magis fortia sint ac plura quae com-
moda sunt ac seruant, quā alia, an sentiant omnia omni-
bus, sensibus, & ferant, veluti odores, sermones, vestitus, figu-
ras, & huiusmodi patienter, quae sanē & sua sponte compa-
rentia profunt, & quando etiam talia iudicationē inducunt.
Item tor, & talia, veluti sunt flatus, vrina, qualis, & quanta, &
quando. Quae verō contraria sunt, auertere, ipsiisque aduer-
sari. Quae propinqua & communia sunt affectionibus, pri-
ma & maximē affiguntur. Constitutionem autem ex primis
incipientibus, quicquid tandem excernatur ex vrinis, qua-
lescenti fuerint, & qualis sit corporis collapsio, coloris im-
mutatio, spiritus imminutio, & reliqua cum his visus ra-
tiones. Scire etiam oportet an similia sint quae decedunt,
transitus, vrina, per vteros, sputa, per nares, oculi, sudor, ex
tuberculis, ex vulneribus, ex pustulis, quae sua sponte, quae
arte. Quod similia sunt inter se omnia quae iudicant, & quae
profunt, & quae nocēt, & quae perimunt, quo haec quidem fu-
giens auertat, illa verō accersat, & ducat, ac suscipiat. Sed &
alia eodem modo, cutis, extremitatum partium, praecordio-
rum, articulorum, oculorum, oris, figurarum, somniorum,
qualia indicant, & quando, talia machinari. Insuperque qui
tales abscessus fiunt. Qualia profunt cibis, potibus, odoribus,
visu, auditu, cogitatu, secretionibus, humoribus, calefactio-
ne, frigefactione, siccitatibus, humectando, siccando, vnguen-
tis, illitionibus, cataplasmatis, emplastris, insperfectionibus, de-
nique & epithematis quae imponuntur. Figura, defrictio,
oratio, labor, ocium, somnus, vigilia: spiritus supernē, in-
ferne, communibus, propriis, arte paratis. In exacerbatio-
nibus neque praesentibus, neque futuris, neque pedum frigi-
ditate, sed in declinante deorsum morbo. In exacerbationi-
bus per circuitus feotibus, ciborum oblationes danda non
sunt, neque cogere oportet, sed auferre de appositionibus an-
te iudicationes. Quae iudicantur, & iudicata sunt integrē,
neque mouere oportet, neque nouare, neque medicamentis,
neque aliis irritamentis, sed sinere. Concocta medicamentis
aggregi

Quae per
exordia di-
gnoscenda.

Hæc eadē
in Apho-
rismis di-
xit.

aggredi oportet, & mouere non cruda, neque in principiis, si non turgeant. Multa verò non turgent. Quæ ducere oportet: quò maximè repunt per conuenientes locos, eò ducere oportet. Quæ prodeunt non multitudine aestimare oportet, sed quadiu prodeant qualia oportet, & facile ager ferat. Vbi verò opus est, debilitare etiam, aut animi deliquit inducere oportet, donec hoc feceris, cuius gratia hoc fit, interim aliò vertere, aut siccare, aut humectare, aut reuellere, si sufficiat ager, id quod ex his coniectabis. Sicca quidem calida erunt, humida verò frigida. Quæ verò aluum mouent, plerumque

Concusio-
nes & de-
cretoria quæ
sunt.

contraria. Hæc imparibus diebus, sursum, si & circuitus, & constitutio talis sit ex exacerbationibus. Fiunt autem plurima paribus diebus, deorsum: sic enim & sua sponte profunt: si non circuitus faciant exacerbationes in paribus. In talibus autem, in paribus sursum: in imparibus deorsum. Tales autem pauci sunt. Et tales constitutiones etiam difficilius iudicantur. Quin & vltius tempore progressa sic fieri necesse est, velut ad decimam tertiam, ac decimam quartam diem. Decimam tertiam quidem deorsum, decimam quartam verò sursum. Ita enim ad iudicationem conducit. Et quæ ad vigetiam.

Cæterum quæ infrà prodeunt, multum purgare oportet, & hæc non propè iudicationem, sed longius ab ea. Raro autem in acutis, multa ducere oportet, in deaffectis, totum. In febris ad articulos, & circa maxillas maximè abscessus fiunt, propè sanè dolores vniuscuiusque, ad supernam partem magis & in totum. Si verò lentus fuerit morbus & deorsum tendens, infernè etiam abscessus fiunt. Maximè autem pedes calidi, infernè significant: frigidi supernè. Qui verò ex morbis se erigentibus statim in manibus aut pedibus dolores fiunt, in his abscessus contingunt. Sed & si quid doluerit quis antea quàm ægroteret, ad eas partes firmatur. Quemadmodum

Perinthus.

etiam tussientibus & anginosi in Perintho. Faciunt enim rufes abscessus, velut etiam febres. Iuxta eandem rationem contingit ab humorum aut corporis colliuatione & frigiditate. Proinde nosse expedit, in quibus temporibus humores florent, & quales in singulis morbos faciunt, & quales in vnoquoque morbo affectiones: & reliquum corpus ad quem morbum maximè natura repit: & quale quid splen intumescens facit. Horum sanè & natura, & ferme colores deterio-

Humorum
obseruatio.

Lienosi
quid pa-
uantur.

res sunt, & corpora tument. Et si quid aliud est, in his exercere se prodest, velut est animi intemperantia circa cibos ac potus, somnum, vigilias, aut ob amores quosdam, velut reseruarum, aut propter artes, aut propter necessitates: tolerantia laborum, & quorum ordinata est, aut inordinata: Mutationes ex qualibus ad qualia: ex moribus animæ industria, aut querens, aut meditans, aut videns, aut dicens, aut aliud quid, velut tristitia: iracundiæ, cupiditates, quæ ex casu contingunt. Molestiæ animi aut per oculos, aut per auditum, velut etiam corporum, Molis quidem ad seipsas attritis, dentes stupefunt: Ambulanti verò circa cauum locum, crura tremunt: quum autem quis manibus ea quibus opus habet leuat, hæc tremunt: Serpens de repente conspectus pallorem cum virore inducit. Timores, pudor, mæror, voluptas, ira, aliæque huiusmodi quomodo obediunt. Vnicuique autem pars corporis ad actionem pertinens in his obedit. Sudores, cordis palpitatio, & eiusmodi potentia. Quæ extrinsecus profunt aut nocent, vinctio perfusio, illitio cataplasmatum vsus, deligatio lanarum & talium rerum: & internæ partes talibus obediunt, non solum externæ his quæ intro assumuntur: Sed & quæ in lanis ab ouili succidis adhibentur, & quod à rege nomen habet cuminum, videntibus & olfacientibus. Quæ de capite ducunt, turbant, sermones, vox, & huiusmodi, mamma, genitura, vterus, & quæ signa in ætatibus, & in suffocationibus, & tussi, & quæ ad testiculos. Quemadmodum arboribus terra, ita animalibus ventriculus: & nutrit, & calefacit, & frigefacit. Frigefacit, dum euacuatur, calefacit, dum impletur. Quemadmodum terra stercoreta hyeme calida est, ita etiam ventriculus. Arbores corticem tenuem siccum habent, intrinsecus autem carne sicca, sanè, non putrida, diuturna. Ita & ex animalibus testudines, & quicquid eiusmodi est. Aetatibus, temporibus, annis, similia animalia, non deteruntur si moderatè melioribus vtantur. Quemadmodum hydria quod recens est transmittit, quod inueteratum retinet. Sic & ventriculus transmittit alimentum, & fecem retinet, velut vasculum. Modi morborum hi sunt, partim quidem cognati sunt, de quibus interrogando discere oportet: partim à regione, familiares enim sunt per multas, & multi ipsos noscunt: partim ex corpore, & victus ratione,

Molis colli-
se dentes
molestant.

Quæ cru-
ræ tremo-
rem, & pal-
lorem fa-
ciunt.

Quæ foris
vel intus of-
ficiant.

Terra sata,
vêtricus
animalia
nutrit.
Vêtrici
qualitas.

Quid ani-
malia tuca-
tur.

Morborum
natura.

Morborū
quorundā
caussa.

Bilis per
aetate quid
faciat.

Ventorum
qualitas.

Magna ven-
torum ca-
terarūq;
rerum ob-
seruatio.

tionem, ac temperiei constitutione, aut à temporibus. At re-
giones ad tempora male dispositae, tales morbos pariunt, quali
tempori similes fuerint, Verbi gratia. Inequalis calor aut fri-
gus eadem die quum talia fuerint, morbos autumnales fa-
ciunt. Et in aliis temporibus secundum rationem, alij ab
odoribus cœnolis aut palustribus: alij ab aquis, calculosi, sple-
nici: alij à ventis bonis & malis incipiunt. Qualia verò sunt
tempora tales erunt etiam morbi, & constitutiones ex ipsis.
Si tempora tempestiue, & ordinatè se habuerint, morbos iu-
dicatu faciles faciunt. Vernaculi autem temporū morbi iu-
dicant mutationes, & prout euariauerit tempus, similes aut
dissimiles erunt morbi, qui in hoc tempore oriuntur. Si verò
similiter procedat, eiusmodi quoque fuerint morbi, & ad ta-
lem modum tracti, veluti est morbus regius autumnalis. Fri-
gora enim ex caloribus, & calor ex frigore. Et si aestas biliosa
fiat, & bilis aucta intus relinquatur, etiam aliquantum sple-
nici fient. Quum igitur & ver sic processerit, etiam vere fit
morbus regius. Proximus est enim hic motus temporis, iuxta
hanc speciem. Quum verò aestas fiat verisimilis, sudores in
febris, & febres faciles, & non peracutae, neque linguis ob-
aridae fient. Si verò hybernū fiat ver, & postremum hyemis
tempus, hybernū etiam morbi, & tussis, & peripneumonies, &
anginae. Et autumnus si non in tempore ac de repente hyber-
narit, non asiduè, tales morbos facit, eo quòd non in tempo-
re incepit, sed inaequaliter fit. Quapropter etiam tempora à
iudicatione aliena ac inconstancia sunt: quemadmodum e-
tiam morbi, si prae-rumpant, aut prae-excernantur, aut intus
relinquātur. Recidivas enim etiam tempora faciunt, quem-
admodum & morbos ita inducunt. Itaque insuper confide-
randum est, quomodo habentia se corpora tempora susci-
piant. Austri auditum grauant, caliginem inducunt, caput
grauant, torpidi sunt, dissoluunt. Quum hic praeualuerit, ta-
lia in morbis patiuntur, vlcera glabra, maximè os, puden-
dum, & aliae partes. Si verò aquilo, tussis, faucium affectio-
nes, ventres duriore, vrinae difficultates, horrores, dolores la-
terum ac pectoris. Quum hic dominatur, tales morbos ma-
gis expectare oportet. Si magis redundauerit, ad squalores
sequuntur febres itemque ad pluias, ex quilibet tandem
redundantia transmutatae fuerint, & quomodocumque ha-
bentia

Abentia se corpora ex alio tempore suscepint, & quocumque
tandem humore in corpore dominante. Caterum siccitates
& austrinae sunt, & aquilonares. Differunt enim & alia hoc
modo. Magnum enim, & hoc est. Nam alius in alio tempore
ac regione magnus est. Veluti aestas bilem parit, ver & aquil-
onem, reliqua prout singula. Mutationes maximè parit mor-
bos, & praesertim maximas: & in temporibus magna mutatio-
nes, & in aliis. Quaedam sensim lente progressi sunt. Tem-
pora huiusmodi sunt securissima, velut etiam dietae, & frigus,
& calor maximè sensim facto progressu. Et atates sic trans-
mutantur. Naturae quātum ad tempora attrinet, alia ad aesta-
tem, alia ad hyemem, bene aut male dispositae sunt. Quantum
verò ad regiones, & atates, & victus rationem, & alias mor-
borum constitutiones, alia ad alias bene aut male se habent.
Et atates ad tempora, & regiones, & victus rationem, & mor-
borum constitutiones. Et in temporibus, victus, & cibi, & po-
tus, qualitatem suam requirunt. Nam hyems ab operibus o-
tium habet, & quae in corpus ingeruntur matura ac simplicia
postulat. Magnum enim, & hoc est. Autumnus autem labo-
ribus deditus. Sub insolationibus potus frequentes sunt cibi
inconstantes, vina, arborum fructus. Quemadmodum autem
ex temporibus morbos coniectare datur, ita quādoque etiam
ex morbis aquas, & ventos, & siccitates praenoscere licet, &
aquilonares, & austrinas. Licet autem ei qui probè ac rectè
didicit, vnde sint haec consideranda, velut & lepra quaedam,
& circa articulos dolores. Aquae ubi futurae sunt, pruriginosi
sunt, & alia huiusmodi. Et quae pluuia alternis, aut singulis
diebus, aut per alios circuitus, aut asiduè fient. Et venti ali-
qui per multos dies flant, & cōtrario inter se modò flant, alij
per pauciores. Et iidem per circuitum. Haec habent cum tem-
porum constitutionibus similitudines. Verum breuius talia.
Si verò annus diutius talis fuerit, qualem constitutionem fe-
cerit, tales etiam morbi diutius erunt. Et si magis fortes fue-
rint, maximi quoque morbi fient, & communissimi, &
ad plurimum tempus. Ex primis aquis, ubi post multam
siccitatem, aqua futura est, de aqua inter cutem praedicere li-
cet: & ubi talia parua signa apparuerint in ventorum quie-
te, in transmutatione. Colligendi igitur sunt quae in quali-
bus aquis aut ventis morbi significant, & audiendus est si quis
nouit,

Bilis per a-
etatem, san-
guis per
ver viget.
Temporū
mutationes
quantum
possint.

Possit & ex
morbis &
ex anni te-
poribus &
tempestati-
bus omnia
prauideri.

Hydropū
coniectatio.

Hippocratis Liber

novit, quod tali hyeme prægressa, tale ver aut æstas erit. D

Colores non sunt similes in temporibus, neque in aequinoctiis, neque in æstatibus, neque in vnoquoque ad seipsum, neque in alio ad alium. Considerandum autem est ex his quæ præsentia ac quiescentia novimus de coloribus, & quod ætates temporibus similes sunt, & colores, & mutatione. Qui hæmorrhoidas habent neque pleuritide, neque peripneumonia, neque phagedæna, neque furunculis, neque tuberculis terebinthi figuram habentibus corripuntur. Fortassis autem neque lepris, fortassis neque vitiliginibus. Multi tamen tempestive curati, non tarde correpti sunt, & sic perniciosæ fuerunt. Et quicumque alij abscessus, velut fistule, aliorum medela sunt. Quæ ubi insuper comparent sedare solent, ea prius sentia impedimenta ab his liberant. Alterius loci morbos loca excipientia, aut dolore, aut gravitate, aut ob aliud quiddam liberant, aut quod aliis sunt communicationes. Propter inclinationem non amplius sanguis prodit, sed iuxta humoris cognationem talia spuant, convenit quibusdam sanguinem detrahare tempestive in talibus, in aliis autem velut in his, non hoc convenit. Impedimentum in spuentibus cruenta tempus anni pleuritidis, bilis. Tubercula circa aurem quibus circa iudicationem exorta, non suppurata fuerint, his disparentibus recidiua fit, & pro ratione recidiuarum, recidiua fiens, rursus intumescunt, & permanent, quemadmodum febrium recidiuarum, in simili circuitu; in his spes est ad articulos abscedere. Vrina crassa, alba, qualis Archigenis familiari erat, in lalsitudinis febribus quarta die aliquando prodit, & liberat ab abscessu. Si verò ultra hoc, etiam sanguis è naribus largè eruperit etiam valde. Cui intestinum in dextra parte dolebat, & articulari morbo correptus est, quietior erat. Postquam autem hic curatus fuit, magis dolebat.

Vrina crassa alba quod faciat. Archigenes.

HIPP

A HIPPOCRATIS

COI LIBER DE MORBO

SACRO, IANO CORNARIO MEDICO PHY-

SICO INTERPRETE.

PRETE.

Non genuinum Hippocratis, sed memorabilis tamen viri, hunc librum Galenus esse dicit, tum quod ad dictionem, tum quod ad sententiam attinet. Hippocratis autem neque dicendi modum, neque sententiarum acumen in ipso esse.

DE MORBO sacro appellato sic seres habet. Nulla re videtur mihi aliis diuiniore esse morbis, neque sacratior. Verum naturam habet quam etiam reliqui morbi, unde fit, Homines verò naturam & causam eius diuinam esse putauerunt, præ inexperientia & admiratione, propterea quod reliquis morbis nulla re similis est, & per inopiam quidem quod non cognoscunt, diuinitas ipsi conseruatur. Per abundantiam verò & parabilem modum sanationis medentur. Exoluuntur enim aut expiationibus aut incantamentis. Si verò propter admirationem diuinus cõsetur, multi morbi sacri erunt, & non vnus quemadmodum ego demonstrabo etiam alios nihil minus admirabiles, neque minus monstrosos, quos nemo sacros esse censet. Primum etenim febres quotidianæ, & tertianæ, & quartanæ, nihil minus mihi sacri esse videntur, nec minus à deo fieri quàm hic morbus, etiam si nihil admirabile habeant. Deinde video insanos homines & delirantes à nulla manifesta causa, & multa & simul importuna facere, vndique multos in somno plorare ac vociferari, alios verò suffocari, alios exilire & foras fugere, atque ita delirare donec expergiscuntur. postea autem etiam sanos esse ac sapientes velut prius, et sequi ipsos pallidos ad debiles, atque hæc non semel, sed sæpe, aliique multi sunt ac omnigeni morbi in quibus singulis recedendis in longum sermo extenderetur. Ceterum qui

Comitalis morbus.

Cur hoc malum non magis diuinum quam alia putandum sit.

Quid cetera faciant.

s

primi

Magi. primi hunc morbum sacrum esse pronunciauerunt, tales ho-
mines mihi fuisse videntur, quales etiam nunc sunt magi &
expiatores & circulatores, & quidam arrogantes, qui se vehe-
menter pios esse simulant, & amplius quid scire. Hi itaq; cō-
siliij ac mentis inopix obuelantes ac prætentes diuinitatē,
quum nihil haberent quod exhibitū prodesset, vt ne manife-
sta fieret ipsoꝝ ignorantia, sacra hanc affectionē esse pro-
nunciarunt, & rationibus idoneis collectis, curationem cōsti-
tuerunt sibi ipsis securam, expiamenta offerentes & incanta-
menta, & à balneis abstinere iubētes, & à cibis multis ac ine-

Quæ veta-
reant.

ptis ad hominum ægrotorū esum, velut ex marinis quidē à
mullo, & melanuro, mugiliq; ac anguilla, hi enim pisces op-
portunē haberi possunt. Ex carnibus verò à caprina, ceruina
suilla, ac carnina. Hæ enim carnes maxime aluum turbāt. Ex
volucribus autē, à gallo & turture ac otide, insupérq; ab his
quæ robustissimæ esse censentur. Ex oleribus à mētha, allio,
ac cepa. Nihil enim acre infirmo conducit. Pallium præterea
nigrum habendū nō esse præcepere. Niger enim color mor-
talis est. Neq; in caprina pelle decubēdum esse, neque ean-
dem gestare oportere, neq; pedem supra pedem habendum
esse, neq; manum supra manum. Hæc enim omnia curatio-
nis impedimenta esse. Omnia autē hæc diuinitatis gratia ap-
ponunt, velut amplius quid scientes, & alios prætextus pro-
ferentes, quo si sanus ager euadat, ipsis gloria & dexteritas
adscribatur, sin moriatur, in tuto positæ sint ipsoꝝ excusatio-
nes, habentq; prætextū quod non ipsi sint in causa sed dei.

Libes cur
non sanant
tur ab hoc
morbo.

Neque enim medicamentum aliquod edendum aut biben-
dum exhibuerunt, neq; balineis incoxerunt, vt ipsi in causa
esse videri possint. Mihi autē videtur nullū ex his qui medi-
terranæ Africæ inhabitāt sanum esse posse, propterea quod
caprinis pellibus ac carnibus vtuntur, quum neque stratum,
neque pallium, neq; calceamentum habeant, quod non sit ca-
prinū. Non enim alia vlla ipsis sunt pecora præter capras &
boues. Si autem hæc admodum & comesta morbum augent, &
non comesta sanāt, nō est sanē Deus alicuius autor aut caus-
sa, neque profunt expiamenta, sed edulia sunt quæ & sanant
& lædunt. Numinis verò vis dissipatur. Sic igitur mihi vidē-
tur hi qui hoc modo hos morbos curare aggrediuntur, neq;
sacros ipsos putare, neq; diuinos. Vbi enim præ talibus expia-
mentis

A mentis ac tali curatione transmutantur, quid verat etiā præ
aliis artibus similibus illis, & discedere ab hominibus & ac-
cedere: Quare nō Deus autor est, sed aliquid humanū. Quis-
quis enim lustrationibus & magicis incantamentis talē affe-
ctionē abducere potens est, is etiā aliis artibus abduxerit, &
ex hac ratione diuinitatis opinio penitus pessum it. Talia
itaq; dicētes ac excogitātes, amplius quid se scire simulāt, &
homines decipiūt, proponētes his lustrationes ac purificatio-
nes, quum verba ipsoꝝ magna ex parte se ad Deum ac da-
monium extendant. Atqui mihi sanē nō de pietate verba fa-
cere videntur, velut ipsi putant, sed potius de impietate, &
quod Dei nō sunt, pietasq; ac diuinitas ipsoꝝ impia est ac

Quare non
diuinū ma-
lū hoc sit.

Quales ve-
nifici.

B scelesti, velut ego docebo. Si enim & lunā abolere, & solē ob-
scurare, tempestatēque ac serenitatē facere, pluuias item
ac siccitates, & mare sterile itēq; terram, & alia huiusce-
modi omnia, se scire profitētur, siue ex sacrorum mysteriis,
siue ex alia quadam professione aut meditatione, hæc poten-
tiam iactent, qui talia studio habēt, impij sanē mihi esse vi-
dentur, & deos nō esse putare, neq; si sint, aliquid possē, neque
vllum aliquod etiā extremū malū prohibere. Quod quum
faciant, quomodo nō ipsis infesti sint? Si enim homo incanta-
mentis ac sacrificiis vtens, & lunam abolebit, & solem obscu-
rabit, & tempestatem ac serenitatem faciet, non vtique ego
horum aliquid diuinum esse putauerim, sed humanum, si la-

Quare hæc
singantur.

C nē diuinitatis potentia ab humana volūate superatur, & in-
seruiuntē redacta est. Fortassis autē hæc non hoc se modo ha-
bēt, sed homines victus indigant multa & omnigena molun-
tur & euariant, tum in alia omnia, tum in hūc morbū, in sin-
gulis affectionis speciebus causam deo adscribentes. Non
enim semel, sed sæpius eorundē mentionem faciunt. Siqui-
dem enim capras imitentur, & si balatum edant, & frendāt,
& si dextris partibus cōuellantur, Matrem deorum causam
esse aiunt. Si verò acutiorē & concitatorē sonum emit-
tant, equo asimulant, & Neptunum autorem esse dicunt. Si
verò etiam aliquid stercoris emittāt, quod sæpe quibusdam
contingit præ morbo coactis, Hecates enodiæ appellatio ad-
ditur. Si autem tenuiorē & deniorē vocem edant, velut
auiculæ, Apollo Nomius, id est pastor, si verò spumā ex ore Apollo
remittat, ac pedibus calcitrent, Mars causam habet. Qui-

Quibus
diis hæc tri-
buant.

Nomius.

Hippocratis Liber

cunque porro pauores noctu ingruunt, timoresque ac deliria. D
& exaltationes e lecto, terroresque; ac fugæ foras, Hecates infu-
dias esse dicunt, & heroum insultus, expiamentisque vtun-
tur ac incantamentis, & scelestissimum ac impiissimū, meo
sanè iudicio, faciunt numē. Expiant enim morbo correptos
sanguine, itēmq; aliis sceleribus inquinatos, aut iniustos, aut
ab hominibus intoxicatos, aut qui scelestū aliquod facinus
perpetrarunt, quos contraria his facere oportebat, sacrificare
nimirum ac precari, & ad templa progressos diis supplica-
re. Nūc verò horum quidem nihil faciūt, verū expiāt, & alia
expiamenta terra occultant, alia in mare proiciunt, alia ad
montes deferunt, vbi nemo attingat, neq; conculcet. Opor-
tebat autem ea ad templa deferre ac deo contribuere, si qui-
dem Deus est author, Non tamē ego puto hominis corpus à
deo inquinari, sordidissimum scilicet à purissimo. Verū
etiā si cōtingat ab alio inquinari, aut quid perpeti, cupierit
vtique à deo purgari ac purificari magis quā inquinari.
Deus itaq; est qui maxima ac sceleratissima peccata purgat
ac purificat, & liberatio nostra existit, ipsiq; terminos tēplo-
rum ac delubrorū diis designamus, vt nullus qui non purus
sit eos transcendat, & ingressi respergimur, nō velut qui in-
quinemur, sed si quod etiam prius scelus habemus purifice-
mur. Et de expiationibus quidem sic se res habere mihi vi-
detur. Hic verò morbus nulla re diuiniore reliquis mihi esse
videtur. Sed naturā habet, quā etiā alij morbi, & causā vn-
de singuli gignuntur. Naturā autē & causā, ab eodē Deū
fieri, à quo etiā alia omnia. Et sanabilis esse mihi videtur ni-
hilo minùs quā alij, nisi iam prē tēporis lōgitudine inualue-
rit, vt fortior sit medicamentis quā adhibentur. Incipit autē
velut etiā alij morbi secundum genus. Si enim ex pituitoso
pituitosus, ex bilioso biliosus gignitur, & ex tabido tabidus,
& ex splenito siue lienoso lienosus: quid prohibet vt cuius pa-
ter & mater hoc morbo cotrepti fuerint, etiam posterorum
ac nepotū aliquis eo corripiatur? Semen enim genitale ab o-
mnibus corporis partibus procedit, à sanis sanū, à morbidis
morbosum. Aliud porro signū magnum est, quod nihilo di-
uiniore reliquis sit morbis: pituitosis enim natura oboritur,
biliosis verò nō accedit. Atqui si diuiniore est reliquis, simili-
ter omnibus morbū hunc fieri oportebat, & non discriminē fa-
cere

Malū hoc
medicabile

Pituitosus
tantū comi-
cialis mor-
bus vocat.

De Morbo Sacro.

139

A cere inter biliosos ac pituitosos. Sed enim ipsis cerebrum au-
tor est & causā huius affectionis, velut etiā aliorū maximo-
rum morborū. Quo verò modo, & ex qua causā fiat, ego ma-
nifestē docebo. Cerebrum hominis duplex est, quemadmo-
dum etiam aliis omnibus animalibus. Medium autē ipsius
diuidit membrana tenuis. Quapropter non semper eandem
capitis partē dolet, sed particulatim vtrāvis, aliquando verò
totū. Sed & venæ in ipsum tendunt ex vniuerso corpore, mul-
tæ & tenues, duæ verò crassæ, altera ab hepate, altera de lie-
ne. Et quæ quidem ab hepate venit, hoc modo se habet. Al-
tera quidem venæ pars deorsum tēdit, per partes ad dextrā, ris.
iuxta ipsum rhenem ac lumbum, ad internā femoris par-
tem, & descendit in pedem, & vocatur vena caua. Altera ve-
rò sursum tendit per venas dextras ac pulmonem, Finditur
autem & in cor, & in brachium dextrum. Reliquū verò sur-
sum fertur per clauiculā ad dextrā ceruicis partem, ad
ipsam cutem, vt cōspiciā fiat. Iuxta aurem verò occultatur.
Atq; hic finditur, & crassissima quidem ac maxima & cauis-
sima ipsius pars, in cerebrum definit, alia verò pars in aurem
dextrā, quæ sanè venula tenuis est. alia autem in oculum
dextrum, alia in ipsum nasum. Atque sic quidem venæ ab he-
pate habent. Tendit autem & à liene vena in sinistra sursum
ac deorsum, velut ab hepate, verū tenuior & imbecillior.
Ceterū in has venas etiam spiritus copiā inducimus, Hæ
enim corporis nostri respiraciones sunt, aerem in se ipsas tra-
hentes, & in reliquū corpus ac venulas deriuantes, refrige-
rantque ac rursus dimittunt. Non enim possibile est spiritū
stare, sed procedit sursum ac deorsum. Si enim alicubi con-
stitit ac interceptus fuerit, impotens redditur illa pars vbi
constiterit. Cuius rei signum hoc est. Quum enim desidenti
aut decumbenti ventila compressæ fuerint, vt spiritus à ve-
na non discurrat, statim torpor occupat. Et de venis quidem
reliquis sic habet. At verò morbus ipse fit in pituitosis, in bi-
liosis verò non. Incipit autē fieri in fetu adhuc in vtero exi-
stēte. Purgatur enim & florescit cerebrum, velut etiam aliæ
partes prius quā gignantur. In hac autem purgatione, si
quidem probè ac moderatè purgatum fuerit, & neque plus vtero pur-
neq; minùs quā oportet deflexerit, hic fetus sanissimum
caput habebit. Si autem amplior colliquatio à toto cerebro
facta

Cerebrum
hominis du-
plex.

Venæ duæ.

Vena ieco-
ris.

Vena lie-
nis.

Cerebrū in
vtero pur-
gatur.

Hippocratis Liber

Tinnitus aurium vnde. facta fuerit, morbosum caput augescens scetus habebit, & sonitu plenum, & neque solē, neque frigus tolerabit. Si verò ab vna aliqua parte colliquatio contigerit, aut ab oculo, aut ab aure, aut vena aliqua simul gracilis facta fuerit, ille sic afficitur qualiter sanē colliquatio cōtigerit. Si verò purgatio non contingat, sed in cerebro spissetur ac cogatur, sic necesse est scetus pituitosos esse. Et quibuscunq; quidem pueris existentibus erumpunt vlcera in caput, & in aures, ac in reliquum corpus, & qui saliuosi fiunt ac mucosi, hi ipsi progressu atatis facillimē degunt: hic enim ab it ac purgatur pituita, quam in vtero purgari oportebat, & qui sic purgati fuerint, comitiali siue sacro morbo ferē non apprehenduntur. Qui verò mundi sunt, & neq; vlcus vllum, neque mu-

Vlcera & pustulae profunt pueris.

Tremuli giberosique vnde.

Diuerfi huius morbi affectus.

Cor mutescant.

cus, neque saliuua vlla prodit, neque in vteris purgationem fecerunt, talibus periculum imminet, vt ab hoc morbo corripiantur. Si porro ad cor progressum fecerit defluxus, tremor apprehendit & anhelationes, & pectora corrumuntur, aliqui verò etiam incurui fiunt. Quum enim descenderit pituita frigida ad pulmonem aut ad cor, perfrigeratur sanguis. Venae autem violenter perfrigeratae, ad pulmonem & cor absiliunt, & cor tremore concutitur, vt pra hac necessitate anhelationes incidant, & spiratio ceruice erecta. Non enim spiritum suscipere potest, donec id quod infuxit a sanguine fuerit superatum, & calefactum in venas fuerit diffusum. Deinde & tremor & anhelatio sedatur, sedatur autem prout copia eius fuerit. Si enim amplius infuxerit tardius: sin minus, citius. Et si quidem densiores ac crebriores fuerint defluxus, crebrius comitiali morbo corripitur: sin minus, rariis. Haec itaque perpetitur homo si ad pulmonem ac cor fluxus processerit. Si verò in ventrem, profuuiua alui apprehendunt. Si verò ab his viis exclusus fuerit, & in venas quas dixi defluxum fecerit, mutus fit & suffocatur, & spuma ex ore effluit, & dentes constringuntur, & manus conuelluntur, & oculi distorquentur, & nihil sapiunt, aliquibus etiam stercus infernē secedit. Atque haec fiunt aliquando in sinistra, aliquando in dextra, aliquando vtrinque. Quomodo verò singula haec perpetiatur ego narrabo. Mutus quidem est, quum pituita derepente in venas delapsa, aerem excluderit, & non admiserit neque in cerebrum, neque in venas ca-

uas neque

De Morbo Sacro.

140

Auas neq; in ventriculos, sed occupat respirationem. Quum enim accipit homo per os & nares spiritum, primum quidē ad cerebrū venit, deinde verò in ventriculū magna ex parte, pars etiam ad pulmonem, & pars ad venas. Ex his verò ad reliquas partes in venas dispergitur, & quantū quidem eius ad vetriculam venit, perfrigerat, & nihil aliud cōfert. Idem praestat & quod ad pulmonem venit. Qui verò ad venas peruenit aer, confert ad ventriculos ingressus & ad cerebrum. Atque sic sapientiā & motum membris exhibet. Quare vbi fuerit exclusus a venis aer pra pituita, eūque non susceperint, mutum ac desipientē hominē reddunt. At verò manus impotentes fiunt ac conuelluntur, sanguine quiescente & dum non diffunditur velut solebat. Oculi quoque distorquentur aere a venis excluso, & cōmouentur. Spuma verò ex ore prodit ex pulmone. Quum enim spiritus nō ingrediat in ipsum, spūmescit & eūllit velut moriens. Stercus verò subit dum violenter suffocatur. Suffocatur autē, hepate & vtre sursum ad septum trāuersum irruentibus, & stomacho ventris cōcluso. Irruunt autē, quum tantum spiritus in os nō ingreditur quātum solebat. Calcitrat autem pedibus, quum aer in membris conclusus fuerit, & foras penetrare nō poterit pra pituita, verū exiliens per sanguinem sursum ac deorsum, conuulsionem ac dolorē inducit, & propterea sanē calcitrat. Porro omnia haec perpetitur, quum pituita frigida deflexerit in sanguinē calidum existentem. Perfrigerat enim & sistit sanguinē. Et si quidem fluxus multus fuerit ac crassus, statim occidit. Dominatur enim sanguini per frigus, ipsūque cōgelat. Si verò paucior fuerit, in praesens quidem dominatur obturans respirationē. Deinde temporis progressu quum dispersus fuerit per venas & amixtus sanguini, multo existenti ac calido, si sic superatus fuerit, venae aerem suscipiunt, atq; ita agri resipiscunt. Et quicunque quidem pueri parui hoc morbo corripuntur, vt plurimum moriuntur, si multus fluxus contingat, isque humidus existat. Venae enim tenues existentes pituitam pra crassitudine ac multitudine suscipere non possunt, sed perfrigeratur ac congelatur sanguis, & sic moriuntur. Si verò modica existens pituita in vtrasque venas defluxum fecerit, aut in alterius partis, superuiuiunt, nota ex morbo impressa

Cur oculi distorquentur.
Cur os spu mescat.
Cur oletet.
Cur prafo cetur.
Cur calcitrent.

Cur infantes hic morbus necat.

relicta, aut enim os conuellitur, aut oculus, aut ceruix, aut manus, ubicunque sane vena pituita repleta superata fuerit & gracilis reddita. Hanc itaque venam necesse est debiliorem esse, & hanc corporis partem laxam defectuosiorem. Verum ad longius tempus plerunque prodest. Non enim amplius morbo apprehenditur, si semel nota impressam susceperit. Quapropter necessarii etiam reliquæ venæ affliguntur, ac partim simul gracilescent, ut aerem quidem suscipiant, pituita autem denixus non amplius similiter illabatur. Debiliora tamen similiter membra esse verisimile est venis afflictis. Quibuscunque autem imperfectis & valde modica pituita defluxerit, & ea in dextras partes, hi citra nota impressionem superuiuant, verum periculum est ne morbus conutiat, ac simul augeatur, si non his quæ commoda sunt curentur. Pueris quidem igitur sic fit hic morbus, aut quam proxime huic modo. Seniores vero non occidit si accedat, neque distorquet. Nam & venæ sunt cauæ, & sanguine calido referuntur, quapropter neque superare potest pituita, neque perfringere sanguinem ut coeget ipsum, sed ipsa superatur, ac sanguini cito ammiscetur, atque sic venæ aerem suscipiunt, & sapientia contingit, signaque prædicta minus inuadunt propter fortitudinem. At vero antiquissimis si hic morbus accedat, propterea ipsos occidit, aut leuiter sideratos facit, quia venæ ipsis sunt euacuatae, & sanguis modicus est ac tenuis & aquosus. Si igitur multum defluxerit, & hyemis tempus fuerit, occidit. Suffocat enim respirationes, & sanguinem congelat, si in vtranque partem defluxus fiat. Si vero in alteram tantum, leuiter sideratum facit. Non enim potest sanguis pituitam superare, quum tenuis sit frigidusque ac modicus, sed ipse superatus congelatur, ut impotentes fiant illæ partes iuxta quas sanguis fuerit corruptus. Ad dextras autem magis defluit quam ad sinistras, quia venæ sunt cauiiores & plures quam in sinistris. Ab hepate enim tendunt & liene. Defluit autem & eliquatur pueris maxime, quibus sanè caput fuerit percalefactum, siue a sole, siue ab igne, siue etiâ derepente inhorruerit cerebrum, etiam tunc pituita secernetur. Eliquatur etenim per calorem ac cerebri diffusionem, segregatur autem à frigore ac concretionem, & sic defluit. Et quibusdam quidem defluxionis causa hæc est.

Cur adultos non tollit.

Cur senes perimit vel siderat.

Cur dextram partem potius vexet hic morbus.

Alii

Alii vero etiâ ubi derepente post aquilonares ventos auferre cœperit, compactum ac debile cerebrum derepente soluit ac laxat, ut pituita redundet, & sic defluxum facit. Defluit insuper & ex ignoto timore, si quidem timuerint aut aliquo vociferante, aut inter plorandum spiritum cito reuocare non potuerint, id quod pueris frequenter contingere solet. Quicquid sane horum ipsorum acciderit, statim horret corpus, & æger mutus factus spiritum non trahit, sed spiritus quiescit, & cerebrum compingitur, & sanguis consistit, & sic secernitur ac defluit pituita. Et pueris quidem hæ ipsæ causæ sunt, ut ab initio à sacro morbo corripiantur. At vero senibus hyems infestissima est. Quum enim ad multum ignem senex caput & cerebrum percalefecerit, deinde in frigore versatus fuerit ac inhorruerit, & ex frigore ad teporem accesserit, & ad ignem desederit, idem hoc patitur, ac sic à morbo sacro apprehenditur iuxta prædictum modum. Periculū vero multum est ut & Vere patiantur idem hoc, si caput fuerit insolatum. Minimè autem æstate, non enim sunt repentinæ mutationes. Postquam verò viginti anni præterierint, non amplius hic morbus corripit, præterquam paucos aut nulum, nisi ex puero connutritus fuerit. Venæ enim plenæ sunt, & cerebrum compactum est, & acerbum ac rigidum, quare non defluit in venas: si vero defluxerit, sanguinem non superat multum ac calidum existētem. In quo vero à puero augmentum cepit ac connutritus est, in eo per consuetudinem facit ut in mutationibus veterum patiatur, & ut plurimum morbo sacro corripitur, præcipue australi ac humida aeris constitutione. Et liberatio difficulter contingit.

Cerebrum enim humidius quam ex natura sit, & præ pituita inundat, ut defluxiones quidem frequentiores fiant. Non autem amplius possibile sit pituitam excerni, neque cerebrum resicari, sed perrigatur & humidum existit. Cognitionem autem hoc ipsum quis maxime ex omnibus hoc morbo correptis, & præsertim capris, hæ enim frequentissime corripuntur. Si enim caput ipsarum dissecueris, reperies cerebrum humidum esse, & sudore refertum, ac male olens. Et in hoc nimirum cognosces quod non Deus corpus affligit, sed morbus. Sic verò se res habet etiam in homine. Quum enim ætatem adeptus fuerit morbus, non amplius curabilis est.

Cur ver periculosum sit.

Oues & capra comitiales.

Comitialis

inuetera-
tus non sa-
natur.

est, cerebrum enim eroditur à pituita ac colliquatur. Id ve-
rò quod colliquatur, aqua fit, & foris cerebrum ambit ac cir-
cumalluit, & propterea frequentius ac facilius à morbo hoc
corripitur. Propterea verò diuturnus est morbus, quia id
quod in fluit venis tenue est præ multitudinem, & statim supe-
ratur à sanguine ac calefit.

Quid casu-
ri agant.

Quicumque verò iam affuerit
sunt morbo, præcognoscunt se corripiendos, & ex hominum
frequentia fugiunt, si domus ipsorum in propinquo fuerit,
ad domum: si minus, in locum desolatissimum, ubi quàm
paucissimi ipsos lapso sint visuri, statimque se obuelant,
sedque faciunt præ pudore affectionis, non præ timore, velut
multi putant, demonij. At verò pueri primum quidem ca-
dunt ubicunque tandem contigerit præ inassuetudine, Quum
autem sepius à morbo corripitur, postquam præfuerint
cōfugiunt ad matres, aut ad aliū maxime notum, præ timo-
re ac formidine affectionis. verecundari enim pueri non-
dum sciunt. Cæterum in mutationibus ventorū propterea
morbo sacro corripitur censeo, maxime quidē austrinis, postea
verò etiam aquilonaribus, deinde etiā reliquis ventis, hi au-
tem sunt qui fortissimi ex ipsis existunt, & inter se tum sta-
tione, tum viribus contrariissimi. Etenim aquilo compin-
git aerem, & turbatū ac nubilosum excernit, & illustriorem
ac pellucidum facit. Eodem modo etiā alij omnes venti ex
mari ac alijs aquis proficiscentes. Ex omnibus enim rebus,
atque adeo ex ipsis hominibus humiditatem ac tenebrositatem
excernunt. Quapropter saluberrimus omnium ventorū aquilo

Aquilo qua-
lis, & au-
ster.

lo existit. Auster autem contraria huic operatur. primum
enim incipit aerem compactum liquare ac diffundere, qua-
propter etiā non statim magnus spirat, sed primum lentus
ac lenis est, quoniam aerem statim superare non potest, qui
prius densus est & compactus, sed temporis progressu ipsum
dissoluit. Idem porro hoc etiā in terram operatur & in ma-
re, fluuiosque ac fontes & puteos, & quæ ex terra nascuntur,
& in quibus humor inest. Est autem in omni, in alio plus in
alio minus. Omnia autem hæc ventum hunc sentiunt, & ex
splendidis tenebrosa fiunt, & ex frigidis calida, & ex siccis
humida. Et quæcumque in domibus vasa iuxta terrā sunt cum
vino aut alio quopiam liquore, ea omnia austrum sentiunt, &
formam in aliā speciem transmutant. Solem verò & lunam
ac syd

Ac sydera multò hebetiora quàm ex natura sunt reddit.

Quum igitur etiam his quæ adeo magna sunt ac fortia in-
tantum dominetur, & corpus sentire faciat, ut ex horum ven-
torum alterationibus transmutetur, necesse est ab austris qui-
dem solui ac humectari cerebrū, & venas laxiores reddi, ab
aquilonis verò flatibus, quod sanissimū est in cerebro com-
pingi, quod verò morbosissimum ac humidissimū est excer-
ni, & forinsecus circumalluere, atque sic defluxus in horum
ventorum mutationibus succedere. Hoc modo hic morbus
fit & floret, tum ab accedentibus, tum à decedentibus, & nul-
latenus difficilior aut cognitu aut curatu est quàm alij, neque
etiā diuiniore alijs. Porro expedit homines nosse, quod ex

Mutatio
ventorum
quid pos-
sit.

Nulla alia nobis parte voluptates contingunt, & latitiæ, &
risus & lusus, quàm ex cerebro. Itēque microros & anxie-
tates tristitiæque ac eiulatus & querelæ. Et hoc sapimus ma-
ximè ac intelligimus, & videmus & audimus, & cognosci-
mus turpia & honesta, mala & bona, iucunda & iniucunda,
partim consuetudine discernētes, partim utilitate percipien-
tes. Eodem voluptates & inincunditates pro opposita unitate
discriminamus, & non eadem nobis placent. Eodem & insani-
mus & deliramus, & terrores & timores nobis accedunt, par-
tim noctu, partim interdiu, & insomnia, & errores intem-
pestiui, & curæ inanes, & ut non noscamus adstantes, & de-
suetudo, & inesperienza. Atque hæc omnia perpetimur à
cerebro, quum sanum non fuerit, sed aut calidius quàm ex
natura fiat, aut frigidius, aut humidius, aut siccus, aut aliud

Cerebrum
causa o-
mnium.

Quid perpetiatur præter naturam & consuetudinem. Et in-
sanimus quidem præ humiditatem. Quū enim humidius fue-
rit quàm pro natura, necesse est moueri. ubi verò mouetur af-
fectio, necesse est neque visum quiescere, neque auditum, sed
alias aliud videre & audire, & linguam talia dicere qualia
semper ac singulis vicibus viderit ac audierit. Quantò verò
tempore cerebrum quieuerit, tantò etiam homo sapit. Fit au-
tem corruptio cerebri à pituita & bile. Vtriusque cognitio sic
contingit. Qui enim à pituita insaniunt, quieti sunt, & non
vociferantur neque tumultuantur. Qui verò à bile, vocifera-
tores sunt & malefici, & non quieti, semper aliquid intempe-
stium faciētes. Si quidem igitur assidue insaniunt, hæc ipsis
sunt causæ. Si verò terrores ac timores accedant, à cerebri
transmu

Cerebrum
quando fu-
riat.

Pituitosi bi-
liosiq; furo-
res quales.

Pauoris
causæ.

Hippocratis Liber

Oblivio
vnde & vo
ciferatio
nocturna.

Spūs aere
sapientiz au
thor.

Cerebrum
prudēciam
præbet præ
cordia nō.

transmutatione id contingit, transmutatur autē dum cale-
cit, calefcit autē præbile, vbi ad cerebrum impetum fecerit
ex corpore per venas hæmatitidas hoc est sanguinarias ap-
pellatas, & timor adest donec rursus redierit in venas ac cor-
pus, deinde quiescit. Angitur autem homo & inquietudine
multa iactatur intempestiue, dum cerebrum perfrigeratur,
& præter consuetudinem compingitur. Hoc verò à pituita
perpetitur, ab hac autem affectione etiam obliuiosus euadit.
Noctu verò clamat & vociferatur, quum derepente cere-
brum percalefcit. hoc autem perpetiuntur bilioli: pituitosi
enim nō percalefcunt: quum sanguis multus ad cerebrū per-
uenerit & efferbuerit, venit autē per venas prædictas: Quum
contigerit vt homo videat insomnium horrendum, & in ti-
more fuerit, velut etiā si vigilet, tūc magis facies ignescit, &
oculi rubescunt, quum timuerit, & mens meditatū aliquid
mali operari, sic etiā in somno patitur. Vbi verò expergefā-
ctus fuerit, & respuerit, atque sanguis rursus in venas prædi-
ctas dispersus fuerit, quiescit. Et propterea iudico cerebrum
vim plurimam in homine habere. Hoc enim est nobis co-
rum quæ ab aere sunt interpres, si sanum fuerit. Sapientia
autem ipsi exhibet aer. Oculi verò & aures & lingua, &
manus & pedes, qualia cerebrum statuit ac cognoscit talia
subministrant. Sapientia enim toti corpori contingit, prout
aere participat. Ad intelligentiā verò internuncius est ce-
rebrum. Quum enim homo spiritum in seipsum attraxerit,
primum quidē ad cerebrū peruenit, & sic ad reliquum cor-
pus aer dispergitur, relinquens in cerebro suum ipsius vigo-
rem, & quicquid prudēs ac sapientia præditū fuerit. Si enim
in corpus primum perueniret, & posterius in cerebrum, re-
licta in carnibus ac venis dinotione ac iudicio, ad cerebrum
calidus iam existens perueniret, & non sincerus ac purus, sed
ammi xto humore à carnibus & sanguine, vt non amplius
exactē sincerus esset. Quapropter dico cerebrum intelligen-
tiæ ac prudentiæ internuncium ac interpretem esse. Cæ-
terum præcordia aliā fortuitum nomen apud Græcos per
consuetudinem habent, quum phrenes à sapientia dicta vi-
deantur, reuera autem non, neque ex natura. Neque ego sa-
nē noui quam vim habeant præcordia, vt sapiant & intelli-
gant, præterquam si homo ex improuiso nimio gaudio per-
fundatur,

De Morbo Sacro.

143

A fundatur, aut tristitia afficiatur, tunc sanē exiliunt & anxie-
tatem exhibent præ tenuitate & quod distenta sunt maximē
in corpore, & ventriculum non habent ad quem suscipiant
aut bonum, aut malum allabens, sed ab vtriusque his turbantur,
propter naturā debilitatem. Nam nullo sanē prius sen-
tiunt ex his quæ in corpore insunt, sed frustra hoc nomen &
causam habent, Quemadmodum quæ ad cor sita sunt aures
appellantur, quum nihil conferant ad auditum. Porro di-
cunt quidam quod corde sapimus, & quod hoc est quod an-
gitur, & quod curam gerit, Verum hoc non ita se habet, sed
cōucllitur quidem velut præcordia, & magis etiam propter
easdem causas. Ex omni enim corpore venæ ad ipsum ten-
dunt, & conclusiones habet vt sentiat, si quis dolor, aut colle-
ctio homini contingat. Necesse est enim & dum angitur, in-
horere corpus ac distēdi, & si quis nimio gaudio perfunda-
tur, idem pati. Quapropter cor quidē & præcordia maximē
sentiunt, sapientia tamen minimē participant, sed omnium
horum cerebrū causa est, quemadmodum igitur etiam pru-
dentiam ac aerem omnium primum ex his quæ in corpore
insunt percipit cerebrū, Sic etiam si qua mutatio fortior in
aere contingat, præ temporibus anni, etiam ipsum à seipso di-
uersum redditur in aere. Etenim cerebrum propterea pri-
mum sentit, quia etiam morbi in ipsum irruūt acutissimi, &
maximi, ac præcipue lethales, & qui difficilem iudicationem
habent apud inexpertos. Hic verò morbus sacer appellatur,
ex iisdem causis oritur. à quibus etiam reliqui, ab accedēti-
bus nimirum ac decedentibus, velut frigore, Sole, ventis, quæ
& transmutantur, & nunquam quiescunt. Hæc autem sunt
diuina. Quare nequaquam hunc morbum ab aliis discrimi-
nare oportet, neque reliquis morbis diuiniorem putare, sed
omnes diuinos omnesque humanos. Naturam autem vnus-
quisque habet & vim in seipso, & nullus nec auxiliij nec reme-
dij expers est, & plerique his ipsis curantur, à quibus etiam na-
scuntur. Alterum enim alterius nutrimentū est, alterius ve-
rò pernicies ac afflictio. Hoc itaque Medicū nosse oportet, &
temporis occasione in singulis pernoscere. quod alterū qui-
dē per alimētum absoluet & augebit, alterum verò detra-
het & minuet. Oportet autem tum in hoc morbo, tum in re-
liquis omnibus, nō augere morbos, sed festinare vt ipsos ex-
teramus,

Cor cur nō
sedes sapiē-
tiæ.

Cordis
præcordio-
rumque pro-
prietas.

Morbus sa-
cer vnde.

Medicum,
quæ scire
oporteat.

Hippocratis Liber I.

teramus, id quod aduersissimum est morbo exhibendo, non d
quod amicum & familiare. A familiari enim & consueto flo
ret ac augetur, ab aduerso verò & hostili perit & dissipatur.
Quisquis autem talem mutationem in hominibus nouit, &
humidum ac siccum facere potest hominem, calidum item
ac frigidum per dietam, hic utique & hunc morbum sana
uerit, si occasionem eorum quæ conferunt pernoscet, citra
expiamenta ac incantationes, citraque omnem aliam huius
modi machinationum absurditatem.

HIPPOCRATIS COI DE MORBIS LIBER PRIMVS, IANO COR NARIO MEDICO PHYSICO IN TERPRETE.

*

Quæ medi
cus præsta
re debeat.

VI DE sanatione rectè inquirere
velit, percunctantique respondere,
& contradicere rectè, eum hæc ani
maduertere oportet. Primum quidè
à quibus omnes morbi hominibus
fiunt. Deinde verò qui morbi neces
sario ubi facti fuerint, aut longi sunt
aut breues, aut lethales aut non le
thales, aut aliquā corporis partem
mutilent, aut non mutilent, & qui postquam orti sunt dubij
sint, an mala ab ipsis euentura sunt, aut bona. Et à quibus
morbis ad quales transitus fiat. Et quæ per fortuitum succes
sum medici agrotos curantes faciunt. Et quæ bona aut mala
agrotantes in morbis perpetiuntur. Et quæ importune aut
dicuntur, aut fiunt à medico ad agrotum, aut ab agrotò ad
medicum. Et quæ exactè fiunt ac dicuntur in arte. Et quæ
recta in ipsa, & quæ non recta. Et quod ipsius principium, aut
finis, aut medium, aut aliud quid eiusmodi demonstratum,
quod rectè habet ut in ipsa sit, aut non sit. Et quæ parua &
magna

De Morbis.

144

Omne vnu
est.

A magna, & multa & pauca. Et quod omne in ipsa vnum est, &
omnia quod vnum. Et quæ fieri possunt intelligereque ac di
cere, & si opus sit, neque intelligere, neque dicere, neque facere.
Et quod facilitas in ipsa sit, & quod difficultas, & quod oppor
tunitas, & quod intempestiuitas, & quibus aliis artibus simi
lis sit, & quibus nihil similis sit. Et de corpore, quod calidum
sit aut frigidum, aut siccum aut humidum. Et quod forte aut
debile, aut densum aut rarum. Et quæ multa, pauca fiunt, aut
in peius, aut in melius. Et quod honestè aut turpiter, aut tar
de aut citò, aut rectè aut non rectè. Et quod malum suprà ma
lum fieri necesse est. Hæc animo versantem obseruare oport
et in sermonibus, quantum quis ab his delinquat, aut in di
cendo aut percunctando, aut respondendo. Et an quæ multa
sunt, pauca dicat, & an quæ impossibilia sunt, possibilia esse
asserat. Et quicquid sanè etiā aliud dixerit ac aberrarit, hæc
ratione obseruare oportet, & in contradictione aggredi &
impetere. Morbi quidem igitur vniuersi fiunt ex his quidem
quæ in corpore insunt, tum à bile, tum à pituita. Ab externis
verò, à laboribus & vulneribus. Sed & à calido & supercale
faciente, & à frigido ac superfrigefaciente, & siccò ac super
exiccante, & ab humido ac superhumectante. Et bilis quidem
ac pituita vnà cum nascentibus gignuntur, & sunt in corpo
re aut plus aut minus. Morbos autem exhibent, partim à ci
bis & potibus, partim à calido super calefaciente, & à frigido
superfrigefaciente. Necesse autem talia habent, ut fiat
C hæc quæ ipsa sunt, velut verbi causa. In vulneribus eos,
qui crassos nervos fauciatos habent, necesse est claudos fie
ri. Itemque si musculorum capita faucia sint, præsertim eo
rum qui sunt in femoribus. Moritur autem si quis cerebro
fauciatas fuerit, aut spinali medulla, aut hepate, aut præcor
dis siue septo transuerso, aut vesica, aut vena sanguinea, aut
corde. Non moritur autè vulneratus in his partibus, in qui
bus hæc membra non insunt, sed ab his longissimè absunt.
Ex morbis verò tales necessitatem habent, ut ab ipsis peri
mantur quum fiant. Tabes, Aqua inter cutem ac subter car
nem nascens, & si mulierem fetum in utero habentem pe
ripneumonia, id est pulmonis inflammatio corripiat, aut fe
bris ardens, aut pleuritis siue lateris inflammatio, aut phre
nitis, id est, membranarum cerebri inflammatio, aut Erysip
elas

Quæ mor
bos creant.

Bilis & pi
tuita conge
nitæ.

Morbi quæ
mori fieri.

Quæ non semper perimant. pelus ignis sacer appellatus, in vtero fiat. Dubij autem morbi, vt & perdant, & non, tales sunt, peripneumonia, febris ardens, phrenitis, pleuritis, angina, vna, hepatitis, splenitis, nephritis, dysenteria, in muliere fluxus sanguinolentus. Tales verò non lethales sunt, nisi quid ipsis accedat, affectiones fluidæ circa articulos, atra bilis, podagra, coxendicum morbus, tinesmus qui est voluntas egerendi inuitabilis, quartana, tertiana, strangulatus vrina, lippitudo, lepra, impetigo, morbus articularis. Multi autem frequenter ab his muti fiunt, fideranturq; manibus ac pedibus, & linguæ impotentes redduntur. Et ab atra bile quidam leuiter fiderantur. Claudij verò à coxendicum morbo fiunt. Oculi autem & auditus

Quæ mutant.

Longi morbi.

Qui celeriter decernant.
Qui in alia transeant.

Quæ necesse sano sequuntur.

Omentum quando putrescit.

Tempora, occasione.

mutilantur à pituita obstruata. Longos autem necesse est esse, tabem, dysenteriam, podagram, affectiones fluidas circa articulos, pituitam albam, coxendicum morbum, vrinae strangulatum, in senioribus verò Nephritim, Mulieribus verò fluxum sanguinolentum, hamorrhoidas ani, fistulas. At verò febris ardens, phrenitis, peripneumonia, angina, vna, pleuritis, citò decernunt. Transitu autem fit in his, ex pleuritide in febrem ardentem, ex phrenitide in peripneumoniam. Verum ex peripneumonia febris ardens non fit, ad dysenteriam tinesmus accedit, & à dysenteria, lienteria siue leuitas intestinorum, sequitur: ex lienteria in aquam inter cutem transitus fit, & ex pituita alba in aquam inter cutem, & ex peripneumonia ac pleuritide, in pectoris suppurationem. Mala porro supra mala fieri necesse est, velut si rigor corripuerit, ardor igneus superuenit. Et si neruus dissectus fuerit, conuulsionem facit, & vt dissectus neque coalescat, & fortiter inflammetur. Et si cerebrum concussum fuerit ac doliuerit eius qui percussus sit, necesse est euestigio mutum fieri, & neque videre, neque audire. Si verò sauciatum fuerit, febrem necesse est superuenire, & bilis vomitum, & aliquam corporis partem sideratam fieri ac perire. Si verò omentum exciderit, necesse est putrescere. Et si sanguis ex vulnere, aut vena effluerit, in supernum ventriculum, necesse est ipsum in pus conuerti. Temporum autem occasiones, vt in summa dicam, multæ sunt & variæ in arte, quemadmodum etiam morbi & affectiones, & horum curationes. Maximè verò repentinæ sunt, in his quibus animo defectis opitulari oportet, &

A ter, & qui neque vrinam neque stercus egerere possunt, & qui suffocantur, & si mulierem parientem aut sauciatam liberare oportet, & quæcunque eiusmodi. Et hæc quidem occasiones repentinæ sunt, & paulò posterius non sufficiunt. Plerique enim paulò posterius pereunt. Occasio verò est, si horum aliquid perpetiatur homo, & qui antequam animam efflet opituletur, hoc totum ex occasione opitulatur. Est quidem igitur ferme hæc occasio etiam in omnibus alijs morbis. Semper enim in quocunque sanè quis opituletur tempore, ex occasione opitulatur. Quicunque verò morbi, aut vulnera non ad mortem tendunt, sed temporarij sunt ac periculosi, doloresque in ipsis fiunt, verum possibile est vt cessent, si quis rectè medeatur. His sanè non prosunt auxilia à medico adhibita, quum adhibeantur. Nam & non præsentem medico vtiq; cessassent. Alij verò morbi sunt, quibus occasio est vt curentur matutina diei hora, nihil autem refert an valde mane, aut paulò posterius. Alij morbi sunt quibus occasio est, vt semel in die curentur, nec refert quo tempore id fiat, Alij per tertium aut quartum diem curantur, & alij semel per mensem, & alij per tertium mensem, nec refert an id ipsum tertij augmento vel fine fiat. Tales itaque occasiones sunt, in quibus non aliam quàm hanc certitudinem habent. Intempestiuitas autè hæc est, si quæ mane curari oportebat in meridie curentur. Propterea verò intempestiue curantur, quia inclinationem ad peius habent, propter curationem non in tempore factam. Quæcunque etiam citius siue in meridie, siue vespere, siue noctu curentur, intempestiue curantur. & si vere curari oporteat, curentur autem hyeme, aut si hyeme oporteat, curentur autem æstate: aut si quod iam curari oportet, id ipsum differatur, aut quod differre oportet, id ipsum iam curetur. Talia omnia intempestiue curantur. Rectè porro & non rectè in ipsa hæc fiunt. Non rectè quidè sit, si morbum alium existentem, alium esse pronuncies: & magnum existentem, paruum dicas, & vicissim paruum, magnum. & si superuicturum, non superuicturum pronuncies, & perituum non perituum. Et si suppurarum existentem non cognoscas, nec morbum magnum in corpore nutriri cognoscas, & si medicamento aut potione quis opus habeat, quo ipsi opus sit, non cognoscas. & si quæ sanari possunt, non sanent, &

Curatio opportuna.

Quæ rectè sunt.

nes, & quæ sanatu impossibilia sunt, te sanaturum recipias. D
Atque hæc quidem circa sententiam non rectè fiunt. Circa
Quæ non chirurgiam verò hæc. Pus in ulcere aut tuberculo existens
rit. non cognoscere; & fracturas ac luxationes non cognoscere;
& specillo admoto ad caput non cognoscere an os fractum
sit; & fistulam in vesicam immisissam demittere non posse, &
lapidem in velica existentem nō cognoscere; & suppuratum
existentem ex concussione non dinoscere; & secando aut vrē
do, aut à profunditate, aut à longitudine aberrare, aut vrere
Quid ritē & secare quæ non oportet. Et hæc quidē non rectè. Rectè au-
fiat. tem fiunt hæc. Morbos cognoscere qui sunt, & à quibus, &
qui ipsorum longi, & breues, & lethales & non lethales, &
qui transmutantur, & qui augeantur, & qui minuantur, & E
qui magni, quique parui. & dum curas possibiles quidē cu-
rare, impossibiles verò scire cur curatu sunt impossibiles. &
dum curas eos qui tales habent, per curationem quantum
possibile est opitulari. Quæ verò offeruntur ægrotis, ea sic
Perperam medicadū obsequare oportet, rectè an secus fiant, veluti si quis quæ
non est. siccare oportet, humectet, aut si crassifacere oporteat, non
exhibeat à quibus crassitudo inducitur, aut si quæ attenuare
oportet, non attenuet, quæ frigefacere, non frigefaciat, quæ
calfacere, non calfaciat, quæ putrefacere, non putrefaciat,
Quæ suæ & reliqua iuxta eandem rationem. Talia autem sua
pore ve- sponte ac casu hominibus in morbis fiunt, tum bona, tum
niant bona mala. Febrienti ac biliōso, in tempore foras dispersa bi-
sunt. lis, bonum; diffusa verò ac dispersa sub cutē, toleratu leuior
est habēti, & curatu faciliior sananti. diffusa autem ac disper-
sa & ad vnam aliquam corporis partem allapsa, malum.
Alius turbata in pleuritico aut peripneumonico, aut sup-
purato, malum. Febrienti aut vulnerato alius resiccata,
malum. Subaquoso ac lienoso ab alba pituita detento, al-
Erysipelas uus fortiter turbata, bonum. Erysipelas si extra diffusum
intrò vertatur, malum. Si verò intra diffusum foras ver-
tatur, bonum. A profluuiō alui forti correpto, vomitus su-
perueniens, bonum. Mulieri sanguinem vomenti menses
erumpere, bonum. A fluxione verò infestata, ad nares aut
os fluxionem transire, bonum. Mulieri à conuulsione pres-
sa ex partu, febrem superuenire, bonum. Et tetano ac con-
uulsione occupante, igneum ardorem superuenire, bonum.
Talia

A Talia enim per nullam medicorū ignorantiam, aut scien-
tiam, fiunt, & non fiunt, sed sua sponte ac fortuito casu fien-
tia, & profunt, & nocent, iuxta eandem rationem. Car-
rū Medici talia per fortuitum successum bona, in curatio-
ne faciunt. Nimirum si medicamento sursum purgante da-
to, & sursum & deorsum probè purgāt. Et si mulieri medica-
mento dato, quod bilem aut pituitam deorsum purgat, men-
ses aliās nō fluentes erumpant. Et si lienem suppuratum ha-
benti medicamentum dederint, quod bilem ac pituitam de-
orsum purget, & sic pus deorsum à liene expurgēt, & à mor-
bo liberent. Et si medicamēto exhibito calculoso, calculum
in vrinarium meatum præ pharmaci violentia protrudant,
B per vrinam eiiciatur. Et si medicamētum dederint quod
pituitam sursum purgat, ei qui pus in superiore ventriculo
in tuberculo habet, non scientes quod habet, isque pus vo-
mat ac sanus fiat. Et si eum qui ex medicamēto sursum pur-
gante superpurgatur, sua sponte alio subter erumpente, à vo-
mitu sanum faciant. At verò Mala operantur Medici præ
infortunio hæc. Si pharmaco bilis aut pituita sursum ducti-
uo dato, venam in pectore præ vomitu rumpāt, ei qui prius
nullum manifestum dolorem in pectore habuit, atque sic
fiat morbus. Et si mulieri in vtero habenti medicamentum
superne purgans exhibeant, alius autem inferne erumpēs
fortem expellat. Et qui suppuratum curat, si alius proflua
fiat, ipsum perdit, & qui oculos curat ac subleuit, si dolores
C incidant acutiores, & si ita cōtingat, rumpantur oculi & de-
struantur, acceusant medicū quod oculos subleuit. Et si puer-
peræ in ventris dolore medicus aliquid det, & malè habeat
aut pereat, medicus in culpa est. Fere autem quæcunque
necessitatem habent vt fiant in morbis ac vulneribus mala
supra mala, ea vbi fiunt, in medicū culpā reiiciunt, & neces-
sitatē talia fieri cogentem non agnoscunt. Et si ad febrim
citantem aut vulnus habentem ingressus, ad motis quā pri-
mū remediis nō opituletur, sed postera die æger peius ha-
beat, medicum accusant, Si verò opituletur, non æqualiter
laudant. Oportere enim ipsum perpeti putant, vlceraq; in-
flammati, & in morbis quibusdā dolores fieri oportere, neq;
tales esse vt ne fiant. Nervus præcisus ac dissectus non co-
lescit, neque vesica, neque aliquid ex tenuibus intestinis, neq;

Quæ bona
malæ me-
dicus fa-
ciat.

Quæ non
bene medi-
co succe-
dant.

Quibus nō
iure medi-
cus argua-
tur.

Quæ non
cōtinent præ-
cisa.

neque vena sanguiflua, neque tenuis genæ pars, neque p^D
dendi pellicula. Porro principium lanationis demonstra-
Principiū
artis cur
nullū est.
tum quidem non est, quod sanè rectè principium sit vniuer-
sæ artis, neque secundum aliquod, neque medium, neque fi-
nis. Sed incipimus ab ea aliquando dicentes, aliquando ope-
rantes, & definimus eodem modo. Et neque dicentes ex
iisdem sermonibus incipimus, neque si de iisdem dicamus,
neque in iisdem definimus & operantes iuxta eandem ra-
tionem, neque ex iisdem operibus incipimus, neque in iis-
dem definimus. At verò facilitas ac promptitudo in his est.

Quum quis secans aut vrens, neque neruum secet, neque ve-
nam. Et si suppuratum vrat, pus consequatur. Et si secet,
eodem modo. Et fracturas rectè componere. Et si qua pars
corporis ex natura excidat, vt ipsam rectè ad naturam re-
trudat. Item apprehendere fortiter ea quæ oportet, & ap-
prehendendo premere. Et apprehendere leniter ea quæ
oportet, & apprehendendo non premere. Et in obligando
tortuosa non facere ex rectis, neque premere quæ non oportet.
Et in contactu vbiq; tandem contigerit, dolorem ex
superfluo nō exhibere. Hæc quidē igitur facilitatis ac prom-
ptitudinis existunt. At verò digitis decenter attingere, aut
probe, aut non probe, aut longis, aut breuibus, aut probe de-
ligare omnes deligaturas, non ad artem pertinere iudicatur
de facilitate ac promptitudine, sed seorsim.

Purulenti
pulmonis
signa.

Quicumque sup-
purati sunt pulmone, aut superiore vel inferiore ventre, aut
tubercula habent, siue in superiore ventre siue inferiore, aut
in pulmone, aut vlcera intrinsecus, aut sanguinem vomūt
aut spuunt, aut dolorem aliquem habent, vel in pectore vel
in dorso: Hæc omnia habent ex his quidem quæ in corpo-
re insunt, à bile & pituita: ab externis verò ab aere insito
calori ammixto. Sed & à laboribus ac vulneribus. Et qui-
cunque quidem pulmone suppurati fiunt, ab his fiunt. Si
peripneumonia correptus in iudicatoriis diebus non purge-
tur, sed relinquitur in pulmone sputum ac pituita, suppuratus
fit. Et si quidem statim curatus fuerit, vt plurimum effu-
git, si verò neglecta fuerint illa in pulmone corrumpitur, il-
lis & inhaerentibus & putrescentibus, vlcera turq; pulmo &
suppuratus fit, & nō amplius intro ad seipsum nutrimentum
memorabile trahit, neque quicquam depurgatur ab eo sur-
sum,

A sum, sed suffocatur, & semper amplius difficulter spirat, & re-
spirando stertit, & respirat illinc sursum ex pectore, tandem
verò obturatur à sputo, & moritur. Fit autem & suppuratus,
si pituita ex capite ad pulmonem destillet, & primum
quidem vt plurimum latèter deicit, tussimque tenuem ex-
hibet, & sputum paulo amarius solito, & aliquando tenuis
adeest calor. Temporis autem progressu, exasperatur pulmo,
& intus exulceratur à pituita inhaerente ac putrescente: &
grauitatem exhibet pectori & dolorem acutum ante & re-
tro, caloresque acutiores in corpus incidunt, & pulmo à ca-
lore trahit ad se pituitam ex toto corpore: & maximè ex ca-
pite, Caput verò calefactum ex corpore, & hanc putrescen-
tem subcrassam spuit. Quanto verò magis tempus progre-
ditur, tanto magis pus sincerum spuit, & febres acutiores fi-
unt, & tussis frequens ac fortis, & inedia vexat, & tandem
alius infernè turbatur. Turbatur autem à pituita, pituita
verò de capite descendit. Hic quum ad hoc peruenerit,
perit quemadmodum dictum est in superioribus, purulen-
to ac putrido pulmone facto, aut ventre infra erumpente.
Fit præterea & ab his pulmo suppuratus. Quum venula vi-
delicet aliqua in ipso fuerit rupta, rumpitur autem à labo-
ribus: & vbi rupta fuerit, sanguinem fundit, si quidem cras-
sior fuerit, amplius, sin tenuior, minus, & sanguinè quidem
ipsum partim confestim spuit, partim verò nisi vena adstrin-
gatur, in pulmonem funditur, & in ipso putrescit, & vbi pu-
tresfactus fuerit pus facit, progressu verò temporis aliquan-
do pus sincerum, aliquando pus subcruentum, aliquando san-
guinem, & si magis repleta fuerit vena, ipsam sanguinis
copiam acervatim à seipsa reuomit, spuiturque pus crassum
ab accessoria & intus putrescente pituita. Hic si anticipetur
incipiente morbo, priusquam vena sanguinem fundat ac
fortiter laxetur, & priusquam attenuetur, & in lecto decum-
bat, & caput corrumpi incipiat, & reliquum corpus colli-
quari, superstes ab hoc morbo euadit. Si verò neglectus fue-
rit, & hæc occuparint, vt ea perpetiatur aut omnia, aut plu-
rima, perit, perit autem hic aut ex iisdem quæ superius dixi,
aut à vomitu, sanguine multò multoties per vomitum reie-
cto. Si verò vena omnino quidem rupta non fuerit, verum
acutus tractus in ipsa fiat, fit autem maximè velut varix
qui

Venz fra-
ctz signa.

Varix iate-
rior.

Medela.

Purulentus
vnde.Purulentus
ventriculus
superior
quotmodis
fiat.

qui etiā statim vbi factus fuerit, dolorē quendā tenuem inducit, ac tussim aridā. Si verō diu durauerit & neglectus fuerit, primum quidē sanguinem modicū ac subnigrum dimittit ac reiciit, deinde verō adhuc copiosiorē & sincerissimum, deinde pus, patiturque quæcūq; in superioribus dicta sunt.

Conducit autē talibus, si ab initio curandos suscipiat, vt & venæ de manibus sanguinem emittant, & diata à qua quā siccissimus & exanguissimus fiat. Eodē porrō modo etiam venæ in latere afficiuntur, quæ intus in superficie fixæ sunt.

Quum igitur affectæ fuerint, varicosæque factæ, & intus eleuatæ, & neglectæ fuerint hæc perperunt. Erumpunt & spunt à se sanguinem, & aliquando etiā vomunt, & suppurati fiunt, & vt plurimum pereunt. Si verō curentur incipiente morbo, rursus in loco venæ confidunt ad latus, humilesque fiunt. Et pulmo ab his suppuratus redditur, & ab ipso etiam talia perperunt, & sic moriuntur. Caterum superiore ventre suppurati multipliciter fiunt. Nam quum pituita de capite copiosa & acervatim in superiore ventre fluxerit, putrescit & in pus vertitur. Putrescit autē maximē in diebus viginti vna. Hoc igitur pus concutitur & intus fluctuat ad latera allabens. Hic si vratur aut secetur priusquam diuturnum fiat pus, sanus plerūq; euadit. Fiunt autē & superiore ventre suppurati ex pleuritide, quum fortis fuerit, & in iudicatoriis diebus neq; putruit, neq; sputo reiecta est, sed latus exulceratum fuerit à pituita affixa, & bile, & quum vlcus factū fuerit, reddit de se pus, & ex vicinis locis præ caliditate in seipsum pituitam adducit, & hæc vbi cōpugnauit, pus spuitur. Aliquādo verō etiam ex venis sanguis se in vlcus ingerit, & putrefactus pus fit. Hic si euestigio assumatur, sanus plerūque fit, si verō negligatur, perit. Fiunt præterea suppurati etiam, si pituita de capite delapsa, ad latus adglutinata fuerit & putruerit. Tunc enim latus vt plurimum inflammatur, & patitur eadem quæ ex pleuritide suppuratus.

Fiunt & quum præ labore, aut exercitiis, aut alio quopiā modo, vena antè aut retro fuerit rupta, & sic rupta vt nō statim spuat sanguis, sed in carne acutus tractus siue varix fiat, & carō tracta ac conuulsa humiditatē modicā traxerit, & subliuida facta fuerit, statim quidē sic affectus non percipit præ robore ac bona habitudine, aut si etiā sentit, nihil molesti

A molesti esse putat. Hic vbi deprehenderit, quum iam præ febris, aut potu, aut venere, aut aliqua alia re correptus, fuerit attenuatus, carō sauciata subrescitur & subcalescit, & humiditatem in seipsam à vicinis tum venis, tum carnibus trahit. Vbi autē attraxerit, intumescit & inflātur, & dolorem exhibet tenuem, & tussim rarā & siccam primū. Deinde adhuc magis trahit in seipsam, & dolorē inducit vehementiorem, & tussim frequentiorē. Et primum quidē subpurulentum spuit. Aliquādo verō liuidū & subcruentū. Et quanto magis tempus, progreditur, amplius in seipsam trahit ac putrefacit, & de ipsa carne quantum ab initio liuidum erat, hoc pus fit, & dolorem acutum exhibet, & febrem, & tussim multam ac frequentē, & per sputum sincerū pus expuit. Si verō pus in ventre morā traxerit, totum corpus ab ipso calefcit. Maximē verō vicinissimæ partes. Calefcite autem corpore, humiditas maximē eliquatur. Et quæ quidem à superioribus partibus eliquatur, in supernum ventriculū maximē confluit, & pus fit, ad hoc quod iam in ipso est. Pars verō eius etiam in infernum ventriculū fluit, & quādoque alius ab ipsa turbatur, & hominem perimit. Nā cibi ingesti secedunt inconcocti, & alimentū ab ipsis corpori non accedit. Et sputi sursum purgatio non æqualis cōtingit, aluo nimirum calefacta, & omnia deorsum trahente in seipsam. Et à sputo quidem suffocatur & stertit, dum non purgatur: à ventre verō fluente debilitatur, & plerūq; perimitur. In huiusmodi autem morbis hunc fluxū maximē exhibet caput, vtpote quod cauum est, & supernē situm. Quum enim ab aluo fuerit calefactum, tenuissimā pituitam de corpore in seipsum trahit. Vbi verō hæc in ipso fuerit collecta, reddit rursus acervatam & crassam, velut dictū est: & pars quidē ipsius in supernum ventriculū defluit, pars verō in infernum. Quum igitur caput fluere inceperit, & reliquum corpus colliquari, nō amplius æqualiter, ne vsti quidem, superstites euadunt. Superant enim supra pus influentia mala, ea quæ defluunt: & carnes liquefcunt magis à malis, quā nutriuntur ab ingestis. Qui verō huiusmodi morbos habent, partim ab his breui pereunt, partim diutius tempus extrahunt. Differt enim corpus à corpore, & ætas ab ætate, & affectio ab affectione, & tempus à tempore, in quo ægrotant: & aliqui maiorem

Capitis
rheuma.

tolerantiam in morbis habent, alij omnino ad tolerandum impotentes sunt. Proinde certitudo exacta temporis in quo pereunt non est, an longum, aut breue futurum sit. Neque enim hoc tempus certum est quod quidam definiunt: & plerumque neque hoc ipsum suppurat. Differt enim & annus ab anno, & tempus à tempore. At si quis de ipsis recte cognoscere ac dicere velit, is cognoscat omni tempore, & petire, & superstites euadere, & pati quacunque tandem patiantur. Caterum

Qui ventriculus inferior purulentus fiat.

inferno ventriculo suppurati fiunt, maxime quidem quum pituita aut bilis acruata inter carnem & cutem collecta fuerit.

Fiunt autem & à conuulsionibus, quum venula conuulsa rupta fuerit, sanguis effusus putrescit & suppuratur. Si verò caro conuulsa fuerit, aut còtusa, sanguinem ex venis sibi ipsi propinquis trahit, atque hic putrescit ac suppuratur. His si quidem foras de se significatione præbuerit & eruperit pus, sani fiunt. Si verò sua sponte intro proruperint, pereunt. At verò diffusum pus in ventriculo inferno, veluti in superno dictum est, generari haud quaquam poterit, sed velut à me dictum est in tunicis & in tuberculis innascitur. Et si quidem intro notas habuerit, cognitu difficile est. Neque enim ex còcussione cognoscere licet. Cognoscitur autem maxime ex dolore ubi fuerit, & si terram figulinam, aut aliud quid huiusmodi imposueris, breui id resiccat. Erysipelas autem

Pulmonis erysipelas.

in pulmone sit, ubi pulmo fuerit nimium resiccatus, id quod contingit ab ardore, & à febribus, & à labore, ac intemperie. Et quum superresiccatus fuerit, plurimum sanguinis in se ipsum trahit, maxime quidem & plurimum ex magnis venis. Hæ enim ipsi vicinissimæ sunt, ac ipsi incumbunt. Trahit etiam ex aliis vicinis. Et tenuissimum ac debilissimum trahit. Postquam autem traxit, febris ex ipso fit acuta, & tussis sicca, & repletio in pectoribus, & dolor acutus in anterioribus ac posterioribus partibus, maxime circa spinam, nimirum magnis venis percalefactis: Et vomunt aliquando suberueum, aliquando liuidum. Vomunt item pituitam & bilem, & frequenter animo linquuntur, propter sanguinis transmutationem derepente còtingentem: atque hoc maximum signum est Erysipelatis in pulmone generati, & si assidua febris inuasio contigerit. Huic si quidem duobus aut tribus aut quatuor ad summum diebus, id quod intus est diffusum fuerit ac transierit

A transierit foras, plerumque sanus euadit. Si verò non diffundatur ac foras transeat, intus putrescit, & suppuratus fit ac perit. Perit autem breui, utpote pulmone toto suppurato ac putrido. Si verò foras diffusum, intro vertatur & pulmone corripit, huic nulla vitæ spes reliqua est. Quum enim antea resiccatus pulmo, traxerit in seipsum, non amplius dimittit, sed statim ab ardore, & siccitate, nihil amplius suscipit, neque quicquam sursum distribuit, sed corrumpit. Tuberculum in pulmone fit hoc modo, quum pituita aut bilis coacta putrescit. Et quoad quid adhuc crudius fuerit, dolor exilium, ac tussim siccam inducit. Postquam autem maturum factum fuerit, dolor & ante & retro acutus fit, & calores corripunt, ac tussis vehemens. Et si quidem quam citissime maturuerit, & eruperit, & pus sursum vertatur, ac totum expuatur, & ventriculus in quo fuerat pus, contrahatur ac resiccet, penitus sanus euadet. Si verò ruptum quidem fuerit quam celerrime, & maturatum, ac repurgatum, verum penitus resiccare non poterit, sed ipsum tuberculum à seipso pus produxerit, & à capite sanè tunc, itemque reliquo corpore pituita ad tuberculum defluens putrescit, & pus fit, ac expuitur, per quod homo perimitur. Perimitur autem à ventre fluente, ab his quæ antea relata sunt, & loquente ipso ac intelligente omnes res, æquæ ut in priori tempore, resiccat ac perfrigeratur, conuiuentque venæ in corpore omnes, utpote sanguine ex ipsis à febre exusto: quodque verò etiam præ temporis longitudine ac morbi magnitudine, tum malorum iam præsentium, tum eorum quæ insuper accedunt. Quod si multo tempore rumpi non possit, neque sua sponte, neque à medicamentis, còsumitur debilitatus à doloribus vehementibus, & inedia, & tussi, & febribus, & ut plurimum perimitur. Si verò iam attenuato, & in lectum reclinato, pus eruperit, neque sic valde reualescunt, sed tali modo perimuntur. At si eruperit quidem quam celerrime, & maturuerit, maturatum autem multa sui parte ad septum transversum effundatur, statim quidem melius habere sibi videtur. Verum progressu temporis si quidem totum per spurum reiecerit, & ventriculus in quo pus inerat, consolidat ac resiccet, sanus euadit. Si verò & tempus longius protrahatur, & ipse debilior fiat, & per spurum reiecere nequeat, sed vltus fuerit aut se-

Pulmonis vomica.

Pulmonis vomica quæ dosanescat.

Hippocratis Liber I.

Costarum vomica.

Ruptiones.

Etus, & pus exeat, statim quidem & sic melius habere sibi videtur, verum tempore procedente perimitur ab iisdem quæ prius relata sunt. Porro in latere sunt tubercula, & à pituita & bile eadem ratione qua in pulmone. Fiunt etiam à laboribus, quum vena aliqua tracta rupta fuerit, non tamen penitus rupta, sed ita ut acutus tractus in ipsa factus sit. Si quidem igitur rupta fuerit, statim sanguis è vena effusus putrescit & suppuratur. Si verò acutus tractus in vena fiat, principio quidem dolorem exhibet ac pulsat: progressu verò temporis distribuit vena sanguinem in carnem, atque hic in carne putrescens, pus fit. Eodem modo & caro, si quidem magis doluerit, & sanguinis plus in seipsam trahit ex vicinissimis venis, & statim suppuratur. Si verò minus doluerit, tardius & trahit, & suppuratur. Quibusdam autem quum debiles facti fuerint tractus in carnibus, aut venis non suppuratur, sed sunt dolores diuturni, & vocantur Ruptiones. Et quæ quidè in carne sunt, hoc modo fiunt. Quum caro afflicta fuerit, aut conuulsa, aut percussa aut aliud quid per se ipsa liuida velut antea dixi sit, non sincero sanguine, sed tenui & aquoso, eoque modico. Quum autem plus solito fuerit resiccata, percalefcit & dolorem exhibet, & à venis ac carnibus vicinis humiditatem in seipsam trahit: & ubi nimium fuerit humectata, atque ea ipsa humiditas ubi à carne fuerit supercalefacta, per totum corpus dispergitur, qualis est attracta, magis tamen in venas dispergitur quam in carnes. Venæ enim magis trahunt quam carnes. Trahunt tamen etiam carnes. Quando verò ad multam in corpore humiditatem, modica de carne attracta fuerit, obscura iam sit, & doloris exors, & pro morbida cum tempore sana euadit. Si verò caro magis fuerit percalefacta, & ampliorem humiditatem traxerit, dolorem exhibet: & ad quamcunque corporis partem ab ipsa processerit ac firmata fuerit, dolorem inducit acutum, & aliqui putant ipsas ruptionem transmutatam esse, verum hoc fieri non potest. Propinquissima verò vlceri sunt quæcunque talia & alia. At humiditas de carne exiliit per venas, quum autem percalefacta, & crassa, & copiosa facta fuerit, dolorem exhibet, donec similis fiat reliquæ humiditati, in tenuitate ac frigiditate. Quæcunque verò in venis sunt, sic habent. Ipsa quidem vena, in quantum tracta est, in loco manet. Quum

De Morbis.

150

A Quum autem tracta fuerit (trahitur autem ac conuellitur à Vena conlabore & violentia) sit veluti varix. Percalefcit autem & trahit in seipsam, liquidam quandam humiditatem, quæ est à bile ac pituita. Et ubi mixta fuerint sanguis & humiditas de carne, crassescit sanguis, & multipliciter ipse seipso, ea parte qua vena conuulsa est, & morbosior sit, & amplius stabilior. Et quum copiosior factus fuerit, plenitudo ipsa transmigrat, quocunque tandem contigerit, & dolorem inducit acutum, ut aliquibus videatur ruptio locum permutasse. Et si contigerit ut ad humerum transferatur, & gravitatem in manu inducit, & torporem ac segnicie. Et si quidem ad venam proruperit, aut ad humerum & dorsum tendat, dolor plerumque statim quiescit. Fiunt porro conuulsiones & à laboribus, & lapsibus, & à plaga, & si quis onus maius leuet, & à curibus & luctu, & eiusmodi omnibus. Quicunque verò à purulentis vlceribus, & eiusmodi omnibus. Quicunque verò à vulueribus suppurati fiunt, aut ex hasta, aut pugione, aut iaculo, intrò sauciati fuerint, quandiu quidem habuerit vlceris respirationem foras, per antiquum vulnus, & hac parte frigidum in seipsum adducit, & calidum à seipso hac parte emit, & sanè facile tum pus, tum si quid est aliud, expurgatur. Et si quidem & interna & externa pars simul fuerint sanata, sanus penitus homo euadit. Si verò externa quidem sanata fuerit, interna verò non, suppuratus fit. Et si etiam sanata simul sint interna ac externa pars, cicatrix autem intus debilis fiat, & aspera ac liuida, reulceratur quandoque, atque sic suppuratus fit. Rursus exulceratur etiam si quid amplius laborarit, & si attenuatus fuerit, & si pituita aut bilis ad cicatricem affixa fuerit, & si alio morbo correptus attenuatus fuerit. Vbi verò vlceris factum fuerit, siue hoc modo, siue ubi externa pars priusquam interna coaluit, dolorem acutum inducit, & tussim, & febrem: & frigiditatem ipsum sibi ipsi vlceris inducit, eo quod amplius calidum existat: & ipsum à se ipso caliditatem efflat, & pus expurgatur, & per longius tempus curatur, & tardius sanescit: quandoque verò neque sanescit. Nam caro, & vlceris, ab ardore qui est in corpore coquitur, & nimium humectatur, ut non possit neque sicari, neque carnem producere, neque sanari. Sed cum temporis progressu moritur, patiens talia quæ etiam prius dicta sunt. At alia de causa contingat ut crassarum venarum aliqua saucietur, & sanguis

Purulentis vlceribus.

Cur quandoque vlceris non coalescat.

Purulentis vlceribus.

guis intro fluat ac putrescat, suppuratus sit. Et si quidem hoc pus totum per sputum reiectum fuerit, & vena lauciata coaluerit, & vlcus intus ac foris sanatum fuerit, penitus sanus euadit. Si verò neque vlcus intus coalescere poterit, neque vena constringatur, sed alias atque alias sanguinem remittat. Et si statim vomatur & spuatur, aut etià putrescat, & pus expuatur, plerunque perimitur, aut statim sanguinem vomēs, aut posteriori tempore, dum perit ab iisdem quæ antea dicta sunt. Sæpe vero hi quibus venarum aliqua intus sauciatur à vulneribus, aut quousdam laboribus, aut exercitiis, aut alia quadam causa, quæ coaluerit & sana esse videtur vena alio tempore iterum rumpitur, idque ab iisdem contingit causis, à quous etiam prius patiebatur. Vbi verò iterum rupta est, sanguinem fundit, & statim pereunt sanguinem multum ac sæpe vomentes (aut aliàs atque aliàs sanguinem recentem vomunt) pus autem spuantes per omnē diem multum ac crassum, tali aut consimili modo pereunt, velut etià in aliis morbis dictum est. At verò in his ac similibus morbis multum refert, quantum ad facilem ac difficilem curationem, vir sit an mulier qui morbum habet, iuuenis an senex, & mulier in uenula an anicula. Et præterea tempus à tempore differt, in quo ægrotant. Interest item an ex alio morbo ægrent, aut non ex alio. Differt etiam affectus ab affectu, maior à minore, & corpus à corpore, & curatio à curatione. His autem sic inter se differentibus, necesse est etiam tempus diuturnitatis differre: & aliis longius fieri, aliis breuius: & alios perire, & alios non: & morbos aliis durabiles esse & maiores, aliis minores & brevis temporis: aliis permanere vsque ad senectutem & commori, aliis perire ab ipsis breui. Et qui quidem in niores patiuntur eas affectiones, quæ à laboribus fieri dictæ sunt, hi & ampliores & vehementiores ipsas patiuntur, & magis quàm alij dolent, & statim in ipsis manifestæ sunt, ut sanguinem aut spuunt, aut vomant. Sed & quædam fientia fallunt ipsos, præ bona corporis habitudine. Seniores autem raro quidem patiuntur, & si patiantur, debiles ipsas perpetiuntur, utpote ipsi debiliores existentes, & remittunt magis ipsis, & affectionum maiorem curam gerunt. Fiunt igitur ab initio omnino minus seniori quàm iuniori, & ubi factæ fuerint, seniori debiliores sunt, iuniori vehementiores. Et iuniori quidem,

Diuerſitas
varia.

Morborū
affectus di
uerſi.
Seniorum
& iuniorū
affectus.

A quidem, utpote qui habet corporis vigorem & siccitatem, & carnem densam ac robustam & ad ipsa ossa assidentem, cure circum ipsam circumtenta: quum aliquid amplius laborarit, solito magis & repente, conuulsionem vehementem sunt, & ruptiones multe ac omnigenæ venarum ac carniū. Et horum aliqua statim manifesta sunt, aliqua posteriore tempore comparent. At senioribus vigor fortis non inest, & carnes circum ossa disſiunt, & cutis cum carnes: & ipsa caro rara est ac debilis, & neque tale quid pati possit similiter senior veluti iunior. Et si quid patiat, leuiter patitur, & statim manifestum redditur. Atque intantum quidem in affectionum principio, iuniores senioribus difficilius liberantur. Quum verò morbus conspicuus factus fuerit, & aut pus, aut sanguinem, aut utrumque expuerint, qui quidem iuniores sunt, quum corpus ipsorum sit robustum ac densum, non aqualiter depurari possunt ab ulceribus, quorum pus in superno ventriculo existit. Nam & pulmo non valde trahit ad arterias, ut qui densior sit: & arteriæ quum tenues & arctæ sunt, pus non suscipiunt, nisi modicum & raro. Quare necesse est pus in thorace, & in ulceribus coaceruari & crassum fieri. At seniori & pulmo rarior ac cauior est, & arteriæ ampliores, ut pus non diutius in ventriculo & ulceribus moretur, & quicquid eius insuper generatum fuerit, hoc totum necessario sursum attrahitur à pulmone ad arterias, & statim expuitur. In iuniori igitur, utpote quum sint affectiones vehementiores, & purgatio pro sputi ratione non fiat, & febres acutiores & frequentiores fiunt, & dolores acuti incidunt, tum in ipso affectionis loco, tum in reliquo corpore: nimirum quum venæ sint robustæ ac sanguine plenæ. Vbi verò hæc percalescunt, dolores ab ipsis transfiliunt alias ad aliam corporis partem. Ahi quidem plerunque breui perimuntur. Senioribus verò quum affectiones sint debiliores, & sputum ab ipsis purgatur, & febres mitiores, ac pauca fiunt, & dolores adsunt quidem, verum exiles. Et ab huiusmodi affectionibus ne senes quidem penitus liberantur, sed longo tempore afflicti perirent. Et aliquando pus spuunt, quandoque sanguinem, quandoque neutrum, tandemque cum his moriuntur. Moriuntur autem hoc modo, quum ipsos morbus aliquis huic quem antea habent consimilis apprehendit, ita ut & hunc habeant, & is quem

Pulmonis
varietas.

Cur iuue
nes magis
quàm iuue
afficiantur.

Morbi pe-
riculosi.

is quem prius habent vehementior fiat: & vtr plurimum per-
eunt. At verò morbi qui hos morbos efficiunt, maxime sunt
pleuritis & peripneumonia. Febris porro ab his fit. Quum
bilis aut pituita calefacta fuerit, totum reliquum corpus ab
his calefcit, & vocatur hoc febris. Calefcit autem bilis & pi-
uita, intrinsecus quidem à cibis & potibus, à quibus etiam
nutritur ac augetur. Extrinsecus autem à laboribus ac vul-
neribus, & à calido nimium calefaciente, & à frigido nimium

Morborum
frigus vn-
de.

frigefaciente. Calefcit item à visu & auditu, Verum mini-
mum ab his. Rigor autem in morbis fit quidem & ab exter-
nis, ventis, aqua, serenitate, & aliis huiusmodi. Fit autem &
ab ingestis cibis ac potibus. Maximè verò & vehementior
fit, quum bilis & pituita sanguini fuerint permixta, aut alte-
ra ex his, aut vtraque. Magis tamen si pituita sola permixta

Pituita fri-
gida. cali-
dus san-
guis.

fuerit. Est enim pituita frigidissima ex natura. Calidissimus
autem sanguis. Frigidior est etiam aliquanto bilis sanguine.
Quum igitur hi humores ambo, aut alter solum, permixti
fuerint ad sanguinem, ipsum congelant, non tamen omnino.

Rigor.

Neque enim viuere posset homo, si sanguis densior & frigi-
dior seipso multis modis fieret. Frigefcente igitur sangui-
ne, necesse est & reliquum totum corpus perfrigerari, & vbi
huiusmodi quid factum fuerit, rigor appellatur. Et si quidem
vehemens fiat rigor, vehementior est etiam tremor. Nam
dum contrahuntur venæ, sanguine & coacto & congelato,
corpus & contrahunt & tremere faciunt. Si verò minus ali-

Horror.

quanto sanguinis coactio fiat, hoc rigor appellatur. Horror
autem dicitur debilissimus rigor. Quod autem post rigorem
necessario corripiat febris, aut maior, aut minor, sic ha-
bet. Quum sanguis percaluerit, & vim depulerit, ac rursus
ad suam naturam redierit, concalefcit simul & pituita, & bi-

Feruor.

lis sanguini permixta. Et sanguis ipse seipso multipliciter ca-
lidior euadit. His igitur percalefactis, necesse est febrem suc-
cedere post rigorem, præ sanguinis caliditate. Sndor verò
fit hac de causa. Quicumque morbi in iudicatoriis diebus iu-
dicantur, & febrilis ignis dimittit, in his de pituita & bile
quod tenuissimum est eliquatur & secernitur, & secedit par-
tim extra corpus, partim intus & isthic in corpore relinqui-
tur, partim præ caliditate attenuatur, & vapor fit, & cum spi-
ritu permixtum foras procedit. Atque hæc quidem huiusmodi
sunt.

A sunt, & ab his sudor generatur. Quare verò quandoque cali-
dus, quandoque frigidus est, ita contingit. Calidus quidem de
percalefacto malo, & exusto, & attenuato, & debili, & non
valde multo secernitur, & necesse est ipsum calidiorem ex
corpore excerni. Frigidus autem de ampliore malo secernitur,
& de eo quod reliquum est & adhuc validum, & nondum pu-
trefactum, neque attenuatum, neque exustum, & frigidior ac
crasior & graueolentior prodit. Manifestum autem hoc ex
hac re fit. Qui frigidum sudorem exudant, è longis morbis
plerumque agrotant, inualefciente malo eo quod in corpore
relinquitur. Qui verò calidum sudorem excludunt, citius à
morbis liberantur. Pleuritis & peripneumonia fiunt hoc

Pleuritis,
peripneu-
monia.

B modo. Pleuritis quidem, quum potiones acuatæ & fortes val-
de corripiunt. Percalefcit enim totum corpus ac humectatur
à vino. Maximè autem & bilis & pituita percalefcit ac hume-
ctatur. Et sanè his commotis ac humectatis, continget vt ri-
gor inuadat ebrium siue sobrium. Et cum latus natura carne
iudum sit, præ omnibus corporis partibus: & non sit quic-
quam in ipso quod renitatur, præter ventriculi cavitatē: ma-
ximè rigorem percipit. Et cum riguerit ac perfrigeratum
fuerit, tum caro quæ est in latere, tum venæ, contrahuntur ac
conuelluntur. Et quantum in ipsa carne inest bilis ac pitui-
ta, aut in venis quæ in ipsa carne sunt, id magna ex parte aut
totum secernitur, introque compellitur ad caliditatem, carne
extrinsecus condensata: atque id ad latus affigitur, & dolorem
vehementem exhibet, & percalefcit: & per caliditatem trahit
ad seipsum, à vicinis venis ac carnibus. Pituitam ac bilem. Atque
hoc sanè modo fit, vbi verò ad latus affixa putruerint, & per
sputum reiecta fuerint. Sani fiunt. Si verò & antiquum mul-
tum affixum fuerit ad latus, & aliud insuper accesserit, statim
pereunt, præ saluæ copia expuere nequeunt: aut suppurati
fiunt, & partim pereunt, partim euadunt. Indicium autem hæc
de se præbent in septem diebus, aut nouem, aut vndecim, aut
quatuordecim: dolorem quoque inducunt ad humerum, & ad
clauiculam, & ad alas, hac de causa. Vena quæ splenitis ap-
pellatur, tendit à splene ad latus, à latere verò ad humerum
& sinistram manum. Hepatitis autem ad dexteram partes eo-
dem modo: & quum huius in latere pars à rigore contracta
fuerit, & sanguis in ipsa horruerit, ad alas & clauiculam ac hu-
merum

Vena sple-
nitis.

Peripneumonia quæ fiat.

merum concedit, & conuellit ac dolorem inducit. Eodem modo & loci circa dorsum: ab affixo ad latus humore pituitæ ac bilis percalescunt: & quandoque dolorem locis infra latus exhibent. Sæpe verò si ad infernas partes conuertatur, dolorem per venas ad vesicam distribuit, multumque ac biliosum ager mingit. Arbitrantur autem huius morbi causam ac principium rigorem esse. Peripneumonia fit quum commota ac calefacta pituita ac bile, pulmo præ caliditate traxerit in seipsum de vicinis locis, ad ea quæ iam sunt in ipso. Et percalfacit quidem totum corpus ac dolorem exhibet, maxime autem dorso, & costis, & humeris, ac spinæ, nimirum ab his in seipsum attrahens plurimam humiditatem, & superexiccantur hæ partes, & nimium calefcunt. Postquam autem attraxit in seipsum, & tum bilis, tum pituita, sedē in pulmone occupauit, putrescit ac suppuratur. Et si quidem in diebus iudicatoriis putrefacta per sputum reiecta fuerint, ager superstes euadit. Si verò & ea quæ ab initio aduenerunt susceperit, & alia insuper accesserint, & neque spuens, neque putrefaciens superarit, præ copia eorum, quæ insuper accedunt, ut plurimum moriuntur. Si verò ad dies perueniant duos & viginti, & febris remittat, & in his per sputum purgati non fuerint, suppurati sunt. Fiunt autem maxime ex his, quibus & pleuritis & peripneumonia vehementissima existit. Fit autem & peripneumonia & pleuritis sine sputo, ambæ ex eadem causa præ siccitate. Siccatur autem & calida, ubi nimium calefaciunt: & frigida, ubi nimium frigefaciunt. Congelatur autem latus, & quæ sunt in ipso venæ, & contellitur, & quantum in ipso inest pituitæ aut bilis, id à caliditate resiccatur, & dolorem inducit, & à dolore febrem. Huic venam secare, cōducit in manu splenitidem appellatam, aut hepatidem, iuxta vtram sanè fuerit morbus. Atque sic dolor mollior fit, & lateris, & aliarum partium. Nam vena & quātum in ipsa inest bilis ac pituitæ, & ipsius sanguinis agrotantis vnā cum his magnam partem foras dimittit. Pars verò ex carne per medicamenta & potiones diffunditur, & à calefactoriis forinsecus adhibitis, ita ut morbus per totum corpus dispergatur. Vocatur autem hæc pleuritis sine sputo. Peripneumonia verò quum pulmo etiam ipse superexiccatus fuerit, & quantum in ipso inest bilis aut pituitæ, neque putrefacit æquali

Splenitis hepatidisq; vena.

æqualiter, neque per sputum reddit: & quantum in ipso est humiditatis, aut à potu, aut à sorbitione, aut à vicinis locis, hoc totum exurit, præ nimia siccitate ac caliditate. Huic potiones bibere conducit, à quibus pulmo humectatur, ac sputum reicit. Si enim sputum non reiecerit, & durior fit, & coarcescit, & hominem perimit. Febris ardens corripit magis biliosos, corripit item pituitosos. Corripit autem hoc modo. Quum bilis commota fuerit per corpus, & contigerit ut venæ & sanguis attrahant bilem, eamque plurimam ex carnibus ac vetriculo, ad eum qui prius inest, utpote quum etiam natura calidissimus sanguis in corpore exultat. Cum itaque percaluerit ex carnibus & vetriculo, supra eum qui iam inest, adhuc magis à bile, percalfacit etiam reliquum corpus. Et quedam sanè partes præ multa humiditate, penitus resiccati non possunt. Si verò resiccata fuerint, homo moritur. Extremæ verò corporis partes, utpote natura sicca, resiccantur, & plurima humiditas ex ipsis exurit, & si ipsas continere velis, frigiditas comperies ac siccas. Quapropter hi qui à febre ardente corripiuntur, internis quidem partibus à febre exuruntur, externis autem frigidi sunt. Et lingua ac fauces ab interno spiritu ac caliditate exasperantur & arefcunt. Quantum autem in vetriculo & in vesica inest bilis, quod quidem in vetriculo est, aliquando, deorsum exturbatur. plerumque verò in primis diebus vomitur, aut in quatuor aut quinque. Vomitur autem hac de causa. Quum supernus venterculus supercalfactus fuerit, attrahit in seipsum, & fit vomitus. Et ob hoc ipsum etiam ex febre ardente, & ex pleuritide, ad peripneumoniam maxime morbi trāsmutantur. Vbi enim supernus venterculus supercalfactus fuerit, trahit in seipsum, & suscipit pulmo, & fit peripneumonia: & plerumque pereunt, nimirum debiles iam existētes, & morbo alio nouo insuper generato, dies transigere nequeunt, donec sputum in pulmone concoquatur. Verum ut plurimum pereunt præ debilitate. Aliqui tamen euadunt. At quibus in vesicam confluit quid bilis, his crassa vrina mingitur, crassa autem à pituita. Biliosa verò alui egestio prodit, eo quod combusta sint ea quæ sunt in ventre. Phrenitis hoc modo se habet. Sanguis qui est in homine, maximam partem ad prudentiam conuertitur. fert, quidam dicunt totum. Quum igitur bilis commota ad

Causa vomitionis quæ.

Crassum lotium cur.

venas

venas & ad sanguinem ingressa fuerit, sanguinem ex consueta compage ac motione dimouet, & serosum facit, ac calefacit. Calefactus autem, etiam reliquum corpus totum percalefacit, & desipit homo, & non sibi constat, præ febris copia, & sanguinis ad ferocitatem transmutatione, & motione non solita cōtingente. Assimiles autem sunt maximè hi qui phrenitide tenentur, his qui ab atra bile delirant. Nam & hi ubi sanguis ex bile & pituita corruptus fuerit, morbum habent, & dementes fiunt. Aliqui verò etiam insaniunt. Et qui phrenitide correpti sunt eodè modo. Tanto autem minor infania ipsūque delirium sit, quanto paucior ac debilior est bilis quàm pituita. Porro subcruentum & liuidum est sputum in pleuritide ac peripneumonia, idque ob hanc causam.

Sputū subcruentū & liuidū cur.

Principiò quidem plerumque neutrum spuunt, neque liuidum, neque subcruentum. vnde nosse conuenit morbum vehementem esse. Quum autem sputum subcrassum spuerit coeperint, tunc maximè purgantur. Sputum autem id à distensione venarum, in pleuritide quidem earum quæ sunt in latere, in peripneumonia verò earum quæ sunt in pulmones & caliditate ad seipsam affectio trahit. Si verò agro abscessus fuerit ruptus, & purulentus fuerit, prima mox die sanguinem, & pus subcruentum ac liuidum cum salua spuit. Liuidum autè sit à sanguine, si modicus ad multam saliuam amixtus fuerit, & nō statim spuatur, sed semiputrefactum & effoeminatum in corpore manet. Moriuntur autem ex pleuritide, ubi & multum pituita ac bilis ab initio lateri fuerit affixum, & multum insuper ex reliquo corpore effluerit, & neque spuens, neque putrefaciens superarit, præ materie affluentis copia. Impleantur autem arteriæ ab his quæ insunt, pituita ac pure. Deinde stertit, & frequenter, & illinc statim respirat. tandem verò omnia obturatur, & moritur. Eodem modo ex peripneumonia pereunt. Quicumque verò ex febre ardente moriuntur, omnes præ siccitate moriuntur. Et resicantur primū quidem extremæ ipsorum partes, manus ac pedes. Deinde partes sicciore. Vbi autem humiditas ex corpore penitus fuerit exusta ac resiccata, sanguis quidem congelatur penitus ac perfrigeratur. Reliquum verò corpus exsiccat, ac sic homo moritur. At ex phrenitide ita perit. Desipiunt in hoc morbo semper, nimirum sanguine corrupto,

Liuidū sputū sanguis fit.
Peripneumonia quādo necat.

Febris ardens quādo perimat

Phrenetici quomodo pereunt.

A rupto, & ex consueta motione emoto, & quum desipiant, nihil eorum quæ ipsis exhibentur accipiunt, quod saltem memoratu dignum sit. Quum verò progressum fuerit tempus, marcescunt ac imminuti consumuntur, tum ex febre, tum quòd nihil alantur. Et primū quidem extremæ partes consumuntur ac perfrigerantur. Deinde ipsis proximæ. Sed & frigiditatis, & febris, & dolorum principium hoc habet. Quum sanguis qui est in venis perfrigeratus fuerit à pituita, transmutatur & conuellitur acervatim aliàs alia parte, & tremat. Tandem verò omnia perfrigerantur, & moritur.

HIPPOCRATIS

COI DE MORBIS LIBER

SECUNDVS, IANO CORNARIO MEDICO PHY,

SICO INTERPRETE,

PRETE,

*

VLTVM vrinae emittitur ubi caput nimium in caluerit. Liquefit enim in ipso pituita, multum liquefcens autem secedit partim ad nares, partim ad os, partim per venas quæ ducunt ad pudendum. Quum autem ad pudendum peruenerit, mingit homo & patitur quemadmodum ab vrinae stillicidio. Circutiunt autè quum ad venas in oculis peruenerit pituita, Aquosior enim fit visus & turbulentiore, & splendor in oculis non similiter splendidus est, neque in ipso cōparet si videre voluerit, similiter sicut antè quum splendidus & purus esset. Hic in quadraginta diebus maximè sanatur. Si verò longo tempore postea morbus reuertatur, curis capitis crassescit, & reliquum corpus attollitur, & crassescit, ac bonū colorem habet. Hæc pituita ad carnes conuertitur, & ab hac crassus esse videtur. Nam carnes quum sint perrigatæ & eleuatæ ac rariore, sanguinè ex venis trahunt, & propterea bene colorati esse videntur. Alius morbus

Cum quis multum meit.

Qui visus hebetetur.

Pustularū
capitis ori-
go.

morbus. Caput vlceribus impletur, & corpus intumescit, & D
color morbi regii est, & aliās alia corporis parte vlcera erū-
punt: & febris aliās atq; aliās corripit, & ex dorso aqua fluit.
Huic quum in capite pituita subbiliosa connutrita fuerit, vl-
cera fiunt vbi sinciput pituita & bile perrigatū fuerit, & vbi
pituita rara & acruata fuerit, itēque bilis. Hæc enim con-
sistit, putrescit, & exulceratur. Attenuata verò pituita ad au-
res penetrant. At in reliquo corpore vlcera eadem ratione
qua in capite fiunt, sanguine & bile putrefactis quacunq; in
parte fuerint collecta. Hæc enim parte caro putrescit & exul-
ceratur, & accedentem pituitam ac bilem insuper putrefa-
cit, & fit pus. Alius morbus. Dolor circum circa caput vexat,

Caput cur
dolere.

& vomit bilem, & difficulter mingit, & desipit. Hic caput E
quidem dolet, præ nimia eius calefactione. Desipit autem
quum sanguis in capite à bile aut pituita fuerit calefactus,
& plus solito commotus. Vomit autem bilem, vtpote com-
motā ipsa in corpore. Et caput præ caliditate trahit in seip-
sum, & crassissimum quidem vomit, tenuissimum verò in
seipsum trahit, Mingit autem & in hoc morbo ab iisdem, ve-
lut etiam in superiore dictum est. Alius morbus. Si circa ce-
rebrum venulæ super euomant, nomen quidem rectum mor-
bo non est. Neq; enim fieri potest vt aliqua vena, siue parua,
siue magna super euomat. Nominant tamē & dicunt super-
uomitum. Si verò etiam quā maximē super euomant mor-
bum ab hoc ipso fieri nō est verisimile. Nam à bono malum

Malum ex
bono non
fit.

Tinnitus
auriū vnde

fieri non potest, neq; à malo vtiq; bonum fiat. Neque rursus F
bonum plus iusto fieri potest. Verū super euomere viden-
tur, quum ad venas bilis aut pituita ingressa fuerit. Eleuan-
tur enim venæ & pulsant, & dolor per totum caput dispergi-
tur, & aures sonitum percipiūt ac nihil audiunt. Et sonitum
quidem percipiunt, vtpote venis pulsantibus & palpitanti-
bus. Tunc enim sonitus est in capite. Grauius autem audiūt,
partim præ interno strepitu ac sonitu, partim quum cerebrū
& venæ circa ipsum eleuantur. Præ nimia enim caliditate,
vacua circa aurem partem cerebrum de seipso implet: &
quum æqualis aeris copia nō insit, velut priore tempore, ne-
que æqualem sonum exhibeat, ea quæ dicuntur non æquali-
ter se imprimunt, atq; ex hoc grauem auditum habent. Hic
si quidem erumpat ipsi ad nares, aut ad os aqua & pituita, sa-

aus

A
nus sit. Si verò nō erumpat, septima die maximē moritur. At
si in capite venæ super euomant, id quod ab iisdem fit quæ &
prius relata sunt. Signū verò quod tali modo super euomat
hoc est. Quum quis aut manū, aut caput, aut aliam quādam
corporis partem, hoc patientem incidat, sanguis niger pro-
fluit, & turbatus ac morbosus: quanquam neque sanguis no-
minari iuste mereatur, nisi tūc quū rubicundus ac sincerus
fuit. Quum itaq; super euomant ab iisdem causis, dolor &
vertigo, & grauitas caput occupant. Dolor quidē, præ nimia
sanguinis caliditate. Vertigo verò, quū acruatus ad faciem
processerit sanguis. Grauitas autem, quod copiosior sanguis
fit in capite, & turbulentior ac morbosior, quam intrinsecus.

Signū venū
larum cere-
bri id effi-
cientium.

Vertigo,
grauitas.

Cerebri corruptio.

S
I cerebrum corruptū fuerit, dolor ex capite spinam occu-
pat, & ad cor animi deliquium procedit, & sudor adest, &
somnia expers est, & ex naribus sanguis fluit. Sape etiam san-
guinem vomit. Corripitur autē cerebrum tali modo, quū
aut nimis calefactus aut perfrigeratus, biliosus aut pituito-
sus plus solito factus fuerit. Vbi verò horum aliquid perpes-
sus fuerit, etiam spinalem medullā super calefacit. Et quum
etiam hic per calefcit, dolorē spinæ inducit. Animo verò lin-
quitur homo, quum pituita aut bilis ad cor consistit. Cōsiste-
re autē necesse est cōmotis ac humectatis. Sudor autē fit præ
dolore. Sanguinē verò vomit, quum venæ quæ sunt in capi-
te, à cerebro fuerint calefactæ: quæ verò circa spinam sunt, à
spina, spina autē à spinali medulla. Medulla verò à cerebro,
vnde sanē originē trahit. Quum igitur calefactæ fuerint ve-
næ, & sanguis in ipsis efferbuerit, quæ quidē in capite sunt, ve-
næ, distribuūt ipsum ad nares, & ad os: quæ verò circa spinā
sanguis fluxat, in corpus. Hic tertia aut quinta die plerūq; perit.

Alius morbus. Derepente dolor occupat caput, & statim Dolor capi-
vox intercipitur ac sui impotens fit. Hic in septē diebus mo-
ritur, si nō febris inuaserit. Si enim hæc inuaserit, sanus eua-
dit. Patitur autē hæc, quum atra bilis ipsi in capite commota
fluxerit, maximē in partē in qua plurimæ sunt venę, in collū
inquā, ac pectus. Deinde postridie sideratus fit ac impotens,
sanguine nimium perfrigerato. Et si superior euaserit, ita vt
sanguis calefcit, siue ab his quæ exhibentur, siue à seipso, at-

tis qui vo-
cem inter-
cipit.

collitur & diffunditur ac mouetur, & spirationem inducit, & spumescit, & à bile separatur, & sanus euadit. Si verò superior non euaserit, adhuc magis perfrigeratur: & vbi penitus perfrigeratus fuerit, & calor ex ipso defecerit, congelatur, &

Temulētia
hoc & ipsa
facit.

moueri non potest, sed moritur. At si ex ebrietatibus hac patitur (nam & hoc contingit) itidem moritur.

Caries ossis capitis.

Qum caries facta fuerit in osse, dolor ex osse corripit. Temporis autem progressu cutis de capite alia atque alia parte discedit. Talia verò patitur is cui in secunda ossis lamina, pituita superueniens reliccata fuerit. Hac enim parte rarum sit, & omnis humiditas ex ipso deficit, & quia aridum est, cutis ab ipso discedit. Hic morbus lethalis non est.

Capitis stu-
por.

Alius morbus. Si sideratus fiat, anteriorem capitis partem dolet, & oculis non aequaliter videt, & soporatur, & venæ pulsan, & febris debilis tenet, & corporis impotentia. Hic patitur hæc, quum venæ in capite fuerint calefactæ, & calefactæ pituitam in seipsas traxerint. Et principium quidem morbi ex hoc fit. Anteriorem verò capitis partem ideo dolet, quod venæ in hac sint crassissimæ, & cerebrum ad anteriorem capitis partem magis situm est quam ad posteriorem. Et oculis ideo non videt, procumbente eo cerebro ac inflammato. Impotentia verò ideo corpus occupant. Postquam venæ pituitam in seipsas traxerint, necesse est præ pituita frigida, sanguinem magis nunc sisti ac perfrigeratum esse quam priori tempore, dum autem sanguis non mouetur, fieri non potest, ut non etiam corpus quiescat ac torpeat. Et si quidem sanguis ac reliquum corpus superarint, ita ut calefiant, homo euadit. Si verò pituita præualuerit, sanguis magis perfrigeratur ac congelatur. Et si frigiditas ac congelatio augeant, penitus congelascit ac perfrigeratur homo, & moritur.

Angma.

Angina siue cynanche fit, quum pituita in capite commota acruatim deorsum fluxerit, & in maxillis ac circa collum constiterit. Hic neque saluam deglutire potest, respirat autem violenter ac stertit, & aliquando etiam febris ipsum corripit. Et morbus sanè ex hac causa fit, & aliquando sub ipsam linguam, aliquando paululum supra pectus.

Vna

Vna morbus.

Vna fit quum pituita de capite ad gurgulionem descendit, & gurgulio præceps dependet, ac sit rubicundus. Temporis autem progressu, nigrescit. Nigrescit autem hoc modo. Venosus est gurgulio ac crassus, & postquam inflammatus est, calefcit: & præ caliditate sanguinem ex vena attrahit, ac ab ipso nigrescit. Quapropter si non turgentem feces, statim inflammantur. Nam vena calefacit, & præ caliditate partes circa gurgulionem sanguine replet, & breui suffocantur.

Tonsilla ac vicina partes.

Tonsillæ, & partes sub lingua, & gingivæ, & lingua, & quæcunque huiusmodi hoc loco consistunt: hæc omnes partes ex pituita agrotant. Pituita autem de capite descendit. Caput autem ex corpore trahit. Trahit autem vbi fuerit calefactum, percalefcit autem à cibis, & sole, & frigore, & laboribus ac febrili calore. Quum verò calefactum fuerit, tenuissimum ex corpore ad seipsum trahit, vbi verò traxerit, rursus id ad corpus descendit.

Morbi à capite fientes.

Qum repletum fuerit caput, & ab aliquo ex relatis percalefactum, torpor caput tenet, & frequenter mingit, & alia patitur quæ ex vrinæ stillicidio contingere solent. Idem per nouem dies hæc patitur. Et si quidè per nares aut aures, aqua & mucus erumpat, à morbo liberatur, & vrinæ stillicidium sedatur, mingitque citra dolorem, vrinam multam, & albam, ad viginti dies. Et dolor capitis cessat, & intuenti splendor ex oculis subtrahitur, & dimidiatas rerum facies se videre putat. Hic quadragesima die penitus sanus euadit. Multis verò quandoque morbus redit, septimo aut decimo quarto anno. Et capitis cutis ipsi crassescit, & ad tactum cedit, & de paucis cibis tener ac bene coloratus apparet, & non acutum auditum habet. Quum ita habentem offenderis in principio morbi, priusquam erumpat aqua per nares & aures, & tenuerit ipsum dolor, derafo capite utrem coriaceum circum frontem deligare oportet, aqua plenum calidissima, quantum sustinere potest, atque hinc ipsum calefieri permittere, & vbi perfrigeratus fuerit, alium adhibere. Si verò hinc debilitetur, desistere:

Capitis tor-
por narcē-
ve.

Straguria.

Modela
quæ.

v 4

tempore

tempore interposito eadem repetere, donec remiserit dolor. ^D
 Et si alius non egerat, infulum per clysterem immittere, &
 vrinam cientibus in potu datis, aquam mulsam aquosam in-
 super bibendā exhibere. & calore quā maximē foueatur.
 Sorbeat autem succum ptisanæ tenuem. Si verò venter non
 subeat, mercurialem in aqua coctā terito, ac succum excola-
 to, & de ipso, ac de ptisanæ succo, parem mēsuram permisce-
 to, & modicum mellis adiicito. Hunc succum ter in die sor-
 beat, & vinum mellei coloris, aquosum, album modicum, à
 sorbitione insuper bibat. Postquam autem eruperit ipsi per
 nares mucosa, & vrinam crassam eiecerit, & à dolore capitis
 liberatus fuerit, vtre amplius ne vtatur, sed multa calida lo-
 tus, vrinā cientia, & aquam mulsam aquosam bibat. Et pri-
 mis quidem diebus milium delingat, & cucurbitā edat, aut
 betas per triduum. Deinde cibus vtatur mollissimis ac quam
 maximē per aluum subeuntibus ita vt semper modicum ad
 cibos priores addat. At vbi quadraginta dies præterierint (se-
 datur enim morbus maximē in tanto tempore) capite ipsius
 purgato, prius medicamento exhibito, ipsum deorsum pur-
 gato, si tempus anni hoc permittat. Deinde serum ad dies
 septem bibendum dato, aut pauciores, si debilis existat. Si ve-
 rò morbus reuertatur, fomento per totum corpus adhibito,
 postridie veratrum bibendum dato. Deinde quanto tempore
 tibi visum fuerit intermittito, & tunc capite purgato, me-
 dicamento deorsum purgante exhibito, crustas octo capiti
 inurito, duas circa aures, duas in occipitio. hinc atque hinc ^F
 ad ceruicis neruum, duas in naso circa angulos oculorū. Ve-
 næ autem circa aures vrendæ sunt, donec pulsare desinant.
 Ferramentis verò cuneoli forma paratis obliquas venas per-
 urito. Atque hæc vbi feceris, sanitas continget. Alius mor-
 bus. Vlcerebus impletur caput, & crura intumescunt, ve-
 lut ab aqua potu, & in tibiis tumor infarcitur, & si premas,
 color morbi regij apparet, & vlceræ aliàs alia corporis parte
 erumpunt, maximē tamen circa tibiās, & malum aspectum
 præ se ferunt. Vbi verò inflammatione liberata sunt, cito
 sana sunt. & febris aliàs atque aliàs corripit. Caput autem
 semper calidum est, & ex auribus aqua fluit. Quum ita ha-
 bet, medicamentum ei dandum est, à quo pituita & bilis sur-
 sum purgatur, si quidē frigus fuerit, præfotum ac calida loto.
 Deinde

Caput vl-
ceratur.

Medela
quæ.

^A Deinde tribus diebus interpositis caput purgato. Postea etiā
 deorsum purgans medicamentum bibendum dato. Si verò
 tempus anni ferat, etiam serum postea bibat. Sin minus, lac
 aluinum. Post purgationes cibus quā paucissimis, & quā
 maximē per aluum subeuntibus vtatur, & non lauet. Si ve-
 rò caput exulceratur, fecem vini ad sinagma faciendū com-
 burito, & glandis corticem tritum leuigatum ammisceto.
 & pari nitro ammixto, his defricus multa calida lauetur.
 Iungat autem caput baccis lauri tritis, & gallis, & myrrha,
 & thure, & argenti flore, adipéque suillo ac oleo laurino.

His permixtis iungatur. Post hoc autem tempus vom-
 itibus vtatur bis in menie, & exerceat se ac calida lauet. At si
 his adhibitis, ex reliquo quidem corpore morbus fuerit ex-
 clusus, verum in capite ipsi vlceræ adhuc fiant, rursus capite <sup>Si morbus
repulset
quid agen-
dum.</sup>
 purgato, medicamentum deorsum purgans postea biben-
 dum dato. Deinde naso capite, fissuras raras incutito, & vbi
 sanguis effluxerit confricato. Postea lanæ succidas vino im-
 butas superligato, & postquam exolueris, sponsia detergito,
 & ne humectato. Deinde oleo sublito cupressum insper-
 gito. Laneis autem deligamentis donec sanus fiat vtatur.

Alius morbus. Dolor caput corripit, & si paululum mo-
 ueatur, bilem vomit. Quandoque etiam vrinam difficul-
 ter emittit, ac desipit, & septima die quandoque moritur: &
 nona quoque ac vndecima, septimam transgressus, si non
 eruperit per nares aut aures. Si verò eruperit, euadit. Fluit
 autem aqua subbiliofa. Deinde temporis progressu putre-
 facta pus fit. Quum igitur ita habuerit, quandiu quidem
 dolor tenuerit in principio, priusquam ex naribus ac auri-
 bus erumpat, spongas aqua calida imbutas cito capiti ad-
 moueto. Si verò his non laxetur, vtre vtaris eodem modo
 velut in superiore morbo. Bibat autē aquam mulsam aquo-
 sam. Sin minus, aquam de farina crassa in ipsa macerata. ^{Curatio.}

Sorbeat ptisanæ quoque succum, & vinum albū aquosum
 insuper bibat. Postquam verò per aures eruperit, & febris
 ac dolor remiserit, cibus vtatur per aluum subeuntibus, à
 modicis initio factis, semper aliquid addendo. Et caput calida
 lauetur, & aures colluat aqua pura, & sponsiam melle tin-
 ctam indar. Si verò neque sic resicetur, sed diuturna fluxio
 fiat, collutione facta, argenti florem, sandaracham, cerusam
 singulis

singula aquis portionibus trita leuigataque in aure indito, & eamque expleto, & si quid praterlabatur, de medicamento amplius superaddito. Vbi verò resiccata fuerit auris, expurgato ac medicamentū eluito. Postea (obfurdescit enim primum resiccata) lenibus fomentis aures foueto. Nā & sic vix ac longo tempore sedabitur. Moriantur autem etiā, si dolor in aure fuerit, & nihil in septem diebus eruperit. Hunc multa calida lauato, & spongas aqua calida imbutas exprime, & tepidas ad aurem appoue. Si verò neque sic erumpat, auri fomentum adhibeto. Sorbitionibus autem ac potionibus iisdem vtatur quibus in superioribus. Alius morbus. Si aqua in cerebro fuerit, dolor acutus per sinciput ac tempora emergit, aliā, alio loco: & rigor ac febris aliās atque aliās, & regiones oculorum dolet, & cecutit, & pupilla finditur, & ex vno duo se videre putat, & si surrexerit, vertigo ipsum corripit, & ventum nō sustinet, neq; solem: & aures tinniūt, ac inter audiendū strepitu offenditur, & vomit saliuam ac pituitam, quādoq; etiā cibos: & capitis cutis attenuatur, & contractu gaudet. Quum sic habuerit, primum dandum est ipsi medicamentum quod sursum pituitā educit, & postea caput purgato. Deinde interposito tempore medicamentum deorsum purgans bibendum dato. Postea cibus quā maximē aluum subeuntibus ipsum reficito, semper modica addendo. Postquam verò comederit iam cibos sufficientes, vomitibus ieiunus vtatur, lenticula decocto mel & acetum miscēs, & olera antea comedēs: & in die illa qua vomuerit, primum cyceonem bibat tenuem, postea ad vesperam cibus modicis vtatur, & non lauet, & a cibus deambulet, itēque mane, vitans ventum ac solem, & ad ignem ne accedat. Et si quidem talia faciens, sanus fiat, bene est. Sin minus, vere vbi ipsum prius purgaris primum veratro, postea etiā in nares medicamentum infundito, & paucotēpore interposito deorsum purgato, Deinde cibus reficito. Postea inciso capite iuxta sinciput, ad cerebrum vsq; perforato, & veluti sectionē ac perforationem curato. Alius morbus. Rigor, dolor, & febris per caput, maximē ad aurem, & ad tempora, & ad sinciput, & oculorum regiones dolet, & supercilia ipsi incumbere videntur, & grauitas caput detinet, & si quis ipsum mouerit mingit, & multum ac faciliē mingit, & dentes torpent, & super ipsos

Cerebri madētis signa.

Medela quā.

Capitis alius morbus.

A ipsos tenet, & venae attolluntur ac pulsant in capite, & non potest quietus esse, sed anxius est ac deiipit prae dolore. Huic si quidem per nares aut aures eruperit, aqua profluit subpurulenta, & sanus euadit. Sin minus, plerumque in septem diebus moritur. Hic morbus maximē fit ex febre lipyria, quū liberatus à febre, nondum purgatus, aut cibus se impleuerit, aut inebriatus fuerit, aut in sole laborarit. Quum sic habuerit, primū sanguinē de capite mittito, vndeunque tibi visum fuerit. Et post sanguinis missionem, raso capite perfrigeratoria ipsi adhibeto. Et si alius nō subeat, infusum per clysterem immittito. In potu verò ptisanā succū frigidum dato, & aquam insuper bibendā. Si verò ad perfrigeratoria non remittat, transmutatione facta, vtre vitior ac calefacto, postquam autem quieuerit dolor, cibus vtatur aluum subeuntibus, & ne impleatur. Vbi verò vigesimum diem attigerit sedato dolore, fomento capiti ipsius adhibito, ad nares medicamentum apponito, & interposito triduo medicamentum deorsum purgans exhibeto. Alius morbus. Si venae circa cerebrum sanguinem superueniuerint, ac cerebrum calefecerint, febris emergit fortis, & dolor ad tempora, & sinciput, ac posteriorem capitis partem, & aures tinniunt ac flatu implentur, & nihil audit, & anxius est, & seipsum prae dolore iactat. Hic quinta aut sexta die moritur. Cū sic habuerit, caput ipsius calefacito. Si enim per aures aut nares aqua eruperit, mortē effugit. Si verò sex dies euaserit, vitior ipsi velut in superiore morbo constituto. Alius morbus. Si venae superueniuerint in caput, dolor grauis totum caput tenet, & ad collum, & aliās ad alias capitis partes trāsit. Et vbi surrexerit, vertigo ipsum corripit, febris autem non inuadit. Cū igitur sic habuerit, de raso capite si non calefactoris cesserit, frontem ea parte qua capillus desinit à capite findito: vbi verò secueris disparata ac diducta cute, cum sanguis defluerit, salē tenuissimū inspergito, & postquam effluerit sanguis fissuram cōponito, & duplici filo totam ipsam includito. Deinde splenium cera ac pice illitum, vlceri imponito, & lana sordida superimposita deligato, & ad dies septem ne soluto, si nō dolor vexet: si verò dolor adsit, exsoluto. Donec autem sanus fiat, aquam de macerata in ipsa crassa farina bibendam dato, & ptisanā succum forbendum.

Medela.

Cerebri morbus.

Medela.

Capitis morbus.

Medela.

Cerebrum
biliosum
cum est.

Curatio.

Quæ ven-
trem cient.Cerebri
corruptio.

Medela.

Quo mo-
do sangui-
sifilatur.Capitis sa-
bitus do-
lor.

dum, & aquam insuper bibendam. Alius morbus. Si cere-
brū bile infestatur, febris emergit debilis, & rigor, & dolor
per totū caput, maxime ad tēpora, ad sinciput, & ad regiones
oculorum: & supercilia ipsi impendere videntur, & ad aures
dolor procedit, & quandoq; per nares bilis defluit: & oculos
hebetes habent, & plerisque dolor ad dimidiam capitis par-
tem extenditur, quandoq; etiam per totum caput. Quum sic
habuerit, perfrigeratoria ad caput apponito, & postquā do-
lor ac fluor cessarit, apij succum in nares instillato, & ne la-
uet quandiu dolor obtinuerit. Et sorbeat milium tenue mo-
dico melle affuso, & bibat aquam. Si verò alius non subeat,
brassicas edat & succum sorbeat. Sin minus, folia sambuci
eodem modo. Et postquam tempestuum tibi esse visum fue-
rit cibos quā maxime alium subeuntres ipsi exhibeto. Et si
depulso fluore ac dolore, grauitas ipsi supra supercilia incum-
bat, & in naso mucus crallus ac putridus fuerit, fomento ex
aceto, & aqua, ac origano ipsi adhibito, deinde calida aqua lo-
to, florem aris & myrrham ad nares apponito. Atq; his factis
plerumque sanum efficies. Morbus autem non est lethalis.

Alius morbus. Si cerebrum corruptum fuerit, dolor ex
ceruicis neruo ad spinam tendit, & ad cor frigus descendit, &
derepente nouus sudor adest, & per nares sanguis fluit, Vo-
munt quoque multi. Hic triduo moritur. Si verò septem dies
transgrediatur, pleriq; autem non transgrediuntur: & si san-
guinem vomat, aut ē naribus fundat, neque calida ipsum la-
uato, neq; calefactoria adhibeto. Verū acetum albi aquo-
sum bibendum dato, & si debilis sit, ptisanam sorbendam. Si
verò plus iusto sanguinem vomere tibi videatur, aut ex na-
ribus ipsi fluat, à vomitu quidem bibat farinā trimestris tri-
tici in aquam inspersam. Si verò ex naribus fluat, venas & in
brachiis, & in temporibus, spleniis suppositis deligato. At si
neutrum horum ipsi affuerit, dolet autem ceruicis neruū, &
collum, & spinam, & frigus ad cor processerit, cum eruo pe-
ctora, dorsum, & ceruicis neruū, & collum calefacito. Nam
his factis maximam vtilitatem capere poterit. Verū pauci
huiusmodi morbum effugiunt. Alius morbus. Sanum de-
repente inuadit dolor circa caput, & statim vox intercipitur,
& sterit, & os hiat, & si quis ipsum vocet aut moueat, solum
inspirat, nihil autem intelligit, & multū mingit, & mingere
se non

A se non sentit. Hic si nō febris ipsum corripiat, in septem die-
bus moritur. Si verò corripiat, plerumq; sanus fit. Huiusmo-
di verò morbus senioribus maxime fit, & magis quā iunio-
ribus. Hunc ubi sic habuerit, lauare oportet multa calida, &
quā maxime calefacere, & aquā mulsam tepidam in os in-
stillare. At si resipiscat, & morbum effugiat, ubi ipsum cibus re-
feceris, ita ut viribus valere tibi visus fuerit, indito in nares
ipsius medicamento, & paucis diebus interpositis, pharmacū
deorsum purgans bibendum dato. Si enim ipsum nō purga-
ueris, timor est ne rursus morbus reuertatur. Effugiunt autē
non ita valde ex primo. Alius morbus. Si quis ex ebrieta-
te voce priuetur, & statim sanē ipsum etiā febris corripiat,
sanus fit. Si verò non corripuerit, die tertia moritur. Si itaq;
in ita affectum incideris, multa calida lauato, & spongas in
aqua calida tinctas ad caput apponito, & cepas decorticatas
in nares indito. Hic si quidem apertis oculis, & loquutus, ad
se redierit, & nō nugeatur, hac die sopore pressus iacet, postri-
die verò sanus fit. Si verò exurgens bilem vomuerit, insanit,
& moritur maxime in quinq; diebus, si non dormierit. Huic
igitur hac facere oportet. Multa calida lauato, donec ipse ad
seipsum redeat. Deinde multo oleo illitū, ad stragula molli-
ter reclinato, & vestimentis contegito: & neq; lucernā apud
ipsum ardere, neq; loqui permittito. Ut plurimum enim ex
balneo obdormit, & si dormierit, sanus euadit. Postquā verò
ad se redierit, primis tribus aut quatuor diebus, miliū tenue
sorbeat, aut ptisanā succum, & vinum mellis speciē referens
bibat. Deinde cibus vtatur mollissimis, ac paucis primum.

Cerebri corruptio.

Si corruptio cerebrum inuaserit, dolor tenet maxime an-
teriore capitis partem, & paulatim etiam intumescit,
& liuida fit: & febris, & rigor apprehendit. Quum ita habue-
rit, secare oportet qua parte intumuit, & per purgato osse
ipsum radere donec ad secundam laminam perueniat, dein-
de velut fracturam curare.

Caries sue tereodo.

Quum caries facta fuerit in osse, dolor ex hoc corripit
ipsum os, & progressu temporis attenuatur ac infla-
tur, & fit in ipso fractura. Et si hanc rescueris, comperies
ipsum

Senū mor-
bus.

Medela.

Temulen-
tiz mor-
bus.

Medela.

Curatio.

Curatio.

ipsum os eleuatum, & asperum, ac fuluū. Quibusdam verò & etiam ad cerebri vsq; corrosū. Vbi in hoc modo affectum incideris, si quidē vltra corrosū fuerit, sinere optimū est, & vlcus quā celerimē curare. Si verò corrosū non fuerit, sed asperū, ad secundā vsq; laminā rasum, velut p̄cedens curare. Alius morbus. Si lūderatus quis fiat, & anteriorem capitis partē dolet, & oculis videre non potest, sed sopor ipsum tenet, & venæ in tēporibus pulsant, & febris debilis tenet, & totius corporis impotētia, & emacescit. Quum sic habuerit, multa calida ipsum lauato, & calefactoria ad caput adhibeto. A fomentis verò myrrhā & zris florem in nares infundito. Sorbeat autem prisanæ succum, & aquam bibat. Et si quidē vbi hęc feceris melius habuerit, bene est. Sin minus, quē vna spes reliqua est, sicut ipsius findico, & vbi sanguis defluerit, labiis compositis curato ac deligato. Si verò non fueris, decimo octauo aut vigesimo die plerunque moritur.

Angina.

Curatio.

Febri corripit & rigor, & dolor capitis & maxillæ intumescunt, & sputū difficulter deglutit. Expuit autē & saluas duras ac paucas; & infrā in faucibus stertit: & si apprehēsa lingua inspexeris, gurgulio nō magnus est, sed mollis, fauces autem intrinsecus salua viscosa plenæ sunt, & non potest excreare, & decumbere non sustinet, verum si decubat suffocatur. Hunc si ita affectū deprehenderis hęc facito. Primum quidem cucurbitas ad verticū in collo primū affigito. Deinde in capite præraso, & iuxta aurē ad vitæq; parte apponito. Et vbi cucurbitā affixeris, ad multū tempus adherere sinito. Postea fomentū ipsi ex aceto, nitro, origano, & nasturtij semine adhibeto. Hęc terito, & cū aceto pari aqua permixta diluito, ac parum olei instillato. Deinde in ollulam infusa, operculo addito arundinē cauam immittito, & prunis imposita feruefacito: & vbi per arundinis fistulā vapor ascenderit, hianti ore vaporem intro trahat, cauens ne fauces adurat. Forinsecus autē spongiæ aqua calida imbutas, ad genas ac maxillas apponat. Gargarismus porrō ipsi parādus est ex origano, saturcia, apio, mentha, & modico nitro, cum aqua multa aquosiore, & modico aceto instillato, prædictarū herbarum folia trita, & nitrum, in aqua multa diluito, resecacito, ac sic gargariser. At si salua supprimatur, myrthi ramulum comp-

Gargarismus.

Saliæ purgatio.

plana

A planarū sumito, & tenera ipsius summa parte incuruata, ac molli lana obuoluta, in fauces immissa, saluā expurgato. Et si venter non egerat, glādem subdito, aut clysterem adhibeto. Sorbeat autē prisanæ succum & aquam bibat. Si verò tumor ipsi oboriat, & ad pectus intumescat, ac rubicundus sit, & ardeat, amplior spes salutis est. Facienda verò hęc sunt, postquam inflammatio foras conuersa fuerit. Betas in frigidam aquam tinctas apponat. Tepidas collutiones ore gargariset, & ne lauet. Hęc facies maximē euaserit. Est autē morbus lethalis, & paucissimi euadunt. Alia angina. Febris & dolor capitis corripit, & fauces inflammantur, itēq; maxillæ, & saluam deglutire nō potest, sputū autem crassam ac multā, & difficulter loquitur. Quum ita habuerit, primū cucurbitam affigito, eodem modo veluti suprā diximus. Deinde spōgiam aqua calida imbutam, ad collum ac maxillas adhibeto. Aquam autem mullam aquosam colluēdam dato. Et succum prisanæ sorbere cogito. Si verò ipsi talia facienti salua non exierit, eodem modo velut in priore fomentū adhibeto. At si ad pectus conuertatur inflammatio, aut ad collum, betas aut cucurbitas cōcisas, in frigidam aquam tinctas superimponat, & frigidam aquam bibat, quo salua facilius excreetur. Cū autem ad pectus extumuerit, pleriq; euadūt. Si verò faucibus ac tumoribus sedatis, morbus ad pulmonē conuersus fuerit, febris statim corripit, & lateris dolor, & vltimum moritur, vbi hoc factum fuerit. Si verò quinque dies effugerit, suppuratus fit, si nō ipsum statim tussis inuaserit. Si verò inuaserit, facta excreatione depurgatus, sanus fit. Huic quā diu dolor latus tenuerit, latus calefaciēdum est, & adhibenda quæ in peripneumonia adhiberi solent. At si quinque dies effugerit, & febris remiserit, tussis autē remanserit, primis quidem diebus sorbitionibus vtatur. Postquam autem ciborū sumere inceperit, quā pinguisimos ac maximē saluos edat. Quod si tussis non affuerit, nimirum suppurationi fieri scito, & vbi cenauit cū dormire vult, allium edat crudum quā plurimum, & vinum insuper bibat vinosum meracius. Et si quidem ita pus eruperit, bene habet. Sin minus, postridie calida loto suffutim adhibeto, & si eruperit, velut suppuratum curato. Alia angina. Linguae posterior pars inflammatur, itēque locus sub tonsillis ad gut-

Secunda angina.

Medela.

Tertia angina.

tur, & neque saluam, neque quicquid aliud deglutire potest. Si **D**
Medela. verò coactus fuerit, per nares ipsi effluit. Quum ita habuerit
 mentem viridem tritam, apium, origanum, & nitrum, & rhoem
 rubrum melle diluito, & ad crassam formam redacta, intus lin-
 guæ qua parte tumet illinito. Postea ficus aqua coquito, & de
 rhoe parum tritum, hoc ficum decocto diluito, ac gargarisan-
 dum dato si id potest, sin minus colluendum. Bibendam verò
 aquam de farina crassa in ipsa macerata exhibeto. Foris autem
 ceruicem & maxillas, farina calida in vino & oleo cocta inte-
 gito, & panes calidos apponito. Suppuratur enim plerumque
 in loco sub tonsillis, & si quidem sua sponte eruperit, sanus fit.
 Si verò non rumpatur, ubi digito contigeris an molle sit, fer-
 ramento acuto ad digitum alligato perforato. His adhibitis
 multi sani fiunt. Est autem hic morbus minimè lethalis.

Vna morbus.

Si vna morbus in faucibus fiat, summa gurgulionis pars
 aqua impletur, & rotunda fit ac pellucida, & spirationem
 intercipit. Et si maxillæ ab utraque parte inflammatae fue-
 rint, suffocatur. Si verò ipse morbus per se consistat, maxillis
Medela. non inflammatis, minus moritur. Quum sic habuerit, gur-
 gulionem digito apprehensum sursum ad palatum appri-
 mito, & summam ipsius partem præsecato. Postea foliorum
 hortensium condimentariorum decoctum gargarisandum
 dato, & farinam frigidam delingendam, aquamque insuper
 bibendam: & ne lauet.

Tonsillæ morbus.

Si tonsillæ fiant, intumescunt sub maxillis ab utraque par-
 te, & ad contactum foris durum est tuberculum, & gur-
Medela. gulio totus inflammatus est. Quum sic habuerit, immisso
 digito tonsillas protrudito, ad gurgulionem autem florem
 æris siccum illinito, & foliorum condimentariorum horten-
 sium decoctum, velut à Sole calidum gargarisandum dato.
 Foris qua parte tumor est, ordeaceam farinam in vino & o-
 leo coctam calidam pro cataplasmate apponito. Postquam
 verò tubercula mollia esse tibi visa fuerint intrinsecus ad
 contactum, scapello ipsa pertundito. Quædam etiam sua
 sponte sedantur.

Tuberculum sub lingua.

Si tuber

Si tuberculum sub lingua, hypoglossis appellatum, fiat, **Hypogloss.**
 lingua intumescit, & pars sub ipsa ac externa ad tactum du-
 ra est, & salinam deglutire non potest. Cùm sic habuerit, spon-
 giam aqua calida imbutam apponito, & ordeaceam farinam
 vino ac oleo coctam, foris ubi tumor est imposito, Gargari-
 set ficum decoctum, & ne lauet. Postquam autem purulen-
 tum factum fuerit, secato. Aliquando verò sua sponte erumpit,
 & sedatur non sectum. Si verò foras suppurauerit, perurito.

Inflammatiō consistens ad palatum.

Si inflammatiō constiterit ad palatum, intumescit & sup-
 puratur. Quum sic habuerit, tuberculum inurito. Vbi ve-
B rò exierit pus, reliquum eluito, primum nitro & aqua calida.
 deinde vino. Postquam autem elueris, uiam passam albam
 exemptis vinaceis tritam, in vlturæ locum indito, & ubi ex-
 ciderit, vino meraco tepido colluat, & ubi edere quid aut for-
 bere valet, spongiam indat, atque hæc faciat donec sanus fiat.

Polypus.

Si polypus fiat in naso, ex medio cartilaginum dependet,
 veluti gurgulio, & ubi expirationem facit, progreditur for-
 as, & est mollis, ubi verò inspirationem facit, retrocedit: &
 loquitur obscure, & cùm dormit, stertit. Quum sic habuerit,
Medela. spongiam in rotundum concisam, & velut spiram factam,
 lino Aegyptio obuoluito, ac duram effcito. Sit autem eius
 magnitudinis, ut ad nasum quadret. Spongiam verò quadru-
 plici lineo filo deligato, ita ut vnumquodque longitudinem
 habeat cubitalem. Deinde facto vno ipsorum principio, vir-
 gam stanneam tenuem sumito, quæ ad alteram sui partem
 foramen habeat, & transmissio per foramen filorum princi-
 pio, virgam in acutam in os transmittito, & attrahito donec
 filorum principium apprehendas. Postea specillo instar vn-
 gulæ bifurcato sub gurgulionem subposito, renitens trahito,
 donec polypum extraxeris. Postquam verò ipsum extraxeris,
 & sanguis fluere desierit, siccum linamentum specillo obu-
 lutum indito, & de cætero æris flore in melle cocto, linamen-
 tum illine, atque sic in nasum inde. Et ubi iam vlcus curatum
 fuerit, plumbum efformatum ita ut ad vlcus perueniat, melle
 illine, & donec sanus fiat, appone. Alius polypus. Impletur
 nasus carnibus, & ad contactum caro dura apparet, & per na-
 sum

Medela. sum spirare non potest. Quum sic habuerit, fistula immissa, & ferramentis tribus aut quatuor vrito, & post vñtionem veratrum nigrum triticum iniicito, & postquam computruerit ac exciderit caro, linamenta melle illita cum aeris flore indito, & ubi curatum fuerit vlcus, plumbeas massas sine fistulas melle illitas immittito, donec sanus fiat. Alius polypus. Intrinsecus ex cartilagine caro rotunda prominet, quæ ad contactum mollior est. Cum ita habuerit, chordam nerueam accipito, & facta in ipsa parua ansula, eam tenui filo obligato, deinde alterum principium per ansulam transmittito, alia maiore ansula facta. Postea principium illud per virgam stanneam transmittito. Deinde ansam illam maiorem in nasum indito, & specillo insecto ipsam circum polypum obducito ac adaptato, & ubi circumscripta fuerit, virgam in os transmittito, & arreptam ipsam trahito, eodem modo specillo instar vngula bifurcata supposito sub gurgulione ac renitente. Postquam autem extraxeris, curato velut superiorem. Alius polypus. Intrinsecus circa cartilaginem alicunde durum quid nascitur, & videtur quidem caro esse, si verò ipsum attigeris, strepitum edit velut lapis. Cum sic habuerit, fillo per scalpellum naso expurgato, deinde inurito. Atque hoc facto nasum rursus costringito, & vlcus curato, linamentum melle illitum indens, & ubi computruerit, aeris florem cum melle illinito. Fiat autem curatio plumbeis massis itidem immixtis. Alius polypus. Nascitur ex obliquo cartilaginis in summo, velut cæcelli. Omnes autem hos vrere oportet, & post vñtionem veratrum inspergere. Postquam autem computruerint, aeris flore cum melle expurgare. Curatio autem etiam plumbo immisso fiat.

Morbis regius niger.

Medela. Color fit niger circa faciem, & maxime circa partes velut in umbra occultatas: & oculi cum virore pallidi, itemque lingua inferne, & vena sub lingua crassa ac nigra, & est homo sine febre, ac mingit urinam crassam, biliosam. Quum ita habuerit, primum venas sub lingua secato, deinde calida multa loto, asphodeli radices bibendas ieiuno dato, ita ut æquales quinque radices depurgatas in vino coquas, & apij foliorum quantum manu plena capit, addas. Asphondelium autem vini dulcis tres heminas dimidiatas Aeginetes

Ales, ut à coctura semihemina super sit. Hoc permixtum bibendum dato. Postquam autem minxerit, cibis alium subeuntibus utatur, & à cibo cicer album edat, & vinum album, multum, aquosum bibat, & apium ac porrum in cibo edat, faciat autem hæc per dies septem, & si quidem in his color probè depurgatus esse tibi visus fuerit, bene est. Sin minus, etiam alios tres hæc faciat. Postea interposita una atque altera die, medicamentum ad nares apponito. Deinde pharmacum deorsum purgans bibendum dato, à quo bilis purgatur. Et si splenicus fuerit, asininum lac aut serum postea exhibeto. Hæc faciens, sanum efficies. Alius morbus regius. Febris corripit debilis, & grauitas caput tenet, & quibusdam sanè febres cessant, Ipse verò fit cum virore pallidus, & maxime oculi, & debilis est, & corporis impotentia adest, & urinam crassam cum virore pallidam emittit. Hunc calida lauato, & urinam clementia bibenda dato. Postquam autem purior esse tibi visus fuerit, & color melior apparuerit, medicamentum ad nares appone, & postea deorsum purgans bibendum præbe. Cibis autem utatur quam mollissimis. Vinum bibat album, dulce, aquosum, Hæc faciens sanus euadet.

Febris à bile.

Medela. Si bile infestatur homo, febris ipsum corripit quotidie, ac dimittit. Detinet autem in meridie, & os amarum est, & quum sine cibo manet, offendit hoc ipsum. Vbi verò ederit, strangulatur, & à modicis quibusdam cibis impletur, & abominatur, & vomitiones ipsum inuadunt, & ad lumbos ac crura grauitas incumbit, & multum dormit. Hic si post febrem exudarit frigidum ac multum sudorem, & febre non libetur, morbum diurnum sentiet. Si verò non sudarit, citius indicatur. Quum sic habuerit, & ad nonum diem deuenierit, pharmacum dato. Nam si statim à febris initio dederis, postquam purgatus est, febris repetit, & rursus medicamentum opus habet. At si os non afficiatur, verum ad imum ventrem tormē irruat, pharmacum deorsum purgans bibendum dato, & postea lac asininum, aut serum, aut aliquem succum. Si verò debilis fuerit, per clysterem subtus eluito. Ante medicamenti verò potionem, si quis febricit, danda est ipsi aqua mulsæ aquosa. Altera autem die qua febris detinet, aquam frigidam quantum bibere volet, dabis. Vbi verò remiserit

Continua
febris.

Curatio.

Medela.

Tertiana

febris.

Medela.

miserit febris, prisaⁿa succum, aut milium tenue sorbeat, & D
vinū album, odoratū, aquosum insuper bibat. Si verò febris
neq; noctu, neq; interdiu remittat, & ad cōtactum supernas
partes habeat calidas, venter autem & pedes frigidi sunt, &
lingua aspera: huic medicamētū ne dedēris, sed molli infuso
per clysterē subluo, & prisaⁿa succū bis in die frigidū sor-
bendum dato, & vinū aquosum insuper bibendum. Reliquo
verò tempore aquā frigidissimā bibat. Hic si quidē septima
die exudarit, & febris ipsum dimiserit, bene est. Sin minus,
decima quarta die plerūq; moritur. Alia febris. Foris ad
cōtactum febris debilis est, intrinsecus autē ardet, & lingua
ipsius aspera est, & per nares & per os spirat calidum. Quin-
ta die prae cordia dura sunt, & dolor inest, & calor qualis in
morbo regio apparēt, & crassam ac biliosam vrinam eiicit.
Hūc si septima die rigor & febris vehemēs apprehenderit, &
exudarit, bene est. Sin minus, moritur septima aut nona. Cor-
ripit autē maximē hic morbus, si nō annus squalidus fuerit.
Quū sic habuerit, quotidie calida lauato, aquamq; nullam
aquosam multā bibendā dato, & prisaⁿa succū frigidū bis in
die sorbendū. A forbitione verò vinū bibat aquosum, albū,
modicū. Si verò alius nō egerat, clysterē adhibeto, aut glan-
dulam subdito. Cibū autem ne exhibeas, donec febris remit-
tat. Vbi verò sedata fuerit, pharmacū deorsum purgans bi-
bat. Reuertitur enim quandoq; morbus, si impurgatus per-
manserit. Et ampliū morbus hic rursus corripit, si sanguis
nimitū biliosus factus fuerit. Alia febris. Si tertiana febris te-
nuerit, si quidem nō omīssis tribus inuasionibus, quarta cor-
ripiat, pharmacū deorsum purgans bibendum dato. Si verò
pharmacū non opus habere tibi videatur, radicū quinque-
folij tritarum acetabuli mensurā, ex aqua bibendam dato. Si
verò neq; sic cesset, multa calida loto, trifoliū, & silphij suc-
cum, in vino pari aqua ammixta, bibenda praebeo, & reclina-
to vestimenta multa integito, donec exfudet. Postquā
verò exfudarit, si sitiat, potetam cum aqua bibat. Vesperī au-
tem milium coctum tenue sorbeat, & vinum insuper bibat,
donec febris cesset: & ci bis quā mollissimis vtatur.

Febris quartana.

Medela.

Quum febris quartana ex alio morbo non purgatum ap-
prehenderit, pharmacum deorsum purgans bibendum
dato.

A dato. Deinde caput purgato. Postea rursus infra purgato. Si
verò his factis non cesset, interpositis duabus inuasionibus
post purgationem infernam, multa calida ipsum lauato, &
seminis hyoscyami milij magnitudinem, & mandragorae
tantundem, & succi silphij trium fabarum magnitudinē, &
trifolij tantundem, in vino meraco bibat. At si firmus & sa-
num se esse putans, ex lassitudine, aut profectioe febre cor-
reptus, ad quartanā deueniat: fomentis ipsi adhibitis allium
dato, in melle tinctum. Deinde lenticula decoctum bibat,
melle & aceto ammixtis. Postquam autem repletus fuerit,
vomato, Postea calida lotus, vbi frigidus factus fuerit, cyceo-
nem ex aqua bibat. Vesperī cibis mollibus & nō multis vtatur.
Altera verò exacerbatione, vbi multa calida laueris, &
stragula ipsi intexeris, donec exfudet, statim veratri albi ra-
dices trium digitorum longitudine, & trifolij drachmam, &
succu silphij duarum fabarum magnitudinē, & in vino me-
raco bibat. Et si vomitiones ipsum vserint, vomat. Sin mi-
nus, post caput purgatum. Cibis autem vtatur quā mollis-
simis & acerrimis. Quum verò exacerbatio ipsum inuale-
rit, ieiunus medicamentum ne bibat.

Pleuritis.

Pleuritis vbi corripuerit, & febris & rigor tenet, & dolor
per spinam ad pectus, & erectae cervicis spiratio, & tuf-
sis, & salua alba ac subbiliosa, & nō facile per tussim reiicit,
& per inguina dolor est, & cruentā vrinam mingit. Quum
C ita habuerit, si quidem febris septima die remiserit, sanus
euadit. Si verò nō remittat, deuenit morbus ad vndecimum
aut decimū quartum diem. Et sanē multi in his diebus mo-
riuntur. At si decimū quartum transgrediatur, euadit, Quum
ita habuerit dolor, calefactoria adhibeto. Bibat autem mel,
equali aceto affuso coctum, ita vt quanta fuerit mensura co-
cti mellis & aceti, vndeigesimam partē aquae affundas. Hoc
paulatim & frequenter bibendum dato: & postea quoque
aquam modico aceto affuso ammisceto. Sorbeat & milij suc-
cum, melle modico adstillato frigidū, quarta hemina par-
tis mensura, quoties vtrunque cibum sumit, & bibat vinum
album vinosum, aquosum modicum. Sit autem vinū quā
mollissimum, odorem nō habens. Vbi verò febris dimiserit,
per biduum milij bis in die sorbeat, & betas iucundissimē
paratas

paratas edat. Deinde catulum aut auiculam coquat, & ius ^D
sorbeat, & de carnibus parum edat. Reliquo verò tempore,
maximè quandiu à morbo tenetur: in prandio milium su-
mat, vesperti cibis paucissimis ac mollissimis utatur. Alia
pleuritis. Febris tenet, & tussis, ac rigor, & dolor ad latus, &
quandoque ad claviculam: & saliuam sputat subbiliosam ac
^{Medela.} ac subcruentam. Quod si agro abscessus ruptus fuerit, qua
parte dolor maximè vrget, calefactoria adhibeto, & calida
lauato, si non magna febris ipsum teneat. Sin minus, non. Bi-
bendum autem dato fauum in aqua maceratum, ita ut aqua
iam subdulcem facias, & postea quoque aquam ammiscens.
Sorbeat pitisanæ succum bis in die, & vinum inde bibat al-
bum, aquosum. Et si quatuordecim dies effugerit, sanus euadit.
Alia pleuritis. Febris detinet, & dentium stridor, & tussis
sicca, & cum virore pallida reiecit, quandoque etiam liuida: &
dolor latus corripit, & dorsum subrubidum fit. Caput & pe-
ctus calefunt, aliquando etiam venter, & pedes, & crura. Et
quum erectus sedet, magis tussit: & aluus turbatur, & alui
egressio cum virore valde pallida est, ac graueolens. Hic in vi-
^{Medela.} ginti diebus moritur. Si verò has effugerit, sanus fit. Huic do-
nec quatuordecim dies præterierint, aqua de farina crassa in
ipsa macerata bibendam dato, & vinum album vinosum, aquo-
sum postea bibendum. Sorbeat succum pitisanæ frigidum, bis in
die. Verum præ melle mali punici succum, ad pitisanæ succum ad-
misceto, postquam iam hic pitisanæ succus coctus fuerit, & lauet
non multa. Vbi verò quatuordecim dies præterierint, in pran-
dio milium sumat. Ad vespertinam carnibus auicularum, cum iuscu-
lo, & paucis cibis utatur. At talem morbum pauci effugiunt.

Peripneumonia.

Febris detinet dies quatuordecim vt minimum, ad sum-
mum duas de viginti, & per hos dies fortiter tussit, & pri-
mum quidem excreat saliuam crassam ac puram, septima &
octaua die. Si verò febris corripuerit, nona ac decima, sub-
dulce & purulentum, donec quatuordecim dies præterierint.
Et si quidem decimaquinta die pulmo resiccatus fuerit, & tus-
sifendo reiecerit, sanus fit. Sin minus, duas de viginti obserua-
to, & si quidem in his diebus tussis sedata fuerit, euadit. Si non
sedata, interrogato ipsum, an saliuam ipsi dulcior appareat, &
si hoc confessus fuerit, morbus annu durabit. Nam pulmo sup-
puratus

Apuratus sit. Huic primis diebus vinum dare conuenit dulce,
album, aquosum, paulatim frequenter bibendum. Sorbeat ^{Medela.}
etiam pitisanæ succum melle ammixto bis in die, donec dies
decem & octo præterierint, & febris desuerit. Periclitatur
autem maximè in septem aut quatuordecim. Postquam au-
tem decem & octo dies transgressus fuerit, non amplius mori-
tur, sed pus sputat, & pectus dolet, & tussit. Quum sic habue-
rit, ieiunus cum saluia vini illam potionem bibat, & legumi-
nis fressi decoctum sorbeat, adipe multo ammixto, si non ca-
lor fuerit. Si verò fuerit, ne sorbeat, sed cibis utatur salis ac
pinguibus, & marinis potius quam carnibus. Et si pro ratio-
ne purgari tibi visus fuerit, in os infundito, ac fomenta adhi-
^B beto, si quidem crassum fuerit pus, fomenta adhibeto: si ve-
rò tenue, infundito & ex cibis hæreat quam maximè, & ab
acribus abstineat, & à carnibus bubulis, ouillis, ac porcinis.

Suppuratus ex peripneumonia.

Quam ex peripneumonia suppuratus factus fuerit, fe-
bris detinet, & tussis sicca, & difficultas spirandi, & pe-
des intumescunt, & manuum ac pedum ungues contrahun-
^{Medela.} tur. Hunc ita effectum ad decimam diem à suppurationis
initio pregressum, multa calida lauato, & ari radicem tali
magnitudine tritam, & salis granum, & modicum mellis, &
aquam, & olei parum, extracta lingua tepida infundito, &
postea humerum concutito. Et si quidem ab his pus erum-
bat, bene habet. Sin minus, aliud facito. Cibos acres & cy-
^C claminum exsuccato, sitque succi vtriusque acetabulum
paruum, deinde silphij succum fabæ magnitudine terito
ac diluito, & lactis caprini aut asinini acetabulum ammisce-
to. Hoc tepidum infundito. Quod si ab hoc non erumpat,
raphani corticem, & aris florem, trium fabarum magni-
tudine terito: Sit autem raphani duplum: & oleo diluito
quarta hemina parte. Hoc tepidum infundito. Et si erupe-
rit pus, cibis quam salissimis ac pinguisimis utatur. At si
non prodierit pus, paulatim fomentum adhibeto in os, ex
sij succo, vino Tornio, lacte bubulo, aut caprino, singulis
pari mensura permixtis, ita ut sint hemina tres, in quas
postea furni testas igni candefactas iniucito, atque inde va-
porem per fistulam trahat, cauendo vt ne aduratur. Post-
quam autem purius iam sputum prodierit, vtriusque semen,

thus, origanum in vino albo, melléque ab oleo modico, ipsi D
infundito, idque per tertium diem. postea verò butyrum, re-
sinam in melle eliquatā. Et cibis non amplius vtatur salis-
neque pinguibus. At diebus interpositis, infusionum oris vsu
cessante, saluiam, rutam, satureiam, origanum, pari portione
ieiunus ex vino bibat acetabuli mensura, omnibus illis in-
spersis. Quòd si ab infusionibus his oris non eruperit, nihil
miri est. Sape enim prorumpit ad aluum, & statim melius
habere sibi videtur, vbi ex angusto ad ampliorem regionem
deuenerit. Alius morbus. Quum tēpus longius protrahi-
tur, & febris vehemens ac rursus corripit, & latus dolet, & ad
sanam partē decumbere non potest, sed ad dolentē, & pedes, f
& oculorū cavitates intumescunt. Hunc vbi decimus quintus
ab eruptione dies adest, multa calida lotum in sella firma
collocato, & alius quidē manus ipsius teneat, tu verò hume-
rum cōcutito, vt audias in utrū latus affectio strepitū edat:
optandum autē esset in sinistrum. Hunc ipsum igitur locum
feces, minus enim lethalis est. Si verò pta crassitudine ac co-
pia strepitum non edat, quo ipsum cognoscere possis, (nam
hoc aliquando contingit) vtrum latus tumuerit ac magis
doluerit, hoc infime secato retro tumorē magis quā ante
ipsum, quo puris exitus facilem fluxionē habeat. Secato au-
tem inter costas per nouaculam primum cutem, deinde scal-
pello acuto, quod panniculo sit obligatū, ita vt summa ipsius
pars, ad vnguis magni digiti mensurā expedita resset, quam
intromittas. Postea emissio pure quantū visum fuerit, vul-
nus linamento ex lino crudo, alligato foras propendēte filo,
concludito: & quotidie semel pus educito, postquam autem
decimus affuerit dies, omni pure emissio linamentum ex lin-
teo indito. Deinde vinū & oleum tepēfacta per fistulam in-
fundito, ne pulmo à pure humectari solitus derepente refic-
cetur. Emittere autem est id quod mane infusum est, ad
vesperā: quod vespera, mane. Vbi verò pus tenue velut aqua
fuerit, & ad digiti cōtactum viscosum ac modicum, penicil-
lum stanneum cauum indito. Postquam autē omnino ven-
ter reficcatus fuerit, paulatim linamentū præfectum minui-
to, donec vlcus coalescat, & ipsum penitus eximas. Signum
autē an euasurus sit habes: si pus album ac purum fuerit, &
fibræ sanguinis insint, plerunque sanus fit. Si verò prima die
profluat

Vomica in
terior qui
signatur.
Curatio
quæ.

Pus de vo-
mica qui
educatur.

A profluat lutei oui speciem habens, aut secunda die defluat
crassum, cum virore subpallidū, fetens, moriuntur vbi pus **Tabes.**
effluxit. Alius morbus. Quum quis ex pulmonis affectu
tabescit, is saluā crassam, cum virore subpallidam, dulcem,
tussiendo reicit, & stridor ac dolor ad pectus & ad dorsum
fit, & in faucibus tenuis sibilus auditur, & fauces sicca sunt,
& oculorum cavitates rubicundæ, & vox grauis, & pedes in-
tumescent, & vngues contrahuntur, & supernæ partes atte-
nuantur ac imminuuntur, & saluā abominatur vbi exscrea-
tur ipsam in ore habet, & tussit mane maximè & circa
mediam noctem, imò etiam aliis temporibus. Et corripit
magis hic morbus mulierculā iuueniculam quā vetulam.
B Huic si iam pili de capite defluant, & nudum sit caput, velut **Signa mor-**
ex morbo: & si prunis inspuenti saluā graueolens sit, intra **tis.**
breue tempus ipsum moriturū esse pronuncia, id verò quod
occidet, alui profluuium fore. Vbi enim iam pus circa cor
putruerit, nidorosum odorē prunis iniectum de se præbet: &
cerebrum cōcalescens sanguinosum humorem effundit, qui
aluum mouet. Huius autem signum est, quod capilli ex capi-
te defluunt, Hunc vbi ita habuerit ne curato. Si verò à prin-
cipio morbus obtigerit, lenticulæ decoctum bibendum da-
to. Deinde interposita vna die, veratrum dato temperatum,
vt ne aluum infernam moueat. Et quum noctu ad os salu-
ginosus humor ipsi insluit, medicamenta ipsi frequentiora
ad nares appone. Si verò non fluat, appone quidē sed rarius,
& mense semel, ita vt insuper veratrum bibendum des, quan-
tum duobus digitis comprehendi potest, in vino dulci tem-
perato. Statim verò lenticulæ decoctum inde bibendum da-
to. At medicamenta quā paucissima bibat, si non febres
acutiores ipsum corripiat. Radicem dracontij albam, & ve-
ratri delingat, sed non ex melle. Sic enim minimè aluum
mouebit. Si verò tormen in aluo inferna oboriatur, primum
per clysterem illud infusum immittito, in quod coccus cni-
dius ammiscetur. Quòd si neque sic sedetur, lacte afinino co-
ctio purgato, pharmacum autem nullum deorsum purgans
dato. Si verò ante medicamentum, præpotato veratro bi-
lem vomat, ab ipso lenticulæ decocto accepto vomat. Cibis
autem vtatur, si febres acutæ tenuerint, carnibus ouillis co-
ctis, & volucrum, & cucurbita, & beta. Iusculum autem ne
sorbeat,

Medela.

Coccus cni-
dius.

Cibus qua-
lis.

forbeat, neque ad intinctus vtatur. Piscibus vtatur scorpiis, & cartilaginei generis coctis. Calidum verò nihil edat, neque lauet si febris multa teneat. Neque oleribus acerbis vtatur, præterquam satureia, aut origano. Vinum bibat album. Si verò sine febre sit, calores autem aliàs atque aliàs corripit, pisces edat optimos ac pinguisimos. & pinguia, & dulcia, & quàm maxime salsa. Et deambulationibus vtatur, neque in vento, neque in sole. Et à cibis vomat, vbi tempestiuum visum fuerit. Et calida lauet, capite excepto. Ex cibis frumentaceis præstat panis, his qui non mazam edere soliti sunt, Mazam verò edere solitis, vtraque dato.

Alius morbus appellatus Tabes.

T Vsis vexat, & spiritum multum ac liquidum, & quandoque facile tussiendo reicitur etiam pus, veluti grandæ. quod dum digitis conteritur, durum & male olens est. At vox pura est & doloris exors, & febres non corripiunt, verum calor quadoque aliàs atque aliàs, atque hic debilis. huic veratrum bibendum est, & lenticulæ decoctum, & largè cibus sumendus, ita vt abstineat ab acerbis, & carnibus bubulis ac porcinis & ouillis. Exerceatur modicè & deambulet, & à cibis vomitu vtatur. A Venere abstineat. hic morbus per annos septem aut nouem durat. quod si ab initio æger curatus fuerit, sanus euadit. Alius morbus. Si ex feruido vlcere, aphtha appellato, pulmonis fistula laborarit, febris debilis tenet, & dolor mediū pectus, pruritus corporis adest, & vox raucofa, & saliuam liquidā ac tenuem spuit: quandoque etiam crassam, velut ptisanæ succum. Et in ore odor oboritur ipsi grauis, velut à piscibus crudis, & aliàs atque aliàs in saliuā apparent dura, velut fungus ab vlcere, & supernæ partes attenuantur, atque adeò homo totus: & circuli faciei rubescunt, & progressu temporis vngues contrahuntur, & aridi ac cum virore pallidi fiunt. Moritur autem statim, si non curatus fuerit, sanguinem ac pus spuens. postea etiam febres vehementes accedentes ipsum perimunt. Si verò curetur, effugit ex hac tabe. Curare porro oportet, vt lenticulæ decocto potio vomat. Quod si tempestiuum esse visum fuerit, veratrum bibat, siquidem potens fuerit homo, per se. Sin minus, dimidium potionis ad lenticulæ decoctum ammiscero, ita vt in quinta aut sexta potione desinat. At ventrem infernum medica

Medela.

Pulmonis
fistula affe-
cta quid fa-
ciat.

Medelama-
li huius.

A dicamento ne moueas, si non febres fortes corripuerint. Si non autem corripuerint, lacte asinino subtrus purgato. Quod si debilis sit, vt bibere non possit, per clysterem infundito. Minus autem caput moueas, & si quidem saliuā ad os prodierit multa ac saluginosa, ad nares apponito quid, quod bilem non ducat. Si verò fluxio ad os non fiat, nihil capiti adhibero, vbi autem saliuā graueolens fuerit, interpositis inter lenticulæ decocti vsum diebus, medicamentum in pulmonem infundito, & interposita vna die suffito. Cibus vtatur carnibus ouillis & volucris, & piscibus cartilaginei generis, & scorpiis coctis. Quarto verò quoque die salamentum edat optimum ac pinguisimum, & in prandio mazamumat, in coena verò etiam panem ad hanc addat, & nihil forbeat, neque cyceonem bibat, si edere poterit. Porro obsonia condiat ac edat sesamo pro tritico, & coriandro ac anetho. Silphio autem vtatur, neque alio copiam olere acris, præterquam origano, aut timo, aut ruta. Deambulationibus autem vtatur ante & post cibum, vitans ventum & solem. Ab ebrietatibus & re venerea abstineat. Lauet tepida, excepto capite, quod quàm rarissimè lauari debet.

Tabes dorsalis.

Dorsalis tabes à medulla fit. Corripit autem maxime recentes sponso, & veneri deditos. Sunt autem sine febre, & bene cibum capiunt, ac consumuntur. Et si interroges ita affectum, dicet sibi supernè de capite in spinam velut fornicas descendere videri. & vbi mingit, aut ventrem exonerat, prodit ipsi genitale semen multum ac liquidum, & genitura in vtero non manet, & in fornix semen profundit, siue dormiat cum vxore siue non. Et quum iter fecerit aut currerit, tum aliàs, tum ad accliuem locum, anhelatio ac debilitas ipsum corripit, & capitis grauitas, & aures sonant. Hunc temporis progressu vbi febres fortes ipsum corripuerint, perdunt febres lipyriae. Quum ita habuerit, si ab initio curandum susceperis, fomento per totum corpus adhibito, medicamentum sursum purgans bibendum ipsi dato, & postea caput purgato. Deinde deorsum purgans exhibero. Oprandum autem fuerit vt vere hanc curationem aggrediamur. Postea verò serum aut lac asinum bibendum dato. Caterum bubulum lac per quadraginta dies bibendum præbeto.

Seminis
clandestina
fluxio.

Medela.

beto. Ad vesperam verò quàm diu lac potat, alicam sorbendam dato. A cibis autem absteineat. Postquàm verò lac bibere cessarit, cibis mollibus ipsum rescito, ex modico initium fumens, & quàm maximè crassum ac pinguem facere studeat. Per annum ab ebrietatibus, & venere, & laboribus absteineat, exceptis deambulationibus, in quibus vitet frigus & Solem. Tepida autem lauet.

Pulmonis morbus.

S Aliua crassa ac fuliginosa tussi reiicitur, & color niger, ac suburgidus est, & dolores tenues sub pectus & sub scapulas fiunt: & vlcerà ipsiis agrè sanescunt. Minus tamen periculosus est hic morbus superiore, & plures euadunt. Hunc *Medela.* verò bibere oportet, & per se, & lenticulæ decocto ammixtum. Infundere etiam in pulmonem oportet ac suffitum facere. Cibis quoque largè vtatur, abstinendo à carnibus bubulis, ouillis, & porcinis, & ab acris oleribus, præterquàm origano, aut satureia. Vtatur deambulationibus. Mane verò ieiunus ad accliuem locum iter faciat. Deinde folia condimentaria hortensia bibat in vinum temperatum inspersa. Deinde verò cibis relatis vtatur.

Arteria vulnerata.

Si vulnerata fuerit arteria, tussis habet, & sanguinem tussiendo reiicit, & fauces sanguine latenter implentur, & grumos euicit, & dolor fit acutus ex pectore ad dorsum, & saliu viscosa ac multa, & fauces sicca, & febris ac rigor corripit, & strident fauces velut à pinguedine, atque hæc ad quindecim dies patitur. Postea verò pus sputat, & velut vlceris ricinos bronchia in pulmone cartilaginosa, & rursus tussit, & sanè sanguis erumpit, & postea pus crassius sputat, & febris fortior fit, & in pulmonem definit, & vocatur ruptio pulmonis. *Medela.* At si post primum sanguinem pus non sputat, à laboribus ac exercitiis quiescere oportet, & vehiculum inscendere absterneque à cibis salis ac pinguibus, & ab oleribus acris, & postquam ipse seipsum optimè corpore affectum esse putat, pectus ac dorsum inurito, ex parte vtrunq; & postquàm vlcerà sana fuerint, per annū absteineat ab ebrietate, & ne nimium impleatur, neque manibus laboret, neq; vehiculum inscendat, sed studeat vt corpus quàm maximè crassum efficiat.

*Articuli**Articuli pulmonis conuulsi.*

Qum articuli pulmonis fuerint conuulsi, sputum spiritum album, quandoque verò cruenta, & desipit, & febris tenet, & dolor pectus, dorsum, ac latus: & si se vertat, tussit & sternutat. Huic qua parte dolor fuerit calefactoria apponito, & centauriū, & daucum, & saluia folia trita, melle & aceto affuso, præforbenda dato, & aquam insuper sorbendam. Et prisanæ succum præforbeat, & vinū aquosum insuper bibat. Postquàm verò dolor sedatus fuerit, saluā tussam ac cribratam, & hypericum, & irionem trita, & polentam, singula paribus portionibus, in vinum temperatum coniecta, ieiuno bibenda præbeto. At si ieiunus nō sit, leguminis frefi decoctum sine sale sorbendū dato. Si verò calor fuerit, cibis vtatur mollissimis, non salis, & minimè nidorosis, vbi iam probè se habuerit corpus, & in pectore, & in dorso. At si ambo conuulsa fuerint, tussis emergit, & saliu crassa ac alba apparet, & dolor acutus adest ad pectus, & sub scapulas, ac latus: & ardor detinet, & rubicūdis in tibiis circulis impletur, & pruritus habet, & non sustinet neque sedere, neque iacere, neque stare, sed agrè afficitur, ac viribus deficit. Hic quarta die maxime moritur. Si verò hanc effugerit, spes neq; sic multa superest, Verum periclitatur & in septima. Quod si & hanc effugerit, sanus euadit. Hunc vbi sic habuerit, multa calida bis in die lauato. Et quū dolor habuerit, calefactoria adhibeto, & mel, & acerum bibendum dato, & prisanæ succum sorbendum, & vinum album vinosum insuper bibendum. Si verò ad balneum & calefactoria affigatur, ipsique non sustineat, crassi lintei panniculos ipsi adhibeto, quos aqua tinctos in pectus ac dorsum imponas. Et fauum mellis aqua frigidissima macerato, aquamque bibendam dato, & frigidum prisanæ succum, & aquam insuper bibat, & ad frigus decumbat. Hæc facienda sunt. Verum morbus lethalis est.

Erysipelas in pulmone.

Si erysipelas in pulmone fiat, tussis habet, & saliuā expuit multam ac liquidam, velut de gutture, non est autē eruenta: & dolor tenet dorsum, & vacuas partes ventris, ac laterum mollitudinem, & viscera fugunt, & vomit pituitam ac velut acerum, & dentes stupefcunt, & febris, ac rigor, & sitis corri

Curatio.

corripit, & vbi quid ederit, in visceribus fugit, & acidum erudat, & vter stridet, & corpus torpescit, & vbi vomuerit, melius se habere putat. Quum autem non vomuerit, digressa die tormen & dolor in ventre oboritur, & excrementum alui liquidum procedit, hic morbus maxime fit ex ebrietatibus, & carniū esu, & ex aqua mutatione. Sed & ex aliis causis emergit.

Medela. Hinc pharmacum deorsum purgans bibendum dato, & lac asinum insuper bibendum, si non natura fuerit splenicus. Si verò splenicus fuerit, ne purges, neque succis, neque lacte, neque sero, sed eo quod modicum ingestum multum educet. Per clysteres quoque infusio in aluum fiat, & glandulae subdantur in omnibus morbis, si aluus non egerat. Adhibendum est & frigida lauacrum in hoc morbo, & exercitium, vbi febres remiserint, & corpus leuiter se habere visum fuerit. Et vere & autumnō vomitus inducatur. At verò alij capita, & origani pugillum, quantum tribus digitis apprehendi potest, duabus heminis vini dulcis affusis, & aceti acerrimi hemina vna, & mellis quarta heminae parte, coquito donec tertia pars reliqua fiat. Deinde vbi hominem exercueris, & aqua tepida laueris, calidum hoc bibendum præbeto. Dato etiam lenticulae decoctum, melle & aceto ammixtis, donec impleatur. Deinde vomat, & ea die pota polenta & aqua, ita ieiunus permaneat. Ad vesperam verò betam edat, & parum de maza, & vinum aquosum bibat. Reliquo verò tempore, à lenticula decocto, & à cibis vomat. Et si discesserit dolor sub scapulas, cucurbita affigito, & venas in manibus pertrundito. Cibis porro vtatur non salis, neque pinguibus. Acria autem & acida edat, & frigida omnia. Vtatur & deambulationibus. Hæc si fecerit, optima victus ratione usus fuerit, & per plurimum tempus morbus prorogari poterit. Est autem non lethalis, sed consenescentes relinquit. Si verò iuniorem aliquem citius à morbo liberare voles, vbi ipsum purgaris, pectus & dorsum inurito.

Morbus dorsalis.

Rigor & febris, & tussis, & spirandi difficultas corripit, & saliuam sputum cum virore pallidam, quandoque etiam subcruentam: & dolet maxime dorsum & inguina: & tertia aut quarta die cruentam urinam mingit, & moritur septima die. Si verò quatuordecim dies effugerit, sanus euadit: effugit

Medela. Agit autem non ita valde. Huic aquam mulsam bibendam dato, in olla noua feruefactam ac perfrigeratam, & apij aut fœniculi radices cortice in ipsa macerato. Dato & ptisanæ succum bis in die, & vinum album aquosum insuper bibendum. Qua verò parte dolor constiterit, calefactoria adhibeto, & calida lauato, si non febris multa vexet. Postquam autem quatuordecim dies præterierint, in prandio quidem summat milium, ad vesperam verò carnes catulinas, aut voluerium, coctas edat: & de iusculo sorbeat. Cibis autem quam paucissimis primis diebus vtatur.

Tuberculum in pulmone.

Quam tuberculum in pulmone natū fuerit, tussis tenet, & erectæ ceruicis spiratio, & dolor ad pectus acutus, & ad latera, & vsq; ad quatuordecim dies ita afficitur. Nam pleurisy; per tot dies tuberculi affectio inflammatur. Sed & caput dolet & palpebras, & videre non potest: & corpus subfultum fit, ac venis impletur. Hinc multa calida lauato, & aqua mulsam aquosam bibendam dato, & ptisanæ succum sorbendum, & vinum aquosum insuper bibendum. Si verò dolor vigeat, calefactoria adhibeto. Vbi autem sedatus fuerit, cibis mollissimis vtatur. Quod si liberatū à morbo, spirandi difficultas corripit, dum ad accliuem locū recta pergit, aut aliās festinat, pharmacū dato, à quo inferna aluus non moueatur. Et si vna cum vomitu pus sequatur, si quidē pus fuerit albū, & fibræ in ipso subcruentæ fuerint, effugit. Si verò liuidum, & cum virore pallidum, ac graueolens, moritur. Purgantur autem in quadraginta diebus ab ea qua erupit. Multis etiam annuus fit morbus. Hunc velut suppuratum curare oportet. Quod si non erūpat (multis enim progressu temporis abscedit ad latus, & extumescit) hunc si hoc fiat secato aut vriso.

Pulmo repletus.

Si pulmo repletus fuerit, tussis tenet, & erectæ ceruicis spiratio, ac anhelatio, & linguam exurit, rubicundis circulis in tibiis repletur, & pruritus vexat, & dolor acutus emergit ad pectus & scapulas, & non potest sedere, neque iacere, neque stare, sed ægris viribus est. Hic quarta die maxime moritur. Si verò hanc euaserit, spes plerumque est, periclitatur tamen etiam in septima. Si verò hanc effugerit, sanus euadit. hunc vbi

Curatio.

vbi ita habuerit, multa calida bis in die lauato, & vbi dolor d habuerit, calefactoria adhibeto. Et mel & acetū costā bibenda dato, & ptisanæ succū sorbendum, ac vinū insuper bibendum. Si verò ad balneū & calefactoria affligatur, & ipsa non sustineat, perfrigeratoriū ipsi adhibeto: & fauū mellis aqua frigidissima macerato, aquāq; bibendā dato. Et decumbat ad frigus. Hac faciat. Morbus autem grauis est & lethalis.

Pulmo ad latus prolapsus.

Si pulmo ad latus prolapsus fuerit, tussis tenet, & erectæ ceruicis spiratio, & saluam tussiendo reiciit albam & dolor ad pectus & dorsum emergit, & incumbēs pulmo impellit, & graue quiddam in pectore incumbere videtur, & dolores acuti pungunt, & sanguis stridet velut pellis, & spirationem cohibet, & ad affectum quidem latus decubitū sustinet, non autem ad sanū: verū veluti graue quiddā ipsi de latere pendere videtur, & per pectus transpirare se putat. Hunc calida multa bis in die lauato, & aquā mulsam ipsi bibendam dato. Post balneum, vinum album, cum modico melle misceto, & dauci ac centaurij semina trita his diluito, & tepida hæc sorbenda præbeto. Et infusam aquam calidam in vericū lum aut vesicam bubulam, ad latus apponito, & fascia pectori alligato. Decumbat in latus sanum. Ptisanæ succum tepidum præbeto, & vinum aquosum insuper bibendum. At si ex vulnere hoc fiat, aut suppurato secto (fieri enim in his solet) huic vesicam ad fistulam alligatam flatu impleto, ac intro mittito, & penicillum solidum stanneum indito, ac vltius propellito. Sic curationem instituens, maximè profeceris.

Lateris tuberculum.

Quam in latere tuberculum sit, tussis emergit dura, & dolor, & febris, & grauitas in latere incumbit, & dolor acutus in eodem semper loco vrget, & siccus vehemens, & calidum potum auersatur, & in dolens latus decumbere non potest, sed in sanum. At vbi decumbit, velut lapis impendere ipsi videtur, & intumescit, & rubescit, & pedes intumescent, hunc secato aut vrito. Postea pus emittito, vsque ad decimum diem, linamento ex lino crudo indito. Decima autem die pure omni emissio, vinum & oleum tepida immittito, vt ne derepentē resicetur, & linamento, ex linteolo vrito,

Ator, vbi verò id quod infusum est emiseris, aliud infundito. atque hæc per dies quinque facito. postquam autē pus tenue effluxerit, velut ptisanæ succus ac modicum, ad manus contactum, stanneum penicillum indito, & vbi penitus resiccatum fuerit, linamento semper modicè præfecto, vlus ad linamentum coalescere finito.

Hydrops pulmonie.

Si hydrops in pulmone fiat, febris & tussis tenet, & acerua stim respirat, & pedes tument, & vngues contrahuntur omnes, & patitur ralis, qualia is qui suppuratus sit, sed debilius ac diuturnius. Et si quid infundas, aut fomentū aut suffitum adhibeat, pus nō sequitur, atq; ex hoc sanè cognoueris, nō pus, sed aquam intus esse. Et si multo tempore aure ad latera adhibita audire tentaueris, ebullit intrinsecus velut acetum: & hæc quidem aliquandiu patitur, postea erumpit ad aluum, & statim quidem sanus esse tibi videtur, ac à morbo liberatus. Verū progressu temporis aluus incenditur, eademque illa patitur, & adhuc amplius. Aliqui etiam intumescunt ventre, scroto, ac facie. Et quidam ab inferna aluo id esse putant, quum videant ventrem magnum, & pedes tumentes. Intumescunt enim hæc, si sectionis tempus transgre diaris. Hūc si quidem extra intumuerit, inter costas sectum curare oportet. Si verò non intumuerit, multa calida lotum velut suppuratos colloca, & qua parte strepitum perceperis, ea secato quā potes infimo loco, quo effluxio facilis contingat. Postquam secueris, linamentum ex lino crudo indito, ita vt crassum & acutum linamentum facias, & sanguinem paucissimum parçē emittas, Et si quidem in linamento pus adhaferit quinta die, plerunque euadit. Sin minus, vbi aquā exhauseris, siccis corripit & tussis, & moritur.

Pectus aut dorsum ruptum.

Si pectus aut dorsum fuerit ruptum, dolores tenent pectus & dorsum perpetuò, & calor aliās atque aliās corripit, & saluam suberuentam tussiendo reiciit, & velut pilus cruentus per saluam transcurrit. Atque hæc maximè patitur, si manibus quid laborarit, aut in currū aut equum inscenderit. Hunc ante & retrò vrito ex partibus vtroq; loco, & sic sanus euadit. Ceterum per annū à labore se contineat, & ab vltura

Curatio.

y

pingue

pinguefaciendo corpori studeat.

Febris ardens.

Febbris tenet, & sitis vehemens, & lingua aspera, & nigra, & cum virore pallida, & sicca, & vehementer rubicunda: & oculi cum virore pallidi sunt, & excrementum egerit rubicundum & cum virore pallidum, talem quoque urinam minuit, & multum sputum. Saepius etiam transmutatur velut ad peripneumonia, & delirat. Ex qua re cognoueris quod peripneumonia sit. Hic si quidem peripneumonicus fiat, & quatuordecim dies transgrediatur, sanus fit. Si vero in decem & octo diebus peripneumonicus fiat, si non impurgatus permanens suppuratus fiat, aquam de crassa farina in ipsa macerata bibat, & acetum album quam odoratissimum postea bibat, & prisanam succum sorbeat bis in die, si vero debilis fuerit, ter. & vinum vinosum, album, aquosum insuper bibat, & quam minimum lauet. At si suppuratus fiat, velut suppuratum curato.

peripneumonicus.

Medela.

Febris singultiens.

Febbris detinet vehementes, & rigor, & tussis, & singultus, & una cum salivam grumosam sanguinis tussiendo reiecit, & septima die moritur. Si vero decem dies effugerit, melius habet. Verum vigesima suppuratur, & primis diebus pus modicum tussiendo reiecit, deinde amplius. Purgatur autem in quadraginta diebus. Huic primis in diebus acetum & mel cocta bibenda dato, & postea acetum & aquam ammisceto, quo aquosior potio fiat. Et prisanam succum modico melle ammixto sorbeat, & vinum album vinosum insuper bibat. Postquam autem decem dies praeterierint, si febris sedetur, & sputum purum sit, prisanam integram sorbeat, aut milium. At si vigesima die pus spat, salivam, & rutam, & saturajam, & origanum, ac hypericum, singula equis portionibus coctum ac cribratum permisceat, ita ut omnium citius parui siue coctus marinis sit mensura, & polenta tantumdem. Haec ieiunus in vino dulci temperato bibat. Et si hyems sit, aut autumnus, aut ver, sorbitionibus utatur. Si vero aestas, minimum. Verum amygdalas, & cucumeris semine torrefactum, & sesamum, singula equis partibus, ut in totum sit coctus marinis mensura terat, & aquae heminam Aegineam affundat, & farinam ac fauam inspergat. Haec post potum sorbeat. Cibus utatur pinguibus & salis, & marinis magis quam carnibus.

Prisana integra.

Potio quae.

Calida

A Calida lauet, minimè verò caput. Haec faciens à morbo liberatur.

Morbis lethargus dictus.

Tussis oboritur, & salivam sputum multum ac liquidum, & nugas garrit, & ubi nugari desierit, dormit: & recrementum male olens egerit: huic aquam de macerata in ipsa farina crassa bibendam dato, & vinum album vinosum postea bibendum, & prisanam succum sorbendum. Verum huic mali punici succum ammisceto: & vinum vinosum album insuper bibat, & ne lauet. Hic in septem diebus moritur, Si vero has effugerit, sanus euadit.

Curatio.

Morbis siccatorius appellatur.

Neque sine cibo esse neque cibum acceptum tolerare potest. Verum ubi quidem sine cibo manet, viscera fugit, & os ventriculi dolet, & alia alia vomit, & bilem, & salivam, & pituitam, & acrimia: postquam vomuit, aliquantisper melius habere sibi videtur. At ubi cibum accipit, ructus adsunt, & cum rubore exardescit, & semper multum se cacaturum esse putat. Ubi vero ea gratia defecerit, status proditor dolor caput habet, & totum corpus velut aciculis pungi videtur, alia alia parte, & crura graua sunt ac debilia, & consumitur, ac debilis fit. Huic medicamentum bibendum dato, primum deorsum purgans, postea supernè: & caput purgato, & à cibis abstineat dulcibus, & oleosis ac pinguibus, & ab ebrietatibus.

Medela.

Vomat autem à succis, & à cibis, & pro anni tempore, lac aut serum asinum bibendum praebes, pharmacum insuper bibendum dato, utro tandem magis opus esse tibi visum fuerit. Aestate & vero frigida lauet. Autumno autem & hyeme vognato utatur, & deambulet, & modice se exerceat. Si vero debiliior sit quam ut exerceri possit iter, faciat. Et cibis frigidis ac aluum subeuntibus utatur. Et si veter non egerat, molle infusum per clysterem iniicito. Morbus hic diuturnus est, & consensentes, si ita futurum est, relinquit. Sin minus, commoritur.

Febris interficiens appellata.

Febbris tenet, & rigor, & supercilia impendere videtur, & caput dolet, & vomit salivam calidam, & bilem multam, quandoque etiam infra egerit, & loci oculos non capiunt, & dolor ad cervicem & ad inguina emergit, & affectus viribus

bus est, & nugas garrit. Hic septima die aut etiam prius moritur. Si verò hanc effugerit, plerumque sanus fit. Morbus est lethalis. Huic perfrigatoria adhibere oportet ad viscera, & ad caput, & ordeum torrefactum una cum paleis fractum aqua macerare, & de excolata aqua, mullam facere, atque sorbitionem, usque ad septimum diem, si non debilis esse visus fuerit. Si verò sit, prorsum succum frigidum ac tenuem modicum, bis in die exhibere, & aquam insuper bibendam. Postquam verò septem dies præterierint, & febris dimiserit, milium lingat. Ad vespertam cucurbitam, aut betas paucas sumat, & vinum album aquosum inde bibat, donec ad novum perueniat diem. Postea cibo quam paucissimo utatur, milium in prandio sumens. Balneo donec dolor & febris affuerint, ne utatur. Vbi verò cessauerint, multa lauet. Quod si venter non egerat, molle infusum per clysterem immittito, aut glandulas subdito. Quum verò validus factus fuerit, molli pharmaco ad nares appositum, aluum infra purgato, postea lac asininum bibendum dato.

Morbus liuidus.

Febris detinet sicca, & horror alias atque alias, & caput dolet, & dolor viscera tenet, & bilem vomit, & quum dolor tenet, suspicere non potest, sed granatur, & venter durus fit, & color liuidus, & labia, ac alba oculorum partes liuescunt, & aspectus præ se fert velut qui strangulatur. Quandoque etiam colorem transmutat, & ex liuido, cum virore subpallidus fit. Huic medicamentum & deorsum, & sursum purgans bibendum dato, & clysterem adhibeto, & à capite purgato. Et calida quam minimè lauet, sed & vbi lauerit, ad solem apricetur. Serum etiam & lac asininum pro anni tempore bibat, & cibis quam mollissimis utatur & frigidis, abstineat ab acris & salis: verum dulcioribus ac pinguioribus utatur. Cæterum hic morbus vel plurimum cum ægro commoritur.

Morbus ructuosus.

Dolor corripit acutus, & doluit vehementer, & ipse se ipsum iactat, & vociferatur, & frequenter eructat, & vbi eructauit, melius habere sibi videtur. Sæpe etiam bilem reuomit medicam, poculi parui mensura; & dolor corripit à visceribus ad imum ventrem, & laterum mollitudinem, & vbi

A vbi hoc factum fuerit, melius habere sibi videtur: & venter inflatur, ac durus fit, & strepit, & flatus non egreditur, neque stercus. Huic si dolor habuerit, multa calida lauato, & calefactoria ipsi adhibeto. Vbi verò in ventre dolor ac flatus fuerit, clysterem adhibeto, & mercurialis coctæ succum, ad ptisanæ succum ammisceto, ac sorbendum dato, & vinum dulce, aquosum, insuper sorbendam. Cibus autem ne exhibeas, donec dolor remiserit, & vuarum expressarum retrimenta dulcia, per noctem in aqua maceret, & hanc aquam per sex dies bibat. Si verò vuarum expressarum retrimenta non habeat, mel & acetum cocta bibat. Postquam autem dolorem emouerit, medicamento deorsum aluum purgato. B Cibis utatur inde mollibus & aluum subeuntibus, & marinis magis quam carnibus, carnibus autem volucrum & ouillis coctis: edat etiam betas & cucurbitam: ab aliis verò abstineat. Morbus hic si iuuenem corripit, tempore decedat: si seniore commoritur.

Morbus pituitosus.

Corripit quidem morbus pituitosus etiam virum, sed magis mulierem, & est hac quidem crassa & bene colorata, verum iter faciens debilitatur, & maxime si ad accliuum locum iter faciat. Corripit ipsam etiam febris tenuis, quandoque etiam suffocatio: & euomit vbi ieiuna est, bilem & salivas multas, sæpe etiam vbi cibum accepit, de cibo tamen nihil: & quum laborarit, dolet pectus & dorsum, alias alia parte, & rubicundis cutis eminentiis impletur, velut ab urtica inustis. Huic medicamentum bibendum dato, & serum ac asininum bibat. Si verò serum poterit, medicamentum deorsum purgans ad plurimos dies præbibendum dato. Et si serum bibere desierit, lac asininum postea bibat, & dum hoc poterit, à cibis quidem abstineat, vinum verò quam iucundissimum bibat, donec purgati desinat. At vbi à potione cessauerit, milium in prandio sumat. Vespere cibo mollissimo utatur ac paucissimo. Abstineat à pinguibus & dulcibus ac oleosis. Et alias atque alias, maxime tamen hyeme, à lentiole decocto vomat, oleribus præsumptis. Et calida quam minimum lauet, sed & ad solem apricetur. Morbus autem commoritur.

Intumescit totum corpus albo tumore, & venter ad cōtactum crassus est, & pedes ac femora tumēt, Tibia: item ac scrotum, & acervatim respirant, & facies rubicunda est, & os siccum, & sitis tenet, & vix cibū accepit, spiritus frequens incumbit. Hic eadē die quandoq; melius habet, quādoq; peius.

Curatio.

Huic si quidē venter sua sponte turbatus fuerit in principio morbi, proximus sanitati est. Si verò nou turbetur, medicamentum deorsum purgans dato, à quo aqua purgetur. Et calida nō lauet, & sub dio exponatur, & scrotum vbi impletum fuerit secato. Cibis vtatur pane puro frigido, & beta, & piscibus scorpiis coctis, iusculo autem quā paucissimo. Et frigida omnia edat, & nō dulcia, neque pingua: sed trita & acida, & acria, excepto allio, cepa, & porro. Origanū verò & satureiam multam edat, & vinū inde vinosum bibat, & ante cibum iter faciat. At si à medicamēto tumeat, clystei ē adhibeto, & cibo, deambulationibus, & illuie prēmto. Medicamenta verò quā paucissima exhibeto Verum sursum purgans nō prius dederis, quā tumores ad infernas partes descenderint. Quod si extenuato iam ipso suffocatio in pectore oboritur, veratrū bibendū dato, & caput purgato, & postea deorsum purgās bibat. Morbus hic maximē à nullo discedit.

Cura, morbus difficilis.

In visceribus veluti spina esse videtur, & ungere, & anxietas ipsum corripit, & lucē ac homines fugit, & tenebras amat, & timor inuadit, & septum trāsuer sum foris tumet, & ad contactū dolet, & expauescit, & terculamēta ac somnia horrenda videt, & quandoque etiā mortuos. Et morbus hic ferē plurimos vere corripit. Huic veratrum bibendū dato, & caput purgato, & post capitis purgationē phar macum deorsum purgans bibat, postea verò lac asinum bibat. Cibis vtatur quā paucissimis, si non debilis fuerit, & frigidis, & aluum subeuntibus, & nō acribus, neque salis, neque pinguius neque dulcibus. Et calida non lauet, neque vinum bibat, sed aquam maximē, aut saltem vinū aquosum. Neque exercitiis vtatur neque deambulet. Hac si fecerit, à morbo liberabitur temporis progressu. Si verò neglexerit, cōmoriatur.

Morbus niger.

Nigrum vomit veluti fecem, quandoque cruentū, quandoque

Adoque velut vinum secundarium, quandoque velut polypi atramentum, quandoque acre velut acetum, quandoq; saliuam & pituitā, quandoq; bilem cum virore pallidam. Et vbi quidem nigrum cruentū vomuerit, cadaueris foetorem refert, & fauces & os à vomitu adurūtur, & dentes stupefunt, & id quod vomitu reiectum est, terram eleuat. Et post quā vomuit, paululum melius se habere putat. Et neque sine cibo esse, neq; ampliorem cibum ferre potest. Verū vbi sine cibo manet, viscera sugunt, & saliuē acida sunt. Quum verò cibum accepit, grauitas in visceribus est, & pectus ac dorsum velut stilis pungi videntur, & dolor tenet latera, & febris debilis est, & caput dolet, & oculis non videt, & crura grauantur, & color niger est, & consumitur. Huic phar macum bi-

Medela.

Endum dato frequenter, & pro anni tempore & serū, & lac. Et à cibis abstineat dulcibus, & oleosis ac pinguibus, & frigidissimis ac maximē per aluum subeuntibus vtatur. Et caput purgato, & post medicamentorū portiones sursum purgantes, de manibus sanguinē detrahito, si non fuerit debilis. At si aluus nō egerat, molle infusum per clysterem immittito. Et abstineat ab ebrietatibus & venere. Si verò coierit, ieiunus fomentis vtatur. Et à sole abstineat, neque multum se exerceat, neque deambulet, neque calida lauet, neque acria edat, neque salsa. Hac facienda sunt. Et vnā cū ætate aufugit etiam morbus, & cum corpore senescit. Si verò denigratus, fuerit commoritur. Alius morbus niger. Subfuluus & gracilis, & oculis cum virore pallidis fit, & tenuem cutē habet, ac debilis est. Quanto autem tempus amplius progreditur, tanto morbus amplius affigit. Et vomit omni tempore velut stillamentū modicum, ad duorum poculorum paruorū mensuram, & frequenter etiam cibum, ac vnā cum cibo bilem & pituitam: & post vomitum dolet totum corpus, aliquando etiam antea quā vomat. Et horrores tenues ac febris tenet, & ad dulcia ac oleosa maximē vomit. Hunc medicamentis sursum ac deorsum purgare oportet, & lac asinum postea hibendū præbere. Cibis autē vtatur mollissimis ac frigidis, piscibus littoralibus, & cartilaginei generis, & betis, & cucurbitis, & carnibus tritis. Vinum bibat album, vinosum, aquosius. Labore & deambulationibus vtatur, & calida ne lauet, & à sole abstineat. Atq; hac sanē facienda sunt.

Medela.

Verum morbus lethalis quidem est, non autem consenscit. *D*

Morbus corruptorius.

Alia quidem omnia eodem modo patitur. Verum grumos bilis concretos vomit, & deorsum similiter egerit, postquam cibos excreuit. Caterum eadem facere oportet, quæ in priore morbo relata sunt, & clysterem adhibere.

HIPPOCRATIS

COI DE MORBIS LIBER

TERTIVS, IANO CORNARIO MEDICO PHY-

SICO INTER-

PRETE.

E febris vniuersis à me dictum est, de reliquis iam dicam.

Cerebri tumor.

Qum cerebrum ab inflammatione tumuerit, dolor totum caput occupat, maximè qua parte consisterit inflammatio. Consistit autè in temporibus, & aures sonitu implentur, & auditus hebescit, & venæ extensæ sunt, ac pulsant, & febris ac rigor aliquando corripunt, & dolor nunquam deficit, sed quandoque remittit, quandoque magis premit, & vociferatur ac exilit præ dolore. Et ubi surrexit, rursus ad lectum decumbere festinat, & iacet seipsum. Hic lethaliter quidem affectus est, in quot verò diebus morietur, non habet iudicationem. Nam alij aliter pereunt. Plerumque tamen in septem diebus moriuntur. Si verò vigesimum primum effugerint, sani fiunt. Quum itaque dolor vexarit, frige facere caput oportet maximè quidem per rasuram, aut frige factorio aliquo, velut est solani succus, & terra figularis, in vesicam aut folliculum immisso, ita ut vicissim modo apponas, modo auferas, priusquam tepescant. Sed & sanguinem detrabere oportet, & caput purgare, ad apij succos odoratis ammixtis. A vino autem in totum abstinere. Ptsanæ succum

Medela.

A cum forbere, & infernam aluum soluere.

Cerebri repletio dolorosa.

Qum doluerit caput præ cerebri repletionem, vitioforum humorum purgationem non factam esse significat, & dolores totum caput tenent, & delirat, & moritur septima die, & euadere non poterit, si non eruperit humor septima die per aures. Sic enim & dolor sedatur, & resipiscit, effluit autem multus & inodorus. Huius aures priusquam pus erupisse videris, potius ne curato. Si verò supernam ac infernam Medela. aluum purgare voles, seorsum vtramque soluito. Postea capiti maximè quidem vniuerso, sed, & per aures, & per nares, fomentum adhibeto. Sorbeat autem ptsanæ succum, & à vino abstineat in totum. Postquam verò eruperit pus, continuo te donec multa fluxio sedetur, postea aures colluito vino dulci, aut lacte muliebri, aut oleo veteri, atque hæc tepida infunduntur. Caput verò frequenter mollibus ac odoratis fomentis foueto, quo citius cerebrum purgetur, hic primum quidem non audit, progressu verò temporis & fluxio minor fit, & auditus vna cum fluxione penitus quiescente contingit, & maximè sibi ipsi similis redit. Cauere autem oportet solem, ventos, ignem, fumum, acrium odores, & alia huiusmodi, & quiescere, ac molli victus ratione vti. Sit autè aluus inferna præ valorem vacatione solutu facilis.

Syderati.

Qui isti ac syderati esse dicuntur, quum cerebrum multa immundicia vitioforum humorum repletum fuerit. anterior capitis pars primum dolore ipsis exhibet & suspicere non possunt, aliqui ambobus oculis, aliqui altero, & sopor ipsos tenet, & desipiunt, & tempora saliunt, & febris tenuis habet, & corporis impotentia. Hic tertia aut quinta die moritur, & ad septem non deuenit. Si verò deuenierit, à morbo Medela. liber euadit. Hunc si curare voles, capiti fomenta adhibeto, & sectione facta transpirationem effcito. Si verò dolor tenuerit, etiam sternutationes inducere oportet, & caput purgare leuibus ac odoratis, infernam item aluum purgare. A vino autem penitus abstinere, & ptsanæ succo vtatur.

Cerebri corruptio.

Si cerebrum corruptum fuerit, dolor caput tenet, & per collum procedit ad spinam, & ager non audit, & frigus

y s ad

ad caput deuenit, & totus intumescit, & derepente priuatus voce, & ex naribus sanguis fluit, & liuidus fit. Quod si morbus leuiter corripit, ubi sanguis discessit, melius habet. Si verò vehementer correptus fuerit, cito perit. Huic sternutationes per odorata inducito, & aluum vtranque, aut alteram saltem purgato, & odorata quæ leues odores habent, naribus ad moueto, & sorbitionem tenuem ac tepidam exhibeto. Abstineat autem penitus à vino.

Lethargus.

Morbi lethargi appellati status idem est, quæ & peripneumonia. Verum difficilior, & non omnino liber ac remotus est ab humida peripneumonia. Sed multo tardior est morbus. Patitur autem ager hæc, Tussis & sopor ipsum tenet, & saluam liquidam ac multam educit, & vehementer impotens est: & quum moriturus est, multum atque id liquidum infraegerit. Huic valde exigua vitæ spes est. Attamen hoc curandum est ut plurimum spuat, & calefiat, & à vino abstineat. Si verò effugerit, suppuratus fit.

Morbus sine febris ardens.

In morbo febris ardente appellato, sitis tenet multa, & lingua horret. At color eius primo quidem tempore est veluti solet, verum sicca est. Progressu verò temporis induratur, exasperatur, crassefcit ac nigrescit. Si verò in principio hæc patiantur, citiores iudicationes fiunt. Si posterius tardiores. Caterum remissionis eadem omnia signa lingua exhibet, quæ in peripneumonia: & vrinæ biliose aut cruentæ, dolor ampliore: flauæ verò, minorem significant, & sputum præ caliditate ac siccitate, combustum ac crassum est. Sæpe verò etiam in peripneumoniâ transit, quod si cõtigerit, breui moritur. Hunc hoc modo curare oportet, Calida bis aut ter singulis diebus lauato, capite excepto. At in iudicationibus lauare non oportet. Et primis quidem diebus deorsum purgato, & aquam bibedam dato. Nam plerumque vomitum aqua ciere solet. Posterioribus verò post purgationem humectato, & sorbitionibus vratur, ac vinis dulcibus. Quod si non ab initio agrum curandum susceperis, sed signis iam in lingua existentibus, finire oportet, donec iudicationes præterierint, & linguæ signa mitiora facta fuerint: & neque medica

A medicamentum dederis, neque ad purgationem faciendam clysterem adhibueris priusquam iudicationes prætercant.

Pulmo tumens præ calore.

Qum pulmo tumuerit præ nimio calore repletus, tussis tenet fortis & dura, & erectæ cervicis spiratio, & acuat, & respirat, & frequenter auhelat, & intumescit, & nares expandit, velut equus ex cursu, & linguâ frequenter exerit, & pectus ipsi canere videtur, & grauitas in ipso inesse. Quapropter hanc capere pectus non potest, sed dirupitur & impotens fit, & dolor acutus emergit, & dorsum, & pectus, & latera velut acabus pungitur: & ardēt hæc partes velut eius qui sedeat ad ignem & rubores exoriuntur ad pectus & dorsum, velut à flamma, & morsus fortis incidit, & angustia, ut neque stare, neque sedere, neque decubere possit. Verum ita velut desperatis rebus anxius iactat seipsum, & iam mori videtur. Moritur autem maxime quarta aut septima die, quas si effugerit, non valde perit. Hunc si cures infernâ aluum quàm citissime clysteri adhibito, probe purgare oportet, & de cubitis, & naso, & lingua, ac de omni corporis parte sanguinem mittere. Potiones item frigefacientes exhibere & sorbitiones id præstantes. Danda sunt & vrinam cientia sæpe, sed quæ non calefaciant. Et ad ipsos quidem dolores quum irruunt, calefactoria leuia ac humida adhibendo, locum calefacere ac humectare oportet, vbiq; dolor fuerit: ad reliquas verò partes, frigefactoria adhibere, vicissim ea apponendo ac tollendo, & vbiq; arserit frigus facere. A vino autem penitus abstinere.

Capitis dolor.

Qum à capite initio sumpto, dolor acutus statim voce interceperit, tum aliàs, tum si ex ebrietate hoc contingat, ita affectus septima die moritur. Minus tamen moriuntur qui ex ebrietate tale quid perpessi sunt, & voce priuati permauerunt. Nam si eadem die, aut postera, aut tertia vocem edant, sani euadunt. faciunt autem hoc aliqui ex ebrietate, & neutri moriuntur. His sternutationes fortes inducere oportet, & infusum per clysterem iniicere, quod bilem vehementer ducat. Quod si sensum ager receperit, Thapsiæ succum in multa calida aqua dato, quo quàm citissime reuomat. Postea attenuato, & à vino prohibeto per septem dies. Detrahendus est & à lingua sanguis, si venâ cōprehendere possis.

Phren.

Phrenitides sunt etiam ex aliis morbis. Patiuntur autem xgri hæc septū transuersum dolēt, vt ne cōtingere quidē permittāt, & febris accedit, & mente mouētur, & intētis oculis vidēt, & alia similia faciūt his qui peripneumonia affecti sunt, vbi sanē in peripneumonia mente mouētur. Hoc modo affectū calefacere oportet calefactoriis humidis & portionibus, excepto vino. Et si quidē fieri poterit, sursum purgare, & per tussim ac spuitionē educere oportet, quē admodum in peripneumonia. Sin minus, inferna alius præparāda est, vt egerat. Humectato autē potionibus, hoc enim cōducit. Morbus autē lethalis est. Moriūtur cū tertia, aut quinta, aut septima die. Si verō leniter corripiat, iudicat velut peripneumonia.

Angina.

AB angina appellata suffocatur homo, & in faucibus magis ipsi inhaerere videtur, & neque saliuam, neque quicquam aliud detrahit, & oculi affecti sunt ac prominent, velut strangulatis, & intentē per ipsos videt, & ipsos conuertere non potest, & anxius est, & exilit frequenter, & facies & fauces ardent, imo etiam collum. At videntibus nihil mali habere videtur, & videt ac audit obtusius, & præ suffocatione non intelligit, neque quid dicat, neque quid audiat, aut faciat. Verū hians decumbit saliuam fundens, ac talia faciens. Hic quinta, aut septima, aut nona die moritur.

Leuis angina paracynanche appellata.

AT vbi horum signorum quid abfuerit, laxiorem morbum significat, quem paracynanchen vocant. Huic venam secare oportet, maxime sub mamma. Concomitatur enim hac parte ex pulmone spiritus calidus. Oportet quoque deorsum purgare medicamento, aut per clysterem. Fistulas item detrudere conuenit in fauces iuxta maxillas, quo spiritus ad pulmonem trahatur. Et faciendum vti quā citissime spuat, & pulmo gracilis fiat. Et suffitus fiat per hyssopum Cilicium, sulphur, & bitumen: & attrahat & per fistulas, & per nares, vt exeat pituita. Fauces & lingua confricentur his quæ pituitam ducunt. Et venæ sub lingua secantur. Sed & à cubitis sanguis dimittatur, si vires validæ fuerint. A vino abstinere, & præsanæ succū tenuem sorbeat. Postquā verō remiserit

Aferit morbus. & iam cibos gustarit, elaterio recenti purgato, vt ne in aliud malum incidat.

Morbus regius.

Morbus regius huiusmodi acutus est, & citò occidit. Color totius mali corium valde refert, & cum virore pallidus est, quales sunt lacerti cum virore pallicates. Confimile est etiam corpus: & in vrina subidet velut eruum fuluum, & febris ac horror debilis habet. Quandoque etiam vestimenta ferre non potest, sed mordetur ac raditur. Et mane quū cibum non accipit, viscera plerumque lancinantur. Et quum quis ipsum excitat, aut alloquitur, non patitur. Hic plerumque in quatuordecim diebus moritur. Has si effugerit, sanus euadit. Oportet autem ipsum calida lauare, & aquam mulsam bibendam dare, ita vt de nucibus Thais decorticatis, & absinthij comma, æquis portionibus acceptis, & de aniso cribrato dimidia parte ammixta, obolos tres ieiunus ex illa bibat, & rursus dum cubitum it, hæc aquā mulsam sumat. Bibat etiā vinum vetus tenue, & sorbitionibus vtatur. Nec à cibis abstineat.

Tetanus.

Qum distentiones Tetani appellati, corripuerint, maxilla rigent velut ligna, & os aperire non possunt, & oculi lachrymantur ac distorquentur, & dorsum riget, & crura contrahere non possunt, similiter neque manus, & facies rubicunda est, & valde dolet, & vbi moriturus est, & potum, & sorbitionē, & pituitam per nares reuomit. Hic tertia die, aut quinta, aut septima, aut decima quarta perit. Vbi verō has effugerit, sanus euadit. Huic catapotia ex pipere & veratro nigro deuoranda dato: & iusculum volucrum pingue calidum. Inducenda sunt etiam fortes ac multæ sternutationes, & fomenta adhibenda. Quum autem fomentis non vtitur, calefactoria humida ac pinguis vndequaque in vesicis ac vtriculis apponantur, maxime tamen ad partes dolentes, & calido oleo multo ac sape illinatur.

Opisthoronos.

Qum autem distentio in posteriores partes, opisthoronos appellata tenuerit, reliqua quidem plerumque eadem sunt. Verū in posteriores partes conuellitur, & vociferatur aliquando, & dolores emergunt vehemens, & crura inter

interdum contrahere non permittit, neq; manus extendere. Sunt enim cubiti incuruati, & digiti in pugnum cōtracti, & pollicē plerunq; aliis digitis cōtinet, & clamat, & nugas garrit quandoq; & non potest seipsum continere, sed aliquando exilit, ubi dolor premit, quum verò dolor remittit, quietem habet. Aliquando etiā vox intercipitur simul vt morbo corripiuntur, aut infani & atra bile perciti fiunt. Hi tertia die moriuntur voce soluta, & reuomūt per nares. Si verò effugerint decimū quartum diem, sani fiunt. Curādus hic est velut superior. Quod si voles, etiam sic facies. Aquam frigidam plurimam superfundito, & postea vestimenta tenuia, pura, ac calida superintegito. Ignem autem tunc non adhibeto. Hoc auxilium & ad tetanos, & ad opisthotonos adhibere oportet.

Voluuli.

Voluuli fiunt quum supernus ventriculus calefcit, infernus verò frigefcit. Resiccatur enim simul intestinum, & prae inflammationis caliditate obturatur, vt neque flatus, neque cibi pertranseant, sed venter durus sit, & quandoq; vomat, primum pituitosa, deinde biliosa, postremū stercus. Et ager sitim habet ac dolorem, maximē circa praecordia. Verū & totum ventrem dolet, & inflatus est, & anxius est, & febres corripiunt, & fiunt maximē septima die. Hos sic curare oportet. Supernum ventriculum quā citissimē purgato, & sanguinē de capite ac cubitis detrahito, vt superna aliūs calefcere desinat, & partes supra septum transversum frigescito, excepto corde. Infernas autem calefacito, homine in solio aquae calidae collocato, ac semper oleo illito. Calefactoria quoque humida apponito. Et glandulam de melle solum decem digitorum longitudinis facito, & ex summa arteriori parte fel taurinum oblinito, atque sic bis ac ter subdito, quo omnia combusta stercora circa rectū ac princeps intestinum contenta educas. Et si quidem sic obedierit, postea clysterem adhibeto. Sin minus, follem fabrilē indito, & in ventrē flatum immittito, a quo & ventrem, & intestini contractionem distendas. Deinde extracto folle, clysterem adhibeto. Sic autem infusum per clysterem iniiciendum paratū non ex valde calefactoriis, sed ex his quae stercora dissolunt ac colligunt. Postea obturata per spongiam sede, in aqua calida cō-

sideat continens clysteris infusum. Et si hoc infusum susceperit, & rursus dimiserit, sanus euadit. Caterum priore tempore mel optimū delingat, & vinum splēdidum vernaculū bibat. Quod si voluulo amoto, febris ipsum corripiat, desperatus est. Fortassis enim & inferna aliūs soluta ipsum occiderit.

Desperatio
huius mor-
bi quando.

Peripneumonia.

Peripneumonia talia facit. Febris acuta tenet, & spiritum frequentem ac calidum respirat, & anxietas adest, & impotentia, & iactatio, & dolor sub scapulas, & ad clauiculam, & ad mammam, & grauitas in pectore, quādoque etiam delirium. Quidam dolorem non sentiunt, donec tussire inceperint, Verū hic morbus diuturnior ac difficilior illo est. Saluam tenuem, ac spumofam primum spuit. Lingua fua est. Verū progressu temporis nigrescit. Si igitur in principio nigrescat, citius morbus finitur. Sin posterius, tardius. Tandem verò etiam rumpitur lingua, & si digitum apponas inheret. At liberationem a morbo significat lingua, similiter velut in pleuritide. Hac autem patitur homo, minimū diebus quatuordecim, ad summū vna & viginti, & per hoc tempus tussit vehemēter, & vnā cum tussi purgatur, primum salua multa & spumosa. Septima verò & octaua die ubi febris in vigore fuerit, si humida sit peripneumonia, crassior prodierit: sin minus, non. Nona verò & decima, cum virore palida ac subcruenta. Duodecima autem vsque decimam quartam, multa & purulenta. Atque hoc in his contingit, quorum natura & corporis affectiones humidae sunt, & morbus fortis est. Quorum verò & natura, & morbi cōstitutio sicca est, in his minus. Si quidem igitur decima quarta die resiccatus fuerit, & non amplius purulentum tussiendo reiecerit, sanus est. Sin minus, ad duodeuigesimam, & vigesimam primam annum ad ierte, & si quidem tunc sputum illud quicuerit, euadit. Sin minus, interroga ipsum, an dulcior sit salua, & si affirmauerit hoc, scito pulmonem ipsi suppuratum esse, & morbus annū durabit, si non in quadraginta diebus pus eduxerit. Si verò insuauem saluam esse dixerit, status morbi lethalis est. Verū in primis diebus hi maximē manifesti fiunt. Si enim putrefactam ac purulentum expuerit in diebus duobus ac viginti, & non exulceratus fuerit, euadit. Si minus, non.

Purulenti
pulmonis
signa.

non. Hæc peripneumonia nihil abest ab affectionibus quæ in pulmone sunt. Si igitur aliquid harum affectionum abfuerit, cognoscere oportet & quæ ægrotus mala habeat, & quæ medicus aggredi debeat. Si verò pauca horum signorum habuerit, ne decipiatur. Nam perniciofa non est peripneumonia, sed mollis. Cæterum peripneumoniam hoc modo curare oportet. Non tamen peccabit, si quis etiam pleuritidem & phrenitidem ita curare aggrediatur. Primum caput leuius facere incipere, quo nihil inuadat ad pectus. Primis autem diebus fortitiones sint dulciores. Sic enim id quod confedit ac compactum est potissimum elueris ac commoueris. Quarta

Curatio.

die & quinta ac sexta, non amplius dulces, sed pingues. Nam ad sputum sursum excreandum conducunt. Si verò pro ratione spueri non possit, ex pharmacis sursum educantibus dato. Aluum autem in primis quatuor aut quinque diebus subducere oportet, & hoc paulò amplius, quo & febres obtiores sint, & dolores leuiiores. Quum autem euacuatus fuerit, & corpore debilis, infernam aluum tertio quoque die deorsum commoueto, quo & corpus potens sit, & supernæ regiones humoris exortes. Nam si multus humor infra secedat, à quinta die, mortem inducit. Infra enim humore secedente, supernæ partes resiccantur, & sputi purgatio sursum non prodit. Oportet igitur & infernam aluum, neque valde suppressam esse, ut ne febres sint acutæ: neque valde egerere, quo salua sursum educi possit, & æger viribus valeat. At medicamenta sursum educantia, sexta & septima ac nona die, & morbo adhuc vltè

Venter nimis solatus quinto die necat.

progresso, magis exhibeto. Sit autem medicamentum veratrum albū, thapsia, elaterium recens, singula aquis portitionibus. Quod si salua non probè purgetur, & spiritus fuerit frequens, & purgatio non præualeat, prædicendū est nullam spem vitæ reliquā esse, si purgatione nihil efficere possit. Sed & alia facienda sunt quæ in peripneumonia fieri solent, si inferna aluus ministerium suum probè obierit. Quin & aliter facere curationem oportet. A prima die initio sumpto, ari magni conchulam maiorem dato, dauci & vrticæ vtriusque itidem vnam, sinapis & rutæ quatum tribus digitis comprehendere potes, & succum sulphij magnitudine fabæ. Hæc in aceto dulci & aqua permixta & diluta ac excolata, ieiuno tepida bibenda dato. Postquam verò purum expuere

Curatio altera.

coeperit

A coeperit, ari cōchulam maiore, & selsamū, & amygdalas purgatas, in aceto dulci aqua diluto bibenda præbeto. Si verò magis ducere voles, radices Capparis corticem his ammisceto.

Pleuritis.

Quum pleuritis apprehēderit: hæc patitur. Dolor latus, & febris & horror tenet, & frequentē spiritum habet, & erectæ ceruicis spiratio vrget, & tussiendo reicit subbiliosa, velut à mali punici corio, si non ruptiones habuerit. Si verò habuerit, etiam sanguinem à ruptionibus. Est autem & sanguinea pleuritis, in qua subcruenta reicit. Et est quidē biliosa mitior, si non ruptiones ager habeat: in minus dolorosior quidem est, sed non lethaliior. At sanguinea fortis, & dolorosa, & lethalis est. Quum igitur attuerit simul singultus, simulque cum salua sanguinis grumos nigros tussiendo reiecerit, septima die moritur. Si verò dies decem transgressus fuerit, à pleuritide quidem sanus fit, verum vigesima suppuratur, & pustulsiendo reicit, demum verò reuomit, & non adeo facilis curatu est.

Pleuritides sicca.

Sunt & sicca pleuritides sine sputo. Verum hæc difficiles sunt iudicationes autem similes aliis sunt, sed amphore in potu humedatione opus habent quam alia. Biliosa verò & sanguinea, nona & vndecima die iudicant, atque hi magis sani sunt. At si à principio quidem molles quidam tenuerint dolores, à quinta verò ac sexta die acuti hi videntur: ad duodecimum perueniunt, & non valde effugiunt. Periculum autem maximum est, vsque ad sextimum. Imo etiam vsque ad duodecimum. Post has verò sanantur. Quæ verò ab initio molles sunt, à septima autem & octaua acuta, ad decimum quartum iudicant, & sani fiunt.

Pleuritis ex dorso.

Pleuritis ad dorsum instanti ab aliis differt, dorsum dolet velut ex plaga, & suspirat, & acernatim respirat. Statim autem sputum pauca, & corpus delassatur. Tertia aut quarta die sanum mingit subcruentam. Moritur autem maxime quinta die: in minus, septima. Has si effugerit, vixit. Et morbus lenis est ac minus lethalis. Custodire tamē oportet vsque ad decimum quartum. Postea verò sanus euadit. Cæterum quib

quibusdam pleuriticis salua quidē pura est, mēdio autem **D**
 cruenta, velut serosa à caruibz allatis sanies, dolores vero
 acuti per spinam ad pectus, & ad inguem tendunt. Hic si se-
 ptimū diem eifugerit, sanus fit. At si alicui in his pleuritidi-
 bus cōtingat dolum rubescere, & humeros calefacere, & in-
 ter delidendum grauari, & vter exturbetur egestione cum
 virore pallida ac valde graueolenti, hic propter ventris ege-
 stionem, vigesima prima die moritur. Has si eifugerit, sanus
 fit. Quibus autem statim sputa varia sunt, & dolores valde
 acuti, hi tertia die moriuntur. Hanc autem transgressi, sane-
 scunt. Qui verò sanus non fit septima, aut nona, aut decima,
 hic suppurari incipit. Melius est autē suppuratum fieri, etiā si
 dolorosum sit, Minus enim lethale est. Porro supra omnia re-
 lata signa, in vnaquaque pleuritide considerare oportet lin-
 guam. Si enim bulla subluida fiat in lingua, velut ferro in
 oleum tincto, si quidē in principio fiat aspera, difficilior est
 morbi emortio, & necesse est sanguinem tussiendo reicere,
 in diebus quibus id fieri oportet. Si verò facta morbi pro-
 gressu fiat, iudicationes quidem contingent ad decimum
 quartum diem, Verū necesse est sanguinem spuere. Habet
 autē se res de liberatione ab hoc morbo, hoc modo. Si quidē
 tertia die inceperit maturari ac expui, citius liberabitur. Si
 verò posterius maturescat, posterius iudicationes sunt, quē-
 admodum in capitis signis. Dolores porro in omni pleuriti-
 de, plerunque magis interdiu quā noctu leuiiores sunt. Cu-
 rare verò pleuritidas hoc modo oportet, vt plurimum velut
 phrenitidem & peripneumoniam, præterquam quod hic bal-
 neis calidis & vino dulci vtendum est. Si igitur prima aut se-
 cunda die postquam inuasit agrum, accesseris, si sterus pro-
 diit purum, aut leuiter biliosum & modicum, infusum ex
 Thaplia per clysterem iniicito. Si verò alius commota, no-
 ctu qui lem egerat, post die verò dolor & tormen vexet, rur-
 sus clysterem adhibeto. At si æger biliosus sit natura, & non
 purgatus correptus fuerit à morbo, priusquam saluam bilio-
 sam expuat, etiam medicamento bilem probè purgato.
 Si verò iam expuat biliosa, medicamentum ne dederis. Si e-
 nim dederis, sputum sursum prodire nō poterit, sed septima
 aut nona die suffocabitur, maxime si præcordia doleant.
 Quod si ad dolores in lateribus etiam præcordia doleant,
 clyster

Medela.

A clysterem adhibere oportet, & in potu ieiuno bibendam da-
 re. Aristolochiam, hyssopum, cuminum, silphium, peplum,
 mecona appellatum album, florem aris, mel, acetum, & a-
 quam. Et per medicamenta quidem ita primas curationes
 facere oportet. Reliqua verò sic se habent. Multa calida pro
 viribus agri lauato, capite excepto, & qnum iudicationes
 sunt, dolentes locos humidis fomentis tepefacito, & oleo il-
 linito. Quum verò impetu fertur morbus, & agrū & medi-
 cum à curationibus quiescere conuenit, ne quid mali indu-
 catur. Dandus autē est prisana: succus coctus, aliquanto cras-
 sior spissitudine mellis. Post balnea etiam vinum dulce & a-
 quosum bibendum est, non frigidum, modicum, ex angustis
 oris pocillo, & vbi tussis inuaserint, ampliùs bibendum &
 quā maxime exscreandum, & puti humectandū, quo pul-
 mo humidior factus, faciliùs ac citiùs sputum reddat, & tuf-
 sis minùs affligat. Sed & mali punici dulcis vinosi succum, la-
 cte caprino modico, & melle ammixto, paulatim saepe dato,
 & noctu & interdiu, & somnum quā maxime prohibeto,
 quo purgatio & citiùs & copiosior fiat. At verò sanguineam
 pleuritidem sic curare oportet. Post iudicationes cibis leui-
 bus reficito, & quietem agat, & nimium caueat solem, ven-
 ros, repletiones, acida, salsa, pingua, fumum, flatum in aluo,
 laborem, venere. Si enim morbus recidiuarius, mors seque-
 tur. In expuitionibus autem si dolor habeat, & expuere non
 possit, ieiuno aris florem dato, magnitudine oliuæ, & succi
 silphij dimidium eius, & trifolij seminis modicum. Hæc ex
 melle delingat. Aut piperis grana quinq;, & succi silphij ma-
 gnitudinem fabæ, mel, acetum, & aquam, ieiuno tepida bi-
 benda præbeto. Hoc etiam dolores sedat. Quod si pro ratio-
 ne spuere non possit, sed moretur sputum hærens in ipso, &
 stertat in pectore, ari magni radices conchulam maiorem, &
 oleum ac acetum mixta dato, & acetum aqua dilutum insu-
 per bibat. Aliud forte. Florem aris magnitudine fabæ, &
 nitrum assatum dupla portione, & hyssopi quantum tribus
 digitis comprehendere potest, molli misceto, & aquam ac oleū
 modicum adstillato, & tepefacta in conchula maiore infun-
 dito, vt ne suffocetur. Hoc etiam in peripneumonia face-
 re oportet, si non purgetur. Si verò neque stertat, neque
 velut oportet, spuat, capparis fructus quantum tribus digitis

Pleuritis hæmato-
des.

comprehendi potest, & piper, & nitrum modicum, & mel, & D
acetum, & aquam miscero, atque hac tepida forbenda præ-
beto. Altera die eadem in aceto, melle, & aqua feruescenda for-
beat. Hoc etiam stercentibus dato, & his qui purgari non pos-
sunt. At si fortius facere voles, hyssopi & sinapis, & nasturtij
concham maiorem, melle & aqua terito, & feruescenda ac ex-
colata, tepida forbenda dato. Atque hoc modo hi morbi cu-
rati sanantur, si non quid sputi in pulmone relictum pus fiat,
à quo arida tussis sequitur, & febris ac horror emergunt, &
erecta ceruice spiratio tenet, & frequentem & acernatam
respirationem ager habet, & vox paulò grauior fit, & color
cum calore faciem occupat. Progressu verò temporis, mor-
bus magis manifestus redditur. Hunc si intra decem dies su-
sceperis, ubi victu & balneo calido calefeceris, medicamen-
tum quod pus ducat, in pulmone infundito, aliisque pus
ducentibus vtor, atque sic velut suppurato victus rationem
præscribas. Caput quoque resiccato, ut ne quid influat. Si ve-
rò ex eo quod in pulmone infusum est, pus non educatur,
rumpitur hoc ipsum ex pulmone in thoracem, & post ruptio-
nem sanus esse videtur, quoniam ex angustia ad amplam ca-
pacitatem pus peruenit, & spiritus quem respirando trahi-
mus in pulmone locum ac sedem habet. Verum progredien-
te tempore pectus pure impletur, & tussis, & febris, & alij
dolores omnes magis ipsum premunt, & morbus inclarescit.
Hunc post eruptionem per quindecim dies finire oportet,
quo pus rursus maturescat. Nam ex eo quod pus ad amplio-
rem locum deuenit, perfrigeratum est, & id quod in thorace
humidi erat ad seipsum attraxit, ita ut ipsum sit semiputre-
factum. Si quidem igitur sua sponte expui incipiat in hoc
tempore, bene est. Sin minus, medicamentis aut potionibus
opem ferre oportet, in ultimis ex quindecim illis diebus, fe-
stinando ad corporis excitationem antea quam magis affli-
gatur, ita ut caput purum custodias, influxionum gratia. Si
verò non spuatur, sed sui significationem ad latera præbeat,
secato aut vrito. At si neque spuatur, neque ad latera de se si-
gnificationem præbeat, ubi multa calida ieiunium lauasti, &
neque potu usum in firma sella locasti, alter ex humeris ip-
sum apprehendat, tu verò concute ipsum, aure ad latera ad-
motâ, quo percipias ex vtraque parte significationem sui præ-
beat.

A beat. Optandum autem esset ex sinistra. Nam dexteras vrere
aut secare lethalius est. Quanto enim robustiores sunt dex-
træ partes, tanto etiâ fortiores morbi in ipsis fiunt. Quod si
præ crassitudine, humor non fluat, neque strepitus sit in
pectore: verum spiritum frequentem trahat, & pedes intum-
escant, & tussicula aliqua adsit, ne te decipiant, hæc, sed tho-
racem pure plenum esse probe noris. Proinde in terra ere-
triade liquida, & valde trita ac tepida, linteum tenue tinge-
to, eoque thoracem circûcirca integito, & qua parte primû
resiccatum fuerit, ea secato aut vrito, quâ proximè ad septû
transuersum, cauendo tamen ne hoc ipsum ladas. Si verò vo-
les, ipsam terram eretriadè illinito, & similiter velut in lin-
teo considerato. Multi simul illinunt, ne quæ primû illi-
nuntur resiccantur. Post sectionem aut vstionem, linamento
ex lino crudo vttere, & paulatim pus emitte. Cæterum ubi se-
care vel vrere voles, corpori in eadem figura, in qua inter se-
candum aut vrendum futurum est, notam imprimito, ut ne
cutis te decipiat, si in figurâ ræsmutatione sursum aut deor-
sum magis cedat. Sed & tussis vitare oportet ex victu, ut ne
rursus pus reuellant ad pulmone. Malû enim hoc est: qua-
re permittendum est ut ad sectionem quàm citissimè relin-
cetur. Postquam verò duodecima affuerit dies, reliquû pus
totum emittito, & ex linteo linamentum indito, & bis in die
pus emittito, & ventrem supernum ex victu quam maximè
resiccato, atque hoc modo oportet etiâ suppurationes ex vul-
neribus, & ex peripneumonia, & ex magnis destillationibus,
& pulmone ad lateres prolapsos, considerare ac curare.

Frigeſactoria potiones in febre ardenti.

Frigeſactorias potiones in febribus ardentibus quando
voles bibēdas dato. Sunt autem multarum operationū.
aliæ enim mictionem inducunt, aliæ alui egestionem, aliæ
vtrunque præstant, aliæ neutrum, aliæ solum frigeſaciunt, ve-
luti si quis in vas aquæ feruentis frigidam aquam infundat.
aut ipsum vas ad frigidum ventum exponat. Dabit itaque
alias aliis. Neque enim dulces omnibus conducunt, neque
acerba: neque eadem omnes bibere possunt. 1. Fauorum
siccorum heminarum duarum mensurâ aqua macerato, &
conterens gustato donec subdulcis aqua fiat, deinde exco-

lato, & iniectionis apii bibendam dato. **II.** Seminis lini acetabulum, aqua heminis decem affusis, in noua olla prunis imposita coquito ac feruere finito ut transpirent, donec succus ad tactum pinguis fiat. **III.** Aquam mullam aquosam ad dimidias coquito, deinde apio iniectione frigidam paulatim exhibeto. **IIII.** Ordeum Achilleum magnum ac plenum heminae mensura ficcato, & acutis spicis ablatis, ubi probe laueris, aqua cogio affuso coquito ad dimidias, refrigeracio ac bibendum dato. **V.** Cumini Aethiopici heminae decimae parti, tres aquae semicongios affunde, & olla luto piloso oblita, donec tertia pars restet feruere sine, & frigidam hanc ad omnem ardentem aliamque febrem exhibe.

VI. Aquam celestem ipsam per seipsam praebe.

VII. Ptisanæ heminae congio aquae affuso, ad dimidias coquito, deinde excolato, & apii iniectionis frigidam dato.

VIII. Profunt & vina alba aquosa ex uuis passis.

IX. Profunt & uuarum passerum expressarum retrineta aquosa.

X. Vuarum passerum albarum exceptis vinaceis heminae, radicum quinq; folij manipulum, tundito, & affusis aqua heminis viginti, ad dimidias coquito, & frigidam hanc paulatim bibendam dato. **XI.** Ad farinam ordeii pleni crassae chrenicem dimidiam, aquae congium affundas, & quum iam intumescunt crassa farinae partes, manibus teras, donec aqua alba fiat, & adianti pugillo iniectione, sub dio per noctem exponito, ac exhibeto. **XII.** Quorum trium aut quatuor candidum, in aqua congio concussum bibar. Hoc valde refrigeracio, & agrum ad aluum exonerandam conturbat.

XIII. Ordeii torrefacti probe loti cinice dimidia, in aqua cogio bis aut ter feruere finito, & frigidam hanc exhibeto.

XIIII. Ptisanæ succum coctum tenuem, & vinum dulce dato. Hoc urinam inducit. **XV.** Cucumeris peponis corio nudati pollinem ex aqua praebe. Hæc potio urinae ciet, refrigeracio, & sitim sedat. **XVI.** Eruium in aqua præcoquito, deinde ollam nouam, in maiore ollam aqua plenam ponito, & alia aqua eruo affusa, ad modicum tempus coquito. Postea ubi coctum fuerit eruium, tertiam aquae partem reliquam excolatam bibendam dato, ita ut ad singulos cyathos, & cucumeris, & erui pollinem inspergas. Hoc constanter sitim sedat.

XVII. Vinum Thasiu vetus parte una, cum viginti quinq; aquae partibus

A partibus dato. **XVIII.** Trifolium, cucumeris pollinem, & crassam ordeii farinam in aqua macerato, & hanc bibendam dato. **XIX.** Apii manipulos tres, pulegij pugillos duos, in aceti heminis decem ad tertias coquito. Hoc melle & aqua dilutum, aquosum bibat, adianti pugillo iniectione. Hoc urinae dicit, & aluum soluit. **XX.** Mala odorata dulcia contundito, & aqua macerato, & aquam bibendam dato. **XXI.** Mala cydonea eodem modo, si alius soluta fuerit in febre ardente.

XXII. Quod si morbus regius insuper corripiat, uix passæ albae exemptis vinaceis, & cicerum alborum, utrorumque dimidiam heminae, & ordeii Achillei magni ac pleni tantundem, cnicij tantundem, aquae heminas decem, & apium, & mentam, & coriandrum, de singulis parum, terito donec placide aqua dulcescat, & adianti pugillo postea iniectione, ubi sub dio per noctem exposuisti, exhibeto. Potes etiam alia his similia imitari. Omnia uero per noctem sub dio exposita dabis febrienti, exceptis his quibus alui plus quam conuenit fluunt.

XXIII. Pulegij pugillos tres, apij duplum, in uino diluto coquito ac exhibeto: hoc urinae ciet, & bilem per aluum trahit.

HIPPOCRATIS

COI DE MORBIS LIBER

QUARTVS, IANO CORNARIO MEDICO PHY-

SICO INTER-

PRET.

*

De hominis generationem de omnibus & viri & mulieris partibus semen progressum, & in uterum muliebrem illapsam condensatur, temporeque veniente natura hominis formam referens ex ipso producit. Habet autem & mulier, & vir, quatuor species humoris in corpore, a quibus morbi fiunt, qui non a violentia aliqua fiunt. Sunt autem species hæc: Pituita, Sanguis, Bilis,

Membra omnia generationi conseruat.

Pituita. sanguis, bilis. Bilis, & Hydrops siue aqua: & de his non minima, neque de-
bilissima, in semen procedit portio. Et quia animal secundum parentes nascitur, tot humorum species, & sanorum & morbosorum in seipso habet. Ostendam autem quae in vna-

quaque harum specierum & plura & pauciora in corpore sunt, & à quo aegrotant. Et quod morbi imparibus diebus iudicantur. Et quae sint morborum principia. Et qualia singula ex ipsis in corpore efficiant, ut morbum inducant, & à quo rigor febrilis fiat, & cur post ipsum febris irruit. Primum autem demonstrare volo, quomodo bilis, & sanguis, & hydrops, & pituita, copiosiora & pauciora fiant à cibis & potibus, hoc modo. Ventriculus dum plenus est, omnium horum corpori fons est. Verum ubi vacuus est, corpore fruitur colliquefcente. Sunt autem & alij fontes quatuor, à quibus vniuersusque horum humorum in corpus procedit, postquam sine ipsis à ventriculo acceperunt: & hi quoque fontes ubi enacuantur, de corpore fruuntur. Sed & ipsum corpus attrahit, ubi ventriculus in seipso quid habuerit. Et sane sanguis

Quatuor corporis fontes.

Cor sanguinis fons, caput pituitae, lien aquae, fel bilis.

Quo pacto hac corpus hauriat. Terra vis.

à rosa & alio.

ni fons est cor, pituita caput, Aquae splen, Bili locus folliculi in hepate. hi sunt quatuor humoribus his fontes, ventriculo excepto. Ex his autem maximè caui sunt, Caput & Splen, Nam in hoc ipso maxima amplitudo est. Verum de hoc paulo postea clarius dicam. Quin & haec sic se habent. In omnibus cibis ac potibus & biliosi quid est, & agnoscit & sanguinei, & pituitosi: in alio plus, in alio minus. Quapropter & quae eduntur ac bibuntur, alia alijs praestant ad sanitatem.

Atque haec mihi de hoc dicta sunt. Postquam verò comedit aut bibit homo, corpus in seipsum humorem relatum ex ventriculo, & fontes trahunt per venas de ventriculo, similis humor similem, & corpori distribuunt. Quemadmodum etiam in plantis similis humor similem trahit de terra. Habet enim eodem modo terra omnigenas in seipso ac innumeras facultates. Quaecunque enim in ipsa nascuntur, his omnibus exhibet humorem similem unicuique, qualem & hoc ipsum quod nascitur sibi similem, iuxta cognationem habet, & trahit vnumquodque de terra alimentum, quale etiam ipsum existit. Nam & rosa de terra trahit talem humorem, & qualis ipsa in potentia est: & allium de terra humorem eiusmodi trahit, quale ipsum in potentia est. Et alia omnia terrae

A terrae nascētia, ex terra trahunt, singula iuxta seipso. Si enim haec res non ita se haberet, non nascerentur plantae similes feminibus. Cui porro plantae in terra cognatus humor multo vberior est quam conuenit, ea planta aegrotat. Cui verò paucior quam opportunum est, ea reliccatur. At si ab initio non insit terrae humor, quem planta iuxta cognationem trahat, ne germinare quidem poterit. Intelligentiā autem huius rei, quod si non habeat planta humorem secundū naturam, ne ab initio quidē germinet, inde nobis suppeditatur. Ionia cum regio & Peloponnesus pro temporibus anni à sole non minime calet ac illustratur, ut sol nascentibus ē terra sufficere possit, attamen fieri nō potest, multis frustra iam id tentantibus, ut in Ionia aut Peloponneso Silphium nascatur. Silphium. At in Libya sua sponte nascitur. Non enim est neque in Ionia, neque in Peloponneso, eiusmodi humor qui ipsum alere possit. Quum autem sint & aliae multae medicinae, quas sole sufficere, regiones alere non possunt, aliae verò sua sponte producant, hoc ipsum eius quod nunc dicturus sum considerandi occasionem exhibet, quantum videlicet locus alteri loco etiam valde vicinus praestet ad iucundi vini productionem, sole aequaliter sufficiente. Hic etenim in terra humor est, qui vinum suauē exhibere potest, illic non est. Sunt etiam syluestria non pauca in loco nascentia, quae ad orgyae seu cubitorum quatuor spatium translata, nasci minimè comperias.

Non enim habet terra talem humorem translato, qualem illa syluestribus plantis exhibebat. Sunt enim ex ipsis quaedam venenosiores, aliae humidiores, aliae dulciores, aliae ficiores, aliae asperiores, & innumerae aliae aliter se habent. Innumerae enim sunt in ipsa terra facultates. Et propter haec genera primum nihil alteri simile ex terra productum est, quod non esset cognatum. Et mihi sanè videntur haec omnes plantae syluestres fuisse. Verum homines ipsas manifeste fecerunt, fructum ferre efficientes vnamquamque iuxta suum semen. Trahit enim similis humor similem ex terra, & hoc augescit ac nutritur, & nullum ex terrae nascētibz alteri simile est, quod non aequalem, neque similem humorem ex terra trahat. Et omnia quae nascuntur in cibi ac potus usum venientia, multas facultates de terra ad se trahunt, & in omnibus est aliquid pituitosi ac sanguinei. Et ex hoc

Diuersti terrae humores.

Prius syluestria omnia fuerunt.

Cibus potus; quid secum habet.

Caput cu-
corbitula
inflat.

Pituita
quid agat.

adeo ad hanc demonstrationis necessitatem deueni, quod a
cibis ac potibus in ventriculum procedentibus trahit cor-
pus, secundum fontes quos nominavi, similis humor similem
per venas. Refera quoque aliud argumentum, quod singu-
la prout relatum est trahant, & simul dicam unde pituita in
corpore gignatur. Vbi quis caseum comedit, aut aliquid
acre, aut aliud quid edit aut bibit, quod pituitosum est, sta-
tim ipsi ad os ac nares accurrunt, atque hoc ita fieri partim o-
mnes videmus, partim ita esse credere oportet, ex his quae
ego referam. Affero itaque, quod quantum in cibo aut potu
pituita inest, illud ubi ad ventriculum peruenit, partim cor-
pus ad seipsum trahit, partim caput, ut quod cauum sit, & ve-
lut cucurbita corpori incumbat, ad se trahit, ut pote viscosa
existente pituita, ita ut haec alia per aliam sequatur ad ca-
put, & quae quidem recens ex cibo generatur pituita, in ca-
pite manet. Vetus autem, prout copiosior est recens, ab ipsa
violente extruditur. Quapropter ubi quis edit aut bibit ali-
quid pituitosum, exscreat pituitam: Habet autem & haec res se
hoc modo. Si ubi edit aut bibit quid pituitosus homo, non
rursus exeat quod redundat, neque per os, neque per nares,
necesse est ipsum manere in capite, aut ad corpus descen-
dere de capite, & ad ventriculum peruenire. Ad optimum qui-
dem fuerit, si ad ventriculum perueniat. Exire enim poterit
vnde cum stercore, & si quidem multum fuerit ac humidum,
stercus humectare poterit. Si vero modicum, non hoc effe-
rit. At si in capite maneat, multum dolorem capiti exhibue-
rit, quum in venis est. Si vero modicum, non hoc fecerit. Si-
gnificationem autem de se praebet copiosum ne sit an modi-
cum. Quod si ad corpus deueniat, atque illic alio humori
amixtum fuerit, si quidem multa fuerit pituita, statim cor-
pus laeserit, si vero pauca, non adeo ledere poterit, quum ma-
gnum sit corpus, si non & aliud quoddam principium ipsi re-
liquum sit. Verum temporis progressu, si alia pituita super-
accedat, ledi utique possit. At si corpus vesicae ac ventriculo
deleget, atque haec foras perferant, nihil mali ex ipsa habue-
rit. In hocigitur sermone demonstratum est, quomodo ca-
put pituitam ex ventriculo trahit, & simile ad simile perue-
niat, & simul a me dictum est, quomodo & quare copiosior
pituita homini a cibis ac potibus fiat. Nunc vero dicam de
bile

A bile, quomodo & cur copiosior in corpore fiat, & quomodo Bilis.
loeus folliculi in hepate ipsam trahit. Habet se res hoc mo-
do. Postquam comedit & bibit homo aliquid amari, quodq;
aliud biliosum ac leue est, copiosior etiam bilis fit in hepate,
& statim dolet hepar, quod pueri cor vocant, atq; hoc ita fieri
videmus, & clarum nobis est quod a cibo aut potu factum est.
Trahit etenim corpus in seipsum de cibis omnem praedictum
humorem: Trahit etiam folliculus in hepate, quicquid isthic
biliosum inest. Et si derepente multa bilis fiat, homo hepar do-
let, & de ventre copiosior fit. Hoc enim contingente, proce-
dit de veteri bile propter multitudinem ad ventriculum, & ex
hoc tormen ventriculo oboritur, & pars ipsius per vesicam,
pars per aluum egreditur, atque sic minima pars in homine
manet, & dolores cessant. Si vero neutrum horum contingat,
procedit primum de veteri bile ad corpus, distribuitur enim
ad ipsum, & si multa fuerit, statim significationem sui pra-
ebet alij humori ammixta. Si vero modica, non adeo laeserit,
quum magnum sit corpus, si non & aliud quoddam principium
suboritur. Verum temporis progressu, si alia bilis superacce-
dat copiosior, hominem utique laeserit. Si vero non superacce-
dat, excolare illam poterit corpus, ut & bilis, & quaecunque
biliosa sunt, prodeant. Nam quae in cibo ac potu sumuntur,
alia aliorum medicamenta sunt. Sic sane etiam alia qua-
cunque laedentia sunt medicamenta, ubi aliud ab alio in ven-
triculum incidit, sua ipsius potestate causam habens, id quod
superatum est expellit, ac ipsum ledit. At si superaccedat alia
bilis in corpore, ab his quae in ventriculum incidunt mor-
bus huic oboritur. Atque in hoc sermone iam ego decla-
raui, quomodo bilis, & cur copiosior fiat in corpore a cibis
& potibus, & quod trahit in seipsum folliculus in hepate, iux-
ta similitudinem id quod biliosum est a cibis ac potibus.

Nunc vero dicam de aqua, quomodo, & cur copiosior fiat
in corpore, & quomodo splen trahit in seipsum. Affero au-
tem ubi homo bibit amplius, & corpus, & splenem aquam
in seipsa trahere ex ventriculo. Et si plus traxerint quam
oportet, statim hominem affligi, atque hoc ita fieri intelli-
gunt quicunque homines splenici existunt. Postquam autem
traxit splen, optimum est, si vetus aqua quae in splene inerat,
ad vesicam aut ventriculum excoletur, & per hac expellatur.
Nam

Hippocratis Liber I I I I.

Nam per supernas regiones nō purgatur aqua de splene, nisi quantum eius in vasis inest, quæ de liene procedunt: verum ad ventriculum & vesiçâ depurgatio fieri potest. Si vero hæc ad ductionem apta non fuerint, neque aqua per ea foras excolatur, de splene ad infernas partes aqua procedit, atque isthic alij humori miscetur. Et si quidem pauca fuerit, non sanè læserit. sed de corpore ad vesicam, & ad ventriculum, per venas excolari poterit. Sunt enim multe ex hoc tendentes deorsum, quæ ex infernis partibus ad seipsas trahunt, vbi sicciore fuerint quàm prius erant. At si alia aqua generetur, & ventriculus ac vesica foras non expellant, splen eleuatur, & infernæ corporis partes dolore afficiuntur. Atq; hæc à me dicta sunt, quomodo & cur aqua copiosior generetur in corpore à potu, & quomodo splen trahit. Nunc autem de sanguine dicam, quomodo & cur amplior in corpore generetur. Postquàm bi bit aut comedit homo aliquid quod sanguineum est, trahit quidem & totum corpus in seipsum, trahit autem & cor sanguineum ad seipsum. Et vbi plus attraxit, nō oboritur cordi dolor. Est enim cor res solida ac densa, & propterea dolore nō affigitur. Et ex ipso procedunt venæ crassæ iugulares appellatæ, ad quas statim si copiosius accedat, sanguineum illud distribuitur, & illæ impletæ breui, ad caput & corpus delegat. Et quum edierit aut biberit homo quid sanguinei, statim venæ iugulares attolluntur, & facies rubet. Accedete verò ad cor & corpus sanguine quàm satis est vberiore, à cibis ac potibus, & ad alium humore ammixto, si non ab ipso egressus fuerit, per aluum aut vesicâ, reliquo humori ammixtus, dolorem corpori inducit. Si verò modicus accedat, non sanè læserit corpus. Verum tēporis progressu distribuitur ab ipso ad ventriculū, aut ad nares, quæ ipsum foras excolant, & nulla læsio contingit. Si verò paulatim copiosior fiat, morbosus efficitur. Atque ita quomodo copiosior sanguis generetur, à me declaratum est. Quum autem sint quatuor, Sanguis, Bilis, Pituita, & Aqua, omnia hæc à me demonstrata sunt, & quomodo, & cur copiosiora fiant, à cibis ac potibus. Quod autem ex his fiant ac generentur, hoc argumento constat. Si homo parū edit, & parum bibit, nullum morbum hoc ipsi inducit. Et hæc quidem de hoc mihi dicta sunt. Attigi etiam obiter ostendere intelligenti, quomodo hæc pauciora fiant. Verum

Splen tur-
gens quid
agat.

Cor cur nō
laboret.
Venæ iu-
gulares,

De Morbis.

183

A rùm de hoc paulò post melius tractabo. Caterum fontes hi quatuor quos nominaui, quum pleni fuerint, semper corpori distribuunt: quum verò vacui, vice versa trahunt ab ipso. Sic etiam ventriculus facit. Et habet se res hoc modo, veluti si quis tria aut plura ænea vasa in planissimo loco componat, & coaptata quàm optimè disponat, fistulis ad foramina insertis, atq; ita placidè in vnum vas aquam infundat, donec omnia ab aqua fuerint expleta. Ab vno enim diffuset in reliqua vasa, donec etiam alia fuerint expleta. Postquàm autem plena facta fuerint vasa, si quis de vno aqua effundat, retribuet se retro fluens aqua ad vni vas, & vacua sient reliqua vasa rursus, que madmodum etiam susceperunt. Sic sanè & in corpore res se habet. Postquàm enim cibi ac potus in ventriculum inciderint, fruitur corpus de ventre, & vnà cum fontibus impletur. Vbi verò aluus vacuatur, rursus retro humor ab ipso redditur, quemadmodū susceperat, veluti ex aliis ad vnum vasculum. Venæ enim sunt per totum corpus tendentes, aliæ tenuiores, aliæ crassiores, multæ ac frequētes. Hæ autem donec viuunt homo, apertæ sunt, & suscipiunt & dimittunt nouū humorem. Vbi verò mortuus fuerit, clauduntur & extenuantur. Quaudiu igitur viuunt homo, fruitur corpus de ventriculo, vbi quid in seipso habuerit: fruitur etiam fontes, & impleti corpori distribuunt. Si enim corpus non traheret de ventriculi humore, sed soli fontes, & hi ad corpus distribuerēt, non sanè haberet corpus sufficiens alimentum, sed paucius. Non enim amplius haberent alimentū fontes, quod corpori subministrarēt. At verò si fontes isti non essent, dum edimus ac bibimus, verè non cognosceremus, neq; quid iucundū, neque quid iniucundum esset, propter hanc quam referam necessitatem. Hi loci quum minores sint, & intra reliquum corpus, semper etiam antea quàm attrahat vnusquisque iuxta suam facultatem, reliquo corpori denūtiat de cibis ac potibus, qui biliosus sit, & qui pituitosus, & qui sanguineus, & qui aquosus. Quicquid enim horum humorū plus quàm opportunū est, in cibis ac potibus nobis obuenerit, neq; cibos illos iucundos facit. Quæ verò maxime appetimus, pro eorum ratione etiam illi iucundi sunt. Si verò cibis ac potibus opus habuerit fons quidam, pro hac ratione etiam corpus trahet ab ipsis fontibus, donec humor paucior quàm oportet fiat, & tūc sanè appe

Fōtes cor-
pori submi-
nistrāt, non
soli.

Quo pacto
sua quisque
trahat.

Cur cum multum sumptimus plus appetimus.

Locus bilis fel.

Caput pituitæ locus, cor sanguinis, lien aquæ. Venæ iugulares.

Cur cor non afficitur, caput & lien multum.

Quo pacto humores in corpore mutantur.

nè appetit homo aut edere, aut bibere tale quid, quod portationem illam expleat, ac reliquis adequet. Et propterea ubi multum cibi sumptimus aut bibimus, quandoque adhuc cibum aut potum appetimus, & nihil aliud libenter edimus, quam quod appetimus. Postquam autem comedimus, & adequatus fuerit humor, his perfectis & in fontibus, & in corpore, tunc cessat appetentia. Atque hæc de hoc à me dicta sunt. Quin & hoc se ita habet, quod ad folliculum in hepate, sola bilis à cibus ac potibus secernitur. Venulae enim quum debiles & tenues sunt, alium humorem trahere non possunt, qui grauior & crassior existit: & simul non est ea loci capacitas, ut alium humorem in hoc folliculo consistat: & est hic locus maxime familiaris bilis secundum naturam, & ob id in ipso nullus alius fit morbus, quam is quem homines Cardionem, hoc est, cordis morbum vocant. At caput, & cor, & splen, de omnibus humoribus participant. Vnumquodque tamen si non agrotet, plurimum de relictis participat, iuxta suam ipsius naturam, caput pituita, cor sanguine, splen aqua. Trahit autem & de alio humore venæ in seipsas, amplius & crassius, & instar pampini retorque existentes, ita ut ubi trahant, alium humorem alium sequatur. Et cordi quidem propinquant venæ iugulares crassæ, ad quas citò distribuitur, ubi illi amplior quam commodus est humor accedat. Hæc verò ad reliquum corpus delegitur: & simul ipsum cor solidum est ac densum, ut ab humore non egrotet, & propterea nullus morbus in corde oboritur. Caput autem & splen maxime sunt morbis obnoxia. Agrotant enim & ab his quæ à natura insunt, quum plura quam opportunum est, accesserint. Agrotant ite ab aliis humoribus. Venæ enim in ipsis crassæ ac multæ sunt, & ipsa quoque venosa sunt ac caua, & aliis humoribus recipiendis capacitas in ipsis sit, paulatim nimium accedentibus, & ad eum humorem qui à natura inest, se ammiscibus. Quemadmodum in vase magno amplior capacitas est quam in paruo. Sic sanè & in capite, aut in splene, res se habet. Magna enim capacitas maxime in ipsis est. Si verò replere fuerint isthic humore venæ, ab ipso sanè in illis morbus oboritur. Atque hæc mihi de hoc nunc dicta sunt. Volo autem melius declarare, quomodo unusquisque horum humorum in corpore paucior fiat. Quatuor equidem humores esse demonstravi hominem ledentes. Quatuor item ipsorum fontes.

A fontes. Quatuor quoque esse dico locos, per quos homo de singulis his expurgatur. Sunt autem hi, os, nares, podex, vrina: Quatuor loci corporis purgantur. Et ubi humor aliquis afficiens copiosior factus fuerit, si his locis homo depurgetur, nullus ipsum morbus ab illo premit. Et si ventriculus plenus fuerit, liquecente corpore ab humore, defluit ad ipsam, & extra prodit per aliquem horum locorum, & propterea humor paucior sit in corpore. Corpus enim velut & antea dixi, ventriculo retribuit, ubi vacuus fuerit, & fruitur de ipso, ubi plenus existit. Atque hæc à me dicta sunt, quomodo & cur pauciores fiant humores hominem affligentes. Quomodo verò & cur homo sanus degat, referam. Sanitas quæ contingat, Postquam comedit ac bibit, & humor ad corpus peruenit, eo quo dictum est modo, ammixtus alij, tum ei, qui in corpore, tum ei qui in fonte est, ea quidem die qua accesserit, in corpore manet. Postridie verò alius humor ad ipsum accedit. Atque hi quidem duo sunt dies, duo verò in corpore humores. Et alteri quidem humori duo dies sunt, alteri vnus. Et qui quidem postridie accessit, manet in corpore, ut qui sit crassius. Alter autem coctus à caliditate diffunditur, & tenuis liens, postera die ad ventriculum accedit, & per omne tempus à receti expellitur. Vbi verò ad ventriculum peruenit, cibos in hoc loco coquit, & de se sanguinem in corpore facit. Si verò permalerit, tempore graueolens fit. Tertia verò die vnà cum stercore, & vrina exit, copia ipse sibi ipsi æqualis, & consimilis, & æquilibris, etiam si sibi ipsius pars quedam sit, quo humor maneat in corpore iuxta relata ratione. Insuit autem & tertia die humor de corpore ad ventriculum amplior & graueolentior, qui videlicet reliquus fuit à secundo, & defert cibos coctos, & quicquid est in corpore morbosum, & rursus simul exit. Indicio est autem vrina quæ salsuginosa est, quod cibi deferunt de corpore etiam id quod morbosum est. Et cibi quidem semper postridie per aluum secedunt, humor autem ad tertiam diem. Hoc modo sanitas contingere solet. Atque hæc dicta sunt, quomodo, & cur homines sani degant. At verò humor hic si particulatim foras prodiret postridie, cibi non similiter ex ventriculo graueolentes facti foras prodirent, sed veluti cocti: & vrina potui similis, & corpus semper euacuaretur, & per omne tempus homo, ubi ventrem exonerasset ac minxisset, opus haberet statim potu ac cibo, pro egestionis faciliæ copia.

Quid esset si statim oleretur.

Hippocratis Liber III.

copia, si modo validus esse deberet, quum humor sufficiens in corpore non reliquatur, sed una cum stercore foras prodeat posttridie, aut eadem die. Et si quidem comedisset, bene esset. Sin minus, & euacuatus, debilis esset, neque humor crassus fieri posset, ut posttridie foras prodiret. Non enim sufficiens in corpore relinquitur. Nunc vero alium exonerantes probe valemus, & si per biduum nihil cibi acceperimus, & vivere, & facere quid possumus, & non penitus debilitamur ex euacuatione in hoc tempore. Humor enim in corpore manens, robur exhibet. Atque hæc à me dicta sunt, quomodo & cur fieri non possit, ut humor qui corpori accessit, foras egrediatur eadem die, imò neque posttridie. Id porro assero, si humor pluribus quam tribus diebus in corpore permaneat, aut alius multus implens accedat, venis calefactionibus ac stantibus, maius malum, aut minus, homini significationem de se præbere: hyeme quidem minus, & posterius; æstate vero maius, ac prius. Atque hæc à me dicta sunt, de eo quod fieri solet, si humor in corpore maneat. At vero si corpus cibos eadem die egeret, non sufficiens humore uti posset, sed essent homines tenues ac debiles. Nunc vero quum maneant cibi ac potus, quandiu permanent, corpus fruitur sensum de ventriculo trahens, & impletur. Hæc dixi & quomodo, & cur cibi non possint eadem die exire. Si vero cibi maneant in ventriculo, amplius tempore quam opportunum est, & alij ad ipsos incidunt, corpus utique repletur, & dum premuntur à plenitudine venæ, calor ac dolor corpori accesserint, æstate quidem citius, hyeme vero posterius. Aestate enim calidus est aer ambiens, & calidior corpus in seipsum trahit. Et si calido adhuc existente ventriculo, calidior quam opportunus est spiritus homini accedat, nihil miri est hominem ex tali febre, hyeme vero cum frigidum spiritum trahat in seipsum, multo magis poterit corpus repletionem ferre, homine modice ventrem exonerante. Et hæc à me dicta sunt de eo quod fieri solet, si cibi amplius tempore in ventriculo maneant, & attigi quoque obiter ut declararem omnem humoris ac cibis, & longioris & brevioris temporis differentiam, cur homines ægrotent. Verum de hoc melius tractabo temporis progressu. Revertor rursus retrò de sanitate dicturus, quod sanè corpus hominis humore de cibis ac potibus fruitur, & procedens foras

Duos dies
sine cibo
quis daret.

Triduo ex-
eat cibaria
oportet.

Si cibaria
statim exi-
rent quid
eveniret.

Quid ciba-
ria re: entra-
diatius fa-
ciant.

A foras in sano, tum cibi, tum humor, iuxta relatam rationem. Et si quidē foras prodeat plus humoris, quam de cibis ac potibus accessit, homo attenuatur. Prodit autē foris plus quā de accessit ob hanc causam. Si in quiete degat homo & non laboret, mali aliquid ipsi in corpore inest. Verum præ alia sanitate quæ multa est, non ledit valde. Malum verò illud huiusmodi est. Postquam aliquid ex his quatuor corpori accedentibus, advenit copiosius, non ita multo corpus calefcit sensum, ut non valde latatur, & liquefcit in ventriculo, & cibum homini iniucundum facit. Si verò humor alius alio copiosior fuerit, febris ex hoc homini oboritur. Verum de hoc exactius paulò post tradam. Quandoque etiam ubi cibis iucundus est, homo attenuatur. Causa verò eadem est. His autem sententibus, plus humoris extra prodit, quam succēturatur. Et propterea in quiete degenti contingit ut attenuetur. At verò laborantibus hominibus itidem corpus calefcit. Et hoc à laboris calefcēte, tum humor in ipso diffunditur, tum attenuatur. Tionis morbus oboritur. Quum autem inutilis fiat humor, & ad ventriculum, & ad vesicā defluit, hæc autem foras expellunt. Pars verò ipsius extra exhalat, per internā corporis raritatem. Pars autem quæ adhuc intus manet, sudor fit, & per corpus foras procedit. Eodem modo & exercitationes iuvenum idem efficiunt quod labor. Si verò etiam non paucior fuerit humor eo qui prius exiit, accedatque insuper alius à cibis ac potibus, attenuatur propterea homo. Paucior autem accedit, si non aliud quid edere poterit, & si neque laboret prioris laboris aut exercitationis ratione, alij alijs pauciores sunt. Carterum bonus corporis habitus accedit ex usu, hæc de causa. Postquam resiccatu est tempore humor, & in prioris labore prius egressus est alius alio copiosior, & unus alius alios valde superavit, homo repletus fit. Et si quidem à multis valde superetur, febris ex hoc modo oboritur. Si verò à paucis parum superatur. Sed & corpus hoc modo sufferre ac renalefcere potest, humiditate enim ubi ore in ipso existente, calorem exolvit. Calefcit enim corpus à febre, & si quidē modicum fuerit id quod affligit, tertia die eodem modo dimittit, per duas autem continē tenet. Si verò copiosius, quinta die: per quatuor verò tenet pro ratione. Atque hoc modo morbi per dies iudicantur. At si dimiserit febris in imparibus diebus

Morbis
decreta.

A

diebus, & sanus homo fit, & moritur. Qua de causa, paulò D
 post dicam. Nunc autem referam cur febris dimittat. Sic autē
 sentio, Quaecunque febris de corpore hominem corripuerit,
 necesse est tertia die humorem affligentem exire de corpore,
 aut in alio quopiam impari die, iuxta rationem antea relatā.
 Non enim exit prius quā alius bonus de ventriculo ipsi ac
 cedat. Nam intermedia & postera die corpus trahit de ven-
 triculo, quicquid ipsi in seipso dimiserit priore die, nisi ven-
 triculus id expulerit, & alium humorem habuerit, quod sa-
 ne malum homini esset. Si verò dimiserit febris tertia die,
 eodem modo dimittit quo etiam eadem die, velut dictū est.
 Atque ita quidem contingit, ut febris de corpore sēns, tertia
 die remittat. Dico autē, etiam si quinta die, aut septima, aut
 nona dimittat, eodem modo dimittere, quemadmodum &
 tertia e iuit. Etenim alimentum febri contingit, secundum
 locos quos paulò antea dixi. Vbi enim humor copiosior præ-
 ualuerit, homo liberatur à febre. Dimittit autē febris in die-
 bus imparibus ea de causa. Quod videlicet in paribus die-
 bus trahit corpus de ventriculo: in imparibus verò dimittit.
 Ventriculus autem extra propellit in homine sano, iuxta hu-
 iusmodi necessitatem morbi in imparibus diebus iudican-
 tur. Atque hac quidem ratione homo febricitans sanus euadit.
 Assero autem & quòd doceant maximè homines agroti
 in imparibus diebus, propter hoc & secundum rationem fieri.
 Conturbatur equidem homo quum febricitat. Cuius rei
 signum est, quòd horror aliàs atq; aliàs per corpus transcur-
 rit. Hoc verò non sanè ita cōtingeret, si nō cōturbaretur hu-
 mor, & de ipso aut plus, aut minus secerneretur, & alius aliū
 superaret. Cōturbatur autem maximè in imparibus diebus
 quum agrotat. Sed & horror maximè tunc fit. Habet enim
 se res hoc modo, De humore affligente expellitur aliquid ex
 corpore, à recentissimo humore superatum, & procedit ad
 aluum infernam, & aluus ipsa vnā cum affligente calefcit, su-
 scipiēs in seipsam magis quā priore tempore. Hoc autem
 maximè fit in morbi iudicatione. Et si paulatim corpus ad
 aluum dimiserit, & non multum fuerit id quod hominē af-
 fligit, & aluus, & corpus, calorem sūfferre in iudicatione po-
 test, & homo sanus euadit, vbi humor affligens egressus fue-
 rit, & is qui febri alimētū prēbuit cōsumptus, & sanus prēua-
 luerit.

A luerit. Atque hac ratione propter relatas à me causas, homo Salutis mor
 agrotus sanus euasit. Nunc verò referam cur moriantur ho-
 mines in imparibus diebus. Sic autem sentio. Si multum fue-
 rit id quod affligit in corpore, magis quā opportuum est,
 & acuatim robustum, turbatur ad ventriculū, & quum nō
 possit calorem sūfferre corpus, eo fruitur, & graueolentiam
 circa spiritum fieri necesse est, & quum nequeat corpus præ-
 debilitate, nimirum omni humore morbofo existente, spiri-
 tum trahere, quo ea quæ in ventriculo sunt refrigerentur,
 quicquid est humoris vitalis id foras exhalat, atq; ita homo
 moritur. Non enim superat alius humor, sed totus à morbo-
 fo qui multus est eleuatus, ac cōsumptus à febre exhalant ac
 perspirauit. Atque hoc modo in imparibus diebus maximè
 dolor affligit. Neq; est quisquam cui hoc non sit notū. At ve-
 rò quòd humor turbetur in iisdē diebus, hoc signū est. Qui-
 busque iam à febre continua correpti, pharmaco vti sunt in
 diebus paribus, hi nimium purgati nunquā sunt. Qui verò
 in diebus imparibus medicamento forti vti sunt, nimium pur-
 gati sunt. Multi verò etiam perierunt nimium purgati. Pro-
 inde priores Medici in hoc maximè peccarūt. Medicamen-
 ta eam exhibuerunt in diebus imparibus, & homines pere-
 merunt, non scientes quòd hæc res se ita habet. Humor enim
 in corpore agroti magis turbatur in imparibus diebus, ni-
 mirum corpore humorem ad ventriculū transmittente. Et si
 quis iam turbatū, adhuc magis perturbet medicamento im-
 misso, nihil miri est ex talibus hominē perire. Quin & vlcē-
 ra si curentur, maximè in his diebus inflāmur. Venit enim
 humor ad omnes venas quum turbatur, easq; replet. Et vbi
 ad vlcus peruenit, si quidem non curetur, & pus exitum ha-
 beat, expellitur ab humore qui in turbatione accessit, & vl-
 cus furas expurgatur. Si verò curetur, pus exitū non habeas,
 & isthic vnā cum eo qui accessit permanens, dolorē inducit,
 & carnē circa vlcus attollit: & ex illo si quidem in cruribus
 habuerit vlcus, attolluntur venæ quæ in iuncturis crurum
 existūt. Si verò in manibus, quæ in manū iuncturis sunt, &
 ex hoc glandularū tumores fiunt. Quibusque verò homi-
 nibus febris incidit, si nihil aliud malè habeat homo, à pin-
 guiore quā oportet existente humore incidit, & venæ im-
 plectæ dolorem ac calorem vlceri inducunt. Hoc autem cale-
 causa fiat.

Dispari-
 bus diebus
 omnia lan-
 guentia di-
 scernuntur.

Cur febris
 nulla de
 causa fiat.

Labor
quid fa-
ciat.Disparia o-
mnia decre-
toria.Morborū
causae.Signa se-
ptem mali
vnius.

Simile.

factum, etiam reliquum corpus calefacit. Atque hoc modo D
caliditas ad vlcerā peruenit. Calefcit enim corpus, & vlcerā
ab humoris commotione. Et labor talia efficit. Liberantur
autē vlcerā ab inflammatione quinta die, & iuxta horum die-
rum rationem, prout etiā vlcerā fuerint magna, & tertia, &
quinta, & septima, & nona, & vndecima. deinde absoluto pri-
mo circuitu, rursus fecundi principium tertia sequens hinc
est, quæ à prima, decimaquarta est. Maxima verò vlcerā de-
cimaquarta die ab inflammatione liberantur. Atque hæc ra-
tio docet morbos in imparibus diebus iudicari, & humorē
in sano homine tertia die exire, stercus autē secunda. Et hæc
tertia die cōtingentia mutuū inter se testimoniū præbent,
quod res se ita habeat. Atq; ita mihi hic sermo vniuersus ad
summū perductus est. Nunc verò exactius referre volo, cur
homines aegrotent, simulq; cum hoc sermone dicam quæ sint
principia morborum, & qualia vnumquodque ipsorum effi-
ciat. Sic autē allegeto. Si cibi plures quā oportuū est, qui
iam concocti sunt, intus maneat, & homo non purgetur, &
alij cibi superingerantur, corpus ab humore priore ac recen-
ti repletū calefcit, & febris ex hoc homini oboritur. Verūm
febris hoc modo fiens, nō periculosa, neque fortis est, in qua
humor æqualis est, copia paululum vberiorē nos affligens. Si
enim hoc ita se habuerit, & quis admodum validus sit, &
quæ cōmoda sunt, adhibuerit, sanus euadit. Vnus autē mor-
bus solus est ex omni humore, & septem signa habet. Nā &
tusis ipsum habet, quæ & debilis & sicca est: & venter durus
fit, vtpote & stercorē intus contento: caput grauat: & vo-
mit: & febrit: & vrina non probē prodit. Hæc septem signa
huius morbi sunt ex omni humore fiētis. Si verò alui ege-
stione non prodeunte, vnus ex aliis humoribus superet, me-
lius deget homo. Et si quis febre fiēte ab omni humore, non
adhibeat idonea, inualefcet morbus quantum ipse humores
superauerit, hoc modo. Calefcēte sanguine exhalat maximē
per hunc humor aquosus, qui febrī est infestissimus. Relin-
quitur autem pinguis ac leuis, qui est biliosus, & febrī maxi-
mē nutrimentum est. Exhalat autem hoc modo, Velut si quis
aquam & oleum in yas æneum infundat, & ligna multa sub-
iecta ad multum tempus exurat. Aqua enim multo paucior
erit, ex vase enim exhalabit: oleum autem paululum immi-
nuetur

A
nuetur. Nā aqua præ raritate ab igne attenuari potest, & le-
uis reddita exhalare. Oleum verò vt pote quod est coniunctū
ac densum, attenuari non potest, neque similiter vt aqua ex-
halare. Sic sanē & in homine se res habet. Aqua enim calefcē-
te corpore foras exhalat: Biliosus autem humor, vt qui con-
iunctus est ac densus, non similiter attenuatus exhalare po-
test. Verūm attenuatus hic biliosus humor, corpus magis ca-
lere facit. Copiosius enim & melius alimentū febri bilis sup-
peditat, & prorumpens aut firmata in corpore, morbum su-
pra priora corroborat. Atque hæc quidem dicta sunt de eo
quod afficitur homo, si non purgetur & curetur. Si verò non
ip̄sa copia præualuerit, siue semel multa fiens, siue paulatim
colligatur, reliquum corpus dum hoc fit, præ robore sufferre
potest, donec principium aliquod superaccedat. Atque hoc sa-
nē modo morbus fit, si homo à copiosiore fiēte humore non
expurgetur. Principia ex quibus sunt morbi, tria sunt. Et v-
num quidem iam à me relatū est, qualia & quod afficiat in
corpore. demonstravi enim quomodo & cur aegrotet homo,
si non purgetur. Alterum est, si contingat vt ea quæ ex cœlo
obueniunt, inepta & præter victus rationē sint. Tertium est,
si violentum quid accadat. Violentum autem esse dico, & ca-
sum, & vulnus, & plagam, & laborē, & si quid aliud est huius
modi. Horum verò principiorum maximum est Violētia si
magna fuerit: si verò parua, non ita maximum. Secundū est
si non purgetur homo. Tertium, si quæ ex cœlo obueniūt in-
cepta fuerint ad sanitatem. Proinde diligenter ab his se custo-
dire oportet. Singula verò talia in corpore faciūt, qualia ego
dicturus sum. Equidem si vulnus fiat, manifestū est quod ca-
ro dissecta est, & vlcus factum est. hoc autē morbum esse di-
co. Si verò contusio fiat, homine percusso, aut lapso, aut aliud
quid tale perpesso, & tumor oboriatur, sanguis statim præ
violētia calefactus, & venis hiātibus illapsus, nō habēs exitū
præ copia, quō abire possit, cōglobatur: & propterea tumor
fit, & tādū adest, donec depurgatus fuerit, eo modo quo de
locis depurgari dictum est, aut etiam per ipsum tumorē, &
siue per chirurgiā, siue sine ea, sanguini trāsitus fiat, aut per
tempus suppurato: aut nō. Sed & labor tale quid efficit. Quū
enim homines laborarint, quibus sanē maximē sanguinis af-
flictio contingerit, illic firmatur ac calefcit, & ex hoc dolor facit.

Tria mor-
borū prin-
cipia.Tumoris
causae.

A 5 obo

oboritur. Si verò hæc quidem superarit homo, verum multa copia labor accedat, & aliud ac vesica non breui copiam expulerint, febris sanè ex hoc irruerit. Et si quidem prior humor æqualis fuerit, nequaquam. Si verò in labore ipsorum plurimus in corpore permaneat, superat ille. Atque hæc à me dicta sunt de violentia, qualia in corpore efficiunt. Et hæc quidem duo sunt principia, Violentia, & plenitudo, quæ si non purgentur homines, corpora calefaciunt. At verò quod ex cælo obuenit principium, si ineptum fiat in homine, superat aliquid humoris, & velut ad morbum calefacit & frigidat prius si fieri contingat. Dicam autem prius de eo, quod calefacit. Sic igitur sentio. Si in eodem homine fuerit aliquid morboſi, quale in priori dixi & ea quæ ex cælo obueniunt, incommoda fuerint, & caleſcat homo, turbatur humor omnis in corpore caleſcens. Hoc autem violentia facit. Et si quidem depurgetur homo, humore illo turbato, fecernitur quantum eius plus quam commodum est, redundat. Et habet hæc res similitudinem ad id quod Scythæ faciunt ex equino lacte. Lac enim in cauâ vasa lignea infusum concutiunt. Illud autem dum turbatur, spumescit ac fecernitur, & pingue quidem, quod Butyrum vocant, quum leue sit, in superficie consistit: graue verò & crassum, deorsum sedit, quod etiam secretum siccant. Vbi verò concretum ac siccatum fuerit, Hippacen ipsum vocant. At serum lactis medium locum tenet. Sic etiam in homine, dum turbatur humor, quicquid eius est in corpore, à principijs quæ dixi, disparatur. Et in superficie quidem bilis consistit.

Qui humorum res febrem creant.

Leuiſſima enim existit. Secundo loco sanguis. Tertio pituita. Grauiſſimus autem horum humorum est aqua.

His verò ita se habentibus, quisquis ex his in morbo plurimus fuerit, in principio ſiente turbatione, deuenit ad locum, ubi plurimus eſſe poſſit. Verum in turbatione, ſpaciola capacitate ſiente, ſecretus diſtrahitur, & calefacit corpus.

Aut aliqua corporis parte firmatus, vnâ cum alio humore, cum quo est in alio loco, dolorem ac calorem exhibet.

Qui verò calefactus est locus, inſuper etiam reliquum corpus concalefacit, & ex hoc febris oboritur. Et oboritur magis à bile, & pituita, & ſanguine, calidiſſimi enim hi humores exiſtunt. Et si quis horum in aliqua corporis parte

firmatus

A firmatus fuerit, ut plurimum morbus illinc nominatur, & cognomen habet. Caterum ab aqua non valde fortis febris oboritur, neque diuturna. Nâ igni non bonum alimentum aqua præbet. Atque hæc quidem de hoc dicta sunt. At verò ante turbationem, non habet multus humor quò procedat, sed sursum ac deorsum voluitur & diſtrahitur alij humori permixtus. Omnia enim plena exiſtunt. In turbatione verò euacuantur. Verum aliud alio magis euacuatur. Et multus humor ſuum locum occupat, & alienus alij nō ammiſcetur, si firmatus fuerit priusquam ille viribus adæquetur. Poſteſt autem ipſi ad æquari ſi qui ab ipſo poſtea ad morbum ſuperacceſſit, donec purgatus fuerit locus qualicunque purgatione. Si verò multus fuerit affligens humor fruitur: & conſumitur ad morbum etiam alius qui prius ſalubris erat. Et tali modo homo moritur. fruitur autem, si morbus non amplius ſufficiens alimentum habuerit, & conſumitur ab humore qui in loco dolente exiſtit. primum enim propinquum aſſumit, deinde longius depaſcitur, donec conſumptum fuerit, & non amplius ineſt in corpore alimentum. Alimētum autem eſt homini humor leuiſ. Quemadmodum igitur ut certum eſt, putrefactio primum paulatim fit, ſi maximè caleſcat. Poſtea ubi iſthic alimentum putrefactioni non amplius ſufficit, depaſcitur de ſano, initio ſumpto à proximo, ad totum corpus, donec totum quicquid carnoſum eſt, putrefecerit, poſtquam verò in totum depaſta eſt, alimentum putredine conſumitur. Sic ſanè etiam in morbo. Sumpſit enim à loco illo initio, ubi iſthic alimentum ſufficiens nō amplius ineſt, depaſcitur vltèrius, à proximo initio factò. Poſtquam enim per totum graſſatus fuerit, alimentum morbo conſumitur, & alius ſalubris humor non ſuperat. Et ſi hoc fiat, homo moritur. Quin & in turbatione, ubi hic ſalubris humor amplior locum occupat, & non firmatus fuerit, ſed voluatur ac diſtrahatur, non amplius alij miſcetur, ſed ad morbum conſumitur, ſi non depurgetur. Deinde venæ ſuperimplentur. Valde autem impletæ, nihil ex ſeipſis remittunt, priusquam ſpaciola capacitas ipſis contingat. Quemadmodum ubi quis vehementeſſe percullus eſt, ſanguis ſub plagâ ſubtercurrit, nimirum venis à plaga euacuatis. Poſtquam autem carnes veluti ſpongia fuerint repletæ, non amplius remittunt.

Hydrops febrem leuem & nō longam facit.

Qui equentur ſuperuenientia.

Mortis cauſa.

Simile.

sed continent in seipsis, donec in loco aliquid ab ipsis euacuatum fuerit. Quum enim collectus fuerit sanguis, præ copia viâ intercept. Quemadmodum si quis vas olearium coriaceum angustis oris oleo impletum, in osculum vertat è directo, & si hoc fecerit, oleum ex ipso prodire non poterit: viâ enim ipsam oleum intercept, utpote multum & acuatim incumbens. Si verò quis ipsum vas inclinet, libera erit via osculi intercepta, qua effluet oleum ex ipso. Idem fecerit etiam aqua in mensa. Ita sanè etiam ubi multus humor in corpore præ turbatione locum occupat, & venas impleuerit, non amplius ab ipsis discedit, priusquam ubi locus vacuus est, alimento à morbo consumpto. Atque hæc à me dicta sunt de hoc, si in corpore quid fuerit unde morbi gignantur, redundantibus etiam aliis: & quomodo principia efficiant calorem & turbationem humorum deducunt ad morbum. Nunc verò dicam quæ efficiant ea quæ ex cælo nubis obueniunt, si ad ea quæ in corpore generata sunt, inepta fiat, & quum humorem in corpore superarint. Assero autem partem humoris in homine, ubi liquatus fuerit, conglobari ac spissari, donec morbum pepererit: partem verò dilatari, ac secerni. Habet autem & hæc affectio similitudinem ad lac. Si quis enim succum in lac immittat, frigiditas in ipso oborta, lac inspissat & conglobat. Ac circum inspissatum, serum est. Sic etiam in homine humor, frigiditate in morbo oborta, conglobatur & inspissatur. Circum ipsum verò aquosum humorem, adhuc etiam alius humor, quanto copiosior fuerit in alio corpore, ammixtus est. At si quidem ad aluum deuenit, stercus conturbat, & tormen in aluo inducit, & foras pertransit, nullo magno damno illato. Si verò non ad aluum deuenit, firmabit se aliqua corporis parte, ubi ipsi plurima capacitas erit. Volutatur itaque exquirens sibi ipsi loci capacitatem. Et quod quidem aquosi humoris de conglobatione secretum est, utpote frigidissimū ac grauissimū in corpore existens, ad infernas partes descendit, & circum ossa ac nervos volutatum, adhuc magis corpus ad inflammationem perducit, & clarum est quod circa nervos, & præsertim circa ossa, aquosus humor, qui humorem facit, existit. Circa ossæ enim corporis partes, homo maximè riget, & capilli erecti stant, contorta cuticula, ac sicciore sientem quam priori

Hydrops.

Horroris
caussa.

A priori tempore: Nimirum aquoso humore isthic deficiente, & circa ossa obuoluto. Atque hinc sanè solus ille locus ubi primo tempore erat, humorem facere non potest, unde etiam rigor oboritur. At verò reliquus humor qui aequalissimè crassus est, partim quidem in toto corpore est, partim verò quantum abundauerit, si quidem aluus plena non fuerit, & quod affligit modicum sit: quandoque ad aluum deuenit, & nullum magnū damnum inducit, & aliquando quidem febrem non inducit, aliquando verò debilem & innoxiam: & quod affligit vñ cum stercore exit. Si verò aluus plena multum quod affligit habeat, periculum est ex ipso morbi aliquem fieri, si alicubi se firmer id quod affligit, aut ad latus, aut ad viscus, aut alicubi aliam partem concalefaciat, quo primum illum humorem simul turbet. Qui verò non valde ex calore ab aquoso humore victi sunt, utpote qui circa ossa, & prope medullam consistit: hos progressu temporis magis lædet, primum quidē in illum ipsum locum, deinde ipsi propinquum, & semper ulterius depascitur, & aluus ipsum assumit, ut quæ calida sit, & postea tum aluus, tum lædens humor, adhuc magis calefacit. At humor crassus calefcens primum diffunditur, is qui propinquus affligenti existit, diffusus autem aquoso humori affligenti miscetur: deinde in concussione corporis inauior redditur, & tam diu rigor tenet, quādiu aquosus humor alij humori ammixtus est. Quin & febris hoc modo generata oboritur. Affligentia ad locum firmata, calefcens corpus febrem in se suscipere cogunt: & ab affligente, & ab aluo calefactum, reliquum aquosum humorem superat, Atque sic febris fit post frigus, si qua corporis parte copiosior humor formatus fuerit. Si verò volutatur ac distrahitur, tali modo febris oboritur. Post frigus febris volutatur, maximè affligens circa aluum & supernam, & infernam. Isthic enim plurima loci capacitas existit. Dum autem volutatur, primum propinqua calefcunt, & viscera, & quæ in aluo sunt, Postea etiam alius humor diffusus calore fruitur, & aquoso humori miscetur. Atque febris post rigorem hic fit, ubi affligens volutatur, Imò etiam ubi firmatum fuerit reliqua corporis parte. Et hæc à me dicta sunt quomodo, & quando, rigor morbosus fiat, & quomodo, & ex quali necessitate febris post ipsum irruit. Et quæ sint principia morborum, & qualem

Venter plenus
vel vacuus
quid faciat.Qui post
frigus febris
fiat.

A s lem

Lumbrici
qui excre-
tur.

lem vnumquodque ipsorum morbum in corpore inducat, & d
quomodo & cur in diebus imparibus morbi iudicantur. Et
vnde homines fati sint, & vnde agrotent, & quomodo bilis
& pituita, copiosior & paucior fiat. Itemque alia multa quæ
in ipsa natura humana sunt, demonstravi, quæ sanè hie ser-
mo exigebat. Atque hæc ita relata finem habent. Nunc au-
tem de lumbricis latis dicam. Assero enim ipsos in puero
dum adhuc in utero est nasci. Postquam enim semel ex utero
egressus est, non tanto tempore stercus in aluo manet, ut
ex eius diuturnitate ac putrefactione, tantæ magnitudinis
animal generari possit. Excernit enim semper hesternum
stercus per omnes dies, si sanus homo esse debet. Tale verò
animal nasci non possit, etiam si multis diebus homo stercus
non egereret. Multa enim nascuntur dum puer in utero est,
hoc modo. Vbi ex lacte & sanguine computrescente ac re-
dundante, utpote quod dulce est, pus factum fuerit, feruidum
animal isthic generatur. Nascuntur autem & rotundi lum-
brici isthic eodem modo. Signum verò quòd hæc res ita se
habet, hoc est. Postquam in lucem editi sunt pueri mulie-
res ipsi in cibo offerunt medicamenta, quo stercus ex inte-
stino exeat, & non comburatur, & simul ut intestinum dila-
tetur. Vbi verò cibum obrulerunt, multi sanè pueri & ro-
tundos & latos lumbricos vna cum primo stercore excer-
nunt. Si verò non excreuerint, fiunt etiam insuperque na-
scuntur in ventribus. Et rotundi quidem pariunt, lati verò
non amplius, etiam si quidam ipsos parere dicant. Nam ho-
mo qui latum lumbricum habet, velut cucumeris semine ex-
cernit aliàs atque aliàs, vna cum stercore ipso, & sunt homi-
nes qui hoc lumbrici partus esse dicunt. Mihi verò non re-
cte dicere videntur qui talia dicunt. Neque enim ab vno
animali tot pulli generari possunt: neque ea est loci in inte-
stino capacitas, ut partus educare queat. Augescente autem
puero, augescit etiam lumbricus in intestino, ab his quæ in
ventriculo ingesta sunt, & æqualis fit intestino, quibusdam
in pubertate, quibusdam posterius, quibusdam paulò prius.
Et postquam intestino adæquatus est, similiter augescit, &
quanto maior factus fuerit, vna cum stercore excernitur de
intestino recto, & excidit velut cucumeris semen, sæpe ve-
rò etiam maior. Quibusdam verò iter facientibus, aut la-
boran-

Lumbrici
non signantur.

A bhorantibus, & ventriculo calefcente, deorsum descendit,
ipsique prominet ex podice inflatus, hocque facit, & de po-
dice rescecatur, aut retrocedit. Signa vero quòd non pariat,
sed ita habeat velut ego dico, hæc sunt. Si quis curet homi-
nem latum lumbricum habentem, & medicamentum dede-
rit aut potionem, siquidem fuerit homo bene praparatus,
totus rotundus factus ad pilæ figuram exit, & homo sanus
evadit. Si verò ad medicinam hæreat, recta pars de lum-
brico abruptitur, longitudine duorum aut trium cubito-
rum, aut etià longè amplior, & ubi abruptus fuerit per mul-
tum tempus signa cum stercore non prodeunt. Postea verò
augescant. Atque hæc argumenta sunt, quòd lumbricus la-
tus non parit, sed abruptitur. Est autem species ipsius, qua-
li alba intestini rasura. Signa habet hæc. Cacat aliàs atque
aliàs velut cucumeris semen, & ubi ieiunus est homo, exilit
ad hepar aliàs atque aliàs, & dolorem inducit, & quandoque
sputa ori insuunt ubi ad hepar assilit, quandoque non. Qui-
busdam etiam vocem intercipit, si fortiter ad hepar irruat,
& valde multa sputa ex ore fluunt, paulo autem post sedan-
tur, & tormen multum in ventriculo aliàs atque aliàs obori-
tur. Quandoque etiam ad dorsum dolor incidit. Nam & hic
aliquando firmatus innititur. Hæc lumbrici latis signa sunt.
Contingit & hoc. Qui hoc animalculum habet, in toto qui-
dem tempore valde debilis fieri non poterit. Vbi verò debi-
lis factus fuerit, vix reualefcit. Latus enim lumbricus partis
alicuius particeps fit, ex his quæ in ventriculo ingesta sunt.
Si quidem igitur curatus fuerit iusto modo, sanus fieri pote-
rit. Si verò non curetur, sua sponte non exit. Mortem tamen
non inducit, sed consenscit. Atque hæc à me dicta sunt de lum-
brico lato, vnde nascitur, & quæ morbi ipsius signa sunt. Ca-
lculi morbo principium oboritur à lacte, ubi puer
lac impurum sugit. Lac autem in nutrice impurum fit, si pi-
tuitosis cibis ac potibus, & alimentis impuris nutritur.
Conferunt enim omnia in ventriculo illabentia in ipsa ad
lac. Habet autem & hæc res se hoc modo. Si nutrit non sana
fuerit, sed biliosa, aut aquosa, aut sanguinea, aut pituitosa:
Lac etiam malum puero generatur. Consentunt enim cor-
pus & ventriculus. Plurimum verò ipsi ad lac cedit, de eo
quod ipsa plurimum in se ipsa habuerit. Et puer si de nutrice
lac non

Longus
lumbricus.Lumbrici
signa.Calculus
puerorum
vnde fit.

Lapis in
vesica qui
fiat.

Similitérq;
ferrum fit.

Calculi di-
uersa cau-
sa.

Quinque
calculi fi-
gna.

lac non purum suxerit, sed biliosum velut dixi, morbosus fit & ac debilis: & in praesens maximè affligitur, quandiu lac prauum ac morbosum suxerit. At vbi suxerit lac non purum, sed terreum & pituitosum, & habuerit puer venas de vetriculo ad vesicam tendentes amplas ac attrahentes: procedit autem & quod bibit nutrix, & lac in ventriculum pueri, tale quale trahit à vetriculo de lacte, in totum similiter prout venae ad ventriculum detrudere possunt: si quid sanè in lacte non purum fuerit, id quod vesica fruitur lapis fit tali modo, velut in aqua non pura in calice aut vase aëneo turbata, & rursus sedata, fex acervata fit in medio. Sic sanè & in vesica de vrina non pura existente. Et non per vrinam eiicitur, ut quæ in cauo sit loco, & maximè acervata fiens, præ dolore per mictionem non pertransit, & à pituita cruda cōcrefcit. Glutinum enim fit pituita ad fecem ammixta. Et primum parua lanugo superstat, deinde quod accedit arenosum fit, glutino fiente pituita, quæ est in vesica de lacte, & augetur, & quicquid huius moris in glutinatione accesserit, emingitur. Rursus autè fex solida fit, & lapidis speciem accipit. Quemadmodum ferrum ex lapidibus ac terra dum cōburuntur fit. Et in prima quidè in ignem immisione, cōglutinati sunt lapides cum terra ad ferri recrementum. At vbi iterum atque iterum in igne immissa fuerint, recrementum quidem foras decedit liquefcens ex ferro, id quod ita fieri oculis videmus. Ferrum autè in igne relinquitur, & recremento decedente subfidet, fitque solidum ac densum. Sic profectò etià fex in vesica, dum pituita glutinum fit, emingitur id quod ab vrina liquefcit. Fex autem subfidet, & densatur, ac solida fit velut ferrum. Vbi verò subfedit ac solida facta est, sursum ac deorsum in vesica volutatur, & feriens vesicam dolorem inducit, & si vehementer feriat ac vlceret, aliquid de ipsa aufert. Verum id quod insuper affertur, adhuc magis quam id quod arenosum decefcit, concretionem efficit. Atque tali modo fit lapis de lacte in vesica: & si puero anxietas aliqua ab hoc oboriatur, aliàs atque aliàs, vbi meiere vult, vrinae meatum apprehendit. At si puero iam adulto lapis gignatur ex terræ esu, dolor non adest ipsi priusquam ipse sibi ipsi cibum deligat. Et hæc à me de hoc relata sunt. Cæterum morbus signa quinque habet. Nam vbi meiere vult, dolore affligitur, & vrina paulatim finit velut in

A lut in vrinae stillicidio, & est suberuente, nimirum vesica à lapide exulcerata, & vesica inflammata est. Verum hoc signum inconspicuum est, indicat tamen summa pars præputij. Quandoque mingit arenosa, verum à talibus, qualia ego dicam. Eui-
cit autem aliquando lapides duos, aut etiam plures paruos, generatos eodem modo, velut de vno dixi. Fiunt etiam tali modo, Quum lapis fuerit concretus, & profundè subsederit in vesicam in arena separata, ita ut ipsam aduenientem lapidis non assumat in seipsum, sed grauior ac copiosior fiat, ut tamen ipsa ad seipsum non concrefcet, etiam sic duo lapides fiunt. Fiunt etiam plures eodem modo. Sed & collisis inter se in agitatione aliquid disparatur, & arenosum per vrinam eiicitur. Quod etiam aliquando contingit, vbi arena ad vesicam descendit, & non coaluit. Quidam dicunt quòd potus in pulmonem deuenit, ex hoc verò in reliquum corpus. Hi autem qui hæc dicunt, redarguuntur ex hoc quod dictum sum, quòd videlicet pulmo cauus est, & in ipso fistula est. Quòd si pulmo cauus non esset, & fistula non ipsi adhæreret, animalia vocem non ederent. Vocem enim edimus de pulmone, quia cauus est, & fistula ipsi adest. Vocem enim articulant labia & lingua, Verum de hoc exactius in peripneumoniae tractatione egi. Cæterum hominibus quibus potus in pulmonem ferri videtur, aduersus labor, habetque res se hoc modo. Proce-
dit potus in ventrem, à ventre autem in reliquum corpus expenditur. Oporteret autè his quæ dicturus sum mentem adhibere. Sermonis argumenta, quòd potus non procedit in pulmonem, sed in ventrem, hæc sunt. Si enim potus procederet in pulmonem, quum pulmo expletus esset, homo non facile respiraret, neque loqui posset. Non enim esset, pulmone pleno existente, quod resonaret. Et hoc quidem vnum argumentum est. Deinde si potus in pulmonem procederet, cibi in nobis sicci existentes non similiter concoquerentur. Atque hæc duo argumenta existunt. Sed & medicamenta aluum subducunt, si in potu sumantur, extra ventrem procederent. Habet autè hæc res hoc modo. Quaecumque medicamenta purgatoria sunt aut supernè, aut infernè, aut etiam vtrumque præstant, ea hæc faciunt. Omnia valde vrunt, & fortia quidem ex ipsis, si partem aliquam teneram corporis contigerint, eam exulcerant. Mitiora verò turbulentum

Qui duo,
vel plures
calculi fiunt.

Potus pul-
monem non
petit.

Medicamen-
ta quæ a-
gunt.

Libum ve-
litus.Cur locum
ol: et cu-
lenta.Lactis etiā
exemplo hos
refellit.Quid pul-
monis fistu-
lam tegat
eum quid
edimus.

lentum corporis motum faciūt, quicunque tandem partem
occuparint. Si verò aliquod ex his medicamentis in pulmo-
nem perueniret, videtur mihi magnū aliquod malum indur-
aturum esse, Pituita enim de capite descendens, eum in valde
breui tēpore exulcerat. Tenera enim & rara res est pulmo,
& si exulceratus fuerit, non bene habebit homo ille, quod mul-
tas sanē causas. At verò venter à medicamento non exulce-
ratur. Nam res est valida ac robusta, nimirum velut pellis &
corium. Et plerique sanē ex Libyæ incolis pecorum pelibus
pro vestibus vtuntur, ventribus autem pro vtriculis. Robu-
sta enim res venter existit. Deinde vbi à vino nigro homines
repleti fuerint, nigra crecrementa excernunt. Atque hæc omnia
argumenta existūt. Et vbi alia comederimus, aut aliud quod
dam edulium olidum, vrinam reddimus comesta odore refe-
rentem. Et hæc quidem omnia argumenta sunt. Sed & hoc
considerandum venit quiddam dicturus sum. Si quis cyceonem
biberit, aut farinam coctam sorbuerit, aut aliud quid eius-
modi, & hoc ipsum in pulmonem peruenierit, certe arbitra-
mur ipsum ne minimam quidem tempus viuere posse. Vbi
enim modicum quiddam pituita in pulmonem peruenierit,
aut in fistulam ipsius, multa ac fortis tussis oboritur, ac con-
uulsio. Si verò vtrique & vixerit homo qui cyceonem biberit,
aut farinam coctam sorbuerit, vbi sanē concocta fuerit sorbi-
tio, videtur mihi multa & fortis caliditas corpori oboritura
esse, multusque dolor, vt omnino moriatur homo hoc modo,
si illa in pulmonem perueniant. Atque hæc iam argumenta
septem sunt. Præterea quomodo lac infantes pueros nutri-
re posses, si ad pulmonem descenderet? Atque hoc mihi aliud
adhuc argumentum est. Et hæc ne produxissem quidem ad
sermonis mei confirmationem, nisi multi adeo homines ef-
fent, quibus potus in pulmonem procedere videtur, & ne-
cesse est ad opinioniones fortiter inherentes multa argumenta
adducere, si quis velit auditorem à priore sententia abduce-
re ac conuertere vt suis verbis fidem habeat. Et propter hoc
etiam potus in pulmonem non procedit, sed in ventrem; quia
contigua & annexa est ipsi gulæ hominis semper hians, & in
hac procedit. Et simul pulmonis fistulæ velut hederæ folium
incubibit, quare neque descendere permetteret in transglutien-
do, si in ipsum procederet. Atque hæc mihi de hoc relata sunt.

Procedit

A Procedit nanque potus in ventriculum, & vbi expletus est,
splen de ipso suscipit, & distribuit ad venas, & ad omentum,
& in decliue deorsum, & in scrotum, & ad crura, & ad pedes.
Et postquam morbus ex aqua multa obortus fuerit, procedit
de ventriculo, & semper ad splenem venit de potu, vbi bibe-
rit homo. Contingit autem in hoc morbo, vt neque febricitent
aliās ex ventre, quam vbi homo sitiat, vesica autem & ven-
triculo non iusto modo excolent, neque conueniente diata
homo vtatur. At splen subagrotans à ventre de potu trahit.
Morbus autem oboritur, & scrotum pellucidum fit, & clauic-
ule, & collum, & pectora attenuantur. Colliquatur enim ab
hoc morbo, & humor ad ventriculum defluit, & infernæ par-
tes aqua plene sunt, & venter cibum auersatur, & quandoque
valde adstringitur, quandoque defluit. Nec vesica iusto modo
excolat, & plerumque horror aliās atque aliās per corpus dis-
currit, & quandoque febris corripit. Et quibusdam facies tu-
mida fit, quibusdam non. Aliquibus etiam tibiae rumpun-
tur, vbi morbus diuturnus factus fuerit, & aqua illinc effluit.
Incident & vigiliae & impotentia corporis, ac maxime lum-
borum. Et postquam edit aut bibit, etiam paulo amplius splen
affligitur, & spiritum frequentem semper emittit. Atque hæc
signa hydropis sunt. Est autem & circa ventriculum solum,
siue febris corripuerit, siue non. Et venter magnus fit. Et cru-
ra capluntur aqua. Verum superne corporis partes attenuan-
tur his qui ita affecti putantur. At signa omnia debiliora sunt
& simul in cruribus aqua non discedit, & dolor tanto minor
existit. Ceterum circa ventriculum solum hydrops & aqua
hac de causa fit. Etenim vbi acruatim aqua accessit, & via
in principiis non pateat ad infernas partes, sed acruatim in
venis concludatur, nimirum vt quæ respirationem non ha-
beat, neque seorsum, neque deorsum inniti potest, haud aliter
quam si quis magnum vas angustius osculi occludat, ac subito
inquietat, deinde sensim operculum de osculo detrahat. Et si
enim hoc feceris, aqua non effluet foras, neque enim respiratio-
nem habet, sed à spiritu qui intus est, conclusa est. Nā spiritus
qui intus est replet vas, & externo spiritui renititur, & excur-
sus aqua non datur præ spiritu vas implente, & simul aere
incumbente. Si verò quis sensim vas inclinaret, aut fundum
perforaret, spiritus de vase exibat. Egresso autem spiritu, pro-
cedit

Quæ gra-
uissimum ta-
bescantque
in hoc mor-
bo.Subtercu-
tanei mor-
bi signa.Cur solus
venter tur-
geat.

Simile.

Hippocratis Liber

Mulieres
etiam hoc
patiuntur.

cedit etiam aqua foras. Sic sane in hydropo, si quidem per-
spiratio sursum aut deorsum contingat, in principio morbi,
transit ad crura hydrops, & ad pedes. Sin minus, isthic solum
volutatur circa ventriculum, Atque ita quidem de his à me
dictum est. Fit autem & mulieribus hydrops in vtero ipso,
& signa sanè in ventriculo, & in cruribus, & reliqua signa ead-
em habet. Et de hoc ipso à me dictum est in morbis mulie-
ribus. Atque hæ tres sunt species morborum ab hydropo.
Fiunt autem hi morbi omnes citò difficiles, & omnes citò au-
gentur. Adhuc autem difficiliore sunt, si ex alio morbo cor-
pus liquefactum, ad hunc deuenerit. Si quidem igitur subito
occupauerit morbus hominem, moritur, nempe alio morbo
diutissimè iam assigente. At ubi etiam alius valde fluida
fuerit, citissimè moritur, & sentiens, & loquens. Atque hæc
à me relata sunt de hydropo, & unde oriatur, & quòd hæc sint
ipsius signa.

HIPPOCRATIS COI LIBER DE AFFE- CTIONIBVS, IANO COR- NARIO MEDICO PHYSICO IN- TERPRETE.

*

Hunc Galenus Polybi esse dicit.

IRVM prudentem ratione apud se inita,
quòd maximi pretij res est hominibus sa-
nitas, nosse còuenit quomodo ex sua ipsius
intelligentia, in morbis utilitatem capiat.
Nosse autem conuenit ea quæ à medicis &
dicuntur, & adhibentur corpori suo, eaque
diuidicare posse. Atque hæc singula hætenus nosse satis
est, quatenus idiotæ contingere potest. Hæc verò nouerit
quis

De Affectionibus.

193

Morborū
origo.

A quis maximè, si harum rerū cognitione ac studio teneatur.
Morbi omnes hominibus à bile ac pituita fiunt. Bilis au-
tem & pituita morbos exhibent, quum in corpore nimium
aut resicantur, aut humectantur, aut incalescunt, aut frige-
sunt. patiuntur autem hæc pituita & bilis, & à cibis, & à po-
tibus, & à laboribus, & à vulneribus, & olfactu, & auditu, &
visu, & coitu, & calido, & frigido. patiuntur autem quum
singula ex relatis, aut non in debito tempore corpori exhi-
bentur, aut non consueti, aut plura & fortiora, aut pauciora
& debiliora. Vniuersi igitur morbi hominibus ex his fiunt.
Oportet autem ad hæc idioram nosse, quæ par est nosse idio-
tam. Quæ verò artifices nosse par est, ea etiam adhibere ac

tractare. De his autem quæ dicuntur & fiunt, fieri potest vt
idiota ex intelligentia quadam coniecturam faciat. Iam ve-
rò unde singula hæc nosse oportet, ego referam. Sin in ca-
put dolores inciderint, huius caput calefacere conducit: ita lor.
vt multa calida lauemus, & sternutatione facta pituitam
ac mucos subducamus. Et si quidem ex his à dolore libere-
tur, sufficiunt hæc. Si verò non liberetur, purgandum est
caput à pituita. Victus autem sit forbitio, & potus aqua. Vi-
num autem non exhibeatur, donec dolor sedetur. Quum
enim calidum existens caput, vinum attraxerit, dolor for-
tior euadit. Dolores incidunt à pituita, cum in capite mo-
ta cumulata fuerit. Si verò aliàs atque aliàs dolor & ver-
tigo in caput inciderit, profunt quidem & hæc adhibita,
prodest autem etiam, si sanguis à naribus fuerit detractus,
aut à vena in fronte. Si verò diuturnus & fortis in capite
fiat morbus, & purgato capite non decedat, huius caput aut
scarificare oportet, aut venas in circuitu inurere. Ex his
enim solum sanum fore spes est. Aegrotos considerare
oportet statim in constitutionis morborum principio, qua
re opus habeant: & quales sint vt pharmaco purgentur, aut
vt aliud quid, quodcunque tandem volueris, exhibeas. Si
verò omissio principio, ad finem iam vergente morbo exhi-
bueris, in desperato iam corpore, forte quiddam præbere
veritus, periculum est ne magis delinquas, quàm succes-
sum consequaris. Si in aures inciderit dolor, conducit mul-
ta calida lauare, & auribus fomentum adhibere. Et si quidē lor.
ad hæc cesserit pituita de capite attenuata, & dolor cessau-
rit,

Capitis do-

lor.

Aurium do-

B

rit,

rit, sufficiunt hæc. Sin minus, optimum omnium pharmacū
 fuerit, quod in potu exhibitum, sursum pituitā purgat. Aut
 purgandum est caput medicamento, quo capitis pituita pur-
 gatur. Fit autem & hic dolor, quum intrinsecus ad aures pi-
 tuita ex capite allapsa fuerit. Si verò fauces inflammatae fue-
 rint gargarismis uti oportet. Fit autem & hoc à pituita. Si
 verò gingiuarum, aut aliquid sub lingua inflammatum fuerit, his
 quæ commanduntur utendum est. A pituita autem & hæc
 sunt. Si verò vna dependerit & suffocarit (Quidam hoc
 gurgulionem vocant) statim gargarismis utendum est, præ-
 paratis velut scriptum est in medicamentis. Si verò ex his
 gracilis non fiat, retrò naso capiti cucurbitæ duæ adhibean-
 tur, & sanguinis plurimum detrahatur, & pituitæ fluxus re-
 trò reuellatur. Si verò neque ex his detumescat, scalpello inci-
 dito, & aquam educito. Sectio autem facienda est, ubi sum-
 mum subrubicundum factum fuerit, Nam si tale factum se-
 ctum non fuerit, inflammatur, & aliquando derepente stran-
 gulat. Fit autem & hoc à pituita, ubi ex calefacto capite acer-
 uatim defluerit. Caterum quod ad dentium dolores at-
 tinet, si corrosus fuerit dens, & mouetur, eximatur. Si verò
 non corrosus est, neque mouetur, dolorem autem exhibet,
 per vitionem resiccatur. Prosumt etiam quæ commaducan-
 tur. Dolores autem fiunt, quum pituita sub radices dentium
 subierit. Exeduntur autem & corroduntur, partim à pitui-
 ta, partim à cibis, si natura debiles fuerint, & cavitatem ha-
 buerint, & malè à gingiuis fixi fuerint. Si in nare Polypus
 nascatur: quæ res ex naso in obliquum per respirationē dif-
 fluatur, ac intumescit: eximitur laqueo ex naso ad os distra-
 ctus. Aliqui etiam pharmacis erodunt. Nascitur autem à pi-
 tuita. Atque hi quidem sunt morbi qui à capite oriuntur, ex-
 ceptis oculorum morbis, de quibus priuatim agemus. At
 verò de morbis circa ventrem, hæc considerare oportet.

Pleuritis. Pleuritis, peripneumonia, febris ardens, phrenitis, hi mor-
Peripneu- bi acuti vocantur, & fiunt maximè quidem ac fortissimi
monia. hyeme: fiunt etiam æstate, verum minus, & molliores. Quod
 si fortè in tales incideris, hæc sanè faciens ac consulens, maxi-
Phrenitis. mè successum senseris. Pleuritis. In pleuritide febris
 detinet, & lateris dolor, & erecta ceruice spiratio, & rufis, &
 sputum ab initio quidem subbiliosum spuit. Postquā autem
 quinta

A quinta aut sexta dies aduenit, etiam subpurulentum. Huic Morbi late-
 ad lateris quidem dolorem dandum est, quod pituitam & rum cura-
 bilem à latere deducat. Sic enim dolor lenissimus fuerit. Al- tio.
 tius autè curanda est per clysterē subducentē ac frigefacien-
 tem. Hoc enim vniuerso morbo cōmodissimum erit. Exhi-
 bendus est etiā potus, & sorbitio. Et potiones dandæ sunt aci-
 diores, quo sputum de latere repurgetur. Quum autem pus
 purgari inceperit, latus calefacere cōducit, & forinsecus ma-
 turare ea quæ circa latus sunt, prius autè hoc facere non ex-
 pedit. Resiccatur enim. Fit autè hic morbus maximè ex po-
 tu, quū quis humectio corpore, aut ebrius, aut sobrius, frigite-
 rit. Fit etiā aliter. Iudicatur autè morbus breuissimus septi-
 ma die, longissimus decimaquarta. Et si quidem in hac, per
 sputum reiectū ac purgatū fuerit pus à latere, sanus fit. Si ve-
 rò per sputum nō fuerit pus reiectum, pectore suppuratus ef-
 ficitur, & morbus longus erit. Porro iudicari in morbis est, Causa
 morbi
 quum morbi augescunt, aut marcescunt, aut in aliū morbū huius.
 transeunt, aut desinunt. Peripneumonia. In peripneumonia
 febris detinet, & tussis, & excreat primum quidem pituitam
 crassam ac puram, Sexta verò & septima, subbiliosam & sub-
 liuidam. Octaua autem & nona suppurulentam. Huic si qui-
 dem dolor adest, aut dorsi, aut laterū, dandū est medicamen-
 tum, quod in pleuritide ad lateris dolorē, in medicamenta-
 rio libro scriptū est. Per potus autem, & sorbitiones, & ven-
 tris subductionem ac frigefactionem, eadem curatio adhi-
 beatur quæ in pleuritide. Quo verò sputū & pus ex pulmone
 repurgetur, danda sunt pharmaca in potu, quibus pulmo hu-
 mectatur, & pus sursum purgatur. Fit autè hic morbus, quū
 pituita acervatim ex capite ad pulmonem fluxerit. Aliquan-
 do etiam ex pleuritide in peripneumoniā & febrē arden-
 tem transitus fit. Iudicatur autem breuissimus quidē in die-
 bus quatuordecim, longissimus verò in duobus de viginti.
 Pauci verò hunc morbū effugiunt. Fiunt etiā pectore suppu-
 ratī ex hoc morbo, si non in indicatoriis diebus pulmo fue-
 rit purgatus. Phrenitis ubi apprehenderit, febris primum
 debilis detinet, & dolor circa præcordia, magis autem dexte-
 ra, ad hepar. Quum autem quarta aut quinta aduenit, &
 febris fortior fit, & dolores augescunt, & color subbiliosus
 efficitur, & mens percellitur. Huic ad dolorem quidem dan-
 da sunt

da sunt quæ in pleuritide, & tepor faciendus ubi dolor hæret. D
Sed & alius curanda, ac reliqua similiter facienda sunt, ex ce
pto potu. Potu verò vtendum est quocunque alio volueris,
præter vinum. Aut acetum & mel ac aquam dato. Vinum au
tem non conuenit mente motis, neque in hoc morbo, neque
in quibusuis aliis. Conducit autem in hoc morbo etiam ca
put multa calida lauare. Mollito enim corpore, sudor quoq;
magis sequitur, & aluus & vrina secedit. Et æger ipse seipso
temperatio euadit. Fit hic morbus à bile, quum mota visce
ribus ac septo transuerso infederit. Iudicatur autem morbus,
breuissimus septima die: longissimus vndecima. Effugiunt &
hunc pauci, transitque etiam ipse in peripneumoniam, & si
transierit, pauci effugiunt. Febris ardens siue causos, quum
habuerit, febris detinet, & sitis fortis, & lingua aspera ac ni
gra fit, à spiritus sanè caliditate. Et color subbiliosus fit, &
spuma biliosa. Et æger extrinsecus quidè frigidus fit, intrinse
cus verò valde calidus. Huic conducit frigefacientia adhibe
re, & ad aluum, & forinsecus ad corpus, cauendo ne inhorre
scat, poriones quoque ac sorbitiones danda sunt frequentes,
& paulatim quam frigidissima. Venter autem curetur, & si
quidem non subeant quæ insunt, infusa frigidissima per
clysterem immittatur, aut quotidie, aut alternis. Hic autem
morbus fit à bile quum mota intra corpus firmata fuerit.
Solet etiam in peripneumoniam transire. Iudicatur autem
breuissimus quidem nona aut decima die. Longissimus au
tem decimaquarta. Et si quidem transierit in peripneumo
niam, pauci effugiunt. Si verò nō transierit, multi effugiunt.
Atque hi quidem morbi acuti vocantur, & oportet hos sic cu
rare. Quæcunque verò alia: febres hyeme fiunt, siue ex vino,
siue ex lassitudine, siue ex aliqua alia re, eas obseruare o
portet. Transeunt enim aliquando in morbos acutos. Transito
verò ipsarum talis est. Quum cōmotis duobus humoribus,
pituita & bile, non conducentia corpori exhibentur, ipsi in
ter seipso coacti, pituita videlicet ac bilis, corpori vbicunq;
tandem contigerit allabuntur. Et fit pleuritis, aut phrenitis,
aut peripneumonia. Obseruare igitur ac vitare oportet fe
bres in hyeme. Sit autem obseruatio, & tutela ab ipsis, quies,
& gracilitas, & ventris euacuatio. In sorbitionibus autem &
potionibus degendum est, donec febris imminuta fuerit.
Ex

Causos.

Medela.

Hybernæ
febres cur
obseruandæ.Quæ obser
uatio.

A Ex morbis ferme maximè acuti & occidunt, & laboriosissi
mi sunt, & opus est ad ipsos plurima tutela, & exactissima cu
ratione. Et à curante nullum malum accedere oportet, suffi
ciunt enim quæ ab ipsis morbis adsunt. Verum vt boni quid
præstet, pro viribus conetur. Et si quidem rectè curante me
dico, à magnitudine morbi superetur æger, non hæc culpa
medici est. Si verò non rectè curante, neque cognoscente, à
morbo superetur, medici culpa est. Aestate porro hæc fiunt
febris detinet fortis, & sitis. & vomunt aliqui bilem, ali
quibus verò etiam infernè secedit. His in potu dandum
est, & ad sorbendum, quodcunque tandem tibi idoneum es
se visum fuerit. Si verò bilis aut pituita ad cor confederit,
aqua frigida, aut aqua mulsa pota, vomant. Si verò venter
non secesserit, clysteri vtendum est, aut subditiua glande.
Morbus autem fit à bile. Liberantur autè maximè septima
die, aut nona. Si verò febre detinente non purgentur, neque
deorsum, neque sursum, dolor autem affuerit per totum
corpus, tertia aut quarta die, pharmaco leui aut porione,
deorsum purgato. facito autem sorbitionem ex milio, aut
farina: & iisdem potionibus curato. Patiuntur autem &
hæc à bile. Si verò exteruæ partes non valde feruida fue
rint, verum interna, & lingua aspera ac nigra fit, huic phar
macum ne dederis, curato autem frigefacientia adhiben
do, & ad aluum, & ad reliquum corpus. Vocatur autem hæc
febris æstuosa. Iudicatur maximè vndecima die, & decima
quarta. Si verò febrilis calor apprehenderit ac dimiserit,
grauitas autem corporis ipsum detinuerit: hunc donec qui
dem calor tenuerit, sorbitionibus ac potionibus curato.
Quum autem non tenuerit, etiam cibos dato. purgato autè
quam celerrimè pharmaco, siue sursum siue deorsum opus
habere tibi visum fuerit. Si verò febris quidem nō tenuerit,
os verò amarum habuerit, & corpus grauetur, & cibū auer
setur, pharmacum dādum est. Patitur autè hæc à bile, quum
in venas ac articulos incubuerit & firmata fuerit. Quicun
que verò alij dolores in æstate circa venterem fiunt, si qui
dem ad præcordia & cor tēderint, aquam mulsam aquosam
facito, & aceti tribus heminis affusis, tepidam bibendam da
to. & vbi modico tempore ipsam retinuerit, & igne ac vesti
bus concalefactus fuerit, vomat. Si verò à vomitu rursus ac
cess

Morborū
acutorum
natura.Per æstatē
quæ vexat.
Medela.Feruor in
teriorum.Causodes
febris.
Curatio.Dolores æ
statis.

Medela.

cesserint ac suffocauerint, rursus vomitum faciat. Aut ipsum D multa calida lotum, per clysterē subluē, & tepefactoria adhibe, si affuerit dolor. Patiuntur autē hāc maximē à pituita, quum cōmota ad cor collapsa fuerit. Danda sunt etiā his qui talibus doloribus vexātur, pharmaca quae descripta sunt ad eiusmodi morbū, in medicamētario libro. Si verō transierit dolor aliās ad alium ventris locum, & febre caruerit, multa calida lauetur, & doloris gratia bibēda dentur, quae in pleuritide sunt descripta, aut alia prout tibi visum fuerit. Si vero à dolore nō liberetur, per pharmacum deorsum subpurgetur. A cibis autem abstineat, quousque dolor affuerit. Tales autem dolores, qui sic errāt, à bile fiunt. Quicunque verō dolores infrā vmbilicum fiunt, in his molli infuso per clysterem immisso subluito. Si verō non sedentur, pharmacum deorsum purgans dato. Quicunq; verō dolores derepente in corpore fiunt citra febre, in his lauare multa calida cōducit, & tepefacere. Nam pituita & bilis compacta quidem, fortia sunt, & praeualent in quacunque corporis parte constituerint, & laborem ac dolorem fortem exhibent. Diffusa verō debiliora sunt, quacunque corporis parte manifesta fuerint. At verō morbi qui in aestate fiunt, sic fieri solent. Quum corpus à sole fuerit calefactū, humectatur, humectatum autem agrotat, aut totum, aut ea parte in quam pituita & bilis incubuerint. Si quidem igitur quis ipsos incipientes curet, neque longi fiunt, neq; periculosi. Si verō non curet, aut male curet, & longiores fiunt, & saepe quoque occidunt. Sed & F tertianae & quartanae febres, ex talibus fieri solēt. Hac morborum constitutio maximē quidem aestate fit, aliquibus verō etiā hyeme. Tertianae febris quum apprehenderit, si quidem videbitur tibi nō purgatus esse, quarta die pharmacum dato. Si verō pharmaco non videbitur opus habere, medicamenta in potu exhibeto, quibus febris aut transmutetur, aut deficiat. Exhibeto autem velut scriptum est in medicamentis. Et in apprehensione quidem, sorbitione & potu nutrito. Interposito verō tempore, cibis per aluum secedentibus. Apprehendit autem plerunque non ita saepe. Si verō non curetur, in quartanam transire solet, & diuturna fieri. Si verō quartana apprehenderit, si quidem impurgatus fuerit, primū caput purgato, & interpositis tribus aut quatuor diebus,

Causa horum morborum aestatis.

Tertiana.

Quartana.

A diebus, pharmacum sursum versus purgīs dato in ipsa apprehensione. Et interpositis diebus rursus aliud deorsum purgās dato in ipsa apprehensione. Si verō ex his nō sedetur, rursus interpositis diebus, multa calida lauato, & pharmaca quae descripta sunt dato, potibus autem & sorbitionibus, & reliqua diata vtendū est velut in tertiana. Apprehendit autē hāc febris plurimos multo tēpore, alios verō pauco. Et fit tum tertiana, tum quartana, à bile & pituita. Cur autem tertiana & quartana, alibi à me scriptum est. Vim porrō habēt medicamenta in his febribus, vt potis his corpus in loco sit, in cōsuetā caliditate ac frigiditate. & neq; prater naturā calefiat neque frigefiat. Dāda sunt autē velut scriptū est in medicamētario libro. Pituita alba quum tenuerit, corpus totū intumescit albo tumore. & in eadē die alia parte melius tibi videtur habere, alia deterius. Et tumor aliās in alia corporis parte maior & minor fit. Huic pharmaca danda sunt deorsum purgātia, à quibus aqua, aut pituita purgatur. Viētus autem ratio constituenda est, in cibis & potibus, ac laboribus, à quibus siccissimus ac gracilissimus euadat. Morbus autē hic fit à pituita, quum quis ex febribus diuturnis pituitosus existens, impurgatus māserit, & pituita ad carnes ipsius cōuersa fuerit. Et nihil quidē albidior est hāc pituita quā alia. Verūm corporis color albidior apparet. Sanguis enim à pituita copia aquosior fit, & nō inest similiter in ipso bonus color. Quapropter albidiores apparent, & vocatur hic morbus pituita alba. Si quidem igitur curatus fuerit inchoāte morbo, sanus fiet. Sin minus, in hydropem transit morbus, & hominē corrumpit. Quicunq; splenē habent magnū, qui quidē fuerint biliosi, hi mali coloris fiunt, & malis vlceribus scatent, & ex ore graue olent, & tenues euadūt. Et splen durus est, & semper cōsimili magnitudine. & cibi non secedunt. Qui verō pituitosi sunt, hāc & minus patiuntur, & splen aliās maior, aliās minor efficitur. His conducit si quidē impurgati fuerint, & caput & reliquum corpus purgare. Si verō purgatione non egeant, viētus ratio constituenda est, ita vt pituitosis corpus resicemus ac attenuemus, cibis & potibus, & vomitibus, & exercitiis plurimis, & deambulationibus. Et in vere sursum per veratrum purgetur. Biliosis autē conducit, vt per viētum humectantē, aluum & vesicam subducamus, & vt de

Pituita alba.

Medela quā.

Morbi huius causae.

Πιτυμα λιγνερ. tienosi quales sint.

Medela.

vena splenitide frequenter sanguinē mittant & medicamen-
tis urinam cientibus vtantur, quæ splenē mollires scripta
sunt, & vt pro anni tempore bilem purgent. Quidam verò
splenici à pharmacorum potu nihil utilitatis sentiunt, neq;
à reliqua curatione quicquam gracilior splen ipforū euadit,
sed quæ adhibentur à magnitudine morbi superantur. pro-
gressu verò tēporis, aliquibus in hydropem morbus degene-
rat, & corrumpuntur. Aliquibus autem splen suppuratur, &
vsti sani fiunt. Cum quibusdā verò consenescit durus & ma-
gnus existēs. Morbus autē fit, quum ex febris & mala cu-
ratione, bilis aut pituita, aut ambo in splenē incubuerint. Et
diuturna quidē est affectio, nō autem lethalis. Ex pharmacis
quæ splenis gratia exhibentur, alia per vesicam purgant, &
ipsum molliorē faciunt. Alia verò purgant quidem, verū
neque per vesicam quicquam, quod manifestius fiat, neque
Voluulus. vsquam alia parte. Splenē tamē molliunt. Voluulus quum
apprehenderit, venter durus fit, & nihil fecernit, & dolor in-
ferne omnem aluum tenet, & febris, & sitis. Aliquando vero
Medela. præ dolore ager etiam bilem vomit. Hunc humectare opor-
tet, & intrinsecus, & extrinsecus. Et multa calida lavare. Et
bibenda dare quæ aluum mouēt, & urinā subducunt. Et cly-
sterem adhibere, si admittat. Si verò nō admiserit clysterem,
fistulam ad vtriciuli extremitatē alligato, & insufflando mul-
tum flatum immittito. Et vbi intestinum & venter eleuata
fuerint à flatu, exempta fistula, statim infusum per clysterē
immittito. Et si susceperit, secessum emitter, & sanus euadet. ^E
Si verò nō sic susceperit infusum, moritur maximē septima
die. Talis autē morbus fit quum stercore acruatim cōbu-
sto in intestino, pituita circa hoc colligitur. Et intestinum in-
tumescit, vtpote his acruatim induratis, & neque pharma-
ca quæ supernē bibuntur suscipit, sed reuomit. Neque infusa
inferne adhibita admittit. Est autem morbus acutus & peri-
culosus. Aqua inter cutem fit plerunq; quum quis ex longo
Aqua inter cutem. morbo impurgatus multo tempore manet. Corruptuntur
enim carnes, & liquantur, & fit aqua. Fit etiā hydrops à sple-
ne, quum egrotauerit: & ab hepate, & à pituita alba, & à dy-
senteria ac lienteria. Et si quidem ex purgatione non facta
fiat hydrops, venter aqua impletur, pedes autē & suræ attol-
luntur. humeri verò & clauiculæ, & pectora & femora lique-
fiunt.

A fiunt. Hunc si à principio acceperis, priusquam aqua super-
exerescat, pharmaca bibenda dato à quibus aqua aut pituita
purgatur. Bilem verò ne moueto. Cibus autē & potus & la-
bores ac deambulationes confutito, à quibus gracilis ac sic-
cus euadat, & carnes quam robustissimæ fiant. Morbus autē
est lethalis, cum aliās, tum si venter aqua repletus fuerit.

Quum verò à splene, aut hepate, aut pituita alba, aut dy-
senteria in hydropem trāitus fit, conducit quidē per eadem
curare, effugiunt autē non valde. Nā in morbis quum alter
alteri succedit, plerunq; occidit. Quum enim corpori à præ-
senti morbo debilitato, alius morbus accesserit, præ imbecil-
litate perit, priusquam alter morbus qui posterior accessit,
definat. Aqua porro sic fit. Quum carnes à pituita, & tēpore,
B & morbo, & nō purgata immunditia, & mala curatione, ac
febris corruptæ fuerint, liquefcunt & fiunt aqua & venter
quidem non distribuit aquam in seipsum, verū in circuitu
circa ipsum consistit. Siquidē igitur à pharmacis, & alia vi-
tus ratione, ager utilitatē percipiat, & vter ipsius euacua-
tur, bene est. Sin minus, sectione facta, aquam emittito. Seca-
tur autē vel iuxta umbilicum, vel retro iuxta lumbos. Effu-
giunt autē & hinc pauci. Dysenteria quum habuerit, dolor
adest per totū ventrem, & tormē, & egerit bilem ac pituitā,
& sanguinē cōbustum. Huius vbi purgaueris, caput, phar-
maco in potu exhibito, quod sursum pituitā purgat, & aluū
laete costo elueris, reliquum corpus curato, & si quidem fe-
bre caruerit, pinguibus & dulcibus ac liquidis semper quæ
insunt, ex aluo subducito. Et multa calida partes sub umbi-
lico lauato, si dolor affuerit. Potus autē & sorbitiones ac ci-
bus exhibeto, velut scriptum est in medicamentario libro.

Morbus hic fit, vbi bilis & pituita in venas ac aluum incu-
buerint, egrotat quidē sanguis, & corruptus secedit: egrotat
autem & intestinum, & raditur ac exulceratur. Fit autē hic
morbus, & longus, & laboriosus ac lethalis. Et si quidē robus-
to adhuc corpore curetur, spes est fugæ. Si verò colliquato
iam, & ventre omnino exulcerato, nulla vitæ spes superest.
Lienteria. In lienteria, hoc est intestinorū leuitate, cibi se-
cedunt nō putrefacti, liquidi, dolor autē non adest, & corpus
attenuatur. Hunc per eadē curato, velut à dysenteria deten-
tor. Morbus autē fit, quum ex capite & superiore ventre, pi-
uita

Morbus
qui fiat.

Medela an
ceps.

Dysente-
ria.
Medela.

Morbus
hic vnde.

Lienteria.

tuita defluxus fit in ventrē inferiorē. Quod vbi cōtingit, cibi D
ab ipso frigefiunt ac humefiātur. Et secessus ipsorum nō putrefactorū velox cōtingit. Et corpus liquefcit, dum simul cibi per multum tempus in ventre nō cōcoquantur, & simul à ventre calido, præter naturam calefcit. Profluuium ventris

Profluuiū
ventris.

longum quum detinuerit, secedūt primū quidē liquida, quæ sunt ingesta: postea pituita. Et probē quidem edit, verū à multo secessu debilis ac tenuis fit. Hunc fursum versus relicato, veratro in potu dato, & capite à pituita purgato. Ventrem quoq; lacte cocto eluito. Deinde reliqua cibis ac potibus curato, à quibus venter & totū corpus rescicetur. Morbus autē ab iisdem fit, à quibus etiā intestinorum leuitas. Hi morbi, dysenteria inquit, & lienteria, ac diarrhoea siue profluuium vētris, cōsimiles sunt. Et oportet ipsos sic sanare, ita vt defluxum à capite & superiore vētre intercipias, aut auertas. Morbi enim natura hinc est. Et nemo sententiā tuam reprehendet. Fērmē autem & reliquos morbos sic considerare oportet, vnde vnicuique natura sit. Et si sic consideraueris ac deprehenderis principiū morborum, minimē aberraueris.

Malorum
obseruatio
Tenesmos.

Tenesmos vbi apprehenderit, secedit sanguis ac mucus, & dolor fit in ventre inferiore, maxime vbi ad secessum deuenit. Huic cōducit ventrē humefcare, & pinguefacere, ac tepescere. Et quæ insunt subducere, & calida lauare, excepto capite. Solet autem hic morbus plures cibos expetere, Tormina enim euacuato ventre à sanguine ac muco pertrāseuntibus, & ad intestinum allabētibus, fiunt. Quum autē insunt cibi minorē mordacitatem intestino inferunt. Et fit quidem ex iisdem à quibus & dysenteria, verū debiliior, & breuius, & nō lethalis. Quum ex vino aut à conuiuio bilis supernē ac infernē fluxus, aut diarrhoea corripuerit, diarrhoea quidem cōducit ieiunare. Et si sitim habeat, vinum dulce dare, aut vuarum passiarum dulcium retrimenta. Ad vespērā verò danda sunt, quæ etiā his qui à pharmaco purgati sunt dantur. Si verò non cesset, velis autem sedare, vomitū à cibo, aut lenticulæ decocto facito, & confestim fursum reuellitur infernus secessus, & si succo lentium aut cicerum infuso elueris, etiā sic sanē sedabitur. At verò bilis fluxui conducit, si dolor adfit, dare quæ in pharmacis scripta sunt sedantia dolorem. Vēter autem curetur, tum superior, tum inferior, per potio

Cholera.

Medela.

A potiones humefcantes, & per balnea calida corpus mollientia, capite excepto, & sic tū vomitus procliuior fit: & si liquor aliquis ingressus fuerit, ea quæ aduersantur fursum reuoluntur: tum infernus secessus magis prodit. Si verò euacuaueris, violenter vomuntur, & violentius secedunt. Ad vespērā verò dato & huic ea quæ dari solent ei qui pharmacū bibit, fiunt autē & hi dolores qui ex potationibus aut ex conuiuio oriuntur, quum cibi & potus plus solito in ventrem ingressi fuerint, & quæ extrinsecus corpus supercalefacere solent, bilem, ac pituitam mouerint. Vrina: stillicidij modi quidem multi & omnigeni sunt. Conducit autem forinsecus quidem corpus balneis calidis mollire. Intrinsecus verò humefcare

Dolores
crapulz.

Medela.

alium quidem per cibos, à quibus fluida fiat. Vesicam verò per potus, à quibus vrina quam plurimum diffunditur. Danda sunt & vriuam cientia medicamenta, quæ scripta sunt in medicamentario libro sedantia dolorem. Morbus autem fit à pituita. Et quum quidem vesica siccata fuerit, aut perfrigerata, aut euacuata, dolorem exhibet. Quum verò humida est, & plena, aut etiam diffusa, minus fit autem senioribus diuturnior hic morbus. Iunioribus autem breuior. Neutris verò lethalis. Coxendicum morbus quum fit, dolor corripit coxæ iuncturam, & summas nates, ac coxendicem. Tandem verò etiam per totū crus dolor vagatur. Huic confert quum dolor tenuerit, mollire in quacunq; tandem cruris parte dolor haferit, per balnea, & tepescantia ac fomenta. Et alium subducere. Vbi verò quieuerit dolor, pharmacum dandū est infrā purgans. Et postea bibat lac alinum coctum. Doloris autem gratia dentur quæ scripta sunt in medicamentis. Morbus hic fit, quum bilis & pituita in sanguisquam venam incubuerint, aut ex alio morbo, aut aliter quantumcunque sanguinis à pituita & bile compactum agrotarit. Hic enim per crus vagatur per sanguisquam venam: & vbiunque constiterit, ibi etiam dolor manifestus fit maxime, molestus quidem, sed non lethalis. Si verò in vnum aliquem locum incubuerit dolor, & constiterit, & medicamentis non fuerit exactus, vrito quocunque loco fuerit dolor. Vrito autem lino crudo. Articularis morbus quum tenuerit, corripit calor & dolor corporis articulos. Corripit autem acutus, & in alium atque alium articulum dolores incumbunt,

Ischias.

Curatio.

Morbus
hic vnde.

Articularis
morbus.

Medela. tum acutiores, tum molliores. Huic conducit adhibere quae parte dolor haeret, frigefactoria. Et quae insunt ex aluo subducere, per clysteres, aut glaudem subditam. Ad sorbendum verò & bibendum dato quodcumque tibi conducibile visum fuerit. Quum verò dolor intus fuerit, pharmacum infra purgans bibendum dato, & post hoc serum coctum, & asinum lac. Hic morbus à bile fit & pituita, quum commota in articulos incubuerint. Et brevis quidem fit & acutus, non autem lethalis. Solet autem iunioribus magis quam senioribus contingere. Podagra violentior est omnibus eiusmodi circa

Podagra. articulos morbis, & diuturnissimus ac ægre cedens morbus. Et est quidē hic morbus sanguinis in venulis à bile ac pituita corrupti. Quantō autem in tenuioribus fuerit venulis, & in plurima corporis necessitate constitutis, & in nervis, & ossibus multis ac densis: tantō sanē durabilior est morbus, & qui ægerrimè depelli possit. Conducunt autem & huic eadem quae morbo articulari. Et longus quidem est & hic morbus ac molestus, sed non lethalis. Si verò in digitis dolor relinquatur, venas paululum supra articuli in digito nodum inurito. Vrito autem cum lino crudo. Morbum autem regium sic curare oportet. Extrinsecus quidem corpus molliendum est balneis calidis. Aluus verò & vesica humectanda, & urinae cuncta danda, quae sunt praescripta. Si verò fortis fuerit, purgato capite, pharmacum quoddam potandum dato quod bilem deorsum purgat. Postea verò urinam cunctis utendum est. Morbus autem fit, quum bilis commota sub cutem vertitur. Quod si hæc nouerit vir idiota, non similiter in incurabiles morbos inciderit. Solent enim morbis ex paruis occasionibus magni ac diuturni fieri. Et quicumque cibi, aut potus, aut sorbitiones congruè ac consequenter se habent, & quaecumque pharmaca doloris gratia ea omnia sine periculo semper exhibentur, si iuxta praescriptum exhibueris. Quaecumque verò pharmaca purgant bilem aut pituitam, in his pericula fiunt, & culpæ medentibus imputantur. Quam maxime igitur ea vitare oportet. Atque hi quidem sunt morbi qui circa ventrem fiunt. Exceptis pectore suppuratis, & tabidis, & muliebribus morbis. Hi enim seorsim describentur.

Quæ medicamenta cautius danda.

Tubercula. Tubercula quæ enascuntur omnia, à pituita aut sanguine nascuntur, quæ sanè à vulnere, aut casu fuerint collecta. Conducit

A ducit autem horum aliqua cataplasmatibus integere, & per phar maca in potu data diffundere. Aliqua vero impositis cataplasmatibus maturare, & diffundit quidem cataplasmata, quæ quum calida sint, humectant, & non in seipsa trahunt. Maturant autem, quæ calefacientia contrahunt. Quum verò aliquod scellum fuerit, aut sua sponte ruptum, pharmaco humorem repurgare conuenit, ubi autem pus effluere desiuerit, velut vlcus sanare. Lepra, & pruritus, & scabies, & impetigines, & vitiligo, & alopecia, à pituita fiunt. Sunt autem talia turpitudine magis quam morbi. Fauus, & struma, & panis, & furunculi, & carbunculus, à pituita fiunt. Quo verò hæc depurges, pharmacis sic utendum est. Quicumque biliosi sunt,

B his dato ea à quibus bilis purgatur. Pituitosis verò, ea à quibus pituita. Atrabiliarij autem, ea à quibus atra bilis. Hydro picis ea per quæ aqua. Quaecumque verò pharmaca in potu dantur, & non purgant neque bilem, neque pituitam, ea quum in corpus ingressa fuerint, vim exhibere oportet, aut frigefacientia, aut calefacientia, aut siccantia, aut humectantia, aut contrahentia, aut diffundentia. Quæ verò somnum faciunt, ea quietem sanguini exhibere oportet. Quum ad agrotum de ueneris, interrogare oportet quæ patitur, & ex qua causâ, & quot iam diebus: & an venter secedat, & quo victu utitur, Et primum considerare, an morbus à bile aut pituita factus sit, aut utrisque. Et hoc probè nosse conuenit, quod necesse est, ut ab altero horum, aut utrisque fiat. Deinde utrum siccitate aut humiditate opus habeat. Aut aliquæ quidem partes corporis siccitate, aliquæ verò humiditate. Postea an morbum sursum purgare oportet, aut deorsum, siue per vesicam. Et an auge scit morbus aut marcescit, & an soluitur, aut in alium transit.

Vulneratos fame affligito, & ex aluo quæ insunt subducito, aut per clysterem, aut pharmaco infra purgante exhibito, & in potu dato aquam, aut acetum. Aut sorbitiones præbeto. Inflammata cataplasmatibus frigefacito. Talia verò cataplasmata sint, aut betæ coctæ in aqua, aut apium, aut oleæ folia, aut fici folia, aut rubi, aut quercus, aut mali puniceæ. Atque his coctis utendum est. Crudis verò rhamni folijs, aut viticis, aut saluæ, aut Tithymali. Aut pulegium viride, aut porrum, aut apium, aut coriandrum, aut isaridis folia imponere. Si verò nihil horum habueris, neque ullum aliud cataplasma.

Lepra, pruritus, scabies, impetigo, vitiligo, alopecia.
Fauus, struma, panis, furunculi, carbunculus.

Sanciorum curatio.

Quæ vulnus refrigerent.

Hippocratis Liber

plasma, polentam aqua aut vino subactam imposito. Tanto D autem tempore hæc cataplasmata prosunt, quāto frigidiora fuerint quā vlcus. Quum verò fuerint calidiora, aut similiter calida, nocent. Pinguia ad inflammata non conducunt, neque ad ea quæ non sunt purgata, neq; ad putrescentia. Sed ad inflammata conferunt frigida. Et ad impurgata ac putrescentia, acria faciunt, & quæ mordacitatem aliquam inducentia purgant. Vbi verò carnem producere voles, pingua

Quæ vulneri cōplendo proficiunt. Temperamentum omnium.

Quæ sorbeantur.

Quæ ventrem vrinamq; ciunt. Quæ stringunt.

Post purgationem quæ dantur.

& calida magis conducunt. Ab his enim caro pululat. Quibuscunque cibis aut potibus homines sani in victu vtuntur, ex his oportet presentibus vti ad agrotos, ita vt præpares calidos & frigidos, & humidos, & siccos. Ex frigidis quidem calidos, & calidos ex non calidis, & siccos ex non siccis, & reliquos iuxta eundem modum. Neque verò de presentibus desperare oportet, tanquam nihil possint, & absentes quarere, qui nullam vtilitatem agro asserant. Comperies autem, si rectè consideraueris, extra hos, paucos quibus ad agrum vtaris. Sorbitiones autem in morbis omnibus dato, aut ptisanam, aut milium, aut farinam, aut alicam. Et quæcunque ex his delectis ad secessum, tenuia dato, & magis percocta, & dulciora potius quā saliora aut calidiora. Quæ verò ad robur aut refocillationem, crassiora, pinguiora, & moderatè cocta. Potibus autem vtendum est, si quidem alium & vesticam subducere velis, vino dulci aut aqua mulsa. Si verò adstringere, austero, albo, tenui. Si corroborare, austero, nigro. Qui vinum bibunt citra affectionem erga ipsum, his dandi sunt potus qui præparantur, & in medicamentario libro scripti habentur. His qui medicamentum biberunt, post purgationem detur, febrientibus quidem, aut lenticula, aut milium tenue, aut ptisanæ succus. Danda est autem ptisana & milium, velut quæ leuia sint. Alica verò velut omnium robustissima. Et farina velut his robustior. Lenticula autem odorata præparetur, & modica secundo loco detur, vt quæ levis sit sorbitio, & stomacho grata sursum versus. Ammisceatur autem aut sal, aut mel, & cuminum, & oleum. Ad lenticulam verò ammisceatur pulegij herba, & parū aceti. Non febrientibus autem, panis puri medullam in iusculum interito, aut mazam & frustum piscis dato, aut ouicula tenerimæ carnem, aut volucris aut catuli coctam. Febrientibus autem etiam

De Affectionibus.

200

A etiam betam dato, aut cucurbitā, aut blitum. Et post cibum bibant vinum vinosum, vetus, album quā aquosissimum.

Quibus lauare non conducit, vngantur vino & oleo calido, & alternis extergeantur. Quum alium debilis, à cibis humectare volueris, mazam dato & obsonia. Et marinorū quidem piscium frustra cocta cum intrito, carnes autem ouicula tenerimæ, aut hœdi, aut catuli, aut volucris coctas. Et betā, aut blitum, aut rumicem, aut cucurbitam, si tempus tulerit. Ex oleribus verò apium, & anethum ac ocimum, & vinum mellei coloris, vetus, album item ac aquosum. Quum verò

Quæ siccant.

siccare volueris corpus, panem dato, & obsonia assa, & sicca, & hæc omnia calidiora, & carniū partes carnosas: pisces, petrosos, olera, rutam, aut thymum, aut origanum. Vinum verò nigrum austerum. Præparentur autem obsonia cum sale & cumino. Aliis verò condimentis parcissimè vtendum est.

Quum autem ex morbo refocillare volueris, alia quidem eadem dato, quæ exhibes quum ventrem humectas. Verū pro lactentibus carnes fortiores, & pro catulis, volucrum, ac leporinas, & ex his aliquas assatas, tum de carniibus, tum de piscibus, & quā optimè præparatas. Quibuscunque morbis siccitas conducit, his semel in die cibum exhibere expedit, & cibos ac potus pauciores dare, quā vt repleantur, & hos laboribus ac deambulatione perficere, & quā minimū dormire. Quibuscunque verò humiditas conducit, his expedit in ediam non ferre, & cibi ac potus non indigos esse, neque laborare, & dormire quantum voluerint. Quoscunque cibos, aut obsonia, aut potus agroti concupiscunt, exhibeto, si non corpori damnum inde accessurū est. Quum aut cibos aut potus augere inceperis aut detrachere, paulatim & additiones, & detractiones facere oportet. Quicunque cibos sufficientes perficere possint, his sorbitiones ne dederis. Excludunt enim cibum. Qui verò non possunt, his dato. Si verò quid dare volueris refectiois gratia, alicam dato, & ptisanam triticeam. Hæ enim sorbitiones sunt fortiores. Den-

MOVERITIA.

Quicquid languēs peccant dato.

Sorbitiones validæ.

Medicamenta casu reperiata.

Pharmaca quæ potantur, & quæ ad vulnera adhibentur, discere oportet: omnibus enim hoc expositum ac procliue est. Non enim ex intelligentia homines hæc reperiunt, sed potius ex fortuna. Neque artifices magis quā idiotæ. Quæcunque verò in arte medica intelligentia reperi-

discunt

Hippocratis Liber

discuntur & reperiuntur, aut de cibis aut de medicamentis: D ea ab his qui discere possunt quæ in arte sunt, discere oportet, si quid discere velis. Post forbitiones cibum debilibus dato, & vinum vinosum insuper bibendum. Ante cibos vero & potus aut forbitiones, & postea, & cibum & potum quicumque tandem tibi videbitur debilibus exhibeto, ita ut & corpus & animam inspicias. Sic enim maximè profueris.

Qui vis eorū quæ porriguntur cognoscitur.

Quam facultatem singuli cibi habeant, coniectare oportet, ex his qui vim manifestam faciunt. Quicumque flatum, aut morsum, aut repletionem, aut ructum faciunt, aut tormen, aut secedunt, aut non secedunt: hi manifesti sunt quod hæc operantur, & ex his etiam alios considerare oportet. Habent enim singula edulia, & quo profunt, & quo lædunt. Verū alia manifestissimè operantur quæ operantur, alia vero obscurius. Cibi & obsonia præparentur ac exhibeantur debilibus, à quibus neque flatum fit, neque ructus acidus, neque tormen: & quæ neque valde per aluum secedunt, neque valde reliccantur. Hæc autem sic fiunt. Quæcunque quidem venter superat & corpus ipsa suscipit, ea neque flatum exhibent, neque tormen. Si verò venter non superarit, ab his & flatum, & tormen, & alia huiusmodi fiunt. Leuissima sunt cibaria, & potus ac obsonia, quæ moderata in corpus ingesta, aut paulo amplius supra modum, neque repletionem exhibent, neque tormen, neque flatum, neque aliud quiddam eiusmodi, & celerimè concoquuntur, & concocta secedunt, & per omnem diem in ventrem ingesta, minimè molesta sunt, etiam si diu

Leuia quæ.

Graui.

Sanitati conducen-
tia.
Robur facientes.

antea fuerint ingesta. Graui autem sunt, quæ moderata exhibita, aut infra modum, repletionem & dolorem exhibent, & quæ neque dari, neque edi, neque bibi possunt, ut non dolorem exhibeant. Et si quis ipsa per tempus rursus bibat aut edat, etiam sic dolor exhibent, & non pro ratione secedunt. Ad sanitatem optima sunt, quæ modicè ingesta, sufficiunt, ut & famis & sitis sint mediæ. Et plurimo tempore corpus ipsa suscipit, & pro ratione secedunt. Ad robur autem optima sunt, quæ carnem plurimam ac densissimam producant, & sanguinem crassè faciunt, & pro ingestorum ratione secedunt, & corpus plurimo tempore ipsa suscipit. Pingui, & caseosa, & mellita, & ex sesamo parata, ructum acidum maximè faciunt, & bilis fluxum supernè ac infernè, & tormen, & flatum,

De Affectionibus.

201

A flatum, & repletionem. Hoc ipsum etiam cōtingit, cum quis plura edierit aut biberit, quàm venter concoquere potest.

Debilibus siquidem pro morbi ac corporis ratione dederis, quæcunque tandem dederis, consumit hæc corpus, & neque indigum est, neque repletum. Si verò aberraris à temporis occasione, detrimentum in vtraque sequitur. Quæcunque cibaria aut potus, aut obsonia corpus suscipit, ab his maximè neque tormen fit, neque flatum, neque ructus acidus. Quum enim in ventrem ingesta fuerint, corpus ab ipsis trahit quod ipsi commodum est. Et necesse est iam quod restat debilius esse, quàm ut tormen, aut flatum, aut aliud quid huiusmodi in ventre faciat. Vina dulcia, & austera, & mellei coloris

Cibaria potulæque, conferentia, & contraria.

Vina.

B vetusta, ventrem subducunt, maximèque vrinam cient ac nutriunt, & neque flatum exhibent, neque tormen, neque repletionem. Carnes percoctæ & exassatæ, vtraque debiles sunt ad robur augendum. Ad secessum verò percoctæ commodæ sunt. Assatæ verò magis lissunt. Quæ verò moderatam habent & cocturam, & assaturam, hæc & ad robur, & ad secessum moderatè se habent. At verò crudiores ad robur quidem commodæ sunt, sed non ad secessum. Ex cibis ac potibus qui commodissimi sunt corpori ac maximè sufficere, & ad alimentum, & ad sanitatem, & ex his ipsis etiam, ubi quis ipsis non in tempore utatur, aut pluribus quàm tempestiuum est, & morbi, & ex morbis mortes fiunt. Reliqui verò cibi ac potus, qui talem vim non habent, parum utilitatis afferunt, etiam si quis semper ipsis in tempore utatur: parum autem etiam lædunt. In vtraque enim partem debiles sunt, ut & boni aliquid faciant, & mali. Sunt autem cibi & potus qui hanc vim habent hi, panis, maza, carnes, pisces, vinum, & ex his alij magis, alij minus. Quicumque ex sicco victu viuunt, his non cum cibo potus detur, sed post cibum, multo tempore interposito.

Siccus nutritus.

Et sic quidem siccus humor à siccis cibis ortus, corpus siccatur. Si verò quis simul cum cibo bibat, cibum humidior factus, corpus humidius facit. Panis calidus, & carnes calidæ, ipsæ per se comestæ, siccant. Si verò cum liquore dederis, aut statim a cibo potum præbueris, non siccant. Panis purus ex farinis, ad robur ac refectionem commodior est, quàm qui non est ex tenuibus farinis paratus, & recentior utilior est quàm vetus, & ex farinis recentibus melior quàm veteribus. Polenta ex

Polenta.

C ordeo

Caro quæ
 terrissima.
 Grauis.

Pisces.

Balneum.

Holera

Allia.

252

Apium

Coriādrū

Ocimum.
Rorism.

Malum p

ת(עמ).
 101

Cibaria.

Brassica.

Vinum.

Oleum.

Mcl.

Cibariorū

varietas.

C 2

Frunk

Frumentum Frumentum & vinum, differunt quidem & ipsa inter seipsa **D**
vinum. ex natura, tum robore & debilitate, tum leuitate ac grauitate. Di-
 fert etiam locus à loco, ex quo illa fuerint. Est enim
 alius aquosus, alius aquarum inops, & apricus, & vmbrosus, &
 bonus, & malus. Quare omnia hæc ad hoc conferunt, vt sin-
 guli cibi aut fortiores sint, aut debiliores. Quicunque sanè
 panem comedere soliti fuerunt, his dandus est & in morbis.
Quà plus Quum quis cibos aut potus plures solito acceperit, si non
iusto com- solito more perfecerit, optimus est vt statim reuomat. Po-
ditur quid ma & fructus arborei, tum mollis, tum duri corticis, propterea
agendum. post cibum molestiora sunt, & sano, & debili, quia corpus eius
 qui cibum sumpsit, solum ab ipsis humores trahit. Si verò ie-
 iunans quis edat, plures. Quicunque cibi aut statum, aut æ-
Cibaria cum statum, aut morbum, aut repletionem, aut tormen faciunt, à ta-
vexat, quid libus liberat vinum meracum insuper potatū. Corpus enim
agas. à vino calefactum, per calorem amouet ea quæ insunt à ci-
Ventris di- his & potibus ac similibus. Venter aliquando perturbatur,
uersitas. aliquando astitit, aliquando etiam pro ratione secedit. Cur
 autem hæc sic se habent? primum quidem venter quum hu-
 midior fuerit, & quum siccior, susceptum cibum corrumpit.
 Deinde quum mutatio facta fuerit, siue ex frigore ad calidi-
 tatem, siue ex caliditate ad frigiditatem, itidem corrumpit.
 Quare necesse est ventrem, ab istis cibis ac potibus propter
 hæc ipsa, & molliorem fieri, & duriores, Cibaria & potus &
 obsonia, excepto pane, & maza, & carnibus, & piscibus, & vi-
 no, & aqua, reliqua omnia tenues ac debiles utilitates exhi-
 bent, ad augmentum, & ad robur, & ad sanitatem. Tenuia
 item ac debilia mala ab ipsis fiunt. Quoscunque agrotos, fe-
 bres non continenter detinent, sed intermittentes corripiunt,
 his cibi dandi sunt post apprehensionem, ita vt coniecturam
 facias, ne febris à recens accepto cibo irruat, sed cibis iam co-
 coctis. Vinum & mel optima iudicata sunt in hominibus, si
 iuxta naturam & sanis, & debilibus cum temporis opportu-
 nitate ac mediocritate exhibeantur. Et bona quidem sunt ip-
 sa per seipsa, bona verò etiam permixta, & tum alia, tum quæ-
 cunque memorabilem utilitatem habent. Quæcunque sanis
 commoda sunt, ea etiam agrotis exhibita fortiora sunt. Et
 oportet detractis ipsis vigorem ea dare, alioqui non feret
 ipsa corpus, sed magis lædunt, quam prosunt.

HIPP

HIPPOCRATIS

COI LIBER DE INTER-
 NIS AFFECTIONI-
 BVS, IANO CORNA-
 RIO MEDICO PHY-
 SICO INTER-
 PRETE.

S I PULMONIS arteria fuerit exulcerata, Pulmonis
 aut aliqua tenuis venula ex his quæ in pul-
 monem dependent, rupta fuerit, aut aliqua
 fistula ex his quæ per pulmonem distenta
 sunt, & alia in aliam distracta fuerit, & san-
 guine fuerint impleta: distrahuntur sanè ac
 rumpuntur ob has maxime causas, propter laborem, propter
 cursum, ob casus, ob plagas, ob vomitus violentos, ob
 febres. Hæc igitur paritur. Primum quidem tussis sicca obri-
 net. Deinde paulo post expuit saliuam suberuentam, aliquan-
 do autem puram. Et si quidem hic breui à morbo liberetur,
 satis est: Si verò non, temporis progressu sanguis amplior pro-
 dit, aliquando purus, & aliquando etiam subputridus. Saepè
 verò etiam fauces non animaduertentibus sanguine imple-
 ntur. Postea sanguinis grumos paulatim & frequenter emer-
 gentes reiciunt. Aliquando verò etiam graueolentia ab ip-
 sis contingit, & fauces aliquando spuma quadam replentur.
 Et rigor ac febris apprehendit, circa initia quidem morbi,
 vehementer. In progressu autem debilius, & alias atque alias
 corripit, & dolor quandoque in pectoribus insitit, & in dor-
 so, & in lateribus. Et ubi sanguine spuere desierit, saliuam mol-
 tam liquidam expuit, quandoque verò etiam viscosam. Atque
 hæc quidem sic patitur donec quatuordecim dies preterierint.
 Post hos verò si non lesuerit morbus, squamas ab arteria tuf-
 fiendo auellit, quales à pustulis decedunt, & dolor incidit in
 pectus, & in dorsum, & in latus, & præcordia cõtingens velut
 vlcus dolet. Huic cõducit vt quàm maxime quiete intus ha-
 beat, si morbus sic se habuerit. Si enim quid laborarit, & do-
 Curatio.

C 3 lor

lor acutior. & tussis magis quā prius premit. & rigor ac febris magis occupat. Et si sternutauerit, dolor acutus irruit. Dolet autē & in lecto, quū se circūuerit. Huic cibos quidem eosdē, quos & pectore suppurato exhibere oportet, verū hos nō multos. Ex obsoniis autē his vtatur. De piscibus quidem, squatina, aut pagro, aut galteo magno albo, aut aliis similibus, omnibus cū rhoe & origano cōditis. Carnē autē edat galili assatā, sine sale. aut caprā coctam. & vino austero vetustissimo ac iucundissimo nigro vtatur. Deambulationib. autē moderatis. Verū tamē hęc fiant febre nō tenente. Si verō febris tenuerit, sorbitione farinā aut milij vtatur. Si verō cibos assumat, paucos assumat, & obsonia per aluum secedētia. Et si pharimaco tibi vtēdū esse videbitur, cnidio cocco, aut tithymali de ipsum subpurgato. Et post purgationē, farinā coctā pinguis heminā absorbēdā dato. Deinde quā maximē reficito, vt quā minimū tenuis sit. Ad huiusmodi enim morbi nō cōducit tenuē esse. Deambulationes etiā primū paucas faciat, vt ne lassitudo succedat. Fomentū verō aliās atq; aliās adhibeatur. Et qua die fomentū adhibetur, sine cibo sit excepta farina cocta, cuius heminā absorbeat. Aquā autē bibat. Postera die minus quā solitus fuit edat, & bibat vinū nigrū, iucundū, austerū modicū. De cetero verō bis aut ter in die cibi dētur. Sic autē huic paulatim dato, donec ventrē cōfirmaueris. Nā ex febris & inedia, si os quidē appetiuerit, venter autē suscipere noluerit, vbi acuatim suscepit, inflāmur. Quare paulatim dare oportet. Si verō acuatim dederis, & parū laborarit, deambulationibus vter nō perfrigeratur, nimirū cibis quiete cōpactis. Quare etiam febris succedere solet, & hūc quidē minus, & state verō periculū est ne delinquat. Hūc quā maximē reficere oportet, quo quā crassissimus fiat. & deambulationib. moderatis vtatur, & min⁹ solito luctetur, & parū laboret primū, deinde ampli⁹, nūquā aut multū. hęc si fecerit, celerimē san⁹ erit. Si verō tenuis fiat propter latorem, remittat ad quietē agat. Hic vbi sanus fuerit, neq; ad vetū celeriter curret, neq; equū, neq; currū cōscēdat. Viter etiā vociferationē, & iracundiā. Periculū est enim ne morbo reuertatē. Quare hęc oīa vitare oportet. Si verō cibū auferetur, eruū torreto, & cortice depurgato, deinde per tridū in aqua macerato, lingulis aut dicibus aquā diffundito, & alia affundito. Postea

Medela
qua.

Quæ cauenda.

A Postea quarta die excolato ac resiccato, deinde tenuissimē molitum cribrato. Et lini semen totum tundito ac terito. Et sesamum totum tundito ac terito. Et polentā nō salisam, puram, tenuis accipito. Et erui quidē ac polētā, amborū æqualis sit mēsurā, sesami verō tertia pars, lini verō dimidia vnius partis. Hęc in lacte caprino cocta quā liquidissimē absorbeat. Postea verō in prandium ipsi dentur cibi puri, & obsonia fortiora. Vinū autē idem bibat. Dato autē ipsi & centauree radices, ad has rupturas faciētes, in vinū ipsas deradens. dato item dracontij radices in vinum derasas. Sed & tussis gratia, dracontij derafum in melle delingendum dato. Et si decoctum in lacte assueuerit se sorbere nō posse, lac bubulum quā plurimū bibat, tertia parte aquæ mulsæ ammixta. Atque sic celerimē sanus erit. Morbus autem curatione multa opus habet. Est enim difficilis. Si enim curatus & sanus factus nō seipsum custodierit, plerisq; reuertens morbus interitus causa fit. hic si quidē ab hac curatione sanatus fuerit, satis est. Sin minus, ipsum lacte crassefactum, & in pectore, & in dorso vrito. Si enim successerit vltio, fugæ morbi spes est. Si verō arteria conuulsa fuerit, aut aliqua vena ex his quæ ad pulmonē tendunt, hęc patitur. Ab initio quidem morbi, tussis acuta obtinet, & rigor, & febris, & saluam expuit multā, albam & spumofam, aliquādo verō subcruentā, & dolor caput ac collum detinet. hic morbus fortior est priorē, & vsq; ad decem primos dies talia patitur. Postea pleriq; vndecima die pus crassum violenter expuunt. Decima quarta verō die puriora expuit, si euasurus est, & dolore minus vexatur, & breui sanus fit. Si verō morbus diuturnus futurus est, tunc & pus multo amplius expuit, & reliquus dolor multo amplior in corpore inest. Calores autem debiliores habent quā prius. Hunc si à principio acceperis, infra subpurgato scammoni succo, si nō febricitarit. Post purgationem autē accipiat ea quæ prius, & alia eadē assumat, quieto quā maximē corpore & molliter cubet. & hęc quidem ab initio faciat vsq; ad decem dies. Si verō pectore suppuratus fiat, eadem quæ etiā prius faciat. Si verō sanus fiat, ab his cibis ac potibus abstinere oportet, ab acidis, & acerbis, & salis, & pinguib. A labore itē ac iisdem à quibus prior abstineat. Hęc si fecerit, celerimē à morbo liberabitur. Si verō

Sorbitione
qua.

Curatio.

Arteriz laceratio.

Medela.

C 4 quæ

Pulmonis
morbus vn
de fiat.

Medela.

Pus seca-
zione vstio-
neve educi
tur.

quid horum non fecerit, rursus reuerso morbo periclitabi-
tur, & morbus peior erit. Nā multi rupto pulmone vitā de-
gunt, donec moriantur. Hunc si nō statim quis curet, recidi-
uante morbo postea non habueris quo prodesse possis, nisi
hæc feceris. Lacte bubulo crassefactum, in pectore & dorso
vrito. Si enim vstio successerit, proderis. Morbus autem hic
ex iisdem delictis fit, ex quibus etiā prior. Pneumonis siue
pulmonia, ab his maximè fit. Quum pulmosanguinem in
seipsum traxerit, aut pituitā salām, & non rursus dimiserit,
sed in ipso coacta ac compacta fuerint: ab his tubercula fieri
solent in pulmone & suppurari. Hic autem hæc patitur. Ab
initio & per totum morbum rursus acuta sicca obtinet. Et ri-
gor, & febris, & dolor in pectoribus & in dorso incumbit.
Aliquando etiā in latere, & erecta ceruice spiratio vehemens
incidit. hic vsque ad quatuordecim dies talia patitur. Sape
verò etiam plures. Deinde erumpit pus, & multū expuit. Sape
verò etiam velut araneorum tunicas expuit. Sape etiam
suberuentum. Et si quidē depurgatus fuerit & breui gracilis
factus pulmo, interitum effugit. Si verò non adhæret, & per
annum morbus tenet, & tranſmutatur, vt aliās alia æger pa-
tiatur, huic in principio antequam pus erumpat, hæc adhi-
bere oportet. Quum febris remiserit, multa calida lauetur.
& sorbitionibus multis vtatur. Ptsanæ succum coctū, mel-
le ad coctum affuso, sorbeat. Et vinum bibat dulce album,
aut aquam mulsam coctam. Quum verò pus expuere ince-
perit, eadē bibat, quæ prior suppuratus, & cibis ac potibus, &
obsoniis iisdem vtatur, abstinens ab acidis, & acribus, & sal-
sis, ac pinguibus. Et à venere ac ebrietatibus, nisi morbo
commodum fuerit. Ex coloris autē inspectione astimādum
est, qualibus opus habere videatur. Reliqua verò eadē fa-
ciat. Bibat etiā lac bubulum, ac caprinum pro tēpore. prius
autem subpurgetur lacte asinino cocto. Bibat etiā equinum
lac excolatum quoti die manē, poculi tres heminas continen-
tis mensura, si facere poterit. Si quidē igitur sic curatus me-
lius habebit, satis est. & si non erupit pus in pectus, ipse se-
ipsum curet, quietē quā maximè corpori exhibens, & qua
comoda sunt sibi ipsi exhibēs. Si verò erumpat pus in pectus,
qua parte tibi significationem de se præbere videbitur, illic
maximè sectione aut vstione facta, pus emittito modicum
primū.

A primū. Reliqua verò eadem facito, quæ & in priore suppu-
rato facto descripta sunt. Si in pulmone varix fiat, tussis sicca
corripit, & rigor, & febris in principio quidem morbi valde
vehementer, habet etiam erecta ceruice spiratio, & dolor in
capite consistit. Et supercilia impendere videntur, & tumor
in faciem descendit, & in pectus, & in pedes. Sape verò etiam
in capite innititur, & præ dolore vbi is vexat, respicere non
potest, & corpus subpallidum est, & venæ per ipsum tendunt
flammæ, aut nigræ. Huic quum sic habuerit, & dolor ma-
ximè premit, primū sanguis detrahatur. Deinde multa ca-
lida lauato. Et vbi situs habuerit, Cyceonem in vino nigro
austero quā iucundissimo, æquali mēſura aquæ mixtum,
bibendum dato. Frigidum autem maximè bibere oportet.
Sorbitionibus autē vtatur ptsanæ succo cocto, melle bono
affuso. Hæc exhibere oportet in primis quatuordecim die-
bus. Si verò diutius morbus teneat, & dolor amplior fuerit
in corpore, & impotentia aderit, huic sic habenti eadē exhi-
beto, quæ ei qui pulmonem suppuratū habet, vbi quatuorde-
cim dies præterierint. Hic morbus fit à labore, & atra bile.

Quum venæ cavae per pulmonem tendentes, sanguine aut
atra bile impletae fuerint, venulae aliae in alias rumpuntur, fa-
ciuntque in angustiis sunt conclusæ, & exitum non habeant: &
dolorem exhibent ac flatum in pulmone. Hic morbus diffi-
lis est, & multa curatione opus habet. Alioqui ægrum nō re-
linquit, & plerumque in multis simul commoritur. Si inflam-
matio in pulmone fiat, fit autē maximè à vinolentia, & gu-
lositate, piscium capitonum, & anguillarū. Hi enim pingue-
dinem habent naturā hominis infestissimam. Iam verò etiā
factus est morbus à pituita, vbi sanguini mixta in pulmo-
nem influxerit. Accidit etiā ex carnis esu, & ex aquæ muta-
tione. Hæc igitur æger patitur. Tussit fortiter, & saliuam ex-
puit liquidā ac multam. Sape etiā crassam & albam, velut
à raucedine. Et dolor premit acutus in pectora, & dorsum, &
laterum mollitudinem ac latera. Et acidum eructat. Et ex
pectoribus ac pulmonibus, velut venter marmurat. Et vo-
mit pituitam acidam. & si id quod vomuit in terram effun-
das, radit terram velut aceto infuso, & dentes stupeſcunt,
& rigor ac febris, & sitis fortis detinet, & si quid pingue vo-
luerit edere, exugitur ad viscera, & vomitum inducit.

C 5

Et

morbi caus
sa.
Pulmonis
inflamma-
tio.

autem E

Pulmonis
erysipelas.

256

Medcia.

Curatio.

Pectoris
scapulae
rūmve
scissura.

Tuberculi
lateris.

၁၆၁၁

ad mammam, & ad clavicula, & ad scapulas, dolor impetum
 Curatio. facit. Hic quum sic habuerit, in primis decē diebus forbitio-
 nibus vtatur, pifanae succo cocto melle atfuso, quū forbitio
 cocta fuerit. Vino autem vtatur albo, dulci, aut austero, & a-
 quoso. Et vt vinū sapē sorbeat, ac expuat iubeto. Et à somno
 impedito, donec vndecim dies præterierint. Post hos dies ci-
 bis paucissimis vtatur, carnibus catulinis aut galli cahdis.
 Oportet autē ipsas probe cum iusculo præparare, & iusculū
 absorbeat. Et sorbitionibus prius quā cibo vtatur, & ne si-
 tiat, donec latus suppuratum fiat. Suppuratur autē maximē
 in quadraginta diebus, aut paulo prius. Hoc autē cognosces

Puris emis-
 sio.

vbi suppuratum fiat latus. Pus enim non expuit, neque reuo-
 mit. Hunc quum sic habuerit, vbiunque tumor significatio-
 nem de se præbuerit, secato aut vrito. Et postea pus paulatim
 emittito. Et postquam exhauseris, linamentū crudi lini im-
 mittito & hoc posttridie rursus exempto, paulatim pus exhau-
 rito. Deinde rursus linamentum indito, & rursus tertia die, &
 aliis deinceps, bis per diem exaurito, donec resiccatum fue-
 rit. Dato autem & cibos & obsonia, si admiserit. Et bibat mo-
 dicum non multum, siue vinum, siue aquam. Edat etiam ori-
 ganam tenellam plurimam melle tinctā. Si verò tenellam
 non habeat, siccam tritam & melli ammixtam plurimā ex-
 hibeto. Et neq; frigeat, & balneis lauet, & molliter cubet. Et
 sic hunc morbū curans, celeritū sanum feceris. Quum au-
 tem sanus euaserit, vitet frigus, calorem, solem. Et deambu-
 lationibus modicis vtatur post cibum, vt ne lassitudo corpus

Tabis tres
 species.

corripit. Hæc faciens sanus erit. Ex his morbis quoscunq;
 vsseris, statim post vssionem, porrum multum tritum super
 vsturas imponito, & per diem vnam finito. Tres sunt tabis
 species. Prima quidem sit à pituita. Quum enim caput pitui-
 ta impletum agrotarit, & calor accesserit, pituita in capite
 computrescit, vt quæ moueri non potest vt decedat. Postea
 quum crasse facta fuerint & putrefacta ac superexpleta ve-
 nula, fluxio in pulmonē fit. Et pulmo vbi suscepit, statim
 agrotat, vt qui à pituita mordetur quæ salsa est ac putrida.

Hæc igitur æger patitur, febris debilis inuadere incipit, &
 rigor, & dolet pectora ac dorsum. Aliquando etiā tussis præ-
 mit acuta, & expuit saliuam, multam & liquidam ac salam.
 Et hæc quidē in principio morbi patitur. In progressu verò
 corpus

A corpus attenuatur, cruribus exceptis, hæc enim intumescit,
 & pedes & vngues cōtrahuntur, ex humeris autem tenuis &
 debilis est, & fauces velut lanugine implentur, & velut per
 arundinem sibilat: & fortiter sinit per totū morbum: & mul-
 ta impotentia corpus habet. Hic quum sic habuerit, in anno
 corruptus malē perit. Verū studiū quā maximē adhibe-
 re oportet, ac rescire. Et primū quidem veratrū bibendum
 dare, infra autem subpurgare epithymo, aut peplo, aut gra-
 no cnidio, aut tithimalide. Hæc quater in anno dare oportet,
 sursum bis, deorsum bis. Dandum est & lac asininū coctum
 ad subpurgationē, aut bubulum, aut caprinum. Bibat etiam
 crudum lac bubulum, tertia aque mulsæ parte ammixta, per
 quinque & quadraginta dies, ammixto etiā origano. Caput
 autem ipsius prius purgetur, pharmaco ad nares appposito. Ci-
 baria autem & obsonia dentur, neque pingua, neque nido-
 rosa, neque valde acra. Hæc autem morbum obseruando fa-
 cere oportet, & deambulationibus ad cibos vti, obseruando
 ne frigeat. Hyeme verò iuxta ignem habitatione faciat.
 Vinum autē bibat austerum, nigrū, quā vetustissimum ac
 iucundissimum, verū modicū. Et si tibi visum fuerit, ante
 pharmacū fomērum adhibeto, & sic pharmacū dato. Si verò
 dare nolueris, facto fomento, vomitum ex cibis facere cogi-
 to, velut prius scriptum est. Huic si commodæ fuerint, deam-
 bulationibus vtatur. Si verò non conducant, corpore quā
 maximē quiescat. Hic hoc modo tractatus, facillimē in mor-
 bo deget. Est autem morbus lethalis, & pauci hunc effu-
 giunt. Secunda tabes fit à labore. Eadem autem æger pati-
 tur quæ & prior. Morbus autem hic magis priore quiescit, &
 æstate remittit. Saluam verò expuit crassiore priore, & tus-
 sis premit maximē senes, & dolor fortior est in pectoribus, &
 velut lapis incumbere ipsis videtur. Dolet etiam dorsum. Et
 color ipsius limpidus existit, & si quid laborarit, flarus & an-
 belatio oboritur. Hic ex hoc morbo in tribus annis maximē
 moritur. Curare autem oportet iisdem, quibus etiā priorem.

Hic morbus multis adhæret vsque ad tres annos, sed mo-
 riuntur. Estq; morbus grauis. Tertia tabes. Ab hac hæc pa-
 tiuntur. Medulla ipsius spinalis sanguine plena fit. Tabescit au-
 tem similiter & à cauis venis. Hæ verò pituita hydropifor-
 mi, & bile replentur. Patitur autem eadem, ab vtris tandem
 tabescat.

Medela
 qua.

Tabes se-
 cunda.

Tabes ter-
 tia.

tabescat. Et homo statim niger fit ac subhumidus. Et partes
sub oculis pallidæ fiunt. Et venæ in corpore pallidæ distentæ
sunt, quædā verò valde rubicundæ. Maxime autē manifestæ
sunt, quæ sunt sub alis. Et sputa pallida, quæ ubi ipsum inua-
serint, suffocant: & tussire volens aliquando non potest. Quan-
doque autem præ suffocatione & tussendi cupiditate, bilem
aceruatim vomit, aliquando verò pituitam. Sæpe verò etiam
cibos quæ comederit. Et ubi reuomit, leuior sibi esse vide-
tur. Deinde modico tempore interpolito, in iisdem doloribus
iacet. Hic etiam acutius loquitur quàm quum sanus esset. Et
rigor ac febris interquiescens, rursus sudorosa corripit. Hic
ubi sic habuerit, cibis & forbitionibus, & potibus ac pharma-
cis, & reliquis omnibus curato, velut priores. Morbus autem
durat maxime annos nouē. Postea durat dum corrumpitur,
pauci verò ex ipso eifugiunt. Grauis enim est morbus. Si ve-
rò volēs, sic ipsum curato. Primum fomentū adhibeto, & ubi
fomentū adhibueris, post die aquæ multæ dimidium con-
gium ipsi bibendum dato modico aceto affuso, & hæc circa
respirationē bibere iubeto. Deinde stragulis ipsum ad mul-
tam ac quàm longissimū tempus cōtegit. Si verò non susti-
neat, & euomere velit, vomat. Si verò vomitus non sequatur,
tempore iam aliquo interpolito, aquæ tepidæ poculo magno
superingesto vomat, irritatione per pennā facta. Quum ve-
rò euomuerit, vt bene habeat, quiete agat per hūc diem. Vbi
autem cœnæ tempus fuerit, cœnet niazam modicā, & obso-
nium habeat, salsamentū & porrum. Hæc autem quàm pluri-
ma edat. Vinum verò bibat dulcē. Reliquo tēpore per totam
diē, exordio manē facto, multa calida lauetur, & post balneū
cauere oportet, vt ne frigescat, sed decubens plurimo tēpore
dormiat. Quum autē à somno surrexerit, viginti stadia mi-
nimum circumeat illa die. In aliis autem diebus alia quin-
que stadia prioribus addens vadat, singulis diebus additione fa-
cta, donec ad centum stadia perueniat. Ventrem verò quoti-
die subpurpare oportet succis betæ, & à brasiica, ita vt veran-
que seorsum coquas, & de vtraque congiū excoles. Deinde
adipis à rhenibus detracti minæ quadrantē ammiscas ac si-
mul coquas, in vtrisque succis diuissim facta coctura. Quum
autē bibere voluerit, ad brasiicæ quidem succū, salem adici-
to. Ad betæ verò succum, mel affundito. Licet autem seorsum
vtrunque

Curatio.

A vtrunque bibere: Aut melle in alterum poculum affuso bibat;
in alterū verò immisso sale. Ebibere autem oportet totū suc-
cum, & hæc facere per triginta dies. Secundo verò melle edat
panē, & carnes pingues suillas coctas, aliud verò nihil. Vinū
autem bibat albū, austerum, & iter faciat, non minus stadio-
rum triginta ante cœnam. Post cœnam verò decem, & ne fri-
geat, sed cōtegitur. Hæc si fecerit, leuius morbū feret. Tertio
autem mense cyceonem floridum bibat, apij radices, & ane-
thum, & rutam, & mentam, & coriandrū, & papauer tenerū,
& ocimum, & lentē, & mali punici dulcis & vinoli succum.
Oportet autem dulcis duplam mensuram esse, ita vt vtriusque
succū simul sit hemina dimidiū, & vini nigri iucundi austeri
hemina dimidiū, & aquæ hemina dimidiū. Postea flores tri-
ti in hoc diluantur permixto, & in poculum infundantur. Et
postea strinxerint acetabulum adiciatur, & polentæ tantun-
dem, & cæsei veteris capriui rati tantundem, & hæc permixta
ebibat. Deinde modico tēpore interpolito prandeat panem,
& obsoniū habeat, frustū torpedinis aut squatina, aut galei,
aut raiæ. Et carnes suillas edat coctas & crassefaciat seipsum,
quiete quàm maxime agens. Et decimo quoque die fomentū
sibi ipsi leuiter adhibeat. Quarto autem mense, quinto quoque
die leuiter fomento vtatur. Et edat obsonium plurimū. Sint
autē obsonia, cæselis, & carnes ouille coctæ pauca. Et iter fa-
ciat per stadia, velut antea dictū est. Et prima quarti mensis
die, initio à decem stadiis facto eat, & quoti die addat, donec
Octuaginta stadia fiat, & deambulet in die stadia octuaginta.
Ante cœnā, triginta. Post cœnam, viginti. Mane triginta. Re-
liquo verò tēpore victu vtatur, mazam & panē vtraque edens.
Et obsoniū habeat, chartilaginea. Sed & carnes omnes edat,
exceptis bubulis ac porcinis. A piscibus autem is abstineat, à
mugile, anguilla, & melanuro. Edat autem torpedinē, squa-
tinam, raiam, galeū, pastinacā, & ranas. Ex aliis nihil. Si verò
videatur innoxius esse, etiam cyceonē bibat. Postquam autē
dormire voluerit, bibat de vino nigro, iucundo, veteri, pocu-
lum duarū heminarum. Et per diem eodē vino vtatur inter-
cium. Et in die iter faciat per stadia centum quinquaginta.
Ante cœnā nonaginta. Post cœnā, viginti. Mane, quadragin-
ta. Hic non modo curatus, in anno sanus euadit. Reliccatur
medulla spinalis maxime, quæ venulæ ad medullam tenden-
tibus.

Secundi mensis
curatio.

Tertij.

Quarti.

Medulla
spinæ cur-
at.

et

Hippocratis Liber

res fuerint obturata, itémq; ex cerebro accessus. Propter corporis autem afflictionem hæc patitur, & agrotat. Resiccatur etiam à venere. Hæc igitur patitur. Dolor acutus incidit ipsi in caput, & in collum, & in lumbos, & in lumborum musculos, & in articulos crurum, ut aliquando flectere non possit. Et stercus non secedit, sed sistitur. Et urina difficultate vexatur. Hic in principio quidē morbi quietius degit. Quāto autem magis tēpus morbo prolongatur, tanto magis omnia dolet. Et crura velut ab aqua inter cutē tument. Et vlcerā à lumbis emergunt, & alia quidē sanescunt, alia verò nascuntur. Huic quum sic habuerit, caput purgato, hippophais succo, aut cni-
Medela. dio grano, corpore prius valde bene foto. Vespere verò post purgationem, ptisanā duas heminas sorbeat, melle affuso. Vinum autem bibat albū molle. Postera die alimini lactis cocti, melle affuso, octo heminas ebibēdas ipsi dato. Si verò alimini non habeas, bubuli, aut caprini cocti tres semicongios, melle affuso. Et dum temporis opportunitas adest, lac bibat, sero & lacte vtens, per quinq; & quadraginta dies. Cibis autē & obsoniis vtatur quāmaximē per aluum secedentibus. Vinum bibat album molle, Mendesium. Quum autem crassissimus fuerit, in lumbos ipsius ab utraq; vetriculorū parte crustas quatuor inurito, & in dorsum utrinque quindecim, & in cervicem duas, inter tendines. Si enim vstio successerit, sanum facies. Est autem morbus hic grauis. Quatuor morbi à rhenibus sūt. A primo hæc patitur. Dolor acutus incidit in rhenem, & in lumbos, & in testem secundum rhenem situm. Et frequenter mingit, & adstringit paulatim ac supprimitur urina, & cum urina procedit arena. Et vbi per urina meatū exit arena, dolorem fortem in meatu exhibet. Quum autem ipsam per urinam eiecerit, dolor remittit. Postea verò rursus in iisdem doloribus iacet. Quum autē mingit, etiam colem præ dolore fricat. Vulgus autem medicorum quod non intelligit morbum, vbi videt arenam, putat vesicam ē calculo laborare. At nō vesica, sed rhen lapide laborat. Hic morbus sic à pituita, quū rhen susceptam in seipsum pituitam, & sunt ex ea tennes lapilli, velut arena. Huic quum sic habuerit, cum scammonia succo aut ipsa radice, fomento prius adhibito, totum corpus purgato, postera verò die duobus congiis succi ciceris
Medela. albi

Vstio quæ.
 Rhenum
 morbi qua-
 tuor.

Medicorū
 error.
 Calculi
 eausa.

De Internis Affectionibus.

205

A albi subpurgato, quē sale iniecto bibendum dabis. Post hæc potibus, & cibis, & balneis curato, & eadē quæ in urinae stillicidio exhibentur pharmaca dato. Quum autē dolor presferit, multa calida lauato, & tepefactoria qua parte maximē dolet, adhibeto. Cum autē intumuerit & eleuatus fuerit, sub id tempus iuxta rhenem secato, & extracto pure arenam per urinam ciētia sanato. Si enim sectus fuerit, fugæ spes est. Sin minus, morbus homini cōmoritur. Secundus rhenum mor-
Secundus bus. Dolores fortiter premunt, velut in priore. fit autē mor-
rhenū mor- bus à labore, quum ruptæ fuerint venulæ ad rhenem tendē-
bus. tes, & postea rhen sanguine repletus fuerit. Hic vbi hæc patitur, cū urina sanguinē mingit in principio morbi, deinde
Morbus progressu temporis pus: hic si quietem corpore habuerit, ce-
hic qualis. lerimē sanus erit. Si enim quid laborarit, dolores multo magis obtinebunt. Quum itaq; suppuratus fuerit rhē, circa spinam intumescit. Hunc vbi sic habuerit, circa tumētē partem secato, profunda maximē sectione iuxta rhenē. Et si quidem successerit sectio, euestigio sanum facies. Si verò aberraueris, periculum, est ne vlcus linamētis curandū fiat. Si autē concreuerit vlcus, vter intrinsecus à rhenē suppuratur, & si quidem pus intus rumpatur, & ad intestinum rectum procedat, fugæ spes est. Si verò contigerit alterum rhenem, periculum est ne pereat. Curetur autē phar-
Curatio. macis, & iisdem omnibus, quibus & prior, & diatæ eandem habeat. Hic morbus grauis est, & multi ex ipso ad tabem rhenalem deuenerunt.
Tertius C Tertius rhenum morbus. Urina prodit, velut à carnibus
rhenū mor- bubulis affatis succus. fit autem morbus ab atra bile, cūm bi-
bus. lis in venas confluerit quæ ad rhenem tendunt, & cūm con-
Medela. stiterit, exulcerat venulas & rhenē. Ab vlceratione igitur tale quiddam cū urina procedit, Dolores autē hærent in lumbis, & in vesica, & inter anum & pudendum, & in ipso rhenē ad modicum tēpus. Deinde remittit dolor, & rursus acutus breui corripit. & in tenuem ventris partem aliquando dolor incidit. Huic quum sic habuerit, vterem subpurgato, epithymo, aut scammonia radice. Bibēda verò eadē dato, quæ & ex urinae stillicidio laborati, & quum dolor habuerit, multa calida lauato, & tepefactoria ad dolentē maximē locum adhibeto, & sorbitione vtatur farina cocta, melle affuso, & reliquo victu vtatur quāmaximē per aluū secedente, & vinū
 D bibat

Quartus
rhenū mor-
bus.

bibat album Mendeū mellei coloris. Aut aliud albi iucun-
dissimum probē temperatum. Hic morbus nō valde deficit,
& pro tēporis opportunitate serum & lac bibat. Serum qui-
dem ad purgationem. Lactis autem potum faciat in tēpore
per quinque; ac quadraginta dies. Hæc si ita feceris, morbum
in melius dispones. Quartus rhenū morbus. Morbus hic
fit à bile & pituita, maximē tempore æstatis. fit etiā à vene-
re morbus. Hic æger hæc patitur. Dolores premunt ipsum in
lateris mollitudinē, & in lumbos, & in lumborū musculos:
& patitur qualia solet mulier ex partu laborans, & non susti-
net in sanam partem decumbere, sed valde dolet, & ex late-
ris mollitudine quxdam pendere videtur, velut obrupta. Si
verò pronus decubat, non dolet. pedes & tibiæ ipsius semper
frigent. Urina verò vix prodit, præ pituitositate & crassitudi-
ne sua. & si fueris ipsam ad modicum tempus depositam do-
nec defecerit, videbis subsidentiam crassam, velut farinam,
& siquidem bilis præualuerit, subfuluā ipsam videbis. Si ve-
rò à pituita fuerit morbus, alba & crassa erit. & primū qui-
dem in annū, aut paulo amplius aut breuius tēpus. æger ta-
lia paties perseverat. Si verò prolongetur morbus, & magis
dolet, & suppuratur. & quum suppuratus factus intumuerit,
quā maximē parte intumuerit, in rhenū secato, & pus emitti
to & si quidem successerit sectio, statim sanū facies. Hūc cū
sic habuerit, iisdem omnibus curato, quibus etiam priores.
Et à principio morbi oportet & purgare, & ante subpurga-
tionē fomentū adhibere, & balneis frequenter lauare. Vnga-
tur item & magis calefiat, neque frigeat, & à sole absteineat, &
neque venere utatur. Hæc si fecerit, & nō celerrimē sanus eua-
serit, nihil noui est. Morbus enim est grauissimus. Si verò
citra pharmaca curari velit crassum, ex diætā facere oportet,
siue ex hoc morbo ægrotet, siue ex aliquo de prioribus, diui-
sis cibis quos edere solet in decem portiones, ita ut vna parte
detracta, reliquas comedat. Obsonium autē habeat, carnem
suis tritam. & ea die decē stadia deambulet. postera verò die
& tertia usque; ad decem dies, portionem minus edat, & deam-
bulet decem stadia aut plura singulis diebus addens. Quum
autem ad vltimam cibi portionem deuenerit, etiam ad cen-
tum stadia iter faciat. & edat quidem vnā tantum portio-
nem. & ea die centum stadia deambulet. Post cenam autem
viginti

Curatio.

Obsonium
obseruato.

A viginti, mane verò quadraginta. Vinum autē bibat Mendaū
album, austerum, atque hæc per tres menses faciat. postea reli-
quo tempore deambulationes imminuat, & cibos plures co-
medat, eodem modo additione facta velut detrahebat. De-
ambulationem verò detrahat usque ad decimū diem. & post
ea quā maximē quietē habeat, & cibis puris alatur, & ob-
sonia quā pinguisima habeat, & dulcia omnia ipsi cōmo-
da sunt. Ab oleribus autē, & acidis omnibus abstineat, item-
que ab acribus, & quæ flatū faciūt, Multa etiā calida lauet, &
ne frigeat. Hæc si fecerit, celerrimē sanus erit. A rhenū mor-
bo corripit morbus magnus venarum cauarū, quæ à capite
iuxta iugulum per spinam tendunt, ad malleolū pedis exter-
num, & ad intermedium magni digiti locū. Morbus hic fit
à pituita & bile, quū in venas cōfluxerint. Venæ autē hæc san-
guine plenæ sunt. Si igitur quid alieni in ipsis præter lapsum
fuerit, ægrotant. Si dextram partē morbus corripit, dolor ē
ex coxæ acetabulo in principio exhibere incipit. Quanto au-
tem amplius tempus progressum & prolongatū fuerit, tan-
to acutior dolor infra descendit. & quum ad malleolum pe-
dis externum, & ad magni digiti intermedium locum deue-
nerit, rursus ad caput venire incipit, & vbi in ipso vlcus cōsti-
terit, fortiter premit, & homo caput sibi distringi putat. & o-
culi pituita replentur, itemque totum corpus. hūc quum sic
habuerit, elaterium bibendum dato, aut thapsia radicē, aut
veratri, aut succum scammonia. post purgationē verò eadē
exhibeto quæ superioribus. Si verò ab hac curatione non de-
sinat, lacte ipsum crassefacto, & in scapulam dextrā quatuor
crustas inurito, & in acetabulū coxæ dextræ, tres: & sub na-
tes, duas: & in medio femore, duas: & supra genu, vnā: & su-
pra malleolum, vnā. Hic vbi sic vltus fuerit, neque sursum ne-
que deorsum morbū procedere permittit. Si verò alicubi do-
lor ruptus visus fuerit, si quidem in crus incubuerit priusquā
vrat, claudus erit. Si verò in caput, surdus aut cæcus. Si verò
in vesicā, prodit simul cum urina sanguis maximē, per qua-
draginta dies. Verū si in vesicam eruperit, eadem pharma-
ca quæ & in urina stillicidio dato, & si alicubi dolor congre-
gatus fuerit, vrito. Vrerē autem oportet carnosā quidē, fer-
ro: ossēā verò & nervosā, fungis. Cæterū ante hæc si in princi-
pio morbi accesseris, ista facere oportet. In potu exhibendum

Quam ma-
gnus mor-
bus hinc
fiat.

Medela.
anceps.

Curatio.

Hippocratis Liber

est vinum album Mendaum, aquosius, plurimum per diem. D
& inebrietur donec sanguis à naribus erumpat. Quum autè
fluere inceperit, minimum tres & decem dies fuit. Vbi verò
hi dies præterierint, non ampliùs inebrietur, neq; vbi semel
fluere inceperit. Bibat tamen paulò ampliùs vinum inter ci-
bum, quo sanguis fluere possit. Iam verò quibusdam sedato
saanguine, erupit in vesicà, & prodiit sanguis ac pus. Si igitur
eruperit, eadè pharma quæ & ex vrina stillicidio laborati
dato. Et de eodem vino plus bibendum exhibeto. Hic si ita
curetur, & cibos per aluum secedentes assumat, & obsonia
eiusdè facultatis, citissimè sanus erit. Morb⁹ autè grauis est.

Vena sini-
strale.

Alius morbus à sinistra vena. Hic æger alia quidem eadè E
patitur, quæ etià prior. Verùm in splenem dolor acutus in-
cumbit statim, & in principio morbi. Et si non intellexerit
priusquàm incubuerit, profilit in pulmone. Huic per fungos
eruistas octo iurito, capita licqis quàm celerrimè interci-
piens. Et vbiq; alius dolor incubuerit, vrito. Sic enim sta-
tim sanus erit. Si verò nō fuerit vstus, sanus autè sponte fiat.

Medela. pleriq; post duodecim annos, morbus rursus reuertitur, &
si splenē occuparit, multis aquam inter cutem inducit. Verū
oportet statim curare velut priorem, & si visum fuerit, vrere
velut priorē, si dolor in iisdem articulis cōstitit. Si verò nō.

Pituita. sic curatus fuerit, de cætero colliquescent moritur. Morbus
enim grauis est. De pituita easdè sentētiās habeo, quas &
de bile, & species ipsius multas esse puto, & alia quidē popu-
laris est, quæ sanè recētissima est. Cuius etià curatio facilima F

Curatio. est. Vomitus enim post cibū facere oportet per duos aut tres
dies, ita vt & prandeat insuper ac quiescat. si prioribus die-
bus semel in die cibū capere, & laborare solitus fuit. Sin mi-
nus, huiusmodi dixta vtatur. Primū multa calida lauetur.

Vitus. quū vomitū facere voluerit, & edat mazā oleo & melle sub-
actam, & panem exallatū veterem. Hæc enim magis pituitā
trahit. Obsoniis autè vtatur & oleribus acribus. Sed & pin-
guia, & dulcia, & acida omnia idonea sunt, vt permixta assu-
matur. Et oleribus omnibus viridibus vtatur. Et bibat inter
cibum frequenter modicum vinū dulce, & in fine placētam

Vomitus
qui. insuper edat, & mel, & ficus. Et quū cœnabit, pocula largè ex-
hauriat, & vbi iam repletus fuerit, parū dormiat. Deinde ex-
perrectus vomat, magno vini poculo epoto, cum tepida aqua
temp

De Internis Affectionibus.

211

A temperato. Trahit enim magis pituitā & humorē ex carni-
bus, & corpus magis resiccat. Euomat autè donec ficus euo-
muerit. Hæc enim postremū euomuntur. Atq; hæc quidē hæc
die faciat, postera verò contineat seipsum vsq; ad cœnā, & in
cœna sumat panē, cui nihil furfurū decessit. Obsonium autè
sit ex fortioribus. Vinum verò bibat nigrum, austerū. Atque
hæc quidē popularis pituitæ medela est. Si verò edere & bi-
bere potest, & cibis delectatur, deinde verò crura grauentur,
& color immutatus fuerit, huic ostendendū est, pituitā mo-
lestantem in ventre esse. Verū oportet quum sic habuerit,
mel & vinū dulce, & oleum, & nitrum tali ouilli magnitudi-
ne, permixta per clysterem infundere. hæc enim mitissima
sunt in clysterem ad hominis naturā. Mensurā autè singulo-
rum esse oportet, vini quidem heminam, olei verò hemina
dimidium, & mellis tantundē. Si verò clysterē non voluerit,
humectum hominē facere oportet, fomento humido admo-
to. Fortassis enim etià sic sterco subeuacuari poterit. Nam à
ciborum nimia resiccatione hæc patitur. Siquidē igitur quis
edat cibos valde succosos, fortassis hæc non ita vehementer
patiatur. Si verò etià aliquando patiatur, modica curatione
opus habuerit. Hunc ita curans, celerrimè sanum feceris.

Quæ facili
subluant.

At si antiquior fuerit pituita, appellatur autè hæc pituita
alba, hæc patitur. Grauat hominē magis, & speciem à popu-
lari alienā habere videtur pallidiorem & totū corpus laxo
tumore intumescit, & facies rubet, & os siccum est, & sitis te-
net, & quum comederit, spiritus densus ipsi incidit. Hic eadē
die aliquādo melius habet, aliquando derepente dolet, & sibi
mori videtur. Huic si quidē venter sua sponte turbatus fue-
rit, sanitati proximus erit. Si verò non sua sponte venter tur-
betur, purgare oportet cneoxo dato, aut hippophæ, aut cni-
dio grano, aut lapide Magnesiæ. Et post purgationem, lenti-
culæ hemina vna aut duæ dentur ad absorbendū. Coquatur
autem allium in lenticula. Detur etià betæ pinguis hemina
non condita, polenta circuminspersa. Bibat vinum nigrum,
austerum, & forte. Postera verò die mane stadia viginti de-
ambulet. A qua deambulatione reuersus, panē edat paruum
exallatum, & obsoniū habeat allium coctum, & de eodē vi-
no paulo meracius bibat. deinde stadia vadat triginta, & vbi
tempus adierit cœnet, quātum etià prandere cōuenit, obso-

Quæ ven-
trem mo-
ueant.

D 3

Quæ caro
piscisve dā
di.
Morbi hu-
ius causa.

Ionium autem habeat, maximè quidem pedes, & capita suis
la. Sin minus, galli carnibus & suis tritis vtatur. Ex piscibus
autè scorpis, aut dracone, aut cuculo, aut callionymo, aut go-
bio, aut aliis piscibus qui æqualem facultatem habēt. Ex ole-
ribus autè solo alio, & nullo alio vtatur. Hoc verò quàm plu-
rimum edat, & crudum, & assatū, & coctum, semper plus sin-
gulis diebus, & labore ex modico ampliùs, respectu ad cibos
facto. hic morbus maximè fit tempore æstatis ex aqua potū.
Insper & à somno multo. Indicatur autè in triginta diebus,
an lethalis sit, aut non. Atque hæc quidem faciat vbi trigin-
ta dies præterierint. In primis autem diebus, sorbitionibus
vtatur, lenticula cocta acidiorè ab aceto, & prisana acida. Bi-
bat aquam mulsam tepidā, polēta modica inspersa, quo cor-
pus præparatū sit ad pharmacorū potum. Et his diebus sub
dormiat, & si tibi visum fuerit sanguinē à lūbis detrahe-
re cucurbitā affligito, & venas in seroto crassissimas secato.
hic ita curatus citissimè san⁹ fiet. A pituita maximè in aquā
inter cutem trāitus sit, hoc modo. pinguedo colliquescit, & à
calore qui in pituita est, fit aqua. Cognosces autè hoc an quis
sanari possit, aut non. Donec enim quis in pectine pinguedi-
nem habet, fieri nō potest vt ipsum sanes. Cognosces autem
ex his maximè, an pinguedo insit in pectine, aut non. Si qui-
dem febres succedat, & nō potest exurgere, & vmbilicus in-
flatus extra prominet, indicium est non ampliùs inesse pin-
guedinem, & sanabilem esse. Huic conducit vētrem siccare,
& panem dare cui nihil surfurum decessit, antiquū calidū.
Obsonium autem carnē leporinam, & canis perfecti, & ouic-
culæ, & suis assatam, & galli assatā ac calidā & polypos edat
Vici-
coctos in vino nigro austero. Vinū autem bibat nigrum, au-
sterum quàm crassissimū ac ætissimū. Piscibus autè vtatur,
gobio, dracone, callionymo, cuculo, scorpis, & aliis hu-
iusmodi, omnibus coctis, nō recetibus, & frigidis. hi enim sic-
cissimi sunt, & in iusculū ne intingat, & insulsi sint pisces. ex
oleribus autè vtatur raphanis, & apio. Torreat autè lēticulā
ab aceto acidiorē, & edat. Et deambulet quotidie, & post co-
nā, & mane, & serotino tēpore dormiat, & mane exurgat. Et
si quidē ab his restituitur, satis est. Sin minus, cneorū, aut hip-
pophais succū, aut grauū cniidū, bibedū dato. Et post purga-
tionem, lēticulā heminas duas sorbeat, & panē parū comē-
dat.

Adat. Vinum verò bibat nigrum, acerbum modicū. Bibat au-
tem pharmacum his in die, donec vacuus fiat. Si verò tumor
constiterit in seroto, & femoribus ac tibiis, acuto scalpello
multa & frequentia vulnūscula incutito. Et si hæc feceris, ci-
to sanum efficies. Aqua inter cutem ex his fit. Quum æsta-
tis tempore siti vexatus aquam multam biberis: nam ex hoc
maximè fieri solet, & pulmo expletus fuerit, rursus ad pecto-
ra dimittit. Et quum in pectoribus fuerit, calorē vehemen-
tem exhibet, vt pinguedo quæ in arteriis inest colliquescat.
& si semel liquari pinguedo inceperit, multo ampliùs in bre-
ui tempore aquam inter cutem facit. Fit etiam si tubercula
in pulmone fuerint enata, & aqua repleta, & in pectora ru-
pta. Quòd autè fiat etiā à tuberculis aqua inter cutem, testi-
monium habeto, & in boue, & in cane, & in sue. In his enim
quadrupedibus maximè sunt tubercula in pulmone, quæ
aquam habent. Si enim dissecueris, citissimè cognoueris.
Fluet enim aqua. Videntur autè talia multo magis in homi-
ne fieri, quàm in pecoribus, quanto etiam morbosiore diæta
vitur. Facti sunt autè & multi pectore suppurati tubercu-
lis obortis. Hæc igitur in principio ad morbū consequuntur.
Tussis sicca, & fauces exasperari videntur, & rigor ac fe-
bris succedit, & erecta ceruice spiratio, & corpus intumescit,
& pedes tument, & vngues contrahuntur, & donec quidē in
superno ventre fuerit aqua intercus, adest dolor acutus. post-
quam autem ad infernum ventrem venerit, melius habere
sibi videtur. Postea progressu temporis patitur qualia prius
implete ventre. Quadoque etiam ad latus intumescit, & in-
dicat vbi secare oportet. Si verò non indicat, multa calida
lauato, & humeris apprehensum concutito, & deinde in vtro
latere magis fluctuet audito. Quo intellecto costam tertiam
ab vltima vsq; ad os secato. Deinde cum terebra caua vltra
perforato. Et vbi perforata fuerit, aquæ parū emittito, & vbi
emiseris, linamentum ex crudo lino indito, & spongiā mol-
lem superimponito. Deinde vt ne excidat linamentum deli-
gato. Emittere autem per duodecim dies aquam oportet, se-
mel in die. Post duodecimum autem diem sequēti deci ma-
tertia totā aquam emittere, & reliquo tempore si subnasca-
tur aqua emittere, & ventrem cibis resiccare. Post sectionem
autem hæc exhibere oportet. Succū silij hij drachma pon-
dat.

Aqua inter
cutē vnde.Tubercula
pulmonis.Exemplo
probat.Purulentis
etiam hæc
funt.

Curatio

Hippocratis Liber

dus parato, & aristolochiam tali ceruini magnitudine dera-
 dito, & lentium ac erui torrefactorum polentam, dimidia
 chœnicis mēſura vtrunque purgato, atq; hæc melle & aceto
 subigito. Deinde paſtillos ſexaginta eſſormato, & quotidie
 vnum tritum in vini nigri auſteri ac iucundiſſimi hemina
 dimidia diluito, & mane in potu dato. Reliquum verò viſci
 ac laborem eundem, velut priori tēpore, habere iubeto. Et ſi
 intumuerint pudenda ac femora, cōfidenter vulnuſculis im-
 pactis pertundito. Hunc ſi ita curaueris, celerrimē ſanum fa-
 cies. Ab hepate fit aqua intercus, quum in hepar pituita ac-
 ceſſerit, & hepar ipſam ſulceperit, & humeſtum fuerit. Sta-
 tim igitur calorem huic exhibet, & ſtatum inducit. Deinde
 temporis progreſſu aqua impletur. Poſtea morſus in corpus
 incidit. Et tumor in tibiis ac pedibus ineſt, & hepar durum
 eſt ac intumeſcit, & clauiculæ attenuantur. Huic quum ſic
 habuerit, in principio ſi hepar doluerit, organum tritum, &
 ſilphij ſuccum erui magnitudine, in vini albi dimidia he-
 mina diluta, bibēda dato. & lactis caprini poculum quatuor
 heminarum, tertia aquæ muſcæ parte ammixta. A cibis autē
 per primos decem dies abſtineat. Hi enim iudicāt morbum,
 an lethalis ſit, aut non. Sorbeat autē piſana ſuccum coctum,
 melle aſſuſo. Vinum autē bibat album Mendacum, aut aliud
 iucundiſſimum aquoſum. Quum autem decem dies præ-
 terierint, cibos accipiat puros, & obſonium habeat, galli car-
 nem aſſatā calidam. Habeat & catulinam coctā. Piſce verò
 vtatur galeo, & torpedine aſſatis. Vinum verò idem bibat, &
 ſi quidem ab his quieſcat, ſatis eſt. Sin minus, poſtquam ſanē
 craſſiſſimus factus fuerit, & hepar maximum, fungis vrito.
 Sic enim celerrimē ſanum feceris. Inurere autē oportet cru-
 ſtas octo. Si verò aqua intercus innatſcat, & rumpatur in
 ventrem, iuſdem medicamētis & potibus, & cibis, ac labori-
 bus, quibus priores curaro. Vinum verò bibat auſterum ni-
 grum. Si verò tibi videatur diſceſſiſſe ab hepate, per ferrum
 vbicunque apparuerit vrito, & aquam paulatim emittito, &
 velut reliquos priores curaro. Si verò ab his non ſanus fiat,
 temporis progreſſu corrumpitur ac moritur. Morbus enim
 eſt grauis, & pauci hunc effugiunt. Aqua verò intercus à
 ſplene, hoc modo fit, & ab huiuſmodi maximē cauſa, quum
 quis ſicum viridiū, & malorū fructus multos ederit. Multi
 verò

Aqua inter-
 cus ab he-
 pate.

Curatio

Aqua inter-
 cus alia.

Alia à lie-
 ne.

De Internis Affectionibus.

13

A verò iam etiam à cibo botrorum multorum, & à multo mi-
 ſto, morbum inciderunt. Si quidē igitur in morbū collabe-
 tur, ſtatim in doloribus eſt. Dolores enim acuti in ſplene cō-
 ſiſtunt, tranſeunt autem & in humerū, & in clauiculam, & in
 mammam, & ad lumbos, & febres fortes tenent. Et ſi parum
 quid ederit, venter impletur, & ſplen attollitur, & dolorem
 exhibet. Hic morbus ſi durauerit, reliquo quidem tempore
 minus dolet. Quum verò fructuum malorū tēpus fuerit, & Medela.
 hos ederit, magis quàm prius dolet. Hunc vbi ſic habuerit,
 à principio curato, & ſurſum quidem veratrum exhibeto.
 Deorſum verò cneorum, aut hippophais ſuccū aut enidium
 granum, Lactis item alinini heminas octo, melle aſſuſo: & ſi
 quidem ab his reſtituitur, ſatis eſt. Sin minus, quum maxi-
 mus fuerit lien, & maximē intumuerit, fungis vrito, capita
 eius interceptis: aut ferramentis, cū multa cautione ac ob-
 ſeruacione ne vltra peruras. hæc à morbi principio facito, &
 hac diata nutriatur. Si quidem febris nō affuerit, pane vta-
 tur triticeo aſſato, aut ex duro tritico bis cocto: obſoniū au-
 tem habeat ſaſamentū Gaditanum, aut ſaperdā. Et carnem
 ouillam tritā. Et acida ac ſalfa omnia edat. Et bibat vinum
 auſterum Conm quàm nigerrimum. A dulcibus abſtineat.
 Quum autē exſurgit, & potens eſt, luſtetur ſummis hume-
 ris, & laboret per circuitus multos in die, & comedat ea quæ
 dicta ſunt. Si verò aqua intercus fiat, iuſdem curato quibus &
 priores. Alia aqua intercus ab his fit. Aſtatis hora ſi iter
 C faciens per viā longam, in aquam pluuialem ac ſtabilem in-
 ciderit, & biberit de ipſa multum aſſatim. Si igitur carnes
 abſorbuerint & cōtinuerint in ſeipſis aquam, ſecceſſus autem
 nuſquam fiat, hæc patitur. Si quidē fuerit in carne, calor em
 facit & in ventre, & in corpore, vt pinguedo ventri ē ambiens
 colliqueſcat, hic quādiu quidem iter facit, nihil mali habe-
 re videtur. Poſtquam autem iter facere ceſſarit, & ſol occide-
 rit, ſtatim dolorem multū habet, progreſſu verò morbi val-
 de attenuatur. Si verò etiam cibi ſaſtidium accedat, multo
 plus attenuatur. Si verò cibos edere poterit, & ad laborē im-
 potens fuerit, etiam amplius læditur, & plerique horum tu-
 mor in totum corpus deducitur. Et tenui quidem color cor-
 poris liuidus fir, & venter magnus, & ſitis fortis tenet, & vi-
 ſcera ipſius à calore reſiccantur, progrediente verò tempore,
 D s ad

Alia aqua
 intercus.

ad edendum quidem promptus sit, & edit quodcumque quis de-
derit, & bibit, & dolet nihil. Si vero tumor obtumuerit, color
huic fit pallidus. Et venæ nigrae frequentes per corpus disten-
duntur. Indignatur autem & tristatur ex quavis re, etiam si
nihil noui accadat. Venter vero aqua perhumescit, & ma-
gnus fit, & laternæ speciem præ se fert. Et temporis progressu
cibos non admittit, sed videtur ipsi cucumeris sylvestris odo-
rem habere, præ abominatione, huic ubi sic habuerit, cneori

Curatio.

aut hippophais succum dato, aut cnidium granum. hæc vero
pharmaca ita dare oportet. Cneorum quidem per sextam diem,
Hippophais autem succum per octauam. Cnidium vero gra-
num per decimam, & dare ipsa oportet donec expurgeretur, &
vacuus fiat. Interpositis autem diebus alatur ex iisdem qui-
bus & prior. Maxime autem de eadem aqua bibendum dato,
ex qua morbus corripuit, plurimum, quo ventrem ipsius tur-
bet, & valde secessum faciat. Sic enim potissimum sanum fa-
cies. Si vero tibi videbitur, etiam frequenter clysterem adhi-
beto, ex cneori tritici dimidia hemina, mellis tertia hemina
parte ammixta, his cum quatuor succi betæ heminis dilutis,
atque sic infusus. postea die etiam asinini lactis coctis octo he-
minæ dentur affuso melle, aut adiecto sale potandæ. Et post
purgationem iisdem utatur quibus prior, & interiectis die-
bus, cibis ac potibus iisdem utatur, & deambulationibus simi-
liter, & sic curatus breui à morbo liberabitur tertio mense,
aut sexto. Si vero negligentia aliqua contigerit, & non sta-
tim curatus fuerit, breui moritur. Sed & in attenuato iisdem
utendum est ad sanationem. Præhumescere vero antea cor-
pus ipsius oportet per fomenta, quo magis pharmacis obe-
diat. At vero statim curam adhibere oportet: Sin minus, cum
multis consensescit morbus. Sed & uter tandem morbus sit,
clysterem ex his adhibere cōuenit. Vini albi heminas duas
accipito, & mellis heminam dimidiam, & olei heminam di-
midiam, Nitri Aegyptij rubri torrefacti quadrantem, fo-
liorum cucumeris sylvestris tusorum ac expressorum succi
hemina. hæc omnia mixta & in ollulam infusa seruefaci-
to, & per clysterem infundito. Morbus hepaticus. Fit ab-
atrabile, quum influxerit ad hepar. Accidit autem maxi-
me in autumno, in mutationibus anni. Hæc igitur æger
patitur. Dolor acutus ipsi in hepar incidit, & sub ultimis
costas,

Morbus he-
paticus.

A costas, & in humerum, & in clauiculam, & sub mammam.
Et suffocatio fortis tenet. Et aliquando liuidam bilem reuo-
mit, & rigor, & febris primis diebus debiliorem habet, & dum
attingitur, hepar dolet, & color ipsius subliuidus est, & cibi
quos prius comedebat, suffocant ipsum, & ingesti vrunt ac
torquent ventrem. Atque hæc quidem in principio patitur.
Morbo vero progrediente, & febres remittunt, & à paucis
cibis repletur. In solo autem hepate dolor restat, & ipse ali-
quando fortis, aliquando quietus. Quandoque vero acutus
corripit, & sæpe de repente æger animam effrauit. Huic con-
ducunt ubi dolor habuerit, tum alia, tum refectionia eadē
apposita, quæ etiam pleuritidi. Quum vero remiserit dolor,

Medela.

B multa calida ipsum lauato, & aquam mulsam bibendam da-
to, & vinum album dulce, aut austerum, utrum tandem pro-
fuerit. Et prohibitiones easdem quas etiam à pleuritide cor-
repto. Ceterum ad dolorem hæc bibenda dato. Oui gal-
linacci cocti liquorem terito, & succi solani dimidia hemi-
nam affundito, & aquæ mulsæ dimidiam semiheminæ par-
tem ammisceto, diluito, ac bibenda dato, & sedabunt dolo-
rem, dato autem quotidie donec dolor quietescat. Bibat etiam
silphij succum erui magnitudine, & cum eo origanum tri-
tum in vino albo diluat, & sic ieiunus bibat. Bibat insuper &
pharmaca quæ in pleuritide dantur doloris gratia. Bibat &
caprinum lac, tertia parte mellis ammixta, sin autem lactis
hemina quatuor. Hoc mane bibat, quum alia non biberit.

C A cibis autem abstineat, donec iudicetur morbus. Iudicatur
autem maxime in septem diebus, in his enim manifestum
fit, an lethalis sit, an non. Si vero etiam suffocatio accesserit,
hæc dare oportet quo vomat. Mel, aquam, acetum, sal, per-
mixta in ollam nouam infundito. Deinde refectione, & ori-
gani capitati raniulis una cum semine agitato. Vbi vero re-
fectione fuerint, tepida ebibenda dato. Deinde stragulis inie-
ctis cōtectum finito, donec quam maxime exudarit. Et ubi
vomitus ipsum apprehenderit, promptè vomat irritatione
per pennam facta. Si vero vomere non possit, aquæ mulsæ te-
pidæ poculum duarum heminarum insuper bibat, & sic vo-
mat. Et si quid pituitæ aut bilis eueruerit, rursus idem face-
re oportet ad horas quatuor. proderit enim. Post morbi ve-
rò iudicationem curato medicis cibis, si que puris datis, & si
quidem

Suffocatio
ni medela.

Hippocratis Liber

Alius hepaticus morbus.

Medela.

quidem panem edere cupiuerit, panem calidum maximè durum edat. Si verò mazam, eam quæ vino dulci subacta non est, edat, ubi tamen prius aqua subegit. Obsonium autem habeat carnes catuli coctas, aut columbæ, aut pulli gallinæ carnis omnibus coctis utatur. Ex piscibus autem galeo, torpedine, pastinaca, & raiis paruis, omnibus coctis. Laurus autem quotidie, & frigus vitet & parum deambulet antea in securitate. Hæc si seruauerit non est timor ut morbus reuertatur. Nam huiusmodi morbus grauis est ac diuturnus. Alius hepaticus morbus. Dolores quidem eodem modo premunt in hepar, & color differt à priore. Malicorij enim formam habet. In tempore verò ætatis maximè incidit. Fit autem à bubulæ carnis esu, & vini potu nimio. Hæc enim omnia isto anni tempore hepatis sunt infestissima, & bilem maximè ad hepar adducunt. hæc igitur æger patitur. Dolores acuti incidunt, & non deficiunt vlla hora, sed semper magis premunt. Aliquando etiam vomit bilem pallidam, & ubi vomuit, paulo melius sibi habere videtur. Si verò non vomuerit, bilis ad oculos peruenit, & sunt valde pallidi. Et pedes intumescunt. Atque hæc patitur quandoque valde, quandoque minus. Quum autem dies præterierint, in quibus morbus iudicatur, dolor minus virget, si nihil deliquerit, & eiusmodi dietam huic constitutuere oportet, qualem & priori. Si enim inebriatus fuerit intempestiuè, aut venere usus fuerit, aut aliud quid fecerit quod commodum non est, hepar statim ipsi durum fit, & intumescit ac à dolore pulsatur. Et si quid facere festinaret, de repente hepar & totum corpus dolet. Huic ubi sic habuerit, & primi dies præterierint, fomentum adhibeto: deinde seamonio subpurgato. Si verò venter combustus fuerit, clysterem ex iisdem quibus in prioribus usus es, adhibeto, quæ probè ducant: & post clysterem, lacte asinino cocto subpurgato, octo heminis eius, melle affuso, in potu datis. Dato etiam caprinum lac mane poculi quatuor heminas complectentis mensura, tertia parte aquæ mulæe ammixta. Dato item cocti lactis caprini heminas duas, tertia aquæ mulæe parte ammixta, aut ipso solo melle affuso. dandum est etiam equinum lac, eodem modo velut asininum, & si quidem ab his morbis curatus cedat, satis est: Sin minus, dextri cubiti internam venam secato, & sanguinem detrahit. Si verò non

visus

De Internis Affectionibus.

215

A visus fuerit tibi per asininum lac subpurgandus esse, bubuli lactis crudi duas heminas dato, tertia aquæ mulæe parte ammixta, quotidie ad dies decem. Deinde ad alios duodecim dies, sexta parte aquæ mulæe affusa, ad bibendum dato. De cætero verò ipsum lac duarum heminarum mensura, donec pinguescat exhibeto. Si verò neque sic desinat, vrere oportet, quum maximè hepar factum fuerit, & maximè eminuerit. Vrito autem per buxos fusos, in oleum feruens tinctos. Apponito autem donec tibi bene habere, & visionem facta esse visum fuerit. Aut per fungos octo crustas inurito. Si enim visio successerit, sanum facies, & reliquo tempore melius deget. Si verò non successerit, de cætero ab aliis sanus non fiet, B corrumpitur ac moritur. Alius morbus hepaticus. Reliqua quidem eadem patitur hic æger velut priores. Color autem niger est. At hepatis fel, pituita & sanguine repletum, velut ratiocinamur, dirumpitur, & ubi diruptum fuerit, celerimè insanit, & indignatur, & loquitur stulta, & latrat velut canis. Et ungues punicej fiunt, & oculis videre non potest, & pili in capite erecti stant, & febris acuta corripit. Huic eadem adhibere oportet quæ etiam prioribus. Plerique verò moriuntur in vndecim diebus, paucique effugiunt. Splenis morbus primus. Fit huiusmodi morbus, propter caliditatem Solis bile commota, quum in seipsum bilem traxerit. Hæc igitur æger patitur, febris acuta in principio accedit, progrediète verò morbo remittit, excepto ipso splene, in quo semper calor hæret, & dolor aliàs atque aliàs incidit acutus, C & in lateris mollitudinem, & in ventrem. Et cibos in principio quidem admittit, non autem valde secedunt, progressu autem temporis, & color pallidus fit, & dolor fortis irruit, & clauicula attenuantur, & cibos non similiter admittit, velut in principio, & à modico impletur. Lien verò aliàs magnus fit eadem die, & aliàs minor, huic quum sic habuerit veratrum purgans deorsum, bibendum dato, & cnidio cocco subpurgato. Ad vespertum autem post purgationem, lenticula acidioris heminam sorbendam dato: & betarum pinguium heminam polenta inspersa, postera verò & tertia die panem paruum dato, pro obsonio autem lenticula utatur, & carne suilla in lenticula cocta trita. Vinum bibat austerum, nigrum, paulò meracius. Et quietem his diebus habeat, nisi quod in-

Hepatis tertius morbus.

Splenitis.

Medela.

tus

Saperda.

tus in umbra paululum deambulet. Reliquo vero tempore hæc exhibenda sunt. Cibus sit panis cui nihil furfurum decessit. Ovisonium habeat carnis maioris, vel capræ, vel ouiculæ tritam. & salsamentum Gaditanum, aut saperdam. & acida ac salsa omnia assumat, & acerba. Bibat vinum Cotti subastringens quoniam nigerrimum. à dulcibus autem & pinguibus ac nidiosis absteineat. & silphium non accipiat, neque allium, neque carnem porcinam. Neque mugilem, nec recentem, nec salsum, neque anguillam. Neque olus ullum coctum sine aceto. Ex troxinis autem, hoc est, his quæ cruda edantur, raphanide utatur & apio, in aceto tinctis. & polentam vino subactam edat, & vinum meracum sorbeat. Si vero velit, etiam panem in vinum interat, ac calidum edat. Den-

Quæ lienæ excreuerit.

etur etiam pisces, scorpius, draco, cuculus, gobio, callionymus. Hos coctos & frigidos dato. Dato etiam quæ splenem attenuare possunt singulis diebus, asphodeli semen, aut visci folia, aut fœnum Græcum, aut viticis semen, aut rutam, aut mentæ radicem, ex his quodcumque volueris tritum in vino austero dato ieiunio. Si vero adeo validus fuerit, per triginta dies ad ligam secunda cogito. & summis humeris lactetur. & interdiu deambulet. & vespere dormiat. Mane vero surgat, & quæ relata sunt edat. Si vero ab his non melius habeat, splenem fungis vrito, decem magnis crustis inustis, quum maximus fuerit splen, & maximè eleuatus. Si enim successerit vstio facta velut oportet, sanum facies, verum non breui. Opus enim habet morbus curatione. Grauis est enim & diuturnus, si non fuerit statim curatus. Alius splenis morbus fit

Lienis secundus morbus.

quidem ab iisdem à quibus & prior, patitur igitur æger ab hoc morbo hæc. Venter inflatur, postea vero etiam splen intumescit, & durus est, & dolores acuti in splene incidunt. Color autem mutatur, & conspicitur niger, pallidus, malicorij speciem referens, & ex aure male olet, & gingivæ male olent, & à dentibus discedunt. & ex tibiis vlcera erumpunt, velut pustulæ nocturnæ. Membra vero attenuantur. & stercus non secedit. Hunc quum sic habuerit, iisdem pharomaticis & eduliis, & potibus, & laboribus, atque aliis omnibus curato. & ubi stercus secedere noluerit, clysterem adhibeto, ex mellis hemina dimidia, & nitri Aegyptij magnitudine tali ouilli. Hæc trita in quatuor heminis aquæ de betis coctis diluito, & per cly-

sterem

Asterem infundito. Si vero morbus ab his non sedetur, splenem ipsius vrito velut prioris, & si vstio successerit, sanum efficiet.

Alius splenis morbus fit, in anno, veris maximè tempore, verum à sanguine. Quum enim repletus fuerit splen sanguine, erumpit in ventrem, & dolores acuti in splenem incidunt, & in mammam, & in claviculam, & in humerum, & sub scapulam. Color autem corporis est plumbiformis, & parua vlculcula velut lacinata in tibiis exurgunt, ex quibus vlcera magna fiunt, & quæ primum infra secedunt, sanguinolenta sunt, & aruginosa, & venter durus subit, & splen velut lapis est, hic morbus magis lethalis est quàm priores, & ex ipso pauci effugiunt. hunc quum sic habuerit, iisdem purgare quibus & priorem, veruntamen pharmacum sursum purgare ne dederis. Deorsum vero granum cnidium exhibeto. Et postea die etiam lactis equini cocti octo heminas dato, melle affuso. Si vero hoc non adsit, bubuli aut caprini cocti duos congios præbeto, ita ut alternatim mel in poculum animisceatur & vicissim bibantur. Ad vespertinam autem post purgationem eadem quæ priori dato. Et si visum fuerit ab interna cubiti sinistri vena sanguinem detrahito. Reliquis autem diebus quoti die ieiunio lactis bubuli quatuor heminas dato, tertia muria parte ammixta. Cibis vero & potibus, & aliis omnibus iisdem curato, quibus & priorem. Abstineat autem à venere, & ebrietate, hic velut prior. Et si videatur etiam vrito, quum crassissimus & maximus splen factus fuerit. & si oportune vsseris ac successerit, sanum facies. Si vero ab hac curatione sanus non fiat, tempore corruptus moritur. Est enim morbus valde grauis. Alius splenis morbus. Accidit & hic morbus vere maximè, quum splen pituitam assumpserit in seipsum, & statim magnus factus fuerit ac durus, & deinde rursus sedatur. Et quum quidem eleuatus fuerit, dolores incidunt acuti. Quum vero mollis fuerit, doloris exors est. Et ubi diuturnus factus fuerit morbus, obscurior esse videtur, & insurgit, & citò sedatur. Hic quum sic habuerit, in principio morbi cibos admittere non potest, & citò attenuatur: & corpus impotentiam multam habet. Morbus autem si non statim curatus fuerit, aut sua sponte quicuerit, interpositis quinque aut sex mensibus, rursus insurgit. Intermittit autem maximè per hyemem. hunc si in principio acceperis, decem cru-

Lienis tertius morbus.

Medela.

Lienis quartus morbus.

Ita

Hippocratis Liber

Liēis quin-
tus mor-
bus.

Medela.

Regius
morbus pri-
mus.

Medela.

Itas in splenem vrito, & statim sanū facies. Si verò non vffe-
ris, iisdem pharmacis curato, quibus & priores. Et aliis item
iisdem, & potibus, ac laboribus. Sic enim celerrimè sanū fe-
ceris, huius autem color fit exalbidus, subpallidus, & squali-
dus. Alius splenis morbus. Fit autumnō maximè ab atra-
bile. Fit autem ab olerum multorum quæ eruda edūtur esū,
& ab aquæ potu. Patitur itaq; æger hæc. Quum morbus cor-
ripuerit, splenem vehementer dolet, & rigor & febris appre-
hendit, & inedia ipsum habet, ac cibos auersatur, & corpus
citò cōcidit. Splen autem, magnus quidem non valde fit, ve-
rū durus, & ad viscera allabatur, & adhærens fugit. Hunc
quum sic habuerit, iisdem pharmacis & eduliis ac laboribus
quibus priores curato. Et si se tibi exhibuerit, vrito ipsum co-
modo quo etiam alios. Hic morbus in plerisque si statim cu-
ratus fuerit, breui decedit. Quatuor morbi regij, primus
quidem æstate maximè corripit, bile commota. Conlīsit igitur
bilis sub cute, & in capite, quare statim corpus in alium
colorem mutat, & fit pallidum, velut malicorium. Et oculi
pallidi fiunt, & in capite sub pilis velut cortex subest, & rigor
ac febris corripit, & pallidam vrinā mingit, & crassum sub-
pallidum in ipsa subidet. & manè quā diu ieiunus fuerit,
ad cor & viscera exugitur, & si quis ipsum alloquatur aut in-
terroget, ægrè fert, & anxius fit, & non sustinet audire. Ster-
cus autem excretum cum pallore albicat, & malè oler. Hic
quum ita habuerit, maximè moritur in quatuordecim die-
bus. Si verò has effugiat, sanatur. Curare autē oportet ipsum
sic. Quum febris remiserit multa calida lauato, & aquā mul-
sam bibendam dato. Et sorbitionibus vtatur, prīsana succo,
melle affuso. Mel autem non simul coquito, donec præter-
ierint quatuordecim dies. Hi enim iudicant an lethalis sit
morbus, aut non. postea verò bis in die lauato, & nutrito pri-
mū modicis quæcunque maximè admiserit. postea tamen
plura dato. Vinum bibat album plurimum per diem. & si
progressu temporis videatur tibi pallidus esse & debilis, vo-
mitum à cibis facere iubeto, velut in superioribus morbis
habetur. Et si quidem ab his morbis quiescat, satis est: Sin
minus, veratrum bibendum dato. Post talem autem purga-
tionem, ad vesperam edat mazam mollem, aut panis medul-
lam. Obsonium verò edat, pullum gallinaceum percoctum,
probe

De Internis Affectionibus.

217

A probè conditum cum cepa, coriandro, casco, sale, sesamo, &
vua passā aloa. Vinum autem bibat album, austerum, vetu-
stissimum. Aluum verò infra subpurgato, postera die succo
cicerum alborum, melle affuso, vtatur, & duas heminas eius
modi succi ebibat. Tertia verò die initio factō, singulis die-
bus hanc aquā bibat, ex hīs rebus coctā, feniculi radices te-
nues ea copia quāta tribus digitis cōprehendi potest, in duos
aquæ congios mittito, ac coquito vsq; ad dimidias. Et cicerū
alborum chœnecen, in duobus aquæ congiis ad dimidias itē
coquito, & quod superest excolatum sub dio per integrā no-
ctem exponito, & ambo hæc decocta misceto. Cum hac aqua
& vinum temperatum bibat, & ipsam aquam solam si velit,
quā plurimam bibat, & aliam aquam non bibat. Si verò
hanc potionem non admiserit, aliam sic preparatam dato.
Caricarum albarum chœnecen in duobus aquæ congiis co-
quito, excolato, & sub dio per integrā noctē exponito. po-
stea hanc aquam bibat, siue nudam ipsam voluerit, siue cum
vino mixtam. Bibat autem non acuatim multam, sed
pro vna vice dimidiam heminam, vt nealui profluuium
ipsi succedat, & modico tempore interposito rursus bibat.
Commoda autem sunt & hæc in potu data ieiuno singulis
diebus, trita & in vini veteris albi hemina diluta, apij semē,
cucumeris semen, feniculi semen, cuminum Aethiopicum,
adiantum, coriandrum herba, vua passæ albæ. His & illis in
potu acceptis vtilitatem percipies, & celerrimè sanus fiet.
C Alius morbus regius siue arcuatus. Hic corripit tempore
hyemis, & exebrietate & rigore. Incipit autem primū ri-
gor inuadere, postea etiam febris detinet. Et humor qui est
in corpore, cōgelatur in cute. Quod autem sic habeat, ex his
ostenditur. Liuidum est ipsius corpus & subdurum. Et venæ
per corpus distentæ sunt pallidæ. maiores autem & crassio-
res sunt quā prius. Et aliæ venæ subnigriores distentæ sunt. Quales in
Et si quis aliquam ipsarum secet, sanguis effluet pallidus, si hoc morbo
pallidæ sunt venæ. Si verò nigra fuerint, niger sanguis ef-
fluet. Et vestem interiōrē corpori adiacentē, præ pruritu nō
sustinet. Hic promptus est ad iter faciendū & ambulandum, sed præ
debilitate crurā labascunt, ac ipsum non sufferit, & scit
vehementer. Hic morbus non minus priore lethalis est.
Procedit autem ad amplius tempus, si non in primis diebus
sanus

Secundus.

Quales in
hoc morbo
venæ.

sem. del. 1/2
lib. 3. med.
mar. p. 1/2
lib. 3. med.
lib. 3. med.

Hippocratis Liber

sanus fiat. Si verò morbus prolongetur, & ad octauum aut nonum diem duret, in morbum incidit, & morbus, & dolor magis premit, & exurgere non potest. Et plerique in hoc tempore statim pereunt. Huic ubi sic habuerit, si quidem principio morbi acceperis, quum iam septem dies praterierint, veratrum bibendum dato. Ventrem verò infra subpurgato per succum, velut priori. Et alia eadem pharmaca dato. Exhibeto & cantharidas, sine alis & capite, quatuor tritas, & in vini albi hemina dimidia dilatas, modico etiam melle affuso. Atque has bis aut ter in die bibat. Progrediente verò morbo, balneis & fomentis curato. Edat autem quaecunque admittit. Vinum bibat album, austerum, & alia eadem assumat quæ prior. Hic morbus diuturnus est & grauis, si non ab initio probè fuerit curatus. Alius morbus regius. Populatus appellatur hic, eo quod omni tempore corripit. Fit autem à repletione maxima ac ebrietate. & postquam riguerit, statim sanè corpus immutatur, & pallidum fit, & oculi pallidi valde sunt. Et sub pilos & sub vngues morbus procedit. Et rigor ac febris debilis tenet. Et debile est corpus, & in capite dolor adest. Et pallidum ac crassum mingit, hic morbus minus lethalis est prioribus, & curatus breui sanatur.

Curatio. Huic quum sic habuerit, cubiti venam secato, & sanguinem detrahit, Deinde fomento adhibito, elaterium bibendum dato. Tertia verò die rursus infra subpurgato, cum lacte alnino. Reliquas verò sorbitiones, & potus, ac edulia, eadem dato quæ priori. Et caput ipsius frequenter purgato. & de succo bibendum dato. Et multa calida ipsum lauato, accarnem defricato, & defricas sordes in vino albo bibendas dato, & ad alia omnia iisdem vtatur. & breui sanus euadet.

Quantus. Alius morbus regius, fit quidem à pituita, hyeme autem maximè corripit. & color ipsius ægri est albus, & pectora ipsius pituita plena fiunt, & spuit saliuam, & quem excreat, singultus ipsi oboritur. Et album lotium ac crassum mingit & in vrina subsidet, velut farina. Hic morbus non est lethalis, & breui sanatur. Huic quum sic habuerit, coidium granum bibendum dato. Et post purgationem, succi pitisanæ quatuor heminas, melle affuso, exsorbendas dato. Superiorem verò ventrem vomitu inducto, velut in prioribus purgato. Sic enim facillimè pituitam à pulmone & arteriis abduxerit.

De Internis Affectionibus.

218

A duxeris. Sed & gargarismum ipsi frequenter preparato. Hic aliquando etiam febricit debili febre, & horror tenuis succedit. De cætero verò iisdem quibus priores curato, & pharmacis, & fomentis, & balneis, & eduliis, & potibus, & sorbitionibus. Sic enim maximè sanum facies. Morbus Typhosus vocatus. Typhos quidem appellatur hic morbus, hoc est stupor attonitus, corripit autem tempore æstatis, quem canis sydus oritur, bile per corpus commota. Statim igitur ipsum febres fortes tenent, & calor acutus, & à grauitate debilitas, & crurum ac manuum impotentia: maximè enim inutilia ipsi sunt hæc membra, & venter turbatur, & quæ sedcedunt graue olent. Et tormen forte succedit. Sed & hæc patitur, si quis ipsum erigere velit, erigi non potest, neque oculis videre potest præ calore. Et si quis ipsum interrogat, præ dolore respondere non potest. Quum autem moriturus est, acutius videt, & loquitur confidenter, & bibere ac edere cupit, & si quis det quod edat, breui etiam animam emittit, si non euomuerit. Huic morbus hic iudicatur in septem, aut quatuordecim diebus. Multi verò perueniunt etiam ad viginti quatuor. Si igitur hos transierit, sanus erit. Nam in his diebus iudicatur, an lethalis sit morbus, aut non. Hunc quum ita habuerit, sic curato. In primis quidem diebus à balneo abstineat. Vngatur autem vino & oleo tepido, in lecto, & à cibis abstineat. Sorbitiones autem renes frigidatas dato. Vinum autem bibat nigrum, austerum, si ipsi conducatur: Sin minus, album, aquosum, austerum. Si verò sitis fortis premar propter calorem, potu aceruatim dato, euomere iubeto, bis aut ter hoc repetito. Et quum calor habuerit, lintea aqua frigida tincta apponito, qua parte se maximè ardere dixerit. Si verò horrorem habuerit corpus, frigefactoria remittito. Hic quum doluerit, ab huiusmodi maximè dolore periclitatur, ne repente animam relinquat. Verum exhibere oportet ipsi doloris causa festinanter, eadem pharmaca quæ ei qui à pleuritide tenetur. Quum autem exsurrexerit, cibo & potu, & balneis quæ celerrimè refocillato. Morbus enim est difficilis, & pauci effugiunt. Alius typhos. Corripit quidem hic morbus omni tempore, fit autem propter corporis humiditatem, quum cibos humidos, & potum multum, carnes combibunt, & fluidæ sunt, ab his maximè fit morbus.

E 2 Incipit

Hippocratis Liber

Incipit igitur febris, tertiana aut quartana, in principio **fiēs**.
Et dolor totius in capite consistit. Aliquando etiam in corpore intermittens. Et vomit salivam, & frequenter eructat, & oculorum regiones dolent, & facies albescit, & tumor in pedes descendit. Quandoque verò etiam totum corpus intumescit. Et ad pedora, & ad dorsum aliquando dolor currit, & venter turbatus est, & oculis fortiter tueretur, & salivam multam & spumofam expuit, & in faucibus detineri videtur, & exasperat ipsas. Sape verò etiam inflammantur fauces. Hic ubi sic habuerit, & dolor ita presserit, & erecta cervicis spiratio fortis inciderit, quandoque de repente præ dolore animam emittit, in septem diebus, aut quatuordecim. Multi verò vsque ad viginti quatuor dies durant. Sape verò etiam dere-

Medela, pente morbus remittit, & aeger sanus esse sibi videtur. Verum observare oportet donec quatuor & viginti dies præterierint. Si enim has effugerit, non ita valde moritur. Huic quum ita habuerit, in primis diebus forbitiones dare oportet, farinam coctam, tenui melle affuso. Vinum verò dandum est nigrum, paulatim, prout voluerit temperatum. Cibi autem ne exhibeantur priusquam hi dies præterierint. Polypi verò in vino cocti edendi dentur, & iusculum sorbendum. Ex raphanidas multas edat, & nasturtij semen torrefactum, molitū ac cribratū, vino nigro acerbato affuso bibat. Et polenta tenuis modica manē bibenda detur. A balneo autem abstinere, donec hi dies præterierint. Vino verò & oleo tepelactis in lecto illinatur, & extergatur. Et fructus pæoniæ grana decem in vino nigro cocta bidenda dato, & rapī probè percocti succum sorbeat, caseo insulso conditum, & papaue-re, & sale, & oleo, & filphio, & aceto. Si verò etiam pharmacum bibendum dare volueris, cnidium granum dato. Et post purgationem, farinæ coctæ & pinguis duas heminas exor-bendas dato. Vinum autem bibat idem. Et ex pharmacis & forbitionibus ac poribus quicquid dederis profuerit, siue singularim, siue plura simul exhibueris. Atque sic celeritè sanum feceris. Morbus autem est gravis, & pauci effugiunt. Alius typhos, hic quidem propter hoc fit. Quum bilis putrefacta ammixta fuerit sanguini, per venas & articulos, quum sanguis steterit, consistit quidem maximè in articulis. Incumbit autem quandoque etiam in reliquum totum corpus

Typhos
tertius.

De Internis Affectionibus.

219

Apus & dolores acutos exhibet, & multi ex huiusmodi morbo claudi fiunt, quum bilis in articulis conclusa in totum calle-scit. Dolor autem intermittens, corripit per tres & quatuor dies. Iunc ubi sic habuerit, hoc modo curato. Dolore in corpore prævalente, tepelactoria facere & adhibere oportet, oleo prius illito. Quum autem remiserit, veratrum ipsi dato, toti corpori antea fomento adhibito. Postera die serum caprinum coctum bibendum dato, duorum cõgiorum mensura, ita ut in alterum cõgium mel affundas, & in alterum sal adicias, deinde poculis vicissim permutatis bibat, donec totū ebiberit. Ad vesperam verò post purgationem, lenticulæ hæminam sorbeat, & betarum pinguium heminam, polēta inspersa ebibat. Et pulli gallinacei carnem, aut columbæ, aut turturis, aut onicula, aut sui pinguem edat. Veratrum autē per sextum diem dato, & si alicubi in articulis tumor fiat, & discessus fieri nolit, cucurbita affixa sanguinem detrahit, punctura per acum triangularem facta in genua, si in genibus tumor fuerit. Verum nullum ex aliis articulis perpunxeris. Interpolitis autem diebus cibum accipiat, panem maxime assatum. Mazam verò maximè oleo & melle subactam. Obsoniā verò habeat, maximè quidem assatas carnes volucrium, non falsa. Sin minus, etiam coctas, conditas, verum sine caseo, & sesamo, & sale. Piscibus autem vratur carnosissimis, assatis eodem modo velut carnes, & coctis origano conspersis, ac oleo ipsis affuso. Vinum autem bibat album, si conducatur, aut si hoc non commodet, nigrum, & in deambulationibus se exerceat per diem, & post cenā, & mane. Serum autem & lac pro tempore semper bibat. Si verò tibi visum fuerit, etiam asinum lac decoctum dato. Et si sanus fiat, in custodia ipsum esse oportet, ut ne à frigore & aestu lædatur, & cibis nō valde expleatur. Periculum est enim ne morbus reuertatur. hic itaque morbus si sic curetur, in sex mensibus sanatur. In tot enim mensium spatio iudicatur an mortalis sit, aut non, etiam si statim curetur. Nam morbus est gravis, & plerisque commoritur. Alius typhos. Fit quidem hic morbus in tempore pomorum, quū quis se fructibus mollis cot-ticis, & foris nō lignosis, omnis generis replerit. Plerisque verò etiam ab his factus est talis morbus, ubi videlicet plantarum, & liborum sesaminorū, & aliorū lactariorū ex iis causis

Medela.

Potio quæ.

**Typhos
quartus.**

Morbi ha-

E 3

melle

melle paratorum, esu se insatiabiliter expleuerunt. Mel enim p
coctū astuosum est, & vētri adhaeret: postea quū cōcoctū fue-
rit in ventre, efferuescit: & vēter derepēte attollitur, & ardet
ac dirumpi videtur. Deinde repēte ventris profluuiū succe-
dit, & quum semel secedere inceperit, per multos dies purga-
tur, & multi post hanc purgationē sani fiunt. Quū igitur lūa
Medela. spēte purgari cessauerit, lenticū succi tres semicōgios ipsum
ebibere cogito, sale adiecto, post purgationem verō succi, ad
vesperā, lenticula frigida nō salis heminā sorbeat: Multum
autē silphij in ipsam deradat: & betae pinguis nō condita he-
minam, polēta insperfa. Vinum autē bibat nigrū, austerum,
paulatim. Reliquo verō tempore eadē faciat. Et cibos acci-
piat panē exassiatum, & Mazā oleo & melle quāmaximē
subactam. Primis autē diebus farinā edat coctā frigefactā,
melle affuso. Vinum autem bibat nigrū, acerbum, & donec
quieuerit morbus hanc assumat. At qui ex fructibus morbo
arrepertus est, satum sentit, & tormē, & dolorē: & cibi secede-
re non volunt, & venter ipsius magnus ac durus est, & rigor
ac febris habet. huic si quidē sponte turbatus fuerit vēter, in
viginti diebus ut minimū purgatur. Et quum purgari cessa-
uerit, sanus statim erit. Si verō non fuerit purgatus, purgato
ipsum hippophais succo, aut enidio grano. Ad vesperā au-
tem eadē exhibeto, quā ei qui sponte purgatur. Postera die
si febris habuerit, quicquid habeat. Et de eodem vino in aqua
frigidissima ipsi bibendū dato. Si verō febris nō habuerit, vi-
ctu vtatur non humido, sed fortiore. Et deambulet cōiectu-
ra iuxta cibos facta. Ab hoc morbo multis iam aqua inter-
cus facta est. Et si tibi clysterem adhibere visum fuerit, ea-
dem quā etiam hydropico per clysterem infundito. Si verō
volueris, hanc infundere potes. In aqua mulsae hemina, her-
bam thapsiae coquito, & sic infundito, hic hoc modo curatus
Typhos celerrimē sanus erit. Alius typhos. Fit hic morbus quum
Typhos. humor qui est in corpore, putrefactus fuerit, & magis quā
quintus. opportunum est resiccat. Fit igitur ager hoc morbo corre-
ptus, specie limpidus ac humectus, subpallidus, pellucidus, &
vesicae vrinae similis, verū nō intumescit, sed tenuis & ari-
dus est, ac debilis. Attenuantur autē in corpore maximē cla-
uiculae, & facie fortiter gracilescit, & oculi valde sunt exca-
uati, & hanc quidem à morbo patitur. Color autem corporis
niger

A niger est, causa verō hanc est. Quum bilis atra in venas, & ad
cutem subierit, & postea calor successerit, necesse est à calo-
re venas comburi ac resiccare, Quare sanguis è venis exce-
dit, hanc igitur patitur. Hic tenuis fit, & fortiter gracilis, &
oculis raro nictat, & muscas à stragulis venatur. Et grauitas
ciborum maior est quā quū sanus esset, & lucerna extin-
dit, & odore delectatur, & frequēter semen per somnum effun-
dit. Saepe verō etiā inter eundē genitura ipsi exit. huic quum Medela.
sic habuerit, ventrē nigro veratro purgato, supernū videli-
cet: infernū verō scammoniae succo. Post purgationem verō
eadem quā & aliis dato, & serū ac lac bubulū, aut caprinum
pro tempore exlibeto, dato & lac asininū decoctū, ad purga-
tionem. Hic ita curatus in duobus maximē annis sanus fit.
Cibos autem quos vult assumat, & quāmaximē nutria-
tur, & deambulet cōiectura ad cibos facta, hic morbus cor-
ripit maiore viginti annis. Vbi verō corripuit, si nō à prin-
cipio morbi quis curatus fuerit, non desinit, nisi viginti anni
praterierint, sed adhaeret, postea ab aliquibus dum curantur
decedit. Morbus autem grauis est. Voluuli porrō vocātur Voluuli.
hi morbi, fiunt autē maximē ab his. Si hyemis tēpore quis
calido & humido victu vtatur, & non deambulationibus se
exerceat, respectu ad cibos facta. Verūm repletus semper
dormit, & deinde longum iter perficere cogatur, frigore sa-
nuiente, Deinde riguerit sub ossa, hanc igitur patitur. Flatus in
toto corpore oboiatur, & color ipsius fit plumbiformis, & ri-
get semper, ut etiā calida ipsi affusa, calida esse non videatur.
Corpus autē ipsius dum lauatur, à calida desquamatur, ma-
ximē serotum, & si digito corpus cōpresseris, impressionem
facies, & nocte tibi apparebunt, velut in farina aqua subacta.
Maximē autē in potibus impressionem perfert. Crura verō
ipsius grania sunt, & si obambulet, tremat, & si ad accliuem
locum iter faciat, vehementer anhelat, & vlna depēdere vi-
dentur, & si eis vrget noctu, cibi verō crudi secedūt quoscun-
que ingessit. Huic quum sic habuerit, fomēto prius adhibi-
to, cneorū bibendum dato, aut hippophais succum, aut eni-
dium granū, post purgationē verō, eadem dato quā priori-
bus. Postera die lactis asinini cocti cōgium dato bis ebi-
bendum, sale adiecto. Ad vesperā cenet panem. Obsonium au-
tem habeat, iouicula carnes coctas, & polypos coctos, in vino
nigro.

Curatio.

Hippocratis Liber

nigro, & iusculum sorbeat, & lenticulā habeat sic præparatā: ^D
hemina lentis coctā probè terito, deinde farinā ammisceto,
& silphium deraſum addito, & ſalem adicieto, & acetū affun-
dito, & allium ad hæc ſimul coquito, & affuſa aqua bis aut
ter ſeruefacito, & cum rudicula vndiquaque expaſſa brachia
habente, ſimul ipſa agitato: deinde ablata frigeſacito. Sit au-
tem nō valde craſſa, & odoris gratia etiā pulegium vt ſimul
coquatur, adiciatur. Intermediis verò diebus vomitus fa-
ciat per ſextū diem. Verū aliās atq; aliās ante vomitum, &
pharmaci potum, fomentū adhibere oportet. Et per tertiam
diem lauetur, ſi cōducatur. Sin minus, vngatur. Et deambulet ſi
ita potens fuerit, cōiectura ad cibos facta, & ſambuci, ac co-
nyzæ ſemper teneræ folia cocta edenda dato. Sic enim cura-
tus, ſacilimè deget, & morbus annum deſinet. Multis verò
iam ſanis factis, poſt duos annos morbus reuerſus eſt. Sed ſi
hoc contingat, eodē modo curetur. Si verò tertiu reuertatur,
tumor quidē nō ſuccedit. Tenuis autē ſit & gracilis, incipitq;
à facie attenuari, & colore exalbefeit magis quā prius. Huic
quandoq; aqua intercuſ ſit in vētre. Si igitur facta fuerit, ſe-
care ipſum nō oportet, moritur enim, ſed iſdem curare qui-
bus eum qui à ſplene aqua inter cutē laboreat. Hunc maximè
in principio curare velis, & ſic cito ſanū facies. Opus autē m
habet morbus multa curatione. Eſt enim grauis. Alius vol-
uulus arcuatus. Hic maximè æſtatis tempore in paluſtribus
regionibus corripit. Magis autem ab aqua potu. Multi verò
iam à tali morbo correpti ſunt, ex volutatione ad ſolē capi-
tis dolore affecti. Verū ſimilia prioribus patiūtur, excepto
colore. Nā pallidus ſit ager, velut malicorium. Et oculi ali-
quando morbo arcuato implētur. Hūc vbi ſic habuerit, iſdē
curare oportet quibus priorē. Danda etiā in potu aqua à ci-
cere albo cocta, & cum vino eadē permixta danda eſt. Et ca-
put eius tetragono medicamento purgetur. hic minus quā
prior lethalis eſt, & vocatur voluulus arcuatus. Voluulus he-
matites. Reliqua quidē eadē patitur cum prioribus. Incipit
autē morbus autumnio fieri. Hæc verò in morbo accedūt. Ex
ore male olet à dentibus, & gingiuar diſcedunt, & à naribus
ſanguis ſluit. Aliquando etiā ex cruribus vlcera pullulant, &
alia ſaneſcunt, alia emergunt. Et color niger ſit, & curis re-
nuiſ. Eſt autem ad deambulādum ac laborādum promptus.

Malū hoc
redit.

Voluulus
ſecundus.

Curatio.

Voluulus
hematites.

Hunc

ſenar: addi paritā non ſi b. 3. met. p. 10.
part. 5. ſenar. 3. cap. 1. fol. 65. col. 2.

De Internis Affectionibus.

221

A Hunc vbi ſic habuerit, iſdē curato quibus priores, & hæc per Medela.
clyſterem inſundito. Cucumeris ſylueſtris folia quinq; te-
rito, & mellis dimidiū hemina ammiſceto, itēque olei he-
minā dimidiā, & ſalis quantū vna manu cōprehendere poteſ,
& ſucci betarum heminas quatuor. Ad ſubpurgatiōē verò
laſtis aſinini coſti heminas octo exhibeto, melle affuſo. Bi-
bat etiā bubulum lac pro tempore, per quadraginta dies. Bi-
bat itē mane bubuli laſtis duas heminas, tertia aqua muſſæ
parte ammixta, per intermedios dies. Hic morbus multa
medela opus habet. Sin minus, non exit, ſed cū homine mori-
tur. Vocatur autē voluulus hematites. Morbi craſſi appel-
lari. Ex craſſis appellatis morbis, hi maximè ſiunt. Quū pi-
tuita & bilis mixta fuerint in corpore, ſiunt in ventrem, &
quū cōgregata fuerint in ventre, attolluntur, & ſurſum ac
deorſum diſcurrūt, velut vnda. Et rigor ac febris corripit. Et
dolor in capite cōſiſtit, & quū dolor circa viſcera conſiſterit,
ſuffocatiōē inducit. Aliquādo verò vomit pituitā acidam,
quādoq; etiā ſalfam & poſtquam euomit, os amarū ipſi eſſe
videtur. In lateribus autē rubores detinentur. Nā quū pi-
tuita in ventre ſit, ſanguis à caliditate congregatus in latere
allapſus eſt, & rubores in lateribus excitat. Et calor maximè
latera occupat, ac coſtas. Et dorſum ipſius incuruū ſit. Et quū
maximè doleat, corporis contactum nō ſuſtiner. Nā velut ex
vlcere dolet. Et carnes præ dolore vibrantur, & teſtes cōtra-
hantur, & in ſedē, & in veſicā calor quidā ac dolor irruit. Et
tingit craſſum velut in aqua inter cutem. Et ex capite de-
ſcunt capilli, & pedes ſemper frigidi ſunt, & dolor premit
maximè latera, & dorſum, & collum, & ad cutē aliquid ipſi
proſerpere videtur. Morbus verò quandoq; vrget, quādoque
remitit. In progreſſu autē magis aſiduè premit, & cutis ca-
pitis craſſa ac rubicunda eſt. Hic vſq; ad ſex annos talia pati
perſeuerat. Poſtea & ſudor multus diſſunditur, & male olet.
Sape verò etiā per ſomnum ſemen effundit. Quod verò per
coitum emittit, ſubcruentū ac ſubliuidū prodiit. Hic morbus
ſit propter calorem ſolis, & aquæ potū. proinde hunc quū ſic
habuerit, cneoro aut hippophæ, aut cnidio grano dato, ſub-
purgato, dato etiā laſtis aſinini coſti heminas octo bibēdas,
melle affuſo. poſtera die poſt purgationem, eadem quæ aliis
exhibeto. Primis autē diebus ex iſdem nutriatur, ex quibus

Morbi craſ-
ſi.

Medela.

E 5

eterna

Hippocratis Liber

Morbus
crassus se-
cundus.

etiam is qui ab aqua inter cutē correptus est, & deambula-
tionibus se exerceat, si ita potens fuerit. Si verò præ febribus
impotens fuerit, & cibos edere nō poterit, lenticulæ sorbitio
ne utatur. potu verò vino nigro quam maximè austero. Hic
morbus maximè corripit autumno, & tēpore fructuū pomo-
rum. hic si quidē curatus fuerit in sex annis, satis est. Sin mi-
nus, adhæret vsq; ad decē annos. Cū multis verò simul mo-
ritur, si nō statim curatus fuerit. Alius crassus morbus. Ta-
les crassi morbi à bile sunt, quum bilis in hepar influxerit,
& in capite constiterit. hæc igitur ager patitur. hepar inta-
mescit, & præ tumore ad septū transuersum expāditur. & do-
lor statim in caput irrui, maximè verò in tēpora. & auribus
non acutè audit. Sape verò etiā oculis nō videt, & horror ac
febris corripit. Atq; hæc quidē in principio morbi ipsi sunt,
intermittentia quādoq; valde, quādoq; minus. Quāto autem
magis morbus progressus fuerit, tātō amplior dolor in cor-
pore existit, & pupillæ oculorū disperguntur ac habetantur,
& si digitorum oculis admoueris, nō sentit, eo quod non videt.
Quod autem nō videt ex hoc cognoueris, quod admoto di-
gitō nō nictat, & floccos de stragulis tollit, si quos viderit, pe-
diculos ipsos esse putat: & quum hepar magis ad septū trā-
uersum expansum fuerit, delirat. & ob oculos ipsi obuersari
videntur reptilia, & omnis generis peregrinæ feræ, & mili-
tes armati pugnātes. & ipse sibi inter ipsos pugnare videtur,
& talia loquitur velut qui videat pugnas & bella geri, & in-
uadit, & minatur, si quis ipsum exire vetet, & si surrexerit,
crura eleuare non potest, sed concidit, & pedes ipsius frigidū
sunt. Et quū dormit, exilit à somno, & timet quum insomnia
viderit horrēda. Cognoscimus autē hoc, quod ab insomniis
exilit ac timet, postquam resipiscit. Nā insomnia denarrat,
& ea quæ corpore fecit, & quæ lingua loquutus est. Atq; hæc
quidē sic patitur. Quādoq; verò etiā per totā diē ad noctem
voce priuatus iacet respirās spiritū multū aceruatū. Quum
autem delirare cessauit, statim euestigio resipiscit, & si quis
ipsum interroget, rectè respondet, & cognoscit ac intelligit
omnia quæ dicuntur. deinde rursus post modicū tēpus, in iisdē
affectionibus iacet. hic morbus accidit maximè in peregrina-
tione. Et si quis alicubi per desertā viā iter faciat, & timor
ipsum ex spectro corripiat. Fit etiā aliter. huic quū sic habue-
rit,

De Internis Affectionibus.

222

Arit, veratri nigri obolorū quinq; pondus, in vino dulci biben-
dum dato. Aut hæc per clysterē infundito. Nitri Aegyptij ma-
gitudinem tali ouilli terito, & mellis optimi coctū dimidiā
hemina, & olei dimidiā hemina, in mortario ammicero, &
aqua à betis coctis heminas quatuor per noctē sub dio expo-
nitas addito: aut si volueris, pro beta lac asininū coctū ammi-
sceto. & hæc mixta per clysterē immittito, siue febris habeat,
siue nō. Sorbitionibus autē utatur, ptisana cocta, melle affu-
so. Bibat etiā mel & aquā & acetū, simul permixta, donec iu-
dicatur fuerit morbus. Indicatur autē in quatuordecim die-
bus ad summā, siue lethalis est, siue non. Multis autē iam lu-
iūsmodi morbus sedatus, rursus redit. Si igitur redierit, peri-
culū est ne ager pereat. Iudicatur autē morbus in septē die-
bus, an lethalis sit, aut nō. Si verò has effugerit, nō valde mo-
ritur, sed morbus in plerisq; curatus decedit. Quū autē desi-
uerit morbus, diæta bona utatur, quiete ingerens quæ venter
suscipiat, & non cōburantur, neq; ventris profuuiū succedat.
Ambo enim hæc periculosa esse vidētur. Lauetur autē quoti-
diē, & deā dulet post cibos modicē. Veste verò induatur leui
ac molli. & pro tempore anni lac & ferū bibat, per quinq; ac
quadragesima dies. Hæc si fecerit, celerrimè sanus erit. Mor-
bus autē grauis est, & multa cura opus habet. Alius morbus
crassus. Fit à pituita putrefacta. Quod autē putrida est vnde
sit, ex hoc manifestū est. Eructat ab hac quod odorem habet, Tertius
bus vnde.
velut si quis raphanides edisset. Incipit autem fieri talis mor-
bus à cruribus, deinde ab his ascēdit ad ventrē. Et quū in ven-
tre cōstiterit, rursus decurrit ad viscera. Et quū in his cōstite-
rit, fugit & vomitū facit, pituitā acidā subputridā educens, &
ubi euomuit, nō habet seipsum neq; sibi cōstat ager. Deinde
angustia fit circa viscera. Quandoq; etiā in caput derepente
dolor incūbit acutus. Et auribus acute audire nō potest, neq;
oculis videre, præ gravitate. & sudor multis diffunditur ma-
le olens, & maximè quū dolor habuerit, & morbū leuat. Co-
lor autē ipsius arcuatus apparet. hic morbus priore paulō mi-
nus lethalis est. Huic quū ita habuerit, ventrē purgato, deor-
sum quidem, per hippophaes. sursum autē, per veratrum. &
caput tetragono purgato. & quū à veratro purgatus fuerit,
postera die lacte asininio cocto subpurgato. Tertia deinde
caprino cocto, & similiter quarta ac quinta. Reliquis verò
viginti

Hippocratis Liber

viginti diebus, lac bubulum crudum, aut etiam caprinū dato, tertia aqua; nullā parte ammixta. Bibat autem lactis congium. Post purgationem vero deorsum versus, eadem phar maca exhibeantur, quæ hydropicis. Reliquo tempore quum lac bibit, coquet panem ex alia. Ososonium autem habeat, ex piscibus scorpium, aut callionymum, aut cuculū, aut squarinx frustum cum condimentis coctum, ex carnibus, ouillas, aut gallinacei pulli coctas. Vinum bibat album, si conducatur. Sin minus, nigrum austerū. deinde post cibum deambulet, ut ne frigeat. Si quidem igitur cōducant, cibos huic dato qui diu sunt. Si vero non conducant, sorbitiones dato ptisanæ aut milij. In hoc morbo si æger triginta dies transgressus fuerit, sanus sit. hi enim iudicant an lethalis sit, aut non. Est autem morbus gravis. Alius morbus crassius. Fit hic morbus à pituita alba. Congregatur autem in ventre, quum febres diuturnæ corpus occuparint, initium hic morbus à facie sumit, & intumescit facies. deinde descendit in ventrem, & ubi in ipso constitit, ventrem magnum attollit, & corpus velut à labore lassatur, & in ventre gravitas inest, & dolor fortis, & pedes tument, & si pluvia in terram effundatur, pulueris odorem non sustinet. Si verò in pluvia steterit, & terram odoret, derepente cadit. Hic morbus interquiescens, longiore tempore quam prior occupat, & tardius decedit. Curare verò ipsum oportet iisdem quibus hydropicum, fomentis videlicet & pharmacis, & eduliis ac laboribus. Hic morbus per sex annos maximè obtinet. Deinde decedit temporis progressu, si probè curetur, etiam si non in principio fuerit curatus. Est autem morbus difficilis, & multa cura opus habet. Coxendicum morbus ex his maximè causis fit plerisque. Si quis diutius in Sole versetur, & coxendices fuerint calefacti, & humor qui est in articulis, à calore fuerit resiccatus. Quod autem id quod resiccatur, condensatur, ac constringitur, hoc mihi signum est. Aeger enim articulos vertere aut mouere non potest, præ dolore qui est in ipsis, & eo quod verticula sunt compacta. Dolet autem maximè lumbos, & verticula ex obliquo iuxta coxendices, & genua. consistit autem dolor multò tempore in inguinibus simulque coxendicibus, acutus & astuosus, & si quis ipsum erigat, aut transmoueat, præ dolore curat quàm maximè potest. Aliquando etiam conuulsio succedit,

Quintus
crassus mor
bus vnde.

Curatio
quæ.

Coxendicis
dolor.

De Internis Affectionibus.

223

die, & rigor ac febris, fit autem & à bile, & pituita, fit item à sanguine, dolor cōsimilis velut ab omnibus morbis, & rigor ac febris aliquādo corripit debilis. Ceterum eum qui à Sole hoc morbo correptus est, sic curare oportet. Corpus ipsius fomento humectetur, & cibi ac potus, & alia quæ exhibentur, tepida ac humida præbeantur. Atque hæc omnia cocta, cibo utatur maza molli, vino dulci non subacta. Vinum bibat album, aquosum, & corpore quietem habeat, & quamvis impotens fuerit ut exsurgat, tamen modicè singulis diebus deambulet, & ne frigeat, & non multa aqua lauetur, & quum tibi bene habere visus fuerit, & corpore humidus esse, leni fomento vehementer foueto. Magis enim remittit, & condensationem ex articulis humectat ac relaxat. Deinde postera die cnidium granum bibendum dato. Si verò non profuerit, hæc per clysterem infundito, cumini heminā dimidiam terito, & colocynthidem integram paruam ac rotundam in mortario tundito ac cribrato, & nitri rubri Aegyptij minæ quadrantem torreto, ac terito. Atque hæc in ollam conicito, & olei heminam, mellis heminam dimidiam, vini albi heminam, & succi betæ quantum videbitur affundito, & donec bonā crassitudinem habere visa fuerint coquito. Deinde per linteum excolato, & si mel non simul coquere velis, mellis Attici heminam ipsis ammisceto. Si verò Atticum nō habeas, optimi alijs cocti heminā in mortario ammisceto. Si verò crassius fuerit hoc infusum, de eodem vino affundito, iuxta crassitudinis respectu habito, & per clysterem infundito, deinde usque ad dies tres purgari sinere oportet. Si verò pluribus diebus purgetur, bubuli aut caprini lactis heminas tres ebibendas dato. deinde betas pingues non salas, condimentis conspersas, edendas exhibeto. Ex hoc morbo multi claudi facti sunt. Si verò à bile morbus fiat, veratrum deorsum purgans ipsi bibendum dato, aut scammonie succum, post huiusmodi verò purgationem, succi ptisanæ melle affuso, heminas duas exorbendas dato, postera verò aut tertia die adhibito fomento, lacte asinino cocto subpurgato. At vespere autem pinguis betæ heminas duas edat, polenta inspersa. Vinum bibat album, aquosum dulce, & nunc, & post pharmaci purgationem. Si verò à pituita ægrotet, cnidium granum, aut hippophaes, adhibito prius fomento, bibendum ipsi dato, post purgationem

Medela.

Biliosus
morbus.

Pituitosus.

Sanguis.

Tetani tres.

Curatio.

gationem verò, easdem sorbitiones ac potus exhibito. Item-
que lactis potionem. Intermediis autem diebus, diæta quàm
leuissima vtatur. Et si quidem ab his vtilitatem sentit, bene
est: Sin minus, ipsum vrito multis ac profundis crustis inu-
stis, in ossibus quidem partibus, per fungos. In carnosis autem,
per ferramenta. Si verò à sanguine agrotarit, fomentum ad-
hibeto, & cucurbitam affigito, & venas in poplitibus secato.
Si autè tibi visum fuerit, etiam cniidium granum ipsi bibe-
dum dato. Diæta verò quàm iucundissima vtatur. Vinum autem
ne bibat. Si verò bibere velit, quàm minimum & aquosissi-
mum dato, & modice deambulare iubeto, aut si potens fue-
rit, plurimum. Conducit autem & à pituita agrotanti talia
facere. Si verò stare non possit, in lecto ipsum quàm frequen-
tissime circumferre oportet, à quacumque causa agrotarit, per
omnia similiter, vt ne intus chartilago concreascit. Si verò
concreuerit, & articuli conglutinati fuerint, omnino necesse
est hominem claudum fieri. Et si clysterè adhibere volueris
ei qui à sanguine agrotat, quo sanguinem ac pituitam à co-
xendi cibibus abducas, hæc infundere oportet. Salis pugillo tri-
to, olei heminam, & de ordeï decocto duas heminas ammi-
seeto, atque sic infundito. Si enim sic curationem feceris, ce-
lerissime sanum facies. Morbus autè grauis valde est ac diu-
turnus. Tetani tres. Si o' vulnus tetanus siue distentio fiat,
ager hæc patitur. Maxilla conglutinatur, & riget, & os
aperire non potest, & oculi lachrymantur ac detrahuntur, &
dorsum conglutinatum riget, & crura flectere nequit, neque
manus, neque spinam. Quum autem lethalis fuerit, potum &
cibos quos prius acceperat, aliquando per nares reddit. Hunc
quum sic habuerit, fouere oportet, & pinguius vinctum, ad
ignem nõ ita prope calefacere, & tepesfactoria illito corpori
adhibere. Et absinthii, aut lauri folia, aut hyosciami semen,
& thus terito, deinde vino albo dilata in ollam nouam infun-
dito, & oleum pari cum vino mensura affundito, & cum his
calefactis large calidis corpus ac caput illinito. Postèa super
pellicem indumentum reclinatum, ita vt pars ad quam fuit
animalis caro sursum vergat, mollibus ac puris stragulis ac
vestimentis contegito, quo vehemèter exsudare possit. Aquã
verò mulsam tepidam, si quidem hanc bibere poterit, per os
exhibeto. Si verò non poterit, per nares infundito. Vinum
autem

Opisthotonos.

Curatio.

Tetanus tertius.

Medela.

A autem album quàm iucundissimū ac plurimum bibendum
dato. Hoc quotidie facere oportet, donec sanus fiat. Est au-
tem morbus grauis, & statim curatione opus habet. Opistho-
thonos. In distentione retrorsum sientē (opisthotonum
vocat) alia quidem eadem æger patitur. Fit autem, quum
tendines qui sunt retrò in ceruice agrotarit. Agrotat autè,
aut ab angina, aut ab vna, aut locis circa tonsillas suppuratis.
Aliquando etiam à capite febribus succedentibus, conuulsio
succedit. Iam verò etiam à vulneribus. Hic trahitur in poste-
riorem partē, & præ dolore circa dorsum ac pectora, eiulat.
Hic conuellitur vehementer, vt vix detinere possint ipsum
præsentē, ne è lecto excidat. Hic sæpe in die dolore affigi-
tur, sæpe etiam leuius degit. Huic sic habenti eadem exhibe-
re oportet, quæ priori. Morbus autem adheret ad summum
diebus quadraginta. Si verò hos euaserit, sanus fit. Alius te-
tanus. Hic tetanus minus lethalis est quàm priores. Fit au-
tem ab iisdem. Multi verò etiam ex casu in partes postero-
res, à morbo correpti sunt, patitur igitur æger hæc. Totum
corpus conuellitur. Aliquando verò quacumque corporis par-
te id contigerit conuellitur. & primum quidem obambulat.
Postèa temporis progressu in lectum cadit, & rursus remit-
tit & dolor, & conuulsio. & si surrexerit, & fortassis ad pau-
cos dies obambularit, postea rursus in iisdem affectionibus
iacet. Atque hæc patitur ac transmutat, per multum tempus.
& si quid comedit, non secedit infra, nisi difficulter, atque
hoc combustum. At in pectoribus hæret cibus, & suffocatio-
nem inducit. Hunc si iisdem curaueris quibus priores, celer-
rimè sanum facies. clysterem verò ex priscana cocta tenui, ac
melle adhibeto.

HIPPOCRATIS

COI LIBER DE VIRGI-

NUM MORBIS, IANO

CORNARIO MEDI-

CO PHYSICO IN-

TERPRETE.

PRIN

PRINCIPIUM sit mihi cōpositio-
nis eorum, quæ perpetua sunt in ar-
te medica: Non enim possibile est
morborum naturam cognoscere (si
quidem artis est inuenire) nisi quis
nouerit naturam in indiuisibili, ex
qua in principio discreti sunt: pri-
mum de morbo sacro appellato, &
de attonitis siue syderatis, & de ti-
moribus, ex quibus adeo fortiter pauet homines, vt delyrēt.
& demones quosdam videre putent, ipsis infestos, quandoq;
nocte, quan loque interdū, aliquando verò utroq; tempore.
Postea ab huiusmodi spectris multi iam se strangulauerunt,
plures autē mulieres quā viri. Est enim muliebris natura
animi magis deiecti ac imminuti. Ceterum virgines nubi-
les & maturæ viro, hoc magis patiuntur, vnā cum mentium
descēsu, antea non valde hinc afflicte. Postea enim sanguis in
vteros confluuit, velut effluxurus. Quum igitur osculum exi-
tus non fuerit apertum, sanguis autem amplius influxerit,
propter cibos & corporis augmentum, tunc sanguis non ha-
bens effluxum, præ multitudine resilit ad cor, & ad septum
transuersum. Quum igitur hæc repleta fuerint, cor fatuum
fit, deinde ex fatuitate torpedō, postea ex torpedine delyriū
apprehendit. Quemadmodum quum aliquo longo tempore
desidente, sanguis ex coxis ac femoribus depressus, in tibias
ac pedes torporem inducit. A torpore autem, pedes ad iter fa-
ciendum impotentes fiunt, donec sanguis ad seipsum reuer-
tatur. Reuertitur autem celerimē, quum steterit in aqua fri-
gida, quæ vltra malleolos madefaciat. Atque hic quidem tor-
por facile cedit. Citò enim propter venarum rectitudinem
refluit. Et locus corporis non est periculosus. At ex corde &
septo transuerso tardè refluit. Venæ enim oblique sunt, & lo-
cus periculosus, & ad delyrium ac insaniam paratus. Quum
enim hæ partes replete fuerint, & horror cum febre ingruit,
erroneas febres appellant. his autem sic habentibus præ acu-
ta quidem inflammatione, insanit: præ putredine verò, cla-
mat præ caliginositate autem, timet ac formidat: præ com-
pressionē verò circa cor, stragulationes parat: præ sanguinis
autem malitia, animus mœrens ac anxius malum attrahit.
Sed

Virgines
qui percel-
lantur.

Quid pedū
torporem
discutiat.

Causæ fu-
roris.

Planetes
febres.

A Sed & alium horribiliter compellat, & in puteos proflire ac
incidere iubet, & strangulari, tanquam meliora sint hæc, &
omnem vitæ vrilitem excedentia. Aliquando verò sine spe-
ctris ac phantasmatis, voluptas quædam adest, ex qua mor-
tem, velut bonum aliquod, amat. Postquam autem resipuit
homo, mulieres tum alia multa, tum pretiosissimas mulie-
bres vestes Dianæ consecrant, à vatibus id iubentibus dece-
ptæ. Ceterum curatio vt hinc liberentur, est sanguinis detra-
ctio, si nihil fuerit quod impediatur. Ego verò iubeo virgines
quum huiusmodi patiuntur, quā citissimè viris cohabitare.
Si enim conceperint, sanæ fiunt. Si verò huiusmodi non
affuerint ipsis, simul cum pubertate, aut paulò post corripien-
tur, si non viro nupserint. At verò ex mulieribus viro iun-
ctis, steriles magis hæc patiuntur.

Quæ Dia-
næ darent.
Furoris me-
dela.

HIPPOCRATIS

COI LIBER DE NATURA

MULIEBRI, IANO CORNA-

RIO MEDICO PHY-

SICO INTER-

PRETE.

*

DE MULIEBRI natura ac morbis hæc di-
co. Maximè quidem numen in hominibus
causam esse. postea verò naturas mulie-
rum, & colores. Nam quæ superalbida
sunt, humidiores sunt & fluidiores. Nigræ
verò duriores acerbioresque ac adstrictio-
res. Quæ verò vini colorem referunt, medium quid inter
vtrâque habent. Sic autem & in ætatibus contingit. Iuuen-
culæ enim humidiores sunt, & multo sanguine plerunque
refertæ. Aniculæ verò sicciores, & modicum sanguinem ha-
bentes. Mediæ autem, medium quiddam inter vtrâque ha-
bent. Oportet autem eum qui hæc rectè tractare velit, pri-
mum quidem ex diis ordiri. Deinde mulierum naturas di-
scernere, itēque ætates, & tempora, & locos, in quibus
cunque

Deus potis-
simus au-
thor & cau-
sator hu-
manarum.

Medici mu-
nus.

Hippocratis Liber

cunq; degunt. Frigidi enim loci, fluidi sunt. Calidi verò, siccī & stabiles. Initium autem faciam ab humido secundum naturam. Si aqua intercus in vteris oboriatur, menses pauciores ac deteriores fiunt. Deinde repente deficiunt, & venter intumescit, & mammae siccae fiunt, & reliqua male habet. Et in ventre sibi habere videtur. & ex his cognoscēs, quod aqua inter cutem laborat. Sed & in ore vterorum ignificationem de se præbet. Tangentibus enim gracile apparet: & calor & aqua ipsam corripit. Quum autem tempus amplius processerit, dolor in venterem, & lumbos, ac laterum mollitudinem occupat. Hic morbus maximè fit ex abortu. Accidit item ex aliis. Quum sic habuerit, calida lauare oportet, & tepidioria adhibere, donec dolor sedetur: pharmacum autem deorsum purgans bibendum dare oportet. post pharmacum verò, vteros bubuli stercoreis fomento fouere, & postea medicamentum cum cantharide preparatum apponere. Et interpositis tribus diebus, id quod cum felle paratur. Vna verò die interposita, per triduum aceto infuso colluatur, & si quidem venter mollis & vacuus fiat, & febres sedate fuerint, & menses prodeant, viro condormiat. Sin minus, rursus eadem facito, donec menses prodeant. & aliquibus subdititiis vtatur. Intermediis autem diebus crethmi corticem bibat, & pronia grana nigra, & sambuci fructum, ieiuna in vino. & Mercurialem quam plurimam edat, & allium coctum & crudum, & cibis mollibus, & polypis, ac aliis mollibus vtatur. Si verò pepererit sana erit. Si vteri ad hepar accesserint, muta de repente fit, & dentes conserit, & color niger fit. patitur autem hæc de repente dum sana est. Est autem huiusmodi affectio virginibus maximè antiquis, & viduis, quæ iuueculæ sunt & pepererunt, ac viduæ manent. Quum sic habuerit, depulsiōe per manum infra facta, sub hepate aut sub præcordiis, fascia deligato, & aperto ore vinum odoratissimum infuso, dito. Et graueolentia naribus adhibeto ac sufflato. Sub vtero verò bene olentia. Postquam autem resipuerit, pharmacū infra purgans bibendum dato. & lac asininū postea bibendum exhibeto. Deinde vteros odoratis foueto, & medicamenta cū buprestis præparata apponito. Postridie viro Netopon vnguentum. Intermissis autem duobus diebus, vteros cum odoratis colluito. Et postridie pulgium apponito.

Humoris a
quanti co-
gnitio &
medela.
Primus lo-
cellorum
morbus.

Stercus bu-
bulum.

Cum vteri
hepar pe-
tunt.

De Natura Muliebri

226

Ato, die verò vna interposita, aromata sufflato. Atque hæc quidem viduæ facito. Virginē autem vt viro cohabitaret persuadeto, ad vteros verò nihil adhibeto, neque pharmacum bibendum dato, verum conyzam & castoreum in vino ieiuna exhibeto, & caput odoratis ne vngat, neq; odorata olfaciat.

Si vteri prociderint, & foras egressi fuerint, calor habet maximè pudenda, & sedem. Et vrina paulatim destillat, ac mordet, hæc patitur si ex partu progressa viro cōdormierit. Quū autē sic habuerit, myrti baccas & lori ramēta, in aqua coquito, & aquā per noctē sub dio exponito, & eadē trita pro cataplasmate adhibeto, postea bibens aquā lenrium, & mel & acētū, donec vteri fuerint eleuati, vomat. Et lectum a pedibus altiore facito, & graueolentia sub pudenda sufflato, odorata verò sub nares. Cibis verò vtatur mollissimis ac frigidis. Et vinū aquosum album bibat, Ne lauetur autē, neq; cum viro dormiat. Si verò penitus ex pudendis exciderint, dependent velut scrotum. Et dolor corripit in venterem, & lumbos, & quum tempus processerit, ad locum redire nō volunt. Morbus autē corripit, quum ex partu progressa vteros doluerit, aut cum viro in puerperij purgationē cōcubuerit. Quum verò sic habuerit, frigefactoria ad pudenda apponere oportet, & quod foris est depurgatū, & cum vino nigro, in quo malum punicum coctum est, ablutum, intro detrudere. Deinde mel & resinā mixta infundere. Decumbat autem supina pedes sursum extensos habens, postea spōgias imponito, & ex lumbis deligato. Quum autē sic habuerit, a cibis quidem abstineat, potu verò, quā paucissimo vtatur, donec septem dies præterierint, & si quidem sic ingredi voluerit, bene habet. Sin minus, summas vteri oras deradito. calefacito, abluito, ac cerato picato illinito, & alligata ad scalam muliere, scalam iuxta caput pullato, & vteros cū manu intrudito, postea crura ipsius alternatim colligato, & sic per diem ac noctem finito, & modicum ptisanæ succum frigidū dato, aliud verò nihil. Postera die decubenti cucurbitā quā maximam ad coxendicem affigito, & multo tempore trahere finito, postquam verò detraxeris, nescarificato, sed reclinatam finito, & nihil aliud quā succū exhibeto, donec septem dies præterierint. Si verò litat, aquam dato frigidam

Cum vteri
procide-
runt.

Cum exci-
derint.

Medela.

quā

quàm paucissimam. Vbi verò septem dies praterierint, cibis
 mollissimis ac paucissimis vtatur. Si verò ventrem exonerare
 velit, necumens exoneret, donec quadraginta dies præ-
 tereant, postea surgat, & paucissimè obambulet, & ne lae-
 tur, sed intra padendum graueolentium suffitum admittat.
 Cum locel & modica edat. Si vteri adglutinati fuerint, incumbunt. &
 li hæserint.
 Medela. Si contrigeris, videbis locum durum sub lateris mollicie, & do-
 lor corripitimum ventrem, & laterum molitudinē, & lum-
 bos, & in crure dolor irruit, eaque extendere non potest. Sæ-
 pe verò etiam suppurantur, & linamentis inditis curata ac
 fluentes moriuntur, si nō vllis, aut secueris. Quum autem
 sic habuerit, pharmacū infra purgans bibendum dare oporteret,
 & multa calida lauare ac fouere, & quum recens lota aut
 fota fuerit, iubere vt admota manu, cum digito os vterorum
 abstrahat, & myrrham caloniam suffiat, rosaceo affuso. Bi-
 bat autem prœnixe grana nigra quinque, castorio ammixto,
 in vino odorato, & in coxam sanam decumbat, & apponat
 Baccarim vnguentum, aut oleum album ad coxam sanā, &
 edat allium plurimum, & crudum, & coctum, & succum sor-
 beat, & cibis mollibus vtatur, postquam autem dolor quie-
 uerit, abduces euntem super sanam coxam, postea verò fo-
 mentum ex vrina adhibeto, lauro insperfa, & a fomento cy-
 claminū apponito, postera die lota suffit ex aromatis ad-
 hibeat. Caterum ex hoc morbo maximè steriles fiunt. Si
 complicatum fuerit os vterorum, menses non prodeunt. Si
 verò prodeant, pauci ac prauis sunt. Et vbi cum viro coit, do-
 let, & dolor inimum ventrem tenet ac lumbos. Et si contingat
 digitis & os requirat, non est manifestum. Quum sic habue-
 rit, vrina humana foueatur, & post fomentum lenticulæ de-
 cocto lauetur, & postquam lota fuerit, vteri vnguento Aegy-
 ptio foueantur. Et si odor ad nares ascenderit, spes est ipsam
 sanam fore. Et quum dormire voluerit, Aegyptium oleum
 in sana subdat. Postera verò die consideret an magis corre-
 cti sint vteri, postea odoratis foueto, & purgatoria quæ non
 mordeant subdito, & post subditia medicamēta, pari men-
 sura aceti ad aquam ammixta elujto. Quum autem menses
 prodierint, ieiuna & illota, & suffita, cū viro coeat. Maximè
 verò ex hoc morbo steriles fiunt. Si vteri ad coxam decur-
 rerint, & menses non procedunt, & dolor ad inimum ventrem
 accedit,

A accedit, & ad lateris molliciem. & si digito cōtigeris, depre-
 hendes os in coxa. Quam ita habuerit, calida lauato, & allia
 plurima edēda dato. Et lac ouillum purum bibat, & postquā
 lac purum exhaust, fomento adhibito, postea pharmacū in-
 fra purgans exhibeto. Quum autem purgata fuerit, rursus
 vteros foueto, ex fœniculo & absinthio permixtis. Vbi verò
 recens fora fuerit, os cum digito abstrahito, & scillam appo-
 nito, & interposita die postea id quod præparatur cum nar-
 cissi no adhibeto. Si verò tibi purgata esse visā fuerit, Neto-
 pon apponito. Et postridie rosaceum vnguentum. Caterum
 prima mētiū decurrentium die ab apponendo cessato.
 postera verò incipito vbi defecerint. At in mētibz si quidem
 sanguis eruperit, satis est. Si minus, cantbarides quatuor bi-
 bat, pedibus & alis ac capite reiectis, & prœnixe grana nigra
 quinque, & sepiæ oua, & apij semen, cū vino. Et si dolor ha-
 buerit, & vrinæ stillicidium vexarit, in aqua calida desideat.
 & aquam mulsam bibat aquosam. Si verò à primo non fue-
 rit purgata, rursus bibat donec fiat. postquam autem purga-
 tio decurrit, ieiuna cū viro coeat. In purgatione verò mer-
 curialem edat, & polypos coctos. & cibis mollibus vtatur.
 Liberabitur autem à morbo, si in vtre habuerit. Si ex par-
 tu non fuerit purgata, tumet venter & crura, & rigor ac do-
 lor inimum ventrem, ac lumbos tenet. Quandoque etiam ad
 viscera ascendit, & animo linquitur. Atque hæc patitur inci-
 piente morbo, progressu verò temporis, caux faciei partes
 rubescunt. Quum igitur sic habuerit, fomento vteris adhibi-
 to, cyclaminū apponito. Bibat autem medicamentū cū
 trida præparatum, donec fluxus fuerit commotus. Ad os ve-
 rō vterorum, adipem anserinum illinito, & myrrham, & re-
 sinam tepidam, & quàm maximè deambulet, & ante cibum
 Mercurialem coctam edat, & allium ac porrum, & brassicæ
 succum sorbeat, & cibis mollibus vtatur, & magis marinis.
 & calida lauetur. A pinguibz autem & dulcibus abstineat.
 donec sana fiat. Si vteri pituita impleti fuerint, status ob-
 oritur, & menses albi pituitosi superueniunt. Aliquando etiā
 sanguis tenuis pelliculis plenus, & præ humiditate cum vi-
 ro coire non vult, & pallida ac tenuis fit. Interrogare igitur
 ipsam oportet, an quod fuit mordeat & exulceret, & si non
 mordeat, pronunciare à cerebro fluxū esse. Si verò mordeat,

Curatio

Cum puer
pera non
purgatur.

Curatio.

Cum vteri
pituita op-
plentur,
quid acci-
dat.

Curatio.

à ventre. Si quidem igitur à ventre fuerit, à lenticula deco-
cto vomat. Deinde veratro purgato. postea idem in nares
immitto. Postquam autem superior venter tibi purgatus
esse videbitur, pharmacum infra purgans bibendum da-
to. A cibis autem pinguibus ac dulcibus absteineat. Acres
autem exhibeantur, velut commodi, nisi pudenda fuerint
exulcerata, præstant autem frigidi. Et modicè laetetur,
non tamen calida, neque caput. Ieiuna verò bibat hyperi-

Cum vteri
penitus in-
flamantur.
quid agen-
dum.

cum, semen apij, saluam in vino aquoso. Quum autem
cessauerit fluxus, cum succo grossorum eluito, & postea acer-
bis colluito. Est autem morbus grauis. Si vteri inflam-
mati fuerint menses omnino non prodeunt, aut prauis & pau-
ci. Et quum ieiuna est, vomitus ipsam corripit. Vbi verò
quid ederit, vomit cibos. & dolor imum ventrem ac lumbos
habet, & animi deliquium inuadit. Venter autem aliquando
durus, aliquando mollis est, & inflatur ac magnus fit. & pu-
tat se in ventre habere. Si verò contigerit, plenitudo illa va-
cua sit. Huic vsque ad decimū mensem tumor paulatim au-
gefcit, velut in ventre habenti. Vbi verò decem menses præ-
terierint, venter aqua impletur, & umbilicus eminet. Et si di-
gitum amoueris, os vteri gracile & collapsum comperies.
Et vbi menses apparuerint, pauci sunt & prauis. Et clauiculae
ac collum attenuantur. Et pedes intumescunt. Quum igitur
sic habuerit pharmacum infra purgans bibendum dato. &
ad vteros quæ purgant & non mordent apponito. Et post ap-
positionem vteros eluito, pari mensura aceti acerrimi ad a-
quam ammixta & Mercurialem edat, & succum eius farina
inspersa, vbi cocta fuerit absorbeat. Morbus autem est peri-

Vteri ery-
sipelas.

culosus. Si ignis facer erysipelas dictus in vteris oboriatur,
tumor fit à pedibus exorsus, & ad crura & ad lumbos proce-
dens. Quum autem tempus amplius processerit, intumescit
etiam venter, & rigor ac febris corripit, itémque debilitas.
Præ dolore verò, quiescere non potest, sed iactat se ipsam. Do-
lor autem ex imo ventre ascendit ad lumbos. Postea sursum
vergit ad præcordia, & pectora, & caput. Et mori sibi vide-
tur. Quum autem remiserit, torpor occupat manus. Aliquādo
etiā inguina & crura, & poplites, & livida sit, & modico quā-
doq; tempore sibi melius habere videtur. Deinde rursus ea-
dē patitur, & corpus pustulis impletur, & facies rubescit, &
sitis fort

A sitis fortis tenet, & fauces siccae sunt. Hic morbus si prægnati
fiat, moritur. Sin minus curata sanatur. Quum igitur sic ha-
buerit, adhibere oportet, si dolor habeat, frigidifactoria, & vē-
trem turbare. Et si quidem in ventre habeat, cibis ac potibus
vtatur, à quibus factus non corrumpitur. Si verò non secedat,
clysteiem adhibeto. Si autem in ventre non habuerit, phar-
macum bibendū dato, & cibis paucissimis vtatur mollissi-
mis ac frigidis, & Mercurialem edat, & sambucum, & neque
salsa, neq; pingua, neque acia, velut est origanum, aut thy-
mus, aut ruta. Postquam autem calor & strangulatio remi-
serit, & tumor non fuerit sedatus, medicamentū fortius in-
fra purgans postea bibendū dato. Morbum autē hunc pauca

Cum vteri
præter na-
turā hiant.

effugiunt. Si vteri præter naturam hiant, & menses plus
quam oportet prodeunt, viscosioresque ac frequentiores, &
genitura non manet intus. Et si digito contigeris, os hians
comperies, & febris ac rigor & dolor, imum ventrē & lum-
bos corripit. Hic morbus à fluxu sanguinolento corripit. fit
autem quum menses suppressi derepente eruperint. Huic
quum dolor maximè habuerit, tepidifactoria apponito. Et cū
remiserit, vteros foueto, & pharmacum infra purgans bibe-
ndum dato. Et quæ non mordent subdito, & post subditiua
medicamentum, cū acerbis colluito, & quā minimum la-
uato. Cibis autē liccissimis vtatur. Si verò his factis sana non
fiat, pharmacum bibendum dato, à quo sursum ac deorsum
purgetur. Et quum menses moti fuerint, & quum quieuerint,

Curatio.

C eiusdem modi victum exhibeto. Morbus autem lethalis est.
Si vteri ad medium lumborum processerint, dolor imum
ventrem habet, & crura contrahuntur, & quum aluum exone-
rat, dolores acutiores fiunt, & stercus cum vi prodit, & vrina
destillat, & animo linquitur. Quū sic habuerit, fistula ad ve-
sicam alligata vteros sufflato, & fomentū adhibeto. Aut mul-
to calido lauato, & male olentia sub pudenda sufflato. Sub na-
res autem odorata. Quum autē dolor cessarit, lenticulae deco-
cto præpotato, pharmacum sursum purgans bibendum da-
to, à quo venter moueatur. postquam autem vteri ad locum
suum redierint, medicamentū infra purgans bibendum exhi-
beto, & postea lac bibendū dato. Postea fomento ad vteros
adhibito ex vino, medicamenta cum lauro preparata im-
mittito, & apponito quæ non mordent, ammixto aceto.

Cum vteri
lumbos pe-
tunt.
Medela.

Postea aromata suffito. Ceterum steriles & claudæ fiunt ex D
profluuiū hoc morbo. Quum fluxus albus obortus fuerit, velut vrina
album. asinina apparet. Et dolor in venterem habet, & lumbos,
& lateris mollitudinē, & tumores sunt crurum ac manuum,
& caua eleuantur, & oculi humidi sunt, & color arcuatus ac
albus fit. Et quum iter facit, anhelat. Morbus autem fit, si vbi
natura pituitosa est, febricitarit, & bilis commota purgata
non fuerit. Si quidem igitur venter acuerit, ventris profu-
uia fiunt. Si verò ad vteros vertatur, fluxus fit. Postquam igi-
tur vteris profluuium habuerit, papaueris albi ac rubri cor-
ticem pari pondere, & spinæ fructum in vino diluto terito,
Medela. & polenta recenti inspersa bibat. Si verò velis, malicorium
calido cinere torrefactum ac tritum ex vino bibat, pari po-
lenta ac farina inspersa. Minimum verò lauetur. Cibus au-
tem vtatur quàm siccissimis ac frigidis. Vbi verò fluxus
quieuerit, pharmacum bibendū dato, a quo superna purgen-
tur, & lac asinum bibat. Postquam autē infra purgata fue-
rit, bubulum lac bibat, ad dies quadraginta, si poterit mera-
cum, sub dio per noctem expolitum, quarta aquæ parte am-
mixta. Vespere verò vbi ebibit, alicam sorbeat. Quum au-
tem decem dies fuerint transacti, lactis & aquæ decimā par-
tem detrahit. Quātum autem detraxeris, tantam tepidi re-
cens multā portionem additam bibat, posttridie verò duas
portiones, vt in decē portionibus pro modico diluto sit me-
racum, & ad quatuor dies bibat. Dum autem decimā par-
tem detrahit, etiā de sorbitione amplius addat. Postquam
autem quatuordecim dies transegerit decimam lactis par-
tem bibens, postea tertiā aquæ partem affundens, ad dies de-
cem bibat, & cibus vtatur, & sic fiant omnes dies quadragin-
ta. Quum conceperit & vterum ac partus gestarit, ea quæ
natura sterilis est, primū quidem menses deficiunt, & pau-
ciores fiunt, & tempus in quo prius fiebant, transmittunt.
Postea derepente multi fiunt, & puri ac fortes, & si quidē se-
mel facti fuerint, de cetero secundum rationem in ventre
habet. Sin minus, & primū fiunt & iterum atque iterū in
mense, postea ex seipso desinet fluxus, pallidæque ac tenuis
fit. Pharmacum igitur & sursum & deorsum purgās biben-
dum dare oportet. Et lac asinum postea bibendum aut se-
rum. Postea adhibito fomento, vteros medicamēto quod nō
mordeat

A mordeat purgato. Deinde cum aceto colluiro. Postea aroma-
ta suffito. Hæc autem facito vt prima mēsum die facta sint.
Et ne sit illota & impasta, cyceonem insillum crassum bi-
bens, & aromatis suffiatur, nectopo affuso & vnguento rosa-
cco. Postea cum viro coeat. Si acetabula pituita plena fue-
runt, menses quidē bene succedunt, & in ventre habet. Cor-
rumpit autē fœtum vbi fortior factus fuerit. Non enim reti-
nere potest, sed abrumpitur. Cognoueris autem hoc modo.
Humida sit, & mucosum ac viscosum desinit, & nō mordet,
& in mēibus vbi à fluxu purgari cellauerit, per duos ac tres
dies muci ab vteris prodeunt. Hanc grossorum succo eluito,
Medela. & collutione per acerbā postea bis aut ter facta, de cetero
apponito id à quo pituita purgatur, & mollia fomenta adhi-
beto. Et post subdititia apponita, pari mēsurā aceti ad aquam
ammixta eluito, & in mēibus aromata suffito. Postea im-
pasta & illota cum viro dormiat. Quum menses occultati
fuerint dolor in venterem tenet, & onus incumbere ipsi vi-
detur, & lumbos dolet, ac laterum mollitudinē. Quum verò
ad præcordia vteri allapsi fuerint, suffocant, & vbi frequēter
acida euomuit, ad modicū rēpus melius habet. Dolor autem
& ad caput & ad collum procedit. Postquam igitur allapsum
parant, aut allapsi sunt, tepidioria adhibeto, & grauēolen-
tia suffito, infra autem odorata, & castorium bibendū dato,
Medela. & conyzam. Vbi verò deorsum prociderint, infra grauēo-
lentia suffito, sub nares autem odorata. Sedatis autē dolori-
bus, pharmacum bibendū dato. Et lac asinum postea bi-
bendum. Deinde succum à quo vomat dato, & ad nares appo-
nito. Postquam autē purgaueris, fomento vteris adhibito ex
his quæ cum lauro præparatur, id quod ex narcisso præpara-
tur apponito. Et tribus interpositis diebus, fomento adhibi-
to, id quod ex cantharide præparatur apponito, & postera
die adipem anserinū. postea intermissis tribus diebus, collu-
tione cum aceto parata eluito. In purgationibus autē mer-
curiale ante cibos edat, & cibus mollissimis vtatur, & acria
edat. Et bis in die calida lauetur. Si verò menses non fiant,
Cum præ-
gnans par-
rum men-
struum per-
dit.
vbi hæc opportuno tempore feceris, cantharides bibendas
dato, & postquam prodierint, ieiuna & illota, ac suffita, cum
vino dormiat. Quum in ventre habēs, fœtum menstruum
aut bimestrem corruerit, & ad perfectionem gestare non
poterit.

Hippocratis Liber

Medela. poterit, & tenuis præter naturam fiat. Huius vteros purgare oportet ac corpus pinguefacere. Nō enim prius fortum perferre poterit, quā vteri ipsius crassi fiant, & robusti euadant. Si verò crassifacata fuerit mulier præter naturam non concipit in ventre. Nā omentum multū ac crassum incumbens vteros deprimit, & genituram non suscipit. Hanc attenuare oportet, & pharmacum infra purgans bibendū dare, & ad vteros apponere quod purget ipsos, & flatus inducat.

Crassa cur non concipiant.

Cū os vuluæ durescit.

Medela.

Cum menses non deurrunt.

Cum humidius fuerit os vuluæ.

Strangulatio vuluæ.

Si verò os vterorum durum fiat, aut ceruix, digito intro-misso id cognosces. Itēmq; si ad coxā fuerint auersi. Quum sic habuerint, nihil acre adhibeto. Si enim os exulceraueris, vbi inflammatum fuerit, periculū est ne penitus sterilis fiat. Verū apponito quæ non mordent, à quibus purgetur. Si mulierem parere non potentem purgare velis, & fuerit biliosa aut pituitosa. Cognosces autē vtrum horum sit, si arena substrata quum menses fiunt, in sole sanguinem superfundas, ac siccare linas. Si enim biliosa fuerit, supra arenam sanguis pallidus erit. Si verò pituitosa, velut mucus erit. Et sanē vtrum horum fuerit, infra purgato, & ad vteros subdititia apponito. Si menses omnino non fiant, si quidem præ dolore id cōtingat, primum ventrem infra purgato, deinde medicamentum à quo sanguis ex vteris purgatur apponito. postea intermissa die vna aut altera, rursus id à quo sanguis purgatur apponito. Reliquo verò tēpore corticem crethmi in vino tritum bibat. Si humidius fuerit os vterorū quā oportet, acria apponito, quo morsum perreptet, & inflammatum valde durum fiat. Si verò induratum fuerit, acria adhibeto. Mordentia enim saniem diffundunt. Deinde mollia apponito. Sed & ad alios morbos non minus apponito. Si puerpera vteri in coxam incubuerint, aut ad lateris mollitudinem, ad sanam coxam oleum Aegyptium album, aut baccarum vguentū apponere oportet, & in sanam coxā decumbat, & pæoniæ grana nigra quinq; bibat, & fructus sambuci, conchæ testam maiorem, & castorij magnitudinem fabæ in vino. postea lota sutfiatur, & potibus accibus mollibus vtatur, & mercuriali, & acribus omnibus, excepto raphano ac cepis. Quum suffocarint vteri, graueolentia omnia suffire oportet, bitumen videlicet, sulphur, cornu, lucernarium funiculum, phocæ adipem, castorium. Odorata verò subter pudenda.

De Natura Muliebri.

230

Apudenda. Si verò puerpera inflammati fuerint vteri, ardet, & suffocatio habet. Quum autem sic habuerit, muscum marinum tenuem tritum super linteolo extentum pro cata-tor. **Medela.** plasmate adhibeto, postea crudam ordeaceam farinam, & cinerem sarmentitium, ac lini semen, oleo & aceto affuso coquito, donec velut farina subacta massa fiat. Deinde quā calidissima ferre potest imo venter imponito. Si verò fixi fuerint vteri, lentem & mentam multam in aceto coquito, vt vaporem inde in ostrahat, & nares adhibeat. & graueolentia suffato, & mercurialem edat, & in succo eius farinam coctam sorbeat. Quam celerrimē autem & priusquam dolor occupet, exhibere oportet pharmaca, quæ vteros à dolore leuant, & cibos per alium secedentes assumat. Si verò venter calefiat, clysterem adhibeto. Si ex partu inflammati fuerint vteri, solani succum in pudenda infundito, & vbi hic calidus factus est, alium infundito, Si verò hic nō fuerit, lentisci aut rhamni, aut betæ, aut cucurbitæ succum expressum infunde, & quod in medio huius est tenerimum, deraum longa forma inde, postea cerusam aqua tritam & lana exceptam appone. Si verò horruerit, tolle. Si mulier ab vtero debilis sit, & bilis ipsam suffocet, & opus sit ipsam leuiter purgare, & dolorem sedare, peucedani succi trium cyathorū mēsurā bibendū dato. Si in lumbis aut lateris mollitudine fuerint vteri, & trāsmouere velis, sulphur & bitumē terito, & melle cocto affuso, glandulā crassam facito, & in sedē indito. & vteri si sicci fiant, hæc quā celerrimē apponito. Mulieri si vteri sicci fiant, & ad pudenda ptomineant, & inguina dura fiāt, & calor in pudēdis insit, cancerari incipit. Quū sic habuerit, cucumeris sylvestris internā partem aridam terere oportet, & aqua hemina affusa, in sedē immittere, & purgari finire donec purgetur. Quum autē mulieri pharmacum dederis, ammisce ad pharmacū ea quæ vteros purgant, & quæ expellūt.

Cum vteri inflammati fuerint.

Cum vteri compressi fuerint.

A partu inflammatio vuluæ.

Debilitas à partu.

Cum lumbi & ilia veuantur.

Cū vulua durescit.

Potiones, & subdititia medicamenta quæ secundas educere, & menses detrahere possunt.

Cantharides quinq; auillis alis & pedibus ac capite, deinde tribulos ad mare nascentes vnā cū radice mēsurā quanta est cōchæ testa terito, & anthemij pallidā siue luteam

internam partem siccam tritam, conchæ testam addito, & seminis apij tantundem, & sepiæ oua quindecim & in vino dulci diluto bibenda dato. & quum dolor habuerit, in aqua calida desideat, & aquam mulsam aquosam bibat. Aliud. Ranunculi foliorum & floris triti Aeginæ stateris pōdus, in vino dulci bibat. Quum autem dolor habuerit, cicer album & vuas passas in aqua coquito, & perfrigeratam bibendā dato, & ubi vrinæ stillicidium vexarit, in aqua tepida desideat. Aliud. Adianti staterē Aeginæ, in vino albo pari aqua ammixta, bibendū dato. Aliud. Violæ albæ semē quantum tribus digitis apprehendi potest, in vino albo eodē modo temperato, bibendum dato. Aliud. Leucoij nigri radicem, in vino eodem modo sumat. Aliud. Crinanthemū quod in domibus nascitur, eodem modo misceto ac bibendū dato. Aliud. Anchusæ foliorum pugillos duos, in vino albo æquali aqua ammixta, bibendos dato. Aliud. Chamæleonis radicem, velut veratri potionē, derafam in vino albo, aqua pari mensura ammixta, bibendā dato. Aliud. Brassicæ & porri succū, ad vtrunq; succi sulphij obolis tribus ammixtis, & vino albo cum pari aqua bibendum dato. Aliud.

Oliuas albas priusquam oleum insit compunctas siccato, postea tufas & cribratas ac in vinum iniectas bibēdas dato. Hoc & menses detrahit, & secundam expellit. Aliud. Dictamni Cretici obolū in aqua bibendū dato. Et si hoc in potu dato, secundam eiicere non potes, sambuci succo cocto immisso foueto, & cantharidē apponito. Hoc etiam fortum expellit. Quum autē morsum intulerit, auferat, & rosaceo vnguento tinctum apponat donec elapsa fuerit. Aliud. Populi nigræ creticæ grana nouem trita, in vino bibenda dato. Cum hoc etiam abluatur: si difficulter pariat. Aliud. Conyæ testam conchæ maiore cum porri succo diluito, & nepoti testam conchæ maiorem ammisceto, & hæc in vino bibenda dato. Aliud quod menses detrahit. Peucedanum & panaces, & proniæ radicē, in vino bibenda dato. Aliud quod fortum mortuum & secundas eiicit. Violæ & portulacæ semen contundito ac misceto, & in vino albo veteri exhibeto. Aliud quod menses detrahit. Seminis violæ albæ quantum tribus digitis apprehendi potest, & stercoris caprini pillulas quinque aut sex, in vino odoratissimo permisceto, & biben

& bibenda dato, ubi prius fomentum ex aqua & oleo immiseris. Adhibeto autē fomentū in sella, & ubi hæc bibit, quāmcelerimē lotam reclinato. Brassicam verō edēdam exhibeto, & succum eius sorbendum. Aliud. Seminis violæ albæ quantum tribus digitis apprehendi potest, in vino bibendum dato, & in aqua calida desideat. Si verō id non habeat, fœniculi radices contusas, in aqua mulsā tepida macerato, & exhibeto. Aliud. Fraxini grana decem, in vino bibenda dato. Hoc in omni vterorum morbo commodū est, & valde ciet vrinam. Aliud. Succum sulphij magnitudine erui, & nasturtij semē terito ac ammisceto, & in vino aut lacte canino bibenda exhibeto. Hoc etiam fortum expellit. Aliud fortum eiiciens. Ranūculum herbam, & parum elaterij, in aceto temperato mixta bibenda dato. Aliud ad idem.

Brassicæ caulem tenerū, extremitate ex nepoto illita, affricato. Aliud si menses non fiant. Terebinthi fructum tritum, in vino & aqua dilutum ac excolatum, ieiunā bibendum dato, & calida lauatur. Aliud menses ciet. Rubra proniæ grana, in vino ieiunā bibēda dato. Aliud ad puerperij purgamenta purganda. Fœniculi semen, & crethmi corticem, & thus, in vino bibenda dato. Aliud. Tadam quāmcelsissimam in vino coquito, & proniæ grana quinque in vino terito, & hemina quadrantem bibendam dato.

Aliud. Mercurialis semen & folia, in vino bibenda præbeto. Aliud. Proniæ grana nigra quinque, & sepiæ oua in vino bibenda dato. Ad omnē puerperam. Ad irionem & polentam, oleum affunde, & coctū sorbeat, & cibis quācmollissimis vtatur. Aliud. Scammoniam in lacte muliebri tritam, lana exceptam appone. Aliud. Mercurialis folia trita in linteo subde. Aliud. Herbam artemisiā tritam, & vnguento rosaceo imbutam appone. Aliud. Albam radicē tritam ac rosaceo vnguento subactā appone. Aliud.

Proniæ radicē melle, vnguento rosaceo & Aegypto subactam, in lana subde. Aliud. Farinam non lotam eodem appone. Aliud. Lolij & tritici farinam, simul melle subactas, in lana subde. Aliud quod menses & puerperij purgamenta purgat & aquā ducit. Radicis struthij tui triti quantum tribus digitis apprehendi potest, melle subactum appone. Nascitur autem in Andro in littoribus. Aliud ad vteros depurg.

depurgandos. Mercurialis contusa, & cucumeris sylvestris modicū, in vino tere, & melle subacta appone. Aliud. Pilos leporis cōbustos, ac tritos in vino, & melle coctō & aqua subactos, bibēdos dato, & aqua calida lauetur. Aliud partus purgatoriū. Polentā crassius fream dimidij hemichocnicis mēsurā, in aqua heminis quatuor coquito, & ubi efferbuerit, bis aut ter sorbendā dato. Aliud purgās puerperij purgamenta. Sambuci folia coquito, & oleo affuso bibenda dato. Edar & brassicas coctas, & porrū. Aliud purgās vteros. Rhois folia & irionē terito, & in vino, polētā insperfa, bibēda dato. Aliud. Misyos obolos duos tritos & vino subactos apponito. Aliud.

Lini semē tritū, vino subactū apponito. Aliud. Trifolij semē in vino bibēdū dato. Si verō ad lūbos vteri incubuerint, polypos coctos edat, itēq; affatos, & vinū bibat nigrū, odorarum, meracū quā plurimū. Aliæ potiones, medicamentā subdititia ac purgatoria. Rhoē rubrū, & vinacea, in aqua coquito, & farina tritici recētis in aquā insperfa, bibēdā dato.

Aliud. Farinā in aquā iniectā bibēdā dato. Aliud. Mora rubi siccato ac terito, & polētā recētī ammixta, amborū accubuli mēsurā, in vino odorato & aquoso, bibat. Aliud. Terram uigrā samīā in aqua tritā, tali magnitudine bibēdā præbeto. Aliud. Hypocistidē in vino bibēdā dato. Aliud. Mala punica vinosa exsuccato, & polētā cum succo, subactā siccat. Postea tritā in vino bibēdā dato. Aliud. Baccas myrti nigras tritas in aqua diluito, & polētā insperfa, bibendas exhibeto. Aliud. Mali punici dulcis affati drachmā, in vino tritā bibēdā dato. Aliud. Triticū & ordeū torrefacta, trita, & ad farinā redacta, in vino nigro bibenda dato. Aliud. Mali punici dulcis internā partē, pari aqua ammixta bibendam dato. Aliud. Cicutā quantū tribus digitis apprehēdā potest, cum aquā bibēdū dato. Aliud. Farinā tritici recētis, & gypsi, æquales partes mixtas in aqua bibēdas dato. Aliud. Mali punici dulcis corticē ac coriū, in vino bibēdū dato. Aliud, si sanguis ex vteris fluat. Viticis folia in vino nigro bibenda dato. Aliud, ad fluxū ac dolorē. Rosmarini radicē in vino bibēdā dato. Alias itē potiones ad vteros habes. Cedri fructus, seseli, cuminum Aethiopicum, casia fructū, iuniperi baccas, miliū lentisci fructū, nigellā, dauci radicē ac semen. Aromata verō, thymū, thymbrā, ericē, hypericum, papauer album

A album crethmi radices ac semē, malux radices mercurialis semen, & folia, vrticæ semē, saluiam, populū nigrā, dictamnū, pseudodictamnū, animum, cardamomū, helleuiū, aristolochiā, castorium, adiantū, draconitū, peucedanū, rutæ folia ac semē, apij semē, forniculi semen, hipposelinū semen & radices, hippomarathri semē & radices, struthij semen & radices, hyslopum cilicium, irionē, praxiam, panaces. Quodcumq; horū volueris, & cū altero permixtū, & per se in vino aut aqua prout volueris coctū, exhibeto bibendū. Cōmoda sunt & purgatoria, & quæ dolores sedant. Malux radicem in aqua dato. Aliud. Praxiæ semen modico cedrino oleo ammixto, in vino bibendū dato. Et vterorū dolores sedabis.

B Aliud, quum vteri suffocarint. Castoriū & conyzam in vino albo bibenda dato. Si verō ad nares accesserint, cnidij internā partē albā, melle ammixto, naribus illinito. Aliud sedans dolores. Malux radicē, & forniculi ac crethmi corticē, ex aqua bibenda dato. Aliud. Stellas marinas nigras, & brassicam misceto, & in vino odorato bibenda præbeto.

C Aliud. Myrrhæ obolos tres, coriandri parum, resinam, praxiæ radicē, cuminum Aethiopicū, hæc trita in vino albo diluta, leuiter tepescata bibenda dato. Aliud, quod secundas expellit. Ricini radicem bibendam dato. Aliud, si ad cor allapsi vteri strangularint. Viticis & praxiæ semen, in vino bibendum dato. Apposititia acria sanguine ducentia. Cantharidas quinque thuri ac myrrhæ ammisceto, & glādulam longam magnitudine gallæ formato, & lana obuolutā linteo albo circumdato, & vnguento Aegypto albo aut rosaceo madefactam apponito. Aliud. Buprestim si parua fuerit, totam, si magna, dimidiā, ad prædicta ammisceto, & eodem modo apponito. Si verō mollioribus vti velint, buprestidas in vinum mitte, & cuminū Aethiopicum, & seseli, ac anisum addito ac seruefacito, ad decem verō buprestidas, accubulum olei ammisceto, reliquis omnibus equali portione accipis. Ammisceto etiā myrrhæ, ac thuris parum. Ex hoc pugillum accipito, & velut priorem glādulā subdito. Aliud. Nigellam terito cū melle, & vino subactā in glādulam redigito, ac vtere velut superiore. Aliud. Philistium eodem modo præparatum apponito. Aliud. Telephium eodē modo præparatū subdito. Aliud. Anemonæ folia trita linteo excipito

excipito, & myrrhæ parū ammisceto, & eodē modo vtor. D

Aliud, quod sanguinem ducit. Glandem Aegyptiam terito, & suūm vnguentum quod est in terra Aegyptia addito, & aqua diluta, ac lana inuoluta apponito. Aliud bilē purgans.

Cucumeris sylvestris medullā tritam, ac melle subactam, & ad glandis formam redactam apponito. Aliud. Colocynthis sylvestris internam partem terito, & melle subactam eodem modo subdito. Aliud. Elaterij portiones quatuor, adipe anserino & caprino, & misy ammixto, in glādulam formato, & in linteo apponito. Aliud. Thlaspi tritum, & melle imbutū apponito. Aliud. Foliorū fici sanie dera dito, & elaterij portiones duas ammisceto, & nitri tantūdem mellēque subacta apponito. Aliud, si vteri inflammati fuerint. Nitrum rubrum, ficus pinguedinem internam, vtriusque pares portiones tritas, & ad gallæ magnitudinem efformatas subdito. Aliud. Cumini folia cum vino trita, in linteo subdito. Aliud. Radicē albā terito, & melle affuso feruefacito, & glādulā inde factā subdito. Aliud. Succū sulphij, & ficū, mixta in glāde formata apponito. Aliud. Cucumeris sylvestris semen tritū eodē modo. Aliud. Fel tauri, nitrū rubrum, netopō, cyclaminū terito, & de singulis gallæ magnitudinē, de cyclaminoverò plurimū, melli ammisceto & apponito. Aliud. Cyclamini caput purgatū in aqua tritum ac linteo illigatum apponito. Aliud. Myrrham, salelem, cuminum, fel tauri, hæc melle subacta ac linteo excepta subdito. Aliud. Grana cnidia triginta deligito, & tria

Indici pharmaci oculorum, quod piper vocatur, & alia tria de rotūdis. Hæc tria in vino veteri trita, & oleo dulci diluta ac subacta, lanāque excepta subdat, & vrina eluatur. Aliud. Tithymali succum melle subactum, ac linteo exceptū apponito. Aliud. Scillæ radicem longitudine digitorum sex sinaito, & duobus digitis lana obuolutis subdito. Alia mollientia, à quibus aqua purgatur, & sanguis ac menses decuntur, si non diuturni fuerint, & os vteri mollietur. Narcissinum, cuminum Aethiopicum, thus, absinthium, cyperum, aliorum quidem singulorum æquales portiones sumito, narcissini verò partes quatuor. Hæc trita & in glādulā efformata, linteoque crudi lini excepta apponito. Aliud. Cyclaminum magnitudine tali, & florem aris magnitudine fabæ

terito,

A terito, melle subigito, & efformatam hinc glandulā subdito.

Aliud. Pulegium, mirram, thus, fel suillum, melle subigito, & in glandulam efformata subdito. Alia acerbā. Rheum vino nigro subactum apponito. Aliud. Cnicum eodem modo præparatum subdito. Aliud. Loti ramenta eodem modo apponito. Aliud. Rheum melle ammixto subdito.

Alia mollientia. Sulphur, adipem, vitellum oui, farinam, melle subige, & tepesacta in lana subde. Aliud. Pinguedinem anseris, adipem ouillum, ceram albam, resinam vnguentum rosaceum, tenui linteo excepta appone. Aliud.

Medullam cerui & adipē liquefacito, & in lana apponito.

Aliud. Adipem ouillum aut caprinum, & oui candidum rosaceo vnguento subactum, ac lana exceptum apponito.

Quæ ad eluendos vteros infunduntur. Grossos hybernos in aquam mislos ad lentum ignem coquito, & oleo ad decoctum affuso eluito. Deinde verò malicorium, & gallam, & loti ramenta, in vino acerbō coquito, & hoc excolatum infundito. Aliud. Fecem vini combustam in aquam mitte, & postea cum aqua collue, deinde malicorio, myrrhi baccis, foliis rhois in vino coctis, vinum excolatum infunde. Aliud.

Lentisci, saluæ, hyperici folia, in vino nigro coquito, ac infundito. Aliud. Si quid in vteris fuerit exulceratum. Butyrum, thus, myrrham, resinæ parum, infunde. Aliud. Porrum in aqua coquito, & excolatam aquam ad vinū ammixtam infundito. Aliud. Sambuci fructum, anisum, thus, myrrham, vinum sumito & horum succum infundito. Aliud.

Brassicam in aqua coquito, & in brassicæ succo, mercuriale coquito, modico lini semine adiecto, & postea excolatū infundito. Aliud. Myrrhæ acetabulum, thus, fesceli, anisum, semen lini, netopum, resinā, mel, pinguedinē anseris, acetū album Aegyptium, horum singulorum æquales portiones terito, & in vini albi heminis duabus diluito, & postea tepida infundito. Aliud. Mercurialem in aqua coquito ac excolato, & myrrhæ acetabulum, thuris, netopi, singulorum æquas portiones ammisceto, ac tepida infundito. Aliud. Saluiam & hypericum in aquam coquito, ac infundito. Aliud. Sambuci fructum, & lauri baccas, æquis portionibus in vino coquito, deinde vinum infundito. Aliud. Pulegium in aqua coquito, & oleo ad aquam affuso immittito. Aliud. Pinguedinem

G

dinem anseris, & resnam, colliquefacta infundito. Aliud. D

Butyrum, oleum cedrinum modicum, cum melle liquefacto, & tepida infundito. Aliud. Cyperum, iuncum rotundum odoratum, calami aromatici, pari portione myrrhæ ammisceto, & cum his Sisymbrium in vino coquito, ac infundito. Aliud. Semen apij, anisi, fœlis, nigellam, in vino coquito ac infundito. Aliud. Cedrum ereticam in vino coctam infunde. Aliud. Bryoniam albam & myrrham, in aqua diluta infunde. Aliud. Argenti florem cum vino & aqua infunde. Aliud. Elaterij portiones duas aqua dilutas infunde. Aliud. Cucurbitas siue colocynthidas sylvestres duas, in vini aut lactis cocti heminis quatuor madesacito, excolato, ac infundito. Aliud. Cucumeris sylvestris medullam palmi parui magnitudine, in aqua heminis quatuor coquito, & melle ac oleo affuso infundito. Aliud. Radicis thapsiæ duas portiones, & mel ac oleum, in duabus aqua heminis diluito ac infundito. Aliud. Veratri duas portiones in duabus aqua heminis tepide infundito. Aliud. Thlaspios acetabulum melle admixto, in duabus aqua heminis diluito, ac tepide infundito. Aliud. Cucumeris sylvestris magnitudinem palmi parui, in aqua heminis quinque coquito, & melle affuso infundito. Aliud. Grana cnidia sexaginta, oleo & melle diluta infundito. Aliud. Si natura pituitosa fuerit. Cneori potionem tritam in aqua melle hemina Aeginea diluito, ac infundito. Aliud. Si biliosa fuerit, Daphnes potionem odoratæ illius drachmæ pondus, scammonia F potionem terito & in aqua melle, aut aqua vix passæ hemina Attica diluito. Aliud. Daphnoidis potionem eodè modo, & si biliosa fuerit, hæc infunde: Si verò pituitosa, grana cnidia electa, & succi thymali potionem infundito. Similiter etiam encoro, & peplo, utrisque his uti oportet. Immitto autem cum infuso non ampliore quàm duarum heminarum. Suffusus porro sunt hæc contusa. Gallam suffito.

Aliud. Ramenta loti ad olea folia sicca cōtusa misceto, & oleo subacta suffito. Aliud. Prunas subicito, & ordeï paleis humidis inspersis suffitum facito. Aliud. Super amphoræ olearia operculo stæben incendito. Aliud. Cupressi ramenta suffito. Aliud. Scammoniam, myrrham, thus, vnguento affuso suffito. Aliud. Bitumen, & ordeï paleas misce

A misceto, ac addita pinguedine phocæ suffito. Aliud. Fraxinum, cupressi ramenta, cyperi radicem, vnguento rosaceo subacta suffito. Aliud. Calamum, cyperum, bryoniam, muscum, arboreum, anij semen, anisum, simul mixta & vnguento rosaceo subacta suffito. Aliud. Resinam siccam cineris feruido inspersam suffito. Aliud. Cinamomum, myrrham, cassiam, paribus singula portionibus suffito. Aliud.

Crocum ammixa myrrha, & musco, æquali cum croco portione suffito. Aliud. Calamum, cneorum, crocum, folia rosarum rubra sua uolentia trita & siccata ad crocum ammisceto, & styracem dimidia croci portione addito. Hæc trita mixta & siccata, melle cocto modico subigito. Horum B verò omnium suffitus sit oboli Attici pondus. Suffiantur autem super stercore bubulo. Formetur autem stercus velut acetabulum olearium, habeatque fundum tenue, & sit siccum. Ignis autem sit sarmentitius, in quo stercus iaceat, & ex illo mulier insidens contestata suffiatur. Aliud. Galbanum, resinam, mannam, vnguento rosaceo subacta suffito.

Aliud. Panacis & cupressi ramenta, vnguento Aegypcio albo subacta suffito. Aliud. Cinamonium, nardum & myrrham vnguento rosaceo imbuta suffito. Aliud. Viola alba semen, cedri ramenta, & galbanum, melle subacta suffito. Aliud. Stercoris caprini pilulas, & leporis pilos, pinguedine phocæ subacta suffito. Aliud. Coaguli phocæ pelliculam contusam ac tritam, & spongiam, & muscum arboreum, trita simul mixta, atque phocæ pinguedine excepta suffito. Aliud. Stercus caprinum, & pulmonem phocæ, ac cedri ramenta suffito. Aliud. Stercus bubulum, cedri ramenta, & bitumen suffito. Aliud. Spinæ Aegyptiæ fructum, & cedri ramenta, & myrti sicca folia. Hæc trita & vnguento molli subacta suffito. Multa verò aromata in vnguentum iniicito. Aliud. Vinacea rufa trita, & cedri baccas, & resinā pinus, simul mixta & passio cocto subacta suffito. Fomenta. Stercus bubulum contusum ac cribratum, aceti dimidia mensura, & decocti erui dimidia adiecta, leniter pro fomento adhibeto. Postquam autem fomentum adhibueris, lenicula decoctum bibendum dato ac reuotendum. Et farinam sorbendam, ac vinum insuper bibendum. Postridie verò granum cnidium deuorandum exhibeto. Sequenti

quenti die quod urinam ciet, hoc scilicet. Ciceris albi partes duas tritas, vna passae tertiam partem, affusa aqua ad dimidias coquito, deinde excolatam aquam per noctem sub dio exponito, & postmodum bibendam dato. Et de cetero saluam ac lini semen, polenta ad ambo haec ammixta, bis per diem in vini diluti heminis quatuor dato. Aliud. Olei heminas dimidias tres, foliorum sambuci manus plenae mensuram. Haec cocta in craterem calidum fundito, & per testas calidas immixtas fomentum facito, muliere in sella collocata, ac vestimentis cooperta. Aliud. Foliorum sambuci manus plenae mensuram, & myrti tantundem in aquam missa coquito, & ad excolatam aquam, ordeï paleas iniicito, coquito, & linteo excipito, ac cum hoc fomentum facito, prout maxime calore ferre poterit. Aliud. Acetum, oleum, aquam, mel, haec mixta valde feruefacito, deinde accepta vesica capiente congiuntum aut utriculo ex tenui corio facto, infundito, & panniculo laevo obuoluto, foueto. Quum autem tepidus factus fuerit panniculus, alium obuoluto. Aliud. Pini corticem, & rhois folia in aquam coniecta fortiter coquito, & in excolata aqua ordeï paleas coquito, oleo affuso, ubi verò simul coxeris linteo excipito, ac foueto. Aliud. Loti ramenta & compressi, aqua & oleo affuso coquito. Deinde simul cocta linteo excipito, ac foueto. Aliud. Aromata in aqua chœnicem coniecta coquito, & in excolata aqua furfures triticeos coquito, & foueto. Aliud. Eodem modo gallam contusam, & rhamni corticem in aqua coquito, & cum aqua furfures triticeos subigito, ac oleum ammiscero. Postea semiaslatum panem duos chœnices habentem facito: linteoque excipito, ac foueto. Aliud. Brassicam & porrum decoquito, & cum succo eodem modo fomentum facito. Aliud. Ordeï paleas coquito, oleo affuso, & linteo excipito, ac foueto. Aliud. Solanum & olæ folia coquito, & eodem modo fomentum facito. Atque haec sanè, si quidem humidis uti volueris, pro fomento velut scripta sunt adhibe. Si verò siccis, panes parato & exassatos, & semiaslatos, & cum his foueto. Sed & testis calidis linteo inuolutis foueto, itemque cum ipsis linteis calefactis, & cum leniculis vasis testaceis, feruente aqua infusa, apponito autem ad pedes. Aliud.

Iridis radicem tundito ac coquito, & eodem modo foue-

to

A to. Si aqua in vteris gignatur, menses pauciores fiunt, & de-
teriores, & per longius tempus, & pragnans est semper per
duos menses, aut paulo amplius. Quum autem hoc tempus ad-
uenerit, & corrumpit, & aqua multa in ipsa gignitur. huic
autem lac bibendum dare oportet, & peplum, mecona dictum,
donec foetus moueri inceperit. Plerumque verò ante hoc cor-
rumpitur, & per abortum extruditur, & vteri sanguine man-
nant. Haec autem patitur nibilo magis ex labore, quam aliter.
Hoc autem cognoscere poteris quod hydrops inest, ex
digiti contactu. Comperies enim osculum ipsorum gracile, &
obscuratum ac plenum humiditate. Si verò non circa initia,
sed dum iam mouetur, foetus ipsi corrumpatur ac suffocetur,
tunc & venter imus intumescit, & ad contactum dolet, velut
ulcere praesente. & febris ipsam ac dentium fremitus corripit.
Et dolorem habet acutum & vehementem, circa pudenda, inum ventrem, & lumbos, & laterum mollitudinem ac
coxendices. Quum sic habuerit, calida ipsam lauare oportet.
Et qua parte dolor haerit, tepidioria adhibere, experimento
facto de eo quod maxime admittat. & pharmacum deorsum
purgans bibendum dato. Interposito verò tempore quantum
tibi sufficiens esse videbitur, & collutione facta, & fo-
mento adhibito, cyclaminum apponito, ita ut melle subacta,
& linteo exceptam deliges, & ad os vterorum apponas. Com-
pressi etiam ramenta in aqua madefacta eodem modo appo-
nito. Verum haec breuiore tempore, & per longius temporis
C intervallo, quanto magis mordent & exulcerant. Et specil-
lum stanneum paratum immittito, & digitum eodem mo-
do. Portiones quoque bibendas dato, experimentum faciens
quas libenter admittat. & cum viro dormiat, maxime oppor-
tuno tempore praesente. Si enim genituram conceperit, &
pragnans facta fuerit, ac pepererit, subexpurgantur & quae
prius in ipsa fuerant, cum ipso puerperii purgamento. Atque
sic maxime sana fieri poterit. Si indurati fuerint vteri, & os
ipsorum asperum sit, & menses occultantur. Quum verò
apparuerint, velut arena sunt, & genitura hoc tempore non
sit. Si verò etiam digito contigeris, asperum comperies os
vterorum. Quum sic habuerit, cyclaminum terere oportet,
& salem ac sicum crudum ammiscere, & cum melle effor-
mata apponere, & fomento adhibito, purgatoria infundere.

Menses quā
do paucio-
res.
Medela.

Vteri duri
ties.

Curatio.

G 3

Edat

Edat autem mercurialem, & brasicas coctas, & succum for-
beat, & calida lauetur. Si indurati fuerint vteri, & menses
occultantur, & os ipsorum conuiet, & non concipit. Quum
sic habuerit, si digito contigeris, comperies os asperum, & di-
gitum non intronmittit, & febris ipsam corripit, ac dentium
fremitus. Et dolor habet inum ventrem, & laterum molli-
tudinem, & lumbos. Patitur autem hac, si foetus in ipsa cor-
ruptus fuerit putrefactus. Quibusdam verò etiam ex partu
contingit. Sape etiā aliter. Quum sic habuerit, multa calida
ipsam lauare oportet, & fomentum adhibere. Quum autem
recens lota aut fota fuerit, immisso specillo os aperito ac di-
larato, & per digitum eodem modo, & velut in priore scri-
ptum est apponito. Et potiones similiter bibendas dato, & eo

Vteri ad la-
tum allapfi.

Medela.

fuerint, tussis detinet, & dolor sublatu, & vterus durus velut
pila infidet, & ad contactum dolet velut ab vlcere. Et conta-
bescit, & videtur peripneumonia esse, & conuellitur, & gib-
bosa fit. Et menses omnino non apparent. Quibusdam verò
prius conspecti, euasunt. Tunc autem fientes, debiles sunt
ac pauci, aut deteriores quàm antea & genitura non fit hoc
tempore. Quum sic habuerit, pharmacum deorsum purgās
bibendum dato, & eo epoto, multa calida ipsum lauato, &
ex tepefactoriis quod maximè admittit adhibeto, & à quib⁹
sanguis purgatur ea apponito, & lini semen tostum, tustum
ac cribratum, & peplum album, & saluiam cum polenta re-
pui, & caseum caprinum, fordibus & salis muria derafis: hac
misceto, vt casei sint partes duæ, reliquorum verò vna: po-
lenta autem sit antiqua non falsa, & ieiunæ in vino bibenda
dato. Vespero verò cyceonem crassum melle affuso exhibe-
to, & ex potibus quemcunque libenter admiserit bibendum
dato. Et frequenter fomentum adhibeto. Calidam verò as-
pergito, & per ceratum leniter mollito, ac à latere detru-
dito, & latus fascia lata deligato, & lac bubulum quàm pluri-
mum ad dies quadraginta bibendum præbeto. Cibis autem
vtatur quàm mollissimis. Morbus hic vehemens est & lethā-
lis, & pauca etiam si curentur ipsam effugiunt. Si os vtero-
rum cõcludatur, forte fit velut grossus ficus. Et si digito con-
tigeris, comperies durum ac contractum, & digitum non in-
tronmittit, & menses occultantur, & geniturā nō suscipit hoc
tempo

Cum os v-
terorum cõ-
cluditur.

A tempore, & dolor habet inum ventrē, & lumbos, & laterum
mollitudinem. Quādoq; etiam sursum procedit, & suffocat.
Quum sic habuerit, phar macum deorsum purgās bibendum
præbeto, & multa calida lauato, & quæ os molliunt apponi-
to, & specillum immittito ac aperito, & digitum similiter, &
calidam aspergito. Quum autē molle factum fuerit, ea quæ
sanguinem purgant apponito, & ex potionibus dato, experi-
mento factō quam libenter admittat, & brasicam edat, &
succum eius forbeat. Si vteri obliqui fiant, etiam os ipso-
rum obliquum fit, & menses ipsi nunc occultantur, nūc prius
apparentes euasunt, & non similes fiunt, sed deteriores &
pauciores quàm antea, & genitura nō fit hoc tempore, & do-
lor habet inum ventrem, & lumbos, & coxam, & attrahit
ipsam. Quum sic habuerit, pharmacum infra purgās biben-
dum dare oportet, & calida lauare, ac fouere. Vbi verò re-

Vterorum
obliquitas.

Medela.

recens fota aut lota fuerit, digito immisso os vterorum corri-
gat ac dirigat, & odoratorum suffitum admittat, & ex potio-
nibus dato, iuxta experimentum quam libenter suscipit. Ci-
bis autē vtatur mollibus, & allia edat cocta ac cruda, & cum
viro dormiat, & in sanam coxam decumbat. Alteri verò fo-
mentum adhibeat. Morbus autē difficulter cedit. Si inflati
fuerint vteri, & venter attollitur ac inflatur, & pedes intum-
escunt, & caue faciei partes. Color verò iniucundus fit, &
menses nō fiunt, & genitura hoc tempore non fit, & anhelat,
& anxia moeret, & quum surrexerit, aut progressa fuerit,
C erectæ cervicis spiratio ipsam tenet, & quicquid ederit aut
biberit, ipsam molestat, & gemit, & magis agram tristatur
quàm priusquam ederet. Sape verò etiā suffocatur. Quum
sic habuerit, pharmacum deorsum purgās bibendum dato, &
& calida lauato, ac fomentū adhibeto. Interposito verò tem-
pore quodam, apponito ea à quibus purgetur, ac nō mordea-
tur. Frequentissimè verò totum corpus foueto. Tunc autem
& sub pudenda odorata suffiantur. Sub nares autem graueo-
lencia, & potiones dato quæ vteros purgāt, & ad locum com-
pellunt. Et Mercurialem edat, & lac bibat, velut de latere
dictum est. Morbus autem non est diuturnus. Si sanguinis
grumi in vtero coierint, os ipsorum velut eruo plenum fit,
& si attigeris, ita habere deprehendes, & menses non fiunt.
Neque genitura retinetur, quàm diu sic habuerit. Quum

Vterorum
inflatio.

Medela.

Grumi san-
guinis in
vtero.

Medela. igitur ita habuerit, cyclamini corticem detrahito, & allium & salem, & ficum, & mellis parum terito ac permisceto, & glandulam hinc formatam ad vterorum os apponito, & alia vteris cōuenientia medicamēta subdito, quæ videlicet acria sunt ac corrodunt, & à quibus sanguis purgatur, & de potionibus dato eas quæ vteros purgāt, & omnia circumadito, & vesicæ pellicula siue cuticula digitis obuoluta, os vterorum deradito. Si obtorti fuerint vteri, & menses non fiunt, & genitura non manet intus, & dolor habet imum ventrem, & lumbos, & laterū mollitudines, & si digito cōtigeris, os vterorum attingere nō poteris, nam fortiter secelsit. Quum sic habuerit, pharmacum bibendū dare oportet, à quo sursum ac deorsum purgetur, magis tamen deorsum, & os ipsum ac vteros quàm maximè fouere, ac calida lauare bis in die, & de potionibus dato quam libenter susceperit pro experimen-
to, & viro condormiat frequentissimè, & brassicam edat.

Cum vteri non constant. Si vteri commoti in loco non manserint, quo prolapsi fuerint dolores exhibent, & inconspicui fiunt. Quandoque verò eminent, velut sedes prolapsa. Et quum quidē supina decubuerit, in loco manent. Quū autē surrexerit, aut se inclinauerit, aut aliàs se commouerit, exeunt. Sape verò etiam quietem habent. Hanc quàm maximè quiescere oportet, & non moueri, & lectum ad pedes altiorē statui, & iisdem vtis, velut in superioribus, & cum acerbis infusis conspergere, & graueolentia suffire. Sub nares autem odorata, & malum punicum in medio per vmbilicum perforato, & in ipso pice, quæ maximè cōgruat cum vino tepefacito, & nō valde premens quàm penitissimè apponito. Quum autem quid apposueris, lata fascia exceptum ex lumbis deligato, vt ne dilabatur, sed maneat & faciat quod expetitur, & peplū cum caseo, & polenta, bibēdum dato, velut in allapsu ad latus dictum est, & ex potionibus quam maximè admiserit bibendam præbeto. Cibus autem mollissimis vtatur, & cum viro quàm maximè dormiat. Si hauerit os vterorum magis quàm solet, menses plures fiunt, & deteriores, & humidiores, & per longius tempus, & genitura ipsam non contingit, neque intus manet, sed rursus foras effunditur, & si digito cōtigeris, os vterorum hians comperies, & impotentia ipsam corripit præ mēsis, & febris ac rigor, & dolor tenet imum ventrem,

A ventrem, & lumbos, ac lateris mollitudinem patitur autem hæc maximè, si quid in ipsa fufum fuerit, & corruptum com-
putruerit, patiuntur etiam ex partu, & alia aliter. Quum sic habuerit, pharmacum bibēdum dare oportet, à quo sursum purgatur, & quum dolor habuerit, tepefactoria apponere, & calida lauare, & interposito tempore, per infusa colluere, velut scriptum est in priore, & de potionibus dare quam libentissimè susceperit, & suffire quæ siccant. Edat autem polypos & mercurialem. Si leuigati fuerint vteri, & menses plures fiunt, & deteriores, & humidiores, ac frequentiores, & genitura intus non manet, sed rursus exit, & si digito cōtigeris, comperies os leue. Et impotentia ipsam corripit præ mēsis, & febris ac rigor, & dolor imum ventrem, & lumbos, ac lateris mollitudinē, maximè si quid in ipsa corruptum cōputruerit, & ex partu, & aliis. Quum sic habuerit, curare oportet vbi dolor habuerit, velut scriptum est in priore. Si vteri ad ventrem nutauerint, dolor acutus & vehemens coxendices, & lumbos, ac laterum mollitudinē habet. Et crus claudicat. Quum sic habuerit, pharmacum infra purgans bibendum dare oportet, postridie verò suffire hoc modo. Ordei chœnices duas, & oleæ folia probè contusa, & gallam contusam ac cribratam, & hyoscyami tertiā chœnices partē. Hæc mixta, & olei hemina dimidia affusa, efformata in olla per dies quatuor, ter in die suffito. Noctu verò lac bubulum, & mel, & aquam bibat, & calida lauatur. Si ad caput conuersi fuerint vteri, signum hoc est. Venas in naso & sub oculis dolere videtur. Hanc calida multa lauare oportet, etiam in capite, lauro & myrto in aqua incoctis, & caput vnguento rosaceo illinatur, & odorata subter suffiantur, & brassicā edat, & succum absorbeat. Si ad crura & pedes conuersi fuerint, ex hoc cognosces. Magnis pedum digitis conuellitur sub vngues. Et dolor crura ac femora tenet. Quum sic habuerit, multa calida ipsam lauare oportet, & fomentum adhibere quod maximè libenter admiserit, & subter suffire graueolentia. Et vnguento rosaceo vngere. Si mulier cibum auersans vteros doleat, & febris ipsam ac rigor corripit, pepli albi quintā dimidiæ chœnices partem, & seminis vrticæ tantundem, & casei caprini rasi dimidiā chœnices, simul cum vino vetere mollito, deinde cocta forbenda dato. Si ex repit.

Cum vteri leuigati fuerint.

Medela.
Cum vteri in vtre vagentur.
Medela.

Cum vteri caput vexant.
Medela.

Cum vteri crura & pedes molestant.

Cum cibi fastidium ob vultu dolorē eb-

Cum fluo-
post partū
vexat.

Medela.

Sanguinis
vomitus.

Medela.

Cum diu-
rurno tem-
pore non
conciat.

Morbō
vterorū re-
medium.

Pargamēta
vterorum.

Cum vteri
sedem pe-
tunt.

Cū os vte-
rorum vlcē-
ratur.

Cum secun-
da decede-
re non pos-
sunt.

partu fluxus corripit, & cibi in ventre non maneant, vnam D
passam nigrā, & mali punici dulcis grana trita, & coagulum
hædi, vino nigro diluito ac vti orata ut caseum caprinum
derasum, & potentā tritici torrefactam adicias, & bene tem-
perata bibēda præbeas. Si ex partu sanguinem vomat, he-
paris fistula fauciat est, & dolor ad viscera procedit, & cor-
conuellitur. Hanc multa calida lauare oportet, & tepesa-
ctoria quæ maximè admiserit adhibere, & asininum lac bi-
bendum ad dies quinque dare. Postea verò vaccæ nigræ lac
bibendū præbere, ita ut sine cibo degat, ad dies quadraginta.
Ad vesperā verò scilicet tritū bibat. Morbus hic est peri-
culosus. Si mulier diu nō concepit, mensibus apparentibus
tertia aut quarta die, alumen tritum in vnguento dilutū, lana
exceptum apponito, & per tres dies appositū habeat. Tertia
verò die fel bouis radito, & rametum oleo dilutum ac suba-
ctum, linteum exceptum apponito. Et tres dies appositum ha-
beat. Sequenti verò cū viro coeat. Ad vterorum morbum
sedandum, lini scissi vna cum stipula pugillum tenuiter tu-
sum, in vino albo quā iucundissimo per noctem madefa-
cito, deinde excolatum in ollula tepefacito, & in eo lanā mol-
lissimam tinctā apponito, & vicissim priore detracta aliam
subdito. Si vteros purgare voles, primum quidem ordeum
oleo imbutum in prunis suffire oportet. Postridie verò car-
nem ouillam coquere, cum ordeo decocto sub dio per no-
ctem exposito. Sic autem decoctum ordeo congiij mensura, &
valde ipsas coquito. Vbi verò coctæ fuerint, leuiter tepidas
edat, & iusculum sorbeat. Postridie autē thus & pulegium
tritum, melle subactum & lana exceptum ad triduum sub-
dito. Si vteri ad sedem conuersi fuerint, & secēdus secedere
prohibuerint, dolores habent & lumbos, & imum ventrem,
& ilia. Quum sic habuerint, calida ipsam lauare oportet, &
lumbos fouere, & graueolentia suffire, & apponere quæ pur-
gant & impellunt ipsos vteros, & bibenda dare ea quæ ma-
ximè admittit. Si vlcera fuerint os vterorum aut inflam-
matum, myrrham & adipem anserinum, & ceram albam, &
thus, in leporis pilis qui sub ventre sunt misceto ac terito, &
in lana mollissima apponito. Si secunda decedere nō pos-
sint, statim quidem a cibo abstinere oportet. Viticis autem
folia trita in vino & melle, oleo affuso tepefacito, & hemina
mensuram

A-mensuram bibendam dato. Si inflammati fuerint vteri, Cum vteri
sambuci folia tenerissima in tritici recentis crassiore farina flammescunt.
coquito, & leuiter tepida sorbenda dato. Si vteri transmo- Cum vteri
ti fuerint, hederam siccissimam tritam, & linteolo tenui illi- mouentur.
gatam subdito, & pingue aliud nihil adhibeto. Bibendum
verò dato triticum recens, & pepulum tostum, & saluiam, &
cyperum, & anisum. Hæc trita vino diluta cum fursuri- Cum men-
bus ordeo bis in die dato, pro vice dimidiam heminam. Si ses stato tē-
pore non
funt.
mensēs constituto tempore non fiant, brassicæ folia & ru-
tam terito, postea paleas ordeo chœnicis mensura madefaci-
to donec haccrescant, & per noctem sub dio exponito. Ma-
ne verò in hemina inde excolata brassicam ac rutam dilui-
to, & affuso oleo conuassato, & bibenda dato, postea poly-
pum vino albo suffocatum edendum dato, & vinum ebiben-
dum. Si verò volueris, pisces odoratissimos coctos edendos pudenda
dato, & iusculum sorbendum. Si ex feruido & superficiali vlcera-
rio vlcere pudenda fuerint exulcerata, myrti baccis in vino
coctis pudenda colluat. Et postea mali punici dulcis putami-
na in vino coquito, & myrrham ac resinam simul mixta vi-
no diluito, & intinctum in his linteum subdito. Si vrina Straguria.
stilleidum corripit, cucumeris siue cucurbitæ os & fun-
dum resecato, & subiecta pruna cucumim circumponito,
& inspersa in ignem myrrha, mulierem super cucumim lo-
cato, ita ut summam cucumeris partem quā penitissimè
C in pudendum indat, quo vapor plurimus in pudenda trans-
mittatur. Et ex potionibus vrinam cientibus ieiunare ali-
quas exhibeto. Si ad cor progressi vteri suffocent, & non
decedant, porri semen tritum, & pulegium, in aqua cyathis
tribus, & aceti albi cyatho vno, & mellis tertia cyathi par-
te diluito, tepefacito, & ieiunare sorbenda dato. Si ex par-
tu, aut abortu, rigor corripuit, iuniperi fructum & saluiam
simul trita, in aceti albi cyatho diluito, & vini albi dilu-
ti poculum affundito, versato ac stare finito. Mane ve-
rò excolato, & tepefacito bibendum dato. Si vteri infla-
ti fuerint, & si veorus in vtero fiat & dolor, saluiam & cype-
rum tusa madefacito per noctem, & mane excolato, & pu-
rum cremorem in ollam fundito, tritici farina crassio-
re adiecta, & aceti albi cyatho affuso, & succi silphij ma-
gnitudine fabæ addita, & cocta crudius sorbenda dato.
Si in

Graueolentia in pudendis. **Vlcera** in pudendis. Si in pudendis graueolentia fuerit, & columella nascatur, & dolor habeat, dolorem quidem sedabit apij semen ieiunae in vino datum. Graueolentiam verò, anisum eodem modo datum. Columellam verò refecare oportet. Si vlcera fiant in pudendis, & pruritus corripiat, olea & hederæ & rubi & mali punice dulcis folia trita in vino veteri dilue, & postea carnem recentem foliis intege & appone. Et habeat subditam per noctem. Mane verò eximat, & myrtū in vino decoquat, & cum vino pudenda colluat. Si genituram non suscipiat, mētibz secundū naturam fientibus membrana ante vteri os excreuit. Contingit etiam ex alijs causis. Cognosces autem hoc, si digitum admoueris, membrana prætextū continges. Ad hæc medicamentum subdititium facere oportet. Reuinam itaque & xris florem melle diluito, & linteum ex his tinctum penitissimè indito, filo ad extremā partem dependente illigato. Quum itaque hoc exiluerit, myrtum in vino coquito, & cum vino tepido eluatur. Si anhelationes corripuerint mulierem, sulphuris magnitudinē fabæ, & nasturtij tantundem, & rutam, & cuminum Aethiopicum, hæc trita & vino diluta, ieiunæ bibenda præbeto. Oportet autem & à cibis abstinere, & non frequenter edere. Si paries inflata fuerit, hepar ouillum aut caprinum calido cinere obrutum, edendum dato meracius ad dies quatuor. & vinum bibat verus. Si lumbos doleat, anisum & cuminum Aethiopicum bibat, & calida lauatur, & subcalidam bibat. Si menses non fiant, testam crassam exurito ac terito, & organum in pinguedine anseris coctam terito, & ad testam in linteū animisceto, ac tepida apponito. Si vteri conclusi fuerint, & menses nō apparuerint, colocynthidem syluestrem, & silphij semē, cuminum Aethiopicum, nitrum, salem thebaicū adipem rhenalem, farinam, myrrhā & resinam. Omnia hæc feruesfacito: simulque mixta ac trita in glandulam efformato, & apponito. Si vteri ad viscera conuersi strangularint, vinum cedrinum, & cuminum Aethiopicum bibat, & calida lauatur, & subcalidam bibat. Si menses non fiant, adipem anseris, & netopum, & resinam, mulier lana excepta subdat. Si verò magis quàm conuenit prodeant susinum, & raizæ linguam, in lana apponat. Si transmoti vteri aliquod allapsi fuerint, ordeum decortatum tritum vnā cum paleis sume, & cum

A & cum cornu ceruino vino subige, & hinc vteros suffito. Si secundæ decedere non possint, fœniculum vino & oleo cum secunda ac melle feruesfactum bibendum dato. Si menses non appareant, & velis ipsos detrahere, crassioris tritici farinam & ordeum coquito, & oleo affuso edenda dato. Si inflammata fuerint vteri, cotyledonis folia, & porrum, in crassiore tritici farina coquito, & affuso oleo edenda dato. Si moti vteri aliquod allapsi fuerint, & dolorem exhibuerint, olea scabiem, & lauri ac cupressi ramenta in aqua coquito, & linteum excepta apponito. Si vterus doleat, & ad vesicam fuerit dolor, porri semen in aqua tritum ieiunæ bibendam præbe. & tepesfactoria adhibe. Si vteri prominuerint, lotos ipsos cum aqua tepida, & vino ac oleo illitos, rursus intrudito, & ex lumbis deligato, & graueolentia suffito, & si vrinā emittere non poterit, calida lauato ac foueto, & cupressi ramenta suffito. Et potiones vrinam cientes bibendas dato. Si fluxus fiat, acerba suffito, & stercus asini derafum, lana illigatum subdito. Sit autem stercus siccum. Si in pudendis vlcera fiant, adipem bubulum illinito, & apponito, & cum vino in quo myrtus cocta est colluito. Si ex partu os vterorum fuerit exulceratum, florem rosarum tritum & vino imbutum in pilis leporinis apponito, & acerbis colluito. Si vterus doleat, allij caput integrum, & nitrum tostum, & cuminum terito, & melle subacta subdito, & calida lauatur, & subcalidam bibat. Si ex feruido ac superficiali vlcere pudenda fuerint ulcerata, adipem bubulum, & butyrū, & anseris adipem ac susinum vnguentum misceto, & ex his pudenda illinito, & aqua tepida colluito. Si vteri ascendentes suffocauerint, funiculum lucernarium accensum extinguito, & nariibus admoueto, quo fumum attrahat, postea myrrham vnguento dilutam, & lana excepta apponito. Et resinam oleo dilutam bibendam dato. Si secunda non secedat, conyzam tritam lana exceptam apponito, & ignē in vino tritam bibendam dato. Si caput doleat, & imum vētrem, & lumbos, bilis in vteris est. Huic itaque pharmacū dare oportet, quod sursum ac deorsum purgare potest, & calida lauare, & apponere quæ bilem purgant. Et anisum ac nigellā vino diluito, & bibenda dato. Si fluxus oboritur, caneros fluuiiales in vino suffocato, & vinum bibendū dato, & quæ siccant fluxus, suffito.

Vteri pur-
gatio.
Vteri do-
lor.
Lactis ex-
tincti reme-
dia.

Ut mulier
pregnans
fac.

Ut foetus
ex utero ex-
pellatur.

suffuso & apponito. Si fluxus oboriatur, porri pugillum in vino tritum bibendum dato, & siccis & acerbis vtatur. Si fluxus oboriatur, muli sterco combustum, tusumque ac cribratum, vino dilutum bibat. Reliquis autem eodem modo vtatur. Si fluxus oboriatur, & iam diuturnus fuerit, spongiam combustam ac tritam, vino odorato diluta, bibendam dato, & per suffitus resicca, & quae restringunt appone. Si vteros purgare velis, nitrum, cuminum, allium, & ficus terito, & melle subacta apponito, & calida lauetur, & subcalida bibat. Si vteros doleat, cyclamini radice in vino ieiunae bibendam dato, & calida lauetur, & subcalida bibat. Si lac extinctum fuerit, reliqua quidem eodem modo curato, sceni culi vero semen bibendum dato, & radices foeniculi decortica-
catas, ac butyrum simul coquito. Quum autem cocta fuerint, frige facito ac bibenda dato. Cominodum est etiam hypomarrathrum & hipposelinum simul coctum. Si lac extinctum fuerit, porrum tritum aqua dilutum bibendum praebe, & calida lauetur, & porrum ac brassica edat, simul coctis Cyrti foliis, & succum sorbeat. Si lac extinctum fuerit, saluam, cedri aut iuniperi baccis adiectis coquat, & ad diffusum, vinum affundat, ac bibat, & ad caetera farina inspersa addito-
que bulbo, & modico oleo affuso, edat. Et acria, & acida, & falsa, ac cruda olera omnia vitet. Nasturtium vero in vino potum commodum est. Nam lac purgat, & calida lauetur, & subcalida bibat. Si velis mulierem praegnantem fieri, ipsam & vteros purgato, postea farinam ieiunae edendam dato, & vinum meracum insuper bibendum, & nitrum rubrum, cuminum, ac resinam, melle subacta in linteo subdito, & ubi aqua defluerit, nigros pessos mollitorios apponat, & cum viro dormiat. Si praegnantem facere velis mulierem, ipsam & vteros purgato. Deinde linteum tenuissimum resiccatum, ac melle imbutum in glandes efformato, & in fici succo tinctos apponito, donec fuerint aperti. Postea vero magis intrudito. Vbi autem defluerit aqua, vino & oleo colluta cum viro dormiat. Bibat autem & pulegium in vino cedri no, quum viro condormire volet. Medicamentum foetum ex vteris pellens. Cucumeris sylvestris succum potionis mensura, in mazam conspersum apponito, ubi ad duos dies antea ieiunauit. Aliud. Staphidis sylvestris pugillos duos

duos, in aqua multa dilutos, bibendos dato. Experimentum fecunditatis. Caput alij integrum derafum vteris apponito. Postridie vero digitum immittat, ac contingens consideret. & si quidem oluerit inde os, bene habet. Sin minus, rursum apponat. Aliud experimentum. Netopum modicum in lana inuolutum apponat, & consideret an per os oleat. Alia subditicia medicamenta. Scorpii marini fel, in lana inuolutum, & in umbra siccatum apponito. Pulegium sic-
cum tritum, melle imbutum in lana apponito. Cucumeris sylvestris semen, & testam combustam, vino subactam, cum pilis leporinis, in lana subdito. Alumen Aegyptium, lana inuolutum apponito. Cantharidas vino subactas, in lana subdito. Herba artemisiam vino subactam apponito. Nigellam in vino tritam, in lana subdito. Aliud ad recens enixam. Vnguentum rosaceum & ceram, in lana apponito. Bulbion ex tritico, tritum & vino subactum in lana subdito. Vini albi veteris fecem combustam, & in vino albo extinc-
tam ac tritam, in lana apponito. Galbanum, netopum, & misy, cum vnguento rosaceo, in linteo apponito. Elaterij portiones duas, & fauum cum vino, in linteo apponito. Butyrum & alumen melle subactum, in linteo subdito. Scammoniae succum, & adipem, cum maza misceto, & vino imbuta, & linteo apponito. Si concipere nolit, misyos fabae magnitudinem aqua dilutam bibendam dato, & per annum non concipiet. Si periculum facere velis in muliere, an praegnas sit aut uero, rubro lapide siue terra erythrea oculos sublinito. Et si quidem ingrediatur phar macum, praegnas est, sin minus, non. Si praegnatu pudenda feruido & superficiali vlcere fuerint exulcerata, amygdala trita, & medulla bubula in aqua coquito, & modica farina adiecta, pudenda illinito. & baccarum myrti decocto colluito. Si virgo ex lapide laborarit, semen radices Aethiopicae, in vino veteri ad dies decem dato. Deinde in aqua ad dies viginti, & bis in die multa calida lauato. Cataplasmata. Allium, portulacum, apium, loti & cedri ramenta, trita simul mixta aqua multa diluito, & cataplasma hinc factum imponito. Rubi folia, myrti folia, simul trita aqua multa diluito, & polenta ammixta subacta imponito. Sabuci folia, myrti folia, terebinthi folia tenerima, eodem modo apponito. Loti ramenta, mori folia simul

Ne concipiat mulier
An concipiat
perit experimentum.
Pudenda & vlcerosa
sint.

simul trita mixta, aqua diluta cum vva passa imposito. Suf-
fitus. Ovicula aut caprae cornu tostum, & ordeum tostum
ac frefum, oleo subigito ac suffito. Cerui cornu, & oliuas
nondum habentes oleum, simul trita mixta suffito. Rhoem
rubrum, & polentam tostam, oleo subigito ac suffito. Po-
lentam, & stercus bubulum, & paleas, oleo subigito ac suffi-
to. Loti ramenta, & rhois folia, & cupressi sicca rameta,
vino nigro austero subacta suffito. Galbanum, mannam, &
resinam vnguento subacta suffito. Caprae cornu, & galla,
& adipem suillum, & cedriam suffito. Terram ex asinorū
pedibus deradito, ac stercus asinum, cum vino nigro subi-
gito ac suffito. Collutiones. Folia myrti, & lauri, ac he-
deræ in aqua coquito, & cum hac tepida colluito. Rhois,
& mali puniceæ, ac rubi folia, in aqua multa coquito, & cum
ea excolata colluito. Sambuci & lentisci folia in aqua co-
quito, & excolatam leuiter tepidam infundito. Fœniculi,
& brassicæ radices tulas in aqua coquito, oleo affuso, & post-
ea cum excolata colluito. Oenanthen, & cyperum, & vvas
passas, in aqua multa coquito, ac colluito. Malagmata.
Maluam & scenogracum in aqua feruefacito, & cum ex-
colata aqua leuiter tepida colluito. Cupressi ramenta &
amaracū, in passo aqua temperato coquito, ac colluito. Ser-
pillum & violæ albæ radicem, in aqua multa coquito, ac col-
luito. Hypericū, & lentiscum, & baccas cedri in aqua co-
quito, & cum leuiter tepida colluito. Fauum, & butyrū, &
resinam, & adipem anserinum, in aqua coquito, & colluito.

Fomenta. Lolium tostum ac molitum, in posca meracio-
re coquito. Postquam autem coxeris, linteum illigato, & foue-
to. Lentem tostam, decorticatam, & in farinam crassiorē
aliciam similem redactam, in aqua coquito, & linteum illigato,
ac foueto. Eruum eodem modo parato, ac foueto. Com-
moda est & saluia eodem modo parata. Saluiam & hype-
ricum in aqua coquito, & ordeum paleis in decocto coctis, &
lintheo exceptis foueto. Loti & cupressi ramenta in vva pas-
sæ cremore coquito, linteoque ipsa illigato ac foueto. Olea,
& myrti, & hederæ, & lauri folia, in aqua coquito, & in deco-
cto, ordeum paleas coquito, deinde linteum illigato, ac foueto.

Cupressi ramenta & cedri, & ordeum furfures, simul misce-
to, & in vva passæ cremore subigito, ac panem formato, &
cum

A cum hoc assato, calido in linteum alligato, foueto. Viola
albæ semen, aut radices, in aqua coquito, & cum aqua furfu-
res tritici subigito. ac pauē formato, cum quo calido in lu-
teum inuoluto, foueto. Serpillum in aqua coquito, & furfu-
re triticeo in aquam coniecto, eodem modo foueto. Spōgas
calefacito & adhibeto. & cum mollibus lanis, & pauniculis
laneis, & vasis testaceis aqua infusa, & vtriculis eodem mo-
do, & decoctionibus in vres infusis foueto. Purgatorium.

Si mulierem parere non potentem, facere velis ut præ-
gnans fiat, considerare oportet in mensibus, an biliosa aut pi-
tuitosa sit: cognosces autem hoc, arena tenui sicca ad solem
conspersa, & quum menses prodierint, sanguine super arenā
in sole effuso, ita ut ipsum siccare linas. Si enim biliosa fuerit,
sanguis super arenam siccatus, pallidus fit. Si verò pituitosa,
velut mucus existit. horum igitur vtrum tandem fuerit, ven-
trē purgato, siue sursum siue deorsum purgatione opus ha-
bere visa tibi fuerit, postea paucis diebus interpositis, vteros
purgato. Vterorum fomenta. Si duri fuerint vteri, & non Vteri cum
duri fue-
runt.

conciat, Vinum quā iucundissimum cum pari aqua tem-
peratum, trium semicongiarum Atticorum mensura, & fœ-
niculi radices, & seminis fœniculi quartam partem, & vn-
genti rosacei semiheminam. Hæc in vas nouum fundito, &
vinum affundito. Vasis autem operculum perforato, & im-
posita arundine foueto. Arundinem verò cum operculo tol-
lito. Si enim sine operculo abstuleris, exuretur. Postquam
autem fota fuerit, scillam apponito, velut infra scriptum est.
C Apponito autem donec dixerit molle & amplum esse vtero-
rum osculū, & si quidem exulcerata fuerit, & pustula in pur-
gatione fuerint, si summa labia vlcerata fuerint, anisum, &
adipem anserinum, in rosaceo oleo terito, & in lana inuolui-
to & accepta carne bubula, magno pedis digito crassiore, sed
digitorum longitudine, ipsam pharmaco illinito. & lana ex-
ceptam inuoluito. & ad extremā carnis partē quæ foras spe-
tat filium alligato, & reliquā in vteros indito, vbi est vlcus.
Mensium purgatoria. Si non procedat mēstrua purgatio, cu-
cumeris syluestris internā partem pondere trium obolorū,
& artemisiā herbam, & thuris obolum terito, & ammixto
melle in lana inuoluito, & ad os vteri opponito, quinque in
die hoc faciens. Aliud. Vitē viridem terito, & melle am-

Hippocratis Liber

mixto lana excipito, & eodem modo apponito. Aliud. **D**

Cupressi fructum, & cucumeris sylvestris internam partem, & thus, terito & melle ammixto lana excipito, & eodem modo subdito. Aliud. Cupressi fructum & thus terito, & melle ammixto lana excipito, ac subdito. Aliud. Abrotani obolos tres, cum melle lana excipe, ac subde. Aliud.

Cū mulier
nō cōcipit.

Elatherij obolum, & myrrhae obolum terito, & cum melle lanæ inuoluto, ac subdito. Purgatorium si mulier non concipiat. Tauri urinam collige trium heminarum mensuram. Deinde artemisiam herbam, aut parthenium, aut adiantum & laurum viridem, & cedri ramenta simul contunde. Deinde in effusa scrobe carbonem accende, & imposita olla urinam tauri infunde, & confusa in mortario aduice. postea sella circumponere, & artemisiam herbam, aut hyssopum, aut origanum impone, & muliere super hæc collocata, donec sudet sone. Vbi verò sudarit, lava cum calida, & in lauacrum artemisiam & laurum immitte. Deinde subdititium medicamentum adhibe. Aut artemisiam, aut bulbium in vino albo tritum lanæ inuolutum subdat. Hæc ad tres dies faciat, & deinde cum viro dormiat. Subdititium pharmacum ad conceptum faciens. Ex nitro & thure, cum melle glandem formato, & apponito. Aliud purgatorium molliens. Caricam coquito donec granula abiciat, & hæc expressam leuissimè tritam in lana cum rosaceo vnguento apponat. Aliud acrius. Brasicæ, rutæ, pares portiones tere ac vtere eodem modo.

Aliud molle & purgatorium. Medullam anseris, aut bouis, aut cerui, magnitudine fabæ, affuso vnguento rosaceo & lacte muliebri terito, velut molle pharmacum teri solet. Deinde ex hoc os vteri illinito. Aliud repidum purgatorium. Anseris medullam magnitudine nucis, resinæ lētissimæ aut terebinthinæ magnitudine nucis. Hæc in vnguento rosaceo ad lentum ignem liquefacito, & velut ceratum facito. & deinde ex hoc repido os vteri illinito, & pectinem madefacito.

Aliud detrahens purgationem & sistens. Paxonie grana nigra aut rubra, tria aut quatuor in vino trita bibenda dato. Si verò magis detrahare voles, grana nigra eodem modo trita bibenda præbeto. Aliud purgans ac detrahens.

Lauri baccas ad summum viginti, & seselis dimidium acetabulum, cum vino trita bibat. Aliud. Tauri fel trium dimid

De Natura Muliebri.

242

Adimidiolorum obolorum Atticorum pondere, in vino ieiunæ bibendum dato. Et efformata quoque ex ipso catapotia deuoranda dato. Aliud. Farinam recentem, myrrhae obolos tres, croci tantundem, castorij obolum, hæc cum vnguento rosaceo trita apponat. Aliud purgatorium. Semen viticæ, & maluæ succum, cum adipe anserino tritum subdat.

Aliud. Si non purgata fuerit ex partu, floris farinæ quantum tribus digitis comprehendi potest coquito, & melle affuso, ventri velut cataplasma imposito, & bibendum dato.

Aliud quod vteros aperit & purgat. Cantharidis quinque aceto albo affuso terito, & non valde liquidum pharmacum facito, sed vt digitis effingi possit, & de sicu alba pingui, siue granulis & pelle, duplam cantharidum partem amisceto, & efformatam glandulam teui lana inuolutam subdito.

Aliud. Si ex partu non fuerit purgata, trifolium in vino albo bibendum dato, hoc etiam menses educit, & fetus expellit. Aliud purgans vteros. Quum puero immortuo sanguis intus manserit, colocynthidem sylvestrem in melle tritam delingat, aut subdat. Aliud sanguinem purgans.

Sanguinem ex vteris expelles, si violæ albæ semine tritum, vino dilutum bibendum dederis. Aliud quod similiter sanguinem ex vteris expellit. Rhois seminis quum rubrum fuerit, grana viridia triginta terito, & rosas caninas, rubras rubicundo ex ipsis delecto, in vino bibenda dato, quum sanguis eruperit. Aliud purgatorium. Si menses non appa-

uerint, styracem & origanum terito, commisceto, & adipe anserino affuso apponito. Aliud quod subditum vteros purgat ac euacuat. Absinthij radicem tritam cum melle, cum oleo apponito. Subditicia vteros purgantia, aperientia, & aquam ducentia. Scilla frustum longitudine sex digitorum, & digiti parui crassitudine accipito, & de hoc duos digitos circunderadito ac leuigato, & reliquum lana sordida inuoluto, eam verò partem quæ circumrasa est ad os vterorum subditā, per diem ac noctem apposita sinito. Postquam autem lauit & abstulit, aqua odorata colluatur. Aliud purgatorium molle, quod aqua & pituitam ducit, & pallidos ac suberuentos menses detrahit, si non diuturni fuerint, & os emollit. Vnguentum narcissinum, cuminum quod edimus, myrrham, thus, absinthij, cupressum, salem, rosaceū oleum

Postremū
horū medi
camentum

Hippocratis Liber I.

sumito. Et de aliis quidem singulis congiunt accipito, narcis
lini verò partem quartam, & omnia in glandem efformata,
ac crudi lini linteo excepta subdito, aut linteum tenne pen-
næ circumdato ac deligato, & in oleo albo Aegyptio tinctum
apponito, & tota die appositum finito. Deinde ubi lauit & ab-
stulit, aqua odorata colluatur.

HIPPOCRATIS

COI DE MORBIS M V-

LIEBRIBVS LIBER PRI-

MVS, IANO CORNA-

RIO MEDICO PHY-

SICO INTER-

P R E T E.

Cur mulie-
res crebrius
laborant,

Quæ puer-
peria facile
decurrant.

Cur steri-
les magis
afficiantur.

E muliebribus morbis sic sentio. Mulierem
quæ non peperit grauius & citius è mèsis
ægrota, quàm eam quæ peperit. Quum
enim peperit venulæ fluidiores sunt ad mè-
ses. Fluidas autem ipsas facit purgatio illa
quæ fit à partu. Et ubi hæc erumpit, vicinæ
maximè ventri ac mammis corporis partes discinduntur.
Discinditur item reliquum corpus, à quo verò hoc fiat, dictū
est à me in natura pueri in partu. Discisso autem corpore ne-
cesse est venas magis aperiri, & ampliores ac fluidiores ad
menses fieri: itémque vteros magis aperiri, nimirum puero
per ipsos egresso, qui & vim & dolorem induxit, & quū hæc
sic se habeant, mulier purgationem à partu experta, minus
laboriosè mensibus decurrentibus purgatur. Si verò etiam
affectio aliqua mulieri quæ iam peperit accidat, vt menses
venientes probè purgari non possint, facilius dolorem feret,
quàm si nō peperisset. Assueti enim sunt vteri, & corpus i do-
neum vt impleatur, utpote in ventre habenti, & simul multa
amplitudo in corpore est. Maior autem fit etiam amplitudo
vbi peperit, nimirum corpore discisso, & corpus in amplitu-
dine

De Morbis Muliebribus.

243

A dine existens minus dolore affligitur, si non venæ superim-
plentur, & nimium doleant. At verò ei quæ non peperit,
quum corpus non assuetum sit, si impleta fuerit, & fortius ac
solidius & densius sit, si purgationem à partu experiatur: &
quum vteri ægrius aperiantur, menses laboriosè prodeunt,
& affectiones plures accidunt: vt propterea menses obturen-
tur, si prius non peperit. Habet autem res se hoc modo, velut
etiam prius à me dictum est. Dico mulierem rariore car-
ne præditam & teneriorem esse quàm virum. & hæc res sic
se habet, à ventre trahit humiditatem, & citius, & magis,
corpus mulieris quàm viri. Etenim si quis super aqua, & per
regionem aquosam, duobus diebus ac duabus noctibus, mol-
les lanas ponat, & vestem puram & contextam æquali ad la-
nas pondere, sublati vtriusque apponderatione facta, multo
graviore lanas comperiet quàm vestem. Fit autem hoc ex
eo quod semper ab aqua sursum decedit in vasa ampliora of-
cula habentia. & lanæ quidem tanquam raræ & molles, ex
decedente amplius suscipiunt. Vestis autem vt quæ plena
est & ex contextu obturata, explebitur, non multum ex de-
cedente aqua suscipiens. Sic sanè etiam mulier, velut quæ rari-
or est, ampliorem à ventre humiditatem corpori attrahit,
& citius quàm vir, & tanquam teneriori carne prædita mu-
lieri, vbi corpus sanguine repletum fuerit, si non ab ipso se-
cesserit, carnibus impletis ac calefactis, dolor oboritur. Ha-
bet enim mulier sanguinem calidiorem, & propterea cali-
diore est quàm vir. Si verò amplior accedens sanguis secesse-
rit, dolor non fit à sanguine, neque calor. Vir autem vt qui so-
lidior carne præditus est quàm mulier, neque in superna
ventris parte adeò sanguine superimpletur, vt nisi aliquid
sanguinis singulis mensibus secedat, dolorem fieri necesse
sit: & sanguinis quantum satis est ad nutrimentum trahit: &
quum corpus ipsi non sit tenerum, non dolore affligitur, ne-
que superincallescit à plenitudine, velut mulieri. Multum
autem confert ad hoc viro, quod magis laborat quàm mulier.
Nam labor aliquid humoris abducit. Postquam igitur mu-
lieri quæ nō peperit, occultati fuerint menses, & viam foras
reperire nō potuerint, morbus fit. Hoc autem contingit, si vte-
rorum os cōclusum fuerit, aut distortum, aut aliqua pudēdi fi-
pars cōtracta. Si enim horū quid fuerit, menses exitum inue-

Exemplo
cōprobat.

Cur mu-
lier cali-
dior sit
quàm vir.

Quid fœ-
minas affi-
ciat.

Vteri inue-
di fio.

nire non poterūt, priusquā vteri ad sanā naturā redierint. D
Fit autem hic morbus his maximē, quæ angustos vteros ha-
bent, aut ceruicem vltra pudendū sitā. Si enim horū alterū
fuerit, & mulier viro non misceatur, & venter magis quā
oportet euacuetur, ab hac affectione vteri obtorquentur.
Neq; enim humidi in seipsis sunt, utpote muliere nō coeun-
te: & amplitudo ipsis spatiosa est, utpote quum venter magis
vacuus existat. Quare obtorquetur, dum licior & leuior est
venter quā cōuenit, & aliquādo dum ipsi obtorquetur, etiā
os ipsorum distorqueri cōtingit, nimirum ceruice vltra pu-
dendum sita. Si enim humidi fuerint vteri, à coitu, & venter
non euacuetur, non facile distorquentur. Hæc igitur causa
est vt ipsi sint conclusi, nimirum a venere abstinēte muliere. E
In tertiis porro mensibus optimē afficietur, si quæ prius in-
sunt progressa fuerint educta. Sin minus, mulier hæc patie-
tur. Sufoctio aliās atque aliās in ipsa irruet, & febris aliās
atq; aliās corripiet, ac horror, & lumborum dolor, hæc patie-
tur in tertiis mensibus, si ipsi non prodierint. In quartis verō
si non cressi prioribus exitū fecerint, etiā tunc tertij mensis
affectionibus omnibus magis affigetur, & maximē tēpore
mensum. Deinde minus. Sæpē verō etiā à dolore libera sibi
esse videbitur. Erunt autem in quartis etiā hæc signa. Vri-
nam multam ac crassam eiiciet, aliās atque aliās. Et venter
ipsum durus erit, & maior quā prius, & dentibus fremet, &
cibū auersabitur, & vigilabit. Hæc patietur in quartis men-
sibus. Si verō curetur, etiā in his sana euadit. Et in quintis
si non multi menses descenderint, dolor adhuc fortior acci-
dit. In sextis verō iam incurabilis est, & iuxta priora quidem
signa magis dolebit. Deinde ad ea etiam hæc aderunt. Anxia
erit, & aliās atq; aliās seipsam iactabit, & animo deficiet, &
pituitam vomet, & sitis fortis ipsam corripiet. Nimirū dum
exurit venter ab vteris sanguine plenis, & ad contactum
dolebit, maximē pectinem. Et aliās atque aliās acutē fe-
briet, & vteri aliās atque aliās murmurabunt, dum videlicet
sanguis in ipsis commouetur ac discurret, & venter consueto
modo non secedet. Neque vesica vrinam excolabit, maximē
quum vteri ad stomachum qui neruosus est, mulieri allapsi
fuerint, & ad ventrem irruerint, dolet spinam, & totum dor-
sum, & lingua ipsius refrenatur, & hanc nō claram habet, &
animi

Menses diu-
tius remo-
rati quid
agant.

Menses sex
mensibus re-
tenti nō ha-
bent mede-
lam.

A animi deliquium adest. Aliquibus etiā vocis priuatio, & sto-
machus mordetur, & flaua bilis exit, & spiritus offendens, &
anxia est, & iactat seipsam, & ardet. Postquam autē transmu-
tati fuerint, & vesica tenuem sanguinē ab vteris trahet, tunc
vrina mingitur rubra. Et dolet quidē reliquum corpus, ma-
ximē verō collum, & spinam, & lumbos, ac inguina. Et ipsi
ad hoc progressi, & venter attollitur, & crura supra modum
intumescunt, & tibiae ac pedes, & mors succedit. Et circa hæc
quidem sic finiunt menstruarum purgationes ad sex menses oc-
cultatae sunt item hæc. Quibusdam mulieribus menses bi-
mestres in vteris existentes multi ad pulmonem procedunt.
& ubi recepti fuerint, omnia patiuntur quæ in tabe dicta
sunt, & non est possibile ipsam superesse. sunt & hæc. Qui-
busdam suppurati sunt menses, ubi per duos aut tres men-
ses moram traxerint. Hoc autem maximē fit, si à febre fue-
rint combusti. Signa verō sunt si suppurati fuerint, dolores
enim incidunt in pectinem, & pulsationes fortes, & conta-
ctum nō sustinet, & si melius habitura est, menses ipsi erum-
punt in pudendum, & procedit pus ac sanguis, & procedit
graucolens, ad septem, aut octo, aut nouem dies. In priore
verō tempore dolet velut dictum est antea. Postquam au-
tem depurgata fuerit, optimum quidem est si non fiant vlce-
ra. Si verō relinquantur vlcera, ampliore curatione opus ha-
bebit, quo vlcerā non putrescant, & graueolentia fiant. Ste-
rilis autem euadet, etiam si melius habebit, ubi magna vlce-
ra fuerint quæ in vteris facta sunt. Si verō non continget, non in pu-
dendū pro-
cedant.

Mensū va-
rius affe-
ctus.

Menses cū
non in pu-
dendū pro-
cedant.

C ra fuerint quæ in vteris facta sunt. Si verō non continget, non in pu-
dendū pro-
cedant. vt menses ipsi in pudendum procedant suppurati facti, ad
partes supra inguen, iuxta lateris mollitudinem erumpent,
circa tuberculum, vt pote pure rupto, & illa parte purulenta
grauolentia procedent, & si hoc fiat, mulier non superstes
manet. Si verō etiam superstes maneat, semper sterilis erit.
Hæc enim parte de cætero via fit mētribus vt foras prodeant.
Nam os vterorum ad hunc locum allapsum est, fit & hoc.
Quibusdam ubi bimestres aut trimestres aut diuturnio-
res fuerint menses, & ad lateris mollitudinem allapsi fue-
rint, quum non suppurati sint menses, velut tuberculum fit
supra inguen, sine capite, magnum, rubrum, & vulgus medi-
corum ignarum quid hoc esset, iam sæpe scernerunt, & sic in
periculum induxerunt. Cæterum id quod velut tubercu-
lum exuberet.

Cum vter-
exuberet.

lum fit, tali modo fit. Fruitur sanguine caro ipsa, utpote osculo vterorum lateris mollitudini adiacente, & impletur caro ab ipso, & insurgit ac eminet, velut sanguine repleta. Et aliquando si transmotum fuerit os vterorum, & ad pudendum conuersum, & menses procefferint per pudendum, id quod circa lateris mollitudinem emineuit sedatur. In vteros enim distribuitur, hi verò foras laxatur. Si verò nō conuersum fuerit os vterorum ad pudendum, circa lateris mollitudinem suppuratur, & hac parte transitus fit mensibus, & eadē pericula sunt, quæ prius sunt relata. Sed & ad vomitum cōuertitur, & quibusdam in sedem, velut in virginum morbis à me dictum est, & signa & dolores eodē ostendit, quos isthic retulimus. Ad hanc viam minus faciunt menses mulieribus quàm virginibus. Quum menses fuerint occultati, dolor habebit in ventre, & onus quoddam incumbere videtur, & lumbos & laterum mollitudinē mirum in modum dolet. Si verò omnino non procedunt, præ morbo aut crasi & viscoli, aut glutinosi sunt. Primum igitur ventrem purgare oportet sursum ac deorsum. Deinde vteros subditio medicamento, à quo sanguis purgatur. Atque ita quiescere, & potandum dare phar macum, à quo sanguis prodeat. Bibat etiā Crethmon in vino radaceo. Si verò fluxus ipsi non fiat, continget ut prægnans esse videatur, & dum cum viro coit doleat, ut putet quid incumbere, & grauitas sit in ventre, & venter prominere, & desiderijs similibus afficitur, velut in ventre habeat, & stomachi dolore afficitur, maxime vbi quinquaginta dies præterierint. Et dolor aliàs atque aliàs habet ventrem, & partem circa vmbilicum, & collum, & inguina, & lumbos. Et postquam menses duo aut tres præterierint, quādoque menses acruatim ipsi in pudendum erumpunt, & quæ prodeunt velut carnem esse putat, quemadmodum ex fortis corruptione & nigra. Quibusdam etiā vlcera sunt in vteris, & opus habent diligenti animaduersione. Multis verò contingit ut putent se sex mensibus in vtero habere, aut etiā paulo breuiore tempore, & venter prominere, & alia sibi fieri putat, velut in ventre habenti. Postea sunt & quibus suppurati eruperunt supra inguen, simul cū quinto aut sexto mense, & viam ea parte patefecerunt. Quibusdam autem vlcera sunt in vteris etiam infra sub inguine, & periclitatur mulier

Signa menses non defluentium.

Medela.

Vterorum vlcera. Vterorum varij morbi.

Aliar de vita. Si verò etiam superstes maneat, sterilis erit. Quibusdam etiam in pudendum erumpunt, & prodeunt ipsi putrefacti ac purulenti. Et ab his vlcera sunt in vteris, & periclitatur. Et oportet ut ne antiqua fiant vlcera, cum attentione mederi. Sterilis autem & hæc fit, etiam si fuerit curata. Si verò nō eruperint menses sex mensibus intus cōclusi, omnia patietur velut ea quæ non peperit, in qua menses viā inuenire non possunt. Et si quidem curata fuerit, sana erit. Sin minus, etiam ad octo menses durans moritur. Multis verò contingit, ut menses pituitosi ad multum tempus prodeunt, etiam pauciores sanis sint, sana autem talis fit, si cōuenienti cura fuerit sanata. Si verò menses mulieri prodeant quidem, verum pauciores quàm conuenit, utpote osculo vterorum paululum à pudendo emoto, aut nuper cōcluso ad hoc, ut prodeant quidē, verum obturentur ab ipsis etiā transitis, per quos penetrant vbi ad vteros descendunt: moderati sanè paulatim prodeunt, sanguine semper perfectè osculo incumbente. Et postquam dies præterierint quibus purgari solet, & conclusus fuerit sanguis in vteris relictus, & alij menses subdescendentes non expulerint conclusum sanguinem, sed semper paulatim grauant, & primis mensibus duobus aut tribus non valde prodeunt. Postquam autem plures menses præterierint, adhuc magis dolebit, & non habet in ventre, quàm diu sanè sichabuerit, & febris corripit ipsam debilis, maxime in diebus quibus purgari solet. Verisimile est autem & in intermedio tempore ipsam febrere, & horrere, & stomachi dolore vexari, & ad multitudinem addere singulis diebus. Et dolet aliàs atque aliàs corpus, & maxime lumbos, & spinā, & inguina, & articulos manuum ac pedum. Verum his locis non simul dolet, sed aliàs atque aliàs, qua parte sanguis discretus, & in vteris esse non potens impetu suo grauaret, & qua sanè corporis parte incubuerit, tumor, est itq; etiā conuulsio fortis articularū corporis. Et aliàs aliud ex relatis antea signis ipsi apparet. Hæc siquidem iuxta debitū modum curata fuerit, sana euadet. Sin minus, morbus festinestris aut diuturnior factus, lethalis fuerit, aut claudā faciet, aut partes aliquas impotētes efficiet, si præ rigore & cibifastidio, sanguis circa nervos compactus fuerit, quencunq; tandem locum occupauerit. Hic autem morbus magis fit his

Cur sanguis circa nervos cōpungatur.

Hippocratis Liber I.

his quæ virum non habent. Si verò hi morbi iam relati, aut D
quicunque postea referentur, incidunt in eam quæ partum
non sit experta diuturniores erunt, & minus dolorosi. Verum
signa eadem, & iidem fines, tum ei quæ non peperit, tum ei
quæ puerperia experta est, contingunt, si nō curentur. Opor-
ter autem statim curationem facere. Sin minus statim com-
parent morbi. Si verò menses plures quàm oporteat pro-
deant, & crassiores: Nimirum corpore natura fluido exi-
stente, & osculo vterorum prope pudendum sito, & ad hæc
multo cum viro coitu vtatur, & conuiuetur, semel aliquan-
do multi descendentes, & cumulatè prodeuntes, os vterorum
impetu suo magis dilatant, & si ad hæc non incidat vasorum
euacuatio, sed rursus multus accesserit calor, & os amplum E
faciunt, & corpus: vt pote dum conuiuante & voluptatem ac
consuetudinem viri consecretante muliere, facili fluxu ad vre-
ros etiam calor deferatur, & decolor erit quàm diu sic habue-
rit, & si postea morbus aliquis aut affectio inciderit, vt cor-
pus affligatur, & vteri similiter iuxta solitum morem ampli
sunt, & corpus facili fluxu in ipsos præditum est. Et post hæc
febris habet, & cibum auersatur, & anxia est, & tenuis ac de-
bilis. & lumbos ex mensibus dolebit, & progressu temporis
si non curata fuerit, omnia ipsam magis asilient in inter-
medio tempore, & periculum ipsi imminet, ne sterilis fiat,
aut à tempore & morbo vexata, si alius morbus coincidat,
ex hoc moriatur, prodeunt autem menses crassiores & plu-
rimi, in intermediis diebus. Incipientes autem & desinen-
tes, pauciores & tenuiores. Moderati verò sunt menses
prodeuntes in omni muliere si sana sit, vt duarum hemina-
rum Atticarum mensura secedant, aut paulo plures, vel pau-
ciores, atque hoc ad duos aut tres dies. Longius autè tem-
pus aut breuius, morbosum & sterile est. Coniectare por-
rò oportet mulieris corpus inspiciendo, & interrogare col-
latione ad priora facta, an semper morbosa viuat, aut non.
Si enim pauciores aut plures dies quàm solent prodeant, aut
ipsi pauciores aut plures fuerint, morbosi sunt: Nisi natu-
ra ipsa morbosa & sterilis fuerit. Si verò hoc fuerit, & sa-
lubriorem statum transmutatur, melius est, procedit autem
sanguis velut à victima, & cito congelatur si sana fuerit mu-
lier. Quibus verò in natura est, vt plures quàm quatuor dies
purgen

Cur mul-
te purga-
tiones men-
struæ &
crassæ de-
fluant.

Mensium
modus &
qualitas.

De Morbis Muliebribus.

246

A purgentur, & mentes valde multi prodeunt, hæc tenues fiunt,
& fetus ipsarum tenues, & emarcescunt. Quibus autem pur-
gatio infra tres dies fit, aut pauci menses secedunt, hæc crassæ
sunt, & bene colorata, virilesque ac partus immemores, &
neque concipiunt. Si suffocatio derepente accesserit: fit au-
tem maximè his quæ cum viris nō coeunt, & senioribus ma-
gis quàm iunioribus. Leuiore enim vteri ipsarum sunt: fit au-
tè potissimū tūc, vbi mulieri vasa euacuata fuerint, aut plus
solito laborarit: resiccata à labore vteri cōuertitur, vt qui va-
cui sunt ac leues. Est enim ipsis locus spaciosus vt conuertan-
tur, vt pote vtre vacuo existente. Dum autem cōuertuntur,
impetunt hepar, & iuxta consistunt, & ad præcordia irruunt.
Currunt enim & progrediuntur sursum ad humiditatē, ran-
quā à labore magis quā opportunū est resiccata. Hepar autè
humidum est. Postquā autè impetuerint hepar, suffocationē
faciunt, derepente perspirationē circa ventrē intercipientes, &
aliquādo simul incipiunt hepar impetere, & à capite pituita
defluit ad præcordia, velut ab eo quod suffocatur, & aliquan-
do simul cū pituita defluxu, descendunt ab hepate ad locum
suū, & cessat suffocatio. Descendunt autè detrahentes humi-
ditatē, & grauati. Stridor autè ab ipsis fit, dum ad suā ipsorū
sedem procedunt, postquā autem eō deuenerint, aliquando
veter post illa humidior fit quā superiori tēpore. Laxatenim
iam caput pituitam in ventrem. Vbi verò apud hepar & præ-
cordia fuerint vteri, & strangularint, mulier albas oculorū
partes subuertit, & frigida fit. Sunt autè & quæ liuida: fiunt.
C Quædam etiam dentibus frædunt, & saliuæ ad os fluunt, &
similes sunt his qui ab Herculeo morbo detinentur. Si verò
diutius moram traxerint vteri apud hepar & præcordia, mu-
lier stragulat. Quādoq; verò vbi mulier vasa euacuata ha-
buerit, & insuper laborarit, vteri cōuersi ad vesicæ stomachū
allabuntur, & vrinæ stillicidium inducunt. Aliud autè nihil
mali habet, & curata citò sanescit, quandoq; etiam sponte.
Quibusdam verò ex labore aut inedia, ad lumbos aut ad co-
xas allapsi, dolores exhibent. Si mulier corpore male ha-
buerit, & menses biliosi prodierint, ex hoc probè cognosci liosi.
possunt. Nigri sunt valde, quandoque verò nigri aut splen-
didi, & paucissimi prodeunt, & citissimè congelantur, &
semen amborum, & maris & feminæ euanesceat, & non
habet

Suffocatio
nis vuluæ
causæ quæ.

Mense: bi-
liosi.

Febres er-
raticæ.Cum formi-
nz corpus
male habet
mensis mi-
nores de-
fluunt.Proflavio-
rum cōfus-
tudo.Vterorum
vlcera.

habet in ventre, & incipiente quidem morbo, purgatur die-
bus quibus solita fuit, non pluribus, progredientibus autem
mentibus, pluribus diebus purgatur, & menses pauciores sin-
gulis diebus apparent. Et febres succedunt erroneæ acutæ,
cum horrore & cibi fastidio aliàs atque aliàs, & stomachi do-
lor, & dolebit maximè ubi menses ipsi appropinquant. Post-
quàm autè purgata fuerit, & ad modicū tempus, superiorū
respectu melius habuerit, postea rursus ad idem perueniet.
Dum autè curatur, citò sana fit. Si verò non curetur, & tēpus
procedat, omnia prius relata valde ipsam affligent, & dolor
corripiet, nunc vētris partem infra vmbilicū, nunc inguina,
nunc lumbos & coxendicū ad sedem iuncturā, nunc collum.
aliquando verò strāgulatio fortis accidet, & caligo ante ocu-
los obuersabitur, & vertigo, vtpote purgatione sursum ver-
gente ac ascendente. Si enim corpus male habuerit mulieri
menses pauciores fiunt, & quibus corpus plenum fuerit, his
menses plures prodeunt. At verò biliosæ si menses prodeant,
pusillanimitas incidit, & cibi fastidium aliàs atque aliàs, &
anxietas, ac vigilia, & eructat frequenter, & non vult deam-
bulare, & tristis est, & non videre sibi videtur, & timet. Et si
curetur, ex his sana erit. Si verò tēpus processerit, adhuc ma-
gis dolebit. Optimè autè cū hac agatur, si vomitus biliosus
succedat, aut venter turbetur, nō fortiter, & subeant biliosa,
& si fluxus succedat ipsi non fortis. Si enim quid ex his fortè
inciderit in corpus afflictum, periclitabitur. Si verò leniter
depurgetur aliquid biliosi aut totū id quod molestū est, sana
fiet. Si verò neq; curetur, neq; quicquā horū fiat, moritur mu-
lier, plerūq; tamen cōtingit vt fluxus incidat biliosus ex hoc
morbo, & si fluxus fiat, primū quidem pauca sunt quæ cōpa-
rent: per omnes autè dies omnino plura cōtingunt. Tēporis
autem progressu plerūq; etiam morbus acutus fit: & vteri à
purgatione biliosa prodeunte mordentur, ac exulcerantur.
Sed & in hoc adhuc sana fit, si curetur, & fluxus compescatur.
Si verò vteri ab vlcere fuerint inflammati, adhuc acutior
morbus erit, & multa graueolentia ac purulenta prodibunt,
ab ipsis vteris iam egressa, & semper velut aqua de carnib;
& prius relata omnia ipsam magis affligent, & vlcera ad-
huc magis effractoria erunt, donec ipsam vincant. Si ve-
rò etiam sanata fuerit, sterilis erit à cicatricibus. Si mulier
corpore

Pituitosi
menses.Qualis ve-
ratio in
his.Fluxus pi-
tuitosus.Quid in his
agendum,
quæ nō cō-
cipiunt.

A corpore malè habuerit, & pituitosi menses prodierint, cogno-
sci autem possunt si pituitosi prodeant. Pelliculosi enim ap-
parent, & velut araneorum casses distenduntur, & subalbidi
sunt. Hoc autem contingit, si corpus & caput ipsi pituita re-
pleta fuerint, & hæc non subpurgetur, neq; per nares, neque
per sedem, neque per vrinæ meatum. Sed in mensibus, & in
turbatione sanguinis, vnà cū purgatione foras exit. Et si hæc
sic habuerint, ad duos quidem aut tres menses nihil egrotat.
Postquàm autem amplius tempus progressum fuerit, & non
curetur, magis dolebit, & febris erronea corripiet, & cibum
aliàs atque aliàs fastidiet, & stomachum dolebit, & maximè
dolet ubi menses appropinquant. Quū verò purgata fue-
rit, ad modicum tempus, superiorum respectu melius habe-
bit, postea ad idem relabitur, & si non curetur, sed tēpus pro-
cedat, fient ipsi omnia quæ ei cui biliosi menses prodibant,
donec fluxus listatur. Consequitur etiam vt hæc fluxum pi-
tuitosum habeat, aut alia quæ ego dicam paulò postea. Et si
quidè fluxus succedat, semper procedūt per omnes dies, nunc
aceruata, nunc pauca, & quandoque velut à carnibus aqua
prodit, quandoque velut sanies, & in hoc ipso multi sangui-
nis grumi insunt, & radit terram velut acetū, & mordet ubi-
cunque mulierem contigerit, & vteros exulcerat. Et ubi ad
hoc peruenit, reliqua quidem similiter patitur, velut prior.
Minus verò quàm illa caput dolebit, & vlcera neque defor-
mia, neque magna, neque purulenta, neque graueolentia, si-
militer velut illi sunt, sed minùs huic. Si verò curetur, sana
euadit, etiam ubi morbus progressum fecit, & non valde mo-
rietur. Verū prægnaus esse non potest quæ sic habet. Quæ-
cunque viro cohabitantes in ventre habere non possunt, in-
terrogandæ sunt, an ipsis menses prodeant, aut non: & an pu-
rulentis sint, aut frigidi. Si quidem igitur responderit, in-
terrogetur an statim exeat genitura, an postera die, aut ter-
tia, aut sexta, aut septima. Si igitur dixerit statim exire ubi
coiuit, vteri osculum rectum non est, sed distortum, & geni-
turā nō capit. Si verò dixerit, postera die, aut tertia, vterus
perhumectus est, & semen eluitur. Si verò sexta aut septima,
semen computrescit, putrefactum verò exit. Si igitur ab ini-
tio nō suscipiat semen, os vteri primū curandum est, vt re-
ctum sit. Si verò eluatur postera, aut tertia die, vterus & ca-
put. Si

Hippocratis Liber 1.

Mensium
cognatio.

Medela.

Medela.

put. Si verò computrescat & exeat, & vterus, & totū corpus p
curetur. Atque hac singula sic cognoscere oportet, Quali ve
rò purgatione opus habeat, hoc modo cognoscit. Quum
mensēs prodeunt, linteum complicatum palmi magnitudi
ne super tenuem cinerem expandito, deinde vt quæ exeunt
super hoc desuunt curato. Præstat autem duo esse linteā,
vtrūque seorsim, alterum diurnum, alterum nocturnum, &
diurnum quidem, postera die lauare oportet. Nocturnū ve
rò, vbi per diem ac noctem super cinere situm fuit. In lo
tura verò considerare oportet, qualiānam fiant linteā lota,
vbi in sole fuerint siccata. Optimum tamen est in tenebri
coso loco ea resiccare. Si quidē igitur pituita fuerit quæ con
ceptionem impedit, mucosa linteā erunt. Si verò propter sal
uginē & bilē impeditur, fulua & subliuida. His igitur con
sideratis, & diligenti animaduersione expensis, totum etiam
corpus inspicito, an multa purgatione opus habeat, aut se
cus, ita vt & ad colorem, & ætatē, & robur, & anni tempus, &
qua diata vtantur respicias. Curatio verò & totius corporis
est, & vteros ac osculum ipsorū sanare, & si hoc conclusum
fuerit, aperire. Si verò illi distorti fuerint, dirigere oportet.
Si autem humidi fuerint, resiccare, & alia quoq; facere con
traria. Fæmē autem omnibus multa curatio eadem est, ex
cepta mensū detractio. Nam quibus nihil prodit, his de
trahere oportet. Imò quicquid in mensibus mali inest, hæc
auferre oportet: quum videlicet pituitosi sunt, & pelliculosi,
& sanioli, & tennes, aut albi, & grumosi: & quum nigri sunt,
& carbūculosi, aut caliginosi, aut acres, salsi, turbati, purulen
ti. Hæ omnes causæ tollendæ. Prohibēt enim in ventre con
ceptum. Quibuscūque igitur menses pituitosi ac pelliculosi
sunt, hæ carnosæ sunt, & his os humectum est, & salua multa
ac viscosa. Et si acidum aut acre quid gustarint, sputū in ore
liquidius erit, & insulsum, & ad omnia quæ ederint aut bibe
rint, turbatio sequitur, & supprimitur ipsis ac attollitur ven
ter, & nausea adest, & anxietas ac iactatio multa. Et à capite
fluxus desluit, & omnia obducit, & multā humiditatem in
ducit, & partes sub oculis liuidæ sunt ac inflatæ. Has totas
fouere oportet & frequenter vomere, & à cibis, & ieiunare.
Infernum autem vētrem mollire, sed pharmacis omnino le
uibus, quæ minimē bilem ducunt. & semel in die cibum ca
pere

De Morbis Muliebribus.

248

Vterorum
purgatio.

A pere, & frequenter exerceri. Et cibo siccissimo vtī, & potu
paucissimo meraciore. Melius autem est vt venter facilē so
labilis conseruetur. Verūm vteros si ad hanc diatam non pa
ruerint, pharmacis subditiis nō mordacibus purgare opor
tet. Fomentum tamen semper purgationibus præmittēdum
est prius id quod ex fœniculo paratur. Deinde quod ex suffi
mentis. Fomenta verò & subditiōes medicamentorum fa
cito coniectura facta vt omnia fiant, & pro ratione adhibean
tur, quo tempore menses prodeunt. Si quidem igitur puri &
sinceri & cruenti fiant, ita ad virum accedat incipientibus
menibus. Optimum autem, desinētibus, & adhuc euntibus
magis quā vbi disparuerūt. Quum autem ad virum itura
est suffimentum quoddam ex adstringentibus suffiat. Atque
hoc per canistrum, & arūdinem, pharmaco calido cineri in
perso. Quum verò insperferis, & canistrum, sine operculū
circumponito, & per arūdinem insidenti fomentum adhi
beto. Vbi verò opus fuerit ipsam suffiri, plumbea fistula vte
re, vt aperto osculo suffiatur. Deinde cū surrexit, rursus in
lecto plumbeam fistulam apponat, Deinde ea subtracta cum
viro coeat. Et si ea quæ à viro prodeunt, non fuerint ei mani
festa, extensis & alternatim positīs cruribus quiescat. Ieiu
nium autem vtile est in hac die, præterquam si cyceonem ve
lit non falsum in aqua. Hunc autē tunc bibat quum vult suf
firi. Si verò vbi cum viro coiuuit, postridie detineat geniturā, post viri
& neq; altera die exeat: à cibis quidem & balneis prohibea
tur. Bibat autem polentam in aqua non falsam, bis ac ter in
die. Atque hæc diætā sit per sex dies, aut quod melius est, se
ptem, si non exierint ea quæ à viro suscepit dum cum ipsa
coiuuit. Illota verò maneat per omne tempus, & det operam
vt motus vitæ. Si verò deambulare velit, deambulet in loco
plano & leui, nequaquam accliu, neq; decliu. Desideat etiā
super mollia, si conceperit. Reliquam verò diætā eandē fa
ciat vsque ad dies triginta. Illota autem sit, aut si lauare opus
habeat, pauca & non valde calida lauetur. Caput verò ne ma
defaciat. Cibis autem vtatur & panibus, & maza si velit. Ex
carnibus autē, palūbe, & similibus, ex marinis, his quæ aluū
sistūt, prohibeatur ab oleribus acribus. Vino verò nigro vta
tur. Carnibus autem assatis potius quā coctis, tum mansue
tis, tum ferinis. Et hæc quidem si conceperit, hoc modo fa
cere

Hippocratis Liber I.

Quæ semen cere oportet. Si vero non conceperit. sed secunda aut tertia **D**
non continet die exeunt ea quæ à viro immissa sunt, fluentia cum multa
quid agat. humiditate: manifestum est quod vteri sunt humidiores. Cu-
rare itaque oportet iuxta relatum modum, donec sicci fiant.

**Quæ viri
adeat hæc
mulier.**

Quum autem sicci esse videbuntur, sic curaro. Optimum est
pharmacum mollitoriū, & retro, & anteriori parte ipsi ad-
hiñitum, donec vteri ad naturam suam redeant, & rursus ad
virum accedat, quum menses non amplius multi, sed pauci &
bene colorati fuerint, & ad libidinem concitatur. Sed & in
aliis diebus cum viro consuetudinem habere oportet, si opti-
me habuerint vteri. Quum autem in relatis diebus consue-
tudinem habuerit cum viro, si probe parati fuerint vteri, &
si genit. ura ad decem aut duodecim dies detinerit, ne adeat **E**

**Cur nō cō-
cipiāt ang.**

virum Si vero non concipiat, vteri autem sani sint: con-
tingit enim & hoc plerisque, quum debiles existentes vteri,
a festione macilenti sunt: aut præ medicamentis & fo-
mento multo, genituram ferre non possunt, priusquam assue-
ti fiant & conualescant. Hoc autem sic cognosci potest. Quū
ab ipsa exierint, secūda aut tertia die exeūt, aut adhuc prius,
crassa & compacta velut mucus: nisi mali quid sit, & propter
alium vterorum morbum genitura discedat. Quum igitur

Curatio.

talia apparuerint, curatione quidem vterorum non est opus,
verum reliqui corporis cura habenda est, quo huiusmodi bo-
nus habitus sit ipsi, ut contractū simul sit corpus, & iusta mo-
le præditū, ex paucorum balneorum, plurium verò & leuiū
laborum usu. Ab acris autem & salis prohibeatur. Vomi-
tibus vtatur ante dies quibus menses fieri solent, & rursus fa-
me maceretur, & alia perficiat quæ dicta sunt. Atque hæc qui-
dem harum curatio est. Quibus autē statim vbi coierint

**Quum sta-
tim postcoi-
tum genitu-
ra exit.**

**Medela.
Quum os
vteri est di-
stortum.
Medela.**

disiungunt ea quæ à viro sunt immissa, his os vterorum causa
est. Curare verò sic oportet. Si quidem valde conclusum fue-
rit, redis & plūbeis fistulis immisis aperito, & molli fomen-
to ex feniculo foueto, & subditiis, quæ vteros attenuant,
& in directum redigūt, purgato. Post purgationes autem &
fomenta, ea infundito quæ causæ sunt contraria. Quibus
verò os distortum est, & ad coxam allapsū: sunt enim etiā
talia prohibentia ne vterus semen suscipiat: Quum igitur ta-
le quid acciderit, odoratis fomentis fouere oportet. post fo-
mentum autē per digitum auulsum à coxa detrahit. Quum
autem

De Morbis Muliebribus.

249

Autem discesserit, redis & plumbeis fistulis immisis iuxta
priorem rationem in rectitudinem dirigito. vbi verò rectifi-
cari ac aperti fuerint vteri, medicamentis subditiis purga-
to, & alia facito iuxta relatum rationem. Quum autem ma-
gis quàm oportet aperti fuerint vteri, purgatione opus ha-
bit. post purgationes autem, collutionibus & suffimentis.
Si verò propiores sint quàm oportet, vomitibus vteri opus
habent, & fomento foetido, donec ad suum locum redeant.
Dieta verò vtendum est relata. Si verò os pingue fuerit &
crassum, & propterea non concipiat, sinapi coctum ieiuna-
edat, & meracum insuper bibat. Apponat autem nitrum ru-
brum, & cuminum, ac resinam. Optimum autem fuerit ni-

**Cum vteri
nimis hiat.**

**Quum os
vuluz cras-
sum est.
Medela.**

trum vino ammiscere & resinæ, vñ cum cumino & vnguen-
to albo. Aut cornu cerui vrito, & duplum crudæ ordeaceæ
farinæ cum vino ammisceto. Si verò non melius habeat, por-
rum coquito, & ipsam insidere facito. Aut phagum id est glā-
dem tritam apponat. Et allio recenti vescatur, & aqua mul-
sa insuper pota vomat. Quibus porro intus manet viri se-
men & computrescit, & turbationem facit, his attriplicis se-
men aut succum, cum melle aut cum cumino delingendū
dato. Quum autem à viro immissa graueolentia fuerint, nō
concipit. Portulacā igitur & adipem anserinum misceto &
apponito. Quibus verò sexta aut septima die, à viro im-
missa prodeunt putrefacta his verisimile est ab vtrisque fie-
ri, & bilis, & salfuginis influxu. Curare autem sic oportet, per

**Quum se-
men intus
putrescit.**

Curatio.

Cveratrum, aut scammoniam, aut peplium. Hæc enim sursum
ac deorsum pituitam & bilem purgant, & status educūt. An-
te purgationes autem fomentis vtendum est, ex suffimentis.
Vbi verò fomentū adhibueris, per subditiis purgato, eodē
modo velut in prioribus. Et post subditiis ac purga-
tionum usum, mollitoriis vtete, & subditiis medimamēto
ex mercuriali & artemisia herba, & anemona, & veratro al-
bo & nigro. Atque hæc quidem medicationes hoc modo his
conducunt. Dietam verò respectu, ad totum hominis cor-
pus factō constituere oportet, siue siccior, siue carnosior mu-
lier esse videatur. Et si quidem siccior fuerit, balneis pluri-
bus, & obsoniis omnibus coctis, tum marinis, tum carnibus
vtatur. Vno verò aquoso, & oleribus coctis, & pinguibus o-
mnibus ac dulcibus. Hæc enim plerumque faciunt ut humi-
ditas

**Vterorū
mescerium
curatio.**

ditas sit, tum in reliquo corpore, tum in vteris. Si verò humidior facit, tales vteri nullo ex his opus habent, sed vice versa neque contrestare, neque lauare recenti motu facto oportet, neque suffire. Nam ad periculum hæc procedere solent. Et si magis quam pro natura fuerint humectæ, siccare sanè, ac suffire oportet. Si verò biliosa in ipsos consueant, medicamentum dare quod bilem purgat. Si verò sanguinolenta, aluminum, & vinum, & alia auxiliaria. Morborum porò vires considerare oportet, & causas ex quibus morbi sunt exquirere, atque sic ad alia procedere, & morbos circa locos curare. & quæ quidem ob causam osculorum hiantium prohibeantur, ut ne detineant in ventre, horum oscula præparare, ut prohibeantur. Quum verò humiditas prohibeantur, hanc inspicere ut ne impediat, totis mulierum negotiis expensis, siue ex toto corpore, quid moueri videatur, siue ex ipsis vteris, siue ex vtriusque. Vteros autem sic curare oportet, ut neque humidi sint, neque valde sicci. Imò sicciiores quidem, tanto magis bono succo, quanto sunt sicciiores, eiusmodi humiditate ut pingues magis fiant quam graciles. Humectos verò & madidos siccare, ita ut relinquantur quo humidi sint, & non valde resiccentur. Excessus enim in his valde vitandi. Concipit autem in ventre, neque ea quæ humiditatem habet, neque quæ resiccata est, nisi quid horum in vteri natura fuerit. Caterum virum adire ipsam oportet, post adhibitam curationem, desinentibus aut inchoantibus mensibus. Optimam est etiã ubi quieuerint. Maxime verò in his diebus experiendū est, an prægnans fieri possit. hi enim sunt opportunissimi. Si verò non statim concipiat, & reliqua bene habeant, nihil prohibet etiam aliis diebus cum viro coire. Nam hæc exercitatio alacritatem ipsi inducit, & venule hinc laxantur, & sic ea quæ à viro prodeunt concurrerint secundum reuerentiam cum eo quod à muliere, citius concipiet. Hæc enim causa est his, quibus siue statim, siue posteriore tempore exeunt. Atque hæc quidem de his dicta sunt. Si verò humidius fuerit os vterorum, genituram attrahere non possunt. Utendum autem est medicamentis subditiis acribus. Commotus enim & inflammatus stomachus solidus ac firmus quandoque fit, & aliquo modo accommodatur. Sed & si in callum indurati fuerint, præstat acia apponere quæ

Tēps concubitus.

Quæ duritiam vulvarum tollant.

A quæ mordeant. Quæ enim tenuia & feruida sunt, calli duritiam diffundunt. Si verò mollitus fuerit callus, mollibus curato, & his quæ non mordent. Quod si diu non concipiat, mē Medela nō sibus non apparentibus, quum tertia aut quarta dies aderit, concipiens. alumen tritū, vnguento dilutū, & lana exceptū apponito, & habeat per triduū. Quarta verò die fel bubulum siccū in oleo feruefacito, & lanā tenerā eo imbutā subdito, & habeat per triduum. Postridie autem eximat, & cum viro coeat. Si genituram non suscipiat mulier, mensibus secundum naturam prodeuntibus, mēbrana præposita est, sit etiam ex aliis causis, cognosces autē ubi digito obicem cōtigeris, facito autem medicamentum subditiū, refinam & aris florem cū mel le subacta in linteo apponito quā penitissimē, filo ad extremitatem alligato, ubi verò hoc extraxerit, myrtum in vino coquat, & vino tepido perluatur, præstat autē membranā auferre. Sunt autem mulieres quæ facillē quidem in ventre concipiunt, gestare verò non possunt, sed fetus ipsi corrumpuntur, aut tertio, aut quarto mēse, nulla causā accedente, neque cibo incommodo ingesto, & hæc est causa quæ relata est, & maxime quum vteri augmentum fortis dimiserint, aut venter ipsis turberetur. Debilitas autē, & febris vehemens, & cibi fastidiū incidit eo tempore quo fetus corrumpunt. Est autem & hæc causa, si vteri fuerint leues, aut natura, aut vlcibus in ipsis innatis. Si enim leues fuerint, quandoque continent ipsam pelliculā, minus quā oportet coharere. C vrpote quū vteri ipsi pleni existant, cognouerit autem quis hæc singula, si de his exactē interroget. De leuitate verò cognouerit, si alia mulier cōtigerit, dum vteri vacui sunt. Non enim hoc tempore manifestum fit. Si verò menses prodierint his acruatim prodeunt. Quibusdam ramen ipsarū contingit ut fetus edant. Et si quæ curetur, spes partus adest, & de his quidem sic habet. Si mulierem puerperam facere velis, aliās concipere nequeuntem, menses cōsiderare oportet, an pituitosi sunt aut biliosi. Cognosces autē sic. Arenā tenuē ac siccā subiicito, & quum menses prodeunt, in sole sanguinem superfundito, ac siccare finito. Et si quidem biliosa fuerit, sanguis in arena siccat pallidus erit. Si verò pituitosa fuerit, velut mucus. Vtrum igitur horum fuerit, ventrē purgato, siue supra opus habuerit, siue infra, postea vteros purgato

Partus retinendi cura.

Leuitas vterorum vti dignoscitur.

Hippocratis Liber I.

Quæ fecerit gato. Si verò concipere voles, hedera grana septem, aut fo-
ditatem pa- lia, singulis mensibus in vino veteri, cessantibus mensibus
rent. bibenda dato. Et malicorium in vino odorato meraco coqui-
to, & glandem ex hoc factam in meridie subdito. Aut alumē
Aegyptium tritum lana illigatum apponito. Quum autem
sol occiderit, eo detracto, vino odorato perluatur. Hæc autē
cessantibus mensibus facere oportet. Sed & hoc sic habet.

Conceptus Quum purgata fuerint mulieres, maxime in ventre con-
tempus. cipiunt cum viro consuetudinem habentes, & genitura ipsis
corroboratur, si quando oportet coierint. Et semen viri fa-
cile ammiscetur, & si præualuerit, illi accommodatur ac ap-
propriatur. Tunc enim maxime os vterorum hiat, & disten-
tum est post purgationes. Et venæ genituram attrahunt. At
in priore tempore, & os vterorum cōclusum est, & venæ ma-
gis sanguine plenæ existentes, nō similiter genituram attra-
hunt. Si verò genitura iugi cursu defluat, mulier viro mi-
sceri non cupit, & si misceatur, non concipit: & lumbi ac co-
xendices doloribus vexantur, & febris debilis corripit, & im-
potentia ac animi deliquium succedit, & aliquando vteri in
suo loco non sunt. Si quidem igitur præ plenitudine defluat,
finere ipsam optimum est. Si verò vterus laxus fiat, diata sit
alica, caro suilla, aut palumbis, & vinum nigrū, poriones ve-
rò, quæ ad fluxū describentur. Nunc porro dicam de mor-
bis earum quæ in ventre habent. Pronūcio autem de mulie-
re in ventre habente duos aut tres menses & ultra, si menses
statim prodeant singulis mēsis, necesse est tenuem ipsam
fieri ac debilem. Quandoq; etiam febris ipsam corripit his
diebus, quā diu menses prodierint. Et dān prodeunt, &
postquā prodierint, pallida fit. Sed & pauci prodeunt. His
vteri magis quā opportunum est, hiant, & augmentum fœ-
tus dimitunt. Descēdit enim quum mulier in ventre habet
sanguis paulatim in vteros à toto corpore, & in orbem circa
id quod in vteris est circumstans, illud auget. Si verò hiant
vteri magis quā oportet, sanguinē singulis mensibus, ve-
lut procedere solet, dimitunt. Et quod in vteris est, tenue ac
debile fit. Si verò curetur mulier, melior & fœtus, & mulier
euadit. Si verò non curetur, fœtus corrumpitur. Sed & ipsa pe-
rieliatur, ne diuturnum habeat morbum, si purgatio plus
quā oportet prodeat. Quia & post corruptionem perica-
lum

Quid non Si verò genitura iugi cursu defluat, mulier viro mi-
concepit. sceri non cupit, & si misceatur, non concipit: & lumbi ac co-
xendices doloribus vexantur, & febris debilis corripit, & im-
potentia ac animi deliquium succedit, & aliquando vteri in
suo loco non sunt. Si quidem igitur præ plenitudine defluat,
finere ipsam optimum est. Si verò vterus laxus fiat, diata sit
alica, caro suilla, aut palumbis, & vinum nigrū, poriones ve-
rò, quæ ad fluxū describentur. Nunc porro dicam de mor-
bis earum quæ in ventre habent. Pronūcio autem de mulie-
re in ventre habente duos aut tres menses & ultra, si menses
statim prodeant singulis mēsis, necesse est tenuem ipsam
fieri ac debilem. Quandoq; etiam febris ipsam corripit his
diebus, quā diu menses prodierint. Et dān prodeunt, &
postquā prodierint, pallida fit. Sed & pauci prodeunt. His
vteri magis quā opportunum est, hiant, & augmentum fœ-
tus dimitunt. Descēdit enim quum mulier in ventre habet
sanguis paulatim in vteros à toto corpore, & in orbem circa
id quod in vteris est circumstans, illud auget. Si verò hiant
vteri magis quā oportet, sanguinē singulis mensibus, ve-
lut procedere solet, dimitunt. Et quod in vteris est, tenue ac
debile fit. Si verò curetur mulier, melior & fœtus, & mulier
euadit. Si verò non curetur, fœtus corrumpitur. Sed & ipsa pe-
rieliatur, ne diuturnum habeat morbum, si purgatio plus
quā oportet prodeat. Quia & post corruptionem perica-
lum

Quæ fecerit gato. Si verò concipere voles, hedera grana septem, aut fo-
ditatem pa- lia, singulis mensibus in vino veteri, cessantibus mensibus
rent. bibenda dato. Et malicorium in vino odorato meraco coqui-
to, & glandem ex hoc factam in meridie subdito. Aut alumē
Aegyptium tritum lana illigatum apponito. Quum autem
sol occiderit, eo detracto, vino odorato perluatur. Hæc autē
cessantibus mensibus facere oportet. Sed & hoc sic habet.

De Morbis Muliebribus.

251

Alum imminebit, nimirum vteris magis apertis, Si verò
mulieri in vtero habenti caput pituitosum fuerit, & pituita
acris in ventrem descenderit, & à capite ventrem percurrat
pit, & febris debilis ipsam corripit, & palpitationes quibus-
dam debiles subexolutæ, augescētes acutæ. Si verò etiam
cibi fastidium, & impotentia corripit, periculum est ne
breui fœtus corrumpatur. Sed & ipsa in periculum adduce-
tur, si non curetur. vbi verò effugerit, ut pote ventre fluído
existente, statim concludere ac confringere oportet. Multra
verò etiam alia sunt pericula, in quibus fœtus corrumpun-
tur. Nam si mulier in ventre habens ægotarit, aut debilis
fuerit, aut onus leuarit, aut percussa fuerit, aut saltarit, aut
cibum fastidierit, aut animi deliquio correpta fuerit, aut
amplius aut minus nutrimentum accipiat, aut timeat, &
consterneretur, aut vociferetur, aut intemperanter viuat, fœ-
tum corrumpet. Nam & cibus corruptionis caussa est, &
potus multus. Sed & ipsi vteri naturas habent, quibus
abortum faciunt, quum sunt statiosi, densi, magni, parui,
& alia his similia. Si mulier in vtero habens, ventrem aut
lumbos doleat, formidare oportet ne fœtum per abortum
edat, pelliculis qui ipsum continent ruptis. Sunt etiam quæ
fœtus corrumpunt, si acre quid, aut amarum ederint, aut
biberint præter consuetudinem, dum adhuc paruus intus
est puerulus. Si enim puero quid accidat præter consuetu-
dinem, & si paruulus adhuc fuerit, moritur. Et si eiusmodi
edat aut bibat, velut diximus, ut necesse sit ipsi turbari ven-
trem, dum adhuc paruus est puer. Percipiunt enim & con-
citantur ipsi vteri, fluxione ex ventre secedente. Et si la-
borauit mulier plus quā oportet, & venter ipsius conclu-
datur, aut magnus fiat, etiam sic puer corrumpitur, velut
à labore calefactus, & à ventre pressus. Plerumque enim
dum parui sunt, debiles sunt. Quidam verò etiam magni
corrumpuntur, Quare mirari non oportet mulieres, quod
inuicem corrumpunt. Nam custodia & scientia multa opus
est, ut in vteris gestent puerum & enutriant, & ut euadant
ab ipso in partu. Si verò mulier in ventre habens corpo-
re male habeat, & fuerit biliosa & doloribus vexata, & alias
atque alias febricitet, & os examarescat, & lingua cum vi-
rore pallida fiat, oculi velut morbo regio affecti, vagues bi-
lios

Causæ va-
riæ abor-
tus.

Quam fa-
cile abor-
tus fiat.

Pregnan-
tium varij
affectus.

Hippocratis Liber I.

liofa, vrina acris: hæc tum aliàs, tum si febricitet, aliàs at-
que aliàs ipsi accident: postquam verò etiam purgationem
contigerit biliosam esse, planè timendum est etiam pueros
debiles fore: hæc si biliosa per secessum egerat (id quod val-
de contingit) melius deget. Et si biliola aut valde nigra
sunt partus purgamenta, etiam vt plurimum pinguedo suc-
cedit, & prodeunt paulatim, & non cito congelantur. &
primo quidem tempore leuius fert, postea verò grauius, &
minùs purgatur quàm oportet. Si enim corpus malè habue-
rit, etiam partus purgamenta pauciora ac deteriora ipsi pro-
cedent. Patietur autem & hæc omnia, etiam si menses pro-
cedant bilioli. Verùm breuiori tempore ægrotabit. Et mor-
bus ad eadem pericula, & signa, & transmutationes deueniet.
Aut enim ipsis vomitus biliosus, aut purgatio per ventrem,
in hoc morbo fit, & vteri exulcerantur. Multa verò custodia
mulier opus habet. Quum igitur tale quid factum fuerit,
vt ne moriatur, sterilis erit. Si verò nihil horum fiat, &
non curetur, sed partus purgamenta fuerint ipsi occultata, in
Medela. triginta & vna diebus vt plurimum moritur. Huic pharma-
cum in pota exhibendum est quod bilem ducat. Prodest &
anisum, & quæ ad vrinam ciendam dantur. Vomat autem
& sudores eliciantur, & aluus succo ptisanæ, & melle, & ouis,
& maluæ aqua infusa eluatur. Quibus in ventre habentibus
circa septimum aut octauum mensem, de repente man-
marum & vteris plenitudo collabatur, & vbera gracilescunt,
& lac non apparet. his dicendum est, puerum aut mortuum
esse, aut viuere & debilem esse. Si enim in ventre habuerint,
& apparuerint menses: aut abortus fiunt, si plures fuerint,
& male olentes, aut fetus morbofi fiunt. Si mulier in ventre
habens pituitosa fuerit, & caput dolet, & aliàs atque aliàs fe-
brit, & in capite obuoluitur pituita. Et grauitatem exhibit
ac frigus, & in corpus procedit, & in venas, quum caput fue-
rit repletum. Fit etiam colore plumbo similis, & vomit pi-
tuitam, lingua alba est, & vrina communiter exalbescit, fri-
gida est, turbatio adest, & æger motus. Vbi verò pepererit,
procedet ipsi purgatio pituitosa, & apparebit pelliculosa, &
velut araneorū casses in hac distēti erūt. & patietur quidē
de omnia etiā ea cui menses pituitosi prodeunt. verū breui-
re tēpore ægrotabit. & eadē pericula, & signa, & transmuta-
tiones

Quid signi-
ficet partū
periisse.

De Morbis Muliebribus.

252

ationes morbus habebit. Cōtinget enim ipsi vomitū pituito-
sum fieri, & affectiones similes velut illi accident. Depen-
dent enim eodē modo partus purgamenta, & menses pitui-
tosi, verū purgamenta partus breuiore tempore quàm men-
ses, & nisi eruperit ipsa purgatio quæ diu moram traxit, mo-
ritur in quinque & quadraginta diebus, etiam si pituitosum
partus purgamentū ipsi prodierit. Curata autem mulier, sa-
na fit, & inhabitatur ab initio si sanata fuerit, grauius enim erit
hic morbus. Huic dare oportet pharmacum quod pituitam
ducit, & lac caprinum coctum cum melle miscere. Si vero
sepe nō obediāt, nasturtiū, aut cnicum, aut ciceriā, aut poly-
podium, aut serum, aut medicamentū ex fide cōpositum ex-
hibeto, & quæcunque pituitam laxant, ac educunt. Si verò
mulier in vtero habens, lienosa sit à relatis affectionibus, in
hoc morbo menses hydropi similes & pituitosos demittit, &
partus purgamenta procedent hydropi similia, & proditunt
modo: multa, modo pauca, & fiunt quemadmodum aqua à
carnibus, velut si quis carnes cruentas abluat. Aliquando
verò paulò erasiora, & non cōgelantur. Et patietur eadem
omnia etiā ea cui menses aquosi procedunt, & pericula eadē
ac transmutationes morbus habebit. Continget enim
ipsi fluxum aquosum fieri, aut purgationem occultari, & ad
ventrem conuerti, & ad crura, aut ad pectus, aut aliquam ha-
rum partium, & pericula erunt eadē quæ prius sunt relata.
Si prægnans intumescat, vtericæ semen plurimum, & mel,
& vinum dilutum odoratum potandum dato, bis in die. Si
prægnatē bilis vexet, ptisanæ succum dato, hoc rubro in-
sperso, aureo qui ex moris paratur. Sorbeat autem frigi-
dam, & sistetur. Si suffocatio de repente accidat prægnanti,
Fit autem hoc maximè vbi mulier laborarit, & cibum fasti-
dierit, vteris à labore calefactis, & pauciore humore fetui
accedente. Et quum vterus ac vter maior sit quàm opor-
tet, procedit fetus ad hepar & præcordia, vbi quæ sunt humo-
sta, & suffocationem fortem de repente inducit. Intercepit
enim perspirationem circa ventrem, & mulier voce priua-
tur, & albas ocalorum partes subuertit, & reliqua patiunt
omnia quæ relata sunt, si mulier non prægnans ab vtero suf-
focetur. Quin & suffocatio fieri incipit mulieri in ventre
habenti, quum à capite defluit pituita ad præcordia, vterque
corpore

Periculum
mortis in
prægnante.

Medela.

Prægnas lie-
nosa quid
patiatur.

Suffocatio
vulvæ cur.

Partus difficultas.

Cur grauidae pallescat.

Parturitionis signa.

corpore respirationem trahere non potente. Et si quidem vnâ cum pituita descensu, foetus redierit ad suum locum, velut qui humorem attraxit, & à pituita delatus sit, mulier sana fit. Stridor autem fit foetu locum suum occupante. Et venter mulieris vtpurimum humidus fit. Si verò non breui redeat foetus in suum locum, duo iam sunt quæ foetum affligunt, pituita quæ à capite descendit, grauat enim & insists frige facit: & loci alienitas, & periclitabitur. Et si non breui quis commodiorem dietam adhibuerit, mulier suffocabitur. Et de his quidem sic habet. Si verò mulieri in ventre habenti, tempus partus iam affuerit, & dolor partus tenuerit, omnino obliquus aut in pedes procedit. Vtile est autem in caput procedere. Et si obliquus procedat, difficilis fit affectio. Sicut enim si quis in vas olearium angustis oris nucleum immittat, non proclive est extrahere ipsum obliquatum. Sic sanè etiâ mulieri grauis affectio est, vbi foetus fuerit obliquatus. Difficile est enim ipsum exire. Graue autem est etiam si in pedes processerit, & saepe aut matres pereunt, aut pueri, aut ambo. Est autem & hæc magna causa vt non facile exeat, si mortuus, aut syderatus, aut duplicatus fuerit.

Quum mulier in ventre habuerit, tota fit cum virore pallida, quoniam purus ipsius sanguinis semper quotidie ex corpore destillat, & in foetum descendit, & augmentum ipsi accedit. Et quum paucior sanguis sit in corpore, necesse est ipsam esse pallidam, & semper alienos cibos appetere, & sanguinea in ventrem intrare. Et debiliior fit, quoniam sanguis minuitur. Assero porrò mulierem vbi pariet, si equentem spiritum emittere. Et si purgatio inceperit, venter plenus est, & calore pressus. Maxime verò frequenter respirat, vbi partus appropinquat. Et tunc maxime lumbos dolet. Nâ & lumbi à foetu colliduntur. Dolet autem stomachum siue ventriculi osculum in intermedio tempore aliàs atq; aliàs, vtpote dum venter, maxime verò vterus, circum foetum obuoluitur. Et si puerpera vterus insit, ouicula aut capra hepares cinere obruito, deinde coquito, & hoc edat, ac vinum meracius vetus, si nihil prohibuerit, bibat ad dies quatuor, si longius aberit à partu. Si verò lumbos doleat, anisum & cuminum Aethiopicum bibat. Et calida lauetur. Si verò

Partus difficultas qui tollatur.

A verò anhelatio corripit, sulphuris magnitudinem fabæ, & cardamoni tantundem, & rutæ ac cumini Aethiopici tantundem. Hæc terito, & vino diluta ieiuna bibenda præbeto. Et à cibis frequenter absteineat. Si in partu purgatio multa prodierit, vterus contrahitur, & vesica, & intestinum, & neque sterco continent, sed & vrinam emittunt. Oua igitur sorbenda dato, & panem cinericium edendum, & reliqua quæ scripta sunt. Si verò ea quæ in partu est, sicca fuerit, & difficulter humectetur, oleum bibat, & locos oleo calido: cum malua aqua irriget, & cerato liquido illinat, & anserinum adipem cum oleo infundat. Si verò parere non poterit, resinam, aut cuminum, aut pinus corticem suffito. Quicumque verò tumores vteri in partu, aut ex partu sunt, eos adstringere non oportet, velut medici faciunt: verum pharmaca optima exhibeto. Cuminum Aethiopicum quatum tribus digitis capi potest, & anisi, & sesellis grana quinque aut sex, pæoniae radices aut etiam seminis testam conchæ maioris dimidiam. Hæc in vino albo odorato maxime, ieiuna exhibeto. Aut dauci Aethiopici radicem, seselli, pæoniae radicem, eodem modo. Aut hippofelini, aut dauci Aethiopici semen, eodem modo. Aut crethmi radicem. Aut cuminum Aethiopicum quatuor obolorum Atticorum pondere. Aut piper, anisum, daucum, pæoniae Atticæ radicem, hæc in vino terito, & bibenda dato. Aut myrtidani ramulos duos aut tres, & cuminum Aethiopicum, & pæoniae radicem. Aut etiâ lini semen similiter, quo etiam pueros tussientes nutriunt, cum oui assati vitello, & cum sesamo tosto. Si prægnanti pudenda superficiario ac feruido vlcere affecta sint, amygdalas tritas, & medullam bubulam in aqua coquito, & modica farina adiecta, pudenda illinito, & aqua à coctis myrti baccis perluito. Nunc verò dicam de puerperij purgamentis, & his quæ post partum exeunt. Quum mulieri aut partus purgamenta non fuerint purgata, aut menses non prodierint, aut etiam vterus durus fuerit: dolor habet lumbos, & lateris mollitudinem, & inguina, & femora, & pedes amare dolet, & venter attollitur, & horrores per corpus discurrunt.

Ex talibus autem febres fiunt acutæ. Hanc ita habentem, si quidem sine febre fuerit, balneis curato. Caput autem oleo anethino inungito. Maluam autem coquito, & oleo cyprino

cyprino in aquam eius infuso, mitigandi gratia insidere iubeto. In omnibus autem moris in quibus timentum auxiliatur, melius est postea oleoungi. Si vero febris habeat, a balneis abstinere, fomentis autem & tepidioribus inuicem ventrem & lumbos curare. In potu autem exhibere pharmaca vterina, aut ssepia ouis, aut castorio ammixtis. post hoc verò farinam cum ruta coctam, aut pisanæ succum sorbendum dare. Si verò mulieri cum puero in partu non prodierit humor, velut oportet, sed si quidem in capite habuerit humorem à calore attractum, in partu & ante, caput dolebit. Si verò in ventrem aceruatim descenderit, vbi concitatus fuerit, ipsum turbabit. Et non oportet longè progredi sinere, sed auxilium ferre, ut ne ex partu ventris profluuium succedens, corpore male habente, ipsam dolore affligat. Si verò à capite delatus fluxus, ad puerperij purgationem vertatur, & multum concitetur, melius habebit. Si verò plus moderato, curam adhibeto. Si verò in ventrem, facilius utique exitus puero contigerit. Si verò purgatio modica mulieri prodierit, dolor fortis corripit lumbos, & omnem circa pudenda locum, & intumescit, & femora ardent. Et ex ore ac naribus pituita fluit fortiter aquosa, & dolet caput, & febris habet, & horror, & tumet, & dentes stridunt, & venter, & vesica constringetur, & oculus subuertit, & caliginosum visum habet. Quum mulieri puerpera purgatio non facile procedit, velut vteris inflammatis, & osculo ipsorum concluso.

Obtorquetur enim stomachus vteri post pueri egressum. Si enim quid horum fuerit, purgatio non procedet. Si verò non processerit purgatio, continget ipsam febrire, & horrorem habere, & ventrem magnum esse, & si ipsam attigeris, totum corpus dolore, maxime si quis ventrem attingat, & aliàs atque aliàs stomachi dolore vexatur, & lumbos dolet, & cibi fastidium, & vigilia, & punctura adest. postea quinto aut septimo die quandoque venter turbatur, & secedunt nigra, & valde graecolentia aliàs atque aliàs, & vrina velut almina. Et si secesserint, videtur sibi melius habere, & curata, breui sana fit. si minus, periclitabitur profluuium ventris forti ipsi illapso. Et puerperij purgamenta ipsi occultantur. Si verò venter ipsi non turbetur, neque purgatio prodeat sua sponte, neque ea quæ comoda sunt breui exhibeantur,

Quid si non
curetur euacuat.

Atque tempus autem progrediatur, multò magis ex prædictis affligetur. Et insuper periclitabitur, ne liuida fiat velut plumbum, & aquam intercutem incidat, & umbilicus extabit ipsi, ab vteris eleuatus. Et circumcirca nigrior erit, & vbi hæc facta fuerint, fieri non potest ut mulier superstes maneat. Pereunt autem aliæ alio tempore, pro corporis & affectionis ratione. Verum vnâ & vicemâ diem non excedunt, id quod plerumque sic contingit. Si verò purgatio ipsi eruperit, siue à pharmacis, siue sua sponte: fit enim & hoc si vteri os laxarit, à sanguine aceruatim de repente delato coacti: & si eruperit, à graecolentia purulenta depurgatur. Quandoque etiâ nigra & melius habebit, & curata sanescit. Fiunt autem & vlcera in vteris, utpote puerperij purgamentis purrefactis. Si verò fiant, maiore cura opus erit, ut ne ipsi vlcera magna & putredinosa fiant: periculum est autem ne aut moriatur, aut sterilis fiat. Signa verò hæc fiunt, si vlcera intus fuerint. Quum purgatio ipsi prodierit, velut spina per vteros transire videtur, & calor ipsam corripit, ac maxime ventrem inuadit. Et si attingatur, partem infra umbilicum dolet, velut si purum nervosum vlcus contingat. Post dolores fortes aliàs atque aliàs in vteros incidunt. Et febris aliquando ad contactum manus debilis & aliàs atque aliàs puerperij purgamenta procedunt, maligna, purulenta, graecolentia. Hæc sunt signa, si vlcera in vteris fuerint, & multa cura opus habent. Atque huius quidem morbi tot siues existunt. Si verò purgatio puerperij primis tribus aut quatuor diebus processerit, verum postea de repente euanescit: easdè affectiones cõsimiles prioris patitur, sed minus, & si transmutetur morbus, id idem transmutabitur. Diuturnus autem & debilius prioris erit. Si verò curetur mulier, superstes erit, si cito curetur, & de hoc morbo sic habet. Si verò ex partu non fuerit purgata, venter intumescit, & splen, & crura. Et febris habet, & rigor corripit, & dolores profluunt ad lumbos. Aliquando etiam ad viscera. Et perfrigeratur, & febris habet, pulsus debiles sunt, & aliquando acuti, & aliàs attolluntur, aliàs deficiunt. Hæc patitur incipiente morbo, & sic habet. Temporis autem progressu, causæ faciei partes rubescunt. Quum sic habuerit leues cibos exhibeto. Et si turgent, pharmacum infra purgans bibendum dato, si biliosa fuerit, quod bilem purgat: Si pituitosa, quod

Signa vlcera
rum in vuluis.

Cur puerperæ purgatio subsistit.

Cur post partum non purgatur.

Medela.

quod pituitam. Postea vero uteros odoratis foueto, & mollitorium in die apponito. Si vero osculum solidum fuerit, tota die foueto, & mollitoria apponito. Deinde calida aqua lauto, & plumbeas fistulas indito. postea salis grana, & myrrhā in lintheū illigato, & picem coctā ammixtis aromatis lana excipito, & singulorum pares portiones ad gallā parū figuram ciformato, & per diem ac noctem apponito. Deinde vero intermissis tribus diebus, iisdem foueto. Et grana cnidia decorticata duarum potionum mensura, & piperis grana tria, oleo Aegyptio albo, & melle optimo ammixto, in lanā in fascito, & pennā obuoluta tota die ac nocte apponito. Et si tibi purgata cille videatur, melius est linere. Si vero purgatione opus habere videatur, duobus diebus interpositis, tursus id quod ex cucumere syluestri paratur, per diem ac noctem subdito. Deinde Netopon, & oleū rosaceum odoratissimum, & adipē cerui liquefacito, & die vna in lana subdito, & multa calida, quantum eius fieri potest, leniter lauato. Statim autem vbi purgatoris, & calida, fuerint purgata loca affecta, adipe asnerino, & myrrhā, & resina tepida os uterorum illinat, & foueat, uteros vero postridie vino & oleo narcissino eluat, Aut si narcissinum non sit, vino solo. Atque hac die vno ante menses faciat. Postquam autem menses prodierint primis diebus attramētum, hoc est spodium cyprium terat & salis granum addat, & hac lana excepta paululum in corpore habeat. Et ieiuna vinum meracum odoratū absorbeat. Vbi vero quieuerint menses, per diem id quod ex pulegio paratur apponat, & virum accedat. Et si in ventre coeperit, sana euadit. Cibis autem in purgatione utatur. Ad hanc commodat, mercurialem coquere, & porrū, allium, brasicam, & grana mali punici ammiscere, & succum sorbere. Aliis autē obsoniis marinis potius quā carnibus utatur. A dulcib⁹ vero & oleosis prohibeatur. Bibat autē semper ieiuna id quod ex tæda paratur, donec purgetur. Et mensibus prodeuntibus idē valde bibat. Si vero paulo pauciore quā oportet prodierint mulieris puerperij purgamenta, velut uteri angustia ore præditis ac distortis, Aut aliqua pudendi pars valde fuerit conclusa ab inflammatione. Mulier acutē febricit, & stomachi dolore vexatur, & dolor totum corpus, & molestē fert, & ad articulos manuum ac crurum & lumborum dolor procedit, &

Puerperæ
mala pur-
gatio quid
apporet.

A locum circa collum, & spinā & inguina dolebit, & quædam corporis partes impotentes fient, Postea calor quietus erit, & horror valde manifestus. Vomūt autem & pituitosa, amara, acrida, & de hac sic habet, & continget vt si curetur, sana fiat. Sin minus, clauda & quarundam corporis partium impotēs erit. Non autem valde sterilis est hic morbus. Si quidem vter uti fuerint uteri, & puerperij purgamenta non prodierint, velut oportet, omnia dolebit, & si non magna fuerint vlcera, curata breui sanescit. Oportet autem curationē vlcerum in uteris exactē facere, vt quæ in tenera & subtili sensu prædita sint partē, & in nerviosa cauitate. Multæ autē sunt partes cum quibus societatem habet, scilicet, stomachus. Mens percellitur, & improba fit, & nō facile intelligit. Si vero uteri angustia oris ipsi fuerint, & puerperij purgationem nō emisierint, inflammatur: & si non curetur breui, omnia magis ipsam affligent. Et odor malus erit, & exitus intumescit. Et si non inflammati fuerint uteri, sua sponte exit malū graue olens, & liuidum, aut nigrū grumosum, & mulieri puerperij purgamenta purgantur. Quandoque verò non exit, sed mulieri mortē portendit, nisi quis breui venā secet, aut ventrē emolliat, præstat autem etiam clysterem adhibere. Si verò ad vomitum facilis fuerit, etiā vomitum inducere. Melius autem est lotium ciere & exudare. Verum in his occasio optima est, quum opus his fuerit. Si verò ex partu purgata mulier fuerit, paulo ultra quā oportet. Cōtingit enim hoc, si uteri amplioris osculi fuerint, & venæ quædam ruptæ sint, quæ sub utero tendunt, præ violentia egressus ipsius fœtus: febris & rigor habebit ipsam tenuis, & calor per totū corpus. Aliquando etiā horror, & cibi fastidium, & omnino abominabitur, & tenuis erit ac debilis, & pallida, & tumida, & cibū auersatur. Si verò quid edat aut bibat, non concoquitur. Quibusdam verò etiā aluus & vesica erumpit, & horror magis obtinet. Et de hac sic habet. Si verò puerperæ aliqua pudendi pars obturata fuerit: iam enim etiam hoc cognouisti vlceratum fuerit os pudendi, vbi sanē vlceratum fuerit, in partu à pueri exitu violatū, simile quid sit vlceri superficiali ac feruenti, & valde inflammatur. Et labia præ inflammatione inter se coincidunt, & se mutuo contingunt, utpote quæ sunt exulcerata. Sed & frig⁹ fit, & ambo labia clausa sunt, cōstringentia

Vterorum
vlcera.

Cum utero
rum os an-
gustū fue-
rit.

Purgatio
cum non exit
perimit.

Cur magis
purgetur quā
expediat.

Cū pudenda
obturatur.

Hippocratis Liber I.

Cum purgatio caput petit.

Cum purgatio faciem petit.

gentia purgatione relicta. Si verò prodiret purgatio, vlcerum non conclusa essent. Nunc autē influit, & aliena carne crassescunt. Proinde ea sanare oportet, velut in reliquo corpore, & ad cicatrices perducere. Locus autē levis & concolor reddatur. Mulier quædam patiebatur eadem quæ patiuntur vteridum à puerperij purgamentis non purgantur, & ad hæc dolebat pudendum. Et ex cōtactu cognouit, quòd obturata esset, & narrauit, & curata depurgata est, & sana euasit ac fecunda. Si verò curata non fuisset, neque purgatio ipsi sponte erupisset, vlcus maius fecisset, & malo non remittente, periclitata fuisset ne vlcera cancerosa fierent. Si verò processerit mulieri puerperij purgatio ad caput, thoracemque ac pulmonem: sit enim & hoc: moriuntur sæpe statim, si detineatur, ac firmetur. Si verò probè exeat per os aut nares, sana euadit. Si verò morbus paulo diuturnior fiat, patietur sanè mulier ea quæ dicta sunt de virgine, cui menses primùm cōparentes sursum impetum fecerunt. Verùm mulier longiore tempore superstes erit quàm virgo, & affectiones debiliores erunt, donec pulmo purulentus fiat. Si verò puerperij purgatio non exeat per os, sed sursum tamen impetum fecerit, occultabitur, & non procedat iusto modo. Et tussis corripit, & anhelationes. Et impleto pulmone à sanguine, valde dolebit latus & dorsum. Et quum tussiet, siccè tussiet. Aliquādo verò spumofum expuet. Temporis autem progressu spurū apparer subnigrum & turbatū. Et calor pectora tenet, magis quàm reliquum corpus, nimirum sanguine ipsa calefaciente. Et febricit mulier, & venter ipsi coarctatur, & cibū fastidit, & vigilabit, & abominabitur, & non superstes manet, sed moritur plerumque vicesima septima die. Si verò purgatio sursum progressa, per os non exeat, neque in pulmonem vertatur: conuertetur ipsi ad faciem, & erit hæc valde rubicūda, & caput graue, quòd neque mouere potest absque doloribus, & oculi valde rubicundi erunt, & ex ipsis sanguis tenuis fluat. Et quibusdam ex naribus sanguis manat. Et si his exierit, diuturnior morbus fit. Et aures non acutè audiunt in hoc morbo, & stomachi dolore vexatur, & eructat, & mente alienatur, & deliria sunt furiosa. Quibusdam autem adest oculorū distortorū ferocitas. Et reliqua omnia perpetietur, velut si purgatio ad pulmonem vertatur. Verùm non tussiet, neque expuet eiusmodi, neque dorsum

De Morbis Muliebribus.

256

Profluuiū post partū.

Quæ lac reparent.

Quæ post partū euaniunt.

A dorsum similiter dolebit. Curata verò sana fit. Nō multa verò spes est de vita ipsius. Et si etiam superstes maneat, surditas aut cæcitas omnino ipsi accedet. Atque hic est huius morbi finis. Si ex partu fluxus corripit, & cibi in ventre nō maneant, vniū pāssam nigram, & mali punici dulcis grana terito, & vino nigro dilutis vtitor, ita vt caseum caprinum derasum, & polentam tritici torrefactam inspergas, & bene temperata bibenda præbeas. Si ex partu sanguinem vomat, hepatis fistula sauciata est: & dolor ad viscera procedit, & cor euellitur. Hæc multa calida lauare oportet: & tepescitoria quæ maximè admiserit adhibere: & lac asininū in dies septem vel quinque bibendum dare: postea verò vacca nigra lac bibendum præbere, ita vt sine cibo degat, si fieri poterit, ad dies quadraginta. Ad vespertam verò sesamum tritū bibat. Morbus hic est periculosus. Quomodo autem lac fiat, dictū à me est in pueri in partu natiuitate, & alia similiter. Si lac fuerit exinctum, porrum tritum & aqua dilutum bibendum dato. Et calida lauetur, & in cibo porrū ac brasicam edat. Sed & cythi folia simul coquat, & succum sorbeat. Bibat etiā sceniculi succum, & de radicibus sceniculi. Et ordeum molitū ac butyrum simul coquito, frigefacito, ac bibenda præbeto. Bonum est & hippomarathrū, & hipposelinum, & cythi. Hæc omnia simul multum lac faciūt & augent. Capræ item Scyriæ, casei autē maximè comodi sunt. Sed & saluā coquat. Aut à iuniperi baccis, aut cedri fructu, succum diffundat, & vino affuso bibat: & reliqua oleo affuso edat, & ab acribus, & salis, & acidis, & crudis oleribus omnibus prohibeatur. Nastiurtium verò in vino potum commodum est. Nam lac purgat: & calida lauetur, & subcalidam bibat. Viticis itē fructū in vino bibendum dato: & betæ succus potatus multū lac facit. Sesamum quoque recens, & ordeum trimestre, in mortarium coniecta terito, & succum per linteū exprimito, & mel aut amamelidas ammisceto: deinde in vino nigro bibenda dato. Quū mulier peperit, & à secunda non fuerit liberata, præstat dare ea à quibus maximè purgatur puerperij purgamenta: allia cocta aut assata in vino & oleo cū polypis ac fepiols super prunis tostis, quicquid tandē ex his voluerit. Castorium verò aut nardum bibat. Bibat etiā rutam in vino nigro dulci ieiuna, aut sine vino. Si verò vinum non fuerit dulce,

ce, melius est mel ammiscere. Edat etiam brasicam coctam cum ruta & mercuriali, & semen aliquod vtero commodū bibat. Si verò puerperij purgamenta in grumos fuerint coacta, & dolor in imo ventre fiat, porrum coctum, & quæcunque sylvestria ac hortensia olera dato, verum omnia pinguia facito: & per tertium quæque diem sub clementi cælo lauetur. Frigus enim his inimicum est, & post balneū inungere melius est, & non multa calida vti. Quum secunda non statim exierit post partum, imi ventris dolores fiunt, in laterū mollitudine, & rigore ac febres. Et si discesserit secunda, sanatur etiam mulier. Sæpe verò putrescit, & discedit sexta aut septima die, aut etiam prius. Huic autem dare oportet pharmaca quæ ego describam, & spiritum continere iubere. Omnium verò optimum noui artemisiā herbam, & dictamnū, & violæ albæ florem. Et silphij succus optimus est fabæ græcæ magnitudine in aqua potus. Et si fecundas excludere non poterit, a cibo absteineat. Et postea viricis folia trita in vino & melle oleo affuso tepescacito, & hemina mensuram bibendam dato, & exhibunt. Si mulieri secunda in vteris relicta fuerit, hoc sic cōtingit. Si per vim ruptus fuerit vmbilicus, aut ab obstetrice vmbilico seca per imperitiā resectus, quæ videlicet vmbilicum pueri prius incidit, antequā secunda ex vteris exisset, & vteri sursum retrahunt secundam, utpote lubricam & diffusam, & in seipis detinēt. Nam secunda ex vmbilico pueri hareret, & vmbilicus postremus ex vteris exit. Si enim prior exiret, non accederet per ipsum puero nutrimentū, quoniam ex ipso dependet. Quum in ventre habens fœtum corripuit, menstruum, aut bimestrem, & secundæ exire non poterint, fuerit autem tenuis: huius corpus tunc purgare oportet ac pinguefacere. Non enim prius exeunt fœtus putrefacti, nisi fortes fuerint vteri, & probè compacti. Si mulieri secunda relicta fuerit, si non ampli fuerint vteri, purgatio ipsi minus quā oportet procedit, & venter durus fit ac magnus. Et frigus detinet, & febris acuta, & dolor per totum corpus, & ventris maximè partem eam quæ est infra vmbilicū: & grauitas sit in vteris, & tormen, velut fœtus insit. Et curata secundam breui eiicit putrefactam, & sana euadit. Si ex partu vterus vlceratus fuerit, rosarum floribus curato. Sed & acerbis infusus colluatur. Si verò os eius vlceratū fuerit ac inflammatum,

Cursecunda
remanet.

Cum par-
tus minor
non exit.

Cū secun-
da nō exit.

Cum post
partū vte-
rus vlcera-
tur.

amatum, myrrham, & adipem asuerinum, & cerā albam, & thus, pilis leporinis sub ventre enatis misceto, & simul trita in lana apponito. Si ex partu vteri fuerint inflammari, febris debilis corpus tenet, & caligo adest. Ex ventre verò nunquā deficit calor, & sitit, & coxas dolet, & venter imus fortiter intumescit, & alius turbatur. Seccus autem est malus & olidus, & calor vehemens corripit, & cibum auersatur, & dolor iuxta siniput est, & ventris stomachus non potest trahere cibos ac potas, & cōcoquere nequit. & nisi curentur statim, plurimæ moriuntur. Venter autē est in causa. Sambuci igitur Medela quæ. folia tenerima, in crassiore tritici recentis farina cocta, leuiter tepida sorbeat. Dato & aquam mulsam, & vinum aquosum. Et pectinem cataplasmaris frigefactoris integito. Cibus autem quā minimū edat, & venter sistatur, & caput curetur. præcordiis verò & vterorū loco, cataplasmata adhibeto. Quum doluerit sedem, aut aliud quid, iuniperi baccas, aut apij & vrticæ semen terito, ac bibendum dato. Si ex partu doleat, resinam terebinthinam, & mel, & vinum tepidū, sorbenda dato. Et si inflammati fuerint vteri, inde sedantur. Si verò non doleat vterorum locum, amygdalas amaras tritas, & oleæ folia tenera, & anisum, & irionem, & origanum, & nitrum. Hæc misceto, terito & vterorū collyria eformata. Si verò inflammati fuerint, & dolor habuerit, rosarum folia, cina nomū & cassiam simul terito, & nepopo affuso, plantulas ac pastillos drachmales formato, easque in ollam nouam si filem igne candentem mittito, circumlocatæque muliere ac vestibus contestæ in vteros suffuso. Hoc dolores sedat. Si verò ex partu vteri doluerint, calor debilis habet. verum venter imus intus igne ardet, & ad coxendicem aliquando intumescit: & dolor habet imum ventrē, & laterum mollitudinem. Et seccus biliosus sunt, & graueolentes. & si non sistatur venter, derepente moritur. Quum igitur sic habuerint, ventrem frigefacere oportet, cauendo ne horrescat. Bibat autem si non sistatur, aquam de crassiore tritici farina in ipsa macerata, & panis farinam edat. Sorbeat autem mali punici vinoli succum aqua dilutum, farina lentium inperfa. Et hoc coquito, misce lentem, & cuminum, & salem, & oleū, & acetum, atque hanc sorbitionem frigidam exhibeto. Lenticulam item acidam dato, & vinum vinosum pramniū in super

Quum se-
des post
partum do-
leat.

Medela v-
terorum in
inflammato-
rum.

Quum post
partum v-
teri dolent.

Medela.

super forbédum. Ab aliis autē cibis abstinere oportet donec febris solvatur. Si verò visum fuerit, etiā laetetur. Si verò debilis fuerit, polentā bibédā dato. Et si imbecillior sit, ex aqua frigida. Cibum autē exhibeto leuem, qui nō euacuet, vbi calor remiserit. Morbus hic acutus est & lethalis. Si inflāmati fuerint puerperæ vteri, venter ardet, & magnus fit: & ad præcordia suffocatio habet. Quum sic habuerit, muscum marinum quē super pisces iniiciunt, pro cataplasmate adhibeto. Verū in mortario misceto ac tundito, crudā ordeaceā farinam, & cinerē sarmentitū, & lini semen tostum, & hæc oleo, & aceto subigito, & velut cyceonē crassum facito, deinde coquito donec velut farinæ subactæ massa fiat, atq; ita quā calidissima imposito: & si opus fuerit, etiā incidere facito. Si puerperæ inflāmati fuerint vteri, intumescunt, & vbi puerperij purgamenta intus manserint, occultè distenduntur: distenduntur autem vbi cōdensati fuerint à frigore. His si quidem perfrigerentur, calefacere conducit. Si verò inflāmati fuerint, & frigus discesserit, medicamentum subdititiū facere quod inflāmati aduersatur, & simul lauare, ac fouere, & pharmaca adhibere, quæ ego describam, & vaporem in os ac nares attrahere. Si verò suffocet, lentes in aceto, & sale, & origano multo coquere, & attractionem facere. Et mercuriale edat, & in succo eius tenuem farinā sorbeat: & quā cellerrimè ac prius quā dolor corripiat, pharmaca dato quæ vterorum dolores sedant, & cibos per aluum secedētes alimant, & si vter sit inflāmat, clystere adhibito quā citissimè subluatur. Si vteri pituita fuerint impleti, stas in vteris sunt, & menses procedūt pauciores, albi pituitosi. Quandoq; etiā sanguis tenuis sincerus, pelliculis plenus. Quibusdam etiā conturbatur, & ter in mense comparet: & præ humiditate cum viro cōmisceri non vult, neq; libidine ad hoc faciendum concitatur, & tenuis fit. Dolet autem imum ventrem, & lumbos & inguinā, & si mordeat id quod effluit, & exulceret osculi vteri circumferentiam summam, fluxionem diuturnam fore pronuntiato. Et si nō multa fuerit fluxio, lentulæ decoctum cum veratro exhibeto ad vomendum. Deinde in nares infundito: & phar macum deorsum purgans bibendum dato. A cibis autem acerbis prohibeatur. Si verò grauetur, & frigeat, & torpedo habeat, lac præbeto, & vinum odorat

Quum inflāmantur.
Medela.

Quæ puerperæ leuēve inflāmantur.
Medela.

Qui strangulatio tollatur.

Quæ vteri pituita impleatur.

profluuij longi signa

Medela vterorum.

A odoratum. Bibat autē ieiuna hypericū, apij semen, saluam, in vino odorato aquoso, & vteros medicamento ex vini facie colluat, & si vlcerati fuerint, interpositis diebus duobus aut tribus, pharmaco ex grano cnidio eluat, & postea cum acerbis lauet. myrti ac lauri decocto, & medicamento ex flore argenti illinat. Morbus autem est grauis & paucior effugit.

Si verò acetabula pituita plena fuerint, menses sunt pauciores, & si in ventre habuerit, corrumpit vbi fetus fortior factus fuerit. Non enim corroboratur, sed defluit. Cognouit autem hinc. Humida fit, & quod defluit mucosum & viscosum velut à ventre defertur, & non mordet, & in mensibus postquam sanguine purgari desierit, per duos aut tres dies, muci ex vteris prodeunt, & horror tenet, & calor non acutus, verum non deficit. Hanc succo grossorum colluito, à quibus omnis aqua purgatur, & hoc iterū atq; iterum. Postquam autem purgata fuerit, de cætero acerbis vtatur. Apponat autē mollia, à quibus pituita purgatur, & foueat vteros medicamento ex lauro, & colluat pharmaco ex aceto, & aromaticis suffutim faciat, postquam menses cessarint, postea verò à cibis & balneis abstinere oportet. Coeat autem cum viro, & cibos ac vinum parè sumat, & calidè degat, & tegumenta cruribus circūdet, & oleo illinat. Si aqua intercus in vteris nascatur, menses pauciores & prauis sunt, & ante tempus deficiunt, & imus venter intumescit, & mammae solidæ, molles sunt, & lac malum. Et putat se in ventre habere, & ex his cognosces quod aqua intercus est. Sed & in vterorum osculo significationem de se præbet. Ad tactum enim gracile & humidum apparet, & rigor ac febris corripit. Quanto verò magis tempus procciderit, tanto magis dolor habet imum ventrem, & lumbos, & laterum mollitudinem, ac inguinā. Hic morbus ex abortu fit. Sed & ex aliis causis, & quum menses fuerint occultati. Hanc multa calida lauare oportet, & tepefactoria adhibere si dolor habuerit. Postquam autem sedatus fuerit, phar macum infra purgans bibendum dare oportet, & vteros medicamento ex bubulo stercore fouere. Deinde id quod ex cantharide paratur apponere, & biduum aut triduum intermittere. Et si robur affuerit, ne topo colluere, & si venter mollis fiat, & febres cessent, & menses secundum rationem prodeant cum viro dormiat, &

Cum acetabula vteri pituita plena sunt.

Medela.

Aqua intercus vteri.

Medela huius quæ.

Hydrops
vuluz.

Medela.

in medicamentis subdititiis perseveret, & interposita die D
crethmi corticem bibat, & pæoniæ grana nigra quinque, &
sambuci fructum in vino ieiuna. Et mercurialem quàm plu
rimam edat, & allium crudum ac coctum, & mollibus ad som
num utatur, & multa portione, & aliis mollibus, & obsoniis
marinis potius quàm carnibus, & si peperit, sana euadit.
Si hydrops in vteris fiat, menses pauciores fiunt ac dete
riores, & per longius tempus, & pauciores quàm oportet, aut
pauciores plures, & venter intumescit, & locus supra pectinem,
& tibiæ, & lumbi. Vbi verò multum temporis processerit, &
in ventre habuerit, corrumpit ac eiicit, & aqua cum ipso fœ
tu effunditur, & mulier plerumque moritur. Sanguis autem
corrumpitur, & aquosus redditur. Huic lac bibendum datur, &
& pepulum album potandum, donec fœtus moueri poterit.
Quin & ante hoc ut plurimum fœtus corrumpitur, & per
abortum eiicitur, & vteri sanguine & aqua manant. Hæc au
tem paritur nihilo magis ex labore, quàm aliter. Cognosce
re verò poteris quod hydrops est, ex digiti tactu. Depre
hendes enim osculum ipsorum gracile & plenum humidi
tate. Si verò fœtus in ipsa non circa initia, sed iam bimestris
corrumpitur ac suffocatur, tunc & venter imus intumescit,
& ad contactum doler, velut vlcere præsentem, & febris magna
ipsam ac dentium fremitus corripit, & dolor acutus & vehe
mens pudenda, & imum ventrem, & lumbos, & laterum
mollitudinem, & coxas. Quum sic habuerit, calida ip
sam lauato, & si dolor habuerit, tepidioria adhibeto, ex
perimento facto de eo quod maxime admittat, & pharma
cum deorsum purgans bibendum dato. intermissione verò
facta per tempus quantum tibi satis esse videbitur, & collui
to, & foyeto, & cyclaminum melle subactum, ac linteo ex
ceprum, ad os vterorum apponito. Et cupressi ramenta in
aqua madefacta, eodem modo apponito. Verum hæc breui
re tempore, & per longius temporis intervallum, quàm ma
gis mordent & lancinant. Et specillum stanneum paratum
immittito, & digitum eodem modo. Portiones quoque biben
das dato, quascunque maxime libenter admiserit, & cum viro
dormiat, maxime opportuno tempore præsentem, si enim ge
nituram cœperit, & prægnas facta fuerit, ac peperit, sub
purgantur, & ea quæ prius in ipsa fuerunt, vna cum ipsis puer
perij

Causa hy
drops in
fœmina.Lienis na
tura.Hydropi
des mulier
quæ patia
tur.Signa hu
ius mali.

Aperij purgamentis subeuntia. Atque sic maxime sana fieri pote
rit. Si mulier aqua intercute laborarit, splene ipsius magno
& aquoso existente. Fit autem splen aquosus ab hac affectione,
quum febris habuerit, & non dimiserit hominem, & sitis ipsum
corripuerit fortis, & biberit, ac non reuomuerit. Nam quod in
vesicam penetrat, per urinam eiicitur. Reliquum verò splen
capit, abstrahens à ventre ad seipsum, ut qui rarus est & spon
giiformis, & secundum ventrem situs. Et si his sic habentibus
non exulari, neque alius laxetur, ab hoc splen attollitur, &
hoc magis si aqua fuerit potus, & si quis ipsum contingat,
mollis est velut mollissima pluma siue lana: quandoque verò
etiam renititur. Eleuatus autem & impletus, distribuit per ve
nas corpori, & maxime in omentum, & locos circa ventrem,
& crura. Altera enim pars ad alteram delegat in corpore, ubi
singulis plus quàm oportet effluerit, & continere non potue
runt. Succedit autem ex hoc semper hydrops, ubi splen ad se
ipsum trahere consueuerit, quum natura rarus sit ac mollis.
Quibusdam verò hoc morbi principium fit sine febre, si calor
quidam in ventre cõstiterit, velut pituita in ipsum collapsa, &
si homo sitim non cõtinuerit, neque vesica, neque venter, urinam
& sterces iusto modo excolant: neque commoda diæta ho
mo utatur. Si verò hydropica fuerit, prodeunt menses multi
derepente quâdoque verò pauci. Et fiunt aliquando velut aqua
à carnibus, sicut si quis cruentas carnes abluisset, aliquando
vero paulo spissiores, & non cõgelantur, & anhelatio ipsam
corripit priusquam menses prodeunt, & dolor in splene, &
magis si quid dulce ederit, & venter attollitur ac magnus fit.
Et ubi plura quàm solita est ederit, dolet ventrem, & lumbos
alias atque alias dolor vexat, & febris ipsam paulatim corri
pit. postquam autem depurgata fuerit, melius sibi habere vi
detur superiorum respectu. postea ad idem relabatur, & si cu
retur velut conuenit, sana euadet. Sin minus, & fluxus cõpa
ret, & per omne tempus semper fuerit paulatim velut serosa
sanies, & ampliore curatione opus habet. Si verò fluxus non
succedat, sed vteri à prioribus menses non laxant: tunc
venter ipsi magnus erit, & grauitas intus erit, velut in ven
tre habenti, & velut puer in ventre ipsius moueri videbitur,
nimirum dum vteri aqua pleni sunt, & aqua mouetur. Aliis
enim atque aliis fluctuat in ipsis aqua, velut in ventre pars

Hippocratis Liber I.

infra umbilicum ad contactum dolet, & clauicula, & thorax, & facies, & oculi attenuantur, & mammae attolluntur. Quibusdam verò & venter, & crura aqua implentur. Quibusdā autem alterum horū, & si quidē ambo impleta fuerint, nulla spes est de hominis vita. Si verò etiam alterum horum, modica spes est si curetur, & non valde fuerit attenuata. Diuturnus est autem hic morbus. Et fiunt omnia magis his quæ non pepererunt, fiunt autem sæpe etiam his quæ pepererūt. Periculosa verò sunt velut dictū est, & plerunq; acuta & magna, & intellectu difficilia, eo quòd mulieres participāt morbis, & aliquando neq; ipse sciunt quòd agrotant, priusquam morbos experiātur à mèlibus, & seniores facta fuerint. Tūc autem & necessitas, & tēpus, ipsas morborū causā docet, & quandoque non cognoscentibus ex quo morbo agrotent, morbi incurabiles fiunt, antequam doceatur rectē medicus ab agrotante ex quo morbo agrotet. Verentur enim narrare, etiam si sciant, & præ imperitia ac ignorantia, turpe sibi id esse putant. Sed & medici simul peccāt non exactē causā morbi percunctantes, sed velut viriles morbos sanātes, & multas noui iam ab huiusmodi affectionibus corruptas. Quare statim causā exactē interrogare oportet. Multum enim differt muliebrium morborum ac virilium curatio. Si vteri fuerint vlcera, sanguis & pus purgatur, & febrilis grauis oboritur, & dolor acutus corripit lumbos, & inguina, & in imum ventrem, & dolor sursum procedit ad laterum mollitudinem, & ad costas, & ad scapulas. Aliquando etiam ad clauiculas peruenit, & mordetur, & caput vehementer dolet, & delirat. Progressu verò temporis tota intumescit, & debilitas ipsam corripit, & animi deliquium, & febris tenuis, & perfrigeratio. Intumescunt autem maximē crura. Morbus autem corripit ex abortu, si qua corrupto ac putrefacto intus puero, non fuerit expurgata, & calor totum corpus tenet. Corripit etiam ex fluxibus, & si in ipsis acris fuerint, & biliosa mordeant. Si in hoc modo habentem incideris, vbi quidem dolores habuerint, multa calida lauato, & retractoria adhibeto qua parte fuerit dolor, & si quidem supernē fuerint dolores, & mulier fortis est, totam fomentato, & pharmacum deorsum purgans bibendum dato, & vbi tempus anni fuerit, serum coctum insuper bibend

Languentis & medici error.

Vterorum vlcera, & signa.

Morbi causa.

Medela.

De Morbis Muliebribus.

266

Abibendum præbeto, per dies quinque, si id facere poterit. Si verò non fuerit serum, lac asininum coquito, & per dies tres aut quatuor bibendum dato. Post lactis autē potum, cū aquis ipsam reficito, & cum cibis comodis, carnibus ouillis recentibus, & volucrium, & beta, & cucurbita. Abstineat autem à salis & acris, & marinis omnibus. Et à carnibus porcinis, & bubulis, ac caprinis. Edat autē panes. Si verò animi deliquia teneant, & non valida sit, & perfrigeretur, sobrietatem accipiat. Sunt autē quidam qui his caput dolentibus lac bibendum præbēt, quia caput dolent. Alij aqua, quia animo linquantur. Ego verò vice versā caput dolentē, & mente percellantur, aquam commodi puto. Quum autem mordentur, & acris sunt quæ pungunt, lac his lenitatem inducit. Vbi verò tibi valida esse videbitur, vteros colluito, primum medicamento ex vini fece postea interpositis diebus tribus aut quatuor, eo quod cum brassicæ decocto tepido paratur. Et rursus intermissis diebus tribus eo quod cum butyro paratur eluito. Et si vbi hæc feceris sanescant vteri, eo quod cum malicorio paratur colluito. Super vlcera verò argenti florem, & gallam, & myrrham, & thus, & spinæ Aegyptiæ fructū, & cenanthen sylvestrem, & chrysocolā, & squamam aris, & loti ramēta, & crocum, & alumen Aegyptium combustum illinito. Horum singulorū vna æqualis sit portio. Alumen verò & gallam, & crocum, vna omnium portione sumito. Hæc omnia trita ac permixta in vino albo dulci diluito, deinde coquito donec mellis crassitudo fiat, & dato ut cum hoc pharmaco bis in die vlcera inungat, vbi aqua tepida prius lauit. Coquantur autem in aqua, & hederæ, & salvia. Et vbi tibi hæc facienti melius habere visa fuerit, lac caprinum coctum præbibendum vna die dato. Postea verò lac bubulum præbeto eodē modo velut in prioribus. post lactis autem potum, per cibos quā maximē crasse facito, & ut in ventre habeat facito. Sana enim fiet. Plerunque vero ex hoc morbo euadunt, & steriles fiunt. Senioribus autem nō valde quid horum accidit, postea verò bibenda sunt pharmaca, lini semen torrefactum, & sesamum, & vrticæ semē, & præniæ radix amara, hæc in vino nigro odorato trita bibat. Si vteri vlcera fuerint, & sanguis, & pus, & serosa sanies fluit, putrescentibus enim vteris, morbus ab ipsis fit, & venter

Quæ reficiant.

Quid capi viderem sedet.

Signa vterorum.

Hippocratis Liber I.

Morbi cau-
sa.
Medela.

imur eleuatur, & attenuatur, & ad contactum dolet, velut
vlcere praesente. Et febris ac fremitus ipsam occupat, & do-
lor acutus ac vehemens inuadit pudenda, & pubem, & imum
ventrem, & lateris mollitudinem, & lumbos. Morbus au-
tem maxime corripit ex partu, si quid in ipsis diuulsum co-
putruerit. Itemque ex abortu, & alias sua sponte. In has si in-
cideris, aqua multa calida lauato, & qua parte dolor habue-
rit, tepefactoria adhibeto & spongia ex aqua calida expres-
sam, & colluito acerbis & acerbis vitatis. mollioribus vero
ammixtis, prout tibi tempestiuum esse videbitur, & lini se-
men ac sanibuci fructum tundito, & ammixto melle phar-
macum facito, atque hoc vitior. calida vero aqua lauato. Et
acceptam spongia, aut mollem lanam, in aqua calida tinge-
to, & pudenda ac vlcera expurgato. Deinde in vino meraco,
rursus spongiam aut lanam tingens, eodem modo vtire. Et
postea pharmaco hoc inunge, quoties tibi tempestiuum esse
visum fuerit. Postea resina & adipe suillo mixtis simul illi-
nito saepe interdum ac noctu. postea vero lini semen torreto,
tundito, ac cribrato, & peplum album in polenta tundito ac
cribrato, & caseum caprinum affato, & foides ac saluginem
deradito, & pinguitudine eius, & polenta pollinem ammi-
ceto. Sit autem vna pharmaci mensura, & casei, & polen-
tae. Haec bibenda dato mane ieiuna, in vino austero dilu-
to. Ad vespem autem misceto, & crassum cyceonem pra-
beto, & quicquid muliercula maxime libere admisit bi-
bendum dato. Et donec quidem sanguis multus finxerit, &
dolores acuti habuerint, & modico tempore intermiserint,
haec facito. Postquam autem vlcus minus fuerit, & dolo-
res debiles apprehenderint, & per longius tempus, pharma-
ca bibenda dato a quibus purgetur deorsum magis quam
sursum, & intermisso tempore quatum opportunum esse vi-
sum fuerit, lenibus fomentis foueto, muliere in alto colloca-
ta, prout tempestiuum esse videbitur. Haec si fecerit, sana
euadet. Morbus autem est lenior & lethalis, & paucae ipsum
cum valde effugiunt. Si vero vehementer exulcerati fuerint, sanguis
vicerat fuit
vltimi vteri.

De Morbis Muliebribus.

261

A pem, verum hic talis non est. Hanc si curandam acceperis,
primum calida lauato, & calefacito. Et acerbis ac molli-
bus & acerbis, & aqua & vino colluito. Et polycarpon, & poly-
cnemon, ac mel simul coquito, deinde lanam in his tinge-
to, & pudenda illinito. Et resinam, ac mel, & pinguedine suillam
illinito. Et bibendum dato semen lini ac scilamum torrefa-
ctum, & butyrum, & caseum caprinum, & polenta in omni-
bus. Bibat autem in vino ieiuna. Ad vespem vero pluri-
mum mellis affundito. Et donec quidem sanguis purgetur,
& dolores acuti habuerint, & modico tempore intermiserint,
hoc facito. Quum autem ipsi minus prodierint, & dolores
debiliores per longius tempus tenuerint, pharmacum deor-
sum purgans bibendum dato, ac finito. Haec si fecerit, sana
euadet. Sobolis autem spes non adest. Quaecunque vlcera-
tiones in vteris sunt, ex abortu, aut alia quadam causa, eas
omnes respectu ad totum corpus facto curare oportet, quan-
cunque curatione opus habere visa fuerint, siue ex vniuerso
corpore hominem curandam esse putaueris, siue ex ipsis vte-
ris. Cognosces autem ab ipsis vteris sint, hoc modo. Quae
enim vlceraiones ab ipsis vteris sunt, purgatione exhibent
purulentam & compactam: quae vero non ab ipsis, tenuem &
saniosam. Quum igitur tenues sunt fluxiones, cum pharma-
co eas curare oportet, & dare quod & sursum, & deorsum
purget. Primum autem sursum. Et si quidem post pharmaci po-
tionem, fluxiones pauciores sunt ac faciliores, intermissione
facta rursus eodem modo medicari oportet. Post pharmaci
vero potionem, talem victum praescribito, ex quo homo ipsa
quam siccissima fiat. Id autem continget, si toti ipsius cor-
pori, per tertiam aut quartam diem, fomentum adhibueris, &
a fomentis statim vomitus feceris. post vomitus autem & fo-
menta, diatam constituito ex illiue, & aquae potu, & panis
cibo, nullo vero obsonio, quam vino nigro meraco. Nullo
item olere. Quum vero vomitum praeparas, multis & acri-
tibus oleribus opus habes, quibus ipsam impleas, multis etiam
cibus, & obsonio quodcumque voluerit. Et ut impleas ipsam
multo vino aquoso, & ut a fomentis ipsam laues multa ca-
lida. Atque haec quidem curatio est huiusmodi fluxionum.
Melius tamen est ut utraque pharmacia cures, & vomitum
procures, & sursum trahas. Diata vero siccatoria melior est,
K f &

Medicina
post dolo-
res.

Causa vl-
cerum.

Cognitio.

Nutricio
post potio-
nes.

Quis vomi-
tus prouo-
cetur.

& illuuias. Ceterum vteros hoc modo curare oportet. Pri-
Smegma. mum quidem fouere sambuci foliis in aqua coctis. Deinde
 post fomētum smegmate ex vini fece colluere. Et si quidem
 putredo in vlcere fuerit, & quæ exeunt graueolētia, smeg-
 mate meraciore. Si verò nihil tale, aquosiore. post fecem
 autem, cū aqua in qua cocta est myrtus & saluia. Postea verò
 cum vino colluere, meraco, albo, tepido. Quum autē mor-
 detur iam à collutionibus, tunc iam pura sunt vlcera. collue-
 re igitur oportet fece aquosiore, & vino nigro. post vinū ve-
 rō, adipem suillum recentē liquato, & pinguedinem anseris
 si affuerit, in minus, aliam, maximē gallinaccam, aut ex vo-
 luerium gente. Si vero neq; hæc adsit, oleum vetus ex oliuis
 ammisceat, atque hoc tepido colluito post vinum, per alium
 clysterem in os vteri infuso. Et si fuerit vlcera tum, linamen-
 ta ex mollitoriis facta apponito. Et si hæc subdita ardorem
 induxerint, his ademptis mulierē aqua tepida lauare iube-
 totali quali colluebatur. Si verò ad hanc diætā fluxiones
 non discedant, pauciores tamen fiant, & vehementer mor-
 deant, & ea quæ effluunt bilis fuerint ac sanguis: nō solum
 internas partes, sed etiam externas exulcerent, diætā trans-
 mutare oportet, & totam humectare, quo fluxiones quā-
Medela. aquosissimæ fiant, & minimē mordaces, balneis multis cali-
 dis, maza, oleribus coctis omnibus pinguibus piscibus car-
 tilagineis, cum cepis & coriandro, in muria dulci coctis: co-
 quantur autē pingui modo: carnibus coctis omnibus, exce-
Cibus. pra bubula & caprina: His enim percoctis cū anetho & fo-
 niculo: vino mellei coloris, fuluo, aquoso, vberiore lactis po-
 tu cum vino dulci. Reliqua verò de collutionibus iuxta re-
 larum modum facito. Atque hæc quidē est eiusmodi fluxio-
 num curatio. Quum verò purulenta & compacta exierint,
 harum quidem totum corpus non mouere oportet. Verū
 colluere, & per collutiones totā curationem facere. Colluere
 autem oportet cū iisdem infusis, quæ prius dicta sunt eodem
 modo. Conferibentur tamen etiam aliæ collutiones. Vlcē-
 rum curatio. Ceruinum adipem recentem ac viridem sub-
 dito. Omnia verò statim vino fixo siue sapa colluere opor-
 tet. Optimum autē est cerussa, si vlcera fuerint, & oleo nar-
 cissino. Cibus autem mollissimis vtatur, non acerbis. Si ve-
 rō sordida fuerint, & proserpant, ac proximum locum mor-
 deant,

A deant, purgato, & nouam carnē producito, & carnem ad ci-
 catricem perducito. facile enim resoluuntur, & maligna
 sunt. & frequenter lauato. Si verò mulier ex abortu vul-
 nus accipiat, aut ex medicamentis subditiis vteros exulce-
 retur: Qualia multa semper mulieres faciunt ac medicando
 excitant, & fortis corruptus fuerit, & mulier nō purgetur, sed
 vteri inflammationi fuerint vehementer ac conclusi. & purga-
 tionem emittere non poterint, nisi primum emittat sangui-
 nem qui est in foetu. hæc si quidem curetur, breui sana eua-
 det, verū sterilis. Si verò puerperij purgamentā ipsi sua sponte
 eruperint, & vlcera sanata fuerint, etiam sic sterilis erit. Si
 verò purgatio quidem ipsi fiat, vlcera autē non purgentur,
 periculum est ea putredinosa esse. Si verò purgatio prodierit
 ipsi iam afflicte ac extenuate, moritur. Quin & si in partu
 vteri valde fuerint exulcerati, foetu non secundum naturam
 exeunte, eadē patientur quæ patitur ea quæ ex corruptione
 fetus vteros vlceratos habet. Et transmutationes ac fines eos-
 dem morbus habet, siue ex fortis corruptione: siue ex partu
 vteri fuerint vlcerati. & si puerperij purgamentā omnia pro-
 dierint, minus dolebit, nisi magna vlcera fuerint. Et si cure-
 tur, breui sanescit. Oportet autem curā cito adhibere, si vlcē-
 ra in vtero fuerint. Nam vt quæ in tenero loco sunt, cito au-
 gescunt, & breui putrescunt. Curare verò oportet vlcera, **Curatio.**
 velut etiam ea quæ in reliquo corpore sunt, Nimirum vt in-
 flammationem arceas, & repurges, & repleas, & ad cicatricē
 perducas. Danda est autem aqua in potum, vinum minimē.
 cibos item paucos, ac minimē multos edibeto. Quicunque
 abortus facti discedere non possunt, dum aut toti, aut partes
 fortium sunt maiores, aut minores & obliqui ac impotētes,
 tales siquidem secundum naturam vteri fuerint, pharmaco ali-
 quo dato ex his quæ ego referam expellito. vbi multa cali-
 da prælaneris. Et si prodire volentes, nō faciliē exeant, quum
 sui sint secundum naturam, talibus sternutatorium admo-
 ueto. Apprehendito autem nasum, & os comprimito, ac sic
 sternuter, quo sternutatio quā maxime efficax sit. Vtatur
 item concussionibus. Sic autem concussionem facito. Leuissimum
 robustum ac instratum sumito, & mulierem supinā re-
 clinato, pectus verò & axillas ac manus, fascia aut molli lato
 loro ad lectū alligato ac cingito, & crura incuruato, & mal-
 leolis

Cum vte-
 ri partu vel
 abortu vl-
 cerantur.

leolis apprehensam detineto. Quum autē sic disposueris, far-
mentorū molliū fascē, aut aliquid huic simile parato, tantū
quantus sufficit, ut lectū nō negligat excipiendo ipsum, dum
in terrā proicitur, quo nō pedibus iuxta caput, terrā contin-
gat. Postea verō ipsam manibus lectū apprehendere iubeto, &
lectū ad caput sublimem habere, ut declius sit in pedes, ani-
maduersione habita ne prona sit homo ipsa. vbi vero hec fa-
cta fuerint, & lect⁹ sublimis fuerit, retro farmēta supposito
maximē autē dirigito, quo pedes terrā non contingant dum
lectus proicitur, & ut sint intra farmenta. Eleuent autē duo
viri ex utroq; pede hinc atq; illinc, quo in directū lectus ca-
dat, planē ac equaliter, & cōuulsiō ne fiat. Concutiendum est
autē maximē vnā cū partus dolore. Et si quidē discedant, sta-
tim quiescendū. Sin minus, interstitio factō rursus cōcutito,
& in lecto gestatam attollito, ac agitato. Atque hæc quidē sic
facienda sunt, vbi rectē & secundū naturam discedant. Opor-
tet autem cerato liquido præillinare, quod in omnibus hu-
iusmodi circa vterū affectionibus optimū est: & maluæ aquā
affundere, & fenigræci, aut potius prisanæ triticeæ succum.

Quum par-
tus nō rite
prodeunt,
quid agen-
dum.

Cum par-
tus viuis
manū vel
cruse mit-
tit, & cum
mortuus,
quid agas.

Oportet autem vsq; ad inguina, sedem & pudendum fouere,
& insidere, vbi partus dolores maximē infestant, & nihil
aliud mēte versare. eā verō quæ medicatur, oscula mollibus
aperire oportet, & leniter hoc facere. Umbilicū verō vnā cū
fœtu attrahere. Quicumque verō duplicati cōplicantur, & in
osculo vterorū incumbunt, eos siue viui fuerint, siue mortui,
rursus retro prorsus vertere oportet, quo secundū naturā in
caput exeāt. Quum autē retrudere voles aut vertere, supinæ
ipsi reclinatæ molle quiddā sub coxas substernere oportet, &
sub lecti pedes, quo altiores sint hi a pedibus, semper aliquid
supponere. Sed & coxæ altiores capite sint, & ut nullū cervi-
cal sub capite sit prouideto. Quū verō retrusus fuerit fœtus
& hinc atq; illinc obuoluitur, ut secundum naturā constitua-
tur, & quicquid sub lecti pedes supposuisti ac lapides, & quic-
quid sub coxas subdidisti, subtrahito. Capitū verō puluinar
subiicito. Atque talia hoc modo curato. Quicumque verō
fœtus viui, manū aut erus foras præmittunt, aut etiā ambo
eas oportet quā celerrimē vbi exitum significarint, prædicto
modo intro retrudere, & in caput vertere, & ad viā reducere.
Et quicūq; fœtus cōplicatur, ad lateris mollitudinē, aut coxā
in par

A in partu collapso, eos dirigere ac vertere oportet, & in aquam
calidā delidere facere, donec mulier resouilletur. Quicumq;
verō fœtus mortui, aut crus, aut manū, foras protendunt, eos
optimū quidē fuerit, si id fieri possit, intro retrudere, & am-
bas has partes in caput vertere. Si vero hoc fieri non poterit,
verū intumescit, secare hoc modo. Dissectū per scalpellū ca-
put, cū cōtusorio instrumēto, ut ne in ramēta findatur cōtun-
dito, & ossa per osiū volsellā, aut tractoriū instrumētū, iuxta
clauiculā immisissum, prout habuerint extrahito, non multis
simul, sed paulatim exēptis, ac rursus ablatis. Quū verō hæc
foras extraxeris, & in ipsi humeris fueris, ambas manus in
articulis cū ipsi humeris secato. Et vbi hec extraxeris, si qui-
dem fieri poterit ut exeāt, etiā reliqua facili extrahito. Si ve-
rō nō obediāt, totū pectus vsq; ad iugulū findito. Verū caue-
to ne in ventrem feces, & aliquid de intestino denudes. Exit
enim vēter, & intestina, & stercus. Si verō horū quid excidat,
maioris negotij iam res sit. Contundito autē costas, & scapu-
las contrahito. Et faciliē postea reliquum fœtus procedet, nisi
iam vētre tumidū habuerit. Si enim tale quid fuerit, melius
est vētre fœtus leniter perforare. Flatus enim solū a ventre
exit, & sic faciliē prodibit. Si verō exciderit manus, aut crus,
immortui fœtus, si quidē fieri poterit, ambas partes retrudi-
to, & fœtū rite dirigito. Hoc enim optimū fuerit. Si verō fie-
ri nō poterit ut hoc facias, quicquid sanē foris fuerit quātum
potes penitissime refecato, & reliquū profunditate intus ex-
plorata protrudito, & fœtū in caput vertito. Quū autē vertere
ac secare puerū voles, vngues de manibus tuis refecato. Scal-
pellū verō quo dissecas, incuruū potius sit quā rectū, & huius
caput occultato per indicē digitū eodēmq; interna explora-
to ac deducito, ita ut caueas ne vterū cōtingas. Caterū molæ
cōceptus hæc causa est. Quū multi mēses, modicū & morbo-
sum semen cōceperint, neq; cōceptus rectus sit, & venter ple-
nus est velut prægnātis. Nihil autē in vētre mouetur, neq; lac
in māmīs generatur. Mammæ autē turgidæ sunt. Hęc igitur
ad duos annos, sæpe etiā tres, sic habet, & si quidem vna caro
fiat, mulier perit. Neq; enim fieri potest ut superstes maneat.
Si verō plures, erūpit ipsi per pudēdū sanguis carnosus pluri-
mus, & si hoc moderatē fiat, seruatur. Sin minus, a fluxu cor-
repta perit, & morbus quidē talis est. Iudicare verō oportet

Partus quo ex plenitudinis mole, & quod in vtre nō mouetur. Nā mas D
cus in vtero moueatur. trimestris, femina quadrimestris motū habet. Postquā igitur tēpore hoc prætergresso nō mouetur, nimirū hic morbus est, est autē hoc magis lignū, quod lac in māmīs nō generatur. Ilic igitur maxime quidē ne curato. Aut certē cū prædictione. Et primū quidē totū corpus fouero. Deinde per sedē clysterē adhibero, quo sanguis multus erūpat. Fortassis enim quod cōpactū est cōmoueris, id quod fœtus esse putatur, muliere à pharmaco cōcalefacta. Sed & vteros colluito, quo sanguinē eduas. Sin minū, subdititiis vtatur fortissimū ē butyrum. Et distānū creticū in vino bibat, sin minū, castoris testem. Et retro cucurbitā ipsi ad laterū mollitudinē affligito, & plurimū sanguinē detrahito. Atq; hoc maxime rerū ac virium ipsarū coniectura facta facito. Et hætenus quidē dictū est de morbis à puerperij purgamentis fietibus. Sunt autē pericula in ipsis nō parua. Acuti enim sunt, & cito trāsmutantur, & magis affliguntur primiparæ, quā quæ sunt partū expartæ. Prodeū autē puerperij purgamentā sanæ mulieri sufficenter, primū selquiheminæ mēsurā, aut paulo plura, postea adhuc pauciora iuxta hāc rationē, donec cessent. Prodeū autem velut sanguis à victima, si sana velut dixi, mulier fuerit, & sana futura est, & cito cōgelatur ac purgatur, & post partū plerūq; sanæ mulieri cōtingit vt post puellæ partū, in quadraginta duobus diebus diuturnissima purgatio fiat, extra periculū autē est etiā si viginti quinque diebus purgetur, post masculi verō partū, purgatio diuturnior fit in triginta diebus, extra periculū est etiā quæ in viginti diebus cōtingit, & in his quæ fœtus corruerūt secundū horū dierū rationē purgatio cōtingit, & in iunioribus quæ corruerūt paucioribus diebus. In senioribus autē, pluribus. Ex dē verō sunt affectiones ex puerperij purgamentis, & ei quæ corruerūt fœtum, & ei quæ peperit, si menstrū corruerit fœtū, & quæ corruerūt magis periculatur. Corruptiones enim grauiorē sunt quā partus. Nō enim fieri potest vt citra violētā fœtus corruatur, aut pharmaco, aut potu, aut cibo, aut subdititiis medicamentis, aut aliqua aliā re. Violētā verō malū est. In huiusmodi enim periculū est ne vteri exulcerentur, aut inflāmentur.

Curatio molæ.

Puerperæ purgationis mensura, & color.

Magis lædit abortus quā partus.

Læsis præcreatio.

Hoc autē est periculofum. At verō lac quomodo fiat, dictū est à me in natura pueri in partu. Postquā autē prægnans fuerit mulier,

A mulier, mēses nō valde prodeū, præter quā quibusdā paucis. Dulcissimū enim humor ex cibis ac potib. ad māmās vertitur ac exsugitur. Et necesse est etiā reliquū corp^o magis euacuari & minus sanguine plenū fieri. Atq; hoc ita contingit. Sunt autē quæ natura sine lacte sunt, & quibus lac deficit ante tēpus. Hæ verō natura solidæ sunt. & densæ carnis, & ppter ea sufficiens humor nō penetrat à ventre in māmās, quū via sit densa. Ad mēses detrahendos. Elaterij portiones duas sumito, & adipē ouillū de rhenibus, pari elaterij portione ammiscero, & non cōterito, verū duas glādulas subdititiis facito. Aut melāthium ex tritico terito, & aqua subigito, & duas glādulas formato, atq; has autē dies quibus affuturi sunt, apponito. Si enim nō prodeū, rigores ac febres inducūt. Molitoria, à quibus aqua & arena purgatur, ducunt etiā mēses, si nō fuerint diuturni, & osculum emolliunt. Narcissum, myrrhā, caminum, thus, absinthium, cyperum, singula aequalib^o portionibus sumito, narcissi verō solum quatuor portiones, & puluillū stupæ dum pestinatur crudū linū ammisceto, & hæc cū aqua origani cocti terito, ac glandū formato & subdito. Aut cyclaminū magnitudinetali, & aris florē magnitudinē fabæ terito, & cum melle glandē formato, ac apponito. Aut pulegiū, myrrhā, thus, fel suis ac bouis, cum melle subigito, & glandē efformato. Si mēses non prodeant, adipem anseris, & netopum, ac resinā permixta ac lana excepta apponito. Medicamentum subdititium, purgatoriū, mollitorium,

C Caricam percoctā ac expressā leuissimē terito, & in lanā subdito cū rosaceo vnguento. Aut acris brasicæ & rutæ, verūsq; dimidium terito, ac vtrior eodē modo. Purgatoriū. Medullam anseris aut cerui magnitudinē fabæ affuso vnguento rosaceo & lacte muliebri terito velut pharmacū teri solet, & cum hoc os vteri illinito. Aliud subdititium molle. Medullam anseris magnitudinē nucis, cerā magnitudinē fabæ, resinā lētiſcinæ aut terebinthinæ magnitudinē fabæ. Hęc cum rosaceo vnguento ad lentum ignē liquefacito, & velut ceratū effacito, deinde ex hoc tepido os vteri illinito, & pestinē irrigato. Aliud purgatorium. Farinā recentē, myrrhæ obol. iij. croci tantundē, castorij obolum, hæc trita cum vnguento irino apponat. Aut vriticæ semen, & maluæ succum, ac anseris adipē simul permixta subdat. Aliud subdititium purgato

Cur quæ dā lac non habeat aut ab eo deficiantur. Mensium prouocatio.

Diuerſa de hac re medicamenta.

Hippocratis Liber I.

purgatorium, si menses non compareant. Stryacē & origanū terito, & permixtis adipem anserinum affundito ac apponito.

Aliud pro uteros expurgat, ac sanguinē euacuat. Absinthij radicem tritā, melle ac adipe anserino ammixtis apponito. Aliud purgatoriū. De buprestis caput & pedes, & alas tollito, & reliquū ipsius terito, ac ficus internā partē ammisceto. Sit autē pinguitudinis ficus portio dupla. Hoc uteros inflat. Hoc etiā desperatis optimū est. Aut mercurialis folia trita subdito. Hoc tenuē biliosam purgationem ducit. Sed & artemisiā facit velut mercurialis, & melius purgat. Veratrū quoque nigrū cum aqua tritū, velut aquā à carnibus ducit. Sed & alumen ac resina idē facit cyperū, abinthiū, aristolochiā, cuminiū, & sem mel. Hæc oīa simul terito ac apponito. Et veratrum cū vino dulci, & farina lolij ac tritici, melle subacta in lana subdatur. Subditicia si catapotia nō purgarint. Mercurialis, myrrham, violam albam, cepam, acerrimā, & melanthium ac mentā, si suffera, permixta apponito. Subditicia acris sanguine lucentia. Cātharidas quinque, demptis pedibus ac capitibus, & myrrhā ac thus simul misceto, & mel addito. Deinde in oleū rosaceum aut Aegyptium tinctū per dies subdat, & ubi mordet, tollat, & rursus in lac muliebri ac vnguentum Aegyptiū tingat, & hoc per noctē apponat, & aqua odorata perlaet, & apud subdat. Condukerit & buprestis, si quidem parua fuerit sine alis & pedibus, ac capite. Si verō magna fuerit, non commisceto eadē quæ cātharidibus, sed solā sumito ac similiter apponito. Si verō molliore opus habuerit, ad buprestim vinum & cuminiū Aethiopicū immisceto, vna item passam & pollinem seselis ac anisi, & vinū feruefacito, eoque affuso reliqua terito, & pastillos drachmales efformato eoque apponito myrrha ac thus ammixtis: facito autē eodē modo velut cū cantharidibus. Aut melanthium ex tritico, tritum ac melle subactū apponito. Aut hoc ipsum melanthiū cum melle tritum velut glandem effacito, circum pennam autem obducito. Subditium efficax. Succum mandragoræ & cucurbitæ sylvestris, cū lacte muliebri apponito. Aut fecē sicā ex vino veteri albo vrito, & vino extinguito ac subdito.

Cucurbitā item sylvestrē, mercuriale, nitrum & irionem. Citius detrahit & mandragoræ radix, cātharis, serpyllū, lauri fructus, vnguentum irinum, laurinum, Tithymali succū permi-

De Morbis Muliebribus.

265

A permisceto ac agitato, & detracto visco, erui magnitudine exhibeto. Optimū est & glādē subditiciā ex eo facere. Si verō amplius prodierit, vino proluatur. Aut æ vstū dissoluito, & tepidū lana excipito ac apponito. Medicamentū ad cōceptū. Conceptoria.

Cedriæ acetabulū, adipis bubuli drachm. iij. simul terito, & talorū figuras efformato, quas ieiuna apponat, & dū appositas habet per diem ieiunet. Apponat autē bis, mane & vespere, post menses post cenā verō lauetur, & cū viro dormiat. Aut melanthiū contūdito, & in linteū illigato, & adipe anserino addito, subdendū dato. Aliud ad cōceptū. Quo cures mulierem ut in ventrē cōcipiat, urinā sumito veterem, & ferri recrementum tantū, ut in fragmenta resolvere possis, postea mulierē in sella collocato, & corpore & capite velato, peluique ad pedes supposita, ignita recremēti ferri fragmenta tria pro vna vice iniicito. Sit autē vetus hæc urina cōgij mensura, & cum his triginta fomētis ipsam foueto. Dum autem fomētū adhibes, caput lauato, ita ut donec fora fuerit rursus lapides illos recremēti ferri in urina extinguas, & fomētum rursus calefacias. Postea verō caput lauato plurimū, polio & viciis foliis quā plurimis in aqua coctis. Hæc autē facito ad dies septē. Ter verō per singula hæc fomēta suffito, antequā laues. A balneo verō oleo laurino inungatur, post cenā autē, ubi cepas melle tinctas comedit, & aquā mullam tepidā quatuor heminarū mensura bibit, & paululū continuit, vomat, & supina reclinata, rutā habeat auribus & naribus inditā. Et

C panem fermentatum sexta chœnicis parte, in iusculū volucris confringat, habeat autē hoc iusculum apij chemā, & sic assumat, & rursus tantundem in cenā dato. Et hoc per dies septem facito: postea verō veteri per dies septem clysterē adhibeto, Sit autem infusum clysteris, resina drachm. iij. mellis acetabulum, olei plataenium tantundem, furfurum recentium succus, spuma nitri, oua tenuia. Sit autem infusum hemina octo, & ex his tres succi pifana. Obliquæ verō clysterem adhibeto, & parum lauato. Apponat etiā glandes septē in die, & detineat donec fuerint liquefactæ. Sint autē ex thus re, nitro, galbano, melle cocto. Cibo verō eodem vtatur. Suffito autē asini albi pilos, & lupi stercus. De his plurimū prunis iniice, ipsamque circumlocatā ac cōtectā suffito, cauendo ne cōburas. Si verō mulier parere nequeat quæ prius peperit,

I.

rit,

Hippocratis Liber I.

rit, nitrum & resinā, & myrrhā, & cuminum Aethiopicū, & p
vnguentum simul terat, & apponat. Aut pulegiū siccū in lin
teo subdat. Bibat autē pulegium vbi dormire volet. Aliud
ad conceptum. Vltus rationem mulieri cōstituere oportet,
quæ prægnans fieri cupit, & ad edendum ac bibendum exhi
bere ipsi, quæ libetē admittit. Viro autem mulieris reliqua
dato, præter alliū, & cepā, & legumina fresa cocta, & silphij
succum, & quæ insunt. Ab his sanē abstineat. Medicamētum
quod similiter infunditur si nō concipiat. Lac mulieris ma
sculum aleutis, grana mali punici recētis terito ac succum
exprimito, & testudinis marinæ partē inter anum & puden
dum cōburito ac terito, & hæc in pudēdum muliebri infun
dito. Aliud quod similiter infunditur nō cōcipiēti. Lac & re
sinam, & mali punici dulcis succum, Hæc omnia melle am
mixto infundito. Aliud ad cōceptum. Bulbi albi semē aut flo
rem cum melle terito, & lanæ inuolutum per tridū ad vte
rum apponat. Quarta verō die, maluā syluestre latifoliā ter
rat lacte muliebri ammixto, & lanæ inuolutā apponat. dein
de cum viro dormiat: præforbeat autē pulegium in farina
coctum, & bibat pulegiū tenue in vino. Si verō huic nō obe
diat, conyzā odoratā cōtundat, & expressum succū vino mix
tum ieiuna bibat. Aliud. Asparagi semen similiter in vino
bibat. Aliud. Secundā mulieris, & vermium carniū capi
ta, & alume Aegyptium, cum adipe anserino diluito, & in la
na ad os vteri apponat. Aliud. Aeruginē, florem aris, vtrum
que oboli dimidij pondere, thuris masculi, aluminis scissi,
fructus vitis sylvestris, gallæ, myrrhæ, malicorij, resinæ, polij,
singulorum obolum, in melle tritum, per triduum bis in die
apponat. Si verō fortassis acrius fuerit, anseris adipem ac ni
trum tostum ammisceto. Vinū autem exhibeto, fortitudine
in ipso vitans. Aliud ad conceptum. Vermem carniū qui
caudam habet accipito, & de ipso tres aut quatuor partes su
mito, & origanum tenuem simul cum rosaceo vnguento te
rito, & hoc ad vteri os apponat. Aliud. Portulacā cum adi
pe anserino, & myrrhā, & porri semine, & felle bubulo teri
to, & lanæ inuoluta ad os vteri apponito. Si menses quidem
fiant muli, non cōcipit autem, foris aris obolos duos, & alu
minis scissi tantundem, cum melle terito, & lana excipito.
Illiget autem mulier lanā in lintē cum filo, & sibi ipsi sub
dat.

Qui conce
ptus pare
tur.

Conceptus
reparatio.

De Morbis Muliebribus.

266

A dat, itavt filum extra promineat. Deinde quum probē pur
gata fuerit extrahat, & vino odorato myrri folijs iniectis fer
uifecto proluat, & virum accedat. Subdititiū ad cōceptum.
Mel, myrrham, myricæ fructum, resinam liquidam, adipem
anserinum, omnia simul trita lanæ inuoluta apponat. Aliud,
quod vterum valde aperire potest, quum cōclusus est, & cōci
pere non potest, & ad aquam expurgandam. Accipe anchu
sam parvā, & lentiscum, & cuminum, & cyperum, & cucur
bitam sylvestrē, & nitrum rubrum, & sal Aegyptium, & an
chusam magnā. Hæc omnia trita per linteam rarum excer
nito, & acceptū mel ad lentum ignē coquito. Postquā verō
effervuit, cerā ac resinā ammisceto. Deinde etiā aliis omni
bus ammixtis oleum affundito. ac ab igne tollito, & tepida
lanæ cōvoluta inuoluta vtero apponito, donec purgata fue
rit. Aliud. Si mulierem cōcipere velis, ad purgatoria qui
bus vitur, etiā virū accedere oportet. Et baccas lauri nigras
decem, thuris pugillos tres, & cumini modicum, cum melle
trita in lanam succidam inuoluat, & semel in die subdat, &
semel auferat, ad quatuor dies, & iisdem diebus à cibo absti
neat. Conceptum impediens. Si verō concipere non opor
teat, misyos magnitudinē fabæ aqua diluito, ac bibendā da
to, & per annum vt ita dicam, non concipiet. Partum accele
rans agere parienti. Lauri radicem derafam, aut lauri bac
cas dimidij acetabuli mensura in aqua calefacta bibēdas da
to. Aliud partum accelerans. Dictamni obolos duos tritos in
aqua calida bibat, aut abrotoni drachmā, & lauri baccas, &
anisum, in vini dulcis veteris cyatho terito, & aquæ cyatho
affuso bibendum dato. Hoc bonum est si ante partus dolores
fuerit datum. Aut dictamni obolū, myrrhæ obolū, anisi obo
los duos, nitri obolum. Hæc cum vini dulcis cyatho vno te
rito, & aquæ calidæ cyathis duobus affusis bibenda dato.
Deinde calida lauato. Aliud partum accelerans. Resinā tere
binthinam, mel, oleū duplum horum, vinum odoratū quā
suauissimū. Hæc mixta repescata sape ebibenda dato. Opor
tet autem, & vteros sedare, si fuerint inflammati. Aliud.
Cucumeris sylvestris quicumq; albus fuerit semē cerā in
farcito, deinde lanæ rubræ inuolutum lambis alligato. Si
verō prægnans multo tēpore cohibeatur, & parere nō possit,
sed diebus pluribus ex partus doloribus laboret: Sit autem

Cōceptum
impediens
Partum ac
celerantia.

Hippocratis Liber I.

Quæ puer-
peria pur-
gant.

iuuenis, in vigore, & multo sanguine referta, secare oportet D
venas in malleolis, & sanguine detrahere, viriū respectu ha-
bito, & postea calida lauri corticibus incōctis lauato. Vitis
autem semen, & dictāum creticā, vtrūq; pari portione, in
vino albo aut aqua bibendū dato. Subdititium autem medi-
camentum facito, galbano, & baccis lauri, & oleo rosaceo, in
lana inuolutis ac subditis. Aliud. Filicis quercinae radicem
tritā in vino bibendam dato, & adiantū tritum in oleo di-
lutum illinendum, & in vino meraco bibendū dato. Aliud,
quod puerperæ puerperij purgamenta melius purgat. Testu-
dinis marinae hepar viride adhuc viuentis, in lacte muliebri
terito, & cum vnguento irino ac vino subigito, & apponito.
Aut mercurialem tritam in lana apponito, Aut artemisiā tri-
tam similiter in lana subdito. Aut mercurialis & cucumeris
sylvestris parum terito, & vino ac melle subactū apponito.

Purgatoriū puerperij purgamentorum ex partu. Triticū
trimestre fractū ac fesium, dimidię chenice mēsurā, in aque
heminis quatuor coquito. Quū autē efferverit ter aut qua-
ter, sorbendū dato. Aliud. Sambuci folia in aqua coquito, &
aquā bibendam dato. Edat autē & brassicas coctas, & por-
rum, & feniculum, & anethū, & polypos, & locustas piscicu-
los. Aut rhois folia & erysimū ex vino, aut polentæ pollinem
bibendū dato. Aut misy duorū obolorū pōdere tritū ac vino
subactum apponito. Purgatorium mēsum & puerperij pur-
gamentorum. Ducit etiā aquā & alia. Radicis struthij rufi
tritū quantum tribus digitis apprehendi potest, melle sub-
actū apponito. Nascitur autē in Andro in littoribus. Aliud
similiter purgans. Erysimū in aqua coquito, & vbi ebullit
oleū affundito, ac bibendum dato. Commodum est etiā suc-
cum pro somnō adhibere per suffitum, & cibis mollior⁹ vti.

Aliud quod puerperij purgamenta purgat. Erysimum pla-
cide terito, & cortice distillato. Quum autem purum feceris,
leuiter terito, & aquā adstillato, salēmq; ac oleum ammisce-
to, & vbi polentam insperseris coquito, ac sorbendum dato.

Aliud. Si non descenderit purgatio, aut puerperij purga-
menta nō prodierint. Cucumeris sylvestris internā partem,
tritū obolorum pōdere sume, & artemisiā herbā, & thus
oboli pōdere, & hæc trita, & melle ammixto, lanā inuoluta,
ad veri os appone. Et hoc semper noctu ac interdū per dies
quinque

De Morbis Muliebribus.

267

A quinque facito. Aut vitis pampinos aut folia viridia terito,
& melle ammixto lana excipito, & eodē modo subdito. Aut
cupressi fructū & thus simul trita, rosaceoq; ac melle diluta,
& lana excepta apponat. Aut abrotoni drachmā, & cucume-
ris sylvestris medullā obolum, & thus cū melle terito, & in
lana inuoluta apponito. Aut elaterij obolū, & myrrhā, cum
melle terito, & lana excepta apponat. Aut cupressi fructum,
& cucumeris sylvestris internā partem, & thus, melle am-
mixto, in lana subdat. Purgatoriū si ex partu nō purgetur. Puerperæ
Trifolium in vino bibendū dato. Idē etiā appositum menses purgatio
erumpere facit, & foetum eiicit. Purgatorium vterorū, quū
puero mortuo sanguis in hoc māserit. Cucurbitā sylvestrem
B tritā cum melle delingat, aut apponat. Ad omnia puerperij
purgamenta si nō probē prodeant. Erysimum coquito cum
polenta, & oleo affuso vbi coctū fuerit sorbeat: & cibis mol-
lissimis vtatur. Aut scāmōniā cū lacte muliebri tritam, ac la-
na exceptā apponito. Aut radicem dulcem melle, & rosaceo
aut Aegyptio vnguento subactam, in lana subdat. Aut fari-
nam lotā similiter apponat. Bibat autē crethmi: & seselis, &
ruta, & silphij semen, ita vt de singulis obolos duos simul ter-
ras, & in vino meraco, si non febricitarit, præbeas. Subditi-
tium quod secundam relictam eiicit. Ex sambuci foliorum
decocto prius fomentum adhibero, & id quod ex cantharide
fit apponito. Hoc & ea quæ debilia sunt sanant. Si verò lanci-
net ac mordeat, statim tollito, & lanam rosaceo tinctā sub-
dat. Potiones quæ secundam educere possunt, & menses
detrahere, itēque foetum enectum. Cantharidas quin-
que, alis & eruribus ac capite auulsis, & tribulum ad mare
natum cum radice ac foliis tritum conchæ mēsurā, & euan-
themi, ac seminis apij tantundem, & sepiæ ova quindecim,
in vino dulci temperato bibenda dato. Et vbi dolor habue-
rit in aqua calida desideat, & aquam mulsam aquosam bi-
bat, & vinum dulce. Alia. Ranunculi foliorum ac floris tri-
ti, stateris Aeginæ pondus, in vino dulci bibat. Si verò dolor
habuerit, ciccr album & vuas passas, in aqua coquito, perfri-
gerato, ac bibendum dato. & vbi vrinae scilicidium vexarit,
in aqua tepida desideat. Aliud quod eiicit secundas. Cucu-
meris sylvestris succum in mazam conspersum apponat, vbi
prius ad biduum ieiunarit. Hoc nullum aliud præstantius

Puerperæ
purgatio
diuersa.

Secundam
quæ edu-
cant.

Fœcunditas inueneris. Fœcunditatis experimentū. Caput allij integrum deraſum appone, & vide an per os oleat. Aliud experimentū. tis experien

tia.

Neropon modicū lana inuolutū apponito, ac videto an per os oleat. Alia ſubdititia. Scorpij marini fel, lana exceptū & in vmbra ſiccātū appone. Aut pulegiū ſiccātū & tritum ac melle ſubactū, in lana apponito. Aut fiorē aris cū melle linteo illigātū ſubdito. Aut cucumeris ſylueſtris ſemen, & teſtam cōbuſtā cū vino ſubigito, & leporinis pilis ac lana excepta ſubdito. Aliud ſubdititiū. Alumen Aegyptiū lana inuolutum apponito. Aut cātharidas tritas vinōq; ſubactas ſubdito. Aut artemiſiā herbā vino ſubactā apponito. Aut melanchium cū vino tritū in lana ſubdito. Aut bulbion ex tritico tritum & vino ſubactū apponito. Aut vini veteris albi fæcē comburito, & vino albo extinguito, teritōq; ac in linteo apponito. Aut galbanū, & netopen, & miſy cū roſaceo vnguento in linteo ſubdito. Aliud. Elaterij portiones duas, & fauum cum vino in linteo apponito. Aut butyrū & alumen melle ſubacta ſimiliter. Aut ſcammoniæ ſuccū & adipē cum maza miſceto, & vino imbuta in linteo apponito. Portiones quæ poſſunt ſecundā in vtero detentā educere. Colocynthidis ſylueſtis internā partē cum lacte muliebri tritā, in linteo apponit. Ad idē. Silphium magnitudine fabæ in vino bibendū dāto. Aliud quod ſectū expellit. Mulierē ſub alis apprehenſam fortiter cōcutito. In potu verō dato, viticis folia in vino. Aut diſtānum creticū oboli pondere in aqua terito ac exhibeto. Aut conyzæ graueolētis manus plenā mēſurā cū porri ſucco diluito, & netopū chemæ plenā mēſurā addito, atque hæc trita in vino bibēda dato. Aut tadā pinguiſſimā cū vino dulci coquito, trium cyathorū mēſura vini aſuſa, & galbani obolos tres & myrrhā adicito, & vbi cocta cralla facta fuerint, tepida bibenda dato. Aut porri ſuccū, & myrrhā, & vinū dulce ſimul exhibeto. Aut portulacæ ſemen terito, & in vino albo veteri dato. Aut populi nigræ creticæ grana nouē in vino trita bibat. Aut ranunculi herbæ foliorum ac foris triti, drachmæ ægineæ pondus, in vino dulci bibat. Si verō adhuc ſecunda intus detineatur, Senecæ anguiū obolū in vino terito, ac bibendū dato. Aut apij radicē, & myrti baccas coquat, & per dies quatuor bibat. Aut cuminū Aethiopicū, & caſtorij obolum, & cātharidis parū hæc in vino bibēda dato. Aut foxniculi

Quæ ſectū expellant.

Aniculi radicē, & in vino & oleo ac melle ſeruēſcā bibat. Si ſecunda nō prodierit, conyzam tritā in lana ſubdito. Melius autē eſt vt bibat. Aut conyzæ quātum manus capit, & porri ſuccum, & netopū chemæ mēſura miſceat, & hæc in vino bibat. Aliud quod ſecundā eiicit. Holoconitidis dulcis radicē, eſt autē velut bulbū, & parua velut oliua: Hæc in vino terito, ac bibendā dato. Et ſi quidē parua fuerit duas dato. Si verō maior, vna ſufficit. Ammiſceto autē ex ſeminibus cuminū Aethiopicum, & ſefeli maſſiliēſe. Aut ſilphij libyci ſemē ſiccum chænicis dimidia mēſura, in vini heminis tribus coquat, & ad dimidias redigat, & de hoc bibat. Aliud. Viticis ſemen, & ſefelis, pari portione ſimul cū myrrha terito, & cū aqua bibēda dato. Alia ſecundas expellētia. Viticis albæ recentis acetabulum, in vino albo odorato tritū bibendū dāto. Aliud. Caſtorij aut ſagapeni obolū, bituminis drach. j. niri drach. ij. Hæc omnia terito, & in vino dulci, ac olei hemina dimidia obolos duos ieiunā bibēdos dato. Et calida probe lauato. Aliud ſimiliter habens. Herinaceos marinos tres totos tenuiter tritos, in vino odorato bibēdos dato. Aliud. Mente ſciculū paruum, & rutæ & coriandri, & cedri aut cupreſſi ſemē, in vino odorato bibēdum dato. Et de herinaceis ſi habuerit, plurimū forbeat. Poſtea verō ſimiliter calida lauato. Aliud. Aniſum, cedri baccas, ſemen apij, cuminum Aethiopicum, ſefeli, ſingulorū dimidiū acetabulū, tenuiter tritum, ex vino albo bibendū dato. Aliud. Diſtāmi ſciculū, & dauci ſeminis drach. ij. & melanthij tantundē, tenuiter terito & in vino albo bibenda exhibeto, & multa calida lauato. Dato autē iuxta corporis robur. Aliud. Galbanū oliuæ magnitudine, in oleo cedrino tritum apponat. Hoc corrūpere & eiicere morātes ſecundas poſteſt. Aliud ſecundarū expulſorium quod vteris inſunditur. Quum ſecunda à frigore mortificata cōputruerit, vbi ventus frigidus fuerit, crocum leuiter tritum drachmæ pondere, cū adipe anſerino inſundito, & ad plurimum tēpus ſinito. Potus ad idē probe cōferens. Conyzā ſuauē olentē, & mel, & refinā terito, inq; vino odorato, aut in ſyrinra portione moderate purgāte bibenda dato, & calida lauato. Alius ſimilis potus ad puerū & mala intus exiſtentia. Aeruginē tritā cum melle, & ſyrinra portione, bibendā dato. Aliud ſubdititiū, ad eiiciendū ſectum in mortuū. Aeris

Abortus.
sanatio.

Partu-
im-
mortui cie-
tio.

ramenta in molle linteū indita, ad os vteri apponito, & pro-
fueris. Aliud. Testā recentē, & adipē anserinū terat ac appo-
nat. Aliud. Nitrū cū resina coctū, & in glandē efformatum,
gallinaceo adipe tinctū appone. Aliud. Charien appellatur
herba, huius radicē non mulco adeo tēpore ad vmbilicū ap-
ponito. Aliud. Cucurbitā sylvestrē, & murium stercus, leu-
ter trita apponito. Aliud quod alligatur. Resinā & adipem
gallinaceum, trita ac simul mixta, super vmbilicū ac ventrē
deliget. Aliud subditiū. Hederā albā semen, & cedri ra-
menta terat, & glādes hinc factas subdat. Aliud. Testudinis
marinæ cerebrū, & crocum Aegyptiū, & salē Aegyptiū teri-
to, misceto, glandes formato, ac subdito. Suffimentū expulso-
rium quod & sanguinē ventris expellere potest. Salicis folia
in ignē posita suffito, & mulierē circumlocatā finito donec
fumus in vterū intrauerit. Abortus sanatio. Quum mulier
abortum fecerit, & puer nō fuerit egressus, siue putrefactus
fuerit, & intumuerit, aut aliud quid eiusmodi passus fuerit.

Porri & apij succum per linteū expressum, de vtriusq; collig-
gito, & olei rosacei heminā, & adipis anserini quadrantem
adiicito, resināq; obolos tres in oleo liquefacito, & vbi mu-
lierē ad pedes altiorē feceris, in vteros infundito, ac decum-
bens ad plurimū tēpus cōtineat. deinde ad dies quatuor desi-
dere iubero, & egreditur puer putrefactus. Sin minus salem
Aegyptium & cucurbitā sylvestrē viridē accipito, & melle
ammixto trita edēda dato. Et postquam ederit, hinc & hinc
moueat. Aliud. Salē Aegyptiū, & murium stercus, & cu-
curbitam sylvestrē sumito, & mellis semicosti quadrantem
affundito, & resinā drach. j. in meliniicito, & cucurbitam ac
muriū stercus, omnia probē cōterito, & in glādes efformato,
eāsque ad vterū subdito, quā diu opportuniū esse visum fue-
rit, Aliud expulso-rium, quod puerū enectum eiicit. Helxinē in
vino ritā bibendā dato. Aliud eiectoriū, quod puerū liuidū
expellit. Veratri nigri radices tenues tritas, quātum tribus
digitis apprehendere potes, & myrrhā magnitudine fabæ, in
vino dulci bibēda præbe. Aliud expulso-rium. Coriandrū cum
radice, & netopū apponat, ac deambulet. Aliud quod infun-
ditur, si mortuus fuerit puer, ut ipsum eiiciat. Crocum teri-
to, & anserinum adipē affundito, & excolata in vteros infun-
dito, & ad plurimū tēpus relinquito. Ad foetum immobilē

corrumpendū

A corrumpendū ac expellendū. Aluminis scissi drach. j. myrrhæ Cum par-
tantundē, veratri nigri obolos tres, in vino nigro leuiter tri- tus nō mo-
ta, in glandes afformato, & apponito donec paulatim fuerit netur.
exolutus. Collutiones vteros purgātes, si ex partu aut inflam-
matione fuerint exulcerati. Grossos hybernos aqua affusa
feruefacito, & excolato. Deinde oleo tepido affuso misce, &
duas heminas ad summū infunde. Omnes autē collutiones
nō ampliōre quā hac mēsurā vteris infundatur. Malico-
rium itē & mānā thuris, in vino nigro austero coquito, & ex-
colatum vinū infundito. Alia collutio. Facē vini vstā lique-
facito, & cū aqua infundito. Deinde malicoriū, myrti bac-
cas, iuncum odoratū, lētes in vino coquito, & diffusum vinū
infundito. Alia. Butyrū, thus, resinā, mel, simul liquefacito,
& affuso vino, tepida infundito. Aut sambuci fructū in aqua
coquito, & excolata aqua, apium myrrhā, anisum, thus, simul
in ipsa terito, & vinū odoratū pari aquæ mēsurā affundito,
excolatoq; per linteum, & tepefactū infundito. Alia. Prassi-
cam, & mercurialē, & lini semē, & linum viridē, in aqua co-
quito, excolato, ac infundito. Aut foliorū myrti acerbūlū,
myrrhā, anisum, mel, resinā, vnguentū Aegyptiū, omnia teri-
to ac vnito, affusisq; vini albi odoratissimi heminis duabus,
excolato tepefacito, infundito. Aut lauri fructū & pulegium
in aqua coquito, & vnguentū rosacē affundito, & cū hoc te-
pido colluito. Aut anseris adipē resinā ammisceto, affusq;
ad hoc vino, tepefactū infundito. Alia. Butyrū & oleum ce-
drinum, in modico melle tepefacito ac infundito. Aut mel,
butyrū, iuncū odoratū, calamum odoratū, muscū marionū su-
mito, & in vino coquito, excolato, ac infundito. Aut apij se-
men, scelli, myrrhā, anisum, melāthium, in vino coquito, &
excolato vinum infundito. Aut cedrū in vino coquito, & cum
vino colluito. Aut hederā in aqua coquito, & aquam infun-
dito. Aut elaterij, aut cnestri potiones duas in aqua coquito,
& duas heminas ex hac tepida infundito. Aut cucumeris syl-
vestris interioris magnitudinē digiti in duabus aquæ hemi-
nis coquito, & melle ac oleo ad aquam affuso infundito. Aut
radicis thapsie potiones duas leuiter terito, affusq; oleo ac
melle, in duabus aquæ tepide heminis diluito, ac infundito.

Aut veratri nigri potiones duas, vino dulci & aqua dilutas
infunde. Aut grana cnidia sexaginta terito, mellēq; ac oleo
L 5 & aqua

Hippocratis Liber I.

& aqua affusa infundito. Collutio corroboras, si vlcera pura d fuerint. Grossos hybernos terito, & aquam affundito, & per tota die macerato, & oleo affuso colluito. Aut malicoriū, & loti ramenta in vino nigro coquito, & infundito. Quū autē impura fuerint, & sordes deferuntur, facē vini vnā, cū vino & aqua infundito. Aut malicoriū, rhoem coriariū, myrtiq; ac rubi folia in vino nigro coquito ac infundito. Collutiones quæ infunduntur ad vetera vlcera. Succo brassicæ cocto collue. Et mercuriale similiter ac nitrum rubrū modicum ammisce, & myrrhæ acetabulū, thus, fefeli, anisum, apij semen, netopū, resinā, mel, adipē anserinū, acetū albū, vnguentum albū Aegyptiū, Hęc omnia simul trita, & vini albi heminis duabus diluta, tepida infunde. Aut mercuriale in aqua coque & excola, & myrrhæ acetabulū, thus, fefeli, netopū, singulorū pares portiones adde, ac tepida infunde. Aut saluā & hypericum in aqua coquito, & cū aqua colluito. Aut sambuci fructū, & lauri baccas, æquis portionibus in vino coquito, & cū vino colluito. Aut pulegij aqua colluito. Aut adipē anseris in resina liquefacito, & similiter oleū cedrinū modicum affundito, & cū melle liquefacito, ac tepida infundito. Aut argēti florē in vino & melle ac cera liquato, & cyperū, & iuncū odoratū, ac calamū (quæ sanē etiā in vnguentū ammiscetur) & iridē ac muscū in vino coquito & infundito. Aut apij semē, anisum, fefeli, Myrrhā, melāthiū, in vino coquito ac infundito. Aut cedrum creticā in vino coquito, aut in aqua, & infundito. Aut hederā creticā in aqua coquito ac infundito. Atq; hæc faciēda sunt si vulnus habet, & myrrhā in aqua dilutā infunde. Aut elaterij potiones duas cum aqua infunde. Aut colocynthidas sylvestres duas in vino aut in lacte cocto, quatuor heminarū mēsurā macerato, & excola, aut infundito. Aut cucumeris sylvestris interioris, palmi magnitudinē in aqua heminis quatuor coquito, & melle ac oleo affuso colluito. Aut radice thapsie duas potiones, in vino dulci dilutas, cū aquæ heminis duabus, tepidē infundito. Aut veratri potiones duas in vini dulcis heminis duabus dilutas infunde. Aut thlaspios acetabulum melle ammixto in aqua heminis duabus dilue, & tepido vtire. Aut cucumeris sylvestris magnitudinē palmi, & cncori potione vnā, in aqua heminis quinque coquito, & melle ac oleo affuso colluito.

De Morbis Muliebris.

270

A luito. Aut grana cnidia sexaginta, in melle aut in oleo diluta, cum aqua infundito. Si ex partu alui profuuio corripiatur. Bibat uā passam nigrā, & punici dulcis malicoriū, & internū nucleū, & coagulum hœdi. Hęc vino nigro diluta, & caseo caprino, ac polenta triticea insperis, bibenda dato. Triticū autem modice torreto. Si verò ex partu sanguinē vomat, huic hepatis fistula fauciata est. Hęc lac atini bibat, dein de vacca nigræ, ad quadraginta dies. Et sesamū tritū donec probē habeat. Bibat autem lac ieiuna. Si ex partu sedem doleat, iuniperi fructū & apij radicē coquat, & ad dies quatuor habeat, & lactucæ semen cum anserino adipe tritū edat. Si verò ex partu vteri inflāmati fuerint, solani succum infundito, aut betæ, aut rhamni. Si ex partu crus ab vteris claudū factū fuerit, & exurgere non poterit, semen hyoscyami chemæ mensura, in vino nigro ad tridū bibat. Si verò mēte percellatur ipsa bibēs, lactis asinini periculū bibendū dato. Deinde pharmacum à quo pituita purgatur, ex sandaracha aut & cerato, & pilis leporis, per tridū suffitus fiat. De inflāmatione ex partu. Si ex partu vteri inflāmati fuerint, solani succum intra pudēda infundito. Aut apij, aut rhamni, aut betæ, aut cucurbitæ succū expresum. Aut sambuci medullā ac renerrimā partem derasam, oblongam indito. Aut abstinthiū in aqua terito, & lana exceptū subdito. Si verò horruerit tollito. Aut coryledonis folia, & porrū, in crassiore tritici farina coquito, & oleo ipsis affuso prabeto. Bilem ex vtero purgantia. Cucumeris sylvestris internā partem tritā ac melle subactā, in glandē efformato ac apponito. Pharmacū autē dare oportet, qđ sursum ac deorsum purget, & calida lauare apponere vero anisum, aut melanthiū, aut colocynthidis sylvestris internā partē terito, & melle subactā apponito. Aut elaterij potiones quatuor, ammixto adipe anserino aut caprino, in oblongiorē glandem redactas apponito. Aut nitrū, & cuminū, & allium, & ficū oīa leuiter trita & melle subacta apponito. Calida verò lauet, & à balneo bibat. Aut thlaspi leuiter tritū & melle subactū apponito. Aut ficus veteris pinguitudinē derasam elaterij portionib⁹ duab⁹ ammixtis, & nitro tñ quantum est elateriū, cum melle subigito ac apponito. Aut peucedani tres cyathos bibēdos dato. Et anisum ac melanthiū vino diluta bibenda dato. Aut elaterij potiones quatuor, adipe

Sanguinis vomitus causa.

Contravterorum inflammationem.

Diversæ medelæ

Hippocratis Liber I.

Collutioes
variz.

Pituitosa
& biliosa
lauatio.

pe ouillo ammixto apponat. Et hoc ablato aqua odorata la-
uet, quæ leniter adstringat. Aut elaterij potiones tres cū ouil-
lo adipe, in glandē circū pennā efformato, & vbi amouerit,
sufficienti aqua probē eluatur. Aut thlaspis potionē cū melle
dato. Collutio si biliosa fuerit. Elaterij potiones duas
aqua dilue, & oleū narcissinū affunde, & cum tepido collue.
Aut colocynthides syluestres duas in lactis alinini cocti he-
minis quatuor macerato, & vnā excolato, ac oleū narcissinū
ammisceto, & infundito. Alia collutio biliosa & pituitosa.
Cucumeris syluestris internā partē palmi magnitudine in
aquā potabilis heminis quatuor coque, & melle ac oleo an-
thino ammixto infundito. Alia pituitā & bilē purgans. Gra-
na cnidia sexaginta, melle ac oleo anthino ammixto, cū aqua
infundito. Aut cnestrū in aquā potabilis heminis quinque co-
quito, & duabus excolatis, mel & oleū anthinū cum narcissi-
no ammisceto, ac colluito. Collutiones purgatoriz. Croci
hyberni vsi in aqua macerantur, & ad aquā excolatā oleum
ammiscetur, ac infunditur. Postea verò collutio fiat ex mali-
corio, galla, loti ramētis. Hæc autē in vino nigro coquere o-
portet. Aut facce vini vsa vtere cū aqua. Et postea hæc infun-
dito, myrti folia & rhoem coriarium. Coquātur autē in vino
nigro odorato. Et postea lētisci folia, & hypericum, & saluā,
cum vino nigro odorato cocta infundito. Aut cum brasiacæ
aqua, in qua mercurialis cocta sit, modico nitro adiecto, col-
luito. Aut elaterij potionē, cū oleo narcissino aut anthino, te-
pidam infundito. Si verò biliosa fuerit, colocynthidas duas,
in lactis alinini cocti quatuor heminis macerato, & cū exco-
lato colluito, oleo narcissino aut anthino ammixto. Aut cu-
cumeris syluestris internā partē palmi magnitudine, in aquā
potabilis heminis quatuor coquito, & melle ac oleo anthino
addito, colluito. Hæc collutio pituitosæ ac biliosæ conducit.
Collutio pituitā trahēs. Granum cnidium, & mēdragoræ li-
quorē terito cum aqua. Nā purgatio multa & ois generis ex
hac collutione contingit. Aut allij caput integrū, nitrū, ficius
internam pingue partē, & quis portionibus trita ad gallæ ma-
gnitudinē efformato, ac apponito. Aut cumini folia cū vino
trita, in lana subdito. Aut radicē albā terito, & melle affuso
feruefactā in glandē redigito, ac apponito. Aut silphij liquo-
rē cum ficiis emollito, & glandē efformato. Bonū est & cucu-
meris

De Morbis Muliebribus.

271

A meris syluestris semē similiter tritum ac preparatū. Aut fel
tauri, & nitrū rubrum, & neropū, ac cyclaminū, illorū quidē
gallæ magnitudinē, cyclamini verò ampliorē portionē, mel-
le ammixto mulier quæ curatur apponat. Aliud subdititiū.
Cyclamini caput purgatum aqua terito, & lana tenera exce-
ptū apponito. Aut myrrhā, salē, cuminū, fel tauri, cum melle
eodem modo. Aut grana cnidia triginta, & indici pharmaci
oculorum, quod vocat piper grana tria, decorticato, & rotun-
di itē tria. Hæc autē terito, & vino veteri tepido diluta, instar
gladis circū volueris pennā efformato, & sic adhibeto. Aut ti-
thymali succum melle subactū. Aut scillæ radicē lōgitudine
digitorum sex, duobus digitis lana obuolutis subdito. Aut
B ipsam scillā absq; radice terito, & similiter lana obuolutā ap-
ponito. Collutio si pituitosa fuerit mulier. Veratri potiones
duas in vini dulcis heminis duabus diluito, & p̄mixta infun-
dito. Si purgatione opus habuerit, porrum coquere oportet,
aut sambuci fructum, anisum thus, myrrhā, vinum. Hæc om-
nia terito, & cū succo horū colluito. Aut brasiacā in aqua co-
quito, & in huius succo mercurialē coquito, & nitri parū, &
excolatum infundito. Aut cnestri potionē in melle dilutā im-
mittito. Verū mēses cōsiderare oportet, an biliosi sint, aut pi-
tuitosi. Ad hoc arenā siccā tenuē in solē subitico, & quū men-
ses prodierint, sanguinem superfundito, ac siccare sinito. Et si
quidē biliosi fuerint, sanguis in arena siccatus viridis euadit.
Si verò pituitosi, velut mucus conspicitur. Si igitur pituitosi
fuerint, cnestri potionē cum aquā mullæ hemina infundito.
C Purgatorium molle, aquā ducit & pelliculas, ac sanicm sub-
cruentā. Detrahit & mēses, nisi diuturni fuerint, & vterorum
os molliit. Vnguētū narcissinū, & cuminū quod editur, myr-
rhā, thus, absinthium, cyperū, vnguētum rosacē. Horū singu-
lorū pares portiones, narcissini verò quatuor partes sumito,
& crudi lini puluillo dum à stupa depectinatur ammixto, o-
mnia terito, & glandē circū pennā efformato, & linteo tenui
circundato deligato, & in oleum album Aegyptiū tincto, ac
apponito, & per totā diem sinito. Et vbi lauit & amouit, aqua
odorata perluat. Aliud purgatorium. Ducit aquā & pellicu-
las, & mucos, & sanicm subcruentā. Myrrhā, salē, cuminum, fel
tauri, melle subacta & linteo indita apponito, & totū diē in-
stita sinito. Deinde vbi lauit & amouit, aqua odorata perluat.

Mensura
cognita.

Purgamen-
tū ad mu-
ta.

Hippocratis Liber I.

tur. Aliud. Salē, cuminum, fel tauri, melle subigito ac subdi-
ro. Et silphium ficui ammisceto ac apponito. Deinde vnguen-
to rosaceo illinito. Aut grana cnidia decorticato portio-
nemq; ipsorum terito, ac in glandē efformato. Aut allium &
nitru rubru, & ficu, paribus portionib⁹ melle ammixto sub-
denda dato. Et vbi amouerit, cerui adipē apponat in vino li-
quesfactum. Aut piperis grana quinq; cum modico elaterio,
muliebri lacte instillato, in lana vngueto tincta apponat, ac
amoueat eodem modo. Aut pinguis mā ficus partē cum ela-
terij portione, & nitri rubri ac mellis æquali portione, eodem
modo. Aut fel tauri, nitru rubrum, netopum, cyclaminū, pa-
ribus portionibus, eodē modo cū melle in glandē efformato.

Aut fel tauri oleo Aegyptio tinctum apponat. Et eo amoto
rosaceum illinat. Aut cucumeris sylvestris longi internā par-
tem, exēpto semine, cū lacte mulieris masculū alētis, & myr-
rhā purā, & modicum mel, & vnguentum Aegyptium, terito
& apponito. Aut cucumeris sylvestris partē internā siccato, &
sine semine tundito, & adiecto melle feruifacito, & glādem
oblongā efformato, atq; oleo albo tinctum subdito. Aut syl-
vestre cucurbitā eodē modo. Aut elaterij portiones tres cum
farinæ massa terito, & glādē formato. Aliud similiter faciēs.

Grana cnidia decorticata triū portionū mēsurā coquito, &
melle affuso apponito. Deinde rosaceum illinito. Quæcunq;
verò glandē subdunt, eas prius lanā in glandē infigere deinde
lintheum tenue circumdare oportet, atq; sic oleo Aegyptio
tinctam apponere. Ducunt autem hæc maximē, & pelliculas
auferunt, Subdititia purgatoria fortia, quæ aquā ducere pos-
sunt, & mucos, & pelliculas, magis quàm priora. Piperis gra-
na quatuor maxima, aut etiā parua, si opus fuerit, ad elaterij
portionē ammixta terito, & muliebri lacte instillato, cū mo-
dico melle subigito. Atq; hæc in lanā mollē circū pēnā obuol-
uito, & linteo circumdato apponito, vbi prius in oleū Aegy-
ptium tinxeris. Maneat autē subdita per diē, & vbi amouerit,
adipē cerui apponat. Portiones, similiter purgatoria, quæ se-
cundas ciicere possunt, & mēses detrahē, & fetum enecū
educere. Cantharides quinq; alis & cruribus ac capite aul-
sis, & tribulū ad mare natū cum radicibus ac foliis tritū con-
che mensura: & euanthemi viridē siue luteā internā partem,
& seminis appij, tritū, & sepię oua quindecim, in vino dul-
ci temp

Purgatio-
nes diuer-
se.

De Morbis Muliebribus.

272

A ci tēperato bibenda dato. Et vbi dolor habuerit, in aqua ca-
lida delideat, & aquā mulsam aquosam bibat, & vinū dulce.
Alia. Ranunculi foliorum ac floris triti, eginei stateris pon-
dus in vino dulci bibat. Cum autē dolor habuerit, cicer albū
& uas passas in aqua coquito, & perfrigeratam bibendam
dato. Et vbi vrinæ stillicidiū vexarit, in aqua tepida delideat
& vinum dulce bibat. Subdititia purgatoria si portiones non
purgarint. Mercuriale tritam, ac myrrhā apponito. Aliud ad
omnem morbum, & aperire, & purgare potens. Myrrham
modicā & saluiam, & anisum terito ac vitro. Purgatorium
quod sterilem purgare potest. Si os vteri non rectē habuerit,
stercus bubulū siccū tusum ac cribratū quatuor chœnicum

B mēsurā, & aceti heminas decē, & vrinæ bubulæ tantundē, &
falsuginis marinæ heminas viginti, pro fomētō adhibeto, &
ad multum tēpus hoc leniter facito. Deinde lota vbi lēriculę
decoctum, & mel ac aceturum mixta bibat, vomat. Et farinam
forbendā dato: & vinum odoratū vetus sub dio per noctē ex-
positum, in super bibendū. Cibum autē ea die negasset. Se-
quenti verò granum cnidium deuorādum dato. Tertia verò
pharmacū vrinā ciens exhibeto, ita vt uas passas & cicer al-
bum, duarum chœnicum mēsurā sumas, & aque semicōgios
tres affundas. Deinde facta coctura excoles, & sub dio per no-
ctē exponas, & postera die bibēdum præbeas: & subdititiis
pharmacis vtatur. Aliud purgatorium mensum. Stercus bu-
bulum velut cōche testā efformato, & cupressi ramenta am-
misceto ac subigito, & in sole siccato: & in hoc suffimēta in-
iicito, ac suffito. Aliud quod infunditur ad similem affectio-
nem, si mēses non prodeant. Spinæ albæ folia trita, & excola-
ta ac reposita infundito. Illitio purgatoria, quæ vteros pur-
gat. Porri & nasturtij semen tritum, & vino ac lacte cocto di-
lutum, imo ventri illinito. Illitio mollitoria. Ducit aquā, &
mucos, & pelliculas. Et puerperij purgamentā detrahit, & nō
exulcerat. Myrrhā optimā dimidiā partē, & salis granum,
& picem aromatibus conditā, cōtundito ac trita misceto. Sic
autē myrrhæ dimidia pars, ad salē ac picē cōtusam. Hæc in
lintheum ad gallæ magnæ magnitudinem efformata immi-
tito. Sint autem duo lintea, vt alterum in die, alterum nocte
habeat, donec colliquefcat. Lauetur autem calida. Et deinde

C vbi amouit, aqua odorata perluatur. Si voles mulierem con-
cipere

Vt cūcipiat
mulier.

Hippocratis Liber 1.

cipere, ipsam & vteros purgato. Deinde ieiunæ farinā edendi dato, & vinum meracū insuper bibendum, & nitrū rubrū aut cumiuū, & resinā, melle subigito, & in linteo subdito: & vbi aqua defluerit, nigros subdititios talos ad emolliendum apponito, & cum viro concumbat. Si verò os cœlum fuerit, etiā fici succum apponat, donec fuerit apertum, & statim aqua eluat. Ceterum accipitris sterces in vino dulci terat, & ieiuna bibat, & tunc viro condormiat. Aut vbi menses delierint, anseris aut vulpis sterces, in rosaceo vnguento terat, & pudendum illinat, ac condormiat. Si vlcerata fuerint acria & inflāmata, hac collutione vtere. Adipē anseris & resinā misce, & aqua tepida diluta infunde. Aut butyrū melle ammixtum liquefacito ac infunde. Aut bryoniæ albæ conchæ testā parua deradito, & myrrhā ac mel similiter. Hæc in vino nigro odorato diluito, ac tepidum infundito. Si vlcerata aut pustulis plena fuerint summa labra, carnē bubulā sumito, & butyrum iue adipē anserinum, & anisum aut crocū, aut spodium cyprium. Hæc omnia terito, & carni oblita apponito.

Si vlcerata fiant ac mordeant, Bubulā carnē adipe illinito, & carnē subdito. Et si sordida fuerint, eluito, & fomētum ex fici radice adhibeto. Et postea etiā de pinguedine in vino dulci bibat. Si in pudendis fiant vlcerata, bubulum adipem illinito. Et myrtum in vino coquito, & cum vino perluat. Aut oleæ folia, & rubi, & mali punice, eodē modo. Sit autē vinū primum. Atq; hæc quidē sic faciendū sunt. Et perseæ arboris videlicet folia terito, & ad pudenda apponito. Aut Anethi & appij semen tritum illinito. Si feruido ac superficiario vlcerare pudenda laborēt, sic curare oportet. Carnē bubulā longitudine duorum palmorum paruorū, crassitudine verò ligni quod in foramen bipennis immititur, pudendi videlicet virilis forma, vsq; ad vesp̄am apponat. Noctu verò auferat. Postera die autem rursus apponat vsque ad meridiem, & bibat vinum dulce, melle ad vinum ammixto. Collutio si vlcerati fuerint vteri, & si vrinæ stillicidium vexarit. Porrum, sambuci fructum, seseli, anisum, thus, myrrhā, & vinum equali mensura ad horum succum. Hæc mixta & seruata frige facito, & moderatē colluito. Aut mel, butyrum, medullam, & ceram immittito, ac illinito. Ad vlcerata quæ in pudendo sunt ac enascuntur. Folia oleæ, & rubi, & hederæ, & mali punice dulcis

Medela omniū quæ in pudendis nascuntur.

De Morbis Muliebribus.

273

A dulcis terito, & vino veteri diluta, noctu in lana pudendis apponito, & pro cataplasmate adhibeto. Quū autē dies venerit, detrahito. & myrti baccas in vino coquito, ac colluito. Aut anseris adipē, & resinā liquefacito ac infundito. Aut butyrū & oleū cedrinū, modico melle ammixto infundito. Ad vlcerata in vtero resicanda. Argenti florem in vino terito ac infundito. Aut butyrū cum melle infundito. Aut bryoniā albā, & myrrhā, & mel, vino diluta infundito. Postridie verò vino nigro tepido eluito. Aut lentisci folia in aqua coquito, & cum hac postea colluito. Si vlceratū fuerit os vterorū, Butyrum, thus, myrrhā resinā, medullā ceruinā infundito. Aut lenticulā in aqua coquito, & cū excolata aqua colluito. Quum verò

B aqua ex vteris fluxerit, & vlcerata fuerint, & lancinarint, anseris adipem & ouum illinito. Aut ouillū aut suillū adipē: & lentem in vino coquito & hoc pari aqua tepidum infundito. Quæ verò in pudendo sunt vlcerata, cū hoc perfundito, & man- Fetus im-
nam thuris, rubum, pini corticem inspergito, & cum aqua mortui in-
horū lauentur. Expulsoriū si mortuus fuerit fœtus. Galbanū icet. 9.
oliuæ magnitudine linteo inuolutū, ac oleo cedrino tinctū, ad os vteri apponat. Aliud. Calamū odoratū, & cucumeris sylvestris medullā, cum adipe anserino terito. Deliget autē umbilicum & pectinem, & de hoc modicū lanæ instillatum ad os vteri apponat. Et ab hoc paulatim extrahitur. Aliud. Rubi & cedri ramēta cōtundito, & aqua affusa sub dio per noctem exponito, Deinde mane ad dolores partus exhibeto.

C Aliud. Silphij drach. j. & porri succi acerbū, cedri olei dimidio cyatho paruo ammixto, bibēda dato. Aliud. Tauri fel oboli vnius aut semioboli pōdere, in vino terito ac exhibeto. Aut fermento oblitū, torrefactum deuorandum dato. Aliud. Cancros fluuiatiles quinq; & rumicis ac rutæ radicē, & fuliginē de furno, omnia simul trita, & cū aqua mulsā vni tā, sub dio per noctē exponat, & ieiunia ter bibat. Aliud. Cucumeris sylvestris medullā tritā, in cedrina pice lanæ inuoluito, & cum filo ad pennam deligato, apponat autē intro, ita vt pennæ dura pars paululum foras promineat ex lana. Quū autem sanguis apparuerit, amoueatur. Aliud. Veratri nigri virgulā longitudine sex digitorū lana obuoluito, extremā verò ipsius partē nudā finito. Deinde quā maxime intro apponat, & vbi extremā pars cruetata fuerit, amoueatur. Aliud.

M Vera

Hippocratis Liber I I.

Veratrum nigrum, & cantharidas, & conyzam in aqua teri-
to, & glandulam mollem sex digitorum lōgitudine efforma-
to, siccatō, & vbi dura facta fuerit, lana inuoluta apponat. Sū-
mam autē partē cedria illinat, sitq; ipsa nuda. Cūm verō san-
guis apparuerit, amoueatur. Aliud expulsiuū. Si fœtus mor-
tuus aut syderatus intus fuerit, ranunculū & elaterij parum
in aceto meraco misceto ac bibendum dato. Aut brassicæ te-
ner coliculus, in summa parte netopo illinitus immittatur.

HIPPOCRATIS

COI DE MORBIS MV-

LIEBRIBVS LIBER SE-

CVNDVS, IANOCORNA-

RIO MEDICO PHY-

SICO INTER-

PRETE.

Diversifidu
xus.

Lv xv s albus in senioribus mulieribus mā-
gis sit quā in iuniorib. Fluxus fulvus in v-
trifq; Fluxus ruber ex iunioribus, Et ruber
quidē fluxus sit in febre. Magis autem ex
abortu, sit & ex mensū interceptione, quā
cōclusū de repente eruperint. Fit etiā ex par-
tu & febribus, & sanguis profuit valde multus, & grumi ex-
cidunt. Et dolor sit clauicularū ac tēdinū, & corporis torpor,
& crurū perfrigeratio. Aliquando verō etiam natus effundit
ad dētes, si amplior sanguis discesserit. & sudor multus dis-
funditur. Ad hæc & stomachi morsus fiunt, & perfrigeratio-
nes, & febri bilis merace ac pruriginosa: & eadem die sape
rigent, & rursus sudant, & aliquando à supernis locis conuul-
siones ipsis fiunt, aliquādo ab infernis, & ad inguina dolores
acuti ac fortes irruunt, procedētes velut dolores partus. Quan-
doq; etiā vrinae stillidiū adest, & os sicū est, & sitis premit-
& lingua aspera est, & digiti pedum magni cōtrahuntur, &
ad suras semper cū femore distenduntur. Et lūbi dolores ve-
xantur

De Morbis Muliebribus.

274

A xantur: & manus impotentes sūt. Quum autem huiusmodi
fiunt, tunc etiā neruorū antrorsum ac retrorsum distictiones
fieri solent, à clauiculis iuxta iugulū, ad maxillas & linguā.
A talibus verō paulo post retrorsum, à tēdinibus iuxta spinā
ad lūbos, atq; sic per violentiā pereunt, prædicere igitur oportet
fluxibus inchoantibus, & diatā cōstituere hoc modo. Ma-

Medela.

ne quidem dandū est pharmacū ad fluxiones, ex his quæ ego
describā. quocūq; maximē opus habere visæ fuerint. Dandū
autē & ter & quater, si multus sanguis discesserit. Diatā igitur
cōstituatur, si quidē sine febre fuerint, ex cibis. Si verō fe-
bricitarint ex sorbitionibus. Sunt autē ex sorbitionibus hæc
cōmodissime, panicū, lenticula, farina horni ac recētis triti-

Sorbitiones.

ci cocta, alica cocta sorbilis, zea cocta. Ex potionibus verō
polentæ pollen in aqua, & ramenta à panibus derafa cōtusa.
Et polentæ recentes tenues in aqua madefactæ, quas etiā in-
sulas delingere prodest. Ex cibis verō panis exallatus in ci-
nere. Obsoniū autē sit leporis caro, & colūba, ac palumbis, &

Potiones.

cocta, & allata. Et licet di caro allata, nullo assinitio cōdi-
mento addito, sed vt in acētū salem intingant. Hepar item cap-
ræ aut bouis in cinere assatum. Oui tenue, aut ipsum luteū.

Cibus.

Caleus insulsus. Ex oleribus autē nullū gustent, neq; coctū,
neq; crudū. Et à balneis abstineāt. Et manus ipsis deligato, ita
vt lana sordida ipsas circundes, & laqueū immittas supra cu-
bitos, & ad poplites, supra genua. Et cum cucurbitis sub mā-

partē trāslatis. Si verō spirandi difficultas oriatur ad cucur-
bitæ admotionē, cucurbitā amoueto, sanguinē autem ne de-
trahito. Verūm subditiis vtēre, quæ ego describā, & ad si-

stendum sanguinem in talibus sunt apta. Et si quidem ex fu-
xionibus mulier euaserit, vbi multus sanguis discessit, & co-
lor est exalbidus, & facies eleuata, & sub oculis tumores la-
xi, & crura turgida, & vterus humidus, ac semper præter ra-

tionē hians. Et quæ discedunt aquosa sunt, velut à crudis car-
nibus succus. Talibus si robustæ fuerint, vomitus ciere oportet
ieiunis, & post vomitus prandium exhabere. His cōducit
modicus cibus. Vinum nigrum meracius. Illunies, aut frigi-

dæ lotio. Deambulationes. Semel in die cibū capere, omnis
refectio. Si verō ad hæc non sedentur, neque confidunt vtē-
ri, neque à fluxionibus liberentur, respectu virium corporis

M 2

habito

Hippocratis Liber II.

Quæ in his
constitue-
rur.

Morbi
causæ.
Medela.

Qualis
fluor.

habito, si quidē robusta fuerit, veratrū dare oportet. Si verò D
non obediat, caput purgare, facta autē purgatione, per diætā
reliqua curare eodem modo velut circa steriles. Cōsiderare
porro oportet etiam naturas mulierū, & colores, & ætates, &
tempora, & locos, & ventos. Aliæ enim frigide, aliæ humide
ac fluidæ, aliæ calide quidem, sicciores autē & stabiles sunt.
Nam quæ super albidæ sunt, humidiores sunt ac fluidiores.
Nigræ verò, sicciores & acerbiores ac adstrictiores. Quæ ve-
rò vini colorē referunt, medium quiddā inter utraq; habēt,
Sic autē & in ætatibus cōtingit. Iuenculæ enim humidiores
sunt, & multo sanguine plerūq; refertæ. Aniculæ verò sic-
ciores, & modicum sanguinē habentes. Mediæ verò medium
quiddam inter utraq; habēt, ut quæ nunc æquales existūt.
Oportet autē eum qui recte hæc tractare volet, semper mu-
lierum naturas discernere, & temporū occasiones, & ætates,
& tēpora, & locos, & ventos. Si fluxus in vteris obortus fue-
rit, sanguis multus fuit, & grumi cōpacti excidunt, & dolor
occupat lumbos, & laterū mollitudinem, ac in um ventrē, &
durus est venter, & ad cōtactum dolet, & rigor ac febris acu-
ta corripit, & debilitas oboritur, & omnia præter humeros
ac scapulas dolet, & calor inuadit, & rubescit, & venæ duræ
fiunt ac renitentes. Morbus hic maximē fit ex abortu. Fit &
quū menses multo tēpore retenti derepente eruperint. Huic
vbi sic habuerit, grossum siccum cōtusum ac cribratū in lin-
teū alligato, ac apponito, & imo vētri perfrigeratā imponi-
to, cauēs ne horreat. Postquā autē fluxus steterit, olea sylue-
stris folia in acerrimo aceto coquat, eoque pudenda perluat.
Bibat autē vinacea, & rhoē rubrū in aceti acerrimi hemina
dimidia coquat, & eo pudenda perluat. Aut mora rubi rubra
siccata ac trita, cum farina recenti, pari potione mixta, ieiun-
næ bibenda dato, Si verò fortius facere voles, duabus farine
partibus ammixtis, bibendum dato. Et ne laetetur. Cibis au-
tem utatur siccis, & vino nigro vinoso. Si verò intumuerit,
fluxu iam sedato, pharmacū deorsum purgans bibendū da-
to, post pharmacū autē vteros grossorū decocto colluito, &
postea acerbæ infundito. Si verò his factis, humecta fuerit,
suffitum faciat donec resiccet. Ruber fluxus fuit talis, qua-
lis sanguis victimæ recens mactatæ, & grumi pellucētes.
Aliquando verò etiā fluxum rubrum emittit, & venter imus
attollitur

De Morbis Muliebribus.

275

A attollitur, & attenuatur, & impotēs fit, & indurescit, & ad cō-
tactum dolet, velut vlcere præsentē. & febris habet, & dentiū
fremitus, & dolor ad ipsa pudenda, & pubem, & lateris mol-
litudinē, & lumbos, & tēdinem, & ventrem, & pectus, & sca-
pulas irruit. Et alias omnes partes dolet, & impotentia ac pu-
sillanimitas occupat, & color mutatur. In principio quidē
morbi hæc corripunt. Si verò hæc omnia morā trahant, ad-
huc magis debilitatur, & manifestus est morbus, & causæ par-
tes attollitur, & pedes intumescūt. Morbus hic ex partu ma-
ximē corripit, si quid in ipsa dilaniatum nō prodierit, sed in-
tus cōputruerit, & fæcus exasperatus fuerit. Hanc si in princi-
pio cōtingeris, spōgiā humectā ipsi adhibeto, quum fuerit do-
lor. Aut linteū tenue molle rasum, aqua frigida madefactū
ventri imponito, & aqua perfundito. & lectum à pedibus al-
tiorē facito, atq; sic infirmit. & ad mēses ciendos medi-
camentum quodcūq; magis admiserit, bibendum præbeto.
Apij semen torreto, tundito, ac cribrato, & erysimum simili-
ter, & peplij semen cum polēta cribratum, & ut tice semē si-
militer, & scabiam olea syluestris, & gallā, & rutā, & origa-
num, & pulegium cum polenta cribrato ac misceto: polentā
verò crassā torreto, & triticeā polentā cōmolito, & ca-
seum caprinum sordibus deraſis, & de alliis quidē singulo-
rum æquales portiones misceto. Origani verò & rutæ, & sca-
bici, & galle dimidium. Hæc ieiuna ante motū bibenda da-
to. Miscere verò etiā oportet ad vsum, si aciora prodierint,
& cyceonem exhibere. Et de pharmaco quidem pars vna sit,
& casei vna, & vna polēta. Ad vespertinā autem melle ammix-
to bibenda dato, & donec quidem principium morbi fuerit,
& sanguis multus prodierit, & modico tempore intermife-
rit, & dolores acuti tenuerint, hæc facere oportet. Si verò san-
guis paucior fluxerit, & per breuius tēpus, ea quæ deorsum
aut sursum ducunt bibenda dato, & pudenda lenibus fomen-
tis foueto, prout semper oportunum visum fuerit, & zeam
vnā cum cortice fractam, & grossos siccatos, rufos ac cribra-
tos, & olea folia similiter, singulorum pares portiones in ca-
taplasmate adhibeto, & lac bubulum coctum, aut crudū bi-
bendum dato, respectu ad id quod recte habet factū, & pro-
ut opportunum esse visum fuerit, & videtur morbus hic de-
bilis ac lethalis esse, & pauca ex ipso effugiunt. Quum mu-
lieri

Profluuiū
ex alio
vel labore

Medela.

lieri sanguis ab articulis fluxerit, à parru aut à labore corru-
pta, quidam putant ex medicis hoc fluxum esse. Est autem
aliud. Nam hoc quod ex articulis, & ex lumbis, ac coxendice
aliud est, glutinosum est simul cū sanguine. Illud verò quod
ab uteris & cauis venis fluit, sanguis purus est. Hāc suffire o-
porter hoc modo, Zeæ fractæ semodium aceto modico subi-
gito, ut i. e. per totum uteros humectes : & sulphuris vini se-
miobolū ad zeas tritas ammisceto, & aceto subacta per no-
ctem finito. Mane verò multo igne accenso, obturamenta de
doliis oleariis imposito, & sordes officinae fullonum, & ser-
pentis semē ammisceto. Mox autem multum ignem tollito,
& non vrito, sed maximè suffumigare facito. Oportet autem
fellam perforatam adesse, & mulierem vestibus contectam
insidere, ut ne quid prater spiret. In ignem verò medicamen-
tum cum aceto præparatum inspergito, itēque de semine
serpentis. Sed & myrrha ammixta efficax est, ut suffita, pudē-
dorum cruentationem sedet. Si verò satis habuerit, erysini
semen torrefactū terito, & in vino exhibeto. Fluxus fulvus
fluit velut ex ovo vitioso multus & graueolens, & uteri in-
flammanitur, & dolor ex lumbis & inguinibus emergit, &
prodeuntia multa sunt, & si non liberetur, celeriter fluentia.
At etiam si tempus accedat, quæ restat putrefacit, quam ma-
ximè id fieri potest. Riget enim, & velut à carnibus assatis
humor defluit, & cum his simul febres fortes ac rigores
fiunt. Ex huiusmodi verò fluxibus multæ pereunt, paucae ef-
fugiunt, & si quidem in principio accesseris, sic curare opor-
tet. Si sine febre fuerint ac robusta, veratrum ipsis dato, &
intermissis tribus aut quatuor diebus, pharmacum deor-
sum purgans exhibeto. Post purgationem verò sic diætā
constituere debes, quo fluxiones aquosæ sint ac tenues. Ma-
ne quidem ieiunæ pharmacum aliquod ex his quæ ego de-
scribam ad fluxum, ebibendum dato in vinum inspersum.
Post pharmacum autem, alia diætā curato. Uteros verò
sic curato. Si quidem inflammati fuerint ac conclusi, fo-
menta adhibere oportet mollia, donec os uterorum molle
fiat. Post fomenta, infusus qualibus opus habere visa fuerint
colluito, siue magis purgantibus, siue mollioribus. Post col-
lutiones, mollitoria apponito. Si verò non facile solubile sit
osculum, foueto & subdititiis mollito, quæ ego describam,
donec

Curatio.

A donec apertū fuerit. Quod si ad hæc fluxiones non sedentur,
caput purgato, & sic victus rationē constituito. Si quidē sine
febre fuerit, alinum lac bibat, & oleribus coctis horribilibus
ac syluestribus vtatur, excepto allio, porro, brassica & rapha-
no longo. Ex marinis autē, raia leui, scorpio, cōgro, torpedi-
ne, anguilla, passere, gobio : coquere verò oportet. cū cepis &
coriandro, in muria dulci ac pingui, ita ut probe percoquan-
tur. Ex carnibus autē, maximè suilla, deinde agnina, aut ottil-
la, coctis potius quā assatis, & ipsarum iusculis. Vino verò
albo mellei coloris, aut aquoso. Balneis autem nō valde cali-
dis, neq; multis, excepto capite. Si verò ex hac diætā, ab vlcē-
ratione & inflammatione liberetur, humidi verò sint uteri,
B pro balneis quidē, illuue. pro fuluis autē vinis nigris, & pro
aquosioribus meracioribus, & pro polēta panibus, & pro pis-
cibus carnibus assatis, & omnibus cibis siccatis, quibus sa-
nē in alui profluuiis vtimur, à collutionibus autē omnibus
abstineat, excepto vino & aqua. Sufficit autē fiat per adstrin-
gentia. Optimū autē esset si cōciperet. Si verò iuuenula fue-
rit, frequēter ieiuna vomat, & postea parum prandeat. Atq;
hæc harū fluxionum diætā est. Fluxus albus fluit velut alba
alini vrina, & in facie sunt tumores albi, & partes ambæ sub
oculis tument, & hydropiformes ac non valde bona specie
prædici sunt oculi, & splendor abest, & lacrymosi sunt oculi
ac hebetes, & color corporis exalbidus ac pustulosus, & vter
imū tumidus, & in maxillis pustula paulatim rubētes, par-
C tæ, aquosæ ac malignæ, & in cruribus tumores laxi, & si præ-
feris digito, notæ imprimuntur velut in fermēto, & os salina
impletur, & stomachi morsus percipiunt quā ieiune fuerint,
aut etiā vomuerint velut acidā aquam, & si ad accliuē locū
procedit, anhelatio citius corripit, & stragulario, & crurum
perfrigeratio, & genuum impotētia, & in ore vlcera feruida
ac superficialia, & vterus præter rationē aperitur, & ad oscu-
lum procidit grauis, velut plumbū. Et dolores per femora
tendunt, & omnia inferna perfrigerantur, ab imo ventre in-
choantia vsque ad pedes, & plaræ torpent, ac ingredi nō pos-
sunt. Tales difficile est à morbis liberare. Nā & ætate prove-
nta sunt, & afflictiones cōsenescunt. Nisi casus aliquis sponta-
neus forte fortuna allapsus ipsas soluat. Has exhaustire opor-
tet quum redundarint, per pharmaca quæ bilē flarā nō pur-
gant.

Cibaria.

Nutricatus
mutatio.Profluuiū
albū qua-
le.

Curatio.

Hippocratis Liber I I.

ganit. Sed urinā cientia his pota cōferunt, & capitis purgatio-
 nes, & illuuiēs. & epithymi albi potus, & deambulationes. &
 Profluuiū aliud albū. omnis reficatio in victu, Hac vbi fecerint, sanā: quidē peni-
 tus nō fiunt, facilius autē degunt. Fluxus albi alterius cura-
 tio. Purgatur album subluteū, & quū mingit, morsum perci-
 pit, & lancinatur, & vterus vlcatur. & febris corripit acu-
 Curatio. ta, & calor multus, sitis, vigilia, & mente mouetur. Et quum
 aliquid festinanter egerit, anhelatio ipsam inuadit, & mēbra
 exoluuntur. Hic mecona, hoc est peplum albū bibere oportet,
 & vrtice semē, & quod præstat, mali punice dulcis radi-
 cem, & rhoem, ac gallā. Hæc in vino acerbo bibenda dato, &
 mali punici succum, aut caseni caprinū ammisceto. Subter
 autē suffuto zeam, & grossos hybernos, & oleæ folia, & scabi-
 ei iisdem, & cucumeris syluestris cortices ex tertia parte, reli-
 qua paribus portionibus. Sorbeat etiā olera cocta, & sorbi-
 tiones ex amygdalis & sesamo. & gestetur ac curru vehatur,
 & nō quiescat. Alius fluxus. Desinit multū velut urina onil-
 la, color est albus, & tota intumescit, & in tibiis eminetia la-
 Profluuiū aliud. xe & rubicundæ emergunt, & si digito attingas, noræ foueas
 præ se ferentes tibiis ac pedibus imprimuntur. & si quid edat,
 impletur ac inflammatur. & vbi iter fecerit, & opus aliquod
 obierit, anhelatio & dolor ipsam corripit, & color albus, quā-
 Medela. do j: subluteus. huic si robusta & iuuecula fuerit, & alia appa-
 ruerint, ab initio pharmacū sursum ac deorsum purgans bi-
 bendū dato, & caput purgato, si pituitosa est per ea quæ pitui-
 tam purgat. Si verò biliosa, per ea quæ bilē, & si tempus anni
 fuerit, & à natura nō est lienosa, & si quid ex relatis fuerit, se-
 rū dato. Decoquat autē hoc & bibat quā plurimo tēpore,
 & ad vespērā vinū dulce aquosum, si opus habuerit. Cibū ve-
 rō ne cōtingat. Si verò debilis fuerit, sorbitione modica vta-
 tur, & nō lauet. Postquā autē tēpestiuum esse tibi videbitur,
 à potu cesset, & post purgationē cibis vtarur, ita vt abstineat
 à pinguibus & acribus, & dulcibus ac salis, & ab olerib, acri-
 bus. Vtatur autē piscibus petrolis, & carnibus onillis, aut vo-
 luerit, aut leporinis, pane frumentaceo, aut ex ordeo frefco, &
 oleribus coctis vtarur, & syluestribus quæ cruda eduntur, itē
 hortensibus acribus exceptis, & deambulet mane & à cibo.
 Vbi verò his factis siccior esse visa fuerit, vteros facce vini col-
 luito, & tribus aut quatuor diebus interpositis, postea acerbā
 infundito.

De Morbis Muliebribus.

277

A infundito, & intermissione facta, si quidē sicca fuerit, quiesci-
 to. Et si à natura fuerit biliosa aut pituitosa, à victu verò &
 pharmacorum porione attenuata, & se recolligere nō pote-
 rit, lac bubulū bibat per xl. dies, calidū de vacca. Præstat ta-
 men pituitosam cibis quā paucissimis vti, quādiu lac bibe-
 rit. Sit autē mēsurā sex heminarū Atticarū. Incipiatq; à dua-
 bus, & singulis diebus vnā apponat, donec sex fiant, & inde
 paulatim ad duas rursus descendat, & post lactis potū, cibis
 reficito & per victus rationē & post lactis potum, mane ieiū-
 na adiantū bibat, hoc siccātū, tufum, & exacte citratum, in
 vino nigro odorato diluto exhibeto. Si verò reuertatur mor-
 bus, totā ipsam foueto, & rursus pharmacis infra purgato, &
 B postea vteros colluito, si quidem natura fuerit pituitosa, per
 enidium granū, aut thapliæ radicē. Si verò biliosa, scammo-
 niæ succo, aut colocynthide syluestri. hæc enim coniectā dua-
 bus aq; heminis affusis, coquere ad dimidias oportet. &
 huic mel, & oleum narcissinum aut anthini ammiscere. Sit
 autē mellis quadrās heminæ, olei verò hemiolū mellis, hoc
 est mensura ipsius tota, insuperque dimilia. Postea verò col-
 lundū est melle, & vino, & oleo sulo, & suffitus adhibendū &
 tribus aut quatuor diebus quiescendū. Bibat autē adiantū, &
 si in ventre nō cōceperit, morbus reuertitur, & si morbus re-
 uertitur, perit. Quum verò seniores morbus hic corripuerit,
 etiā vteri cōputrescant. Valde verò pauca euadūt. Alius fluxus.
 Profluuiū aliud. Purgitur velut ex ovo crudo luteum subalbidū & vlc-
 rat pudendū, & tument pedes ac tibiæ, & caux oculorū par-
 tes intumescunt, & oculi humidi ac lachrymosi sunt, & si
 iter faciat, anhelatio ipsam corripit & debilitas oboritur. Si
 verò enaserit, morbus pituitosus fuerit, & si nō purgata fue-
 rit, febricitat, bile vehementer cōmota. Seniores autem hic
 morbus magis inuadit quā iuniores. Quū sic habuerit, si
 quidem vehemēter intumuerit, pharmacū deorsum purgās
 bibendū dato, quod pituitā & bilē purgat. Si verò nō fortiter
 tumuerit, & pituitā ipsam presserit, pharmacū sursum pur-
 gans dato, & si quidē potēs fuerit, veratro purgetur. Sin mi-
 nus, pharmaco quod bilē & pituitā ducit. Post pharmaca ve-
 rō serum coctū bibendū dato, per plurimos dies, cū modico
 sale. Edat autē insuper mentā. Ad vespērā eiū ne attingat,
 sed modicum sorbeat, & vinū dulce insuper bibat, si opus ha-
 buerit.

M s

buerit. Si verò nō affuerit serum, lac asininū coquito, & exhibero per quatuor dies. Ad vespērā verò eadē faciat, nisi febris noctu corripiat. Si verò natura fuerit lienosa, aut flatuosa, & exanguis, neq; serum neq; lac bibat. Sed purgātibz infernē purgato. & vbi tibi tempestinū visum fuerit, vteros colluito, primum quidem medicamēto ex vini fece, bis aut ter. Post hoc scammonie succo. Affundito autē ad hūc, vinū dulce, heminae Atticae mensura, & olei narcissini maximē, quartā heminae partē. Postridie verò cū vini hemina colluito, & mellis quarta heminae parte, & resinae tertia mellis parte. Oleum autē sit mellis aequale. Si verò ea quae ab infusa collutione succedunt prodierint pituitosa, etiā rursus colluito, interpositis iij. aut iij. diebus. postea grani cniidij duas potiones decorticato, & ipsas infundito. Si verò nō affuerit cruidiū granū, radicis thaplix potione vna infundito. & postea infusū colluito, postquam autē purgata fuerint ea quae secedūt ad has collutiones, & si prodierit aliquid cruentum, velut ab vlcere, per acerba postea colluito. & si post hac ipsa interrogata, dixerit os vterorū durum esse, & dolorē habere, eodē modo eo quod paratur cum butyro colluito donec vteri fuerint resiccati, & sana esse videbitur. diebus verò inter collutiones intermediiis, sambuci fructū bibat, & leporis coagulū, & pepli corticem, & vrticē semē, & mali puici dulcis corticem. ita vter de singulis pares portiones terat, & polentā ac adiantū ammiscet, & in vino nigro odorato ieiuna bibat. cibus autē vtatur mollibus nō salis, neq; acris. Carnes autem praestāiores sunt pisciū, aut volucriū, aut leporinae. & lauetur calida non multa. Si verò nō quiescat fluxus, sed relinquatur, & vteri humescat, medicamentū ex malicorio suffito. & postea virū accedat. & si in ventre cōceperit, sana euadit. At seniores à morbo leuari non possunt, sed pereunt praē debilitate. Fluxus alius. Fluit subluteum velut ex ovo, & viscosum, & venter imus intumescit, ac durus fit. & si cōtingas dolere, & dentibus stridet, & febris occupat, & dolor ad pubem, & ad pudēda, & ad imū ventrē, & ad lūbos irruit, & animi deliquiū, & anxietates, & perfrigerationes, & sudor multus, & pulsus ad manū accelerātes, debiles, deficientes, & statim pereunt. Si verò superstes manserit, & color ipsi mutatur, & fit velut fauus aut cera. & si corpus digito prematur, mollescit, & nota velut in massa

Lac asini-
num pro
fero.

Caro quae
his danda.

Profluuiū
aliud.

Medela nul-
la bis da-
tūrtāquam
desperatis.

A massa farinae subacta fermēto imprimuntur, & pedes intumescunt ac crura. Hic autē morbus fit maximē, si in ipsis aliquid dilaniatū fuerit, aut intrus cōputr uerit in partu. Seniores autē magis afficiūtur. & huiusmodi morbus nō est valde leuis. Alius fluxus. Purgatur velut à carnibus allatis, humor, & pudendū exulceratur, & ad quācūq; aliā corporis partē destillat. Et rigor, & febris acuta: dēsa, magna, & simul horror corripit. Dolores autē quales in omnibus fluxibus. Hae tota intumescit, & infra vmbilicum, & cūris. & color fit morbi arcuati. Talis autē fluxus ex hoc fit. Postquam sanguis exhaustus, subbiliosus factus fuerit, & non fuerit purgatus. Quū sic habuerit, pharmacū bibere oportet. Si quidē fortis fuerit, ex veratro. Si verò debilis, radicē & elateriū. & postiore tēpore lac caprinum. Aut pharmacū deorsum purgans dato, quod bilē & pituitā ducit. Vteros autē medicamēto cū bralsica decocto parato colluito. Bibat autē saluā, hypericum, apij semē, singula in vino nigro austero. Ieiuna autem haec bibēda dato. Si verò vlceratū fuerit pudendū, postea butyro colluito. Deinde pharmacū bibendū dato. & vlcera butyro, resina, myrrha, flore argenti illinito. Perluantur autem myrti ac saluā ex aqua decocto tepido. Cibus vtatur neque salis, neq; acris. vt ne mordax vrina fiat. & à marinis prohibeatur, & carnibus bubulis, & ouillis ac porcinis. Aliis autem carnibus vtatur coctis. Edat etiā panē. & vinū vetus odoratum nigrū bibat. Si verò haec fecerit, & sana nō fiat, totam foueto, & postridie pharmacū sursum purgans dato. Deinde intermissione facta, rursus quod infra purget. & si quidē māsērit fluxus post pharmacā, decoctū serum quotidie bibendū prabeto. Vespēri verò sorbitionibus, & vino dulci albo vtatur. Si verò nō affuerit serum, lac asininū cēctū per dies quatuor bibat. Ad vespērā autem infusū vtatur. Postea per dies quadraginta lac bubulū calidū bibat. & per diē nihil edat. vt ita dicā. Optimum enim hoc est. Nā & purgatur & nutritur, & fluxus obtūditur ab huiusmodi lacte. Vespēri verò cōnet carnem volucris modicā assatā, & panem modicū subcineritium. Bibatq; insuper vinū nigrū vetus vinosum quandiu lac biberit, si multa prodierint, & acrimonia vexarit. & si his factis in vētre cōceperit, sana fit. Quēcūq; verò seniores sunt, in his morbus quādoq; reuertitur, & pereunt. Iuueculis autē

Profluuiū
aliud.

Curatio.

Nutrica-
tus.

Hippocratis Liber I L.

non est lethalis. Diuturna porro est saniosi fluxus curatio. D
fluit autē talis subcructus, velut à carnibus assatis humor, &
mordet velut muria, & corrodit ac exulcerat pudenda, & vre
rus exulcerat circū circa, & femora, & alia partes, & vbi su
per vestes distillat, tinguntur & agrē elui possunt, & veter
attollitur ac durus fit, & ad cōtactum dolet, & calor corripit.
& dolor ad pudenda, & sedē, & imum ventrē, & laterū molli
tudinē, & coxas, & lumbos iriunt, & impotētia adest, & col
lor mutat, velut morbi arcuati. Si verò tēpus & morbus pro
ducatur, hæc omnia amplius corripunt, & caua partes attol
luntur, & pedes tumēt, & crura à lumbis. At hic morbus cor
ripit vbi quid de fœtu dilaniatū fuerit, aut in abortu, aut in
partu. Oportet autē fomenta adhibere, & suffire, & bibenda
præbere omnia ea quæ fluxū sistunt, & lac aluminū & alia ex
hibere, & vomere si opus fuerit. Si verò sine febre fuerit, &
debilis febris habuerit, siccum fomentū adhibere melius est.

Causa hu
ius morbi.
Medela.

Strangula
tio vana.

Quum ad caput conuerſi fuerint vteri, & hac parte suffo
catio definit, caput grauat. Verū aliis alicubi aliā finis ha
betur. Signū autem hoc est. Venas in naso, & partes sub ocu
lis dolere dicūt, & sopor altior tenet, & spumat, vbi leuius ha
buerit. Hæc multa calida lauare oportet. Si verò nō obediāt,
frigida etiā circa caput, ita vt laurum & myrrhā in aqua co
quas, sic frigefacias. Vnguēto autē rosaceo caput illinatur, &
odorata subter suffiātur, graueolētia verò sub nares, & bras
sicam edat, & succum sorbeat. Si verò ad cor progressi vteri
suffocent, & aer impeditus violenter attrahatur, anxia est &
vomit, & quibūdā statim tractus deorsum cedit, & status exit.
& aliqua quidem vomit spumosa, alicui verò quies cōtingit.
Quibus autē non decedunt, his porri semen, & pepulum, trita
& tribus aquæ cyathis diluta, bibenda dato. Auxiliatur &
acetū albi cyathus potatus. Aut iuniperi fructū & saluā dato,
aceto aut vino ad has species ammixto. Oportet aut ipsam ca
lesieri. Aut adipē sumere anserinū, & ceratum resinatū ac pi
cem, & in ipso liquefacere, & subdititias glādulas efformare.
Quum autē ad præcordia allapsi strāgularint, vbi hic fuerit
affectionis soliditas, & vomitus feruid⁹ acris corripit, & mo
dico tempore mitior fit, & dolor ad caput & ad collum pene
trans. Tepefactoria igitur apponito, si sursum strangularint.
Sub nares verò graueolentia suffito, sensim progrediēdo: Si
enim

De Morbis Muliebribus.

279

A enim aceruatim vteri infra decedunt, turba o^ritur: Odo
rata verò infernē, & castoriū ac conyzā bibēda dato. Quum
verò deorsum tracti fuerint, abominanda subter suffito, sub
nares aut odorata. Si verò dolores quæuerint, pharmacū deor
sum purgās bibendū dato, & postea lac aluminū aut serum bi
bendum præbeto, si nō lienosa fuerit à natiuitate, aut exan
guis, aut decolor, aut aurū sonitus habuerit, velut hæc quib⁹
propter cognationē morbi à iuētute sunt familiares. At su
pernū ventrem ne moueto, excutient enim, aut circa fauces
turbationes, & alia infestabūt. Verū prīsana succū dato. Si
verò etiā valde facilis sit ad vomitū, vomat. Collutio autem
optima est ex narcisso. Subdititiū verò id quod ex canthari
dis præparatur. Quum vteri apud præcordia constitierint,
suffocatur velut à veratro, & recta cervice spirat, & stom
achus fortiter vellicatur. Quædā etiā vomunt quādoq; saluā
acidā, & os aqua impletur, & crura perfrigerātur. Tales si nō
breui à præcordiis vteri discedant, loqui nō possunt, & par
tes circa caput ac linguam torpor occupat. Proinde ad vt eros
quidē lanā quāmaximē fieri potest ad foramen apponito,
ita vt pennæ obuolutā, vnguēto albo aut Aegyptio, aut Bac
chario, aut amaracino tingas. In nares verò, de pharmaco ni
gro ad caput præparato, specillo exceptum infarcias. Si verò
hoc nō fuerit, sulphij succo nares illinas. Aut pennā aceto tin
gito, & immittito, narēsq; illinito. Aut sternutatoriū appo
nito. Quū autē conclusum fuerit osculū & internus trames,
castoriū in vino bibendū dato. Nares verò phocæ adipē illi
nito. Lanā autem appositā linito, donec cōsolidant. Quum autē
quæuerint, auferre oportet. Si verò ea ablata rursus recurſa
sint, lanā rursus eodē modo apponere. Sub nares verò cornu
capræ nigrū, aut ceruinū suffire, scalptū & in cinerem calidū
inspersum, quo maximē suffumigetur, & nidorē sursum per
nares quāmaximē potest trahat. Suffito etiā phocæ adipē,
prunis testæ impositis, ipsaq; obuoluta, & capite inuimēte,
quo odor maximē ingrediatur, ita vt de adipē instillet, &
ipsa odorē sursum trahat, os verò clausum habeat. Et si quē
sursum allapsi fuerint vteri, hæc facere oportet. Si verò ad he
par cōuersi fuerint vteri, mulier derepēte voce destituē, &
dentes cōserti sunt, & color liuidus fit. Derepēte verò hæc pa
rē sana existēs. Cōtingit autem maximē virginib; antiquis,
& viduis

Cum supe
rior ventri
culus non
vexandus.

Cum vteri
superiora
petunt.

Curatio
quæ.

Cum vteri
iecur ve
xant.

Hippocratis Liber 11.

Medela.

Vterorum
inflammatio
diuersique
eorum affe-
ctus.

Medela.

Curatio.

& viduis que pepererunt aliquando, & viduitate agunt. Maxime vero contingit omnino non ferentibus vterum, & sterilibus, ex partu. Non enim prodit puerperij purgamentum, & non intumescit vterus, neque mollietur, neque vomunt. Quum sic habuerit, tu mori ab hepate cum manu infra leniter detrudito, & præcordia cum fascia deligato, & os aperito. Vinum vero odoratissimum dilutum infundito, quando sanè etiam graueolentia ad nares adhibere ac suffire conuenit, ad vteros vero odorata & suffimenta, & postquam sic curaueris, pharmacum deorsum purgans bibendum dare oportet, si quidem biliosa fuerit, quod bile purgat. Si vero pituitosa, quod pituita. Et postea lac asinum coctum bibendum præbeto, & vteros odoratis foueto, & medicamentum quod cum buprestis præparatur apponito, postmodum vero netopum. Interpositis autem duobus diebus rursus vteros odoratis colluito, & postea intermisso die, aromatis suffito. Atque hæc vidua faciat. Optimum autem in vtre habere. Virginem vero persuadeto ut vtro cohabitaret. Ad nares autem nihil adhibeto, neque medicamentum ieiuna bibat. Verum castoreum & conyzam in vino odoratissimo bibat per dies viginti, & caput odorato aliquo ne vngat, neque aliquod odoratum olfaciat. Si vero vteri inflammatio fuerint circa latus, si contigeris durum apparet, & quum ad præcordia allapsi fuerint, stragulant, & vomit pituita acidam, & dentes stupefunt & vbi vomuerit, melius habere videtur. Quum vero deorsum processerint, discedunt de ventre alias alio. Maxime vero ad laterum mollitudinem quandoque incidunt, & ad vesicam, & vrinæ stillicidium corripit, & ad sedem, & cacare sibi videtur, & menses prius aut posterius solito sunt, aut non statim huic apparet. In hoc morbo si sursum stragularint, tepidatoria apponito, & graueolentia ad nares suffito, ad vteros autem odorata, & conyzam feminam, & castoreum, in vino ieiuna bibat. Postquam vero ad naturam suam consederint, placide suffito. Bibat autem urinam cientia, Atque hæc faciat quam diu dolores tenuerint. Vbi vero quieuerint, tota foueto. Deinde pharmacum deorsum purgans bibendum dato, si biliosa fueris, quod bilem purgat, si pituitosa, quod pituita ducit, & lac asinum bibendum dato, aut serum caprinum decoctum. Si vero lienosa fuerit, lac ne bibat, neque serum, & in purgationibus, cibis utatur mollioribus, & per alium secedentibus. pisces autem meliores sunt carnibus, & vteros foueto, ac subditariis purgato, ipsosque

De Morbis Muliebribus

280

Cum vteri
latera pe-
tunt.

Medela.

Curatio.

Cum vteri
lupos mo-
lestant.
Medela.

A ipsosque colluito, & vbi suffitum admisit, ad virum accedat. Solutio vero morbi contingit, vbi in vtre coeperit. Si vteri ad latera allapsi fuerint, tussis obtinet, & dolor sub latus, & insidet vterus durus velut pila: & ad contactum dolet, velut ab ulcere, & contabescit, & videtur ipsi peripneumonia esse, & contrahitur, & gibbosa fit, & menses non apparent. Aliquibus autem quibus prius apparuerunt, etiam pereunt: & si tunc prodeant imbecilles sunt, & pauci, ac deteriores, & genitura non fit hoc tempore. Quum sic habuerit, pharmacum deorsum purgans bibendum dato, & multa calida lauato, & ex tepidatoria quæcumque admisit adhibeto, & a quibus sanguis purgatur ea apponito. Et lini semen torreto, tundito, ac cribrato: & pepulum album & saluam cum tenui polenta, & caseum caprinum muria derasa. Hæc misce, ut casei sint partes duas, reliquorum vero, & polente non salsa pars una, & ieiuna in vino bibenda dato. Vespere vero cyceonem crassum melle affuso exhibeto, & ex potibus quæcumque admisit bibendum dato. Et frequenter fomētum adhibeto, & calidam aspergito, & per ceratū leniter molliro, ac ad latere detrudito, & latus fascia lata deligato. Et lac bubulum plurimum ad dies quadraginta bibendum præbeto. Cibis autem utatur quæ mollioribus. Morbus hic vehemens est & lethalis, & pauca etiam sic curentur effugiunt. Si vero in lumbis fuerint vteri, aut in lateris mollitudine, & spiritus sublimis inierit, & suffocatio habeat, & anhelatio densa ipsam corripit & moueri non vult: sulphur, aut bitumen, aut cicuta, aut myrrha terito, & melle cocto affuso, glandulam longam efformato ac crassam, eamque in sedem indito. Si vteri deuoluerint seipsas ad intermedium lumborum ac eo xarum partem, dolor habet immo ventris, & crura contrahuntur, & iuncturas coxarum ad sedem dolet, & quum alius exonerat, dolores emergunt acuti, & sterius cum violentia prodit exiguum, & vrina destillat, & pusillanimitas ipsam corripit. Quum sic habuerit, fistulam ad vesicam alligare oportet, & oleum calidum in vteros infundere. Et fomētum adhibere, aut multa calida aqua lauare, & in oleo & in aquam desiderare. Suffire autem subter pudenda, graueolentia, sub nares vero odorata, postquam autem dolor quieuerit, pharmacum sursum purgans dato. Infernum vero ventrem turbare non oportet. Vbi vero vteri consederint, pharmacum deorsum purgans bibendum dato, & lac asinum, si non fuerit lienosa. Postea fomēta adhibeto

Hippocratis Liber II.

adhibeto vterofq; aspergito. & subdititiū purgatoriū quod D
cum lauro preparatur, & nō mordet, apponito. Deinde aro-
matis suffita, ad virū accedat. & si in vētre habuerit, sana fit.
Verū plerūq; steriles & cruribus mutilatae sunt. Quibus-
cunq; osculum aliō inclinatur, & ad coxam allabatur. Cōtin-
gunt enim & hae, quae vterū purgari prohibent, & geniturā
suscipere, & liberos gignere. Hae odoratis fouere oportet. &
post fomentū, digito reuellere & à coxa disparare. & postea
redalis & plumbeis fistulis immisis dirigere. Non enī velo-
citer cogi potest, velut dictū est. Cū autem ad naturalē situm
redierit, & vteri aperti fuerint, subdititiis mollihus purgato
& alia cōuenienter facito. Quibuscunq; vteri ad coxā colla-
buntur, si nō breui discedāt, & rursus in locum suum redeāt,
ad coxam reuocantur. Necessariū est autem osculū auersum
esse, & in supernis detineri. Quum verō auersum fuerit con-
clusum esse. Ex aertione verō ac cōclusionē, durum fieri, &
mutilatū esse. Vbi verō vteri conclusi fuerint, mēses sursum
ad mām delegre, & ad pectus ascendere facit, & imus ven-
ter attollitur, & in experte in ventre se habere putat. Talia e-
nim patiūtur, qualia praegnantēs, vsq; ad septē aut octo men-
ses. & venter pro temporis ratione crescit. & pectora eleuan-
tur, & lac innasci videtur. Quum autē hoc tempus praeterie-
rit, & mām gracilescunt ac minores fiūt, & venter idē per-
peritur, & lac euanesceat, venter item eo tempore in quo se pa-
riturā sperabat, euanesceat ac cōcidat. His verō cōtingentibus,
vteri modico tempore fortiter cōtrahuntur, & osculū ipso-
rum reperire nō datur. adeo omnia cōtrahuntur & resiccan-
tur. & in mām tubercula fiūt dura, partim maiora, partim
minora. Hae autem nō sunt suppurata, sed semper duriora.
Deinde ex ipis nascuntur cancri occulti. Cū autem cancri
futuri sunt, pri^o ora amarescūt. & quicquid ederint, oīa ama-
ra esse vident. & si quis plura dederit, accipere renuūt. & cō-
pescenda faciūt. Mente verō percelluntur, & oculi duri fiunt,
& nō acutē vidēt. & ex mām dolores ad iugulū transiliunt,
& sub scapulas, & sitis tenet, & mām graciles, & ipsae p^o co-
rū corpus attenuatae sunt, & nares siccae ac obstructae sunt, &
nō leuant. Spiritus est imminutus, & nihil oīno olfaciunt, &
in auribus dolor quidem nō oboritur, verū aliquando calor
sa cōcretio. Cū igitur ad hoc temporis progressū fuerint
sanæ

Cū os vte-
rorum aliō
vertitur.
Curatio.

Quid mu-
lieres fal-
tat.

De Morbis Muliebribus.

281

A sana fieri nō possunt, sed pereunt ex his morbis si verō prius-
quam huc perueniāt curatae fuerint, & mēses soluti fuerint, Cura qua
sanae fiunt. At verō curare tales oportet hoc modo. Primum
quidem omniū si adhuc fortē assumpseris, reliqui corporis
respectu habito. quacunq; eadem purgatione opus habere vi-
detur, medicamentū exhibeto. Vbi verō corpus preparaueris
sic ad vterorū medelam procedito. Si verō totū corpus mini-
mē mouēdū esse videatur, neq; morbi causae hinc proficisci,
verū vteri à seipsis morbū habeāt, curā hoc modo auspica-
re. Primum quidem vteros sic foueto. Olla duas sextulas ca-
pienti, operculū imposito ac adaptato, ut nihil praterispi-
rent, aduente.
B In foramen autem arundinem indito longitudine cubitalē.
Oportet autē arundinem operculo probē adaptari, ut peni-
tus nihil praterispi-
ret. Cū autē hae paraueris, operculū olla
obdito, lutūq; oblinito. & vbi hae feceris, fossam duorum pe-
dum altitudine effodito, ea magnitudine quae ollam capere
possit, postea verō ligna immisla vrito, donec fossa ab igne
excādesceat. Quod vbi factū fuerit, ligna ac prunas quae cras-
sissimae ac ignitae fuerint, eximito. Cineres verō ac fauillā in
fossa relinquito. Quū autē olla efferbuerit, & vapor sursum
processerit, si quidē valde calidus fuerit vapor, abstineat. Si
verō nō, summā arūdinis partē insideat, ipsamq; in vteri sto-
machū indat. Atq; sic foramentū admittat. Si verō perfrigere
tur, prunas ignitas adii-
cto, cauēdo ut ne acutum fomentū fa-
cias. Si verō adiectis p^o unis, acutū fiat fomentū, magis quā m^o
cōuenit, prunas detrahitō. At verō hoc fomentū clemētī ex-
lo parare oportet, vbi ventus nō afflarit, neq; perfrigeret. Ip-
sam autem indumentis obuolatā esse oportet. Ceterū in ollā
allium siccum iniicere oportet idq; magis cōminutū quā m^o
ea quae sunt cōtusa, & aquā affundere, quo ipsum permade-
scat, & aqua tribus digitis ipsum excēdat. & phocae oleum su-
perfundere, atq; sic calefacere, ac fomentū adhibere per mul-
tū tēpus. post fomentū verō si potens fuerit, lauetur totū qui-
dem corpore ad voluptatē, lūbis autē & partibus infrā umbi-
licum, amplius. In cenā porro dato mazā, panem, & allium
coctum. Postridie verō si quidem exoluta fuerit à fomento,
eam diem intermitteō. Sin minus, rursus fomentū adhibeto.
A fomento verō cōsiderare hoc potest, osculū contingere
sanæ

N iubeto

subero, num fomentū ipsum vteros statū implet. Si enim statū impletur, osculum ex valida auersione, & ad coxā allapsū magis dirigūt, ac aperīuntur. Tāquā igitur talē sit fomentū, & hāc facere possit, sic fouere oportet. Quū autem fomentū adhibebis, allium iniicere oportet, & phoe. & adipē superfundere. Atq; hoc faciendum est, donec vteri videbuntur inflati, & osculum fortiter sursum tractū. Nam ad hoc fomentum talia cōtingent. Post fomentum verō diētā cōstituito, velut priusquā fouebatur. Cū vero cōmoti fuerint vteri, ac faciliē solubiles fiant, fœniculi radicibus foueto, & aliam ollam eodem modo pręparato. Radices autem fœniculi elotas cōtundito, & in ollam mittito, & affusa aqua eodem modo fomentum facito. Postea verō lauato, & ad vespērā mazam cœneris. Si verō panem volueris, & bolbidia parui polyporū generis, & sepiolas paruas, in vino ac oleo coquito, & edenda dato. At inter fomenti adhibitionem, osculū cōtingere cōneris, an fomentum vteros propinquissimē adducat. Hos fouere oportet ā l dies quinq; vel sex, hominis cōsideratione habita, & si quidē exoluatur ac debilis sit, differre ad sufficiens tempus. Si verō nō exoluatur, fouere per omnē diē. Post fomenta verō subdititiā apponere conare, ex albicante tædā pinguisimā. Illitio autem sit oleum. facito autē hāc lōgitudine quidē digitorū sex, numero verō quinq; vel sex, figura verō in angustum abeunte. Sit autē altorū altero paulo breuius, crassitudo verō eius quod crassissimū est, sit digiti indicis, & forma similis digito, summa parte tenuissima, in processu verō crassior. Hæc autē leuissima, ac rotundissima facito, cauēdo ne vlla adit fissura. Apponat autē primū id quod tenuissimū est, & vbi appositū quiescat, obseruās ne excidat. Apponatq; primum summā partē, deinde semper ampliūs, simulq; obtorqueat ac circūcirca tædā intrō trudar, & vbi parū suscepit, in hoc paruo se cōtineat, cauēdo ne excidat, postea rursus eodem modo intrō trudar, donec quatuor digitorū mēsurā intra osculū vterorū recipiatur. Cū autē hāc suscepit, alterum postea apponat simul vt prius iussit, aufert, quo priusquā osculū cōtinueat recipiatur, dum adhuc rectū est & apertum. Hoc autē ita cōtinget, si alterū eximatur, alterū autem indatur. Oportet autē & plūbū simile figura crassissimā tædā formatū intrudere, quod cauū sit, quo cōtinere quid possit.

A sit. plūbi verō amplitudo sit talis fabricata, qualis in vlcera impellitur, ita vt os ipsius leue sit, & nō lauciet, formato autem hāc velut etiā subdititiā ex tædis. Quū autē factus fuerit huiusmodi plūbeus penicillus, adipe ouillo trito ipsum expleto, & vbi ita pręparatus fuerit, tædā quidē subtrahito, plūbū autē indito. Si verō plūbū appositū ardorē exhibeat, plumbum quidem detrahito, tædā verō rursus apponito. Et plumbū in aquā frigidā immergito, & postea rursus apponito, ac tædam eximito. Sēper autē aliquid appositū esse oportet, & interdū quidem melius est tædā habere, noctu autem plumbum. Si verō surgere voluerit, cū cautione hoc faciat, quo penicillus intus quiescat. Sin minus, statim rursus subdatur. Si verō ex tædis appositis nullā suscipias, tenuiorē facito, donec suscipiat, ex his ad illa trāseundo, & odedientes vteros faciēdo. Si verō neq; osculū aperiri poterit, neq; vteri propē accesserint, rursus ad veterē medicinā redito, ā prima ad secundā, donec mollescat, & propinquissimē accedat. Et postquam aperti fuerint subdititiā facta apponito. Sint autē magnitudine oliuæ. Horum autē alterum appositū sit donec liquescat, & deinde alterū apponito. Quū autē apponere voles, ipsum subdititiū medicamentū ex resina pręparatum, in oleum rosaceū aut irinū tingito. Nam aliās ab osculo vterorum recedit. Prius tamen plumbū appositū esse oportet, quo recto osculo, in internā osculi partē attrahatur. Postea verō mollitoria apponito, Lauet autem calida, & ante, & post subdititiā medicamenta. Et in ecena exhibeto quid ex relatis marinis. Exhibeto autem duobus aut tribus diebus ab appositione, cōsideratione habita an osculū vterorū bene habeat, & purum sit. Quod si est, ab hoc subdititiū quiescito. Postea verō mollitoria apponito. Quū verō inflammatum fuerit os vterorū, rursus eodē modo phar maca apponito, reliquāq; facito iuxta relatū modū. Vbi verō probē habuerit corpus, velut dictum est suscitato. Sed & osculum, & vteros sufflare oportet sic. Subdititiū factū cum ficu apponito, duo autem subdititiā facito, & antequā subdas fomentū adhibeto ex fœniculo prius relatū, post die verō post fomentum, apponito medicamentum, & quū apponere voles, prae omnibus subdititiis vbi prius laueris ipsam ita apponito, postera autem die mollitoria auxiliantur quādiū inflammati fuerint, post

inflammationem verò alia facito iuxta priorem rationē, facito itē de hoc subditio talia, qualia de priore. Et si quidem in mense semel appositū, satis videbitur inflasse vteros, quiescito. Si verò aliqua opus habuerit, rursus apponito eodē modo quo prius. postea verò vbi bene habere tibi visa fuerit, & tempestiuum esse, fomentum ex suffimentis preparato, preparatur autem hoc modo. Cyperum tusum preparato testæ conchæ mensura, & calamum vnguentariū eadem mēsurā, & iunci vnguentarij tantundem, cardamomi tantundē. Cum mini item Aethiopici, anisi, & ruta sicca, & hyperici ac foeniculi feminis. Quū autē hæc præparaueris, vini austeri albi odoratissimi heminas sex in ollam infundito, & de contusis quadrante inspergito ac permisceto. Deinde vnguētū Aegyptij optimi, aut amaracini, aut irini, triū obolorū pondus affundito, permisceto, & molli fomēto plurimo tempore foueto. Ante fomentum verò lauato, & duos aut tres dies foueto. Quū autē foueri desierit, operculum quoddā fomēto imponere oportet, vt ne transpiret, postea verò tādīs & plūbis vtere. Quū autē duobus aut tribus diebus fomentū adhibueris, alias duas aut tres intermittito. Intermediis autē diebus bis in die lauato. Edat autem porrū coctum & crudum, & raphanos, & nasturtiū, & allium assatū ac coctum, & porus sit meracior, & marinis prædictis vtatur. Quum verò intermedij dies præterierint, rursus fouere oportet, ita vt modicū de singulis cōculis ad prius fomentū inspergas, & vinū in superaffundas, si opus esse videbitur. itēq; oleum, atq; cū hoc foueas. Postquā autē fomenta bene habere tibi visa fuerint, & osculum molle esse ac apertū, velut cōuenit, & ipsi vteri propere postera die à fomento, pharmacū quod cum myrrha preparatur apponito. Sunt autē apposititia duo, posttridie verò post purgationem, mollitoria subdito, quandiu vteri fuerint inflammati. Postea verò tādīs ac plumbeis penicillis vtere. Post hæc intermissis diebus quotquot visum fuerit respectu ad inflammationes vterorū habito, & viriū corporis coniectura facta rursus velut scriptū est refoueto. Si quidē prius fomentū adhuc sufficiens esse videbitur cōiectis ad hoc suffimentis velut prius, & vino ac oleo affuso. Si verò inutile esse prius illud fomentum videatur, aliud ex integro preparato. Oportet autem hoc pharmacum renouare in singulis adhibitionibus.

Adhibitionibus, quandiu subcruenta purgātur. Si verò talia purgata fuerint, quiescat. Diata porrò hoc modo constituatur. Interrogato in quibus diebus menses ipsi prædicent, & ab his initio facto, hanc diatā præscribito. Primum quidē multa calida lauetur, capite excepto. Quum autē cessauerit, caseum acrem, & rutā, vino nigro pari aqua tēperato diluito, & postea polenta inspersa, statim ex balneo bibēda dato. Deinde prædium tempestiuē exhibeto. Edat autem mazam aut panem, & porrum coctum aut crudum, & de huiusmodi omnibus acris præscriptis, & aliquando leguminis fracti decoctum: spumā autem ne detralito, & silphium mulrum detrasum addito, ac multa allia incoquito. Obsonijs autem vtatur pisciū, chartilagineis omnibus coctis aceto mulso dulci, aut fauorum cremore cocto: bolbidis, polypedijs, in vino & oleo, & silphij semen tritum bibat, & quā plurimum tum in prandio, tum in cœna edat. Lauetur autem post cœnā, quum requiescere volet. Hæc diata ad dies quinque vel sex vtatur. post hos dies, mane ieiunæ sambuci fructus baccas sex, in vino meraco dato, & sepiæ oua decem aut duodecim. Hæc trita simul mane ieiunæ bibenda præbeto. post hoc verò pharmacum, portionem dato. At vbi interquieuit lauetur. Sit autē potio, ruta & caseus, atque sic prandeat præscripto modo. Serius autem cœnet, & semper bis in die lauetur. Hæc autē diata ad dies tredecim aut quatuordecim procedat. Quū verò hi dies præterierint, catapotia ex succo silphij fabæ magnitudine formato, atque hæc primum dato, postea verò alia præscripta facito. Quum autē dies transacti fuerint viginti quinque in hac diata, reliqua quidem facito eodem modo. Ante prandiū verò vbi prandere volet, alij segmenta quatuor, & caseum aciem tali magnitudine terito, & polentam modicam ammisceto, ac massam efformato, eūq; primum edendam dato. Ante cœnam verò meracum oborbeat, atque ita cibum capiat. De cætero verò eadē diata vtatur. Quum autem nouem dies reliqui fuerint ad tempus mensium, primum hoc dato. Cum ouis & sambuco, cuminum Aethiopicum, & castorij obolum, vbi verò duo dies reliqui fuerint, ab his omnibus potionibus ac catapotijs abstineat. Verū pharmacū cum tæda præparatum ieiuna vbi lauit, sumat. Post medicamentū verò porum, mercurialem & brassicam simul in aqua

Vicus.

Hippocratis Liber II.

cocta dato, cum aceto mulsio dulci, aut fauorum cremore co-
cto, sale, sulphio & oleo cocta. Atque hæc in prandio edenda
præbeto, & succos sorbendos, & potiù meraciore bibat. Obso-
niti autem utatur polypodio cocto aut sepiolis, & hæc qui-
dem in prandio. In cœna verò sumat carnem caprinam, aut
ouillam, aut aguinâ percoctâ, & porrum, & alia acria, qua-
cunque valuerit. A cœna verò lauetur, & hæc sit diata po-
stremis duobus diebus. Si verò ex hac diata menses nō fue-
rint detracti, sequenti mense eandē diatā ab initio repetito,
vsque ad postremos duos dies. In quorum priore apposi-
ta facta apponat, iuxta superiorē rationem, ex pharmaco in
aqua facto. Apponat autē prælota. Verum cōsiderare oportet
etiam vteros quomodo habent, quo semper omni tempore
bene habeant, & os rectum ac apertum sit, & si ita visum fue-
rit ante appositionem fomenta adhibeto. Quod si eruperint
menses, si quidem frequentes fuerint, paucioribus lauacris
vtendum est, & reliqua diata ac curatione. Si verò paucio-
res, pluribus. Si verò significationem de se præbuerint, tur-
sus eadē diata vtendum est, ac curandum donec menses appa-
ruerint. Quum autē semel talibus prodierint, optimū fue-
rit in ventre cōcipere. Atque hæc est omnium huiuscemodi
morborū curatio. Si vteri cōtingant coxam, & incumbant,

Cum vteri
coxedictum
petunt.

Medela.

dura ac solida sit coxa ad lateris mollitudinem, & dolores
in venteris, & ad ipsam lateris mollitudinem, & lumbos ac
crura dolor incidit ac extenditur, & suppuratur, & linamen-
tis opus habent, & pereunt, nisi quid feces aut vras. Quum
sic habuerint, pharmacum deorsum purgās bibendū dato, &
multa calida lauato, & vteros foueto, ita vt urinā veterem in
peluim infundas ac feruefacias, & supra ipsius cavitatē mul-
lierem colloques vestibus contectam, vt ne præterspiret, & si
frigeat urina, ferri igniti fustia in urinā immittas, & fōmē-
tum facias donec se obscure videre, & animo deficere dixe-
rit. Lauato autem calida aqua, & postea digito contingens
os vterorum ad sanā coxam trahat. Et noctu mollitoria ap-
ponat. Postquam autē dixerit directum esse, facto prius cum
odoratis fomento, rursus mollitoria quædam apponito. Imò
& plumbeos penicillos per triduum, singulis diebus vnum
post hos verò bryoniā albam, aut scillā per triduum, postea
verò consideratis mensibus disce, an biliosi sint, aut pituitosi,
aut

De Morbis Muliebribus.

284

A aut an sanguis sit corruptus, & si opus fuerit ipsi sanguinem
purgare, quocunque maximè opus habere tibi visa fuerit, id
apponito. Et postea cū eiusmodi colluito. Apponito autē sub-
ditia medicamenta, donec sanguis purus educatur, & hoc
per tridui facito. Deinde ceruinū adipem liquatū, molli la-
na eo imbuta apponat, postea per diem pulegium subdat, &
aromatis suffusa sic ad virum accedat. Si verò ex partu mor-
bus fiat, vbi ex urinæ fomento penitus purgata est, statim ad
odorata accedat, & postea leta oleum albū Aegyptiū ad sanā
coxam apponat, & super hāc decumbat. Si verò neq; ad hanc
transmoueatur, vteri, ieiuna præonia græoa nigra quinq; in
vino odorato bibat. Et in cibo sumat allia cruda, & assata, &
cocta. Obsoniis autem utatur paucissimis. Si verò sana non
fiat, similiter ipsam purgato velut in priore dictū est. Certe-
rum in hoc morbo si nō statim in ventre habuerint, steriles
sunt. Si verò sic habuerint, mensesque nō fiāt, nec, febrilis
calor corripat, primū pharmacis sursum maximè purgato.
Si verò debilis fuerit, deorsum. Et post pharmaci potionem,
si pituitosa esse visa fuerit, vomat ieiuna, & accepto cibo, &
plerumq; sana fiet. Si vteri ad coxā decurrerint, menses crassi
existentes nō prodeunt. Verum dolor ad imum ventris proce-
dit, & ad lateris mollitudinem, & morsum percipit. Quū sic
habuerit, multa calida lauato, & allia plurima edenda dato,
& lac conuenienter bibendū, deinde vinū meracū, & totā fo-
ueto, & pharmacū sursum purgās exhibeto. Si verò debilior
fuerit, infra. Si verò curata fuerit, vteros cū fœniculo foue-
to, & absinthium ammisceto. Postquam autē recēs fota fue-
rit, os vterorum lenim, cū digito ad sanā coxam detrahito,
ita vt & ipsum os, & partes circumcirca affectas leniter mol-
lias, & mollitorium quoddam apponas, & postea plumbeos
penicillos, & mox scillā, deinde narcissinū vna die interposi-
ta. Quum verò pura esse visa fuerit, ne opū apponat in lana.
& post die oleū rosaceum. At mensibus prodeuntibus, me-
lius est nō apponere. Si verò nō prodeant, cantharidas qua-
tuor sine alis, sine pedibus, & sine capite, & præonia grana ni-
gra quinq; & sepiæ onæ, & apij semen modicū in vino bibat.
Et si dolor affuerit, & urinæ stillicidiū vexarit, in aqua cali-
da desideat, & aquam mulsam aquosam bibat. Si verò non
purgetur, rursus pharmacū bibat. Si autē purgatio prodeat,

Cum mē-
bus ex par-
tu corrip-
tur.

Medela.

Cum vteri
coxedictum
petunt.
Curatio.

N 4

ieiuna

ieiuna cum viro coeat. Si verò nō prodeat, dato quod detra-
hat ipsam, respectu ad vires mulieris habito. & tunc tutum
est vt ad virū accedat. Si enim in ventre habuerit, sana eua-
dit. In purgatione verò si multa prodeat, mercuriale edat,
& polypos teneros coctos, & cibis molliibus vtatur. Si puer-
peræ vteri in coxā incubuerint, aut ad lateris mollitudinem,
ad alterā coxam oleum Aegyptiū album, aut rosaceum ap-
posito. Sed & in sanā coxā decumbere melius est. Bibat au-
tem pronia grana nigra quinq; & sambuci fructus in tadis
concha testā maiore, & castorium magnitudine faba. Et ci-
bis vtatur molliibus. Conuenerit autem mercurialis ante ci-
buni, cocta velut brasiica. Sorbeat autem & ipsam decoctā
aquam, & acia comedat, exceptis raphano & cepis ac nastur-
tio. Optima est & lactuca. Quot verò morbos ex vteris
fieri contingit? Dico autem quum vteri ex loco moti fue-
rint, aliō aliās alibūtur. Ad quencūq; verò locū allapsi fue-
rint, dolores ingētes incumbunt. Et si quis vesicam contrin-
gat, dolores exhibent, & vrīnā nō suscipiunt, neq; geniturā in
seipsos trahunt, & ambo dolent, & si non celeres solutiones
fiant, vteri postea suppurantur iuxta eosdem locos, si ad ipsos
decurrerint. Cōtingit autem hoc & in laterū mollitudinem, &
in inguinibus, & super pectine. Ceterū in principiis quum
dolor habuerit, sic curare oportet, & tepefactoria adhibere,
& in aqua calida sedere. Bonum enim & hoc est aut spongiis
ex calida aqua expressis fouere, & pharmaca vteris cōmoda
bibere. Si verò ad hanc non soluatur, pharmaco sursum aut
deorsum purgare, vtro tandē opus fuerit, cognosces autem
id hoc modo. Si enim ad inguina, & pectinē, & vesicā irruer-
int, hanc purgatione sursum opus habent. Si verò ad laterum
mollitudinem, & prae cordia, hanc pharmaco deorsum purgan-
te indigent. At verò huiusmodi morbi omnes senioribus
magis quā iunioribus sunt, ad mēses suppressos, sunt etiā
iuuenculis, vbi multo tempore viduae māserint. Si verò ad
sedem cōuertantur vteri, secessus rei cimenta impediuntur,
& dolores occupāt lumbos, & imum ventrē & intestinū ve-
trum ac podicem. Quum sic habuerit, calida ipsam lauare
oportet, & lūmbis fomentū adhibere, & postea graueolentia
subter suffire, & apponere quae purgant & impellunt vteros,
& bibēda dare quencūq; libēter admiserit ex maxime con-
ferentibus.

Cum cox-
dicem ve-
xant.

Medela.

Vterorum
morb.

Curatio.

Cum vteri
sedem pe-
tunt.

Aferentibus. Si verò incumbant in inguina, & vrīnā meatus,
dolores sunt fortes, & torpor in cruribus, & vrīnā meatus
obturatur, & vrīnam non emittit. Curare verò oportet hoc
modo. Ad nares quidem odorata apponito, & vnguenta. Ad
vteros verò graueolentia suffito. Porro omnis occasio vte-
ros propellere potest, si quid mali habeant. Nam & à frigore
pedum ac lumborū, & à saltatione, & terrore, & lignorū se-
ditione, & cursu ad accliuem ac decliaē locū, & ab aliis mul-
tis propelluntur. Proinde hanc considerare oportet, ad totū
corpus respectu habito, quū praesentes morbi affuerint, pro-
pter talia enim omnia necesse est plus aut minus agrotare,
& postquam hanc reluxerint, maxime hac parte repentinū
B morbi manifesti sunt. Quū igitur hanc aduenerint, penitus
ex tota homine deprehendere oportet. Nā quaecūq; perfrige-
rationes erurū, aut stupefactiones ex frigore sunt, hanc omnes
etiā in vterorū morbis vteros eleuāt. In talibus itaq; aquam
calidam affundere oportet vteris & circumstitis locis, & ipsos
ac eturā excalescere, quum allapsi fuerint. Si circūuersi
fuerint vteri ex partu ad dextrā partem, & puerperij purga-
menta nō sūt, & dolor imum ventrē habet, & lumbos, & la-
terum mollitudinē, & dextrū crus grauatur, & torpor occu-
pat, & nō tremit, & osculum vterorum cōtingere non potest,
sed ipsos leues ac fortiter planos deprehendet. Quum sic ha-
buerit, pharmacum bibendū dato, à quo sursum ac deorsum
C purgetur, magis verò deorsum, & totū corpus foueto, & prae-
sertim vteros leniter, & calida bis in die lauato, & ex potibus
quencūq; libēter admiserit, experimento facto praebeto, &
viro frequenter cōdormiat, & brasiicā edat. Si vteri ad fini-
stram partē, aut coxam declinauerint, dolor acutus ac vehe-
mens habet lumbos, & laterū mollitudines, ac ipsum crus, &
claudicat. Quum sic habuerit, pharmacū infra purgā bibe-
ndum dare oportet, & postera die suffire hoc modo. Ordei
chēenices duas, & olei folia parū cōfringito, & gallā cōn-
tundito ac tribrato, & hyoseyami tertiā chēenice partē Hec
mixta & olei hemina dimidia suba in olla noua, per dies
quatuor suffito. Nocte verò lac bubulum, & mel, & aquam
bibat, & calida lauetur. Si vteri transuersum situm habeat, &
obliqui fuerint, itēq; os ipsorū menses ipsi partim occult-
tur, partim prius conspicui euascent, & non similes sunt, cum obli-

Curatio.

Quam fact-
lē vteri mo-
ueantur.Cum post
partum ad
dextrā de-
clinant.

Medela.

Sin sinistru
petant.

Medela.

Cum obli-
quantur.

Medela.

Cum vteri
extra natu-
ram pro-
grediuntur.Morbi hu-
ius causae.

Curatio

Sed deteriores & pauciores quam antea. & genitura non fit hoc tēpore. & dolor habet inum ventrē, & lumbos, & coxas, & ipsa attrahitur. Quū sic habuerit, pharmaciū infra purgās bibendū dare oportet, & calida lauare, ac fouere. Vbi verò recens fota & lota fuerit, digito immisso os vterorum corrigat ac dirigat. & odoratorū suffitū admittat. & ex potibus dato iuxta experimentū, quem libetē suscepit. Cibus autē vtatur mollioribus, & allia edat cruda ac cocta, & cū viro dormiat. & in sanā coxam decumbat. Alteri verò fomentū adhibeat. Morbus autē hic agrē cedit. Si verò propinquissimi fuerint vteri frequēter vomat. Vteros autē graueolētibus suffiat, donec in locū suū firmati fuerint. Dicta verò ventrē nō emolliente vtatur. Si vteri extra naturā progressi fuerint, febrilis calor habet pudendū & inum ventrē, & vrina frequenter ac paulatim destillat. & pudendū vehemēter mordetur. Partitur autē hac si recens ex partu viro cōdormierit. Quū igitur sic habuerit, miri baccas, & loti ramēta, in aqua coquito, & aquam per noctē sub dio exponito, atq; sic frigidissimam pudēdo affundito, & leuiter trita hac apponito. Postea aqua lentium cū melle & aceto bibēs vomat, donec vteri fuerint retracti. Sed & lectum à pedibus altiorē facere oportet. & pudendū graueolētibus suffire, nares autē odoratis. Cibus verò vtatur mollissimis ac frigidis, & vinū aquosum albū bibat, & ne lauetur, neq; cum viro coeat. Si penitus ex pudēdo exciderint vteri, depēdent velut scrotū, & dolor corripit inū ventrē, & lumbos, & inguina, & quum tēpus processerit, non volunt in suū locū redire. Morbus autē hic corripit, quum recens ex partu laborarit, aut fatigata fuerit, vt vteros cōtractu laferit, aut cū viro coiuerit in puerperiorū purgatione. Quū sic habuerit, frigefactorie mitigantia apponere oportet ad pudendū, & quod extra, propendet depurgatū, malo puniceo in vino nigro cocto abluerē, & intro protrudere. Deinde mel & resinā pari vtriūque portione colliquare, & in pudēdum infundere. Et decumbat supina pedes sursum extētos habens. Postea spongas apponat, & ad lumbos deliget. Quādiū verò sic habuerit, à cibus quidē abstinēat, potu verò parcissimē vtatur, donec septē praterierint dies, & si quidē sic obedire voluerint & redire, satis sit: Sin minus, summas vteri oras derasas & ablutas, picato cerato illinito. Deinde pedes

A ad scalam deligato, vt caput deorsum pēdeat, & manu intro detrudito. Postera lauato, & crura ipsius vicissim colligato, atq; sic per noctē ac diem finito. & modicū prifana succū frigidū dato, aliud autē nihil. Postera verò die reclinato, & curbitā quam maximā ad coxā afūgit, & multo tēpore trahere finito, & vbi ipsi detraxeris ne scarificato, sed reclinato finito, & nihil prater succū prifana exhibeto, donec septē praterierint dies. Si verò sitis vexet, modicū aquae bibat. Quū autē septē trāuerint dies, cibus mollissimis ac parcissimis vtatur. Vbi verò ventrē exonerare voluerit, decumbens id faciat, donec quatuordecim prateriant dies. Deinde tepidis fomētis colluatur, melius autē est calida velut ex sole, & quam parcissimē deambulet, & ne lauetur. Ventrē autē ne solueris. Cibus verò paucissimis vtatur, neq; acribus, neq; salis, & pudēdū graueolētibus suffiat, & postquam obambulare inceperit, subligat gestet. Si verò extra pudendū os vterorū exciderit, vt pote ceruice vterorū propē pudendum sita, & ampla existente, sit autē hoc magis sterilibus, contingit; maximē ex fatigatione, quum mulier laborarit, & vteri calefacti fuerint ac exudarint: tūc euertitur os ipsorū per ceruicem vt quod in humidiorē ac lubriciorē & calidiore sit loco, quā in priori tempore, & vbi hoc cōtigerit, procedūt vteri foras ad frigus, & osculū ipsorum euersum prodit. Et si quidē breui curata fuerit, sana sit. Verū sterilis penitus relinquitur. Si verò non breui, osculū durū semper ipsi extra erit, & si fuerit illic aliās atq; aliās sanior humor viscosus ac graueolens. Et si mēses prodierint, si adhuc eius ætatis fuerit, in lecto decumbet. Tēporis autē progressu huiusmodi morbus incurabilis sit, & cōfenscant vteros foris habentes. Si verò vteri extra prominuerint, ablutos ipsos aqua tepida, oleūque ac vino illitos rursus indito ac deligato, & graueolētia subter suffito. Sub nares autē odorata. Si verò multo tēpore vteri promineant, & stupidē perfrigerentur, multā calidā aquam affundito, quo resocillēntur. Si verò iam insensur, etiā aceto ad aquā ammixto foueto: Sitq; hac aqua aut lauri aut myrti decoctū, & leniter protrudito, & cerato vnguento illinito, & si paruerint, satis est: Sin minus, cum aqua abluito, & aceto modico tepesfacto profundito. Deinde illinito. Vbi verò cōfiderint, ablutos velut discū est indito, & alia prædicta facito.

Cum vteri
prociidunt.

Medela.

Oleum

Cū os vte-
rorum tor-
quetur.

Curatio.

Vterorum
vlcera.Cum valde
proci-
dunt
& nusquā
sistuntur.

Medela.

Oleū verò ne adhibeto, neq; aliud pingue, aut pinguitudinē habens. Si quid ex osculis vteri cōplicitū fuerit, menses non sunt, aut p̄uci & prauī ac dolorifici. & quū viro cōdormierit, dolet. & quicquid vir immiserit ex coitu exit, & contingi nō vult, neq; attrahit geniturā. Et dolor habet imum vētrē ac lumbos, & os vterorū ad contactum non cōparet. Quum igitur sic habuerit, vrina veteri foueto. deinde vomat à lētis decocto, melle & aceto ammixto. Postea aqua calida lauetur. Deinde oleo albo Aegypto in phialā argenteā aut aeneā infuso, & sale addito cōtēsta phiala infideat, & si quid odor olei per os ipsi penetrarit, ipsam pariturā esse, & postera die sanā fore p̄cicia, ac cōsiderare iube. & vbi dormire volet, oleū Aegyptiū in lana apponat. Postridie verò cōsideret an os vterorum magis sit directū. & si esse dixerit, per tridū odoratis foueto, & subdito, quā nō mordeat apponito, purgatoq; & cū odoratis ac mollioribus postea colluito, totidē diebus velut prius, quū autē menses p̄dierint, ieiuna, & illota, aromatis suffra, ad virū accolat. Plerūq; verò ex hoc morbo steriles fiunt, si non curatus fuerit. Si vlcerati fuerint vteri, & extrinsece foras processerint, oleo illiris manibus indito, & myrtha purā pilulas tres deuorādas prabe, & laurū viridem tritā bibat vino dilutam, & sic sana fiet. Si in arctum cōtracta fuerint pendenda, subdititium apponito. Anisi videlicet semen & apij tritum pudendis subdito. Si vteri non in loco manserint, sed modo huc, modo illuc transferint, vt dolores exhibeāt, & nūc incōspicui fiant, nunc exeant velut sedes, & quū quidem supina fuerit, in loco maneat, quum verò surrexerit, aut ex somno expergiscatur, aut se inclinauerit, aut aliū quēdā motum fecerit, exeūt. Expe verò etiā dum quiescit. Hāc quā maxime quiescere, & non moueri oportet. & lectū à pedibus sternere altiore, & vomitibus vti. Oportet enim ipsos sursum reuelere, & acerbis perfundere, & graueolētia subter suffire. Sub nares autem odorata. & ex malis punicis quodcūq; maxime cōuenerit, & nihil impederit, in medio per vmbilicū perforatum, in vino tepēfactū quā penitissimē subdito. deinde lata fascia deligato ac circūdato, vt ne elabatur, sed maneat, & quod opus est, faciat, & de peplo, cū caseo, & polenta bibendum dato, quemadmodū supra in allapsu scriptum est. & de potionibus experimento facto, quicūq; maxime admiserit, biben

Proci-
dētia
medela.Quum vte-
ri crura &
pedes pe-
tunt.
Medela.Quz repē-
te obmutes-
cunt.
Curatio.Proci-
dētia
vuluz.
Medela.Quum in-
flati vteri
sint.

biendā prabeto. Cibis autē mollissimis vtatur, & cum viro ne dormiat, donec ad locum suum redierint. Si vteri exciderint, hederā siccissimam tritā, ac luteo alligatā apponito, & nihil pingue adhibeto. In potu autē exhibeto triticū recens, & pepulum album, & saluiā, & cyperum, & anisum. Hec trita vino diluta, cū fursuribus ordeī bis in die dato, pro vice heminam dimidiam. Si ad crura & pedes vteri conuertantur, cognosces sic. Magni pedū digiti cōuelluntur sub vngues, & dolor habet crura ac femora, & incūbit ac premit nervos circa femur. Quum sic habuerit, multa calida frequēter lauare oportet, & fomentū adhibere si ferre poterit, & graueolētia subter suffire. Et femora rosacco oleo inungat. Si verò loqui nō poterit, crura derepēte frigida reperiis, & genna, & manus, & si vterū cōrigeris, nō in suo mūdo est, & cor vibratur, & dentibus frendit, & sudor est multus, & alia quæ à sacro morbo correpti patiuntur, & quæ ab aure exsudāt. His frigidā aquā multā a fundere oportet super crura & manus, & alia facere velut prius dictum est. Si cōmoti vteri aliquō allapsi fuerint, & dolorē exhibuerint, oleū scabiem, & lauri ac cupressi ramēta in aqua cocta, lana excepra subdito. Quū mulier recēs enixa, onus maius quā pro natura leuaret, aut timuerit, aut ligna secuerit, aut cucurrerit, aut alia quādā huiusmodi fecerit, vteri excidūt ob hac maxime aliquādo verò ad sternutationē. Non enim violatur, si per vim sternutās, nō apprehēderit nares. Proluere itaq; aqua tepida vteros oportet. Deinde betæ succo seruēfacto similiter, postea vino nigro meraco. Si verò non obediāt, mollitoria facere oportet. Verum hec facere oportet priusquā perfrigerentur, & leniter intro indere. Deinde crura extēdere, ac subalternatim ponere, & molle quiddā ipsi supponere, à potu verò cōcerceri oportet tales quā maxime, & vētrē custodire, vt ne exturbetur. Nariibus autē odorata adhibere. Huiusmodi verò postea si nō quieuerint, sed moueātur, veratro purgare oportet. Et si nō satis fuerit, etiā vomitus facere, & nō lauare, tacerēq; ac quiescere. Si inflati fuerint vteri, venter attollitur, & inflatur, ac sonitū edit, & pedes & caua faciei partes intumescunt, & color iniucūdus fit. Et menses occultantur, & genitura hoc tēpore nō manet intus, & anhelat, spumitq; ac anxia est, & quū expergiscitur à somno, resta ceruice spiratio ipsam corripit, & quicquid

Hippocratis Liber I I.

Curatio.

Vterorum
duritia.

Medela.

Duritia
alia.

Morbi hu-
ius causa.
Medela.

Quum vte-
ri obdure-
sunt.

Curatio.

quicquid edierit aut biberit, ipsam molestat, & suspirat, ac tri-
statur magis quā prius quā e-rit, & suffocatur, & nervi cōtra-
hantur. Et vteri ac vesicæ dolent, & manus cōtractu nō admit-
tunt. Neq; lotiū emittūt, neq; geniturā suscipiunt. Quū sic ha-
buerit pharmacū deorsum purgās bibendū dato, & calida la-
uet, ac frequēter insideat toto corpore. Quandoq; etiā vsq; ad
vmbilicū fomentū adhibeto, & interposito tēpore ea apponi-
to à quibus purgetur, & nō mordeatur. Suffumiget autē odo-
rata subter pulenda: sub nares verò graueolētia. Et potiones
dato quæ vteros purgāt, & ad locū impellunt. Et mercuriale
edat, & postea lac bibat, velut de latere scriptum est. Morbus
autē hic non est diuturnus. Si velut in callū indurati fuerint
vteri, & osculum exasperatur, & menses oculantur. Quū au-
tem prodierint, asperi apparēt velut arena. Si verò etiā digi-
to contigerit, os vteri asperū cōperiet, & semper velut callus
accrescit. Quum sic habuerit, cyclaminū terere oportet, & sa-
lem ac sicum simul miscere, & cum melle glandulā efformare
ac subdere, & fomento adhibito, purgantibus eluere. Edat
autē mercurialem & brassicā costā, & succū sorbeat. Itemq;
porrum, & calida lauetur. Si verò velut in callum indurati
fuerint, & menses obtorquentur, & osculū ipsorum clauditur,
& nō concipit, & velut aliud quid est, & si cōtigeris, velut la-
pis illic esse videtur, & est os asperū ac multis radicibus præ-
ditum, & nō leue asperū, & qui ipsum considerat, digitū in-
tromittere nō potest, & febris circūfrigerans corripit, & fre-
mitus, & dolor vteros habet, & imum ventris, & laterū mol-
litudinē, ac lumbos. Patitur autē hæc, si ipsi corrupti menses
cōputuerint. Quādoq; verò etiā ex partu, & frigore, aut ma-
la diata, & aliter. Medicamentū igitur bibendū dare opor-
tet, & multa calida aqua lauare. Oleo item vtere, & fomentū
adhibe. Quum autem recēs lora aut fora fuerit, specillo im-
misso aperito, & os ipsorū dilatato, idemq; cum digito simi-
liter efficit, & mollitoria velut dictū est apponito, & potio-
nes similiter bibendas dato, & eodem modo curato. Si verò
obduruerint vteri, osculum ipsorū durum sit, & clauditur,
menses nō prodeunt, sed pauciores & deteriores, & dolor in-
cidit, & febris & rigor corripit circa imū ventris, & lumbos
& laterum mollitudinem. Quum sic habuerit, multa calida
lauato, & tepefactoria adhibeto, si dolor habuerit, & vteros
multo

De Morbis Muliebribus.

288

A multo tēpore cū aqua decocti cucumeris syluestris foueto,
deinde mollitoria apponito. Atq; hæc per triduum facito: &
si ex cōtractu osculum vterorū molle apparuerit, ex crudo li-
no tres peniculos suppuratorios indito, primū tenuem, secun-
dum paulo crassiorē. Crassissimus autē sit magnitudine digi-
ti parui, lōgitudine verò quinq; digitorū ita vt hos adipe an-
terino illito subdas. Sed & vbi fomentū adhibueris ex odora-
tis, glādem mollitoria apponito: Aut nitrū tali magnitudine
illitū, vt ne fauciet. Nō enim pungere oportet: & appositum
sit ad duos dies. Decedit autē velut cortex & pellicula crassa.
Intermissis verò tribus diebus, cyclaminū, cum narcissino
subdito. Si verò hæc nō purgarint, cum multa cōsideratione
apponito id quod cū buprestis paratur, & appositum maneat
per diem: & vbi fortiter momorderit, glandē extrahat, & pu-
dendū colluat cū aqua calida, & in oleo insideat: post die verò
lota, ceruicū adipe liquatū, & molli lana exceptum appo-
nat, & si tibi adhuc purgatione opus habere videatur, tribus
interpositis diebus, id quod cum narcissino paratur subdito.
post die autē necopti. Deinde rursus tribus diebus interposi-
tis, vteros odoratis & pinguib. colluito. post die verò pule-
gium per vñ diē apponito: & sequenti die cū aromatis suffi-
to ac foueto. Vtatur autē cibis acris, marinis, aut carnib. In
mētib. verò castoriū bibat: & ieiuna illita suffita, & cyceo-
nē bibēs ad virū accedat. Si verò inter os vterorū nō suscipiat
geniturā, sed durū fuerit, ac cōclusum, plumbeū penicillū ap-
ponat, velut dictū est per triduum, vbi calida lota est. & molli-
toris vtatur, & supina decubat: & in aquā calidā insideat: &
lana vnguento imbutā apponat. Verū noctu magis apponere
oportet. Iuxta coxas verò vestes laneas aut lineas molles sup-
ponat, vt ne corpus in alterutrā partē dilabatur. Vtatur &
subdititiis mollib., ex myrrha pinguisima, pice, cera, & adi-
pe asferino. Sit autē myrrha dimidiū, reliquorum verò du-
plum, & in lana subdat, duo verò sint subdititia quorū alterū
lota per diē subdet, alterū per noctē, donec molle factū fue-
rit: & vbi hoc detraxerit, aquā odorata colluat. Aut grana-
cnidia decorticata quindecim, & Indici medicamēti aliquā-
tulū, si ita visum fuerit, in lactē mulieris masculū lactāris
terito & cerui medullam, & alia quæ dicta sunt, ac modicum
mellis ammisceto. Sit autē lana quæ hæc excipiuntur mollis
& pura

Cum semē
non admi-
tatur.
Medela.

Duritia v-
terorum.
Medela.

Cum os
vuluz sic-
citate du-
rescit.

Medela.

Cum vul-
na claudi-
tur.

Medela.

& pura, & ad diem subdat. Si verò fortius facere voles, myr-
rha parū quid ammisceto. Optimū autē est, oui candidum, &
adeps caprinus, & mel, & oleū rosaceū: his ammiscere farinā,
& tepescere ad ignem oportet, & quod destillat lana colli-
gere ac apponere. Aut adipē rubrum anseris aromatibus cō-
ditum, & vnguentū rosaceū, permixta & lana excepta appo-
nito. Præstat autem anseris adipem, & adipē ouillum, cerā al-
bam resinā, neropum, oleum rosac. hæc simul liquare ac mis-
cere. Vbi verò lota est, hæc tepida intrō ad vterorum osculū
apponat. Aut cerui medullam, & anseris adipem liquato, &
rosaceo aut irino oleo ammixto, in valde molli lana apponi-
to. Cum mulieri vteri duri facti fuerint, & ad pudenda exie-
rint, dura sūt inguina, & ardor in inguinib⁹ est, & omnia cō-
cerantur. Cum igitur sic habuerit, cucumeris sylvestris inter-
nam partem, & fauū terito, & aquæ hemina affusa in sedē
infundito, & purgatur. Si os vterorum durum fiat, & ceruix
præ siccitate, & morbus leuiter hæserit, ex digiti cōtactu co-
gnosces: & si ad coxā deuoluantur, nihil acre adhibeto. Si em
exulceretur aut inflametur, periculum est ne penitus sterilis
fiat. Verū apponito ea quæ non mordent, à quibus purgetur.
Quā verò duri fuerint vteri, & sic doluerint, subditicia appo-
nito, vel ut est cerui medulla, aut anserinus vel suillus adeps,
& vnguentū irinum cum melle: & oui luteum, ac cerā albā
velut cataplasma emollito, & ordeacā aut triticeam farinā,
cum aqua & ruta coquito. Si vteri cōclusi fuerint, oscula ipso-
rum dura sunt, & geniturā nō amplius suscipiūt, sed statim
vbi cum viro cōdormierit, dum crura mouet, exit, & dolores
in ventrē, & lumbos, & inguina occupāt. & menses omni-
no nō prodeunt. Si verò eant pauci, & prauī ac decolores pro-
deunt. Cum sic habuerit, multa calida lauato, post balneum
verò castorium cum prœniæ radice, in vino nigro odorato
permixta bibenda dato. Cibis autē velut puerpera vtatur, &
si manifesti fuerint menses, diem vnā intermittito, & totā fo-
ueto, & pharmacū potādum dato, si adsperta fuerint, sursum
purgis, aut si egere visa fuerit, deorsum. Lact itaq; asinipū, aut
serum exhibeto, & leniter foueto, & mollitoria vtero appo-
nito, & cyclaminū, & narcissinum. Cucumerū verò paruorū
sylvestrium internā partem sumito, & ex diuulsis semen exi-
mito, ac lacte mulieris masculū lactantis affuso terito, myr-
rha

A rha pura & melle optimo ammixtis, oleoq; Aegyptio albo,
& ne liquidum facito medicamentū, sed siccū, atq; hoc in la-
nam mollem purā infarciat, & in oleo Aegypt. albo tingat, &
lota apponat. Subligetur autē & sub testō maneat cū purga-
tur. Postquā autē sufficēter habere tibi visa fuerit, quiescat.
Sin minus, rursus aliud apponat. postea verò obuolutā lanā
mollem, rotūdā faciat, & neropum immittat, & diem vnā
subdat. postridie verò oleum rosaceum itidē in lana. Deinde
rursus cerui adipē, etiā ipsum liquatū in lana. Lauetur autē
calida aqua semper ante subditiciorum appositionē. Et odo-
ratis leniter foueatur multo tempore. Postea verò vna inter-
posita die, colluito, si quidē pituitosa fuerit, eo quod cū grano
cnidio paratur. Si vero biliosa, eo quod cum scāmōnia, post
hæc ambo, postridie etiā narcissino cū vino dulci colluito. Si
verò narcissinū nō fuerit, cum anthino aut irino quā opti-
mo. Sit autē olei tertia vini pars: deinde interpositis duobus
diebus, id quod cum pulegio preparatur vnū diem apponat.
Si verò prodierint menses, ieiuna per triduū bibat castoriū,
cum vino odorato albo: vbi verò desuerint menses, & stabi-
les fuerint, lauetur, & aqua frigida perluta, cyceonem bibat
nō falsum. Cibus autem ne contingat, & cum viro dormiat
duobus aut tribus dieb. Quāto verò tempore purgatur, mer-
curialem in aqua coquēs, vbi cōcta fuerit exprimat, & alliū
ac cuminū, & salem subterat, & oleum his ammisceat, & mo-
dico succo affuso seruefaciat. Atq; hoc edulium ante cibos
cedat. Allium item coctū ac allatū quā plurimū accipiat.
Si verò mercurialis non fuerit tenera, trita cum brassica co-
quere oportet, & cōdire, & lenis erit: & si in ventrē cōceperit
sana euadet, & omnia ipsi iuxta ornatum procedēt. Si os vte-
rorum cōclusum fuerit, sit fortē velut grossus, & si digito cō-
tigitur, deprehendes durum ac cōuolutum, & digitum non
admittit, & menses occultantur, & geniturā nō suscipit hoc
tempore: & dolor habet in ventrē, & lūbos ac laterum
mollitudinē. Quandoq; verò etiam sursum ascendit & suffo-
cat. Cum sic habuerit, pharmacū deorsum purgans bibendū
dare oportet, & multa calida lauare, & apponere ea quæ os
mollit, & specillum immittere ac aperire, itēmq; digitū
& similiter leuigare. Cum autem molle fuerit, apponere ea
quæ sanguinem purgāt: & potiones exhibere, & experiri vt
præb

Pituitosa
& biliosa
purgatio.

Cū os vul-
nae claudi-
tur.

Medela.

præbeas quodcunque aliud libenter susceperit. Brassicâ autem edat, & succum sorbeat. Si vteri cõclusi fuerint, & menses non apparuerint, colocynthidem syluestrem, & silphij semina, & cuminum Aethiopicum, & nitrum, & salem thebaicum, & adipem rhenalem, & farinam, & myrrhâ, & resinam omnia simul feruefacito, & trito mixta, & in glandem efformata apponito. Si grumosi facti fuerint vteri, os ipsorum velut eruo plenum sit, & si contigeris, videbis ita habere, & menses non fiunt, neq; genitura intus manet. Quandiu sic habuerit, cyclaminum cortice detracto, & allium, & salem, & ficû, ac modicum mellis, terito, misceto, ac glandem formato, & ad os vterorum apponito. Itemq; alia subdicitia, quæ acris sunt ac corrodunt, & à quibus sanguis purgatur, & de potionibus dato eas quæ vteros purgant. Si vteri præter naturam hiant, menses plures prodeunt & viscosi, & frequenter, & genitura intus non manet, & osculum hians est: & fieri non potest ut genituram attrahat, & febris ac rigor corripit infernum ventrem, & lumbos. Morbus autem corripit ex fluxu sanguineo, sit & quum menses suppressi derepente eruperint. Diata itaque ratio prius relata est. Oportet autem subdicitis curare, in principio quidem purgatoris simulq; mollihus. Deinde leniter adstringentibus, & partes infra vmbilicum per spongas fouere, cum myrti aut rubi aqua, aut ex oleæ aut rosarum, aut cenanthes, aut vitis foliorum decocto. Si os vterorum hiant amplius quam in mensibus solet, menses ita fiunt plures & deteriores omnes & liquidiores, & per longius tempus, & genitura non attingit, neq; manet, sed rursus exit, & si permanserit, osculum comperies disparatum, & impotentia præ mensibus obtinet: & levis est ac debilis vterus, & vterius procedit: & vires laxantur: & febris debilis, ac rigor, & dolor habet inum ventrem, & laterum mollitudinem ac lumbos: patitur autem hæc maximè, si quid in ipsa corruptum computruerit ac compactum fuerit. Quædam verò etiam ex partu patiuntur, alia etiam aliter. Quum itaq; sic habuerit, pharmacum bibendum dare oportet, & facilius iudicabitur, & si dolor habuerit, tepesfactoria adhibeto, & frigida lauato, ac intermissione facta colluito: & ex potionibus dato quamcunque maximè libenter admiserit, & suffuso ea quæ resiccant: & polypos edat ac mercurialem. Si verò non

Cum vteri clauduntur.

Cum grumosi fiunt vteri.

Medela.

Cum vteri hiant.

Morbi causa. Medela.

Quum per menstrua hiant.

Medela.

A non conclusi fuerint vteri velut oportet, in aqua desideat in qua cocta sit myrtus, aut lentiscus, aut vitis aut oleæ folia, aut rosarum. Diata verò sit quæ relata est in rubro fluxu. Optimum verò ipsi auxilium est sitis, frequentes vomitus, & prohibitiones balneorum. Quum vteri magis quam conuenit, fuerint aperti, & non conclusi, & purgatione opus habent, & collutionibus, & suffimentis. Si verò menses effluerint, plures fiunt & deteriores, & liquidiores, & frequentes. Et genitura non manet intus, sed quando illi prodierint, perit. Et si os cõtingat digito, comperies ipsum leue. Et impotentia ipsam præ mensibus corripit. Et febris ac rigor obtinet, & dolor inum ventrem, & lumbos, & laterum mollitudinem corripit, maximè si quid in ipsa corruptum computruerit, itemque ex partu, & aliter. Quum igitur sic habuerit, curare oportet, vbiunque tandem dolor fuerit, velut in superioribus scriptum est. Si vteri inflammati fuerint, menses obtorquetur, & ceruix multis tenuibus venulis, ad telarum aranæ similitudinem variegatur. Et febris est acuta, & mentem percellens, & menses prauis ac paucis ipsi comparent. Et quum ieiuna fuerit, vomitus quidam ipsi superuenit. Quum verò quid comederit, reuomit. Et dolor occupat inum ventrem & lumbos, & animo linquitur, & per totum corpus perfrigeratur. Venter autem nunc durus, nunc mollis est, & incenditur & attollitur, & putat se in ventre habere. Quandoq; verò ventris moles vacua apparet, & alius aqua impletur, & vmbilicus prominet, & osculum gracile fit, & derepente apparent menses stridentes, & pauci ac prauis & attenuatur circa clauiculas & collum, & pedes intumescunt, & præsertim pedum extremitates. Quum sic habuerit, pharmacum infra purgans bibendum dato, & subdicitis vtatur, & fomenis vteri foueantur odoratis. Per diem verò plûbeis penicillis vtatur, & ante appositionem, aqua calida non mordenti colluito, & post appositionem hoc infuso colluito. Cnestri duas portiones in aqua hemina coquito, & aquam excolato ac infundito, oleo narcissino aut anthino ammixto. Post hæc tres dies intermitto, deinde cum eo quod cum aceto parat colluito, & ante cibum, mercuriale cum aliquantulo vino coquens edat velut brassicâ, & succum sorbeat. Si verò permanserit, pharmaca bibenda dato à quibus aqua de vteris purgat. Cibis autem vtatur panibus,

Cum vteri non tantum clauduntur vel nullis patent.

Cum vteri inflammantur.

Medela.

Hippocratis Liber II.

& oleribus coctis, flaccidis. Marinis autē potius quā carnibus. Aut extremis partibus coctis, flaccidis, & laboret quā plurimū, & ante & post cibū & quā minimū lauetur frigida, & a dulcibus ac pinguibus omnis generis arceatur. Diebus autē purgationū intermediis, adiatū bibat ieiuna in vino diluto. At morbus hic lethalis est, & pauca effugere possunt, si nō in vētre cōceperint. In vterorū inflammatione menses obtrorquentur, & quum ieiuna est, vomit. Vbi verō comedit, dolor habet imum vētrē & lumbos. Et totus vēter modo durior, modo mollis fit, & nō valde cōsudet. Alius magna fit, & non purgatur, & sibi pragnans esse videtur, & patitur quaecūq; pragnātes perpeti solent. Et si vētrem cōtigeris, leuem cōperies tumorem velut in vtre, & quum partus tempus esse visum fuerit, vteri cōcidunt, & menses pauci ac deteriores fiunt. Huic pharmacū deorsum purgans bibendū dare oportet, & purgatoria apponere. Purgata verō sana euadit. Si inflammatus fuerit vterus, vellicatur. Si verō quid corruptum fuerit ac viciatū recruderit, febris corripit acuta & magna, & horror durus, partes circa pudenda, & horribiliter afficitur, & mordetur, & cōcitur, & si quis digito contingat, rursus peius habet, & pungitur, & caput dolet ac sine ciet, & caligo adest, & sudor frontis. Extremæ partes perfringuntur ac tremunt, & sopor profundus aliquādo occupat, & audire non potest. Neque reliquus sensus operatur, fastidium cibi est multum, & stomachus & venter omnino non continet cibum, & vociferatur, & exilit, & pectinem dolet, & inguina, & lumbos, & occultos pudendi locos, & cito moriuntur. Si verō dolores ad extremam debilitatem deduxerint, spōgiis calidis ex aqua & oleo expressis foueto, & subditicia mollia apponito, medullā cerui, apidem anserinum, & cerā albam, & oui luteum. Aut ceratum picatum cum resina subdito. Vino verō aut lacte caprino purgato, aut volucris iusculo. Vinum autē ne bibat, & prisanæ succū sorbeat.

Quum dolor vterus molestat.
Medela.

Ad dolorem vterorum medicamentum infusile. Si dolor solum fuerit vehemens & violentus, caligo in vteris inest, & status non exit, sed isthic manet malum. Oportet igitur sic curare. Atriplicis sylvestris semen, & betas simul trita ac tepesacta, in vteros infundito. Aliud dolores vterorum sedans. Vini suauissimi pari aqua temperati tres semicongios At-

De Morbis Muliebribus.

291

Acos sumito, & fœniculi radices ac seminis eiusdem trientem, & olei rosacei heminam dimidiam. Hæc in ollam nouam immittito, & vinum superfundito, deinde foueto. Apponito autem & scillam, donec osculum molle factum fuerit & adlationem idoneum ac apertum. Et quum in purgatione pustula circa osculum vteri exorta fuerint, sic curato. Carnem bubulam, cum butyro aut adipe anserino & aniso tritis illine, & ipsam carnem in pudendum inde. Si ignis sacer habuerit vteros, intumescunt pedes, & mammae, & corpus. & dolor ipsam corripit, & recta ceruice spiratio fit, & dolet laterum mollitudinem, & partes sub vētre, & pectora, & caput, & tremor occupat, & torpor manus, & inguina, & poplites tremunt. Quandoque verō & in poplitibus liuida fiunt, & modico tempore melius habent ex hoc colore. Maxime verō mammae attolluntur iuxta gentilitatis cognationem. Attamen non valde dolet, & febris ac rigor corripit, & facies rubicunda fit, & sitis fortis est, & hepar resiccatur. Hæc si pragnanti acciderint, moritur, & non poterit effugere. Si ignis sacer in vteris fiat, tumores fiunt liuidissimi, a pedibus exorsusque ad crura, & ad lumbos. Quanto verō tempus amplius progressum fuerit, etiā pectus percipit, & intumescit, & tota perfrigeratur, & febris habet magna, & rigor superuenit, & spiritus densus, & animi deliquium, & debilitas, & dolor totius corporis, & tristatur, & mente variatur. Et affectio ascendit ex inferno ventre ad lumbos, & ad dorsum, & prœcordia, & pectora, & collum, & caput, & stomachum, & mortua esse videtur. Quum autem dolor solutus fuerit, torpor habet lumbos, & inguina, & crura, & in poplitibus liuores fiunt, & modico tempore melius habere sibi videtur, deinde rursus affigitur, & corpus pustulis cōpletur, & rubores cōspicui ac manifesti faciem occupant, & guttur siccū est, & lingua aspera. Hic morbus si pragnante inuaserit, occidit. Sin minus, medelā adhibere oportet, & lac alinum bibendum dare ac purgare. Si verō sic non soluitur, ventrem mollibus frige factoris perfrigerare, & subditiciis non molestis & leuibus paulatim purgare. Itēmq; vomere. Ad hoc cōmodum est sambuci folia sumere cocta cum origano, aut thymo, aut ruta. Si verō febris dimiserit, etiā vinū ac ciles dulces dato. Aqua inter-

Erysipelas vterorum.

Medela.

cus.

Q 3

men

Hippocratis Liber I I.

Medela.

Ventris vte
torum.

Medela
quæ.

menfes prodeunt arenosū & aquosū, & nō valde cruenti. Intumescit & vterus, & venæ, & propinquissimæ partes, & prægnans sit, deinde suffocatur, & mammae fiunt, & imus venter durus est, ac intumescit, & omnis circuncirca locus, & dolet si quis ipsum attingat. Et febris ac stridor dentium corripit, & dolor vehemens laterum mollitudinē ac lumbos, & seminen in somnis effundit, & peius habet. Hanc calida lauare oportet ac tepescere, pharmacum autē bibendū dare, & cū debilibus fouere, & cyclamini obolos tres in linco deliget ac apponat. Et eupresii succum in aqua madefaciat, ac cantharidas eadē terat, & modico tempore apponat, & per multum tēporis interuallum. Efficax est. Subdititiū. Cuminum chemæ mensura, vna passia alba. Aliud. Vrticæ semen, ariradix. Horū quodcunq; voles leuiter apponito, vbi verò expurgaueris colluatur, ita vt detrahas & cum infuso pudenda colluas, & simul cū viro dormiat, & si foetum ad partus tempus gestarit, tota expurgatur, & sana fit. Alia aqua intercus vterorum. Suberuentū quiddā fuit saniosum, & purgatur, & mordet valde, & vlcera pudenda velut muria, & circumscitas partes, & quocunq; destillat, vlcera, & color est morbi arcuari. De cætero verò purgatur copia velut in aliis fluxionibus. Morbus autē hic & debilius est, & aliquando lethalis fit, si vteri egressi fuerint. Hæc curato velut eam quæ à fluxu albo vexatur, & lac asininum bibendū dato, & extenuato, & prædictis pharmacis curato. Eclegma. Quod delingitur ad aquam intercutē. Si aqua ex vteris suat, sulphur & anseris adipem delingat. Si vterus in vteris fuerit, statim exit, & stridet, & tota intumescit, & febris habet & ardor, & ad hæc valde exilit præ dolore, & virum non admittit, & valde agere fert coitum, & erigi nō potest, & velut onus graue ipsi in vteris iacet, & caput dolet & anxia est, & loqui non potest. Si verò dolor accesserit, clamat, & dolet omnia, & lumbos, & pubem, & sedem, & vrina supprimitur, & venter suffocatur, & mori cupit, & præcordia distenduntur, & stomachus mordetur, & os amarum est, & vomit acida & pura ac meraca, & frequenter ructat, & melius habet. Sin minus, intumescit, & si attigeris, remittit & dolet. Proinde vterū cum aqua mulsa, & aceto multo ac oleo colluere oportet. Et cuminum aut anisum tritum sumere, & lini folia terere, & volucrinum adipem

De Morbis Muliebris.

292

Ventris fa-
cilis solu-
tio.

Mola quæ
fiat, & dis-
cutiatur.

Cum ven-
tola sit vul-
ua.

Medela.

Cum semē
reiciat.

Suffimen-
tum.

A adipem cum ouis in aqua infundere. Subdititiū verò ac portionibus vtire, quæ ego describā. Desideat autē in oleo calido, & aromata in ipsum immittito, iunci odorati florē. Aut in aqua lauri, aut marina desideat. Optimū autem est mollibus infusis ventrē purgare, aut glādem apponere quæ admodum puero vter soluitur, lanam illotā cū melle. Si verò antiquior fuerit, cepam in oleum aut mel tinctā apponito. Aut taurinum fel, aut nitrū cum melle. Aut mali punici acidi nucleum, cū melle & ordeacea farina. Si mola ipsa innascitur, & crassa genitura intus retenta, thymbram tritā in aceto & aqua, liquidā bibendā præbeto. Aut hyoscyami semen tritū, & cum muria ac filphij succo & aceto colloito. Aut si opus fuerit cū aqua. Optimum verò est aquam mulsam infundere, cum aqua lentius, aut erui, aut foris violā. Si verò purgata fuerit talibus quæ sunt velut igne ambusta, myrrum coquito ac perluito, & myrrhā ac netopum cū lana apponito. Si ventus in vteris fuerit, ac momorderit, & qua trālit dolorem facit, & præ ardore intumescit, & dolet, & virū auersatur, & coitum valde agere fert, & tenditur ac intumescit pectus, & erigi nō potest, nec dirigi. Quum sic inueneris, scito quod ventus & genitura in vteris est, & propterea nūc agrotet. Accipe itaq; mel, ceram, lini folia trita, & adipē volucrinum, & hæc in vino odorato tepescata per clysterē in vteros infunde. Apponat autem folia lini. Aut semē lini terito, & in lanam inuoluito, & ad os vteri apponito. Sin minus, effeacior cre vtire. Irinum & crocū, & lini folia, & adipem volucrinum terito, & lacte muliebri diluta, rasura de tenuibus lintheolis derasa excipito ac illigato, & ad vteri osculum apponito. Et si pinguitudo carnosior enascatur, quod consumat indito, & mediocriter attenuato. Quæ enim valde attenuantur, rare sunt & abortiunt. Si verò geniturā nō suscipit vterus, sed dimittit, & calorem in seipso nō habet instrumentum parare oportet, cui infideas vaporē intra vterū recipiat, ita vt vestes circumcirca ponātur. Suffire autem oportet casiam, cinamomum, myrrham, singulis pari portione vino fixo siue sapatum. Subactis, & super prunas coiectis. Modicē verò lauetur, & modicē cibū sumat. Opitulatur & subdititiū huiusmodi. Myrrham mollem cum melle efformato. Sit autē ob longa velut glans, & sæpe hæc facito virū respectu habito. Præsumt & pe-

Hippocratis Liber I I.

lecini in frumento nascentes, cū myrrha triti. Mel quoq; co-
quito, & cum rēdis agitarum permisceto, & fabæ Aegyptiæ
magnitudinem apponito. fel item taurinū, & rhoem rubrū
pari portione. Conyza herbæ est similis apio crispo, nascitur
autem prope mare in locis arenosis, odor verò eius agrè to-
lerari potest. Hæc cum melle & vino apponito. Aut bulbion,
conspicitur autem in tritico, maximè Aegyptio, acre simile
cumino Aethiopico: hoc & allium & nitrū simul apponito.
Capitis do- Verum antea lauetur. Quum mulier caput dolet, & inci-
lor. put ac collum, & vertigo præ oculis obuersatur, & timet, &
tristis fuerit, & vine nigræ, & similia etiā per vterū prodeū,
& anxietas ac mœror ipsam tenuerit: atra bilis in vteris in-
est. Curetur autē sic. Cucumeris sylvestris anniculi interna
Medela. parre, fel tauri, forem aris, cū bacchare terito, & subdititia
formaro, & pharmacū bibendū dato, ac lauato. Quum verò
Dolor vul- mulier vteros mordetur, & dolet, lancinatūq; & bilē fauā
ua. mingit, & vterus hiarit, & oculi fuerint velut morbo regio
affectorū: scito quod bilis in vteris est. Quapropter optimū
est expurgare totū corpus, & ipsos vteros subdititiis, quæ bi-
lem educunt. Quū verò perfrigeratur vterus, & onus infitū
esse videtur, & color non est clarus, & compactus est vterus.
Quum sic habuerit, purgare oportet cū eo quod pituitā du-
cit, & attenuare, ac frequēter vomere. Quum mulieri male
oluerit ex ore, & gingiua nigræ fuerint ac prauæ, caput lepo-
ris, & mures tres seorsim exure, & ex duobus muribus ven-
trem exime, hepar autē & rhenes nō, & in pila lapidea mar-
mor, aut lapidē album tere ac cribra, deinde singulorū pares
portiones miscere, ac dētes cōfricare oportet & locos in ore.
& postea lana succidissima fricet, & cum aqua colluat. Tin-
gat autē lanam succidā in melle, & cōfricet dentes ac gingi-
uas, & internas ac externas partes. Terat itē anisum, & ane-
thi semen, & myrrhā pondere duorum obolorū, atq; hæc in
vini albi meraci hemina dimidia diluat, & cum his os col-
luat, & multo tēpore in ore cōtineat. Hoc autem frequenter
faciat, & ieiuna gargarisset, & post cibum. Optimū verò est
modico cibo uti, & optima quoque ingerere oportet. Hoc
pharmacum dētes purgat, & bene olentes facit. Vocatur au-
tem Indicum medicamentū. Quum mulieri māma aspera
Mamma facta fuerit, stœbes aut rubi fructū, cum aqua & oleo coqui-
asperitas. to, &

De Morbis Muliebribus.

293

A to, & cataplasmate facto mammas integito, & betæ folia su-
perponito. Deinde ex linteo velut pileum cōsuito, & magni-
tudine ut mammā capiat, atq; sic mammam indito. Si verò
suppuretur, secato, & ex lana succida linamentū siue penicil-
lum immittito, & eadē superponito. Postea verò ex lēticula
cocta cū polenta permixta, cataplasma adhibeto. Si in pu-
dendo mulieris, aut intestino recto ascarides nascantur, viticis
semen aut folia, cū fellis bubuli obolo permiscuntur, & oleo
cedrino subiguntur, & lana succida mollissima excipiuntur.
Induntur autē tertio quoq; die, per noctē ac diem. Postridie
verò vbi amouit, calida lauetur, & allium coctū ac crudum
edat, & Ascarides exeunt ac moriuntur. Muria verò etiam
colluere oportet Ad faciē ornandā. Hepar tauri terito cum
oleo: illinito autem cū vino meraco. Fel autē fursures ex-
terit. Sed & prisanæ succus similiter illustrat, & ouorū can-
didum, & farina lupinorū, & erui cum ficis in cataplasmate
adhibita. Et brassicæ radix ac semen. Hæc etiam lentigines
tollunt. Itēmq; alcyonium. Et si pulvis faciē laeserit, ceratū
liquidum ex rosaceo præparatū sublinito, & aquam frigidā
affundito. Et rugas leuigat hoc. In pila lapidea plumbaginē
terito, & menstrua ex situ aqua affusa pastillos formato, qui
vbi resiccati fuerint, oleo dilutos rugosæ faciē illinito. At si
capilli desuuant, ladanū cum rosaceo aut anthino vnguento
terito, & cum vino illinat. Aut terrā cimoliā cum vino, aut
rosaceo, aut omphacino, aut acacia. Si verò calua facta fue-
rit, cuminum impone, aut sterens columbinū, aut raphanum
tritum. Aut cū cepa cōfricet, aut cum betæ, aut viticæ. Cate-
rūm solares appellatas maculas tollit, erui decoctum, betæ
succus, ouorum candidū, prisanæ, cucumeris sylvestris radix
secca, cum vini face trita, ac illita. Aut fici folia adhibita. Itē
sesamo trito fricari, aut amygdalis amaris, & viticæ semen,
& allij cortex superligatus, & lepidium. Impetigines omnes
extrahit. Acerum, māna thuris, pumex sulphur cum aceto,
nasturtium sylvestre vsum & in cinerē redactū, vipere exu-
uium, rumicis sylvestris radix. Teratur autem cū aceto vi-
noso. Si verò pustulæ emergant, etiā spuma argēri vtere. Po-
tio ad fluxum rubrum cōmola. Cornu cerui vsum, ad du-
plum crudæ ordeacæ farina ammisceto, atq; hæc in vinum
pramauium inspersa bibat, & sistatur. Alia. Adianti radicem
tritam.

Ascaridum
eicdio.

Quæ faciē
ornant.

Quæ eru-
gent.

Quæ capil-
lum fluen-
tem sistant.

Quæ n-
uos & simi-
liter tol-
lant.

Impetigi-
nes quæ cu-
rent.

Pocula ru-
bri proflu-
uij.

Hippocratis Liber I I.

tritum, & cicer torrefactū, & lētiū farinā ex melle bibat, aut velut potum exhibeto. Aut farina tritici recentis acetabulū, gummi albi dimidiā, manna thuris tertiā partem, & iunci odorati parum. Aut de pinu, vel cupresso aqua dilue, & bibendum prabe. Bibat autē in die. Aut cornu cerui cōburito ac terito, & crudā ordeacea farinā cum cedri baccis quinq; & vinum austerū nigrum cū tēdis ammisceto. Aut mali punici dulcis assati succum, cum vino nigro bibat. Aut cupressi baccas tres aut quatuor, & myrti baccas nigras, & simul, & ipsas per seipsas, ad robur corporis mulieris respectu habito. Cum vino verō potio fiat. Aut castorij obolum in vino nigro austero terat, ac bibat. Potio ad fluxum, & omnes morbos

Potio ad omnia vulvarum mala.

Sanguinis marium sedatio.

Coagulum asininum.

Sanguinis sistentia.

Quæ fluxus sistant & dolores sedent.

Implastra fomentaq;

qui ab vteris fiunt. Prœniæ semē & radices, cum vinū Aethiopicum, & melantium in vino albo exhibeto. Aut ferula rase acetabulum, & porri succū, in vino albo diluto. Hoc etiā ex naribus manantē sanguinē sistit. Aut malum punicū in vino nigro coquito, ac decorticato, & interna in vino nigro terito, & cū polentā farina exhibeto. Aut linum vel erysimū rostum, & olea folia viridis, & radicē nigrā aspalathi, & pepulū plenum, hac trita in eodē vino diluto bibēda dato. Aut coagulum asininū & mali punici dulcis radicē, & gallā omnia æquis portionibus, & mali punici dulcis succum, cū vino bibat. Aut rumicis semē, cū galle parte externa circumrasi. Hæc simul terito, & postea cyceonē facito ac exhibeto. Si sanguis largus ex vteris fluat, viticis folia cū vino nigro dato. Acerba item omnia fluxū sistunt, vino nigro ammixto. Ad fluxū & dolorem. Cancryos radicē in vino nigro bibat. Si verō amplior fuerit, terebinthi fructus tritus prodest. Oportet autem vino & aqua diluere ac bibere. Si fluxus fiat, caneros fluuiales in vino suffocato, & de tali vino cum aqua bibendū dato. Si verō adhuc feratur fluxus promalon siue myricā torreto, & tritā in vino dato. Aut porri succum. Si verō multus defertur fluxus, nulli stercus cōburito, terito & cū vino dato. Si autē diuturnus fiat fluxus, spongia cōbusta auxiliatur. Terenda est autē spongia, & cū vino odorato exhibēda. Cataplasma ad fluxus. Allium & portulacā, & apium, & loti ac cedri ramēta trita simul misceto, & cū aqua mulsa diluito, & cataplasma facito. Aut rubi, & rhāni, & olea folia trita simul misceto, & in aqua mulsa diluito, & cū polentā in cataplasmate adhibeto

De Morbis Muliebribus.

294

A adhibeto. Aut sambuci & myrti folia in cataplasmate adhibeto. Aut loti ramēta, & mori folia, ac rosa folia, cū vva passa ad cataplasma redigito. Fomēta ad fluxus. Loliacea farinā torrefactā in posca meraciore coquito, & linteo illitā pro fomēto adhibeto. Aut lētes torrefactas ac decorticas in crassiorē instar alicū farinā redigito, & in aqua coquito, ac similiter adhibeto. Aut eruum eodē modo. cōmoda est & salvia. Aut paleas ordeī in salvia & hyperici decocto coquito, & imponito. Aut loti ramēta & cupressi, in vva passa cremore cocta, linteo inducito, ac pro fomento adhibeto. Aut olea folia, aut hederæ, aut myrti, in aqua coquito, & cū his etiā ordeī paleas coquito. Aut furfures triticeos in aromatu aqua coquito.

Aut furfures triticeos in vva passa cremore coquito. Aut violæ albæ semē, vel radices coquito, & ad aquā decocti furfures triticeos iniicito, ac foueto. Aut cū eo decocto furfures triticeos subigat, & panē faciat, eoque calido lanæ inuoluto foueatur. Aut in serpilli decoctū furfures triticeos iniicito, & eodē modo foueto. Sed & fomentū adhibendū est cū spongiis calidis, & cū mollibus lanis, si dolore vexetur, & cū vasīs testaceis aqua infusa, & cū vesicis oleo calido plenis. Collutiones ad fluxus. Myrti folia, & lauri, & hederæ in aqua coquito, & cū hac tepida colluito. Sambuci & lētisci folia in aqua coquito, & cū excolata leuiter tepida colluito. Aut cōnāthen, & cyperū, & vvas passas in aqua mulsa coquito, ac colluito. Aut cū fenogreci aqua, aut rubi decocto, aut oleo viridis, aut cupressi, aut serpilli, aut mali punice, aut radicis violæ albæ, aut lenisci decocto leuiter tepido colluito. Aut medicamentum ex butyro, & resina, & adipe anserino infundito. Aut id quod ex medulla & adipe suillo preparatur. Suffitus ad fluxus. Ordeum tostū prunis inspersum suffito. Aut cerui cornu cū olivis immaturis. Aut rhoē rubrū, & polentā torrefactā, cū oleo & vino duplo. Aut paleas ordeī, & stercus bubulū similiter. Aut loti ramēta, aut rhoem, aut cupressum siccam, cum vino nigro austero suffito. Aut galbanū, aut mannam thuris, aut resinā vino subactam. Aut capræ cornu, & gallam, & sistetur fluxus. Alij suffitus. Effodere oportet scrobem, & vinaceorum vva duarum chœnicū Atticarum mensurā torrefacere, & de cinere in scrobem mittere, & vinum odoratū irrorare.

Diuerfa fomenta.

Collutiones.

Sicca suffimenta.

Mulier autē circuminsidēs, ac seipsam cōtegēs ac cōsoluens, suffis

Hippocratis Liber I I.

suffitum admittit. Aut sordes pilorum circa sedē caprę secas dundito, & torreto, atque cum ordeo fracto, & oleo subactas suffito prunis insperfas. Aut ordeo paleas iisdē prunis iniicito. Aut cupressi ramenta vnguento subacta suffito. Aut cicuta, aut myrrhā, aut thus, vnguento affuso suffito. Aut bitumē & ordeo paleas similiter. Aut cupressi radicem rosaceo oleo perfusam suffito. Aut ad calamū, iuncum odoratū, cyperon, apij semen, anisum, oleo rosaceo affuso suffito. Similiter autē & resinā, prunis iniicito. Et cinamonū, & myrrhā, cum rubi foliis, aut rosarū foliis aut mēta, addito modico croco & styrace. Hęc omnia simul terito ac suffito, oboli Attici pōdere, in cineres armentorū vitis, aut in stercore bubulo instar acetabuli formato. Sit autē ignis ex sarmentis vitis. Mulierē vērō imponito prius, vt ne odorē percipiat. Nā si odorem senserit, melius est non suffire. Subdititia ad rubrū fluxum, Myrrhā & bulbion cū melle tritū optimū præstant subdititium. Aut rose in aqua coctæ, quas sanē cum rosaceo vnguento tritas, ac lanæ inuolutas apponito. Aut loti florē in aqua coqnitō, & deinde cum rosaceo vnguento terito, & in lana ad vteri os adhibeto. Aut cyperū, & rīm, & anisum, singula pari portione, cū rosaceo vnguento trita, intro in vteri osculū detrudito. Aut myrti nigra folia in vino albo terito, & pini corticem ammisceto, & similiter facito. Aut cupressi fructum, & thus, pari portione simul ambo in vnguento terito, & apponito. Si rescicare fluxū opus fuerit, calaminthā in vino nigro coquito, & linteo inuolutā apponito. Aut hyoscyami folia, & cicuta simul coquito: Similiter portū, & maluā, & cerā ac anseris adipē ammisceto. Deinde tepida ad pudenda subdito. Aut vinū meracū, cum resinā & malicorio cocto terito, ac similiter apponito. Aut cnicum cū vino tritū subdito. Aut loti ramenta similiter. Aut lentisci folia. Aut rhoē melle cocto ammixto apponito. Si verō nō cesset, Sufinū, aut blitum herbā, quæ velut lingua est, in lana ad subdititium efformato. Ad fluxum aquæ subdititium & infusile. Si mulieri aqua fluat ex pudendis, resinā siccam, & myricę folia, & lini semen, in vino terito, & volucrinū adipē ammisceto, & per clysterē in pudenda infundito. Aut farinæ purissimæ chemā, siue concharum stam cauiorē, aut amyliū in lana ad vteri stomachū apponito.

Fluorem
quæ siccet.

Fluoris a-
quosi me-
delæ.

Alud similiter infusile. Quum aqua ex pudendo fluxerit, myricę

De Morbis Muliebribus.

295

A myricę folia, & thus, & resinā, cum anserino adipe terito, & per clysterē in pudenda infundito. Si pecten præ fluxu aquoso doleat, viticis semen cum melle terito, & in cataplasmate pectini probe adhibeto. Si fluxus sanguinolētus, aut albus, aut qualiscunq; fuerit, Sulphur & madragorā in vino meraco terito, & lana excepta apponito. Et supina dormiat, & immota maneat. Aut malicoriū siccū in vino pramnio terito, ac bibendum dato. Ad fluxū albū potus. Hedera alba semen, & pini corticē, in vino austero exhibeto, Aut cornu cerui vsti partē vnā, crudæ ordeaceæ farinæ partes duas, & cedri baccas quinque, aqua terat ac bibat. Quū ab vteris strāgulatur, castoriū & conyzā in vino, & scorum, & simul vtrāq; bibat.

peccen si
doleat.

Si albus
fluor de-
fluat.

B Aut bituminis obolos tres. Aut phocæ adipis quantū duobus digitis apprehendi potest. Aut radices pæonię dimidiā portionem, in vino odorato bibendam dato. Quū verō vteri suffocant, & simul tussierit, sandaraches obolū, & sulphuris viui tarundē, & amygdalas amaras depurgatas tres aut quatuor, misce to & in vino odorato exhibeto. Si verō adhaferint vteri, ordeū terito, & vnā cū paleis, & cornu cerui, oleo subigito, & suffito. Quū autē sursum ascēderint, & cor ac stomachus prematur, & substiterint, myrrhā aut resinā, aut netopū, aut castoriū, aut silphij succū bibeodū dato. Quum vterus strāgulatur, spiritus autem aceruatim sursum cōmotus fuerit, & grauitas incubuerit, & mens perculsa fuerit, & loqui non potuerit, & perfrigeratio adest, ac spiritus offendens, & oculi obsecrantur: caput quā citissimē radito, & per fasciā supra vmbilicū, si opus fuerit, deligatā detrudito. Dato autē castorium, & conyzā, & rutæ aquā, cum inū Aethiopicū, raphani semen, sulphur, myrrhā. Ad nares graueolentia, ad vteros bene olentia adhibeto. Si verō sustinerit, etiā grani cni di internam parre, albā illā, melle subactā ac mixtā, naribus illinito. Aut schinū scillæ speciei quæ mordeat. Quū autem dolor habuerit ac suffocatur, maluę radicē, aut acetū mulsū, aut scenuli corticē, aut crethmū in aqua bibendū dato. Optimum verō est eructare, & sedentē collocare, & sternutationē facere, aut veratrū naribus adinouere. Si verō sub septo trāsuer- so ac præcordiis vteri sedere videantur, de repente voce destituitur, & præcordia dura fiunt, & strāgulatur, & dentes conserit, & vocata uō audit. Oportet igitur sub nares suffiri lanā

Vulug strā
gulatio.

Vulug strā
gulationis
vexatio.
Medela.

Quū vteri
superiora
petunt.
Medela.

accet

accensam, bitumen in ignem coniectum, & castorium, & sulphur, & picē. Inguina verò & femora vnguento odoratissimo intus inungere. Aut itellas marinas nigras, & brasicam vino odorato misceat, ac bibat. Aut myrrhē obolos tres, coriandri parū, reīnā, proniæ radicē, cuminū Aethiopicū, hæc in vino albo & aqua trita, aut cum aqua multa diluta, leuiter tepida bibat. Aut ciliatur & peucedanū, aristolochia, cepæ lachryma, panaces in vino aut aqua leuiter tepida datū. Vteros ad locum suū reducit, crotonis radix pota, aut cuminū Aethiopicum, aut apiū, aut fœniculi & anisi semen, aut piper, aut myrrhā, & papaueris succus potus. Si cor strangulatur, ab vtero reprimatur, & spiritus habet, & anhelatio: Viticis, & proniæ semen in vino bibere oportet. Aut abrotonum, & panaces, & ammoniacum. Aut rutā, aut somnificū papaueris succū. Rursus igitur si similiter habet, melanthiū terito, & melle subigito, & velut glandulā efformato, ac pennæ circūdato, & apponito. Aut philistia similiter subdito. Aut telephiū, aut anemones folia trita, in lintheum indito, & modica myrrhā amixta apponito. Si in lumbos vteri incubuerint, suffocatio verò caput nō cōtigerit, polypos costos edat, & vinū nigrum odoratū meracum quā plurimū bibat. Quū verò velut ad viscera cōuersi strāgularint, vinū cedrinū, & vinū Aethiopicū bibat, & calida lauetur, & odoratis fomēris vtatur. Si ventri inflati fuerint vteri, aromata omnia in vnguentū immittantur, & laurus, & myrtus, & saluā, & cedri ac cupressi ramenta. Hæc contundito, & trita cribrato, & in vinum odoratum inspergito, & oleum rosaceū superfundito. Quum verò transmoventur, transnoti vteri presserint, ordeū vnā cum paleis, & myricā, & cerui cornu, vino subigito, ac suffito. Quū assidētēs strāgularint, funiculum lucernariū accendito, & præ naribus extinguito, quo fuligo & nidor ipsas ingrediatur, & picē, & castorium, & peucedanū, & myrrhā, vnguento irino diluito, & subacta apponat. Bibat autē resinam oleo dilutam. Si valde strāgularint, Aut testudinis iuxta mare natæ obolos tres, in vini albi hemina, vel cyathis tribus tritos, bibēdos dato. Aut cedro in lucernā infuso, lucernā accēdito, & vbi extincta fuerit, ad nares adhibeto. Aut cornū fœtidissimū similiter. Aut lanā incēsam sub nares mulieris suffito. Aut bituminis parū tritū in vino albo bibat. Aut erysimi cōchæ testā, & castoriū in vino

Cum cor
vulua ve
xatur.

Cum lum
bi vexan
tur.
Si intesti
na mole
stant.
Cum infla
tur vteri.

Cum trans
moventur.
Cum stran
gulant.

Medela va
ria.

A in vino albo bibenda dato, & lauato. Si verò etiā tussiat, sandarach obolū, sulphuris viui obolos duos, amygdalas amaras depurgatas tres aut quatuor, & castorij obolū, cū vino odorato misceto, & bibenda dato. Si verò strāgularint vteri, & strāgulatio cor cōtigerit, & os cōclusum fuerit, acetū calidū sorbendū dato, & os paxillo aut radio aperito, & vinū in odorū similiter exhibeto, & cū aceto multo. Si verò valde strāgularint, & voce destituta fuerit, cepā in vino tepido tritā, in nares instillato & excitato. Si verò vsq; ad hepar ascēderint, & suffocatur, voce destituitur, & nihil videt, & dentes cōterit, & dura fit, & nihil sentit, & frequēter respirat, & non audit. Hæc sub præcordiis manibus cōprehensam frequenter inungito. Et dēribus cū paxillo diductis, vinū meracū tepidū infundito, si nihil prohibuerit. Et plerūq; statim melius habet. Si ad inguina iucubant ac innitantur, caprini stercoreis pilulas, & leporis pilos phocæ adipe subigito ac suffito. Aut hederæ fructum, aut folia, aut corticē siccato, & quercus folia ac resinā ammisceto, oleūq; subigito ac suffito. Aut coaguli phocæ pellē cōterito, & spongiā ac muscū, cum phocæ adipe ammisceto ac suffito. Aut stercoreis caprini pilulas, & phocæ pulmonē, ac cedri ramenta suffito. Sed & bubulū stercus suffito. Aut cornū bouis ramenta, & bitumē. Aut spinæ Aegyptiæ fructū, & cedri ramenta, & myrti folia sicca. Hæc molli vnguento subacta suffito. Multa vero aromata in vnguentū iniicito. Aut vinacea tusa trita, & cedri bacæ, & resinam pineā, simul mixta & passo cocto subacta suffito. Fomenta autē quibus discedūt. Stercus bubulum contusum, acetū dimidia mēsurā, & decocti erui ex aqua marina aut dulci similiter dimidia adiecta, pro fomēto adhibeto, foueto autem leuiter & lenticulæ decoctū bibendū dato, ac reuomendū. Et farinā sorbendā, & insuper vinū. Postridie verò granū enidiū dato. Sed & quod vrinā ciet. Ciceris partes duas tritas, vix passæ optimæ tertiā partē affuso aquæ cōgio coquito, deinde excolatā aquā per noctē sub dio exponito, & postridie bibendā dato. & de cætero saluā & linisemē, & polētā, bis per diem in vini diluti heminis quatuor dato. Aut olei heminas dimidias tres foliorū sambuci manus plene mēsurā, hæc coquito, & cū calidis foueto, aut testis calidis immisis fomentū facito, muliere in sella collocata, & vestimentis cooperta. Aut sambuci folia

Strangula
tio vuluæ

Medela,

Diuersa fo
menta.

folia cū myrto coquito, & in excolata aqua paleas ordei co-
quito, & fomētum facito, si calorē susterre poterit. Aut acetū,
oleum, mel, aquā. Hæc permixta ac valde seruescunt, in veli-
cā infundito. Aut pini corticē, & rhois folia in aquā iniicito,
& fortiter coquito, & in excolatā aquā etiā ordei paleas im-
mittito ac coquito, & affuso oleo foueto. Aut loti & cupressi
ramētā aqua & oleo affuso, probē coquito, ac foueto. Aut cū
aromatis ruggentū infundito, & gallam iniicito, & rhamni

Quum vte-
ri proci-
dunt.

Lenimēta
varia.

corticem, & potentā triticā cum aqua. Si verō vteri extra
prominuerint, & dependēt velut serotū: myrti baccas, loti ra-
menta, rubi & oleæ folia, simul coquito, & leuiter tepidē fo-
ueto. Aut cū vino vnā cum illis & cū graueolentib. similiter.
Externas autem partes cum oui candido oblinito. Cū verō
pertrigerātur, & liuidæ factæ fuerint, cum aqua calida. Mol-
litoria vteri. Adipē ouil. ouorum vitellum, mel, oleum rosa-
ceum sumito, & cū his farinā subigito, & ad lentū ignē tepe
facito, & quod destillat lana exceptum emollito ac apponito.
Aut adipem ouil. aromatis cōditum & nitrum rubrū, anseris
adipem, & oleum rosac. colliquata & lana excepta apponat.
Aut Anseris adipē, ouillum adipē, cerā albam, netopum, rosa-
ceū oleū. Hæc quā optime permisceto, & tenuibus linteis
excipito, & statim vbi lota est, apponat tepida osculo vtero-
rum. Aut cerui medullā, & anseris adipem, in rosaceo oleo li-
quesfaciat, & molli lana excepta subdat. Molliā subdititia,
quæ aquam ducunt, & mucos, & pelliculas, & non exulcerāt.
Myrrhā quā optime, & salis granū, & picē aromatis imbu
tam, terito & apponito. Aliud. Grana cnidia decorticata tri-
ginta. Indicum quod Persæ piper vocāt, & in hoc inest rorun-
dum, quod appellant myrtidanum, cū lacte muliebri simul
terito, & melle diluito. Deinde lana molli ac pura excepta, &
pennæ obuoluta subdito, & per diē finito. Si verō fortius fa-
cere voles modicū myrrhæ ammisceto, tertiā videlicet par-
tem siue trientē: & lanā mollē purā semisuccidā. Ex vteris
educit, & osculū molliūt, narcissus, cuminum, myrrhā, thus,
absinthiū, cyperis. Hæc ipsa per seipsa, & cū oleo rosaceo, aut
albo, aut Aegyptio. Apponātur autē vbi lota est. Aliud quod
sanient cruentā educere potest. Cum tādīs misceto myrrhā
salem, fel taurinum, cuminum, mel, & in lana subdito. Aut
cumini folia similiter in vino trita. Aut silphij succū ad sicū
animi

D ammisceto, & glandulā inde factam subdito. Idē facit & mo-
ri radix cū melle. & postea rosaceo illinito. Efficax est & allij
caput integrū, & nitrum rubrū, & ficus pinguis, pari portio-
ne. misceto autē & gallā paruā, & glandē facito, eamq; liquo-
re aliquo tinctam subdito. Et postea lota cerui adipē in lana
subditum habeat. Aliud quod cruenta omnia magis priori-
bus ducere potest, & mollire. Piper, elateriū, & lac muliebre
misceto, & cū his terito etiā mel, & oleum albū, & cerui adi-
pem, & linteo excepta subdat. Vehemētē verō ducit omni-
gena hoc. fici pingue, elaterij portiones duas, nitrum rubrum
quātum elaterij, mellis parum, cū linteo aut cū lana glādem
facito. Aliud. Netopum, fel tauri, nitrum, cyclaminum, gal-
lam, cum melle terat. Postea verō lota adipem cerui subditū
habeat. aut pulegium & fel tauri tritum pennæ obducit, & in
oleum Aegyptium tinctum subdat. Aut cyclaminum magni
tudine tali cum aris flore. Aut anemones caput cum farina
tritum pennæ obducito, & in oleo albo tingito. Aliud quod
omnia ducit. Cucumeris syluestris oblongi internā partem,
exempto semine, cū lacte terito, & myrrhā purā vna cū ip-
sis, adiectoq; modico melle, & oleo Aegyptio, molli lana ex-
cipito. Aut cucumeris syluestris internā partē siccato, & mel-
le affuso terito, ac glādem formato. Postquā autē lota fuerit,
adipem subdat. Aut elaterij portiones tres cum aqua. Mollito-
ria. Oui candidum, farinam, mel, ceram albā. hæc simul tepe-
facito, & quod destillat lana exceptum apponito. Aut adipem
anseris, cerā albam, resinā, vnguētum rosaceum, cerui medul-
lā liquesfacito. Aut ouillū vel caprinū adipē, oui candidū, vn-
guētum rosaceū. Ex his aut glādem facito, aut lana excipito.

Fomenta per quæ vteri purgantur, si duri fuerint. Vinum
suauissimū pari aqua tēperare oportet, triū semicongiarum
Attritorū mensura & sceniculi radices ac seminis eiusdē qua-
drantē, & olei rosacei heminā dimidiam, in ollā mittere, cuius
operculū foramē habet, & vinum superfundere, & arun-
dine indita fomentum facere, & postea scillam apponere. Si
dolores repēini irruerint, & animi deliquia affuerint. Rosa-
rum folia, cinamomū, myrrhā purā, netopū, papaueris succū,
hæc in pastillos drachmales efformato, & sup frusto amphi-
ræ cādenti ponito, & pro suffimento vtitor. Aut styracis mo-
dicū in oleum mittito, ac vtitor velut priore. Omnia quæ in
vnguen

vnguenta iniiciuntur tundito ac cribrato, & super sterco bubulum mittito, itemq; styracē, & netopum, rosaceum oleum quam optimū, & Aegyptiū albū affundito, & post purgationes suffito. Aut lauri & myrti folia tundito, & cyperi fructū, cū vnguento albo Aegyptio subigito, addito etiam netopo, & super stercore bubulo suffito. Auxiliatur & manna thuris, & cupressi ramenta, & cyperi radix tusa. Sed & iuncū odoratū aromaticum, & cardamomum, & iridē tundito ac cribrato, atq; hæc omnia misceto, & rosaceū oleum ac netopum ipsis affundito, & vteror in crassiore tritici farina. Aut resinam in recens formato stili suffito, castorio, aut aliquo ex aromatis adiecto. Caput verò oleo rosaceo tingito, in aures autem myrteum, aut melinū oleum infundito. Et cicer albū, & vinas passas coquito, ac decoctū bibendum dato, & in aqua calida desideat. Et oliuas albas priusquā oleum remittūt lancinato ac siccato, & in vino odorato terito, & acetabulum Atticum præbeto. Aut cathartidum ventres, aut adiantum, & nitrū rubrum Aegyptium, & ferulæ radicem, & apij semen tritū, hæc exhibeto. Si verò vrinæ stillicidium corripit, in aqua desideat, & vinū dulce bibat. Si maximè strangulatur in vterorū dolore, vinū suauissimū pari aqua temperatū, trium semiconiorum Atticorū mēsurā, & foeniculi radices, & seminis eiusdem trientem, & olei rosacei heminā dimidiā. Hæc in nouā ollā mittito, & vino superfuso foueto. Et scillam apponat, donec oculi molle & amplū esse dixerit, & si exulceratum fuerit, ac pustula vbiq; in ipsis fuerint, præstat adipe anserino cū thure curare. Ad vterorum dolorem. Peucedanum, aristolochiā, panaces, hæc simul in vino dulci misceto, & tepescia bibenda dato. Et peplum albū sorbeat, & vriticæ semē. Aliud fomentum siue suffimentum. Si dolor habuerit, malicorium punici dulcis, lori ramēta, oleæ folia sicca tusa. Hæc cum oleo subigere oportet, & super ignitū sterco bubulū mittere. Aut galbanum, myrrhā, thus, oleum album Aegyptium, super vitis sarmēta. Aliud fomentum fortius ex bitumine. Bitumē, radicem xanthij, pilos leporis, rutā, coriādrum siccum, hæc omnia terito, & formatas inde placētulas siue pastillos suffito. Aut ad picē, & sandarachā tusam tritā, cupressi ramenta ammisceto, & vnguento affuso placētulas formato, & in ignē missas suffito. Aut cornu capræ in ramenta cōfectū oleo subigito.

Stranguriæ
medicīa.

vterorū do-
lor qui se-
detur.

A igitō, & in ignem missum suffito. Aut effossa scrobe, vinacea vna torteto, & cicerem in scrobem mittito, & vino odorato inperfo, mulieri circū insidenti fomētum facito. Sint autem vinaceorum cheenices duæ, atq; hæc ipsa quā maximè sicca. Si verò vterus doleat vsq; ad velicam, porri semen cū aqua tritum bibat. Aut cyclamini radicem, in vino albo ieiunæ bibēdam dato, & calida lanetur, & subcalidam ieiunæ bibat, & tepescia apponat. Aut allij caput integrum, & nitrū tostum, & cuminum, trita ac melle subacta apponito, & calida lanetur, & subcalida bibat. Ad omnē vterorū morbum curandum. Lini scissā vna cum stipula pugillum tenuiter tūsum, in vino albo quā suauissimo per noctem madefacito, deinde excolatū in ollula tepescia, & in eo lanam mollissimā tinctā apponito, & vicissim priore detracta alia subdiro. Opitulatur autem & crocus, & myrrha, & pontice nuges, alba & pura lana excepta, & cū adipe anserino ac vnguento irino appōita. Si dolor vexarit ex subditis purgaram, myrrhæ acetabulum, thuris tantundē, melanthium, cyperum, seseli, anisum, apij semen, netopum, mel, resinam, adipem anserinū, oui candidū, vnguentum Aegyptium, singula paribus portionibus in vino albo dulci, duarum heminarum mēsurā terito, & tepidis infusus colluito. Si dolor vehemens habuerit, cantharides, cyperus, calamus, iuncus odoratus, & iris profunt. Hæc in vino nigro coquito, ac vterorū collutio. Si dolor & vrinæ stillicidium vexarit, porri succū, sambuci fructū, seseli, anisum, tui, myrrhā, vianū in succū redigito, misceto, ac infundito. Aut myrrhæ acetabulū, thuris tantundē, melanthij & cyperi tantundē, seseli, anisum, apij semen, netopū, mel, resinā, anseris adipem, oui candidū, vnguentū Aegyptiū, singula paribus portionibus in vino albo dulci diluito, ac infundito. Aut mercurij alba aqua decoctā cum myrrhā, thure, netopo. Aut salinā, & hypericū in aqua coquito ac infundito. Aut apij semen, anisum, melanthium, seseli, myrrhā, casīæ fructū in vino coquito ac colluito. Aliā collutio. Si dolor fuerit vehemens post purgationem, sambuci fructum, & lami haccat, in vino nigro coquifto ac colluito. Aut sambuci in aqua coquito, & aquā excolato, & vino dulci affuso colluito. Si post collutionē in infusum dolor oboriat, arōnata quā vnguentū iniiciuntur coqui-

Morbi eni-
iustque vte-
rorum sedatio.

Doloris sedatio.

Collutio
de vena.

eo, & de aqua duas heminas excolato, misceto autē adipē an-
 feris, & olcum rosaceū, & tepida infundito. Amplius autē in-
 fusum nulli, vt semel dicā, cōpetit quā duarū heminarū. Aut
 mercuriale in aqua coquito, ad succū, myrrhā ammisceto;
 aut thus, & netopū pari mensura, & tepidū infundito. Si ve-
 rō vteros doleat cyclamini radicē in vino albo ieiunā biben-
 dam dato. Et calida lauetur, & subcalidam bibat; Si ex ferui-
 do & superficiali vlcere pndenda fuerint exulcerata, myr-
 ri baccis in vino coctis colluat, & melilotū apponat. Et mali
 punici dulcis putamina in vino coquito, & myrrhā ac resinā
 simul mixta vino diluito, & intinctū in his linteum subdito.
 Et si vring stillicidiū corripiat, fomentū adhibeto, & pectinē
 illinito. Desideat autē in decocto rosarū, aut rubi, aut myrti,
 aut oleæ, aut pampinorū vitis, aut iuniperorū baccarum, aut
 saluæ. Si ventus in vtero obortus fuerit, & dolor vehemens,
 & flatus nō exit, cuminū apponat. Et saluiam ac cyperū tula-
 madefacito per noctē, & mane excolato, & lucidū ac clarum
 cremorē in vas infundito, & crassiorē tritici farinā cū vino
 albo ammisceto, & silphij succū magnitudine fabæ, cum fa-
 rina coquito, & crudius sorbenda dato. Si columella in pu-
 dendis nascatur, dolor obtinet. Et doloris quidē medela est
 apij semen. Columellam verō refecare oportet. Si vlcera
 in pudendis oboriantur, & pruritus corripiat, oleæ folia, &
 hederæ, & rubi, & mali punici dulcistrita, & vino veteri di-
 luta, cum recenti carne apponito, ita vt folia carni oblinas.
 Et habeat subditam per totam noctem. Mane verō eximens
 & myrtum in vino coquens, cum vino pudenda colluat.

Notha ad finem primi libri De morbis muliebribus adiecta.

Tussis pue-
 ri qui dis-
 cutiatur.
 Venter qui
 moueatur.

Ad tussim pueri. Thapsiam in polenta edendā dato. Aliud.
 Ex ovo allato vitellū acceptū terito, & sesamū albū tostū,
 & salem, cū melle delingenda dato. Ad aluū pueri soluēdam.
 Lanam illorū melle tinctā indito. Si verō antiquior fuerit
 puer, ceparum internas partes tritas cum melle indito. Si lac
 nō fuerit. Recentis tritici farinam elotam, melle ac oleo am-
 mixto, tepidam sorbendam dato. Ad anhelitum pueri facio.
 Thus in vino dulci, & illuies. Purgatorium. Glādulas fa-
 cito ex mellis hemina, anisi acetabulo, bituminis drachmis
 duabus, felle bouis, myrrhæ drachmistribus, elaterij portione
 Hac

A Hæc in vase æneo coquito, & anseris adipē ammisceto, & vbi
 vti volēs, glādulis anserino aut ouillo adipe illinito, lana au-
 tem vtere molli. Vomitus soluit. Ocymifuccus in vino al-
 bo. Aliud. Farinæ tritici recentis exsuccaræ aqua. Aut de ma-
 lis punicis dulcibus & acidis succū exprimito, & deinde mel
 ammisceto. Corrosiuum sic paratur. Veratrum nigrum, san-
 datacham, squamā æris, singula paribus portionibus seorsim
 terito. Quum autē trita fuerint, ad vnā partē, duplā calcem
 ammisceto, & cedrinē subacta illinito. Aliud corrosiuū phar-
 macum sic paratur. Florem æris purē cōbustum donec ruber
 fiat, terito ac vitior. Pharmacū nigrum. Squamam æris, & flo-
 rem æris, seorsim ambo terito. Vbi verō cōtriuersis, ita misce
 ro. Duas aut tres pharmaci species facito. Vnam fortissimam
 quæ habet ad squamā, terciā floris partē. Alterā, quæ quartā.
 Terciā, quæ quintam. Hoc pharmacū ad omnia cōueniēs est.

Vomitionis
 remedium.

Illitio ad anginam. Roris marini semen, staphis, syluestris,
 abanthium, elaterium, mel. In doloribus podagricis. Ab-
 scessus nitro trito aqua diluto, cataplasmaris modo integito,
 & tribus diebus non lauato. Vbi verō laueris, rursus nitrum
 rubrū crudū cum modico melle terito, & hoc semper vitior.

Anginz &
 Podagræ
 medela.

Inflammata illine portulaca cum farinæ massā, & lactuicē
 rubræ drachma, ex aqua dissoluta. Medicamenta oculato-
 ria. Aes vstum, ærugo, fel capræ, mirrha, hæc dissoluntur,
 & omnia simul trita vino albo diluuntur, postea in arundi-
 nem coniecta, sicca in vsum veniant. Puluillus. Misy præpa-
 ratum in pila terito, & spūmæ argenti chrysididis appellatæ
 cinerē lotū ammisceto. Sint autē cineris, partes tres, misyos
 vna. At misy in maza cōburito vitans ne diffuat. Nam dum
 torretur liquefit, vbi verō probē tostum fuerit, puniceū fir-

Inflamma-
 ta.

Alius puluillus. Cerusa eodem modo cum misy tosto mi-
 scetur, velut chrysididis cinis. Alius puluillus fortior pri-
 ore. Spodium cyprum ex fuligine lota, & cerusa, & misy tor-
 refactum. Sunt autem duæ partes cerusæ de spodio, vna verō
 misyos. In hac auemona folia contusa exprimito, & in æris
 rubri vase ad solem exponito, & vt nihil illabatur coartgito.
 Quū verō crassa facta fuerint, pastillos formatos, deinde sicca-
 ro, & siccatos quā maxime fieri potest cōburito, & postea
 perfrigeratos leuiter terito, & de spodio ex fuligine loto pa-
 rem portionem misceto, deinde necdpos instillato, & parum
 terito.

terito, deinde melle diluito, & resiccata in vase aëreo asserua-
to, ac vitior. Puluillus mollis. Spodium cyprium, chalcitis nō
lota leuiter trita, flos aris. Hæc paribus portionibus misce-
ac terito. Alius. Spodium cyprium, chalcitis leuiter trita, &
cinis chrysidis illotus. Hæc inter se terito. Alius. Spodium
lotū, chrysidis, & aris flos, paribus partibus erita. Alius. Vuæ
acerbæ succus, & spodium cyprium. Vuam immaturā in vige-
re cōstitutā fume, & succū per linteū in vas aris rubri expri-
me, & aceri albi acerrimi tertiā partē ammisce, atq; sic in so-
le coque, & quinquies in die agita & cōturba. Et vbi et alius
factus fuerit succus, spodium cyprium tritū adice ac permis-
ce, ita vt vbi sex aut septē dies in sole positus steterit, ad he-
minā succi attica, spodij drach. octo immittas. Si verō acrius
efficere medicamentum voles, minus de spodio: sin mollius,
plus. Postea verō siccato hæc, donec in pastillos formari pos-
sint: Deinde domi siccato, rursus in fumū suspensa, atq; hoc
tandiu, donec testa fiant, vt inter terendum nō adhæreāt,
postea sic vtere. Reponito autē in loco humiditatē nullā ha-
bente. Alius. Spodium, chalcitidē, aceto albo subigito, dein-
de factos inde pastillos siccato, & vbi oculum sublinire vo-
les, quā optime terito, & vino veteri dulci cōcalefacito. Ad
argemon oculi vlcus. Populi nigra lachrymā, lac muliebre
misce ac vtere. Si oculus lachrymetur, & dolor vexet. Ma-
pūnici dulcis succum expressum in aëreo vase coquito, vt ni-
ger fiat instar picis. Si verō astas fuerit, ad solē exponito, de-
inde liquidū sublinito. Si verō dulci lachryma fluat oculus,
quum vuæ fuerit alba, valde matura, & gracilis in vite, decer-
ptam exprimito ac excolato, deinde in sole siccato, & vbi sic-
cus factus fuerit succus deradito, & ceruginis dimidiū obola-
attici ponderis ammisceto. Deinde hoc sublinito. Puluis
inspersilis. Plumbum & spodium, & quis paribus, myrrha decē
partē, succi papaueris parū, vinū verum arida tere ac
vtere. Alius. Accipitur feoria due recementum plumbi, &
spodij tertia pars, & cerusie portia, & chartæ vitiæ tertia,
myrrha pars decem. Si pilos ex corpore extirpare voles, vbi
vis lachrymā cū oleo illinito. Si verō etia circa oculū tollere
velis, quellito & illinito, & cū tenui cuticula discedet, & locus
rubicundus ac boni coloris erit. Ad intestinorū lenitatē. Leni-
tes ac tritici recens duas libras, mensura aqua macera-

Lachryma
tio.Deglabra-
tio.

Lienteria.

to, & vbi mollia facta fuerint, in pila aut mortario fortiter
cōterito, deinde aquæ heminis lex affundito, ac fortiter com-
moueto, & vbi purgamenta discesserint, in ollā infundito, &
modico melle affuso coquito, & valde cocta torrefacito, ac
edēda præbeto. Si verō sitierit, vinū vetustissimū bibat, atque
hoc vtatur donec sanus fiat. Ad grauedinē. Si quis grauedinē
habeat, myrrhā tritā ammixto melle: linteo excipiat, & na-
res cōfricet. Infusum sedis pituitā ducēs. Thapsiæ potionē,
vuas passas quadraginta: aut grani cnidij, aut cnestri potionē
fumito, & mellis dimidiā heminā, ac olei tātundē ammisce-
to, & aqua marina diluito, in aqua surfures cocti sunt, aut pi-
sana donec pinguis facta fuerit. Aut adipē betæ succo ammis-
ceto, & nitri drach. decē. Aut salis heminā plenā aquæ mari-
næ ammisceto. Si verō bilē deducere voles, succi silphij potio-
nē, elaterij drach. vnā & dimidiā. colocynthidis drach. terito
& in idem quibus prius diluito. Si autem vehemētius ducere
velis, cucumeris sylvestris internā partem quarta drach. par-
te in dimidia aquæ hemina macerato, & per sedē infundito,
& si in egressu mordeat, pisanæ succum postea infundito.
Aliud. In lacte asinino cocto, aut in betæ succi heminis tri-
bus, internā cucumeris sylvestris partē macerato, & salē, mel
ac oleū ammisceto, & postea pisanæ succū infundito. Aliud.
Colocynthidis drach. terito, & in lacte asinino macerato, ea-
dēmq; misceto. Aliud. Cucumeris sylvestris interioris drac.
elaterij potionem, salis quantum tribus digitis apprehendi
potes, mel, oleum, aqua marina diluito. At si sterus educere
voles, nullum pharmacum bibito, sed aliis vtere. Infusum ad
dysenteria. Pūnici dulcis malicoriū in vino ad dimidias co-
quito, & olei, quartā hemina partem ammisceto, & thuris
quartā drach. partem. Aliud. Vnguētū rosacei dimidia hemi-
na. pisanæ succus, aqua marina cocta. Aliud. Veratri portio-
nes duas tritas, in aquæ dimidia hemina diluito, & olei tan-
tū affundito. Potio. Mala cotonea dissecato, & in aqua ma-
cerato, & vbi aqua odorē acceperit, bibēdam dato. Alia. Pri-
sanæ farinā in congi aquæ missam, coquito donec pinguis
fiat. Alia. Mala cōcisa siccata, & fauū mellis in aqua macera-
to, ac simul terito, & vbi subdulcis facta fuerit excolato, & a-
pij folia iniicito. Alia. Vuā passā albā, & calaminthē, & fauū
mellis, in aquam mittito ac terito, donec aqua subdulcis fiat.

Grauedo.

Pituitæ edu-
tio.Bilis edu-
tio.Dysente-
ria.

H I P.

Hippocratis Liber

lis plerunque incurabilis est. & hæc causa est, ut in ventre ne
 Cur vlcus concipiat. Si vlcus in vteris factum fuerit ab affectione qua-
 vulu. arum dam ex relatis, & non statim sanatum, sed impurum factum
 cito curan- fuerit, permanet vlcus ad multum tempus, quemadmodum
 dum sit. & id quod in aure existit, & malè olet mulier, & quandoque
 sanies malè olens ipsi ex pudendo fluit, & quandiu sanè vlcus
 habuerit, in ventre non concipit. Non enim concipiunt vteri
 genituram. Huic autem menses sano modo procedunt. Ve-
 rum ex contactu, & interrogatione, maximè clarum fit de
 Sterilitatis relatis. Curata verò fecunda fit, exigua tamen spes est. Si
 causæ. quid ex mensibus in vteris remanens scissuram ac segmen-
 tum habeat, quod circa osculū aut paulò penitus caleseat,
 & rursus frigescat, neque sic in ventre concipit. Impedimen-
 tum enim hoc incumbens, geniturā quò oportet trāsire non
 permittit. Et si quidem in principio curetur, sanescit, & fec-
 unda fit. Si verò tempus accesserit, sterilis manet. Manifesta
 est autem affectio maximè ad contactum. Durū enim quid-
 dam intus est. Et si magis quàm conuenit vteri hiarint, ne-
 que sic prægnans fit. Non enim concipiunt vteri semen gen-
 itale. Sed & hoc ad contactum clarum fiet, & menses acrua-
 rim prodeunt, & per paucos dies. Fit autem & natura hæc af-
 fectio, & à relatis morbis. Et si quidem à natura fuerit, incu-
 rabilis est morbus: Sin minus, non sani prodeunt menses, vt-
 pote muliere non existente sana, neq; sic prægnans fit. Non
 enim compingitur semen à sanguine morbofo. Sed sanguis
 qui à corpore morbofo descendit, genituram serosam facit.
 Serosa verò facta genitura, tempore modico aut multo, so-
 ras progreditur vnā cum sanie. Atque hoc ex corpore mulie-
 ris, & ex mensibus manifestum fit. Prodebunt enim ipsi men-
 ses velut dictū est, siue biliofa, siue pituitosa, siue aquosa fue-
 rit. At breui curata fecunda fit: Sin minus, non. Si verò mu-
 lieri menses non prodeant omnino, aut ab omnibus relatis,
 etiam sic nō concipit. Venæ enim sanguine plenæ, geniturā
 nō suscipiunt: & in vteris aliquid inueterati sanguinis inesse
 necesse est, quod geniturā nutriti prohibet. Si verò pauciores
 quàm debeant menses prodeant, neque sic prægnans fit, cau-
 sa verò in priore morbo relata sunt, fit autem hoc manife-
 stum ex interrogatione, & si quidem à natura pauci menses
 prodeunt, incurabilis est, Si verò ab affectione aliqua ex re-
 latis

Sterilitas
 naturalis.

Cur nō co-
 cipiant.

De Sterilibus.

302

A. latis, breui curata, fecunda erit. Et si plures quàm debent
 menses mulieri prodeant, neque sic in ventre concipit. Vteri
 enim sanguine euacuato, genituram non cōcipiunt, præ de-
 bilitate. Si verò etiam conceperint, sanguis multus derepen-
 te in vteros mulieris descendens, genituram suffocat. Mani-
 festum autem & hoc est ex mensibus qui multi prodibūt. Et
 si quidem natura mulier multos menses demittit, sterilis fit.
 Si verò non natura, sed ab aliqua ex relatis affectione, breui
 curata fecunda erit. Et si os vterorum ex pudendo excide-
 rit, neque sic concipit, Nam os durum fit, & genituram non
 suscipit, & intumescit, & propterea in totum infecunda fit.
 Manifesta est autem hæc affectio, ex eo quod contingit. Et
 si non prodeant menses velut debent, sed deorsum processer-
 rint in sedem, neque sic in ventre concipit. Manifestum est
 enim, quòd os vterorum à pudendo auersum est, aut conclu-
 sum, & si quidem ad sedem auersum fuerit osculum, aut con-
 clusum, curata fecunda fit. Vtrunque verò ex interrogatio-
 ne ac responsione manifestum fit. Si enim menses semper sic
 prodierint, clarum est quòd his morbus causa est. Atque tot
 ac talia mulieribus contingunt, propter quæ non paritū an-
 tequam curetur, & propter quæ omnino steriles fiunt. Qua-
 re mirari mulieres non oportet, quando coeunt quidem non
 autem sæpe pariunt. Experimenta per quæ indicatur an
 prægnans fiet mulier. Si cognoscere voles an mulier præ-
 gnans fiet, Butyrū & lac mulieris masculum alentis biben-
 dum dato, & si eructauerit, cōcipiet. Sin minus, non. Aliud.
 Necopum modicum lana exceptum subdat, & postea ma-
 nē, an quod subditum est per os oleat, cōsideret, & si quidem
 oleat, concipiet. Sin minus, non. Aliud. Cuicunque mu-
 lieri à subititiis non valde fortibus, dolores ad articulos
 processerint, & stridor dētium ipsam habuerit, & vertigine
 affecta fuerit, & oscitaret. Huic maior spes est vt prægnans
 fiat, quàm ei quæ nihil horum paritur. Aliud. Caput allij
 integrum depurgatum ac derafum, ad vterū apponat, & po-
 stridie videat an per os oleat, & si oluerit, concipiet. Sin mi-
 nus, non. Aliud. Si cognoscere voles an mulier concipiet,
 anisum in aqua tenuissimè tritū bibat, ac dormiat, & si qui-
 dem pruritus ipsam circa vmbilicum corripuerit, cōcipiet. Sin
 minus, non. Prægnantem mulierem si non ex alio co-
 gnosc

Conceptu-
 ra signa.

Prægnan-
 tia signa.

Hippocratis Liber

Conceptus
signa.

Signa ma-
ris vel fe-
mellæ.

Stomachus
yuluz.

Menses cur-
inueni à na-
tura.

Medela
quæ conce-
ptum repa-
ret.

gnoscas, ex hoc cognosces. Oculi videntur distracti ac caui-
res, & candidum in oculis, albedinis naturam non habet, sed
liuidius apparet. Quæ in ventris habent, maculam solarem
in facie habent, & postquam conceperunt, vinum odio ha-
bent, & cibos auersantur, & oris ventris morfu, ac salua ple-
na sunt. Mel & anisum tenuissimè terito, deinde in aqua
diluito, ac exhibero, & dormire iunio, & si quidem tormen-
ti sit circa umbilicum, pragnans est: Sin minus, non est.
Post hæc autem omnia, farinam bibat, & mel, & origanum, in
vino & oleo. Quæcunque in vtero habentes, maculam so-
larem in facie habet, & mellam gestant. Quæ verò bene co-
lorat & permixta, masculum plerumque gestant. Si papillæ
sursum conuersæ fuerint, masculum gestat. Si deorsum, &
mellam. Accipe de lacte, & farinam misce, & pastillum for-
ma, & ad lentum ignem assa. Et si quidem comburatur, ma-
rem gestat. Si verò diffundatur, & mellam. Aut idè hoc lac
super folia emulctum contemplare. Et si quidem condensat-
ur, masculum gestat. Si verò diffusum fuerit, & mellam.

Curationes ad conceptionem experimento cognita. Si qua
liberorum generationem expetat, quæ sine liberis sit, & si
qua iam antea pragnans fuerit, nunc autem non pariat.

Quum stomachus vteri durus fuerit torus, aut summa
parte, & conclusus ac non rectus fuerit, sed ad alteram coxam
auersus, aut ad intestinum rectum inclinatus, aut in seipsum
contractus, aut labium stomachi sibi ipsi incubuerit. Unde-
cunque, igitur aut asper fuerit, aut callosus, sit autem durus &
à conclusionem, & à callositate. His menses non apparent, aut
multo pauciores aut peiores quàm oportet apparent, & per
longius tempus, Et menses quidem iuxta sanitatem corporis
& vterorum, exitum inueniunt. Itemque iuxta naturalem ac
iustum modum, & à calore & humiditate mensium, & sto-
macho non valde laso. At genituram rursus non suscipit, pro-
pter læsionem, quæcunque tandem impediens susceptionem
à stomacho non bene habente. Huic post fomentum toto cor-
pori adhibendum, pharmacum bibendum dare oportet, & cor-
poris purgationem primum facere, siue sursum & deorsum,
siue deorsum solum. Et si quidem sursum purgas pharmacum
dederis, ante purgationem fomentum ne adhibeto, sed po-
stea. At fomento prius facto, pharmacum deorsum purgans
biben-

De Sterilibus.

303

A. bibendum dato. Si verò sursum purgante non opus habere vi-
deatur, præmisso fomento, deorsum purgans bibendum da-
to. Quum autem corpus probè habere visum fuerit, postea fo-
mentum adhibeto, ita ut vteros frequenter incidere facias,
in fomento quod maxime cõferre visum fuerit. Inicito autem
in fomenta, cupressi ramenta, & lauri folia cõtusa, & multa
calida sepe lauato. Quum verò recens lota & foras fuerit, v-
teri osculum dilarato, simulque dirigit si opus fuerit, cum
specillo stanneo aut plumbeo, à tenui auspicatus. Deinde cū
crassiore si admiserit, donec probè habere videatur. Tingito
autem specillum in mollitorio diluto, quodcumque liquidum
factum conferre videbitur. Specilla verò retro lata facito.
B. Deinde lignis longis adaptato, ac sic vitior. At verò hoc tem-
pore, in vino albo dulci quæ suauissimo, & tãdã pinguisimã in
tenuia frustra concisam coquens bibat, & apij semen con-
sum, & cumini Aethiopici semine, & thus quæ optimũ. De hoc
ieiuna bibat moderata copia, per quot dies bene habere vi-
sa fuerit, & edat catulos pingues percoctos, & polypum in vino
dulcissimo coctum, & de iusculo bibat, & brassicã coctam,
& vinum album insuper bibat, & ne cõnet, & bis in die laue-
tur. A cibis verò hoc tempore abstineat. Postea verò si pro-
cesserit secundum stomachum, & purgationem aliquam fo-
ras ostenderit, de potione aliquid bibat, per vnum atque al-
terum diem, & à specillorum vtu cesset, & conetur vteros pur-
gare subdititiis, & medicamentis. Cuicumque verò stoma-
cho recto, & molli & sano, & probè habente, & in debito lo-
co sito, menses omnino non apparuerint, aut pauciores, & per
amplius tempus, & non sani: morbum perscrutatus quæ vte-
ri habent, & an corpus etiam aliquid conferat, cõperies cau-
sam à qua pragnans non sit, & quum quidem sic habet, cura-
tionem facito adhibens id quod conuenit, si admiserit, cu-
rationem incipiens à fortibus, prout tempestiuum esse vide-
bitur, deliuens autem in molliora, donec vterus probè pur-
gatus esse visus fuerit, & stomachus consisteret rectè habens in
sufficiente loco situs. Si verò à pharmaco & à potione non
processerit, neque ubi ipsum bibit moderato tempore, à po-
tione quidem hac cesset. Quum verò probè habuerit, per v-
num specillorum os stomachi mollito, & ut hiet facito, ad viã
subdititio præstandam, tum à medicamentis suffumigabili-
bus.

Hippocratis Liber

Cum mulier pinguis non concipit. Vinum nigru ad conceptionem facit.

bus, tum à mollitoriis. Postquam autem probe mollium ac sufficit esse videbitur, appositis pharmacis vteri purgatione facito, donec probe habere visum fuerit, incipiens à molli- bus ad fortiora, desinens autem rursus in mollia odorata. ple- raque verò ex fortibus medicamentis stomachum exulcerant, & prohibent ne rectus constet, & probe habeat ad genitu- ra susceptionem, & vterum sicum faciunt. Si verò mulier à pinguedine vteros sibi laesos esse putet ad conceptionem, attenuato ipsam quam maximè, & ad reliqua gracilem faci- to. Vterum autem tempus optimum est ad conceptum. At vir non sit ebrius, neque vinum album bibat, sed fortius ac me- racius, & cibos edat fortissimos, & calida ne lauetur, & robu- stus sit ac sanus, & à cibis abstineat qui ad rem non condu- cunt. Quum autem mulier purgata visa fuerit, & stomachus vteri recte habere, lauetur, & caput fricetur, & nihil omnino illinatur. Postea linteo inodoro loto capillis circumdato, retic- ulo loto nihil olente deliget, linteo primum supposito. Dein- de ubi galbanum ad ignem aut solem calefactum, ac probe mollium subdidit, quiescat. Postea mane exoluto reticulo ac linteo, caput suum alicui olfaciendum exhibeat, & si probe fuerit purgata, olet. Sin minus, non olet. Verum hæc à ci- bis abstiniens faciat. Si verò non fecunda apposueris, nun- quam olet, neque purgata, neque aliàs, & si prægnanti appo- fueris, neque sic olebit. Quæ verò sæpe concipit, & fecunda est ac sana, ei si apposueris, etiam si non purgaris, olebit ipsius vertex: alibi verò non. Quum verò cognoueris ipsam recte ha- bere, ad virum accedere iubeto. & mulier quidem à cibis ab- stineat. Vir autem non sit ebrius. Verum frigida lotus, & ci- bis paucis conducentibus pastus, & si mulier genituram se con- cepisse cognouerit, primo tempore non amplius ad virum accedat, sed quiescat. Cognoscat autem si quidem vir dixe- rit se emisisse. Mulier autem præ siccitate ignorat. Si verò v- terus rursus reddiderit genituram eadem die, humidus erit, & si humidus factus fuerit, rursus cum viro misceatur, donec concipiat. Alia curatio. Vbi fomentum toti corpori ad- hibueris, medicamentum bibendum dato sursum ac deorsum purgans. Deinde lacte asinino postea in potu exhibito, vteros per fistulam duobus diebus foueto, cum vrina muliebri pu- trida, nitro iniecto. Tertia verò die, cum vrina bubula. Quarta autem

Curatio alia.

De Sterilibus.

304

A autem & quinta, feniculi semen tritum, & sambuci folia ac lauri, & cupressi rameta. Hæc coquito aqua affusa. Oportet autem post fomentum, multa calida loti, apponere adipem aro- matis imbutum, statim à fomento, & ad noctem. Postea verò hoc præparato. Myrrha stacten, butyrum, adipem anserinum, me- dullam cerui, resinam, & netopum. Horum singulorum æquales portiones permixtas ac liquefactas apponat in lana Milesia molli quam optima. Deinde plumbeis penicillis quinq, ad octo digitorum longitudinem fabricatis, vterum aperito. Pri- mus ex his sit tenuis, alter crassior, & reliqui alius alio cras- sior sit. Aperiuntur autem per dies quinq, & semper lota appo- nat, & ex lumbis deliget, ut ne excidat, & semper vterius in- trudet. Postremum verò quam penitissimè. Postquam autem aperueris, purgatorium appone, cantharidas tritas quinq, & colocynthidis longæ internam spongiosam partem, & myrrham, Hæc melle cocto subacta, & in glande efformata, lana inuol- uito, excepta summa parte. Deinde in oleum suauissimum tingito ac apponito. Vtere autem & hoc purgatorio, felle tau- ri, & flore aris affato, & nitro, & myrrha modico melle dilu- tis, ac linteo tenui deligatis, & linteo supernè pharmaco ob- ducto apponito. Vtere & buprestis cum myrrha, & elaterio cum melle cocto, & cantharidibus cum elaterio & myrrha. Postquam autem purgata fuerit, postridie ubi lauit vterum col- luito. Cuminum Aethiopicum tritum, & melanthium, & resinam, & oleum, & mel, ac vinum dulce. Hæc mixta & tepescata in- fundito. Postquam verò infuderis, erecta obambulare iube- to, quo collutio infusa concutatur. Subdito autem eocum, & myrrham, & thus, singula paribus portionibus sicca linteo illigata, ita ut anserinum adipem ammisceas ac linteo oblinas. Atque hæc apponito per dies septem. Octauo verò suffitum facito, cum myrrha, bitumine, & ordeo oleo odorato subactis, his lento igni iniectis, ac suffitu per fistulam facto. Postquam autem suffitum feceris, postridie castoris testem terito, vino albo affuso, & ipsum melle oblitum, & lanæ inuolutum, appo- nat in noctem. Mane verò eo sublato, ac emolliato, ad virum accedat, & ubi condormiit, quiescat, & si non prima vice conce- perit, eodem rursus apposito, virum adeat. Ceterum hunc medi- cationis ductum incipere oportet ubi menses prodierint. Desi- nentibus autem mensibus, conceptorio medicamento apposito condormire.

Q 4

Cum am-
plius nō cō-
cipit.

Pus si in
vulua est se-
mē perdit.
Medela.

condormire. Priore verō tēpore neq; mulier ad virum acce-
dat, neq; vir ad mulierē. Quum autē mulier nō conceperit,
prius cōcipere solita, vteri verō viri geniturā in seipsos sus-
cipiunt: penitus necesse est mulierem, serofam hanc facere.
Quandoq; enim in vteris pus innascitur, pus autē in vteris a
tuberculis fit. Et sanē ob hoc genitura viri, quādo cum viro
coit, vteros nō contingit, quo videlicet ipsa viri genitura cō-
pingatur. Nā pus ipsam dissipat, vt ne afferatur. Morrificat
enim pus, & putrefacit geniturā, proinde & pus ex vteris ex-
purgare oportet, & tuberculum in vtero sedare, quo de cete-
ro ne impediatur geniturā cōpingi ac afferri. Festinare itaq;
oportet ad expurgandū, priusquam pus in vteris in callum
concresecat, & vteros colluere hoc modo. Lac equinum co-
ctum exactē colato, vt tenuissimū & purissimum euadat, &
hoc infundito, clysteris instrumento idoneo facto. Et summa
quidem clysteris pars leuis sit, argentea velut specilli, & sta-
tim modico intercedēte spacio foramē perforetur. Sint au-
tem & alia foramina, nō magna, sed angusta, hinc atq; hinc,
ex transuerso clysteris aequali interstitio distātia. & clysteris
quidem apex solidus sit. Reliquum verō totū cauum sit, ve-
lut fistula. Alligare autē oportet vesicam suis foeminae, atque
hanc probē radere cōfricare, postquam autē alligaris, lac in
vesicam infundito, foramina verō tenui linteo obstruito, ne
lac effluat. Vbi verō obturaueris, vesicam deligato, & ipsi
mulieri dato, cui collutionē infundere paras. Illa verō exem-
ptis obturamentis, in vterū indat. Ipsa enim sciet vbi indere
oportet. Postea autem tu vesicam manu premito, quādiu pus
foras effluerit. Manifestum autē hoc erit, vbi non amplius
pus simul cū lacte exierit. palām enim clarum est, quod non
amplius inest. Atq; tunc cessare oportet, & post hoc vbi pau-
lulum recreata fuerit, ad modicum tempus, cucurbitā sicce
fundum resecatō, itēmq; apicis summā partem, quo perfora-
ta sit, ita vt similē efficias in reliquis, excepto apice, velut cly-
sterem: crassitudine verō paulō tenuior sit quā virile pu-
dendum. Hāc cucurbitā sic formatā vasi circumponito, vase
vino impleto. Sit autē vinum odorū fragrantissimū & siccis-
simum ac vetustissimū, deinde lapidē nigrum pellucidum
in vinum iniicito, deinde cucurbitam ex are albo factā cir-
cumponito, & mulier circuminsideat, pudendū circum cu-
curbita

A cucurbita glandē adhibens qualiter oportet, quo cucurbita ve-
ra super aream emineat, duorum digitorū intra pudendum
mensura. Quum mulier geniturā suscipere non poterit, ne-
cessē est membranā superexcreuisse in osculo vterorū. Opor-
tet igitur aruginē aris, & fel tauri, & serpētis adipem, simul
miscere, deinde pharmaco hoc lanā imbuerē, & in byssinum
linteum inuoluere, linteum melle sublito, & facere subdititiū
magnitudine maximā oliuæ, & apponere ad pudendum per
totam noctem. Supina autē iaceat, & in die auferat, & calida
aqua lauetur quā plurima ex myrti decocto. Apponat au-
tem & postea singulis noctibus, & deinde cū viro coeat. Alia
curatio. Marrubij foliorum manus plenæ mensurā, in vas
B atricum iniicito, & aquæ potabilis heminas Atticas quatuor
affundito, & vbi per nouē dies præmacerauit, per alios nouē
dies ieiuna, lota duos cyathos de hoc bibat, pari mēsurā pas-
si albi ammixta. Quum autē tertiā diem potādo trāsegerit,
fomentum adhibeatur, cicutæ foliis in ignem misis, per no-
uē dies, & post fomentū lauetur. Atq; sic rursus de hoc bi-
bat. Quum verō per tridū fomentū adhibuerit, marrubiū
ipsum tritum in die apponat per tridū, & mercurialem tri-
tam in melle Attico bis in die, præmaceretur autem in vini
albi congio, hippomarathri & fœniculi radix, & tædæ pin-
guissimæ ramuli, & rubiæ quarta pars, & fœniculi semen, &
verbenacæ radices multæ, præmacerenturq; diebus non mi-
nus quā nouē, & postea loto capite, in balneo heminā per
diem de meri cremore bibat, & postea reclinata seipsam cō-
calefaciat. Atque hinc post potum, alternis diebus id quod ex
felle paratur, per diem ad dies sex apponat. Quum autē iam
virum accedere vult probē purgata, hyoscyami folia ac ra-
dices in aqua feruefaciat, & ex his quā calidissimis per tri-
duum ad noctē fomentū adhibeat, & lota virū accedat, post
hoc verō fomentū, etiā cerui pudendū siccum sufficit, & de
hoc in vinum albū dilutum deradēs, per triduum bibendum,
& quum partus dolor institerit, bibendū dato. Nā hoc par-
tum accelerat. Alia curatio. Fel tauri feruefacito, & alomē
melium, & cornu cerui vsum terito, & permixtis ac in glan-
dulas efformatis vtitor. Aliud curatiuum. Cuminum in vino
nigro coctū tritum, in glādē efformato & ad noctē apponi-
to, post hæc verō fecem vini albi tenuissimā videlicet fœcis
partem,

Quum ge-
nitura non
suscepitur.
Medela.

partem, cōburito, & combustā in penna auferas, linteōq; illigatam, ad noctē subdas, & porrum coctū edat, post hoc tragium terat, & melle dilutum in noctē apparet, & deinde traggij fructū tritum, in vino albo dilutū, tēdē ramentis adiectis bibendū dato, & postea organū alternis suffito, & sic ad virū accedat. Alia curatio ad mulierē parere nequeuntē. Si mulierem parere nequeuntē, puerpurā facere velis, in mensibus cōsiderare oportet, an biliosa sit, siue pituitosa, cognosces autem utrū horum magis sit, si vbi menses prodeunt, arenā tenuem & sicā in sole substraueris, & de sanguine infunderis, & si quidē biliosa fuerit, sanguis in arena siccatus, luteus sit. Si vero pituitosa, velut mucus. Utrū igitur horū fuerit ventrem purgabis, siue sursum siue deorsum opus habere videtur. Deinde intermissis tribus diebus, vteros purgato, & si huiusmodi vterorū osculum fuerit, acia apponito, quo cōmorsum & inflammatū os vterorū durum enadat. Si verō mulier internis partibus non febriat, neq; prae vteris concipiat, neq; vito misceri queat, sed dormiat, & cibū auerferat, vinū melle ammixto pudendis infundatur, & myrrhā suffito. In sedem verō glādes indat, & vinum adipe anserino ammixto, in pudendū infundat. Deinde etiā oleum pari melle mixtū infundat. Si mulieri vteri gracilescant, & osculum ipforum exasperetur, & cōcludatur, & menses ipsi nō appareant, neq; concipiat. Sed febris corripit lenta, & dolores incidunt ei in lumbos, & imum ventrem: Morbus autem hic maximē fit, quum quid in ipsa fuerit corruptū, sit autē & ex partu. Hanc calida lauare oportet, & fouere. Quum autē lota ac fota fuerit, os vterorū dilatare cum specillo, & myrrhā tritā cū pari netopo apponat. Aut vnguentū, aut oleum rosaceū in linteos, & plumbū instar glandis formatū apponat, felle bubulo illitum. Et in quatuor diebus infecundas cognosces, & fomentum adhibeto, & pharmacum bibendū dato. Si verō prater naturā mulier fuerit crassefacta, in ventre nō concipit. Nam omentum crassum ac multū incumbēs, os vterorū deprimit, & geniturā non suscipiunt. Hanc attenuare oportet, & pharmacum deorsum purgās bibendū dare, & ad vteros apponere quod purgat, ac flatum inducit. Si os vterorū durum fiat, aut ceruix, ex digiti contactu cognosceret. Itemq; si ad coxam auctū vteri fuerint. Quum sic habuerit, nihil acre adhibeto.

Si enim

A Si enim os vterorū exulceraueris, quum inflammatum fuerit, omnino periculum est ne sterilis fiat. Verū apponito quae nō mordent, a quibus pituita purgatur. Quum menses mulieri prodierint, & praterierint, primū quidē caput purgare oportet. Deinde veratrū exhibere, siue semel siue bis opus fuerit. Postea verō fomentum adhibere, fomentatorio ex cucurbita cōstructo, sic autē facto. Aquam marinā in vas infundito, & porro immisso, fistulam cucurbitis imposito, & cum luto quā optimo illinito, vt ne transpiret. Deinde per sellā erectam quadrangulārē, trāsmittito ipsam fistulā, quo duorum digitorū mensura emineat vltra sectionē. Deinde prunas subaccendito, & in defectu caueat, & quum desideret, & quum surgit, vt ne cōburatur. Sed desideat dum adhuc frigidum est fomentatoriū, & surgat dum fistula est perfrigerata. In hoc verō fomento plurimā diei partem cōsumat, & in huiusmodi fomētī vsu ad quinq; dies perseueret. Per decem verō dies pro porro, allium in fomentū immittito, & huius fasciculum cōtusum in aquam marinā iniicito. Postea verō reliquis diebus, ipsa sola aqua marina foueatur, vt vltra ne procedat per totā curationē. Ceterum postremū fomētum quum a curatione desistere voles sic facito. Catulū recentissimum rescato, & aromatum omnis generis odoratissimorum ac siccissimorum species cōtundito, & interaneis catuli exemptis, aromata indito ac expleto. Subiectis autem lignis, & catulo in vas misso vinum odoratissimū affundito, & fomentum per fistulam facito, & si vires permittunt, totā diem cum hoc fomento ipsam foueto, ac interrogato, an odor aromaticum per os olere videatur. nō enim exiguum hoc signum est ei quae curatur, ad conceptionem. Subdititiis verō vtere, croci quantū voles, & myrrhā magnitudinem fabarū duarum, & salem sufficientē permisce illorum respectu, & fellis taurini fabarum duarum magnitudinē. Si verō mitiore vti voles, minus fellis ammisce. Si fortiore, plus. Hae trita melle instillato tere, donec id quod teritur, fiat tale, vt digito efformare possis. Quāto autem magistriueris, tantō siccius, & viscosius, ac melius erit. Vbi autem efformaris crassius quam glandem, & summam partem acutam, & medium, crassius, & deinde consequenter quo ad vterum apponatur, in hoc ipsum surculos organi duos leuigatos insigito. Sint autem

Cum menses plus iustodefluunt.

Hippocratis Liber

autem longitudinis sex digitorum. Deinde lana mollissima ^D furculos inuoluito & filo tenui supernè deligato, & præmineat filum quatuor digitorum longitudine præ furculis infixis, postquam autem perfudit & puram seipsam fecit, ipsum ad uteri os apponat, linteum sub coxas subiiciens, & per noctem appositum finat. Erit autè ipsi purgatio aquosa, posttridie ubi surrexit, lauetur & ea die super fomentum ne infideat. Quum autem fomentum adhibuerit, & de fomento surrexerit, ceratum sit quàm optimum prima illa die factum, & in ipsum cerui maximè medullam cōmisceto: Sin minus, adipè anserinum, & quum à fomēto surrexerit, quotidie ubi se perfudit, & puram circa ventrem fecit, cerato vterum inungat. Aut reliqua quidè omnia superioribus ammisceto, excepto felle, organum verò leuissimè tritū in glandem permisce, & apponat. Aliud. Reliqua quidem omnia ad eundè modum facta, verum pro organo absinthium ammisceto, & eodem modo efformata apponat. Aliud. Ex tritico melanthium deligito, & probe terito, mellèq; ammixto in pilæ formā redactum apponat. Verum febres inducit, & articulum tumefacit, & vehementer mordax hoc est. Aliud. Mel, & veratrum nigrum tenue non multum, coquito. Vehementer enim mordax euadet. Sed & hoc febrificū est. Eodem modo mel coctum & elaterij portionem coquito, & factam inde glandem subdendā dato, & hoc febrificum est. Ducit autem & sanguinem. Quædam verò ex his etiam pelliculas. Si verò voles, etiam draconium derade (Est autem lene) & hoc cum melle cocto aut crudo, in pilæ figuram velut magnam gallam efforma. Ceterum conare, ut phycus sis, ad hominis habitum ac robur respicias. Ex his enim nullus est qui non omnia ad amussim faciat. Proinde ex his ipsis coniecturā faciens, totius corporis, & capitis purgationibus, medicamentis, & uteri fomentis, ac appositionibus uti conare. Hæc autem elementa tibi sunt. Verum medela horum vnicuique particula ris est. Et ubi horum quid nō feceris semper in fomento perseueret. Hoc enim est quod mollit, & ducit serosos ac sanios humores. Postquam verò ab hac curatione desineris, his quæ secundū naturam sunt desinentibus, sanguinè de manu detrahere oportet, si quidem fortis fuerit, de ambobus brachiis, si verò debiliior, de altero sufficit. At verò diæta qua in

De Sterilibus.

307

A his curationibus uti oportet, alibi à me indicata est. Si verò suffire voles, lolium ex tritico deligito, & molito, factoque igne sarmēcio lentissimo, in catinum mituto, & mulierem super sellam impositā mollibus linteis iustatam, sedere iubeto, cruribus quàm maximè diductis. Atque hæc curatio si quidem sufficiens tibi fiat in quatuor mētib; bene est: Sin minus, ad hæc præcipe etiā ut ad virum ne accedat, eo tempore quo curatur. Inter curandum autè, cedam in aqua macerato, & ieiunæ cyathū bibendum dato, & penicilum itaneum assidue subditum habeat, & coryledones siue umbilicos veneris, vnà cum sale & cumino, in aqua coquito, & tepidam sorbendam exhibeto. Et lata quidem coryledones fecerint, mellas gignere videntur: parua verò & conclusa, masculos.

Coryledones natura.

B Conceptorium summum. Melanthium mulieri in vino nigro acerbò bibendum dato. Mulierem iuenculam fluxus ruber infestabat, & medicamentis datis, & capite purgato, ac vena secta, nihil melius habebat. Videbatur autem hæc causa ipsi esse, ut ne conciperet. Dabam itaque ipsi vinum album, in quo aspalathi radices efferbuerant, manè & antè coenam, & fluxus sedatus est, & non longè post concepit, & peperit masculum. Erat autem corpore coloris candicantis, & probe carnosa. De mola. Mola porro cōceptus causa hæc est, Quum multi menses, modicū & morbosum semen conceperint, neq; fœtus rectus fit, & venter plenus est velut prægnantis. Nihil autem in ventre mouetur, neque lac in mammis generatur. Mammæ autem turgidæ sunt. Hæc itaque & ad duos annos, sæpe etiam tres sic habet. Et si quidem vna caro fiat, mulier perit. Neq; enim fieri potest ut superstes maneat. Si verò plures, erumpit ipsi per pudendum sanguis multus ac carnosus. Et si hoc moderatè fiat, seruatur. Sin minus, à fluxu correpta perit, & morbus quidem talis est. Iudicare verò oportet ex plenitudinis mole, & quòd in ventre nō mouetur. Nam mas trimestris, femina quadrimestris motū habet. Postquàm igitur tempore hoc prætergresso non mouetur, nimirum hic morbus est. Est autem hoc magnū signum, quòd lac in mammis nō generatur. Hæc igitur maximè quidem totum corpus foueto. Deinde per sedem clysterem adhibeto, quo sanguis multus erumpat. Fortassis enim quod comp

Mola conceptus.

Qui hoc dignoscas.

Curatio qua.

compactum est comoueri, id quod fetus esse putatur, muliere à pharmaco calefacta. Sed & vteros colluito, quo sanguine educas: Sin minus, subdititiis vtatur è buprestis, & dictamnium creticum in vino bibat: Sin minus, castoris testem, & retro cucurbitam ipsi ad laterum mollitudinem affigito, & plurimum sanguinem detrahit, atque hoc maxime coniectura virium ipsius facta. Ad vteri purgationes, quum non fiunt, siue ex partu, siue etiam aliis. Tendam pinguisimam contusam in vino albo coquito, & trium cyathorum mensura vtatur. Aut pæoniæ grana quatuor, cumini Aethiopici parum, & seselis paulo plus. Aut cedri baccas. Si verò suffocationes affuerint, castorij parum. Si verò purgatione moderata ex partu facta, venter maneat, aut etiam status conclusus, & dolore vexetur, siue cum febre, siue citra febrē, succi scammoniae quintam potionis partem, aut seseli, aut aliud quoddam ex odoratis, & rutam in vino albo bibendam dato. Si autem bibere nolit, illitionem ad sedem facito, velut verbi caussa, ex felle taurino, & melle, ac litro. Si verò ex purgationis corruptione dolore vexetur, & odoratis exhibitis nihil cedat, & febris adsit, lactis caprini heminas duas decoquito, deinde eo perfrigerato pinguedinē detrahit, excolatōque, & aquę mulsæ tertiam partem ammisceto, quo dulcius fiat. Bibat autē hoc ter ieiuna. Si verò dolor non quiescat, neque venter subeat, ad vespērā in calidam aquam in solio insideat. Quum autem perfora fuerit, vbi inde surrexit, cum vino nigro austero aqua diluto, olei dimidia parte addita, tepidē colluito, & inde dormiat. Subdititium vterorum. Si conclusum fuerit, aut durum osculum vterorum, Ficum albam expurgato, & nitrum Aegyptiū purissimum tritum ammisceto, & subdititium facito magnitudine gallæ non magnæ, quod in lana molli in vnguētum irinū tinctum apponat, per tres aut quatuor dies, prout visum fuerit. Post hoc conducit fomentum odoratum. Postea verò molli quoddam opus est subdititio, quod saniosa maxime ducat. Deinde mercurialem, si tenera fuerit, cum vnguento rosaceo, in lintheo ad diem ac noctem subdat. Ad idem. Fel taurinum & salem feruefacito, & sulphure trito ammixto, in oblongam spiram ac tractum efformato, & ad duos dies ac noctes nudam, ad ipsos vteros apponito. Et deinde rursus mercurialis.

Vteri purgationes.

Quæ vuluæ os aperiant.

A Post hoc myrrham puram inspergito, & rosaceo ac irino vnguento ammixto diluito, indeq; vteri osculum quā penitus illinat. Ad idem. Iridem odoratam contusam ac cribratam seorsim, & cyperi tantundem, & crocomagna magnitudine massæ manum implentis, vino odorato diluito, & ad vnguenti formam redigito, & splenis palmi longitudine inducta ac illita, in paruam pixidem reconde, vt ne transpirent, & apponat. Si verò vlcerati fuerint vteri, aut osculum exasperatum fuerit, aut ab aliquo subdititio commorri fuerint, adipē in lana illinito: & rosaceum ac ceræ parum inungito. Quum prægnis corruerit fortum menstruum, & ad finem perferre non poterit, & tenuis præter naturā fiat, huius vteros purgare oportet, & ipsam medicamentis curare, & crassefacere. Non enim ad perfectionem gestare poterit, donec se ipsam refecerit, & vteri robusti facti fuerint. Si verò concipiat quidem, corrumpat autem fetus bimestres, exacte eodem tempore, & neque prius neque posterius, & hoc perpeffa fuerit bis aut ter eodem modo. Aut etiam ad amplius tempus progressum corrumpat eodem modo. Huius vteri non amplius extenduntur, fortu in ipsis augescere, & ex bimestri aut trimestri, ad ampliorem modum excedente. Verum fetus quidem augescit. Vteri verò non crescunt, & propterea multæ eodem tempore corrumpunt. Huius vterum colluere oportet, & subdititiis quā maxime inflare, aut hisce medicamentis. Colocynthis internam partē rufam cribrato, & silphij parum, cum paulo ampliore melle cocto ammisceto, & hæc circum specillum obducito, ea crassitudine quantam stomachus ad vteri os suscipere potest, & semper ultra protrudito, donec ad internā vteri partem penetrarit. Quum autem pharmacū colliquerit, specillum eximito, & rursus eodem modo paratum elaterium, & colocynthidē, sylvestrem, similiter velut prius medicamentum apponito. Edat autem hoc tempore allium multū, & silphij caulem, & reliqua dicta vtatur, quæ statim maxime in ventre inducere potest. Apponat autem subdititium tertio quoque die, donec bene habere visa fuerit. Quandoq; verò pluribus diebus interpositis: & in summa, prout libenter admiserit. Interiectis autē diebus, vtatur mollibus, postquam verò per emollitoria osculū vteri præparauerit, & menses apparuerint, paulum remota

Vulvæ vlcera.

Quæ ante tempus fetus perdūt.

Medela.

Hippocratis Liber

Cur quæ
semen reti-
nent non
concipiant.

Curatio.

Cum abor-
tus non e-
mittitur.

rata, ubi iam sicca fuerit, cum viro coeat. Quum autem fla-
tum in uterū inducere voles, alij caput integrum, & silphij
succum, ad subditiā ammisceto. Quod si qua prægnans de-
cem menses perficere non possit, sed corrumpit, & hoc sape
patitur, ex huius vtero aquam purgato, & ipsam medicamē-
tis curato, quo aqua purgetur. Si vero geniturā continens,
non prægnans fiat, id quod multis contingit, stomacho vteri
præter naturam hiante: menses plures quam conuenit, & hu-
midiores prodeunt, ut & id quod à femina prodit semen, ad
fecundationem non concipiatur, & viri genitura insuper ac-
cedens corrumpatur. Contingunt autem hæc, & corpore, &
vteris agrotantibus. Verum oportet huic medicamenta de-
orsum purgantia dare, & interposito aliquo tempore, totum
corpus fouere, & vteros cum aceto & aqua marina, specillis
ac ferramentis ignitis immisis. Coniciantur autem in fo-
mentū cupressi ramenta, & lauri viridis folia contusa, & po-
lycnemi folia, faciendum est hoc fomentum tempore oppor-
tuno, post hoc verò lauetur, & fomentum adhibeatur ex loti
ramētis, & rosas, ac polycnemi foliis aceto incoctis. Ad finem
autem suffitus fiat, ex verbasci foliis contusis ac loti ramentis.
Verum ante lotionem suffito myrrham & thus, utraq; æ-
quis partibus trita, & myrti ac lauri folia. His permixtis &
in lentum ignē coniectis, recens adhibito fomēto suffito, bis
in die, fomentum autem adhibeatur recens lotæ. Sed & post
suffitum lauet, & vteri stomachum ad pristinam naturā re-
ducat. Et si vires sufficiant, ante hæc omnia venam in manu
sinistra secato, atque ita reliqua facito. Si verò stomachus sic
habeat, menses autem non prodeant, aut vitiosè, aut minus,
ad reliqua omnia ampliorem purgationē adhibeto, & sic cu-
rato, subditiis etiam vteris si opus habeat, & ex prioribus la-
uans, & suffitum faciens, ac siccans. Si mulier inuita abor-
tum faciat, nec ita eiicere velit, triticum torrefactum & mo-
litum & vnam passam albā contusam, aqua multa dulci dilu-
ta, modico oleo affuso, ieiunæ bibenda dato, postea rapbanij
semen tritum, & acetum ac adipem anserinum, permixta bi-
bat, & lauri folia trita apponat. Deinde bibat origanum, &
pulegium, & polentā ex aqua, ita ut lauri folia tusa ac trita
ammixto gūmi, aquæ inspergat, diluat, ac bibat. Aut adipē
ouillum, & anserinū, & mel simul mixta ac trita delingenda
præb

De Sterilibus.

309

A præbeto. Aut pastinacæ semē leuissimè terito, & lacti super-
stantem concretionem ammisceto, & adipem anserinum eli-
quat. Hæc serues facta torbenda dato. Aut origani folia vi-
ridia, si haberi possunt, un minus, sicca leuissimè trita, ex a-
qua bibenda dato. Aut lauri baccas leuissimè terito, & suis
fæminæ adipem liquatū, & mel ammisceto, & simul omnia
trita delingenda præbeto. Aut pastinacæ semen leuissimè tri-
tum ex vino diluto bibendum. Si vteri genituram non con-
tineat, plumbum, & lapidem qui ferrum ad se rapit, leuiter
terito, & linteo illigato, quo in muliebri lacte tincto, subditi-
tio vratur. Aut aris florem tritum ac melle dilutum subdat.
Quum vteri genituram viri eructant tertia die, necesse est
mulieris, quæ hæc patitur, vteros callo repletos esse, & nō po-
test viri genitura intrin in vtero manere, sed excluditur, &
propterea concipere non potest, quandiu callus in vtero fue-
rit. At calli expulsiō sic fit, Pennas sumito minutissimas ac
mollissimas, hisque simul colligatis vteros illinito, quemad-
modum oculos illinire solent, ita ut pennas exares, ipsa-
rumque summas partes tenuissimo filo deliges, & multo rosa-
ceo illinas. Sic autem facito. Supinā reclinato, & sub medios
lumbos puluinar subiicito, & specillū immittito, ita ut cru-
ribus mulieris extentis, & hinc atque illinc ductis, specil-
lum sursum ac deorsum vertas donec promineat: postquam
autem videris in osculo vteri callum, optimum quidem hoc
fuerit, si non adhæreat in coxa, sed vltro sequatur. Si itaque
in osculo vteri inhæret, volfella tenuissimā præhensum ex-
trahere conare, prouidus ut placidè hoc fiat, & nō violenter.
Et postea viro condormier. Si prægnanti menses compareant,
stercus asininum siccum, & rubricam, & sepiæ testam terito.
& linteo alligata apponito. Aut prœonix semina nigra, in vi-
no diluto trita bibenda dato. Si verò à coitu, imum ventrem
dolet, & sanguis recens ipsi appareat, lini semen rufum &
muscum mollem, & adipem anserinum, mixta ac molli la-
na excepta imponito. Si vteri extra naturam progressi fue-
rint, calor habet maximè pudenda, & sedem: & vrina paula-
tim destillat & pudendū mordet. patitur autē hæc si recens di-
ex partu viro condormierit. Quum sic habuerit, myrti bac-
cas & loti ramenta in aqua coquito, & aquam per noctē sub
dio exponito, atque sic frigidissimam pudendis affundito, &
R trita

Quum se-
men non re-
tinetur.

Quum vul-
ua proci-
Medela.

Hippocratis Liber

trita hæc apponito. Postea aquam lentium bibens, melle & aceto ammixtis, vomat donec vteri fuerint retracti. & lectus à pedibus altior sit: & graueolentia sub pudenda sufflato, odorata verò sub nares. Cibus vtatur quàm molliissimis, ac frigidis & vinum aquosum album bibat, & nō lauetur, neq; cum vi-

Quum vul-
ua penitus
propendet.
Curatio.

ro dormiat. Si verò omnino ex pudendis exciderint, depen-
dent velut serotum, & dolor corripit, Hoc autem contingit,
quam ex partu laborarit, vt vterus concusserit, & cum viro
dormierit in puerperij purgatione. Cum sic habuerit, frige-
factoria apponat, & quod foris est depurgatum, ac cum vino
nigro vinoso, in quo malum punicum coctum est ablutum,
intus detradat. Deinde mel & resina, pari mensura eliqua-
ta, & pudenda infundantur: & decumbat supina pedes sur-
sum extentos habens: postea spongas apponat, & ad lumbos
deliget. Quadiu verò sic habuerit, à cibus abstinere oportet.
Potu verò quàm paucissimo vt, donec septem dies præter-
eant: & si quidē sic redire voluerint, bene est: sin minus, sum-
mas vteri partes deradito, lauato, & cerato picato illinito.
Deinde pedes ad scalam deligato, scalamque iuxta caput pul-
sato, & cum manu intrudito. Postea crura ipsius alternatim
colligato, & diem ac noctem finito in quiete, & modicū pti-
sanæ succum frigidum dato, aliud autem nihil. Postera die
ipsam reclinato, & cucurbitam quàm maximam ad coxam
affligito, & multo tempore trahere finito: & cum detraxeris,
reclinatam iacere finito, & nihil aliud præter ptisanæ succū
exhibeto. donec septem præterierint dies. Cibus autem tunc p-
mollissimis ac paucissimis vtatur. Si verò ventrem exonera-
re voluerit, decumbens id faciat, donec quatuordecim

dies prætereant, postea surgat, & quàm parcissi-
mè deambulet, & non lauetur, & cibus mo-
dicus per graueolentia fiat. Et
postquam obambula-
re inceperit, sub-
ligat ge-
ster.

HIPPO

HIPPOCRATIS COI DE MORBIS PO- PVLARIBVS LIBER PRI- MVS, IANO CORNA- RIO MEDICO PHY- SICO INTER- PRETE.

SECTIO PRIMA.

Constitutio temporis prima.

N Thalo autumnni tempore, circa æquino-
ctium & sub pleiadas, aquæ multæ, assidue,
molles, velut in austrinis, hyems austrina,
parui venti aquilonares, squalores, & omni-
no hyems quale ver fieri solet. Ver autem
austrinum, frigidum, pluuia parua. Aestas
plerumq; nubila, aquarum inopia. Etesia parū, modicè, spar-
sim spirarunt. Quum autem totus hic æris status ad austri-
na vergeret, ac cum siccitatibus fieret, ante ver quidem ex
priori statu, subcontrario & aquilonio fiente, paucis oborta
sunt febres ardentes, atq; his omnino boni status, & paucis
sanguis erupit, neque ex his moriebantur, Tubercula verò
circa aurem alteram multis erant, plurimis ex vtrisque, ci-
tra febrem erectè obambulātibus. Quibusdam verò etiam
parum incalescebant. Extincta sunt omnibus absque nocu-
mento. Neque cuiquam suppurarunt, quemadmodū ea quæ
ex aliis causis sunt oborta. Erat autem natura ipsorum hæc,
laxa erant, magna, diffusa, non cum inflammatione, doloris
exortia, omnibus obscure euauerunt. Fiebant autem hæc
adolescentibus, iuuenibus, in vigore constitutis, & ex his plu-
rimis qui circa palæstram & gymnasia exercebantur. Mu-
lieribus verò paucis fiebant. Plurimis verò tussis sicæ, qui
tussiebant & nihil reiectabant, & voces nō longè postea rau-

Vergilia
Thalos.
Temporū
varietates.

Causas.
Tubercula
secundum
aures.

Quibus
hæc fierit.

Hippocratis Liber I.

cofe. Quibusdam verò etiã interposito tẽpore inflamationes p cum dolore, in altero testiculo, quibusdã in vtroque. Et aliis quidem febres, aliis non. Hæc autem plurimis laboriosè fiebant. De cetero verò, quantũ ad ea quæ in officinã medica ad chirurgiam pertinentia fiunt, sine morbo debebant. At verò ante ætatis initiũ, & per æstatem achymẽ, multi ex his qui longo iam tempore subcorrupti erant, tabidi decubuerunt. Nam & multis qui ambigui erant, tũc tabes confirmata est. Quibusdã verò primũ exipit. Et his natura ad tabem vergebat. Moriebantur autẽ multi, & plurimi ex his. Et de his qui decubuerũt haud scio an quis etiã modico tẽpore supervixerit. Moriebatur autẽ citius quã tales morbi trãligere solent. Nam alios & lãgiore, & cũ febribus coniunctos, facili ferebant, & nõ moriebantur. De quibus paulò post scribetur. Solus enim & maximus ex his qui tum vigeant, tabidus morbus multos occidit. Erãt autem plurimis ipsorũ affectiones huiusmodi: febres horridæ, continuæ, acutæ, in totum nõ intermittentes. Modus autem erat semitertianus, vna die leuiore, altera amplius exacerbescens, & in summa acutiores increbescẽtes. Sudores verò semper, nõ per totũ, frigiditas extremitatũ multa, & quæ vix recalesceret. Alui turbatæ, biliosæ, ex paucis, puris, tenuibus, mordacibus, frequẽter ad exonerandos se surgebant. Urinæ tenues, & crudæ, & decolores, & paucae. Aut crassitudinem habẽtes, & subsidentia parutam, non probè desidentes, sed cũ cruda quadã ac intẽpestiva subsidentia. Tussiebant autem, pauca, condensata, concocta, paulatim vix educentes. Quibus verò violentissima accidissent, his neque modicè concoctio aderat, sed cruda spuerẽ perseuerabãt. Fauces autẽ plurimis horum ab initio, & perpetuò dolebant, ruborem habentes cum inflammatione, fluxiones paruas, tenues, acres. Breui colliquecebant, & affligebantur. omnes cibos perpetuò fastidiẽtes, sitis exortes, & plerique circa mortem deliri. Et circa tabidos quidem hæc. Ceterum æstatẽ iam & autumnũ. febres, multæ, continuæ, non violentæ, diu quidem ægrotatibus, non autem aliàs ita male habetibus oboriebatur. Plurimis alui turbatæ, ita vt valde toleratẽ ferret, & nihil memorabile lædebat. Urinæ itẽ plurimis boni quidem coloris & puræ. Verũ tenues, & post tempus circa iudicationem cõcoctæ. Tussiebant autem non valde

hemitricos.

Urinæ quales.

Mala autumnalia.

De Morbis Popularibus.

311

A valde, neque ea quæ per tussim reieciuntur difficultatẽ exhibebant, neq; cibum fastidiebãt, sed etiam valde licebat ipsis offerre. In summa subagrorabãt tabidi, nõ tabido modo, febribus horridis parum insudantes, aliàs alij, vt qui erroneo modo exacerbarentur, febribus quidẽ in totũ non intermittentibus, sed quæ iuxta naturæ febris tertianæ morẽ exacerbarentur. Iudicabantur autem quibus inter os brevissimæ essent, circa vigesimũ diem plurimis circa quadragesimum. Multis circa octuagesimum. Quibusdam neque sic, sed vago modo & circa iudicationẽ desiciebant. horum autẽ plurimis febres rursus nõ inultũ tempus intermittẽtes reuersæ sunt. Ex recidiuis autẽ in iisdem circuitibus iudicabantur. Multis verò ipsorum prolucebatur, vt sub hyemem ægrotarent. Ex omnibus porrò in hac temporis constitutione descriptis, solis tabidis lethalia acciderunt. In aliis autem febribus, non.

Tabes hæc quæ.

SECTIO SECUNDA.

(Constitutio temporis secunda,

IN Thaso ante autumnũ tempestates non tẽpestiue, sed de repente in aquiloniis & austrinis multis, humidæ & præerumpentes. Huiusmodi verò durabãt vsq; ad pleiada, & sub pleiade. Hyem̃ autẽ aquilonia. Aquæ multæ, largæ, magnæ. Nives. Plerunq; mixta aeris serenitas. & hæc quidem fiebant omnia frigora verò non admodum intẽpestiua. Iam verò post brumale solstitium, & quando fauonius spirare incipit, posterior hyẽs magna erat. aquilonia multa. Nives & aquæ assidue multæ, & cœlum procellosum ac nubilũ. Hæc autem durabant & nõ remittebãt vsq; ad æquinoctium. Ver autem frigidum, aquilonium, aquosum. nubilum. Aestas nõ valde æstuosa fiebat. Etesia assidue spirant, Mox circa arcturũ in aquiloniis, aquæ valde multæ. Quum autẽ annus torus humidus & frigidus & aquilonius esset, per hyemẽ sano modo plerunq; habebant. Ante ver autẽ multi quidã & plurimi morbidè debebant. Primum igitur exasperant lippitudines fluidæ, dolorosæ, humidæ, crudæ. Lemæ paruæ & multis diffusculter erumpentes, plurimis reuertebantur, defecerunt sero ad autumnũ. Aestate iam & autumnũ, licet etia, & dysenteria, & teneismi, & alij profluvia ex biliosis, quibus multis, crudis, & mordacibus: quibusdã verò etiam aquosis. Multis.

Thasus.

Solstitium hyemũ.

Ver. Aestas. Etesia. Arcturus.

Ophthalmia.

Verris fluo res quicquid.

Hippocratis Liber I.

Seranguia tis autem & urinæ fluxiones cum dolore bilioſæ, aquoſæ, ra-
 mentoſæ, purulentæ, cum ſtillicidio, nō rheuales, ſed his alia
 pro aliis. Vomitus pituitoſi, bilioſi, & ciborum crudorum re-
 iectiones. Sudores. Omnibus vndiquaque multa humiditas.
vomicio. Fiebant autē hæc multis erectē obambulantibus, non febrile
Sudor. tibus. Multis item febrientibus, de quibus paulo poſt ſcribe-
 tur. In quibus autem omnia hæc præſcripta apparebāt cum
 dolore, tabidi fiebant. Iam verō autumno & ſub hyemem, fe-
 bres continuæ, & quibuſdam ipſorum paucis ardentes, diur-
 næ, nocturnæ, ſemiterſianæ, tertianæ, exactæ, quartanæ, erro-
 næ. Singulæ verō prædictæ febres multis fiebant. At arden-
 tes & pauciſſimis obortæ ſunt, & ex ægrotis hi minimum la-
 borauerunt. Neque enim ſanguis erupit, niſi valde parum, &
 paucis. Neque delirabant, aliæque omnia tolerabilia erant. Iu-
 dicabantur autē plurimis valde bono ordine, cum intermit-
 tentibus in ſeptem ac decem diebus. Neque mortuū aliquē
 tunc in febre ardente noui, neque phrenitim tunc cuiquam
 factam ſcio. At verō tertianæ plures quidem quā arden-
 tes febres erāt ac grauiorēs, verū ordinatē in his omnibus à
 prima acceſſione quatuor circuitus habebāt, in ſeptem autē
 perfectē iudicabantur, neque vlli horū reuerſa ſunt. Quar-
 tanæ verō multis quidem ab initio ex ordine quartanæ cœ-
 perunt. Quibuſdam autē nō paucis, ex aliis febribus ac mor-
 bis abſceſſus ad quartanas fiebant, atque hos diu, quemadmo-
 dum ſolent, & adhuc diutius tenebant. Diurnæ verō quo-
 tidianæ, & nocturnæ, & erroneæ multæ, multis & multo tem-
 pore per manebant, & erectē obambulantibus, & decumben-
 tibus. Plurimos horum ſub pleiada, & vſque ad hyemem, fe-
 bres conſequebantur. Multos conuulſiones, magis autē pue-
 ros ab initio, & febricabant, & in febribus conuulſiones fie-
 bant, & erant hæc plerique diurna, verū innocua, niſi ad
 hæc, etiam ex aliis omnibus pernicies aſſeſſet. At continuæ
 quidem in totum, & nihil inſermittentes, exacerbēſcentes au-
 tem omnibus ad naturæ tertianæ modum, vna die ſubleuan-
 tes, & vnā exacerbēſcentes, omnium quæ tunc fiebāt violentiſ-
 ſimæ erant, & longiſſimæ, ac cū maximis doloribus, leni-
 ter aſpicientes, & in totū ſemper augeſcentes, & in iudica-
 riis diebus exacerbēſcentes, & in peius procedentes, parū al-
 leuantes, & ſtatim rurfus ex intermiſſione violentius exacerbe-
 ſcentes

De Morbis Popularibus.

312

Aſcetes, in iudicatoriis plerumque diebus peiores ſientes. Ri-
 gores verō omnibus quidem inordinatē & erroneo modo
 fiebant, pauciſſimè autem & minimè his. Verum in aliis fe-
 bribus maiores. Sudores multi, his miniimi, nihil aliegentes,
 ſed ſub cōtrario modo damna inferentes. Frigiditas extre-
 mitatum his multa, & vix recaleſcēs. Neque ſonni in totum,
 maximè verō hi etiā rurfus ſoporofi. Ventres autem omni-
 bus turbati & mali, his autē longè peſſimi. Urinæ verō plu-
 rimis horum aut tenues, & crudæ, & decolores, & poſt tēpus
 parum cōcoctæ iudicatorio modo. Aut craſſitudinē quidem
 habentes, verū turbatæ, neque cōſiſtentes, neque ſubſidentes,
 neque cōcoctæ. Aut pauca, & crudæ, ac male, & ſubſidentes.
 Peſſimæ autem hæc omnes. Et tuſſes quidem ad febres comi-
 tabantur. Verum nō habeo quod ſcribam, an detrimētum
 aut vtilitas tunc ex tuſſi cōtigerit. Diurna igitur & moie-
 ſta, & valde inordinatē ac erroneo more, & citra iudicationē,
 nem, plurima horum perſeuerabant, tum his qui pernicioſè
 habebant, tum his qui non. Si enim aliquos ipſorum paulu-
 lum relinquerent, ſtatim rurfus reuertebantur. Quibuſdam
 verō paucis ipſorum iudicabatur, quibus breuiſſimè aſſeſſent,
 circa octogēſimā diem & horum aliquibus reuerſa ſunt, vt
 plurimi ipſorum per hyemē adhuc ægrotarint, plurimis au-
 tem citra iudicationē deſecerunt. Hæc verō pariter accide-
 runt, & his qui ſuperſtites manſerunt, & qui non. Quam au-
 tem multa & varia fieret iudicationis impeditio ex morbis,
 C maximum etiam ac peſſimum ſignum perperuē comitaba-
 tur, quod plerique omnes cibos ſaſtidiebat, & ex his maximè
 hi, quibus etiam alia exitia alia erant. Siticolii verō nō adeo
 inſeſtiuè in his febribus erāt. Quum verō tēpus produ-
 ceretur, & dolores eſſent multi, ac colliquatio mala. hi ab-
 ſceſſus ſuccedebant, aut maiores quā vt ſerre poſſent, aut
 minores quā vt quicquam prodeſſent: ſed ſtatim recurre-
 rent & ad peius conuergerent. Erāt autem quæ his fiebāt hæc:
 dyſenteria, tenefmi, lienteria & alui profluuiæ. Quibuſdam
 etiam hydropes, partim cū his, & partim abſq; his. Quicquid
 autem ex his violētè accedebat, ſtatim vires deſiciebat: aut
 rurfus, nihil proderat. Papulæ parvæ, & non pro dignitate
 rationis excretionis morborum, & ſtatim rurfus euaneſcen-
 tes. Aut iuxta aures tumores, qui non ſolvebantur, & nullam

Tuſis cum febre.

Ventris ma-
la.

Hippocratis Liber I.

de se significationem præbebant. Quibusdam in articulos, & maximè verò in coxendicem, paucis iudicatorio modo cessantes, & statim rursus ad habitum ab initio inualescentes. Moriebatur autem ex omnibus, & plurimi ex his pueri iam ab lactati, & maiores natu, octennes ac decennes, & nondum puberes. Fiebant autè hæc his, non sine prius scriptis. Priora verò multis, sine his. Solum verò bonum & maximū inter ea quæ fiebant signum, & quod plurimos in maximis periculis constitutos liberauit, quibus ad urinæ stillicidium conuertebantur, & ad hoc abscessus fiebant. Accidit autè plerisque urinæ stillicidium, maximè his ætatibus. Fiebat & aliis multis, tum erectè obambulātibz, tum in morbis. Statim verò etiam magna quedā mutatio omnium, his fiebat. Alui enim etiam si humectæ essent, maligno modo sistebantur, cibosque omnes libenter sumebant. Et febres postea mites erant. Verum urinæ stillicidium his diuturnum & laboriosum erat. Urinæ verò his erant multa, crassa, varia, rubræ, purulentæ cum dolore. Atq; hi omnes superstitēs mæserunt, & nullum ex his mortuum noui. Quæcunque verò non periculosa sunt, concoctiones excrementorum omnes vndiquaque tempestiuas aut bonas, & iudicatorios abscessus, considerare oportet. Concoctiones celeritatem iudicationis, & securitatem sanitatis significant. Cruda verò & inconcocta, & in malos abscessus conuersa, aut iudicationis sublatione, aut dolores, aut diuturnitatē, aut mortem, aut eorundē recidivas. Quod verò ex his potissimum futurū sit, ex aliis considerandum est. Præterita dicito, præsentia cognoscito, futura prædicito. Hæc tractato. Exerceto circa morbos duos, & iuues, aut non noceas. Ars ex tribus cōstat. morbo, ægroto, & medico artis ministro. Ægroto cum medico aduersari morbo oportet. Capitis & colli dolores ac grauitates cum dolore cum febribz, & sine febribz, Phreniticis quidem conuulsionibus, Sed & virosa vomunt, & quidam ex his subito moriuntur. In ardentibus autem & aliis febribz quibus colli dolor, & temporū grauitas, & caligo vertiginosa circa oculos, aut etiā præcordiorum discentio, non cum dolore sic, his sanguis per nares erumpit. Quibus autem grauitates quidē totius capitis, oris autē ventriculi motus adsunt, & nauseabundi sunt, hi biliosa & pituitosa vomunt. Plerumque verò pueris

Digesta
crudaque
quid por-
tendant.

Medici mu-
nus.

Medica ars
quibus con-
stat.

De Morbis Popularibus.

313

A pueris in talibus afflictionibus conuulsionibus sunt. Mulieribus autem tum eadē, tum ab uteris dolores. Senioribus autem & quibus iam calor superatur, paraplegiæ vocatæ, leues, siderationes, aut insanix, aut oculorum priuationes.

Constitutio temporis tertia.

IN Thaso paulò ante arcturum, & sub arcturo, & quæ multa, magna, in aquiloniis. Circa æquinoctium autè & usque ad pleiada, austrinæ pluuiæ pauca, hyems aquilonia, siccitates, frigidi venti, magna niues. Circa æquinæ, etiam hyemes maximæ. Ver aquilonium, siccitates, pluuiæ pauca frigida. Circa solstitium æstium aquæ pauca, magna frigora usque ad canem. Post canē usque ad arcturum, æstas calida, æstus magni non ex accessione augescens, sed continui ac violenti. Aqua non delapsa est. Eteolæ spirant. Circa arcturū pluuiæ austrinæ usque ad æquinoctiū. In hac autē constitutione, per hyemem quidem receperunt resolutiones ex sideratione, & multos inuaserunt, & quidā ex ipsis subito moriebantur. Nā hic morbus satis popularis erat. Cetera incolumes degebāt. Ante ver autē cœperunt febres ardentes, & usque ad æquinoctium, & ad æstatem durabant. Quicunque igitur verè & æstate ineunte statim ægrotare cœperunt, plurimi seruabantur. pauci verò quidā moriebantur. In autumno iam & quum pluuiæ fierent, lethales erant, & plures peribant. Erāt autem febrium ardentium affectiones. Quibus quidem bene ac largè sanguis per nares erupit, per hoc maximè seruabantur, & nullum noui qui in hac constitutione mortuus esset, si rectè ipsi sanguis profluxisset. In Philisco enim & Epaminone ac Sileno, quarta & quinta die parum de naribus stillauit, & moriebantur. Plerique igitur ægroti circa iudicationē rigebant, maximè hi quibus sanguis non erupisset. Iidem verò etiam postea insuper riguerunt, & exsudarunt. Quibusdam morbus regius accidit sexta die. Verum his purgatio per vesicā, aut aluius exturbata profuit, aut larga sanguinis erupio. Velut Heracles qui decumbebat apud Aristocydā, nam huic & naribus sanguis erupit, & aluius turbata est, & per vesicā purgatus est. Vigesima die iudicatus est, non velut Phanagoræ seruus, cui nihil tale factum est, & mortuus est. Sanguis autē plurimis erupit, maximè adolecentibus & in

Qualis tertia
constitutio in Thaso.
Ver quale.
Æstas.

Eteolæ.

Autumnus
semper n. a.
lus.

Philiscus.
Epaminon.
Silenus.

Heracles
Aristocyd.
Phanagoras.

R

vigore

vigore constitutis, & talium plerique perierunt; quibus sanguis non erupit. Senioribus vero ad morbum regium res deuenit, aut alii ipsis turbati sunt, aut dysenterici facti sunt. Velut Bion apud Silenum decumbenti corrigi. Populariter grassabantur etiam dysenteriae per aestatem & quibusdam qui agrotarunt, quibusque etiam sanguis erupit, ad dysenteriam transiit, factus est velut Eratonis filio & Mylo, qui multa sanguinis eruptione facta, in dysentericum statum delapsi superstites manserunt. Multis igitur maxime hic humor redundauit. Nam & quibusdam circa iudicationem sanguis non erupit, sed tubercula iuxta aures excitata euenerunt. Quae ubi euassent, iuxta sinistri lateris mollitudinem, & ad summam coxam grauitas fuit. Quorum autem dolores post iudicationem fierent, & urinae tenues prodissent, parum sanguinis profundere coeperunt. Verum circa quartam & vigesimam, abscessus ad sanguinis eruptionem fiebant Antiphonti Critobuli filio, quae sedata est, & perfecte iudicatus est circa quadragesimam. Mulieres porro multae quidem agrotarunt, pauciores autem quam viri, & pauciores etiam mortuae sunt. Plurimae vero graniter ex partu laborarunt, & post partum insuper agrotarunt, & haec maxime perierunt. Velut Telebuli filia, quae sexata a partu die mortua est. Plurimis itaque in febribus menses apparebant. Quibusdam vero ex naribus sanguis erupit, & virginibus multis id primum factum est. Quibusdam & ex naribus sanguis, & menses proruperunt. Velut Datharsei filiae virgini apparuerunt tunc primum, & sanguis largus e naribus fluxit. Neque ullam mortuam noui, ex his quibus aliquid horum probe factum esset, quibus autem praegnatis contigit agrotare, omnes fetus perdiderunt, quas ego noui. Virinae vero plurimis boni quidem coleris, verum tenues & subsidentias modicas habentes, ex recrementis tenuibus ac biliosis. Multis autem aliis iudicatis ad dysenterias res deuenit. Velut Xenophani & Critiae. Urinae aquosae, multae purae, tenues post iudicationem, & subsidentia bona facta, & aliis probe iudicatis. Mentionem faciam eorum quibus facta sunt, Bioni qui apud Silenum decumbebat. Cratae quae apud Xenophanem. Aretonis filiae uxori Mnestirati. Postea vero omnes hi dysenterici facti sunt. Quod urinas minxerunt aquosae, con-

Bion.
Silenus.
Eraton.
Mylos.
Tubercula.
Antiphon.
Critobulus.
Mulieres quae patirentur.
Telebulus.
Dathar-seus.
Xenophanes.
Critias.
Bion.
Cratia.
Arcturus.

A iudicatio facta est, & bis reciduae non pro ratione fientes reuersae sunt. Erant autem soporosi circa tempus hoc, plures autem pueri, & hi omnium minime moriebantur. At vero circa aequinoctium, & usque ad pleiada, & sub hyemem, comitabantur quidem febres ardentes. Sed & phrenitici plurimi tunc fiebant, & plerique horum moriebantur. fiebant autem & per aestatem pauci. Quum igitur febres ardentes inciperent, significationem de se praebebant quibus perniciēs immineret. Statim enim ab initio febris acuta, parum insuper rigeabant, viles erant, siriculosi, anxii, parum exudantes, circa frontem & clauiculas, nullus per totum, multum delirabat, tumores, tristitia, extremitates subfrigidae, pedes summi & maxime manus summae partes. Exacerbationes in diebus partibus. Plurimis autem quarta die dolores maximi, & sudores plerumque subfrigidi, & extremitates non amplius recalescentes, sed liuidae, subfrigidae, & neque stiebant. Ad haec urinae nigrae, paucae, tenues, & alui stiebantur, neque sanguis e naribus erupit ulli ex his quibus haec accidissent, sed parum stillauit. Neque ad reciduiam ulli horum res deuenit. Sed sexta die mortui sunt cum sudore. Phreniticis autem acciderunt praescripta non omnia. Iudicabantur autem his plerumque die undecima, quibusdam vigesima. Quibus non statim ab initio phrenitis coepit circa tertiam aut quartam diem, sed moderate habebant primo tempore, his circa septimam morbus ad acumen transiit. Magna itaque erat morborum multitudo. Ex aegris autem maxime moriebantur adolescentes, iuuenes, in vigore aetatis constituti, leues, subalbicante cute, morbo perrectos itemque nigros capillos habentes, & oculos nigros, & qui in quiete & ocio vixerant, & alta voce, aut gracili, aut aspera praediti, balbi, iracundi, & mulieres plurimae ex hac specie moriebantur. At in hac constitutione ex quatuor signis maxime seruabantur. Quibus videlicet sanguis e naribus probe erupisset. Aut urinae multae, & multa subsidentiam habentes per vesicam prodissent. Aut per ventrem turbata, biliosa tempestiue processissent. Aut qui dysenterici facti essent. Acciditque multis ut non ex uno praescriptorum signorum iudicare videbantur, conseruabantur autem omnes quibus haec acciderent. Mulieribus autem & virginibus accidebant item praescripta

Aequinoctium.
Postrema qualia in his.
Qui hoc morbo perirent.
Quatuor hae langescentes seruabant.

Hippocratis Liber I.

scripta signa omnia. Quibus autem vel horum quippiam bene accideret, aut mentes largè apparent, per hæc seruabantur ac iudicabantur, neque ullam interiisse noui, cui ex his aliquid accidisset. Philonis enim filia sanguis ex naribus largè fluebat. Septima autem die intemptiuius cœnauit & mortua est. Quibus in febribus acutis, magis ardentibus, lachrymæ inuitæ defluunt, his sanguinis à naribus eruptione expectare oportet, si etiam alia perniciose nō habeant. Nam his qui male habent, nō sanguinis eruptionem, sed mortem significant.

Tubercula iuxta aures Tubercula iuxta aures in febricitantibus cum dolore oborta, quibusdam febre iudicatorio modo deficient, neque sedantur, neque suppurantur: hæc biliosum alui profusum, aut dysenteria, aut crassarum vrinarum subsidens soluit. Velut Hermippo Clazomenio.

Iudicationes variæ Iudicationes autem ex quibus cognoscimus, aut similes sunt, aut dissimiles. Velut duo fratres qui simul eadem hora agrotare cœperunt. Decumbebant autem iuxta theatrum Epigenis fratres. Horum seniori sexta die iudicatio facta est, iuniori verò septima. Recidua facta est vtriusque simul eadem hora. Intermissit dies quinque. Ex recidua iudicatio facta est vtriusque simul in tota die decima septima. Plurimis autem sexta die iudicatio facta est, intermisit sex. Ex reciduis autem iudicatio facta est quinta die.

Theatrum Epigenis. Quibusdam verò septima iudicatus est morbus, & septem diebus intermisit. Ex recidua verò iudicatus est tertia. Quibusdam autem iudicatus est quinta, intermisit septem, rediit per tres, intermisit vnam, insuperque vnam rursus occupauit. Aliquibus verò iudicatus est sexta, intermisit sex, rediit per tres, intermisit vnam, & vna iudicatus est. Velut Euagonti Daiphantis filio. Quibusdam autem iudicatus est sexta, intermisit septem: ex recidua verò iudicatus est quarta. Velut filia Aglaide, plerique igitur ex his qui agrotarunt in hac constitutione, hoc modo agrotarunt, & nullum noui ex his qui superstites manserunt: cui non rediissent recidua secundum rationem fientes, & seruati sunt omnes quos ego noui, quibus hoc genus recidua factæ sunt. Neque agrotantium hoc modo vllum aliquem noui, quem recidua iterum reperisset. Moriebantur autem in morbis his plurimi sexta die: velut Epaminondas, & Philiscus. Silenus, & Philiscus Antagoræ filius. Quibus autem tubercula

De Morbis Popularibus.

315

Abercula iuxta aures facta essent, his iudicatio facta est vigesima die. Restincta autem ac sedata sunt omnibus, & non suppurata sunt, sed ad vesicam conuersa. Cratistonacli qui apud Heracleium habitabat, & Scymni fullonis ancilla suppurauerunt, & mortui sunt. Quibus autem iudicatus est septima die, intermisit nouem, reuersus est morbus. Iudicatus est ex recidua quarta die. Quibus autem iudicatus est septima die, intermisit sex, deinde rediit, & iudicatus est septima velut Phanocrito, qui decumbebat apud Gnathonem pictorem.

Sub hyemem circa solstitium hybernū, & vsque ad æquinoctium, perseuerabant quidem & febres ardentes, & phrenitides, & multi moriebantur. Iudicationes tamen transmutatae sunt, & iudicatio facta est plurimis ab initio die quinta, intermisit quarta, recidua facta est, ex recidua verò iudicatio facta est quinta die. In summa quatuordecim diebus. Sic autem facta est iudicatio pueris plurimis, imo etiam senioribus. Quibusdam verò morbus iudicabatur die vndecima. Reuertebatur decimaquarta, iudicabatur perfectè vigesima. Si verò aliqui insuper riguissent circa vigesimam his iudicabatur quadragesima. Super riguerunt autem plurimi circa iudicationem ab initio. Qui verò circa iudicationem ab initio riguerunt, etiam in reciduis vna cum iudicatione riguerunt. Riguerunt autem paucissimi vere, æstate plures, autumno adhuc plures, hyeme longè plurimi. At sanguinis eruptiones cessabant.

SECTIO TERTIA.

Morbos dinoscimus edocti, ex communi omnium natura, & ex vniuscuiusque propria, ex morbo, ex agrotō, ex his quæ offeruntur, ex eo qui offert. Ex his enim & breuioribus, & grauioribus redduntur: ex tota ac partiali constitutione celestium, & vniuscuiusque regionis, ex victu, ex vitæ studiis, ex ætate cuiusque, sermonibus, moribus, taciturnitate, cogitationibus, somnis, vigiliis, insomniis quibusdam & quando, vellicationibus, pruritibus, lachrymis, exacerbationibus, secessibus, vrinis, sputis, vomitibus, & quæ ex quibus, in quos, successiones morborum: & qui abscessus ad perniciem, & ad iudicationem: Sudor, rigor, frigiditas, tussis, sternutationes, singultus, spiritus, ructus, flatus silentes, strepentes, sanguinis erup

Morborū
cognitio &
obseruatio
vana.

Hippocratis Liber I.

Febris spe eruptiones, hæmorrhoides, ex his autē, & quæ per hæc fiunt. **D**
ciet. confiderandum. Febres quædam continuæ sunt, quædam in-
 terdiu tenent, noctu intermittunt. Aut nocte tenent, die in-
 termittunt. Semitertiana, tertiana, quartana, quintana, se-
 ptimana, nonana. Sunt autem acutissimi, & maximi ac gra-
 uissimi morbi, & maxime lethales, in continua febre. Secu-
 rissima verò omnium, & facillima ac longissima est quarta-
 na. Non enim solum ipsa à seipsa talis est, sed etiam ab aliis
Quartana. magnis morbis liberat. At in semitertiana appellata, con-
Semitertia tingit quidem & acutos morbos fieri, & est hæc præ cæteris
na. maxime lethalis. Sed & tabidi, & quicumque ex aliis longis
 morbis agrotant, ex hac maxime agrotant. Nocturna non
Nocturna. admodum lethalis est, verum longa. Diurna longior. Qui-
Diurna. busdam autem & ad tabem vergit. Septimana longa est,
Septimana. verum non lethalis. Nonana adhuc longior, & non lethali-
Nonana. lis. Tertiana exacta cito iudicatur, & non est lethalis.
Tertiana. Quintana pessima omnium est. Nam & ante tabem, & iam
Quintana. tabidis superueniens, occidit. Sunt autem modi, & consti-
Continua. tutiones, & exacerbationes singularum harum febrium, æque
 continuarum ac intermittentium. Velut verbi causa, Conti-
 nua quibusdam ab initio floret, & viget maxime, & ad deterius
 procedit. Circa iudicationem verò & vna cum iudicatione
 ne imminuitur. Quibusdam verò molliter incipit & sub-
 misse, augetur autem & exacerbatur quotidie. Circa iudica-
 tionem verò & vna cum iudicatione, acuatim elucet. Qui-
 busdam leniter auspicata augetur & exacerbatur, & ubi ali-
 quando in vigore fuit, rursus remittit usque ad iudicationem,
 & circa iudicationem. Atque hæc contingere solent in omni
 febre, & in omni morbo. Oportet autem victus rationem ex
 horum consideratione offerre. Multa verò etiam alia signa
 his sunt cognata, de quibus partim scriptum est, partim scri-
 beretur. Ad quæ ratiocinari oportet, examinareque ac confi-
 derare, cui horum acutus ac lethalis sit morbus, aut à quo su-
 perstes sit futurus, & cui offerendum sit, aut non, & quando,
 & quantum, & quid offerendum erit. Quæ verò paribus
 diebus exacerbantur, paribus iudicantur. Quorum autem ex-
 acerbationes in imparibus fiunt, ea in imparibus iudicantur.
 Est autem primus iudicatorius, ex circuitibus diebus pari-
 bus iudicantibus, quartus dies. Deinde sextus, decimus, de-
 cimusque

De Morbis Popularibus.

316

A cinus quartus, decimus octauus, vigesimus, vigesimus quar-
 tus, vigesimus octauus, trigesimus, trigesimus quartus, quadra-
 gesimus, sexagesimus, octogesima, & centesimus vigesimus.
 Ex circuitibus verò in imparibus diebus iudicantibus, pri-
 mus est dies tertius; deinde quintus, septimus, nonus, & deci-
 mus, decimus septimus, vigesimus primus, vigesimus septi-
 mus, & trigesimus primus. At verò nosse expedit, si aliter iu-
 dicatio fiat, extra præscriptos dies, recidivas fore significat, &
 fuerit sanè perniciofa. Oportet autem animaduvertere nosse,
 in his temporibus iudicationes futuras esse, ad salutem, aut
 perniciem, aut inclinationes ad melius, aut deterius. Erroneæ
 porro febres, & quartana, & quintana, & septimana, & no-
 nana, in quibus circuitibus iudicantur considerandum est.

ÆGROTI QVATVORDECIM I.

Philiscus prope muros habitabat, decubuit. Primo die fe-
 bris acuta, sudauit, noctem laboriosam habuit. Secundo
 die omnia exacerbata sunt. Vespere ab infuso per clysterem
 adhibito bene habuit, noctem quietam. Tertio mane usque
 ad meridiem, visus est à febre liber esse. Ad vespere febris
 acuta cum sudore, siticulosus erat, lingua resiccabatur, nigra
 minxit, noctem molestam habuit, non dormiuit, omnino de-
 lirauit. Quarto omnia exacerbata sunt, vrina nigra, nox to-
 lerabilior, vrinae melioris coloris. Quinto circa meridiem
 parum de naribus stillauit non mixtum. Vrinae variae, quæ
 habebant innascentia quædam rotunda, geniturae similia, di-
 spersa, non subsidebant. Subdita glande, flatuosa pauca pro-
 dierunt, noctem habuit laboriosam, somni parui, sermones,
 deliramenta, extremitates vndique frigida, & non amplius
 recalescentes, minxit nigra, dormiuit parum, ad diem voce
 destitutus est, frigidum sudauit, extremitates liuida. Circa
 meridiem sexta die mortuus est. Huic spiritus ad finem usque
 velut reuocanti, rarus & magnus. Splen eleuatus est orbicu-
 lari gibbositate. Sudores frigidi perpetui. Exacerbationes
 diebus paribus.

ÆGROTVS II.

Silenus habitabat in Platamone, prope filios Euascondis.
 Hunc ex lassitudinibus, & potationibus, ac exercitiis in-
 tempestiuis febris corripuit. Cæpit autem agrotare ex lûbis,
 & cap

Hippocratis Liber I.

& caput grauitas tenebat, & colli distentio erat. Ab aluo prima die biliosa, mera, spumosa, abunde colorata, multa prodierunt. Urinae nigrae subdientia habentes, siticulosus lingua resiccata, nocte nihil dormiuit. Secunda die febris acuta, secessus plures, tenuiores, spumosi, Urinae nigrae, nox molesta, parum delirauit. Tertia omnia exacerbata sunt, praecordij distentio vtrinque oblonga, ad vmbilicum submolli. Secessus tenues, subnigri. Urinae turbatae, subnigrae. Nocte nihil dormiuit, sermones multi, risus, cantus, continere se non potuit. Quarta per eadem. Quinta secessus meri, biliosi, leues pingues. Urinae tenues, pellucidae, parum resipiscebat. Sexta circa caput parum sudauit, extremitates frigidae, liuidae. Iactatio multa, ab aluo nihil prodit. Urinae suppressae sunt, febris acuta. Septima die voce destitutus est, extremitates non amplius recalescebant, nihil minxit. Octaua sudauit frigidum per totum sudorem: papulae cum sudore rubrae, rotundae, paruae, velut vari permanebant, non abscedebant. Ab aluo vero cum parua irritatione, stercorea tenuia velut incocta, multa prodibant cum dolore. Urinam reddebat cum dolore mordacem. Extremitates parum recalescebant. Somni tenues, soporosi. Vox intercepta. Urinae tenues, pellucidae. Nona per eadem. Decima potum non suscipiebat. Soporosus erat. Somni autem tenues. Ab aluo similia. Minxit acervatim subcrallum, depositum subsidens, subdientia crassa: farinae similis, alba. Extremitates rursus frigidae. Vndecima mortuus est. Ab initio huic & ad finem usque spiritus magnus rursus: praecordij palpitatio assidua. Aetas erat circa annos viginti.

Quarta va-
rietas vide-
to.

Sileni
mors.

AEGROTUS III.

Herophon.

Herophonti febris acuta. Ab aluo pauca ab initio velut in tenebris. Postea vero tenuia prodibant biliosa, frequentiora. Somni non aderant. Urinae nigrae, tenues. Quinta mane surditas. Exacerbata sunt omnia. Splen eleuatus est, praecordij distentio. Ab aluo pauca, nigra prodierunt, delirauit. Sexta delirabat, ad noctem sudor, frigiditas, delirus permanebat. Septima perfrigerabatur. Siticulosus, delirabat noctu resipiscebat, obdormiuit. Octaua febricitauit, splen minuebatur, intelligebat omnia, doluit iuxta inguē, tumor primum ē directio splenis. Deinde dolebat utraque tibiae, nox

De Morbis Popularibus.

317

A nox tolerabilis. Urinae coloris melioris paruam subsidetiam habebant. Nona sudauit, iudicatus est morbus, intermisit. Quinta reuersus est. Statim autem splen eleuatus est, febris acuta, surditas rursus. post recidiu tertiam die splen minuebatur, surditas minor erat: crura dolebant, noctu sudauit. Iudicatus est die septimadecima. Neque delirauit in recidiu.

Herophon
liberatus
est

AEGROTUS IIII.

In Thaso Philini uxorem, quae filiam pepererat, quā purgatio secundum naturam facta esset, & aliis leuiter degeret, decima quarta à partu die febris vehemens corripuit cum rigore. Ab initio vero cor dolebat, & circa praecordium dexterum: muliebrium partium dolores, purgatio cessauit. Vbi vero glandem subdidisset, haec quidem leuiora facta sunt. Capitis autem, colli & lumborum dolores permanebant. Somni non aderant. Extremitates frigidae. Siticulosa erat. aluus combusta: pauca egerebat. Urinae tenues, ab initio decolorae. Sexta die ad noctem multum delirauit, & rursus resipiscebat. Septima siticulosa: secessus biliosi, abunde colorati. Octaua superriguit, febris acuta: conuulsionae multae cum dolore, multum delirabat. Glande subdita exurgebat, multae cum fluxione biliosa prodibant. Somni non aderant. Nona conuulsionae. Decima parum resipiscebat. Vndecima dormiuit, omnium recordata est. Statim autem rursus delirauit. Urinam autem reddebat cum conuulsionibus, acervatam, multam: illis autem parum admonentibus, crassam albam: qualis est ex his quae subsiderunt, vbi multo tempore sita, fuerint conturbata: non subsidebat, color & crassitudo talis, qualis est in urinis iumentorum. Talia mingebat, quae & ego vidi. Circa decimum quartum diem palpitationes per totum corpus, sermones multi, parum resipiscebat. Verum statim rursus delirabat. Circa decimum septimum voce destituebatur. Vigesima mortua est.

Philini con-
iunx pur-
pera.
Thasus,

Morbius

AEGROTUS V.

Epicratis uxorem, quae decumbebat apud Archegetem, Epicratis, Archegetes. partui iam propinquam, rigor fortiter corripuit: non incaluit, velut dicebant. Et postridie eadem erant. Tertia die peperit filiam, & alia omnia iuxta rationem venerunt. Postridie à partu febris acuta eam inuasit, cordis dolor & muliebrium partium. Vbi vero glandem subdidisset, haec quidem leuio

Hippocratis Liber I.

leuiora facta sunt. Capitis autē & colli ac lumborum dolor. D
Somni non aderat. Ab aluo modica biliosa, tenuia, pura pro-
dibant. Urinæ tenues, subnigræ. Sexta die à quo febris ipsam
corripuit, ad noctem delirauit. Septima omnia exacerbata
sunt, vigilis delirauit, siticulosa, secessus omnes biliosi abun-
dē colorati. Octaua superriguit, plus dormiuit. Nona per ea-
dem. Decima crura laboriose dolebat. Cordis dolor rursus
capitis grauius delirauit, magis dormiuit: aluus restitit.
Undecima sudauit: minxit melius colorata, multam subside-
ntiam habentia: lenius degebat. Decimaquarta superriguit,
febris acuta. Decimaquinta vomuit biliosa, flaua, satis mul-
ta. Sudauit sine febre. Ad noctem febris acuta. Urinæ crasse
subidentiam albam habentes. Decimafexta ad noctem exa-
cerbata est, & cum molestia nō dormiuit, delirauit. Decima
octaua siticulosa, lingua combusta est: nō dormiuit, multum
delirauit: crura dolebat. Circa vigesimam mane parum ri-
guit, soporosa, quietē dormiuit, vomuit biliosa, panca, nigra.
Ad noctem surditas. Circa vigesimam primam lateris finis
frigrauitas, per totum cum dolore, parum insuper tulsit.
Urinæ crasse, turbata, subnigræ, quæ depositæ non subside-
bant, cetera leuiora: non sine febre. Statim ab initio fauces
dolebat, rubor aderat, columella reuulsa, fluxio aeris, mor-
dax, salia, perpetuò perseuerabat. Circa vigesimā septimam
febris libera, in urinis subidentia: latus dolebat. Circa primā
& trigessimā febris corripiebat, aluus ex biliosis turbata est.
Quadragesima die vomuit pauca biliosa: iudicata est perfe-
ctē libera à febris die octogesima.

Lateris do-
lor.

Non perit.

Cleanasti-
des.

AEGROTVS VI.

Cleanastiden qui supra Heracleum decumbebat, febris
corripuiterroneo modo. Dolebat autem caput ab ini-
tius & latus sinistrum: & aliarum partium dolores aderant,
lassatorum modo: febres exacerbantur aliàs aliter inordina-
te. Sudores quandoque non. Exacerbationes vt plu-
rimū in iudicatoriis diebus magis accedebant. Circa vige-
simam quartam summas manus dolebat. Vomuit biliosa,
flaua, sitis multa. Paulō post autem æruginosa. At omnibus
alieuatus est. Circa trigessimam sanguis ex utrisque naribus
erumpere exipit, atque hoc erroneo modo paulatim vsque
ad

De Morbis Popularibus.

318

A ad iudicationem. Non autem fastidiebat cibum, neque siti-
culosus erat per totum tempus, neque infēnis. Urinæ te-
nues, non decolores. Circa quadragesimā minxit subrubra,
subidentiam multam valde rubram habentia, alleuatus est,
post hæc autem urinæ varix, quandoque subidentiam habe-
bant, quandoque non. Sexagesima urinis subidentia multa,
& alba, & leuis. Remiserunt omnia, febres intermittebant.
Urinæ tenues quidem, verū boni coloris. Septuagesima à
febre liber permansit diebus decem. Octogesima riguit, fe-
bris acuta corripuit, multum sudauit. Urinis subidentia ru-
bra, leuis, perfectē iudicatus est.

Non mori-
tur.

AEGROTVS VII.

Metonem febris vehemens corripuit, lumborum graui-
tas dolorosa. Postridie vbi aquā bibisset satis multam,
ab aluo probè prodit. Tertia capitis grauitas. Secessus te-
nues, biliosi, subrubri. Quarta omnia exacerbata sunt. Flue-
bat à dextra nare bis sanguis modicus. Noctem molestē tu-
lit. Secessus similes tertiæ diei. Urinæ subnigræ, habebant
quiddam in medio innatans, subnigrum, diuulsum, non sub-
sidebant. Quinta effluxit ex sinistra nare sanguis largus, me-
rus. Sudauit, iudicatus est. Post iudicationem infēnis, deli-
rabat. Urinæ tenues, subnigræ. Capitis lotionibus vsus est,
dormiuit, resipiscebat. Huic recidua facta non est. Sed san-
guis erupit sæpe etiam post iudicationem.

AEGROTVS VIII.

Erasinum qui habitabat circa Bootæ torrentem, febris
vehemens corripuit post cornam, nocte turbatus fuit,
diem primam quietē, noctem laboriosē transegit. Secunda
omnia exacerbata sunt, ad noctem delirauit. Tertia dolo-
rosē, multum delirauit. Quarta molestissimē, ad noctem ni-
hil dormiuit. Infomnia & ratiocinationes, deinde peiora,
& magna, & periculosa, timor, molestia. Quinta manē re-
sipiscebat ac intelligebat omnia. Verū ad meridiem mul-
tum infaniit, continere se non potuit. Extremitates frigi-
dæ subuide. Urinæ inconcoctæ. Circa solis occasum mori-
tuns est. Huic febres perpetuò cum sudore, præcordia sub-
limia, discentio cum dolore. Urinæ nigrae habentes qua-
dam

Erasinus.

Moritur.

Hippocratis Liber I.

dam in medio suspensa innatantia rotunda, non subsidebāt. **D** Ab aluo stercora prodibant. Sitis perpetuo non valde. Conuulsiones multae cum sudore, circa mortem.

AEGROTVS IX.

Critonis casum videto

Critoni in Thaso erecte obambulanti, pedis dolor fortis à magno digito cepit. Decubuit eadem die, horridus, anxius, parum subcalescens, nocte desipuit. Secunda die tumor laxus per totum pedem, & circa malleolum subrubens cum distentione. Pustula nigra, febris acuta, insaniit. Ab aluo verò mera, biliosa, satus multa prodibant. Mortuus est altera ab initio die.

Secundodie hic moritur.

AEGROTVS X.

Clazomenius.

Clazomenium qui ad Phrynichidae puteum decumbebat, febris vehemens corripuit. Dolebat autem caput, collum, lumbos ab initio. Statim autem surditas. Somni non aderant. Febris acuta inuasit. Praecordium eleuabatur cum tumore, distentio non valde, lingua sicca. Quarta ad noctem desipuit. Quinta laboriose omnia exacerbata sunt. Circa vndecimam parum remiserunt. Ab aluo verò ab initio & usque ad decimam quartam, tenuia multa aquei coloris prodibant. Toleranter ea quae ad secessum pertinent, ferebat. Postea aluus resistit. Urinae perpetuo tenues quidem, verum boni coloris, & multa in medio suspensa habebant diuulsa, non subsidebant. Circa decimam sextam minxit paulò crassiora, habebant subsidentiam parua, paululum alleuarunt, resipiscebant magis. Decima septima rursus tenuia. Circa vtriusque aures tubercula existerunt cum dolore. Somni non aderant, delirabat. Circa crura dolebat. Vigesima à febre liber iudicatus est, non sudauit, omnia intelligebat. Circa vigesimam septimam coxae dextrae dolor fortis, cito quieuit. Tubercula verò iuxta aures neque sedata sunt, neque suppurata, verum dolebant. Circa trigessimam primam profluuiū alui ex multis aquosis, cum eiusmodi quae in dysenteria prodire solent. Urinas crassas mingebat. Tubercula circa aures sedata sunt. Circa quadragesimum oculum dextrum dolebat, obscurius videbat. Restitutus est.

AEGROTVS XI.

Dromeades.

Dromeade uxorem quae filiam pepererat, & aliis omnibus secundum rationem factis, secunda die rigor corri-

De Morbis Popularibus.

319

A corripuit, febris acuta. Cœpit autem prima die dolere circa praecordia fastidiosa ac nauseabunda, horrida, anxia, & sequentibus non dormiuit, Spiritus rarus, magnus, statim reuulsus. Altera à rigore die, stercora ab aluo bene prodibant. Urinae crassae, albae, turbatae: qualis sit ex his quae subsiderunt, ubi multo tempore sita fuerit conturbata: non subsidebant, nocte non dormiuit. Tertia circa meridiem superriguit. Febris acuta. Urinae similes, praecordij dolor, fastidiosa ac nauseabunda, nox molesta, non dormiuit. Sudauit per totum subfrigida. Statim autem rursus recalefacta est. Quarta die circa praecordia parum allenata est. Capitis grauitas cum dolore, in sopore incidit, parū de naribus stillauit. Lingua sicca, siticulosa. Urinae tenues, oleosae. parū dormiuit. Quinta siticulosa, fastidiosa. Urinae similes, nihil ab aluo. Circa meridiem multum delirauit, & statim rursus parum resipiscebant, exurgens in soporem incidit. frigiditas parua, nocte dormiuit, delirauit. Sexta mane superriguit. Statim autem recalefacta est. Sudauit per totum. Extremitates frigidae, delirauit. Spiritus magnus, rarus. Paulo post conuulsiones à capite cœperunt. hae. Statim mortua est.

AEGROTVS XII.

Homo quidam calefactus coenauit, & bibit amplius. Vomuit omnia noctu, febris acuta. Praecordij dextri dolor. Inflammatio submollis ex interna parte, noctem moleste tulit. Urinae ab initio rubrae, crassae, depositae non subsidebant. Lingua sicca, non valde siticulosa. Quarta febris acuta Dolores omnium. Quinta minxit leue, oleosum, multum, febris acuta. Sexta vesperti multum delirauit. Nec nocte dormiuit. Septima omnia exacerbata sunt. Urinae similes, sermone multi, continere se non potuit. Ab aluo cum irritatione prodierunt liquida turbata, cum lumbricis. Nox laboriosa. Mane riguit, febris acuta. Sudauit calidum. A febre liber effectus est, non multum dormiuit. A somno frigiditas, spumosa, biliosa. Nona frigiditas, multum delirabat, non dormiuit. Decima crura dolebat. Omnia exacerbata sunt delirauit. Vndecima mortuus est.

Hic perit

Mulierem quæ decumbebat in littore, trimestri fectugrauidam febris vehemens corripuit, statimque lumbos dolere cepit. Tertia dolor colli, capitis, iuxta claviculam, & manum dexteram. Statim lingua voce destituta est dextra manus resoluta est cum cōuulsione, velut his qui aliqua siderantur parte contingere solet. Delirabat penitus: noctem molestè tulit, non dormiuit. aluus turbata est, ex biliosis, meris, paucis. Quarta die lingua voce soluta est. Conuulsiones eorundem dolores omni am permanebāt. Iuxta præcordia tumor cum dolore, non dormiebat penitus delirabat, aluus turbata. Urinæ tenues, non boni coloris. Quinta febris acuta, præcordij dolor, planè delirabat, secessus biliosi, ad noctē sudauit, à febre libera. Sexta resipiscebat. Ab omnibus alleuata est. Verùm circa sinistram claviculam dolor permanebat, siticulosa. Urinæ tenues, non dormiuit. Septima tremor, in soporē incidit, parum delirauit, dolores iuxta claviculam, & sinistram brachium permanferunt. Reliqua alleuata sunt. Omnia intelligebat. Tres dies à febre libera mansit. Vndecima reuerfa est, superriguit, febris vehemens corripuit. Circa decimam quartam vomit biliosa, flaua, satis multa, sudauit. A febre libera iudicata est.

Non moritur hæc.

Melidia. Iunonis templum.

Melidia, quæ decumbebat iuxta Iunonis templum, capitis & colli, & pectoris dolor fortis cepit. Statim autem febris acuta corripuit. Menses pauci apparebant. Dolores omnium horum cōtinui. Sexta die soporosa, anxia, horrida, rubor in maxilla, parum delirauit. Septima sudauit, febris dimisit. Dolores permanebant. Rediit. somni, pauci. Urinæ perpetuò boni coloris, verum tenues. Secessus renues, biliosi, mordaces, valde pauci, nigri, graucolentes prodibant. In urinis subsidencia alba, leuius. Sudauit. Iudicata est perfectè vndecima die.

HIPP

COI DE MORBIS POPULARIBVS LIBER SECVNDVS, IANO CORNARIO MEDICO PHY-

SICO INTER-

PRETE.

*

B SECTIO PRIMA.

CARBUNCVLVS in Cranone astiui, pluebat in ardoribus aqua larga. Conningebat hec per totum, & maxime ab austro, & subnascebantur quidem in cute sanies, dum autem intro concipiebantur, calefebant, & pruritus inducebant. Deinde pustula velut ab igne iuxta excitabantur, & sub cutem vri sibi videbantur, in ardoribus siccitatis. Febres plerunque citra sudorē. In his verò si minuta imbris gutta deciderint, magis sudatoria sunt ab initio. At hæc difficiliora iudicatu manent, quàm aliter: Attamen minus, si non propter hæc fuerint, sed propter morbi modum. Febres ardentes in astiuis magis sunt, & in aliis temporibus. Resiccatur autem magis æstate. Autumno maxime ferinum, & oris ventriculi dolor, quanquam & ipse minus maleficus fuerit, ipso morbo tali existente. A scarides vesperti similiter huic, & illæ tunc infestæ in die plerunque, non solò ideo quòd magis affligunt, sed etià ipsæ per se ipsas. In autumno acutissimi morbi & maxime lethales: & omnino similitudinem habent, eo quòd vesperti exacerbantur: itaque annis ipse habeat circuitum morborum. Quale est dies morbi, quale est vespertinum tempus ad exacerbationem: Tale est morbi, & vniuersiusque cōstitutionis inter se, ubi non quid in superiori specie fuerit innouatum. Sin minus, alia sanè cōstitutione hæc imperiū obtinuerint. Quare etiam annus ad seipsum hoc modo se habet. In quietis ac cōstantibus temporibus & annis tempestiue tempestiue præ-

Carbunculus. Cranon.

Ascarides quando magis vexant.

Perinthus. bentibus, boni status & iudicatu facillimi morbi sunt. In inconstantibus vero, inconstantes & qui difficulter iudicantur: quum sanè in Perintho defecerit aut abundauerit quid, ut aut venti sunt, aut nō venti: aut aqua, aut siccitates, aut ardores, aut frigora. Ver autem omnino saluberrimum, ac minime lethale. Circa principia morborum considerandum, an statim florent. Clarum autē hoc fit ex incremento. Incrementa verò ex circuitibus, & iudicationes quoque hinc manifeste fiunt, itēque ex acerbationibus in circuitibus, si citius accedant, aut nō: & si diutius durent, aut nō: & si magis affligant, aut non. Ex omnibus autem continuis aut intermitteantibus, & diuturnis, & vulneribus, & sputis, & doloribus.

Itēque tuberculorum inflammationes, & quaecunq; alia posterius apparent, fortassis autē & ex aliis communibus rebus, quæ quidem citius fiunt, breviora sunt. Quæ verò tardius, longiora: quum etiā in circuitibus citiorem recursum, ac reliquum augmentum, morbus neget. Nā & eorum qui statim pereunt, velocius sunt iudicationes, quoniam & dolores, & continui ac fortes. Quæ verò ad melius iudicant, non statim apparent. Indicatoria nō iudicantia, partim lethalia sunt, partim difficilis iudicationis. Quæ præiudicata sunt, si crude iudicata fuerint, recidunt: Sin minus, iudicationis impeditioes aut mala iudicationes. Possunt etiam fieri pernicioſa, ea quæ nō parua sunt. Quæcunque indicatoria signa fiunt, eadem hæc si non fiunt, difficilis sunt iudicationis. Quæ verò contraria significant, malum: non solum si recurrant: sed etiā primariæ naturæ contraria repentia. Quemadmodum etiā malorū signum, ea quæ ad contraria repunt. Considerare verò sic oportet, in cibis, compressionibus venarum, tumaribus præcordiorum, sursum vergentibus, deorsum vergentibus. Sed & multa sunt eiusmodi, velut abortientium matrum graciles fiunt, neque enim contrarium est: Neque tules diuturnæ, quoniam ubi testis intumuit, cessant: & testis tumor à tussi cessat & allenatur: quæ res commune facit nos cōmunionis pectorum, mammarū, genitura, vocis, abscessus aut per venas, aut per ossa, aut nervos, aut cutē, aut alias emotiones. Boni autem sunt qui infra morbum fiunt, velut varices, lumborū gravitates ex supernis. Optimi vero potissimum sunt inferni, & longissimè infra ventrem, & remotissimi

Quæ recedant.

Tussis sedatio: testis tumor, & contrā. Abscessus boni.

A remotissimi à morbo: & qui per effusionē fiunt, velut sanguis è naribus, pus ex aures, sputum, vrina, quæ per effusionem fiunt. At abscessus quibus hæc non fiunt, sunt velut dentes, oculi, naſus, sudor. Sed & quæ sub cutem abscedunt foras tubercula, velut putrescentia, & quæ suppurantur, aut vlcus, aut eiusmodi pustula, aut squamæ, aut defluuium capillorū, vitiliginēs, lepra, aut eiusmodi quæ abscessus sunt acervatim fluentes, & non semirepentes, & quæcunque alia dicta sunt, & si non pro rationis excretionis morbi dignitate fiant, velut Temeni nepti, ex morbo forti ad digitū decubuit, qui quum non sufficeret ad suscipiendum morbum, recurrit. Mortua est. Abscessus aut per venas, aut per aluum, aut per nervos, aut per cutem, aut iuxta ossa, aut secundum spinalem medullam, aut secundum alias effusiones, os, pudendum, aures, nares, ex utero menses. Iudicationes postridie fiunt, velut ad lumbos, aut ad femur, & ad testes. Quandoque ex tussi, & testis ipse à seipso. Tussiculosi abscessus, qui supra ventrem fiunt, non similiter perfecte liberant. Sanguinis eruptiones largæ ex naribus plerumque liberant, velut Heragora, quod medici non animadverterunt. Qui voces asperas natura habent, his etiam linguæ subasperæ sunt, & quæcunque asperitates à morbis similiter. Quæ igitur dura sunt linguæ à natura, etiam sine morbo hoc habent. Molles verò tardiores sunt, & ad peccatum, & ad bonum, quàm prior natura. Consideranda sunt etiam longa capita, ex viuedi ratione, & ceruicibus longe, ab inclinationibus, & venarum amplitudo & crassitudo, ab eadem, & angustia, ac latitudines, & breuitates, ac tenuitates, ex contrariis. Quorum venæ amplæ, & ventres, & ossa amplā, hi sunt qui tenues sunt. Pingues verò his contraria habet. & in his qui fame macerantur, mediocritates. Ac his consideranda ea sunt quæ præpropere incrementa vnicuique detrahunt, & quæ diminutiones adaugent, & ea quæ incrementa coadungunt, & quæ corroborant. Et quæ sunt communes venarum dissectiones. Pectinum ruptiones quæ quidem circa pubē fiunt, ut plurimum statim sunt innoxie. Quæ verò paululum supra umbilicum in dextera parte, hæc dolorosæ sunt & anxiosæ & stercoris vomitum inducunt, velut etiā Pittaco accidit. Fiunt autē hæc, aut à plaga, aut à vultu aut alterius insultu. Quibus id quod medium est inter

Temeni neptis.

Heragora. Linguæ vocisque dissectiones. Caput oblongum & ceruix. Macri. Pingues.

Quæ in his observentur.

Pittacus.

Quæ iecur
affectu &
lien creant.

Antilochus.

Milium
quid tol-
lat.

Cordis do-
loris me-
la.

Dexippus.
Serapis.

Stymargus.

Moschus.

abdomen & cutem inflatur, & non sedatur. Color est velut
qui multum pallidus est, & qui ex candicante pallens: quoniam
omne huiusmodi ab hepate est, & ex hoc sunt hepatici in his
morbi. & morbi regij ab hepate, ad subalbidum colorem
vergunt, & qui ex aqua inter cutem, & ex pituita alba labo-
rant. Qui verò à splene sunt, tum hydropes, tum morbi reg-
gij, nigriores sunt. Sed & vlcera quæ agere perlsanantur ex al-
bidum sunt, qui fere lentis colorem referunt: & cutis dis-
fringitur ac labia, velut Antilochus habuit & Aleuas, ab hu-
moribus ex corpore sanguinoso, quod sub cute maximè, & à
capite contingit, quum à pulmone fuerit calefactum. Occa-
siones unde quis agrotare cœpit, & considerare oportet, siue
capitis sit dolor, siue auris, siue lateris. Signum autem sunt
in quibusdam dentes, & in quibusdam inguinum tumores.

Vlcera sientia ac iudicantia febres, & tubercula. Quibus
hæc non fiunt, iudicatio sublata est. Quibus intus relinquitur,
certissime recidiua ac celerrima. Crudos ac liquidos
secessus, milium solidum in oleo coctum sistit. Exemplo est
nautæ puer, & Myriochoaune.

SECTIO SECUNDA.

Mulier cor, hoc est os ventriculi dolebat, & nihil remitte-
bat dolor. Huic polenta pollen in mali punici suc-
cum inspersus, & semel in die acceptus in cibo satis fuit, &
non reuomebat, velut Charioni contigit. Mutationes pro-
sunt, si non ad praua mutantur, velut his qui à medicamen-
tis vomunt febrium gratia. Fines in meraciore desinen-
tes, putrefactionem significant, velut Dexippo. Serapis ex
liquida aluo intumuit. Pruritus autem haud scio quor die-
bus, non vltra. Habebat autem & abscessum quendam in la-
teris mollitudine, qui nigrefactus occidit. Et Stymargi
vixor ex ventris per paucos dies turbatione, ubi multum in-
sistendo laborasset, & post pueri sexus fœminei quadrimen-
stris ex corruptione discessum sana facta esset, intumuit.

Moscho è calculo laboranti fortiter, in superna palpebra
ordeolum abortu est magis ad aurem. Deinde intro exulce-
ratum est. Quinta & sexta die ex internis pus erupit. In-
fernas affectiones soluit. Glandularum tumor ac inflam-
matio circa aurem erat, itemque inferne in collo, è directo
superi

A superni tumoris. Aristai vxoris frater fatigatus in via in-
calecebat. Deinde in tibia tumores fiebant terebinthi fru-
ctui similes. Postea febris continua fiebat, & postridie sudor
factus est, & aliis paribus diebus semper idem fiebat. Adhuc
autem febris tenebat. Erat autem sublienofus. Ex sinistra na-
re sanguis erumpebat frequenter & paulatim. Iudicatus est.
Postridie iuxta sinistram aurem tumor. Sequenti die etiam
circa dextram, sed hic minor, & insuper repelcebat. Hi eua-
nerunt, & non suppurati sunt. Qui ab Alcibiade venit, ei ex
febris modicis ante iudicationem testis sinister intumuit.
Habebat autem splenem magnum, & sanè tunc iudicata est
febris vigesima die. Deinde aliàs atque aliàs subincalecebat,
& subfloridum spuebat. Cuidam manus dextra, & crus
sinistram quum ex tussi parū & nihil memorabile eiecisset,
siderationis modo resoluta sunt: alia verò nulla re alterata
est, neque facie, neque mente. Nec verò adeo fortiter illis par-
tibus. Cœpit ad melius procedere circa vigesimam diem.
Factum autem hoc est illi fere circa mensum eruptionem,
& fortassis tunc primum apparebant. Erat enim virgo Apo-
mantus & pater fabri illius qui caput fregit, & Nicostratus
non extussiebant quicquam. Erant autem alibi circa rhenes
dolores. Interrogationes factæ sunt, dicebant ipsos semper
repleri potu aut cibo. Dolores fortissimos quo modo di-
nouerit quis conspicatus, fuga, tolerantia, experientia, &
timiditates indicant. Aqua quæ cito calefit, & cito fri-
gescit, semper leuior est. Cibi & potus experientia opus
habent, an ad æqualitatem maneant. Dicendum quod ubi
sanguis effluxit, excalescunt, & quæcunque alia huiusce-
modi. Abortus masculus sexaginta dierum in partium
suppressionibus salubris. Hercules intumescerebat mali
ipsius die octaua. Magis ex dysenteria la' orat, quisquis sa-
nè etiam è tenesmo vexatur. Quædam lactans pustulas per
corpus vbique habebat. Postquam aurem lactare cessauit, se-
parabat. vxori, quum peperisset & perfectè exoluta esset, vi-
rescit autem quarta die malè. Nam vrinx stillicidio ve-
tebat. Statim concipiens peperit masculum. Habebat au-
tem iam multos annos, & postremum neque menses prodi-
bant.

Aristeus

Apoeman-
tus.
Nicostra-
tus.

Aque co-
gnitio.

Hercules.

Quæ lac
præbebat.
Coriani
vxor.

Hippocratis Liber I I.

Archelaus
Antigenis
vxo
Nicomachus.

Partus gemellarum.

Intestini
Ieiunas.
Demenes.

Lycia.

Hieron.

Bion.

bant. Quādo autem peperisset, vrinae stillicidium paululum intermittebat. Quādam priusquam conciperet, coxam dolebat. Postquam autem concepit, non amplius dolebat. Vbi verò peperit, vigesima die rursus doluit. Peperit igitur masculum. Prægnanti tibia infernè dextera, tertio aut quarto mense pustula, ad quas manna thuris vtimur, itémque in manu dextera iuxta magnum digitum: haud scio an peperit, reliqui enim ipsam semestrem, habitabat autē velut ego puto, in ædibus Archelai ad rupem. Antigenis vxor habitabat iuxta Nicomachum, peperit puerum carnosum quidem, verū qui haberet maximas partes discretas, magnitudine verò esset quatuor digitorum, & sine ossibus, deinde crassius ac rotundus. Hæc autem anhelosa erat ante partum. Deinde simul cum partu pus reuomuit modicum, velut ex furunculo vocato tuberculo. Quæ filias peperit gemellas, & difficulter peperit, & non valde purgata est, tota intumuit. Deinde venter ipsi magnus fiebat. Reliqua verò reprimebantur, & rubicunda prodibant vsque ad sextum mensem. Deinde alba valde per omne iam tempus. Atque hæc fluxiones veneri officiebant, & mera rubicunda ipsi profluiebant. In diuturnis intestinorum leuitatibus ructus acidus fiens, antea nunquam factus, signum bonum, velut Demenete contigit. Fortassis autem licet etiam arte parare. Nam turbationes eiusmodi alterant. Fortassis autem & ructus acidi intestinorum leuitatem solvunt. Sanata est veratri porione Lycia postremum splen magnus, & dolores & febris, & ad humerum dolores. Et vena quæ in splene est, in cubito secabatur, & saliebat quidem sæpe. Aliquando verò etiā non est secta, sed vnā cum sudore sanguis penetravit, aut sua sponte. Ex quo autē prodibat, Splen dextera parte intendebatur, spiritus intus duplicabatur, non tamen magnus, mente mouebatur, contegebatur, status inerat, non prodibat infernè quicquam, neque mingebat. Mortua est ante partum. Quæ circa fauces ad alterutram partē repentiā processerunt, exulcerata nō sunt, ad sinistra transuerunt, ad splenem dolor venit citra iudicationem. Hieroni iudicatio facta est decima quinta die. Coi forori hepar eleuatum est splenico modo. Mortua est secunda die. Bion simul multū mingebat quod non subsidebat, & sanguis ex sinistra nare manabat. Erat enim & splen

fursum

De Morbis Popularibus.

323

Qualis angina.

A fursum in gibbum eleuatus, ac durus, superstes mansit, recidua. Erant autē anginosorum affectiones hæc. Colli verticula intro vergebat, quibusdam ampliis, quibusdam propetina. Et collum forinsecus conspicuam cavitatem intro habebat, & hac parte ad cōtactum dolebat. Erat autem & cuidam infra os dentis appellatum, quod non similiter acutum est: quibusdam verò etiam valde rotundum, maiore circumferetia.

Si non cum dente appellato, fauces non inflammata, verū iacētes. Partes sub maxilla tumida, nō inflammatis similes. Neque glandula vlli intumuerunt. Sed magis secundum naturam, linguam non facile vertebant, ipsique & maior esse videbatur, & promineatior, & sub lingua vena cōspicua, deglutire non poterant, aut valde difficulter. Imò ad nares fugiebat, si valde cogerent, & per nares loquebantur. Spiritus autem his nō valde sublimis. Quibusdam verò vena in temporibus, & in caputibus ac ceruice eleuata. At recrudescētibz, ex his, parū quiddam tempora calida, etiam si aliā nō febricitarent. Non suffocabantur plurimi, nisi quā deglutire cupiebant, aut saliuam, aut aliud quiddam. Neque oculi intus desidebant. Quibus igitur tumor erat rectus, nec in alteram partem vergebat, hi neque leuiter sideratorum modo resoluebantur. An verò aliquem perisse viderim, in memoriam reuocabo. Quos autem nunc noui, superstes manserunt. Erant autē partim ceterrimè alleuantia. Plurima verò ad quadraginta dies deueniebant, & in hoc plerique etiam sine febre. Multi verò etiā ad valde longum tempus, partem aliquam tumoris habebant. Et deglutitio, & vox indicabat, & columellæ liquecētes significationem quandam prauam exhibebant, quāuis nullum grauius malum habere videbatur. Qui verò tumores ad alteram partem vergentes habebant, hi vnde verticula inclinata fuerunt, isthic resoluebantur. Atque inde ad alteram partem distrahebantur. Erant autem hæc in facie maximè conspicua, & in ore & intersepto iuxta gurgulionem. Sed & maximè infernè pro ratione immutabantur. Carterum resolutiones leuiter sideratorū modo, non per totum corpus fiebant veluti ex aliis, sed vsq; ad manum, ab anginosa affectione. Atque hi & matura expuebant, eaque pauca ac difficulter. Quibus autem in rectum tumor tendebat, iidem expuebant. Quibus verò etiam cum febre,

Hippocratis Liber I I.

febre, hi multo magis & difficulter spirabant, & aliena loquebantur, & vena his magis eleuata. Et pedes omnibus quidem frigidissimi erant, maxime autem his. Et hi ad erectum standum impotentiores erant. Et quidam non statim moriebantur. Quos autem ego noui, omnes mortui sunt.

SECTIO TERTIA.

Constitutio temporis.

Periclitus.

Ereth.
Quæ fe-
bres vige-
rent.

IN Perinthum circa solstitium ferè æstiuum venimus, facta autem est hyems clementi celo, austrina. Ver & æstas valde sine aquis usque ad pleiadum occasum. Nam si etiam quid aquæ cecidisset, id erat velut minutæ roris guttæ. Et Erethæ non valde spirant. Et qui spirant, diuulsi id fecerunt. Aestate febres ardentes populariter grassatæ sunt multæ. Erant autem sine vomitu, & alui turbatæ ex tenuibus, aquolis, non biliosis, spumosis, multis, quæ aliquando deposita etiam subsidentiam habebant, ex quibus sanè etiam id quod sub dio noctu exponebatur, simile erat. Aequales specie alui secessus semper, malum. In his multi soporosi erant, & mente moti, hi verò ex somnis tales fiebant. Quum autem suscitati essent, omnia intelligebant. Spiritus sublimes, non tamen valde. Urinæ tenues quidem plurimis & pauca, alias autem non decolores. Sanguinis eruptiones e naribus non fiebant, nisi paucis: neque parotides iuxta aures, de quibus potest scribam: neque splenes attollebantur, neque dextrum præcordium, neque dolorosum valde, neque fortiter intentum erat. Erat tamen quid quod iudicationem faciebat. Et maxime iudicabantur omnia plerumque circa decimam quartam diem, pauca cum sudore, pauca cum rigore, & valde paucis recidiunt fiebant. At verò sub minutis velut roris guttas quæ in æstate fiebant, apparebat sudor. In febricitantibus etiam quidam sudores statim ab initio fiebant, non tamen maligno modo, & quibusdam sub hoc tempus etiam iudicatio facta est cum sudore. Fiebant autem in febribus æstiuis, circa septimam, octauam & nonam diem, aspretudines in cute miliarie, culicum moribus maxime similes, non valde pruriginosæ. Hæ perseverabant usque ad iudicationem. Nulli equidem masculino tales erupisse vidi. Mulier autem nulla mortua est, cui hæ fiebant. Et graui auditu præditæ & soporose erant.

Aspretudi-
nes culicu-
moribus
similes.

De Morbis Popularibus.

324.

A erant. Prius autem non valde soporose erant hæ, quibus illæ affuturæ essent. Non tamen in totum durabant, verum soporose & somnolentæ erant per æstatem, & usque ad pleiadum occasum. Postea verò magis vigilæ aderant. Sed neque in totum ab hac constitutione moriebantur. Alium igitur per cibos listere non dabatur, imò præter rationem putaret quis mederi conducere, etiam minus multa quibusdam prodiret, per hoc quod in frigore quis iaceret strato supposito. Nā vlcerat quidem frigidum, calefacit autem eiusmodi species sensim progrediendo adhuc magis, etiam nulla affectio naturæ accedat: & in quibus, & qualia signa, & plura aut pauciora fientia, oscitatio, tussis, sternutatio, discitio cum oscitatione, eructatio, status: omnia talia corrumpunt. Quibus in febribus anxiosis, horridis, rubescunt facies, lassitudines, oculorum dolores, capitis grauitates, resolutiones leuiter siderantur, & mentes si apparuerint, maxime quibus primū, sed & virginibus & mulieribus, quibus per tempus. Sed & quibus non in quo solet tempore, aut velut oportet apparent. Deinde pallide fiunt. Magnum autem in omnibus, id quod & consequenter fit, & in quo tempore, & in quibus. Valde biliosis, in febribus maxime, omnino quibusdam ad crura purgatio. Medicamentorum modos scimus, ex quibus quælia, & quæ fiunt. Non enim omnes similiter, sed alij aliter conuallant. Et alibi citius, aut serius, in manum tractationes ponuntur, velut est aut siccare, aut tundere, aut coquere, & eiusmodi. Omitto plurima, quæ vnicuique, & in quibus morbis, & quo tempore morbi, ætatem, speciem, victum, qualis hora anni, & quæ, & qualiter procedat, & huiusmodi. Zoi-
lo iuxta murum ex tussi matura, febris acuta, & faciei rubor & alius intercepta, præterquam ad necessitatem coactè, lateris sinistri dolor, & auris è directo valde dolorosa, & caput non usque adeo. Spuens semper suppuratum agrotabat. Sed alia iudicata sunt, & iuxta aurem pus multum erupit, circa octauam aut nonam diem. Principia verò noni diei ex dolore auris. Haud scio quomodo sine rigore iudicatio facta est. Sudauit caput valde. Et hic sudor firmus erat, quod quidem ardor etiam sinistri lateris esset. Supernè vnà cum aure dolor sedatus, maxime circa scapulas. Sed & ante sputa multa, ab initio florida reiecta, & circa septimam aut octauam diem. Deinde

Quibus pe-
rituris sic-
rent.

Quæ obser-
uanda.

Zoi-
Zoilus.

Hippocratis Liber II.

Deinde laboriosa. Alius restitit vsq; ad nonam & decimam diem. Dolore extinctus est. Tumor remittebat, & sudores fiebant parui, non autem iudicabant. Manifesta autē erant hæc tum ex aliis, tum ex secessu. Nam incipiente auri dolore, etiam venter turbatus est. Erupit autem ex auri nona die, & iudicatus est morbus decimaquarta sine rigore eadem die.

Sed & sputum largius ibat, & maturius, postquā auri erupit. Sudores autem, & serpentina vlcuscula ad multum tempus, in capite fiebant. Relicæ sunt tertia die. Quæcunq; sine signo iudicationis iudicatorio disparent, malè iudicata sunt, velut Erysipelas ancillæ Polemarchi. In glandularum tumoribus febres, malum, exceptis diariis. Et in febribus glandularum tumores, deteriores, qui in acutis ab initio vigorem remiserunt. Spiritus, præcordiis eleuatio mollis, & intentio neutra, in ipsis supernè rotundum, in dextris velut circumferentia suppuratoria, aliud longius magis, aliud diffusum, aliud deorsum repens, & hinc atq; hinc distentio vsq; ad vmbilicum. In omni fursum versus è directo latione, si reuocetur, & in rotunditatem cōcludatur, quatenus quidem spiritus fuerit, citra iudicationem calore attenuatur. Si verò hunc effugerit, ad suppurationem procedit. Spiritus densi, parui, magni, rari, parui, rari: extra magnus, intra paruus, alius quidem extendens, alius verò virgens, dupla intro reuocatio, velut superinspirantibus, calidus, frigidus. Medela assiduorum oscitationum spiratio longa. Non potantibus & vix, spiratio brevis. E directo etiam laterum intentio dolorosa, & præcordiorum intentiones, & splenis eleuationes, è naribus eruptiones. Quæ relinquuntur post iudicationem, recidivas facere solent. Primum itaque lienis eleuationes, si non ad articulos finierint, sanguinis è naribus eruptio fit, aut præcordij dextri intentio, si non penetrauerint vrinæ. Hæc enim est interceptio vtrorunque, & recidiva horum merito sunt. Abscessus igitur horum facere oportet si non fiant, eos verò qui iam fiunt, declinare. Eos autem excipere, si prodierint iam, & qualia oportet, & qua parte oportet.

Qui verò non valde, eos coadiuuare. Eos verò anerrere, si omnino incommodi fuerint, maximè si hi affuturi sunt: si minus, si iam veniunt. Quarta die sientes sanguinis è naribus eruptiones, grè iudicabant. Febres quæ vna die inter-

Febres ma-
le in glan-
dularu tu-
moribus.

De Morbis Popularibus.

325

A mittentes, altera superrigent, vnā cum iudicatione, ad septimum circuitum durant. Scopo ex mucolis, biliosis, & faucibus inflammatione, malo victu vsō alius suppressa est, & febris acuta facta, & lingua florida, & vigil sine somno. Pectinis intentio fortiter, æqualiter, paulatim ad infernam partem in dextris. Spiritus subdensus, præcordia dolebat, & respirans, & quum verteretur. Sine tussi verò excreabar subcrassa. Peplus ipsi data, à præcordio quidem depulit, transiit autem nihil. Postridie glandes duæ appositæ non apparuerunt. Vrina crassa & turbata. Subsidencia levis & plana: & restitit alius in turbulentia, ventérque mollior erat. Et splen eleuatus, & deorsum vergēs factus est. Potu utebatur aceto mulso dulci, aut fauorum cremore cocto. Decima sanguis ex sinistra nare aquosus paucus venit: non autē valde infirmus erat ob hoc ipsum: & vrinæ subsidenciam habens. In subsidencia verò subalbum quiddam adhærens valitenuæ, neque genitura simile, neque dissimile. Defluxit hoc breui. Postridie iudicatus est, à febre liber, & subiit subuiscosum vndecima die. Hoc verò circa defluxum erat quid biliosum. Vrinæ verò purgatio multa, tum copia, tum subsidencia, & priusquam vinum bibere inciperet, ferè pituita similis. Penetravit autem vndecima die, vt quæ non esset multa. Viscosa verò erāt stercora & turbata. Huiusmodi autem iudicatorio modo fiebat. Nam & Antigene in Perintho tale erat. Quæ circa linguas eleuantur collectiones, & humiles calculi, & quæ podagricis fiunt, circa debiles illorum articulos sunt. Nam ossium natura caussa est, vt hæc & indurentur, & distendantur. Collectio Hippocrati vxori ex quartana annua ad fastigium eleuata est, quum subfrigida palam esse videretur, impetus in totum corpus factus est, & sudor: iudicata est hoc modo: & postea menses plures copia & tempore. Tunc enim suppressi fuerant. Abscessus non consistere visus est. In pulsantibus sanguinem fundentibus figura ampla, & in totum si ex omnino decliui accliuæ fiat. Quapropter etiam deligationes in venarum sectionibus impetum faciunt: fortes verò sanguinem impediunt. Sanguineum & subbiliosum, ructum acidum facit. Fortassis autem ad atræ bilis morbum his desinet. Rigores incipiunt mulieribus quidem magis à lumbis, per dorsum ad caput. Sed & viris posteriore corporis parte magis quam

Antigene.

Principiū
horroris.

T

quàm anteriore, velut cubitis, femoribus. Sed & cutis rara. **D** Indicatur autem pilus animantium. Quibus nihil intra constitutum tempus accidit, singulis partus vitales fiunt. Apparentia in quibus mensibus fiunt. Labores in circuitibus. Quicquid in septuaginta mouetur, in triplicitatibus perficitur. Post menses, dextera & sinistra hiant. Humiditas per prodeuntia: requirit diætam siccissimam. Quod citius motum est ac discretum, rursus augetur etiam tardius, & ad longius tempus. Labores, circa quinquagesimum tertium diem, & circa centesimum sextum, labores tertio, quinto, septimo, nono mense, & secundo ac quarto. Quæ nosse oportet ad septimum mensem, aut à mensium fluxu numerandi sunt nouem menses, aut à conceptione: & ad septuaginta ac ducentos dies. **E** Græci menses fiunt: & si quid amplius ultra hos est, & aut masculis, aut etiam foemellis, hæc fiunt, aut contraria. A cibis & potibus humeri ac mammae inflantur: & impotentia, & inflationes in capite, incrementa faciunt, donec ossa fuerint solida facta. Menstruorum purgationum circuitus est. Quæ ante has fiunt gravitates, similes sunt laboribus octimestribus. Primipararum lac, alimento quidem transmutationem accipiente, octimestri verò perficiente. Si in vulneribus fortibus, tumor non appareat magnus, malum. Laxi bonum: sursum pascetes, pejus Menstruæ purgationes similes octimestribus, in tendentibus ad decimum mensem fiætes, malum. Quibus tumores in vulneribus, non valde conualluntur, neque insaniunt. His autem derepente dissipatis, quibus quidam **F** ad posteriores partes, conuulsiones cum doloribus, quibus autem ad interiores, aut insaniam, aut dolores lateris acuti, & dysenteria rubra. Tumores præter rationem alleuantes, prauum: velut Andronici filio Erysipelas recurrit: si non ad eundem locum rediens, bonum quid significet. Hoc ex natiuitate circa aurem, ad pubem distributum est. Alteri tertia ex natiuitate die factum, suppuratum est nona. Hic septima die sanus euasit. Maligniora sunt quæ derepente disparent.

SECTIO QUARTA.

De venis.

Hepatis venæ.

Hepatitis in lumbis vsque ad magnum verticulum, infernè etiam verticulis se ingerit: hinc subleuata per hepar

A hepar, & per septum transversum ad cor, & quæ quidem recta est, ad clauiculas: hinc alia quidem ad collum, alia verò ad scapulas, alia deorsum deflentes, ad verticula & costas declinant. Et ex sinistris quidem, vna propè clauiculas. Ex dextris verò ad quandam ipsarum locum. Alia verò vtrinque deflexa, Alia paulò inferius deflexa, vbi quidem illa deficit, costis se ingerit, donec ad venam ipsam cor accesserit, ad sinistras deflexa. Infra autem decurata ad vertebrae descendit donec perueniat, & inde incipit eleuari ingerens se costis reliquis omnibus, hinc atque hinc singulis ramulos præbens, quum sit vna: à corde quidem ad locum quandam à sinistris magis procedens. Deinde infra arteriam, donec consumpta fuerit, & venerit eo vnde hepatitis subleuata est. Priusquam autem eo venit, circa extremas duas costas diuisa est, & partim ab hac, partim ab illa verticulorum parte progressa consumitur. Quæ verò recta à corde ad clauiculam tendit, supra arteriam est: & ab hac, velut etiam iuxta lumbos infra arteriam, ad hepar inflit, partim in portas & pinnas, partim in reliquum deinceps procedit paulò infra septum transversum. Septum autem transversum adhæret hepati, neque facile est ipsum separare. Duplices porrò venæ: à clauiculis, altera hinc altera isthinc, sub pectus ad pectinem procedunt: quo verò hinc, nondum scio. At Septum transversum infra iuxta verticulum quod est infra costas, quæ rhene ex arteria, ea parte cõsurgunt: Verum arteria ex ipso rhene oriuntur, hinc **C** atque hinc ab arteria neruum habentes. Atque hac parte alibi in recurrente à corde Hepatitis definit. Caterum ab hepatitis per septum transversum maximæ duæ, altera hinc, altera isthinc, sublimes feruntur, multitudineque per septum sunt, & circa ipsum consistunt in superna parte, atque hæc magis sunt conspicuæ. Duo verò nerui à cerebro sub os magni verticuli, ex supernis & ad gulam magis, ab vtraque arteria parte descendunt, & vterque in seipsum incidens, vni similis, vbi verticula & septum sunt, ibi desinunt, & quidam ambigui, ex hac societate ad hepar & splenem ipsos tendere putauerunt. Alius neruus ab vtraque verticulorum parte iuxta clauiculam ad spinam procedit, ex obliquo verticulorum, & ad costas distribuitur, & quemadmodum venæ, sic hi per septum, ac mesenterium mihi tendere videntur.

Dux alia venæ.

Duo nerui

Neruus alius.

T 2

Vbi

Hippocratis Liber I I.

Nervorum
discursus.
Sacrum os

Vbi autem hæc deficiunt, rursus hinc vbi septum exoritur, ab eo coherentes ac continui existentes, iuxta mediū infra arteriam, deinceps ad verticula distribuuntur, quemadmodum venæ, donec ad sacrum os progressi consumuntur. In Aeno ex assiduo leguminū esu, formæ & masculi, crurum impotentes facti sunt, ac vitam degerunt. Sed & his qui eruo videntur, genua dolent. Diligentia adhibenda est vt exandescencia inducatur, & coloris reparandi, & sanguinis in vasa subter cuticulam colligendi gratia: itēq; læticia, & timor, & huiusmodi, & si quid reliquum corpus simul agrotarit, simul curare: Sin minus, satis est. Strymargi famula Idumæa erat, quæ vbi filiā peperisset, conuersum est ei vteri osculum, & dolor ad coxam & erus. Iuxta malleolū secta vena liberata est, & quidem quum etiā tremores totū corpus detineret. Verūm ad causam deuenire oportet, & ad causæ principii.

SECTIO QUINTA.

Natura indiciorum notio.

Physiognomia.
Varix testem quid possit.

Quicunque fului, naso acuto, oculis paruis, mali. Quicunque fului, simi, oculis magnis, boni. Hydrici ramos oculos habent, & calui sunt. Vocis gracilitatem soluit varix, ad sinistram & dextram testem, absque horum altero fieri non potest vt solvatur. Magni, calui, balbi, gracili voce præditi, boni. Morbos autem habent, balbus, aut caluus, aut gracili voce præditus, aut hirsutus, fortiter atrabiliarios. Qui lingua offendunt, & labiorum non sunt potentes, eos necesse est dum illa solvantur, suppuratos fieri. Dolorem in locis infernis fortem, surditas soluit, itēque sanguis multus ex naribus erumpens. Insania magni morbi ex more scientis solutio. Si puerperis conuulsio fiat, febrem excitato: & cerato multo tepido in vesicam immisso, ac per clysterem infuso colluito. Si capitis os contractum fuerit, lac, & vinum ammixta aquæ pari mensura bibenda dato.

Puerperæ
spasmus.
Capitis os
dolicis fræ
tūmve.

Si verò vlcus fuerit, internas venas secato, si non febricitet. Si autem desipiat, caput irrigato, si non præcordia fuerint eleuata. Si caput doluerit, ad pectus descendit, deinde ad præcordia, postea ad coxam, Omnia verò vt doleant fieri non potest. Ventositatem flatuosam venæ sectione, fluxionem pharmaco illito sistito. Fluxus enim ex vena magna est.

De Morbis Popularibus.

327

A Si verò sua sponte multum suat, ieiunet: aut aquæ partes duas, lactis quatuor bibat. Infecundas fomentis ac medicamentis curato. Quicumque derepente voce destituitur, si sine febre fuerint, ipsis venam secato. Pituitæ fluxiones ex mammis trahunt oculi, & eruant per nases ad pulmonem. Quibus tussis sicca est, his non soluitur, nisi dolor fortis ad coxas, aut ad crura: aut ad testem irruat. Si hydropticum tussis corripit, siquidem statim animo linquatur. calidis omnibus vtatur: Sin minus, inebriato, ac cibis ipsum impleto. Venas autē internas secato, dum morbus magnus in intentione est. Solutio coxarum doloris, oculorum distortionis, cæcitas: testium tumoris mammarum eleuatio. Si febre tenente, partes circa faciem graciles fuerint, in die impari, sequenti die soluetur. Hydricus si tumore in cruribus habens tussiat, malum. Si auris doleat, lacte vtatur. Si non in die impari febris dimittat, recidiuare necesse est.

Vocis repa
ratio.

Tussis sic
ca.

Cui vena in cubito pulsarit, insanus & iracundus est: cui verò quieuerit, stupidus. Vulnus si sanguinem fundat, vlcus ne madescat, verum caput calida rigato. Si os ventriculi doleat, panem calidum cum vino meraco exhibeto. Vomitus solutio, aquam calidam bibendam dato, & vomat. Quæcunque corrupta torpescunt, euulsa venæ vlcerate, ac sanato. In conuulsione digitorum manus citra febrē, venam secato, si nō caput doleat: Sin minus, aquam calidam affundito. Ad oculos. Spodij partem duodecimam, croci quintā, nuclei oliuæ vnam, ceruse vnā, myrrha vnam. Aquā frigidā super caput fundito, & allia cū maza edenda dato. Varices caluorum si non magni fuerint, furiosi sunt. Ad vitiliginem & lepram. Calcem in aqua adhibeto, vt ne exulceres. Secundarum purgatio si non discedant. Sternutatorium ad nases apponito, vt sternutet, & sternutantis nases ac os apprehendito.

Vulnus
quando nō
lauandum.

Vomitio
qui pare
tur.

Diuersæ
medela.

Varices.

SECTIO SEXTA.

Natura indiciorum notio.

C Aput magnum, oculi parui, balbi, iracundi sunt. Qui longæ vitæ sunt, plures dentes habent. Balbi celeri lingua præditi, atræ bilis humori obnoxij, biliosique sunt. oculis non nictantes, iracundi. Magnum caput, oculi nigri &

Diuersa
per aspectū
cognatio.

T 3

magni

Hippocratis Liber I I.

Pueri natu-
ra.

Morbi natu-
ra.

Mors quo-
t.

Medela
angina, lip-
pitudinis
que & per-
cussus intesti-
ni.

Mas dex-
tris hæret.

magni, nasum crassum & sinum habentes, boni. Oculi rui D
magni, caput magnū, ceruix tenuis, pectora angusta, cōgrue
adaptati hominis sunt. Caput paruum habens, neque bal-
bus esse poterit, neque caluus, nisi fuerit glaucus. In con-
uulsionibus si vox in die impari soluitur, a magno morbo li-
berat. Puerperæ febricitanti & dolenti aquam affundito,
& ptisanam crassam ter in die calidam dato. Puer nutritur
septimo mense, aut nono, aut decimo, & voce firmatur, & ro-
bur sequitur, & manibus validus fit: dū vox soluitur, omnia
soluuntur. Solutio enim similis est voci. Soluitur autē in die
impari. Si venæ pulsauerint in manibus, & facies sana ac ro-
busta fuerit, & præcordia non fuerint mollia, diuturnus fit
morbus, qui sine conuulsione nō soluitur, aut sanguinis mul-
ti ex naribus eruptione, aut dolore ad coxas. In gutturis
dolore, aquam calidam super caput fundito, si non frigus fue-
rit: Si minus, farinam quam calidissimā dato, & vinum me-
racum in turbatione ventris, fabas coctas dato, si non super-
næ partes abunde fuerint biliosæ. Aut cuminum cum fabis
edendum dato. At interceptio morbi fieri non poterit, nisi in
die impari. Neque principium fieri poterit, nisi in die pari,
itemque mense ac anno pari. Nitrum autem Aegyptium &
coriandrum, ac cuminum cum oleo terito, & ventri illinito.
Qui moriuntur eos necesse est die impari, & mense impari,
& anno impari mori. Bonum autem fuerit prædicere mor-
tem, aut dolores fortes. Quorum oculi robusti non sunt, his
mors breui imminet. Si verò in impari anno fiat, ab utrisque
impares fieri necesse est. Si autē in anno pari & die pari, ne-
cessariū est in impari die mori. Ex numero tertia fortissima
est, Anginam & lippitudinē soluit venę sectio. Vulnerato in-
testino, respiratio prodit infernē incōspicua iuxta vulnus, &
euacuatur pectora. Dato igitur lac & vinū, pari aquæ mēsu-
ra ammixta. Quorum pectora bilē generāt balbi, furiosi, &
calui sunt. Quicūq; horū ex natiuitate etiā strabones, hi im-
prudētes sunt, aut calculosi aut infantes. Quibus autē nō
alterius mali solutio fit. Circa naturā plurimam vim habet,
māma dextera, oculus dexter & que infra sunt hac parte. Nā
& masculi dextris inharēt. Mulieribus mēses ut listas, cucut-
bitam maximam ad mammam affigas. Trimestris pner om-
nia præ se fert, & lac tunc habet. Si multum fluat lac, necesse
est for-

De Morbis Popularibus.

328

A est fortum debilem esse. Si solidiores fuerint mammae, sa-
nior est fortus. Vena crassa est in vtraque mamma: qua-
propter maximam habent prudentiæ partem. Vrinæ stil-
licidium soluit venę sectio. Si superni loci turgent qui Stranguria
sunt circa caput, vlcerū purgatio, vomitus, hydrops. A ven- qui solu-
tris turbatione, aut à russi, si cancer fiat, os amarescit. Dato tur.
autem elaterium bibendum bis aut ter, si non balbus fuerit.
Deligare verò oportet florem aris vstum, donec fuluus eua-
serit, & spongiam, si non balbus fuerit. In anxietate, horro-
re, oscitatione, dato vinum pari aquæ mensura ammixta.

Ad aures dolorem cucurbitam affigito. Quicquid su-
pernarum partium doluerit, dolor ad coxas, aut ad genua, &
anhelatio fiens, omnia hæc soluit. In voluulo molli, frigi-
dum vinum multum meracum pro ratione dato, donec
somnia, aut crurum dolor fiat. Soluit autem & febris, &
dysenteria citra dolorem. Si præcordia distenta fuerint,
manu comprimito ac lauato. Ad paronychia vnguium
abscessum, galla nigra cum melle. Aqua secedente, lactis
heminas octo bibendas dato. Si verò vomat, & non bibat,
allij aut ceparum intritum dato. Ut mulier in vtero con-
cipiat, polypos paruos super flamma calidissima affatos, &
ferē sēmiambustos, edendos dato. Et nitrum Aegyptium
tritum, coriandrumque ac cuminum, in pastillos efformato,
in pudendūque subdito. Si ex crapula caput doleat, vini
meraci heminam bibat. Si verò aliter caput doleat, panem
quā calidissimum cum vino meraco edat. Si hominem
calor corripiat, non à bile, neque à pituita, sed aut à lassitu-
dine, aut aliā febriat, aquam multam calefacito, dein-
de ea superinfusa caput rigato, donec pedes suda-
rint: & farinam crassissimā coquito. Postquam
autem pedes sudarint, farinam plurimam &
calidissimam edens, ac vinum meracum
insuper bibens, vestimentis contextus
facile quiescat. Aut narcissi duo aut
tria capita in cœna edat. Qui in-
fania corripietur, ei hoc si-
gnum prælagit, sanguis
colligitur ipsi ad
mammās.

Capitis do-
lor qui di-
scutitur.

Signa furo-
ris.

HIPPOCRATIS

COI DE MORBIS PO-
PVLARIBVS LIBER TER-
TIVS, IANO CORNA-
RIO MEDICO PHY-
SICO INTER-

PRTE.

*

SECTIO PRIM A. E

AEGROTVS I.

Pythion.

Pythion qui habitabat iuxta Telluris tē-
plum. Ccepit tremor à manibus prima die,
febris acuta, delirium. Secūda omnia exa-
cerbata sunt. Tertia eadem. Quarta ab aluo
pauca, mera, biliosa prodierunt. Quinta om-
nia exacerbata sunt, tremores persevera-
bant, somni tenues, aluus restitit. Sexta sputa varia, subru-
bra. Septima os distractum est. Octaua omnia exacerbata
sunt. Tremores perseverabant. Vrinae ab initio quidem, &
vsque ad octauam tenues, decolores, in medio pendens nubi-
losum quiddam habebant. Decima sudauit. Sputa aliquan-
tulum matura, iudicatus est. & vrinae subtenues circa iudi-
cationem. Post iudicationem verò, quadraginta diebus
postea suppuratio circa sedem, & abscessus factus est cū vri-
nae stillicidio. P. M. V. Q. S. hoc est, probabile multitudine
vrinae quadragesima sanatum.

AEGROTVS II.

Hermocrates perit.

Hermocraten qui ad Nouum murū decumbebat, febris
vehemens corripuit. Ccepit autem dolere caput, lum-
bos. Praecordij distentio molliter. Lingua ab initio adusta
est. Surditas statim, somni non aderant. Sirculofus nō valde,
Vrinae crassae rubrae, deposita non subsidebant. Ab aluo ve-
rò non pauca combusta prodiebant. Quinta minxit vrinas
tenues, habebant quid in medio pendens, non subsidebāt. Ad
noctem mente motus est. Sexta morbo regio correptus est.
omnia

De Morbis Popularibus.

319

A omnia exacerbata sunt, non resipiscebat. Septima molesta
fuit. Vrinae tenues similes, similiter etiam sequentibus die-
bus. Circa vndecimam omnia visa sunt alleuata esse. Sopor
cepit. Vrinae crassae subrubrae, infra tenues, non subside-
bant. Placidè resipiscebat. Decimaquarta à febre liber, nō
sudauit, dormiuit, intelligebat omnia. Vrinae consimiles.

Circa decimam septimam rediit, calefactus est, sequenti-
bus diebus febris acuta. Vrinae tenues. Rursus autem vi-
gesima die iudicatus est, à febre liber, non sudauit. Cibum
fastidiebat per totum tempus, resipiscebat, loqui non pote-
rat, lingua arida, non sitiebat, dormiebat soporosus. Circa
vigesimalam quartam calefactus est, aluus lubrica multis te-
nuibus fluens, & sequētibz diebus febris acuta, lingua com-
busta est. Septima & vigesima mortuus est. Huic surditas
perpetuò perseverabat. Vrinae crassae & rubrae nō subsiden-
tes. Aut tenues decolores, & in medio quid pendens habentes.
gustare autem non poterat. P. S. S. V. S. M. hoc est pro-
babile secessibus suppressis vigesima septima mortuum.

AEGROTVS III.

Q Vi in Dealcis horto decumbebat, capitis grauitatem, Dealees.
& tempus dextrū dolorosum habebat multo tempore.

Cum occasione verò febris corripuit, decubuit. Secunda
die ex sinistra nare modicus merus sanguis fluxit. Ab aluo
stercora probè prodierunt. Vrinae tenues, variae, in medio
pendens quiddā habentes minutim dispersum, velut farinae
C crassiores, & geniturae similes. Tertia febris acuta. Seccessus
nigri, tenues, spumosi, subsidentia secessibus liuida, somno
grauiore aliquantulum premebatur, molestè surgebat. Vri-
nis subsidentia liuida, subuiscosa. Quarta vomuit biliosa,
flaua, pauca, paulo post æruginosa. De sinistra nare modi-
cus merus sanguis fluxit. Seccessus similes. Vrinae similes.
sudauit circa caput & clauiculam, splen eleuatus est, femoris
dolor è directo. Praecordij dextri distentio submollis, nocte
non dormiuit, parum mēte motus est. Quinta seccessus plu-
res, nigri, spumosi, subsidentia secessibus nigra, nocte nō dor-
miuit, mente motus est. Sexta die seccessus nigri, pingues,
viscosi, graueolentes, dormiuit, intelligebat magis. Septima
lingua sicca, sirculofus, non dormiuit, mente motus est. Vri-
nae tenues, non boni coloris. Octaua seccessus nigri, pauci,
compacti.

T s

compacti dormiuit. intelligebat. siticulosus nō valde. Nona **D** riguit. febris acuta. sudauit. frigiditas. mente motus est. Dextro oculo distortus est. lingua arida, siticulosus, infomnis.

Decima circa eadem. Undecima intelligebat per totum omnia, à febre liber. sudauit. vrinae tenues circa iudicationē. Duoſus diebus à febre liber fuit, decimaquarta rediit. Statim autem nocte nō dormiuit. penitus mente motus est. Decimaquinta vrina turbata, qualis ex his quae subſiderunt fit, quum fuerint agitata. febris acuta. penitus mente motus est. non dormiuit. genua & tibias dolorosa habebat. ab aluo subdita glande, stercora nigra prodierunt. Decimaſexta vrinae tenues, habebant quid in medio vehens nubilofum. mente **E** motus est. Decimaſeptima mane extremitates frigidae. conregebantur. febris acuta. sudauit per totum. aluenatus est. intelligebat magis. non à febre liber, siticulosus. vomuit bilioſa, flaua, pauca. Ab aluo stercora prodierunt paulò poſt nigra, pauca, tenuia. vrinae tenues, non boni coloris. Decima-octaua nō reſiſcebat. ſoporofus. Decimanona per eadem.

Vigefima dormiuit. omnia intelligebat. sudauit. à febre liber. non ſitiebat. Vigefima prima parum mente motus est. paululum ſitiebat. praecordij dolor. & circa vmbilicum palpitatio perpetua. Vigefimaquarta vrinis ſubſidentia. intelligebat omnia. Vigefimaſeptima coxae dextrae dolor vrinae tenues, & ſubſidentiam habebat. in reliquis commodiſimè habebat. Circa vigefimam nonam oculi dextri dolor. vrinae **F** tenues. Quadragefima egeſſit pituitosa, alba, aliquāto plura, multum sudauit per totum. perfectè iudicatus est.

SECTIO SECUNDA.

AEGROTVS IIII.

Philistes ci **I**N Thaso Philistes caput multo tempore dolebat. & quanto perit. **I**doque etiam aliquāto grauiore ſomno preſſus decubuit. Quum autē ex potationibus febres continua oborta eſſent. dolor exacerbatus est. nocte excalefactus est primū. Prima die vomuit bilioſa, pauca, flaua primū. poſtea verò plus æruginosa. Ab aluo autem stercora prodibant. noctem habuit moleſtam. Secunda die ſurditas. febris acuta. praecordium dextrum diſtensum est. declinauit ad internas partes. vrinae tenues, pellucidae, habebant quiddam in medio pendens

A dens geniturae ſimile. Parum infaniuit circa meridiem. Tertiam diem moleſtam habuit. Quarta conuulſiones. exacerbata ſunt omnia. Quinta mane mortuus est.

AEGROTVS V.

Charionem qui decumbebat apud Demanetum, ex **Charion** **non perit.** **tu** febris corripuit. Statim autē capitis grauitas dolorosa. nō dormiuit. aluus turbata ex tenuibus bilioſis. Tertia die febris acuta capitis tremor, maximè autē labij inferni. paulo poſt rigor, conuulſiones, penitus mente motus est. Noctem moleſte tulit. Quarta per quietē, parum dormiuit. parum delirauit. Quinta laborioſe omnia exacerbata ſunt. delirium. nocte moleſte tulit. nō dormiuit. Sexta per eadem. **B** ſeptima ſuperriguit. febris acuta. sudauit per totum. iudicatus est. Huic perpetuò ab aluo ſecefſus bilioſi, pauci, meri.

Vrinae tenues boni coloris, in medio nubilofum quiddam pendens habētes. Circa octauam minxit vrinas melioris coloris, habentes ſubſidentia albam, paucam. reſiſcebat. febris intermiſit. Nona rediit. Circa decimaquartam febris acuta, sudauit. Decimaſexta vomuit bilioſa, flaua, ſatis multa. Decimaſeptima ſuperriguit. febris acuta. sudauit à febre liber. iudicatus est. Vrinae poſt reciduiam & iudicationē, melioris coloris, ſubſidentiam habētes. Neque mente motus est in reciduiam. Decima-octaua parum caleſcebat. inſuper ſitiebat. Vrinae tenues, quod in medio pendeat nubilofum erat. parum mente motus est. Circa decimam nonam à febre liber, collum dolorofum habebat. Vrinis ſubſidentia. perfectè iudicatus est vigefima. P. M. B. V. V. S. hoc est, probabile multitudine bilioſarum vrinarum vigefima ſanatum.

AEGROTVS VI.

Euryanctis filiam virginem febris corripuit. Erat autem ſine ſiti perpetuò, nihil ad guſtandum admittebat. Ab aluo pauca prodibant. Vrinae tenues, pauca, non boni coloris. Incipiente autem febre circa ſedem dolebat. Sexta die à febre libera. non ſudauit. iudicata est. Quod verò circa ſedem erat, parum ſuppuratum est. erupit vnà cum iudicatione. Poſt iudicationem ſeptima die riguit, parum incaluit, sudauit. poſt iudicationem octaua die, riguit non multū. poſtea verò extremitates frigidae ſemper. Circa decimam poſt factum ſudorem, mente mota est. & rursus breui reſiſcebat.

Hippocratis Liber III.

ſcebat. Dicebant autem ex guſtato botro ipſam hæc pati. Die **P**verò vna intermiſſa, rurfus duodecima multū delirabat, aluius turbata eſt ex bilioſis, paucis, meris, tenuibus, mordacibus, frequenter ſurgebat. Die ſeptima ab ea qua mente mota fuit, mortua eſt. Hæc incipiente morbo fauces dolebat & perpetuo ruborem habebat, & gurgulio reuulſus, fluxiones multæ, parvæ, tenues, acres. Tuſiebat, maturum nihil educabat. Omnes cibos per totum tempus ſaſtidiebat, neque vllum alionem appetiuit, ſine ſiti erat, neque quicquam memorabile bibit. Tacēs nihil loquebatur. Triftitia deſperata rurfus corripiebat. Erat autem & innata quædam tabes.

ÆGROTUS VII.

Biton. **A**nginoſa illa quæ apud Bitonem erat, primum à lingua **E**cepit. Vox nō clara, lingua rubra reliſcata fuit. Prima die horrida incaluit, tertia rigor, febris acuta, tumor ſubrubber, durus, colli & pectoris ex vtraque parte, extremitates frigida, liuida. Spiritus ſublimis, potus per nares fundebatur, deglutire non poterat, alui ſecceſſus & vrinae ſuppreſſa erant. Quarta omnia exacerbata ſunt. Mortua eſt anginoſa. P. S. S. Q. M. hoc eſt, probabile ſecceſſibus ſuppreſſis quinta mortuæ.

ÆGROTUS VIII.

Forū Mendacium. **A**doleſcentem qui decumbebat in Mendacium foro, febris corripuit, ex laſitudinibus, & laboribus, ac curſibus, inſolitibus. Prima die aluius turbata ex bilioſis, tenuibus, multis. Vrinae tenues ſubnigræ, nō dormiuit, ſiticoſus. Secunda omnia exacerbata ſunt. Secceſſus plures, intēpeſtiores; nō dormiuit. Mens turbata, parū ſudauit. Tertia moleſte habuit, ſiticoſus, anxius, multa iactatio, deſperatio, mēte motus eſt. Extremitates liuidæ ac frigida, præcordij intēſio ſubmolliſ vtriusque. Quarta nō dormiuit. Malum in peius procedebat. Septima mortuus eſt. Aetate circa vigelimum annum erat. P. N. S. M. hoc eſt, probabile nouationibus ſeptima mortuum.

ÆGROTUS IX.

Tiſamenus. **Q**uæ apud Tiſamenum decumbebat mulier, ei voluiloſa moleſte procedebant, vomitus multi, potum continere non poterat. Dolores circa præcordia. Et in infernis partibus iuxta ventrem dolores, tormina continua, non ſiticoſa, incalſcebat. Extremitates frigida perpetuò, anxia, inſomnis. Vrinae paucæ, tenues, ſecceſſus crudi, tenues, pauci, prod

De Morbis Popūlaribus.

331

A prodeſſe non ampliùs quicquàm poterat. Mortua eſt. **ÆGROTUS X.**

Mulierem ex his quæ apud Pantimedem degebant, ex **Pantimedis abortu** abortu infantis, prima die febris corripuit. Lingua arida, ſiticoſa, anxia, inſomnis. Aluius turbata ex tenuibus, multis, crudis. Secunda die ſuperriguit, febris acuta, ab aluo prodierunt multa, non dormiuit. Tertia die dolores maiores. Quarta mente mota eſt. Septima mortua eſt. Aluius ſemper lubrica, ex ſecceſſibus multis, tenuibus, crudis. Vrinae paucæ, tenues, febris ardens.

ÆGROTUS XI.

Alteram ex abortu circa quintum menſem, febris corripuit. Ab initio ſoporofa erat, & rurfus inſomnis, lumborum dolor, capitis grauitas. Secūda aluius turbata eſt paucis, tenuibus, meracis primum. Tertia plura, deteriora, nocte non dormiuit. Quarta mente mota eſt. Timores. Triftitia, dexter oculus diſtortus eſt, ſudauit circa caput ſudorē modicum, frigidum, extremitates frigida. Quinta omnia exacerbata ſunt, multum delirabat, & rurfus breui reſipicebat. Sitis, inſomnis. Ab aluo multa, intēpeſtiua, perpetuò prodiebant. Vrinae paucæ, tenues, ſubnigræ. Extremitates frigida, ſubliuida. Sexta per eadem. Septima mortua eſt phrenitide. **Mortua eſt delira.**

ÆGROTUS XII.

Mulierem quæ decumbebat in Mendaciū foro, primum **Primipara** tunc enixam doloroſe maſculum, febris corripuit. Statim ab initio ſiticoſa, anxia, cor dolebat, lingua arida, venter turbatus eſt tenuibus, paucis, non dormiuit. Secunda die parum riguit, febris acuta, parū circa caput ſudauit frigidiū. Tertia laborioſe ab aluo cruda, tenuia, multa prodierunt. Quarta riguit. Omnia exacerbata ſunt. Inſomnis. Quintam laborioſe tulit. Sexta per eadem. Ab aluo verò prodierunt liquida, multa. Septima riguit, febris acuta, ſitis multa, iactatio. Circa vespēra frigidum ſudorē per totū ſudauit, frigidas, extremitates frigida, nō ampliùs recalſcebant, & rurfus ad noctem riguit. Extremitates partes nō recalſcebant, non dormiuit, parum mente mota eſt, & rurfus breui reſipuit. Octaua circa meridiē recalſeſta eſt. Siticoſa, ſoporofa, ſaſtidioſa ac nauſeabūda. Vomuit bilioſa, pauca, ſubſtāua. Noctem moleſte tulit, nō dormiuit. Vrinam minxit multā acerruatam

Hippocratis Liber III.

uatam inscia. Nona remiserunt omnia, soporosa. Ad vesperā d parū riguit. Vomuit Pauca, biliosa. Decima rigor, febris exacerbatā est, nihil dormiuit. Manē multam vrinam subidentiam habentem minxit, extremitates recalescētes sunt. Undecima vomuit virosa, biliosa. Non ita longē postea superri-guit, & rursus extremitates frigidæ. Ad vesperā sudor, rigor. Vomuit multum, noctem laboriosē transiegit. Duodecima vomuit multa, nigra, graueolentia, singultus multus, sitis la-boriosa. Decimatertia nigra, graueolentia, multa vomuit. rigor. Circa meridiē voce destituta. Decimaquarta sanguis per nares. Mortua est. Huic perpetuō alius lubrica, horrida. Aetas circa annum decimumseptimum.

SECTIO TERTIA.

Constitutio temporis pestilens.

**Tempesta-
tis & anni
pestilentis
descriptio.**
A Nnus austrinus, pluuius. Venti perpetuō quiescentes, Quū squalores fuissent superioribus tēporibus ad an-nū, in austrinis circa arcturū aquæ multæ. Autūnus vmbro-sus, nubilus, aquarū copia. Hyems austrina, humida, mollis. Post solstitiū longē postea, propē æquinoctiū seræ hyemes. Et iam circa æquinoctiū aquilonares venti niuosi nō multo tēpore. Ver rursus austrinū, sine ventis. Aquæ multæ perpetuō vsq; ad canem. Aestas serena, calida, æstus magni. Etesia parū dispersum spirant. Rursus circa arcturum in aquilonaribus aquæ multæ. Quum autē esset annus austrinus, humidus, & mollis, per hyemē quidem sani degebāt, exceptis tabidis, de quibus scribetur. Ante ver autē simul cū sientibus frigori-bus, sacri ignes multi, quibusdā cum occasione, quibusdā nō atq; hi maligni multos peremerūt. Multi fauces doluerunt. Voces vitiatæ, febres ardentes, phrenitici, ora vlcere feruido affecta, in pudēdis tubercula. Lippitudines. Carbunculi. Alui turbatæ. Ciborū fastidia. Aliqui siticulosi, aliqui non. Vrinæ turbatæ, multæ male. Diu soporosi, & rursus insomnes. Multæ iudicationes penitus interceptæ. Quēdā ægrē sientes. Hydro-pes, tabidi multi. Atq; hi quidē erāt populares morbi. In sin-gulis autē relatis speciebus ægroti, & moriebātur multi. Ac-ciderūt autē singulis horū hoc modo. Multis equidē ignis sa-cer cum occasione ex vulgarib; & valde paruis vlnisculis, in toto corpore, maximē sexagenarij, circa caput si vel parū ne-glecta

Qui mor-
bi vigerēt.

De Morbis Popularibus.

332

A glesta essent. Multis verō etiā in ipsa curatione, infāmatio-nes magnæ fiebant; & sacer ignis multus, breui, vndique de-palcebatur. Plurimis igitur ipsorum abscessus ad suppara-tiones contigerunt: carniū & neruorum ac ossium elapsus magni. Erat autem & fluxio collecta nō puri similis. Sed alia quādā putredo, & fluxio multa ac varia. Quibus igitur cir-ca caput horum quid fieri cōtigit, his glabrics totius capi-tis ac mēti fiebat; & ossium denudationes ac elapsus: & mul-tæ fluxiones, & hæc in febribus, & sine febribus. Erant autem hæc horrenda magis quā mala. Quibus enim ad suppuratio-nem talium maturatio peruenit, horum pleriq; seruabātur. Quibus verō inflammatio quidem & ignis sacer discessit, ta-lem autē nullum abscessum fecit, horum multi perierūt. Si-militer autē & si alicubi in alia corporis parte horum quid oberraret, hæc acciderūt. Multis enim brachiū, & totus cubi-tus defluxit. Quibusdā verō hæc affligebāt latera, aut ante-riorem aut posteriorem aliquā partem. Quibusdam autem to-tum femur, vel tibie denudabantur, & totus pes. Erat autem ex talibus omnium grauissimum, vbi circa pubem & puden-da accideret: & circa vlcera quidem, & cum occasione, huius-cemodi erāt. Multis autem in febribus, & ante febrem, & ex febribus ignes sacri inciderūt: & qui quidem horum absces-sum fecissent per supurationē, aut per aluum turbatio que-dam tempestiua, aut vrinarū bonarum excretio contigisset, per hæc soluebantur. Quibus autem nihil horum accideret, verū obscure disparuisset, hi lethales erāt. Plerunq; igitur plurimis accidit sacer ignis verē, consequebantur autem & per æstatem, & sub autumnum. Multa verō turbatio quibus-dam, & circa fauces tubercula, & lingua: inflammationes, & abscessus circa dentes. Vocēsq; multis significationem de se præbebant, quod essent vitiatæ ac impeditæ & inuoluta, pri-mū quidem, tabidis incipientibus, imō etiam ardenti fe-bre correptis & phreniticis. Cœperunt igitur febres ardētes ante ver, itēmq; phrenitis, post facta frigora: & plurimi tunc ægrotarunt. Acuta verō & lethalia symptomata his aderāt. Erat autem constitutio febrium ardentium hoc modo. Ab initio soporosi, anxij, horridi: febris acuta: nō valde siticulosi: non deliri. De naribus parū stillauit. Exacerbationes ple-risq; diebus paribus. Circa exacerbationes obliuio, exolutio, & voc

Similia
hæc sunt
morbo gal-
lico qui
nūc viget.

Febres ar-
dentis mo-
dus.

& vocis priuatio. Extremitates manuum ac pedum semper his frigidiore, præsertim circa exacerbationes: & rursus tardè ac non bene recalescebant, rursusq; & intelligebat & loquebantur. Detinebat etiam ipsos sopor continuus, non somnulosus. Aut vigiliæ cum doloribus: plurimis horum alui turbulenti, secessibus crudis tenuibus, multis. Vrinæ multæ, tenues, nihil neque iudicatorij, neque boni habentes. Nec verò aliud aliquod iudicarium ita habebat fiebat. Neq; enim sanguis bene erumpebat, neq; alius aliquis abscessus iudicatorij fiebat. Moriebaturq; vnusquisq; prout contigit erroneo modo, plerumq; circa iudicationes. Quidam verò diu voce priuati. Multi sudantes: & his quidem qui perniciosè habebant, hæc accidebant. Contimilia verò etiam phreneticis. Sine siti autem hi erant. Neq; quisquam phreneticus insanit, velut ex aliis, sed alia quadam mala ac lenta in somnū delatione grauiter peribant. Erant insuper etiam aliæ febres, de quibus scribitur. Ora multis vlcerare feruido affectu, vlcerosa. Fluxiones circa pudenda multæ, vlcerationes. Tubercula foris, intus, circa inguina. Lippitudines humidæ, longæ, diuturnæ, cum doloribus. Eruptiones palpebrarum foris, intus, multorum oculos corrumpentes, quas ficos vocant. Erumpebant etiam in aliis vlceribus multæ, & in pudendis. Carbunculi per æstatem multi, & aliæ quæ seps vocatur, pustulæ magnæ. Herpetes multi magni. At verò circa aluum multis multa & nociua acciderunt. Primum quidem tenesmi multis dolorosè: plurimis autè pueris, & omnibus qui erant ante pubertatem, & plurimi horum peribant. Lienterici multi, dysenterici, neq; hi valde dolorosè. Seccus autem biliosis, & pingues, & tenues, & aquosi. Et multis quidem ipse morbus ad hoc decubuit: & sine febribus, & in febribus: cum doloribus, tormina, & voluuli maligni, multorum quæ in corpore erant, & suppressa erant exitus: & exeuntia progressa dolores non soluientia, & his quæ offerebantur difficulter cedentia. Nam purgatione plurimos amplius lædebant. Ex his autem qui sic habebat, multi quidem citò peribant. Multi verò longius vitam degebant, & in summa, omnes & qui longis morbis agrotabant, & qui ex acutis, maximè ex his quæ per aluum secedebant, mortui sunt. Omnes enim aluus sustulit. Cibum autem fastidiebant omnes, ob cunctos præscriptos morbos, in quos

Mala varia.

Palpebrarum ficos.

Vetris malū hos omnes necabat.

A quos sanè ego incidi. Multi verò & maximè hi ipsi, & qui tales erant, sed & alij, perniciosè habebat: & siticulosi alij erant, alij non. Ex his qui febribus aliisq; laborabant, nullus siticulosus intempestiuè. Sed licebat circa potum victus rationem constituere, prout velles. Vrinæ autem prodeuntes multæ quidem erant, non pro potus ingestione ratione, sed multum excedentes. Verum multa quadam malitia vrinarum ciectarum erat. Neque enim crassitudinem, neque concoctiones, neque purgationes bonas habebant. Nam in multis morbis purgationes per vesicam fientes bonæ sunt. significabant autem plurimis colliquationem, & turbationem, & dolores, & nullam iudicationem. Soporosi verò maximè phrenetici, & febre ardente laborantes erant. Sed & in aliis morbis omnibus maximis, qui cum febre fiebant. In totum autem plurimos aut grauis sopor comitabatur, aut paruos ac tenues somnos habebant. Multa præterea alia febrium genera populariter grassata sunt tertianarum, quartanarum, nocturnarum, continuarum, longarum, erronearum, anxiarum, inconstantium. Omnes autem hæc cum multa turbatione fiebant. Nam alui plurimis turbata: horrores, sudores non iudicatorij: & vrinæ velut præscriptum est. Atque hæc plerisque horum longa erant. Neque enim abscessus his fientes iudicabant, velut in aliis. Et omnia quidem omnibus difficulter iudicabantur, & nullæ iudicationes fiebant. & diuturnæ, maximè verò his: paucis autem horum iudicatio circa octogesimum diem fiebat. Plurimis prout contigit defecerunt. Moriebantur autem horum pauci ex hydropere erectè obambulantes. Multos verò etiam in aliis morbis tumores infestabant, maximè verò tabidos. Maxima autem & grauissima erat tabes, & plures occidit. Nam multi per hycinem incipientes, partim decumbebant, partim erectè obambulabant. Ante verò autem plerique ex decumbentibus moriebantur. Aliorum verò rufes nihil defecerunt. Verum æstate remiserunt. Aut sub autumnum omnes decubuerunt, & multi mortui sunt, plurimi verò horum diu agrotauerunt. Cæpit igitur plurimis horum derelictè ex his afflictio, frequentes horrores erant, sæpe febres continuæ, acutæ: sudores intempestiui, multi, frigidi perpetui. Multa frigiditas, & vix rursus recalescebant. Alui variè adstrictæ, & rursus breui hume

Quæ febres vigebant.

Tabes grauiissima.

V scen

scientes. Et quæ circa pulmonē erant omnia, infra distribue-
bantur. Multitudo vrinarum non bonarum, colliquationes
malæ. Tussis autem aderant quidē perpetuò multæ, & mul-
tæ educentes matura ac liquida. non autem valde cum dolo-
ribus. Sed et si aliquantulum dolerent, valde tamen leniter
omnibus purgatio à pulmone fiebat: fauces non valde mor-
daces: neque falsugines quicquam infestabant. Viscosa tamē
& alba, & liquida ac spumosa multa de capite descendebat.
Magnum autem malum & hos, & alios comitabatur cibo-
rum fastidium, velut præscriptū est. Nam neque potū cum
cibo libenter sumebant, sed valde sine siti debebant. Graui-
tas corporis. Soporosi. Plurimis ipsorum tumor, & ad hydro-
pem deveniebāt. Horridi, deliri circa mortem. Forma tabi-
dorum erat levis, subalbida, lentis colorem referens subru-
bra, raua. Pituita alba referti. Scapulas alarum modo eminē-
tes habentes: & mulieres sic. Atque bilis item forma, & sub-
sanguinea, febres ardentes, & phrenitides, ac dysenteria: hos
tentabant. Tenesmi iuuenibus pituitosis: longa alui profu-
sio, acresque secessus & pingues, biliosis. Erat autem omni-
bus præscriptis grauissimū quidem ver, & multos occidit.
Aestas autem facilima, & paucissimi perierunt. Autumno ve-
rò & sub pleiada rursus multi moriebantur quartanarij.

ÆGROTI SEDECIM. PRIMVS.

Parius. **I**N Thaso Parium quendam, qui decūbebat supra Artemi-
lij ædes, febris corripuit acuta: ab initio continua, ardens,
stictulosa, principio soporosa, & rursus insomnis. Aluus tur-
bata in principio. Vrinæ alba. Sexta die minxit urinā oleo-
sam, mente motus est. Septima exacerbata sunt omnia: nihil
dormiuit. Sed & vrinæ similes, & mēs turbata. Ab aluo verò
biliosa, pingui prodierūt. Deinde octaua parū de naribus
stillauit. Vomuit vīrosa pauca, parū dormiuit. Nona per ea-
dem. Decima omnia remiserunt. Vndecima sudauit, nō per
totum. Circumfrigit quidem, verū breui rursus incaluit.
Duodecima febris acuta. Secessus biliosi, tenues, multi. In v-
rinis quiddam in medio vehabatur: mente motus est. Deci-
ma septima laboriosè transmissa est. Neque enim somni, neque
febris augebatur. Vigesima sudauit per totum, insomnis: se-
cessus biliosi, cibum fastidians, soporosa. Vigesima quarta
recidiva facta est. Trigesima quarta à febre liber, aluus non
suppress

Quæ rabi-
dis species
hos vexa-
bat,

A suppressa est. Et rursus inclinavit. Quadragesima à febre li-
ber, aluus nō multo tempore suppressa fuit. Cibū fastidians,
parum rursus febricitauit, & semper erroneo modo, partim
sine febre, partim non. Nam et si reliquisset & alleuata esset,
rursus reuertebatur. Eduliis quoque multis & vitiosis uteba-
tur. Somni mali circa recidivas, mēte motus est. Vrinæ cras-
situdinem quidem habentes tunc mingebat, verū turbatas
& prauas. & aluus iam adstricta erat, & rursus soluta, febricu-
la continua: secessus multi, tenues. Centesima vigesima die
mortuus est. Huic aluus assidue à prima die lubrica erat, ex
biliosis, liquidis, multis. Aut adstricta ex feruidis ac erudis.
Vrinæ verò perpetuò malæ. Soporos plerumque cum dolori-
bus, insomnis, cibum fastidians, febris ardens continenter.

ÆGROTVS II.

IN Thaso decubentem apud frigidā, à partu ubi filiam pe-
perisset, & purgatio facta non esset, febris acuta horrida, quæ passia
tertia die corripuit. Multo autem tempore ante partū febric-
ulosa erat, decumbēs, cibum fastidians. Postquam autem ri-
guisset, febres cōtinuæ, acutæ, horridæ. Octaua multū men-
te mota est, & sequētibz diebus, & breui rursus resipiscebat.
Aluus turbata, ex multis tenuibus, aquosis, bile permixtis: si-
ne siti erat. Vndecima resipiscebat, verū soporosa erat. Vrine
multæ, tenues, & nigra, insomnis. Vigesima parū circumfri-
guit, & breui rursus incaluit, parū delirauit, insomnis. Alui
secessus iisdē. Vrinæ aquosæ, multæ. Vigesima septima à fe-
bre libera: aluus adstricta est. Non multo tēpore postea coxæ
dextræ dolor fortis multo tēpore. Febres rursus comitaban-
tur, & vrinæ aquosæ. Quadragesima dolores circa coxam al-
leuati sunt. Tussis autem assiduæ, humida: multæ: aluus sub-
sticta. Cibum fastidians. Vrinæ in iisdem, febres autem in to-
tum quidem non deficientes, erroneo verò modo exacerbe-
scantes, partim ita, partim nō ita. Sexagesima tussis quidem
obscurè defecerunt. Neque enim aliqua sputorum cōcoctio
fiebat, neque alius consuetus abscessus. Maxilla verò ex de-
xtris diuulsa est: soporosa, rursus delirabat, & breui resipisce-
bat. Cæterum à cibis auersum animum habebat, & maxilla
quidem ad locum suum rediit. Aluus autem biliosa, pauca
egessit. febricitauit acutius, horrida, & sequētibz diebus vo-
ce destituta est, & rursus resipiscebat ac loquebatur. Octoge-
ma

Puerpera
quæ passia
sic.

Hippocratis Liber III.

suma mortua est. Urina huic perpetuo erat nigra, & tenues, & aquosae, & sopor comitabatur. Cibum auersans. Tristis insomnia: ira, molestia. Mens melancholica.

AEGROTUS III.

Pythion
Herculis
templum.

IN Thaso Pythionem qui supra Herculeum templum decumbebat, ex laboribus, & lassitudinibus, & neglecta victus ratione, rigor magnus, & febris acuta corripuit, lingua arida, siticulosus, biliosus, non dormiuit. Urinae subnigrae, quod in medio ipsarum pendebat, sublime erat. Secunda die circa meridiem frigiditas extremarum partium, & magis circa manus & caput, loquela & voce destitutus. Breuispirus ad multum tempus, rursus incaluit. Sitis. Nox quieta. Sudauit parum circa caput. Tertia dies quieta. Vespero verò sub solis occasus parum friguit. Turbatio nocte dolorosè, nihil dormiuit. Ab aluo pauca cōpacta stercora prodierunt. Quarta manè quietus, Circa vespere omnia exacerbata sunt, frigiditas, loquela, & voce destitutus, in deterius recalefactus est post tempus. Urinas minxit nigras in medio quid pendens habentes. Nocte quietè dormiuit. Quinta visus est alienatus esse. Verum iuxta aluum grauitas cum dolore, siticulosus. Noctè laboriosè tulit. Sexta manè quietus. Vespero dolores maiores, exacerbatus est. Vespero clystere adhibito, ab aluo probè egressus. Nocte dormiuit. Septima die anxius, submolesse ferebat. Urinam minxit oleosam, noctu turbatio multa, delirabat, nihil dormiebat. Octaua manè parum dormiuit. Mox autem frigiditas. Vocis interceptio. Spiritus tenuis imminutus. Vespero rursus excalefactus est, mēte motus est. Iam autem ad diem parum alleuatus est. Secessus meri, pauci, biliosi. Nona soporosus, anxius, quum excitaretur, non valde siticulosus. Circa solis occasus molesse ferebat, delirabat, noctem malā habuit. Decima manè voce destitutus, frigiditas multa, febris acuta. Sudor multus: mortuus est, dolores huic in diebus paribus.

AEGROTUS IIII.

Phrenitici
cus mori-
tur.

Phreniticus prima die decubēs vomuit æruginosa, multa tenuia, febris horrida, sudor multus, continuus per totum. Capitis & colli grauitas cum dolore. Urinae tenues, in medio ipsarū pendencia, parua, diuulsa: nō sudauit. Ab aluo stercora acernatim egressi, multū mēte motus est, nihil dormiuit.

De Morbis Popularibus.

335

Amiuit. Secunda mane voce destitutus, febris acuta, sudauit: non intermisit. Palpitationes per totū corpus. Noctè conuulsiones. Tertia exacerbata sunt omnia. Quarta mortuus est.

AEGROTUS V.

IN Larissa caluus, femur dextrum doluit de repente, ex his quae offerebantur nihil proderat. Prima die febris acuta, ardens, quietè tenebat, dolores autem cōsequebantur. Secunda femoris quidem remiserunt dolores, febris autem acuta est, submolesse ferebat, nō dormiebat, extremitates frigida. Urinarum non bonarum copia prodibat. Tertia femoris dolor quieuit. Mentis emotio, & turbatio, & multa iactatio. Quarta circa meridiem mortuus est celerrimè & acutissimè.

Caluus si-
to mortuus.
Larissa.

AEGROTUS VI.

IN Abderis Periclem morbus corripuit acutus, continuus, cum dolore. Sitis multa anxietas, potum cōtinere non poterat. Erat autem sublienosus, & capite grauatus, primo die sanguis ē sinistra nare erupit, multa tamē febris augete ferebat. Urinam minxit multā, turbatam, albam, deposita nō subsidebat. Secunda omnia exacerbata sunt, urinae tamen crassae quidem erant, verum magis subsidebant, & anxietas leuata est, dormiuit. Tertia febris emollita est. Urinarū copia: quae concoctae multā subsidenciam habebant. Nox quieta. Quarta circa meridiem, multū calidum sudorem per totum exeluit. A febre liber iudicatus est, non rediit, morbus acutus.

AEGROTUS VII.

IN Abderis virginem quae decumbebat in sacra via, febris ardens corripuit. Erat autem siticulosa & insomnia. Menses autem primū ipsi descendebant. Sexta anxietas multa, rubor, horrida, mœsta. Septima per eadē. Urinae tenues quidem, verum boni coloris, venter non vexabat. Octaua surditas, febris acuta, insomnia, anxia, horrida, intelligebat. Urinae similes. Nona per eadem, itēque sequentibus sic surditas perseuerabat, decima quarta mēs turbata, febris remisit. Decima septima sanguis per nares fluxit multus. Surditas parum remisit, & sequētibus anxietas, surditas aderat, & delira erat. Vigesima pedum dolor, surditas, delirium intermisit, sanguis, paucus per nares erupit, sudauit, a febre libera. Vigesima quarta febris rediit, surditas rursus, pedum dolor per mansit, mētis emotio. Vigesima septima sudauit multum.

V 3 tum

Hippocratis Liber I I I

rum à febre libera. Surditas defecit, pedum dolor restabat. D
De cetero perfectè iudicata est.

AEGROTVS VIII.

Anxion.
Thraciae
porta.

IN Abderis Anaxionem, qui decumbebat ad Thracias por-
tas, febris acuta corripuit, lateris dexteri dolor assiduus.
Siccā tussim habebat, neque expuebat primis diebus. Siti-
culosus. Insomnis. Urinae boni coloris, multae, tenues. Sexta
delirus. Ad calefactoria nihil remisit. Septima dolorose age-
bat. Nam & febris augeſcebat, & dolores non remittebant,
& tusses vexabant, difficultérque spirabat. Octaua cubitum
secui, effluebat sanguis multus, velut debebat. Remiserunt
quidem dolores, tusses tamen siccae comitabantur. Vndeci-
ma remiserunt febres, parum circa caput sudauit. Tusses ad-
huc, & quae à pulmone prodibant, liquidiora erant. Decima-
septima incipit pauca matura spuere, alleuatus est. Vigesi-
ma sudauit, à febre liber post iudicationem, alleuatus est.
Erat autem siticulosus, & à pulmone prodeuntium purga-
tiones non bonae. Vigesima septima febris rediit. Tussiit, eduxit
matura multa. Urinis subsidencia multa, alba. Sine siti
erat, bene spirans. Trigesima quarta sudauit per totum, à fe-
bre liber, penitus iudicatus est.

AEGROTVS IX.

Heropy-
thus.

IN Abderis Heropythus erectè obambulans caput dolebat.
Non multo autem tempore postea decubuit, habitabat pro-
pe superiorem viam, febris ipsum corripuit ardēs, acuta. Vo-
mitus ab initio multorum biliosorum, siticulosus, multa mo-
lestia. Urinae tenues, nigrae, id quod in medio ipsarum pende-
bat, sublimè erat aliquando, quādoque non, noctem doloro-
se transiebat. Febris aliàs aliter exacerbescebat, plerūque in-
ordinate. Circa decimam quartam surditas, febres augeſce-
bant. Urinae per eadem. Vigesima multum mente motus est.
itemque sequētibz. Quadagesima multus sanguis ex nari-
bus erupit, & magis intelligebat. Surditas aderat quidē, sed
minor, febres remiserunt. Sequentibus diebus sanguis erupe-
bat frequenter & paulatim. Circa sexagesimā sanguinis eru-
ptiones cessarunt. Coxae autem dextrae dolor fortis, & febres
augeſcebat. Non longo tempore postea dolores omnium in-
fernarum partium. Contigitque aut febres esse maiores, &
surditatem multā, aut haec quidē remittere & leuiora fieri, in-
fernarum

De Morbis Popularibus.

336

A fernarum autem partium circa coxas, dolores esse maiores.
Iam verò circa octogessimam omnia remiserunt. Nihil ta-
men defecit. Urinae enim boni coloris, & plures subsidencias
habentes prodibant, & deliria minora erant. Circa centesi-
mam alius multis biliosis turbata est, & tempore non mo-
dico multa talia prodibāt. & rursus dysenterica cum dolore.
Reliquorum verò quies erat. In summa, & febres defecerunt,
& surditas cessauit. In centesima vigesima perfectè iudica-
tus est, febris ardens.

AEGROTVS X.

Nicodemus.

IN Abderis Nicodemum ex venere & potu, febris corri-
puit. Initio autem erat anxius, & cordis dolore vexaba-
tur. siticulosus, lingua combusta fuit. Urinae tenues, nigrae.
Secunda febris exacerbata est, horridus, anxius, non dormi-
uit. Vomuit biliosa, flaua. Urinae similes. Nox quieta, dormi-
uit. Tertia die remiserunt omnia & quies erat, circa solis oc-
casus rursus molestè ferebat, noctem laboriosè tulit. Quar-
ta rigor, febris multa, dolores omnium. Urinae tenues, & quid
in medio ipsarum pendens. Sexta mente multum motus est.
Septima quies. Octaua alia remiserunt omnia. Decima &
sequentibus diebus aderant quidem dolores, verum omnes
minores. Exacerbationes autem & dolores huic ad finē usque
in diebus paribus magis erant. Vigesima minxit urinam
albam, quae crassitudinem habebat, & deposita non subside-
bat. Sudauit multum, visus est sibi à febre liber esse. Vesper
verò rursus incaluit, & dolores iidem, horror sitis, parum
mente motus est. Vigesima quarta multam urinam albam,
multam subsidenciam habentem minxit. Sudorem multum
calidum per totum exudauit, à febre liber iudicatus est.

AEGROTVS XI.

Mulier.

IN Thaso mulier morosa, ex merore cum occasione, ere-
ctè obambulans, insomnis facta est, & cibi fastidians, & erat
siticulosa, & anxiosa, habitabat autem prope Pyladae ades in
Leio. Prima die sub initium noctis timores, sermōnes mul-
ti, tristitia, febricula tenuis. Mane cōuulsiones multae. Quum
autem intermississent cōuulsiones illae multae, delirabat.
turpia loquebatur. Dolores multi, magni, continui. Secunda
per eadem, nihil dormiebat, febris acutior. Tertia cōuulsio-
nes defecerunt. Sopor autem & in somnum grauiorem
V 4 delatio

Hippocratis Liber III.

delatio aderat, & rursus vigiliae caluit. continere se non potuit. multum delirauit. febris acuta. Ad hanc noctem multum sudorem calidum per totum corpus exclusit. à febre libera. dormiuit. Penitus resipuit. iudicata est. Circa tertiam autem diem vrinae nigrae, tenues, quod in medio ipsarum pendebat aliquandiu rotundum, non subsidebat. Circa iudicationem menses multi prodierunt.

AEGROTVS XII.

Virgo Larissa.

IN Larissa virginem febris corripuit ardens, acuta, insomnis. siticulosa. lingua fuliginosa, arida. Vrinae boni quidam coloris, sed tenues. Secunda die laboriose degebat. non dormiuit. Tertia ab aluo multa prodierunt aquosa cum virore pallida. itidemque sequentibus diebus prodierunt eiusmodi tolerabiliter. Quarta urinam egressit tenuem, paucam: habebat in medio pendens illud sublime, non subsidebat. mente mota est ad noctem. Sexta per nares sanguis multus largè fluxit. quumque inhorruisset, sudorem multum calidum per totum effudit. à febre libera. iudicata est. In febribus autem, & iam iudicatae, menses tunc primum prodierunt. Erat enim virgo. Perpetuò verò à anxietate erat. horrida. faciei rubor. oculorum dolor, capitis grauitas. Huic non rediit, sed iudicata est. Dolores diebus paribus.

AEGROTVS XIII.

Apollonius Abderitanus.

Cur hic adeo laborauit.

APollonius in Abderis erectè titubans obambulabat multo tempore. Erat autem magnis visceribus praeditus. & circa hepatis dolor multo tempore familiaris ipsum comitabatur. & sanè tunc etiam morbo regio tenebatur. flatuosus. coloris tubalbi. Quum autem edisset ac bibisset intempestius carnem bubulam. incaluit parum primum. decubuit. Lacte verò usus coctio & crudo, multo, caprino ac ouillo, & victu malo. omnium lesiones magnae sequuta sunt. Nam & febres eacerbatae sunt. & alius nihil memorabile de ingestis egressit. Vrinae tenues & paucae prodibant. Somni non aderant. inflatio mala. sitis multa. soporosa. praecordij dextri eleuatio cum dolore. extremitates vndique subfrigidae. parum delirabat. Oblitio omnium quae loquebatur. mente mouebatur. Circa decimam quartam ex qua quum riguisset incaluit. decubuit. & insaniuit. clamor. turbatio. sermones multi. & rursus quies. & tunc sopor accessit. postea vero alius turbata.

De Morbis Popularibus.

337

Abata, multis, biliolis, meris, crudis. Vrinae nigrae, paucae, tenues. Multa molestia. Secellus variè habebant. Aut enim nigri, & pauci, ac aruginosi erant: aut pingues, crudi. & mordaces. Per tempora verò videbatur etiam lactosa egerere. Circa vigelimam quartam lenitas erat. & reliqua quidem in iisdem perseverabant, parum autem resipiscebant: ex quo verò decubuit, nullus meminit. Rursus autem breui delirabat. Omnia in peius procedebant. Circa trigelimam febris acuta. Secellus multi, tenues. delirus. extremitates frigidae. voce destitutus. Trigelimam quarta mortuus est. Huic perpetuò ex quo ego noui, alius turbata. Vrinae tenues, nigrae. soporosis. insomnis. extremitates frigidae. delirus perpetuò. phreniticus.

AEGROTVS XIII.

IN Cyzico mulierem, quae gemellas filias magna difficultate peperit, & non valde purgata est, primum inuasit febris horrida, acuta. Capitis & colli grauitas cum dolore. Insomnis ab initio, taciturnitas ac tetrica, & non obsecundans. Vrinae tenues & decolores. siticulosa. anxia plerumque. alius erroneo modo turbata. & rursus adstricta. Sexta ad noctem multum delirabat. nihil dormiuit. Circa vndecimam insaniuit. & rursus resipuit. vrinae nigrae tenues. Et rursus tempore interposito oleosa. Et alius multis renibus turbata. Decima quarta conuulsionem multam. extremae partes frigidae. nihil amplius intelligebat. vrinae suppressae sunt. Decima sexta voce destituta est. Decima septima mortua est. phrenitis.

Puerpera Cyzicena gemellas peperit, & mortua est.

AEGROTVS XV.

IN Thaso Dealcis uxorem, quae decumbebat in Leio, febris horrida, acuta, ex interiore corripuit. Ab initio contegebatur, & ad finem perpetuò, semper tacita manibus palpat, vellebat, scalpebat, pilos legebat. Lachrymae, & rursus. risus. non dormiebat. ab aluo irritationes. nihil prodibat, parum commonita bibebat. vrinae paucae, tenues. Febres ad maximum tenues. extremitatum partium frigiditas. Nona multum delirabat. Et rursus sedata est. tacita. Decima quarta spiritus rarus, magnus, per tempus. Et rursus breuispira. Decima septima ab aluo irritatio turbulenta. postea verò ipsi potus percurrabant, neque consistebant. omnino nihil sentiebat. Curis aridae circumsensio. Vigesima sermones multi, & rursus sedata est. voce destituta. breuispira. Vigesima prima mortua.

Dealcis vxor Thasia.

Hippocratis Liber III.

mortua. Huic perpetuò ad finem vsque erat spiritus rarus & magnus. Omnino nihil sentiebat. semper contegebatur. Aut sermones multi, aut tacita perpetuò. phrenitis.

AEGROTVS XVI.

Adolescens
in Meli-
bœa.

Adolescens in Melibœa, ex potationibus & venere multo tempore calefactus decubuit. Horridus autem & anxius erat. insomnis. & non siticulosus. Ab aluo prima die stercore multa prodibant, cum multa defluxione. & sequentibus multa aquosa cum virore pallida prodibant. Urinæ tenues, paucæ, decolores. Spiritus rarus, magnus, per tēpus. Præcordij intentio submolli, oblonga ex utroque. Cordis palpitatione perpetuò continua. Urinam minxit oleosam. decima sensim mēte motus est. moderatiusque erat ac quietus. Cutis arida & circumdiftenta. Secessus multi & tenues, aut biliosi & pingues. Decimaquarta omnia exacerbata sunt. mente motus est. multum delirauit. Vigesima insanit. iactatio. nihil mingebat. paucos potus continebat. Vigesimaquarta mortuus est. phrenitis. Videtur porro mihi æstas illa quæ tunc fuit, iuxta rationem commoditatem attulisse. Nā æstiuos morbos hyems succedens soluit. Et hyemales æstas succedens transmutat. Quanquam ipsa in seipsa quæ tunc erat æstas, nō stabilis erat: sed de repente calida, & austrina, & sine ventis. Attamen ad aliam tempestatem transmutata profuit. Magnam verò artis partem esse arbitror, etiam de his quæ

Quæ & in
anni tem-
poribus &
in morbis
obseruan-
tur.

scripta sunt recte, posse considerationem facere. ac iudicare. Qui enim hoc nouit, & his utitur, non videtur mihi in arte multum falli posse. Oportet autem exactè perdiscere vnamquamque temporum constitutionem, & ipsum morbum. Et quid boni cōmunis sit in constitutione, aut in morbo. & quid mali cōmunis sit in statu. aut morbo. & qui morbus longus sit & lethalis. & qui longus. & non perniciosus ad vitam. & qui acutus, ac lethalis. & qui acutus. & superesse finens. Ex his enim ordinem dierum iudicatoriorum considerandi, ac prædicendi facultas datur. Et harum rerum gnaros scire contingit, quibus & quando, & quomodo victum præscribere oportet.

HIPP

HIPPOCRATIS
COI DE MORBIS PO-
PVLARIBVS LIBER QVAR-
TVS. IANO CORNA-
RIO MEDICO PHY-

SICO INTER-
PRETE.

POST æquinoctium & post pleiada qualia sunt erodetia & mucosa, quæ caput aperuerunt, supra aurem prodierunt. Ei qui apud Leocydis ædes habitabat, in pede. Phano-dico digiti in pede, in pectore. Qui tibiam sectus est, hac parte etiam nigrefactus est.

Erat vlcus magnum in externa tibiæ parte, & retro prodibat. Quum purū factū esset, lateris dolor & pectoris sinistri ē directo, & febres. Mortuus est à febre. Biliosum restiario abundè coloratū. Et vstoria adhibenti circa æquinoctiū, sanguis multus deorsum prodiit. Senī valde vehemēter abscessit, non vltra quatuordecim dies. Vulnerato ab Antiphilo, vsto iudicatio facta est die septima, bilioso, stupido. Tertia post iudicationē sanguinem spuit, superstes manebat. & recidiua facta est postea. Iudicatus est velut par erat. circa pleiadum occasum primum. Post pleiadū autē occasum, biliosus ad insaniam vsque iudicatio facta est, superuixit, circa nonā diem, absq; sudore. Circa æquinoctiū Chalcidonius à portis delatus ad forum, ex ruptione circa mammā dextrā dolens, spuebat aliās atq; aliās pallens subuiride. Venter egerebat.

Antiphilus.

Chalcido-
nius.

Sudor auspiciatus septima, tenuit plerumq; vsq; ad octauā. iudicatus est decimaquarta. Circa quadagesimā tubercula exorta ipsi circa utrasque aures, haud immeritò putabatur suppuratus fore, nō factū est. Pectus Aristodemo vstum est.

Aristode-
mus.

Philidis filio quum abscessus factus esset ex casu, & ipsi pectus vstum est. Erat autē dolor qui dā etiā antea, post æquinoctium autūnale recidiuæ, & aliās vsq; ad solstitiū hyemale. & cū sole æstiuo. Acheloi vxor sexta die abortiuit. quū esset sanguinea,

Philidis fi-
lius.
Achelons.

Hippocratis Liber IIII.

Morbus re-
gius.

Diversi
morborum
affectus.

Spongia.

Virginis
morbus.

Meandri
vxo.

Thestoris
famula.

sanguinea, & horrida, & sudores. Iudicatio facta est decima-
quarta, quot melius fuerit fortis, haud scio. Masculum autē
etiā alium ad dies viginti se abortiuisse dixit, an vera dixe-
rit non scio. Circa solstitium hybernū aquilonares venti
erant. Morbo regio corripiebatur abunde colorati, & par-
tim horridi, partim nō. Lingua combusta tertia die. Et tur-
bationes circa sextam & septimam, atque hæc diu durantes.
Decimaquarta ventres resistentes, & in medicationibus non
obedientes. Pro ratione febrium etiam nulli sudores. Splen-
es quibusdam parui ad præcordia dextra extenti, & ad ma-
nū submurmurantes. Sanguinis fluxiones, & vrinis purgatio
ac iudicatio. Multo autem magis infrā nitebantur. Nam &
hoc sub illud tempus corripiebatur. Quibus nō sic erat, splenes
verō etiam eleuati, his sanguis ex sinistra nare. Solstitium
præterierat, hyberna hyberno modo in Aquilonaribus, pau-
lo verō post austrina erant, ad quindecim dies. Postea verō
niues quatuordecim diebus. Circa hanc anni constitutionē,
morbi regij abunde colorati vigeant, qui non sincerē iudi-
cabantur, recidiabant. Post niues, austrina succedebant, &
pluuia: grauedines eruperunt, & cum febribus, & sine febr-
ibus. Cuidam verō etiam, ad dentes, qui antea ex medio do-
luerat: ad dextra, supercilium, & oculos. Erant autem & rau-
coli, & fauces inflammatae, & glandula isthic spongiae appel-
lata: intumescabant, & tubercula circa aures, & maxillā mol-
lia, & cū febre sedabantur. Incipientibus febricitare fiebant
supernē, & in vtrāq; partes pleraque horū, & Spongiae qui-
busdā sub autumnū & hyemem. Sed & porrigines. Et mul-
tae omnibus modis abortiebant, & difficulter pariebant.
Sexta die virgini iudicata. sexta reuerterunt, iudicata verō
sunt per sextam. Omnia in his temporibus sexta & octaua
iudicabatur, circa pleiadum occasus. Meandri cæci vxor sta-
tim cum pallore viride, & statim purulentū spuit circa sex-
tam, & hepatis feruor, & deorsum secessus modicus, carno-
purulenta sursum pauca, alba, lata expuebat, cibum fasti-
diens. Mortua est propē vigesimam diem. Ex vicinis
Thestoris famula, ex vstoris: secessu bilioso, multo: præcor-
dio intenso: Sexta die ex suppressione alui ipsi tenuia, mul-
ta, vna vice egressa, & statim sudauit, & iudicata est, & alui
substitit, eadem autem hora quum riguisset febricitauit, &
rursus

De Morbis Popularibus.

339

A rursus eadē hora. Therсандri vxor quum pituita alba præ-
dita nō valde esset, lactans acuta febre correpta est. Huic lin-
gua combusta est, dum alia comburentur, sub hoc tempus:
linguæque exasperabatur, velut grandine multa. Et lumbrici
per os. Circa vigesimam autem non perfectē iudicata est.

Circa pleiadum occasus Metrophanti filius, caput percussus
ab alio puero, per testam: quum peruenisset ad duodeci-
mam diem febricitauit. Occasio autem erat quod quum de-
tergeret partes circa vlcus perfricuit, & perfrigeratus est, &
labia statim sunt elenata. Attenuata est autem cutis, multis
locis vlterius ab vlcere, quum autem sectus esset non tardē,
neque pus effluxit, neque alleuatus est. Iuxta autem verō vi-
debatur suppurari, in maxilla ad dextram. Hac enim parte
etiam vlcus erat. Postea & hoc non suppuratum est, & hume-
rus dexter suppuratus est cito. Mortuus est circa vigesimam
quartam. Post pleiadum occasum is qui aurem doluit, cir-
ca vigesimam diem postea voce destitutus est, & dextrarum
partium impotens, sine febre sudauit, dextra auris, dexter
oculus, consistebat non valde, & attrahebat quid ex inferna
parte. A sinistris autem distortus est oculus grauius do-
lens, collum durum factū est. tertia hora postea quā doluit.

Post pleiadum occasum, seruus Attici à quarta corre-
ptus, stupidus sedatus est. Alius eodem tempore vera stupida
infantia, ex phrenitide ac lethargo mixta, correptus est. Ad
coxas & crura venit dolor, quieuit, quoto die haud scio.

C Eodem tempore horridi, vomentes, & post iudicationem
cibum auersantes, & biliosi, & splenes magni, duri, dolorosi,
& sanguinis eruptiones. Quibusdā verō eodem tempore,
post pleiadum occasum, ex naribus sanguis biliosus ob sple-
nes. In Cranone vxorem Nicostrati correpta decimaquar-
ta die, statim occupauit impotentia colli, & aliarū partium,
& cibum inclusus fuit vsq; ad decimam. Spiritus densus par-
uus, impotentia, palpians digitis, delirans, sudores, distracta
sunt ad dexterā partem collum, os, oculus, nasus. Vrinarum
subidentia alba, eruum referēs, alia alba, alia ramentosa, cū
pallore subuiriidis, farinam lentium referens. Huic quādoq;
velut adiposum quiddam superstabat, atque hoc acruatum,
non multum dispersum, velut quod in medio ipsarū pendere
solet disparatū, velut extrinsecus ex ouicula, postea verō etiā
non

Metrophā
u filius.

Attici ser-
uus.

Nicostra-
tus.

Vrinarum
varietas.

Hippocratis Liber IIII.

non subfudens mingeatur, & alia quidē talis erat, alia subfudens, alia talis modicē ad latitudinem dispersa, alia conturbata, alia talis. Quod in medio vehi solet, nubeculae subnigrae simile, quae putaretur crassitudinem habere. Laxum autem aliud tenue, aliud tenue tale, aliud velut equi, aliud velut sunt caliginosa. Qui primus delatus est adolescens, huic vrina pura tenuis. Omnium secessus tenuis, multus sine bile, lingua valde aspera. Febris adurēs, insomnis, aluus gibbosa. Hic mente motus est octava arbitror die, proteruum in modum, exurgebat pugnabat, turpia fortiter loquebatur, quum talis non esset. Huic quū vrinae multae tenues prodissent ex suppressione, somnus obortus est continuus, & sudor, qui iudicatorius esse putabatur, ex quo talis erat forte circa decimam diem. Verum postea rursus insanit, & breui mortuus est vndecima die. Occasionē fuisse puto quod meracum multū bibisset, priusquam insaniret. Paucos habebat annos, propemodum viginti. Eumenis vxor autumno vomuit bilem atrā. Sed & odores manifesti erant, & febres horridae, & cordis siue osculi vtrius dolores, biliosa pauca vomebat, & lumbricum. Secessus tenues per omne tempus. Ante pleiadum occasum desinebant statim sanguinis eruptiones, & breuiiores erant febres ac statim reuertentes breuibus recidiuis, & cibum auersantes, & velut excosti, & anxij, & cor dolentes, & ferini in iudicationibus, & rigore affecti, & biliosi. Adolescens peregrinus erat, cui tertia die sanguis ex naribus multus fluxit, itēque quarta ac quinta. Sexta compositē consistebat, mente motus est. Septima die aluus substitit, soporosus erat. Recidua tertia die, aluus eniti cessauit. Vrinam non vidi. Circa iudicationē velut debebat. At verō circa pleiadum occasum austrina, & pluuia erant, & tunc Adolescens mucosa, subbiliosa, viscosa, multa recremēta egerebat, febris vehemens continua, lingua arida. Sexta iudicatus est. Septima rursus inuasit, dimisit eadem die cum tremore, auris sinistrae fluxio viscosa, crassa, die sexta. Puer ab ulcere phagedanā eroso, dentes inferni, & ex supernis ac infernis anteriores, emergebant, cavitatem habebant. Quibus os ex palato discedit, his medius consider nasus. Quibus verō superni dentes anteriores, his latus est summus nasus. Qui quintus dens ab anterioribus numeratur, quatuor radices habet,

Eumenis
vxor.

Iuuenis al-
ter.

Puer pha-
gedanosus
quid tulerit.

De Morbis Popularibus.

340

A singulis paribus ad vtrunque vicinum dentem connexis, extremitatibus omnibus ad internam partem reflexis. Circa tertium dentem suppurationes plures quam iuxta alios omnes. Et ex naribus fluxiones crassae, & a temporibus dolores, ex hoc maxime fiunt. Corroditur hic, maxime quintus, ex medio quidem nodum habebat vnum, duos autem anteriores. Paruus primus intrinsecus iuxta duos corrodabatur. Septimus radicem vnam crassam, acutam habebat. Athenadae puero masculo doluit a sinistra parte infernus dens, a dextra supernus. Huius auris dextra suppurata est, dum non amplius doleret. Post pleiada clemens caelum, nubilosum, & caligines: iudicationes quintanae, & sextanae ac septimanae. Iam verō etiam diuturniores: febres recidivantes, & quandoque erroneae, & cibum auersantes, & biliosae: & dysenteriae cibum fastidientes, febriculosa. Circa pleiadum occasum, austrina fortiter erant, sanguinis eruptiones: & febres tertiae naturam referentes, & lenes. Qui in suttura decumbebat, sanguinem abunde biliosum e naribus effudit. Secessus modicus: iudicatus est septima cum rigore. Seruus in extrema caupona, quarta die sanguine e naribus effudit. multa statim nugabatur: aluus renitebatur. Praecordium dolorosum, durum. Ad subditam glandem sexta die subierunt mala, cum pallore viridia. Septima mane iactatio: clamor multus: venarum pulsiones circa umbilicum. In acutissimis febribus pulsus densissimi, & maximi. Quale est ad vesperam exacerbati, tale erat in omni morbo. Caterum ad principia, consideranda sunt etiam exacerbationes, & an citius redeant, & continuas, & anni tempus. Post pleiadum occasum, austrina. Quae quinta die iudicabantur, intermissa vna repetebant. At verō laxa, pustulosa erant, velut Acanthio Lapito. Circa pleiadum occasum, subscabra, & aspera erant pruriginosa, nullas lachrymas emittentia: & magis quidem hoc tempore. Sed & impetiginosa turgentia. Haec erant in Pythodori vxore, & Capelio, cum febre, sub cuius initium Pythodorus. Circa pleiadum occasum, horrores: sanguinis e naribus eruptiones. Sutor Glaucius nomine. Rursus quarta iudicatus est. Alius ex his qui a Leocyde venerant, septima iudicatus est. Alius quarta. Moschus nona. Moschus. Largus

Puer alter.

Quae pate-
rentur hi.

Quae confi-
deranda.

Acanthio
Lapito.

Pythodo-
rus.

Sutor
Glaucius
nomine.

Moschus.

Largus sanguis ex sinistra, modicus ex dextra nare. Ad decimam quartam ad iudicationem, si quatenus debebant ab initio exacerbarentur. Delinquentes circa edulia decima septima fiebant. Circa autem in dextra parte tuberculum, paruum

Tuberculum auris.

intus durum, foris paruum laxum, dolorosum, nihil remittens, decima nona noctu factum est. Valde biliosus suppurationis, purgatio sepius atramento maxime similis. Qui cucurbitam affixit, cum in coxa esset dolor, huic ad crus deorsum venit, & melius habuit. Qui in ceramico ab equo lapsus est

Equo lapsus quid tu-
lerit.
Tenedia.

cui non statim cucurbita affixa est: vltus est intro, & vigesima die recruduit malum: sanguinis eruptiones faculentæ, & erodentes. Tenedia quarta die abortiuit, masculum triginta dierum: aluus liquida, tenuia, egressit: lingua combusta fuit iudicatio quarta die. Post pleiadam occasum lienosa, usque ad quintum diem fluebant: iudicata sunt. Cuidam septima die vrina velut erui lotura, similis ipsa sibi ipsi, postea purra recidiua. Intermissit etiam Megalis filio, verum sanguis non fluxit. Vrina velut Antigenis alba, crassa, similis. Circa solstitium hybernium, sydus non paruum, quinta & sexta postea terræ motus. Quæ in Perintho morabatur anhelosa, Antigenis vxor, quæ non sciebat an prægnans esset, menses comparentes rubri. Venter aliàs atque aliàs paruus, aliàs magnus. Tusiens semper, velut si celerius iter perfecisset.

Terræ motus.
Antigenis vxor.

Apemantus.

Mensis erat octauus, sedata est prius febricitans. Apemanti fratris vxor, septima die abortiuit foemellam velut dixit sexaginta dierum. Circa nonam turbata est, post iudicationem, dexteram partes dolebat, velut à recidiua. Hæc & concipiebat citò, & perdebat. Alia quædam in albis mensibus filiam peperit. Alia in rubris, velut conueniebat. Horridi, anxij, cibum auersantes, reciduiantes, biliosi, sanguine manantes, subsplenici, doloroso modo plurimi ex sinistris affecti.

Apemanti vxori hac parte oculus distortus est dexter, ad alteram verò partem lateris mollitudo. Aristophontis filia tertia & quinta febricitauit: sicca plerumque perseuerauit. Venter tamen huic turbatus: ægrè iudicatio fiebat, vltra triginta dies cessauit. Pusculæ ex lassitudinibus non valde fortibus, perueniunt ad septimam liquidæ. Rigor ancillæ retrò Heroum obortus est. At verò albæ magnæ, neque ipsæ valde bonæ, graui sopore pressorum, & somnolentorum

A torum: & non confidentium, & bile renitente: & siue lubrica, siue dura fuerit aluus, non confidentes. Zoili fabri pulsus tre muli tardi. Vrina & alui secessus moderatè decolor: peccinis distentio vtrinque in directum, usque ad vmbilicum, cum febre acutæ: cibum auersans, striculosus. Filia adilis apud Te-

Tecomæus

comæum, quum obscurum esset ipsi quoddam vterum gestaret, secundi mensis initio erupit vomitus pituitosus, aliquando verò biliosus: difficulter peperit: perfecte purgata est. Vomitus similiter usque ad trigessimam diem perseuerauit: postea venter turbatus est, & vomitus cessauit. Lienteria, menses non prodibant per duos annos hyeme habuit hæmorrhoidas,

B Duo fratres Cecropis familiares, quibus nigra ab initio prodibant, subfaculenta, edulia ex sanguine confecta calore referentia, ea ex spumosis bile abundè coloratis viridia erant.

Cecrops.

Qui asinum ex pacto eleuauit, statim febricitauit. Tertia & quarta, & quinta, & septima, & octaua sanguis erupit: iudicatus est aluus lubrica. Vir metallicus, præcordium dextrum intentum, splen magnus: aluus intenta, subdura, spirituosus, decolor. Huic ad genu sinistrum: recidiua, per totum iudicatus est. Temenæ filius habebat quid spiritus, ut viridantis palloris esset, ad dorsum: ad manus viridantis palloris.

Temenæ filius.

Maritus Lechus puerperæ apud Sitodochum, arquo morbo infestatus, ad quem septima die ingressus sum, octaua moriebatur, neque mingens, neque egerens. Præcordia magna & dura, & spiritus densus. Hic mortuus ne frontem quidem sudore humectauit præ dolore. Huius vxor eiecit foemellam septimestrem, septima die. Apparuit autem quarta die. Hanc à principio quidem pedum dolor tenebat. Desinente verò febre, spiritus non est solutus, sed intus relictus: dolor ad manus & brachium. Recidiua per longissimum tempus corripuit eos quibus vrina ante iudicationem suppressa fuerant. Quæ erat apud Temenen ipsius soror, cum rigore iudicata est. Quum autem viridis pallor citò desinere, manus & humeri doluerunt: horum autem cessante dolore, caput: oculorum palpebræ supernæ eleuatae sunt, & lachrymæ profluebant: reliqua non noui. Iudicata est primum septima die. Menandri vinitor similiter, verum aluus ab initio tenuia egerat: postea suppressa est, itemque vrina iudicata est, non riguit, septima die: quoniam aluus antea turbata fuit.

Menander.

X

Potamo

Potamonis
filius.
Hegelistratio
tius.

Potamonis filio alius non egerebat septima die: duobus diebus ante iudicationem riguit, quapropter neque vrinam supprimebatur. Dens Hegelistratio, cui suppuratione iuxta oculum, suppuratus est iuxta extremum: & rursus sanatus est oculus: & secundum nares pus descendit crassum. Iuxta gingivam caruncula parva rotunda abscessum. Huic circa tertiam diem suppuratione affutura putabatur: postea auerterebatur. Derepente vero intumuit maxilla: oculi. Quibus abscessus ad oculos in febribus ardentibus, hi maxillas rubent, & sanguinem ex naribus fundunt. Sed & quibus ad aures fiunt. Fortassis autem & abscessus ad articulos magis, non tamen clare noui. Rigores tremulis, præcordij intentio. Menses apparuerunt decima septima, iudicatio fiebat ita perpetuo. Si tamen non sic intus permansissent, iudicabantur tertia: quædam quinta: quædam septima. Hegelistratio postremi duo dentes parte inter se contigua corrodiebantur: postremus habebat supra gingivam duos nodos, vnum iuxta cavernam, alterum ex altera parte. Qua verò parte duo nodi erant, ibi radices late similes singulis paribus coincidebant, ad alteram partem medietas vna rotunda. Mulier cui sanguis è naribus erupit quarta & sexta. Septima iudicata est, rubicunda erat. Mulieri ex capite fortiter grauata, iudicatio facta est circa vigesimam. Vigesima præcordia æstuosa. Septima die non valde sanguis è naribus erupit. Secellus tenuis: ad oculum dextrum circa octauam. Viro eadem, verum septima iudicatus est. Sublienofus è sinistra parte. Huic octogesima die, & diuturniores oculi affectiones: fortassis quoniam post iudicationem, & quia multæ. Vxor Temenæ spirituosa præcordia, & intenta. Menses per tempus apparuerunt. An verò etiam prægnans fuerit, haud scio, alius primum suppressa, & tunc vomebat: postea non amplius. alius enim multa viscosa ac biliosa egerebat: præcordium non impediēbat. Vndecima ad magnum dextræ digitum inflammatio: alui egestio etiam penitus procedebat. Quibus contingentibus, melius habebat. Nam & in somnum delatio minor erat, & febris: & quodammodo facilius spirabat, quoniam supra malum vomitum, vomuerat. Decima sexta sensim factus est spiritus densus, & febris: mortua est. Hæc

Mulierum
diuersimor
bi.

Temenæ
vxor.

A Hæc febricitauit ante abscessum. Septima post abscessum perit. Erat & hæc rubicunda. Filius mulieris ipsius Apemantæ manti sororis, præcordia magna & splen, spiritus, secessus amaræ bilis, aliquantulo stercore amixto, lallus ex operibus. Vigesima die ad pedes, & iudicatio certe lassis ad articulos, non ad oculum, præcordia verò erant intenta, & sanæ erant etiam ruficula quædam modicè sicca. Quæ relinquuntur post iudicationem reciduiam faciunt, & in ipsis morbis quæ excernuntur, sputum præmaturum, alui secessus, intemperies, & similia. Apemantus cui dolores in sede, in dextri lateris mollitudine, & iuxta umbilicum paulò inferius, & è dextra parte: ante dolorem vrinam cruentam minagebat, desinit tertia die. Et faber in altera parte, ex eadem in directum, & hic quoque vrinam cruentam euiciebat. Quæ ubi cessasset, ambo subidentias in vrinis habebant, & hoc tertia die. Apemantus autem plurimum fouebatur, Alter verò non sentiebat, nisi in dextra parte. Et Nicostato accidit aliquid iuxta vltimas partes à dextris, inferius quàm quibus in sinistris, longè verò subter lateris mollitudinem, vsque ab umbilicum vtriusque. Anicula apud Soileum alba piraita referta: Tibiæ duris tumoribus, albis, laxis, itemque pedes, verum minus. Erant autè & in partibus infra femora, etiam si plerisque difficilis huc exitus patet: imò & in lumbis, & venter tenuis erat, præcordia submollia, spirituosas non valde. Erat autem delinquentibus plurimis, etiam alia cura ubi glauci facti erant oculi. Atque oculorum quidem cura paulò moderatior erat. Coxæ verò ac cruris affectiones vterinæ erant, quum dolores esse putarentur. Apposito enim ac subditio medicamento odorato, ex farina & vnguento, contigit vt breui discederetur ac delinquerent. Tempus autem abscessus ad oculum annus. Circum circa durus fuit, cui etià pustula non perfecte contrahuerunt. Sunt autem & à disquamatis talia. Seruus in Hippolochi villa, cui in præcordiis vtrinque, quid collectum erat durum, & fulgo: emchus, aliquantulū habens infernè, qualis erat in fabri ferrarij vore hydropica: Cui tenuia recrementa progressa partem aliquam euacuauerunt. Erat autem & hoc ipsum ad dextrū platum quiddam, supra ea quæ circumferentiā habent eleuatum. Huic umbilicus ex natiuitate denigratus erat, & vlcus profundum

Apemantæ
sororis fi
lius.

Apemantus

Vrina cruen
ta.

Nicostato
tus.

Anus.

Hippolo
chus.

fundam fiebat, & vmbilicus non valde cicatricem contrahēbat, & pendendam summā parte denudatum erat, quum non statim tale fuisset, neq; conuulsi, & adhuc magis fiebat. Hic plurimum vomebat, febris, cibi fastidii, sanatus est. Verum circa septimā a decubitu diem (nam & antea agrotarat) aquam multā bibens, & fortassis aliter continens, iactabat, & aliquantulum conuellebatur. Desinente autē conuulsione, circa animaduersionem extinctus est. Antē hoc verō urinam aceruatam minxit, & flatu cum crepitu prodierūt, & supernę partes minime sunt euacuatę. Quum autē mortuus esset statim etiam & illę fortiter emollię sunt, & reliquę rubefactę sunt, velut à flagris per totū corpus, excepta ea parte vbi tumor ille maxime eleuatus erat, & multū quoque calidus erat. Cuidam verō in Abderis deorsum erupit. Cuidam autem anteriore parte intumescebat sine febre. Tumor ad contrarium suppurato similis erat. Famulę anhelosę, quum vasa menstruum sanguinem funderent, anhelationes illę cessabant, febris fiebat, mamma sinistra superne suppurata est, & ab initio etiam auris. Olympiodorus. Famulę sanguis ex sinistra nare, & iudicata est ad vigesimā, quemadmodum etiam febricitantibus, & secessus quales etiam æstate populariter grassati sunt, & quales Hipponatis. Hyle famulę Aristidis, octaua die in pharmacorum purgatione, infernē signa habuit, qualia facile ferunt, & si non pręter rationem debilitantur, & neque spumosa, neque subfanguinolenta, sed qualia sunt oua, velut Heraclidę vxor purgata est multum, & facile tulit. Quę in Bulagorę villa depurgata erat, cepit febricitare ex splene. (Qui verō dextrum præcordium habent, non quidem sublimē, verum intentum, hi etiam magis rubicundi fiunt) rubicunda quum esset, aluum in principio turbatam habuit, expatibam ad oculum decubitu. Huic septima die falsuginosa lachryma mordax ex oculis prodit, & secundum nasum, & fauces, & aurem sinistram. Decima quinta sudauit cum rigore, non iudicabatur ante rigorem, pallida facta est valde, & faciei circumfuso ac contractio. Aurem ē directo splenis ac lateris dolebat. Pueris ventres turbati, & tussis sicca: quandoque ad humerū suppuratio fiebat in tussibus, posterioribus diebus. Fullo collum, caput, septima manus torpida. Nona

Famulę anhelosę.

Olympiodorus.

Hyle ancilla.

Heraclidę vxor. Bulagorę villa.

Iachryma salia.

Puerorum vitia. i ullo quid ulent.

A crus torpidum, tussis cessauit, Cui maxilla distracta fuit, in quinto mense in ventre distracta erat ad sinistram partem.

In Cranone Lycino Grammatico, ex febre biliosa ex spiculis capitis grauitas, stridebat secundum pulmonem, in labiis vtrisque vlcera, intus rotunda, parua, postea etiam sanguinis quid ex nare ē directo manauit. Famulę quam recens emptam vidi, cui duricies in dextris erat magna, non valde dolorosa, & venter magnus ac circumtensus, non similis hydropicę, & alię pinguis ac mollis, & non valde difficulter spirans, verum decolor. Menses septem annis non prodierant, facta est dysenteria, & non tenesmo tentata. Et sub hac duricies in dextra dolorosa erat, & febres tenues, & non ultra septem dies etiam alius turbata est, secessus electrum referens, subuiscosus, multus ad aliquot dies. Sanata est, & menses postea prodierunt, & partes secundum ventrem molles fiebant, & corpus boni coloris ac crassum ipsi erat. Minois vxor Minois vxor.

ex sectione, pressa ab eam administrantibus durius, marcorē ac corruptionem incidit, malo ad pulmonem deueniente, breui significationem de se dedit quotquot diebus supererat, erat & aliud quiddam intrinsecus. Quę induntur in nares si febricitant, si quidem solutus fuerit dolor, crassa per nares effluunt. Si verō neque dolor, neque febris, tenuia: & fortassis feruida: Veluti tenue quidem Hegesippo, quum ad noctē quid indidisset. Crassum verō illi in Corintho eunucho simili, Celeuris filio erat. Maturi in morbis abscessus an iudicent, signum est, si dum feruida sunt mala, non febricitant, & dum molesta sunt, facillē portant: Veluti quę in sede acciderunt Charoni. Leambio verō quū intestinum vlcerosum esse putaretur, in dysenteria pharmaciis curato, humerus & sedes vlcerata sunt in sinistra parte, citra febrē.

Cui a statibus laterum mollitudo eleuabatur, & aliquantulum dolebat, huic quū lac vberius & meracius bibisset, & insuper dormisset, statim nausea & calor accedebat. Deinde ignem incēdenti, & pro cibis farinā crassiore in craticula tostā comedenti, alius substitit, & purulentum tamen quicquid egessit. Quum autē sedes esset inflamata, sine febre & sine dolore sufficiens erat, hoc assero. Senex in lapideis vestibulis, lumbos doluit, & ambo crura, & vtrique dolores descendebāt ad femora, & quandoque tibias, & aliquādo ad genua

Lycinus Grammaticus. Famulę quidam.

Minois vxor.

Hegesippus. Celeuris filius.

Charon. Leambius

Senis morbus.

Quæ obser-
uentur.

Aristeas.

genua. & quum diutissime durarent, recursiones multas fie-
bant. tumor in pedibus, lumbis, tibia. breues inguinu tumo-
res. venter durus. & totus pectus intensus ac dolorosus. Ple-
runque compertus est etiam vesicam duram habere ac doloro-
sam. & popularum eruptiones, & calores oculis, auribus, nari-
bus, manu. Iudicationes, & alia per quæ cognoscimus de ipso
agro, an sudet, aut tangat, aut aliquid olfecerit, aut gustave-
rit, iteque alia cognoscuntur. Pili, color, cutis, vena, nervi,
musculi, carnes, ossa, medulla, cerebrum, & à sanguine visce-
ra, venter, bilis, alij humores, articuli, & postea an doluerit iux-
ta aut rem, iuxta ipsam collectum tuberculum glandulam non
attingens, os non suppurans, & hoc disparuit, & tunc statim
febricitauit. Pulsus, tremores, convulsiones, singultus, circum-
spiratio, secessus, per quæ cognoscimus. Suppuratis oculis,
& dum erumpit, vlcera magna sunt, & dum secantur, profunda.
& utroque modo oculi vlceraur. Aristeas ex pago Amphilo-
chi quarta die morte motus est. alius subuiri dia egerebat, &
somnia salubres, albicantis coloris. Quibusdam ab initio sub-
tremuli digiti, & labia ubi loqueretur, itidemque alia partes:
& proterue lingua citiore ac volubiliore præditi: his rubor
in facie maxime erat. Hi ebrios erant, aut vomitu commode
vlti intumescabant. Qui iuxta Medosade ædes habitabat,
cui tenuia, non biliosa, aquosa, multa, per secessum prodibant,
præcordium cedens & gibbosum, soporosus fiebat. Circa de-
cimam quartam ad iudicationem maxime progressus, rigor sine
tremore, dissolutio, resolutio, contractio secessus & egestio-
nes, soporosus, mente motus, ex somno non insaniit, iudicatus
est circa decimam quartam. nihil est iudicatus contrarium.
Alius similiter in principiis secessus subniscoti, ex quibus
quod crassum est iudicatorium est, in somnis postea subui-
scoti, subbiliosi, maturi, biliosi, non tennes: qui ubi compa-
cti fieri cœpissent, iudicationes celeres. Præcordium inen-
tum apparuit inflammanti, aut venarum intetatum modo
circa sextam. Postea dormiuit septima, iudicatus est circa
nonam, albicantis colore ambo, non fului. Quum secessus
aquosi sub dio expositi essent, superni lenes, tennes, isatidi
valde similes fuerunt: inferni verò subsidentiā habebant.
Quibus in dextris distentio sub mollis, phrenitici sunt, si non
soluatur febre desinente. Quibus autem à mollitudine ven-

tis it

At tris in hac ipsa febre, quiddam collectum aut durum, dolorosum
fit, & valde malignum diffundi non potest, ex talibus fortassis
suppurantur. In dextris tumores eleuati, si quidem si quis plu-
rimum ac maxime premat, submurmurant, non valde ma-
ligni putandi sunt. Velut in dextris illi qui ex Amphilo-
chi pago erat, & ei qui iuxta Medosade ædes habitabat. Hi so-
porosi erant, & in somnis mente moti. Constitutiones quales
in quibus temporibus ac regionibus magis & minus sunt. Vi-
gores morborum, & ad iudicationem, & quotidie, & an citius
fiant aut serius, tertia quarta, circiter, & in quibus circiter
iudicantia, tumetia, cruenta, & non. Quibus abscessibus
recidit, & fiant, vena temporum, & contractiones, & colorum mu-
tationes ante iudicationes, ex rubro ad viride ac pallidum, si
non iudicent, & cutis circumscriptiones absque iudicatione, & oculo-
rum contractio, corporis duritia sicca. Qui quidem volentes
lachrymatur, non malum est. Quibus autem inuitis lachrymae
profluunt, malum. Quibus in dentibus circuncirca viscosa
sunt, malum est subhiare ac fixis oculis intendere. Qui in ti-
bia vlcus habebat, & Attico usus est, huic pustula eleuata,
rubra magna, & hoc protulsi quæ postea accessit, prius
enim non tulsiit. In Aeno quicumque capite vulnerati horridi
erant, maligni & suppurati ex tenebris, ex peregrinatione
ac itinere dolor pedum, & inurbationibus lassitudines. Cli-
nia cibum auersans, colliquescens, purulentum, aliquando pa-
rum cruentum, purulentum tumidum eiecit. Hippez vxor hi-

Hippez vxor hi-
dropica, quæ etiam per tres annos vere incipere tulsiit, am-
plius autem suppurata est, ad hyemem aquosa facta est, ab illis
autem pharmacis curata melius habuit. Morana est ancilla.

Ex tussientibus qui manibus laborabant, velut seruus ille
qui sarmenta obtorquebat, & Amynta filius, ambo sola dex-
tra resoluti cessauerunt, quando quidem perpesi sunt hoc tus-
sientes. Qui verò aut equitarunt, aut iter fecerunt, in lumbis
ac femoribus resoluti sunt. Plurima verò tussiles sicce erant:
Sine minus violente sanæ. Vxor Emmyris modo non morbo-
so, absque febre, stupida esse videbatur, postea ad tremorem to-
tius corporis res ipsa deuenit, & ad colliuationem, & cibi fa-
stidium ac sitim, & frigida erat. Nyctalopes qui plurimam
minxissent postea parum quiddam mingebat. Verum tussien-
tes & insuper febrientes tubercula ad aures habebat, erum-

Vxor Em-
myris.Nyctalo-
pes.

X 4 pentia

Hippocratis Liber IIII.

Emmyris
filia.

pentia circa septimam aut octauā diem. Emmyris filia fe-
bricitabat, & ex aure purulētum fuebāt, circa octauā. haud
pro cōperto habeo. Quibusdā verō etiā dens corrosus fuit,
tertius maximē ex supernis. Præ omnibus autē hic reperi-
tur corrosus. ad hunc dolor, & quibusdā etiā circumsuppu-
ratio. Quibus verō ad aures, hi magis tussiebant quā illi.

Quibus autē cum febribus ad suppurationē, septima rece-
dit. Cuidā postquam exacerbatus fuit, præcordium solutum
non est. aluo autē emollita, inerant pauca subuiscosa, cōpa-
cta, nō bona vrina cruenti coloris. spuebat autē sputum spu-
mosum. Ille ad quem Cynicus me induxit, septima exacer-
batus est. circa decimā quartā iudicatus est. Dispar etiā. ma-
la sunt. purus fauces. pauca, lata, matura expuens. ex naribus
parum sanguinis stillauit. capite grauius erat. Manuum ac
pedum dissolutio. aluus soluta profuit. pedes semper calidi.

Demarati
coniux.
Senex cum
uxore.

Demarati coniux. Senex cum uxore. somni aderāt ipsi, & iuxta aurem nō extuberabat, quoniam
matura spuitset. Demarati vxor, pedes etiā in horroribus
calidi: siue ad suppurationē, siue non tendebat, periit. Senex
qui ē vita decessit, ægrotabat simul cum vxore sua, furiosum
quiddam in se habebat. Postea verō ubi proditiisset, ab ipso
lumbicus suberassus, & modicus cibus, statim sedatus, &
dormiuit, & sanus erat hic senex, & corporis cutis circumten-
sio. extremæ partes frigida, mollis, tremulus ab initio & la-
biis, & manibus, & voce, mente motus est. moderatē hiabat,
ac fixis oculis intendebat. non valde difficulter spirabat. die-
bus haud scio quot vltra viginti mortuus est. Quibusdā præ-
cordia & aluus subegesserunt cōpressa, acervatim. non cum
murmuratione, velut io Abderis vermium speciem præ se
ferentia. Quicquid cōtingit priore indicatorios dies præ-
cedente die, & mala & bona signa fiunt in diebus, quibus qui
exacerbantur diuturniores fiunt: & quibus desinentes remo-
rantur. Quidam non fideliter allenabant, & quidā per se-
ipsa exacerbabātur. Sputa peripneumoniciis quibusdā bilio-
sa, quum desinere volunt. Valde sana breuia fiunt. Si qualia
sunt quæ in principiis adsunt, talia postea appareant, hæc nō
valde cōcoqui puto: sed iudicare velut ei qui apud præcepto-
rem erat, & velut aliās quoque vidi. Nicippus in febribus
per somnum semen effudit: & nihil ad peius processit. & hoc
ipsum saepe ipsi factum est, & nihil læsit. Prædictū est ipsi id
delitutum.

De Morbis Popularibus.

345

A delitutum, postquam febres iudicatæ forent, & sic factū est.

Critias in febribus ab insomniis vexabatur quæ nouimus, Critias.

& cessauit etiā ipse eadem somnare vnā cum iudicatione.

Alcippus quu haberet hæmorrhoidas. à curatione prohi-
beatur. Curatus insaniit. febre acuta succedente cessauit. Alcippus.

In febribus acutis siticulosi, à medicis potu interdicto, aut

etiam à seipsis abstinētes, multum sibi bibere posse videtur:

his aqua frigida data vt reuomāt, prodest. Biliosa enim ade-
runt. Quod nerui ipsi in seipsos trahunt, signū est. Si quidē

enim nerui in supernis manus sauciati fuerint, manus deor-
sum nutabit, dum ab infernis neruis trahitur. Si verō cōtrā,

vice versa. Tussient siccam tussim, qui testes affectos habent.

& ex tussi vena secta, ad testem solutio fit, & inflammati tuf-
siunt, & in febribus ex inguinū tumoribus insuper tussiant.

HIPPOCRATIS

COI DE MORBIS PO-

PVLARIBVS LIBER QVIN-

TVS, IANO CORNA-

RIO MEDICO PHY-

SICO INTER-

PRETE.

*

N Helide Olitoris vxor, febris corripuit Olitoris v-
ipsam acuta, & medicamenta bibens nihil xor.
sentiebat opis. In ventre infra vmbilicum
erāt quid durum, & altius altero, & dolores
exhibebat fortes. Huc enim manibus cum
oleo fortiter compressum ac emollitū est.
& postea sanguis frequens ipsi deorsum processit, & sanata
est, & vixit. In Helide Timocrates amplius bibit. Insaniens Timocra-
autem ab attrabile bibit pharmacum. hic purgatus est. pur-
gatio multam pituitā ac bilem atram egerebat per diem, &
ad vespērā purgatio cessauit, & dolorem pertulit in purga-
tione multum, & quum potentā bīdisset somnus ipsum cor-
ripuit, &

X 5

Scomphus.

Phoenix.

Euridamus.

Eupolemus.

ripuit, & tenuit per noctem, donec sol oriretur. In somno autem presentibus nihil respirare videbatur, sed mortuus esse. & neque quid diceretur, neque quid fieret, sentiebat. Extentum autem fuit corpus & rigidum. Verum vivebat, & excitatus est. Scomphus in Oeniadis pleuritide correptus, mortuus est septima delirus. Pharmacum autem bibit infra purgans, priore ante potionem die mentis compos erat, & purgatus est non multum, quum autem purgaretur, deliravit. Phoenici in Oeniadis & Andree fratribus maxilla altera intumuit, & labium quod est ante maxillam & oculum, & neque intrinsecus quicquam spectari apparebat, neque forinsecus suppurabat. Sed tumens arista putredine putrescebat. Et alter eadem perpassus est. Mortuus est autem alter septima die, & pharmacum bibit, & nihil profuit. Verum Phoenici circulus putridus exsectus est, & vlcus purgatum est magna ex parte priusquam moreretur. Mortuus est autem & hic, ubi diutius vixisset. Euridamus in Oeniadis, in peripneumonia decima die incipit delirare, curatus ad mentem rediit, & spura erant puriora, & morbus ad melius procedebat, & somno multo perfusus est, & oculi morbum regium contrahebant, & mortuus est ad viginti dies. In Oeniadis vir quidam morbo tenebatur, quum sine cibo esset, fortiter in ventre ipsius fugebat, & dolebat, & quum edisset ac cibi cotriti essent, tempusque post cibi esum accessisset, non longe postea idem hoc patiebatur, & tabescebat corpus ac consumebatur, & alimentum ipsi non contingebat a ciborum esu, & per aluum secedebat cibus prauus & coibitus. Quum vero recens cibum accepisset, eo ipso tempore minime fugebat, neque dolor aderat. Hic omnis generis pharmaca bibens sursum ac deorsum purgationem, nihil opis sentiebat. Vbi vero vena ipsi secta esset, in utraque manu, donec exanguis redderetur, postea utilitatem percepit, & a malo liberatus est. Eupolemus in Oeniadis, dolebat coxam dexteram, & inguen, & commissuram propinquam ad coxam, ab inguine & coxa in anteriore parte. Huic sanguis detractus est a talo, multus valde, & niger, ac crassus, & pharmacum bibit aluum deorsum purgans, & multum purgatus est, & melius quidem habebat, dolores autem non remittebant. Sed suppuratum habebat, & coxam, & commissuram in ipsa ad sedem, & partem circa inguen, quibus locis etiam amplius dolebat. Pus autem ad os magis fiebat.

Abat, quam ad carnem, in profundo, & per tempus sic habens negligebat, donec valde debilis fiebat, postea crusta ipsi inusta sunt, valde multa & magna, ac inter se propinqua, & pus effluxit multum ac crassum, & mortuus est postea paucis diebus, tum praemagnitudine ac multitudine vlcerum, tum ex corporis debilitate. Huic si una ampla sectio incisa fuisset, & per sectionem pus emissum esset, & si opus fuisset, etiam altera sectio facta esset: haec sane in tempore si facta fuissent, mihi quidem videtur quod sanatus esset. Lycon in Oeniadis, reliqua quidem eadem patiebatur, Verum dolores etiam ad crus non ita valde progrediebatur, & non factus est suppuratus, sed sanus multo tempore. Bibebat autem pharmaca, & cucurbitas adhibebat, & venam secabat. Atque his factis melius habere videbatur.

Homo quidam Athenis pruriginem toto corpore vexabatur, maxime autem testibus ac fronte, vexabatur autem valde vehementer, & cutis crassa erat per totum corpus, & velut lepra aspectu, & ex nulla parte cutem apprehendere potuisset, praemagnitudine. Huic nemo opitulari potuit. Transgressus autem ad Melum, ubi sunt calidae balneae, a pruritu quidem & cutis crassitudine liberatus est, verum hydropicus factus mortuus est. Athenis virum cholera corripuit, vomebaturque & deorsum egebat, & dolebat, & neque vomitus, neque per aluum secessus, fisti poterat, & vox ipsum destituebat, & ex lecto moveri non poterat, & oculi caliginosi ac caui erant, & convulsionem tenebant ab aluo, & intestino, & singultus. Verum secessus multo copiosior erat quam vomitus. Hic veratrum in lentium succo bibit, & alterum lentium succum insuper bibit, quantum vomit, & postea vomuit, & coacta sunt ac adstricta ipsi ambo, frigidus autem factus est, & lauabat inferne usque ad pudenda, calida valde multa, donec etiam supernae partes calefactae sunt, & vivebat, postera vero die, polentam bibit ex aqua. In Larissa uxori Gorgiae menses suppressi erant per annos quatuor, praeter valde modicos. Verum in viro, ad quicumque partem se inclinasset, pulsum exhibebat ac gravitatem. Haec mulier coepit & peperit, & puella viua nono mense edita est, vlcus habens in coxa, & secundae consequentes, ac sanguinis fluxus valde multus, successerunt, postridie, & tertia die ac quarta, etiam grumi sanguinis concreti, & febris tenebat usque ad decem primos dies, & de cetero prodit ipsa sanguis rubeus, & fac

Lycon.

Atheniensis quidam.

Melos infirma.

Atheniensis alter.

Gorgiae coe iunx.

Partus cum vlcere in coxa nono mense editus.

Pherz.

Mulier
Larissa de
cimo men-
se abortit.Hippothene
s.

Scamandrus.

& facies fortiter intumescerebat, atque tibiae, ac pedes am-
bo, & alterum femur, & cruros non admittebat. Sitim autem
habebat vehementem, & frigidissima aqua conferebat. Vi-
num autem nequaquam. At venter post primum puerum mo-
dicè emollitus est, valde autem non confudit, sed durior erat.
dolor autem non aderat. Quadragesima verò die à prima su-
perficatio excidit, caruncula quaedam, & venter confudit o-
mnèsq; tumores, & fluxio tenuis, ac sanguis olens prodit, &
sana euasit. Mulier in Pheris caput circumcirca dolebat
multo tempore, & nemo poterat illi quicquam opis confer-
re neque dum caput purgaretur. Melius autè habebat, quum
menses ipsi facile prodibant. Hæc quæ caput dolebat, ex sub-
ditiis odoratis ad vterum appolitis opem sentiebat, & mo-
dicè depurgata est, & quum concepisset, dolores caput relin-
quebat. Mulier in Larissa prægnans erat. Huic decimo mē-
se sanguis prodit multus per quatuordecim dies. Plurimus
autem tribus diebus ante mortuum, habens dextrum brachium
lateri adnatum, & tertia die noctu eadē hora qua puer, pro-
diit secunda, & purgamenta alba, deinde post hæc per tres
dies ac noctes multa moderatè prodierunt. Postea febris cor-
ripuit, per duos dies totidēque noctes, & dolebat omnem
ventrem, & coxas, maximè verò pectinem. In Larissa Hip-
pothene peripneumonia apprehensus esse medicis videba-
tur, erat autem nequaquam. Verum principio luctans in du-
ro loco cecidit supinus, aduersario ipsi illapso, & lautus est
frigida, & cœnauit, & grauior factus esse sibi videbatur. Se-
quenti autè febricitauit, & tussis apprehendit siccor, & spi-
ritus densus. Quinta die cruentum excreauit, non multum,
& delirare incipiebat. Quando tussiebat, dolebat pectus &
dorsum. Sexta autem ubi sternutasset, sanguis fluxit è nari-
bus, quatuor heminarum mensura. Ad vespërā neque loque-
batur, neque sentiebat, neque quid fieret, neque quid diceret-
tur. Vndecima mortuus est. Per quinque verò dies, modò
sapienter erat, modò non. Erat & sine febre. Spiritum autè nul-
lum recipiebat, neque stertorē habebat. Non enim erat spu-
tum. Scamandrus in Larissa, & in coxa marcorem habuit,
& in osse diu disparato. Ipse verò sectus est sectione magna
etiam ad os ipsum, & postea vltus est & tunc die duodecima
post

A post sectionem cepit conuulsio, & valde obtinuit, conuelle-
batur autem crus hoc vsque ad costas, & ad aliam quoq; par-
tem conuulsio progrediebatur, scētebatur autem crus, & ex-
tendebatur, & alia membra mouebat, & maxilla compactæ
riguerunt. Hic mortuus est conuulsus octaua die post cōul-
sionis inualionem. Curabatur autem reprofactoriis vtriculis,
& fomētis erui, per totum corpus, & infusum per clystē: em-
missum est, & tunc modicum stercoreis prodit, & pharma-
cum bilem abundè purgās bibit, ac insuper catapotium opīs sen-
sit, & somnus modicus venit, & rursus pharmaci idem for-
te ad vespërā bibit, ac sole emegere mortuus est. Videba-
tur autem multo tempore morbum ferre potuisse, nisi ex phar-
maci vi periisset. Equiso Palamedis in Larissa vndecim an-
norum, percussus est in frontem supra oculum dextrum, ab
equo, & videbatur os non sanū esse, & exiliebat ex ipso mo-
dicus sanguis, & sectus est sectione magna vsq; ad secundam
laminam, & curabatur sic habēs ipsum os, quod etiam antea
statim os peperit. Vigesima tumor cepit circa aurem, & fe-
bris & rigor, & in die magis intumescere ac dolebat tu-
mor, & ab initio febricitauit ex rigore, & oculi intumuerunt,
& frōs, & tota facies. Patiebatur autem hæc in dextra magis
capitis parte. Progressus est autem tumor etiā ad sinistram,
nihil tamen hic latuit. Demum febris continua corripiebat.
C Atque hæc minora erant, vsq; ad octauam diem. Vixit autem
vltus, & per catapotium purgatus, & cataplasmate tumori
imposito. At verò vlcus nullius mali causa erat. In Larissa
Theophorbi filius vesicam scabiosam habebat, & viscosam
vrinam mingebat, & dolebat dum & inciperet mingere, &
dum desineret, & confricabat pudendum. Hic quum bibisset
pharmacum vrinam ciens acre, in vesicā quidem nihil pro-
cessit, verum multum purulentū & bilem euomit, & deor-
secus ardebat. Reliquum verò corpus frigidum erat, & totus
resolutus est, & nihil assumere volebat. Huic exulceratus est
venter fortiter valde, à vi medicamēti, & mortuus est tertia
post potionem die. Vxor Antimachi in Larissa, prægnans
erat diebus circiter quinquaginta, & reliquo tempore præ fa-
stidio à cibo abstinebat, & per septem dies vterum dolebat,
& cor

Palamedis
equiso.Theophor-
bi filius.Antimachi
vxor.

& cor, & febris corripiebat, eo tempore nihil per alium egerat, huic statim est cataportium deorsum purgans fortius, quàm cōueniebat, & euomit bilem cōbustam præ cibi abstinentia & febre. Nam neque vllō potu utebatur, euomit autem parca violenter, & grumosa, & vbi cōcitata fuisset, ac ipsa emittit, leuile esse videbatur, & nō volebat aquam bibens euomere. Postea verò dolor fortis tenebat infernum ventrem: ulceratus enim erat à medicamento, & prodibat ipsi statim post sterces, suberuenti ramentosum. Semper autem amplius fiebat & debilitas, & cibi fastidiū: & purgamenti erant hemine quinque. Sistebatur autem aluus, aqua multa super ventrem effusa, aliud autē nihil potuit admittere. Mortua est circa mediam noctem. Videbatur viuere potuisse, si aqua bibere potuisset, ac statim vomere priusquam degluti-
 Oneside-
 ma famula.

Onesidemus in Larissa, vlcera est aluum & intestinum, à bile sponte cōmota, & prodibat sursum ac deorsum bilis & sanguis, & febris tenebat. Huic debili datum est pharmacū deorsum purgans in potu, debile, aquosum, ac modicū, & vomuit ab ipso multum, & infra amplius subiit, & vespere rediit. Postridie febris erat, sed debilis. Aluus autē vlcera batur, & adhuc eadem egerebat. Tertia die ad vespertinam mortua est, quā febris valde fortis ipsam corripuisset. Quapropter omaino moritura esse videbatur. Minime verò ideo quod aquam frigidam biberat, donec vomitus tenebat. Postquam autem perfrigeratus est supernus venter, depurgatus per aquam, succo frigido postea potu, sic postea infusum per clysterem immisum est. Eudemus in Larissa, hæmorrhoidas habēs fortes, ac diurnas, quum exanguis esset, bilis cōmota est, sed leniter in corpore, & aluus turbata deorsum biliolosa egerebat, & hæmorrhoides intumescabant. Pharmacum deorsum purgante potu, probè depurgatus est, & rursus bibit succum, & amplius aluus turbata est, & dolor ad præcordia consistebat. Huic quum venter non probè haberet, sed adhuc curatione indigeret, manus hæmorrhoidibus admota sunt, & vomuit. Postea quum cancer successisset, febris irruit, & non dimisit antequam occideret. Quandoque etiam quum rigor subrepēs dimisisset, febris venit: & prodit ipsa bilis & flatu, & partim prodibat, partim intus erat, & dolor in ventre. Hæmorrhoides autem extra intestinū rectum erant, reliquo

A liquo tempore à purgationibus auspicatæ: & status per ipsas prodibat, & ad sternutationem principium fiebat. In Larissa vir quidam sauciatus est cominus ex manu per hastam latam à tergo, & summum eius penetravit infra vmbilicum per multū spatium, quod liuidum erat & tumidum: postquā autem vulneratus fuit, dolor obtinebat primum fortis, & venter intumescerebat. Huic postridie datum est pharmacum deorsum purgās, & egessit modicum cruētum, & mortuus est. Videbantur intestina huius non esse sana, & venter sanguine plenus esse. Apellæus Larissæus ætatem habebat annorum circiter triginta, aut parum aberat. Corripiebatur autem morbo, à quo vexabatur noctu magis in somno, quàm interdiu. Aegrotabat autem ad duos annos ante mortem. Vomebat bilem fuluam aliquando vbi excitatus esset. Vomebat etiam nigrā. Hic purgatione à capite forti valde ad multum tempus purgabatur: & cum pharmacum bis bibisset, sex menses ipsum penetrauit. Erat valde vorax multi cibi: & cū corpus haberet biliosum, multum luctatus, valde riguit: & febris corripuit, ac morbus ad noctē: postridie sanus esse sibi videbatur, & rursus altera die. Sequenti verò nocte morbus inuasit cœnatum à primo somno, & per noctē ac diem, & vsque ad cœnam tenebat. Mortuus est priusquam resipisceret. Conualescebatur primum circa dexteram partem, faciemque: ac reliquum corpus: postea in sinistris: & quum videretur quietus esse, soporem habebat ac sternebat: & rursus succedebat morbus. Eumelus Larissæus rigida habuit crura, & manus, & maxillas, & non poterat neque extendere, neque flectere, si non alius flecteret ac extenderet. Et neque maxillas diducere poterat, si non alius diduceret. Aliud verò nihil neque dolebat, neque edebat, nisi mazam, & aquam mulsam bibeat. Vigesima die sedens caput supinus, & caput ad lapidem vehementer offendit, & vertigo ipsi caliginosa offusa est, & paulo post surgens, sanus erat: & soluta erant omnia, præterquam post somnum vbi excitaretur, articuli modicè ligati erant. Erat autem duodecim aut tredecim iam annorum, & ægrotauit mēlibus tribus aut quatuor. In Larissa virgo quæ sanguinem vomuit non multum, suppurata facta, febribus corripientibus, non liberabatur priusquam moreretur. Mortua est tertio mense. Ante mortem verò obscuruerunt ei aures,

Dysferidis
serua.Maliensis
quidā cal-
catus cur-
ru.Autono-
mus capi-
tis vulnere
moritur.Famula si
militar.

res & non audiebat, nisi quis valde exclamasset. Verum ante D sanguinis vomitum deoilis erat. Famula Dysferidis in Larissa, quum iuuenula esset, ubi venere vteretur, fortiter circumcirca dolebat. Alias autem sine dolore erat. Concepit autem nunquam. Et quum sexaginta esset annorum dolebat à meridie, velut ex partu vehementer laboraret. Hæc cū ante meridiem porrum edisser multum, postquā dolor ipsam corripuit vehementissimus: & priores omnes excedens, exurgens asperum quiddam in ore vteri deprehendit: postea cū ipsa animi deliquium incideret, alia mulier immissa manu, expressit lapidem asperū, magnitudine verticilli fusi: Et sana tunc statim, & postea erat. Maliensi currus onustus indu- E tus est supra costas, & costas confregit: & per tempus substitit ipsi pus infra costas. Vltus sub splenem penicillis ac linamentis vtebatur, & peruenit ad decem menses. Resecta verò cure, cauerna apparuit ad tenue intestinum vtriusque procedens, & ad rheum, & ad ossa procedebat putrida. In hoc non animaduersum est, quod & corporis habitus biliosus erat, & in corpore putredo sicca tenuis intestini multa: & aliarum carniū, quas statim eiicere oportebat, si quis potuisset sicco pharmaco, dum robur aliquod homo habebat. Nā ab humidis nihil remittebant, sed putrescebant. A linamentis verò inditis quū humor susteretur, rigor corripiebat & febris, & magis putrescebat: affluere autem isthic putridum quiddam, subnigrum, graueolens. Priusquam verò curationis aggreffio fieret, quotidie multum foras penetrabat. Erat autē nō probè fluidum. Cognitum est naturam morbi esse magis remotam, quā subter cutem. Quod si verò etiam omnia recte facta essent, tamen non videbatur seruari posse, etiam ventris profluuium ipsum corripuisset. Autonomus in Omilo, ex capitis vulnere mortuus est die decimasexta, in media æstate lapide ex manu ictus, in futuras in medio sincipite. Quare non animaduerti ipsum secari opus habere: deperunt enim me futurae habentes in seipsis iaculi læsionem, postea enim conspicuum id fiebat. Primum quidem ad clauiculam, postea ad latus dolor fortis valde: & euulsio ad ambas manus venit. In medio enim capitis ac sincipitis vlcus habebat. Sectus est autē die decimaquinta, & pus prodiit nō multum. Membrana verò cerebri imputrefacta apparebat. Famula

A mula in Omilo ex capitis vulnere, duodecim annos nata, moritur in media æstate, decimaquarta die. Ianuā quidam ipsi impegerat, & os contuderat ac ruperat. Sutura verò in vlcere erant. Quare cognitū est recte sectione opus habere. Secta est autem non velut oportebat, sed quantum relictū est, pus in ipso factum est. Octaua, rigor, febris inuauit: habebat autem non velut oportebat, sed quantum etiam prioribus diebus quando febris non tenebat. Nona verò die reliquum resectum est: & valde modicum pus cum sanguine subtus apparuit: & membrana cerebri pura erat: & somnus quidem occupabat: febris autem non dimittebat. Cōuulsio verò manū sinistram inuadebat. Nam in dextris magis vlcus habebat.

Cyrenius
purulentus

B Cyrenius in Omilo suppuratus factus, infernum ventrem vltus est, triginta diebus serius quā oportebat: & mansucte se habebat: & reiccatum est pus in ventre. Verum in calidissimo tempore cedens fructus pomorum, & alios cibos non conferens, à febre correptus est, & à vetric profluuii: & mortuus est. Hecafon in Omilo, velut etiā alter serius vltus est, attamen reiccatum est venter, modico excepto. Dysenteria verò attripiebat ipsum, quā ubi effugisset, omnia edebat donec totus intumuit, & erupit ipsi pus deorsum, & vetric profluuii mortuus est. Hecafon in Omilo, ab immunditia nō purgata, & à praua purgatione, dolorem acutum in coxa habebat: & hic quidem discessit, successerunt autē ipsi febres, & multo tempore in lecto decumbebat, neque bibens quicquam, neque sitiens: & debilis, & horridus. Huic commodè quidem ablatus est morbus velut conueniebat. Opem autē percipiebat ex his quæ offerebantur. Tandem verò erupit morbus deorsum, & totus secessit præ multa bile: & mente morus est, & mortuus. Videbatur autē morbū euasurus esse.

Hecafon.

Qui in Salamini in anchoram incidit, in ventrem sanciatu est, & circumcirca dolebat. Bibit autem pharmacum, & non egressit deorsum, neque remouit. Mulier quæ iugulauit seipsam, suffocabatur: & datum est ipsi longè postea pharmacum deorsum purgans, & per secessum ipsi exiit. Qui ex Eubœa venit adolescens, quum multum esset deorsum purgatus, intermissione facta quietus febricitauit. Deinde quum putaret se purgatione sursum versus opus habere, non validam radicem veratri bibit, & post potionem quarta die mortuus

Salamini
nus anchora
ra vulnera
tus.
Mulier per
se iugulata
Adolescens
moritur.

mortuus est, nihil expurgatus. Verū somnus ipsum tenebat, D
Serua bar- & tiris sedari non poterat. Serua illa cui à catapotio sursum
bara pe- quidem pauca prodibant, ac suffocabant: deorsum verò mul
rit. ta nocte mortua est. Erat autem barbara. Quidam homo
Virhic etiā Euboeus potio pharmaco deorsum purgāte, per tres dies pur
perit. gubatur, & mortuus est. Habebat autem manum suppuratam
usque ad cubitum. Symmachi filius à bile suffocabatur, noctu
Symmachi quum dormiret, & febris eum teneret. Pharmacū
filius. autem ubi bibisset, non continuit, neque purgatus est diebus
sex antequam moreretur. Qui iuxta eurriculum habitabat
quum noctu sanguinē vomisset, postridie mortuus est, san
guinem vomens multum, & strangulatus. Ad splenem verò,
& deorsum multus sanguis ipsi prodibat. Puer à mulo per
Puer à mu- cussus ventrem & hepar, mortuus est quarta die. Spiritū au
lo vulnera- tem densum habebat, & non intelligebat quicquā: & febris
tus. tenebat. Hermophili filius ægrotabat diebus vndecim. Fe
Hermophi-bris autem tenebat, & cibi non deorsum prodibant: & pri
li filius. mum quidem delirauit, nocte verò cessauit. Sequenti autem
die voce destitutus iacebat stertens, distortos habens oculos,
feblicitans. Penna verò immixta vomuit bilem atram, &
quum infusum per clysterem immixtum esset, stercus pro
diit multum. Serua Aristionis pes sua sponte marcore cor
ruptus obtoruit, iuxta medium pedis intrinsecus ex obli
quo: & ossa putrida fracta abscesserunt: & prodibant paula
tim fistulosa: & ventris profusum succedebat, & mortua
Mulier con- est. Mulier sana, crassa, à catapotio conceptus gratia acce
cipere cu- pto, dolorem habebat ventris, & tormen in intestino, & in
piens. tumuit. Spiritus autem tistebatur: & desperatio erat cum do
lore: & sanguinem vomuit nō multum: & emortua est quin
quies, ut vita decessisse putaretur: & neque vomitu facto
ab aqua frigida laxabatur, neque dolor præfens, neque spi
ratio. Superflua verò sunt ipsi aquæ frigidae amphoræ circi
ter triginta super corpus: & sanè hoc solum prodesse videba
tur: & postea deorsum processit bilis multa. Quum autem
dolor obtineret, nihil poterat succedere: & vixit. Antander
Antider. à catapotio accepto, cætera sanus erat. Verū circa ve
sicam dolorem habere videbatur: purgavit ipsam celeriter
multo purgamento: & à meridie dolor tenebat fortis val
de: & in postera diem strangulatio, & desperatio, & ia
ctatio

A Etatio, & vomebat, & nihil per secessum egerebat, & noctu
patiebatur, & somnus non accedebat, postridie verò egere
bat multum, & postea sanguinem & mortuus est. Athen- Athenada
da puero mafculo à Phagedæna vlcere corroso, doluit à si- puer.
nistra parte dens infernus, à dextra supernus. Huius auris
dextera suppurata est, dum non amplius doleret. Sutor in- Sutor subu
Pityo dum soleas veteramentarias fueret pupugit seipsum la latus pe
supra genu in femur, & ferme longum digitum immerfit. ruit.
Huic sanguis quidem nullus effluxit. Vultus autem cito
clausus est, femur autem totum in tumorem eleuabatur, &
procedebat hic tumor usque ad inguen & lateris mollitudi
nem. Hic tertia die mortuus est. Quidam iuxta inguen Sagitta per
B sagitta percussus, quem nos vidimus, maxime præter om- cussus eua
nem opinionem seruatus est. Neque enim cuspis exempta sic.
est, erat enim valde in profundo: neque sanguinis eruptio
vlla memorabilis fiebat: neque inflammatio: neque clau
dicauit. Ceterum cuspidem inuenimus nos, ipsūq; exeni
mus, quum sex iam essent anni, ex quo sauciatus erat. Suspi
cio autem erat hæc, inter medios nervos cuspidem occultatam
fuisse, nullamque venam aut arteriam disiectam esse.
Qui percussus est spiculo acuto retrorsum paulò infra col
lum, vultus quidem habebat non memorabile aspectu, ne- Contrā al
que enim in altum ferebatur, verum nō multo tempore post- ter.
ea exempto spiculo, distendebatur in posteriorem partem
tractus, velut opisthotonici, & maxillæ ligatæ erant, & si li
quorem aliquem in os sumeret, eumq; deglutire conaretur,
rursus relidebatur ad nares. Ceteraque statim peiora fiebāt,
& secunda die mortuus est. Adolescens per asperam viam Calce sub
Cursu facto, dolebat pernam, maxime inferna parte. Absces- atrato cur
sum autem locus accepit nullum, velut qui colligeret humo su hic perit
rem. Verum tertia die totus locus nigrescebat, usque ad ta
lum, astragalum appellatum, & usque ad cavitatem quæ est
ad pectus pedis, & quod denigratum erat, non diffingeba
tur, sed prius moriebatur. Viginti verò dies ex toto cursu
vixit. Qui ad oculum percussus est, percussus quidem est in
palpebram, descenderat autem cuspis altè satis, barbæ verò Supercilio
sum mum supereminēbat. Secta palpebra, sublata sunt om- percussus
nia. Nihil erat mali. Oculum enim permansit, & compendio sine oculi
sanus factus est. Sanguis autē effluxit largē, & multa copia. la- latione sa
natur.

Virgo illa pulchra Nerij filia, erat quidem annorum vigin-D
ti, verū à muliercula amica ludente, lata manu percussa est
in sinu, & tunc quidē vertiginē capta est, & sine spiritu
erat. & quum ad domū venisset, statim febris vehemens cor-
ripiebat, & caput dolebat, & rubor circa faciem erat. Septi-
ma die circa aurem dextram pus processit graueolens, sub-
rubrum, amplius cyathō & videbatur sibi melius habere, &
alleuata est. Rursus augebatur febris, & in soporē defereba-
tur, & loqui non poterat, & faciei pars dextera trahebatur, &
difficiliter spirabat, & contuilio ac tremor aderat, & lingua
detinebatur, & oculus stupidus erat. Nona mortua est.

Cleomenis filius Cleomenis filius hyeme initio facto cibum auersabatur, &
eius fastidio citra febrem vexabatur, & vomebat cibos ac
pituitam, & per duos menses cibi fastidium durabat. Coco
in spina gibbositus facta est ex phrenitide. Huic nulla medi-
camenti potio conferebat. Verum vinum nigrum, & panis
esus, & balnearū abstinentia, & frictio, & letis foris nō cum
multo fomento, sed placidē. Cuidam quæ circa vigesimum
ætatis annum, biberat pharmacum ad foetum perdendum,
accidit dolor, vomitus biliosorum, multorū, pallidorum ac
pralinorum. Quum bibisset, cōuilio tenebat, linguam com-
mādebat. Ad quartam diem ad ipsam ingressus sum, & erat
ei lingua magna, nigra. Oculorum autem alba, erant rubra,
insomnis. Quarta mortua est ad noctem. Origanum po-
tum, oculis, & dentibus malum est. Puella quæ de rupe ce-
cidit, voce destituta, iactatio aderat, & vomuit ad noctē san-
guinem multum, quum ad sinistram autem impigisset, am-
plius inde fluebat. Aquam mulsam difficulter deglutiebat,
stertor, spiritus densus, velut morientium. Venæ circa faciem
distentæ, decubitus supinus, pedes tepidi. febris debilis, vocis
interceptio. Septima vocem rupit, calores tenuiores tene-
bant, superstes mansit. Pythocles agrotantibus aquam, &
lac multa aqua ammixta dabat. Perniones peritundendi,
& calefaciendi sunt pedes sic vt maximē excalefacias igne
& aqua. Oculis incommoda sunt, lenticula, fructus pomorū
dulces, & olera. Doloribus circa lumbos, & crura, &
coxam, ex laboribus obortis, aquæ marinæ, acetiq; calidum
fomentum confert, ita vt vel aspergas, vel spongiā his im-
butam adhibeas. Deligare verò oportet lanis succidis, & pel-
libus

Cur hæc
mortua sit
videto.

Quæ ex al-
to decide-
rat non pe-
rit.

Pythocles
medela.

A libus agnitis. Fullonibus inguina extuberabant dura, &
sine dolore, & circa pubem, & in collo, similia erant tuber-
cula magna, febris ante decimum diem. Tussi vexabantur
à rupionibus. Tertio mense autem quarto venter colliqui-
uit. Calores successerunt, lingua sicca, sitis, egestionēs deor-
sum malignæ, mortui sunt. Qui lapide in caput percussus
est à Macedone, & corruit. Tertiā die voce destitutus erat,
anxietas, febris tenuis, pulsus non valde in temporibus.

Nihil omnino audiebat, neque sapiebat, non quietus, sed
quarta mouebatur, humiditas circa frontem, & sub nasum,
& vsque ad mentum, & mortuus est. Eniates in Delo iacu-
lo iectus retro in latus, in sinistra parte, vlcus quidem sine
dolo habuit. Tertia verò ventris dolor vehemens, non
egerebat. Infuso verò per clysterem immisso, stercus pro-
diit ad noctem, afflictio intermittebat. Sedes ad scrotum
extabat. Quarta & ad puberem, & ventrem, dolor irru-
bat, quiescere non poterat, biliosa vomuit abundē colorata.

Oculi quales animi deliquium incidentium. Post quin-
tum diem mortuus est. Calor quidam tenuis inerat. Et
qui hepar percussus est iaculo, statim calor qualis est mor-
tuum per corpus diffusus est, oculi caui, anxietas, mole-
stia. Mortuus est priusquam concio solueretur, quum sub
diei exordium percussus fuisset. Polemarchi vxori hyeme
anginosa, tumor sub guttur, febris multa, vena sexta est,
cessauit suffocatio ex faucibus, febris comitabatur. Cir-
ca quintam genu dolor ac tumor sinistri, & circa cor vide-
batur ipsi aliquid colligi, & respirabat velut hi qui submer-
si fuerunt, respirant, & ex pectore substrepebat, velut qui
concluso ore loquuntur, Engastrimythi quasi ex ventre lo-
quentes Græcis appellati. Tale quiddam contingebat. Cir-
ca septimam aut nonam ad noctem alius deorsum pror-
pit, & multa liquida quæ mala putantur egressit. Ipsa verò
voce intercepta mortua est. Ventres subpurgare oportet in
morbis, quum matura fuerint, infra quidem, vbi confidisse
videris. Signum habes, si neque anxij, aut capite grauati fue-
rint, & quum calores mitissimi fuerint, aut quum post exa-
cerbationes cessarint. Sursum verò, in exacerbationibus.

Tunc enim etiam sua sponte eleuantur, quum anxij, & ca-
pite grauati fuerint, ac se iactant. Ex casu vulnerato cu-
bitus

Caput la-
pide per-
cussus pe-
rit.

Eniates.

Quidā he-
par iaculo
percussus
statim mo-
ritur.
Polemarchi
uxor.

bito, ob corruptionem cubitus suppuratur. Quum autem D
iam maturus est, viscosa sanies exprimitur. Velut etiā Cleo-
genisco, & Demarcho Aglaorelis filio. Similiter autem
& valde ex iisdem pus nullum. Velut Aesclylli filio conti-
git. Suppuratis aurem plurimis horror & febris succede-
bat. Parmenisci filio sarditas accidit. Contulit clyste-
rem auricularium non adhibere. Verum lana solum indi-
ta perpurare, & oleum infundere, aut netopum. Præci-
pere verò ut deambularer, mane surgeret, & vinum bibe-
ret album. Aspalij vxori dolor dentis vehemens, & ma-
xilla in tumorem eleuata sunt. Quum verò castorium &
piper collueret, opem sentiebat. Callimedontis puero
contulit ad tuberculum, quod habebat in collo durum, &
magnum, & cruidum ac dolorosum, sectio venæ brachij:
& lini torrefacti cataplasma imponere subactum vino albo,
& oleo imbutum, ita ut deligetur neque calidum, neque
valde coctum. Aut cum aqua multa coquatur fœnigræci,
aut ordei, aut tritici farina. Melissandro quum gingiua
dolore corripere, & vehementer intumesceret, sectio ve-
næ brachij, & alumen Aegyptium in principio sedabat.
Hydropicum laboribus fatigari oportet, sudare, panem
edere calidum, in oleo bibere, non multum lauare, & ca-
put tepidè. Vinum autem album & tenue, & somnus au-
xiliatur. Biani pugili quum natura vorax esset, contigit
ut in affectiones cholericas, bilis sursum ac deorsum exeun-
tis, delaberetur, ex carnis esu. Maximè verò ex porcinis
carnibus crudioribus, & ex ebrietate vini odorati, & pla-
centis ac dulciariis ex melle, & cucumere, pepone, & lacte,
& polenta recenti. In æstate verò affectiones cholericæ,
& febres intermittentes. Timochari hyeme destillatio,
maximè in nares, quum venere vsus esset, resiccata sunt om-
nia, lassitudo, calor successit, caput graue, sudor à capite mul-
tus, deiebat autem & per totum corpus. Erat autem etiam
sanus sudare aduersus. Tertia die euasit sanus. Post eanem
febres fiebant sudorosi, & non perfrigerabantur omnino post
sudor, sed rursus amplius incalescebant, & longè, & leniter
sine indicatione, & non valde siticulosæ, paucis in septem &
nouem diebus cessabant. Vndecima & decima quarta, &
Polycrates, decima septima, & vigesima iudicabantur. Polycratem fe-
bris

A bris inuadebat, & sudor qualis præscriptus est. Purgatio à
pharmaco deorsum facta est, & febris erat lenis. Rursus in
temporibus sudores parui, & circa collum, ad vesperam. De-
inde in totum, & rursus incaluit. Circa duodecimā & de-
cimam quartam diem febris augescebat, & secessus pauci.
post purgationem sorbitionibus vsus est. Circa decimam
quintam ventris dolor circa splenem, & lateris mollitudi-
nem sinistram. Calidorum adhibitiones minus profuerunt,
quàm frigidorum. Quum autè leni ac molli per clysterem
infuso vsus esset, dolor cessauit. Magnæ nauis gubernatori
anchora digitum indicem, & infernum os dextræ ma-
nus confregit. inflammatio successit, & marcor, & febris,
Subpurgatus est moderatè. Calores lenes, & dolores, de di-
gito quid decidit. Post septimum diem, sanies exibat lenis.
postea per linguam dixit se non omnia posse enunciare.
Prædictum est opisthoronum aducutare. Ad hoc confere-
bant maxillæ consertæ, & ad collum rigida. Tertia verò die
totus conuellebatur in posteriorem partem cum sudore.
Sexta à prædictione mortuus est. Harpali filius ex liber-
ta Telephane, luxationem infra in pede magni digiti acce-
pit. inflammatus est, & dolorosus erat. & ubi repositus est,
& dolor remisit proficisciebatur ad agrum, rediens lumbos
doluuit, lauit, maxillæ ad noctem conferebantur, & opistho-
tonus aderat. Saliua spumosa vix per dentes foras prodi-
bat. Tertia die mortuus est. Thrinon Damonis filius, ha-
bebat circa tibiam malleolum vlcus, iuxta neruum sanè iam
purum. huic à pharmaco corroso contigit, ut opisthotono
moreretur. Profectò in omnibus suppurationibus, & his
quæ circa oculum sunt, dolores ad noctem. Tusles hye-
me, maximè in austrinis, crassa & multa alba excreanti-
bus, & febres succedebant leniter, & quinta die cessabant.
Tusles autem circa quadraginta, velut Hegesipoli. Euty-
chydes ex cholericis affectionibus, in cruribus ad neruo-
rum distentionem deliuit, vnà cum secessu deorsum. Bilem
multam abundè coloratam vomuit ad tres dies ac noctes,
valdeque rubram, & impotens erat, & anxius. Nihil autem
continere poterat, neque ex potibus, neque ex cibis, & vri-
næ ac transitus deorsum supressio multa, per vomitum fæx
molis prodiit, & deorsum quoque erupit, Androphani
nes.

Hippocratis Liber V.

vocis interceptio. ignorantia. delirium. His solutis super. D erat adhuc dia multo amnis. & recidit feb. Lingua vero per totum tempus permansit sicca. & si non collutione vte retur. loqui non poterat. & plerumque erat valde amara. Aliquando etiam dolor ad cor. quem vana sectio soluit. Huic aqua potus. aut aqua mista contulit. Veratrum nigrum bibit. neque biliosum prodibat. sed modicum. Tandem hyeme decubuit. & mente motus est. & linguæ affectiones similes. calor tenuis sine dolore. lingua decolor. Vox perit pueronica. de pectore stragula reiciebat. & se educi iubebat. Nihil autem poterat clare loqui. Ad noctem mortuus est. Nicanoris affectio erat. quum ad conuiuium

Nicanor.

Damocles

Phœnis.

Parmeniscus

Conon.

Adolescens.

progrederetur timor tibi. quum sub initium vocis tibi. in conuiuium tibia canere iussisset. præ timoribus turbationes. Vix se sufferre posse dixit. quum nox esset. Interdum vero audiens. nihil commouebatur. Talia comitabantur ipsum multo tempore. Damocles qui cum illo erat. excutire. & corpore exulto esse sibi videbatur. & non accessisset tanè ad præruptum locum. neque trans pontem. neque minimi scrobis altitudinem transgredi poterat. sed per ipsum scrobem. Hæc per tempus aliquod ipsi affuerunt. Phœnicis affectio ex oculo dextro talis quadam erat. plerumque velut fulgur elucere putabat. Quum autem non diu ipsum continuisset. dolor ad tempus dextrum instabat. & per totum caput ac collum. Caput intumescere retro ad verticula. & distentio. & durities circum tendines. & vbi caput commonere. aut dentes diducere conabatur. non poterat. ut qui valde distendebatur. Vomitus vbi facti fuissent. prædictos dolores auertebant. & leniores faciebant. Sed vana sectio proderat. & veratri potio. eduxit autem varia & omnigena. maxime verò præsina. Parmenisco etiam prius incidisset tristitia. & decedendi è vita cupiditas. Quandoque verò rursus lætitia. Cononis serua ex capitis dolore incipiente. mente mota est. clamor. querelæ multæ. raro quies. Circa quadragessimam diem mortua est. Decem autem diebus ante mortem multo meraco potu. supinus in habitaculo quodam dormiebat. Huic serpens Arges appellatus in os ingressus est. & tanè quum sensisset. & loqui non

De Morbis Popularibus.

353

A non posset. dentibus stridit. & serpentem deuorauit. & dolore magno tenebatur. & manus prætensas adhibebat. velut qui strangularetur. & iactabat seipsum. & conuulsus mortuus est. Timocharis seruus. ex atrabiliariis esse putatus. à talibus actor viris. similiter mortuus est circa eandem dies. Nicolai filius circa solstitium hybernium ex potationibus horruit. ad noctem febres. postmodum vomitus biliosus. merus. modicus. Tertia die quum conicio fori adhuc plena esset. sudor totius corporis cessauit. Diopithes fori in semitertiana. circa accessione etiam cor grauiter dolens. & concomitabatur etiam is dolor tota die. & huiusmodi cordis dolor etiam aliis similiter aderat. Verumtamen

Timocharis seruus. Nicolaus.

Diopithes.

sub pleiadis occasum. viris talia rariora fiebant. Epicharmus vxori antequam pareret. dysenteria erat. dolor vehemens. secessus recrementa. subcruenta. mucosa. Vbi peperisset. statim sanata est. Polemarchi vxori in morbo articulari. coxæ dolor quidam vehemens. causa erat quod menses non prodierunt. Vox interceptiebatur. per totam noctem vsque ad meridiem. Audiebat autem & sapiebat. & per manum significabat. quod circa coxam esset dolor. Epicharmo circa pleiadum occasum. dolor humeri. & grauitas in brachium. anxietas. vomitus multi. aqua potus. Euphranoris filio pustula velut culicum morsus. verum modico tempore. postmodum febricitauit. Siccitates multæ post Fauonium factæ sunt. vsque ad æquinoctium autumnale. Sub canem æstus magni. calidi venti. Febres sudorificæ. Tubercula iuxta aurem multis oborta sunt. Tychon in obsidione circa Datum. à catapulta percussus in pectus. & paulo post risus erat circa ipsum tumultuosus. Videbatur autem mihi medicus eximens lignum. reliquisse aliquid de spiculo in septo transuerso. Et quum ipsi videretur. ad vesperam infusum per clysterem adhibuit. & pharmacum deorsum purgans dedit. Noctem primam transegit moleste. Statim verò vbi dies illuxisset. & medico. & aliis. melius haberi videbatur. Erat enim quietus. prædictio facta est. quod vbi conuulsio fieret. breui esset moriturus. Sequenti itaque nocte moleste habens. in somnis. plerumque in ventrem decubens. tertia exoriente die conuellebatur. & tunc mortuus est.

Epicharmus.

Polemarchus.

Euphranor.

Tychon.

Billo percussus in dorsum. spiritus multus per vulnus

Billus.

Y s cum

eum strepitu processit sanguis erumpebat. Vbi vero medicamentum cruentis vulneribus destinatum adhibitum ac deligatum esset, sanatus est. Contigit & infelicissimo Phile. Phaniæ filio, denudatione in fronte facta. nona die febris. deinde os liuefactum est. mortuus est. Et Phaniæ & Euergetæ filio, liuefactis ossibus, & febricitantibus, cutis ab osse discessit, & pus non comparuit. Aristippus in supernum ventrem violenter ac grauiter sagittæ istu petitus est. ventris dolor vehemens, & breui ardebat. deorsum verò non egerabat. anxius erat. biliosa abundè colorata quum vomuisset, melius habere videbatur. paulò post rursus dolores vehementes, & venter velut in volucribus calores. sitis. & in septem diebus mortuus est. Neapolis similiter percussus, eadem passus est: acri infuso per clysterem immisso, aluus deorsum erupit. color per corpus diffusus est, tenuis. pallidus. niger. oculi sicci. stupore rigidi, intus conuersi, intuentes in corde. Metrodori filio ex dentis dolore, maxillæ marcor, & gingivarum carnis superexcrescentia. Moderatè suppuratus est. exciderunt dentes molares, & ipsa maxilla. Mulieri in Abderis, carcinoma obortum est circa pectus. & per mammam fluebat sanies subcruenta. obturata verò fluxione, mortua est. Plerique ex destillatione secundum dimidiam capitis partem dolebant. & humore secundum nares procedente febricitabant leniter. & in quinque diebus perfrigerabantur. Et quæ in partu concussa fuit, dolor circa pectus & latus factus est. excreta purulenta. Tabes constitit. febres per sex dies. Rursus alui profluuium. quies. febris. aluus adstricta est: & circa septimam diem mortua est.

Anginosa quædam dextram manum & crus doluit. febris tenebat debilis. strangulatio tertia die remisit. quarta conuulsa, voce destituta. stertor, dentium contritio, maxillarum rubor. Mortua est quinta aut sexta die. Signum circa manum subliuatum. Alii quoque in palato stertorosa. lingua sicca, perinnetmonica. non desipiens, mortua est. Et in Olyntho hydropicus, de repente voce destitutus, desipiens per noctem ac diem, mortuus est.

HIPPO

H I P P O C R A T I S C O I D E M O R B I S P O - P V L A R I B V S L I B E R S E X - T V S , I A N O C O R N A - R I O M E D I C O P H Y .

SICO INTER.

PRETE.

Vibuscunque ex abortu circaverum, & tumoribus, ad capitis grauitatem conuertitur, & iuxta sinciput maximè dolores, & quicunque alij ab vteris: his in octo aut decem mentibus ad coxam morbus definit. Acutum habentes caput, qui quidem validam habent ceruicem, robusti sunt tum aliàs, tum ossibus. Qui verò caput dolent, & aures fluentes habent: his palatum canum est, & dentes inter se non è directo respondent. Quibuscunque os de palato discessit, his medius confidet nasus. Quibus verò inde vnde dentes prodeunt, his summus nasus simus sit. Puerorum elucescentiæ simul cum pubertate, in quibusdam mutationes habent etiam alias. In rhenem dolor grauis, quum implentur cibo, vomunt pituitam. Quum verò redundarint dolores, æruginosa, & melius quidem habent. Soluuntur autem, quum cibis euacuari fuerint, æruginæque fuluæ subsident, & cruentam mingunt, torpor semoris è directo, quiescere non conducit. Sed exercitia, non impleri, inuenes veratro purgare, poplitem secare, vrinam cientibus purgare, attenuare, & mollire. Menses aquosis diu permanent. Quum verò non breui prodierint, intumescunt. In Cranone antiqui dolores frigidi, recentes autem calidi, ex sanguine verò plurimi, & quæ ex coxa, frigida sunt. Quæ ad rigores fortes progressa sunt, non valde mitigantur, nisi prope vigorem. Ante rigorem vrinarum suppresiones, si ex bonis fuerint, & aluus egerat, & semni adsint, fortassis autem & febris modus, fortassis etiam quæ ex lassitudinibus Abscessus non valde, quibus rigores Crurum

Plinius hinc plurima sumpsit.

Menses, & minarum. Cranon.

Lotium cū retinetur.

Hippocratis Liber V I.

Crurum effeminaciones, veluti si aut ante morbum iter fecisset, aut statim ex morbo: eo quod fortassis ex lassitudinibus in articulos abscessit ex quo crurum effeminaciones. **Tubercula** extra extuberantia, & acuta, & fastigiata, & aqualiter maturefcentia, & non obdura, & deorsum vergentia, & non bifida, meliora: contraria verò, mala: & quanto plus contraria, pessima. Feriunt autem in autumno, & oris ventriculi dolores, & horrores, & atra bilis. Circa initia exacerbationes considera, & in omni morbo, quale est ad vesperam exacerbari, & annus ad vesperam, & ascarides. Infantibus tussicula cum ventris turbatione, ac febre continua, significat post indicationem bimestri, in totum vigesima die, etiam tumores ad articulos. Si quidem infra umbilicum constiterint, in infernis articulis superna, bonum: si verò supra, non similiter morbum solvant, nisi suppurata fuerint. Quae verò in humeris suppuratur tantillis, mustellae cubito praeditos, paruique ac macilentum brachium habentes faciunt. Soluerit autem & vlcusculorum inferne eruptio, si non rotunda & profunda fuerint. Talia enim perniciofa etiam alias sunt pueris. Soluerit itidem sanguis fluens. Magis autem in perfectioribus is apparet. Lachrymae in acutis male habentibus, vltionem quidem bonae. Inuoluntariae verò defluentes, mala. Quibus circumtenditur palpebra malum. Malus est etiam oculus inarescens, velut spuma, & obscuratio oculorum mala est. Et squalliditas mala, & qui intrinsecus corrigatur, & rigentes, & qui vix conuertuntur, & qui intus conuertuntur, & quaecunque alia omittuntur. Febres aliae quidem mordaces sunt manui, aliae lenes. Aliae verò non quidem mordaces, verum augefcentes. Aliae autem acutae quidem, sed quae a manu vincantur. Aliae statim adurentes, aliae semper debiles, siccae. Aliae fastiginosae. Aliae inflatae horridi aspectus. Aliae ad manum humectae. Aliae rubicundae valde. Aliae valde pallidae. Aliae liuidae, & alia id genus. Distentiones corporis, & articularum duricia, malum, & ipse dissolutus, & contraetiones articularum, malum. Oculi audacia delirij signum est, & oculorum deiectiones ac peruerfiones malum.

SECTIO SECVNDA.

Dilatate, constringere, alia quidem, alia verò non. Humores alios quidem expellere, alios verò siccare, alios autem

De Morbis Popularibus.

355

A autem indere, & alia quidem parte, alia verò non. Attenuare, crassefacere, corpus, cutem carnes, & alia, & aliqua quidem, aliqua verò non. Leuigare, exasperare, indurare, mollire, alia quidem, alia non. Excitare, torpescere, & quaecunque alia huiusmodi. Deriuare, subcedentia statim reuellere, renitentiis concedere. Alium humorem non prodeuntem ducere, prodeuntem verò simul effundere, operari simile, velut dolor dolorem sedat. Dissimilia, si vergant sursum eleuata, inferne soluere, & contraria per eadem: velut est capitis purgatio, venae sectio, quando non temere detrahitur. Abscessus velut glandularum tumores, signum quidem sunt earum partium quae germina habent, sed & aliarum. Maxime verò circa viscera. Maligni autem hi sunt. Spiritus parui densi, magni rari, parui rari, magni densi: extra magni, intus parui: intus magni, extra parui: alius extendens, alius vrgens: dupla intro reuocatio, velut superinspirationibus, calidus, frigidus. Medela assiduarum oscitationum, spiratio longa. In non potantibus, & vix, spiratio brevis. E directo & laterum & praecordiorum intentiones, & splenis eleuationes, & e naribus eruptiones, & aures e directo. Horum plurima etiam ad oculos. Vtrum igitur omnia: aut quae quidem ex infernis sursum, e directo: qualia sunt quae iuxta maxillas, aut circa oculum aut aurem: quae verò ex supernis deorsum, non e directo? Atqui & anginosi rubores, & laterum dolores e directo. Aut etiam quae infra hepar sunt ex supernis distributa, velut in testes ac varices: Consideranda sunt haec quod, & vnde, & propter quid.

Venae temporum non confidentes, neque viriditas splendida, si spiritus intus relinquatur, aut tussis sicca, non ferina: ut in articulos decumbat expectare oportet, e directo distentionum secundum ventrem ut plurimum. Habent autem horum plurimi, & facies rubicundae, & ex natura sunt modi albidioris & de naribus sanguis non erumpit, aut parum erumpit. & si quid ex affusis intus relinquatur, paratus est abscessus. Sitis intus relicta, & oris resiccatio, & iniucunditas, & cibi fastidium, eodem modo. Febres autem non acutae, eiusmodi sunt, verum reuertentes. Quae relinquuntur post iudicationem, recidivas facere solent. Primum itaque splenis eleuationes, si non ad articulos finierint, aut sanguinis e naribus eruptio sit, aut dextra praecordij intentio: si non penetraverint

Tumores
quid por-
tendant.
Spiritus va-
rietates.

rint vrinæ. Hæc enim est interceptio vtrorunq; & recidiuz D horum merito fiant. Abscessus igitur horum facere oportet, si non fiant, eos verò qui iam sunt declinare. Eos autem excipere, si proclierint iam, & qualia oportet, & qua parte oportet. Qui verò non valde eos coadiunare. Eos verò auertere, si omnino incommodi fuerint. maximè si hi affuturi sunt: sin minus, si iam incipiant.

Quartanæ diurnæ.

Tertianæ.

Tubis sicca.

Capitis dolens medicus.

Simon.

Oculorum fluxiones.

Quartanæ sanguinis è naribus eruptiones egre iuuant. Febres quæ vna die intermittentes, altera superriget vna cum iudicatione, ex quinque ad septem circuitus durat. Quæcumque tertianæ naturam habent, his nox molesti ante exacerbationem: Quæ verò sequitur tolerabilior plerumque est. Tussis sicca parum irritantes à febre adurente, non pro ratione situlose, neque linguæ torrefactæ, non feritate, sed spiritu. Constat id inde. Quum enim loquantur, aut hiant, tunc tussiuunt: quum verò nō, minime contingit. Nihil temere affirmandum, nihil contemnendum. Contraria paulatim facta accessione adhibenda sunt, & interquiescendum. Dolenti capitis partem posteriorem, recta vena in fronte secta profuit. Successione præcordiorum ex qualibus qualia alterant, & viscerum inflammationū qualia possunt, siue ex hepate spleni, & vice versa: & quæcumque huiusmodi. Reuellere oportet, si non qua oportet repunt. Si verò qua oportet, his oscula aperire oportet, qualiter singula repunt. Latæ pustulæ non valde puriginosæ sunt: Quale Simon habebat hyeme, qui vbi ad ignem inungeretur, aut calida lauaretur, opem sentiebat. Vomitus non proderant. Arbitror si quis calida fomenta adhibuisset, openi ferre potuisset. Quæcumque concoqui oportet, conclusa esse conuenit. Contraria verò siccare, & aperta esse. Oculorum fluxiones, si aliàs conducere videtur, reuellere ad fauces conuenit. Et vbi eructatio conducit, & quæcumque alia huiusmodi. Transitus apertos esse oportet, veluti nares, & alia quibus opus est, & velut opus est, & qualia, & qua parte, & quando, & quantum opus est, velut sudores, & alia sanè omnia. In magnis malis facies si fuerit bona, bonum signum est. In paruis autem, contraria significans bonæ significationi, malum. Apud magnum Theatrum vbi mulier retrò heroum, morbo regio superueniente permāsit ipsi.

Apud

A Apud Temenæ neptim ille nigricantis erat coloris. In Temenes. Perintho genituræ similis vrina talis, quæ esset iudicatoria, etiam pectinis affectionum. Nam huiusmodi vrinæ talia fiant: quoniam neq; statu multo, neq; stercore multo egresso euacuabantur. Non enim profecto magnum erat præcordium. Brasicam septima die quis comedit, quum adhuc difficulter spiraret, postquam pectus enollitus est, rectè spirans factus est: alius ipsi expulit. De sanguine seroso, quoniam in pauidis talis, aut in his qui vigilarunt: & siue malus, siue bonus. Quibus splen deorsum vergit, pedes & manus, & genua calida sunt: nasus & aures semper frigida. Num propter hoc quod tenuis sanguis? Num & natura talem hi habent? Sanguis serosus in quibus sit. Lienosorum signa.

B Suppurationibus vmbilicus terminus, quibus suppurationis ventres turbantur. Splen durus non supernè, infernè, rotundus, latus, crassus longus, tenuis longus. Minus capitis grauedine laborantibus. Circa ægotantem administratione, & de morbo interrogatio: quæ narrat qualia, quomodo accipiendi sermones: quæ ad ægotantem, quæ ad præsentem, quæ ad externos. Quod in calidiore, solidiore, in dextris: & nigri propterea, & venæ extrinsecus, & multo biliosiores. Quid medico agendum erga languentes. Concretum est, compactum est citius: vbi motum est, desinit, & tardius augetur, & ad amplius tempus. Quod solidum factum est, & biliosius, & sanguinolentius est: Hic calidior est locus animali.

SECTIO TERTIA.

C Vitis raritas, ventris densitas: cutis constrictio, carnum incrementum: ventris torpor, vniuersorum confusio: vaforum immundicia, cerebri consumptio. Quapropter & caluities, instrumentorum attritio. Detractio cursibus, luctis, quiete, multis celeribus deambulationibus, carne ouilla, maza cocta plerumque, panis modicus. Detractionis signum, eandem horam diei seruare, de repente enim trahitur. Remittito labores, aut desuet. Similiter enim totum concidit. Quum verò iam cōciderint, carnes suillas assatas exhibere. Quum autem implentur, signum est, quod corpus rursus floridum sit. In exercitationibus signum, sudor fluens guttatim, qui exit velut ex canalibus: aut collapsio ex eleuatione. Mulier quam primùm curauim in Cranone, splen ipsi magna mulier licet gnos natura, febris ardens, rubicunda, spiritus, decima sudor nosa. pler

plerumque superne. Sed & inferne, decima quarta. Minus his **D**
qui ex capite grauedine ac raucedine laborant, ubi febre correpti fuerint, recidit: velut puto fiunt. Quicquid suppuratur, non reuertitur. Ipsa enim maturatio, & iudicatio simul, & abscessus. Quibusdam ubi venere videntur, venter inflatur, velut Damagora. Quibusdam vero in hoc strepitus, Arcefilao vero etiam intumescerebat. Flatuositatem simul causa est in his qui scapulas alarum modo eminentes habent. Sunt enim natuosi. Frigidum valde, venas rumpit, & tussim mouet, velut nix, glacies & confringit, velut sunt eminentiae oblongae & rotundae, Pherea & Gongrona, à satyrorum circa aures eminentiis, & arborum quarundam tuberculis appellatur. Simul causa sunt etiam durities. Post mictionem conpellat. Sicut magis, num quod calidiores? Figura magis alleuantes, velut qui sarmenta manu necabat & obtorquebat, prae doloribus decubens, arripit paxilli summa parte super se ipsam infixa, inhaerebat, & melius habuit. Quae ex mortuo labore circa pontem ego vidi crura iacentem, altera tribus minime extenuabatur, femoribus autem valde. Vrinae & genitura non supprimebantur. Quaecumque laterum naturae scapulas alarum modo eminentes habent, propter causam debilitatem in destillationibus malignis, siue excretio fiat, siue non fiat, malum. Rigores incipiunt mulieribus quidem magis à lumbis, & per dorsum, & tunc ad caput. Sed & viris posteriore corporis parte magis quam anteriore. Horremus enim magis exterioribus quam interioribus corporis partibus, velut cubitis, femoribus. Sed & cutis rarior: Indicat autem pilus. A quibus autem aliis rigent, fortassis viceribus, incipiunt à vasis. Summa, ex nativitate, & causa, & plurimis rationibus, & paulatim in cognitionem venientibus colligentem & ad discendum an similia sint inter se, & an non similia sint inter se: quo ex dissimilitudinibus similitudo fiat vna. Sic sane fuit via. Sic etiam eorum quae recte se habent probatione, & non recte se habentium redargutio. Sanguinis ex naribus eruptio, aut sub pallide nigricantibus, aut rubicundè pal-

Sanguis de naribus qui manet, & pueris quando incipit.

A pit. In accessibus alij quidem strepitum edunt: velut Arcefilao. Alij vero accessuri, horridi fiunt ac rugosi. Alij postquam accesserint, venter inflantur, velut Damagoras. Mutationes cauendae. Cibus modicus, non de lassari, non sitire. Omnis attenuatio laxat cutem, deinde de lassari, non sitire. Nutritio vice versa. Cutis confidentis corrugatio, renutritio extenso. Rugosum, leue, vtriusque signum: itemque subbiliosum & subrubrum: Sic etiam detractas esse mammas, graciles autem sursum tractas esse & circumtensas, etiam si quis non propterea putauerit id fieri, sed in carnosissimis. Clauiculae conspicuae, venae pellucidae. Herodicus febricitantes interficit: bar circuitibus, luctis, multis fomentis, mala est febriculosa, inimica fami, luctis, circuitibus, curibus, frictioni: laborem labore. Ipsi venarum rubor, liuor, pallor, laterum dolores molles. Non sitire faciunt, continere os, tacere, ventum cum potu frigidum inducere. Occasiones unde a grota re ceperint, considerare oportet, siue capitis fuerit dolor, siue auris, siue lateris. Signum sunt dentes, & in quibusdam inguinum tumores. Vlcera sientia ac tubercula iudicantia febres. Quibus haec non fiunt, iudicatio sublata est: Quibus intus relinquuntur, certissima, recidit, ac celerrima. Sputa rotunda delirium significant, velut in Pleno. Qui Haemorrhoidas habent, neque pleuritide, neque peripneumonia, neque phagædena, neque furunculis, neque tuberculis terebinthi figuram habentibus corripuntur, fortassis autem neque lepris, fortassis neque viriliginibus. Multi tamen intempestiue curati, talibus non tardè correpti sunt, & sic perniciose fuerunt: & quicunque alij abscessus, velut fistulae, aliorum medela sunt. Decubitus humorum ad aliquem locum, in quibus factos affectus liberat, in his prius ipse factus, illos impedit. Alterius loci morbos loca excipientia, aut ob dolorem, aut ob grauitatem, aut propter aliud quiddam liberant, aut quod aliis sunt communicationes. Propter inclinationem non amplius sanguis prodit, sed iuxta humoris cognitionem talia spunt. Conuenit quibusdam sanguinem detrudere, tempestiue in talibus. In aliis autem velut in his, non conuenit. Impedimentum in spuentibus cruenta, tempus anni, pleuritis, bilis.

Damagoras.

Herodicus.

Haemorrhoidas patientes qui tui.

Archige-
nes.

Agathis.

Capitis tu-
mor.Quæ medi-
cus erga læ-
guentes a-
gat.Legumina
in Aeno.

Tubercula circa aurem quibus circa iudicationem ex-
orta non suppurata fuerint, his disparentibus recidua
fit, pro ratione reciduarum. Recidua vero fiente, rursus in-
tumescent, & permanent, velut febrium recidua in simili
circuitu: his spes est ad articulos abscedere. Urina crassa, al-
ba, qualis Archigenis familia erat, in lassitudinis febribus
quarta die aliquando prodit, & liberat ab abscessu. Si vero
ultra hoc, etiam sanguis e naribus largè eruperit, etiā valde.
Cui intestinum in dextra parte dolebat, & articulari morbo
corruptus est: erat quietior. Postquam autē hic curatus fuit,
magis dolebat. Agathis filia quum esset puella, densum spiri-
tum habebat. Mulier autem facta, à partu nō diu dolore cor-
repta leuiter, magnum onus sustulit, & statim quidem in pe-
ctore aliquid crepuisse visum fuit. Postera die & anhelatio-
nem habebat, & coxam dexteram dolebat: & cum hæc dole-
ret, tunc etiam anhelatio habebat: coxæ verò dolore cessan-
te, etiam anhelatio cessabat. Spuebat spumosa, ab initio verò
florida: Vbi verò confidisset sputum, vomitu bilioso tenui si-
mile erat. Dolores maxime erant quum manu laboraret.
Hanc ab allio arcere visum fuit, porroque ac ouicula, & bo-
ue. In rebus autem agendis à clamore, & excādescencia. Cui
in capite tumor depascendo proserpebat, ei primū alu-
men vltum profuit. Habuit alium abscessum, forè quod os
abscessurum esset, Abscessit sexagesima die supra aurem, sur-
sum ad verticem vulnus erat. Intestina crassa habet, qualia
sunt canis, verū maiora. Dependent autem ex medianis
membranis, Mesocolis hac parte appellatis. Hæc verò ex ner-
uis, de spina sub ventrem. Aegrotantibus gratificationes, ve-
lut est purè præparare potus ac cibos, & ea quæ videt: molli-
ter ea quæ contingit. Alia gratificationes, quæ non magno-
pere ledunt, aut facillè reparari possunt, velut frigida, vbi hac
opus est. Alia gratificationes sunt, introitus, sermones, ha-
bitus, vestitus ægrotanti, tonsura, vngues, odores. Aqua de-
cocta partim vt aërem admittat, partim vt vas non plenum
sit, & operculum habeat. Quod ex sanguinis eruptioni-
bus, aqua inter cutem corripuntur. Si qualia oportet pur-
gari, purgentur, facillè ferunt. In Aeno legumina comeden-
tes assidua, femina, mares crurum impotentes facti sunt, &
perman-

Qualitas ci-
borum &
aquarum.Sanitas,
Somnus.Volucrum
abundantia

Oculi.

Morris &
vite signa.

Apermanferunt. Sed & etiam comedentes, genuum dolores
habebant. Palam vigilans calidior externis partibus, frigi-
dior autem internis. Dormiens vice versa. Calida natura
frigida, potus, aqua, quiescere, somnus in frigore, cōfecto.
Sonnus sedentium, erectorum nictatio. Debiles victus, fri-
gidi: robusti verò calidi. Aquarum arte nō præparatarum,
quæ quidem ab æthere excreta est, aut cum tonitruo, æstiuæ:
procellosa verò mala. Aqua vorax, vigilia vorax. Perca-
lidam naturam calido tēpore, in frigore cubile crasse facit:
in calido attenuat. Exercitatio sanitatis est vesci citra sa-
turitatem, non refugere laborem. Inter vigilandum siti
leui somnus medela est. Siti verò ex somno, vigilia in qui-
busdam. Quibus plurimus calor est, maxima voce præditi
sunt. Nam & plurimus est frigidus aer. Ex duobus autē ma-
gnis magna etiam quæ generantur existunt. Ventriculo
calidi, carne frigidi & tenues, hi eminentes venas habent, &
iracundiores sunt. Terra siccitatibus squallida, volucrum
genus abundat. Hircine incipiens, vter testis extra appa-
ruerit, siquidem dexter, masculū: si verò sinister, fœmellam
protendit. Oculi prout validi fuerint, ita etiam corpus: Sed
& color in peius aut melius vergit. Iustum est autem, prout
se habuerit alimentum, ita & quod forinsecus est sequi. Si
gna lethalia, per cutem, nares, calidus vapor: vbi prius nares
frigidum spiritum emisissent. Signa verò vitalia, contraria
sunt. Labores cibos præcedant.

SECTIO QUINTA.

Morborum naturæ medici. Inuenit natura ipsa sibi
ipsi aggressiones, non ex præmeditato, partim velut
& nictare, partim verò & ea quæ lingua subministrat, &
quæcunque alia huiusmodi, non edocta natura, & nullo
magistro vsa, ea quibus opus est facit. Lachrymæ, na-
rium humiditas, sternutationes, auris sordes, oris saliuæ
eductio, spiritus introitus, exitus, oscitatio, tussis, singul-
tus, non eiusdem omnino modi. Urinæ secessus, & fla-
tus, & huius alterius, alimenti, & transpirationis, & ea quæ
fœminis solis adsunt, & in reliquo corpore sudores pruri-
tus, corporis distentiones cum oscitatione, & quæcunque
huiusmodi. Hominis anima semper producitur vsque
ad mortem. Si verò efferbuerit, vnā cum morbo etiam ani-
ma

ma corpus depascitur. Morbi connutriti, in senecta, & D per concoctionem, & per solutionem, & per rarefactionem delinunt. Sanatio, contra sententiam non consentire affectioni. Frigidum & auxiliatur, & occidit, quæcunque ex calido sunt. Excandescencia retrahit cor & pulmonem in seipsa: & ad caput calida ac humidum. Letitia vero relaxat cor. Labor articulis & carnibus: cibus, somnus, visceribus. Animæ deambulatio est cura hominibus. In vulneribus sanguis concurrit, opitulandum igitur ut vacuum

Dolor auris qui leuetur.
Lingua non valet.

Sordes auris quid portendat.
Cibaria qualia.
Destillatio nis remedium.
Coitus qui bus proficit.
Veratri purgatio.

Sanguis per somnum intro fugit.
Cibi frigidissimi.
Cucumis agrestis.

expleatur. Si auris doleat, lana digito obuoluta oleum calidum instillato. Deinde lanam intus in volam manns positam, sub aurem subdito, ut aliquid ipsi exiisse videatur. E postea in ignem immittito. Dolus. Lingua urinam significat. Lingua virides cum palore biliosa. Biliosum autem à pingui: Rubicunda verò à sanguine. Nigra ab atra bile. Sicca à fuliginoso ardore, & vterina parte. Albæ verò à pituita. Urina concolor cibo, & potui, & qualis intus est humidi colliquatio. Lingua concolor attingentibus ipsam humoribus: quapropter per hanc humores cognoscimus. Si salæ carnes gustanti, redundantia signum.

Si mammarum papillæ, & rubor pallidus fuerit, morbosum vteri vas est. Hominibus sordes in auribus, dulcis quidem lethalis, amara verò non. Terram mutare commodum est in longis morbis. Debiliores cibi breuem vitam habent. In fluxionibus ad coxam, venas retro aures secato. Coitus morbis ex pituita commodus. Calido

ventriculo præditos, fortes potus ac cibi perturbant. Atra bilis velut similis est hæmorrhoidis. Augescentes morbos coitus. Frigiditas ea quæ in ventre sunt indurat. Coitus ea quæ in ventre sunt indurat. Eum qui veratrum bibit, si citius purgare volueris, lauare oportet aut comedere. Sanguis in somno intro magis fugit. Rigor à superiore ventre, febris ab inferiore magis. Attractio, pulmo, siccus ardor: Superuacuatum siccatur & somnus multus. Frigidissimus cibus, lentes, milium, cucurbitæ. Vlcera exoriuntur si quis dum impurgatus est laborauerit. Mulier, capra, elaterium aut cucumerem syluestrem comedentes, pueris purgatio. Calido corpori, id quod comedit, intrinsecus frigiditas est, forinsecus autem dolor à sole, igne, vestitu, in tempo

A tempore æstiuo. Contrario verò contrario modo. Cibi partim celeriter superantur, partim tardè.

Ciborum
varietas.

SECTIO SEXTA.

Carnes attractices, & ex ventre, & extrinsecus. Indicium est sensus ipse, quod expirabile ac inspirabile est totum corpus. Calidissima venula sanguinis multitudine, id quod fuliginosum est, exierit, & statim secernit. Et quibus quidem pingue, bilis flaua: quibus autem sanguis, atra.

Mentis, memoriæ, olfactus, aliorum etiam famis instrumentorum exercitatio. Labores, cibi, porus, somnus, res venereæ, omnia mediocria. Frigidior in frigido tempore ac regione calidior erit. In doloribus proximum ventrem purgato, sanguinis autem ventrem secato. Vstio, sectio, calesfactio, perfrigeratio, sternutationes, plantarum succi, in quibus vim habent, & cyceonis mixtura. Maleficorum autem lac, allium, vinum seruesfactum, acetum, sal. Homo ex lassitudinibus ex itinere, imbecillus, grauatus, expuit. Tussiuu enim ex vertice febris acuta, ad manum submordēs. Secunda die capitis grauitas, lingua combusta fuit, naris vnguibuscum conscalpra sanguinem non effudit. Sinister splen magnus & durus dolebat. A quartana correpti, à magno morbo non corripiuntur, Si verò corripiantur prius, & succedat quartana à quartana, liberantur. Pro quolibet qui morbi. Bilis fit, quibus immunes præstet tuosq; Deliratio quibus proficit.

monia signum est. Turbationes, transitus. Nā mente motis dolores laterum desinunt: quibusdā febres, quibusdā non. Sed cum sudoribus, quibusdā autem cum turbatione, quibusdā verò cutis arida & circumtensa ac falfuginosa.

Torpefactiones quales ex quolibet, & quales illi cui coxa. Per aures, ex auribus, plerunque tertio die moriuntur. Dolor autem, quibus cutes circumtenduntur arida ac dura, sine sudore: num magnus tertio die plerunque tollit. Locorum mutatione præstet.

Quæ irritantur ex quolibet, stridule faciunt asperitates terrarum præstet. Quibus quidē id quod sanum est, reuocatur. Quibus verò nō,

non. Quibus sanguis multus fuit ex naribus, qui quidem D
Sanguis de decolores mero modo sunt, his parum prodest. Quibus ve
naribus flu rò colores rubicundi, nō similiter. Et quibus capita sunt quæ
ens quibus facile tolerant, prodest: Quibus secus, non. Quibus nares na
profit. tura humidiores, & genitura humidior ac copiosior, hi mor
Quales sint bosiū sani sunt. Plurimis autem quibus ex morbo, vice
qui nares humidasha versa. Sputa rotunda, mentem emouent, veluti illi in Plin
bent. thio. Huic sanguis ex sinistra nare erupit, & solutus est
Rotunda quinto die. Vrina multam subsidentiam habens, à men
sputa. tis emotione liberat, qualis erat Dexippi. Post pilorum
Dexippus. defluuium, quartana febris non vltra annum. Aurium eru
Piper den- tionem. Quibus in dentium dolore, de supercilio tenuia
tes iuuat. descendunt, his à pipere probè affricto postmodum crassiora
descendunt, si etiam alia non obtinuerint. Nam Hegesip
po soporiferum inditum non obtrahit, sed magis & vio
Natura of- lentius insuper prouocauit. Oslum naturam ex capite
fium, ner- colligere oportet, deinde neruorum, & venarum, & car
uorum, ve- nium, & aliorum humorum, & supernorum ac inferno
narum car- rum ventriculorum, & mentis, & morum, & eorum quæ
nis, & cæte per annum sunt. tempore quodam anni præcociore, velut
rorum qui pustula & huiusmodi. Simile enim est his quæ quotidie
cognosca- citius aut serius accipiuntur. Similiter & biliosum, & san
tur. guineum corpus atrabiliarium sit, si non habet euacuatio
Lycinus. nes. Lycino postremum splen magnus dolorosus, in qua
ta aut quinta.

SECTIO SEPTIMA.

Tussis. T Vsses cœperunt circa solstitia hyberna, decima quinta
aut vigesima die, ex frequenti australium & aquilona
rium ac niuiforum transmutatione. Ex his aliæ breuiores,
aliæ diuturniores fiebant, & post has multæ peripneumoni
cæ affectiones. Ante æquinoctium rursus plerisque reuer
tebatur, quadragesima vt plurimum ab initio die: & aliqui
bus sanè valde breues ac iudicatu faciles erant, aliquibus au
tem fauces inflammatae sunt, quibusdam Angina oborta,
Anginosi quibusdam leues syderationes, aliis Nyctalopes, atq; hi ma
Lukiosi. gis pueris. Verum peripneumonice affectiones valde breues
Syderati. erant. Faucium verò inflammationes post tussim, aut omnino
parum

A parum pro tussi fiebant, atque hæc breues, magis autem Ny
ctalopes. Anginae vero & leues syderationes, aut duræ &
sicca, aut parua & raro matura educentes: quibusdam ve
rò etiam valde. Qui igitur aut vocibus amplius se fatiga
Vocis la- bor & cæ
runt, aut riquerunt, in anginas magis defierunt. Qui verò terorū quī
manibus laborarunt, manibus tantum syderati ac resoluti ferat.
sunt. Qui verò equitauerunt, aut amplius iter fecerunt, aut
alios labores cœnibus perfecērunt, his ad lumbos aut crura
impotentia resolutoria oborta sunt, & ad femora ac tibias
lassitudo ac dolor. Durissimæ autem & violentissimæ tussis
erant quæ ad leuem syderationem ac resolutionem perduce
bant. Verum omnia hæc in recidiuis fiebant. In principiis Tussis va
B vero non ita valde. Plerisque autem horum tussis in medio rietas.
remiserunt, sed perfecte nō defecerunt, verum cum recidiua
affuerunt. Quibus voces frangebantur ad tussim, horum
plurimi ne febricitarunt quidem, Quidam verò parum. Sed
neque peripneumonice affectiones vlli horum fiebant, neque
leues syderationes, neque vllus alius morbus de se significa
tionem præbuit, sed in sola voce iudicabantur. At verò
Nyctalopice affectiones firmabantur, vt quæ etiam ex aliis
Lukiosi
causis fiebant. Fiebant autem pueris maximè. Oculorum
pueri quī
fierent.
autem nigrae partes aliquantum variegabantur, quæ pupil
las paruas habebant. In summa oculus niger vt plurimum
erat. Et magnos magis quàm paruos oculos habebat, & plu
rimi rectos capillos ac nigros. Cæterum mulieres nō simi
liter à tussi afflicte sunt. Verum paucæ febricitarunt, & ex
C his valde paucæ ad peripneumonice affectionem deuen
runt, atq; hæc seniores, & omnes superstites enaserunt. Cau
sabar autem hoc fieri, eo quòd non similiter vt viri pro
dirēt, & quòd nequaquam similiter vt viri morbis corripun
tur. At Anginae liberis duabus oboriebantur, atq; hæc man
suetissimi moris erant: abundantius autem famulas corri
piebant, quibus & violentissimæ fiebant, ipsasque celestime
perimebant. Viris verò multis fiebat, qui partim euaserunt,
partim perierunt. In summa, qui solum deglutire non po
terant, his valde mites ac toleratu faciles erant. Qui verò
etiam insuper obscure loquebantur, his molestiores ac diu
turniores. Quibus verò etiam venæ circa tempora & cerui
tem attollebantur, his aliquantum malæ erant. Pessimè ve
ro his
Z 4

Hippocratis Liber VI.

verò his quibus & spiritus sublimis coeleuabatur. Hi enim D etiam incalcescebant. Nam sicut scriptum est, ita confortia affectionum habebant. Et quæ quidē primū scripta sunt, etiam sine posterioribus fiebant. Quæ verò posterius, non sine prioribus. Celerrimè autem moriebantur, ubi febrili rigore insuper riguissent. His ita pressis nihil memorabile proderat, non ventris turbatio, non venæ sectio, neque quæcunque alia tentauit. Secui etiam venam sub lingua, quodā & sursum purgavi. Hæc igitur omnino in æstate fiebant, sicut etiam eruptiones omnino multæ, & potissimum in siccitatibus lippitudines dolorosæ populariter grassabantur.

Sanguinis venarū suppressiones faciunt animi deliquium. figura alterata, interceptio, linamētum intortum, appositio, E deligatio. Inguinum glandularūque tumores plurimi fiebant, eo quod heparitis affecta esset. Erat autem & ab arteria male affecta malum signum, veluti Posidonix.

Posidonix. Quibus sanguis erumpebat, morientes fronte non exudarunt, sed velut contracti præ siccitate erant. Et anhelosi, ac cum sudoribus pereuntes, male habebant. Ventrium abundantia turbationē ferunt, velut Posidonix: & quæ animalcula in aluo inducunt. In attenuatione circumfensio ante obitum, & umbilicus oblongus ipsi protractus est: & gingivarum dentes ambientium exulcerationes. Multra de vnoquoque rectè præcipi possunt, quæ partim eadem possunt, partim non: velut est talia diffundi, exolui, & educi, & inducari, & maturari, & ubi mutatione opus est, de lecto propellere timidos, & torpentes excitare ad ea quæ relinquunt.

Hydropicos citius secare oportet, tabescentes statim vire, caput secare, & huiusmodi. Hydropicorum pectinem ne contingito, neque internas partes. Simile est enim multis genibus. Affectiones circa cor siue ventriculo osculum

Xenarchus Xenarcho, & calidum acuatim expirare, & vlcus per euacuationem ab initio fouere. Vox qualis est irascentibus, si talis fuerit non irato, ex natura fuerit, & oculi tales fuerint ex natura turbulenti, quales sunt ubi irascuntur hi qui tales non sunt. Et alia iuxta morborum rationem, velut verbi

Tabes. Morbus tabidam speciem inducit, si talis ex natura
Tussis sic. æger fuerit, ex tali morbo superstes euadet, & alia eodē modo. Tussis laboriosæ contingunt locos læsos, & maximè articulos.

De Morbis Popularibus.

361

A articulos. Sed & in febribus lassitudinem inducentibus, tussis sicæ ad articulos decumbunt cum febre, si intus relinquuntur. Spiritus tabescentibus obscuri mali, & non parientibus, & quicumque alij tales ab eadem constitutione.

Tabescentibus autumnus malus. Malum item ver, quum fici folia cornicis pedibus similia fuerint. In Perintho ver, quum re plurimi ægotarunt. Simul causa fuit tussis per hyemem populariter vagata, & aliis quicumque diuturni sunt morbi. Nam & in ambiguis confirmati sunt. Quibusdam verò diuturni non sunt oborti, velut his qui dolores rhinales habent. Sed & aliis, velut homo ille ad quem Cyniscus me adduxit.

Cyniscus. Dolorum in lateribus, & pectore, & aliis partibus, tem-
Bpora an multum differant considerandum est. Nam quum melius habuerint, rursus deterius habebunt, non delinquentes. In longis dysenteris cibi fastidia mala, tum alias, tum si insuper febrerint. Vlcera circumglabra maligna sunt.

Lumbos dolenti recursus ad latus, & pustula quæ seps vocantur. Rhenum affectiones non vidi sanatas supra quinquagesimum annum. Quæ in somnis exacerbantur, & quibus extremæ partes perfrigerantur, & mens turbatur, & alia quæ circa somnum fiunt eiusmodi: & quibus contraria.

Quibus nihil intra constitutum tempus accidit, singulis partus vitales fiunt. Apparentia in quibus mensibus fiunt.

Labores in circuitibus, quicquid in septuaginta mouetur, in triplicitate perficitur, & quicquid in nonaginta mouetur, in triplicitate perficitur. Post menses, dextera & sinistra hiant. Humiditas per prodeuntia, diata sicca opus habet.

Quod citius discretum ac motum est, rursus augetur tardius, & ad longius tempus. Labores tertio, quinto, septimo, nono mense, & secundo ac quarto.

Hæc ex parua tabula considerata sunt.

Vitus ratio fit repletionem, vacuationem, ciborum, potuum. Mutationes horum qualia ex quilibet, prout se habent.

Odores delectantes, offendentes, implentes, placantes. Mutationes ex quilibet, prout se habent. Illabentes ingressos aut egressos spiritus, aut etiam corpora. Sermo- nes qui audiuntur, alij meliores, alij offendentes. Et à lingua ex quilibet qualia alliciuntur. Spiritus tanta calidi-
Z 5 ras,

tas, frigiditas, crassities, tenuitas, siccitas, humiditas, plenus, D
imminutus & copiosior, à quibus mutationes, quales ex qua-
libus, prout se habent. Continentia, aut contenta, aut in-
tus permeantia corpora. Sermonibus, silentio, dicere quæ
vult, sermonibus quibus dicit, an magni aut multi, veri aut
conficti. Prodeuntia & egressa nosse oportet, unde coepe-
runt: aut ubi desuerunt, aut quantum diuulsa sunt, itemque
colores, in quibus aut caliditatem, aut falsuginem, aut dulce-
dinem, aut tenuitatem, aut crassitiem, æqualiter aut inæqua-
liter, corpus, tempus: Mutationes quales ex quilibus habent.
Incipit eruptionem, non obtinuit. Lachrymæ volen-
ti, nolenti, multæ, paucæ, calidæ, frigidæ, crassities, sapor.

Sputum an per se excreet, aut tussiendo reiciat, itemque E
vomitus. Solis calor, frigus, humectatio, siccitas: Mutatio
per qualia, ex quilibus, ad qualia se habet. Labores, ocia,
somnia, vigilia. Quæ in somno sunt, insomnia, cubilia, &
in quibus, & ex quibus. Mentis intelligentia ipsa per se-
ipsam, citrà instrumenta ac negotia, tristatur, lætatur, timet,
confidit, sperat, velut Hippothoi domestica famula mentis
sux per seipsam gnara erat: & quæ in morbo acciderat scie-
bat. Aetatem ab ætate discernere oportet, & an prius aut
posterius quàm cōuenit, quid fiat veluti si resolutus est hye-
me, & senī ætate, aut infanti, & ætate aut prius, aut posterius
quàm conuenit. Dentium emissiones, pilorum productio-
nes, genitura magis & minus, pilorum augmentum, crassi-
tudo, robur, imminutio, quod cognatum est, & quod per se-
ipsum, quanto magis & minus. Anni tempus, in quo & ci-
tius aut serius. Tempus in quo factum est, pluuiosum aut
siccum, frigidum aut calidum, sine ventis aut cum ventis, &
quolibus ventis. Temporis in principio, aut medio, aut fine,
aut semper, præterito aut præsentē. Morbi tempus & ho-
ra, accidentia, circuitus, & ex circuitibus maiores, & per am-
plius tempus incrementa, & totius morbi incrementum, re-
missio, vigor, & magis & minus perficiens, & quādo, & qua-
liter, & in quali hora ac ætate. Populariter grassantium
morborum modi, & si quis ex incipientibus inceperit sine
vomitu, veluti aut ubi hiberunt quid cōtinentes, aut parum
purgati. Febriculosi fortassis valde candidi, quorum etiam
labia, qualis modus, tempora. Corpus, actio, in considera-
tionem

Hippo-
chous.
Quæ obser-
uanda.

tionem ducatur. Visus, auditus, nasus, tactus, lingua, cogi-
tatio consideretur. Tumores in supernis palpebris relictī,
dum alia circumcirca gracilescunt, recidivas faciunt: In ex-
tremis verò subrubicundi, duri, & valde viscosi, & insur-
gentes ac inherentes in his sunt, velut Pharsalio Polyme-
di. Erumpentes tumores aut liuores, in lippitudinibus aut
vulceribus: Sed & quæ deferuntur ex tuberculis ac suppura-
tionibus, quia signa sunt. Circa mensē tormina circa
umbilicum, & dolores, quādoque à porro: Sed & ab alio his
postea. Sacri ignes quibusdam à collo, & circa has partes,
in facie iudicabuntur: Nigri etiam quibus à collo, mali
erant: & si pustulæ essent, malæ erant: & quibus alius turba-
ta esset. Adamantus atrabiliarius à peplis pluribus vo-
muit aliquando nigra, quandoque à cepis. Febres in qui-
bus vlcantur labia, fortassis intermittentes: & tertianis
perfrigerationes. At amburètes statim ad manum soluuntur
semper. Quale inest in articulis considerandum, an
non suppurantur. Consuetudo autem, ex quilibus sani
degimus, victus modis, tegumentis, laboribus, somnis, re-
bus venereis, mentis affectionibus. Quomodo morbos fe-
rant, à quibus quæ figuræ, ad quos locos conuersi sunt,
quando coeperunt, affuerunt, desuerunt. In quibus in-
temperans horrendus. Contrariæ in morbo victus ratio-
nes, qui facile, qui ægrè toleratur. Victus rationes quan-
tum fieri potest cognoscendæ. Nam non nosse, multarum
calamitatum res est. Bonis autem medicis similitudines
pariunt errores ac difficultates. Verum contraria facit
causa & occasio. Scio quod difficile est ratiocinari ac co-
gnoscere vias, veluti si sit acuto capite, simus, subaridus, bi-
liosus, ægrè vomens, facile vomens, niger, iuuenis qui teme-
rè vitam degit: Hæc simul inter se consentire difficile est.
Cui fistula refringebatur, ruscicula permanere impedia-
bant. Cui apex hepatis complicatus erat, eum concussis,
derepente dolor sedatus est. Satyrus in Thaso cognomen-
to Grypalopex vocabatur, hic quum annorum viginti-
quinque esset, saepe per somnum semen effudit: & interdiu
quoque frequenter ipsi prodibat. Quum autem ad au-
num trigessimum peruenisset, rabidus fiebat, & mortuus est.
In Abderis palæstræ custos, qui Scheneus dicebatur, mul-
tum

Polyme-
des.

Adaman-
tus.

Quata ob-
seruatione
dicorū de-
beat esse.

Satyrus
pollutione
mortuus
est.

palæstræ tum luctatus aduersus fortiorem, & in caput lapsus, digressus multam bibit frigidam aquam. Postea illa nocte vigilæ obortæ sunt, angustia, & extremarum partium frigiditates. Postridie ingressus ad domum, & glandula aluo subdita, non subiit, verum parum minxit, prius autem nihil minxerat: ad noctem lauit, nihilo minus vigilæ & angustia aderant, delirauit. Tertia die frigiditas extremarum partium, excalefactus sudauit, pota autem aqua mulsa tertia die mortuus est.

Atrabiliarij, etiam comitiali morbo corripitur plerumque so-
lent, & vicissim comitiales fieri solent atrabiliarij. Vterque
verò morbus magis sit, prout ad alteram partem inclinari-
t. Si quidem enim ad corpus inclinari, comitiales sunt. Si ve-
rò ad animum, atrabiliarij Melancholici dicti. In Abderis
Phaethusa Pythæ vxor, priore quidem tempore fecunda
erat: quum autem maritus ipsius in exilium abiisset, menses
multo tempore suppressi sunt, postea dolores & rubores ad
articulos oborti sunt. Hæc autem ubi contigissent, & corpus
virile factum est, & hirsuta penitus euasit, & barbam produ-
xit, & vox aspera facta est. Et quum nos omnia tentassemus,
quæ ad menses detrahendos conferre visa essent, non prodie-
runt, sed mortua est, quum non ita multo tempore postea vi-
xisset. Idem hoc contingit etiam Namytiæ Gorgippi vxori
in Thaso. Visum est autem omnibus medicis, in quos sanè
ego incidi, vnâ spem esse, si menses secundum naturam
prodirent, Verum & huic prolici non potuerunt omnia no-
bis molientibus, sed paulo postea mortua est.

HIPPOCRATIS
COI DE MORBIS PO-
PVLARIBVS LIBER SEPTI-
MVS, IANO CORNA-
RIO MEDICO PHY-
SICO INTER-
PRETE.

Post

Ost canem febres fiebant sudorificis, & non perfrigerabantur penitus. Canis sy-
ce, & non perfrigerabantur penitus dus.
post sudorem, sed rursus incalesce-
bant: & leniter longæ, & iudicatu
difficiles, & non valde siticulosæ, pau-
cis in septimo & nono definebant,
alijs vndecimo, & decimoquarto,
& decimosextimo. Polycrati fe-
bris, & sudor, qualis descriptus est, à
tes.

medicamento purgatio deorsum vehementer, & febris adeo
lenis facta est, vt obscura consisteret. præterquam in tempo-
ribus, & sudores ad vesperam, circa caput, collum, pectus.
Deinde rursus etiam per totum ventrem, & rursus incale-
scebat. At circa duodecimum & decimumquartum fe-
bris aucta est, & modicæ alui subegestiones, post purgatio-
nem vsus est sorbitionibus. Circa decimumquintum do-
lores ventris iuxta splenem, & sinistram lateris mollitudi-
nem. Calidorum appositio minus profuit quàm frigidor-
um. Quum infuso per clysterem molli vsus esset, cessauit
dolor. Idem quoque Cleocydi profuit, ad dolorem simili-
ter habentem, itémque febrem. Circa decimasextam
calores leniores esse videbantur, & egestiones bilis meracæ,
& animus audacior, spiritus autem moderatus. Quandoque
verò acuatim attractum, rursus acuatim expirabant, ve-
lut præ animi deliquio, aut velut in vmbra desidens respira-
re solet, is qui per æstum iter fecit. Decimasextima itaque
die desidens in sellam, animi deliquium incidit, & multo
tempore sine voce ac sensu iacebat, & vix aquam mulsam
suscipiebat, fibras in collo distendens, vt pote faucibus rescic-
catis, ac omni virium exolutione præsentē. Vix itaque in-
tra seipsum erat, & calores leniores fiebant. Postea verò
desiit morbus vigesima secunda die. Pythodoro eodem Pithodo-
tempore febris continua, octauo die sudor obortus est, & rur-
sus incalescebat. Decima rursus sudor, duodecima sorbuit
succum, & vsque ad decimamquartam obscura erat, in tem-
poribus autem comparebat, & sine siti erat. & ipse sibi ipsi sa-
nus esse videbatur. Sudores fiebant omni die. Decima-
quinta iusculum pulli sorbens vomuit bilem, & aluus infra
excubata est, & febris exacerbata est, rursus desiit, & sudores
fiebat

hiebat multi, & corpus totum perfrigeratum erat, exceptis temporibus. Pulsus non defecit. Videbatur quiescere modico tempore ut incalescere se putaret. Vigesima quarta quum iam gustaret cibos multis diebus, & pransus esset, multa erat febris, & ad vesperam delirium, accedente simul etiam somno. Detinebat itaque iam continua & vehemens, & quandoque vnam, quandoque duas noctes vigilabat: reliquo vero tempore somnus abunde continebat, ut operosum esset excitare, & delirium in somno, & si quando ex somno excitatus esset, vix ipse sibi plus erat. Sitis exors. Spiritus moderatus, talis aliquando, qualis Polycrati. Lingua non decolor. Post septimam recidiua succi exhibebantur, post decimam quartam cibis. Circa primos septem eructabat, ac remouebat: quandoque cum potu subbiliosum, circa anxietatem, donec alius deorsum soluta est. Sudores post recidiuam defecerunt, nisi quis circa frontem esset tantillus ut vix significationem de se praeberet, lingua ex somno si non collueretur, subalba prae siccitate, & ruptiones vlcera circa ipsam, & in labio inferno, & circa dentes, alui egestionis pauca. Circa decimam quintam ut recidiua facta est, frequentiores & viscosae. Decoctum malicorij sedauit ipsas. Urinae quales sunt diuturnae. Sub vltimum tempus dolor pectoris deglutienti potum, & manus in pectore. Cuminum & ouum absorbenti sedatus est. Linguae raritas profuit. Quinquagesima à prima circa arcturum, sudores breues iuxta lumbos & pectus, & corpus perfrigerabatur, exceptis temporibus, valde modico tempore. Pri-
ma & quinquagesima remisit, nec iterum apprehendit. Eratolai filius circa aequinoctium autumnale dysentericus fiebat, & febris tenebat. Egestionis alui erant biliosae, tenues, multae, & moderatae subcruentae. Dolor autem ventris vehemens. Vbi serum & lac bibisset, filice candefacta immissa, dolores & subcruentae egestionis moderatiores fiebant, sed biliosae comitabantur: & saepe ad exonerandam aluum surgebat, sed minore dolore. Febricula vero & agrotato, & multis, omnino non adesse videbatur per omne tempus, post primos sex dies, adeo obscura erat. Verum iuxta tempora pulsus erat, & lingua prae siccitate subalba, & moderatae siticulosus, & sine somno. Sorbitionibus autem iam utebatur & vinis. Quum iam ad decimum quartum diem peruenisset, tubercula circa aurem

Eratolai.

Tubercula
aurium.

aborta sunt, tum alteram, tum utramque, dura ac cruda: omnia disparuerunt, moderatae autem dolorosa erant. Quum autem non detinerent egestionis, & semper biliosae essent, absorbenti herbam in farina, biliosae egestionis & dolores ad tempus aliquod mitiores facti sunt: liquidas vero multas saepe egebat, & cibos valde auerfabatur, & omni necessitate coactus admittebat. Calor autem, & lingua, & sitis tales sequebantur quales dicti sunt: & sudores nulli. Oblitio vero huiusmodi quaedam. Vbi interrogasset de eo quod paulo ante audiisset, modico interposito tempore rursus interrogabat: & rursus repetebat, velut qui non dixisset: & se desiderare obliuisceretur, nisi quis ipsum commonefecisset: & ipse sibi ipsi conscius erat huius affectionis, neque ignorabat. Spiritus qualis sano. Ultra trigelimum vero usque ad quadragesimum diem, & dolor ventris multum auerscebat, & supinus decumbebat, & se conuertere ne tantillum quidem poterat: quia dolor vehemens erat, aliis qui cibum exhiberent opus habebat. Alui egestio erat multa, & discreta, tenuis, & colores vinosi, quaecunque tandem ingessisset, & quandoque subcruenti, & corporis dolor: colliquatio extrema, & impotentia: & ne alio quidem subleuante surgere amplius poterat. In medio vero umbilici ac ossis pectoris, circa hanc sedem adhibita manu, talis palpitiatio erat, qualis neque à cursu, neque à timore circa cor generari possit. Bibenti lac asinum coctum, nouem heminarum Atticarum mensura ad duos dies, biliosa purgatio vehemens aborta est, & cessauerunt dolores, & ciborum appetentia accessit. Postea vero bubuli lactis crudi quatuor heminas Atticas bibit, pro vice una cyathos duos, in diem, primum sextam aquae partem ammiscens, & vini nigri austeri parum. Semel autem in die cibum capiebat ad vesperam. Panis erat ad mensuram dimidiae choenicis subcineritius, & picisculus petrosus simplex, aut caruncula caprae aut ouiculae. Potus lactis post primos decem dies, ad quadraginta usque sine aqua, cum vini nigri modica parte. Post septuagesimum iam à primo die, à balneo ad noctem, sudor exiguus obortus est. Utebatur autem modico potu, & post cibum potu austeriore. Ctesicrati lac in farina magis quam serum caprinum con-
tulit, quum dolor esset circa totum ventrem, & dolores cum multis ad egerendum surrectione, ac subcruenta egestione, & tum

Oblitio
huius quae.Ctesicra-
tes.

Adrianus.
Cæneas.
Cydes.

& tumor circa pedes, ferè iam ad dies viginti quinque esset. D

Et Adriano eadem contulerunt. Verum Caneæ filio lac
asininum coctum. Cydis filio circa solstitium hybernum
rigor & febris, & auris dextræ dolor, & capitis dolor. Talis
autè auris dolor statim à paruo puero ipsum comitabatur,
fluidus, fistulosus, & grauis odoris. Quum autem ita se habe-
ret, plerumque doloris exors erat. Tunc autem dolor erat ve-
hemens, & capitis dolor, secunda aut tertia die bilis vomit-
us: desidendi exonerandi ventris gratia, prodiit excremen-
tum subbiliosum viscosum, velut ex ovo subpallidum. Quar-
ta & quinta ad noctem aliquantum delyrabat: & dolor capi-
tis ac auris vehemens, & febris. Sexta alui egestio à mercuri-
ali: & calor, & dolor cessasse videbatur. Septima velut sa-
nus. In temporibus autè dolor non defecit, sudor nullus ob-
ortus est. Octaua succum forbuit, ad vespèram autè betæ suc-
cum, & in noctem somnus: & valde doloris exors: & nona læ-
tabatur ad solis occasum. Verum ad noctem capitis & auris
vehemens dolor. Contigit quoque aurem pure manare cir-
ca hoc tempus quum maximè doleret statim à principio. To-
tam verò noctem nonam, & sequentem diem, ac noctis ma-
gnam partem, neminem noscebat. Verum suspirans perseuera-
bat, in die verò intra seipsum erat: & dolores cessabant, & ca-
lor moderatior erat. Quum autè forbuisset mercuri alem,
vndecima egressit per aluum pituitosa, mucosa, maleolentia,
duodecima & decimatertia moderatè habebat. Decima-
quarta initio mane facta, vsq; ad meridiem per totum corpus
sudabat cum somno & sopore multo, vt operosum esset ipsum
excitare: ad vespèram experrectus est, & corpus quidem mo-
deratè perfrigeratum est, in temporibus autem pulsus perse-
uerabat: decima quinta & decima sexta succis vsus est. Deci-
ma septima venit rursus dolor eorundem ad noctem, & dely-
rium: & pus fuebatur. Decima octaua & decimanona ac vigesi-
ma infanti modo degebat. Vociferabatur autem attollere se,
ipsum nitens, sed capiti dominari non potens, manibus pro-
tentis semper aliquid frustra venabatur. Prima & vigesima
sudor exiguus circa latus dexterum, & pectus, & caput. Vige-
sima secunda sudor circa faciem plurimus erat. Voce autem
hoc tempore, si quidem valde conaretur, quæ volebat perse-
cutè loquebatur. Si verò ex tempore citra conatum semper
fessè

A fessa, & os exolutum, & maxillæ & labia semper in motu, ve-
lut qui loqui vellet, & oculorum frequens motus ac intuitus,
& color in dextro oculo velut dictum est, subcruentus,
& palpebra superna intumuit, & iuxta maxillam rubor in fi-
ne, & venæ omnes in facie manifestæ adeoque contractæ, &
oculis non amplius nictabat, sed intentè intuebatur, & pal-
pebras diducebat ad supernam partem, velut fieri solet vbi
quid in oculum incidit, & quum biberet, descendens potus
in pectora & ventrem strepitus audiebatur, qualis & Char-
tadi. Spiritus leniter semper moderatus, lingua qualis est pe-
ripneumonici cum pallore albicans, ab initio & semper ca-
pitis dolor. Collum semper immobile vt vnà cum capite cir-
cumageretur opus habebat, & pars secundum spinam ex col-
lo recta ac inflexibilis, decubitus quales dicti sunt, & nō sem-
per supinus decumbebat. At pus iam serosum album, multum
negotij ad detegendum cum spongiis exhibebat, odor eius
valde excellens, circa postremum tempus pedum cōtactum
non valde percipiebat. Harpalidæ sorori prægnanti circa Harpalidæ
quartum aut quintum mensem, tumores circa pedes aquosi
fiebant, & oculorum cauæ partes intumescebant, & totum
corpus in tumorem eleuatum erat, velut in pituita alba affe-
ctis, tussis sicca, rectæ ceruicis spiratio, & eiusmodi anhelatio,
& quandoque strangulationes à spiritu, vt sedens in le-
cto perseueraret, decumbere autem non poterat, sed etiam si
qua somni expectatio esset, desidebat. Sine febre erat leni-
ter, & fortius ad plurimū tempus immobilis erat, veluti cor-
ruptus, & translabeatur. Comitabatur autem anhelatio fe-
rè ad duos menses. At quum fabis melle ammixto, & cleg-
mate mellis vsa esset, & Aethiopicum cuminum in vino bi-
bisset, melius habuit. Postea rursus eduxit multa, matu-
ra, pituitosa, alba, & spiratio illa cessauit, peperit autem fo-
mellam. Polycratis vxori æstate circa caniculæ sydyus fe-
bris. Spiritus matutinus minor, à meridie magis & paulò
densior spiritus. Tussis & excreatio statim ab initio, similis
purulenti. Intus circa arteriam & fauces subfibilabat stri-
dula asperitate, facies boni coloris, in maxillis rubor, non a-
bundè coloratus, sed leniter floridus. Progressu verò tem-
poris & vox raucofa, & corporis colliquatio, & circa lumbos
eruptiones, & alius circa postremum tempus liquidior. Se-
ptuage

ptuagesima die febris extrinsecus valde friguit, in temporibus autē quies. Spiritus verò frequentior fiebat. Verum post hanc quietem spiritus densior, adeo ut sedens perseveraret, donec mortua est. In arteria strepitus multus inerat, sudores pravi, intuitus valde modesti, usque ad extremum tempus.

*Veneria lan-
guis eua-
lit.* Dies accesserunt ipsi perfrigerata plures quam quinque. Post primos autem purulentum excreare perseverabat. Mulieri supra portas habitanti iam seniori febricula oborta est: quæ quum iam desineret, colli dolor usque ad spinam & lumbos, & harum partium non valde potens erat. Maxillæ erant compactæ, & dentes in seipsos, plus quam ut specillum admitterent, & vox balbutiens, eo quod resolutum, & immobile ac debile esset corpus, prudens tamen erat. Calefactoriis & aqua multa tepida, tertia ferè die

Vnctor. hæc laxavit, & postea succis & iusculis sana euasit, id quod ad finem autumnalis temporis contigit. Apud Harpalidem vnctor, crurū ac manuum impotētiō circa autumnum factus, bibit temerè medicamentum sursum ac deorsum purgans, ex purgatione febris, & ad arteriam defluebat fluor, qui loquentem impediret, & faceret ut inter loquendum anhelaret, similiter ut anginosus raucofus. Strangulatio deglutienti, & alia quæ in angina. Verum tumor non erat. Febris autem & tussis augescebat, & excreatio liquidæ ac multæ puitæ. Progressu temporis & dolor circa pectus ac mammam sinistram. Quum autem exurgeret, aut commoueretur, anhelatio multa, & sudor à fronte & capite, & faucium affectio mollior erat, dolore ad pectus descendente. Ab initio igitur fabis melle ammixto utebatur. Postquam autem febres detinebant, magis aceto mulso calido, & mellis delinctu multo. Vbi præterissent dies quatuordecim omnia delinuerunt, & manuum ac crurum non longè postea potens factus erat. Charadi febris ardens, vomitus bilis multus, & infra alui egestio, vigilie, & iuxta splenem tumor rotundus. Tertia die mane surrexit, strepitu circa ventrem citra dolorem percepto. Vbi verò alium exoneraret, sanguinis recentis plus quam in congi mensura subiit, & vbi iterum atque iterum cohibuisset, grani concreti, anxietas circa cor & os ventriculi & sudor per totum ferè corpus, & febricula frigescere videbatur, & primū prudens erat, progrediēte verò die,

A die, & inquietudo maior, & anxietas, & spiritus paulò densior, & confidentius ac benignius quam pro tempore homines compellabat, ac excipiebat, & quædam animi deliquia accedere videbantur. Quum autem exhiberent aliqui succos, & aquam de farina crassa in ipsa macerata, non cessauit: sed spiritus, ad velperā valde multus erat, & iactatio multa, & ad dexterā, & ad sinistra transiuuens seipsum nullo tempore quiescere poterat, pedes frigidi. In temporibus & capite calor magis propinqua iam morte, & sudores multi, & bibenti strepitus audiebatur, circa pectus & ventrē descendentis potus. Quod verò pessimum erat, vbi dixisset sibi aliquid infra subire velle, & oculis intente intuentis ceciderit, non diu se cohibens mortuus est. Hermoptolemi uxori hycmis tempore febris, & capitis dolores, & quum bibisset, ut quæ difficulte deglutiret, surrexit, & cor se sanasse dixit, lingua livida ab initio. Occasio videbatur ex horrore post balneū facta esse. Vigilabat & nocte & die. Post primos dies interrogata, non adhuc solum caput, sed & totum corpus se dolere dixit. Sitis quandoque vehemens, quandoque moderata. Quinta & sexta & usque ad nonam ferè delirium, & rursus ad seipsam loquebatur semiperfecta cum sopore, & aliquādo manum ad dealbatum parietem protendebat, & pulvinum quēdam frigidum ad caput situm, etiam pectoribus adhibebat, & stragula quandoque reiciebat, & in oculo dextro subcruentum quid erat, & lachrymabatur. Urina autem erat quæ in pueris semper pessima est. Ex alio egerebat ab initio quidem subfulua, postea verò aquosa valde, & huiusmodi coloris. Undecima moderatius calida esse videbatur, & quandoque sitis exors fiebat, adeo ut nisi quis dedisset, non peteret. Somni post primū tempus contingebant moderatē interdiu, ad noctem vigil erat, & ad noctem magis dolebat. Nona venter exurbatus est aquosis excrementis. Similiter etiam undecima. Sequentibus verò moderatē multum ad egerendum surgebat, & talis egestio erat. Erant autē in prioribus diebus indignationes & euolationes, velut pueri, & vociferatio, & timores, & circumspectiones, vbi sopore excitata esset. Verum decima quarta operosum erat ipsam continere exilentem ac clamantem derēpente & pertinaciter, velut ex plaga, & vehemēti dolore ac timore, velut si quis ipsam

Hermoptolemos.

apprehensam modico tempore detineret. Deinde rursus quietem habebat, & sopore pressa dormiens perseverabat omnino non videns, quandoque neque audiens, & totam hanc diem ad utrumque, modo ad tumultus, modo ad quietem transmutabat. Sequenti nocte per alium subiit quid cruenti, velut mucosum: & rursus velut limosum: postea pralina valde ac nigra. Decima quinta repentinè iactationes, & timores, & vociferatio lenis fiebat. Sequebatur autem effusio, & indignatio, & eiulatio, nisi ipsi cito quod vellet portaretur esset, & cognoscebat quidem omnes & omnia statim. Im post primos dies, & oculi subcruenti illud sedatum est. Verum infania iuxta temporis occasionem, & vociferatio, & mutatio prædicta sequebatur ad soporem, audiebat inæqualiter, aliqua valde, & si submisit quis loqueretur: aliqua verò clarius eloqui oportebat. Pedes semper æqualiter cum reliquo corpore calidi, usque ad extremos dies. Verum decima sexta minus. Decima septima moderatius quàm aliis diebus habens, ad noctem horrore ipsi oborto, se contrahens magis febricitabat, & sitis multa erat, reliqua similia sequebantur. Tremores autem circa manus fiebant, & aliquantum conturbabat caput, & oculorum intuitus pravi, & sitis vehemens, ubi bibisset rursus postulabat, & rapiebat ac large bibebat, neque auellere ipsi poterant, lingua sicca, valde rubicunda, & os totum ac labia ulcerata erant ac sicca, & ambas manus ad os admoveens manducabat quum tremula esset, & si quis aliquid ad manducandum aut sorbendum obtulisset, large ac furiosè deglutiebat ac sorbebat, & signa circa oculos mala. Diebus autem tribus aut quatuor ante obitum, horrores quandoque incidebant ipsi, adeò ut contraheret corpus, & contereretur, & anhelaret, crura distendebantur, & pedes frigidi erant. Sitis similis, & mentis affectiones similes, & surrectiones ad egerendum aut inanes, aut paucis & tenuibus prodeuntibus, cum modica quadam tentatione. Postrema tertia & vigesima, oculus magnus mane erat, & circumscriptio brevis, & quietem agebat, quandoque etiam absque contentione ac sopore. Ad vespertinam verò dextri oculi motus, qualis videntis, aut aliquid volentis, ab externo angulo ad nasum cognoscebatque & interroganti respondebat. Vox post multa subblata, & præ vociferatione fracta ac raucofa.

Amph

A Amphiphradis filio ætate lateris sinistri dolor & tussis. & alui egestionibus multa, aquosa, & subbiliosa, & febris cessasse videbatur circa septimam. Tussis aderat. Color subalbidus ac subpallidus. Circa duodecimam cum virore subpallidum spebat. Spiritus progressu morbi semper deflor, & anhelatio, & stridula asperitas circa pectus & arteriam. Sorbitionibus utebatur, prudens per omne tempus, circa vigesimam octavam mortuus est. Sudores quandoque fiebant foras.

Amphiphrades.

Caupo peripneumonicus, alui statim subibat. Circa quartam sudor multus, febricula cessasse videbatur, tussicula nulla, ut ita dicam. Quinta, sexta & septima detinebat febris, sudor octava. Non excreavit pallidum, decima subibat alui aceruatim non sæpe circa undecimam mitius habebat.

Caujo.

B Decima quarta sanus. Hermoptolemo post pleiadis occasum febris accessit. Tussis non valde. Lingua peripneumonica, non exsudavit, totus frigescens est, velut videbatur, obtulerunt ipsi succum, circa meridiem calefcebat. Undecima sudor, & alui erupit biliosis egestionibus. Tussicula accessit. Decima quarta pallidum excreavit, & stertebat. Decima quinta quum per totum tempus prudens mansisset, mortuus est. Alius quidam in palato stertens, lingua sicca, peripneumonica, prudens mortuus est. Et Posidonius adhuc ætate instante, iuxta pectus, & præcordia, & latus multo tempore dolebat, citra febres. Multis autem annis antea suppuratus fuerat, hyeme verò quum in horruisset, dolor augescerebat, & febricula tenuis, & excreatio purulenta, tussis cum stridula asperitate circa fauces, & stertens, quum prudens esset mortuus est. Balis filius quum ex monte penitus aberrasset, sexta lingua prava, subrubra, & vocem læsetat inter aberrandum, oculi colorati, natantes velut dormitantium, color reliqui corporis non valde velut in morbo regio, sed subpallidum, lividum, vox prava, lingua obscura, peripneumonica, non prudens. Spiritus ad manum malus, non densus, neque magnus, frigidi pedes lapidosi. Circa nonam mortuus est. Quædam apud Metronem anginosa dextera manum ac crus doluit. Febricula tenebat debilis suffocatio die tertia remansit. Septima cuncta, vox intercerta. Stertor, detum collisio ac cõfessio, maxillarum rubor. Hæc non longè vitam protraxit, quinta aut sexta mortua est. Signum

Hermoptolemus.

Posidonius

Balis,

Anginosus perit.

Aa 3

gnum

Bion hy- gnum circa manum subliuidum. Bion ex hydropico diu-
dropicus. turno cibum auerfabatur ad multos dies. & vrinæ stillici-
lio utebatur. In sinistro genu abscessus fiebat. suppuratus
est mortuus est. Ctesiphon hydropicus ex febre ardente
multa, & prius hydropicus ac splenicus, valde repletus est &
serotum, & crura, & peritonæum membranâ aluum ac inte-
stina ambicarem. Ad finē tussis & suffocationes fiebant ad
noctem, magis à pulmone, velut pulmonicis ac tabescenti-
bus. Tribus aut quatuor diebus ante diem obitus, rigor, fe-
bris, circa femur dextrum intus ad venâ mediam ab ingui-
ne colleo velut ignis feri, subliuidum habens ruborem, ad
noctem cordis ac oris ventriculi dolor, & non longè postea
votis interceptio strangulatio cum stertore, & mortuus est.
Prodromi. Et in Olyntho hydropicus, de repente voce priuatus, no-
stem & diem delapsus, mortuus est. Prodrumi filius, astra-
re subliisus, æstuosus, lingua ipsi subarida, obscura, egestio
alui deorsum multa. Superstes euasit. Leophorbidæ febris
Leophorbi- acuta post solstitium hybernium, præcordiorū & ventris do-
da. lor alui egestiones liquidæ, biliosæ, multæ, & interdum sopo-
rosus, lingua peripneumonica, tussis non inerat. Duodeci-
manigra pauca & præsina egestit. Decimaquarta febricula
cessasse videbatur. Postea verò forbitionibus utebatur. De-
cimasexta os valde saltuginosum siccum fiebat, ad summan
vesperam horror febris. Vigesima prima circa meridiem
rigor, & sudor, febris desit, verum calor adhuc suberat te-
nuis, ad noctem rursus sudor, & vigesima secunda ad noctem
sidor, & calor remittit. At prioribus diebus omnibus sine su-
dore erat. Aluus autem humecta fuit etiam in putata postea
Theocles. recidiua. Quæ supernè habitabat Theoclis cognata, sub-
pleiadas febris acuta, sexta videbatur cessasse, lauit velut fe-
bre sedata, septima mane maxilla valde rubicunda, vtra non
memini. In vespera febris venit multa, & animi deliquiū,
& vocis interceptio erat non longè verò postea sudor, &
Theodo- quies cessante morbo septima die. Theodori uxori in fe-
rus. bre vehemente sanguinis eruptio facta est, hyeme, ubi febris
desisset circa nonam, non longè postea, lateris dextri velut
a vtero gravitas. Sed & primum, & sequentibus diebus,
obortus est dolor vehemens iuxta pectus, & fomento ad la-
tus dextrum adhibito, remiserūt dolores quarta die spiritus
dentior

A densior, arteria vix respirans subfibilabat, & supina difficul-
ter se vertere poterat, ad noctem febris acutior, & delirium
breue fiebat. Quinta mane mitior esse videbatur, sudor de
facie diffundebatur primum modicus, deinde multo tēpore
per totum corpus ac pedes. Postea verò videbatur ipsi febris
remisisse. Erat autē ad manum frigidius corpus arteriarum.
Quæ verò in temporibus sunt etiā magis saliebant, & spiri-
tus densior, & aliæ atque aliæ delyrabat, & omnia ad deter-
ius: lingua perpetuò alba valde, & tussis non inerat, nisi ter-
tia ac quinta die ad breue tempus. Sitis non erat. Sputatio
erat. Præcordium dextrū valde eleuabatur circa quintā, ve-
rum postea mollius, egestio tertia die à balneo stercoris mo-
dici. Quinta rursus liquidi modici. Venter autē mollis. Vri-
tæ acerbæ, cineris speciem referentes, oculi velut de lassatæ
difficiliter suspiciebat ac circumferebat oculos. Quinta ad
noctem ægrè affecta fuit, & delirium sequebatur. Sexta rur-
sus eadē horā qua plenū solet esse forum, multus sudor dif-
fundebatur, incipiebat à fronte ad totum corpus, ad multum
tempus prudenter res suas disponebat, ad meridiē verò val-
de delyrabat, & perfrigeratio similis erat, omnia verò circa
corpus grauiora. Ad vesperā tibia ipsius ex cubili decidit, &
puero præter rationem minabatur, & rursus fiebat, & ad
quietem cōuertebatur. Circa primū somnum sitis multa, &
infania, & erecta sedebat, & præsentibus conuiciabatur, &
rursus cōtrahit, ac in quiete erat, & videbatur reliquum no-
ctis sopore pressa esse. Verum oculos non clausit. Ad diē iudi-
cabat pleraque nutribus, corpore quiescens, & moderatē in-
telligens. Sudor rursus eadē horā similiter oculi demissi, ad
infernam palpebram magis incumbentes, rigidè ac stupidè
intuentes, alba oculorū partes pallidæ & mortiferæ, & totū
corpus pallidum ac nigrum, manū plerunque ad parietē, aut
ad stragula habebat. strepitus autem habet magni fiebant,
respuebat, & sursum ad nasum absorberebat, & fioccos lege-
bat, & faciem obuelabat. Post sudorem manus velut in gla-
ciem cōgelatæ sudor sequebatur frigidus, corpus ad manum
frigidum exsiliabat, vociferabatur, insaniebat, spiritus mul-
tus, manus tremule fiebant, sub mortē progressæ iam etiam
cōuulsa, septima die mortua est. Sexta die in nocte stratum
modicè permixxit, quod minxerat de festucis detrahebatur
viscosum.

Antipha-
nes.

viscosum, genitura simile. Vigilabat per omnes dies, post sextam vrina subcruenta. Antiphanis filio hyeme, lateris dexteri dolor, tussis, febris, edebat, deambulabat etiam febriens. Videbatur ruptio facta esse, nona remisit, febris non reliquit, tussis multa, & crassa ac spumosa spuebat, latus dolebat. Circa decimam quartam & rursus vigesimam febris de inere videbatur, & rursus corripiebant, erat autem calor tenuis, & parum quid reliquebat. Tussis quandoque deficiebat, quandoque abundabat, cum multa suffocatione. Tunc vero remittebat, & excretio post hos dies multa, cum strangulatoria tussi, & purulenta supra vas efferuentia ac spumantia prouidebant, & in faucibus plerumque stridula asperitas subleuabat, anhelatio semper detinebat, & spiritus deuior, raro bene spirabat. Ultra quadragesimum diem, prope sexagesimum opinor, oculus sinister excacatus est, cum tumore, sine dolore: nec longe postea etiam dexter, & pupillae valde albae ac siccae fiebant, & mortuus est post excacationem, non progressus ultra septem dies, cum stercore ac multa deliratione. Similia & ex similibus eodem tempore contigerunt etiam Thessalioni, feruentia, & spumantia, & purulenta, & tussis, & stridula asperitates. Polemarchi vxori hyeme anginosus tumor sub gutture, febris multa, vena secta est, cessauit strangulatio ex faucibus, febris comitabatur. Circa quintam genu dolor & tumor sinistri, & circa cor dixit sibi videri aliquid colligi, & respirabat velut respirat, hi qui sub aquam merfi fuerunt, & ex pectore substrepebat, velut qui concluso ore loquuntur, engastrimythi, quasi ex ventre loquentes appellati. Tale quid continebat. Circa octauam aut nonam ad noctem aluus prorupit, ac liquida multa, acervata & graueolentia egressa, vox interceptiebatur. Mortua est.

Aristippus.

Aristippus in supernum ventrem violentem ac grauiter sagittam ictu petitus est, ventris dolor vehemens, & breui ardebat, deorsum vero nihil egerebat, anxius erat, biliosa abunde colorata quam vomnisset, melius habere videbatur. Paulo post dolores rursus vehementes, & venter similiter ardebat, velut in voluulis, calores & sitis, in septem diebus mortuus est. Neapolis percussus similiter, eadem passus est, acri infuso per clysterem immisso, aluus deorsum erupit, color per corpus diffusus est tenuis, pallidus, niger, oculi squallidi, stupore

A pore rigidi, intus conuersi, intentem intuentes. Et qui in hepate percussus est iaculo, statim color qualis est mortuorum per corpus diffusus est, oculi caui, anxietas, molestia. Mortuus est prius quam concio solueretur, in qua die percussus est. Qui caput percussus est lapide a Macedone supra tempus dextrum, ita ut fissura saltim facta dissecio contigisset, vertigine affectus est & cecidit. Tertia die voce destitutus erat, anxietas, febris non valde vehemens, pulsus in temporibus velut tenuis caloris, nihil audiebat, neque sapiebat, neque quiescebat, humiditas circa frontem, & sub nasum, usque ad mentum. Quinta mortuus est. Eniates in Delo iaculo percussus est retrorsum in latus, iuxta sinistram partem, vlcus quidem sine dolore. Verum tertia die ventris dolor paruus, non egerebat, infuso per clysterem immisso, stercus prodibat, & dolor deficiebat, sedes extra ad scrotum extabat, quarta die etiam ad pubem, & totum ventrem, dolor vehementer irruerat, quiescere non poterat, biliosa vomuit abunde colorata, oculi cum virore pallidi, quales in animi deliquiis. Post quintam mortuus est. Erat autem calor quidam tenuis in ipso.

Eniates.

Billo percussus in dorsum, spiritus multus per vulnus cum strepitu prodibat, & sanguinem fundebat. Verum deligatus emplastro cruentis vulneribus comodo, sanus euasit. Contigit & infelicissimo Philes filio, denudatione in fronte facta, nona die febris. Deinde liuefactum est os, mortuus est. Et Phania & Euergeta filio, liuefactis ossibus, & febricitantibus, cutis ab osse discessit, & pus subtus depascebatur.

Phanias.
Euergetes.

His dum perforarentur, ex ipso osse egressa est sanies tenuis, serosa, sub pallida, graueolens, lethalis. Contingit autem talibus etiam vomitus accedere, & ad finem conuulsionem: & ut clangorosam vocem edant, ac impotentes fiant, & si in dextris fuerit vulnus, in sinistra parte: si vero in sinistris, in dextra.

Theodorus.

Theodori filio nona die in sole versato, febris accessit decima die, ex denudatione iuxta os nullius momenti. In febre vero denudatum est, discessit cutis, multum clangorosis erat. Vigesima secunda venter eleuatus est maxime circa praecordia, vigesima tertia mortuus est. Quibus ossa fracta fuerint, his septima die febris. Si vero calidus fuerit rempus, etiam citius. At si magis fracta fuerint, etiam euestigio.

Exarmod.

Et Exarmodi famulus similiter dolorem habebat ad sed-

mur,

Posido-
creon.
Isagor.Nauis re-
stor.

Harpalus.

Thrinon.

Menon.

mur, non è directo vulneris. & factus est clangorosus. & colli d
erat dolor. Et Posidocreon tertia conuulsio. calor non re-
linquebat. mortuus est die decimo octauo. Isagora filius
percutus est retro in caput. confuso osse ac nigrefacto quinta
die superstes euasit. os autem non discessit. Magna nauis
gubernatori anchora digitum medium. & os dextræ manus
cōfregit. inflammatio successit. & marcor. & febris. subpur-
gatus est. quinta calores moderatè remiserunt. itémque do-
lores. de digito quid decidit. Post septimum diem sanies
exibat leniter. Postea per linguam dixit se non omnia pos-
se enunciare. Prædictio facta est opisthotonum aduentare.

Ad hoc conferebant maxillæ confertæ. & ad collum rigi-
dæ. Tertia die totus conuellebatur in posteriorem partem.
cum sudore. Sed à prædictione mortuus est. Harpali fi-
lius ex liberta Telephane. luxationem infra in pede magni
digiti accepti. inflammatus est. & valde dolorosus erat. & ubi
repositus est. & dolor remisit. proficisciebatur ad agrum. re-
diens lumbos doluit. lauit. maxillæ ad noctem confereban-
tur. & opisthotonus aderat. saliuæ spumosa vix per dentes fo-
ras prodibat. Tertia die mortuus est. Thrinon Damonis
filius. habebat circa tibiā aut malleo ū vlcus. iuxta neruum
iam purum. Huic à pharmaco corroso cōtigit. vt opisthoto-
no moreretur. Menoni sub arcturum & prius. ex febre asti-
ua. & alui profluuiū ægrè affecto. & ex itinere delassato. do-
lor lateris sinistri & tussis quæ ex destillatione quidē etiam
prius aderat. verū tunc valde intenta erat. & vigilabat. &
febrem statim ab initio ægrè ferebat. & erectus sedens ter-
tia die spuebat pallidum. arteria ex stertore subleuabat.
Circa quintam spiritus moderatè densus. pedestibiles. extre-
mæ partes plerunque frigida. & extra stragula. alui egestio
ab initio fiebat biliosa. neque valde modica. neque multa. se-
ptima. octaua. & nona. leuius ferte videbatur. & somni ali-
quid contingebant. & quæ excreabat erudiora erant. deci-
ma. & vsque ad decimam tertiam. alba & pura. & præcor-
dium mollius fiebat. sinistrum tamen distentum. & melius
spirabat. Subdita glande moderatè aluus subit. Decima ter-
tia rursus pallidum spuebat. Decima quarta magis. Deci-
ma quinta prasinum. Aluus autem maleolentia. biliosa. li-
quida. multa demisit. sinistrum præcordium eleuabatur. De-
cima

A cimalexata autem etiam valde intumuit. & spiritus iam ster-
torosus. sudor circa frontem & cervicem. raro ad pectus. ex-
tremæ partes. & frons. leniter permanebant frigida. Salta-
tio verò venarum circa tempora detinebat. Somni soporosi
noctem ac diem postremo tempore. Vrina ab initio cruda.
cineris speciem referens. Circa decimā. & vsque ad decimam
tertiam tenues. & nō decolores. Verū à decimatertia qua-
les ab initio. Cleocho lateris dolor & febris. remisit febris. Cleocho.
sudauit per totum corpus. In vrina multa erant quæ fereban-
tur ac innatabant. postea turbata est. Circa Pleiadum occa-
sum Olympiadē vxorem. sextum octimestrem gestantem. ex
casu febris acuta corripuit. lingua astuosa. licca. aspera. palli-
da. oculi pallidi. & corpus mortiferū. sextum corruptum. quinta
die facile liberata est. & somnus vt videbatur soporosus. & ve-
speri excitantes non sensit. sternutatorium adhibitum per-
cepit. potionem suscepit & succum. deglutiens potionem ali-
quantum tussiu. vox non soluebat. neque ipsa quicquam
alleuabatur ex morbo. oculi tristes ac submissi. spiritus subli-
mis per nasum trahebatur. color prauus. sudor circa pedes.
& crura. ubi iam mortū propinqua esset. mortua est. Nicolai
concupina ex febre ardenti. abscessus iuxta horam fiebant
ab vtraque parte. paulo posterius alter. quum iam febris re-
mittere videretur. velut tumor laxus. Circa decimum quar-
tum magni citra signa sedati sunt. recidiua facta est. Color
qualis mortuorum. lingua aspera. valde dēsa. subalbida. Siti-
culosa. alui egestio deorsum multa. liquida. male olens per
omne tēpus. Autē finem corruptum est corpus præ multitu-
dine egestionis. Mortua est circa vigesimum diem. Andrea
ante pleiadem horror. febris. vomitus. Ab initio semitertia-
na apparebat. Verū tertiana erat. Quū rursus in foro versa-
retur. inhorruit. febris acuta. vomitus bilis meræ. delirium
ad noctē quarta rursus melius habebat. Quinta difficulter.
Sexta à mercuriali probè egeffit aluus. Septima difficilior
& sequenti bus iam diebus febris magis cōtinēter affligebat.
& sine sudore ab initio. & siticulosus. Maxime verò os resie-
cabatur. & potionē nullam libenter admittebat. quum mul-
ta iniuncta circa os esset. lingua sicca. in articulo. asperi-
tas efflorescebat. cum pallore albicans. Vigil. anxius exolu-
tus. fractus. lingua præ siccitate quādoq; subblata. donec ma-
defecit

defecisset, succū maximè admittebat. Nona aut decima circa aurem sinistram, atq; etiam alteram, tumores parui citra signa apparuerunt. Urina semper non decolores, verum sine subdientia. Decimaquarta sudor circa supernas partes non multus, sed moderatior. Color circa decimaseptimam euauit. Alius post decimam sicca, citra glandem subditam non egerens. Circa vigesimam quintā pustulae per totum corpus pruriginosae calidae, velut igne ambusta. Dolor autē erat circa locos sub alis, & latera: transiit ad crura citra signa, & desinit. Balneum proderat & vnguenti illitio cum aceto. Mense verò secundo aut tertio fortassis, ad ihenes dolor, qui etiam antea quandoque fuerat, sedatus est. Aristocrati circa solstitium hybernū lassitudo, & horror, & calor. Postea tertia die incepit lateris dolor itēque lumborum, & tumor sub alis initium sumēs, per totum dextrum latus durus, rubicundus, liuidus, velut ab igne calcfactus & inustus, anxius, omnia molestē ferens, valde liticulosus, lingua subalbida. Urinae non procedebant, crura subfrigida, alui egestio à mercuriali modica, liquida, subalbida spumosa, ad noctem spiritus eleuabatur, sudor circa frontem, partes infernae frigidae, collum inflabatur, tussis non inerat, mortuus est prudens. Onesianax nacti circa autumnū lippitudo, postea verò febris quartana. Incipiente quartana cibos valde auersabatur, in progressu verò libenter accipiebat. Sed & Polichari in quartana. Mnesianax similia circa cibum accidebant. Mnesianax alui egestio ante febrem, & postea, ad multū tempus sequebatur, multisque albis mucosis prodeuntibus, & quandoque paucis sanguineis, citra dolorem. Strepitus autem in vētre. Post febrem abscessit citra sedem tuberculum durum, quod multo tempore inconcoctum comitabatur, erupit ad intestinum, & foris fistulosus fiebat. Deambulare verò ipso in foro, splendores praeculis obuersabantur, & solem non valde videbat. Quum autem parum discessisset, extra seipsum erat, & collum conuulsus est. Postquā autem domum deportatus est, vix suspexit, & ipse vix suipius erat. Primum autem collustrabat circūstantes, & corpus perfrigeratum est, vix verò recalcfactus est vtriculis & fomentis adhibitis. Postquā autem ipse intra seipsum esset, & exurgeret, non volebat exire, sed timere dixit. Si verò quis de grauibz morbis differeret, subducebat se pra-

Aristocrates.

Onesianax

Polychares

Mnesianax

A se praetere timore. Quandoque etiam caliditatem sibi ad praecordia allabi dixit, & oculorū splendores comitari, & alui egestio multa, & sepe, & similis hyeme cōtingit, facta est venae sectio, datum est veratrum, bibit lac bubulum, prius autem asininum contulit, & alui egestiones sedauit. Aqua potus ab initio, deambulationes quoque & capitis purgationes. Anecheti filio haec cōtingerunt, hyeme in balneo dum vngeretur adigem, calefactus est, & statim in comitiales cōuulsiones incidit. Postquā verò multae factae essent cōuulsiones, circūspexit, nō apud sese erat, quū autem intra seipsum esset, rursus postridie mane correptus est ac conuulsus, spuma non valde. Tertia lingua inarticulata. Quarta per linguā significabar. Quinta loqui nō poterat, sed in principiis nominum h'rebat lingua valde, & conuulsio fiebat, & extra sese erat. Quum verò haec remitterent, lingua vix in suum statum restituebatur. Sexta abstinebat ab omnibus, & sorbitione, & potu, & à nulla ampliū affectione corripiebatur. Cleochus ex lassitudinibus ac exercitiis melle per dies aliquot vnti, tumor ad genu dextrum obortus est. Immo potius ad infernam partem circa tendines sub genu, circumibat subclaudicans, & sura intumescerebat, ac dura erat, & ad pedem, & ad malleolum dextrum, & tubercula ad gingiuas circa dentes magna, velut vuae acini, liuida, nigrescēta, doloris exortia, vbi cibum non caperet. Sed & crura doloris exortia erant, si non exurgeret. Venit enim & ad sinistram tumor, verū minus liuescebat. In tumoribus circa genua ac pedes velut supurationes erant. Tandem verò fieri non poterat, vt stare, aut calcaneis insisteret, sed in lecto decumbebat. Calores manifesti, quandoque cibum auersabatur, non valde siticulosus, neque ad sedem surgebat, anxius, & quandoque etiam pusillimitas tenebat, veratrum exhibitum est, & capitis purgationes. Ad os pharmacum ex manna thuris, cum aliis ammittis profuit. Ad vlcera in ore, sorbitio lenticulae commodata erat. Circa sexagesimam sedati sunt tumores à secūdo veratro, dolores tantum ad genua decumbenti venerunt. Humor autem & bilis abscessit ad genua, etiam pluribus diebus ante veratrum. Pisistrato humeri dolor, & grauitas diuturna deambulanti & alias sano, hyeme verò incidit multus lateris dolor, & calor, & tussis, & excretio sanguinis spumosi, & in

Anechetes

Cleochus

Pisistratus

Simon.

Euxenus.

Polemarchus.

Hegesipolis.

& in faucibus sternebat. Verū facile ferebat, & apud seipsum erat, & calor remisit, simulque & exsecratio, & stridula alperitas, & circa quartam aut quintā diem sanus. Simonis vxori in partu concussa dolor circa pectus & latus, tussis, febres, excreationes purulentæ, tabes, ad sex menses febres, & alui profusio semper. Ad finem febres cessauerunt, post cessationem substitit aluus, & post septem dies mortua est. Euxeni uxorem ex fomentis vt videbatur, calores nullo tempore relinquebant, magis tamen ad vespēram augeteiebant, sudores fiebant per totum corpus. Febre ad augmentū tendente frigiditas pedum, quandoque etiam tibiarum & genuum fiebat, tussicula sicca ad modicū tempus, febre exacerbari incipiente, deinde cessabat, per multum autem tempus etiam totius corporis rigor fiebat. Sitis exors semper. Vbi medicamentum bibisset, & serum, magis laesa est. Ab initio omnino sine dolore erat, & bene spirabat. Medio verō tēpore lateris dextrī dolor fiebat, & tussis cōmota est, & excreationes parua alba ac subrenues, & horror non ampliū ex pedibus, sed de collo & dorso, & aluus liquidior, remittit febris cū multo sudore, & perfrigerata est. Anhelatio verō erat varia, mortua est post remissionē septima die quum esset mente prudens. Polemarchi vxor æstate incepit febrē, dimittit autē ipsam febris sexta die, titubans obambulabat, ad noctem calores. Rursus interposito tempore corripuit febris, & non dimittit tribus ferē mensibus, tussis multa, exsecratio pituitæ. Postquā verō viginti durasset diebus, spiritus semper densus, in pectore strēpitus, plerunque sudor, mane febris mitior, & horrores quandoque corripiebant. Somni fiebant, & aluus aliquando humectabatur, & rursus restitabat, moderate cibum gustabat. At medio tēpore ad gēua & tibias dolor, & ad hestendum ac extendendū alio opus habebat. Perseuerabant citrum affectiones vsque ad finem iam propinquum & intumuerunt pedes vsq; ad tibias, & ad contactum dolebat, & sudores ac rigores desierunt. Febris autē semper intendebatur. Ante obitum aluus erupit, prudens permanebat. Tribus ante obitum diebus, in faucibus sternebat, & spiritus reuertebatur. Mortua est. Hegesipolis filiulus quatuor ferē mensibus dolorem circa vmbilicū corrodentem habebat. Progressu tēporis augebatur dolor. Percutiebatur ventres, vellicabatur.

A vellicabatur, calores corripiebant, contabescebat, ossa reliqua erant, pedes tumeabant. Testes, venter, partes circa vmbilicū inflata. Num & quibus futurū est vt aluus exturbetur? cibū auersabatur, lac solum admittebat recens, & aluus liquida erat, & subcruenta sanies subibat, male olens: aluus ardebat, mortuus est vbi vomuisset modicū pituitosum, adeo vt quis genituram putasset. Plateæ filio vbi mortuus esset futura capitis valde cauata est. Quum autē ægrotaret, semper manu sinciput cōtingebat, maximē morti propinquus. Non dolebat autē caput, & in femore sinistro sub inguen partes inferiores liuidæ. Testes autem graciles erant. Similia etiam Hegetoridæ filio, mortuus est. Præterquā quod vomitus plures sub obitum contigerunt. Hippia soror hyeme Phrenitica, mente aberrans, manibus negotiū exhibens, lancinans seipsam. Quinta & sexta ad noctem voce destituta, soporosa, inflans in maxillas & labia, velut dormientes, septima mortua est. Olander vbi inhorruit, lateris dolor, & ad gēua dolor, itēq; ad femur, vbi comedisset delyrabat, breui mortuus est. Cleotimo sutori aluo liquefacta multo tempore, & calore oborto, iuxta hepar tumor tuberculofus ad inum ventrē descendit, & aluus liquida fiebat, & aliud ipsi tuberculum iuxta hepar sursum ad præcordiū, mortuus est. Quibusdam capitis dolor vehemens cum calore: quibusdam quidem ad dimidiā capitis partem, & secundum nares humor quidam decedit tenuis, aut maturus: aut ad aures: aut ad fauces ex capite securius. Quibusdam vero hæc sicca. At marcor vehemens periculofus est. Si verō affuerit anxiosus, aut biliosus vomitus, aut stupor oculorum, aut vocis interceptio, & raro quid loquitur, aut delyrium, lethalia hæc sunt & conuulsoria. Quicumque verō ex destillatione dimidiā capitis partē dolent, & humore secūdum nares decedente insuper febricriunt leniter, in quinta aut sexta perfrigerantur. Echecratidæ capitis dolor vehemens magis ad posteriorem partem, & colli quo loco connexio est, & ad verticem procedebat. Progrediente tempore & ad aurem sinistram, & dimidiā capitis pars dolorosa erat, mucosa semper procedebat leniter combusta, & calor comitabatur tenuia, & cibum auersabatur, in die melius habebat, ad noctem verō dolebat. Postquam autem pus per aurem erupit, cessauerunt omnia, erupit

Plateas.

Hegetorides.

Hippias.

Olander.

Cleotimus.

Similia hæc aphorismis.

Echecrates.

Hippocratis Liber VII.

pit autē circa hyemem. Num & omnibus suppurationibus, D
& affectionibus circa oculum, dolores ad noctem? Quibus
tussis hyeme maximē austro spirante crassa & multa extere-
tibus, febres accedunt: leuiter autem quinta die sedantur.
Tussis verō circa quadragesimā, velut Hegesipoli. Quibus
calores multi quandoq; sedantur, hi non per totum corpus,
sed aut circa ceruicem, aut sub alis, aut capite sudantes libe-
rantur. Chariti hyeme ex tussicula populariter grassante
Charites. febris aduentās, acuta corripuit, stragula reiciebat: sopor cū
dolore. Vrinę erant rubrę velut erui lotura: subsidencia sta-
tim ab initio multa, alba: postea etiam subrubra. Septima ā
glande subdita paucā prodierunt: sopor detinuit siue dolore:
humiditas in fronte: somnus ad noctem, & calor mitior, oīa E
ua succum admisit: soporosus permāsit vsq; ad vndecimam.
Hac autem die etiam calor maximē cessauit. Postquā verō
tussis erat, excreatio penitus erabat semper multa, facilis, pri-
mū viscosa, alba, crassa, postquā autem concocta esset: si-
milis purulenti. Vrinę ab vndecima die puriores: subsidencia
aspera, decimatertia dolor ad dexterā, vsq; ad lateris mol-
litudinem, ad imū ventrem. Vrina supprimebatur. Potus cal-
lyphylli cōtulit. Decima quinta rursus dolor, decima sexta ad
noctem magis dolor pręcordij incipiebat ad ventrem. Mer-
curialis aqua subduxit. Calor intra vigesimū euauit, & ex-
creationes secutę sunt crassę. Melius habuit ad quadragesi-
mum. Subpurgandi sunt ventres in morbis, vbi purganda
matura fuerint: Inferni quidem, vbi confidisse videris, lignū F
habes si non anxij fuerint, neque capite grauati: & quum ca-
lores mitissimi, & quum post exacerbationes cessarint. Su-
perni verō, in ipsis exacerbationibus. Tunc enim & hi ele-
uantur, quū anxij, & grauati supernis partibus fuerint, pro-
pterea verō in principijs purgandum non est, quoniam sua
sponte in his temporibus expurgantur. In cubiti processu
Cleo-
genif-
cus.
Dema-
rchus.
Aglao-
tes. Aeschy-
lus.
Alcmanus.
ex casu sauciato, cubitus marcore corruptus suppuratur, ma-
turatione verō fiēte, viscosa sanies ac glutinosa exprimitur
& breui supprimitur: velut & Cleogenisco, & Demarcho A-
glaoetis filio. Similiter autem & valde ex iisdem pus nullū
velut Aeschylī filio contigit. At vbi suppuratur plurimis hor-
rores & febres accedunt. Alcmani ex rhenum affectioni-
bus se recolligenti, & sanguine deorsum detracto, sursum ad
hepar

De Morbis Popularibus.

373

A hepar conuersus est morbus, & ad cor dolor vehemēs, & spi-
ritus prę dolore detinebatur, & alius difficulter egerebat
parua caprini stercoris pilulis similia, anxietas non inerat.
Verū rigor quandoq; & febris corripiebat, & sudor, & vomit-
us, & in dolore non conferebat aqua marina per clysterem
infusa. Verū furfurum decoctum infusum contulit, A cibo
abstinuit ad dies septem, aquam mulsam meraciorem bibit:
postea lentis succum quandoq; verō ex lenticula fresā deco-
ctum. Inde bibit aquam: postea carulum coctum: & mazę pa-
rum, quę potissimum diu antea confecta esset, progressu ve-
rō temporis, aut ceruices bubulas, aut extremas partes suil-
las coctas, vnā cum priore aquę potu: quies, tegmen, ad rhe-
num affectionem infusum per clysterem ex cucumere sylue
B stri. Parmenisci filio surditas, contulit clysterem auricula-
rium non adhibere. Verū lana expurgare, & solum oleum
aut netopum infundere, deambulare, mane surgere, vinum
albū bibere, oleribus abstinere, pane & piscibus petrosolis nu-
triri. Aspalij vxori dentis & maxillę dolor vehemens. Ca-
storium & piper colluēs, ac in ore tenens, remisit. Ex stillici-
dij vrinę affectionem ipsi sedauit farina cum rosaceo. Ca. Castorium
pitidis dolores ex vtero sedat castorium. Plurimas vteri affe-
ctiones flatus faciunt. Signum sunt ructus, & strepitus circa
ventrem, & lumborū tumores, & dolores circa rhenes ac co-
xas. Ad hoc autem confert, aromatum tertiam partē, farinę
duas, in vino odorato albo coquere, & linteolo illita cata-
plasmatis modo imponere, qua parte ventris dolores ab vte-
ro affligunt. Callimedontis filio contulit ad tuberculum, Callimedō
quod habebat in collo durum, & magnum, & crudum ac do-
lorosum, venę brachij sectio: & seminis lini torrefacti cata-
plasma, vino albo ac oleo subactum ac imbutum, ita vt neq;
calidum, neq; valde coctum deligatur. Aut cum aqua mulsā
coquatur fęni Graci, aut ordeī, aut tritici farina. Melissander
Melissander
dro quum gingiua dolore corriperebatur, & vehemēter intum-
esceret, sectio venę brachij, & alumē Aegyptium in prin-
cipio sedabat. Eurychidi ex cholerici affectionibus, ad ner-
uorum in cruribus distentionem desiquit, vnā cum secessu de-
Euthichi-
des.
orsum. Bilem multam abundē coloratā vomuit ad tres dies
ac noctes valde subrubram, sub vomitu bibit, & impotens
erat, & anxius. Nihil autem continere poterat, neque ex po-
P b
tibus

tibus, neq; ex cibis: & vrinae ac transitus deorsum suppressio: D
Arcuati per vomitus saepe molles prodiit. & deorsum quoq; erupit. Re
morbi me- gio morbo correpto prodest laborare, sudare, panem edere,
d: 11. bibere non multum, lauare caput calida mulsa, sed potius te
Calligenes pida, vinum album, somno non multo uti. Calligeni circa vi-
gesimum quintum aetatis annum destillatio, tussis multa, quod
deiebat per vim educebat: nihil infra persistebat, annos
quatuor perseuerabat. Ab initio calores tenues fiebat. Vera-
trum non profuit, sed modicus cibus, & comprimere corpus, edere
panem, bibere vinum nigrum, obsoniorum quorumcunq; esus, ab-
stinencia ab acris, salis, pinguibus, succo silphij, oleribus
crudis, multa deambulatio. Lactis potus non contulit, sed sesa-
mum purum, crudum, acetabuli mensura bibere, cum vino molli.

Timocha- Timochari hyeme destillatio, maxime in nares, Quam vene-
res. nere vsus esset, rescicata sunt omnia, lassitudo, calor successit
caput graue, sudor a capite multus, defluebat autem & per to-
tum corpus. Erat autem etiam sanus sudare aduersus: tertia die

Cleomenes sanatus est. Cleomenis filius hyeme initio facto cibum auer-
sabatur, & eius fastidio citra febre vexabatur: & vomebat
cibos ac pituitam. Duobus autem mensibus cibi fastidium
durabat. Cocus in spina gibbositas facta est ex phrenitide.

Cocus. Huic nulla medicamenti potio contulit, verum vinum ni-
grum, & panis esus, & balnearum abstinentia, & vnctio, & fri-
ctio ab vnctione, & fouere non valde, neque multo fomento,
sed leni. Quibus fluxiones in oculis tenues ac diuturnae, si
maturae in nares processerint, profunt. Quibus praegnantibus
ex casu, aut conuulsione, aut plaga, aut dolores leuiter sunt,
his in tribus diebus manifestum sit, an foetum corrumpet.

Cuidam quae circa vigesimum aetatis annum biberat vltro
pharmacum adfertum perdidit, accidit dolor: vomitus bi-
lioforus, multorum, pallidorum, praesinorum, nigrorum. Quum
bibisset, tertia die conuulsio corripiebat: linguam comande-
bat. Ad quartam diem ad ipsam ingressus sum: lingua nigra, ma-
gna, ocolorum albae partes, erant rubrae: vigilabat: quarta mor-
tua est ad noctem. Pythocles agrotantibus aqua, & lac mul-
ta aqua ammixta dabat, & renutriebat. Perniones pertun-
dere oportet, & calefacere, ita ut quam maxime excalefacias
igne & aqua. Oculis incommoda sunt lenticula, fructus po-
riorum dulces, & olera. Doloribus circa lumbos, aut coxam,
aut

A aut crura, ex laboribus abortis, aquae marinae acetique cali-
dum fomentum confert, ita ut vel aspergas, vel spogiam bis
imbutam adhibeas. Deligare vero lanis oportet. Origanum
potum, oculis & dentibus malum est. Puella quae de rupe
cecidit, voce destituta, iactatio ipsam tenebat, vomuit ad no-
ctem sanguinem. Quum ad sinistram aurem impigisset, am-
plius inde fluebat, & aqua multam difficulter deglutiebat,
stertor habebat. Spiritus densus velut morientium. Venae circa
frontem intentae, decubitus supinus, pedes tepidi, febris mul-
ta, aliquando acuta, maxime expauescebat, septima vocem ru-
pit, calores tenuiores erant, superstes euasit. Nisantides hu-
meri dolorem habebat, in aestate abortum ex abfessu, pro-

B fuit ipsi corpus & humerum in aqua marina madefacere, ad
multum tempus, & per tres dies vinum album aquosum bi-
bere, simul ut in aqua marina decumberet, ita ut & in ipsa
vrina miciceret. Fullo in Syro phreniticus, quum mouere-
tur cruribus tremulis, corpus velut a culicibus compunctum.
oculus magnus, motus brevis, vox fracta, sed clara tamen,
vrina pura subsidentiam non habens. Num propter alui ex-
thapsia egestionem, decima octaua die morbus remisit, euane-
scens citra sudorem? Nicoxenus in Olyntho similiter septi-
ma die videbatur a morbo liber esse cum sudore. Sorbitiones
assumebat, vinum, bottum ex sole. Decima septima die ingres-
sus sum ad ipsum, lingua ardebat, calor forinsecus non valde
fortis, exolutio corporis vehemens, vox fracta, ut operosum
esset exaudire, clara tamen, tempora collapsa, oculi caui, pedes
molles ac tepidi, iuxta splenem distentio. Infusum per clyste-
rem non valde suscipiebat, sed resilliebat, prodiit stercus com-
 pactum modicum, & aliquid sanguinis, arbitror ab infuso. Vri-
na clara, pura, decubitus supinus, crura diducta ac disparata.
ob exolutionem, penitus vigil. Intra viginti dies calor euauit.
Potus erat aqua de farina crassa in ipsa macerata, sed & de
pomis simulque mali punici succus, & lentis torrefactae, & fa-
rina lotura cocta, frigida, tenuis sorbitio. Superstes euasit.

Fullonum inguina extuberant dura & sine dolore, & circa pullorum tu-
berculum ac collum similia erant tubercula magna, febris ante bercula.
diem decimum. Tussis vexabantur a ruptionibus. Tertio men-
se aut quarto venter colliquiuit. Calores successerunt, lin-
gua sicca, sitis, egestionem deorsum maligna mortui sunt.

Hippocratis Liber VII.

Cholerice
bilis malū
qui fiat.

Phereci-
des.

Cholerice bilis fuscum ac deorsum eruptiones, ex carnis D
eslu, maxime syllis crudioris, & ex cicere, & ebrietate vini
odorati veteris, & insolatione, & ex sepiis, & locustis, & gam-
maris: & ex olerum eslu, maxime porri & ceparum: Insuper
& à lactucis coctis, & brassica, & rumicibus crudioribus: & à
placentis ac dulciariis & mellitis libis, & à fructibus pomorū,
& cucumere pepone, & vino lactei teporis, & eruo, & po-
leata recenti. Cholerice affectiones magis in astate fiunt,
& febres intermittentes, & quibus horrores accedunt. Hæ
quandoque malignæ fiunt, & ad morbos acutos perueniunt.
Verum cauere oportet. Iudicat autē tales morbos maxime
quinta & septima, & nona dies. Melius tamen est cauere usque
ad decimam quartam. Pherecyda post solstitium hybernū, E
noctu lateris dextri dolor etiam prius fieri solitus cellauit.
præfusus est, & egressus horruit, febris ad noctem doloris ex-
ors, tussicula quædā sicca. Urina non multa, subdientia mul-
ta. Ab initio ramentosa, glabra, diuisa: post dies quatuor tur-
bulenta, subsidebant, & urina non decolor, subdientiam ha-
bens, & collectio non apparebat in macula, ubi perfriguisset.
Tertia die alius sua sponte egressus. Quarta subdita glande
stercoracea & biliosa prodierunt, fluxus erat liquidus. Som-
nus ad noctem non valde. Verum interdiu aliquantum dor-
miebat. Sitis non vehemens. Quarta ad noctem maxime cu-
tis circa frontem, & reliquum corpus mollis, semper super-
excedens, febris vincebatur ad manū, & sub ea humescebat.
pulsus in fronte valde obscurus, venarum grauitas in cōuer-
sionibus, & in omnibus egestionibus ad modicum tempus
semper doloris exors, ab initio anxius, & paulatim vomebat.
Septima à glande subdita, egressus ter biliosum ac stercora-
ceum, liquidum valde ac pallidum & iam aliquantū delyra-
bat, & humiditas modice quandoque circa frontē, stragula in
faciem ducebat, oculos frustra velut si quis videret contrahe-
bat, & rursus nictabat, & stragula reiciebat. Nona die sudor
mane obortus ad pectus perseuerabat donec moreretur, &
febris, & delyratio augescebat. Circa frontem sudor pluri-
mus græuolens, color valde albus, cutis sub pilis interpu-
ctis, præcordium dextrum eleuatum, demisit à seipso biliosa.
Ostiaua apparebant velut culicū morsus, ante mortē tussien-
do reiecit velut ex mucro fungos, cōpacta quædā, alba pinitica
circum

De Morbis Popularibus.

375

A circumdata. Excrearat autē & antea parua, alba, lactea, post
cenā in somno horruit, mane surrexit, capite grauatus hor-
ruit, vomuit, capite grauabatur, ad noctem remisit, usque ad
meridiem leniter horruit, rursus noctem grauiter tulit. Se-
quenti die febris acuta, capitis torpor, vomitus multæ bilis,
quæ plurima præina erat, cessauerunt omnia, somnus ad no-
ctē, mane perfrigerabatur, sudor & humiditas per plurimā
corporis partem, iuxta splenem manu indicabat ad modicū
tempus collectionē doloris exortem, statim euaniuit, ad no-
ctem vigil, circa fori tempus exacerbatur febris, anxietas,
vertigo, tormen, capitis dolor, vomitus præinus, leuis, visco-
sus velut pituita, circa solis occasum cessauerunt omnia, su-
dor capitis, colli, post vomitum egressus per aluum stercora-
cea, liquida, biliosa, neque nigra, neque inconuenientia. No-
ctem moderatē habebat, itēque sequentē diem, ad noctem
rursus vigil. Vomitus mane similiter & sequenti die, citra an-
xietatē, dolores capitis post sudorē cessauerunt, ad vespertā om-
nia remiserunt. Nona non amplius vomuit, magis calefactus
est. Reliquis non videbatur febrere. Venæ in tēporibus salie-
bāt, doloris omnino exors, sitis semper erat, Nona quā ad sel-
lā surrexisset valde animo linquebatur, à glāde subdita eges-
sus ramenta nigra & biliosa colore, quātū stercoracei destil-
labat, vox fracta, in cōuersionib. grauis, oculi caui, cutis fron-
tis circumtensa, alioqui bene spirabat, moderatus erat, ad pa-
rietem plerumque conuersus, flexibilis in decubitu, incuruatus
quiescens, lingua alba, leuis. Circa decimā & postea, urina ru-
bra in circuitu, in medio exiguū quid albū. Duodecima ad
glandē subditā, similia destillabāt biliosa & ramentosa, post
glāde animi deliquit, postea os resiccabatur. Colluebat sem-
per, & si non valde frigida esset aqua, calidā esse dicebat, ni-
lū leniter gustabat, sitis non inerat, stragula semper de pecto-
re repellebat. Chlamydem calefieri non sinebat, ignis procul,
isq; paruos, vtriusque maxillæ rubor, postea lingua inarticula-
ta, recalescebat vnum aut duos dies, cessauit. Androphani
voci interceptio, ignorātia, delyrium. His sedatis supererat nes.
multis annis, & recidiva fiebat, lingua permanebat per totū
tempus sicca, & si collutione non vteretur, loqui non poterat,
& plerumque erat valde amara. Aliquando etiā dolor ad cor.
Venæ sectio soluit hæc, aquæ potus, aqua multa. Veratū quo-
que

Bb 3

que: bibit nigrū, biliosum nō prodibat, sed modicum. Tandē
hyeme decubuit, & extra se positus mente motus est, & lin-
guæ affectiōes similes, calor tenuis, lingua decolor. Vox pe-
ripneumonica, de pectore stragula reiciebat, & se educi iu-
liebat, velut misturū, quum nihil clarē loqui posset, neq; a-
pud seipsum esset, educebāt ipsum, ad noctē mortu⁹ est, duo-
bus aut tribus diebus decubuit. Nicanoris affectio erat, quū
ad cōtinuum progredere timor tibiā: quū sub initii
vocis tibiā, in conuiuiō tibiā canere audiuisset, prae timori-
busurbationes, vix se sufferre posse dixit, quū nox esset. In-
terdiu verō audiens nihil cōmouebatur, & hæc multo tem-
pore ipsum comitabantur. Damocles qui cū illo erat, cæcu-
tire, & corpore exulato esse sibi videbatur, & sanē præruptū
losum non accessisset, neq; trans pontē, aut minimā altitu-
dinis scrobem, ausus fuisset transgredi, prae timore ne caderet
sed per ipsum scrobem ibat hoc ad tempus quoddā ipsi ade-
rat. Phœnicis affectio erat, ex oculo dextro plerūq; velut
fulgur elucere putabat. Vbi verō nō diu ipsum elausisset, do-
lor ad tempus dextrū vehemens oriebatur, postea etiā ad to-
tū caput, & collū, caput intumescere retro ad verticula, &
distentio ac duritia erat circum tendines. Si itaq; conaretur
cōmouere caput, aut aperire dentes, nō poterat, vtpote valde
distentus. Vomitus si quādo oborti essent, relatos dolores a-
uertebāt, ac mitiores faciebāt, & venæ sectio profuit, & vera-
trum duxit omnigena, & nō minimē præstina. Parmenise-
ciā prius incidebāt tristitia, & desiderium excedendi ē vita.
Clynthus quādoq; verō rursus latus erat. At in Clyntho aliquādo au-
rumni tempore, voce priuatus decumberebat, quietē agens ita
vt parū saltē loqui conaretur, ac inciperet. Immo etiā si quid
loquutus esset, rursus voce destituebatur, somni aderāt, quā-
doq; verō vigilia: & iactatio cum silentio, & anxietas, & ma-
nus ad præcordia velut dolenti. Aliquando aui sus iacebat
quietē agēs, febris perpetuā, & facillē spirabat. Postea dixit se
cognoscere ingressos. Bibere quādoq; tota die ac nocte, etiā
si potus exhiberetur, nō volebat: quādoq; verō vrina derepen-
te correpta, omnem aquā ebibebat. Vrina crassa velut iumē-
ti. Circa decimā quartā remisit. Cononis seruus ex dolore
capitis incipiente, extra se mēte mota erat, & clamor, & que-
rela multa, raro autem quies. Circa quadragesimum diem
mortua

A mortua est. Decem verō diebus ante mortem, voce destituta
& cōuulsa fuit. Timocharis seruus ex atrabiliariis esse quū Timocha-
putaretur a tot ac talibus viris, mortuus est similiter circa
eodem dies. Nicolai filius circa solstitiū hybernū ex pota-
tionibus horruit, ad noctem febres, postridie, vomitus bilio-
sus, merus, modicus. Tertia die quum cōcio adhuc fori plena
esset, sudor totius corporis cessauit, & statim rursus calefa-
ctus est, vomitus similis. Quarta ab aqua mercurialis ege-
sit stercorea & liquida. Vrina cineris specie, qualis est
aqua mercurialis, nō dissimilis, subsidētia non erat, neq; vri-
na multa, pauca quædā in medio vehantur innatātia, dolo-
res præcordij sinistri & lumborū. Putabat se ex vomitu in-
super respirare, & insuper respirabat, quandoq; dupla respi-
ratione, lingua alba, habens ex dextra parte cōcretionē adna-
tam instar lupini. Parum siticulosus erat, vigil, prudēs. Sexta
dexter oculus maior dum videret. Septima mortuus est. Ve-
rum alius ante mortem eleuata fuit, & mortuo posteriores
partes rubefactæ sunt. Metoni circa pleiadum occasum
febris, lateris sinistri dolor vsq; ad clauiculā, atq; is adeo vhe-
mens vt quiescere non posset, & inflāmatio tenebat, alui ege-
stio multa, biliosa. In tribus ferē diebus cessauit dolor. Ca-
lor autē circa septimum aut nonū. Tussis inerat, excreatio-
nes neq; biliosæ, neq; multæ fiebant, verum pituitosæ, rufes
comitabantur, cibos gustabat, quādoque velut sanus exibat.
Corripiebant autē aliquando calores tenues modico tēpore.
C sudores fiebant ad noctē. Spiritus in calore densior, maxilla-
rum rubor, circa latus grauitas, & sub alas, & ad humerum,
tussis tenebant, medicamentum per superna eduxit biliosa.
Tertia à medicamento erupit pus, verū ab initio morbi
quadragesima, repurgabatur circa trigintaquinque alios dies,
& sanus euasit. Vxorī Theotimi in semitertiana anxietas,
& vomitus, & simul horror incipiente febre, & sitis, progre-
diente tēpore incipiente febre calor ingens. Vbi aquam mul-
tam bibisset, & vomisset, & horror, & anxietas sedata sunt.
& mali punici succum postea accepit. Diopithis soror, in
semitertiana, cordis dolor grauis circa accessiōē & comita-
baris totū diem, & huiusmodi cordis siue oris ventriculi
dolor etiā aliis similiter aderat. Veruntamen sub pleiadis
occasum viris talia rariora fiebant. Vxorī Apomoti in se-
mitertiana

Hippocratis Liber VII.

mitertiana circa arcturum, vehemens cordis dolor circa ac-
 cessionem, & vomitus, & strangulationes ab utro simul in-
 stabant, & ad dorsum dolores iuxta spinā. Quum autē huc
 Terpidas. Terpidas. cordis dolores cessabant. Terpidas matri à
 Dorisco. Doriscus. quum abortus factus esset mense quinto gemello-
 rum, ex casu, ab altero quidē statim, velut in tunica quadā li-
 berata est, ab altero vero prius aut posterius quadraginta
 diebus. Postea autē concepit in ventre. At anno dolores ve-
 hementes circa ventrē ad multū tempus, quandoq; incipie-
 bant ex collo ac spina, confidebant autē ad imum ventrem
 & inguina: quandoq; ex genu dextro, confidebant autem ad
 eundem locū. Et quum quidē iuxta ventrem dolores essent,
 alius eleuabatur, quum verò sedarentur, cordis dolor coin-
 cidebat. Verum strangulationes nō aderant. Sed frigiditas
 corporis, velut in aqua iacētis. Tempore quo dolor fiebat,
 per totum corpus dolores spargebantur, mitiores his qui ab
 initio erāt. allium, silphiū, acia omnia nō cōferebant, neque
 dulcia, neq; acida: neque vina alba. Verū nigra, & balnea
 rara. Ab initio quoq; vomitus vehemētes fiebant, & ciborum
 exclusiones, & circa dolores menses non apparebant. Cleo-
 mēnis vxori circa fauonij status, ex nausea & lassitudine, la-
 teris sinistri dolor, ex collo ac humero auspicatus, febris &
 horror, & sudor. Incēpit autem febris, & non desit, se-
 lē augēscēbat, & dolor vehemēs, tussis, excreatio subcruenta, pal-
 lida, multa, lingua alba, alui egestionēs moderatā, liquidā,
 vrina biliosa. Quarta ad noctē mēses prodierunt multi, ces-
 Epichar-
 mus. sauit & tussis, & excreatio, & dolor, calor autem tenuis. Epi-
 Polemar-
 chus. charmi vxori ante partum dysenteria, dolor, alui egestionēs
 subcruentae, mucosae. Vbi peperisset, statim sana erat. Pole-
 marchi vxori in morbo articulari coxae dolor de repente,
 mēsisbus nō prodeuntibus. Vbi betae succū bibisset, vox sup-
 primebatur per noctem, & usq; ad meridiem, attamē audie-
 bat, & sapiebat, & manu significabat, dolorē esse circa coxā.
 Clinias. Cliniae forori seniori vomitus, quicquid acceperet per qua-
 tuordecim dies, citra febrem, cruentorū vomitionum reie-
 ctiones, & cōtracta strangulatio ad cor procedebat. Castoriū
 fefeli, mali punici succus, sedauerunt omnia, abscessit autem
 dolor moderatus ad lateris mollitudinem bulbi succus, &
 vinum lactei reporis, austerū, & panes quā paucissimi cum
 oleo.

De Morbis Popularibus.

37

A oleo. Pausaniae filiam ex fungi crudi esu, anxietas, strangu-
 latio, dolor vētris. Aquam mussam calidā bibere ac vomere
 profuit, & balneum. In balneo fungum euomit, & vbi illa
 cessatura essent, exsudauit. Epicharmo circa pleiadum oc-
 casum, humeri dolor, & grauitas vehemēs ad brachium, an-
 xietas, vomitus multi, aquae potus. Euphranoris filio pustū-
 la velut à culicum morsu. Post fauonium siccitates fiebāt,
 usque ad æquinoctiū autumnale. Sub canem, æstus vehemen-
 tes, & venti calidi, & febres sudorificae, & statim aliquantum
 recalescebant. Tubercula verò iuxta aurem multis fiebant.
 Anicula: à tussi vexata: circa nonā diem. Adolescenti spleni-
 co ancillae filio, aluo liquefacta, circa idē tempus. Ctesiphon-
 ti sub arcturum, ferē circa septimā. Adolescenti solū suppu-
 rata sunt. Eratylli filio euauerunt. Circa utraque tempo-
 ra, nullae exudationes, lingua prae siccitate blasi. Resi venti
 spirauerunt multi ac frigidi, & niues ex elemēti celo quan-
 doque fiebant, & post æquinoctium, austrina aquilonaribus
 permixta, aquae multae, populariter grassatae sunt tussis mul-
 tae, magis autem in pueros. Circa aures multis talia, qualia
 Satyri habet. Quandoq; verò ante hoc tempus hyems valde
 hyberna erat, cū niue & pluuiis aquilonaribus. Timonae
 filio fermē bimestri pustulae in cruribus, & in coxis, & lum-
 bis ac imo ventre, & tumores valde rubicundi. His autē fe-
 daris, conuulsiones & comitiales fiebant, sine febribus, mul-
 tis diebus, & mortuus est. Polemarchi filio contigit qui-
 dem vt priore tempore suppuratus esset, & excrearet, post-
 ea vero calores ipsi erant, & hydropicus erat, & splenicus, &
 anhelosus, ad locum accliuem si quādo accederet, impotēs, &
 siticulosus, quādoq; etiam cibum leniter auerfabatur, & sic-
 cae tussiculae ad multū tempus ita fiebant, titubans obambu-
 labat, & si nō facile solubilis esset aluus deorsum, plena redi-
 debatur, & anhelatio ac strangulatio magis fiebat. Tandem
 autem defluxus & excreatio superuenit, ac tussis. Excrea-
 tio crassa, pallida, purulenta, & febris vehemens cessasse vi-
 debatur, & tussis mitior, & excreatio pura. Rediit rursus fe-
 bris acuta, spiritus densus, mortuus est. Verū antea rigue-
 runt pedes, & postea perfrigeratus est. Spiritus magis inter-
 elusus est. Vrina substitit, extreme partes perfrigeratae sunt.
 Prudens mortuus est, tertia die à recidua. Thyni filio in
 R b 5 febre

Epichar-
 mus.
 Euphra-
 nor.

Ctesiphon.

Eratyllus.

Timonae.

Polemarchus.

Thynus.

febre ardente inedia macerato, alui egestio multa. Verum cum bile, & animi deliquio, & sudore multo fiebat, perfrigeratus est valde. voce destitutus erat tota diem ac noctem. Instillatum pituitae succum continuuit, sapiebat, bene spirabat.

Epicharmus.

Epicharmi filio accidit ex via & potu cruditas. Postridie mane anxietate oborta, ubi aquam, acetum, salem bibisset, euomuit pituita. Postea rigor apprehendit, lauit febricitans.

Ariston.

Pectus dolebat. Tertia mane statim sopor modico tempore tenebat, & delirabat. & febris acuta, grauius morbum tulit. Quarta vigil, mortuus est. Aristoni ulcerato pedis digito, cum febre loquelae obscuritas. Carcinoma ascendit usque ad genu, periit. Erat autem nigrum, subaridum, graecolens.

Polyphantus.

Cui carcinoma in faucibus visum est, sanus euasit a nobis. Polyphantus in Abderis caput dolebat in febre vehementi. Urinae tenues, multae. Subidentiae densae & conturbatae. Quum autem non cessaret dolor capitis, sternutatoria decima die adhibita sunt. Postea ad collum dolor vehemens. Urina prodit rubicunda conturbata velut iumentum. mente motus est phrenitico modo. Mortuus est in vehementibus conuulsionibus.

Eualcides.

Consimiliter etiam Eualcidae famula, quum multo tempore densae urinae prodissent, & capitis dolores adessent, phrenitica facta mortua est, eodem modo ex vehementibus doloribus. Nam urinae densae ac conturbatae, certum signum sunt doloris capitis, & conuulsionis, ac mortis.

Halicarnassensis.

Halicarnassensis qui in domo Xanthippi diuersabatur, aurem hyeme dolebat, & caput non mediocriter. Erat autem annorum circiter quinquaginta. Vena secta est iuxta Muesimachum. laesum est caput euacuatum, ac perfrigeratum. Non enim facta est suppuratio. Phreniticus factus est, & mortuus. Urinae erant & huic densae.

Metrodorus.

In Cardia Metrodori filio ex dentium dolore corruptio maxillae, & gingivarum vehemens carnis excrescentia, mediocriter suppuratio facta est, exciderunt dentes molares, & maxilla.

Anaxenor.

Anaxenor in Abderis, erat quidem splenicus, & viciari coloris. Contigit autem ipsi ut tumor circa femur sinistrum obortus, derepente enanesceret. Non multis vero postea diebus oborta est ipsi circa splenem velut pustula nocturna ab initio, insuperque tumor ac rubor durus. Post diem quartum febris ardens oborta est, & liuefacta sunt omnia eircumcirca, & putrida videbantur, mortuus est.

prius

A prius subpurgatus est, & intelligentiam habebat. Clonigus in Abderis, erat quidem nephriticus, mingebat autem sanguinem paulatim plerumque, difficulter. Vexabat etiam aluus dysenterica. Huic mane quiddam dabatur lac caprinum, & aquae quinta pars, ita ut ex ambobus compositum totum essent heminae tres. Ad vesperam autem panis valde assatus, obsonia, bera aut cucumis. Vinum nigrum tenue. Dabatur etiam cumis pepo. Hac vero victus ratione quum vteretur, & aluus substitit, & urinae purae prodibant. Bibit autem lac donec urinae restituta sunt.

Clonigus.

Mulier in Abderis carcinoma facta est circa pectus, erat autem tales, per papillam sanies subcrenata fluerebat, intercepta autem fluxione, mortua est. Dini filio in Abderis umbilicum mediocriter sauciato, fistula parua relicta est, & quandoque etiam lumbricus per seipsum factis crassus penetravit, & quum febreret, vomebat biliosa, quandoque vero & haec ipsa per fistulam prodibant. Allapsus est & intestinum ipsi ad fistulam, & velut fistula corroderebatur, & rursus refringeretur, & rursus permanere prohibebant.

Mulier Abderitana.

Dinius.

Pythionis filio in Pella febris statim incepit multa, & in somnum collapsio, & cum vocis interceptione somni fiebat, & aluus dura per omne tempus. At glade ex felle subdita, multa egerbat, & statim remittebat. Verum breui aluus rursus eleuabatur, & febris exacerbabatur, & collapsio in somnum per eadem. Quum autem idem diutius esset, datum est medicamentum quoddam ex his quae cynico, & cucumere syluestri, & peplo constant, & biliosa egestio erupit, & statim sopor sedatus est, & febris mitigabatur, & omnia leniora facta sunt, & iudicatus est in die decimaquarta.

Pythion Pella.

Eudemus.

Eudemus splenem vehementer dolebat, imperarunt ipsi medici ut multum ederet, & vinum biberet modicum, tenue, & multum deambulationes fecit sensim augmento factum. Vinum bibit nigrum tenue, sanatus est.

Philistides.

Philistidi Heraclidae uxori cepit febris acuta, rubor faciei, ex nulla manifesta causa, paulo post in die rigorem habuit, quum non recalesceret, conuulsio facta est in digitis manuum ac pedum, paulo post recalescens facta est, minxit urinas compactis quibusdam in natibus, nubeculosas, diuulsas, nocte dormiuit. Secunda die rursus riguit, paulo magis calefacta est, & rubor minor, & conuulsio

eōuulsiones fiebat moderatiores. Vrinæ cōsimiles, noctē dor
 miuit, parū vigilauit, quā nulla molestia premeretur. Tertia
 die minxit coloratiora, modicā subdientia habentia, eadem
 hora rigor apprehēdit. Febris acuta, sudor ad noctē per totū
 corpus. Verū vesp̄i color ad morbi regij modū permuta-
 tus est, noctu dormiuit, ac per totum corpus sudauit. Quarta
 sanguis ex sinistra nare probē fluxit, & mēses pauci cōparue-
 runt ordinatē. Rursus autē eadē hora febris exacerbata est.
 Vrinæ compactis quibusdā innatantibus pauca. Alius natu-
 ra quidem dura, verū multo magis substitit, neq; quicquam
 prodibat, si non glandem subdidisset, noctē dormiuit. Quinta
 febris mitior, & ad vesp̄am per totū corpus sudabat, &
 mēses prodierūt, & noctē dormiuit. Sexta minxit acernatam
 multam urina compactis quibusdā innatantibus, modicam
 subdientiam habentem, concolorē. Circa meridiem verō pa-
 rum rigore tenebatur, aliquantum incaluit, sudauit per to-
 tum, noctem dormiuit. Supina parum calefacta est, faciliē tu-
 lit, sudauit per totum, urinae boni coloris. Iudicata sunt o-
 mnia. Tychon in obsidione circa Datum, iētus est catapulta
 in pectus, & paulo post risus erat circa ipsum tumultuosus.
 Videbatur autē mihi medicus eximens lignū, reliquisse fer-
 rum in septo trāsuerſo, & quū ipsi ita videretur, ad vesp̄am
 infusum per clysterē adhibuit, & pharmacū deorsum purgās
 dedit. Noctē primā tranſegit. Statim verō ubi dies illuxisset,
 & medico, & aliis melius habere videbatur, erat enim quie-
 tus. Prædictio facta est, quod ubi conuulsio fieret, non tardē
 moriturus esset. Sequentē noctem molestē ferens, inſomnis
 plerūq; in ventrem decūbens. Tertia mane conuellebatur.
 Circa meridiem mortuus est. Eunuchus ex venatione & dis-
 cursu hydropicus factus est. Quidam circa Elealcis fontē, ad
 sex annos habuit ex equitatione inguinū tumorem, varices,
 & coxendicū dolores. Qui lateris mollitudine tabuit, septi-
 ma die mortuus est. Præpotentis crudi salsa cum melle. Scor-
 ratio turpis, dysenteria medela est. Leonida filia natura
 concitata, aversa est, aversa, in iram excanduit: ubi ira excan-
 duit, reconciliata est. Medicus non intellexit, puella mortua
 est. Philotimi filius puer venit ad me in Iechina, caluarie
 os habens medicina destitutum: in quo videbam occultas ra-
 tiocinationes non esse constantes.

Tychon.
 Cur hic re-
 petatur, nō
 video.

Eunuchus.
 Elealcis
 fons.

Leonides.

Philoti-
 mus.

HIPP.

COI LIBER DE VICTVS
RATIONE IN MORBIS ACV-
TIS, IANO CORNA-
RIO MEDICO PHY-
SICO INTER-
P R E T E.

B Priscorum medicorum tres fuisse familias meminit Galenus libro
 primo de Curandi via & ratione. Vna eorum fuit medicorum, qui
 Coum insulam incol bant, quorum fuit princeps Hippocrates. Alia
 Rhodiorum. Tertia scilicet auctores Cnidij vocabantur à Cnido insu-
 la, vna ex quinque Cycladibus. Horum placita Hippocrates, hoc loco
 Cnidias sententias vocat.

Vi Cnidias appellatas sententias conscri-
 pserūt, rectē quidem scripserunt ea quę pa-
 tiuntur agroti in singulis morbis, & quo-
 modo quædam ipsorum euenerunt: & ha-
 ctenus quidem etiam qui medicus non sit,
 rectē conscribere possit, si probē ex singu-
 lis agrotis quę patiuntur didicisset. Quæ verō medicū
 ante discere oportet, agroti non referente, horum pleraque
 omissa sunt, alia in aliis, & quædam valde commoda ad con-
 iecturam. Quum autem ad coniecturam dicatur, quomo-
 do singula curare oporteat, in his multa aliter sentio quā
 velut illi prodiderunt. Et non solum ob hoc non laudo. Ve-
 rum quod etiam paucis numero vsi sunt medicamentis.
 Nam exceptis morbis acutis, plurima ab ipsis relata sunt
 pharmaca alium deorsum purgantia exhibenda, & serum
 ac lac pro tempore. Si quidem igitur hæc bona essent, &
 morbis conuenientia in quibus exhibenda esse monuerunt:
 longē magis laudanda essent, eo quod quum pauca sint suf-
 ficiunt. Nunc verō res non ita habet. Qui tamen postea
 eam tractationem repetiuerunt, magis sanē medico modo,
 de his quę singulis exhibenda sunt, tranſegerunt. At neque
 veter

lib. i. m. u.

veteres quicquam memorabile de victus ratione conscripserunt, & quamquam magna hæc res sit, eam omiserunt: attramen multos in singulis morbis modos, multiplicemque ipsorum diuisionem non ignorarunt aliqui. Ceterum numeros singulorum morborum clarè pronuntiare volentes, non rectè scripserunt. Non enim facile sit enumerare, si ex quo quis agrotarium morbum æstimet, quod alter ab altero aliqua re differt: & ideo non putet eundem morbum esse, si non idem nomen habeat. Mihi verò placet, ut in vniuersa arte mentem adhibeamus. Nam quæcunque opera bene ac rectè tractat, ea singula bene ac rectè facere oportet: & quæ cito, cito: & quæ purè, purè: & quæ citra dolorè tractare oportet, ita facere, ut quàm minimus dolor sentiat: & alia omnia eiusmodi insigniter præ aliis ad meliorem modum transigere oportet. Maxime verò laudauerim medicum qui in acutis morbis, qui plurimos homines occidunt, præ aliis insigniter ad meliorem partem excellat. Sunt autè hi acuti, quos veteres nominauerunt pleuritidem, peripneumoniā, phrenitidem, & febrem ardentem, & alij morbi qui ex his hærent, quorū febres omnino continuæ sunt, & occidunt. Quum enim non pestilentis morbi modus quis cōmunis grassatus fuerit, sed ipsarū fuerint morbi, & nō similes ab his morbis plures moriuntur, quàm ab aliis omnibus. Idiotæ igitur non valde cognoscunt eos qui in his, aliis præstant: aliarumq; curationum magis aut laudatores, aut vituperatores existunt. Et profectò magnum signū hoc est, quod populares minimè de his morbis intelligentiā habeant, veluti quos studio consequi oportet. Nam qui medici non sunt, medici esse videntur, maxime propter hos morbos. Facile est enim nomina ediscere, quæ proferri solent apud aegros his morbis affectos. Si enim quis ptisanæ succum nominarit, & vinum tale, aut tale, aut etiam aquam mulsam, omnia hæc eadem plebeiis hominibus, & meliores, & deteriores medici dicere videntur. At res hæc nō ita se habet, sed in his sanè vel maxime alij ab aliis differunt. Videntur autè mihi digna esse quæ scribantur maxime hæc quæ ignorantur à medicis, maxime scitu cōmoda, & quæ magnas utilitates, aut magna detrimenta afferunt. Quæ itaque ignoratū hæc sunt. Cur nam in acutis morbis, aliqui medicū omne æuum terunt, ptisanas non colatas exhibentes, & res

A de se medicari putant. Aliqui verò plurimi faciunt, ut nullū ordeum ager deuolet. Magnum enim detrimentum allerre arbitrantur. Verum per lintheum excolantes succū exhibent. Quidam verò ipsorum neque ptisanam crassam dederint, neque succum: atque hi partim donec ad septimū diem aget perueniat, partim verò perpetuò, donec iudicatus fuerit morbus. Sanè huiusmodi quæstiones ne proponere quidē medici consueuerunt: fortassis autem neque si proponantur, compentantur. Proinde calumniam incurrit tota ars apud vulgus adeo magnam, ut neque omnino medicinam esse putent. Nā in acutis morbis intantum inter se differunt artifices, ut quæ alter exhibet optima esse putans: ea alter iam mala esse existimet: & ferè ob id artem vaticinationi similem esse dicunt: si dextra, malam. Et in aruspicina talia sunt, alia in aliis. Verum aliqui vates contraria his dicunt. Assero autem hanc speculationem pulcherrimam esse, & cognatā plurimis ac maxime cōmodis in arte. Nam ægotati bus omnibus plurimum ad sanitatē confert, & sanis ad securitatem, & his qui se exercent, ad bonum habitum, & ad quod quisque voluerit. Ptisana igitur rectè omnibus frumentaceis eduliis prælatra esse videtur, in morbis acutis, & laudo sanè eos qui ipsam prætulerunt. Nam viscositas ipsius levis est, & continua, & iucunda, & lubrica, & moderatè humida, & firim eximit, & facile eluitur: si fortè & hoc opus sit: & neque adstrictionem habet, neque malam turbationem, neque in ventre intumescit. Intumuit enim in coctura quàm maxime tumescere solet. Quicunque igitur ptisana in his morbis vtuntur, nulla die vasa vacua fieri permittant, ut ita dicam, sed vtantur, & non intermittant, si non aut ob medicamentū, aut infusi per clysterē vsum, intermittere oporteat. Et qui quidē bis in die cibum capere soliti sunt, eis bis dāda est: qui verò semel edere consueuerunt, his semel primo die danda est. Verum sensim progressū factō, si fieri poterit, etiam his bis detur, si sanè opus habere visum fuerit. At verò copia sufficit ab initio dāda non multa, neq; minus crassam: sed ut consuetudinis gratia quid ingeratur, & ut ne multa vasorum vacuatio fiat. Ceterum quod ad augmentum copię sorbitionis attinet, si quidē sicior fuerit morbus, quàm quis putarit, nō ita magna copia

Artificum
differentia.Ptisanæ
laus.Ptisana
quādo ex-
hibenda.

copia dare oportet, sed ante sorbitionē, aut aquam mulsam, D aut vinum præbendum exhibere, vtrum ex his conuenientius fuerit. Vtrum verò conueniat, in singulis modis referetur. Si verò os hume tetur, & à pulmone prodeuntia qualia oportet fuerint, sorbitionis copiam, vt in summa dicam, augere oportet. Quæ enim citius & magis humectantur, celeritatem iudicationis significant. Quæ verò tardius & minus tardio rem iudicationem significant. Et hæc quidem per se talia omnino existunt. Verum multa quoque alia conmoda committuntur, ex quibus coniecturas facere oportet, quæ postea referentur: & quanto copiosior purgatio fuerit, tanto plus dare oportet, vsq; ad iudicationem, maximè duobus à iudicatione diebus, quibus sanè quinta, aut septima, aut nona iudicare videtur: ita vt etià parium ac imparium dierum rationem habeas. Postea verò sorbitione quidem mane vtendum est. Vesperè verò ad cibos transeundum. Conueniunt autem talia vt plurimum his qui statim tota ptisana vtuntur. Nam & dolores in pleuritidis statim sua sponte cessant, vbi memorabile quid sperare ac expurgari cœperint: & purgationes longè perfectiores sunt, & minus suppurati sunt, quàm si quis aliter victum suppeditet: & iudicationes simpliciores, & melius iudicantes, & minus reuertentes. Ptisanam porro ex optimo hordeo factam esse oportet, & quàm optimè coctam, & præsertim si non solo succo vti velis. Nam vnà cum reliqua ptisanæ virtute, lubricitas facit, vt ordeum dum deglutitur non lædat. Nusquam enim adhæret, neque secundum thoracis rectitudinē morā trahit. Lubricissima autem est, & maximè sitim eximit, & facillimè concoquitur, & debilissima est, quæ optimè cocta est, quibus omnibus opus est. Si quidem igitur non opem tulerit quis quantum opus est, vt sufficiens sit eiusmodi ptisanæ sorbitionis modus, multis modis lædatur. Etenim verbi causa, quibus cibis intus conclusus est, si quis non facta deorsum euacuatione, sorbitionem dederit, dolorem si adest amplius exacerbauerit: & si nō adest, statim induxerit: & spiritus densior fiet. Hoc verò malum est. Pulmonem enim resiccat, & præcordium, & pectinem, ac sepius transuersum dolore affligit. Quinetiam si lateris dolor asiduus est, & ad calefactoria non remittit, & spiritum non producit sed circa putrefactionem ac concoctionē valde viscosum fit si non

A si non soluerit quis dolorem: aut ventrē mollito, aut venā secta, vtrum tandem horū conducet: ptisanam autem ita habentibus dederit, cito mors talium cōtinget. Propter has igitur causas, & alias huiusmodi adhuc magis, qui tota ptisana vtuntur, septima die & citius moriuntur, partim mente læsi, partim ab erectæ cervicis spiratione, & stercore suffocati. Tales verò veteres sydere ictos esse putauerūt, ob hoc quidē maximè, nō minus autē quod & mortuis ipsis latus liuidum reperitur, vt simile quid plaga appareat. Causa verò huius est, quod prius quàm dolor solvatur, moriuntur. Cito enim anhelosi fiunt. Præ multo autem ac denso spiritu, velut iam dictum est, valde viscosum circa cōcoctionē fit sputū, & egressum fieri prohibet. Imò stertorē inducit, chartilaginosi pulmonis arteriarū partibus bronchiis appellatis impactum: & vbi ad hoc deuenerit, lethale iam plerūq; existit. Nam & ipsum sputum impactum, prohibet quidem spiritū intrō ferri, cogit autem citō extra ferri. Atq; sic mutuā opem ad malum inter se cōferunt, dum & sputum impactū, densum spiritum facit: & hic cum densus sit, sputū insuper viscosum facit, & lubricum fieri, ac elabi impedit. Occupant autem hæc, non solum si ptisana intempestiuè vtantur: verū multo magis, si quid aliud ederint, aut biberint, quod minus quàm ptisana idoneum sit, proinde plerūq; consimilia sunt auxilia, & his qui tota ptisana vtuntur, & his qui succo ipsius: his verò qui neutro horum, sed solo potu, quandoq; etiam diuersimodè auxiliari oportet. At verò hoc modo omnino facere Quid ob-
oportet. Si cui à cibo recens accepto, & aluo nondū subeua-
seruandū.
cuata, febris incœpit, siue cum dolore, siue sine dolore, inhibenda est sorbitionis exhibitio, donec putarit cibum ad infernam intestini partem secessisse. Vtendū autem est potu aceti mulsū, si dolor affuerit, hyeme quidem calidi, æstate verò frigidi. Si verò multa fuerit sitis, etiam aqua mulsā, & aqua. Postea verò si dolor aliquis affuerit, aut periculosi aliquid apparuerit, danda est sorbitio neq; multa, neq; crassa, atq; hæc post septimū, aut nonū diem, si validus æger fuerit. Si verò non subiit vetustioribus ei qui recens cibum accepit, si quidem validus sit, & ætate vigeat, infusum per clysterem adhibendum est. Si verò debiliior fuerit, glande vtendū est, si non sua sponte probè prodierit. Tempus porro exhiben

de sorbitionis hoc maxime obseruare ab initio, & per omne D morbum oportet. Quum quidem pedes frigidi fuerint, inhibere oportet sorbitionis exhibitione. Maxime vero & a potu abstinentum est. Vbi vero calor descenderit ad pedes, tunc exhibere conuenit, & putare in omnibus morbis, & non minime in acutis, & maxime in his qui magis febriles ac periculosissimi sunt, tempus hoc magnam vim habere. Vtendum est autem primum quid maxime succo. Deinde vero ptisana iuxta praedictas coniecturas diligenti facta consideratione. Ca-

Lateris do-
loribus qui
bus subue-
niendum.

teram pleuritis, hoc est dolor lateris, siue ab initio fiat, siue dissoluere. Ex calefactoriis vero optima est aqua calida in

utre, aut in vesica, aut in vase aeneo, aut testaceo admota. Verum molle quid antea ad latus supponere oportet. Lenitatis ergo. Comode etiam spogia mollis, magna, ex aqua calida expressa apponitur. Cōtegere vero stragulis ipsum fomentum oportet. Nam & ampliore tempore sic sufficit & durabit, & simul ut ne vapor ad agrotantis spiritum afferatur, nisi fortassis & hoc ad aliquid commodum esse visum fuerit. Aliquando enim ad aliquid commodat. Insuper autem & ordeum, & eruum in aceto diluto, ita ut paulo acidius sit quam ut quis bibere possit, dissoluta ac feruefacta, & in marsupia coniecta, apponere oportet, & furfur eodem modo. Siccum autem fomentum praebent sal & milium torrefactum, in laneis sacculis conuenientissimum. Nam & leue, & lene est miliu. Soluit autem huiusmodi mollitorium fomentum, etiam dolores ad clauiculam pertingentes. Sectio autem venae non similiter soluit dolorem si non ad clauiculam pertingat dolor. Quod si ad calefactoria dolor non soluitur, non multo tempore calefacere oportet. Resiccat enim hoc pulmonem, & suppurationem facit.

Ad clauiculam dolore
extenso me-
dela.

At si quidem dolor ad clauiculam de se significationem praebat, aut grauitas ad brachium, aut circa mammam aut supra septum transversum: venam secare prodest in cubiti flexura iuternam, & non cunctari copiosum sanguinem detrahare donec multo rubicundior fluxerit, aut pro puro & rubicundio liuidus. Vtrunque enim cōtingit. Si vero sub septo transversum fuerit dolor, ad clauiculam autem de se significationem non praebat, aluum mollire oportet, aut veratro nigro, aut peplio, ita ut veratro quidem daucum, aut seseli, aut cuminu aut

A aut anisum, aut aliud quid ex odoratis ammiscas, peplio vero silphij succum. Sed haec inter se si misceantur, confimilis modi existunt. Ducit autem nigrum veratrum melius, & ad iudicationem commodius quam peplium. Peplium vero statim magis erumpere facit. Ambo autem haec dolore sedant. Sedant item alia multa aliu subducentia medicamenta. Verum haec inter ea quae ego noui optima sunt. Alioqui & ea quae in sorbitionibus exhibentur aliu subducentia medicamenta opitulatur, quaecumque non valde iniucunda sunt, aut ob amaritudinem, aut propter aliam quamdam iniucunditatem, aut ob copiam, aut colorem, aut aliquam suspicionem. Ptisanam tamen statim insuper sorbedam dare oportet, postquam medicamentu bibit, non memorabili copia pauciorē, quam quantam sumere adfuetus est. Nam & rationi consentaneum est, in media purgatione sorbendam non dare. Quum autem cessauerit purgatio, tunc minus sorbeat de ea, quam adfuetus est. Postea vero reducat semper ad maiorem copiam, si & dolor sedatus fuerit, & nihil aliud aduersetur. Idem mihi sermo est, si etiam ptisanae succo uti opus fuerit. Melius enim esse assero, statim omnino incipere sorbere, quam praeuacuatam iam vas sorbere auspicari, aut tertia, aut quarta, aut quinta, aut sexta, aut septima die, si sanē non iudicatus fuerit morbus ante hoc tempus. Preparationes autem & his confimiles faciendae sunt, quales dictae sunt. De sorbitionis igitur exhibitione ita sentio. Sed & de potu, qualemunque tandem quis ex describendis sumpturus est, eadem mihi penitus sermonis ratio est. Noui autem etiam medicos maxime contraria facere his quae fieri oportebat. Omnes enim volunt, ubi sub morborum initia homines fame premacerarunt, duobus aut tribus, aut etiam pluribus diebus, sic sorbitiones exhibere, itemque potus: & fortassis etiam par ipsis esse videtur, ut magna corpori mutatione fiente, etiam magnu quid valde contra obiciatur. Verum mutare quidem non parum, bene habet. Recte tamen mutatio transferenda est, & ex mutatione adhuc magis exhibitio eorum quae per os sumuntur. Maxime igitur ladi poterunt. si non recte mutationem fecerint, hi qui tota ptisana vtruntur. Poterunt etiam ladi qui solo succo vtuntur, ladi quoque possunt qui solo potu vtruntur. Minime vero hi. Oportet autem & in sanorum adhuc hominum victu addiscere quae conferunt.

Error medicorum.

Conse-
do multu
potest.

Si enim sanis tales aut tales victus multum differre videtur, tum in aliis quibusdam, tum in mutationibus: quomodo non etiam in morbis multum differant, & maxime in acutis? Atqui facile est hoc addiscere, quod simplex victus cibi ac potus, ipse sibi ipse semper similis, securior omnino est ad sanitatem, quam si quis derepente ad alium meliorem, magnam mutationem faciat. Nam & his qui bis in die cibum sumunt, & his qui semel, repentinae mutationes noxas ac aegritudines inducunt, & eos sane qui prandere non adfuerint, si pransi fuerint, statim infirmos facit hoc, & toto corpore graues & debiles, & pigros. Si vero etiam insuper cenauerint, acidum ructantes. Quibusdam vero etiam alui liquida egestio oboritur, quum prater consuetudinem ventriculus graueretur, solitus resiccare, & non his intumescere, neque bis cibos coquere. Auxiliatur igitur his, mutatione rursus adaequare, dormire enim oportet velut nocte reducta post cenam, huiusmodi quidem, absque frigore, aestate vero, absque calore. Si vero dormire non queat, ubi multam lentam deambulationem non stando oberrauit, nihil cœnet, aut pauca, eaque innoxia. Insu perque minus bibat, & potum non aquosum. Talis autem adhuc magis affligetur, si ter in die ad facietatem cibum acceperit, & adhuc magis si sapius. Quanquam sane multi sint, qui facile ferunt, si ter in die cibum copiose accipiant, qui ita sunt adfuerint, debiles & infirmi sunt, & ad omne opus timidi, & ventriculi osculum dolent. Viscera enim pendere ipsis videntur: & calida ac cum virore pallidam urinam mingunt, & alui egestio comburitur. Quibusdam etiam os amarefcit, & oculi caui fiunt, & tempora palpitant, & extremæ partes perfrigerantur. Et plerique ex his qui pransi non sunt, cenam edere non possunt. Si vero cenam sumplerint, ventriculus grauat, & multo magis agere in lecto degunt, quam si etiam pransi fuissent. Quum igitur talia hæc sanis fiat, ob victus dimidie diei mutationem prater consuetudinem: apparet neque apponere, neque detrudere commodum esse. Si igitur hic qui prater consuetudinem semel in die cibum accepit, vbi tota die vasa vacua fecit, quantum consuevit cenauerit, verisimile est ipsum, si tunc quum impransus esset doluit ac ægrotarit, & vbi cenauit grauis fuit: multo magis grauari, Si vero etiam long

A longiore tempore euacuatis valis, postea derepente cœnauerit, adhuc magis grauabitur. Qui igitur prater consuetudinem vasa vacua fecit, ei hæc diem rursus adaequare sic cōducit absque frigore, & calore atque labore. Hæc enim omnia grauiter tulerit, & cœna multo minor exhibenda est, quam consuevit, eaque non sicca, sed modi humectioris & postea bibat potum non aquosum, neque pauciorē quam pro cibi ratione. Sed & postera die pauca prandeat, quo sensim progressu siente ad consuetudinē reuertatur. Qui tamen supernas partes amara bile infestantur, talia molestius ferunt. Pituitosi autē supernis partibus, cibi prater morem abstinentiam omnino facilius ferunt. Quare etiam semel in die cibum prater morem capere, facilius utique iidem tulerint. Sufficiens igitur & hoc signum est, quod maxime mutationes eorum quæ circa naturas nostras ac habitus contingunt, maxime morbos faciunt. Non igitur licet intempestiue, neque vehementissimas vaforum vacationes facere, neque vigentibus morbis, & in inflammatione consistentibus, cibos exhibere, neque licet derepente in tota re quicquam, aut huc aut illuc mutare. Multa vero his cognata, ex his qui ventri contingunt, itemque alia referre quis possit, quod facile quidam ferunt cibos, quibus adfuerint sunt, etiam si natura non sint boni. Similiter etiam potus: agere autem ferunt cibos, quibus adfuerint non sunt, etiam si non sint mali, similiter etiam potus, & quæ quidem multus carnis esus prater consuetudinē assumptus facit, aut allium, aut silphium, aut succus ipsius, aut caulis, aut alia huiusmodi, magnas quasdam peculiare vires habentia, minus admiretur quis vbi talia dolores ventriculis magis quam alia inducunt. At iusta fuerit admiratio, si didiceris quantam maza turbationem, & molē, & flatum, & tormē ventriculo inducat si prater morem ingesta fuerit, ab eo qui mazam edere non est solitus: aut qualem situm panis ipse calidus ingestus inducat, & repentinā repletionem, ob siccandi vim, & quod tardē transit: & quam diuersas inter se affectiones faciant, & panes valde puri, & qui ex toro sunt collari, prater consuetudinē in cibo accepti, itemque maza sicca prater morem, aut liquida, aut viscosa: & quale quid faciant polenta: recentes non adfuerint. & alia his qui recentibus vi adfuerint sunt itemque vini & aquæ potus, prater morem derepente vicissim permutatus;

Hippocratis Liber De Viçtus

permutatus, & aquosum vinũ, & meracũ, præter cõsuetudinẽ D
derepente potatũ. Illud enim humiditatẽ in superno ventre
inducit. & flatũ in inferno. Hoc verò venarũ palpitationem,
& capitis grauitatẽ ac sitim. Quin & album vinũ, & nigrum
si quis præter consuetudinem permutet, etiã ambo vinosa
fuerint, tamẽ multa in corpore alterarint, vt minus mirũ ef-
se quis dixerit, dulce & vinosum vinum nõ idem posse, si de-
repẽte permutata fuerint. Porro huiusmodi aliquã partem
sermoni contrariõ patrocinari oportet: quòd mutatio viçtus
his facta est, corpore non mutato, neq; ad robur, vt cibos ap-
ponere opus sit, neq; ad debilitatẽ, vt detrachere oporteat. In-
super autẽ & robur coniectandum est, & morbi vnius cuiusq;
modus, & hominis natura, & consuetudo viçtus ægri, non ci-
borum solum, sed etiã poruũ. Multo autẽ minus ad additio-
nem procedendũ est. Nam detrachionem omnino tollere se-
pe conducit: vbi suffecturus est æger, donec morbi vigor ma-
ture scat. In quibus autem hoc faciendum sit, scribetur. Hoc ta-
men melius testimonium est. Non enim cognatũ est rei illi
de qua plurimus à me sermo habitus est, sed ipsa res oppor-
tunissimũ est documentũ. Nam ab acutorũ morborũ initio,
aliqui quãdoq; eadem die qua morbus incõpẽt, cibos come-
derunt: aliqui postridie: quidã etiã sorbuerunt quicquid obla-
tum esset, quidã etiã cyceonem. Omnia autẽ hæc deteriora
quidẽ sunt, quã si quis alio modo viçtũ instituisset, multo ta-
men minus detrimentũ afferũt in hoc tẽpore peccata, quã si
quis primis duobus aut tribus diebus, penitus vasa vacua fe-
cisset, & quarta aut quinta die, tali viçtu vsus esset. Deterius
tamen est, si omnibus his diebus vasis euacuatis, in postero-
ribus diebus hoc modo viçtũ instituat, prius quã cõcoctus
ac maturus sit morbus. Etenim hoc modo mortẽ plurimis
manifestẽ affert, si nõ omnino facilis fuerit morbus. Quã ve-
rò ab initio cõmittuntur peccata, nõ limiliter, vt illa medelã
omnem respuunt, sed multò facilius correctionẽ admittunt.
Hoc igitur maximum documentum esse arbitror, quod pri-
mi dies sorbitione tali vel tali, nõ sint priuadi, in his qui pau-
lo postea talibus, aut talibus sorbitionibus vsuri sunt. Fundi-
tus igitur ignorat, tum hi qui granosa ptisana vtuntur, quẽd
ab ipsa lædũtur, quũ sorbere inceperint, si duobus, aut tribus
aut

Errores ab
initio com-
missi facili-
ter corrigũ-
tur.

Ratione In Morbis Acutis.

384

A aut pluribus diebus antea vasa euacuauerint: tum hi qui suc-
co vtuntur, quòd sorbentes læduntur, vbi non rectẽ sorbitio-
nem inceperint. Tunc tamẽ cauent, & magnã noxam affer-
re cognoscunt, si priusquam maturus factus fuerit morbus
granosam ptisanã sorbuerit æger, succo vti aduetus. Omnia
igitur hæc magna testimonia sunt, quòd medici agros non
rectẽ ad viçtũ perducunt. Sed in quibus morbis vasa vacua
facere non oportet, his qui sorbitionibus vti debent, vasa vacua
faciunt. In quibus verò ex vasorum vacuatione, ad sor-
bitiones mutationẽ facere non oportet, in his mutationẽ fa-
ciunt, & hoc plerunq; absolutẽ. Aliquãdo verò in his tempo-
ribus mutationẽ ad sorbitiones faciunt ex vasorum vacua-
tione, in quibus sæpe ex sorbitionibus ad vasorum vacuationem
accedere expediebat, si ita morbum exacerbari contin-
gat. Aliquãdo autẽ & cruda attrahuntur de capite, & à tho-
racis regione, biliosa, & vigilie ipsi coincidunt, ob quas non
coquitur morbus: & tristes ac amarulẽti fiunt, & delirant, &
splendores ipsi ob oculos obuerlantur, & aures sonitu ple-
næ sunt, & extremæ partes perfrigeratae, & vrinæ incoctæ, &
spura tẽnuia, & salsa, & meraco colore tincta, ac pauca, & su-
dores circa collum, & anxietudines, & spiritus in latione sur-
sum versus offendens, densus, aut etiã valde magnus, superci-
lia distẽta ac grauata, deliquia animi praua, & stragulorum
de pectore relectiones, & manus tremulæ. Quãdoque verò
labium infernum cõcutitur. Hæc autẽ in principiis compa-
rentia, vehementis delirij significationem præbent, & ple-
runq; ægri moriuntur. Qui verò effugiunt, aut cũ abscessũ,
aut cũ sanguinis è naribus fluxione, aut ex crassi puris spu-
to effugiunt: aliàs verò minimẽ. Neq; enim talium rerum
peritos medicos esse video, quomodo debilitatos in morbis
dignoscere oporteat, & quæ ex vasorum vacuatione efficiun-
tur, & quæ propter aliã aliquam irritationẽ, & quæ propter
dolorem, & præ acumine morbi: itẽmq; quor affectiones, &
omnigenas species, natura nostra & habitus singulis pariat:
& quidem quum talium cognitio, aut ignorantia, salutẽ aut
mortem afferant. Maius enim malũ est, si ob dolorẽ & mor-
bi acumen debilitato, exhibet quis potum, aut sorbitionem
copiosiotem, aut cibũ, ob vasorum vacuationẽ debilem esse
existimans. Indecorum etiã est ob vasorum vacuationẽ de-
bilicatum

Hippocratis Liber De Viſtus

bilitatum nō cognoscere, & viſtu premere. Affert equidem D periculum aliquod & hoc peccatum, verū multo minus quā alterum. Multo autē magis riſu dignū hoc peccatū eſt quā illud alterū. Si enim alius medicus, aut etiā idiota, ingreſſus cognouerit ea quæ cōtigerunt, & edenda ac bibenda dederit ea quæ alter prohibuit, palām auxilium tuliffe putabitur. Talia verō faciunt, vt artiſces maxime ab hominibus vituperentur. Videtur enim iſtis ille qui ingreſſus eſt medicus aut idiota, velut mortuū ſuſcitaffe. Scribentur autem de his quoq; ſigna, ex quibus ſingula diſcere oportet.

Corporis labor.

Conſimilia tamē illis quæ circa ventrē contingunt, & hæc ſunt. Nā ſi totū corpus præter conſuetudinē multū quieſcat, non ſtatim magis robuſtum fit. Si verō etiā vbi multo tempore quieuit, derepente ad labores prodierit, vitioſum quidam palām operabitur. Ad eundē modum etiā ſingulæ corporis partes. Nā & pedes tale quiddā operabuntur, & alij articuli laborare non adſueti, ſi interpolito tempore derepente ad laborandū prodeant. Eadem etiā oculi & dentes perpetientur, & quæcunq; tandē pars. Nam & lectus præter morem mollis dolorē inducit, itēq; præter conſuetudinē durus. Sed & ſi ſub dio lectus præter morem ſternatur, corpus indurat. Quin & talium omnium exempla ſcribere ſatius fuerit. Si quis enim accepto vlcere in tibia, neq; valde periculoſo, neq; adeo contemnendo, ita vt neque iſti ita difficulter, aut adeo facile vlcera ſaneſcant: ſtatim prima ab initio die decumbens curetur, & nequaquam crux eleuet, hic ſanē hoc modo citra inflammationē fuerit, & ſanus multo citius ſic fiet, quā ſi obambulans curetur. Attamen ſi quinta aut ſexta die, aut etiā prius ſurrexerit, & progredi voluerit, magis vtq; affligetur ac dolebit, quā ſi ſtatim ab initio obambulans curatus eſſet. Si verō etiā multum derepente ſe fatigauerit, multo magis dolebit, quā ſi illo modo curatus, in illis diebus ita ſe fatigaſſet. Perpetuò igitur hæc omnia inter ſe teſtimonium præbent, quod omnia quæ derepente multum ſupra modum huc & illuc mutantur, lædunt. Multiplex igitur in ventre læſio eſt, ſi ex multa vaſorum vacuatione, plus moderato derepente ingeratur. Quin & in reliquo corpore, ſi ex multa quiete, ad ampliorem laborē derepente deueniat, multo magis lædetur, quā ſi ex multo cibo ad vaſorum

Ratione In Morbis Acutis.

385

A ſorum vacuationem tranſmutetur, & ſi ex multo labore derepente ad ocium ac ſegniciem exciderit. Oportet tamen & his corpus quieſcere. Oportet item illis ventrē à ciborum copia quieſcere. Sin minus, & dolore in corpore inducet, & totius corporis grauitatem. Plurimus itaq; ſermo de mutatione huc atq; illuc à me habitus eſt, eo quod hæc noſſe ad omnia cōmodum fit, & ad hoc præſertim de quo nobis ſermo erat, quod in acutis morbis ad ſorbtiones mutationem faciunt ex vaſorum vacuatione. Facienda enim eſt mutatio velut ego iam iubeo. deinde non eſt vitendum ſorbtionibus priuſquam morbus maturus factus fuerit, aut aliud quoddā ſignum apparuerit, vel vacuatorium, vel irritatorium, circa B inteſtinum, aut circa præcordia qualia ſcribentur ſigna. Vigilia immodica. gilia fortis, potus & cibos crudos & inconcoſtiores facit. Et Vinū dulrurſus in cōtrariam partem mutatio, diſſoluit corpus, & excoſtione ac capitis grauitatem inducit. Vinum porro dulce, & vinoſum, & album, ac nigrum, & aquam muſſam, & aquam, & acetum muſſum, his notis diſtinguere oportet in morbis acutis. Vinum dulce minus caput grauatur, quā vinoſum, & minus mentem ferit, & magis quā alterū per aluum & inteſtinū ſubit. Viſcera verō magna facit, ſplenem & hepar. Quare neq; his qui amara bile abundant commodum eſt. Nam & ſiticoluſum in talibus eſt, & ſtatuofum in ſuperno inteſtino: non tamen inferno inteſtino inimicū pro ſtatu ratione, & quidē quum nō valde penetret ſtatu à vino C dulci, ſed circa præcordia moretur. Certē per vrinā hoc minus exit omnino quā vinoſum album. Sputū vero magis educit dulce quā alterum, & quibus quidē ſiticoluſum eſt dum bibitur, his minus quā alterū vinum educit. Quibus verō ſiticoluſum non eſt, his magis quā alterum educit.

At verō album vinoſum vinum, plurima ac maxima ex parte iam & laudatum & vituperatū eſt, in dulcis vini enaratione. Ad veſicam autē magis penetrat quā alterum: & quum vrinā cieat, ac ſemper perrumpat, multū in his morbis profuerit. Nam & ſi ad alia incommodius ſit altero, attamen quæ in veſica ſit ab ipſo purgatio, liberat, ſi quale oportet propellatur. Bonæ verō hæ notæ ſunt de vini vtilitate ac detrimento, quas ſeniores me non nouerunt. Fuluo verō vino, & nigro aſtero, in his morbis ad hæc vtī poteris, ſi capitis

Vigilia immodica.

Vinum album.

Fuluum vinum.

Cc 5

tis

ris grauitas non affuerit, neque mentis percuſſio, neque ſputum ab aſcenſu prohibeatur, neque vrina ſuppreſſa ſit: alui autem egeſtiones humeſtiores ac ramentoſiores fuerint. In talibus ſanè, vel maximè conuenerit ex albo tranſmutatio- nem facere, & ſi qua his ſimilia exiſtunt. Hoc verò inſuper intelligere oportet, quòd ſi aquoſum fuerit vinum, ſupernas partes omnes, & eas quæ circa veſicam ſunt, minus lædet.

Aqua mul-
ſa.

Verùm partibus circa inteſtinum magis proderit, ſi mera- cius fuerit. Aqua verò mulſa ſi bibatur per totum morbum in acutis morbis, in totum quidem his qui amara bilè abun- dant, ac magna viſcera habent, minus còmoda eſt quàm his qui tales non ſunt. Siticuloſa tamen minus eſt dulci vino. Pulmonem enim mollit, & ſputum moderatè educit, & tuſ- ſim lenit. Habet enim vim quandam exterſoriam, quæ ma- gis moderatò ſputum viſcoſum facit. Vrinæ etià ſufficien- ter ciet aqua mulſa, ſi nò aliqua ex viſceribus affectio prohi- beat. Sed & bilioſa per aluum magis egerit, quandoq; bona, quandoque magis quàm còuenit colore ſaturata, ac ſpumo- ſiora: atque hoc bilioſis & magna viſcera habentibus magis contingit. Sputi igitur eduſtionem, & pulmonis mollitionē, aquoſior aqua mulſa magis facit. At ſpumofas alui egeſtio- nes, & bilioſa magis quàm conuenit colorata, ac magis cali- da, meraca aqua mulſa magis ducit quàm aquoſa. Talis au- tem egeſtio habet quidem & alia magna nocumenta: Neq; enim ex præcordiis ardorē extinguit, ſed concitat, & anxiam moleſtiam, ac membrorum iactationem facit. Verùm & in- teſtina & ſedem exulcerat. Horum autem auxilia ſcribètur. Qui igitur aqua mulſa vtitur, abſque ſorbtionibus, pro alio potu, in his morbis, hic multū ſucceſſum percipiet, & non in multis ſucceſſu deſtituetur. Quibus autem danda ſit, & qui- bus non, & ob quas cauſas non danda, maxima ex parte di- ctum eſt. Damnata verò eſt aqua mulſa ab hominibus, velu- ti quæ bibentes ipſam extremè debilitet: & propterea mor- tem accelerare putata eſt. Verùm hoc propter eos qui ſe ipſos fame conficere conſtituerunt, dictum eſt. Aliqui enim aqua mulſa ſola in potu vrantur: nimirū velut talis exiſtat. At hoc non omnino hoc modo ſe habet. Sed ſi ſola bibatur, multò quidem fortior eſt, quàm aqua, ſi nò aluum exturbet. Sed & vino albo ac tenui, & parum aquæ ferente, & inodoro aliqua

A aliquatenus fortior eſt, aliquatenus debilior, Multum tamen differt & vini & mellis meracitas, ad vtriuſque vires. Nam etiamſi duplam menſuram vini meraci quis bibat, reſpectu mellis quod delingat, multo tamen fortior fuerit ex melle ſolo, ſi aluum non turbarit. Nam & multo plus ſtercoris ipſi prodibit. Si tamen ptiſanæ ſorbtione vtiatur, inſuper autem aquam mulſam bibat, valde ipſum replebit, ac ſtatus excita- bit, & viſceribus circa præcordia incommoda erit. At ſi ante ſorbtionem aqua mulſa bibatur, non ita lædit velut ſi inſu- perbibatur, ſed etiam aliquo modo proderit. Cæterum co- cta aqua mulſa, aſpectu quidem multo melior eſt quàm cru- da. Splendida enim & tenuis, albæque ac pellucida ſit: Sed

Aqua mul-
ſa quando
obſit & cò-
tra.

quam ipſi virtutem attribuiam, qua crudā præcellat, non ha- beo. Neque enim iucundior eſt quàm cruda, ſi mel bonū eſſe contigerit, debilior tamen, & minus ſtercoris ducēs, quorum neutro vt caſtigetur aqua mulſa opus habet. Proximè verò vtendum tali cocta, ſi mel prauum fuerit, & impurum, & ni- grum, & non boni odoris. Coctura enim maiore partē tur- pitudinis prauitatis ipſius detrahare poterit. At verò acetum mulſum appellatum ſi bibatur, ſæpe quidem commodum eſſe in his morbis comperies. Nam & ſputum educit, & fa- cilem ſpirationem facit. Tempora verò huiusmodi habet. Etenim quod valde acre eſt, nihil moderati fecerit, ad ſputa quæ non facile prodeunt. Si enim educeret ea quæ ſtridu- lam aſperitatem faciūt, & lubricitatem induceret, & guttur velut dilataret, pulmonē vtiq; leniret. Ipſum enim mol- lit, & ſi quidem hæc contingerent, magnam ſanè vtilitatem afferret. Aliquando verò id quod valde acre eſt, eduſtionem ſputi non obtinet, ſed inſuper viſcoſum id facit, & lædit. Ma- ximè autem hoc perpetiuntur hi qui etiam aliis pernicioſè habent, & qui neque tuſſire, neque exſcreare inharētia poſ- ſunt. Ad hoc igitur vires agroti inſuper conieſtare oportet, & ſi ſpem de ipſo habeas, exhibere. Exhibere autem oportet ſi dederis, ſummè tepidum: atque tale paulatim, & nò largè. Quod verò parum acre eſt, humeſcat quidem os & fauces, ſputum item educit, & ſtirn ſedat, & præcordio & viſceribus quæ ſunt hac parte lene eſt, & detrimenta ex melle hac par- te prohibet. Quod enim bilioſum eſt in melle caſtigat. Fla- tus etiam erumpere facit, & ad miſtionē proritat. Inteſtini tamen

Oxymel.

Hippocratis Liber De Viſtus

tamen inferuā partem humectiorem facit, & ramenta inducit. Quādoq; verò etiā malum hoc fit in acutis morbis, maxime quidem, quod natum penetrare, imò recurrere facit. Insuper autem & aliās debilitat, & extremas partes frigeſcit. Atque hanc ſolam læſionem ex aceto muſſo cōtingere noui, quæ ſanè digna ſit uſcribatur. Parum autem de huiusmodi potu, nocte & ieiuno ante ſorbtionem præbibendum dare commodum eſt. Sed & ubi multum temporis poſt ſorbtionē interceſſit, bibere nihil prohibet. His verò qui ſolo potu degunt abſq; ſorbtionibus, propterea non eſt cōmodum ſemper & perpetuò hoc vti, maxime propter raſurā aut exaſperationem inteſtini. Quum enim ſtercore vacuum ſit, magis utique hæc induxerit: & quum vaſorum vacuatio adſit, poſtea etiā aqua muſſa vires detraxerit. Si tamen opitulari appa-
Acetum.
Aqua.
ruerit ad totum morbum multus huius potus uſus, parum acetū affundere oportet, ut ſaltem cognofci poſſit. Ita enim & ea quæ lædere ſolet, minime læſerit: & his quæ auxilio opus habent, opem tulerit. Cæterum ut in ſumma dicatur, acridines ſiue aciditates ex aceto, amara bile abundantibus magis conferunt, quàm atrabiliariis. Amara enim diſſoluuntur, & in pituitam tranſeunt, dum ab ipſo attolluntur. Nigra verò fermentantur, & attolluntur ac multiplicātur. Acetum enim nigra ſurſum ducit. Mulieribus autem omnino magis aduerſatur acetum, quàm uiris. Dolores enim vteri inducit. Aquæ porrò potui in acutis morbis, nullum aliud opus habeo quod attribuā. Neque enim lenit uſſim in peripneumonicis, neq; ſputum educit, ſed minus quàm alia, ſi quis ſemper aquæ potu utatur. Si tamen inter acetum muſſum & aquam muſſam parum aquæ abſorbeat, ſputum educit, propter qualitatē potuum tranſmutationem. Inundationem enim quandā inducit, aliās autem neque ſicim ſedat, ſed exacerbat. Eſt enim naturæ bilioſæ bilioſa, & præcordio mala, imò peſſima ſit ac bilioſiſſima, & vires maxime proſternit, ubi in vacuitatē ingreſſa fuerit. Sed & ſplenem auget & hepar, ubi inflammātū fuerit, & fluctuat ac ſuperinnatat. Nam & tardi tranſitus eſt, eo quod frigida eſt & cruda ac incoſtilis, & neque per aluum ſecedit, neque per vrinas tranſit. Insuper autem & propterea læſionem inducit, quod à natura ſtercus non ſubducit. Si verò etiam dum adhuc frigidi ſunt pedes aliquando bibita fuerit

Ratione In Morbis Acutis.

387

A fuerit, hæc omnia multò plus lædit, ad quodcunque tandem ipſorū peruenerit. Vbi tamē in his morbis ſuſpicatus fueris, aut capitis grauitatem vehementē, aut mētis percuſſionem, penitus à vino abſtinendum eſt, & aqua in tali vtendum: aut vinum aquoſum & albū penitus dandum, & penitus inodorum, & poſt ipſius potum aqua modica inſuper bibenda. Ita enim robur vini caput & mētē minus percellit. In quibus autem potu ipſius maxime vtendum ſit, & quādo valde multa, & quando moderata, & quando frigida, & quando calida, partim priùs dictū eſt, partim pro temporis occaſione dicitur. Cæterum de reliquis potibus, qualis eſt ordeaceus, & qui ex herbis ſiunt, & qui ex vua paſſa, & vuarum expreſſarū re-
Balneum.
trimentiſ, & ex tritico: & cnico, & myrti baccis, & malo punico, & de aliis, ubi alicuius ipſorum uſus cōtingerit, ſcribetur circa ipſum morbum: quemadmodum etiā de aliis compoſitis medicamētis. Balneū verò in multis morbis opē tulerit eo vtentibus, ad aliquos quidem aſſiduè, ad aliquos nō item. Quandoq; verò minus eo vtendum eſt, propterea quod homines ad hoc ſunt imparati. In paucis enim dōmibus præparata ſunt neceſſaria instrumenta, & nec miniſtri velut opus eſt parati habentur. Si verò nō omnino bene quis lauetur, non modicam læſionē incurret. Nam & tugurio ſumum non habente opus eſt, & aqua larga, & balneo multo, & nō valde large affuſo, ſi ſanè non ita opus fuerit. Et deſricatione quidem potius vtendum non eſt. Si verò deſricetur, calido vtendum eſt ipſo deſricatorio medicamento, eoque multiplice magis quàm aliās receptū eſt, & inſuper nō pauca aqua perfundendum, & citò perfundendū. Breui quoq; via ad ſoliū opus eſt, & ut facilis ſit inſenſus, & facilis item exitus, oportet autem eum qui lauat eſſe moderatū ac taciturnū, & nihil ipſum operari, ſed alios & perfundere, & deſricare. Debet etiam poſtea multa aquæ mixtura parata eſſe, & celeres perſuſiones fieri, & ſpongiis vtendum eſt pro ſtrigili, & nō valde ſiccum inungendum eſt corpus. Caput tamen reſiccatum eſſe oportet, quātum eius fieri poteſt maxime, ita ut ſpongia extergatur, & neque perfrigerari caput oportet, neq; extremas partes, neque reliquum corpus, & neq; eum qui recens ſorbtionem accepit, neque eum qui recens potum ſumpſit, lauare oportet, & neque ſorbere, neq; bibere cito poſt balneū. Ma-
gnam

gnam tamen partem ægro tribuere conuenit, ſi ſanus balnei p
valde amans fuit, & lauari adſuetus. Tales enim magis appe
runt, & loti vililitatem ſentiunt, & nō loti læduntur. Conue
nit autem in totum magis peripneumoniis, quā febribus
ardentibus. Nam dolorem lateris & peſtoris ac doſi balneū
lenit, & ſputum maturum facit ac educit: & facile ſpiratio
nem reddit, & laſitudinē eximit, articulos enim & cutis ſu
perficiem mollit. Sed & vrinam ciet, & capitis grauitatē ſol
uit, & nares humectat, tot igitur bona balneo adſunt, quibus
omnibus opus eſt. Si verò apparatus penuria aliqua fuerit, in
vna re vel pluribus, periculum eſt ne magis lædat balneum
quā proſit. Singula enim ex iſtis magnū detrimentū affe
runt, ſi non à miniſtris velut cōuenit præparata fuerint. Mi
nimè verò tempeſtiuū eſt eos lauare, quibus alius in mor
bis liquidior iuſto eſt, itēque eos quibus plus iuſto adſtri
cta eſt, & non prius ſubiit. Sed neq; debilitatos lauare oporteret,
neq; ex ciborum faſtidio naſcentes, aut vomentes, neq;
eos qui bilioſum eructant, neq; eos quibus ſanguis ex nari
bus erūpit, niſi minus quā pro occasione cōuenit ſuat. Oc
caſiones autē noſti. Si verò minus quā pro occasione ſuat,
lauare expedit, ſiue totum corpus ad reliqua inde opem ſen
tiant, ſiue caput ſolum. Si igitur præparationes cōmodæ fue
rint, & æger bene ſuſcepturus eſt balneum, quotidie lauare
conuenit. Eos verò qui balneo delectantur, etiam ſi bis in die
laueris, nihil peccaueris. Cæterum balneis vtī, multo magis
licet his qui tota ptiſana vruntur, quā his qui ſolo vruntur
ſucco. Licet autem & his aliquādo. Minimè verò his qui po
tulo ſolo vruntur. Sunt tamen ex his quoq; quibus licet. Con
ieſtare verò ex præſcriptis oportet, & quibus balneum in ſin
gulis viſtus modis profuturum eſt, & quibus non. Quibus
enim aliquid horum deest cōmodorum, quæ balneum facit,
& quæ balneo commodant, lauare non oportet. Quibus verò
nihil horum deest, & adſunt iſtis ſigna in quibus lauari con
ducit, lauare oportet. Febris autem ardens ſit quum reſice
cat venulæ, hora æſtiua acres ac bilioſos ſeroſos humores,
in ſeiſas attraxerint: & febris multa detinet, & corpus velut
ex oſſium laſitudine detentū, deſaſatur ac dolet. Fit autem
plerumque & ex longo itinere, & longa ſiti, quum reſiccant
venulæ acres ac calidas fluxiones in ſeiſas attraxerint. Fit
autem

Febris ar
dens qui
ſit.

A autem lingua aſpera ac ſicca, & valde nigra, & dum circa vē
trem mordetur, dolet, & alui egeſtiones valde liquidæ ac pal
lidæ ſiunt: & ſitis vehemens ineſt, itēq; vigiliæ. Aliquando
etiam mentis emoriones. Huic & aquā, & aquam muſſam a
quofam coctam, quantū voluerit, bibēdam dato: & ſi amarū
fuerit os, vomere conducit, & ventrem per clyſterem ſublu
re. Si verò ad hæc non ſoluatur, lacte aſinino cocto purgato.
Salſum autem nihil, neq; acre exhibeto. Non enim ſuſſerret.
Sorbitiōnem verò donec extra iudicationes fuerit, ne dato.
Et ſi ſanguis ex narib; fluxerit, ſoluitur affectio, itēq; ſi ſu
dores accedāt iudicatorij, genuini cū vrinis albis & craſſis,
ac ſubſiſtētiis leuibus: & ſi abſceſſus aliquis fiat. Si verò abſq;
his ſoluta fuerit, recidiua rursus ægritudinis contingit. Aut
coxæ, aut crurum dolor emerget: & craſſa expuet, ſi ſanus fu
tus eſt. Febris ardentis genus aliud. Alius ſubit, ſiti
plena eſt, lingua aſpera, ſicca, ſalſuginofa. Vrinæ interceptio:
vigiliæ, extremitates frigefactæ. Tali ſi non ſanguis ex nari
bus fluxerit, aut abſceſſus circa collum fiat, aut crurum do
lor, & ſputa craſſa ſpuerit (hæc autē ſuppreſſa alio ſiunt) aut
coxæ dolor, aut pudendi liuor, non iudicatur: & teſtis inten
ſus iudicatorium ſignum eſt. Sorbitiōnes attractorias dato.
Verum in acutis morbis venam ſecabis, ſi vehemens appa
reat morbus, & qui ipſum habeant in vigoris ætate fuerint,
& robur iſtis affuerit. Siquidē igitur angina fuerit, ſiue ali
quis alius ex pleuriticis morbus, eclegmatis delinſtu repur
gato. Si verò debiliores appareant, ſi plus de ſanguine detra
xeris, inſuſo alui per clyſterem tertio quoq; die vtire, donec
in tuto fuerit æger, aut etiam fame opus habeat. Præcordia
inflammata non ex flatuum interceptione: ſepti tranſuerſi in
tentiones, aut ſpirituum protentiones: in rectæ ceruicis ſpira
tione ſicca, quibus pus non ſubeſt. Verum ex flatuum interce
ptione, affectiones hæc accedunt. Maximè autem & hepatis
dolores, & ſplenis grauitates, & aliæ inflammationes, & ſupra
ſeptum tranſuerſum dolores ac morborum collectiones, ſol
ui non poſſunt, ſi quis prius medicamētis purgare aggredia
tur. Nam venæ ſectio in talibus principalis eſt. Deinde inſu
ſa per clyſteres, ſi non magnus & vehemens fuerit morbus.
Sin minus, etiam poſtea medicamēto purgante opus eſt. Sed
& poſt venæ ſectionem, purgans medicamētum ſecuritate ac
mode

Cauſos
alius.

Præcordia
inflammationes
vnde.

Hippocratis Liber De Viētus

Vocis inter-
ceptio.

Comitia-
les morbi
vnde.

Angina
quādo sit.

moderatione opus habet. Quicunq; verò ea quæ inflamma-
ta sunt, statim in principio morborum medicamēto solvere
aggrediuntur, hi de infento quidem ac inflammato nihil au-
ferunt: non enim remittit affectio quæ adhuc cruda est: quæ
verò morbo resistunt ac sana sunt, colliquefaciunt. Debili ve-
rò siente corpore, morbus inualefcit. Quum autem morbus
corpori præualuerit, tale iam incurabiliter affectum est. Ut
aliquis derepentē voce priuatus fiat, venarum interceptiones
faciunt, si sano hoc contingat absque manifesta, aut alia forti
caussa. Venam igitur secare oportet, in brachio dextro in-
ternam & sanguinem detrahare, iuxta habitum ac ætatem
rationem ineundo, an plus aut minus oporteat. Coincidunt
autem plurimis ipsorum hæc: rubores faciei, oculorum sta-
bilitates, digitorum in manibus distentiones, dentium stri-
dores, pulsationes, maxillarum contractiones, extremitatum
perfrigeratio, spirituum per venas interceptiones. Quum
dolores accefferint, atræ bilis & atrium fluxionum affluxus
fiunt. Dolent autem partes internæ dum mordentur. Cōuer-
sæ verò, & valde sicca sientes venæ intenduntur, & inflama-
tæ affluētia attrahunt. Vnde corrupto sanguine, & spiritibus
non potentibus naturales in ipso vias permeare, perfrigera-
tiones fiunt ex statione, & vertigines, & vocis interceptio, &
capitis grauitas, & conuulsiones, si iam ad cor, aut hepar, aut
ad venam deuenierint. Hinc morbi comitiales fiunt, aut semi-
syderati, si in ambientes locos fluxiones inciderint, & à spi-
ritibus pertransire non potentibus rescicatæ fuerint. Quare
talibus, fomentis prius adhibitis, venam secare oportet sta-
tim ab initio, dum adhuc eleuati sunt omnes affigentes spi-
ritus, ac fluxiones. Facilius enim auxilium admittunt: & refe-
ctis viribus, & consideratis iudicationibus, medicamentum
exhibere sursum purgans, si non alleuetur: ad infernam verò
aluum, si nō subeat, infusum per clysterem adhibere. Postea
verò lac asininum coctum dato, & non minus quàm duode-
cim heminas bibat. Si verò virium robur adsit, plures quàm
Angina sedecim. Angina sit quum fluxio ex capite multa ac glutini-
fosa, tempore hyberno aut verno, ad venas iugulares infu-
xerit, & hæ fluxionem ampliolem, propter amplitudinem,
artraxerint. Cum autē frigida & glutinosa sit, spiritus transi-
tus obturabit, & sanguinis transitus obturans, propinquas
sang.

Ratione In Morbis Acutis.

389

A sanguinis partes congelat, ipsūmq; immobilē ac stabilem
facit: quū natura frigida sit, & obturandi vim habeat, & pro-
pterea suffocantur, lingua liuescente, & rotūda siente ac re-
flexa, propter venas quæ sunt sub lingua. Præcisa enim vna,
quam aliqui columellam vocant, vena crassa ab vtraq; parte
est. Cum igitur hæ plenæ sint, & in linguam initantur, quæ
rara est ac spōgiola, propter siccitatem; cōtingit ut ipsa præ
violentia humorem ex venis suscipiens, ex lata fiat rotunda:
ex bene colorata, liuida: ex molli, dura: ex facile flexibili, in-
flexibilis: adeo ut ager citò suffocetur, si non quis citò auxi-
lium ferat, venæ sectionem à brachiis faciens, & venas sub
lingua secans, & eclegmatum delinctu curans, & calidos gar-
garismos exhibēs, & caput radens. Debet autem & ceratum
collo ac capiti circumponere, & lanas obuoluere, & spongiis
mollibus ex aqua calida expressis fouere. Bibat autem ager
aquam, & aquam mulsam, nō frigidā. Succum verò pisanæ
tunc sumet, quum iam ex iudicatione in tuto fuerit. Quum
verò æstiuo vel autumnali tempore, fluxio calida ac nitrosa,
de capite defluerit, utpote ex tempore acris ac calida facta:
talis vbi est, mordet, & vlcera, & spiritu implet, & ceruicis
spiratio accedit, & siccitas mulra, & quæ videntur gracilia
apparēt: & tendines posteriores in collo distenduntur, & ve-
lut in tetano distenti esse videntur: & vox abrupta est, & spi-
ritus parvus est, & retractio spiritus densa ac violenta acce-
dit. Talibus arteria vlcera, & pulmo ardet, quum nō pos-
sint extrinsecum spiritum inducere. Et si his affectio non vl-
tronea ad externas colli partes deferatur, grauior ac inenita-
bilior est, & propter tepus, & quod à calidis & acris sit hu-
moribus. Si febris corripit, veteri stercore non subeunte,
aut à cibo recens accepto, siue cum dolore lateris, siue absq;
eo, quietem agere oportet, donec cibi descenderint prius ad
infernam aluum: potu verò vti aceto mullo. Quum autē ad
lumbos grauitas deuenierit, infuso per clysterem eluere, aut nā genus.
medicamento purgare oportet. Vbi verò purgatus fuerit, vi-
lum præscribere ex sorbitione primum, & aqua mulsā po-
tu, Deinde ex cibis ac piscibus coctis, & vino aquoso, modi-
co, ad noctem. Interdū autē, ex aqua mulla aquosa. Quum
verò status graueolentes prodierint, glandula subdititia, aut
infuso per clysterem vtendum erit. Sin minus, in aceti mulsi
D d potu

Hippocratis Liber De Viſtus

potu cohibere oportet, donec ad infernam aluum descende-
rint cibi, deinde sic per infusum clysteris subducere. At si
mollem ac vacuum ventrem habenti febris ardens accedat,
si tibi commodum esse visum fuerit medicamentis purga-
re, intra tres dies id ne feceris, sed quarto. Postquam vero
medicamentam exhibueris, sorbitionibus utere, obseruans
februm exacerbationes, ut nunquam exhibeas quum sunt,
aut futuræ expectantur, sed ubi desinunt, aut quiescunt, &
quàm longissimè à principio. Quum verò frigidi sunt pedes
neque potum, neque sorbitionem, neque aliud quicquid eius-
modi dato, verum maximum hoc esse ducito, ut expectes do-
nec valde fuerint calfacti. Deinde sic id quod conducit exhi-
be. Plerumque enim futuræ exacerbationis febris signum est
pedum frigiditas. Si verò in tali tempore exhibueris, maxi-
mè per omnia peccaueris. Morbum enim non parum auge-
bis. Quum autem febris desinit, vice versa pedes reliquo
corpore calidiores fiunt. Augetur enim frigefaciens pedes,
accensa ex thorace, ad caput flammam concurrente, & ad caput ex
halante, meritò pedes frigidi fiunt, ut qui excarnes & ner-
uosi natura existant. Insuper autem etiam quum longè
à calidissimis locis absint, perfrigerantur, calore ad tho-
racem coaceruato. Et rursus iuxta proportionem, quum
febris soluitur, & in tenues partes dirimitur, ad pedes ca-
lor descendit. Hoc igitur tempore & caput, & thorax ipso
rum perfrigeratur, quia de causa sorbitio exhibenda est. Nam
ubi pedes frigidi fuerint, necesse est ventriculum calidum
esse, & multo fastidio plenum, & præcordium intentum, &
corporis iactationem, propter internam turbationem: &
mentis abalienationem, & dolores, & æger distrahitur,
ac vomere cupit, & si praua vomuerit, dolet. Postquam
verò calor ad pedes descendit, & vrina progressa est, etiam
si non sudarit, omnia desinunt. Hoc igitur tempore sor-
bitionem dare oportet: alioqui pernicioſa est. Quibus
verò perperu aluus in febribus liquida est, his præcipuè
pedes calefaciens, & ceratis integens, & fasciis obuoluens,
animum aduerte, ut ne sint reliquo corpore frigidiores. Si
verò calidi sunt, calefactorium nullum adhibe, sed con-
serua ut ac perfrigerentur: potu autem vtendum est quàm
paucissi-

Pedum fri-
gus febriū
accessum
denotat.

Pedum ca-
lor.

Alii solu-
te curatio.

Ratione In Morbis Acutis.

390

paucissimo, aqua frigida, aut aqua mulſa. Quibus autem
in febribus aluus liquida est, & mens perturbata, & multi ex
talibus flocos auferunt, & nares scalpunt, & paulatim qui-
dem respondent si interrogentur, ipsi verò à seipsis nihil
aptum dicunt: talia atrabilia esse mihi videntur. Talibus
igitur ita se habentibus, si aluus liquida fuerit, ac collique-
rit, videtur mihi sorbitiones frigidiores ac crassiores exhi-
bere oportere, & potiones aluum listentes, & vinosiores ma-
gis quàm adstringentes. At quibus in febribus vertigines
ab initio, & capitis pulsus fiunt, & vrinæ tenues, in his expe-
ctare oportet, ut ad iudicationes febris exacerbetur. Nec ve-
rò admirarer, si delirarent. Quibus in principio vrinæ nebu-
losæ, aut etiam crassæ sunt, tales depurgare oportet, si etiam
alia contulerint. Quibus verò in principio vrinæ tenues, ta-
les ne purgato, sed si visum fuerit, infusum per clysterem
adhibero. Hos sic curare conducit. Agger corpore quietem
agat, vngaturque ac æqualiter contegatur. Potu vtatur aqua
mulſa aquosa: & sorbitione succi prasinæ ad vesperam.
Aluum verò ab initio per clysteris infusum subducito. Me-
dicamenta autem his ne exhibeto. Si enim quid circa ven-
trem commoueris, vrina non cōcoquitur, sed absque sudore
ac iudicatione, febris ad multum tempus durabit. Sorbitio-
nes autem ubi propè iudicationem fuerit, ne dato, si turbe-
tur: verum quum remiserit turbatio, & ad melius procedet.
Obseruare verò etiam omnium febrium iudicationes opor-
tet, & in hoc tempore sorbitiones detrahete. Solent autem
longæ fieri hæc febres, & impetuosos humorū de loco ad lo-
cum illapsus habere, si quidem infernæ partes frigida fue-
rint, circa aures & collum. Si verò non fuerint frigida, alias
mutationes habent. Fluit autem sanguis ex naribus, & alui
his exturbantur. Quibuscumque verò febres anxiosæ sunt, &
quæ præcordia intendunt: & decumbentes in eodem loco de-
cubitus non sustinent, & extremæ partes perfrigerantur, hi
plurima omnino diligentia ac custodia opus habet. Degant
autem hi ut nihil ipsis exhibeas aliud, quàm acetū mulſum
aquosum. Sorbitionem verò ne exhibe, donec febris desie-
rit, & vrina concocta fuerit. Decumbere autem debet æger
in domo obscura, & in stratis quàm mollissimis reclinatus
esse, ita ut multo tempore decubitus in eodem loco toleret.

De 2

& quàm

Hippocratis Liber De Viſtu

Vrinarum
cognitio.

Primus dies
in agro ob-
ſeruandus.

Signa vale-
tudinis.

& quā minimum ſe iacet. Hoc enim talibus maximè pro-
deſt. Super præcordium verò, lini ſemen linteum illitū im-
ponito, obſeruando vt ne horreſcat ager dum apponitur. Sit
autem ſummè tepidum, aqua & oleo coctum. Conieſtare ve-
rò ex vrinis oportet id quod futurum eſt. Si enim craſſiores
ac pallidiores fuerint, meliores ſunt. Si verò tenuiores ac ni-
griores, deteriores. Si autem mutationes habent, temporis
diuturnitatem ſignificant: & neceſſe eſt vt morbus & ad de-
teriùs, & ad meliùs, in æqualitatem permutet. Cæterum in-
conſtantes febres ſinere oportet, donec conſtiterint. Quum
verò conſtiterint, & viſtu, & curatione conuenienti occurre-
re, ſpeculatione ſecundum naturam facta. Sunt autem aſpe-
ctus agrotorum multi. Quare animaduertendum eſt medi-
co, vt ne aliqua manifeſta cauſa ipſum lateat, neque ex his que
ratiocinatione cognoscuntur, neque ex his que ad numerū
parem aut imparē apparere oportet. Maximè igitur nume-
rum imparē vereri oportet. Nam hi dies in alterutrā par-
tem agrotos inclinare faciunt. Primum itaque diem obſer-
uare oportet, quo ager debilis eſſe cœpit: cognitio principio
ex quo, & quādo. Præcipuum enim hoc eſt viſciatur. Quum
verò agrum interrogaueris, etiam hæc omnia conſiderabis.
Primum quidem quomodo caput habet, an doloris exors ſit,
nec gravitatem in ſeipſo habeat. Deinde præcordia & late-
ra an doloris exortia ſint. Si enim præcordiū doloroſum fue-
rit aut eleuatum, aut obliquitate aliquā habuerit, aut ſatie-
tatem: aut lateris dolor aſſuerit, & vnā cum dolore, tuſſicu-
la, aut tormē, aut ventris dolor. Quum horum quid aſſuerit
in præcordio, aliuū maximè in ſuſis per clyſterē ſoluere opor-
tet. Bibet autem aquā mulſam calidam coctam. Conſideran-
dum verò eſt an dum exurgit, animi deliquium incidat, an
bona ſpiritus tolerantia ipſum habeat: & inſpicienda alui
egeſtio, num vehementer nigro colore prodierit, aut purā,
quales ſani hominis ſunt ægeſtiones: & an febris ad tertium
diem exacerbetur. Vbi verò valde probè tales conſideraue-
ris in his morbis tertia die, ad hæc iam etiam alia contem-
plare, & ſi quarta ſimile quid tertiæ habuerit ex iſdem illis,
ager in periculo verſatur. Et ſignis autem, nigra alui ege-
ſtio, mortem ſignificat. Quæ verò ſani hominis egeſtioni
ſimilis eſt, ſi per omnes dies apparuerit, ſalutare ſignū eſt. At
ſi glan

Ratione In Morbis Acutis.

395

In agro
quæ conſi-
deranda.

A ſi glande ſubdita non obediſſet, & ſpiritus bona tolerantia
aſſuerit, ſi vbi ad ſedem exurrexit aut iſthic in lecto, animi
deliquium incidit: Hæc vbi agroro, aut agrotæ, ab initio
aſſuerint, delirium futurum expecta. Intentus autē ſis quoque
ad manus. Si enim tremulæ fuerint, tali ſanguinis de naribus
deſtillationem futuram expecta. Inſpicere verò ipſas nares
oportet, an ſpiritus æqualiter per vtraſque feratur, & ſi mul-
tus feratur ē naribus, conuulſio fieri ſolet. Si verò conuulſio
ſiat, tali mors expectanda eſt: & bene habet ſi quis hoc præ-
dicat. Si verò in febre hyberna, lingua aſpera ſiat, & ani-
mi deliquia ad int. tali remiſſio febris contingere ſolet: at-
tamen fame talem macerare oportet, & aquæ mulſæ potu,
ac priſanæ ſucco conſeruare ita vt fidem ne habeas febrium
remiſſioni. Nam qui talia ſigna habent, de vita periclitan-
tur. Vbi verò hæc cognoueris, ac probè contemplatus fue-
ris, ita fore prædicere potes, ſi placuerit. Quum verò in
febris horrendum quid acciderit quinta die, aut alius de
repente liquida deiecerit, & animi deliquium incidat: aut vo-
cis priuatio contingat, aut conuulſio, aut ſingultus ſiat: ex
his anxioſus fieri ager ſolet, & ſudores ſub naſo, & circa frō-
tem ac ceruicem à poſteriore capitis parte oboriri. Qui ve-
rò hæc patiuntur, ſpirituoli facti non longè poſtea morien-
tur. Quibus autem in febribus crura ſiunt tuberculoſa, at-
que hæc tubercula moram trahentia non maturantur, febri-
bus perſeuerantibus, & ſtrangulatio acciderit in faucibus,
ita vt partes circa fauces graciles exiſtant, & tubercula non
matura facta, ſed extincta fuerint: talibus ſanguis ē naribus
fluere ſolet. Et ſi quidem multus fluxerit ſolutionem morbi
ſignificat. Sin minus, morbum longum. Quanto autem mi-
nus fluxerit, tanto deterius eſt, & lōgitudo maior. Si verò re-
liqua facilima ſiant, tali dolores ad pedes expectare opor-
tet. Si autem contigerint pedem, & doloroſus eſſe perſeueret
ager, & calore aſſigatur, ac non ſoluatur, paulatim & ad cer-
uicem dolores perueniēt, & ad clauiculam, & humerum, &
pectus, & articulum. Nam & hunc tuberculoſum fieri opor-
tebit. His autem extinctis, ſi manus contrahantur, aut tre-
mula ſiant, conuulſio talem corripit, & delirium. Sed & pu-
ſtule in ſupercilio oriuntur, & ruſores habet, & palpebra al-
tera ad alteram progerminat, & inſāmatio dura detinet, &
D d 3 oculus

Hippocratis Liber De Viſtus.

Delirij ſigna. oculus vehementer intumeſcit, & delyrium valde augeſcit. Noctes autem plus quàm dies delyrij ſignificatione præbent. Multa verò ſigna ad imparē numerū magis ſiunt, quàm ad parem. Vtro autē horum numerorū ſiant, lethalia exiſtunt. Tales verò ſi quidē ab initio medicamentis purgare volueris, ante quintū diem id facito, ſi venter murmurat. Sin minus, impurgatos ſinito. Si verò murmurat, & alui egeſtiones bilioſe fuerint, ſcammonio dato moderatē purgato. In reliquo verò viſtu potus ac ſorbitiones parciffimē exhibeto, quo melius ager habeat, ſi nō remiſſione facta decimumquartum diem tranſgreſſus fuerit. Quum febricitati decimaquarta die vocis interceptio acceſſerit, non cita ſolutio contingere ſolet, neque liberatio à morbo fieri, ſed temporis diuturnitatem tali ſignificat. Quum itaq; apparuerit in hac die, longius protrahetur morbus. Quum febrienti quarta die lingua conturbata loquitur, & aluius bilioſa liquida egerit, talis delyrare ſolet. Sed obſeruare ac aſſequi euērus oportet. Aſtino ac autumnali tempore in morbis acutis, ſanguinis deſtillatio repentina, firmitatē ac multam inflammationem circa venas ſignificat, & in poſterum diem tenuium vrinarū apparitiones. & ſi ætate viguerit, & corpus in exercitio, aut bene carnoſum habuerit, aut atrabiliarius fuerit, aut ex potu manus tremulas habuerit, bene habet vt delyrium, aut conuulſionē prædicat. Et ſi quidem in diebus paribus accedat, melius eſt. In iudicatione verò pernicioſum, ſi non multus acernatim cōcitatus ſanguis, redundantia exitus faciat per nares aut per ſedem, aut abſceſſus, aut præcordiorum dolores, aut ad teſtes, aut ad crura dolores inducat. His autem cōcoctis, exitus ſiunt ſputorum, craſſarum vrinarum, leuium, albarum. Febri ſiagultuoſæ ſilphij ſuccum, acetum muſum, daucum tritum, bibēda dato, & galbanum in melle, & cuminum in eclegmate delingendum, & ptiſanæ ſuccum poſt hæc ſorbendum. Talis autem effugere nō poteſt, ſi nō ſudores iudicatorij, & ſomni æquales acceſſerint, & vrinx craſſæ & acres decurrerint, aut ad abſceſſum morbus decubuerit. Nux pinea, & myrrha, in eclegmate dentur. Bibendum autem talibus acetum muſum quàm minimum dato. Si verò valde ſiticoſi fuerint, aquam ordeaceam. Peripneumonicas ac pleuriticæ affectiones ſic conſiderare

Ratione In Morbis Acutis.

392

A derare oportet, an acuta ſit febris, & dolores lateris alterius, aut vtriuſque, & dum ſpiritus ſuſum fertur an doleat: & an tuſſes adſint, & ſputa prodeant ſulua, aut liuida, aut etiam tenuia, & ſpumofa, & ſorida, & ſi quid aliud diuerſum habeat, ab his quæ illis fieri ſolent. Hunc ſic degere oportet. Si quidem dolor ſuſum tendat ad clauiculam aut circa mammā, & brachium, venā in brachio ſecare oportet internam, vtra tandem fuerit parte, in ea ipſa: detrahete verò ſanguinem iuxta corporis habitū, & tempus, & ætatem, & colorem, plus & cōſidenter. & ſi acutus fuerit dolor, ducere uſque ad animi deliquium. Poſtea verò inſuſum per clyſterē adhibere. Si verò ſub thorace fuerit dolor, & valde diſtēdat, pleuritico medicamento aluum ſubpurgato, & interim dum purgatur, nihil dato. Poſt purgationē verò acetum muſum. Medicamentum autē purgans exhibeto quarta die. Verum per tres ab initio, inſuſum per clyſterem adhibeto: & ſi hinc nō allentur, ſic ſubpurgato. Cuſtodia autē fiat uſque ad febris quietem ad ſeptimū diem. Deinde ſi in tuto eſſe videatur, ſuccum modicum ac tennem primū melle ammiſto exhibeto. Si verò facilē educat ſputum, & bene ſpiret, ac doloris exors ſit circa latera, etiā paulo craſſiorem ac ampliorem, & his in die dabis. Si verò non facilē liberetur, portionem pauciozem, & modicam ſorbitiōnem, ſuccum tenuem, eūque ſemel, & in quo tempore melius degit, exhibeto. Cognosces autē hoc ex vrinis. Sorbitionem enim exhibere in his morbis non prius oportet, quàm vrinas concoctas, aut ſputa matura facta eſſe videris. Si verò is qui medicamentum accepit, frequenter & multum purgatus fuerit, neceſſe eſt dare, verū pauciozem ac tenuiorem. Nō enim poterit dormire, præ vaſorū vacuatione, neque ſimiliter coquere, neque iudicationes ſuſtinere ac expectare. At vbi crudorum colliquationes factæ fuerint & ea quæ renituntur abiecerint, nihil obſtabit. Matura verò ſunt ſputa quidē, quum ſimilia fuerint puri. Vrinæ autē ſubſidentias habētes ſubrubras, velut eſt eruum. Nihil autē prohibet & ad alios laterum dolores tepefaſtoria apponere & cerata. Inungere autē crura ac lumbos oleo calido, & pinguedinem illinere, præcordia verò ex lini ſemine integere uſq; ad mamas. At vbi in vigore eſt peripneumonia, auxiliū nō admittit, ſi nō expurgetur: & malum eſt ſi ager difficulter ſpiraue-

Hippocratis Liber De Viſtus

Peripneu-
monia me-
dela.

rit:& vrinae tenues & acres,& sudores circa collum ac caput
fiant. Tales enim sudores prauis sunt,prae suffocatione,& im-
petu ac violentia,superatibus morbis,si non vrinae multa ac
crassa prodierint,& sputa matura exierint. Vtrum autē ho-
rum sua sponte venerit,morbum soluit. Ad peripneumo-
niam medicamentū quod delingitur. Nux pinea & galba-
num,in melle Attico.Abrotonum in aceto mulso.Piper,vera-
trum nigrum seruefacito,& pleuritico in principiis dum do-
lor vexat,bibēda dato.Bonum est & panacem in aceto mul-
so seruefacere,& excollare,ac bibendum dare,tum hepaticis,
tum in doloribus septi transuersi. Et quaecunq; ad ventrem,
aut ad mictionē impellere oportet,hac in vino & melle da-
bis,illa ad ventrē,cum aqua multa aquosa copiosiore bibē-
da dato. Dysenteria sedata abscessum,aut tumore aliquem
faciet,si non ad febres,aut sudores,& vrinas crassas,& albas,
ac valde perspicuas,aut ad tertianas,aut ad varicem, aut ad
testem,aut ad crura,aut ad coxam dolor decubuerit. In fe-
bre biliosa ante septimum diem,cum rigore morbus regius
accedens,soluit febrem. Verum sine rigore si accedat,extra
temporis occasiones,perniciosus est. Tetanus lumborū in
anteriorem ac posteriorem partem distentio:& in atrabiliariis,
vbi spirituum per venas interceptiones fuerint:vena se-
ctione solvuntur. Quum autē a tendinibus vehementer in
anteriorem partē reuelluntur,& circa collum ac faciem su-
dores fiunt,dum prae dolore mordentur ac resiccantur ten-
dines vsque ad sacri ossis finem experrecti,qui crassiores spi-
nam continent,qua parte maxima ligamēta exorta,deorsum
ad pedes vsque desinunt: Tali si nō febris & somnus accesserit,
& sequentes vrinae concoctionem habentes prodierint,&
sudores iudicatorii,vinum creticum vinosum bibendū da-
to,& farinam coctā edendam. Et cerato vngito ac illinito,&
integito crura vsque ad pedes, vbi calida aqua prius in sca-
pha perfudisti: brachia quoque ad digitos vsque integito:&
lumbos ac spinam a collo vsque ad coxas pinguedine ince-
rata molli pelli illita circumdato,ita vt etiā anteriores par-
tes cōplectantur:& interpolito tempore,per vtriculos calida
aqua infusa fouero,& circumtento linteo ipsum reclinato.
Alium verō ne valde soluas,nisi glandula subditiſcia,si mul-
tum tempus fuerit,quo absque egestionē permāsit:& si qui-
dem

Ratione In Morbis Acutis.

393

Morborū
solutio.

Veratro
purgandi
sunt qui-
bus a capi-
te destilla-
tio fluit.

Crapula
morborem
parens.

Medela.

A dem in melius res tibi processerit,satis est. Sin minus,Mei
radicem in vino odorato tritā,& Daucum bibenda dato,ma-
ne vbi ieiunus est ante calida perfusionem.& post hanc breui
farinā coctā,tepidam, plurimā edat. & vinum vbi voluerit
bene temperatum insuper bibat.& si quidē in melius res ti-
bi processerit,satis est. Sin minus,pradicere oportet. Mor-
bi porro omnes solvuntur,aut per os,aut per alium,aut per
vesicam,aut alium aliquē eiusmodi articulum.Verum sudo-
ris species omnibus cōmunis est. Veratrum dare his opor-
tet,quibus a capite fluxio fertur. Quicunq; verō ex abscessi-
bus,aut venarū ruptura,aut propter intemperantiam,aut ob
aliam quandā fortem causam,suppurati fiunt, talibus vera-
trum nedato. Nihil enim profuerit,& si quid perpetietur
aeger,veratrum in causa esse videbitur.Si verō corpus dissol-
uatur,aut dolor in capite sit,aut aures obturatae sint,aut na-
res,aut sputatio:aut genuum grauitas sit,aut corporis tumi-
da moles praeter consuetudinē, dato quicquid tandē horum
contigerit,si non ex potibus,neque ex rebus venereis,neque
ex tristitia,neque ex curis,neque vigiliis hanc fiant.& si qui-
dem horum quid in causa fuerit,ad hoc ipsum curationē in-
stitutio. Dolores ex itinere,laterum,dorsi,lumborum,coxarū,
& quicunque respirantes dolent,causam manifestā ha-
bentes. Saepē enim ex crapulis & cibis flatuosis,dolores pro-
cedere solent,& ad lumbos,& ad coxam. Quibus verō ipso-
rum talia fuerint,vrine difficultas ipsis accedit.Horū autem
Causa iter est,& grauedinum ac raucedinū. Quaecunq; ex
victus ratione cōtingunt. Pleraque vnusquisque prout prae-
ter cōsuetudinem victu vsus fuerit maxime annotat. Nam
qui non soliti sunt prandere,si pransi fuerint,multus ventris
tumor ipsis accedit,& dormitatio ac repletio. Si verō insu-
per cornauerint,alius exturbatur. His vbi balneo vsi sunt,
dormire conducit. Vbi verō dormiuerunt,deambulare len-
ta ac multa circuitione.& si quidem aliis euacuata fuerit,
ecrenare,& bibere vinum paucum,meracius.Si verō euacua-
ta non fuerit,corpus oleo calido illinere.& si sitierit,vinum
aquosum album aut dulce bibere ac quiescere.Si verō nō ob-
dormierit,amplius quiescere. Reliquus victus similiter vt
his qui crapula grauantur,cōstitnatur. Quod verō ad potus
attinet,qui quidē aquosi sunt.rardioris trāsitus sunt.& intus
D d 5 oboluuntur,

Hippocratis Liber De Victus

obuoluuntur, & circa præcordia redundât, & ad mictionem non decurrunt. Tali verò potu repletus, nullum opus celeriter perficere poterit, ex his quæ intento corpore per violentiam aut celeritatem perfici solent. Quiescat autem quàm maximè, donec vnà cum cibis concoctus fuerit. Quicunque verò potus meraciores sunt, aut austeriores palpitatiōe in corpore, & pulsatiōe in capite inducunt. His cōmodum est vt insuper dormiât, & calidū quid forbeant, ad quod maximè iucundè affecti sunt. At verò ieiunium ad capitis dolorem ac erapulam malum est. Caterum qui semel in die cibum capiunt, hi & impotentes sunt, & calidā vrinam mingunt, præter consuetudinē vasa vacua habentes, fit autem & os salsum ac amarum, & in omni opere tremunt, & tēpora ipsi distenduntur, & cenā concoquere nō possunt, velut si pranti essent. Hos autē minus bibere oportet quàm soliti fuerunt, & mazam liquidiorē pro pane sumere, & ex oleribus, rumicem, aut maluā, aut psisanā, aut betas. Bibere verò vinū inter cibum, moderatū & aquosius; & à cena modicè deambulare, donec vrina descenderit, ac minxerint. Utantur autē & piscibus coctis. Edulia porro maximè de se significationē præbent. Allium flatum, & dolorē circa thoracem facit, & capitis grauitatem, & anxietatē, & si quis alius dolor ante fieri consuevit, eum exacerbauerit. Vrinā autem ciet, & hoc bonum habet. Optimum verò est vt quis ipsum edat, si aut ebrius est, aut ad potationem ire volet. Caseus flatum, & adstrictionem, & ciborū accensionem facit, quum crudum & incoctile sit edulium, pessimum autē est repletos ipsum inter potum edere. Legumina omnia flatuosa sunt, & cruda & cocta, & frigida, & macerata, & virida. His autem vtendum non est nisi cū cibis. Vnumquodque verò ex ipsis sua peculiaris vitia habet. Cicer flatum, tum crudum, tum frictum, & dolorem inducit. Lens adstringit, & turbatiōe inducit, si cum cortice sumatur. Lupinus minimè inter hæc mala habet. Silphij caulis & succus, quibusdam quidē maximè, in expertis autē non transit per ventrem. Verū vocatur hoc malum cholera sicca. Fit autē maximè vbi cum multo caseo mixtus fuerit, aut cum carnis bubulæ esu. Nā & atrabiliaræ affectiones à bubularū carniū esu exacerbantur. Est enim insuperabilis ipsarum natura, & nō cuiusvis ventriculi est

Allij natura.

Cascei operatio.
Legumina.

Cicer.
Lens.
Lupinus.
Silphium.

Ratione In Morbis Acutis.

394

Alii est ipsas concoquere. Optimè tamen ipsas concoxerint, ac summoerint, qui percoctis & quàm vetustissimis vtantur. At caprinæ carnes quæcunque in bubulis insunt mala, omnia habent, itēq; à concoctione alienitatē; & statuosiores sunt ac ructus ampliores faciunt, & cholera generat. Sunt autem odoratissimæ, solidæ, ac iucundissimæ, optimæ, & percoctæ, & frigida. Verū iniucundissimæ & graueolentes ac duræ, pessimæ; imò etiam recentes. Optimæ verò sunt atatis tēpore; pessimæ autumno. Porcinæ verò carnes prauæ sunt, quū fuerint crudiores aut ambustæ. Magis autē cholera generant, & turbatiōe faciunt, Suillæ autem optimæ sunt omnium carniū. Sed præstant etiā ex his quæ non vehementer pingues sunt, neque tenues, neque veteris victimæ atate habent. Edere verò ipsas oportet absque pelle, & subfrigidas. In cholera sicca venter inflatus est, & strepitus insunt, & dolor laterū ac lumborū. Secedit autē nihil deorsum, sed aluus adstrictus est. Talem adseruato vt ne vomat, sed aluus subeat. Infusum itaque calidum ac pinguisimū quā citissimè per clysterē immittito; & oleo illitum in aquam plurimā calidā dimittito, in solium reclinās, & calidā paulatim affundēs. Et si calefacti ipsi aluus subierit, morbus solutus est. Domire quoque tali conducit, & bibere vinū tenue, & vetus ac meracius, & oleum dato, vt & quiescat, & aluus subeat, & soluatur morbus. A cibis verò & aliis abstineat. Si verò nō remiserit dolor, asininū lac bibendū dato, donec purgatus fuerit. At si liquida fuerit aluus, & bilis subeat, & tormina sunt & vomitus, ac suffocationes: his optimū fuerit quiescere. Bibere verò aquā mulsam, & nō vomere. Hydropum duæ naturæ sunt: quorum alter sub carne si fieri aggreditur, inuitabilis est. Qui verò cum inflatiōe sit, multa bona fortuna opus habet, maximè autem ærumnis, & fomentis, ac temperantia. Edat autem sicca & acria. Sic enim vel maximè vrina eiecerit, & plurimum viribus polluerit. Si verò difficulter spirauerit, & tempus venum fuerit, & simul etas vigerit, & viriū robur adsit, de brachio sanguinem detrachere oportet. Deinde panes calidos ex vino nigro & oleo tinctos edat: & quàm minimum bibens quamplurimum laboret, & carnes suillas carnosas edat cum aceto coctas, vt aduersus accliuēs deambulationes reniti possit. Quicunque infernum ventrem calidum habent, & alui egestio

Caprinæ carnes.

Porcing carnes.
Suillæ.

Aque inter cutem duo genera.

egſſiones acres & inæquales ipſis prodeunt præ colliquatio D
ne: his ſi quidem potentes fuerint, veratro albo reuellere o-
portet. Sin minus, ſuccus tritici horni craſſus, frigidus dādus
eſt, & lenticulæ freſcæ decoctum, & panes ſubciueritij, & pi-
ſces febrienti quidem cocti, non verò febrienti, aſſati: & vi-
num nigrum non febrienti: ſin minus, aquam à meſpilis, aut
myrti baccis, aut malis, aut ſorbis, aut palmulis, aut vitium
œnanthe. Si verò febris non habeat, & tormina adſint, lac
aſininum calidum modicum primum, deinde ſenſim ſiente
progreſſu amplius, & lini ſemen, & triticeā polentam, & fa-
bas Aegyptias, exempto eo quod in ipſis amarum eſt, molita
ac trita hæc inſpergens bibat: aut ova ſemiconcreta aſſata
edat, & ſimilaginē & milium, & alicam coctam in lacte: hæc E
coctā frigida edat, & quæ his ſimilia exiſtant, tum pocula, tū
edulia in cibo aſſumat. Maximi momenti circa viſtus ratio-
nem, eſt obſeruare ac cauere, tū in acutis, tum in longis mor-
bis, & intēſiones febrium, & remiſſiones, quo temporum oc-
caſiones ſcias, quando cibos exhibere non oportet, & quando
tuto exhiberi poſſunt. Inſupérque quando plurimum ab in-
tentione abſunt. Noſſe porro oportet eos quibus caput do-
let ab exercitationibus, aut curſibus, aut profeſſionibus, aut
venationibus, aut ex alio quopiam intempeſtiuo labore, aut
ex re venerea: decolores item, raucos ſplenicos, exangues,
ſpirituſoſos, & ſiccā tuſſim habētes, ac ſiticuloſos, & flatuo-
ſos, & venarū interceptiones: & eos qui intenta habent præ-
cordia, & latera, & dorſum, & torpefactos, & obſcurē viden-
tes, & quibus aurium ſonitus incidunt, & qui vrinariam ſiſtu-
lam vrinam non continentem habent, & morbo regio labo-
rantes, & quorum alui cruda eiiciunt, & quibus ex naribus,
aut per ſedem ſanguis vehementer erumpit, & qui tubercula
habent, & quibus vehemens dolor incurrit, & non ſuperaue-
runt: ex talibus nullum medicamento purgandum eſſe. Pericu-
lum enim habebis, & nihil opis aſeres, & ſpontaneas libe-
rationes ac iudicationes tolles. At ſi ſanguinem alicui de-
trahere cōducit, ſolidam aluum facere oportet, atque ſic de-
trahere, & fame macerare, ac vinū auferre. Poſtea viſtu con-
ueniente, & fomētis humidis, reliquam curationem perage.
Si verò aluus denſa ac adſtriſta eſſe videatur, molle inſu-
ſum per clyſterem immitte. Si verò medicamētum dare vi-
ſum

Sanguis
quomodo
mittendus.

A ſum fuerit, per veratrum tuto ſuſum purga. Deorſum verò
nullum talium. Optimum autem eſt ad miſſionē, & ad ſudo-
res, & ad deambulationes perducere, & leni frictione vti, vt
ne habitum denſum efficias. Si verò in lecto decumbat, alij
ipſum fricēt. Et ſi quidem in thorace ſupra ſeptum tranſuer-
ſum, affectio ipſum infeſtarit, plurimum relideat, & minimē
ipſum reclinent, quandiu vires tolerant: & ſedentem multo
tempore multo oleo calido defricent. Si verò in inferna aluo
ſub ſepto tranſuerſo dolores habeat, decumbere conducit, &
nullo motu moueri tali corpori confert, extra deſiſſionem.
Qui verò ex inferna aluo ſoluuntur dolores, per vrinas &
ſudores, ſi moderatē delabuntur, ſua ſponte ſoluuntur, qui
parui ſunt, vehementes autē parui ſunt. Tales enim aut per-
eunt, aut abſque aliis morbis ſani non ſunt. Verū qui hu-
iſmodi ſunt incumbunt ac firmantur. Potio hydropico.
Cantharidas tres, detractō capite vniuſcuſque, & pedi-
bus, & alis, corpora videlicet ipſarum in tribus aquæ cyathis
terito. Quum autē is qui bibit doluerit, calida aqua perfun-
datur. Bibat autē prius illitus, ieiunus: & edat panes calidos
ex oleo. Medicamentum ſanguinem ſiſtens Fici ſuccum
lana exceptum intus ad venam appone. Aut coagulo intorto
nares obrurato. Aut chalcitidem digito prius efformatam ap-
prime, & cartilagineſ extrinſecus vtrinque comprime: & al-
uum lacte aſinino cocto ſolue, & caput rade, & perfrigerātia
adhibe ſi calidum tempus fuerit. Sefamoides ſuſum pur-
gat, potio eius eſt drachma dimidia in aceto mulſo trita. Cō-
miſcetur etiam veratris tertia portionis pars, & minus ſuffo-
cat. Ad trichiaſin, id eſt pilos pungentes in palpebris ena-
ſcentes. Immiſſum in acm foramen habentem filum, in
ſumma ſupernæ palpebræ margine deorſum verſus perpun-
ctione facta tranſmitte, & aliud itidem ſub hoc infernæ tra-
hice: & extenta ſila conſue ac deliga, donec decidant, & ſi qui-
dem ſatis habuerit, bene eſt. Sin minus, & quid deſecerit, rur-
ſus eadem facito. Sed & hemorrhoidas eodē modo tranſ-
mitte, ſilo lanæ ſuccidæ craſſiſſimo ac maximo in acm im-
miſſo, ac deligato. Securior enim ſit curatio. Deinde cōpreſ-
ſione facta medicamento erodente vttere, & ne proſue donec
deciderint: ſemper vnā relinque. Poſtea verò reſectis vi-
ribus veratrum dato, deinde exerceatur & exudet, & ante
exercita

Hydropici
pouo.

Sanguinē
ſiſtentia.

Trichiaſis.

Hæmor-
rhoides.

Hippocratis Liber De Viçus

exercitationē mane frictio multa fiat. Verū à cursu absti-
neat, & ebrietate, & ab acribus, origano excepto. Vomat au-
tem per interpositos dies septem, aut ter in mense. Sic enim
quā optimē habuerit corpus. Vinum verò fuluū austerum,
aquosum ac modicum bibat. At verò ad suppuratos, scillā
frusta rotunda secta in aqua coquito, & vbi valde bene effe-
buerit, diffundito, & alia effusa coquito, donec ad contactum
percocta ac mollia apparuerint. Deinde leuiter tritis cumi-
num frictum ammisce, & sesama alba, & amygdalas recen-
tes tritas, & hæc melle excepta delingenda præbe, & postea
vinum dulce bibendum. Sorbitiones verò sumat, peplum,
appellatum meconium album, tritum acetabuli parui men-
sura, in aqua lotura: farina recentis dilutum ac coctum, mel-
le affuso tepidum absorbens. Atque sic degat per diem. De-
inde supputans ea quæ eueniunt cenam dato. Fabarū item
depuratarum quadrantem, & rubiæ sarmenta duodecim, te-
rito, misceto, coquito, & pingui addito delingenda præbe-
to.

Oculorum
medela.

Ad oculos. Spodium lotum probè velut farinae massam
subactum, nō liquidum, vix immaturæ acerbæ succo hume-
ctatum leuiter terito, in sole resiccato, & vt ad illitionē com-
modum sit humectato: quum verò siccum factum fuerit, le-
uiter trito sicco oculos sublinito, & angulos conspergito. Ad
eosdem. Ebeni drachmam, æris vsti obolos nouem, croci
obolos tres. Hæc trita in coticula terito, & vini dulcis hemi-
nam Atticam affundito. deinde ad solem obuelata exponi-
to, & vbi cocta exaruerint, ipsis vtire. Ad dolores oculo-
rum. Chalcitidis drachmam, vix expressæ vt duæ partes
sint reliquæ, myrrham & crocū terito, & mustum admisce-
to, & ad solem coquito, ac illinito. Sint autem in vase æneo.

Strangula
tio vuluæ.
Hydropi-
corum cata-
potia.

Solutio v-
tris.

Earum quæ ab vtero strangulantur cognitio. Digitis duo-
bus comprimito, & si senserit, vteri strangulatio est. Si non,
conuulsio. Ad hydropicos. Pepli meconij appellati, aceta-
bulum paruum Atticum rotundum, porio vna, squamæ æris
specilla lota tria. Hæc leuiter trita, & cum farina recenti ag-
glutinata, ac in catapotia efformata, deglutienda dato. Pur-
gant aquam deorsum. Aliud, quod stercora per aluum expel-
lit. In caricas succum tithymalli instilla, in singulas septies.
deinde in nouum vas compositas reconde, ac exhibe ante ci-
bum. Aliud, Peplum, quod & meconium appellatur, aqua af-
fusa

De Iudicationibus.

396

A fusa trito ac excolato, & farinam placetarum torrefactarum
amiscens, & mel coctum affundens, hydropicis edendum
dato: & vinum dulce aquosum, & aquam mullam aquosam
insuper bibendam. At meconium, quod primum excremē-
tum à pueris prodit, collectum recondito, ac curato.

Meconium

HIPPOCRATIS

COI LIBER DE IUDICA- TIONIBVS, IANO CORNA-

RIO MEDICO PHY-

SICO INTER-

PRETE.

E iudicationibus quæ cito ad melius tendūt
plerumque eadem signa sunt, quæ etiā sani-
tatis. Sudores enim optimi sunt, & celerri-
mè febrē sedant, qui in iudicatoriis diebus
sunt, & febrem perfectē summovent. Boni
quoque sunt qui per totum corpus sientes,

Sudores
qui boni.

morbū facilius ferre faciunt. Qui verò nihil horū faciunt,
incommodi sunt. Denari verò oportet alui egestionē, mor-
bo ad iudicationem tendente. Sit autem subfulua, & non
valde graueolens. Commodum est & lumbricos exire ad iudi-
cationem. Vrina autem optima est, quæ habet albissimam
subditiā, & leuem ac æqualem, per totum tempus donec
iudicatus fuerit morbus. Significat enim securum ac breuē
fore morbum. Si sudore oborto morbus deficiat: & vrina
fulua albam subditiā habens conspiciatur: his eadē die
recidiva febris fiet, atque hæc quinta die citra periculum iudi-
catur. His qui in breuissimo tempore sani euadēt, omnia ma-
xima signa fiunt. Nam magis sine dolore degūt, & extra pe-
riculum, & noctu dormiunt, & alia signa secura præ se ferūt.

Olerum.

Vrina.

Capitis

Quibus in febre non lethali capitis dolor, & alia signa cir-
cūstant, in his bilis dominatur. Quibus inceperit dolor pri-
mis diebus, & quarta & quinta magis premūtur, hi septima
à febre liberantur, Febres iudicantur in iisdē numero diebus,
ex quib

dolor.

Febres le-
nes.

ex quibus & superstitēs euadunt homines, & ex quibus pe-
reunt. Etenim placidissimæ febres, & signis securissimis fi-
tes quarto die desinūt, aut prius. Lethalissima verò & signis
horredissimis fiētes, quarto die aut prius occidunt. Primus
igitur ipsarum insulsus sic desinit. Alter ad septimum dedu-
cit. Tertius ad vndecimum. Quartus ad decimum quartū.
Quintus ad decimum septimum. Sextus ad vigesimum. Atq;
hæ in acutissimis morbis, per quatuor ad viginti, appositio-
nes fiunt. Non potest autem quicquam horū integris diebus cō-
stant. In febribus ardentibus bona signa apparētia, qualia in
sanis scripta sunt, si quidem minora fuerint, ad tertiū diem
remissionem indicant, crassiora verò, in crastinum crassa au-
tem, eadē die. In febribus ardētibus si posterius septimo die
morbis nō solet exudare, neque vsquam alibi abscessum facere,
sed sanus fit. Neceſse autem est vbi calor febris discessit, &
humorē in seipsum attraxit, febre contingere iudicationem,
per vrinas prodeuntes, aut etiam alui egestionē, aut sangui-
nis ex naribus fluxum, aut mictionē multam, aut per multā
humiditatem, sudorem, aut vomitum. Mulieri verò etiā per
mensium viam. Maximè igitur hæc iudicationem faciūt, &
quicquid his propinquum contingit. Facit autem & alias iu-
dicationes, sed minus quā has. Si verò septimo die morbus
regius accedat, aut posterius, in febre ardente, & difficilis
multi sputi secessus, tum in ardētibus, tum in aliis febribus
si nullo talium signorū fiēte dimiserit febris, neceſse est ta-
les iudicationes pro illis fieri, aut magnorum tuberculorum
abscessum, aut dolores ex abscessu vehemētes, aut colliqua-
tiones humorū ex calore. Iudicationes & remissiones eorū
quæ febrem ardentem significant, longiorem morbum faciūt.
Si verò fortia fuerint, mors plerumque sequitur. Reliquæ ve-
rò ardentes secutæ desinunt septimo aut decimo quarto die.
Soler autem & ad lipyriam deuenire, & detinet maximè xl.
dies, & in Epialum transit, & lipyria eadem quoque die cor-
ripit ac dimitrit. Fit autē & capitis dolor. Si verò lipyria non
dimiserit in xl. diebus, sed producta fuerit, & dolor habuerit
caput, & delyret æger, ipsum purgato. Desinente verò febre
ardente si accedat morbus regius, non solet amplius exuda-
re.

Morbus re-
gius.

Are, neq; vsquam alibi abscessum facere, sed sanus fit. Tertia-
na in septem circuitibus plerumque iudicatur. Quibusq;
in febribus intolerabilibus septima, aut nona, aut decima
quarta morbus regius accedit, bonum; si non dextrum præ-
cordium durum fiat. Sin minus, ambiguum. Acuti morbi in
quatuordecim diebus plerumque iudicantur. Sudores fe-
bricitanti si fiant tertia die, & v. & vij. & ix. & xj. & xiiij, &
xxj. & xxxj. hi sudores morbos iudicant. Qui verò non sic
fiunt, dolores significant. Concoctiones vrinarum paula-
tim matureſcentes, si in iudicatoriis diebus concoctæ fue-
rint, morbum solunt. Exemplum vrinarū vlcera facere o-
portet. Nam vlcera si repurgantur pure albo, celerem cura-
tionem indicant. Si verò in saniosos humores transmutentur,
maligna fiunt. Eodem modo & vrina significant. Si ex dolo-
re tenues fiant, ex occasione ratiocinari oportet, ex qua mor-
bus accessit, & hanc inspicere vbi sedatur. Nam hac deficien-
te, aliis signis qualia conueniunt accedentibus, non putan-
dum est morbo liberationem contingere. Si doluerit ca-
put, & ex hoc febris accedat, & hinc non sedetur: dolore non
cessante febris nō iudicatur: & plurima talis iudicationis lō-
ga sunt ad melius, etiam in his quæ ad sanitatem tendunt.
In præcordiis tumores molles, & doloris exortes, & ad
contractum cedentes, diuturniores quidem iudicationes fa-
ciunt, minus autem horrendas tuberculis his contrariis. Eo-
dem modo habet & de tuberculis in reliquo ventre. Et vri-
nis si quidem id quod mictum est, purum fuerit: subsidē-
tiam verò albam ac leuem habuerit, diuturnior fit morbus,
& minus quā optima secuta est hæc vrina. Si verò & vrina
subrubra fuerit, & subsidētia subrubra ac leuis; diuturniorē
quidem hæc morbum quā prior significat, sed valde saluta-
rem. Quicunque podagrici morbi fiunt, hi in quadraginta
diebus ab inflammatione liberi sedantur. Sed in his pleraq;
longæ iudicationis ad melius sunt. Quæ ad mortem ten-
dunt, in die ac nocte iudicantur, quæ videlicet debilitationis
signa sunt, velut epti medicamenti, exurbationis alui & fri-
fursum, & deorsum, anxietatis, & aliorum huiusmodi. Si igitur
horum signa in die ac nocte submoueantur, bene est. Sin
minus, lethalia esse putanda sunt. Sudores pessimi sunt fri-
gidi, & circa ceruicem fiētes. Hi enim mortis, & morbo longius.

Acuti mor-
bi.
Sudor de-
cretorius.
Lotorum
maturatio
digestio ve-
l vlcera.Capitis do-
lor cum fe-
bre.Præcordia
turgida.
Tubercula
Ventre.

Podagrici.

Debilitatis
signa.Sudor fri-
gidus.

Et longius

Hippocratis Liber

Vrina. Longitudinem præsignant. Alui egestionibus varia, diuturnior; quidem sunt nigris & aliis lethalibus egestionibus: nihil verò minus perniciosum. Sunt autem tales, ramentosa, biliosa, eruenta, prælinea, nigra: & aliquando simul omnes procedunt, aliquando singule particularim. Vrina si quandoque pura mixta fuerit, quandoque subditiā albam ac leuem habeas, diuturnæ tales sunt, & minus securæ quàm optima vrina. Si verò fulua ac tenuis fuerit vrina multo tempore, periculum est ne sufficere homo possit, donec concocta fuerit vrina, & si aliās superstitis futuri signa fuerint, his abscessum afforē expecta ad locos infra septum transuersum. In febribus si mutationes habeat vrina, diuturnitatem temporis significat, & necesse est agrotum mutari & ad deteriora, & ad alteram partem. Si vrina ab initio non similes fuerint, sed ex tenuibus crassæ fiant, & penitus tenues, tales ægrè iudicant ac inconstantes sunt. Frigidi sudores cum acuta quidem febre, lethales sunt: cum mitiore verò, longitudinē morbi significant. Et ubi in corpore caliditas aut frigiditas, hic morbus est: & ubi in toto corpore mutationes repertiæ sunt, & si corpus perfrigeretur, aut tursus calefiat, aut color alius ex alio transmutetur, morbi longitudinem significat. Si febricitanti sudor accedat, febre non deficiente, malū, prolongatur enim morbus, & humiditatem significat. Febricitanti frigidi sudores accedentes, longam febrem significant.

Sudor frigidus. Sudor multus intemperatē tiens sano, morbum significat, æstate minorē, hyeme maiorem. Alui egestionibus si in idem concedere ac consistere permiseris, velut ramenta subsidem: si pauca, modicus est morbus: si multa, multus: his infusum per clysterē adhibere conducit. Quibus verò in egestionē infernē bilis atra subdit, si copiosior, maior est morbus. Si paucior, minor. Si venæ pulsant, & facies sana fuerit, & præcordia non mollia, sed in tumorem elcuata, diuturnus est morbus, & absque conuulsione non soluitur, aut multa sanguinis ex naribus fluxione, aut vehemēti dolore. Et palpitaciones in manibus, diuturnæ febris signū sunt, aut brevis iudicationis in deterius: & in his pleraque quæ ad mortem tendunt.

Sudor sanus. His qui breuissimo tempore perituri sunt, maxima signa ab initio sunt. Nam & difficulter spirant, & noctu non dormiunt, & signa periculosa præ se ferunt. In febre continua si quis

De Iudicationibus.

398

A si quis quarta die & septima affligatur, & vndecima non iudicatus fuerit, plerumque perit. Quicumque à distentione antrosum ac retrosum corripuntur, in quatuor diebus pereunt. Si verò hos effugerint, sani sunt. In febribus ardentibus si accedat morbus regius, & singultus quinto die, lethale est. Recidivæ sunt in his, quibus desinentibus vigiliæ fortes accedunt, aut somni turbulenti, aut corporis robur, aut dolores vniuscuiusque membri: & quibus febres sedantur, neque signis solutoriis sentientibus, neque in iudicatoriis diebus: & si deficiente febre, & sudore accedente, vrinam fuluā minxerint, albam subsidentiā habentem, his febris recidivam eadem die expecta. Hæ verò recidivæ quinto die iudicantur extra periculum, & si ex iudicatione facta vrinā rubicundam, rubram subsidentiā habentem minxerint, etiam his recidiva febris fit eadem die: & pauci ex hac seruantur. Quum recidit febris ardens, plerumque etiam exudat. Et si reuertens tot diebus detineat quòr prius, etiam tertio reciduat, si non impari die dimiserit reuersa. Plerumque si crudæ sint vrinæ, & alia signa non secundum rationē eueniant, morbus in die iudicatoria reciduat. Quandoque verò etiā reuertitur in die iudicatoria, his talibus relictis. Abscessus circa aurem quibus circa iudicationem fientes non suppurantur, his submotis recidiva fit, iuxta recidivarum rationē, similis circuitui: in his spes est ad articulos abscessum fieri: aut vrina crassa, qualis est alba in quartanis de lassatoriis, liberat ab abscessu.

B Quibusdam verò horum etiā sanguinis è naribus eruptiones fiunt. Hæc autem sanguinis eruptio quartanas non soluit, neque morbos qui per alui egestionē sanari solent.

C Atrabiliariis cum phrenitide occupatis, si hæmorrhoides oboriantur, bonum est. Quicumque insaniunt sua sponte liberati ex morbis, his insaniā soluit dolor ad pedes progressus, aut ad pectus: aut tussis vehemens oborta. Si verò horum nihil fiat, insania soluta oculi priuatio contingit. Qui lingua offendunt, & labiorum non sunt potentes, si hæc sedata fuerint, suppurati fiunt. Dolorem in locis infernis fortem soluit aut furditas, aut sanguis multus è naribus erumpens.

Causa solutio. Insania magni morbi ex more gentis solutio. Quibus in febribus ardentibus coxarum dolor, oculorum distortio, aut cæcitas, aut testium tumores, aut mammarum eleuatio, febre

Tetanus.

Morbus regius.

Febris ardens.

Vrina cruda.

Abscessus circa aurē.

Phrenitis, Insania.

Causa solutio.

Ec 2

ardens

Tremor.
Surditas.

Subiti do-
loris mede-
li.

Morbus
aque sub-
ter cutem.
Pneuita al-
ba.

Alui pro-
fluuium.

Capitis do-
lor.

Lippitudo
Spasmus.

ardentem soluit, aut etiam sanguinis ex naribus fluxus. In febre ardenti si insuper corripit rigor, exudare solet. A febre ardente occupato, rigore accedente solutio fit. Quibus in febribus ardentibus tremores oboriuntur, mentis emotio soluit. Quibus in febribus aures obsurduerunt, his non soluta febre, insanire necesse est. Soluit autem sanguis ex naribus erumpens, aut alui biliosa egerens, aut dysenteria accedens, aut coxarum, aut genuum dolor. Quibus febribus rigor accedit, febris soluitur. Quibus dolores sunt derepente praecordium eleuatum est supernè, & si circa spuriam costis graves dolores sunt, his solutio fit venae sectio, & purgatio deorsum. Non enim corripit febris vehemens locis im-
potentibus. In his qui ab hydropse detinentur, si aquositas per ventrem ad vesicam aut ventrem fluat, solutio fit. Si à pituita alba occupato, alui profluuium vehemens accedat, solutio fit. Qui ab alui profluuium multo tempore detinentur vñ cum tussi, non liberantur, si non dolores vehementes in pedibus inciderint. Si verò vult commutatio ac correctio naturae fieri, postquam non amplius alui profuit, aut inane omnem egestionem habuerit, status foras prodeuntes accidunt. Nullum itaque humorem manifestum habent. Quare ei qui ita habet secure exhibere scies ea quae conueniunt, & si voluulus accedat, vinum frigidum multum meracum paulatim bibendum dato, donec somnus, aut crurum dolor fiat. Soluit autem & febris, aut dysenteria. Caput circuncirca dolenti ac agrotanti, si pus per aures, aut per nares fluxerit, soluit morbum. Quibuscumque sanis derepente dolores oboriuntur in capitibus, & statim voce priuantur, ac stertunt, hi in septem diebus pereunt, si non febris corripuerit. Caput circuncirca dolenti, quicumque ex supernis locus doluerit, cucurbitam affige. Soluit dolor ac coxas, & genua, & anhelatio, quicquid horum factum fuerit. Lippienti ab alui profluuium corripit, bonum est. A conuulsione aut distensione nervorum vexato, febris accedens soluit morbum. Si à febre detentum conuulsio corripuit, se datur febris eadem die, aut postridie, aut tertia die.

HIPPOCRATIS

395
A HIPPOCRATIS
COI LIBER DE DIEBUS
IUDICATORIIS, IANO COR-
NARIO MEDICO
PHYSICO IN-
TERPRETE.

*

Agnam artis partem esse arbitror, de his quae rectè scripta sunt posse considerationem facere ac iudicare. Qui enim hoc nouit, & his utitur, non videtur mihi in arte multum falli posse. Oportet autem exactè perdiscere vnamquamque temporum constitutionem, & quæque morbum, & qui morbus sit bonus, & qui periculosus aut in constitutione aut in morbo, & qui morbus longus sit & lethalis, & qui longus, & non perniciosus ad vitam, & qui acutus ac lethalis, & qui acutus, & superesse sinens. Ex his enim ordinem dierum iudicatoriorum considerandi ac praedicendi facultas datur, & ex his cognoscere datur, quibus & quando & quomodo victum praescribere oportet. Maximum itaque signum in agrotis qui victuri sunt, si non praeter naturam fuerit febris ardens, & alij morbi eodem modo. Nihil enim horrendum, neque lethale fit in his quae secundum naturam sunt. Secundum est, si non etiam ipsum tempus simul cum morbo impugnet. Plerumque enim hominis natura, vniuersi potestatem non superat. Postea verò si partes circa faciem gracilescant, & venae in manibus, & in oculorum angulis, & superciliis quietem habeant, quum prius non quieuis-
sent. Huic si vox fuerit debiliior, & sit lenior, & spiritus rariior ac tenuior, sequenti die remissio morbi contingit. Haec igitur considerare oportet ad iudicationes: & an bifida lingua pars velut salua alba obducitur, & an in summa lingua hoc idem factum sit, verum minus. Si quidem igitur parua haec fuerint, ad tertium diem remissio fit morbi. Si verò aliquan-
to cras

Potissima
huius artis
pars.
Mens quā-
do non fal-
litur.
Prima mor-
borum ob-
seruatio.

Secunda.

Tertia.

Lingua &
liuola.

Et 3

to crassior sit salua, in crastinum. Si verò adhuc crassior, eadē die. Quin & alba oculorum partes in principio morbi denigrari necesse est, si inualuerit morbus. Hæc igitur si puræ fiant, perfectam sanitatem indicant: leniter quidem, tardius: vehementer autem, citius. Carterum acuti morbi fiunt à bile, ubi in hepar influxerit, & ad caput constitit. Hæc igitur patitur hepar. Intumescit & expanditur ad septum transversum præ tumore, & statim ad caput dolor irruit, maxime verò ad tempora: & æger auribus non acutè audit. Sape etiam oculis non videt, & horror, & febris corripit. Atque hæc quidem ab initio morbi ipsi fiunt ex intervallo, quandoque vehementer, quandoque minus. Quanto autem morbi tempus magis progressum fecerit, tanto maior fit dolor in corpore: & pupillæ oculorum sparguntur, & obtuse vident: & si digitorum admoveris ad oculos, non sentit, eo quod non videt. Quod autem non videat, inde cognoveris. Non enim nictat. Quærentis signum, dum digitus admouetur: & foccos aufert de stragulis, si qui præ oculis dem viderit, pediculos esse putans. Et quæ hepar magis expansum fuerit ad septum transversum, delyrat: & ob oculos sibi aduersari putat reptilia, & alia omnigena animantia fera, & milites armatos pugnantes, & ipse aduersus ipsos pugnare sibi videtur: & talia dicit velut qui videat, & egreditur & minatur si quis ipsum egredi non permittat. Et ubi surrexerit, crura eleuare non potest, sed cadit. Pedes autē semper fiunt frigidi. Et quum dormierit, exilit à somno, & insomnia horrida videt. Hoc autem cognoscimus quod ab insomnia exilit ac perterretur, postquam ad sanam mentem rediit. Exponit enim insomnia hæc, qualiaq; & corpore fecit & lingua loquutus est. Atque hæc quidem sic patitur. Quādoque verò etiam voce priuatur, per totam diem ac noctem multū acerrimū spiritū respirās. Postquā verò delyrare cessauit, statim ad sanā mentē redit. Et si quis ipsum interroget, rectè responderet, & intelligit omnia quæ dicuntur. Deinde rursus paulo post in iisdem afflictionibus iacet. Hic morbus accidit maxime in peregrinatione, & si alicubi desertā viam iuerit, & timor ipsum ex spectro corripuerit. Corripit etiā aliis modis. Tetani tres. Si quidem ex vulnere tetanus, siue distentio nervorū antrosum ac retrorsum fiat, æger hæc patitur. Maxillæ cōgelantur ac rigent, velut ligna: & os aperire non potest.

potest, & oculi frequenter lachrymantur ac distrahuntur, & dorsum riget, & crura flectere non potest, neq; manus, neque spinam. Quum verò lethalis fuerit, potus & cibi quos prius acceperat, per nares quandoque redeunt. At opisthotonos, retrorsum siens distentio, reliqua quidem eadem ægro inducit nos. ut plurimum, fit autem quum in ceruice tendines retrorsum ægrotant. Aegrotat autē, ab angina, aut ab vna, aut locis circa tonsillas suppuratis. Aliquādo etiam à capite febribus accedentibus conuulsio succedit. Iam verò etiā à vulneribus. Hic trahitur in posteriorem partem, & præ dolore dorsum ac pectora rigent, & eiulat. Hic conuellitur vehementer, ut vix detineatur à presentibus, ne è lecto excidat. Alius tetanus est minus lethalis prioribus, fit autem ab iisdem, & totū corpus similiter conuellitur. Febris ardēs prædictis non similiter fit. Vrit enim semel ut necesse sit febricitare. Sitis igitur multa hominē tenet, & febris vehemens, lingua verò rumpitur exasperata, & sicca fit: & color ipsius primum quidem pallidus est, velut solet, progressu verò teporis nigrescit. Et si quidē in principiis nigrescat, citiores indicationes fiunt. Si verò posterius, diuturniores. Coxendicum morbus ex his maxime causis fit in plerisque: si quis diutius in sole versetur, & coxendices fuerint calfacti, & humor qui est in articulis, à calore fuerit reliccat. Quod autē id quod resiccatur condensatur ac compingitur, hoc magnum signū est. Aeger enim articulos vertere ac mouere non potest, præ dolore articulorum, & eo quod verticula sunt compacta. Doler autem magis lumbos & verticula ea quæ sunt ex obliquo coxarum, & genūa. Consistit autē dolor plurimo tempore in inguinibus simulque coxendicibus, acutus ac æstuosus, & si quis ipsum erigat aut transmueat, eiulat præ dolore quā maxime potest. Quandoque verò etiā conuulsio accedit, & rigor ac febris. Fit autem à bile & pituita, fit etiam à sanguine: & dolores consimiles ab omnibus morbis: & rigor & febris aliquando corripit debilis. Morbus regius acutus est, & celeriter occidens. Color totus malicorij speciem refert, & est vehementer cum virore pallidus, quemadmodum lacerti cum virore pallidiores, consimilis autem est cutis. Et in vrina subidet velut eruum fuluum & febris & horror debilis habet. Quādoque etiā stragula habere non sustinet, sed mordetur ac

Peripneumonia.

raditur matutino tempore, ubi nondum cibum accepit, internis partibus. Deinde viscera plerumque sugunt. Et si quis erigat ipsum aut alloquatur, non sustinet. Hic ut plurimum moritur intra quatuordecim dies. Has autem ubi effugerit, sanus fit. Petipneumonia talia facit. Febris vehemens tenet, & spiritum densum ac calidum respirat, & anxietas adest, & impotentia, & iactatio, & dolores circa scapulas, & claviculas, & mammam: & grauitas in pectoribus, & delirium.

Quandoque verò doloris exors æger est, donec tussire inceperit. Verum hic morbus diuturnior ac difficilior illo est. Saliuam autē albam & spumofam primum spuit. Lingua flaua est, verum progressu temporis nigrescit. Si quidem igitur in principio nigrescat, citius morbus finitur. Si verò posterius, tardius. Tandem verò etiam rumpitur lingua, & si digitum apponas, inhaeret. At liberationē à morbo significat lingua, similiter velut in pleuritide. Hæc autem patitur æger minimum diebus quatuordecim, ad summum unā & viginti: & tussit hoc tempore vehementer: & unā cum tussi purgatur, primum quidem saliuam multa ac spumosa. Septima verò & octaua die, ubi febris in vigore fuerit, & humida sit peripneumonia, crasior: sin minus, non. Nona verò & decima, cum virore pallida ac siberuentera. Duodecima autem vsque ad decimam quartam, multa & purulenta. Atque hoc in his contingit, quorum naturæ & corporis affectiones humidæ sunt, & morbus fortis est. Quorum verò & natura, & morbi constitutio sicca est, in his minus.

Febrili decretoria.

Cæterum de iudicatoriis diebus, etiam iam ante a me dictum est. Iudicantur autem febres quarta die, septima, undecima, decima quarta, decima septima, vigesima prima. Et his autem acutis quædam etiam trigesima. Deinde quadragesima, postea sexagesima. Quum verò hos numeros excelsierint, diuturna iam febrium constitutio sit.

HIP

AHIPPOCRATIS

COI LIBER PRAENOTATIONVM, IANO CORNARIO MEDICO PHYSICO INTERPRETE.

MEDICVM prænotionē adhibere, optimum esse mihi videtur. Prænotens enim & prædicens apud ægrotos, & præsentia, & præterita, & futura, & quæ ipsi ægroti relinquunt exponens, fidē utiq; fecerit, quod ægrotorum res magis cognoscat, quare audebunt homines seiplos medico committere. At verò curationē optimē fecerit, ubi prænouerit futuras affectiones. Sanos equidē facere omnes ægrotos impossibile est, hoc enim præstantius esset, quàm prænotescere in posterū euentura. Quandoquidē verò homines moriuntur, alij priusquam medicū vocēt, præviolencia morbi: alij verò accito etiā medico, derepentē vita decedunt, quidā ubi unā vixerunt diē, quidam tempore paulo diutius, antequam medicus per artem aduersus singulos morbos repugnet: itaq; nosse oportet talium affectionū naturas, quantū corporū vires excedunt. Simul verò & si quid diuini in morbis inest, etiā huius prænotionē ediscere. Ita enim merito admirationi fuerit, & medicus bonus extiterit. Nā quos superstites manere possibile est, eos adhuc magis rectē conseruare poterit, ex multo tempore antea consiliū adhibens ad singula. & tum morituros, tum seruandos, prænotens ac prædicens, & culpa exors fuerit. Considerare porro hoc modo conuenit in morbis acutis, primum quidē faciem ægroti, an similis sit his quæ in sanis sunt, maxime verò an ipsa sibi ipsi. Ita enim optima fuerit. Si verò maxime contraria simili fuerit, horrendissima est. Talis autē fuerit, nasus acutus, oculi caui, tempora collapsa, aures frigidae ac contractæ, & extremities auriū auersæ, & cutis circa frontē dura & circumtenta ac arida, & color totius faciei pallidus, aut etiā niger, & liuidus, aut plūbeus. Siquidē igit in principio morbi facies talis fuerit, & nondū ex alijs signis cōiecturā facere licuerit, interrogare

Quæ medici sunt.

Quæ medici cognoscenda.

Ecce s. gare

gare oportet, num vigilauerit homo, an alui extremēta valde liquida sint, aut fames aliqua ipsum teneat. Et si quidem horum aliquid cōfiteatur, minus graue esse putandū est. Iudicantur autē & cognoscuntur talia in die ac nocte, si ob has causas facies talis fuerit. Si verō nihil horum esse dicat, neq; in prædicto tēpore cōsidat. nosse conuenit morti proximum esse. At tu vetustiore existēte morbo, aut triduo, aut quadri-

Oculorum
signa.

Dormien-
tium cōie-
ctio.

Cubatio
qualis.

sa facie, & in corpore, & in oculis. Si enim lucem fugiāt, aut inuoluntariē lachrymētur, aut distorqueantur, aut alter altero minor fiat, aut albas partes rubentes habeant, aut venulas liuidas aut nigras in ipsis habeant, aut lemā ac sordes circa oculos appareant, aut etiā instabiles, aut eminentes, aut caui vehementer facti, aut squalentes & obscuri fuerint: aut color totius faciei alteratus fuerit. Hæc omnia mala & pernicioſa esse putandū esse. Cōsiderare verō cōuenit etiā oculorū subapparitiones in somnis. Si enim albæ quid partis subapparuerit, palpebris nō commissis, si id nō ex alui profluuiō, aut medicamēti potione fuerit, aut agrotus nō ita dormire consueuerit, malū signū & valde lethale est. Si verō retorta, aut contracta fiat, aut liuida, aut pallida palpebra, aut labiū, aut naſus, cū aliquo ex aliis signis, morti proximū esse sciendum est. Lethale est etiā habere labia resoluta, & pendētia, & frigida, & albicantia facta. Decubentē agrotū a medico deprehēdi conuenit in latus dextrū aut sinistrū, & manus, & collum, & crura modicē inflexa habentē, & totū corpus flexibile sitū.

Ita enim plurimi ex sanis decumbunt. Optimi autē sunt decubitus qui sanorū decubitibus similes existūt. At verō supinum iacere, & manus, & collū, & crura extēta habere, minus bonū est. Si verō etiā pronus fiat, & de lecto ad pedes delabatur, magis horreodū est. Si verō nudos quoq; pedes habere cōperiatur, nec admodū calidos: & manus, & collū, ac crura inæqualiter distēta, ac nuda, malum est. Anxietatē enim significat. Lethale est & hiantē semper dormire: & crura supini iacentis valde incuruata esse ac cōplicata. At in vētrem decubere, si quis nō sit adſuetus dum sanus fuit ita dormire, delyriū significat, aut dolorē locorū circa ventrē. Cæterū erectū sedere velle agrotū in morbi vigore, in omnibus mor-

A bis acutis malū est, pessimum autē in peripneumoniciſ pulmone inflāmato. Dentibus stridere in febribus, quibus nō familiare id est à pueris, furiosum ac lethale est. Verūm prædicere oportet ab utriq; periculum futurū. Si verō etiā delyrius hoc faciat, perniciosum valde iam existit. Vlcus autē siue prius factū fuerit, siue in morbo acceſſerit, cōsiderare oportet. Si enim periturus est homo, ante mortē liuidum ac siccum erit aut etiā pallidū & siccū. At de manuum latione ita sentio. Quæ in febribus acutis, aut peripneumoniis, aut in phrenitide, aut capitis dolore, ante faciē feruntur, & frustra venantur, & festucas legunt, & floccos de vestibus euellunt, & de pariete paleas detrahūt, eas omnes malas & lethales esse. Spiritus densus dolorē significat, aut inflammationem, in locis supra septū transuerſum. Qui verō magnus exspiratur, & per multū tēporis interuallum, delyriū indicat. Si verō frigidus ē naſo & ore exſpiretur, valde iam perniciosus est. Bonā autem spirationē valde magnā vim habere ad salutem, in omnibus acutis morbis putare cōuenit, qui cum febribus sunt, & in quadraginta diebus iudicātur. Sudores optimi sunt in omnibus acutis morbis, qui in diebus iudicatoriis fiunt, & febrē perfectē submouent. Boni verō sunt, qui per totū corpus fientes, hominē facilius morbū ferre faciunt.

Sudores
qui salu-
bres & cō-
tra.

Qui verō tale quid nō effecerint, incōmodi sunt. Pessimi autem sunt frigidi, & tantū circa caput & faciē fientes, & circa ceruicem. Hi enim cū acuta quidē febre, mortē præsignificānt: cū mitiore verō, longitudinē morbi. Et qui per totum corpus fiunt, similiter significāt his qui circa caput. At verō milioformes, & solū circa collum fientes, mali sunt. Qui verō cū guttis fiunt, & euaporant, boni sunt. Cōsiderare porrō conuenit sudores in summa, fiunt enim aliqui propter corporum exolutionē, aliqui propter inflammationis vigorem. Præcordium optimum est doloris exors, & molle, & æquale, tum in dextra, tum in sinistra parte. At inflammatū, aut dolorem exhibēs, aut dextrę partes inæqualiter affectæ ad sinistras: hæc omnia obseruare oportet. Si verō etiā pulsus interit in præcordio, turbationē significat aut delyriū. Verūm oculos taliū insuper intueri oportet. Si enim oculi frequenter moueantur, furiosos hos fore timor est. Tumor in præcordio durus existēs & dolorosus, pessimus quidem est si per totum

A præcordiis nota.

totum fuerit præcordium. Si verò fuerit in altera parte, minus periculosus est in sinistra. Significat autem eiusmodi tumores, in principio quidem, mortem breui affuturâ. Si verò viginti dies transgrediatur, tum febris detinens, tum tumor non confidens ad suppurationem conuertitur. Contingit autem his in primo circuitu, etiâ sanguinis eruptio e naribus, & valde prodest. Verû interrogare cõuenit, an caput doleat, aut hebetem visum habeant. Si enim horum quid fuerit, ad eum locum repit. Magis tamen in iunioribus quinque ac triginta annis, sanguinis eruptionem expectare cõuenit. At verò molles tumores, & doloris exortes, & qui digito cedunt, diuturniores iudicationes faciunt, & minus illis sunt horrendi. Si verò transgrediatur sexaginta dies febris detinens, & tumor non confidat, suppuratum fore significat & hunc, & eum qui in reliquo ventre est eodem modo. Quicumq; igitur tumores dolorosi sunt, & duri, & magni, periculû mortis breui affore significat. Qui verò molles, & doloris exortes sunt, & digito compressi cedunt, diuturniores illis sunt. Cæterum tumores in ventre minus faciunt abscessus, quàm hi qui sunt in præcordiis. Minimè verò hi qui sub vmbilico consistunt, ad suppurationem conuertuntur. Sanguinis verò eruptionem, ex supernis locis maximè expectare oportet. Omnium autem tumorum diuturnorû circa hos locos, suppurationes considerare conuenit. Sunt autem suppurationes hinc fientes hoc modo considerande. Quæcunque extra vertuntur, optimæ sunt, quæ parue sunt, & quàm maximè foras eminentes, & in acutum fastigiatæ. Quæ verò magnæ sunt, & latæ, & minimè in acutum fastigiatæ, pessimæ sunt. Quæcunque verò intro rumpuntur, optimæ sunt quæ nihil cum externo loco communicant, sed sunt contractæ, & doloris exortes, & totus externus locus concolor apparet. At verò pus optimû est, si est album & æquale, & leue, & quàm minimè graueolens. Quod verò huic contrarium est, pessimum est. Aquæ porò inter cutem, ex acutis morbis oborta, omnes male sunt. Neque enim à febre liberat, & valde dolorosa sunt, ac lethales. Incipiunt autè pleræq; à laterum mollitudine, & à lumbis: aliquæ verò etiâ ab hepate. Quibus igitur à laterum mollitudine & lumbis, principia sunt, his & pedes intumescunt, & alui profluua diuturna ipsos tenent, quæ neque dolores

Hydropis
origo.

A ex laterum mollitudine ac lumbis soluunt, neque ventrè molliunt. Quibuscunque verò ab hepate aquæ inter cutē oriuntur, his tussis tussendique promptitudo accedit, & nihil me morabile expuunt, & pedes tument, & venter non egerit nisi dura, & coactus, & circa aluû sunt tumores, aliqui in dextra, aliqui in sinistra parte, tum consistentes, tum confidentes. Caput autem & manus, & pedes, si frigida sunt, malum est, ubi & venter, & latera calida sunt. Optimû verò est & totum corpus calidum esse, ac molle. Conuerti autem facili conuenit agrotum, & in attollendo se leuem esse. Si verò grauis esse appareat, & reliquo corpore, & manibus, & pedibus, magis periculosum est. Si verò supra grauitatem, vngues & digiti liuidi fiât, mors euestigio expectanda est. At si digiti ac pedes penitus nigrescunt, minus perniciosi sunt quàm liuidi. Verû & alia signa considerare oportet. Si enim facili ferre videatur malum, & aliud quoddam ex salutaribus ad hæc signa subindiceret, morbum ad abscessum veri spes est, ita ut æger quidē superstes māsurus sit, corporis verò partes nigrae factæ casuræ. Testes & pudenda reuulsa. Dolores fortes significat, & periculum lethale. Quod verò ad somnos attinet, quemadmodum secundum naturam consuetum nobis est interdum vigilare oportet, noctu dormire. Si verò hoc fuerit transmutatum, peius est. Minimè verò lardi æger poterit, si dormiat manè ad tertiam partem diei. Qui verò ab hoc tempore sunt somni, deteriores sunt. Pessimum autè est non dormire, neque noctu, neque interdum. Aut enim præ dolore ac afflictionibus vigiliæ adsunt: aut delirium aderit ab hoc signo. Egestio alui optima est, mollis & coherens, & secundum horam, in qua etiâ à sano egerebatur. Iuxta copiam verò, pro ratione ciborû ingestorû. Tali enim cõtingere exitu, venter infernus sanus fuerit. Si verò liquida fuerit egestio, conducit neque stridere, neque frequentem esse, & paulatim secedere. Delassatur enim homo ex frequēti desessu, & vigiliis vtrique cõtulerit. Si verò sæpe acervatim egerit, periculum est ne in animi deliquiû incidat. Quin & iuxta copiam ingestorû egerere oportet, bis aut ter in die, & noctu semel. Plura verò mane, quemadmodum in consuetudine est homini. Inspisari autem oportet egestionē, morbo ad iudicationem tendente. Sit autem subflua, & non valde graueolens.

Hydropis
diuersitas.

Somnus.

Alui excrementa.

Commod

Commodum est, & lumbricos rotundos cum egestionem prodire, morbo ad iudicationem tendente. Oportet autem in omni morbo mollem esse ventrem, & iusta mole præditum.

At verò aquosum valde, aut album, aut pallidum, aut viride, aut vehementer rufum, aut spumofum stercus egeret: Hæc omnia mala sunt. Malum insuper est & quod exiguum est, & viscosum ac albū: & quod subpallidum aut subviride ac leue. His verò magis lethalia fuerint stercora nigra, aut pinguis, aut liuida, aut æruginosa, & malè olētia. Quæ verò varia sunt, diuturniora quidem his sunt, nihilominus autem perniciofa. Sunt autē talia, ramentosa, & biliosa, & cruenta, & præsina, & nigra, aliquādo simul inter se exeuntia, aliquando particulatim. Flatum porro sine strepitu ac crepitu prodire optimum est. Melius autem est & cum strepitu exire, quàm isthic reuolui, & qui sic progressus est status, aut dolere quid hominē significat, aut delirare: nisi sua sponte hominē ita flatum emittat. Cæterum præcordiorum dolores ac tumores, si fuerint recentes, & non cum inflammatione, soluitur murmur in præcordio obortum, & maximè quidem si pertransierit cum stercore, & vrina, ac flatu. Sin minus, etiam

Vrina:

ipsum per se si transierit, prodest. Prodest itē si subdescenderit ad infernos locos. Optima verò est vrina, quum fuerit alba subdientia, & leuis & equalis, per totum tempus, donec iudicatus fuerit morbus. Significat enim & securitatem, & morbum fore breuem. Si intermiserit, & aliquando quidem pura mingatur, aliquando verò subidet album ac leue, diuturnior fit morbus, & minus securus. Si verò fuerit & vrina subrubra, & subdientia ipsius similis, & leuis, diuturniorem quidem hæc morbum quàm prior significat, sed valde salutarem. At subdientia in vrinis crassiores polentæ partes referentes, prauæ sunt. His autē peiores sunt, laminosæ. Albæ verò & tenues valde malæ sunt. Verū his deteriores sunt fursuracæ. Nubeculæ quæ feruntur in vrinis, albæ quidē bonæ sunt, nigrae verò malæ. Quandiu verò fulua fuerit vrina & tenuis, morbum incōcoctum esse significat. Si verò & diuturna fuerit talis existens, periculū est ne sufficere homo possit, donec vrina fuerit concocta. Lethaliores autem sunt vrinae, & foetidae, & aquosæ, & nigrae, & crassæ. At tum in viris, tum in mulieribus, nigra vrina pefsima sunt. In pueris autem

A autē aquosa. Quicumque vrinas tenues & crudas mingit multo tempore, si alia veluti superstitibus futuris signa fuerint, his abscellum expectare oportet ad locos infra septum transuerfum. Sed & pinguedines supernè instantes, araneorum telis similes, damnare oportet. Sunt enim colligationis signa. Considerare vero conuenit in vrinis in quibus nubeculæ sunt, an supernè aut infernè sint: & quales habeant colores. Et quæ quidem deorsum feruntur, cum coloribus relatis eas bonas esse putare, ac landare. Quæ verò sursum feruntur, cum coloribus relatis, malas esse, & tales damnare. Nec verò decipiat te, si vesica morbum aliquem habes, eiusmodi vrinas reddiderit. Non enim totius corporis signum est, sed ipsius per se vesicæ. Vomitus commodissimus est, ex pituita ac bile quàm maximè permixtus, & non crassus valde, neque multus. Nam meraciores, deteriores sunt. Si verò id quod vomitū reiectum est præsini fuerit coloris, aut liuidum, aut nigrum: quicumque horum fuerit colorum, malum esse putandum est. Si verò omnes colores idē homo vomit, valde perniciosum hoc est. Celerrimam autem mortem significat liuidus vomitus, si graeolens fuerit. Omnes verò subputridi ac foetidi odores, in omnibus vomitibus mali sunt. Sputum vero in omnibus doloribus, qui circa pulmonem & costas sūt, cito ac faciliè expui cōuenit, & flatum sputo valde permixtū apparere. Si enim longè postea post principium doloris, expuerit quod flauum est, aut fuluū, aut quod multam tussim inducit, & nō valde permixtum est, deterius est. Nam & flatum meracum, periculosum est: & album ac viscosum & rotundū, inutile est. Malum est & quod viride est valde, itēque pallidum, & quod spumofum. Si verò ita fuerit meracum, ut etiam nigrum appareat, hoc ipsum deterius est quàm illa.

Vomitus.

Sputum.

Malum etiam est si nihil repurgetur, neque emittat pulmo, sed plenus ferueat in gutture. Grauedines & sternutationes in omnibus circa pulmonē morbis, & antecessisse, & succedere, malū est. At in aliis morbis lethalissimis sternutationes profunt. Sputum autem flauum, sanguine permixtum non multo, si in pulmonis inflammatione in principio morbi reiciatur, salutare est, & valde prodest. Si verò septimo die, aut posterius, minus securum est. Omnia sputa mala sunt, quæ dolorem nō sedant. Pefsima verò sunt nigra, velut defrui

Pulmo quæ non purgat malum est.

Sputa quæ

Suppuratio-
nes.Bonæ spei
signa.Pus quādo
erumpit.

descriptum est. Quæ verò dolorem sedant, omnium optima
existunt. Quicunq; dolores ex his locis non sedantur, neque
ad sputorum purgationem, neque ad stercoreum alui subdu-
ctionem, neque ad venæ sectiones, & victus rationem ac me-
dicamenta. eos ad suppurationem verti sciendum est. Ex sup-
purationibus quæcunque dum sputum adhuc biliosum est
suppuratur, perniciose valde sunt, siue biliosum illud in par-
te, siue limul cum pure expuatur: & hoc potissimum si mor-
bo ad septimum diem progresso, suppuratio ab hoc sputo pro-
cedere incipiat. Timor autē est eum qui talia expuit, mori-
tutum esse decimaquarta die, si non aliquod bonū signū ipsū
acciderit. Sunt autem bona hæc, facile ferre morbum, bene
spirare, à dolore liberatum esse, sputum facile tussiendo rei-
cere, corpus æqualiter calidum ac molle apparere, sitim non
habere, vrinas & alui egestionem, & somnos, & sudores, velut
descriptum est: hæc singula nosse conuenit accidere ut quæ
bona sint. Nam omnibus his sic contingentibus, homo non
moriatur. Si verò aliqua ex his accesserint, aliqua non, non
ampliore tempore vita producta, decimaquarta die homo pe-
ribit. Porro mala signa his contraria sunt: agrè ferre mor-
bum, spiritum magnum & densum esse, dolorem non sedari,
sputum vix tussiendo reicere, valde sitire, corpus inæquali-
ter à febris teneri, ventrem quidem ac costas fortiter calidas
esse, frōtem verò & manus ac pedes frigidos. Vrinæ autem
& alui egestionem, & somnos, & sudores, velut descriptum est:
hæc singula nosse oportet mala esse. Si enim ita accesserint
horum aliquid ad sputum, peribit utiq; homo priusquam ad
decimumquartū diem peruenerit, aut nono die, aut undeci-
mo. Sic igitur coniecturam facere oportet, quod hoc sputum
lethale sit valde, & non perducatur ad decimumquartū diem.
Proinde & mala & bona signa expendentem ex his prædi-
ctiones facere oportet. Ita enim potissimum veritatē conse-
qui quis poterit. At verò aliæ suppurationes rumpuntur
plurimæ quidem vigesimo die, aliæ verò trigesimo, aliæ qua-
dragesimo, aliquæ verò ad sexaginta dies perueniunt. Con-
siderare verò futuræ suppurationis principium oportet, sup-
puratione facta ab ea die qua primū homo febricitauit, aut
si fortè ipsum primū rigor apprehēdit: & si pro dolore gra-
uitatem sibi factam esse dixerit, in eo loco in quo dolebat.

Hæc

A Hæc enim in principiis suppurationum fiunt. Ex his igitur
temporibus eruptionem suppurationū fore expectare opor-
tet ad prædicta tempora. Si verò suppuratio fuerit in altero
latere solum, vertere & considerare oportet in his, num ali-
quem habeat dolorem in altero latere, & an alterum altero
sic calidius: & reclinato agro in latus sanum interrogare ip-
sum, an videatur ipsi graue quid ex superno latere incumbere.
Si enim hoc fuerit, in altero est suppuratio, in quo graui-
tas affuerit. Cæterum omnes suppuratos ex his signis co-
gnoscere oportet. Primum quidem si febris non dimittit, sed
per diem quidem tenuis est, noctu verò amplior: & sudores
multi oboriuntur, tussisq; ac tussendi promptitudo ipsis
adeft, & nihil memorabile expuit: & oculi caui sunt, & ma-
xilla ruborem contrahunt, & vngues quidem manuum cur-
uantur, digiti verò calefcunt, & potissimum summus: & in pe-
dibus tumores fiunt, & cibos non appetunt, & pustula per cor-
pus enascuntur. Quæcunque igitur suppurationes diutur-
næ sunt, hæc signa habent, & fidem ipsis valde habere opor-
tet. Quæ verò breues sunt, ex his signis cognoscere oportet,
si quid apparuerit ex his, qualia in principiis fiunt. Simul au-
tem & si aliquanto difficilius spirauerit homo. At verò quæ
ex ipsis citius & tardius rumpuntur, his signis cognoscere
oportet. Si quidē enim dolor in principiis fiat, & spirandi diffi-
cultas, & tussis, & sputatio perseverans, ad vigesimum diem
pertingat, eruptionem tūc expectare oportet, aut etiā prius.
Si verò quiescentior fuerit dolor, & alia omnia pro huius ratio-
ne, eruptio posterius expectanda est. Necessē verò est acce-
dere & dolorem, & spirandi difficultatem, & sputationem,
ante puris eruptionem. Ex his autem maximè superstites
manent hi quos febris eodem post eruptionem die dimise-
rit: & qui cibos citò appetuerint, & à siti liberati fuerint: &
si veter parua & compacta egresserint, & pus album & leue &
eiusdem coloris fuerit, & à pituita liberum, & citra dolorem
ac tussim fortem repurgetur. Ac optimè quidē sic ac celerri-
mè liberatur. Sin minus, hi quibus proxima his cōtingerint.
At verò intereunt hi quos febris non dimiserit, aut ubi ipsos
dimisisse putata fuit, rursus recalcens apparuerit: & qui si-
tim quidem habuerint, cibos autem non appetuerint, & si
veter liquidus fuerit, & pus pallidum siue viride, & liuidum
expue

Suppuratio
cognitio

Ff

Tabercula
aurium.

expuerint, aut pituitosum & spumofum. Si hæc omnia contigerint, pereunt. Quibus verò ex his quædã accesserint, quædã non, horum aliqui intereunt, aliqui in multo tempore superstites euadunt. Verum ex omnibus signis quæ adfunt, tum in his, tum in aliis omnibus coniecturâ facere oportet. Quibusunque ex inflammato pulmonis morbis, abscessus circa aures fiunt, & suppuratur, aut ad infernas partes, ac fistulatur, hi superstites euadunt. Verum huiusmodi sic cõsiderare oportet. Si & febris detinuerit, & dolor non sedatus fuerit, & sputum pro ratione non prodierit, neq; biliosus, neq; solutus facies, & meracæ alui egestionis fuerint, neq; vrina valde multa, & multâ subsidentiâ habens: indicatur autem superstes futurus ab omnibus reliquis salutaribus signis, tunc abscessus huiusmodi fore sperandum est. Fiunt autem partim ad infernas partes, quibus videlicet inflammatio aliqua circa præcordia affuerit: partim in supernis, quibus præcordium molle & doloris exors permanserit, & ubi spirandi difficultas, quæ per tempus aliquod affuit, desierit citra aliâ manifestâ causam, Ceterum abscessus ad crura, in pulmonis inflammationibus fortibus ac periculosis, omnes quidẽ viles sunt, optimi verò sunt, qui dum sputum iam in mutatione est, fiunt. Si enim tumor & dolor fiat, sputo profluo purulento fiẽte, & foras procedente ita securissimè homo superstes euaserit, & abscessus absq; dolore celerrimè sedabitur. Si verò sputum non bene processerit, neq; vrina subsidentiâ bonâ habens apparuerit, periculum est claudum fore articulum, aut multum molestiarum exhibiturum. At si euanescat & recurrant abscessus, sputo non proleũte, febreq; permanente horrendum est. Periculum enim est ne dellyret homo & moriatur.

Ex suppuratis à pulmonis inflammatione, seniores magis intereunt. Ex aliis autem suppuracionibus, iuniores magis moriuntur. Dolores cum febre fientes circa lumbos & infernas partes si septum transuersum attigerint, infernas partes relinquẽtes, perniciosi valde sunt. Proinde aliis quoq; signis animũ aduertere oportet. Nam si quod etiã ex aliis signis malum apparuerit, desperatus est homo. Si verò assiliẽte ad septum transuersum morbo alia signa non mala accesserint, huc suppuratum fore multa spes est. Quicumq; verò suppurati videntur, quibus quidem purum pus fuerit, & album, & non fetidum, hi seruantur: quibus autem subcrenatum, & cœnosum, hi pereunt.

Areunt. Porro vesicæ duræ & dolẽtes, penitus quidẽ horrendæ ac perniciosæ sunt, perniciosissima verò quæ cum febre continua fiunt. Etenim dolores ab ipsis vesicis ad occidendũ sufficiunt, & alii non egerunt hoc tempore, nisi durum quiddam, & hoc coactæ. Soluit autem vrina purulenta mixta, quæ albâ ac leuem subsidentiâ habet. Si verò neq; ab vrina quicquã remiserit dolor, neq; vesica molliatur, & febris continua fuerit, in primis circuitibus morbi ægrum moriturum esse timor est. Atque hic modus potissimũ pueros corripit septẽnes, donec ad quintumdecimũ annum peruenerint. Febres iudicantur in iisdem numero diebus, ex quibus & superstites euadunt homines, & ex quibus pereunt. Etenim placidissima febris, & signis securissimis nitẽtes, quarto die desinunt, aut prius. Malignissima verò, & signis horridissimis fiẽtes, quarto die aut prius occidunt. Primus igitur ipsarum insultus sic desinit. Secundus autem, ad septimum producit. Tertius ad undecimum. Quartus ad decimũquartum. Quintus ad decimũseptimum. Sextus ad vigesimum. Hi igitur imperus ex acutissimis morbis, per quatuor ad viginti, ex additione desinunt. Non potest autem quicquam horum integris diebus exactè numerari. Neq; enim annus, & menses, integris diebus numerari possunt. Postea verò eodem modo iuxta eandem additionem, primus circuitus quatuor & triginta dierum est, secundus quadraginta dierum, tertius sexaginta dierum. At in horum principis difficillimũ est cognoscere eos qui in plurimo tempore iudicantur. Simillima enim sunt ipsorum principia. Verum à primo die animaduersionem facere oportet, & prout singuli quaternarij adduntur considerare, & non latebit te quo vertetur morbus. Fit autem & quartanarum febrium constitutio ex huiusmodi ordine. Qui porro morbi in breuissimo tempore iudicantur, faciliores cogniti sunt. Maxima enim differentia ab initio ipsis sunt. Qui enim superstites ab ipsis enasuri sunt, faciliẽ spirantes, & doloris exortes sunt, & noctu dormiunt, aliãque signa securissima habent. Qui verò morituri, ægrè spirantes fiunt, delirantes, vigilantes, aliãque signa pessima habentes. Vt igitur his ita contingentibus, coniectare oportet, & iuxta hoc tempus, & iuxta vnamquamq; additionem, tendentibus ad iudicationem morbis. Iuxta eandem rationem mulieribus quoq; iudicationes fiunt.

Febrium de-
cretoria.

ex partu: Capitis dolores fortes & continui cum febre, si d
 Capitis do- quidem lethaliū signorum quid accesserit, perniciosi val-
 lor assidu' de sunt. Si verò absq; talibus signis, dolor viginti dies trāsmi-
 quādo ma- serit, & febris tenuerit, sanguinis à naribus eruptionē, aut ab
 lus. scellum quendā ad infernas partes expectare oportet. Sed &
 quā diu dolor recens fuerit, similiter sanguinis ē naribus
 eruptionem, aut puris eruptionē sperare cōuenit, cum aliā
 tum ī dolor circa tēpora & frōtē fuerit. Verū sanguinis
 eruptio magis expectanda est iunioribus trigintaquinque
 annis, senioribus verò puris eruptio. Auris dolor acutus cum
 Auris do- febre cōtinua ac forti, horrendus est. Periculum est enim de-
 lor. lyratum esse hominē, ac periturū. Proinde quum hic mo-
 dus minimē tutus sit, cito mentem aduerrere oportet etiam
 aliis signis. à primo statim die. Pereunt autē iuniores homi-
 nes septimo die, & adhuc citius, ex hoc morbo. Senes verò
 longē tardius. Nam & febres & delyria minū ipsi accidūt,
 & hac de causa aures antea suppurantur. Verū his quidem
 ætati bus recidiuæ morbi contingentes, plurimos occidunt.
 At verò iuniores priusquā suppuretur auris, pereūt. Nam
 si pus albū effuxerit ex aure, spes est iuuenē superstitem eua-
 surum esse, si sanē & aliud quoddam bonū signum ipsi acce-
 dat. Fauces exulceratæ cum febre, horrendæ sunt. Verū
 Fauciū ex- si quod aliud item signum accedat, ex his quæ antea mala ef-
 ulceratio. se iudicata sunt, in periculo hominem versari prædicendum
 est. Angina: horrendissimæ sunt, & citissimē accidunt, quæ
 Anginæ- neque in faucibus quicquam conspicuum faciunt, neque in
 varietas. ceruice: verū plurimum dolorem exhibent, & erecta cer-
 uicē spirationem inducunt. Hæ enim eodem die suffocant,
 secundo item ac tertio & quarto. Quæ verò alioqui similiter
 dolorem exhibent, attollūtur autem, & in faucibus rubores
 faciunt, perniciose quidem valde sunt, verū prioribus ma-
 gis diuturnæ, si rubor fuerit magnus. Quibuscunq; verò fau-
 ces & ceruix simul rubuerint, hæ angina: diuturniores sunt,
 & ex ipsis maximē euadunt, si & ceruix, & pectus ruborem
 habuerit, & erysipelas ignis sacri non intro recurrerit. Si ve-
 Erysipelas rò neque in diebus iudicatoriis dissipetur erysipelas, neque
 tuberculum ad externam partem conuertatur, neq; pus tuf-
 sien- do reiiciat, facilēq; ac sine dolore degere videatur, mor-
 tem significat, aut ruboris recidiuam. Securius est autem tu-
 morem

A morē & ruborē quā maximē foras verti. Si verò ad pulmonē
 vertatur, & delyrium inducit, & quidā ex ipsis suppurati ple-
 runque fiunt. Gurguliones periculosi sunt vt & rescencur,
 & scarifcentur, quā diu rubicundi fuerint & magni. Nam
 inflammationes ad hos succedunt, & sanguinis eruptiones.
 Quare tales alius machinamentis attenuare conari oportet
 hoc tēpore. Quum verò rotum iam fuerit secretum, quod san-
 e uam appellāt, & fiat extrema gurgulionis pars maior &
 rotunda, superior autem tenuior, in hoc tempore tutum est
 rem aggredi. Præstat tamen & aluo subducta chirurgia hac
 vi, si & tempus permittat, & homo non stranguetur. Qui-
 bus febres cessant, neque signis solutoriis apparentibus, ne-
 que in diebus iudicatoriis, his reuersuras esse expectandum
 est. Quæcunque febris longiorem moram traxerit homine
 alioqui ad salutem disposito, ita vt neque dolor teneat ob in-
 flammationē, aut ob aliquam aliam manifestam causam: huic
 abscessum expectare oportet cum tumore ac dolore ad ali-
 quem articulum, vel maximē infernum. Fiunt autem huius-
 modi abscessus magis, & in breuiore tēpore, his qui iuniores
 sunt triginta annis. Expectare verò statim oportet abscessum
 si febris detinens viginti dies transmiserit. Senioribus autē
 minus fiunt, diuturniore etiam existente febre. At verò hu-
 iusmodi abscessum expectare oportet febre continua exi-
 stente. Verū ad quartanam deducetur, si intermiserit, &
 erroneo modo apprehenderit, & si hæc faciens ad autumnu
 C appropinquaret. Quemadmodū autem iunioribus triginta
 annis abscessus fiunt: Ita quartanæ magis his qui triginta
 sunt annorum, & senioribus. Cæterum hæc nosse expedit
 abscessus magis hyeme fieri, tardiusque cessare, & minus re-
 currere. Quicunque verò in febre non lethali, dixerit sibi ca-
 put dolere, aut etiam præ oculis obscurum quiddā apparere,
 si & osculi ventris morsus huic accesserit, ei biliosus vomit-
 us aderit. Si verò etiam rigor accesserit, & partes infra præ-
 cordium frigiditas habuerit, citius adhuc vomitus aderit. At
 si quid hiberit aut ederit sub hoc tempus valde cito vomet.

Porro quibus horum dolor fieri inceperit primo die, hi
 quarto magis quā quinto premuntur: septimo verò liberan-
 tur. Plerique tamē ipsorum tertio die dolere incipiunt, ve-
 xantur autem maximē quinto, liberantur nono, aut vndeci-

mo. Qui verò incoeperint quinto die dolere, aliâque iuxta D ratione priorum ipsis fiant, his ad decimū quartum morbus iudicatur. Fiunt autē hæc & viris, & mulieribus maximē in tertianis. Iunioribus verò fiunt quidem & in his, verū magis in continuis febribus, & in sinceris tertianis. Quibuscunque verò in huiusmodi febre caput dolentibus, pro eo quod obscurum quiddam præ oculis appareat, visus hebetudo contingit, aut splendores ob oculos obuerfantur: & pro osculi ventris morfu, in præcordiorū dextra aut sinistra parte aliquid tenditur, neque cum dolore, neque cum inflammatione sanguinem de naribus his, pro vomitu fluxurum esse expectandum est. Magis tamē & hic in iuuenibus sanguinis eruptionem expectare oportet, his autem qui triginta sunt annorum, & seniores adhuc, minus: verū vomitus in his expectari debent. At verò pueris convulsionibus fiunt, si febris fuerit acuta, & venter non egresserit, & vigilant, & terreatur, & ciularint, & colorē mutarint, & viridē siue pallidum aut lividū, aut rubrū cōtraxerint. Fiunt autē hæc promptissime quidem pueris nuperrimē editis, vsq; ad septimum annum. Seniores autem pueri, & viri, non amplius in febribus corripiantur cōvulsionibus, si non quid ex signis fortissimis ac pessimis accesserit, qualia sanē in phrenitide fieri solent. Perituros porro & superstites futuros, tum pueros, tū alios, ex omnibus signis coniectare oportet, prout singula de singulis per scripta sunt. Atque hæc & de acutis morbis, & de his qui ex ipsis fiunt, dico. Qui verò rectē prænosceat, & superstites futuros, & morituros: & quibus per plures dies, & quibus ad pauciores morbus duraturus esteum signa omnia ediscere, & iudicare posse convenit, ita ut vires ipsorum inter se conferendo expendat, quemadmodum per scriptum est: & de aliis, & de urinis, & de sputis, ubi simul & pus & bilē agrotus tussiendo reiecerit. Quin & impetus morborū semper populariter grassantium cito animadvertere oportet, & temporis cōstitutionem non ignorare. Probè tamen id nosse expediat de coniecturis certis, & aliis signis, & non ignorare quod in omni anno, & omni tēpore, mala malū, bona bonū significant. Nam & in Libya, & Delo, ac Scythia, præscripta signa vera conperiuntur. Proinde sciendum est, minimē difficile esse, in iisdē regionibus posse aliquem pleraq; ex ipsis allequi

Libya, Delos, Scythia pro morbis ponantur.

A allequi, si memoria tenens ipsa, iudicare ac rectē expendere sciat. Caterū nullius morbi nomen desiderare oportet, quod hic non est adscriptum. Omnes enim qui in prædictis temporibus iudicantur, ex iisdem signis cognosces.

HIPPOCRATIS

COI PRAEDITIONVM,

LIBER I. IANO CORNARIO MEDICO PHY-

SICO INTER-

PRETE.

PRETE.

Oporosi in principiis fientes, cum capitis, lumborum, præcordij, colli dolore, vigilantes, num phrenitici sunt? Nasus in his destillans perniciosus, tum alias, tum quarto ab initio die. Alui proluuium valde rubicundum, malum quidem est in omnibus morbis, non minimē verò in prædictis. Linguae asperæ & resiccatæ, phrenitica. Iuturbatis vigilantibus, urinae decolores, nigrae, innatantes, in sudoribus, phreniticae.

Alui proluuium.

Lingua.

Urina

Insomnia.

Screatio.

Insomnia etiam in phreniticis manifesta sunt. Screatio frequens, si sanē & aliud quoddam signum affuerit, phrenitica sunt. Qui relinquuntur in præcordio ardores, febre perfrigerata, mali sunt, tum alias, tum in sudoribus. Prædicatorum desipientia pessimæ, velut etiam Thrasynonti.

Thrasynon.

Phrenesis.

Vomit.

Faucium

dolor.

Phreniticae vehementes affectiones, tremulae desinunt. Vomit in capitis doloribus aruginosi, cum surditate & vigiliis, cito insaniam affore denunciant. Loci circa fauces in acutis morbis dolorosi, graciles, parvi, suffocatorii, quando hiarit ager ut os claudere & aperire non facile possit, mentis emotionem portendunt. Ex talibus phrenitici sunt, & perniciosi affecti. In phreniticis in principio mansuetudo. Verū frequenter transmutari, malum id est, & sputatio mala est. In phreniticis alba alui egestio, malum: quemadmodum & Archeerati. Num & in his torpor fit? Riliu cæcor in his pessimus. Quibus melancholico modo mente

Archeerates.

Melancholia.

Riliu cæcor.

thes.

Hippocratis Liber I.

motis, tremores accedunt, malignum hoc est. Mente moti D
acutè, ubi insuper febrierint, cum sudore phrenitici fiunt.
Phrenitici paucibili, strepitum valde percipientes, tremuli.
Ex vomitu nauseabundo oborta, clāgorosa vox, oculi puluil-
lum incumbentem habentes, insaniam acutè correpta.
admodum etiam Hermozya vxor, insaniam acutè correpta,
voce destituta mortua est. In febre ardenti sonitibus aurium
accidentibus, cum visus hebetudine, & grauitate in naribus
accidente, melancholico modo mente mouentur. Mentis
percussiones cum voce clangorosa, linguæ conuulsiones tre-
mula: & voces tremula: fientes, mortem alienat. duricies in
his perniciofa est. Lingua tremula signum sunt mentis non
firmæ. In biliolis meracis alui egestionibus, spumosa fori-
lentia mala, tum alias, tum si cui lumbi antea doluerint, &
mente motus fuerit. Rari circa latus in his dolores, desipien-
tiam significat. Vocis interceptiones cum singultu pessimæ.
Vocis interceptiones cum exolutione pessimæ. In vocis
interceptione, spiritus veluti his qui stragulantur præ ma-
nibus expositus, malus est. Num & talis mentem emouet?
Modicè feroces mentis emotiones, ferinæ sunt. Molestè
ferre morbum cum perfrigeratione, si non sine febre exfu-
dent partes supernæ, phrenitiam portendit: quemadmodum
etiam Aristagoræ. Sed & perniciosum hoc est. Frequentes
in phrenitici permutationes, conuulsoria. Vrinæ quæ min-
guntur à non recordantibus, nec commonefactis, pernicio-
sæ. Num his minguntur velut si subsidentiam centurbasses? P
Palpantes per totum, num voce destituti moriuntur? Spu-
rationes in phrenitici cum perfrigeratione, nigra reuo-
muntur. Surditas, & vrinæ non confidentes, valde rubicun-
dæ, innatantes, mentis emotionem portendunt. His morbo
regio corripit malum est. Mala est & ex morbo regio fatui-
tas. Hos voce quidè destitui, verum sentientes esse contingit.
Arbitror autem & aluos his perrupere, velut contigit Her-
mippo, & mortuus est. Surditas in morbis acutis & turbu-
lensis consequens, mala. Mentis emotiones tremula, obscu-
ræ, palporia, valde phrenitica sunt. Velut & Didymarcho
in Co. Torpores ex rigore, non valde apud seipsos sunt. Do-
lores circum vmbilicum palpantes, habet quidem aliquid
quod mentem emouet. Verum circa iudicationem his spiri-
tus

Furiale si-
gnum.
Hermoz-
gas.

Tinnitus
aurium qua-
lis.

Lingua
spasmi
Lingua
tremor.

Oletula
spumosa.
Singultus
quādo ma-
lus.

Vocis in-
terceptio-
nes.

Aristago-
ras.
Vrinæ clan-
destinæ.

Hermip-
pus.
Surditas
malum in
his.
Didymar-
chus.

Prædictionum.

409

A tus aceruatus cum prompta tēssione penetrat. Et dolores cir-
ca suram, in his mentis emotionem faciunt. Si innatarit
quid in vrina, dolore circa femur dissipato, mentis emotio-
nem portendit. & qualia circa aurium sonitus contingunt,
talia existunt. In aluo liquida, lassato, caput dolēci, siticulo-
sa, vigilanti, obscure loquenti, impotenti, quibus talia sunt,
his timor est vt mente moueantur. Exudantes & maximè
circa caput, in morbis acutis submolestè ferentes, malum, tum
alias, tum in vrinis nigris. & turbidus spiritus in his malus.
Impotentia præter vacuatorum vasorum rationem cōtin-
gentes, non existente vasorum vacuatione, malum. Alui in-
tercepti sed patua, nigra, velut caprarum stercorea ad neces-
sitatem coactè emittentes, natus in his erumpens, malum.
Quibus lumborum dolor diutinus, cum ardore fastidioso ac
nauseabundo, hi si exudent, malum est. Num his tremores
sunt? Sed & vox velut in rigore conspicua? Extremities
si in vtrunque partem cito transmutentur, malum est. Et si-
tis huiusmodi, mala est. Ex moderato ferox responso, ma-
lum. Vox acuta, his præcordia intro trahuntur. Oculi he-
bes, malus: & fixus ac caliginosus, malus. Vox acuta clan-
gorosa, mala. Dentium stridor perniciosus est, quibus non
& sanis familiaris est. Suffocatio in his valde mala. Faciei
bonus color, & vehemens toruitas, malum. Egestionis alui
desinenres in spumosas meracas, exacerbatoria sunt. Vri-
narum in morbis acutis ex perfrigeratione interceptiones,
pessimæ. Perniciofa si citra signa, leuia facta fuerint, mor-
tem significant. In morbis acutis biliolis valde alba, spu-
mosa, circumbiliolæ egestionis, mala. Mala item & vrinæ
eiusmodi. Num his hepar dolorosum est? Vocis interceptio-
nes in febribus conuulsorio modo fientes, ad mentis emo-
tionem cum silentio deueniunt, perniciosum. Vocis ex do-
lore interceptiones, dolorosam mortem inducunt. Febres
ex præcordiorum doloribus malignæ. Sitis præter rationem
soluta in acutis morbis, mala est. Sudor multus cum febrili-
bus acutis fies, malus est. Et vrinæ dolorosa, mala sunt.
Et rubicundæ ex his florulentia detenta, itemque ærugi-
nosæ, malæ sunt: & paruas apparere veluti stillas. Et vo-
mitus cum varietate, mali sunt, tum aliis, tum si propius in-
ter se prodeant. Quæcunq; in diebus indicatoriis, cum an-
xieta

Vox acuta.
Dentium
stridor.

Lotij inter-
ceptio.
Mortis si-
gnum.
Silentium in
febribus per-
niciosum.

Sitis.
Sudor.
Vrinæ ma-
la.

Vomitus,
malus.

Sopor.
Ignorantia.
Obluio.

Oculi di-
stortio.

Qui cito
moriuntur.
Collidolor
pessimus.

Perfrigera-
tio.

Pernicies
faminaria.

xietudine, absque sudore perfrigerantur, malum est: Et quæ ex his insuper riguerint, mala sunt. Vomitus meraci, anxiosi, mali. Sopor num ubique malus est. Ignorantia cum rigore, malum. Malum item obliuio. Perfrigerationes ex rigore non recalescentes, malæ sunt. Sudantes ex perfrigeratione recalescentes, malum. In his ardor dolorosus in lateribus, & insuper rigere, malum est. Actuosii rigores aliquatenus perniciosi: & flamma facies cum sudore in his mala est. In his posteriorum partium frigiditas, conuulsionem accersit. Exudantes vigilantes recalescentes, malum. Ex lumborum recursum, oculi distortio malum. Dolor in pectus firmatus cum torpore, malus. Hi si insuper febriant, acutè ardentes, moriuntur. Qui nigra reuolunt, cibos auerantur, deliri sunt, iuxta pubem parum dolorosi, oculum ferocem aut clausum habent, eos medicamentis purgare non oportet. Perniciosum enim est: Neque intumescetes, vertiginosos, in leuiter vagando deficientes, cibos auerantes, decolores. Neque in febre fractos, si soporosi fuerint. Perniciosum enim est. Oris ventriculi dolor, cum præcordio distento, & capitis dolor, malignum, & quidpiam anhelosum. Num hi repente moriuntur, velut in Dysode. Huic etiam vrinae vehementer fermentatæ, erant valde rubicundæ. Colli dolor malum quidè in omni febre, pessimum autem his quibus timor est ut insaniant. Febres soporosa, lassatoria, caliginosa, vigilas inducentes, exudantes, malignæ. Horrores frequentes ex dorso, celeriter translabentes, molesti, vrinae interceptionem dolorosam significant. Qui auxiè se iactantes, citra vomitum exacerbatur, male habent. Perfrigeratio cum duricia signum malum. A ventre tenuia non sentienti prodire, ei qui est apud seipsum, perniciosum: velut Hepatico.

Vomitiones exigua biliosa malæ, tum aliàs, tum si insuper vigilauerint ægri. Nasus in his destillans, perniciosum est. Quibus ex parte alba detinentur cum febre, surditasque adest, & in latere dolor acutus, hæ perniciose mente mouentur. In febribus ardentibus subperfrigerantibus, egestionibusque alui biliosis aquosis frequentibus, oculorum distortio signum malum est, tum aliàs, tum si stupore prehensi detineantur. Siderationes repentinæ ei qui exoluit ac diuturnè insuper febriit, perniciose sunt: quale quiddam passus est Numenij

A Numenij filius. Ex lumborum dolore ad os ventriculi recursiones, febriculosa, horrida, reuolutes aquosa tenuia multa, mente mota, voce destituta, nigriorum vomitu facti moriuntur. Oculi contractio in morbo acuto mala. Num anxii se iactantibus citra vomitum, lumbos dolentibus, si ferociter mente moti fuerint, spes est ut nigra per alium prodeant. Fauces dolorosa, graciles, cum agere tolerabili modum. Quibus spiritus relesia, strangulatoria, perniciose acutè. Quibus spiritus retrahitur, vox autem strangulatoria est, & vertebra intro consider, his in fine velut contrahente quodam spiritus fit. Caput dolens, & stupore detenti delirantes, alio intercepta, put dolentes, & oculum ferocem præ se ferentes, florescentes, opisthotono posteriorum partium conuulsoria distentione corripiuntur.

In oculorum distortionem, febriculoso, lassato, rigor perniciosus. Et soporosi in his, malum. In febribus ad præcordium dolores, sine voce, si sudore non soluantur, maligni sunt. His dolores ad coxas, una cum febre ardente, & si alius acutissimè eruperit, perniciosum. Quibus voces cum febribus deficientes post iudicationem, hi tremantes ac soporosi moriuntur. Quibus affectiones ardentes, fatuitatem inducentes, stuporis detentionem inferentes, præcordia variantia, & ventris tumor, cibis interceptis, in sudoribus: Num his turbidus spiritus, & genitura simile quid supernueniens, singultum indicat? Sed & alius spumosa, biliosa, insuper egerit? Splendidum in his mictum prodest. Venter autem his insuper turbatur. Quibus sopor sit spumosis prodeuntibus, his febris exacerbatur acuta. Ex capitis dolore vocis interceptiones si sint, cum sudoribus febriculosi laxantur in seipsos, fiuntque morbi reuertentes diutius durantes, His insuper rigere, non malum est. Manus tremula, caput dolens, collum dolens, subfundi, mingentes nigra densata: quibus hæc sunt, his nigra ventura esse expectare oportet, perniciosum. Vocis interceptiones cum exolutione, stupore detinente, perniciose. Lateris dolor, ex sputis biliosis, citra rationem si euannerit, mente mouentur. Ex colli dolore, soporoso, sudanti, alius inflata, si sanè ad necessitatem liquida demiserit, infuso immisso sublata: ex his ea quæ biliosa non sunt supprimuntur. Talia vero si seruentur retenta, longius ægrotat. Num itaque pro

Numenius.

Oculi contractio.

Dolor faucium.

Capitis dolor.

Oculorum distortio.
Præcordium dolor.

Manus tremula.

Lateris dolor.

Cervicis dolor cum sudore.

que proluuia quæ biliosa non sunt, meliora sunt? & statuo-
 so tumori profuerint? Alui circumtentio, ad necessita-
 tem liquida demittens, cito intumescens, habet quid con-
 uulforium, velut etiam Aspaiij filio. Superrigere his perni-
 ciosum. Ex his conuulsus factus ac inflatus, vbi diutius agro-
 tasset, ori putrefactio viridis superuenit. Quibus circa lum-
 bos tenues diurni dolores, ad præcordium se reuoluentes,
 & ciborum fastidium inducentes vnà cum febre: his ad caput
 dolor intentus progressus, repente conuulforio modo occi-
 dit. Affectiones insuper rigentes, & quæ ad noctem ali-
 quāto magis exacerbantur, cum vigiliis, & delirio in som-
 nis, aliquando vrinas inuoluntariè emittentes, in conuulsio-
 nes soporosas delinunt. A principio exudantes vrinis con-
 coctis, ardentes qui citra iudicationem perfrigerantur, bre-
 uij circum circa ardentes: Torpidi item, soporosi, conuulsi,
 perniciosè affecti sunt. Vterum gerentibus capitis dolores,
 soporosi, cum grauitate fientes, mali sunt. Fortassis autè his
 etiam conuulforium quid pati contingit. In faucibus gra-
 cilibus dolores strangulatorij, habent quid conuulforium,
 tum aliàs, tū à capite oborti, Velut etiam Thrasyonitis con-
 sobrinæ. Tremores conuulforij fientes in sudoribus, reuer-
 ti solent. Iudicatio his fit vbi superriguerint. Superrigent hi
 ardore circa ventrem prouocati. Lumborum dolor, & ca-
 pitis dolor, & oris ventriculi dolor, cum excreatione violen-
 ta, conuulforium quid habet. A ventre subliuida, turbulen-
 ta: & lotia tenuia ac aquosa, suspecta. Fauces exasperata
 parum, & venter murmurans inanibus ad egerendum surre-
 ctionibus, & frontis dolores, & palpantes, de lassati, in stragu-
 lis ac vestimentis dolorosi. Quæ ex his augentur, difficilia
 sunt. Somnus multus in his conuulforius, & dolores in fron-
 tem graues, & mictio difficilis. Vrinæ suppressio quibus
 rigores, & in conuulforijs affectionibus: velut & ipsa vbi in-
 horruit, sudauit. Meracæ desinentes purgationes, omni-
 bus quidem exacerbatoriæ sunt. His verò etiā valde. Ex ta-
 libus etiam circa aurem abscessus exurgunt. Turbulentæ
 ferocissimæ è somno excitationes, conuulforia sunt tum aliàs
 tum cum sudore. Et colli, & dorsi perfrigerationes appa-
 rentes, sed & per totū corpus: In his etiam spumosa mictio-
 nes, vnà cum animi deliquio, & oculorum obscuratio, conuul-
 sionem

Capitis do-
 lor graui-
 dis perni-
 ciosus.

A sionem propè adesse significant. Cubiti ac colli dolores
 conuulforij. A facie autem hi. In faucibus sonitus frequen-
 tes, cū saluæ sputatione. In his in somnis sudores, boni. Num
 & sudore leuari, plurimis non malum est? Dolores ad in-
 fernas partes, his toleratu faciles. In febribus exudantes
 caput dolentes, aluo intercepta, conuulsi fiunt. Subfrabi-
 les liquidæ alui egestionis, perfrigerantes non sine febre, ma-
 le sunt. Rigores ex his vesicam & ventrem occupantes,
 dolorosi. Proinde soporem his habere aliquid conuulforij,
 non sanè mirum apud me fuerit. Quæ in acutis vomitorio
 modo trahuntur, mala sunt. Et albi alui egestionis, difficiles.
 Non viscida ex his progressa, cum multo ardore ad mentis
 emotionem perueniunt. Num ex his soporosi torpidi fiunt?
 Morbi ex talibus diutius durant. Num circa iudicationem
 hi crescentes difficile spirantes? Quæ ex lumbis ad col-
 lum ac caput progressa sunt, & levis syderationis modo re-
 soluerunt, conuulforia sunt & mentem emouentia. Num &
 soluantur talia conuulsione? Ex talibus variè agrotant, & per
 eadem progressi. Conuulsiones in his quæ ab vtero stran-
 gulantur sine febre, faciles sunt, velut etiam Dorcadi. Ve-
 lica intercepta tum aliàs, tum cū capitis dolore, habet quid
 conuulforium. Quæ in his cum torpore exoluuntur, diffici-
 lia sunt, non tamen perniciofa. Num id quod tale est, etiam
 mentem emouet? Num & ossium circa tempora dissectiones,
 conuulsionem accersunt? aut si quis ebrius verberetur,
 aut sanguis multus effluat in principiis, non hoc facit con-
 uulsionem? In sudore sputa defluentia febricitanti, leuia
 sunt. Num ad dies aliquot alui humectantur? arbitror. Num
 his ad articulos abscessus fieri? Quæ modicè ferociter men-
 tem emouent, atrabiliaria sunt. Si verò à muliebrum purga-
 tionum retentione fuerint, ferina. Hæc verò sapius accidunt.
 Num & conuulsæ fiunt hæc? Num & vocis interceptiones cū
 sopore, conuulsoriæ sunt? velut coriarij filia, quæ muliebrum
 purgationibus præsentibus affici cæpit. Quibus con-
 uulsis oculi intentè relucunt, neque apud seipsos sunt, & diu-
 tius agrotant. Sanguinis eruptiones ex contrario, male
 sunt: velut in splene magno si ex dextra nare fluat. Et circa
 præcordia eodem modo res se habet. Verum cum sudore hoc
 peius est. Ex naribus erumpente sanguine, cum exiguis su-
 doribus,

duobus, perfrigescentia maligna ac praua. Post sanguinis eruptionem, nigrorum per aluum tranliis, malus. Prava sunt etiam valde rubra. Num verò quarto die hæc sanguinis eruptio contingit? Soporosi ex his conuulsione moriuntur. Num nigris prægressis, & ventre tumefacto? Vulnere sanguinem fundentia, exudantia, maligna. Sic affecti loquentes latenter moriuntur. Post modicam sanguinis eruptionem, & nigrorum egestionem, in acutis surditas malum.

Sanguinis egestio in his perniciofa. Verum surditatem soluit. Lumbis dolentibus oris ventriculi dolores accedentes, signa hæmorrhoidum fluxionis futura sunt, Arbitror autem & hos prægressæ hæmorrhoidum eruptionis signum esse. Sanguinis eruptionem statis temporibus fientes, siticulosæ, difficiles ac exoluentes, si sanguinem non effuderint, in comitalem morbum finiunt. Morbi qui statim turbulentis sunt, insomnes, sanguinem de naribus stillantes, sexta die alleuari, noctu affligerunt, postridie exdant, in somnumque delati mentem emouerunt, hi largè sanguinem fundent. Num & aquosa vrina tale quid significat? Quibus sanguinis eruptiones plures, his temporis progressu alui malè afficiuntur, si non vrinæ concoctæ fuerint. In iudicatoriis perfrigerationibus, sanguinis eruptiones fortes pessimæ sunt. Capite grauati, iuxta scapulas dolentes, insomnes sanguinem profundunt, tum aliàs, tum si quid ad collum contendat. Vigiliis infestati, derepente cum inquietatione, sanguinem fundunt, tum aliàs, tum si quid antea perfluxerit. Num ubi inhorruerunt? Colli dolores, oculi valde rubicundi, sanguinis eruptionem significant. Quibus alio suppressa sanguinis eruptio fit, & insuper rigent, Num alius intestinorum leuitate corripitur, & obdura fit, aut ascarides insunt, aut vtrunque? Quibus ex lumbis reursus fit ad caput, & manus, hi stupidi, os ventriculi dolentes, saniofis ac serosis humoribus pleni, largè sanguinem profundunt. Sed & alius his turbulentis erumpit. Quibus ex sanguinis eruptione larga ac frequēti, nigrorum multorum sit egestio, hi suppressa aliud dolorosi sanguinem profundunt. Cum quadā verò fluxione, facili ferunt. Numhi multos frigidis sudores excludunt? Conturbata in his vrina non mala, neque id quod genituræ simile in ipsa residet. Verum frequenter

A quenter hi aquosa mingunt. Quibus in surditate & torpore parua est à naribus destillatio, ea habet quid difficultatis. Vomitus his confert, & alui perturbatio. Quibus ex rigore febres cum lassitudine, his menses muliebres decurrunt. At collum in his dolorosum, sanguinis eruptionis è naribus signum est. Et per nares sanguinem effundere spes est, ea quæ caput concutiunt. Et quæ aurium sonitum faciunt, sanguinem profundunt, aut menses deducunt, tum aliàs, tum si iuxta spinam ardor consequetur. Fortassis autem & dysenteriam facient. Et circa ventrem palpitantes cum præcordij intentione sublonga ac tuente, sanguinis eruptionem significant. Inhorrescunt autem hi. Quæ larga, violenta, multa ex naribus fluxerint, aliquando ad conuulsiones adducunt. Venæ sectio soluit. Frequentes & paulatim fientes ad egerendum surrectiones, subflauæ, viscosæ, modica stercorea habentes, cum præcordiis ac lateris dolore, morbo regio participant. Num autem his suppressis hi exoluantur? Arbitror sanè, & sanguinem profundunt. His tensio lumborum, & dolores in his, sanguinis eruptionem significant. Præcordij tensio, cura capitis grauitate ac surditate, & quæ ad hæc consequenter diuexant, sanguinis eruptionem indicant. Undecimo die sanguinis stillicidia difficilia, tum aliàs, tum si superstillauerint. Qui in horroribus simul iudicatoriè exdant, postridie verò postquam inhorruerunt præter rationem vigilant eos sanguinem effusuros esse arbitror. Quibus ab initio largæ sanguinis eruptiones, rigor fluxionem sistit. Ex sanguinis eruptione, rigores longi. Quibus capitis dolores, ac colli dolores, & totius corporis impotentia quædam, sanguinis eruptiones solunt. Sed è tempore sic soluantur. Vrinx quæ in his qui iuxta aures abscessus habent, citò & modicè concoquuntur, malæ sunt. Et perfrigerari hoc modo malum est. Subsoporati, morbo regio affecti, non valde sentientes, quibus singultus, his alius erumpit, fortassis & suppressa est. Hi exoluantur. Num his etiam abscessus iuxta aures fiunt? Suppressæ cum rigore vrinx mala, tum aliàs, tum si antea sopor apprehenderit. Num iuxta aures abscessus parotides dictos, in his fore spes est? Ex torminoso subsidencia limosa subliuida, mala est. Num ex præcordiis doler puto dexterum? & exoluitur? Num abscessus iuxta

Hippocratis Liber I.

iuxta aures talib⁹ parū dolorosē. Aluus erūpens his in omni-
bus perniciosus est. In anxioſis quibūdā vigiliis abſceſſus cir-
ca aures maxime. Ex voluulis graueolētibus, in febre acuta,
præcordiis ſublimibus diutius permanētibus, abſceſſus cir-
ca aures oborti occidūt. Ex ſurditate leniter abſceſſus cir-
ca aures fiūt, tum aliās, tū ſi anxioſum quippiā ſuccedat, & ſopo-
roſe inter hos adhuc magis. Abſceſſus iuxta aures leuiter ſy-
deratis mali ſunt. Quæ cōuulſorio modo exacerbātur, cū ſtu-
poris detēctione, abſceſſus iuxta aures producit. Cōuulſio, tre-
mor, anxietas, cū ſtuporis detentione paruos circa aures abſ-
ceſſus exacerbant. Num quibus abſceſſus ſunt iuxta aures, ca-
pitis dolore affecti ſunt? Num & ſupernis partib⁹ exudāt, nū
inſuper rigēt quoq; aliquo modo? Deinde & aluus erūpit, &
ſoporofum quippiā habēt? Num & aquolæ vrinæ alba inna-
tancia habentes, & quæ variē exalbidæ ſunt, ac foetidæ, abſ-
ceſſus iuxta aures faciūt? Num quibus tales vrinæ, frequētes
ſanguinis ē naribus ſtillæ profluunt? num & lingua his lenis
eſt? Quibus magnū & frequentem ſpiritū habentibus, mor-
bus regius, & febres acutæ cum præcordiis duris perfrigera-
ta ſunt, num his abſceſſus magni ad aures conſiſtunt? So-
poroſa, anxioſa, præcordia dolentia, vomitoria parua ſym-
ptomata. In his abſceſſus iuxta aures oboriūtur. Antea verō
& ea quæ circa faciem ſiunt. Aluo nigra ſtercorea egerente,
ſopor inſuper apparēs, abſceſſum iuxta aures producit. Tuſ-
ſicula quæ ſunt cum ſputatione abſceſſum circa aurē ſubmo-
uent. In capitis dolore ſopor & ſurditas, circa aurem abſceſ-
ſum aliquem eructat. Præcordij diſtentio cum ſopore an-
xioſo, ac capitis dolore, abſceſſus circa aurem attollit. Dolo-
roſi aurium abſceſſus, citra iudicationē diſſipati, mali ſunt.

Tuſicula
aurium ab-
ſceſſus mol-
lit.

HIPPOCRATIS COI PRAEDITIONVM LIBER II. IANO CORNARIO MEDICO PHYSICO

interprete.

*

Medicos

Præditionum.

413

Edicorum præditiones narrantur multæ, Prædictio
& variæ, & admirandæ, quales ego quidem nes has de-
neque ipſe prædixi, neque alium aliquem videt.
prædicere audiui. Sunt autem aliquæ ex ip-
ſis huiusmodi. Hominem pernicioſe affe-
ctum eſſe, & medico ipſum curanti, & aliis
videri. Verū medicum alterum ſuperueniſſe ac dixiſſe,
Non peribit hic homo, verū cæcus euadet. Item ad alium
qui omnino malè habere videbatur, ingreſſum prædixiſſe,
hominem quidem euafurum eſſe, verū manum claudam
habiturum, & ad alium quendam qu ſimiliter ſuperſtes, fo-
re non putabatur, dixiſſe, ipſum quidem ſanum fore, ve-
rū pedum digitos nigrefactos putrefactione corrupen-
dos eſſe. Et aliæ huiusmodi præditiones in tali prædi-
ctionis ſpecie dicuntur. Alius autem præditionis modus
eſt, ementibus ac negotiationes tractantibus prædicere,
aliis mortem, aliis inſaniam, aliis alios morbos; & ad hæc
omnia, etiam ea quæ prioribus temporibus facta ſunt, præ-
dicere, ac omnia vera narrare. Alia porro adhuc forma
præditionum eſt, athletas & eos qui morborum cauſa
exercentur ac ſe fatigant cognoscere, ſi quid aut circa ci-
bum deliquerint, aut alteratum quippiam ederint, aut po-
tu vberiore uſi fuerint, aut deambulationem intermiſerint,
aut res venereas quaſdam exercuerint. Horum omnium
nihil illos latet, adeo vt etiam minima quæque, in quibus
non paruerit homo, exactè cognoscant. Hi omnes prædi-
ctionum modi eſſe feruntur. Ego verò talia quidem non
vaticinabor, Verū ſigna ſcribam, ex quibus & ſanos fu-
turos homines, & morituros conieſtare oportet: & tum
breui tempore, tum longiore, ſanos futuros, aut peritu-
ros. Scriptum eſt autem à me & de abſceſſibus, quomo-
do ſingulos conſiderare conueniat. Arbitror autem & eos
qui de claudicationibus prædixerunt, aliſque eiufmodi,
confirmato iam morbo prædixiſſe, & quum iam manife-
ſtum eſſet, quod abſceſſus non eſſet reſcurſurus, ſi modo in-
telligentiam habuerunt: multò ſanè magis quàm priuſ-
quam abſceſſus fieri inciperet. Spero item & alia prædi-
xiſſe, magis humano more quàm refertur, quæ videlicet
ementibus & negotiationes tractantibus prædixiſſe dicun-
tur

Quid præ-
dicendum
eſt.

Gg

Per hæc
scēpla hæc
confirmat.

Prædictio
de manifestis

parcius
prædictio

tur mortes, & morbos, & insanas. Atque hæc mihi videntur D talia facta esse, & nulla mihi videtur esse difficultas prædicendi, si quis circa talia studium ac curâ adhibere velit. Primum etenim aqua inter cutem laborantes, & tabidos, quis non cognouerit? Deinde deliraturi non diu latere possunt, si quis nouerit quibus his morbus cognatus est, aut prius aliquando insanserunt. Si enim hi homines ebrioli fuerint, aut carnes vorauerint, aut vigilauerint, aut in frigore aut calore inconsideratè versati fuerint, multus timor est ex tali victus ratione, ipsos deliraturos esse. Et eos qui hæmorrhoidas habent, si quis hyeme multo potu uti viderit, & bono colore præditos, de his prædicere licet, quod ad ver multa E spes sit sanguinis eruptionis, ut & decolores & aquatici sub ætatem fiant. Verùm omnia hæc addiscere, ac prædicere oportet, si quis in talibus studiis palmam ferre expectat. Licet enim ex scriptis prædicere, & mortem, & insaniam, & bonam habitudinem. Possem autem referre & alia multa huiusmodi, sed quæ facilima cognitu sunt, visum est mihi scribere. Consulo autem ut quàm prudentissimè agant, tum in reliqua arte, tum in huiusmodi prædictionibus, illius probè memores, quod si cui successerit prædictio, is apud ægrotum intelligentia præditum in admiratione fuerit. Si verò quis aberrarit, supra hoc quod odio habetur, fortasse etiam insanire videbitur. Quapropter iubeo ut tū alias omnes, tum has prædictiones prudenter faciant: quam sanè & audiam, & videam, neque iudicare rectè homines ea quæ dicuntur, ac fiunt in arte, neque narrare.

Ceterum de his quæ exercentur ac laboribus se fatigant, eas asseuerationes quas afferunt hi qui ipsas afferunt, neque esse puto, neque si quis putat, prohibeo. A nullo enim signo, neque bono, neque malo, læduntur suspensiones, si signo fide habita quis sciatur, an rectè pronunciatum sit, aut seueus: alioqui per me licet ut si quis velit credat. Non enim ego impedimento sum. Arbitror autem si quid veri ab ipsis dicitur, aut his qui de his qui exercentur, asseuerant, aut illis cui prius scripti sunt: primum quidem hunc qui cognouit, ex signis coniecisse. Deinde verò ambigüe & humano more prædixisse: & simul eos qui id narrant, monstruosius quàm factum fuit recensere. Nam neque in morbis facile est peccata

A peccata cognoscere, etiam si decumbant homines, & victu pa- Diuersitas
rum nutriente utantur, ut non adeò multa intueri opus sit languentia
eum qui hæc considerandi curam suscepit. Alij enim bibunt solum. Alij ad hoc quod bibunt, aut forbitionem, aut cibum paucissimum assument. Necesse igitur est eos qui vberiore potu uti sunt, magis difficulter spirare, & plus vrinæ eiicere, Eos verò qui forbitionem aut cibum auxerunt, magis & siti re, & febrire. Si verò quis utrisque, & potu & cibo, immodicè usus fuerit, ad hoc quod febricit, & difficulter spirat, etiam ventrem circumtentum & maiorem habebit. Licet porro & hæc, & alia omnia experimentis optimè explorare, quæ & habemus, & omnibus rectè utimur. Primum equidem & intelligentia, & oculis cognoscere facile est, hominem in eodem loco decumbentem, & exacta victus ratione utentem, si non paruerit, aut obambulando, aut multa edendo. Deinde qui manibus contrectauit ventrem ac venas, minùs falli potest, quàm qui non contrectauit. Et nares in febricitantibus quidem, & multa & bene significant. Odores enim multum inter se differunt. At verò insani & recto victu utentibus, haud scio qua re vel in hoc experimento faciendo uti possim. Postea audiendo, vocem & spiritum auribus cognoscere datur, quæ in sanis non similiter sunt manifestæ, sed qualiter etiam antea. Quod si etiam mores morborum ac ægrotorum didicerit medicus, non tamè quicquàm prædicere oportet. Non enim difficilius spirabit homo, morbo adhuc errante, & febricitante acutiore febre, & venter intentus fuerit. Quare propter hæc non tutum est prædicere prius quàm statum accipiat morbus. Verum post hoc tempus, quicquid præter rationem acciderit, dicere oportet. Manifesta rerò sunt mala, quæ propter ægri inobedientiam fiunt. Nam & spirandi difficultates, & alia huiusmodi postmodum sedabuntur, si ob peccatum fiant. Si igitur quis hanc iudicationem considerans dixerit, non delinquet. Atque ego quidem hunc considerandi modum nunc consulo, tum de his qui domi manent, tum de his qui exercentur, item- Modus ob-
que de aliis omnibus, qualia peccata committant. At exacta illam narrantes rationem & audio, & derideo. Quum enim parum inobedientes fuerint homines, haud scio quomodo id deprehendere possim. Si verò maiora fuerint peccata, C g 2

Varia ob-
seruatio.

Quando
non prædi-
cendum.

Modus ob-
seruationis
qui.

cata, quem in modum considerare oporteat, scribam. Oportet autem primum hominem, in quo quis per inobedientiam admittit cognoscere velit, per totum diem intueri, & in eodem loco, & eadem hora, sole praesentint recens orto, hoc enim tempore subeacuatus fuerit, & adhuc ieiunus est, & nullo labore fatigatus est, praeterquam matutinis deambulationibus, in quibus minimè inobediens est, si sanè ubi de somno surrexit homo, ad deambulandum prodierit. Quare necesse est eum qui iusta victus ratione utitur, hac hora maxime aequaliter habere, & coloris, & totius corporis constitutionem.

Quae praeter
exeris ob-
seruentur.

Quapropter & is qui huius considerationis curam gerit, acutissimus fuerit & mente, & oculis, eo tempore. Contemplari praeterea oportet hominis mentem, & mores, & corporis vires. Alij enim alia facilius aut difficilius imperata faciunt. Primum igitur is cui inedia imperata est, si plura comederit & biberit, per haec manifestus fiet, & tumidius corpus ipsius apparebit, & plenius ac coloratus erit, si non excrementa alui malè ipsi procefferint. Erit item animo sanior ad ferendum laborem. Considerandum etiam an ructum edat, aut à flatibus urgeatur. Haec enim fieri solent his qui ita affecti sunt, propter hoc peccatum. Si verò dum edere multa cogitur, & fortiter laborare, aut cibum imperatum non ederit, aut ebrius factus fuerit, aut à cena larga non obambulauerit, hoc modo explorare oportet. Si quidem cenam non ederit, solito autem more deambulauerit, iucundiores aspectum praeseferet, & vegetior ac operosior in exercitiis erit. Verum alui egestio modica & compacta maximè in hoc fuerit. Si verò cena sumpta non deambulauerit, ructum utique edet, & flatuosus fuerit, & plenitudo non minor apparebit, & inter laborandum magis quam antea sudabit, & difficulter spirabit, ac grauis erit, & transitus alui maiores, ac minus viscosi his fuerint. Quod si neque cibum consumpserit, neque deambulauerit, pigrior utique fuerit ac tumidior. Si verò ebrius factus fuerit, sudabit magis quam antea, & difficulter spirabit, & ipse seipso grauior erit ac humidior. Sed & laetior erit, si non caput ipsi affligatur. Quod si vxore semel usus fuerit, vegetior utique erit, & magis solutus. Si verò saepius rem peregerit, durior euadet, & squallorem quandam habebit, & decoloratio ac magis lassata

Coitus
quid his fa-
ciat.

A lassatus erit. Porro egestiones alui procedere oportet his qui laboribus exercentur, quandiu parum edierint, ac parum potauerint, modicas & duras, atque hoc quotidie. Si verò tertio quoque die, aut quarto, aut ex longiore intervallo prodierint, periculum est aut febri, aut alui profusio corripendos esse. Quaecunque verò egestiones liquidiores sunt, quàm ut in transitu conformentur, haec sanè omnes peiores sunt. At verò his qui multum edunt, & multum laborant, egestionis transitum mollem oportet esse liccum, & copiam ciborum ingestorum pro ratione laboris. Procedunt autem ab aequali ciborum copia, his quidem qui minimum laborant, plurimae egestiones, his verò qui plurimum laborant, modicae, si sani fuerint, & iusta victus ratione utantur.

Nam ad haec coniecturam facere oportet. Liquidiores autem egestiones, & sine febribus fientes, & quae septima die, aut citius iudicantur, commodae sunt, si semel una vice obtines fiant, & non reuertantur. Si verò insuper febrierint homines, aut alui profusio redierint, si longa fuerint, penitus mala sunt, siue biliosa fuerint, siue pituitosa, siue cruda: & victus ratione propria, singula opus habent, itemque medicamentis alia aliis. Caterum vinam iuxta potionis copiam mingere oportet, & semper aequalem, & quàm maximè acervatim, & momento paulo crassiores, quàm id quod in potu acceptum fuit. Si verò fuerit aquosa, & copiosior quàm pro eo quod bibi imperatum est, significat hominem non obedire, sed copiosiore potu uti: Aut non posse renutrir, quàm diu talia vinam faciunt. Si verò paulatim stridat vrina, aut medicamentis hominem opus habere significat, aut morbum aliquem circa vesicam habere. At sanguinem mingere, raro quidè & sine febre ac dolore, nihil mali significat, sed lassitudinum solutio fit. Si verò saepius mingat, & aliquid ex his accesserit, malum est. Verum prædicere oportet, siue cum dolore mingatur, siue cum febre, fore ut insuper pus mingat, atque ita dolores ac afflictiones quiescant. Crassa verò vrina albam subsiditiam habens, aut circa articulos dolorem aliquem, aut tumorem significat. Aliæ verò omnes subsiditiae in vrinis eorum qui exercentur, à morbis circa vesicam fiunt, id quod ipsi manifestum facient. Cum doloribus enim erunt, & tales ut difficulter quis ab ipsis liberari possit. Atque hæc

Oletu qua
le omnium
esse debeat

Lotium
quale.

Sanguinis
mictus.

Puris mi-
ctio.
Crassum
lotium.

Hippocratis Liber I I.

Hydropi-
sis.
Phthisis.
podagra.
Morbus
sacer.

Qui Hy-
dropes fa-
nantur.

quidem de his scribo, & huiusmodi alia dico. Ceterum ex D
his qui exactam ac certam prædictionum rationem prædi-
cant, cum aliquibus ipse conuersatus sum, cum aliquorum
verò filiis ac discipulis rem contuli, quorundam verò scripta
accepi. Quare quum probe sciam qualiter quisque ipsorum
sentiant, & exactas certitudines nusquam compererim, hæc
scribere aggressus sum. At verò de aqua inter cutem, &
tabidis, & podagris, & his qui à morbo sacro appellato cor-
ripiuntur: hæc dico, ex aliqua quidem parte de omnibus idē.
Nam qui hos morbos congenitos habet, is agrē ab ipsis li-
berari potest. Reliqua verò singulatim scribam de singulis.
Eum qui ab hydropē, siue aqua inter cutem correptus est, &
superstes esse volēt, bonis visceribus præditum esse oportet,
ita vt natura se exerat, simulque facile cōcoquat, & bene spi-
ret, sitque sine dolore, & totum corpus aequaliter tepidū ha-
beat, & non circa extremas partes colliquatum. Melius est
autem vt tumores potius habeat in extremis partibus. Opti-
mum verò est neutrum horū habere. Nam molles ac graciles
esse conuenit extremas partes, itēque ventrē ad contactū
mollem. Tussim verò adesse non oportet, neque sitim, neque
linguam resicari, tum reliquo tempore, tum post somnos,
quando hæc valde fieri solent. At cibos libenter accipere o-
portet, & vbi multum satis comedit, non affligi. Aluum ve-
rò ad medicamenta quidem celerem habere, reliquo autem
tempore egerere recrementum molle efformatum. Urinam
autem apparere cōuenit, pro studiorum ratione, & vinorum
mutatione transeuntē. Laborem verò ferre oportet facile, &
lassitudinis exortem esse. At optimum quidē est hominē ita
per omnia dispositum esse, & sic securissimē sanus fieri po-
terit. Sin minus, plurima ex his habeat. Nam spes erit vt super-
stes euadat. Qui verò nihil horum habuerit, sed contraria,
eum desperatum esse scito. Qui autem pauca horum habue-
rit, que bona esse dixi, si hydropē laboranti adsint, huic exi-
gus spes restant. Cui verò multum sanguinis sursum ac
deorsum eruperit, & febris insuper accesserit, eum multa
aqua repletum iri timor est, atque hic hydrops breuissimi
temporis est, & ex quo paucissimi euadunt. Verum de hoc
alteri prius significare oportet. At quibus magni tumores
facti emarcescunt ac rursus attolluntur, hi magis cōualecunt
quā

Prædictionum.

416

Aquā illi qui ex sanguinis eruptione implētur. Verū fallunt
hi hydropes ipsos agrotos, faciuntq; vt ipsi à medicis disce-
dant ac pereant. De tabescentibus quod ad spurum ac tuf-
sim attinet, eadem dico quæ de pectore suppuratis scripsi. Phthisico-
rum bona
signa.
Oportet enim eum qui probe liberari volēt, facile sputū per-
tussim renicere, & id esse albū, & æquale, & eiusdem coloris,
& ab inflammatione alienū. Quod verò à capite desunt ad
nares conuerti, febrem autē non inuadere, vt ne à cœnis pro-
hibeatur, neque sitiāt. Venter autem egerat quotidie, & id
quod egerit sit durum, copia pro ratione ciborum ingesto-
rum, hominem verò quā minimē tenuem esse oportet. Pe-
ctus autem laudare conuenit quadrangulum & hirsutum, &
os ipsius patuum sit, & robustē carnosum. Quicumque enim
hæc omnia habuerit, maximē superstes erit. Qui verò nihil
horū habet, interitui proximus. Quicumq; verò pectore sup-
purati facti fuerint, dum iuuenes sunt, ex humore illapsu,
aut fistula, aut alio quopiam huiusmodi, aut ex abscessu re-
curfu, hi nō euadunt, nisi valde multa bona signa ipsis acce-
serint. Pereunt autem homines hi ad autumnum. Sed & ex
aliis morbis longis pleriq; ad hoc tempus maximē moriun-
tur. Ceterum ex aliis minimē superstes manēt & virgines, Quo tēpo-
re hi pereūt
& mulieres quibus ex suppressis mensibus tabes oborta est.
Si verò aliqua virgo, aut mulier euasura est, & aliorum signo-
rum bonorum multa accedere oportet, & menses splendide
ac purē apparere, aut nulla spes est. Qui verò ex sanguinis e-
ruptione, pectore suppurati fiunt, & viri, & mulieres, & virgi-
nes, non minus euadūt. Verū signis omnibus tum suppurato-
rum, tum tabescentium collectis, & superstitē futurum, &
perituum prædicere oportet. Maximē verò euadunt ex san-
guinis eruptione, hi quibus dolores sunt atrabiliarii, & in
dorso, & in pectore: & qui post eruptionem minus dolent.
Nam & tussis non valde insuper accedunt, & febres plerū-
que perseverant, sicuti facile ferētes. At reuersiones eruptio-
nis sanguinis maximē sūt his, si nō abscessus succedat. Opti-
mi verò sunt abscessus sanguinolentissimi. Quibus autem in
pectoribus dolores insunt, & per tempus attenuantur, & tuf-
sim, ac difficulter spirant, neque febribus insuper corripiē-
tibus, neque suppurationibus succedentibus, eos interrogare res.
Qui absces-
sus melio-
res.
oportet, quum tussiant, & difficulter spirent, an & compa-
G g 4 tum

Podagra.

Sacer mor-
bus.Comitialis
senes tollit
feri.

Etum quiddam & modicum odorem habens tussiendo reii-
ciant. Depodagricis hæc dico. Quicūque aut senes sunt, aut
circa articulos callos tofaceos concretos habent, aut ærum
nosse viuunt, ac siccam aluum habent: hi omnes sani fieri nō
possunt humana arte, quantum ego noui. Sanāt quidam hos
optimæ dysenteria si successerint. Sed & aliæ eliquationes
valde profunt, quæ ad infernos locos repunt. Qui verò iuue-
nis est, & circa articulos nondum tofaceos callos concretos
habet, & accuratè viuunt, & laboris amans est, & aluum bonā
habet ad obediendū pro studiōrū ratione, hic sanè medicum
intelligentiam habentem nactus, sanus fieri poterit. Ex his
porro qui à sacro morbo corripuntur, difficillimè quidem
liberantur hi quibus à puero contingit morbus, & simul ad
virilē ætatem peruenit. Deinde hi quibus corpore in vigore
ætatis constituto factus est, & fuerit à viginti quinque annis,
vsque ad annum quadragessimū quintum. Post hos autem,
quibus factus fuerit morbus, nullam significationem præ-
bēs ex qua corporis parte initium sumat. At quibus ex capi-
te initium capere videtur, aut à latere, aut à manu, aut pede
facilius curatur. Verūm differunt etiam hæc morbi genera.
Qui enim à capite initium sumunt, ex his grauissimi sunt.
Deinde qui à latere. Qui verò à manib⁹ ac pedibus, maximè
sanari possunt. Ceterum horum curā aggredi oportet medi-
cum, qui medēdi modum nouit, si homines fuerint iuuenes,
& laboris amantes, nisi mens mali aliquid habuerit, aut quis
stupore attonito sideratus fuerit. Nam hæc atrabiliaria men-
tis emoriones non sunt conducibiles. Alij verò qui ad infer-
nas partes conuertuntur abscessus, boni sunt. Longè verò o-
ptimi & hic sunt, qui sunt sanguinolentissimi. Quicunq;
verò senes apprehensi incipiunt, maximè moriuntur. Etsi non
pereāt, statim celerimēq; per se liberantur, à medicis autē
minimè opem ferunt. At quibus pueris oculi repente dis-
torti fuerunt, aut manus quoddam malum perpesi sunt, aut
tubercula sub cernicem oborta sunt, aut vocem graciliorem
adepti sunt, aut tussēs sicca diuturnæ adhærent, aut maiori-
bus factis dolor procedit ad ventrem, & non exturbatur, aut
in lateribus distortionēs habent, aut venas crassas circa ven-
trem varicolas, aut omentum descendit, aut testis magnus
factus est, aut manus tenuis & impotēs, aut pes aut tibia tota
clauda

A clauda facta est, citra aliam causam: his omnibus morbū an-
tea factū fuisse, scire oportet, præ his vniuersis. Et plurimi qui
pueros educant, si interrogentur consitebuntur: quosdam ve-
rò etiam res latet, negantq; se scire quicquam tale factum
esse. Qui porro de vlcerebus cognoscere volet, quomodo sin-
gula finient, eum primū hominum species perferutari o-
porteret, tum eas quæ meliores sunt ad vlcera, tum quæ dete-
riorēs. Deinde ætates nosse, in quibus singula vlcera curatu
difficilia existunt. Locos item in corporibus perspectos ha-
bere, quantū alij ab alijs differūt. Sed & alia qualia in singu-
lis accedunt tum bona, tum mala, nosse oportet. Si quis enim
omnia hæc nouerit, is sanè sciet etiā quomodo singulorum
euentus contingeret. Qui verò non nouerit hæc non nosse po-
terit quales fines vlcerebus erunt. Species equidem bonæ sunt
hiæ, Leues, & commoderatæ, & bonis visceribus prædita, &
neq; valde carnosæ, neq; duræ. Iuxta colorem verò sit species
alba aut nigra, aut rubens. Hæ enim omnes bonæ sunt, si pu-
rgentur. Si verò pallidus color ammixtus fuerit, aut color ipse
pallidus aut liuidus fuerit, peius est. Species verò quæ præferi
pris contrariæ sunt, eas deteriores esse scito. At verò quod
ad ætates attinet, tubercula quidem suppurata sunt, & firmo-
sa hæc plurimos pueros occupant, & facillimè ex ipsis li-
berantur. Senioribus verò pueris & adolescentibus, minus
quidem oriuntur, verūm difficilior ab ipsis liberantur. Viris
autem talia quidem tubercula non valde fiunt, verum, cæria
C Grecis dicta, ad modū faui cōcreta, horrenda: & canceri occul-
ti submersi, & ex pustulis nocturnis herpes, donec sexaginta
annos transmiserint. Senibus autē nihil taliū tuberculo-
rum accedit, verūm cæci & occulti, & summas partes occu-
pantes, & cōmoriuntur. Cæterum ex locis subalares diffici-
liores curatu sunt, & laterū mollitudines, ac femora. Nam &
more in ipsis fiūt, & recidiunt. Ex articulis periculo maximè
obnoxij sunt magni digiti, & præsertim pedū. Quibus autē
in obliqua lingue partē vlcus sit diuturnū, in his dentes con-
siderare oportet, an quis iuxta illam vlcis partem acutior
sit. Vulnere magis lethalia sunt, quæ in venas crassas in
collo ac inguinibus insiguntur. Deinde quæ in cerebrum, &
in hepar. Postea quæ in intestinum & vesicam. Sunt autem
hæc omnia perniciofa valde, non tamen ita vt nemo ex his
enadat

Quæ ad vul-
nera vlcera
ve faciēda.
Ætatiū &
locorū dif-
ferentia.

Quæ homi-
nū species
& qui colo-
res probi.

Strumæ.

Herpetes.

Loca san-
cia curatu
difficilia.

Vulnera le-
thalia sunt.

euadat, velut putatur. Nam & loci qui hæc nomina habent, D multum inter se differunt, & iidem modi. Multum etiam differt corporis ipsius hominis structura. Aliquando enim neque febricitat, neque inflammatur sauciatus. Aliquando etiam citra causam febricitat, & aliqua corporis pars omnino inflammatur. At quando is qui vlcus habet, delirat, & facile fert vulnus, tunc vulnus aggredi oportet, velut iuxta medicinæ & accedentium rationem, euentum habiturum. Moriantur enim homines ab omni generis vulneribus. Multæ enim venæ sunt & tenues, & crassæ, quæ sanguinem fundentes occidunt, si gliscere ac eo ferri ipsas contigerit, quas alia temporis occasione si quis pertingat, corporibus prodesse sentiat. Multa verò vulnera in locis vilibus ac non malis esse, & nulla re graua videntur, & tamē sic dolore affigit plaga, vt respirare non possit. Alij verò præ vulneris dolore, quod sanè graue nulla re erat, spiritum quidem duxerunt, verum de lirant, & febrientes mortui sunt. Quicumque enim aut corpus febricitans habent, aut mentem turbatam, talia patiuntur. Sed neque hæc admirari oportet, neque formidare, illud expendendo, quod & animæ & corpora hominum plurimum differunt, & vim maximam habent. Quæcunque igitur vulnera tempus nanciscuntur, aut corpus & mentem huiusmodi aut ita gliscentem sanguinem, aut magnitudine tanta fuerint, vt homo ad curationem adduci ab eius contemptu non possit, ab his quidem discedere oportet, qualiacunque tandem fuerint, diariis animi deliquiis exceptis: alia verò omnia aggredi, quæ recēs sunt incussa, quo & febres effugiāt homines, & sanguinis eruptiones, & nomas vlcum proserpentes, hi qui euadent. Exactissimè verò & ad plurimum tempus, eorum quæ grauissima sunt custodiam facere oportet. Nam ita facere iustum est. At verò nomas lethalissimæ sunt, quarum putredines profundissimæ & nigerrimæ ac siccissimæ existunt. Præuæ etiam sunt ac periculosæ, quæ nigram saniem remittunt. Albæ verò ac mucosæ putredines, minus quidem occidunt, magis autē reuertuntur, & diuturniores sunt. Herpetes autem minimè omnium vlcum quæ depascendo proferunt, periculosi sunt, verum maximè difficulter submoueri possunt, quemadmodum canceri occulti. In omnibus autem talibus febrem superuenire vna die confert, & pus quam albis-

Quæ vulne-
ra curanda.

Nomæque
malæ sunt.

Herpetes
quæ malæ
non sunt.

A sinum ac crassissimū. Commodat & corruptio nerui, aut etiā ossis, aut etiā amborum, tum in profundis, tum in nigris putredinibus. Nam in corruptionibus pus multum fluit, & putredines soluit. Porro ex capitis vulneribus lethalissima sunt Capitis vul-
neta. quæ ad cerebrum pertingunt, velut etiā antea scriptum est. Graua sunt & huiusmodi omnia, os nudum magnum, os infarctum, os diffractum. Si verò etiā osculum vlcis paruum fuerit, fissura verò ossis aliquandiu permāserit periculosius Quid in his
petendum. est. Hæc autē omnia grauiora sunt, si & iuxta suturā sunt, & ex locis semper periculosiores summi in capite existāt. Ceterū in omnibus memorabilibus vulneribus interrogare oportet, si adhuc recēs fuerint plaga, aut etiā iactus fuerint, an B conciderit homo, aut an in soporem altiorē collapsus sit. Si enim horum quippiā factum fuerit, amplius custodia opus habet, nimirum quum cerebrū vulnus tunc perceperit, si verò nō recens sauciatus fuerit, ad alia signa respicere oportet, Quæ in his
conferant vel contra. ac consilium capere. Optimum quidē igitur est, neque febre re eum qui vlcus in capite habet, neque sanguinem insuper ipsi erupisse, neque inflammationem, neque simul vllum aliquem dolorem accessisse. Si verò quid horum apparuerit, securissimum est vt in principio fiat, & modico tempore permaneat. Conducit autem in doloribus, etiam inflammatione ex vlcibus accedere. In sanguinis autem eruptionibus, pus in venis apparere. Quæ verò in acutis morbis cōferre febribus scripsi, ea etiam in his fieri conducit, & eadē hic quoque bonæ esse assero, contraria verò mala. At incipere febrem in capitis C vulnere quarta die aut septima, aut vndecima, valde lethale est. Iudicatur autem plerisque, si quidem quarta vulneris die febris inceperit ad vndecimā. Si verò septima die febris inchoarit, ad decimam quartam, aut decimam septimam. Si verò vndecimo febre inceperit, ad vigesimam, quemadmodum in febribus descriptum est, quæ absque manifestis caudis sunt. Ceterum in principijs febrium, siue delirium accesserit, siue alicuius membri sideratio, periturum hominē sciendū est, si nō omnino aut ex optimis signis aliquid accedat, aut corporis vires adsint. Verū considerabis modū. Nam Clauda-
zæve qui membra
fiant. homini adhuc spes salutis, sed claudū fieri articulum in quem incubuit necesse est, etiam si superstes maneat homo. Porro vulnera in articulis, quæ quidem magna sunt, & neruos coniun-

Mortis no-
ta in his.

Claudazæ-
ve qui membra
fiant.

coniungentes penitus praeferant, clarum est quòd claudos esse. **D**
Vulneris ficient. Si verò ambiguum fuerit de nervis, quomodo se ha-
obseruatio. beant, si quidē fuerit acutum telum quod rectū vulnus fecit,
 melius est obliquo. Si vero graue & obtusum fuerit id quod
 vulnerauit, nihil refert. Sed plagæ profunditatē & alia signa
 considerare licebit. Sunt autem hæc. Pus si insuper accedat
 ad articulum, duriorē fieri necesse est. Si verò etiam tumo-
 res simul permanferint, hunc locum ad multum tempus du-
 rum esse necesse est, & quum sanum iam est vlcus, tumorem
 permanere necessarium est, simulque flecti ac extendi, qua-
 cunque dum articulus incuruus est, curantur. Quibus verò
 etiam nervus elapsurus esse videtur, securius de claudicatione
 predicere licet, tum alijs, tum si inferiorū nervorum ali-
 quis fuerit exolutus. Ex his autē cognoscēs nervum qui ex-
 ciderit. Pus album & crassum, multo tēpore defuit dolorē-
 que ac inflammationes circa articulū in principis fiunt. Ea-
 dem fiunt etiam si os elabatur. At verò dissectiones in en-
 biter gibbis, præsertim quæ fiunt cum inflammatione, ad sup-
 parationem perueniant, sectionesque ac vltiones. **Medulla**
tergi affe- verò spinæ si agrotarit, siue ex lapsu, siue ex alia aliqua cau-
cta signa. sa, siue sua sponte homo & cruribus impotens sit, vt neque si
 rangatur percipiat, & vërre ac vesica, vt circa prima tempo-
 ra, neque stercois, neque vrinam egerat, nisi ad necessitatem.
 Quum autem vetustior factus fuerit morbus, nō urgente ho-
 mine, & stercois prodit, & vrina. Moritur autem postea, non
Fauces multo interposito tempore. Quòd si verò cuiuspiam fauces
cruciatz. implentur sanguine sepe singulis diebus ac noctibus, cui ne-
 que caput ante doluit, & qui neque tussim habuit, neque vo-
 mit, neque febre correptus fuit, neque dolorem habuit, nec
 pectoris, nec dorsi, huius consideranda sunt nares, & fauces,
 an vlcus aliquod habere compareat in hoc loco, aut hirudi-
Lippitu nem. Oculi porò lippientes optime permutantur, si & la-
do. chryma, & sordes, & tumor, simul fieri inceperint. Si verò la-
 chryma sordi fuerit per mixta, & non valde calida, sordes au-
 tem alba fuerit & mollis, & tumor levis solutus: Si ita hæc se
 habuerint, oculus cōglutinabitur ad noctes, vt doloris exors
 sit, atque hoc modo res minimè periculosa fuerit, ac minimè
 diuturna. Si verò lachryma procedit multa & calida, cū pau-
 cissima sorde, ac paruo tumore, atq; hoc ex altero oculo tan-
 rum,

A tum, tunc diuturnum valde fit malum, veram non periculo-
 sum, & doloris exors est hic modus. Et iudicationem in his
 maximè expectare oportet, primam quidem ad vigesimam
 diem. Si verò hoc tempus transmittat, ad quadragēimā ex-
 pectanda est. Si verò neque in his diebus sedetur, in sexagin-
 ta iudicatur. Per totum autem tempus hoc, sordem conside-
 rare oportet, an in digito misceatur, & alba ac mollis fiat,
 maximè sub iudicationis tēpus. Si enim desinet, hæc faciet.
 At si vtriq; oculi hæc perpetiatur, in maiori periculo sunt, ne
 vicerentur. Verum iudicatio breuioris temporis erit. Sordes
 autem sicce valde dolorosæ sunt, sed cito iudicantur, si non
 vulnus acceperit oculus. Si verò tumor magnus fuerit, do-
 lorisque exors & siccus, periculo vacat. Si verò cum dolore
 fuerit, malus est si siccus sit, & periculū est ne viceretur ocu-
 lus ac cōrescat. Sed & grauis est tumor: si lachrymā coniun-
 ctam habeat, itēque dolorem. Si enim lachryma procedit
 calida ac salsa, periculū est & pupillam exulcerari, & palpe-
 bras. Si verò tumor confederit, sed lachryma multa multo
 tempore effundatur, & sordes fuerint, viris quidē palpebrarū
 euersionem prædicere oportet: mulieribus autem & pueris
 exulcerationē ac euersionem palpebrarum. At si sordes pal-
 lidæ aut liuidæ fuerint, & lachryma multa ac calida, & in ca-
 pite ardor fuerit, & de tempore dolores in oculum decubue-
 rint, & vigilæ his accesserint, necesse est vlcus in oculo factū
 esse, & timor est quoque vt talis rumpatur. Prodest autem fe-
Cbris accedens, aut dolor ad lumbos innixus. Prædicere verò
 his futura oportet, ita vt respectus & ad tempus habeatur, &
 ad ea quæ ex oculo fluūt, & ad dolores itēque vigilas. Post-
 quā verò & oculum cōtueri datum fuerit, si quidem com-
 pertus fuerit ruptus, & per fissuram prominuerit oculus, ma-
 lum est & difficile vt sedetur. Si verò & putredo tali suberit,
 penitus inutilis oculus redditur. At verò alios vlcerum mo-
 dos prædicere oportet, locos considerando, & putredines, &
 profunditates. Necessarium enim est iuxta vlcerū vehemen-
 tiam cicatrices fieri. Quibus igitur rumpuntur oculi, & po-
 steā prominent, vt extra locum oculus sit, his & tempore, &
 arte, opem ferre non datur, ad hoc vt videant. Paruæ verò
 oculorū rranfmotiones sedari possunt, si nihil mali accesserit,
 & homo iuuenis fuerit. At vlcerum cicatrices, quibus ni-
 hil

Cum acies
 oculorum
 extuberat
 de visu a-
 gum est.

pupillæ
color.Præcipua
in his obser-
uatio.
Dysenteria
quæ mala.

hil aliud mali affuerit, omnes & à temporibus, & ab arte, opem ferre posse putandum est, maximè recentissimas, & in iuuenū corporibus. Caterum ex locis maximè oculi læduntur, si exulcerantur, deinde pars quæ est supra supercilia, postea quicquid vicinissimum his locis fuerit. Pupillæ verò flauæcentes, aut argenti speciem referentes, aut ceruleæ, non bonæ sunt. His autem paulò meliores sunt, quæ aut minores apparent, aut ampliores, aut angulos habentes, siue ex causis tales factæ fuerint, siue sua sponte. Caligines & nubeculæ, & cicatrices subalbicantes, leuigantur ac delentur, si non vulnus aliquod in eo loco accesserit, aut prius cicatricem habuerit in hoc loco, aut vnguè pterygion dictum. Si vero splendicans cicatrix in nigra oculorum parte fiat, partem aliquam nigredinis dealbat, adeo ut si multò tempore permaneat, & aspera & crassa, etiam memoriam sui relinquat. Porro iudicationes quemadmodum in febribus scripsi, ita & hic se habent. Verum signa edoctum, iuxta differèntias lippitudinum prædictione facere oportet, quum pessima signa accesserint, diuturnarum lippitudinum, velut de singulis perscriptum est: quum verò apparuerint optima signa, brevium. Tunc enim septima die delituras esse prædicendum est, aut propè hoc tempus, & alioqui securas esse putandum est. Recidivas autem expectare oportet his, quibus melius habere contingit, neque in diebus iudicatoriis, neque signis bonis cōspectis. Omnium verò maximè vrinæ statim in oculorum affectionibus considerare oportet. Nam temporū occasiones repentinæ sunt. Dysenteria si quidē cum febre inuaserint, aut variis alui egestionibus, aut cum hepatis inflammatione, aut præcordij, aut ventris: aut quæ dolorosæ fuerint, aut cibos intercipientes, & inducunt: hæ omnes malæ sunt. Et qui sanè plurima horum malorū habuerit, citissimè peribit. Cui verò paucissima talium affuerint, huic plurimæ spes sunt. Moriuntur autem ex hoc morbo maximè pueri quinquennes, & seniores adhuc, decennes. Reliquæ verò ætates minus. At quæ dysenteria commodè sunt, hæ mala hæc non inducunt. Verum sanguine & ramentis egestis, desierunt septima die, aut decima quarta, aut vigesima, aut quadragesima, aut intra hæc tempora. Huiusmodi enim egestionem, etiā eos qui prius sunt in corporibus, morbos sanant, antiquiores quidē diutius tempore,

A pore, recētiore autem in paucis diebus submouere possunt. Nam & quæ utrum gestant, etiam ipsæ euadunt superstitēs magis ad partum, & ex partu, & fœtus conseruant. sanguine & ramentis egestis, etiam per multos menses: nisi dolor ipsis affuerit, aut aliud quoddam malum signū ex his quæ in dysenteria fieri scripti, accesserit. Si verò aliquod illorum apparuerit, & fœtui perniciem significat, & prægnanti periculum, si non post fœtus effugium, & secunde exolutionem, ipsa dysenteria eadem die, aut post modicum tempus desinat.

Lenitates porro intestinorum, lienteria græcis appellatur, *lienteria*, hæ quidem sunt continuæ & diuturnæ, & per omnem horā, & cum strepitibus, & sine strepitibus exrumbantur, & similiter noctu ac interdiu incumbentes, & egestionem subeunte, aut valde cruda aut nigra & leui ac graucolente: hæ omnes malæ sunt. Nam & sitim inducunt, & potum non ad vesicam promouent, ut per vrinam eijciatur, & os exulcerant, & ruborem eleuatum in facie efficiunt, & maculas solares varios colores habentes. Simul autem & ventres emollitos, & fordidos ac rugosos reddunt. Ex talibus autem homines impotentes fiunt, ad cibum capiendum, ad deambulandum, ad faciendum alia quæ facere debent. Estque morbus hic grauissimus senioribus. Vehemens est etiam viris. Reliquis autem ætatibus multò minor. Quisquis autem neque in ætatibus his est, quas malè tractari ab hoc morbo dixi, & paucissima ex signis habet, quæ mala esse scripti, hic securissimè dispositus est. Indiget autem curatione hic morbus, donec & vrina pro ratione eius quod in potu acceptum est, procedat, & corpus ab egestis cibis augmentum cupiat, & à malis coloribus liberatum fuerit. At verò alia profluua alui, quæ sine febre sunt, & breui tempore durant, & mitia existunt. Aut enim eluta sedabuntur, aut sua sponte. Prædicere autem oportet excretionem subitus erumpentem delituras esse, quum turgentem ventrem manu nullus motus occurrerit, & in fine egestionis status penetrarit. Sedes autem evertuntur ac proci-
Medela
quæ.
Alui profluua.
Sedis proci-
dentia.
Mulierum
fecundita-
tis cogni-
tio.
uenit

venit, primum quidem specierum. Parua enim ad cōceptio-
nem præstantiores sunt maioribus, tennes crassius, albæ rubi-
cundis, nigrae liuidis. Quæ item venas conspicuas habet, me-
liores sunt quàm quibus non apparent. Carnem autem vbe-
riorem habere, anicula malum est: mammas autē tumidas
ac magnas, bonum. Atq; hæc quidem ad visum expōita sunt.
Verum interrogare oportet etiam de menstruis purgationi-
bus, an omnibus mensibus compareant, & an copia satis ma-
gna, & an boni coloris sint. & æquales in singulis tēporibus,
& in iislem mentium diebus. Sic enim has fieri optimū est.

Vteri qua-
litas.

Conceptus
impedimē-
ta.

Locum verò in quo cōceptio fit, quem sanè vterum nomi-
namus, sanum esse oportet, & siccū, ac mollē. Sit item neq;
retractus, neque pronus, neque os ipsius sit auersum, neque
conclusum, neq; euersum. Fieri enim non potest vt cōceptio
fiat, quodecunq; tandem talium impedimentorum affuerit.
Quæcunq; igitur mulieres in vtero concipere non possunt,
verum pallide apparent, neq; febre, neq; visceribus in causa
existentibus, hæc capite se dolere docent, & menses sibi malè
ac meracos prodire. Siue autem breui, siue longo tempore,
ipsi sic affectis menses non comparuerint, vteri in his purga-
tione opus habent. Quæcunque verò bene coloratæ sunt, &
carnem multam ac pinguem habent, & venulas occultatas,
& dolore carent, & menses his aut omnino non apparēt, aut
modici & meraci produnt: Hic modus difficilissimus est ad
cogendum vt concipiant. Si verò mensibus comparentibus
in culpatæ, & mulier sic corpore dissipata fuerit, & non conce-
perit, locus in quo est vterus in causa est, vt fecunda foetu
fieri non possit. Aut enim reuulsus est, aut euersus. Nam &
alia quæ isthic fiunt cum doloribus decolorationeque ac col-
liuatione fiunt. Quibus porro vlcus factum fuerit in vte-
ro, siue ex partu, siue ex tuberculo, siue ex alia quadam causa
his febres & inguinum tumores, succedere necesse est, & do-
lores in his locis. Si verò & puerperij purgamenta simul fue-
rint intercepta, hæc mala si fuerint, omnino meraciore sunt
& diuturniora. Et ad hæc præcordiorum ac capitis dolores.
Vlcere autem facto & sanato, locum hunc leuiorem ac du-
riorem fieri necesse est, & minus concipere posse. Si verò so-
lū in sinistra parte fiat vlcus, & mulier in vtero concipiat,
siue dum adhuc habet vlcus, siue vbi iam sana est, masculum
magis

Post vlcus
qualis lo-
cus.
Cum vlcus
in altera
parte est
quid pa-
riant.

magis enixurā esse spes est. Si verò in dextra parte vlcus fiat,
& mulier concipiat, foetum magis fore foetum expectā-
dum est. At si febres corripiant concipere non potentem, &
attenuata sit muliercula, interrogare oportet, an vteri vlcus
aliquid habeat, aut aliud quippiā ex malis de quibus scripsi.
Si enim in hoc loco nihil mali subesse apparuerit, quod cau-
sa sit attenuationis, & quod concipere nō possit, sanguinem
vomituram esse mulierem expectandum est, menses autem
tali necessariiō euauerunt. Si verò febris soluta fuerit à san-
guinis eruptione, & menses cōparuerint, in vtero concipiet.
Si verò priusquam sanguis erupat, alui excrementa liquida
facta fuerint paruo modo, periculum est perituram esse mu-
lierem antea quàm sanguinem vomat. Quæcunque in vte-
ro se concepit putant, & non cōceperunt, & per multos mē-
ses falluntur, menstruis purgationibus non apparentibus, &
ventres augeri ac moueri vident: hæc & caput dolent, & col-
lum, & præcordia, & in mammis lac ipsis nō est, nisi modicū
quiddam, atque id aquosum. Postquam verò ventris tumidi-
tas exoluta fuerit, ac molles factæ fuerint, in vtero concipiet
si non aliud quoddam impedimentum ipsi fiat. Nam hæc af-
fectio bona est ad mutationem in vtero faciendum, vt post
hoc tempus in vtero concipiant. At his quæ cōceperunt, do-
lores hi non fiunt, nisi familiares his fuerint capitis dolores,
& lac in mammis gignitur. At verò eas quæ à diuturnis flu-
xionibus vexantur, in interrogare oportet an caput doleant, &
lumbos, & infernam ventris partem. Interrogandæ sunt etiā
de dentium stupore, & visus hebetudine, & aurium sonitu.
Quæcunq; autem dum ieiunæ sunt, subbiliosa vomunt per
multos dies, quum neque vterum gestent, neque febricent,
eas interrogare oportet an lumbricos rotundos simul vomāt.
Si enim hoc non consentitur, prædicendum est ipsis futurum
esse. Fit autem hic morbus maximè quidem mulieribus: de-
inde verò etiam virginibus, aliis autem hominibus minus.
Quibuscunque verò sine febribus dolores fiunt, mortē qui-
dem non inducunt, verum plerique diuturni sunt, & multas
mutationes ac recidiuas habent. Modi autem hi sunt. Primū
quidem ex capitis doloribus aliqui sunt leues, aliqui multo
grauiores. Utrosque verò hoc modo considerare oportet.
Quicunque hebetem visum habet, & rubor quidam ipsis fit

Conceptus
fallacia.

Quid ab
his peten-
dum.

H h in oculis

in oculis & pruritus frontem vexat, his sanguis sua sponte manans opitulatur. Atque hic modus necessario simplex est.

Quibus verò dolores circa caput & frontem, ex magnis ventis fiunt, & ex frigorebus quum vehementer calfacti fuerint, eos grauedines quidem maximè perfectè liberant, pro sunt autem & sternutationes, & muci in naribus sientes, magis quidem sua sponte, sin minus, coactè. Grauedines autem sunt perfectè, adeò vt & tussis succedant: & sternutationes succedentes si dolores non sedauerint, necesse est tubercula & decolorationes his succedere. Quibus autem dolores sine manifestis causis fiunt, & diuturni, & in toto capite, suntque ipsi & graciles, & debiles, his prædicendum est morbum longè grauiorem priore esse. Si verò etiam ad collum, & ad dorsum dolor descendat, caput relinquens, & rursus ad caput recurrat, adhuc grauior fit. Verum omnium horum grauiissimus est, si ex capite ad collum ac dorsum tēdat. Vtilitates autem his ex abscessibus fore expectandum est: aut vbi pus per tussim reiecerint, aut hæmorrhoidas habet, aut pustulas in corporibus enatas. Confert etiam caput sursum habens. Torpores & puncturæ pruriginosæ velut ab urtica, quibus per caput discurrunt, aliquando per totum, aliquando per aliquam partem. Sæpe verò & frigiditas aliqua ab ipsis sentiri putatur, velut per caput discurrere, huiusmodi interrogare oportet, an etiam ad summam linguam puncturæ illa procedat. Si enim hoc fecerit, perfectus morbus fit, & qui difficilior submoueri possit. Verum absque hoc facilis est. Modi verò utilitatum

consequendarum ex abscessibus contingunt, voluti antea scriptum est. Sed tamen abscessus minus in his succedunt, quam in illis. Quoscunque verò vnà cum doloribus vertigines corripunt, malum ægrè exolubile ac furiosum existit. Senibus autem maximè hic modus fit. At alij morbi circa caput, & viris, & mulieribus, cum securitate vehementissimi sunt, & diuturniores: sunt autem & adolescentibus, & virginibus in ea pubertatis ætate, & maximè circa mēsum progressum. Mulieribus verò in capitis doloribus, alia quidē omnia sunt, quæ & viris. Verum puncturæ illæ pruriginosæ & affectiones atrabiliarie, his minus quam viris, si non menses, penitus aboliti fuerint. Quibus colores dum iuuenes sunt, præui sunt ad multum tempus, & continenter, non tamen morbi

regij

A regij modo: hi siue viri sint, siue feminae, dolent caput, & lapides ac terram comedunt, & hæmorrhoidas habent. Pallores liidi verò cū virore colores qui diuturni sunt, & morbus regius vehemens non est, alia quidem eadem facere solent, verum pro lapidum ac terræ esu, præcordia hos magis affligunt quam alteros. Quicunque verò multo tempore pallidi apparent, & facies in tumorem eleuatas habent, eos caput dolere sciendum est, aut circa viscera dolorem habere, aut in sede malum aliquod in seipsis. Ex his autem apparētibus, plerisque non vnum aliquod horum malorum apparet, sed plerumque multa, aut etiam omnia. Qui nocte vident, quos sanè nyctalopas vocamus, hi morbo corripiuntur iuuenes, aut pueri, aut etiam adolescentes, & liberantur sua sponte, aliqui in quadraginta diebus, aliqui septimo mense, quibusdam verò & per totum annum permansit. Quapropter de tempore coniectare oportet, ita vt & ad morbi robur, & ad ægri ætatem respicias. Abscessus autem his profunt in super apparentes, & ad infernas partes fluentes. Verum non valde accedunt, propter iuuentutem. At mulieres non corripiuntur ab hoc morbo, neque virgines quibus menses comparent. Quibus autem lachrymarum fluxiones diuturnæ fuerint, & hi nyctalopes fiunt, eos interrogare oportet an caput doluerint antea quam hæc reuelarunt. Quicunque dum neque febricitant, neque decolores sunt, sæpe & verticem & tempora dolent, si non alium manifestum habuerint abscessum in facie, aut grauius loquantur, aut dentes doleant, his sanguinem per nares erupturum esse expectandum est. Quibus verò ex naribus sanguis fluit, hi alioqui sani esse videntur, hos autem vel splenem in tumorem eleuatū habere comperies, vel caput dolere, & splendicās quiddam ipsis ob oculos obuersatur. Plerisque verò horum simul & caput & splē, hoc modo se habere apparent. Gingiua vitiatæ, & ora graueolentia his sunt quibus splenes magni. Quicunque verò habent splenes magnos, & neque sanguinis eruptiones ipsis contingunt, neque oris graueolentia, horum tibiæ vlcera præua habent, & cicatrices nigras. Quibus partes sub oculis vehementer attolluntur, eos magnos habere lienes comperies. Si verò etiam in pedibus tumores accesserint, aquam etiam habere videbuntur. Verum & ventrem, & lumbos in

H h 2

spicere

Distortio- nes faciei. **Humeroꝝ dolor.** **Hippocrata Libet. 1.** **Distortio** oportet. At verò distortionem in facie, si nulli alij cor-
poris parti communicent, cito sedantur, aut sua sponte, aut
ad necessitatem coacta: reliqui verò syderati sunt. Quibus
vna cum hoc quod mouere non possunt, morbosa corporis
pars attenuatur, hi in sanitatem restitui non possunt. Qui-
bus autem colligationes non accesserint, hi sani euadent.
Ceterum de tempore quando sani erant prædicendum est,
respectu habito ad vim morbi, ad tempus, & ad ætatem ho-
minis, & ad anni tempus, ita vt eius rei memoris, quod ve-
tustissimi morbi, & pessimi, & qui reuoluuntur, grauissime
obediunt: itemque hi qui sunt in vetustissimis corporibus.
Sed & autumnus & hyems, ad tales morbos submouendos
minorem commoditatem exhibent quàm ver & æstas. Do-
lores porro in humeris fientes, qui quidem ad manus descen-
dunt, torporesque ac dolores inducunt, his abscessus non suc-
cedunt, verum nigrum bilem vomentes sanantur. Qui verò
isthic in humeris manent, aut etiam ad dorsum progrediun-
tur, eos puris, aut atræ bilis vomitu effugiunt. Verum de his
ita considerationem facere oportet. Si quidem enim facile
spirauerint, ac gracies fuerint, atram bilem ipsos vomitu-
ros esse spes est. Si verò difficilius spirauerint, & in faciem ip-
sis color incutrit, qui prius non erat, siue rubicundus siue ni-
ger, eos magis pus spuituros esse sperandum est. Ad hæc verò
considerandum est etiam, an in pedibus tumores sint. Nam
& hoc signum in his consentit. Atque hic morbus viris vehe-
mentissimus esse solet, à quadragesimo anno vsque ad sexa-
gesimum. Qua ætate etiam coxendicum morbus maximè
affligit. Porro de coxendicum morbo sic considerationem
facere oportet. Quibuscumque senioribus & torpores vehe-
mentissimi sunt, & perfrigerationes tum lumborum, tum
crurum: & qui pudendum arrigere non possunt: & quibus al-
trus non egerit, nisi ad necessitatē coacta, & prodiit ipsis mu-
tus stercoreaceus mucus: his maximè diuturnus morbus erit,
prædicendumque est annum vt minimum duraturum esse
morbum, ab eo tempore quo incipit, & opera ad ver & æstae-
tem expectandam esse. At verò iuuenibus non quidem mi-
nus doloris inducit coxendicum morbus, verum breuior est.
Nam quadragesimo die liberantur. Sed neque torpores ve-
hementes accedunt, neque perfrigerationes crurum ac lum-
borum

Alorum. Quibus autem hic morbus est quidem in lumbis ac-
cruribus, non autem al. ligat adeo vt decumbant, considerare
oportet an alicubi sint collectiones in coxa, & interrogare an
ad inguen dolor progrediatur. Si enim ambo hæc habet, diu-
turnus fit morbus. Interrogandum insuper est, an in femo-
re torpores insint, & ad popitem progrediatur, & si hoc co-
fiteatur, rursus interrogandum, an & per tibiā ad summū
pedem procedant. Quicumque enim pleraque horum confes-
si fuerint, his dicendum est, quòd crura ipsi aliquādo calida,
aliquando frigida fiant. Quòd si morbus hic lumbos relin-
quens, aliquibus ad infernas partes vertatur, eos confidentes
esse iube. Quibuscunque verò coxas & lumbos non relin-
Bquens, ad supernas partes conuertitur, malum id esse prædi-
cendum est. At quibus circa articulos dolores fiunt, & tumo-
res, & sedantur, non podagrico modo; his comperies viscē-
ra magna, & in vrina subidentiam albam. Et talis si tempo-
ra eleuarit, dicet se sæpe dolere, dicet etiam sudores sibi no-
cturnos oboriri. Si verò neque in vrina subidet talis subidē-
tia, neque sudores fiunt, periculum est ne aut claudi fiant ar-
ticuli, aut affectio abscessus humore melli similis, quem mel-
liceria vocant, sub ipsis nascatur. Fit autem hic morbus his
quibus in pueritia & iuuentute sanguis ex naribus fuere
solitus defuit. Proinde interrogandum est de sanguinis eru-
ptione, an in iuuentute facta fuerit, & an pruriginosa velut
ab vrtica punctura, & in pectore, & in dorso insint, & quibus
Calui dolores fortes inducant, citra exturbationes, & quibus
hæmorrhoides fiant. Hoc enim horum morborum princi-
piū est. Si verò etiam malo colore præditi sint hi homines,
interrogandum est an caput doleant. Hoc enim fatebuntur.
Quibus verò ex his alui dolores in dextris fuerint, dolores
his vehementiores fiunt, & præsertim quum ad præcordium
iuxta hepar reliquæ doloris fuerint. His autem doloribus
prodest strepitus statim in aluo obortus. Postquam autem
dolor quieuerit, vrinam crassam ac cum virore pallidā minge-
nt. Atque hic modus nequaquam lethalis est, verū valde
diuturnus. Quum autem iam vetustus fuerit morbus, homi-
nes ab ipso cæcitiunt. At de sanguine interrogare oportet,
an in iuuentute fluxerit, & de visus hebetudine, & de vrinæ
euacuationis pallore, itēq; de strepitibus an insint, & suc-
ceden

Hippocratis

Impetigines cedentes profunt. Hæc enim omnia fatebuntur. Impetigines & lepræ, & vitiligines albæ, leucæ appellatæ, quibus quidem iuuenibus aut pueris aliquid horum factum est, aut paulatim conspectum in multo tempore augetur: his non putare oportet abscessum esse, eam popularum eruptionem, sed morbum. Quibus verò horum aliquid factum est multum & repente, hoc sanè fuerit abscessus. Fiunt autem leucæ quidem ex lethalissimis morbis, qualis est & morbus tabidus appellatus. Lepræ verò & impetigines, ex morbis ab atra bile factis. Ex his autem facilius sanantur ea quæ in maxime iuuenibus fiunt, & quæ recentissima sunt, & in mollissimis ac carnosissimis corporis partibus producuntur.

Leucæ vnde.
Lepræ vnde.

HIPPOCRATIS COI COACAE PRAENOTI- TIONES, IANO CORNARIO MEDICO PHY- SICO INTERPRETE.

PRETE.

*

Qui post rigorem perirent.

Perfrigeratio.

Pavor & timor, & tristitia præter rationem, in conuulsionem finit.
entia sine causa.
Ignorantia, obliuio.

Rigores soporosi.

QUI ex rigore perfrigerantur, caput ac col- lum dolentes, voce destituti, insuper ex- dantes, postquam se recollegerint, moriun- tur. Molestè ferre morbum cum perfrigera- tione, pessimum est. Perfrigeratio cum du- ricia perniciosa est. Ex perfrigeratione, Pavor & timor, & tristitia præter rationem, in conuulsionem finit. Ex perfrigeratione urinas intercepti pessimum est. Ignorantia cum rigore, malum. Malum item obliuio. Soporosi rigore aliquatenus perniciosi, & flammeus in facie color, cum sudore, in his malignus est. In his frigiditas posteriorum partium conuulsionem accersit. Et in sum- ma, posteriorum partium frigiditas, conuulsoria est. Ex dorso horrores frequentes, & cito transeuntes, agrè tolerari possunt. Urinæ enim interceptionem dolorosam signifi- cant.

Coacæ Prænotiones.

424

Aficant. Insuper exudare, his pessimum est. Rigor continen- ter vexans, corpore iam debili existente, lethalis est. Qui fre- quenter exudant, ac insuper riget, perniciosum hoc est, & in fine suppurationem habere comperiuntur, ventresq; pertur- batos. Rigores ex dorso molestiores sunt. Qui verò decima septima die rigorem habuit, & quarta ac vicesima insuper riguerit, malignum hoc est. Horrore affecti, caput dolentes, exudantes, malignum id est. Horrore affecti, multum insu- per exudantes, difficili malo implicantur. Rigores multi torpidi, maligni sunt. Quibus sexta die rigores fiunt, hi a- grè iudicantur. Quibus sanis horrores frequentes sunt, hi ex sanguinis fluxione suppurantur. Horror & spirandi di- fficultas in doloribus, signa tabis sunt. Ex pulmonis suppura- tione, & circa ventrem aliquando ac claviculæ dolores, & anxie stertere, sputi copiam in pulmone significat. Horrore affecti, anxii, delassati, lumbos dolentes, alios humectas ha- bent. Affectiones insuper rigentes, & quæ ad noctem ali- quæto magis exacerbantur, cum vigilis ac delirio in somnis, aliquando urinas inuoluntariè emittentes, in conuulsionem de- sinunt. Continui rigores in acutis, prauis sunt. Ex rigore, cum capitis dolore exolutiones, perniciosæ. Cruentæ in his urinæ prauæ. Rigor eum distentione neruorum in posteriora occi- dit. Qui in horruerunt & exudarunt iudicatorio modo, & posttridie præter rationem horruerunt, si quis non vigilis infe- stetur, neq; cōcoxerit, ei sanguinem erupturum esse puto. Uri- næ eum rigore suppressæ, malæ & conuulsoriæ, tum aliàs, tum si quis antea graui sopore pressus fuerit. Spes autem in his est abscessus retro aures fore. Rigores velut in febre tertiana, si in media inordinata febre exacerbentur, valde maligni sunt. Si verò contrario conuellentibus modo exacerbentur, cum ri- gore & febre, perniciosum est. Vocis interceptiones ex rigore, soluuntur tremore. Et insuper rigentes tremores succeden- tes iudicant. Qui ex rigore cum capitis dolore exoluuntur, in periculo versantur. Cruenta urina his mala est. Quibus rigor, his urinæ suppressio. Conuulsio in febre, manuum, ac pedum dolores, maligni sunt. Malignus est & doloris ex fe- more progressus. Neq; genuum dolor bonus est. Sed & sura- rum dolores maligni sunt, mētēq; emouēt, tum aliàs, tum si urinæ subsidencia in medio innatet. Febres ex præcordio- rum

Horror qui malus.
Rigores multi.
Horror & dyspnœa.

Horrentes quales.

Rigor con- tinuus.
Rigor opi- des.
Lorium re- tentum ma- lum est.

Hh 4

rum dolore malignæ sunt, sopor in his pessimus est. Qui frequenter exudare cū præcordij intensione nō cessant, plerumque malignè habent. & dolores in summū humerū ac claviculam incumbentes, in his prauī sunt. Febres tertianæ naturæ referentes, cum anxietudine, malignæ sunt. Vocis interceptiones in febre malæ sunt. Lassati, caligantes, vigilantes, soporosi exudantes, recalescentes, male habent. Lassati cum horrore si exudarunt iudicatorio modo, recalsati in morbo acuto, male habent, tum si circa hæc sanguis de naribus stillarit. E regio morbo abundè colorati, moriuntur, alba verò alui egestio in his præcedit. Febres tertianæ naturæ referentes erroneæ, in pares dies trāslapsæ, difficiles sunt. Anxietudines in diebus iudicatoriis, si in his sine sudore perfrigerentur, & omnes qui sine sudore perfrigerantur citra iudicationē, male habent. Et qui insuper riguerūt ex his, vbi vomuerunt meraca, anxij, tremuli in febre, malum. Qui ex rigoribus, paruis sudoribus, perfrigerantur, malū. Exudantes, vigilantes, recalescentes, malum. Qui insuper exudant in febre, malignè habent. Quibus biliosa est alui egestio, his circa pectus morsus & amaritudo, malū est. In febribus inflata alui, flatu non erumpere malum. Lassati, singultientes, stupore detenti, mali. Præter consuetudinem quid facere, velut est, proponere sibi aliquid, & expectare aliquid, prius nō consuevit, aut cōtrarium, malum est, & mētis emotioni proximū. Qui morbi in malis signis leuantur, & qui in bonis non remittunt, difficiles sunt. Qui exudant, & maxime capite, in morbis acutis submolestè ferētes, malū, tum aliās, tum si vrinae sunt nigrae & turbidus spiritus in his malus. Extremæ partes si in vtrāque partē cito trāsmutentur, malū est. Sed & sitis huiusmodi mala est. Ex moderato ferox respiratio, malū. Vox acuta, malum. Præcordia his intro trahuntur. Qui ex perfrigeratione sudorosa cito recalescunt, malum. Qui acutis exudant submolestè ferētes, malū. Qui præter rationē nulla existente vasorum euacuatiōe, impotētes fiunt, malū. In febre tractus velut à vomitu, in secretionē definēs, malum. Torpor in vtrāque partē cito trāslabens, malū. Sanguinis stillæ puillæ, malæ. In acuto morbo sitis præter rationem soluta, malum. Qui ad manum exiliunt, male habent. Quibus cum febre ardētē, tumores somnolenti, torpidi fiunt, his dolor in

latus

A latus superueniens levis sideratiōis ac resolutionis modo occidit. Suffocatio in acutis agris attenuatis, perniciofa. In perniciosis iam parui tremores, & vomitus æruginosus. Qui in potibus substrepunt, & submurmurāt in ticcis, & qui difficulter deglutiunt spiritu tussiente, perniciose habent in acutis perfrigeratis. Rubores in manibus ac pedibus, perniciosi.

Efflantes & refracti, in somnis leuiter suspicientes, morbo regio abundè colorati moriuntur, alba alui egestio in his præcedit. In febribus mentis emotiones taciturnæ, in eo qui voce priuatus non est, perniciose sunt. Liuios fientes in febre, breui mortem affore significant. Quibus in febre dolore lateris fiente, alui multa aquosa ac biliosa egerit, hi alleuantur. Quibus verò inediæ consequenter accedunt, ac sudores, cū bono faciei colore, & alui liquida, ita vt adit etiam aliquis cordis, seu potius oris vētris dolor, hi vbi longius agrotarunt, peripneumonicorum modo moriuntur. Febrienti si atrabilis in principio, sursum aut deorsum prodierit, lethale est. Qui cum perfrigerationibus, nō sine febre, supernè exudant, molestè ferētes & phrenitici, in acuto morbo perniciose habent. Dolores modicè acuti, ad claviculam ac sursum transeuntes, perniciosi. In longis perniciosis morbis, sedis dolor lethalis est. Si debiliter iam affecti, non videant, aut nō audiāt, aut labiū, aut oculus aut nasus ipsis distorqueatur, lethale est. In febribus inguinis dolor, morbum diuturnum significat. In febribus iudicationes impedite ac sublata, temporis quidē diuturnitatē inducunt, non autē perniciose sunt. Febres ex doloribus vehementibus diuturnæ. Mentis emotiones tremulæ, palpatoriæ, phreniticæ sunt, & dolores circa furam, in his mentem emouent. Quicunq; in febre cōtinua, voce destituti iacentes, oculis conuiuentes nictant, hi si postquam sanguis ipsis ex naribus fluxit, & vbi vomuerūt loquantur, & ad seiplos redeant, seruantur. Si verò hæc nō fiant, difficulter spirantes facti breui moriuntur. Qui melius habuerunt, si postmodum exacerbentur, malum est. Si tertia die cohibiti, quarta exacerbentur, malum est. Num & tales exacerbationes phreniticæ sunt? Quibuscumque desinunt febres, non in diebus iudicatoriis, his recidiunt fiunt. Qui in principio tenues, cum capitis pulsu, & vrina tenui, ad iudicationē acerbantur, his nihil miri est si & mētis emotio insuperq; vigilæ

Hh 5

gilæ

Hippocratis

gilia accedant. In morbis acutis, motus, iactatio, somnus turbulentus, quibusdā cōuulsionem significat. Turbulentæ cum ferocia excitationes mentem emouentes, malæ sunt, itēq; conuulsoria, tum aliās, tum cū sudoribus. Conuulsoria etiā videntur colli ac dorfi perfrigerationes, imò etiam totius corporis. In his mictiones sunt pelliculosæ. Delyria cum sopore, cōuulsoria. Mentis emotiones modicè feroces, ferinæ sunt, sed & conuulsiones significant. In morbis longis, ventris præter rationē tumores, conuulsorij. Affectiones statim turbulentæ, vigilias inducentes, sanguinē de naribus stillantes, sexta die alleuantes per noctem, verū postridie rursus affligentes, exudātes in somnum delatæ, mentē emouentes, largē sanguinē fundunt, & morbos soluunt. Aquosa & vrina talia significat. Qui cum relatis, ab atra bile mente moti, tremuli fiunt, malignē habent. Delyrium in spiritu & sudore, lethale est. Lethale est & in spiritu ac singultu. Insomnia in phrenitide euidencia bona sunt. In phrenitide egestionis alui albæ, & torpor malum. Rigor his pessimus est. In phreniticis in principiis affectiones māsuetæ, ac frequenter transmutationem habentes, malæ sunt. Quibus ab atra bile mēte motis, tremores fiunt, malum est. Qui ab atra bile mente moti, tremuli fiunt, ac saliuam fundūt, num sanē phrenitici sunt? Mēte moti, acutē insuper febriētes phrenitici fiunt. Phrenitici parum bibētes, strepitū valde percipientes, tremuli, aut conuulsi. In vehementer phreniticis tremores lethales sunt. Delyria circa necessaria, pessima. Quæ ex his exacerbantur lethalia sunt. Mentis percussiones, voces clangorosa, linguæ conuulsiones tremulæ, & voces tremulæ sientes, mentē alienant. Duricies in his perniciofa est. Prædebilitatorum delyria pessima. Affectiones in phreniticis frequenter transmutationem habentes, cōuulsoria, praua. Phrenitici cū perfrigeratione saliuā fundētes, vomitum nigrum indicant. Qui variè agrotant, & frequenter soporosi mente mouentur, his nigrum vomitū expectandū esse dicito. Quæ conuulsorio morbo exacerbātur, stupefactoria sunt.

Tumores iuxta aurem in morbis longis prauī sunt: Sanguinis fluxiones ac vertigines insuper apparentes, perniciofa. Febres vertiginosæ, & cum voluulis, & sine voluulis, perniciofa. Anhelosis febris postea acuta. Cum præcordio intentō

Coacæ Prænotiones.

426

A tento perfrigeratis, magnus circa aurem tumor. Quibus in febre dolores circa lumbos & infernas partes sientes septum transuersum cōtingunt, infernas partes relinquentes, perniciosi sunt, tum aliās, tum si aliud quoddā signum prauum accedat. Si verò alia signa non fuerint praua, suppuratum fore timor est. Pueris febris acuta, & alius suppressa, cum vigilis, & calcitrare, & colorem mutare, & ruborē habere, conuulsorium est. Affectiones statim turbulentæ, vigilias inducentes, & nigra compacta egerētes, partim sanguinē fundūt.

Affectiones cū vigilis & anxietudine repentina, sanguinē fundunt, tum aliās, tum si quid etiā autea profluxerit. Num & qui modicè perfrigerati postea horruerunt? At qui circa exacerbationes tussunt, & parum exudāt, malignē habent.

Ad latus dolore ac suffocatione accedente, hi suppurantur. Quibus in febribus cōtinuis pustulæ per totū corpus erumpunt, lethale, si nō purulentus abscessus fiat, maximè autem circa aurem his fieri solet. In morbo acuto externas partes perfrigerari, internas autem ardere, & sitire, malum est. Febres continuæ per tertiā diem augescētes, periculosa. Quibus febris aliquādo intermitit, periculo vacat. In febribus longis, aut tubercula, aut dolores, in articulis fiunt: & si facti fuerint, non sunt inutiles. Capitis dolor in morbo acuto, præcordium reuulsum, non profuente ex naribus sanguine, ad phrenitidem deuenit. Febres typhicæ, bilis sursum ac deorsum effusione nō accedente, nō soluuntur. Morbus regius ante septimum diem accedens, malū. Septimo verò ac nono, & vndecimo ac decimoquarto, iudicatorius est si non præcordia induret: sin minus, ambigua res est. Frequentes per eadem recidiuæ, circa iudicationē sanguinolentæ, nigro rum vomitū faciunt, fiunt autē & tremulæ. Dolores qui in tertianis febribus exacerbantur, tertianarum generis morbum faciunt, & grumolum sanguinē egerunt. In febribus secundum venā quæ est in collo, pulsus ac dolor, in dysenteriam definit. Color qui sæpe in calore transmutatur, utilis est. In biliosis spiritus magnus, & febris acuta, cum præcordij intensione, iuxta aurem abscessum facit. Qui ex morbis longis se refocillantes bene cibum accipiunt, & nihil proficiunt, hi malignè recidiuā incidunt. Quibus in febribus venæ in temporibus pulsant, & facies sana est, & præcordiū non molle,

molle, diuturnū morbum significat, & non desinentem citra D
multū sanguinis ex naribus fluxum, aut singultū, aut conuul-
sionem, aut coxendicum dolorem. In febre ardente si al-
uius eruperit, mortale est. Ex alui dolore laborioso, febris
ardens, perniciofa. In febribus ardentibus si aurium soni-
tus accedat, cum visus hebetudine, & gravitate secundū na-
res, melancholico modo ab atra bile mente mouetur, sangui-
ne ipsis non erumpente. Tremores in febribus ardentibus,
mentis percussio soluit. In febre ardente fluxio sanguinis
ex naribus, quarta die, mala est, si nō aliud quid boni coinci-
derit. Verū quinta minus periculosa est. Qui ex febribus
ardentibus aliquātulum perfrigerantibus, cum egestionibus
alui aquosis ac biliosis laborant, oculis malum est, tum aliās
tum si stupidi fiant. Febris ardens rigore superaccedente
soluitur. Febres ardentes reciduiare solent, & ubi per dies
quatuor significationem de se præbuerunt, postea exudant,
Sin minus, septima die. Febres ardentes quatuordecim dies
diudicant, aut alleuantes, aut perimentes. Ex febre arden-
te, abscessu purulento circa aurem non fiente, non valde fer-
uantur. Letargici, tremuli ex manibus, somnolenti, discolo-
res, tumidi, pulsi, tardi sunt, & partes sub oculis eleuatas
habēt, & sudores insuper accedunt, & aluos biliosas, & intem-
peratas subhumidas habent. Si verò obaridas habuerint, vrin-
æ & egestionis alui latenter ipsis progrediuntur, vrina ve-
lut iumentorum est, potum non expetunt, neque aliud quic-
quam. Postquam verò resipuerint, collum dolorosum se ha-
bere dicunt, & sonitus per aures transire. Qui verò ex le-
thargicis seruantur, plerunq; pectore suppurati fiunt. Qui-
buscunque in febribus tremores circa iudicationem cessant,
his temporis progressu abscessus dolorosus suppuratus in ar-
ticulos fit, & vesica dolorosa. Febrientibus quibus rubores
sunt in facie, & dolor capitis fortis, & venarū pulsus, his san-
guinis fluxio plerunq; contingit. Quibus autem cibi fasti-
dia sunt, & oris vetriculi morsus, & multum saliuæ, his vomi-
tus fit. Quibus verò ructus adsunt, & flatus, strepitus ac ele-
uationes ventris, his fit alui exturbatio. Qui diutius se-
nere ex febre continua laborant, citra dolorem aut inflam-
mationem, aut aliam causam, his abscessus expectandus est
cū dolore ac tumore, & magis in infernis partibus. Expecta-
re autem

re autem oportet abscessus, his magis qui trigesimū annum
egressi sunt, & tunc expectare abscessus oportet, ubi viginti
dies febris trāsmiserit. Senioribus autem minus fiunt, & ubi
multo tempore febres durant. At intermittentes & erroneo
modo inuadentes, autumno maxime in quartanam leniter
transcunt, & hoc magis his qui triginta annos excefferint.
Abscessus autem hyeme magis fiunt, & tardiùs desinunt, &
minus recurrunt. Quibus verò sæpe recidui contigit, his
si semestre tempus trāsmiserint, tabes coxendicum leniter
accedit. Quæcunque signa febris se opponunt, & non ab-
scessus significationem habent, maligna sunt. Febres quæ
neque in diebus iudicatoriis, neque post solutorium signum
decefferunt, reciduiant. Acuti morbi in diebus quatuordecim
iudicantur. Tertianæ exquisitæ in quinque aut septem
circuitibus, aut ad summū in nouem iudicantur. Quibus fe-
brile incipientibus, sanguis de naribus sternutatione fiente
distillat, & vrina subsidentia albam in quarta die habet, his
in septima die solutionem significat. Morbi acuti iudican-
tur, sanguine de naribus fluente, in die iudicatorio, & sudore
multo fiente, & vrina purulenta ac vitri formam referente,
prodeunte & bonam subsidentiam habente, & acervatim exe-
unte: Abscessu item memorabili fiente, & aluo mucosa &
cruenta de repente egerente, & vomitibus non paruis fienti-
bus circa iudicationem. Somni profundi, non turbulenti,
firmam iudicationem significant. Turbulenti verò cum do-
lore corporis, inconstantes sunt. Septima die, aut nona, aut
decima quarta, fluxiones sanguinis à naribus fientes, plerun-
que febres soluunt: Similiter & alui fluxio biliosa, & qualis
in dysenteria fieri solet, & genuum ac coxendicum dolor: &
vrina concocta ad iudicationem. In muliere verò etiā men-
strua: purgationis fluxus, quibus in febribus sanguis abunde
vadecūq; profluxit, his in refectionibus à morbo alui humo-
stantur. Qui in febribus exudant, caput dolentes aluo sup-
pressa, conuulsi fiunt. Mentis emotiones modicæ feroces,
& ferinum, & conuulsionem significant. Conuulsio in fe-
bre fiens, & eadem die desinens, bona est. Conuulsio in fe-
bre fiens, sedat febrē eadem die, aut postera, aut tertia. Si ve-
rò tempus in quo incepit, transgrediatur, & non desinat, ma-
lum est. Febres intermittētes, verū inæqualiter calescen-
tes,

tes, aluo inflata, pauca egerente, in his post iudicationē lumborum dolore sequuto, alui erumpunt. At amburētes ad manum, torpide, siticulosa, anxiosa, in his aluo suppressa grauari excoluntur. Quandoque verò & rubicunda in pedibus ambustiones, eadē significant. Hybernæ febres quartanæ, leniter in acutos morbos transeunt. Capitis dolor pertinax cum febre acuta, & alio signo maligno, lethale est. Cæterum sine signo malo, transgrediens vigelimum diem, sanguinis aut puris fluxū ē naribus, aut abscessus ad infernas partes significat: fluxiones quidē iunioribus trigintaquinque annis, senioribus verò, abscessus. Si verò circa frontē ac tempora fuerit dolor ille pertinax, fluxiones. Quibus capitis sunt dolores, & sonitus aurium, citra febre & vertigo, & vocis tarditas, & manuum torpor, eos aut syderatos, aut comitiales, aut obliuiosos fore expecta. Qui caput dolent, stupore correpti, delirantes, aluo suppressa, oculo ferociēte, florulenti, hi in posteriorem partem conualluntur. Capitis successiones, oculi rubicundi, mente manifestē emouentes, perniciosæ sunt. Non commoriuntur hæc, sed circa aurem tumorem faciunt. Capitis dolor, cum sedis & pudendorū dolore, & torpore, & impotentia inducit, & vocem resoluit. Hæc horrenda non sunt, verum somnolenti ac singultientes sunt nonno mense: ex quibus soluta voce, in idem restituntur. Qui in capitis dolore ascaridas habent, his surditas & sopor consequens, abscessus circa aurem exsuscitat. Qui caput dolent, stupore detenti, dolorosi, oculum rubicundum habentes, sanguinem effundunt. Capitis concussiones, & aurium sonitus sanguinem effundunt: aut mulieri menses deducunt, tum aliās, tum si iuxta spinā ardor consequatur: fortassis aurem dysentericis fluxiones. Capite grauari, iuxta sinciput dolentes, vigiliis infestati, sanguinem effundunt, tum aliās, tum si quid ad collum se extendat. Vomitus in capitis doloribus æruginosi, cū surditate, vigilantibus, cito insaniā excitant. Quibus capitis ac colli dolor est, sed & totius corporis tremula quadā impotentia, sanguinis eruptio soluit. Quin & tēpore hæc soluuuntur. Verum vesicæ in hoc supprimuntur.

In acutis capitis doloribus, & in torpidis cum grauitate, conuulsiones fieri solent. Capitis dolorem soluit pus per nares, aut sputa crassa, & non olentia. Soluit item vlcus erumpit

Aprio. Quandoq; & somnus, & alui fluxus. Capitis dolor moderatus, cum siti cibū capiente, aut cum sudore nō soluentē febre, abscessus in gingiuis, aut circa aurē significat, aluo non exturbata. Capitis dolor soporofus cum grauitate, conuulsorium quid facit. Caput dolentes, siticulosi, aliquatenus vigilantes, obscuri cognitu, impotentes, ex aluo liquida delassati, num mente mouentur? Caput dolentes, surdastri, manibus tremuli, collum dolentes, mingētes nigra condensata, vomentes nigra, perniciosē habent. Caput dolentes, exudantes, aluum suppressam habentes, conuulsioni obnoxij sunt.

Sopor vbique malus est. Soporosi in principiis fientes, cum capitis lumborum, colli præcordij dolore, vigilantes, num phrenetici sunt? Nasus in his destillans perniciosus, tū aliās, tum quarto ab initio die. Malum est etiam alui proluuium valde rubicundum. Soporosi ab initio exudantes, vrinis concoctis ardentes, verum citra iudicationem perfrigerantes, & breui rursus ardente, torpidi, soporosi, conuulsivi, perniciosē habent. Somni soporosi, & perfrigerationes, perniciosi sunt. Soporosis delassatis, surdis factis, aluo erumpente si rubicunda egesta fuerint circa iudicationem profunt. Soporosi, anxiosi, præcordium dolentes, parum vomentes, abscessus iuxta aurem habent. Antea verò circa faciem tumores cum sopore. Morbi derepente mentem percellentes cum anxietudine, sanguinem profundunt. Soporosa, anxiosa, dolorosa præcordia, frequēter parū spuētia. Tumores circa aurem habent. Soporosi, num aliquid conuulsorij habent? Affectiones soporosa, fatuitatem inducentes, stuporis detentionem inferentes, præcordia variantia, & ventrem tumidum habentes, cibū fastidientes, aluo suppressa exudantes, nū his turbidus spiritus, & genitura simile quid pertransiens, singultū significat? Nū & aluus biliosa insuper egerit? Splendidū in his mictum prodest. Ventres quoq; his insuper turbantur. Cerebro corrupto alij in tribus diebus, alij in septē moriuntur. Has verò si effugerint seruātur. Quibus ante ex his resectis os disparatū repertū fuerit, hi pereunt. Caput dolentibus ex posteriore parte ossa rupta habentibus, fluxio ē nare larga crassa, mala est: Hi vbi oculum antea doluerint, rigent. Num & iuxta tempora ossium diruptiones cōuulsoriae sunt? Auris dolor pertinax, cum febre acuta, & alio quodam

dam signo aliquantū maligno, iuvenes quidem septima die occidunt, & citius delirio correptos, si non multum pus effluxerit ex aure, aut sanguis ē naribus, neque aliud quoddam bonum signum compareat. Seniores autem tardius, & minus tollit. Nā & aures suppuratione præueniunt, & minus delirant. Verū multi ex his recidiunt, atq; sic pereunt. Surditas in acutis ac turbulentis consequens, malum. Malū etiā in longis. In his autē dolores etiam ad coxas deducit. In febribus surditas, aluum sistit. Aures frigide, & pellucide, & contractæ, perniciose. Tinnitus in acutis, & sonitus in auribus, lethale. Sonitus aurium, cum visus hebetudine, & narium grauedine, mentem emouet, & sanguinem profundit. Quibus surditas cum capitis grauitate, & præcordij intentione, & ad splendorem turbatio, sanguinem profundit. In febre acuta aures obsurdescere, furiosum est. Valde surdi, in accipiendo tremuli, linguam resoluti, torpidi, malum. Accedente ægritudine surditas, & vrina subrubicunda subfidentiam nō habens, sed id quod in medio innarat, mentē emouet. Morbo regio corripī, in his malū est. Mala est & ex morbo regio fatuitas. Hos vocē priuari, sentientes tamē esse cōtingit. Foras autem & alius malē his afficitur. Quæ circa aurē dolose excitantur, perniciose sunt. Rubores circa aurē ex progressu dolore, in febribus fientes, signum quidē sunt erysipelatis in facie futuri. Sed & conuulsiones ex talibus fiunt, cum vocis interceptione ac exolutione. Tumores circa aurē ex plurimis graueolentibus cum febre acuta, & præcordio intento, tardius excitati, occidunt. Tumores circa aurē leuiter syderatis, mali. Tumores circa aurē in longis morbis nō suppurantes, lethales. Alui verō his deorsum feruntur. Num quibus abscessus sunt iuxta aures, caput dolent? Num & supernis partibus exudant? Num & insuper rigent? Num & alui erumpunt, & quid soporosum habent? Num & aquosa est vrina, alba innatantia habens, & aliquantum varia, exalbida, graueolentia. Abscessus iuxta aurē submouens tūsciculæ cum sputationibus fientes. Vrinæ in abscessibus tōtō aures citō & modicē maturescētes, malæ sunt, & si perfrigerari, malum est. Abscessus circa aurē in morbis diuturnis suppurati non valde albo & inodoro pure, occidunt, & maximē mulieres. Abscessus iuxta aurē, ex acutis

tis morbis maximē in febribus ardentibus fiunt: & si non iudicationem fecerint, & maturescant, aut ex naribus sanguis fluxerit, aut vrinæ subsidetiam crassam habuerint, agri pereunt. Pleriq; verō talium tumorum antea propulsantur. Verū considerare oportet insuper etiam ipsas febres, siue augescant, siue remittant, atque sic pronunciare. Ex surditate ac torpore, de naribus aliquid destillare, difficultatis aliquid habet. Vomitus his conueniet, & alui turbatio. Ex surditate leniter abscessus iuxta aures fiunt, tum aliās, tum si quid nauseæ accedat. Sed & soporosis ex his, etiam magis abscessus ad aurē fiunt. Surditatem ex febribus, sanguinis ē naribus fluxio soluit: itēque alui turbatio. Facies quæ ex tumida humiliatur, & vox leuior ac debiliior fiens, & spiritus rarior ac leuior, remissionē in sequentem diem significat. Faciei corruptio, lethalis. Verū minus, si propter vigilias, aut famem, aut alui exturbationem fiat: Et si id quod propter hæc corruptum est, sedetur per diem ac noctem. Talis autem fuerit, oculi caui, nasus acutus, tempora collapsa, aures frigide ac contractæ, cutis dura, color pallidus aut niger. Liuescens verō ex his palpebra, aut labium, aut nasus, breui lethale est. Faciei bonus color, & toruitas, in morbo acuto malum est. Frontis ex his contractio, phrenitidis signum est. Circa faciem color bonus, & sudores non febrientibus ster cora vetusta subesse significat, aut victus rationem inordinatam. Rubores circa nasum, alui humescētis signa sunt.

Dolores circa præcordia aut pulmonem si suppurentur, malum est. Oculorum puritas, & albas ipsorum partes ex nigris aut liuidis puras fieri, iudicatorium est. Si igitur citō purgentur, celerem iudicationem significat. Si tardē, tardiorē. Caligo oculorum, aut si alba ipsorum pars rubescat, aut liuescat, aut venulis nigris impleatur, bonum non est.

Malum est etiam lucis splendorem fugere, aut lachrymari, aut distorqueri. Et alterum minorem fieri, malum est, & oculos frequēter agitare, ac iactare, aut paruas lemas ascerdes circa ipsos, aut concretionem tenuem albicantem habere: aut albam partem maiorem fieri, nigram verō minorē: aut nigram sub palpebram supernam occultari. Mala est etiam oculorum cauitas, & expressio valde foras, & splendoris restrictio, ut pupilla extendi non possit. Et extremitatum palpebr

palpebrarū curvitas, & oculi fixi, & assidue nictare, & colores permutare, & palpebras inter dormiendū non committere, perniciosum est. Malus est & oculus peruersus. Oculorū rubor in febre siens, alui diurnā malignam affectionē significat. Circa oculos pustularum eruptiones in virium refectionibus, aluum prorumpere faciunt. In oculorum distortionē febriē, lassato, rigor perniciosus: & soporosi in his male habent. Viro lipienti, febre superueniente, solutio. Sin minus, periculū est ne cecus fiat, aut pereat, aut utrunq.

Quibus lipientibus capitis dolor accedit, & ad multum tempus concomitatur, periculū est ne cæci fiant. Lippienti alui productum sua sponte prodiens vtile est. Oculorum obscuratio, & oculus fixus, caliginosus, malum. Oculorum obscuratio, cum animi deliquio, breui cōuulsionem inducit.

Oculorum rectitudo in morbo acuto, & motus velox, & somnus turbulentus, & vigilia, & quandoq; sanguis e naribus stillationes, nihil boni. Qui febres ad tactum non adurentes habent, phrenitici sunt: & magis si sanguis fluxerit.

Lingua que in principio quidem inhorruit, in colore verò permanet: progressu autem temporis exasperatur, & liuescit & rumpitur, lethalis est. Si verò valde nigrescat, in quartadecima die iudicationem fore significat. Periculosissima autē est nigra, & cum virore pallida. Linguam circa bifidam sui partem, velut salua alba obduci, febris remissionis signum est, si quidem id quod superinductum est, crassum fuerit, eadem die. Si verò tenuius, post die. Si verò adhuc tenuius, tertia die. Eadem significat etiam huiusmodi, si circa summam linguam fiant, verum minus. Lingua tremula cum rubore iuxta nasum, & aluo liquida, si reliqua sine signis sint circa pulmonē, malū est, & celeres purgationes, perniciosas significat. Lingua citra rationē tenera siens, & cum cibi fastidio nauseabunda, cum frigido sudore, ex aluo liquida, nigrorū vomituum, signum est: lassitudo in his mala est. Lingua tremula quibusdam etiam aluum liquidum quādoque faciunt. Denigrata verò in his, celerem mortem significant. Num lingua tremula mentem non firmā significat? Lingua aspera & resiccata, phrenitica sunt. Dentes collidere aut stridere, quibus non familiare id est a pueris, furiosum ac lethale est: iam verò delirans si hoc faciat, penitus lethale est. Pernicio

A niciosum autē est & resiccare dentes. Dentis corruptio abscessum circa gingiuā factum soluit. Ex dentis corruptione, vehemens febris superaccedens, & delirium, lethale est. Si verò seruentur, vlcera suppurabunt, & ossa discedent. Quibus circa palatū humoris collectio fit, plerūque suppuratur.

Dolores vehementes circa maxillas, periculum est ne ad ossis educationē deueniant. Labium cōtractum, alui biliosae eruptionem significat. Sanguis de gingiuis, ex aluo liquida perniciosus. Sputi excreationes in febre, liuida, nigra, biliosa, si quidem supprimantur male sunt, secedentes verò pro ratione, viles. Quibus sanguinolenta sputa, ac tussis supprimuntur, his corpus velut a pustulis rubescit. Verum ante

obitum exasperatur. Screamatio frequēs, si sanē & aliud quoddam signū affuerit, phrenitidē indicat. Vocis interceptiones cū exolutione, pessimae. Modicē feroces mentis emotiones, male & ferinae sunt. Quibus vox cum febre deficit, & cum iudicatione intercepta, tremuli moriuntur. Vocis interceptiones in febre cōuulsorio modo fientes, ad mentis emotionem cū silentio deueniūt, perniciosum. Vocis ex dolore interceptiones, dolorosam mortē inducunt. Vocis interceptiones cum exolutione stupefactorio modo, perniciosae sunt.

Voces contractae post medicamentī sumptionē, num prauae sunt. Pleriq; horum exudant, & ventres humectos habent.

In vocis interceptione spiritus, velut his qui stragulantur, pre manibus expositus, malus est. Num & mentem emouet?

C Ex capitis dolore vocis interceptiones si sint, febricitantes cum sudore laxantur in seipos, fiuntque morbi reuertentes diutius durantes. his insuper rigere, malum non est. Mentis emotiones cū vocis interceptione, perniciosae. Vocis interceptiones insuper rigentibus, lethales. Tales autē leniter caput dolēt. Vocis interceptiones cū exolutione, in febre acuta sine sudore, sunt quidem lethales, minus verò quā cū sudore. Verum diurnitatem temporis significat. fortassis autē & qui ex recidua tale quid patiūtur, tutissimi sunt. Pernicio sissimē autē ex talibus habēt quibus sanguis ex naribus finit, & quibus alui humectantur. Vox acuta, planctū referens, & oculorū obscuratio, cōuulsorio est. Dolores his ad infernas partes, toleratu faciles sunt. Cū voce tremula, solutio alui praeter rationē, in his moram trahētib; diuturnis, pernicios

est. Frequentes subsoporate vocis interceptionis consistentes, tabem præsignant. Spiritus qui densus quidem & parvus est, inflammatione & dolore in locis principalibus significat. Magnus autem & per multum tempus delirium aut convulsionem. Et frigidus quidem lethalis est, lethalis autem est & febriculofus & fuliginosus. Verum minus quam frigidus, & qui magnus foras expiratur, parvus vero intro: & parvus foras, magnus vero intro, pessimus sane est, & morti propinquus. Itemque extendens, & vrgens, & obscurus, & dupla intro reuocatio, veluti super inspiratibus. Bona autem spiratio, in omnibus morbis qui cum febre acuta sunt, & in quadraginta diebus iudicantur, magni momentum ad salutem habet.

Collum durum & dolorosum. & maxillari colligatio, & venarum ingulgarium palpitatio fortis, & tendinum distentio, perniciosum. Dolores in faucibus gracilibus strangulatorij, à capitis dolore origine trahentes, convulsorij sunt. Frigiditates colli ac dorsi apparentes, Sed & totius corporis convulsoria, in his mictiones sunt crassiores farinam referentes.

Quibus circa fauces irritamenta sunt, hi tumores circa aurem leniter erumpunt. Fauces dolorose, graciles, cum aegre tolerabili molestia, perniciose acutæ sunt. Quibus spiritus retrahitur, & vox strangulatoria est, & vertebra intro confidet, his in fine velut, contrahente quodam spiritus fit. Fauces modice exasperatæ, & aliquis yanis conatibus nitens, frontis dolores, acri palpando contrahentes, dolorosi, quæ ex his augescunt, difficilia sunt. Dolores fortes circa fauces, tumores circa aurem, & convulsiones efficiunt. Colli item ac dorsi dolores. Cum febre acuta convulsiones perniciose. Colli & cubitorum dolores, convulsorij. A facie autem hi, & secundum fauces. Pallidi, graciles, salivam sputantes, In his in somnis sudores boni sunt. Num & sudore leuari, plurimis non malum est? Dolores ad infernas partes his toleratu faciles sunt. In dorsi ac pectoris dolore, mictio eructa suppressa, perniciose est dolorosa. Colli dolor malum quidem in omni febre, pessimum autem his quibus timor est, ut etiam insaniant. In pectoris dolore febriculoso, alius turbata, torpida, nigrarum egestionum signa sunt. Dolores parvi in acutis iuxta fauces graciles, in gracili ubi hiarit, non facile os contrahente, mentem emouent. Ex his phrenitici perniciose habent. Fauces

exulcer

A exulceratæ in febre, cum alio signo ex his quæ difficilia sunt, periculose sunt. In febribus de repente suffocari, & deglutire non posse, citra tumorem, malum est. Collum convertere non posse, neque deglutire, ut plurimum lethale est. Præcordium molle esse convenit, & doloris exors, & æquale. At inflammatum, aut inæqualiter se habens, aut dolens, signum est aggritudinis non levis. Tumor vero in præcordiis durus & dolorosus, pessimus quidem est, si iuxta omnes partes fuerit. Ex his autem qui ab una parte sunt, minus periculosus est qui à finistris est. Significant autem in principio quidem tales, mortem citam. Si vero viginti dies transmittant, febre manente, suppurationem. Contingit autem his in primo circuitu, etiam sanguinis eruptio è naribus, & valde prodest. Plerumque enim hi caput dolent, & visus obscuratur, & magis in his sanguinis eruptionem affore expecta. In atatibus autem annorum trigintaquinque, Senioribus vero minus. At vero molles & doloris exortes tumores, diuturniores iudicationes faciunt, & minus periculosi sunt. Sed & hi sexaginta dies transgredientes, febre manente, suppurantur. Contumelia vero significat & tumores circa ventrem, his qui sunt in præcordiis, Verum minus suppuratur hi quam illi. Minimè vero qui sub umbilico consistunt, & fiant etiam hi quidem in tunica, illi vero fursum diffusi. Lethales autem sunt ex ipsis, quicumque intro rupti fuerint, ex reliquis autem suppurationibus, quæ quidem foras rumpuntur, optimè est ut in brevissimam & acutissimam molem colligantur: quæ vero intro, ut neque mole, neque dolore, neque colore, foris se manifestas faciat. Contrarium autem pessimum est. Quædam vero ex his propter puris crassitudinem, nullam de se significationem præbent. Porro recentes in præcordiis tumores, si non cum inflammatione fuerint, & dolores ab ipsis soluit murmur in præcordio obortum, & maximè quidem si pertransierit per urinas, & alui egestionem. Sin minus si etiam ipsum pertransierit. Prodest autem & si subdescenderit ad infernos locos. Pulsus in præcordio cum tumultu, metis emotorius est, & magis si oculi frequenter moveantur. Oris ventriculi dolor, & pulsus præcordiorum, febre perfrigerata malum, tum alias, tum si insuper exudarint. Dolores ad præcordium irruentes, tum alias mali sunt, tum si alios humedat. Peiores autem sunt, si breui fiant, & tumores circa aurem ex his

li 3

emergentes,

emergentes, maligni sunt, & alia suppurationes. Oris vetriculi dolores cum tormine vetricis animalcula erumpere faciunt.

Oris ventriculi dolor seniorē frequenter impetens, mortem repentinā significat. Quibus præcordia eleuantur, aluo suppressa, malū est, maxime autē in morbis tabidis, longis, & quibus alui humectantur, in præcordio inflamatio suppurationis est, quibus ante mortem nigra per aluum subeunt.

Præcordiorū distictio cum sopore anxioso, in caput dolente abscessus circa aurem attollit. Post præcordiorū tumorem, biliosis spiritus magnus & febris acuta, abscessus circa aurē attollit. In dolore præcordiorū submurmuranti, lumborum dolor superaccedēs in febribus, vetricis vt plurimum humectat, si non status eruperit, aut vrinae copia prodierit.

Ex præcordio diutine afflicto, & aluo grauelenti, abscessus circa aurem, occidit. Quibus à præcordiorū doloribus, aluus paulatim subuiscosa egerens, pauca stercoracea effundit. Num etiam sanguinē effundit? Quibus de repente dum sine febre sunt, præcordij & oris vetriculi dolor, & circa crura, ac infernas partes, & aluus in tumorem eleuata est: soluit venæ sectio, & alui fluxio. His febrile nociuum est. Longa enim & vehemētes febres fiunt, & tussis, & spiritus & singultus fiunt. His autem ad solutionem tendētibz, dolor fortis coxarū, aut crurum, aut puris sputum, aut oculorum priuatio succedit. Quibus dolores præcordiorum, oris vetriculi, hepatis, partium circa vmbilicum, hi sanguine per aluum egesto, feruantur: non autē egesto, moriuntur. Quibus præcordia non mollia, facies sana, non liberatur citra multi sanguinis ex naribus fluxum, aut conuulsionē, aut coxendicum dolorē. Dolores ad præcordia in febre voce intercepra, sine sudore soluti, malum est. His ad coxendices dolores fiunt.

Iuxta ventrem in febre palpitaciones, mentis emotiones inducunt. Sanguinis autem fluxio horrorem efficit. Dolores in febre ad præcordia exilientes, sine sudore soluti, maligni sunt. His ad coxendices dolores fiunt, & ipsis vnā cum febre ardente, aluus deorsum erumpēs, perniciosum est. Dolores circa vmbilicum palpitatorij, habēt quidē & aliquid mentis emotorium, verum circa iudicationem pituita his acernatim copioso cum dolore penetrat. Post aluum suppressam, præcordia subleuata in tumorem, mala sunt, maxime

tabescentia

A tabescentibus iam diu, & quibus alui humectantur. Anxietatem in præcordio sentientibus, tumores circa aurē oborti, ipsos occidunt. Duricies circa ventrem cum dolore, in febrientibus cum horrore, cibum auersantibus, si aluo insuper parum humectata, purgationem non faciunt, ad suppurationem peruenient. Dolor supra vmbilicum, & lumborū dolor, si medicamentis nō soluantur, in hydropem siccum desinunt. Dolores ex lumbis diuturniores, qui febre tertianæ generis modo exacerbantur, grumolum sanguinem egerere faciunt. Dolores in lumbis sanguinis fluxionem inducunt.

Ex lumborum dolore sanguinis fluxiones largæ fiunt.

Quibus ex lumborum dolore, recursus ad caput, & manus torpidæ, & oris ventriculi dolores & aurium sonitus, his sanguis largē profluet. Sed & alui his deorsum erunt, & mens turbata est vt plurimum. Ex dorsi dolore agritudinis principia difficilia sunt. In lumborum dolore pertinaei, & ampliore alui subductione, à veratio vomere spumosa multa prodest. Spinæ distortionē ac spirandi difficultatem, sanguinis fluxio soluit. In lumbis dolentibus oris vetriculi dolores insuper accedentes, signa sanguinis fluxionis sunt, etiā prægressæ. Affectiones ex lumbis ad collum & caput transeuntes leuis siderationis modo resolutes, conuulsoriae, mentis emotoria sunt. Num tales etiā soluantur conuulsionibus? Aut talium alui agrotat per eadē prodeuntia? Ex lumborum doloris recursum, oculorū distictio, malum. Dolor in pectus firmatus torpore, malus in febre est. Hi repente pereunt. Ex lumborum dolore recursiones ad os vetriculi febriculose, horrorem inducentes: Sic affecti reuomentes tenuia aquosa, mente moti, voce destituti, nigrorum vomitu facto moriuntur. Diuturni circa lumbos, & tenue intestinum dolores, & ad præcordia dolores, si ægri cibos auersentur vnā cum febre, his dolor intentus ad caput progressus, repente ipsos occidit conuulsorio modo. Quibus lumborum dolor est, hi male habent. Num his tremores fiunt, & circuli rubicundi in tibiis in rigore? Num lumbos dolentibus, cibos fastidientibus, non vomentibus, modicē ferociter mente motis, spes est nigra proditura esse? Lumborum dolor in vetriculi os dolente, cum exscreatione violenta, habet quid conuulsorium. Rigor vnā cum iudicatione ali-

ii 4

quatenus

quatenus horrendus est. Lumborum dolor sine causa manifesta saepe impetens, maligni morbi signum est. Lumborum dolor cum sopore anxio, malus est. Lumborum distentio ex muliebriū mensium multitudine, ad suppurationem tendit, & variē prodeuntes viscoli, graucolentes, strangulatorij menses ex praedictis, ad suppurationem tendunt. Arbitror autem tales etiā aliquantū delirare. Quibus lumborum dolor, & lateris, sine causa manifesta, hi regiū morbum incurrunt. Perfrigerationes ex sanguinis eruptionibus in diebus iudicatoriis vehementes, pessimae sunt. Vice versa sanguinem erumpere, malum est, velut in splene magno ex dextris, & circa praecordia eodem modo se res habet.

Vulnera sanguinem fundentia, insuper rigentia, maligna. Sic affehti loquentes latenter moriuntur. Affectiones quae quinta die sanguinem largē fundunt, sexta insuper riguerunt, septima perfrigeratae fuerunt, & repente recalescunt, in his alui male afficiuntur. Post sanguinis eruptionē, nigrorum per aluum egestio, mala. Mala autem sunt & rubicunda valde & aruginosa. Quarta die tales sunt sanguinis eruptiones. Soporosi ex talibus conuulsi moriuntur, nigris praegressis, & ventre tumefacto. Post sanguinis eruptiones, & nigrorum egestionem, in acuto surditas, malū. Sanguinis egestio his perniciofa. Surditas autem soluit. Quibus sanguinis eruptiones plures, his temporis progressu alui male afficiuntur, si nō vrina concocta prodierit. Num & aquosa vrina tale quid significat? Quibus ex sanguinis eruptione larga frequentia, multa sit alui cū nigris egestio, ea autē suppressa, sanguinis fluxiones: hi aluum dolent, vnā verō cum quibusdam statibus, facillē tolerāt. Num tales multis frigidis sudoribus exudant? Conturbata in his vrina, mala non est; neque id quod geniturae simile in ipsa residet, verū plerūque hi aquosa mingunt. Quibus de naribus in surditate actore pauca destillant, habent quid difficultatis. Vomitus his conducit, & alui perturbatio. Magnae in principiis sanguinis eruptiones, circa refectionem aluos humectant. Fluxiones ex naribus largae per vim suppressae, quandoque conuulsionem prouocant. Venae sectio soluit. Vndecima die fientes sanguinis stillationes, difficiles sunt, tum aliās, tum si bis superstillauerint, & rursus stillauerint. In sanguinis fluxione

A xione multa, aut iugultus, aut conuulsio, mala est. In his qui decolores vsq; ad septem annos vires recolligunt & spiritus in viis aceruatus, & terrae cōcupiscentia, sanguinis corruptione ac exolutionē significat. In morbis longis paruae comparentes sanguinis fluxiones, perniciofae sunt. Verrigines ab initio sanguinis nariū fluxio soluit. Ex naribus erumpente sanguine, cū exiguis sudoribus perfrigescentia, maligna sunt. Sanguinis detractio in perfrigeratione torpida, mala est. Qui aluo suppressa sanguinem effundunt, & vnā cum sanguinis effusione insuper rigent, his aluum velut ex intestinorum leuore lubricā hae faciunt, itēque duram, & ascaridas, aut ambo. Sanguinis fluxiones statis temporibus fientes, siticulosae, si sanguinem non effuderint, comitialis morbi mortem inducunt. Ex haemorrhoidae parū apparente, vertigines obortae, paruam ac modicam siderationē significant, soluit venae sectio, & quicquid hoc modo apparuerit, mali aliquid significat. Palpitantes per totum, num etiam voce intercepta moriuntur? Tremores conuulsorij fientes insudoribus reuerti solent. Iudicatio his fit, vbi superriguerint. Superrigent autē hi ardore circa ventrem prouocati. Somnus mulcus in his conuulsorius, & ad frontē grauitates, & mistio difficilis. Conuulsiones antea nō cognitae in strangulatis ab vtero, faciles sunt. Conuulsoria sine sudore spulata defluentia in febriente, leuia sunt, His insuper alui aliquantū humectatur, fortassis autē & ad articulos aliquid abscedet. Quibus conuulsis oculi intente relucet, neque apud seipsos sunt, & diutius agrotant. Quae conuulsorio modo exacerbantur, cū stuporis detentione, abscessus iuxta aurem excitant. Tremulis, anxiosis, parui iuxta aurē tumores conuulsionē significant, aluo male affecta. Conuulsiones & tetanicas distentiones febris accedēs soluit. Conuulsio ex vulnere lethalis est. Conuulsio in febre fies, perniciofa est. Minimē verō pueris. Seniores septem annis in febre non corripiuntur conuulsione. Sin minus, perniciosum est. Conuulsionem soluit febris superueniens acuta, quae prius non fuit. Si verō fuit prius, iam exacerbata. Prodest & vrinae transitus vitri speciem referens, copiosus, & alui fluxus, & somni. At repentinas conuulsiones soluit febris, alui fluxus. In conuulsionibus vocis interceptio diu durans, mala est.

la est: parua autem, aut linguae siderationem, aut brachij, aut dextrarum partium significat. Soluitur autē vrinis multis acruatis derepentē prodeuntibus. Sudores autem paulatim fientes profunt. Acruati verō, itēque sanguinis detractiones acruatae ledunt. In distentionibus & ante & retro fientibus, & intergum solū contingētibz, si maxilla soluantur lethale est. Lethale est etiam sudare in distentione in dorsum fiente, & corpus dissolui, & in eadē affectione reuomere per nares, aut clamare, aut nugari, si ab initio vox intercepra fuit. In posteram enim diem mortem significat. Febriles in dorsum distentiones, vrinæ geniturae similes solvunt. Anginae quæ neque in collo, neque in faucibus, quicquam conspicuum faciunt, verū suffocationem vehementem ac spirandi difficultatem inducunt, eadem die & tertia occidunt. Quæ verō tumores & ruborem in collo accipiunt, in cæteris quidem cōsimiles sunt, verū diuturniores. Quibuscunque verō & fauces, & ceruix, & pectus, simul rubuerint, diuturniores sunt, & ex ipsis maxime seruantur, si non recurrerint rubores. Si verō dissipentur, neque tuberculo foras conuerso ac collecto, neque pure leniter ac sine dolore excreato, neque in diebus iudicatorijs, perniciose sunt. Num etiam suppurati fiunt? Securissimum autem est ruborem & abscessus quā maxime foras verti. Erysipelas verō foris quidem accedere, commodum est, intro autem conuerti, lethale. Conuertitur autem intro, quum disparente rubore pectus grauatur, & difficilem spirationem habet. Quibus verō anginae ad pulmonem vertuntur, partim in septē diebus pereunt, partim euadentes suppurati fiunt, si non eductio pituitosa sursum ipsis fiat. Quibus per pulsationis venarum vehementiam, stercois derepentē per aluum secedit, lethale est. In anginis sputa gracilium subarida malum. Anginosi in linguis tumores, circa signa disparentes, perniciosi: & dolores disparentes citra manifestam causam, perniciosi sunt. In anginis qui non breui concocta expuunt, perniciose habent. In angina dolores ad caput, citra notas, cum febre, perniciosi. In angina dolores ad crura, citra notas, cum febre, perniciosi. Ex anginis citra indicationem præcordij dolor, cum impotentia ac torpore fiens, occidit occultē, etiam si valde mansuerit se habere putent. Ex anginosis citra notas attenuatis,

nuatis, dolor ad pectus & ad aluum progressus concitatus, pus egerere facit, aliās autem eius qui exoluitur tale est. In anginis omnia perniciose sunt, quæ non manifestū dolorem faciunt. Sed & ad crura dolores diuturni procedunt, & difficulter suppurantur. Ex angina sputa viscosa, crassa, valde alba, quæ violēter educuntur, mala sunt. Et omnis eiusmodi maturatio, mala. Purgatio multa deorsum, tales leuis siderationis modo perimit. Ex angina, subarida frequentia sputa, cum tussi, lateris dolorē inducentia, perniciose: itēque ea quæ inter potandū per tussim subemergunt, & deglutitio violenta, mala. Pleuritici quibus in principio sputationes penitus purulente sunt, tertia die moriuntur, aut quinta. Si verō has effugerint, non multo melius habentes, septima, aut nona, aut vndecima suppurari incipiunt. Quibus supra aurem rubor, & similiter veluti pleuritici calefcunt, & aluus biliosis ac graueolētibus exturbatur, hi vigesima ac quadragesima die periclitantur. Vbi verō has effugerint, seruantur.

Pleuritides siccae ac sine spuro difficilime sunt. Horredæ quoque hæ in quibus dolores superni sunt. Pleuritides sine cōuulsionibus, grauiore sunt his quæ cū cōuulsionibus sūt. Quibus pleuriticis in principio lingua biliosa fit, hi septima die iudicantur. Quibus autem tertia aut quarta die, circa nonam. Bulla subliuida fiente in lingua, in principio, qualis est ferri tincti in oleum, difficilior solutio contingit, & iudicatio quidem ad decimum quartū diem peruenit, sanguinem autem plerumque spuunt. Sputum in pleuriticis tertia die maturari ac expui incipiens, citiores solutiones facit: verū posterius, tardiores. In doloribus pleuriticorum commodum est aluum molliri, sputa colorari, strepitus in pectore non fieri, vrinam bene procedere. His autem contraria, difficilia sunt: itēque sputū dulce fieri. Biliosæ simul & sanguinæ pleuritides, plerūque nona aut vndecima die indicantur, & maxime sanantur. Quibus autem pleuriticis in principio quidem dolores molles sunt, quinta verō aut sexta die exacerbantur, hi magis ad duodecimā perueniunt, & non valde seruantur. periclitatur autem maxime septima die ac duodecima. Vbi verō bis septem dies effugerint, seruantur. Quibus pleuriticis strepitus sputi multus in pectore est, & facies tristis, & oculus morbi regij colore infectus, ac caligi

caliginosus, hi pereunt. Qui ex pleuritide suppurati fiunt, D in quadraginta à ruptione diebus expuunt. Sputum in omnibus pleuriticis ac peripneumoniacis facile ac cito expui conuenit, & flauum sputo ammixtum esse. Quod verò longè post dolorem educitur flauum, aut non mixtum, & multam tussim inducens, malum est. Præuū autem penitus est flauum meracum, & viscosum, & album, & rotundū, & cum virore pallidum valde, & spumofum, & liuidum, & æruginosum. Peius autem aliquanto est id quod ita meracum est, vt nigrū appareat. At sanguine non multo per mixtum flauum, in principio quidem salutare est, septima verò die, aut posteriori, minus tutum. Sanguineum verò valde, aut liuidum, statim in principio periculosum est. Præua sunt etiam sputa, E spumosa, & flaua, & nigra, & æruginea ac viscosa, & quæcūque cito colorantur. At mucosa ac fuliginosa, & cito colorantur, & securiora sunt. Quæ verò intra quintum diem ad coctionem colorantur, meliora sunt. Omne porro sputum non soluens dolorem, malum est: soluens autem, bonum. Quicunque verò cum bilioso purulentum educunt, aut feorū, aut per mixtum, plerumque decima quarta die moriuntur, si non mali aut boni quippiam ex præscriptis superueniat. Sin minus, pro ratione, maximè autem his quibus eiusmodi pus se prima die incipit. Bonū verò est & in his & in omnibus circa pulmonē morbis, facile ferre morbū, à dolore liberatum esse, sputū facile educere, bene spirare, & sine siti esse, & totū corpus æqualiter calefcere, ac molle esse. Et ad hæc somnos, F sudores, vrinas, alui egestionē, bonas esse. Mala autē sunt his cōtraria. Si quidem igitur omnia bona ad hoc sputum accesserint, seruari homo poterit. Si verò partim affuerint, partim non, non vltra decimū quartū vitæ producta peribit. Quòd si contraria signa accedant, citius etiam. Quicunque verò dolores in his locis non sedantur, neque ad exspuitions, neque ad venarum sectiones, ac victus rationes, suppurantur. Quibuscunque autem ex peripneumonia abscessus circa aurem, aut ad infernas partes fiunt, & suppurantur ac fistulantur, hi superstitēs euadunt. Fiunt autem his quibus & febris, & dolor affuerit, & sputum pro ratione non proderit, neque bilio: fæ alui egestionē, solutūque faciles ac meracæ fiunt, neque vrina crassa valde, & multam subfidentiam habens: & alia salutaria

A lutaria habuerint. Fiunt autem ad infernas quidē partes, his quibus circa præcordia inflammatio fit: ad supernas verò, quibus præcordiū molle & doloris exors fuerit, & vbi per tempus aliquod difficulter spirauerint, ac citra manifestam causam cessauerint. At abscessus ad crura in periculosis inflammationibus pulmonis, omnes quidē commodi sunt. optimi autem, sputo purulento pro flauo fiēte. Non procedente verò sputo secundum rationem, neque vrina bonam subfidentiam habente, periculum est claudum fore hominē, aut multum molestiarum exhibitura res est. Si verò reuerterint abscessus, febre consequente, & sputo non procedente, periculū est ne moriatur ac deliret. Quicunque verò peripneumonici B nō purgati sunt iudicatoriis diebus: sed mēte moti quatuordecim dies effugerunt, eos periculum est suppuratos fieri, Peripneumoniæ ex pleuritide trāsmutata, securiores sunt his quæ ab initio fiunt. Corpora exercitata ac densa citius à pleuriticis ac peripneumoniacis morbis pereit quā inexercitata. Grauedines & sternutationes in morbis circa pulmonē, & antecessisse, & succedere, malū est. Reliquis autem sternutatio non incommoda est. Peripneumoniacis quibus lingua tota alba ac aspera fit, ambæ pulmonis partes inflammatæ sunt, Quibus verò dimidiū, vna iuxta quam apparet, Et quibus ad vnā clauiculam dolor fit, his superna pulmonis ala vna ægrotat. Quibus autem ad ambas clauiculas dolor fit, ambæ supernæ pulmonis alæ ægrotant. Quibus iuxta C mediam costam, media. Quibus ad discriminationem, inferna. At totam vnā partē dolentibus, omnia iuxta hanc partem dolent. Siquidem igitur aortæ appellatæ, vtrinque appendentes pulmonis partes, valde inflammatae sunt, vt ad latus absideant. hac corporis parte resoluuntur, & liuores foris circa costam habent. Hos autē veteres iustos, siue syderatos vocabant. Si verò non valde inflammatae sunt, vt nō absideant: dolor quidem fit per totum: non tamen resoluuntur, neque liuores habent. Quibus verò totus pulmo inflammatus fuerit, vnā cum corde, vt ad latus allabatur, hi tori resoluuntur, & iacet ager frigidus, sensus exors. Moriturque secunda aut tertia die. Si verò etiam sine corde contingerit, minus diu uiuunt. Quidam autē etiā seruantur. Qui suppurati fiunt, maximè ex pleuritide ac peripneumonia, eos colores comitantur,

tur inter diu tenues, noctu vehementiores, & nihil memoratu dignum spuunt, & circa collum ac claviculam sudant, & oculi caui fiunt, maxilla verò rubent. digiti summi deterius calefcunt ac asperantur. Ungues curuantur, ac perfriquantur, & circa pedes tumores habent, & circa corpus pustulas, & abstinent à cibis. Diuturnæ igitur suppurationes, signa hæc habent. Quæ verò breui rumpuntur, ex notis ad eas consequentibus cognoscere oportet, & ex doloribus in principio. Simul autè & si aliquando difficilius spirauerit homo. Rumpuntur autè plurimæ suppurationes, partim vigesima die, partim quadragesima, partim sexagesima. Quibus igitur dolor in principio incumbit intentus, & spirandi difficultas, & tussis cum sputatione, ad vigesimū diem aut citius, eruptionem expectata. Quibus autem leuiora hæc sunt, iuxta rationē: Suppurare autem oportet tempus, à quo primum doluit, aut grauatius fuit, aut febricit, aut si quando rigor corripuit. Necesse est autem præcedere & dolorem, & spirandi difficultatē, & sputationem, ante ruptionē. Quibus igitur & febris statim post ruptionem decedit, & cibum appetunt, & pus facile educitur album, inodorū, leue, eiusdem coloris, & à pituita liberū, & aluus parua cōpacta egerit, plerunque breui seruatur. Quos verò & febres sequuntur, & sitis, & cibi fastidium, & pus liuidum, aut cum virore pallidū, aut pituitosum, aut spumofum, & aluus insuper liquida fit, moriuntur. At quibus aliqua ex prædictis accesserint, aliqua non, horum aliqui pereunt, aliqui multò tempore seruantur. Qui suppurati futuri sunt, primum sanguinosum spuunt, deinde dulcius. Quibus in pulmone tubercula fiunt, pus educunt ad dies quadraginta post ruptionem. Has verò transgredientes plerunque tabidi fiunt. In lateris dolore, stillatio sanguinis de naribus, mala est. Quos suppuratos mitius habentes, sputorum graueolentia sequuntur, eos recidiua occidit. Qui ex pleuriticis exspuunt purulenta, subsidiaria, rotunda: aut purulenta suberuenta progressu tempore, perniciosè habent. Perniciosè item qui nigra fuliginosa spuunt: aut quibus velut à vino nigro sputa fiunt. Quicunque sanguinem spumofum spuunt, dextrum præcordium dolentes, de hepate spuunt, & multi pereunt. Quibus dum concutiuntur pus cœnosum & graueolens prodit, plerunque pereunt. Quibus à pure

A pure specillum coloratur, velut ab igne, plerunque pereunt.

Cum lateris dolore, non tamen pleurítico, & turbulentis tenuibus lenibus, hi phrenetici euadunt. In morbis pulmonis valde rubicundæ sanguinis stilla: mala sunt. Cum raucedine, sputa viscosa, sanguinolenta, mala. Si verò etiam quid attollatur iuxta pectus, in his malum est. Dolores ad collum his attenuatis perniciosi. Raucedo cum tussi, & aluo liquida, pus educit. Quibus in peripneumonia vrinx crassæ in principio, deinde ante quartum diem attenuantur, lethale est. Qui in peripneumoniis siccis pauca concocta educunt, horrida res est. Rubores in pectoribus sublatis talibus perniciosi sunt. Lateris dolor in sputo bilioso præter rationem euanesceas, mentem emouet. Febres intermittentes ob suppurationem, pleraque sudorifica sunt. Suppuratis surditas oborta, cruentam egestionem significat. His ad finem nigra prodeunt. Lateris dolor cum febre diuturna, puris educationem fore significat. Horrore affecti frequenter ad suppurationem deueniunt. Sed & febris tales ad suppurationem perducit. Quos ex lateris dolore cibi fastidia sequuntur, oris ventriculi dolore ac sudore aliquantulum vexantur. Facie flores habente, & aluo liquidiore, suppurationes circa pulmonem habent. Erectæ cervicis spirationes facit hydrops siccus. Conuulsiones omnes quidem molestæ sunt, & dolores in principio intentos inducunt, & postea quoque aliquos commonefaciunt. Verum difficilissima sunt circa thoracem, & maxime periculosa. Quibus est vomitus sanguinis, febris multa, & dolor circa mammam, thoracem, & dorsum: quibus hæc omnia fiunt, breui moriuntur. Quibus autem non omnia, neque valde tardius. Inflammati autem sunt diebus quatuordecim ad summum. Sanguinem spuuntibus confert, ut sint sine febre, & tussiant, ac doleant leuiter, & ut sputum tenue fiat ad dies bis septem. Febrile verò & tussire, ac dolere pertinaciter, & sanguinem recentem semper spueri, incommodum est. Quibus latus subleuatum in tumorem ac calidus est, & inclinatis in alterum grauitas aliqua impendere videtur, his pus ex vna parte est. Suppuratis pulmonem per aluum pus secedere, lethale est. Quicunque vulnerati in thoracem, externa vulneris parte sanati sunt, interna non, periclitantur ne suppurati fiant.

fiant. Quibus autem debilis indurata est intus cicatrix, facile refringitur. Ex peripneumonici suppurationibus seniores magis pereunt, ex reliquis iuniores. Quibus suppurationis dum cōcūriuntur, multus strepitus de humeris fit, minus puris habēt hi, quā quibus paucis, si difficilius spirent & meliorem colorem habeant. Quibus autem strepitus quidem nullus fit, verū difficultas spirandi fortis, & vngues liuidi, hi pleni sunt pure, & perniciosē habent. Qui spumofum sanguinem vomunt, dolore infra septum transversum non existente, de pulmone vomunt. Ex quibus quidem magna in ipso vena rumpitur, multum vomunt, & in periculo versantur. Quibus verō minor, minus educunt, & securiores sunt.

Quibus tabidis sputum in igne grauem nidorem olet, & capilli de capite fluunt, pereunt. Quibus tabidis in mare expuentibus, pus ad fundum fidit, breui pereunt. Sit autem mare in aeneo vase. Quibus tabidis capilli ex capite defluunt, à profusio alui moriuntur. Et quibus tabidis alui profusio accedunt, moriuntur. In tabescentibus sputa suppressa, mentem ad nugās garriendas emouent. His spes est hæmorrhoidem apparere posse. Tabes periculosissimæ sunt, à ruptione venarum crassarū, & à defluxu de capite. Aerates periculosissimæ sunt ad tabem, ab anno decimo octauo, vsq; ad trigessimū quintū. Pruriginosa corpora post aluum suppressam, in tabidis mala sunt. In habitibus tabescentibus cum febre, fluxiones ad gingiuas & dentes comparentes, male sunt. In omnibus in tumorem eleuata præcordia, mala sunt, in tabidis autem pessima. Ex his qui diutina tabe perniciosē consumpti sunt, aliqui ante finem rigore apprehenduntur. Pustularum eruptiones velut ferro lancinatae, habitus tabem significant. Difficiliter spirantes ex putredine multa cruda educentes in tabe, perniciosē habent. Quibus hepaticis multum est sputum cruētum, siue subputridum, siue biliosum meracum, statim perniciosum est. In hepatico colloquatio cum raucedine, malum, tum aliās, tum si aliquantum tussiat. Hepar dolentes, os ventriculi dolentes, soporosi, rigore habentes, & aluum turbatam, tenues, cibum auesantes, multum exsudantes, purulenta per aluum egerunt.

Hepar derepente circum circa dolentibus, febris accedens dolorem soluit. Qui sanguinem spumofum spunt, præcordium

A dium dextrum dolentes, de hepate spunt, & moriuntur.

Quibus hepar vstis, velut amurca prodit, lethale est. Hydrops ex morbis acutis dolorosi sūt, ac perniciosi. Incipiūt autem pleriq; à laterum mollitudine, aliqui etiam ab hepate. His igitur quibus à laterum mollitudine initium sumūt, pedes tument, & alui profusio diuturna sequuntur, alui nō molliētia, neque dolores ex lumbis & laterum mollitudine soluentia. Quibus verō ab hepate, tussis adhuc promptē oboritur, & pedes tument, & alui dura egerit, eāq; ad necessitatem coacta, & tumores circa ipsam sūt, partim in dextra, partim in sinistra, & rursus sedantur. In hydropicis ticcis, vrinæ stillicidia mala. Mala etiam vrinæ paruas subsidētias habentes. Hydropicis comitialis morbi affectiones accedentes perniciosæ sunt, & inter se signa praua sunt, & alui humectant. In biliosis alui turbata, egerens parua genitura similia, mucosa, & dolorē circa pubem inducētia, & vrinæ nō facile solubiles prodeuntes, ex talibus in hydropem desinūt.

Hydropico febrienti, vrinæ parua, & turbata, perniciofa est, in aqua inter cutem incipiente, alui profusio aquosum sūens, citra cruditatem, morbum soluit. In hydropico sicco sui significationem præmittente, tormina circa intestinum tenue insidentia, mala sunt. Et hydropicis comitiales perniciosi. Hydrops qui ad curationem remittit recurrens, desperatus est. Hydropicis circa venas aqua, in aluum prolapsa, solutio fit. Dysenteria intempestiue suppressa, abscessum in costis, aut visceribus, aut in articulis facit. Nū igitur biliosos abscessus in articulis, sanguineus in costis aut visceribus fit? Dysentericis vomitus biliosus in principio, malus est. Quibus ex dysenteria acuta, humor ad purulentiam deuenit, his id quod superstat, valde album ac multum erit.

Dysentericæ, subrubra, limosa, largæ egestionis alui, in flammis valde rubicundis coloribus soluta, infania timorem inducunt. Dysenteria non longa splenicis commoda est, longa verō mala, desinente enim si hydrops, aut intestinorum leuitates fiunt, lethale est. In intestinorum leuitatibus, cum animalculis, dolores tormine soluti, partes circa articulos tumefaciunt, ex talibus squamula rubicunda pustulosa, ubi exudarunt velut flagris cæsi rubescunt. Qui in longis intestinorum leuitatibus, vna cum animalculis, tormi-

K k

na patiuntur

na patitur, & doloribus afficiuntur, his solutis intumescunt. D. Insuper rigere his malū est. Intestinorū leuitates cū spirandi difficultate, & lateris pūctura, in tabē desinūt. Voluulosis vomitus, & surditas, malū. Vesica dura & dolentes, omnino quidem malē sunt, pessimā verò cum febre cōtinua. Nam dolores ab ipsis velicis, ad occidendū sufficiūt, & alui his non valde egerunt. Soluit autem hos vrina purulenta prodicens, albam ac leuem subsidentiam habens. His verò non solutis, neque vesica mollescente, in primis circuitibus, agrum moriturum esse timor est. Fit autem hoc maximē à septem annis: vsque ad decimum quintum. Calculosi ita figurati, vt lapis ad vrinarium meatum non illabatur, facile mingunt.

Quibus tuberculum est circa vesicam, quod mingendi difficultatem inducit, ad omnis generis figuras vexantur: huius autem solutio fit, pure erumpente. Quibus vrina clandestinē allabatur ad pudendum, exoluuntur desperati. In vrinae stillicidio volutus accedens, septima die perimit, si non febre accedente vrina aceruatim prodeat. Torpores, & sensus stupiditates, prater morem sientes, futurae syderationis signum sunt. Qui ex vulnere impotentes sunt corpore, febre quidem accedente citra rigorem sanantur: non autē accedente, syderati sunt dextra aut sinistra parte. Syderatis si hemorrhoides accedant, vtile est: Si verò frigiditates & torpores, malum. In syderatis ex spiritus agra latione, sudor accedens, lethale. Rursus autem in his ipsis si febris accedat, solutio fit. Syderationes derepentē exolutorio modo sientes, insuper temporis progressu accedente, perniciose sunt.

Quibus ex aliqua aegritudine, ad aquam inter cutem res deuenit, his alui sicca excrementa caprini stercoreis pilulis similia egerunt, cum eliquidatione mucosa, & vrina non bona, & distentiones circa prae cordia, & dolores ac tumores circa vētrēm, & dolores circa laterum mollitudinem, & iuxta spinā musculos accidunt: febres item, & sitis, & ruses sicca sequuntur, & circa motus spirandi difficultas, & crurum grauitas, & à cibis abstinent, & paucis ingestis explentur.

Hydropas leucophlegmatias appellatos, alui profuuium sedat. At tristitia cum silentio, & hominum auersiones, leniter eo modo affectos occidunt. Qui ex timore cum perfrigeratione mente mouetur, febres cum sudoribus, & som-

Ani vocem aliquantum intercipientes, hac solunt. Ex insania, ad raucedinem cum tussi, fit discessus. In furiosis conuulsio accedens, dissipatio facit. Mentis emotiones taciturnae, non quiescentes, oculis circumspicientes, spiritum extra efferentes, perniciose sunt. Faciunt autem & leues syderationes diuturnas. Sed & ita affecti ad insaniam deueniunt. Qui verò in ventris turbatione ita exacerbantur, his nigra circa iudicationem prodeunt. Quibus sanis hyeme circa lumbos frigiditas, & grauitas ex leni causa, & aluus suppressa, superno ventriculo probè officium suum praestante, his coxendicum morbus, aut rhenū dolor, aut vrinae stillicidium fortassis contigerit. Quibus infernae partes affiguntur, pruritibus antea fortibus obortis, his arenosa vrina fit, & suppressitur. Qui verò ex his perniciosè habent, his mens obtorpescit. Qui circa articulos rubicundas in superficie pustulas habent, insuperque rigorem, hi circa vētrēm & inguina rubescunt, velut ex plagis dolorosis, & moriuntur.

Morbo regio affecti, non ita subtili sensu praediti, quibus singultus sunt, his alui erumpunt. Fortassis autē & suppressio fit, hi viridanti pallore inficiuntur. Dolores iuxta latera, in febribus tenuiter cōsistentes, citra notas, venae sectio laesit, siue cibum auerferur aeger, sine praecordium sublime habuerit, & in perfrigeratione, nō sine febre torpidos, sanguinis detractio laedit: & putantes se melius habere, hi moriuntur. Caput & pedes, & manus perfrigerari, aluo & lateribus calidis, malum est. Optimum autem est, totū corpus similiter calidum ac molle esse, Conuerti autem conuenit facile aegrotum, & in attollendo se leuem esse, At grauitas totius corporis, & manuum ac pedum, mala est. Si verò etiā ad grauitatem liuidi fiat digiti ac ungues, mors propinqua est. Si verò penitus nigrescat, minus perniciosi sunt liuidis. Verum etiam alia considerare oportet. Si enim facile fert morbum, & aliud quoddā ex bonis signis subindicat, morbus ad abcessum vertitur, & partes corporis nigrescunt decidunt.

Testes & pudenda reuulsa, malum significant. Flatum siue strepitu ac crepitu prodire, optimū est: Melius autē est & cum strepitu exire, quā isthic reuolui, etiam si tali modo progressus, dolorē & desipientiā significet: si non volens homo vltro flatum ita emittat. Vlcus liuidum & siccum, aut

cum virore pallidum, lethale est. Decubitus optimus est, D
velut quis sanus solitus fuit. At supinum iacere, cruribus ex-
tentis, bonum non est. Si vero etiam delabatur pronus ad pe-
des, deterius est. Lethale autem est & hiare, & dormire sem-
per, & crura lupinæ iacentis valde incuruata esse ac compli-
cata. In ventrem autem decumbere, si quis non sit aduetus,
delyrium significat, & dolores circa ventrem. At pedes nu-
dos habere & manus, si quis non vehementer calidus sit, & cru-
ra dissecta, malum est. Anxietatem enim significat. Ceterum ere-
ctum sedere velle, malum est in acutis, pessimum autem peripneu-
monicis ac pleuriticis. Dormire vero oportet noctu, inter-
diu vigilare, Contrarium autem malum est. Minimè vero lædi
æger poterit, si dormiat manè ad tertiam diei partem. Verum E
postea somni mali sunt. Pessimum autem est non dormire, neque
die, neque nocte: aut enim præ dolore & afflictione vigilarit,
aut ab hoc signo delyrabit. Quibus tempora secantur, con-
uulsio ex contrariis sectioni partibus oboritur. Quibus cere-
brum coccussum fuerit & doluerit, percussis, aut aliàs lapsis,
hi statim voce priuantur, & neque vident, neque audiunt. & ple-
runque moriuntur. Quibus cerebrum vulneratur, febris ple-
runque ac bilis vomitus accedit, & corporis syderatio, atque ta-
les perniciosè habent. Ex ruptis capitis ossibus, difficillima
cognitu sunt ea, quæ circa futuras rumpuntur. Rumpuntur au-
tem maximè à grauibz ac rotundistelis, & ex his quæ ex
subcontrario afferuntur, & non ex plano loco. At verò de qui-
bus ambiguum est, supra ne sint an non, iudicare oportet, ex-
hibito ad manducandum in vtranque maxillam asphodeli
caule, aut ferula, ita ut animaduertere iubeas, an os aliquod
ipsi strepere videatur. Nam fracta strepere videntur, Pro-
gressu vero temporis, fracta partim septima, partim decima
quarta, partim etiam aliter significationem de se præbent.
Nam & carnis ab osse discessus fit, & os liuidum, & dolores
sanie effluente. Hæc autem ægre iam auxilium admittunt.
Quibus omentum excidit, necesse est putrefieri. Si in-
testinum quoddam ex gracilibz dissectum fuerit, non co-
alescit. Nervus dissectus, aut genæ tenuis pars, aut præpu-
rium, non coalescit. Quodcumque os in corpore refe-
ctum fuerit, aut cartilago, non augetur. Ex vulnere con-
uulsio accedens, mala est. Ex vulnere bilis vomitus acce-
dens

A dens malum, & maximè in capitis vulneribus. Nervi crassi
si vulnerantur, plerumque claudi fiunt, & si obliqui vulneran-
tur præsertim, & si musculorum capita, maximè in femori-
bus. Moriuntur maximè ex vulneribus, si quis cerebrum sau-
ciatus fuerit, aut spinalem medullam, aut hepar, aut septum
transuersum, aut cor, aut vesicam, aut venâ crassam. Moritur
autem etiam, si in arteriam & pulmonem valde magnæ pla-
gæ fiant, ita ut pulmone percusso, paucior spiritus per os pro-
cedat, quàm is est qui ex vulnere elabatur. Moriuntur autem
qui in intestina vulnerati sunt, siue ex tenuibus aliquod, siue
ex crassis vulneratum fuerit, si per transuersum fiat plaga,
& magna. Si verò parua & recta, quidam euadunt. Minimè
B verò moriuntur vulnerati in partibus corporis ubi hæc non
sunt, aut ab his quàm longissimè absunt. At verò visus obscu-
ratur in vulneribus fientibus in supercilium, & paulo altius.
Prout autem vulnus recentius est, maximè vident, cicatrice ve-
rò diutius tardante ac senescente, magis obscurari cõtingit.
Fistule difficillimæ sunt, quæ in cartilaginosis & excarnibus
locis sunt, & cauæ sunt, & procedunt ac sanie manant semper,
& carûcula in osculo ipsis inest. Curatu autem faciliores sunt,
quæ in mollibus & carnosiss & non nervosis existunt. Mor-
bi hi ante pubertatem non fiunt, peripneumonia, pleuritis,
podagra, nephritis, varix circa tibiâ, fluxus sanguineus, cæ-
cer non congenitus, vitiligo leuce dicta non à natura inrita,
defluxus medullæ spinalis, hæmorrhoides, voluulus chordasus
C appellatus non cognatus. Horum morborum nullum ante pu-
bertatem fore expectandum est. Verum ab anno decimoquar-
to, usque ad quadragesimum secundum, natura corporis mor-
borum omnis generis ferax fit. Rursus ab hac ætate, usque ad
annos sexaginta tres, non fiunt strumæ, neque lapis in vesica,
nisi prius existat, neque defluxus medullæ spinalis, neque ne-
phritis, nisi ex alia ætate comitetur, neque hæmorrhoides, ne-
que fluxus sanguineus, nisi prius fuerit. Hi usque ad senectutem
absunt morbi. In mensibus malicibus qui aquosi ante
partus prodeunt, mali sunt. Ora feruida aphthæ vlcere af-
fecta, vterum gestantibus, non sunt bona. Num & alui hume-
stantur? Dolores ex laterum mollitudine, ad intestinum te-
nue transeuntes, in morbis longis, ex corruptione fixus non
valde purgata, perniciosis sunt. Quæ ex partu ac fœtus cor-
ruptio

ruptione multa repente concitata, supprimuntur, difficilia sunt. Rigor his infestus est, & alui turbatio, tum aliàs, tum si præcordium doleant. Vterum gestantibus dolores capitis soporosi, cum gravitate sientes ac conuulsione, plerumque mali sunt. Quibus dolores pertinaces ex menibus, circa superiorem partem, & intestinum tenue, aluos humectant, aliquantum cibos auersantur. His circa iudicationem, delationes in somnū fiunt, & impotentes ex capitis dolore exsulant, ac perfrigerantur. Tales recidiuæ plerisque sientes post remissionem, cito occidunt. Spiritus qui cum suspitiis extra feruntur, & colliquatio præter rationem, in vterum gestantibus abortum facit. Dolor ventris post partum, in his purulenta purgat.

Torpidæ, & præsertim in motibus, cum impotentia fractæ, circa iudicationem vexatæ, anxiosæ, multum exsulant. Alui his humectæ, malum. Menses non supprimi commodum est, ex talibus comitiales morbi fiunt, ut arbitror, quibusdam verò ventris subductiones diuturnæ, quibusdam hæmorrhoides. Prægnantibus præcordij dolor, malum & alui his subeuntes, malum, & insuper rigere his malum. Dolor ventris in talibus, minus malum, si limosa purgentur. Quæ ex talibus facile pariunt, post partum vehementer molestantur. Prægnantibus tabescentibus quibus rubor in facie fit, stillationes de naribus sientes hunc auertunt. Quibus ex partu prodeunt alba, his verò suppressis cum febre furditas, & dolor acutus ad latus fit, mente mouentur, & perniciose habent. In gestantibus vterum salsuginosa, significant post partum molestias ex albis mordacibus. Tales purgationes indurant, singultus in his malum. Ad pedes & ad lumbos distentiones ex mēibus, suppurationem inducunt, itēque ea quæ de aluo viscosa graueolētia cum dolore prodeunt. Strangulationes quoque ex præscriptis suppurationem faciunt. Vterinæ in ventriculis duricies dolorosæ acutè, perniciosum.

Vterum iam gestantibus ex feruido vlcere fluxiones dolorosæ, malum. Hæmorrhoids his pessimæ. Quibus aluo tumefacta, ad pudendum rubor deuenit, mēibus albis humidis derepente progressis, in longis febribus moriuntur. Conuulsionis, si menses in principio apparuerint, febre non accedente, solutio fit. Urinæ tenues cum aliquantula nubecula in medio consistente, rigorem significant. Si à quarta die sanguin-

A sanguinis fluxus fiat, diuturnitatē significat, & alius erumpit, & crurum tumores. Vterum gerentibus capitis dolores, soporosi, cum gravitate sientes, mali sunt, fortassis autem his etiam conuulsoriū quid pati contingit. Quæ ante partum, iuxta modū bilis sursum ac deorsum erumpētis, doluerunt, facile quidē pariunt, verū si febricitent, malignè habēt: tum aliàs tum si circa fauces quid vexet, aut aliquod signū in febre malignū appareat. Aquosa ante partum erumpentia mala. Vterum gestantibus salsuginosæ iuxta fauces fluxiones, malum. Ante partum rigorem habere, & partus circa dolorem, periculosi. Vterum gerentibus ex feruido vlcere fluxiones, malum: conuulsæ, exolutæ, & postea perfrigeratæ: exalescunt acutè. Sed & difficiles fiunt prægnantibus tumores circa tenue intestinum, quales circa eminentias osculi vteri fiunt, erectæ ceruicis spirationem inducentes. Num tales tumores gemellorum partum significant? Num & conuulsionem tales tumores faciunt? Quæ suspitiosum effert spiritum in febribus, abortiunt. Horrorem habentibus, lassitudine affectis, capite grauatis, menses erumpunt. Ad manū torpidæ, obaridæ, sitis exortes, menses multos emittentes, suppuratæ fiunt. Alba derepente ex abortu decurrentia, si aliquantum riguerit: & ad femur impetus, in his tremor difficilis est. Ora feruido, aphtha appellato, vlcere affecta, vterum gestantibus aluos humectant. Prægnantes præagrorantes ante partum insuper rigent. Torpefactoriæ exolutiones difficiles quidem ex partibus contingunt & mentem emouentes, non tamen perniciosæ. Sed & mensium copiam præsignificant. Quæ in partu os ventriculi prædolere, paulo post eiciunt. Horrores, lassitudines, capitis gravitates, colli dolores, menses extrudunt. Circa iudicationem tale siens cum tussicula rigorem insuper inducit. Quibus puellis erectæ ceruicis spiratio contingit vterum gestantibus, his mammae suppurantur, & menses apparere in principio, malum est. Infantia febres acutas turbulētas non biliōso os ventriculi dolenti soluunt. In sterilibus, & non parientibus sanguinis vomitus ad conceptionem prodest. Caligines mēibus multis comparientibus soluantur. Quibus mulieribus ex febribus dolor mammarū fit, spūatio cruenta non feculenta oborta, soluit dolores. Conuulsiones ex vtero affecto sine febre faciles

sunt, velut etiam Dorcadi. Quibus ex rigore febris lassatoria, menses decurrunt, collū in his dolorum sanguinis eruptionem inducit. Vomitus minimē molestus est ex pituita ac bile permixtus, verū ne valde multus vomatur. At meraciores vomitione deteriores sunt. Pralinus autē vomitus, & niger, & liuidus malus est. Si verō etiā omnes colores idē vomuerit, perniciosum est. Celerrimam autem mortē significat liuidus, & male olens. Est etiam lethalis ruber vomitus, & maximē si cum necessitate dolorosa vomatur. Qui anxie se iactantes, citra vomitum exacerbātur, male habēt, itēq; qui lancinantur citra vomitum. Parui vomitus biliosi sunt, tum aliās, tum si vigilauerint. In nigris vomitibus surditas non nocet. Pauci sientes, celeres, biliosi, meraci vomitus, mali sunt in alui subductione vberiore, & pertinaci lumborum dolore. Ex vomitibus anxietates, clangores, oculi concretionē lanuginosam habētes, furiosi. Acutē infania correpti, voce intercepta, ita affecti moriuntur. In vomitu si quis siticulosus sit, & sitis exors fiat, malum est anxiosis vigilantibus. Abscessus iuxta aurem maximē fiunt anxiosis. Aluo turbata suppressa, breui velut culicum puncturæ erumpunt, & ad oculos lachrymosus abscessus deuenit. In meracis vomitibus singultus, malus, mala etiam conuulsio. Similiter etiam in nimis purgationibus ex medicamentis. Qui vomituri sunt, antea sputationes faciunt. Ex veratro conuulsio perniciosa. In omni purgatione redundante, frigiditas cum sudore, perniciosa est, & qui insuper vomunt, siticulosi in his, malum. Anxiosi, lumbos dolentes, aluo humectantur. Purgationes valde rubicundorum, nigrorum, à veratro, malæ sunt, & tum talibus exolutio, mala. A veratro vomere rubicunda, spumosa, pauca prodest: facit tamē duricias, & suppurationes magnas abducit. Sunt autem qui talia vomunt aliās & pectus dolorosi, & in rigoribus exudātes, & testes intumescent, quod si cōtigerit, insuper rigent, & gracilescunt. Frequentes per eadem recidiunt vomitoria, circa iudicationem nigrorum vomitū faciunt, sunt item tremulæ. Sudor optimus quidem est, qui febrem in die iudicatorio soluit, commodus autem est & qui leuat, frigidus verō, & circa caput solum ac collum siens, malus est. Nam & temporis diuturnitatem, & periculū significat. At frigidus in febre quidē acutus, lethalis

A lethalis est. In mitiore verō, diuturnitatem significat. Sudor vñ cum febre siens in acuto morbo, malus est. Vrina in febre albam habens & leuem subsidentiā firmatam, celerē dimissionē significat. Celerem etiam ea quæ ex indiscreta pinguedinem quandā habens, exaquescit. At subrubra, & subsidentiā subrubram habens & leuem, si quidem ante septimum diē prodeat, septima die liberat. Post septimū verō, tardius, ant omni post tempus aliquod diuturnius. & quæ in quarto die nubeculā subrubram habet, septimo liberat, si reliqua iuxta rationē habeant. Ceterū tenuis & biliosa, & vix tenuem ac exiguā subsidentiā habens, & quæ ad melius, ac deterius mutatur, diuturna est. Hæc autē diutius consequēs, aut temporis diuturnitate circa iudicationē siente, periculo nō vacat. Aquosa verō & alba perpetuō in diuturnis morbis difficulter iudicat, & secuta non est. Nubecula in vrinis alba quidē & infernē, cōmoda sunt, rubicunda verō, & nigra, ac linidæ, difficiles sunt. Periculosa vrina est biliosa, non subrubra, in acutis, & quæ crassiores farinæ partes refert, albas habēs subsidētiās, & quæ varia est colore ac subsidētia, & maximē in fluxionibus de capite. Periculosa est & quæ ex nigra in tenuem biliosam transmutatur, & quæ ex subsidētia diuellitur, & quæ ex cōpactis innatantibus, subsidentiā habet sublinidam, limosam. Num ex talibus præcordiū dolēt? dextrum arbitror, aut etiam cum virore pallidi fiunt, & abscessus circa aurē dolentes? His paululum erumpens alius perniciosus est. Vrinæ quæ derepente citra rationem paulatim concoquuntur, malæ sunt, & in summa, quæ citra rationem matura est, in morbo acuto, mala est. Mala est etiā valde rubicunda ex his, florulentā æruginosam continens. Alba verō & diffusa pellucida vrina, mala est, maximē si in phreniticis cōparet. Mala est quoque quæ post potum cito mingitur, & præsertim pleuriticis ac peripneumonicis. Mala est & quæ ante rigorem oleosa mingitur. Malæ sunt & in acutis viridantis palloris, non existētes in colore. Perniciosa est vrina nigra subsidētiā habens, & nigra. In pueris verō tenuis, magis quā crassa. Verū in tenuibus vice versa quā in crassis. Et grandinosa genituræ similis diffusa, eadēque dolorosa. Perniciosa etiam est omnis quæ latenter mingitur. At peripneumonicis perniciosa est quæ in principio quidē

cocta est, post quartū verò diem attenuatur. Pleuriticis *vrina* cruenta, caliginosa, cum subsidentia varia, indiscreta, lethalis est plerunq; in quatuordecim diebus. Lethalis est item in pleuriticis breui prafina, nigram subsidentia habens, aut fursuraceam. Verum in febre ardētī stupefactorio modo deventis, pessima est *vrina* valde alba. *Vrina* cruda multo tempore mauens, aliis signis salutaribus, abscessum & dolorē significat, & magis in partibus sub septo trāuerso. Si verò dolores in lumbis oberrarint, ad coxā, & in febre, & sine febre. At quæ emittitur *vrina* pinguedinem habens in subsidentia, febrē significat. Cruenta verò in principio micta, diuturnā, turbata, cum sudore, reciduiam. Alba velut iumentorū, capitis dolorem, pelliculosa, cōuulsione. Quæ sputo similes subsidentias, aut limosas habet, rigorem indicat: Quæ aranei telis similes, colliquationem. At in febribus erroneis nigre nubecula, quartanā indicant. Decolores autē, nigra innatantia in medio habentes, cum vigiliis & turbatione phrenitidem, puluerulentā, cum spirandi difficultate, aquā intercutē. *Vrina* aquosa aut turbata friabili asperitate, aluum liquidā fore significat. Verū tenuis valde *vrina* si densa fiat, num sudorem futurum indicat: iam verò factum, spumosa in seipsam confidens. In tertianis cum horrore velut nubeculae nigrae, horroris inconstantis indicia sunt. Et pelliculosa *vrina*, & cum horrore subsidentes, conuulsoriae sunt. *Vrina* bonam habens subsidentiam, derepentē non habens, dolorem & mutationē significat. At subsidentiam habens turbata definēs, rigorem circa iudicationem. Fortassis autem & in tertianā aut quartanam transitionem. In pleuriticis *vrina* subrubram habens leuē subsidentiam, securam iudicationem significat. Cum leui virore ac pallore florulenta, albam subsidentia habens, etiam celerem. At rubicunda valde & florulenta, subsidentiam cum virore pallidam, leuē, sinceram habens, diuturnum valde turbulentum mortuum qui in alium trāsmutatur, non tamen perniciosum. Alba verò aquosa, subsidentiam crassas polentæ partes referentem, fuluam habens, dolorem & periculum significat: & quæ cum virore pallida est, fuluam crassas polentæ partes referentem subsidentiam habens, tempus & periculum significat. *Vrina* quæ in his qui iuxta aures abscessus habent, cito & modicē concoquuntur, malæ

malæ sunt, & perfrigerari hoc modo, malum est. Vesica intercepta tum aliās, tum cum capitis dolore, habet quid conuulsoriū. Quæ in his cum torpore exoluantur, difficilia sunt, non tamen perniciofa. Num & aliquantū mente mouentur?

Rhenum dolor repentinus, cum *vrina* suppressione, calculorum aut *vrinarum* crassarum mictionem significat. Tremores senioribus in febre sunt, atque sic comparentes, fortassis calculos per *vrinam* agri eiciunt. *Vrina* suppressio, & granitas in imo ventre plerunque fillicidium *vrina* significat futurum. Sin minus alium morbum ex quo agrotare solet. In biliosis *vrina* interceptio, breui occidit. *Vrina* in febre densitatem habens diuulsam, reciduiam aut sudorem significat. In febribus longis, tenuibus, erroneis, *vrinarum* tenuium mictiones, splenicæ sunt. In febre aliās, *vrinarum* mictiones morbum produciunt. *Vrina* quæ minguntur à non recordantibus nec commonefactis perniciose sunt. Num his minguntur velut si subsidentiam conturbasses? Quibus *vrina* pauca, grumosa, non sine febre, copia ex his progressa tenuis prodest. Prodit autem talibus ab initio, aut breui subsidentiam habet. Quibus *vrina* cito subsidentiam habent, hi cito iudicantur. Comitiali morbo laborantibus *vrina* tenues & cruda: præter motum, sine repletionem, morbi inuasionem significant, tum aliās, tum si quis dolor, aut cōuulsio, in summū humerū, aut collū, aut dorsum incidat, aut torpor corporis fiat, aut turbulentum insomniū viderit. Parua comparere, veluti sanguinis stillas, & *vrinam* & vomitum, & alui egestionem, penitus quidem malum est. Pessimum verò si propinquē inter se prodeant. Alui egestio optima est mollis, coherens ac compacta, subfulua, non valde graueolens, prodiens hora consueta, copia pro ratione ciborum ingestorum. Spissum autem fiat ad iudicationem. Commodum est & lumbricos rotundos exire simul vbi ad iudicationem tendit. In acutis spumosa, circumbiliosa alui egestio mala est. Mala item valde alba. Adhuc verò peior est, quæ farinæ ac sterquilini speciem refert. Sopor in his malus est, & cruenta egestio, & vatorum vacuatio præter rationem. Alui interceptio, parua nigra, velut caprarum stercora, ad necessitatem coacta emittens, nasus his erumpens, malum. Viscosa meraca aut alba

alui egestio, mala est. Mala est & abunde multū fermentata, subpituitosa. Præua item ex compactis quibusdam innatitibus, subdientia subliuida, purulenta, cum biliosa. Sanguinem splendidū egerere, malum est. tum aliās, tum si quis dolor affuerit. Spumosa circumbiliosa alui egestio, mala est. Sed & morbum regium ex talibus incurrunt. In biliosis alui egestionibus spumosa florulētia, mala est, maxime ei cui lumbi doluerint, & mente motus fuerit. Num autem his dolores? Tenuis spumosa alui egestio, aquosam cum virore pallidam habens subdientiam, mala est. Mala etiam purulenta & nigra cruēta mala, cum febre, & aliās, & varia, abunde bile colorata egestio, mala est, tantōque deterior quantum colore magis horrenda est, præterquā in medicamentorum visu. In hoc enim periculo vacat, si non copia excedat, & tenuis, mollis egestio, in febre mala est. Mala quoque, sicca, friabilis, decolor, tum aliās, tum si alui humectet. Nigris verò antea egressis occidit. Liquida alui egestio, & acuatim, & paulatim fiens, mala est. altera enim vigilias, altera exolutionē facere poterit. Liquida subtenuis alui egestio perfrigescens, non sine febre, mala est. Rigores in his vesicam & ventrem corripunt. Aquosa verò valde non definens in acutis, mala: & magis si etiam sitim non habuerit. Valde rubicunda egestio in alui profuuiio, mala est. Mala quoque valde cum virore pallida, aut alba, aut spumosa, aut aquosa, & parua, & viscosa, & leuis, & cum virore subpallida, mala est. Et soporosis torpēfactis liquida egestio, pessima est. Lethale autē & alui sanguine manare, multa grumosa egestionē, itēque alba ac liquida, cum ventre in tumorem eleuato. Egestio alui nigra velut sanguis, & cum febre, & sine febre, mala est. Mala item omnes variaz abunde ex bile colorata. Egestionē definientes in spumosas meracas, omnes quidem exacerbāt, conuulsos autem etiam valde. Ex talibus abscessus iuxta aurem emergunt. At quæ valde liquida sunt, & rursus compactæ, meracæ, stercoracæ egestionē, longitudinem morbi significant. Valde rubicunda in febre delvrium. Alba stercoracea morbo regio difficilis est, itēque liquida quæ seposita ruborem capit. In sanguinis eruptionibus viscosa egestio nigris variegata, maligna est, maxime autem valde albidis. Valde alba egestio in febre, non bene iudicat. Aluus turbulenta

bulenta paruis frequētibz ad egerendum progressibus, maxillas intendit. Soluit etiam rubores in facie fientes. Stercoracea cum contentione egestio, alui afflictionē significat. Pituitosa verò acutē cum oris ventriculi dolore, dyntēriā: fortassis autē & lumborum dolorem. Talibus alui circumtentio ad necessitatem liquida dimittens, citius resistans, habet quid conuulsorium, Insuper rigere his perniciosum est.

Quibus nigra per aluum prodeunt, frigidum sudorē excludunt. Quibus aluus ab initio turbatur, vrina verò pauca sunt, & progressu temporis aluus quidem siccatur, vrina verò tenuis redundat, his abscessus ad articulos fiunt. Progressus ad egerendum paulatim fientes, horrore ac rigorem inducunt, & quibus larga sit egestio difficilimum est quartanis incipientibus. Frequentes ad egerendum progressus paulatim fientes, pauca stercoracea subuiscosa habētes, cum præcordij & lateris dolore, morbum regium denotāt. Num his suppressis hi cum virore pallidi fiunt? Arbitror autem & hoc sanguinem effundere. At dolores in lumbis, in his sanguinem fundentibus, sanguinem egerunt splendidum. Cum sopore, & capitis dolore, calefcere insuper, perniciosum est.

Viscosa, biliosa, magis abscessus iuxta aurem faciunt.

Quicunque tumores alui humecta eleuantur, cum doloribus, malum, Alui verò suppressa, & nulla alia re nouata, cito rumpuntur, & malignus est. Vomitiones in his malæ & ferinæ. Quibus & flammeis & valde rubicundis solutis, graueolens, larga, subrubra sit, hi ne insaniant timor est. Corpus squalidam aluum malē affectam significat, In his valde rubicundæ, instar purulentæ caruncula, egestionē maxime prodeunt. Ad aluum biliosam mollem stercoracea egerentem, ardore comparantes, tumorem iuxta aurem faciunt.

Biliosas egestionē sorditas sedat, & sorditatem sedat biliosa alui egestio. Pustulæ serpiginosæ supra inguina, ad laterum mollitudinē ac pubem fientes, aluum malē affectam significant. Exolutio dolorem soluens, aluum maxime humectat. Iuxta sedem dolorosæ suppurationes aluum turbāt. Lethales egestionē sunt, pinguis, nigra, liuida cum graueolentia, & biliosa habēs in se simile quiddam ciceri aut fabis freſis, aut veluti floridos sanguinis grumos, & quæ odore similis est egestionē infantium, & varia eadēque diuturna.

Talis

Hippocratis Coacæ Prænotiones.

Talis autem fuerit cruenta, rametosa, biliosa, nigra, prafina, & simul, & permutatis vicibus. Lethalis quoque: omnis est quæ sensum ægri fugiens exit. Qui potum difficulter deglutit, spiritu rursus, eructatio subtracta intro reuoluta dolorem ventris significat. Mala sunt etiam egestionēs valde rubre æruginosæ in quartanis. Et tales sanguinis fluxiones soporose sunt, ex his conuulsione moriuntur, nigris antea egressis.

Exolutiones alui repentinæ præter rationem, in diuturnitate temporis consumptis, vñ cum vocis tremula interceptione, perniciosè habent. Tenuēs nigrorum egestionēs horrificæ, meliores talibus sunt. Tales profunt maxime in aetate ante vigorem. Pruriginosæ affectiones omnibus nigrorum egestionem significant, & vomitum grumosum. Et tremulæ affectiones cū morfu ac capitis dolore, nigras egestionēs significant. Ante tales, vomitus prodit, & vbi vomuerunt, multæ tales insuper detrahuntur. Quibus in alui turbatione exacerbat morbus, circa iudicationem nigra infernè prodeunt. Ex aluo diutine affecta, vomentibus biliosis, cibum fastidientibus, sudor multus cum impotentia repentina, occidit. In medicamentorum vsu, in defluxione tenuis abunde sanguis eliquesceus, malum est. Duricies circa ventrem cum sudore, in febribus cū horrore cibos auersantibus, aluo parum ad purgationem humectata, non suppurantur. Vñ cum febre aluus turbata sanguinosa modo, soporosos, torpidos, non valde comitatur. Ex aluo liquida lassatos, caput dolentes, siticulosos, vigilantes, valde rubicunda egestionē solutos, timor est ad insaniam deuenturos esse, si difficulter spirauerint. Ad hoc vbi quis cum virore pallefcit, bene spirare noxium non est aluo insuper probè egerente. Austre egestionēs contentionem habentes, aluum malè affectam significant, Biliosis aluus turbata, parua, frequenter egerens, distendit cum paucis mucosis, dolorem circa tenue intestinum hæc faciunt, & vrinam non facile prodeuntem, ex talibus ad hydropem desinunt. Linguae tremulæ quibusdam alui eruptionis futuræ signum sunt. Quibus ardor fit, & ad egressas egestionēs alui, insuper exsulant, his febris exacerbatur.

Ex aluis liquidis perfrigeratio cum sudore, mala. Ex aluis liquidis, sanguis de gingiuis defluens, lethalis est. Alui egestio pura superueniens, soluit febrem acutam cum sudore.

Hippoc

HIPPOCRATIS
COILIBER DE CAPITIS
VVLNERIBVS, IANO
CORNARIO MEDICO
CO PHYSICO

interprete.

*

Nillum capitis vulnus leuiter contemni debet. Sæpe enim cutis sola contusa ferro, aut alia aliqua re, si non diligenter, aut cum quadam cautione curetur: veluti si sanguis concretus non expurgetur: aut aliud quiddam negligatur: vlcus in crudefcens non parum molestia exhibet, & aliquando etiam febrem inducit: & medico quidem negotia, agrotis verò periculum non minus affert. Verum hoc multo magis contingit, si caluaria, & cerebri membrana rupuntur. Quare si non singula hæc diligenter medicus curauerit, sæpe mortis causa existit. Et de his quidē omnibus etiā alibi diximus, sed & nunc dicendum est.

Primum igitur capite vulnerato interrogare oportet: per quid vulneratū sit. Deinde quid homo fecerit, quum vulneratus fuit. Postea qua parte vulnus inflictum sit. Nam hominum capita nihil inter se similiter habent, neque futuræ capitis in omnibus eodē loco consistunt. Verum quisquis ex priorē capitis parte prominentiā habet: est autem prominentia, rotunda ossis pars eminens præ alia: huius futuræ consistunt in capite, velut litera græca tau T pingitur: Breuiorē enim lineam ad prominentiam transuersam constitutam habet: alteram verò lineā per medium caput, sed secundū longitudinem ad collum semper habet. Qui verò ex posteriore capitis parte prominentiā habet, huius futuræ etiam cōtrario prioris modo consistunt. Breuior enim lineā ad prominentiā transuersa consistit: longior autem per mediū caput, secundū longitudinem ad frōtem semper constituta est. Quisquis autem ex utraq; capitis parte, & anteriore, & posteriore, prominentiam habet: huic futuræ sunt similiter constitutæ, velut litera græca

H scrib

Cutis capitis læsa periculosa.

Suturæ capitis diuersæ. Prominentia capitis priorē parte.

Hippocratis Liber

Suturae ea H scribitur. Consistunt autem longae quidem lineae ad utraq; **D** prominentiam transuersae. Breuis autem per medium caput secundum longitudinem ad utranque longam lineam delinens. At qui neutra parte ullam prominentiam habet, hic suturas habet velut litera graeca X pingitur. Consistunt autem hae lineae, altera quidem transuersa ad tempora pertingens, altera vero secundum longitudinem, per medium caput.

Aliae X G miles.

Os capitis duplex.

Colorosis capitis.

Cur verticis vulnus ceteris periculis osius sit.

Cerebri situs.

Tempora cur periculis sit.

Duplex autem est os iuxta medium caput: durissima vero ac delissima suprema ipsius pars existit, & infima quae est ad membranam. Confimilis est color ossis sub carne: confimilis est color ossis inferne. Secedit autem a supremo ac infimo osse, a durissimis ac densissimis, ad mollius, ac minus densum & communius, ad duplicatam laminam. Est autem duplicata lamina cauiissima, ac mollissima, & maxime antrofa. Est autem & totum os capitis, excepta valde modica suprema ac infima parte, spongiae simile & habet os in seipso carunculas similes multas humiditas, & si quis ipsas digitis conterat, sanguis utique ex ipsis prodierit. Sunt etiam in osse venulae tenuiores ac cauiiores, sanguine plenae. Quod igitur ad duriciam, & molliciem, & ciuitatem attinet, sic habet. Quod vero ad crassitudinem ac tenuitatem, hoc modo. Vniuersi capitis os tenuissimum est ac debilissimum, quod est circa sinciput; & carnem paucissimam ac tenuissimam hac parte os in seipso habet: & cerebrum hac capitis parte plurimum subest. Et quia haec ita se habent, ut & vulnera, & tela aequalia sint magnitudine, & minora: & similiter vulneratus quis sit, & minus os hac capitis parte & magis contunditur, & rupitur, & magis intro confusum cedit: & lethalia, ac ad curandum, & ad effugiendam mortem, difficiliora sunt vulnera hac parte, quam alibi in capite, & ut sint aequalia vulnera, & similiter vulneratus quis sit, & minus homo ubi etiam aliam ex vulnere moriturus est, breuiore tempore moritur, qui hac parte capitis vulnus habet quam qui alia. Cerebrum enim & citissimè & maxime iuxta sinciput sentit mala, quae & in carne, & in osse fiunt. Sub tenuissimo enim osse, ac modica carne, cerebrum est hac parte: & plurimum cerebrum sub sincipite iacet. Ceterum ex reliquis ossibus id quod circa tempora est, debilissimum est. Commisura enim est infernae maxillae ad caluariam, & motus in temporibus sursum ac deorsum, velut articuli: & auditus prope ipsum

De Capitis Vulneribus.

445

Ape ipsum est: & vena per tempora extensa est, caua ac fortis.

Omni vero capitis osse robustius est os verticis: & quod est retro aures, robustius est quam totum quod in anteriore parte est: & carnem ampliore ac profundiore in seipso hoc os habet. Et sane his ita se habentibus, si quis & vulneribus, & telis, omnibus aequalibus ac similibus, & maioribus ac minoribus, similiter sit vulneratus, & magis: hac capitis parte os minus rumpitur, & contunditur; & si homo aliam moriturus est ex vulnere, si in posteriore capitis parte vulnus habet, diutius durans tempore morietur. In longiore enim tempore os suppuratur, & deorsum ad cerebrum transpiratur, propter ossis crassitudinem: & paucius etiam cerebrum hac

parte subest: & plures mortem effugiunt plerumque ex his qui posteriore capitis parte vulnerati sunt, quam qui anteriore. Sed & in hyeme diutius tempore viuit homo quam in aestate, quisquis etiam aliam moriturus est ex vulnere, quacunque capitis parte vulnus habeat. At vero sedes telorum acutorum ac leuiorum, ipsae in seipsis sientes in osse, & cum fissura, & confusione, ac intro cessione, fiunt autem haec similiter, & in anteriore & in posteriore capitis parte: ex his mors non contingit secundum iustitiam, etiam si contingat. Sutura vero in vlcere si compareat, osse denudato, quacunque capitis parte vlcere sient, debilissimus ager est ad resistendum vulnere actelo, si in ipsam suturam telum incubuerit: & maxime omnium si telum in sincipite, iuxta debilissimam capitis partem incussum fuerit, & sutura circa vlceris, si ita contingat, fuerint, & telum ipsas suturas contigerit. Vulneratur porro os in capite tot modis. Singulorum autem modorum plures species fracturae in vulnere fiunt. Os vulneratum rumpitur, & ossi fissuram contineri ac ambienti necesse est confusione accedere, si ruptum fuerit. Nam telum quod os rumpit, idem hoc etiam os, aut magis, aut minus contundit, id ipsum videlicet os, in quo fissuram rumpit. Atque hic vnus modus est, species autem fissurarum omnigenae fiunt. Nam & tenuiores, & valde tenues conspicuae fiunt. Quaedam vero neque statim post vulnerationem, neque in diebus, in quibus dolorum utilitas mors homini contingere potest. Rursus autem aliquae fissurae crassiores ac ampliores fiunt: quaedam vero etiam valde amplae. Et aliae quidem in longiorem modum

Varij lesiones modi.

Modus prius.

LI

rumpua

rumpuntur, alia vero in breuiorem: & alia rectiores sunt, & d
lia etiam valde recta: alia vero curuiores & curua ac pro-
fundiores: alia autem ad infernam partem, & per totum os.
Poterit autem & os in sua ipsius natura contundi, ita ut nul-
la fissura ad contusionem ossi accedat. Atque hic secundus mo-
dus est, Species autem contusionis plures sunt. Nam & ma-
gis, & minus contunditur, & altius ac per totum os, & mi-
nus in altum ac per totum os, & in ampliorem & minorem
tum longitudinem, tum latitudinem. Verum harum specie-
rum nullam oculis intueri cognoscere datur, qualisnam spe-
cie existat, & quanta magnitudine. Neque enim etiam si sunt
contusa, & malum factum sit, an cotusa sint, oculis videre con-
spicuum sit, statim post vulnerationem: quemadmodum neque
aliquae fissurae videri possunt, quae rupto osse procul absunt.

Intrō etiam cedit os ex natura sua, una cum fissuris: alia
enim nō intrō cesserit. Nā quod intrō cedit, abrupiturque
ac frāgitur, intrō cedit ab alio osse, quod in sua ipsius natura
manet, & sic sanē fissura adest intrō cessione. Atque hic tertius
modus est. Intrō autem cedit os per multas species. Nam &
maior ossis pars, & minor intrō cedit: & magis ac profundius
deorsum, & minus ac magis in superficie. Quin & sedes teli
in osse contingente, fissura utique ad sedem accesserit, & ad
fissurā etiam contusionē magis aut minus accedere necesse
est, si quidē & fissura accedat ea parte qua & sedes facta est:
& fissura sit in osse continente & sedem, & contusionē. Atque
hic quartus modus est, in quo sedes teli sit in osse. Sedes autē
vocalur, quum manente osse in sua ipsius natura telū quod in
os incubuit, manifestum fecerit ubi incubuit. Verū in singu-
lis modis plures species sunt. Et de cotusione quidē ac fissu-
ra, si ambo hae ad sedem accedant: & si cotusio sola fiat, iam
dictum est quod multae species contusionis, & fissurae sunt.

Hae autem sedes ipsae in seipsa, longior ac breuior sit, &
curuior ac rectior, & orbiculatio: & multae aliae species talis
modi sunt, prout etiam figura teli fuerit: & eadem etiā pro-
fundiores deorsum, & magis & minus, & angustiores, & am-
pliores, & valde amplae, si dissectione intercisa fuerit. Quan-
ta autem dissectio in longitudinem ac latitudinem fiat, in osse
sedes est: si alia ossa dissectionem ambientia in sua ipsorum na-
tura manserint, & nō una cum dissectione intrō cesserint ex
sua

Asua natura. Nam si ita contingat, intrō cessio fuerit, & non
amplius ossis sedes. Si vero alia capitis parte vulneratur, &
vlcus habet homo, & os carne denudatum est, quintus hic mo-
dus est: & hae calamitates ubi facta est, nulla re iuuare queas.
Nam si passus est hoc malum, nō est quod ex ipso exquirere
possis, an passus sit hoc malum, neque qua capitis parte: & ex
his fracturae modis ad perforationem deuenit, tum si contu-
sio ad visum incōspicua est, tū si aliquo modo manifesta fue-
rit: & fissura si incōspicua visui fuerit, & ad visum manife-
sta. Sed & si sede teli in osse fiene, fissura accotusio ad sedem
accedat: & si cotusio sola accedat ad sedem, absque fissura: haec
quoque ad perforationem deuenit. At vero os quod ex sua na-
tura intrō cedit, parum perforatione opus habet: & quae ma-
ximē intrō cesserunt, & maximē fracta sunt, & perforatione
minimē opus habent. Neque sedes ipsa in seipsa fiens, absque
fissura ac cotusione, perforatione indiget. Neque dissectio ipsa
si magna ac ampla fuerit. Dissectio enim & sedes idem sunt.

Caterum primum spectare oportet in vulnerato, qua ca-
pitis parte, & num in debilioribus vulnus habeat: & capillos
considerare circa vlcus, an dissecti sint à telo, & an intus sint
in vulnere: quod si est, periculū est os carne nudum esse. Ita-
que dicere oportet, os aliquam lēSIONEM à telo habere. Atque
haec longē prius considerasse ac dixisse oportet, anteaquam
hominem contingas. Vbi verō iam cōtigeris, clarē nosse co-
nari, an nudum carne os sit, aut non, & si quidem oculis con-
spicuum fuerit os nudum, bene habet: Sin minus, specillo cō-
siderato, & si quidem inueneris os carne nudum esse, & non
sanum à vulnere, eius quod in osse est dinotionem primum
facere oportet, inspiciendo & quantū sit malum, & quo ope-
re opus habeat. Oportet etiam vulneratum interrogare ut
passus sit, & quo modo. Si verō non conspicuū fuerit os, mul-
to adhuc magis interrogationem facere oportet, an habeat
quid mali, aut nō habeat: & si nudum est os, ut fractum sit, &
iuxta quem modum. Nam cotusiones & fissuras in osse non
apparentes, & tamen praesentes, ex vulnerati responsione co-
gnoscere primum conari oportet, an tale quid passum sit os,
aut nō passum, deinde ratione & opere exquirere, circa spe-
cilli admotionem. Specilli enim admotio nō indicat, an tale
quid mali os passum sit, & an habeat quid in seipso, aut non

Quintus
modus.Quae consi-
deranda.

passum sit. Sed sedem teli indicat specillum, & an intro cesserit os ex natura sua, & an vehementer fractum sit os: quæ etiam oculis conspicua videnti cognoscere datur. Rumpitur autem os & obscuris fissuris, & manifestis: & corynditur obscuris contusionibus: & intro ex sua natura maxime cedit, quum alter ab altero sauciatur, de industria sauciare volens: aut quum ex altiore loco sit iactus, aut plagæ ictus, vter tandem fuerit, magis quam ex plano loco: & si contingat manu telum, siue iaciat, siue percuriat: & si fortior debiliorem vulnerat. Ex his vero qui cadentes vulnerantur ad os, aut in ipsum os, is qui ex altissimo loco cadit, & in durissimum ac obtusissimum: huic periculum est ut os & rumpatur, & contundatur, & intro cedat ex sua natura. Ei vero qui ex plano magis loco cadit, & in molliorem, os minus hæc patitur, aut etiam non patitur. Quæcunque vero illabentia in caput tela ad os vulnerant, ex his id quod ex altissimo loco illapsum est, & minime ex plano, & quod durissimum ac obtusissimum, & grauissimum ac minime leue est, & quod minime acutum ac molle: hoc & ruperit os, & contuderit, & maxime sanè periculum est ut os hæc patiatur, quum & hæc fiant, & è directo aduersus telum, os sauciari contingat, siue ex manu percutiatur, siue iactum suscipiat, siue quid ipsi incidat, siue ipse collapsus saucietur ita ut quomodocunque sauciatus, osse aduersus telum occurrat. Quæ vero tela ex obliquo os sauciant, minus & os rumpunt, & intro ad caput contundunt, etiam si carne fuerit os denudatum. Nam quædam vulnera facta infecta, neque denudant os carne. Profecto ex telis maxime os rumpunt, & manifestis, & obscuris fissuris, & contundunt, & ex natura sua os intro cedere faciunt, quæ sunt rotunda, & prbeculata, & vndiquaque plana, & obtusa, & grauiua, & dura: & carnem hæc contundunt, & maturam faciunt, ac concidunt: & vlcera fiunt à talibus telis in obliquum, Sed & in circulum, subcaua, & suppurata magis fiunt, ac humida fiunt, & diutius tempore purgatur. Necesse est enim carnes contusas ac concisas: pus fieri ac consumi. At tela oblonga, multum tenuia, & acuta, & leuia, carnem magis dissecant, quam contundunt, & os eodem modo. Et sedem quidem inducit id ipsum quod etià dissecat. Dissectio enim & sedes idem sunt. Verum non valde os contundunt talia tela, neque

O: quæ patitur.

Cadentes de alto & eorum quid patiantur.

Telorum va-
rietas.

A rumpunt, neque ex natura sua intro cedere faciunt. Ceterum oportet supra conspectum tuum, quicquid tandem apparuerit in osse, etiam de omnibus his interrogationem facere. Nam magis & minus sauciati signa hæc sunt, si vulneratus soporè altiore incidit, & caligo offusa fuerit, & vertigo, & si ceciderit. Quum autem os carne denudatum à telo fuerit, & circa ipsas futuras vlcus fieri contigerit, difficile est sedem reliquere deprehendere, quæ in alio osse manifesta est, an insit in osse, aut non insit, & an sedes facta sit in ipsis futuris. Occultat enim ipsa futura, asperior existens reliquo osse, & non satis clarum est ubi in ipso futura est, & ubi ossis sedes, si non valde magna sedes fiat. Accedit etiam ruptio ad sedem, plerumque & ipsa in futuris fiens, & fit etiam hæc ruptio rupto osse deprehensibilior, eo quod circa ipsam futuram ruptio fit, si rumpitur, ut plurimum. Procliue enim est hæc parte os rumpi ac dissolui, propter ossis hæc parte debilitatem ac raritatem, & propterea quod parata sit futura ut rumpatur ac dissoluatur. Nam reliqua ossa futuram ambientia ruptionis exortia manere possunt, eo quod robustiora sunt quam futura: Verum ruptio circa futuram fiens, etiam dissolutio futuræ est, & non facile est deprehendere, neque si à tali sede fiat in futura, ubi ruptione fuerint ac dissoluta. Verum difficilius est deprehendere fissuram ex contusione. Fallunt enim & mentes, & visum medicum hæc futuræ, fissuræ speciem referentes, & reliquo osse asperiores existentes, nisi vehementer dissectæ fuerint ac dissolutæ. Dissectio autem & sedes idem sunt. Proinde si circa futuras vlcus factum fuerit, & ad os telum incubuerit, animaduersionem habere oportet, ac inuenire quod os passum sit. Nam ab æqualibus magnitudine telis, & similibus ac multo minoribus, & similiter & multo minus vulneratus, longè magis malum accipit, qui in osse in futuras telum recepit, quam qui non in futuras id recepit. Et pleraque horum perforare oportet. Verum ipsas futuras perforare non oportet, sed secedendo in propinquo osse perforationem facere, si perfores. Porro de curatione vulnerum in capite, & quo modo deprehendere oportet affectiones in capite fientes non manifestas, ita mihi videtur. Vlcus in capite nullo humore humectare conuenit, ac ne vino quidem: neque cataplasmate integere, neque linamento curationem facere. Neque verò comprimere oportet vlcus

Sauciati signa.

Capitis vl-
cus qui cu-
retur.

Ll 3 in cap

in capite, si non in fronte fuerit, aut in loco pilis nudato, aut circa supercilium & oculū. Hic enim sientia vlcera, cataplasmatibus ac deligatione magis opus habent, quam in aliis capitibus partibus. Continet ac ambit reliquum caput totam frontem, partes autem vlcus ambientes, in quacunque tandem parte vlcera fuerint, inflammantur ac intumescunt, propter sanguinis influxionem. Oportet autem neque ea quæ in fronte sunt vlcera, per omne tempus cataplasmatibus integere ac deligare, sed postquam inflammatio sedata est, & tumor sedatus, a cataplasmatibus ac deligatione cessare. At in reliquo capite vlcus, neque linamentis, neque cataplasmatibus, neque deligatione curare oportet, si non & sectione opus habeat. Secare autem oportet vlceribus in capite ac fronte sientibus, quæ parte os carne nudum fuerit, & lationem aliquam ex telo habere visum fuerit. Vlceræ verò quæ non habent sufficientem magnitudinem longitudinis ac latitudinis, ad ossis inspectionem, an quid mali passum sit à telo, & quale id passum sit, & quantum caro confusa est, & quantam os lationem habet, & rursus an illatum sit os à telo, & nihil mali passum sit & ad curationem, qualinam opus habet vlcus, & caro, & ossis affectio: talia sanè vlcera sectione opus habet. Si verò etiā os quidem carne fuerit denudatum, subcaua verò fuerint vlceræ in obliquum, cavitatem quā plurimū rescare oportet ubi nō facile est medicamēto quocunq; peruenire. Sed & orbiculatiora vlceræ, ac plurimū subcaua, etiā ipsa rescare oportet, circulo diuisim inciso secundum longitudinē pro hominis natura, ut longius fiat vlcus. At verò in capitis sectione, reliquæ quidem capitis partes securitatē habent dum secantur. Verū tempora, & adhuc supra tempora venā, quæ per tempora fertur, secare nō oportet. Cōuulsio enim corripit sectū. Et si quidem sinistra tempora secta fuerint, dextera cōuulsio corripit. Si verò dextra secta fuerint, sinistra cōuulsio apprehendit. Quum igitur vlcus in capite secas, ossinm græta carne denudatorum, scire cupiens an habeat os quid mali à telo, aut nō habeat, secare oportet vulnus tanta magnitudine, quāta fursum opus habere visum fuerit. Secantē verò carnē ab osse di ducere oportet, quæ ad mēbranam, & ad os existit. Deinde linamentū per totū vlcus adhibere oportet, quod vlcus quā amplissimum in posterum diem faciat, cum minimo do

Vlceræque
secanda.

Amo dolore: ubi verò linamentum adhibuisti, cataplasmate vtere, quanto tempore etiam linamento, ita ut mazam ex tenui polenta in aceto subigas, aut coquas, & quā maxime viscolam facias. Postridie verò ubi linamentum exmeris, inspecto osse quod passum est, si non conspicua tibi sit vulneratio, qualisnam sit in osse: neque cognoscas an os aliquid mali in se habeat, aut non habeat: telum autem ad os peruenisse ac latusse videatur: radere oportet specillo rasorio, secundū longitudinem ac profunditatem pro hominis natura. & rursus si etiam transuersum sit os, ruptionū gratia ad visum inconspicuarum, & contusionis obscura gratia, quæ non intrō cessit ex natura alterius ossis capitis. Indicat enim ipsa ratio magis, si non etiam aliās conspicuæ fuerint hæc affectiones, ex telo in osse existēs. Et si sedem teli in osse videris, tum ipsam teli sedem radere oportet, tum ambientia ipsam ossane sapē ad sedem ruptio accedat, & contusio, aut sola contusio, & deinde lateant, quum non conspicua existant. Postquam autem os scalpro raseris, si quidem ad perforationem tendere ossis fauciatio videatur, perforare oportet, & citra perforationem triduum non excedere, sed in hoc perforare, tum aliās, tum tempore calido, si ab initio curationem susceperis. Si verò suspiceris os ruptū, aut contusum esse, aut ambo hæc: coniectura facta quod vehementer fauciatus sit, ex vulnerati verbis: & quod à forti id contigit qui fauciavit, si alius ab alio vulneratus fuerit: & quod telum quo vulneratus est, ex maleficorum telorū ordine fuit: deinde quod vertigo & caligo ipsam corripuerit, & quod in soporem profundiorē incidit, & quod ceciderit: His ita sientibus, si non cognoscas an os ruptū sit, aut contusum, aut ambo hæc, neque aliās videas: super os aliquid maximè nigri coloris, nigro medicamento liquato subactum, imponere oportet: & subextento linteo oleo imbuto super vlcus, & deinde mazæ cataplasmate appposito deligare, postridie verò exoluto ac expurgato vlcere deradere. Et si sanum non fuerit, sed ruptum ac contusum, reliquū quidem os rasum album erit, fissura verò & contusio, quæ nigrū medicamētum eliquatum in seipsam suscepit, in reliquo osse albo nigra erit. Cæterum hanc fissuram conspectā rursus secundum profunditatem radere oportet. Et si quidē radens fissuram hanc conspectā nigrā exmeris, & deleueris e con

Cum os an
ruptum sit
ambiga-
tur.

specu sublatam, contusio quidem ossis, aut magis aut minus D
facta fuit, quæ sanè etiam fissuram à scalpro rasorio deletam
rupit. Verum minus horrenda hæc est, & minus negotij exhi
buerit, fissura deleta. Si verò in profundo sit, & dum raditur
deleri nolit, ad perforationem devenit hæc calamitas. Sed
perforare oportet, ac de cætero vlcus curare. Cauere autem
conuenit vt ne aliquid mali os contrahat ex carne, si malè cu
retur. Nam & perforato ossi, & aliàs denudato, sed sano: & si
læsionem aliquam ex telo habeat, & tamen sanum esse pute
tur, periculum magis imminet vt suppuratum fiat, etiam si
aliàs futurum non esset, si & caro os ambiens malè curetur,
& inflammetur ac cõstringatur. Ignescit enim, & multa flam
ma impletur. Et sanè os ex ambientibus carnibus in seipsum E
calorem & flammam, & quæcunq; mala in seipsa habet caro,
trahit, & ex his in a suppuratum fit. Malum est etiam humi
dam esse carnem in vlcere, & putrescentē, & ad multum tem
pus purgari. Quare suppuratum quidem quàm celerimè
vlcus facere oportet. Sic enim ambientes vlcus partes quàm
minimum inflammabuntur, & vlcus citissimè purum erit.
Necesse est enim carnes concisas ac contusas à telo suppurat
as fieri ac cõsumi. Postquam autem purgatum fuerit, siccius
fieri vlcus oportet. Sic enim citissimè sanum fiet, sicca carne
germinante, & non humida. Et sic quoque vlceri caro non su
perincrescet. Eadem ratio membranae circum cerebrum est.
Statim enim osse perforato & exsecto, ac de membrana de
tracto, ipsam denudatam membranam puram quàm citissi
mè ac siccam facere oportet, vt ne vbi ad multum tempus hu
mida sit, computrescat ac in tumorem attollatur. His enim
ita fientibus, periculum est ipsam putrefieri. At verò os quod
discedere à quouis alio osse oportet vlcere in capite fiente, &
sede reli in osse existente, aut aliàs osse plurimum denudato:
discedit vbi plurimum exangue factum est. Resiccatur enim
sanguis ex osse, & à tempore, & à plurimis medicamentis.
Citissimè enim discescerit, si quis vlcus quàm citissimè pur
garit, & de cætero & vlcus, & os, tum maius, tum minus re
siccauerit. Quod enim citissimè resiccatur ac testaceum fa
ctum fuerit, ex hoc facto maximè dimittitur ab alio osse, quod
sanguinolentum ac viuum existit, & quum exangue ac sic
cum fiat, à sanguinolento ac viuo valde discedit. Quæcunq;
verò

A verò ossa intro contusa cedunt ex sua ipsorum natura, rupta
aut etiam dissecta, valde ampla, talia minus periculosa sunt, *Ossa fra-*
vbi membrana sana fuerit: & quæ pluribus fissuris & ampli
ribus intro rupta sunt, adhuc minus periculosa sunt, & ad de
tractionem faciliora sunt, & nullum ex talibus perforare o
portet, neque periclitari ossa auferre conando, priusquam
sponte sua emergant, priore forma exoluta. Emergunt autem
carne subnascente. Subnascitur autem ex duplicata ossis la
mina, & ex sano osse, si superna ossis pars sola fuerit corrupta.
Sic verò quàm citissimè & caro subnasci ac germinare pote
rit, & ossa emerferint, si quis vlcus quàm citissimè suppurat
um redditum, purum faciat. Et si per totum os ambæ partes
intro cõfusa cesserint ad membranam, & superna ossis pars,
& inferna, si quis similiter medeatur, vlcus celerimè sanum
erit, & ossa quæ intro cesserunt celerimè emergunt ac reuer
tuntur. At verò puerorum ossa, & tenuiora & molliora sunt,
ea de causa, quod sanguinolentiora sunt, & caua, & neque an
trofa, neque densa, neq; solida: & à telis æqualibus ac debilio
ribus si similiter ac minus fuerint vulnerati, iunioris pueri
vulnus, & magis & citius suppuratur, & in breuiori tempore
quàm senioris: & si aliàs ex vulnere moriturus est, iunior se
niore citius perit. Cæterum si os denudatum carne fuerit, ani
maduersione habita cognoscere conari oportet, si oculis vi
dere ac noscere non datur, an ruptum sit os, & an contusum,
aut solum contusum, & an sede reli facta, adsit contusio, aut
fissura, aut ambo hæc. Et si quid horum os passum fuerit, de
tracto sanguine, paruo terebello modicè & cum cautione, os
terebrare oportet. Tenuius est enim os, & minus profundum
iuuenibus, quàm senioribus. Quicunq; verò ex vulneribus
in capite moriturus est, & fieri non potest vt sanus fiat ac ser
uetur, ex his signis dinotionem morituri facere oportet, &
quod futurum est prædicere. Patitur enim hæc. Quum quis
os fractum, aut ruptum, aut contusum, aut quocunque modo *Morituri*
fractum intelligens, per errorem deliquerit, & neq; raserit,
neq; perforauerit, veluti os non opus habeat, & velut os sanū
existat: ante decimumquartum diem febris corripiet vt plu
rimum in hyeme. In æstate verò post septimum diem febris
corripit, & postquam hoc factum fuerit, vlcus colorem amit
tit, & ex ipso sanies pauca fuit, & quod inflamatū est ex ipso
emori t

emoritur, & viscosum fit, & apparet velut salsamentum, colore fuluum, subliuidum, & os tunc corrumpi incipit, & fit valde nigrum, postremum pallidum aut valde album euadens. Quum verò iam suppuratum fuerit, in lingua pustulae oboriantur, & desipiens æger moritur, & conuulsio plerosque corripit in altera corporis parte: si quidem in sinistra parte capitis vlcus habeat, in dextra corporis parte conuulsio corripit. Si verò in dextra capitis parte vlcus habeat, in sinistra corporis parte conuulsio corripit. Sunt autem & qui syderati fiunt, atque sic pereunt ante septimum diem in æstate, aut decimum quartum in hyeme. Similiter autem significant hæc signa, & in iuniore, si vlcus existat. Quapropter ubi intellexeris febrem inuadere hominem, & ex aliis signis aliquod ipsi accedere non cunctari oportet, sed os vsque ad membranam perforare, aut scalpro rasorio deradere. Est enim & ad perforationem, & ad rasionem, facile ac expeditum. Deinde reliqua sic curare, prout conducere visum fuerit, respectu ad id quod sit habito. Quum verò in vulnere in capite, homine terebello perforato, aut non perforato, osse autem denudato, tumor rubicundus, ignis sacri speciem referens, accesserit in facie, & in oculis utrisque, aut altero: & si quis tumorem contingat, doleat: & febris corripiat ac rigor: & vlcus ipsum tum quod ad carnem attinet, tum quod ad os bene habeat ad aspectum: & ambientes vlcus partes bene habeant, excepto tumore qui in facie existit, & aliud peccatum nullum tumor habeat, quod ad reliquam vlcus rationem attinet. Huius infernam aluum deorsum purgare oportet medicamentis, quod bilem ducit, & ubi sic purgatus fuerit, & febris dimittit, & tumor sedatur, & sanus euadit. Medicamentum verò dare oportet, ad vires hominis respiciendo, prout robore validus fuerit. Ceterum de perforationis ac terebrationis usu, ubi ea necessitas ingruat, ut necesse sit hominem perforare, sic statuendum est. Si ab initio assumptam curationem administras, non oportet statim os ad membranam perforare ac excindere. Non enim conducit membranam osse denudatam esse, ad multum tempus male afflicta: sed postremum ubi madore corrumpi ac putrescere ipsam periculum est. Est & aliud periculum, si statim osse ad membranam perforato, ipsum auferas, ne in ipso opere membranam per terebellum

Medela huius.

Terebrationis modus qui.

terebellum vulneres. Verum terebrantem oportet, ubi iam valde parum abest ut os sit perforatum, & os iam mouetur, a terebratione desistere, & finire ut os sua sponte discedat. Nam in osse perforato, & a perforatione relicto, nihil mali accedere poterit. Tenue enim iam id quod restat sit. Reliqua verò curare oportet, prout vlcus conducere visum fuerit.

Terebrantem autem frequenter eximere terebellum oportet, caliditatis ossis gratia, & in frigidam aquam immergere. Calefcens enim ex circumductione terebellum, etiam os excafcaciens ac resiccans adurit, & maius os perforationem ambiens discedere facit, quam alias discessurum fuisset. Si verò etiam statim volueris vsque ad membranam perforare, & postea os auferre, eodem modo frequenter eximere terebellum oportet, & in frigidam aquam demergere. At si non ab initio curationem assumpseris, sed ex alio traditam sulce peris, ita ut posterior tardè ad curationem deuenias, terebello exculpto statim os ad membranam perforare ac excindere oportet, & exempto sepe terebello specularitum alias, tum per admotum specillum, circumcirca ipsius terebelli viam. Nam multo citius perforatur os, si suppuratum iam ac transpuratum perforaueris, & sepe contingit ut non profundum os sit, tum alias, tum si ea capitis parte fuerit vlcus, qua tenuius magis quam crassum os ipsum existit. Quare cauere oportet, ut in terebelli admotione ne fallaris, verum qua parte crassissimum os esse visum fuerit, in eam semper terebellum admotum adigito, ita ut frequenter consideres, ac commoueas os, & eiicere coneris. Postquam autem abstuleris, reliqua velut vlcus conferre visum fuerit curato.

Terebra aqua intingenda.

HIPPOCRATIS
COI CHIRURGIAE OF-
FICINA, IANO CORNA-
RID MEDICOPHY-
SICO INTER-
PRETE.

Aut

Lux du-
plex.

Quæ chi-
rurgo pro-
ficienda.

Ut similia, aut dissimilia, à princi-
pio, à maximis, à facillimis, ab his
quæ vndiquaque penitus cognos-
cuntur: quæ & videre, & tange-
re, & audire licet: & quæ visu, &
tactu, & auditu, & naribus, & lin-
gua, & intelligentia sentire licet:
quæ & quibus cognoscuntur, om-
nibus cognoscere licet. Quæ ve-
rò ad chirurgiæ officinam. Aegrotans, agens, ministri, in-
strumenta, lumen, ubi, quomodo, quot, quomodo. quando
corpus, vasa commoda. Tempus, modus, locus. Agens aut se-
dens, aut stans, moderatè ad seipsum, ad id quod tractatur,
ad splendorem lucis. Lucis igitur species duæ sunt, altera
communis, altera artificialis. Communis, in nobis non est.
Artificialis, etiam in nobis est. Vtriusque verò duplex
sunt, aut ad lucem, aut sub lucem. Sub lucè, & modicus vsus
est, & moderatio manifesta. Ad lucem verò, ex præsentibus,
ex conferentibus luminibus, ad splendorem cõuerrere oportet
id quod tractatur, exceptis his quæ aut latere oportet
aut videre turpe est: ita ut id quod tractatur ex aduerso sit
luci, qui verò tractat ex aduerso eius quod tractatur, verum-
tamen ut ne tenebras inducat. Sic enim & qui agit videre po-
terit, & quod tractatur non videtur. Ad seipsum verò, si qui-
dem sedeat, pedes secundum rectitudinem sursum versus & di-
recto ad genua sint, distantia autem parua in cõsistendo in-
tercedat. Genua autem superiora sint inguinibus modicè dis-
stantia, pro commoda cubiti positione ac appositione. Vestit-
us expeditè, distinctè, æqualiter, similiter, cubitis, humeris.

Ad id verò quod tractatur, ultra & propè, & sursum ac de-
orsum, & hac aut illac, aut in medio. Ultra quidem & propè
termini sunt cubitorum gibbi, ita ut in anteriorem partem non
excedant genua in posteriorem costas. Sursum verò, ut non
supra mammas, summas manus habeat. Deorsum ut non infe-
rius quàm ut ubi pectus ad genua habet, summas manus an-
gulares ad brachia figuret. & in medio quidem hoc modo se
habet. Hac verò aut illac, ut non extra sedem: sed pro ratio-
ne conuersionis & corporis, & operantè corporis partem pro-
ducatur. Si verò stet, vtrisque pedibus ex æquo insistere scis
est.

est. Agere verò oportet ita ut altero pede inscendat, non eo
qui est ad manum agentem, genu ad inguem sublato, velut
in sede, sed & alij termini iidem sunt. At qui tractatur, reli-
quæ corporis parte tractati inferuiat, aut stans, aut sedès, aut
decumbens, quo quàm facillimè ita velut figurâ habens per-
seueret, seruans subfluxionem, subfidentiam, euersionem, de-
clinatè. Sic quæ debet seruari & figura, & forma eius qui
tractatur in exhibitione, in tractatione, in habitu postea se-
quente. Ungues neque præminere oportet, neque defice-
re. Digitorum vertices ad vsum exercere, digitis quidem sum-
mis pleraque, indice ad magnum admoto. Tora verò manu
prona, ambabus autem aduersis. Digitum extendere cogit
magnum quiddam in medio digitorum positum, & opposi-
tum facere magni digiti indicis. Morbum autem esse ma-
nifestum est, per quem etiã læduntur hi quibus ex natiuita-
te, & educatione, affluuit magnus digitus ab aliis contineri.
Opera omnia exercere oportet vtrisque seorsim agendo, &
ambabus simul. Similes enim sunt: ambabus cõiectando be-
ne, pulchre, citò, non laboriosè, concinnè, expeditè. Instru-
menta quidem, & quando, & qualiter dicetur. Vbi oportet,
ut ne quid impediat opus, neq; impedimento sit inter acci-
piendum circa operantem corporis partem. Si verò alius det,
paulò prius paratus sit, & faciat ubi iusseris. Qui verò circa
ægotantè sunt, id quod tractatur exhibeant prout visum fue-
rit. Reliquum autem corpus detineant, ut totum quiescat, ta-
centes, & præfecto obedientes. Deligationis species duæ
sunt, quæ facta est, & quæ adhuc fit. Quæ adhuc fit, citò, non
laboriosè, expeditè, concinna. Cito quidem perficiendo ope-
ra. Non laboriosè, facillè agèdo. Expeditio verò ad omnia pa-
rata est. Concinnitas autè iucunda aspectu est. Ex quibus ve-
rò exercitationibus hæc cõtingant, dictu est. Quæ facta est,
benè, pulchrè. Pulchrè quidè, simpliciter, distinctè: aut simi-
lia ac æqualia, æqualiter ac similiter: aut inæqualia ac dissim-
ilia, inæqualiter ac dissimiliter. Species verò hæ sunt, sim-
plex rotunda in orbem, ascia, lima, oculus, rhombus, & semi-
sestra: ita ut species congrua sit speciei & affectioni eius quod
deligatur. Eius verò quod benè deligatur, duæ sunt spe-
cies, roboris quidem, aut compressione, aut copia linteo-
rum, & partim quidem ipsa deligatio sanat, partim curanti-
bus

Vngues &
digiti chi-
rurgi qua-
les esse do-
beant.

Instrumen-
ta in prom-
ptu sint &
ministri.

Deligatio
duplex.

Ligationis
species.

Modi ligandi.

Nexus.

Deligamenta qualia.

bus inferuit. Ad hæc igitur lex hæc est. In his autem maxima deligationis vis est. Compresio quidē, ut incumbētia non abscedant, neq; penitus innitantur: sed sint quidem firmata, non autem coacta, & minus quidem extrema, minimē verò media. Nexus & filum procedant non deorsum, sed sursum, in exhibitione, & præparatione, & deligatione, & habitu postea sequente. Initia non super vlcus iniicere oportet, sed hinc aut illinc facere nexum. Nexum verò neque in semita, neque in opere, neque illic ubi inane est, ut ne in vnum iaceat. Nexum autem & filum, mollia non magna. Hoc tamen probè nosse conuenit, quòd omnis deligatio ad declinuiam & acuminatam fugit, velut in capite, ad partem supernam: in tibia, ad infernam. Deligare oportet dextras partes, in sinistras: & sinistras, in dextras: excepto capite. Hoc verò secundum rectitudinem. Verum contraria ex duobus initiis. Si verò ex vno, ad id quod simile est, ad subtilitatem: velut est media pars capitis, & si quid aliud huiusmodi. Quæ vero mouentur, velut articuli, quæ quidem parte insecuntur, quàm minimis ac expeditissimis linteis obuoluere oportet, velut popliteum: quæ vero circumduntur, expansis ac latis, velut est patella. Circundare quoque insuper oportet, comprehensionis quidem gratia eorum quæ circa hæc sunt, appensionis vero vniuersi deligamenti, in quiescentibus & depressioribus corporis partibus, qualis est & supra, & infra genu. Conuenit autem in humero quidē, circumductio circum alteram alam: In inguine verò, circum alteram lateris mollitudinem: in tibia, supra suram. & quibuscunq; sursum contingit fuga, his infernè appensio conuenit: quibus autem deorsum, vice versa. Quibus verò non est, velut in capite, his in æqualissima parte cōprehensiones facere oportet, & minimè obliquo deligamento vti. Nam stabilissimū postremum circumdandum, vel maximè vagabunda continet. Quibuscunque autem neque comprehensio, neque appensio linteorum, commode se habet: his per fila appensiones facere conuenit, ex iniunctione, aut confusione. Deligamenta sint pura, leuia, mollia, tenuia. Obuoluere verò oportet ambabus simul, aut vtrisque seorsim exercere. Conueniente autem deligatione vti, coniectura ad latitudinem ac crassitudinem partium facta. Obuolutionis capita dura, æqualia, distincta sint. In quibus

quibus autem futurum est ut decidant, ea peiora sunt, quàm si cito decidant. Quædam verò sunt eiusmodi, ut neque commprimere, neque decidere oporteat. Quæ verò spectat deligatio, aut subligatio, aut ambo, hæc sunt. Subligatio, quidem in causa est, ut aut disparata attrahantur, aut expansa cōtrahantur, aut contracta diducantur, aut distorta dirigantur, aut vice versa. Præparare autem oportet lintea leuia, tenuia, mollia, pura, lata, non confusa, neque extuberantias habentia, & sana, ut extensionem ferant, & paulò præstantiora, non sicca, sed succo imbuta singulis affectionibus familiari: & ea quidem quæ disparata abscesserunt, ita ut sublimia sedem quidē contingant, non tamē comprimant. Initium autem sumere oportet ex sana parte, & ad vlcus desinere, quo id quidem quod subest excoletur, aliud autem non amplius colligatur. Deligare autem oportet recta quidem, in rectum: obliqua verò, oblique, in figura doloris exorte, in qua neque confusio, neque discelsio contingat: ex qua ubi translatio fit ad appensionem, aut positionem, non transmutent, sed similia habeant hæc, musculos, venas, nervos, ossa, & bene posita, & bene decedant. Appensa verò aut posita esse conuenit, in figura doloris exorte, quæ est secundum naturam. In quibus verò discesserint, vice versa. At quibus expansa sunt, contrahere oportet quod ad alia quidem attinet eodem modo ex multo verò temporis spatio interposito contractionem facere oportet, & sensum progressu facto cōpressionē, primū minimè, deinde magis, ita ut terminus quod maximè facta sit, mutuus contactus fiat. Quibus verò contracta sunt, diducere: cum inflammatione quidem vice versa, sine hac autem, præparatione quidē eiusmodi, deligatione verò contraria. Distorta verò dirigere oportet, quod ad alia quidem attinet eodem modo. Verum quæ quidem abierunt, ea reducere oportet, subligatione, agglutinatione, appensione. Contraria verò contrario modo. Spleniorum longitudinem, latitudines, crassitudines, multitudines. Longitudo quæta est deligatio. Latitudo, quætuor aut trium digitorum, crassitudo, ut triplices aut quadruplices sint. Multitudo ut dum circumdantur non excedant, neque deficient. Quibus verò ad directionem, in longitudinem circundando, latitudinem ac crassitudinem defectu coniectare oportet, ita ut non acerrimè expleamus. At verò

Lintea qualia.

Deligatio qualis.

Spleniorum.

Linteorum verò linteorum subligationes duæ sunt, prima ex loco læso **subligatio**, ad supernas partes delinit: altera ex loco læso, ad infernas.

Deligamē iuxta locum affectum maximè comprimere oportet: **ta qualia**. Minimè extremas partes: Reliqua verò pro ratione: Deligatio autem multam sani loci partem occupet. Deligamentorū multitudo, longitudo, latitudo. Multitudo quidem, vt ne superetur à loco læso, neque per ferulas illisio fiat, neque pondus, neque circuncirca inclinatio, neque efforminatio deligamenti contingat. Longitudo verò & latitudo, trium, aut quatuor, aut quinque, aut sex, cubitorum quidem longitudo, digitorum autem latitudo. Et affulcimentī circunductiones tot sint, vt ne comprimant. Mollia verò & non crassa sint hæc omnia, pro longitudine & latitudine, & crassitudine.

Ferula. dīne partis affectæ. Ferulæ porro sint leues, æquales, iuxta extremitates simæ, hinc atque illinc paulò minores deligatione, crassissimæ autē ea parte qua extat fractura. Quæcūq; verò partes incuruæ sunt, & excarnes, in his quæ præminent cauendæ sunt, velut circa digitos & malleolos, aut positione aut breuitate. Affulcimentis autem fulcire ac firmare oportet, non comprimere primū.

Ceratum. Ceratum molle, & leue, & purum sit. **Aqua**. In aqua spectatur caliditas, multitudo. Caliditas, vt supra suam ipsius manum medicus affundat. Multitudo, ad laxandum quidem & attenuandum, plurima optima est. Verū ad incarnandum ac molliendum moderata. Moderatio autem in perfusione ea est, quod dum adhuc attollitur pars, priusquam confidat, desistere oportet. Primū enim attollitur. Postea verò attenuatur. Positio sit mollis, æqualis, sursum vergens, in eminentibus corporis partibus, velut calcaneo, & coxa, vt neque refrangatur neque evertatur. Canalem toti potius cruri quàm dimidio adhibere oportet. Ad affectionem tamen respicere oportet: & reliqua quæ lædere solent, manifesta sunt. Exhibitio verò & distentio, & restitutio, & reliqua secundum naturam fiant. Natura in operibus est: operis actione quid illa velit coniectandum est. Ad hæc autem ex quiescente, ex communi, ex consuetudine. Ex quiescente quidem ac remisso, restituciones considerare oportet, velut in manus figura. Ex communi verò, extensionem & inflectionem, veluti figura cubiti ad brachium, quæ prope ad angularem accedit. Ex consuetudine,

A dine, quod non alias figuras magis ferre possunt, velut cura extensionem. In hac enim figura plurimum tempus facillimè durarint, nulla facta immutatione. In immutatione verò ex distentione, similia hæc habent, ad habitum aut positionem, musculos, venas, nervos, ossa, & bene posita, & bene detenta. Distentio fit maximè circa maxima, & crassissima, **Distentio**. ac æqualia, & vbi ambo ossa læsa sunt. Secundo loco vbi subiectum, minimè vbi supernum. Si verò magis moderato fiat, detrimentum affert: pueris exceptis. Oportet autē ipsa paululum accliuia habere. Directionis exemplum, æquiuocū, coniugatum simile, sanum. Defrictio potest soluere, ligare, incarnare, minuere. Dura, ligare. Mollia soluere. Multa, minuire. Moderata, crassefacere. Deligare verò oportet, primū vt is qui deligatur, dicat, maximè se compressum esse circa læsam partem, minimè circa extremas: & firmatum se esse, non compressum, copia linteorum, non robore: & hac die ac nocte paulò magis, postridie minus, tertia laxè. Reperiatur autem postridie in extremis partibus tumor mollis. Tertia verò die deligatum solum gracilius sit, atque hoc per omnes deligationes. Secunda verò deligatione an iuste deligatum apparuerit discere oportet. Hinc autem magis & pluribus comprimatur. Tertia adhuc magis, itēque pluribus. Septima verò à prima deligatione soluta, inueniantur gracilia ossa ac depressa. At verò in ferulas deligata, si gracilia & pruritus exortia, & sine vlcere fuerint, finire oportet vsque ad dies viginti à læsione. Si verò quid suspectum sit, soluere in medio tempore, & ferulas tertio quoque die firmare. Appensio, positio, deligatio, vt in eodem statu sint custodire oportet. Figurarum summa hæc est, consuetudines, **Figura**. naturæ singulorum membrorum species excurrando, ambulando, stando decumbendo, ex opere, ex remittendo. Nam vsus corroborat, oculū autē colliquat. Aut compressione, aut copia linteorum. Quæcunque verò effuso sanguine sugillationes, aut contusiones, aut vulsiones, aut tumores inflammationis exortes, ex vulnere oboriuntur, ad supernam partem plurimum, ad infernam etiam parum deligare oportet. ita vt manum aut crus non habeat in decliue, & initium supra vulnus ponat, ac maximè firmet. minimè extremas partes, medio modo medias, vltimam partem ad supernas partes.

M m poris

poris partes distribuendo, deligatione, compressione. Sed & D
hæc copia magis quam robore. Maxime autem his lintea te-
nua, leuia, mollia, pura, lata, sana debentur, vt pote sine fe-
rulis: & vberiore perfusione vt oportet. At verò elapsiones
aut luxationes, aut tortiones, aut distantie disparata, aut a-
uulsiones, aut abruptiones, aut distortionem, veluti mutilatio-
nes ad alteram partem vergentes, vnde quidem excesserunt,
remittendo deligare oportet: quò verò accesserunt, intendē-
do deligamentum, vt ad contraria vergant delig. etiam
priusquam fuerint deligata, paulò magis quam vt ex æquo
sint, & deligamentis, & spleniis, & appendionibus, & figuris,
extensione, defractione, directione: & hic etiam vberiore per-
fusione. Ceterum imminutiones multam sanam partem oc-
cupando deligare oportet, vt ex influxione qua colliquata
plus quam sua sponte imminuta sunt, alia deligatione per-
mutata ad augmentum declinent, & carniū efformatio-
nem faciant. Melius autem est, vt & superna pars simul deli-
geatur, velut tibiæ, & femorum, & alterum crus cū sano cru-
re, quo similis sit, & similiter quiescat, & similiter alimen-
tum excludant, & suscipiant. Linteorum verò copia, non cō-
pressionem vtendum est. remittendo primū id quod maxi-
mè opus habet, & vtendo defractione incarnante, & perfusio-
ne absque ferulis. Fulcimenta porro ac stabilimenta adhi-
bere oportet, veluti pectori, costis, capiti, & aliis quæ eiusmo-
di sunt: partim pulsum gratia, vt ne concutiantur: partim
etiam distantiarum disparatarum gratia, circa iuncturas, in
ossibus capitis, quo firmentur. Et in tussibus, aut sternutatio-
nibus, aut alio motu, qualia sunt circa thoracem & caput sta-
bilimenta. Horum omnium eadem sunt deligationis com-
moderationes. Qua enim parte læsiones sunt, maxime com-
primendum est. Supponere igitur oportet lanam mollem,
affectioni convenientem: deligare verò non amplius com-
primendo, vt ne pulsus concutiat: neque amplius quam vt
distantiam iuncturarum extremitates inuicem se cōtingant.
Neque vt tussis & sternutationes fiât, sed vt prohibeantur
stabilimentum adhibeatur, quo neque cogatur quid, neque
concutiatur.

Fulcimen-
ta quibus
operanda.

HIPPO

HIPPOCRATIS

COI LIBER DE FRA- CTURIS, IANO CORNA- RIO MEDICO PHY- SICO INTER- PRETE.

*

Portet medicum & luxationum, & fractu-
rarum extensiones quàm directissimas fa-
cere. Hæc enim iustissima natura est. Si ve-
rò quid vel hac, vel illac inclinaret, ad pro-
pnam partem vergere cōuenit. Minus enim
hoc peccatū est quàm ad supinam. Qui igitur
nihil præmeditari sunt, plerumque nihil peccat. Ipse enim
qui deligatur, manum porrigit, vt qui ita à iusta natura co-
gatur. Qui verò sapientes sibi videntur medici, hi sunt nimi-
rum qui peccant. Studij igitur non multi est manum fractā
tractare, & quilibet vt ita dicam, medicus hoc potest. Verum
cogor plura de hoc scribere, quod sciam medicos esse, qui si-
bi sapientes esse videntur ex figuris manus in deligatione, ex
quibus ipsos indoctos esse pntare oportebat. Sed enim multa
in hac arte hoc modo iudicantur. Quod enim peregrinum
est, quum nondum intellexerint an bonum sit, magis laudat
quàm familiare, quod iam bonum esse sciunt: & alienū ma-
gis laudant quàm probè notum. Dicendum igitur, quamnam
medicorū peccata de natura manus, tum dedocere, tum do-
cere velim. Nam & aliorū corporis ossiū doctrinā hic sermo
affert. Manū itaque, de qua nobis sermo est, quidam pronā de-
ligandam dedit, ille verò cogebat sic tenere velut sagittates,
quū humerū iniiciunt, atque ita habentē deligabat: hoc ipsum
illi secundum naturā esse existimans, & in testimonij addu-
cebat, cum omnia cubiti ossa, quòd directionem inter se ha-
berent, tum coloris cōcordiam, quod ipsa per se ipsam recti-
tudine haberet, idque hoc modo & externa & interna parte.
Hoc modo etiā dicebat & carnes, & nervos, à natura, produ-
ctos esse, & artem sagittandi in testimonij citabat, & hæc di-

Que medi-
cus in his
præstare
debeat.

Medicos
imperitos
taxat.

Mm 2

cens-

cens ac faciens, sapiens esse sibi videbatur. Verum aliarum artium oblitus erat, & eorum quae robore, & eorum quae artificii operantur ac efficiunt: non animaduertens aliam in alio figuram secundum naturam esse, & in eodem opere alias dextrae manus figuras secundum naturam esse, alias sinistrae, si ita contingat. Alia enim figura in iaculatione secundum naturam est, alia in funde iactu, alia in lapidis iactu, alia in pugilatu, alia in quiescendo. Quot vero artes inuenire quis possit, in quibus non eadem figura manuum naturalis est: & in vnaquaque arte, aliter ad instrumentum quod quisque habet, & ad opus quod perficere vult manus figurantur. Ei vero qui sagittandi artem exercet, hanc figuram alterius manus optimam esse consentaneum est. Cardiniformis enim brachij pars, in cubiti sede in hac figura inuitens, ossibus cubiti & brachij rectitudinem facit, veluti totum vnum esset, & refectio articuli fracta est in hac figura. Verisimile est igitur hoc modo minimè flexibilem & rigidissimum esse hunc locum, & non superari, neque remittere, dum à dextra manu nervus trahitur, & sic nervum quidem quam plurimum trahet, à firmissimo vero ac cōfertifissimo emittet. Ex talibus enim sagittarum emissionibus, celeres & vehementes, & longinquitates fiunt. Deligationi vero cum arte sagittandi nihil commune est. Nam & ubi deligauit, si manum ita habiturus esset, multos utique dolores maiores vulnere adderet, & si flectere iuberet, neque ossa, neque nervi, neque carnes in eodem permanerent, sed suppurata deligatione alio transferrentur. Et quae tandem est figurae sagittarij utilitas? Et in hac parte fortasse non peccaret is qui sibi sapiens esse videtur, si ipsum vulneratum sibi manum exhibere permitteret. Alius porro medicus supinam manum praebens, ita extendere iubebat, atque hoc modo habentem deligabat, hanc figuram naturalem esse putans, coniectura ex colore facta: & ossa hoc modo secundum naturam esse existimans, eo quod os eminens circa manus iuncturam, ubi parvus digitus est, è directo esse apparet eius ossis, ex quo vnam homines meriuntur, & hac testimonia adducebat, quod secundum naturam hoc modo figura se haberet, & rectè dicere putabatur. At vero siquid manus supina extendatur, vehementer utique doluerit. Cognoscere autem poterit hoc quisque sua manu ita extenta, quod dolorosa est hac figura. Nam & debilius vir, fortio

Modus alius deligandi.

At tiores ita manibus suis comprehensum, ut cubiti flexura supina frangitur, quocumque voluerit duxerit. Neque enim si gladium in hac manu habeat, eo uti poterit, adeo violenta hac figura est. Deinde si ubi deligauit quis, in hac figura sinat, maior quidem dolor ubi obambulet, magnus autem etiam ubi decubuerit, sentietur. Quin & flectere manum si opus fuerit, omnino necesse est & musculos & ossa aliam figuram habere. Sed & citra reliquam perniciem, in hac figura hac ignorabat. Os enim circa iuncturam manus eminens, iuxta paruum digitum, hoc quidem cubiti est. Quod vero in flexura est, a quo vnam homines meriuntur, id brachij caput est. Ille vero idem os esse, & hoc & illud putabat: itemque multi alij. Est autem idem cum illo, is qui cubitus siue cubiti gibbus vocatur, in quem innitimur. Si quis igitur ita supinam manum habeat, tunc & os distortum apparet, & nervi à manus iunctura tendentes, ex interna parte & de digitis, distorti sunt. Tendunt enim hi nervi ad os brachij, unde vna mensuratur. Tanta sane ac talia sunt peccata, & ignorantiae naturae manus. Si vero velut ego iubeo, manum fractam quis extendat, os quidem quod est circa paruum digitum, ad cubiti flexuram tendens, in directum conuertet, rectitudinem vero habebunt nervi à manus iunctura ad brachij summam partem tendentes; & manus dum appensa excipitur, in consimili figura erit, in quali etiam erat dum deligaretur, ita ut neque ambulanti, neque decumbenti, nullus dolor aut fatigatio accedat. Desidere vero hominem ita oportet, ut ossis pars ad clarissimam praesentem lucem constitutur, ne is qui extensionem tractat circa sufficientem directionem fallatur. Nam periti artificis manum adnotam, ne os quidem eminens in contactu latere poterit. Porro ex cubiti ossibus ubi non ambo fracta sunt, facilius curatio est, si supernum os sauciatum est, etiam cum crassius id existat: partim quod sanum subiectum fundamenti loco ipsi est, partim quod facilius occultari potest, nisi iuxta manus iuncturam sauciari contigerit. Crassa enim est caro quae supernè innascitur. Infernum vero os ex carne est, & non facile occultari potest, & vehementiore extensione opus habet. Si vero hoc contritum non fuerit, sed alterum illud, vilior extensio sufficit. At si ambo fracta fuerint, fortissima extensione opus habent. In puero etenim vixit extensa magis quam oportebat. Verum plerique minus quam

Cubiti ossa si fracta fuerint.

oportet extenduntur. Conuenit autem facta extensione, vo-
 Deligatio. lis ad motus dirigere: deinde cerato illito non ita multo, ut
 ne deligamenta circumfluitent, ita deligare, ut summā manū
 non inferius cubiti flexura habeat, sed etiam paulo superius
 ne ad summā partem sanguis infuset, sed intercipiatur. Post-
 ea linteo deligare, initio eius supra fracturam iniecto, ita ut
 firmet quidem, nō tamen admodū premat. Postquā autē cir-
 cundedit eodem loco bis aut ter, ad supernā partem deligās
 distribuatur, quo sanguinis influxiones intercipientur, & illic
 desinat. Conuenit autem prima lintea non esse longa. Secun-
 dorum verō linteorū initium supra fracturā iniicere, ita ut
 semel circumdet eodē loco, deinde deorsum distribuatur, & mi-
 nus premēs, & magis traducēs, quo linteam ipsi sufficiens sit,
 ad recurrēdū eō ubi alterum desinit. Hic igitur lintea ad si-
 nistram, aut dextrā deligētur, aut ad utrā partē contulerit ad
 fracturā figurā, & in utrāque declinare expedierit. Postea ve-
 rō splenia extēdere oportet modico cerato illita. Nam sic &
 mitius & stabilius se habent. Deinde sic linteis deligare alter-
 natim, modō in dextrā, modō in sinistram: & plerūq; infer-
 nē initio facto, sursum ducere aliquādo etiam superne deor-
 sum. Extremitates autē subaridas, & in acutū abeuntes, sple-
 niis obuolutis curare oportet, ita ut copia opertiorū non
 totū acruatim, sed particulatim corrigat. Insuper autē cir-
 ca manus iuncturā siue articulum laxē circumdare splenia o-
 portet aliās atq; aliās. Copia verō linteorum sufficiens pri-
 mū, duae partes sunt. Signa autē bene curati, & terminus re-
 ctē deligati, haec sunt: si interrogaueris ipsum an compressus
 sit, & si cōpressum quidē se esse dixerit, sed leniter, & maxi-
 mē circa ipsam fracturā. Huiusmodi ita facta esse perpetuū
 dicere oportet eum qui rectē deligatur. Signa verō medio-
 critatis haec sunt. Ea die ac nocte qua deligatus est ipse sibi ip-
 si videatur non minus, sed magis compressus esse. Postridie
 verō tumorem paruum, mollem, ad summam manum obor-
 tum esse. Mediocritatis enim factae à te compressionis si-
 gnum hoc est. Desinente autem die minus compressus esse
 sibi videatur. Tertia verō die deligamenta laxa esse ipsi vi-
 deantur. Et si quid horum iam relatorum defecerit, nosce-
 re oportet deligationem moderatā laxiorem esse. Si verō
 quid ex relatis abundauerit, nosse oportet ultra modum
 compress

A compressum esse. Et ex his coniectura facta, postea deligans
 aut laxabis, aut comprimes magis. Resoluere autem oportet
 tertia die, ubi extēderis. Et si primū moderatē deligasti, hāc
 deligationem paulo magis quā illi cōprimere oportet, &
 initia supra fracturā iniicere, quā admodū etiā antea. Si qui-
 dem enim hanc prius deligaueris, sanies ex hac ad extremi-
 tates hinc atque illinc exhauritur. Si verō aliquā aliā partē
 prius cōpresseris, in illi ex cōpressa exhauritur. Intelligen-
 tia autē ad multa utilis exiit. Sic igitur semper incipere o-
 portet & deligationē, & cōpressionem ex hoc loco. Reliqua
 verō iuxta rationē, ita ut quāto longius à fractura digressus
 fueris, minus cōprimas, nunquā quidem laxa omnino circū-
 dando, sed adhaerentia. Postea verō pluribus linteis deligare
 oportet in singulis deligationibus. Et si interrogetur, dicat
 se paulo magis cōpressum esse quā prius, & praesertim cir-
 ca fracturā. Sed & alia, & circa tumore, & circa dolore, & cir-
 ca alleuationē, pro prioris deligationis ratione fiant. Postquā
 verō tertius iam aderit dies, laxiora esse ipsi videatur deliga-
 menta. Deinde resoluere oportet, & rursus paulo magis com-
 primendo deligare, & hoc cum omnibus linteis quibus deli-
 gendus erat. Et postea omnia ea ipsū apprehendant, quae
 etiam in primis deligationum circuitibus contigerant. Vbi
 verō tertius aderit dies, & septimus à prima deligatione, si
 quidem rectē deligatus fuerit, tumor in summo manu, atq;
 hic non valde magnus erit: locus autem qui deligatur, in o-
 mnibus deligationibus tenuior ac gracilior cōperitur: Verū
 C in septimo etiam valde tenuis, & ossa fracta magis mo-
 uentur, & facilius ad correctionem dicuntur. Et si haec hu-
 iusmodi fuerint, facta coaptatione velut ad ferulas adhiben-
 das deligare oportet, paulo magis cōprimendo quā antea,
 si nō dolor aliquis maior fuerit ex tumore qui est in summa
 manu. Postquam autem linteis deligaueris, ferulas circū-
 ponere oportet, & vinculis quā latissimis circumdare, quie-
 tis saltē gratia, ut ferularum appositio ad compressionē ma-
 nus nihil faciat. Postea verō & dolor, & alleuatio eodem mo-
 do fiant, velut in primis deligationū circuitibus. At verō ubi
 tertio die laxas esse dixerit, tunc postea ferulas firmare oportet. Ferulae quando ap-
ponenda.
 nem, si quidem & deligatio magis laxa fuerit quā compri-

mat. Crassissimam autem ferulā esse oportet, qua parte ex-
tat fractura, non tamen multum. Et ad hoc studium vel ma-
ximē adhibendum est, vt ferula ē directo magni digiti non
ponatur, sed hac vel illac: imō neque ā directo parui digiti,
qua parte os superminet in manus articulo, sed hac vel illac.
Quod si ad fracturam conferat, hac parte aliquas ferulas po-
ni, breuiiores ipsas aliis esse oportet, vt ne perueniant ad ossa
præinētia, iuxta manus articulum. Periculum est enim vl-
cerationis, & denudationis neruorum. Oportet autem tertio
quoq; die ferulis valde leniter firmare, hoc cogitantes, quod
ferulæ deligationis conseruandæ gratia apponuntur, non au-
tem compressionis gratia alligantur. Si quidem igitur pro-
bè noueris, quod in prioribus deligationibus ossa sufficien-
ter sunt directā, & neq; pruritus infestent, neq; vlla aliqua vl-
ceratio suspecta sit ita cum ferulis deligatum finire oportet
donec viginti dies transgressus fuerit. In triginta enim die-
bus vniuersis maximē ex toto cubiti ossa corroborātur. Cer-
tum tamen nihil est. Nam & natura ā natura, & ætas ab æta-
te valde differt. Postquam autem solueris, aquam calidam af-
fundere oportet, & postea deligare, paulo minus comprimē-
do quā antea, & paucioribus linteis quā prius. Et postea
tertio quoq; die soluere, ac rursus deligare, ita vt minus com-
primas, & paucioribus linteis vtaris. At verò si vbi ferulis de-
ligatus est, ossa nō rectē posita esse suspiceris, aut aliud quid
vulneratū vexet, in dimidio temporis spatio, aut paulo prius
soluere, & rursus deligare oportet. Victus porro his quibus
ab initio vlcera non facta fuerint, neq; ossa extra eminēt, suf-
ficit aliquanto simplicior. Verū pauciore victu vtendū est
ipsis, vsq; ad diem decimum, vt qui iam etiam quiescant: &
obsoniis tenellis vtendum, quæ transitui mediocritatem ex-
hibent. A vino verò & carnis esu abstinendum. Postea tamē
sensim progressu facto reficēdi sunt. Hic sermo velut lex ius-
ta posita est de fracturarum curatione, & quomodo tractare
oporteat, & quomodo euentus sequi, ex iusta tractatione.
Quicquid verò non ita euētū habuerit, scire oportet, quod in
tractatione quid defectuose, aut redūdāter factū est. Quin
& hæc insuper in hoc simplici modo cōsiderare oportet, quæ
non ita valde curare solent medici, & quidem quum omnē
curationem, & totam deligationē corrumpere possint, si nō
rectē

Victus ho-
rū qualis.

A rectē fiant. Si enim ambo ossa fracta fuerint, aut infernum so-
lum: is verò qui deligatus est, in fascia quadam manum exce-
ptam ac appēsā habeat, & plurima fasciæ pars circa fractu-
ram existit, ita vt manus hinc arque hinc pendeat: hunc ne-
cessē est reperiri os ad supernam partē distortum habētem.
Si verò sic fractis ossibus, & summam manum in fascia ha-
bet, & partem iuxta cubiti flexurā: reliqua verò cubiti pars
nō sit eleuata: hic ad infernam partem os distortum habere
comperietur. Proinde in fascia molli latitudinē habēte ma-
ximam cubiti partem, & manus articulum, æqualiter suspē-
dere ac eleuata gestare oportet. At verò si brachium fractum
fuerit, si quidem quis extentam manum in hac figura exten-
dat, musculus brachij extēsus deligabitur. Postquam autem
deligatus cubiti flexuram inflexerit, musculus brachij aliam
figuram habebit. Iustissima igitur brachij extensio hæc est.
Lignum cubitale aut paulo breuius, qualia sunt ligna quæ in
foramina lignonū immittuntur, suspendere oportet, hinc atq;
illinc catena deligatum. Hominem verò in alta quapiam se-
de collocatū, ita manu superincumbere oportet, vt lignum
id sub ala sit moderatē habens, vt homo vix sedere possit, &
ferē subleuatus sit, supposito postea alio quopiā fulcimenro,
& coriaceo puluino vno aut pluribus subiectis, quo modera-
tam altitudinem habeat cubitus, ad rectū angulum obliqua-
tus, optimum quidem est corium latum ac molle, aut fasciā
latam circumdare, & magnum aliquod pondus appendere,
C quod moderatē intēdere possit. Sin minus, vir aliquis robu-
stus in hac figura cubiti, circa cubiti flexuram deorsum cog-
gat. At verò medicus erectus stans, & alterū pedem in altio-
re quopiam habens, aggressiōem faciat, ita vt volis os diri-
gat ac componat: facile autem dirigitur. Nam hæc extensio
bona est, si quis ipsam rectē præparet. Deinde deliget fasciā
rū principis supra fracturā iniectis: & reliqua omnia, quæ
admodum prius monuimus, tractet: & easdem interrogatio-
nes faciat. & iisdē signis vtatur, an moderatē habeat, aut se-
cus. Et per tertium diem deliget, & magis comprimat. Et se-
ptima aut nona die cum ferulis deliget. Et si suspiciōem ha-
beat, os non bene positum esse, intermedio tēpore soluat, &
vbi probè collocauit, rursus deliget. Corroboratur autē ma-
ximē os brachij in xl. diebus. Postquam verò hos excesserit,
M m s soluere

Quī bra-
chiū fractū
coaptetur.

Quoto tem-
pore bra-
chiū fractū
coalescat.

solvere oportet, & minus comprimere, & paucioribus quoque; lintheis deligare. Ceterum visum, quendam exquisitiorem quam prius constituere oportet, & ad longius tempus. Eius vero coniecturam facere oportet, ad tumorem qui in summa manu est robur respiciendo. Insuper autem & ad hanc animam advertere oportet: quod brachium a natura ad externam partem incurvatum est, & distorqueri solet, si non bene curetur. Sed & alia omnia ossa, quae a natura ad hanc partem distorta sunt, etiam dum curantur ubi fracta sunt, distorqueri solent. Vbi igitur tale quippiam in suspitione venerit, lata insuper fascia brachium circum circa complecti oportet, & circum pectus deligare: & ubi quietere volet, inter cubiti flexuram & costas, splenium quoddam multiplex convolutum ac complicatum supponere: aut aliud quid quod huic simile existat. Hoc enim modo incurvatio ossis recta eradet. Cavere tamen oportet, ut ne minus ad internam partem vergat. Pes vero hominis ex multis ac parvis ossibus compositus est quemadmodum etiam summa manus. Franguntur quidem non ita valde hec ossa, si non vna cum corpore, ab acuto aliquo aut gravi vulnerato. Vulnerata igitur quomodo curare oporteat, in ulcerationum parte refertur. Si vero quid est loco suo motum fuerit, aut digitorum articulus, aut aliud quoddam ex ossibus summi pedis, unumquodque in suum locum cogere oportet, quem admodum & ea quae in manu sunt. Curare vero oportet cerat, & spleniis, & lintheis velut etiam fracturas, exceptis ferulis, eodem modo comprimendo, & per tertium diem deligando. Interrogetur item is qui deligatur similiter velut in fracturis, & de compressione facta, & an laxa sit deligatio. At vero sana fiunt in xx. diebus perfecte omnia, exceptis his quae cum tibiae ossibus communionem habent, & cum ipsa est directo. Conducit autem hoc tempore decumbere. At non tolerant continentes morbum. Verum priusquam sani fiant obambulant, & propterea plurimi non perfecte sanantur, sed dolor ipsos saepe meritis commonefacit. Torum enim corporis pondus pedes vehunt. Quam igitur nondum sani iter faciunt, articuli moti male curantur, ideoque alias atque alias hi qui ad tibiae sunt, dolent. Quae vero cum tibiae ossibus communionem habent & maiora aliis sunt, & ubi haec mota sunt diuturniorem medelam requirunt. Curatio tamen eadem est. Verum lintheis

Pes & ossis
eius fracta
qui curen-
tur.

Quoto tem-
pore haec
saneantur.

lintheis & spleniis pluribus uti oportet. Et in totum hinc atque illinc deligare, comprimere item velut alia omnia, ea maxime parte qua emota sunt, & primas quoque; lintheorum obvolutiones eodem modo facere. In unaquaque; vero resolutione, multa, calida aqua uti oportet. In omnibus enim circa articulos lesionibus, multa aqua calida affundenda est. Ceterum compressiones & laxationes in iisdem temporibus eadem signa ostendunt, quae in superioribus: & relaxationes eodem fiant. Sani vero perfecte hi sunt in xl. maxime diebus, si decumbere sustinerint. Sin minus, eadem patiuntur quae prius relaxata sunt, & adhuc amplius. Porro quicumque; saltu de alto quopiam loco facto, in calcaneum vehementer se fulciverunt, his ossa quidem disparantur, venulae vero sanguinem effundunt, carne circa os confusa, tumor autem accedit, & dolor multus. Os enim hoc parvum non est, & supereminet quidem sub tibiae rectitudinem, communionem vero habet cum venis ac nervis principalibus. Tendo autem posterior huic ossi annexitur. Hos curare oportet cerato, & spleniis, & lintheis, & aqua plurima calida, & lintheis pluribus. Et ab his opus est etiam aliis quam optimis ac lenissimis, & si quidem mollis fuerit a natura cutis circum calcaneum, sic sinere oportet. Si vero crassa & dura veluti quidam habent, incidere oportet, aequaliter, & attenuare, ita tamen ut ne vulnereur. At vero talia bene deligare non cuiusvis est. Si enim deliget quis, quomodo alia circa malleolos deligantur, ita ut aliquando circum pedem, aliquando circum tendinem, fasciae circumdantur: haec constrictiones calcaneum separant: qua parte confusio facta est. Atque ita periculum est, ne calcanei os corrumpatur: & sane si corruptum fuerit per omne aeternum morbus durare potest. Nam & alia quae non ex tali modo sunt, ipsum corrumpunt, sed in decubitu denigrato calcaneo, ex figura neglectu: aut in tibiae vulnere fiente periculoso, ac diuturno, & communionem cum calcaneo habente: aut in femore: aut ubi ex alio morbo diuturnus decubitus contingit. Attamen & talibus diuturnae ac molestae affectiones fiunt, & quae saepe refringantur, si non bona diligentia, & multa quiete curentur. Quare etiam ea quae ex tali modo corrumpuntur, supra aliquam lesionem, magna corpori pericula inducunt. Femores enim peracutae oboriuntur, continuatur, tremulae, singultuosae, mentem contingentes, paucis diebus durantes ac occiden-

Qui de al-
to defiliunt.

Curatio
horum.

occidentes. Fieri etiam possunt venarum sanguisuarum liuores venarum nausae, & cancerationes ex compressione. Fieri autem possunt haec absque alia corruptione. Atque haec quidem relata sunt, ubi vehementissimae contusiones fiunt. Plurima tamen leuiter circum circa corunduntur, neque vllum magnum curationis studium exigunt, sed recte tamen tractare oportet. Quam verò vehemens in fulciendo illisio facta esse visa fuerit, tunc sanè relata facere cōuenit, & deligationem plurimam facere circum calcaneum obuolutam, ita ut aliquando ad summam pedis partes, aliquando ad medias, aliquando ad tibiæ partes, ex opposito linthea obuoluantur. Deligare insuper oportet & vicina omnia, hinc atque illinc, velut etiam prius dictum est, & vehementem compressionem non facere, sed cum multis lintheis. Praestat autem & veratrum bibendum dare eadem die, aut postridiè: & tertia die resolvere ac rursum deligare. Signa porro an recrudescant, aut non, haec sunt. Quum sanguis è venis effusus, & denigrationes, & his vicina, fiunt subruhra & subdura, periculum est ne recrudescant. At si quidem febre careat, sursum purgans medicamentum dandum est, velut dictum est: itémque si non continua febre laboret. Si verò continua fuerit febris, medicamentum dandum non est. Verum & à cibis, & à sorbitionibus abstineadum. Potu verò utendum aqua, non vino, sed fauorum cremore decocto, aut aceto mulso dulci. Si verò non recrudescant, sanguis è venis effusus, & denigrationes, & vicina partes, cum virore subpallidae fient, & non duræ, & bonum est hoc testimonium in omnibus sugillatis, sanguine è venis subter cutem effuso, quod non recrudescant. Quaecunque verò cum duricia liuescant, ea ut denigrescant, periculum est. Caterum hoc studio habere oportet, ut pes plerumque paulo altius reliquo corpore habeatur. Sanus autem fieri poterit in sexaginta diebus, si quieuerit. At verò tibiæ duo ossa sunt, quorum alterum altero hac parte multo tenuius est, illa verò parte non multo tenuius. Cohærent autem inter se iuxta pedem, & appendicem communè habent. Verum in rectitudine tibiæ non cohærent. Iuxta femur autem cohærent, & appendicem habent, & appendix discriminationem. Longius verò paulo alterum os est, quod secundum paruum digitum est. Et talis quidem est natura ossium in tibia. Luxatur aut

Tibiæ ossa.

atur autem aliquando iuxta pedem ambo ossa, quandoque cum appendice, quandoque verò appendix tantum emouetur, quandoque alterum tantum os. Haec autem minùs molesta sunt, quam ea quæ in articulo manus existunt, si quiescere homines sustineant. Curatio verò cōsimilis est velut illorum. Nam & repositione ex extensione, velut in illis facere oportet. Verum vehementiore extensione opus habet, quanto fortius est ea parte corpus. Plerumque tamè sufficiunt viri duo, alter hinc alter illinc extrèdentes. Si verò non satis robusti fuerint, facile est vehementiore extensione facere. Aut enim rota modiolū, aut aliud quid huic simile defodere oportet, & molle quiddam pedi circū dare, & postea latis bubulis loris pede deligato, principia lororum aut ad paxillū, aut ad aliud lignū alligare, atque ita ligno in summū modiolū indito refringere, ita ut alij contra extrèdant humeris & poplite apprehensis, potest etiā super na corporis pars necessitate hac extensionis vrgeri, partim quidem si ita voles, ligno rotundo leuigato altere defosso, partem quandā ipsius supereminentem intra crura iuxta ani & scroti inter capedinē applicato, quo corpus sequi prohibeat ad eos qui à pedibus extendunt. Deinde ad crus quod extenditur declinare non oportet, sed aliquem à latere assidere, qui nates retrudat, ne corpus circūtrahatur: partim verò si etiā circa alas hinc atque illinc ligna affigantur, manus autem extenstæ seruentur, apprehendat autem qui circa genu, atque ita contra extrèdat: partim item si quis velit, aliis loris circa genu aut circa femur deligatis, & alio rotæ modio supra caput defosso, & loris ex ligno quopiam alligatis, & ligno ita in rotæ modiolū defixo, ad contrariā partem his qui à pedibus extendunt, adtrahere potest. Quin & si voles, pro rotarum modiolis trabem mediocrem sub lectum extrèdes, deinde ad trabis hinc atque illinc caput ligna fulciens ac refringens, lora ipsi alligata intendes. Si verò & hoc velis, afellis hinc atque illinc constitutis, in ipsi extensionem facies. Sunt autem & alij multi extensionum modi. Optimum autem fuerit, si quis in magna ciuitate medicum agit, ut lignū habeat præparatum, in quo omnes necessitates insint, tum ad omnes fracturas, tum ad omnes articulorum repositiones, ex extensione, ac vectium vsu. Satis autem est si lignum fuerit & longitudine, & latitudine, & crassitudine tale, quales columnæ quernæ

Tibiæ ossa
qui luxan-
tur.

querne quadrangulae sunt. Postquam autem sufficienter extenderis, facile iam est articulum reponere. Eleuatur enim in directum supra pristinam sedem. Dirigere itaque manuum volis oportet, ita ut his partim in id quod eluxatum eminet innitaris, partim ab altera parte infra malleolum renitaris. Vbi vero reposueris, si quidem fieri poteris, extensum ita deligabis. Si vero praeter loris impediaris, his exolutis distentionem facias, donec deligaueris. Deligare autem eodem modo oportet, & fasciarum initiis similiter in id quod luxatum eminet, iniectis, & primis obuolutionibus plurimis supra id factis imò etiam spleniis plurimis supra id impositis, & compressione maxime isthic fiende. Sed & hinc atque illinc multum insuper deligare oportet. Magis autem hic articulus compressione opus habet in prima deligatione, quam is qui in manu est. Postquam autem deligaueris, sublimius reliquo corpore deligatam partem habeat. Positum autem ipsius ita facere oportet, quo quam minimè pes dependeat. At verò attenuationem corporis ita facere oportet, prout talem vel talem vim ipsa luxatio habet. Aliqua enim parum, aliqua multum luxantur. In totum verò magis & longiore tempore, in vulneribus circa crura, quam his quae circa manus sunt, attenuare oportet. Nam & maiora & crassiora haec quam illa sunt: & sanè etiam necessariū est quiescere corpus ac decumbere. Verum postea deligare articulum tertia die, neque prohibet quicquam, neque virget, & alia omnia similiter velut superius relata curare oportet. Et si quidem quietè decumbet, sufficient quadraginta dies, si solum in suum locum ossa rursus defederint. Si verò quiescere nolet, non facile quidem crure vti poterit, & deligatione ad multum tempus vti cogetur. Quaecumque verò ossa non perfecte desident in suum locum, sed aliquid deficit, progressu temporis attenuatur coxa, & femur & tibia. Et si quid intro luxata fuerint, externa pars attenuatur. Si verò extra, interna. Plurima autem ad internam partem luxantur. Postquam verò ambo tibiae ossa fracta fuerint, citra exulcerationem, extensione vehementiore opus habent. Extendere autem oportet quibusdam modis ex praedictis, si magnae emoriones fuerint. Sufficiunt etiam à viris fiendes extensiones. Plerumque enim suffecerint duo viri robusti, alter hinc, alter illinc distendentes. Intendere autem oportet in

Tibia vtra
que ossa co-
fracta sunt.

in directum, secundum naturam, & secundum rectitudinem tibiae ac femoris, siue tibiae fractae, siue femoris ossa extenderis. Sed & deligare sic oportet vtriusque extentis, vti tunc tantum deligaueris. Non enim eadem cruri & manui conferunt. Nam ubi cubiti & brachij ossa fracta fuerint deligata, manus appensa excipitur. At si extenta deligaueris, figurae carnum alterantur inter flectendum in cubiti flexura. Fieri enim non potest, ut cubiti flexura ad multum tempus maneat extenta. Non enim saepe in hac figura, sed in flexione esse consuevit. Quin & quum homines obambulare possint, ubi circa manum lauciati fuerint, opus habent flexione in cubiti flexura. At crurum quum & in ambulando, & in stando consuevit, aliquando quidem extentum esse, aliquando verò ferè extentum esse, ad infernam partem secundum naturam, sanè etiam ad hoc ut reliquum corpus vehat, propterea facile est ipsi extentum esse, ubi eius necessitatem habuerit. Quin & in cubilibus saepe in hac figura est, ut videlicet sit extentum. Postquam autem vulneratum fuerit, necessitas animi propositum in seruitutem adigit. Impotentes enim sunt ad se attollendum, adeo ut ne meminerint quidem, ut inleceat ac exurgant: sed quiescunt in hac figura decumbentes. Propter has igitur causas, neque extensionis, neque deligationis figura eadem, manui & cruri conducit. Si quidem igitur suffecerit extensio quae per viros fit, nihil aliud laboris frustra insumere oportet. Imperitiam enim arguit, machinas adhibere ubi ipsis non est opus. Si verò non sufficiens fuerit extensio per viros, etiam ex aliis necessariis quidam adhibere oportet, si quae commoda fuerint. Quum autem satis iam extenta fuerint, facile est dirigere ossa, & ad naturam reducere, manuum volis ac palmis corrigendo ac coaptando. Vbi verò direxeris, lineis deligare extenta, siue ad dextram partem, siue ad sinistram circundare prima lineae conducatur. Initia autem ipsorum supra fracturam iniiciantur, & circum hanc primam quoque obuolutiones circunducantur, deinde deligando sursum ad tibiā distribuuntur, velut in fracturis dictum est. Ceterum lineae latiorae esse oportet, & longiorae, eaque multo plura circa crura quam in manu. Vbi verò deligaueris, super planum quoddam & molle deponere conuenit, ut neque haec, neque illac distorqueatur: neque repandum, neque gibbum fiat. Maxime autem confert puluim

Canales an
sint suppo-
nendi.

puluinar, aut lineum, aut laneum non durum, laxū, per me-
dium secundum longitudinē subiectum, aut aliud quid quod
huic simile existit. Nam de canalibus qui sub crura fracta
subiiciuntur, quid cōsulam ambigo, an supponere ipsos con-
ueniat, aut non: profunt enim, non tamen quantum putāt hi
qui ipsos supponunt. Non enim quiescere cogunt canales, ve-
lut illi putant. Nam neq; dum reliquum corpus aut hāc, aut
illāc vertitur, cogit canalīs ut crus ne sequatur, si non ipse ho-
mo huius rei curam habeat: Neq; rursus absq; corpore crus
moueri canalīs prohibet, vel in hāc, vel in illam partē. Quin
& crudelius est lignum subiicere, si non simul molle quiddā
in ipsum indatur. At utilissimum est in strato permutando,
& in progressibus ad aluum exonerandam. Licet igitur, &
cum canali, & sine canali, & bene, & malē rem moliri. Verū
vulgō persuasum est, etiam medicum minus delinquere, si
canalīs subiiciatur, etiam si minus hoc artem referat. Opor-
tet enim super plano quopiam ac molli cubare crus ipsum
penitus in directum: alioqui necesse est deligationem su-
perari à distortionē, quā in positu contingit, quocunque &
quantumcunque tandem inclinari. Respondeat autem deli-
gatus eadem quā etiam prius dicta sunt. Nam & deligatio-
nem talem esse oportet, & tumorem ita attolli ad extremas
partes, & laxationes ita, & religationes per tertium diem: &
quod deligatur gracilius inueniri, & deligationes magis fa-
cere, & pluribus linreis, & circū dare pedem laxē, si non vul-
nus valde propinquum genu fuerit. Extendere autem mo-
deratē, & dirigere ossa, in vnaquaque deligatione oportet.
Si enim rectē cureretur, & tumor secundum rationem proce-
dat: tum locus qui deligatur tenuior ac gracilior erit, tum
ossa adducta faciliora, & extensioni magis obedientia. Post-
quam autem septimus aut vndecimus aderit dies, ferulas ap-
ponere oportet, quemadmodum & in aliis fracturis dictum
est. Ceterum ferularum locationes vitare oportet, & se-
cundum malleorum rectitudinem, & supra tēdinem, qui est
in tibia pedis. Ac tibiæ ossa corroborentur in quadraginta
diebus, si rectē curentur. Si verò suspicionem habeas, os ali-
quod directione opus habere: aut de vlceratione aliqua ti-
meas, intermedio tempore soluere, & probē coaptata reli-
gare oportet. Porro si alterum tibiæ os factum fuerit, ex-
tensione

Ferule quā
do apponē-
dæ.
Tibiæ ossis
coaleſcētia
quota.

A tensione quidem debiliore opus habet, non tamen deficere,
neque segnitè agere, in extendendo conuenit: & maximè
quidem omnes fracturas in prima deligatione, quātum eius
fieri debet, extendere oportet: Sin minus, quā citissimè.

Quodcunque enim os non recto modo coaptatum deligans
quis compresserit, locus maiori dolore vexabitur. Reliqua
verò curatio eadem est. At verò ex ossibus his internum, ti-
bia & prima tibia appellatū, molestiā maiore in curādo ex-
hibet, & extēsiōne magis opus habet: & si non rectē coapta-
ta ossa fuerint, occultari nō possunt. Est enim rotum conspi-
cium & carnis exors, & hoc factō lēgē tardius progredi co-
crure poterint. Si verò externum os fractum fuerit, & multō
facilius ferunt, & multō melius occultare possunt, etiā si non
bene fuerit coaptatum. Est enim carnosum, & cito in pedes
confistunt. Plurimum enim oneris interdum tibiæ os vehit.
Nam simul & vnā cum ipso crure: & oneris secundum crus
rectitudine, maiore laboris partem internum os suffert. Fe-
moris enim caput supernam corporis partem sustinet. Hoc
autē intra crus est, & nō extra, sed secundum tibiæ rectitudi-
nem: & simul reliqua dimidia corporis pars huic rectitudi-
ni magis appropinquat, & non externa: & simul crassius est
internum quā externum, quēadmodum etiam id quod in
cubito est, secundum parui digiti rectitudinem, tenuius est
& longius. In articulo tamen inferno nō similis est ossis lon-
gioris cōstitutio. Inæqualiter enim cubiti gibbus siue flexu-
ra, & poples flectuntur. Propter has igitur causas, externo qui
dem osse fracto, celeres progressus sūt, interno verò fracto,
tardi. At verò si femoris os fractum fuerit, extensionē prae
omnibus facere oportet, ita ut ne defectuolius fiat. Amplior
enim facta nihil læserit. Neq; enim si quis distantia ex velle-
mentia extensionis ossa deligauerit, fieri poterit ut deligatio
ipsa teneat, ut ita distent, sed coeūt inter se ossa, quā citissi-
mè, ut intendentes ipsa remiserunt. Crassissimæ enim ac for-
tissimæ quum sint hac parte carnes deligationem superabun-
t, non ab ipsa superabuntur. Magnum enim dedecus est
ac detrimētum, femur breuius efficere. Nam si quidem ma-
nus breuior fiat, & occultari poterit, & nō est magnus error.
At crus si breuius fiat, claudum hominē efficiet. Sanū enim
crus lōgius est, & id redarguit. Quare vtili? fuerit, ut si quis

Femoris
os fractum.

Nō malē

Curatio.

Femur fractum
quomodo coale-
scit.Canalis
quātus esse
debeat.

malè curādus sit, ambo potius crura fracta habeat, quàm al-
terum tantū: æquilibrium enim ipse sibi ipſi fuerit hoc modo.
Postquam verò ſufficienter extenderis, directione ac coapta-
tione per manuum volas facta, eodē modo deligare oportet,
velut etiam prius ſcriptū eſt, iniectis etiam faſciarum initiis
velut dictum eſt, & deligationis diſtributione ſurſum verſus
ſient: & deligatus eadem reſpondeat, velut etiam prius: &
dolcat eodē modo, & melius habeat, & ſimiliter rurfus deli-
getur: & ferularum appoſitio eadem ſit. Corroboratur autē
femur in quinquaginta diebus. Inſuper verò & hoc conſi-
derare oportet, q̃ femur gibboſum magis eſt ad externam
partem, quàm ad internā, & magis ad anteriorem, quàm po-
ſteriorē. In has itaq; partes etiam diſtorquetur, ſi non probè
curatur, & ſanè iſdem partibus etiā ipſe ſeipſo magis excar-
nis eſt, vt neq; occultari poſſit in diſtortione. Si igitur huius-
modi quippiam ſuſpectum habueris, machinari ea oportet,
quæ in brachio diſorto conſulimus. Pauca inſuper lintea
circa coxam, & locum inter coxas & lumbos, circumdare o-
portet, quo & inguina, & articulus circa intermediam crurū
ac inguinam partē plecada appellatum, inſuper deligetur.
Nam & aliās confert, & vt ne extremæ ferularum partes læ-
dant, ſi non ad deligata adhibeantur. Deſcendere autem o-
portet ſemper ferulas, à nuda parte, & hinc atq; illinc multum:
& poſitionem ferularum ſemper ita providere conuenit, vt
neque ſuper os aliquod circa articulos natura prominens,
neq; ſuper neruum circa articulū fiat. Tumores verò iuxta
poplitem, aut circa pedem, aut iuxta aliam quampiam par-
tem, ex compreſſione eleuatos, multis lanis ſuccidis probè
carminatis, vino ac oleo reſperſis, cerato ſublito, deligare o-
portet, & ubi preſſerint ferula, citius laxare. Graciles autem
fieri poterunt, ſi ſupra ferulas gracilibus linteis tumores de-
ligaris, ab infima parte initio facto, ad ſupernam proceden-
do. Sic enim quàm citiſſimè tumor gracilis fieri poterit, &
tranſeēderit ſupra priores deligationes. Verum hoc deliga-
tionis modo vti non oportet, ſi non periculum fuerit in tu-
more, puſtularū, aut denigrationis. Tale verò nihil ſit, ſi nou-
quis valde premar fracturā, aut ſuſpēſam habeat, aut manu
ſcalpat, aut aliud quid quod irriter corpori allabatur. At ve-
rò canalem ſi quis ſub ipſum femur ſupponat, qui poplitem

NOP

At non excedat, laſerit magis quàm profuerit. Neq; enim prohi-
buerit, quo minus & corpus, & tibia, ſine femore moueatur.
Noxius enim erit ad poplitem pertingens, & quod minimè
oportet, id facere impulerit. Minimè verò oportet genu fle-
ſtere. Omnē enim turbationē deligationibus inducit, & fe-
more, & tibia deligata, quiſquis genu flexerit. Neceſſe enim
erit propter hoc, muſculos aliās atq; aliās aliam figurā habe-
re. Neceſſe eſt item oſſa fracta moueri. Præ omnibus itaque
faciendum, vt poples ſit extensus. Videtur igitur canalis ſi-
militer prodeſſe, qui à coxa ad pedem uſque ſubiectus conti-
neat, & aliās circa poplitem, faſciam cum canali laxè circun-
dare oportet: quemadmodū infantes in cunis faſcis obvol-
uuntur. Deinde ſi femur ad ſupernam partem diſtorquea-
tur, aut ad latus, melius ita cōtineri poterit vnā cum canali.
Ceterum calcanei ſummi valde magnā curam habere con-
uenit, vt & in tibia, & in femoris fracturis, aptè ſe habeat. Si
enim dependeat pes, reliqua tibia firmata, neceſſe eſt iuxta
anteriorem tibiæ partē, oſſa incurua eſſe. Si verò calcaneum
quidem moderato altius fuerit firmatum, reliqua verò tibia
aliquantulū eleuata, neceſſe eſt huic oſſi, vt circa antero-
rem tibiæ partem, moderato cavius appareat: atque hoc ad-
huc magis, ſi calcaneum hominis natura fuerit magnū. Sed
& omnia oſſa tardius corroborantur, ſi non ſecundum naturam
poſita fuerint, itēque ea quæ non in eadem figura quie-
ſcunt: & calli quoque debiliores ipſis obducuntur. Atque
hæc quidem de his quibus oſſa quidem fracta ſunt, non au-
tem extra eminent, neque aliās vlcus factum eſt. Quibus ve-
rò oſſa fracta ſunt ſimplici modo, & non multifido, ita vt ea-
dem die repoſita ſint, aut poſtridie in ſedem ſuam recepta,
& nullus timor ſit fiſſorum oſſium diſceſſionis: aut etiā qui-
bus vlcus quidem factū eſt, oſſa verò fracta non extra emi-
nent, neque modus fracturæ talis eſt, vt ſint ſegmenta à fiſſis
oſſibus ſeparata: tales ſpes eſt ſimplici modo curari poſſe.

Et quidem ſanè neque magni quippiam boni, neque mali
faciētes, vlcera quidē curant aliquo purgatorio, aut picatum
ceratum, vt emplaſtrum cruentis vulneribus idoneum, aut
aliud quid ex his quæ facere ſolent, imponētes: Ego verò eos
laudo qui ſplenia vino imbuta, aut lanas ſuccidas, aut aliud
quid huiusmodi deligant: Vbi verò vlcera pura facta fue-

Nn 2 rin

Calcanei in
his cura.

rint, & iam coalescunt, tunc multis linteis deligare, & ferulis dirigere conantur. Hæc quidem curatio boni aliquid facit, nihil autem magni mali: Ossa tamen non similiter in suam sedem firmari possunt. Verum corpora aliquanto tumidiora ea parte sunt quam sit opportunum, sunt autem & breviora his quibus utraque ossa, aut cubiti, aut tibie fracta sunt. Alij vero rursus sunt qui talia statim linteis curant, & hinc atque illinc linteis deligunt, vlcus verò ipsum relinquunt, & perfrigerari sinunt. Deinde super vlcus purgatorium aliquod imponunt, & splenius vino imbutis, & lanis succidis curant. Hæc curatio mala est, & verisimile est eos qui ita curant, tum in aliis fracturis, tum in huiusmodi maxime imprudenter se gerere. Maximum enim est cognoscere quomodo initium linteum iniicere oportet, & qua parte maxime comprimere: & quæ utilitas contingat, si quis initium linteum recte iniiciat, & qua maxime oportet parte premat, & quæ detrimenta inducantur, si quis non recte iniiciat, neque qua maxime oportet premat, sed hinc atque illinc id faciat, & dictum quidem est etiam in superioribus, quæ ex utrisque enentiant. Testatur autem & ipsa hæc medicina. Necesse est enim ei qui ita deligatur, tumorem ad ipsam vlcus eleuari. Etenim si sanum corpus hinc atque illinc fuerit deligatum, in medio verò relictum, iuxta relictum utriusque spatium maxime intumuerit, ac decoloratum reddetur, quo modo vlcus hæc non perpetiatur? Necesse igitur est, ut vlcus quidem decoloratum sit, & labiis eversum ac prouerberans, verum lachrymosum & non suppurans: ossa verò etiam quæ discessura non erant, discedant: sed & pulsans, & febriens vlcus fuerit. Coguntur autem propter tumorem cataplasmata insuper imponere, quod & ipsum incommodum est his qui hinc atque illinc deligantur. Pondus enim inutile ad reliquum pulsum accedit. Postremum verò deligamenta resoluunt, ubi iam malum ipsis recrudesceat, & de cetero citra deligationem curant. Neque verò minus, etiam si aliud quoddam eiusmodi vulnus acceperint, eodem modo curant. Non enim deligatione hinc atque illinc factam, & vlcus perfrigeratione in causa esse putant, sed aliud quoddam infortuniū. Attramen de hoc tam multa non scripsissem, si non certo scirem incommodam esse hanc deligationem, & multos esse qui ita curent, & magni momenti esse hanc rem dediscere

Quid potius
sint in his.

A scere, & testimonio hæc esse, quod recte scripta sint ea quæ prius scripta sunt, siue maxime præmendæ sint siue minime ipsæ fracturæ. Oportet autem ut in summa dicam, his quibus non est futuri discessus ossis expectatio, eandem curationem adhibere, veluti his quibus os fractum fuerit, vlcus autem non habent. Nam & extensiones, & directiones ac coaptationes ossium eodem modo facere oportet, & consimilem deligationem. Super ipsum enim vlcus splenius tenue duplex, picato cerato illitum deligandum est, & circum ite partes cerato albo illinenda. Verum lintea, & reliqua latiora aliquantum fissa sint magis, quam si non vlcus haberent: & id quo prius deligamus, multo latius sit ipso vlcere. Quæ enim angustiora sunt quam vlcus, cinctum vlcus tenent id quod fieri non conuenit, sed prima circumductio totum vlcus comprehendat, & linteam hinc atque illinc premineat. Itaque secundum vlcus rectitudinem linteam iniicere oportet, & premere paulo minus, quam si vlcus non haberent. Distribuida verò est deligatio, velut etiam prius dictum est. Lintea autem semper quidam mollis modi sint, magis tamen in talibus, quam si vlcus non esset. Copia verò linteorum non minor sit prius relictis, sed etiam aliquanto amplior. Si verò deligatus fuerit, videatur is sibi lintea firmata quidam esse, non autem compressa: dicatque super vlcus maxime firmata esse. Eadem autem tempora esse oportet, ad hoc ut magis firmata esse videantur, & ad hoc ut magis laxa videantur, quemadmodum etiam in superioribus dictum est. Deligatio etiam postea facienda per tertium diem, ita ut omnia postea faciamus consimili modo, velut prius dictum est, præterquam quod in totum minus aliquanto hæc quam illa comprimenda sunt. Quod si secundum rationem, quæ fieri par est, facta fuerint, gracilior quidam semper cõperietur vlcus pars, graciliores autem & reliquæ omnes, quæ a deligatione continentur: & suppurationes citiores erunt, quam in vlcibus aliter curatis: & quæcunque caruncule in vulnere denigratæ sunt & mortificatæ, citius abrumpuntur ac excidunt in hac curatione, quam in aliis: & ad cicatricem citius peruenit vlcus, si hoc modo quam si alio curetur. At omnium horum causa est, quod & locus circa vlcus gracilis sit, & quæ circum ita sunt gracilia omnia sunt. In reliquis igitur omnibus consimiliter curare oportet, velut ossa sine vlcationibus

Ligationis
modus.

**Ferularum
appositio.**

fracta, Verū ferulas apponere non oportet. Et propterea lin-
tea his plura esse debent quā aliis, & quod minus compri-
mantur, & quod ferule tardius apponantur. Si tamen ferulas
apposueris, non secundum rectitudinem vlcis appones, sed
ita vt laxa adhibeantur, providendo vt nulla magna ab ipsis
constrictio fiat. Dictum autem hoc quoque est in his quæ
prius scripta sunt. Vicius autem rationem exquisitiore, &
longiori tempore constituere oportet, his quibus ab initio
vlcera fiunt, & quibus ossa extra eminent, & vt in summa di-
catur, in vehementissimis vulneribus exquisitiore, eoque
diuturniore victu vti contenit. Eadem etiam curatio vlcē-
rum est in his quibus ossa quidem fracta sunt, sed vlcus ab
initio non fuit. Verū inter medendum factum est. aut vlcē-
re linteis magis compresso, aut à ferularum infessu, aut ab
alia quapiam causa. Cognoscuntur autē tales fracturæ, an vl-
cus subit, & dolore, & pulsibus, & tumor qui in extremis par-
tibus est, talibus durus efficitur, & si digitum admoueris, at-
tollitur, sed & cito rursus subterfugit. Si igitur tale quid su-
spicatus fueris, soluere oportet: & si quidem pruritus circa
subligationes fuerit, aut alia quapiam parte deligata, cerato
picato pro altero vti. Si verò horū nihil fuerit, verū ipsum
vlcus irritatum, reperitur nigrum valde aut impurum: & fu-
turum est vt & carnes suppurētur, & nervi insuper excidant,
hos omnino perfrigerare nō oportet, neq; quicquā has sup-
purationes vereri, sed curare in reliquis omnibus consimili
modo, velut eos quibus ab initio vlcus factū est. Linteis verò
deligare incipere oportet valde laxis, à tumore qui in extre-
mis partibus consistit, atq; ita deligationem distribuere sem-
per sursum versus, nusquā quidem cōprimendo, sed maxime
super vlcus firmādo, super alia verò minus, & prima quidem
lindea hæc munda sint, & nō angusta. Copia verò linteorum
tanta sit, quāta est si cum ferulis deligatio fiat, aut paulo mi-
nor. Super ipsum autē vlcus sufficiens est splenium cerato al-
bo illitum. Siue enim caro, siue nervus denigratus fuerit, ex-
cidet. Talia enim acribus curare non oportet, sed mollibus,
velut ambusta. Deligare verò postea per tertium diem conue-
nit, ferulas autē non apponere. Quiescere verò magis quā
prius, & modico cibo vti. Scire verò expedit, siue caro, siue
nervus sit, id quod excidet, qd hoc modo multo minus vltra
depasci

**Linteorum
quantitas.**

A depascitur, & multo citius excidet, & multo graciliores cir-
cūstite partes erunt, quā si quis exolutis linteis, aliquid me-
dicamentorum purgatoriorū super vlcus imponat. Quin &
si exciderit id quod suppurasset, & citius carne repletur, & ci-
tius ad cicatricem pervenit, quā si illo aut alio modo cur-
tur. Omnia sanē in hoc sita sunt, vt quis hæc recte & modera-
tē deligare sciat. Conferūt insuper & figuræ quales esse opor-
tet, & reliqua vicius ratio, & linteorum aptitudo. Si verò in
recens vulneratis decipiaris, ossiū discessum non fore putās,
quum tamē expectatio sit illa emersura esse, modum curatio-
nis timere non oportet. Nihil enim magni mali cōtigerit, si
modo bonas ac innoxias deligationes manu facere noveris.
B Signum autē hoc est, si ossiū discessus in hoc curationis mo-
do furvus est. Pus enim multū fuit ex vlcere, & gliscere ac
turgere affecta pars videtur. Frequētius igitur deligare opor-
tet, ob nimiam humiditatē, & quod aliās etiā febres fiunt. Et
si quidē valde præmantur à deligatione & vlcus, & circūstite
partes graciles fiunt. Quicumq; itaq; valde tenuium ossium
discessus fiunt, hi nulla magna mutatione opus habēt, nisi vt
laxius deligatio fiat, vt ne pus intercipiatur, sed facile efflue-
re possit. Sed & frequētius deligare oportet, donec os disces-
serit, & ferulas non apponere. Quibus verò maioris ossis dis-
cessus expectatur, siue hoc à principio prænoueris, siue etiam
postea cognoueris, non amplius eadē curatione opus habet.
Sed extensiones & directiones ita facere oportet, velut dictū
C est: splenia verò duplicata, latitudine quidē dimidio palmo
non minora: quale tamē fuerit vulnus iuxta hoc coniectura
facienda est: longitudine verò paulo quidem breuiora, quā
vt his circum sauciatum corpus circumduci possint, multo ve-
rò longiora quā vt semel. Copia verò tot sint, quot facere
cōducit. Hæc in vino nigro austero madefacta, ex medio ini-
tio facto circūuoluere oportet, quemadmodū fascia ex duobus
iniriis deligatur: & deinde asciatim alternatione ipsorū
facta, initia dimittere. Hæc & super ipsum vlcus adhibenda
sunt, & ab utraq; vlcis parte, & ne comprimantur, sed sal-
tē fulciendi vlcis gratia incūbant. Supra ipsum verò vlcus,
ceratū picatum imponere oportet, aut aliquod ex emplastris
eruents vulneribus destinatis, aut aliud quoddam medica-
mentum, quod familiare acidoneum sit humectationi adhi-
bendū

**Ossis maio-
ris abscis-
sus.**

Quid gestas & hyes in his possat. benda. & si quidem aestatis tempus fuerit, vino madefacere splenia frequenter oportet. Si vero hyems, lanas succidas multas vino & oleo imbutas adhibeto. Oportet autem capræ pellem subternere, & defusiones obseruare, ut facile effluere possint, ita ut meminerimus quod hi loci in iisdem figuris multo tempore permanentes, intertrigines curatu difficiles faciunt. Qui verò deligatione sanari per aliquem ex relatis, aut referendis modis non possunt, eos magnam huc curam adhibere conuenit, ut fractam corporis partem commodè positam habeant secundum rectitudinem, animaduersione ad hoc habita, ut sursum magis quam deorsum vergat. Si verò quis bene ac facile opus perficere velit, opera precium est etiam machinamenta facere, quo iustitiam & non violentam extensionem pars corporis fracta habeat. Maxime verò in tibia machinamenta adhibere expedit. Sunt igitur aliqui qui in omnibus tibiæ fracturis, & quæ deligantur, & quæ non deligantur, pedem summum ad lectum alligant, aut ad aliud quoddam lignum iuxta lectum defolium. Hi itaque omnia mala faciunt, nihil autem boni. Neque enim ullam opem affert extensioni, hæc pelis alligatio. Nihil enim minus ad pedem concedet reliquum corpus, atque sic non amplius extenditur, neque rursus ad rectitudinem quicquam prodest, sed etiā obest. Dum enim vertitur reliquum corpus, aut hac, aut illac, nihil prohibebit vinculum illud, quo minus & pes, & ossa pedi annexa, reliquum corpus sequantur. Imo si pes alligatus non fuisset, minus distorqueretur. Si verò quis pilas duas ex corio Aegyptio

Hæ pilas quid sibi velint.

Virgæ cornæ.

conferuat, tales quales gestat hi qui multo tempore in magnis compedibus vincti sunt: habeant autem pilas hinc atque illinc tunicas, ad vulneris quidem partes, profundiores: ad articulum verò partes, breuiiores: Sint ite tumide ac molles, & congruentes ad hos, ut altera supra malleolos, altera infra genu coaptetur. Habeat insuper utraq; duas utrinque appendices à latere, aut ex simplici, aut ex duplici loro, breuiiores velut anfas ita ut altera sint ab utraque malleoli, altera ab utraque genu parte: & superna pila alteras tales habeat secundum eandem rectitudinem. Postea virgis cornæ acceptis, æqualem inter se magnitudinem habentibus, crassitudine quidem digitali, longitudine verò ut flexæ appendicibus congruant, huc diligentiā adhibeas, ut extrema virgarum partes

Atres non ad corpus, sed ad summas pilarum eminentias inniantur. Oportet autem esse tria virgarum paria, aut etiam plura, & alias aliis aliquanto longiores, & aliquanto breuiiores ac minores, ut si velis magis distendere possis. Locentur autem virgæ utraque hinc atque illinc à malleolorum utraque parte. Hæc itaque si bene machinatus fuerit, & extensionem iustam exhibuerint, & secundum rectitudinem æqualem, & vulnere nullus dolor accesserit. Nam quæ expressa fuerint, si quid tamen exprimitur, partim ad pedem adducuntur, partim ad femur: & virgæ hinc atque illinc à malleolis accommodatiores erunt, ut tibiæ positio non impediatur, & vulnus probe impingat ac sustentetur. Neque enim impedimento est, si quis velit duas virgas superiores, ipsas inter se coniungere, & si quis leuiter quid superimponere velit, ut id quod superimponitur, à vulnere eleuatum sit. Si quidem igitur & pilas lenes, & molles, & bonæ, & recenter confectæ fuerint: & virgarum intentio probe intenta fuerit, velut iam dictum est, commodum erit machinamentum. Si verò quid horum non rectè habuerit, læserit magis quam profuerit. Conuenit autem & alias machinas, aut bene machinari, aut non machinari: Turpe enim est & minimè artificiosum, in machinis struendis à machinis aberrare. Plerique porro medici fracturas, & cum vlceribus, & sine vlceribus, primis diebus lanis succidis curant, & nihil ab arte alienum ipsis hoc esse videtur, & qui quidem à recens vulneratis coguntur, ex linctorum inopia lanis uti, his plurimus venia locus patet. Non enim habuerit qui in linctorum penuria, aliud quid multo melius ad tales deligandas quam est lana. Verum omnino multæ lanæ esse debent, & valde bene carminatæ, & non asperæ. Nam paucarum & malarum vires etiam modicæ sunt. Qui verò ad vnum ad duos dies, lanis deligare iustum esse censent, tertia verò ac quarta linteis deligates premunt, ac extendunt tunc vel maxime, hi in re multi adeo ac magni in medicina momenti, se imprudenter gerunt. Minime enim tertia ac quarta die omnia vulnera mouere oportet, & ut in summa dicam, etiam omnes specillorum admotiones virare conuenit in his diebus, & alia quoque quibus vulnera irritantur. In totum etiam tertia ac quarta dies in plerisque vulneribus recrudescencias pariunt, & quæ ad inflammationem ac im-

mundiciam procedunt, & quæ ad febres deueniunt. Et hæc res multi momenti est ut discatur, ut si qua alia. Cum qua enim ex vtilissimis in medicina rebus, non solum circa vulnera, verum etiam circa alios multos morbos, communionem non habet nisi quis etiam alios morbos vlcera esse dixerit. Habet enim & hic sermo aliquam verisimilitudinem. Multis enim modis alij alijs cognati sunt. Quicunque tamen iustum esse putant lanis uti, donec septem præterierint dies, deinde verò extendere ac dirigere & linteis deligare, hi non similiter imprudentes videri poterint. Nam & maximum inflammationis periculum præterit, & ossa laxa ac apta post hos dies sunt. Longè tamen & hæc curatio superatur, ab ea deligatione quæ ab initio linteis fit. Ille enim modus præparat ac efficit ut septima die ferulis perfectè deligari possint. Hic autem modus multò tardior est. Sed & alia quadam de trimenta habet. Verum longum esset omnia scribere. Quibus verò ossa fracta & extra eminentia in suam sedem collocari non possunt, his hæc restitutio debetur. Ferramenta facere oportet ad eum modum quem vestes habent illi quibus lapidæ vtuntur, alia latiora, alia angustiora. Esse verò conuenit tria, aut plura etiam, quo quis maximè congruis vtatur. Postea cum his vna cum extensione motionem aggredi oportet, ita ut ad inferiorem ossis partem subiciat ad superiorem verò partem ossis, superiorem ferramenti partem innitendo firmes. In summa, quemadmodum si quis lapidè aut lignum vehemèter veste commoueat. Sint autè valida ferramenta quantum eius fieri potest, ut ne flectantur. Hoc magnum auxilium est, si & ferramenta idonea fuerint, & si quis velut conuenit commotionem faciat. Nam ex omnibus instrumentis quæ homines machinati sunt, fortissima hæc tria existunt, aselli circumductio, per vestes commotio, & cunctorum vltus. At sine horum vno aliquo, aut sine omnibus, nullum vehementissimum opus homines perficiunt. Non igitur spernenda est hæc per ferreos illos vestes commotio, aut enim hoc modo, aut nullo alio, in sedem suam collabentur. Si verò superna ossis pars immutata fuerit ac confracta, ut vestè adhibendo locus non sit commodus, sed acutum quid prominet, tunc osse scalpendo derafo, securam vestè sedem facere oportet. Hanc autem per vestes commotionem & exten-

Cum ossa
fracta &
extantia non
redeunt.

ensionem, eadem die aut secunda facere oportet. Non autem tertia. Minimè verò quarta aut quinta. Nam etiam si non reponas, sed aliàs molestiam exhibeas in his diebus, inflammationem induxeris: quanto magis si reponas. Conuulsionem tamen multo magis induxeris si reponas, quam si reponere omittas. Atque hæc probè nosse conuenit. Si enim reponenti conuulsio accesserit, non multa salutis spes est. Commodum autem est rursus eicere os à sua sede, si hoc fieri citra molestiam possit. Non in laxioribus quàm opportunum est, conuulsiones ac distensiones accedunt, sed in his quæ magis extenta sunt. Caterum de qua re nunc nobis sermo est, in prædictis illis diebus molestiam exhibere non oportet, & curam adhibere ut vlcus minimè inflammetur, & maximè suppuretur. Postquam verò septem præterierint dies, aut paulo plures si sine febre fuerit, & vlcus non inflammatum sit, tunc minus verat ut reponere tentes, si spes obtenturum te esse. Sin minus non oportet frustra molestiam suscipere & inferre. Si igitur ossa reposueris in suam sedem, iam scripti sunt modi quomodo curare oportet, siue ossa discessura esse, siue non, expectatio sit, & si quidem ossium discessus expectatio sit, eo quem dixi modo cum linteis, in omnibus talibus deligationem facere oportet, ex medio linteio initio facto ut plurimum, velut ex duobus initio fascia deligatur. Coniectionem autem facere oportet iuxta vlcus formam, quo sit quam minimum hians ac labiis protuberans & expansum. Aliis enim ad dextram deligare commodum est, aliis ad sinistram, aliis ex duobus initiis. Quæcunque verò ossa repositionem effugerunt, ea discessura esse nosse oportet: itaque ea quæ carnibus penitus nudata sunt. Nudatur autem quorundam superna pars, quorundam verò carnes circum circa mortiferantur. Et quibusdam quidem ex veteri vulnere aliqua ossa emarcuerunt: quibusdam verò non, & aliquibus magis, aliquibus minus, & partim parua, partim magna. Propter hæc igitur relata, vno morbo dici non potest, quado ossa sint discessura. Aliqua enim ob paruitatem, aliqua ex eo quod in summa parte existunt, citius discedunt: aliqua eo quod non discedunt, rescicata & marcida fientia desquamantur. Præterea differt curatio à curatione. In totum igitur ossa citissimè his discedunt, quibus citissima sunt suppurationes & citiss

Tertius,
quartus,
quintusq;
dies repositionem non
admittit.

& citissime ac optime carnis productiones. Subnascentes enim iuxta lachrymalem partem carnes, plerumque ossa ipsa eleuant. Totus tamen ossis circulus, si in quadraginta diebus discesserit bene discedet. Quadam enim ad sexaginta dies perueniunt. Nam & rariora ossa citius discedunt, solidiora vero tardius. Alia autem minorum multo minore temporis spacio, alia aliter. Ceterum os extra eminens his de causis praefecare oportet, si reponi non possit, & parum absit ut reponi possit videatur, & fieri poterit ut auferatur, & si noxium fuerit, & de carnibus quid rumpat, & sensus molestiam exhibeat. Sed & si nullum faciat, tale auferre oportet. Reliqua siue praefecere, siue non praefecere non multum refert. Hoc enim certo scire expedit, quod ossa quae carnibus perfecte priuantur, ac exarescant, omnia penitus discedent. A quibus vero squamam discessurum sunt, ea praefecare non oportet. Coniecturam vero eorum quae discedent, ex constitutis signis facere oportet. Curare autem tales splenis & vinosa curatione, velut etiam prius de discessu ossibus scriptum est. Sed cauere decet ne primo tempore frigidis madescant. Rigor enim febrilium periculum est. Periculum item convulsionum. Frigida enim semper convulsionem protulcant quandoque vero etiam vlcera. Noscere quoque id conuenit, necesse esse ibi corpora breviora fieri, ubi ossa fracta ac immutata curantur, & quibus totus ossis circulus discessit. At vero quibus femoris aut brachij os extra eminet, hi non valde superstites euadunt. Nam & ossa magna sunt, & multum medullae habent: & quae si multum vulnerantur, multa sunt & magni momenti, & nervi, & musculi & venae. Et si quidem repositis, convulsionem accedere solent. Si vero non reposita fuerint, febres acutae, & biliofae, & singultuosae oboriuntur, & denigrantur. Non minus autem superstites euadunt hi, quibus reposita non sunt, neque tentatum est ut reponeretur. Adhuc vero magis euadunt, quibus inferna ossis pars eminet extra, quam quibus superna. Euadunt etiam quibus reposita fuerint, attamen raro. Nam & curationes a curationibus multum differunt, & naturae corporum a naturis, ad facile tolerandum. Multum etiam differt an in interna brachij ac femoris parte ossa extra promineant. Multae enim & periculosa venarum extensiones in interna parte sunt, quarum aliqua si vulnerentur, lethales sunt. Sunt autem

A autem & in externa parte, verum minus. In talibus igitur vulneribus, qualia pericula imminuant, ignorare non oportet, & ad temporum occasiones praedicere. Si vero reponere haec ossa cogaris, & reponendi aliqua tibi spes sit, & non multa ossis immutatio fuerit, & masculi non concurrerint: solent enim concurrere: vestis mollitio etiam his cum extensione, opem bene ferre poterit. Vbi vero reponis, velatrum molle bibendum dare oportet eadem die, si eadem die reposita fuerint. Sin minus, ne aggredi quidem oportet. Verum vlcus curare oportet velut in capitis ossibus fractis, & frigidi nihil adhibere, & cibos penitus auferre, & si quidem amara bile praeditus natura fuerit, fauorum cremorem odoratum coctum, aut acetum mulsum dulce, in aquam instillato, eoque pro victu utatur. Si vero amara bile praeditus non sit, aquae portione utatur. Et si quidem continua febre laborarit, ad quatuordecim dies ut minimum hoc victu degat. Si vero sine febre sit, septem diebus. Postea sensum progrediens secundum rationem ad vulgarem victum adducatur. Et quibus ossa non reposita fuerint, eandem iterum medicamentum purgationem facere oportet, & vlcus curationem, eundem item exhibere victum: & dependentem de corpore partem non extendere, sed magis adducere, quo laxior sit pars circa vlcus. At ossium discessus diuturnus est, velut etiam prius dictum est, maxime vero talia fugere oportet, si modo quis honestam fugam habeat.

C Nam & spes paucae sunt, & pericula multa. & si quis non reponat, artis expertus esse videri poterit: & si reponat, propinquius ad mortem quam ad salutem perduxerit. Ceterum luxationes & emotiones ossium circa genua, multo mitiores sunt emotionibus ac luxationibus circa cubiti flexuram. Nam femoris articulus pro magnitudine expeditior est quam brachij, & iustam naturam solum habet, eamque rotundam. Brachij vero articulus & magnus est, & sinus plures habet. Ad haec vero, tibiae ossa longitudine inter se similia sunt, & exterius os paululum, ne memorabili quidem modo excedit, nullum magnum impedimentum afferens, a quo externus tendit circa popliteum nascitur. At cubiti ossa inaequalia sunt, & quod breuius est, multo crassius est: quod vero tenuius est, multum superat & excedit articulum. Dependet tamen & hoc ex nervis, iuxta communem ossium connexionem. Maiorena autem

Luxatum
genu facile
reponitur.

Tibiae &
cubiti ossa
qualia.

Cubiti re-
aptatio.

autem partem connexionis nervorum in brachio os tenue habet, quam crassum. Horum itaque articulorum & ossium flexura cubiti natura huiusmodi est, & propter naturam modum, ossa circa genu saepe quidem luxantur, facile autem rursus incidunt ac reponuntur. Inflammatio vero non magna accedit, neque vinculum articuli. Luxantur autem plerumque in internam partem, aliquando etiam ad externam, quandoque etiam ad poplitem. Horum omnium repositiones non sunt difficiles. Verum si quidem foras aut intro luxentur, hominem in humili aliquo sedili sedere oportet, ita ut crus altius, non tamen multo habeat. Extensio autem plerumque moderata sufficit, ita ut ab altera parte tibia, ab altera femur in diversum extendatur. At ossa circa cubiti flexuram molestiora sunt, quam quae circa genu sunt, & difficilius reponi possunt, etiam ob inflammationem, si quis non statim reponat. Luxantur quidem minus quam illa, verum difficilius reponuntur ac coaptantur, insuperque inflammantur, ac callum acquirunt. Sunt autem & horum plerumque parvae inclinationes, aliquando ad partem ad costas, aliquando ad externam, non ut totus articulus sit emotus, sed manet quid iuxta ossis brachij cavitatem, qua parte cubiti os excedens habet. Talia igitur siue hac, siue illac luxentur, facile est reponere: & sufficit extensio in directum siens, secundum brachij rectitudinem, ita ut alter iuxta manus iuncturam extendat, alter locum sub alis amplectatur: Medicus vero altera manu ad emotum articulum admotum, volis impellat, altera prope ad articulum iniecta retrudat. Obediunt autem tales luxationes, & non tarde reponuntur, si quis antea quam inflammentur, reponat. Luxantur autem plerumque magis ad internam partem: luxantur etiam ad externam. Innotescit id ex figura: & talia saepe etiam absque vehementi tensione rursus incidunt. Oportet autem in his quae intro luxantur, articulum quidem ad naturam suam repellere, cubitum vero magis in pronam partem vergentem circumducere. Et plerumque sane cubiti luxationes huiusmodi sunt. Si vero transgressus fuerit articulus, aut hac, aut illac, supra cubiti os, quod ad brachij cavitatem excedit: fit quidem raro hoc, si vero fiat, non amplius similiter extensio in directum siens, talibus luxationibus idonea est. In tali enim extensione, os a cubito excedens, brachij transgressionem prohibet.

A libet. Oportet itaque sic emotis extensionem tali facere, qualis prius descripta est, ubi quis ossa brachij fracta deligat, ut ab alia quidem in supernam partem tensio fiat, ab ipsa vero cubiti flexura, ad infernam cogatur. Sic enim brachium supra suum sinum maxime eleuabitur. Si vero eleuatum fuerit, facilis est restitutio cum volis manu, ita ut emotam quidem brachij partem apprehendentes impellamus, os vero cubiti iuxta articulum retrudamus, utraque eodem modo, minus tamen. Atque talis extensio huiusmodi luxationis iustissima est. Poterit etiam reponi per extensionem in directum, verum minus, quam hoc modo. At si in anteriorem partem brachii luxetur: rarissime autem hoc contingit. Sed quid repentina eluctatio non eiecerit? Multa enim etiam praeter naturam suam excidunt, etiam si magnum quid sit quod prohibeat. Huic autem eluctationi magni quoddam obstaculum est, & os crassius quod superexcedit, & multa nervorum extensio: attamen quidam sane eluctantur. Signum autem his qui ita eluctati sunt. Nihil enim de cubito flectere possunt. Manifestus est etiam articulus ad contactum. Si quidem igitur non statim repositus fuerit, vehementes ac violentae inflammationes, itemque febriles sunt. Si vero statim quis occurrat, facile reponi potest. Oportet autem linteum durum conuolutum (suffecerit non magnum) imponere obliquum in cubiti flexuram, & de repente cubitum inflectere, & manum quam maxime ad humerum adducere. Sufficiens igitur fuerit haec repositio his qui ita eluctati sunt. Sed & extensio in directum, hunc repositionis modum coaptare potest: volis tamen manus in anteriorem brachij partem iniectis, iuxta flexuram retro impellere oportet, ita ut aliquis inferne iisdem in cubiti gibbum iniectis, ad cubiti rectitudinem retrudat. Efficax est etiam in hoc luxationis modo illa extensio quae prius scripta est, quomodo ossa brachij fracta extendere oportet, ubi sunt deliganda. Postquam vero extenta fuerint, sic cum manu volis iniectis coaptationes facere, velut etiam prius scriptum est.

Brachium
antrorsum
luxatum
quale.

Ceterum si in posteriorem partem brachium exciderit, raro autem hoc contingit, haec luxatio omnium maxime dolorosa existit, & febres continuas meracae bilis paucorum dierum ac maxime lethales inducit: & tales extendere brachium non possunt. Si igitur statim affueris, extento cubiti gibbo cogere

Brachium
retorsum
luxatum.

gere oportet. & sponte incidit. Si verò febris præuenerit, non amplius reponere oportet. dolor enim in cogendo augefcet. Vt autem in summa dicam, neq; alium articulum febrienti reponere oportet, minimè verò cubiti gibbum. Sunt autè & alie læsiones ac molestiæ circa cubiti gibbum. Hoc enim os crassius, si quando ab altero emotum est, neque flecti, neque extendi similiter potest. Manifestum autem sit ex contractu, iuxta cubiti flexuram, circa venæ discissionem supra musculum tendentem. Quibus autem tale accidit, his non amplius facile est ad suam naturā reducere. Neq; enim aliam vllam communem duorum ossium connexionem emoriam, ad pristinam naturam collocare facile est: sed necesse est tumore habere ipsam disparationem. Quomodo verò deligare oportet in articulo, dictum est in deligatione circa malleolum. Quibuldam autem os cubiti brachio subiectum frangitur, quandoque quidem chartilaginosa ipsius pars, ex quo tendit retrò brachii enascitur, & vbi hæc emota fuerit, febrile est ac malignum. Articulus tamen manet in suo loco, & qualiter enim basis ipsius hac parte excedit. Quum autem abductus fuerit ea parte qua caput brachij excidit, vagabundus magis sit articulus, quā si penitus sit abruptus. Nam vt in summa dicam, omnia ossa quæ franguntur, minus noxia sunt, quā si ossa quidem non franguntur, venæ autem & nerui alicuius momenti in his locis contundantur. Vicinius enim ad mortem accedunt hæc quā illa, si febris cōtinua accesserit. Pauca tamen tales fracturæ sunt: quandoque verò hoc brachij caput iuxta appendicem frangitur, atq; hoc quum videatur multò magis noxiū esse, longè mitius noxis circa cubiti gibbum contingentibus existit. Quomodo igitur singulas luxationes reponere, & præsertim curare oportet, scriptū est: & statim reponere articulum maximè confert, propter celeritatem inflammationis neruorum. Nam etiam si elapsa statim reposita fuerint, similiter tamen nerui distentionem facere solent, & ad tempus aliquod tum extensionem, quam facere solent, tum influxionem impedire. Confert autem omnia hæc similiter curare, & quæ franguntur, & quæ disparantur, & quæ luxantur. Omnia enim multis lintheis, & spleniis, & cerato curare oportet, velut etiam alias fracturas. At figuram cubiti gibbi in his etiam omnino talem facere oportet, qualem

Caput brachij fractū.

A qualem in his quibus brachium fractum, & cubitus deligabatur. Communissima enim omnibus luxationibus, & emotionibus, & fracturis, hæc figura est. Cōmunissima item ad distentionem postea fiendam, & ad singula extendenda, ac inflectenda. Hinc enim viæ sunt ad vtriusque partes confimiles. Cōmodissima est etiam hæc figura ipsi agroto, vt ipsum & gesserit, & appensum excipiat. His addè si à callo apprehensus fuerit, si quidem extenta manus apprehendatur, melius fuerit si non adsit: multis enim impedimento erit, paucis adiumento. Si verò inflexa, magis quidem cōmoda fuerit. Verum longè commodior, si mediam figuram obtinens callo apprehēdatur: & hæc quidem de figura. Deligare verò oportet, primum lintei initio super ipsam læsam partem iniecto, siue fracta fuerit, siue emota, siue disparata, primas etiam ob uolutiones super ipsam facere, ita vt maximè hac parte inniantur, minus verò hinc atque illinc. Deligationem autem communem facere oportet, & cubiti & brachij, vtriusq; multò plus quā plerique faciunt, quo quā remotissimè à læsa parte tumor hinc atq; illinc exprimatur. Circundetur insuper etiam acuta cubiti pars, siue læsio in hac fuerit, siue nō, vt ne tumor ibi circa ipsam colligatur. Fugiendum verò est in deligatione, quantum eius fieri potest, vt ne circa flexurā multa lintea coaceruata sint. Compresio autem quā maximè circa læsam partem facienda est. Sed & reliqua compresio ac laxatio eadem adhibeatur, & iisdem temporibus singula quemadmodum in ossium fractorum curatione antea scriptum est. Et religatines postea per diem tertium fiant. Videatur autè laxa esse deligatio tertia die velut etiam rōc. Et ferulæ conueniente tempore adhibeantur. Neque enim alienum hoc est, & in his quibus ossa fracta, & quibus nō fracta sunt, si non febriant. Sint autem quā laxissimæ partim à brachio extentæ, partim ad cubitum positæ: & nō sint crassæ. Necesse est etiam inæquales ipsas esse inter se, vt vicissim permutantur qua par parte conducit, coniectura iuxta inflexionem fiende. Quin & spleniorum appositionem eiusmodi facere oportet, velut de ferulis dictum est, ita tamen vt paulò tumidiora super læsam partem apponantur. Tempora verò ab inflammatione, & ab his quæ prius scripta sunt, coniectare oportet.

schema.

Ferulæ quales in his ponenda.

HIPPOCRATIS^D
COI LIBER DE AR-
TICVLIS, IANO CORNA-
RIO MEDICO PHY-
SICO INTER-
PRETE.

**Humerorū
luxatio.**

Vmeri verò articulum vno modo luxari noui, ad locum sub alis. Sursum autem nunquam, neque ad externam partem. Non tamen affirmauerim an luxetur, aut non. etiamsi habeam quod dicam de ipso. Sed neque in anteriorem partem vnquam vidi, neque videtur mihi vnquam excidisse. Medicis tamen videtur valde in anteriorem partem luxari, & maxime decipiuntur in his, quorum carnes tabes circa articulum & brachiū occupauit. Apparet enim in talibus caput brachij omnino in anteriorem partem eminens. Atque ego tale aliquando non excidisse asserens, ob hanc rem apud medicos & vulgus male audiui. Solus enim ipsis ignorare videbar, alij verò omnes cognoscere. Nec potui ipsis persuadere, nisi admodum difficulter, rem ita se habere. Si quis in brachio supernam humeri partem carnibus denudarit, denudarit autem qua parte musculus sursum tendit. Nudarit autem tendinem, qui sub alis, & iuxta clauiculam ad pectus est: apparuerit utique caput brachij in anteriorem partem vehementer eminens, etiamsi non sit elapsum. A natura enim pronum est brachij caput in anteriorem partem, reliquum autem brachij os, ad externam partem incuruum. Conuersatur autem brachium cum scapulæ cavitare obliquū, quum iuxta costas fuerit porrectum. Quum verò ad anteriore partē extenta fuerit tota manus, tūc brachij caput ē directo est in scapulæ cavitare, & non amplius in anteriorem partem eminere conspicitur. Verum de quo nunc est sermo, nunquā vidi in anteriorem partem elapsum: non tamen affirmari ne de hoc quidē, an ita excidat, necne. Quum igitur exciderit brachiū ad locum sub alis, multi reponere nouerunt, utpote quod multis elabatur.

Erud.

De Articulis.

470

A Eruditi autem est omnes modos nosse, quibus medici id reponunt, & quo modo quis his modis quā optimē vratur. Optimo verò horum modorum uti oportet, si fortissimam necessitatem videris. Optimus autem est qui postremus describetur. Quibuscunq; igitur frequēter humerus excidit, hi plerumque ipsi sibi ipsis ad reponendū sufficientes sunt. Immissis enim alterius manus digitis ac nodis in locū subalarem, articulum sursum cogunt, cubiti verò gibbum ad pectus adducunt. Eodem etiam modo medicus reponet, si ipse quidem sub alam, articulo magis intro elapso, subtentis digitis à costis diducat, ita ut capite suo in summum humerum iniecto, renitendi gratia, genibus verò iuxta cubiti gibbum ad brachium admotis, ad costas retrudat. Conducit autē eum qui reponit fortes manus habere; aut ipse quidē manibus & capite ita faciat, alius verò quidā cubiti gibbum ad pectus adducat. Est autē & humeri repositio, ut cubitus retrorsum ad spinā subducatur, deinde altera manu in summā gibbi cubiti partē iniecta retortio fiat, altera verò iuxta articulū retro innitatur. Hæc repositio, & ea quæ prius dicta est, quum non sint secundum naturam, tamē articulum circūagitantes incidere cogunt. Qui verò calcaneo reponere conātur, propinquum quid ei quod est secundum naturam cogunt. Oportet autem hominem humi supinum reclinare, eum verò qui reponit humi sedere qua parte articulus excidit. Deinde apprehensam manum læsam, cū suis manibus extēdere, calcaneo verò in subalare locum iniecto, dextro in dextrū, sinistro in sinistrū, retrudere. Oportet autē in cavitatem sub ala rotundum quid congruens indere, cōmodissime verò fuerint pilæ valde paruæ ac duræ, quales multæ ex coriis consuuntur. Si enim nō eiusmodi quid inditum fuerit, calcaneū ad brachij caput peruenire nō potest. Dū enim manus extēditur, locus sub ala cauatur. Tendines enim qui hinc atq; illinc locū sub ala constringunt, contrarij sunt. Oportet autē aliquem ab altera parte eius qui extenditur confidentē, sanum humerum cōtinere, ut ne corpus circuntrahatur, dum læsa manus in alteram partē extēditur. Postea vbi pila sub alam subdita fuerit, molle lorum sufficiēti latitudine præditū, circum pilam circundare oportet, ita ut quidem eo loro ex utrisque initiis appreheso sursum retrahat, à capite eius qui extenditur con-

Alia repositio.

O o 2 fidens

Alia repositio.

Alij repositionis modi.

Repositio per scalam.

Repositio optima.

fidens, & pede ad summi humeri os innitēs. Pila verò quàm penitissimè & maximè intus ad costas sita sit, & non ad brachij caput. Est & alia repositio, quum humerum alter subdit. Maiorem tamen esse oportet eum qui humerum supponit, ita ut apprehēsa manu, humerum suum acuminatū sub illius luxati alam supponat, & deinde aliquantum verset, ut velut sedi infideat, ea coniectura facta, ut homo ille circa humerum suum ex ala pēdeat, ipse verò seipsum in hūc humerum altiorē faciat quàm in alterum, brachiū autem pendens ad pectus suum quàm citissimè cogendo adducat. In hac verò figura insuper concutiat ubi hominē sustulerit, quo reliquum corpus in aduersam partem brachio quod cōtinetur vergat. Si verò valde levis fuerit homo, puer aliquis levis insuper ex ipso retrorsum dependeat. Atque hae omnes repositiones in palæstra vtitatae sunt, eo quòd non opus habēt aliorum instrumentorū importatione. Poterit tamē quis etiam alibi his vti. Sed & qui circum pistillum cogunt, propemodum secundum naturam reponunt. Oporteret autem pistillū molli quadam fascia esse inuolutū: minus enim ita labariti & inter costas ac brachij caput subter intrusum, & si quidem breue fuerit pistillū, collocare hominē in sedili aliquo oportet, quo vix brachium circum pistillum circūdare possit. Sit autem potius longū pistillum, quo homo stans firmè circum pistillum dependeat. Postea brachiū quidem & cubitus circa pistillum porrigantur, ab altera verò corporis parte, quis manibus circa ceruicē ad claviculam circumiectis deorsum cogat. Hae repositiones moderatè secundum naturā est, & repositionem facere potest, si probè ipsam tractent. Quin & per scalam alia quadā huiusmodi repositio fieri potest, & adhuc melior, eo quòd corpus hinc atque illinc eleuatum, securius librando adaequari potest. Nam circum pistillū etiam si humerus fixus maneat, periculum tamen est ne corpus hac aut illac circūagatur. Oporteret tamē & super scalam supernè rotundum quid deligatum esse, quod ad loci sub ala cavitatem congruum sit, & quod brachij caput ad naturam redire insuper cogat. Optima verò ex omnibus repositionibus talis est. Lignum esse oportet latitudine quidē quinque aut quatuor in totum digitorum, crassitudine verò duorum digitorum, aut etiam tenuius, longitudine autem bicubitali, aut paulò breuius.

A breuius. Sit autem altera parte summa rotundū, & angustissimum ac tenuissimum hac parte, habeatque crepidinem paululum supereminētē, in extrema rotunditatis parte, sed non ea quae ad costas, verum ea quae ad brachij caput existit, quo sub ala congrua sit, iuxta costas sub brachij caput subdita. Linteo autem vel fascia molli, lignū summa parte obuolutur, quo leuius reddatur. Deinde subdito ligni capite quā penitissimè sub ala, inter costas ac brachij caput, totam manum ad lignum porrectam alligare oportet, iuxta brachiū, iuxta cubitum, & iuxta manus iuncturam, quo quā maximè sit quiesca, praeter omnibus autē curandum est, ut summa ligni pars, quā penitissimè intra subalarē locum recipiatur, brachij caput transgressa. Postea inter duas columnas trabē transversam probè alligare oportet, & deinde manum cum ligno supra trabē transmittere, quo manus ab altera parte sit, corpus ab altera, trabs verò sub ala, & postea ad alteram partē manum deorsum cogere unā cum ligno, circum trabē ad alteram verò reliquum corpus. Trabs autem ea altitudine alligetur, ut reliquum corpus eleuatum summis pedum digitis innitatur. Hic modus repositionis humeri longè optimus est. Iustissimè enim commotionem facit, si solū penitus intus ad brachij caput lignum fuerit. Iustissimè item sunt in vtrāque partem adaequationem facientes librationes, & ad hanc ipsi brachij secutae. Recentes itaque luxationes citius incidunt, quā quis putare possit, & priusquam extētae esse videantur. Sed & veteres sola haec repositio reponere potest, si non iam ob verustatem, caro quidem in acetabulū deuenit, caput autem brachij in loco ad quem declinauit, semitā fibri ipsi iam fecit. Veruntamē etiam ita inueteratum brachij elapsū, mihi posse reponere videtur. Quid enim iusta motio non nouerit: manere tamen in loco posse, non ita mihi videtur, sed prout conuenit rursus luxabitur. Idem facit etiam si circum scalam, eodem modo velut dixi preparatam coactio transmissi brachij fiat. Abundè item sufficit circum magnam sedem Thessalicam coactionem facere, si repositio fuerit luxatio. Preparatum autem esse oportet lignum, velut dictum est: hominem verò locare oportet in sede obliquum, deinde brachium unā cum ligno supra sedis reclinatorium transmittere, & ad alteram partem corpus deorsum

Hippocratis Liber

cogere, ad alteram brachium cum ligno. Idem quoque facit coactio supra biforem ianuam. His autem quæ forte præsentia fuerint utendum est. Nolle igitur expedit, quod natura à naturis multum differunt, ad hoc ut elabentia facile rursus incendant: differt etiam acetabulum ab acetabulo, quum aliud facile transcendendi possit, aliud minus. Plurimum item differt neruorum ligamentum, quum in quibusdam remissum sit, in quibusdam intentum. Nam humiditas hominibus sit ex articulis, propter neruorum connexionem, si laxa fuerit, & intentiones facile ferat. Multos enim videas qui adeo humidi sunt, ut quando velint, articuli ipsis citra dolorem excidant, & absque dolore restituantur. Differt etiam habitus quidam corporis. Nam his quibus bene se habet membrum, & carnosum, & minus excidit, & difficilius incidit. Vbi verò ipsi seipsos tenuiores & magis excarnes fuerunt, tunc & magis excidit, & facilius incidit. Argumentum autem quod hæc ita se habeant, hoc est. Bobus enim tunc magis femora excidunt ex acetabulo, quum tenuissimi existunt. Fiunt autem tenuissimi boues ad finem hyemis. Tunc igitur etiam maxime luxantur: si tamen & huiusmodi quiddam in medicina scribere conuenit. Verum conuenit utique. Bene enim Homerus didicit, quod ex omnibus pecudibus boues quam maxime laborēt hoc tempore, & ex bobus potissimum aratores, eo quod hyeme operentur. His itaque maxime excidunt articuli. Hi enim maxime attenuantur. Nam reliqua quidem pecora breuem herbam depasci possunt, Bos autem non ita valde priusquam alta fiat. Reliquis enim tenuis est labri prominentia, & tenuis item superna maxilla. Boui verò crassa est labij prominentia, crassa ita & obtusa superna maxilla. Quapropter in breues herbas subiicere non potest. Rursus solipeda animalia utpote utrinque dentata, & dentes inter se committere possunt, & sub breuem herbam dentes subiicere queunt, delectanturque tali herba magis quam alta. Brevis enim herba in totū melior ac solidior est quam alta, adde quod alta etiam prius fructum effert. Ob hoc igitur ita cecinit,

*Haud secus ac bobus nigris gratissima veris
Tempora proueniunt.*

quis

De Articulis.

472

A quia gratissima apparet ipsis alta herba. Sed & altis bos laxū habet hunc articulū, magis quam alia animalia: & ob id etiā magis quam alia pedē trahit, & maxime quum macilentus est, & iam senex. Propter omnia hæc etiā maxime boui excidit. Plura autē de ipso à me scripta sunt, eo quod omnium antea relatorum testimonia hæc sunt. Verum de quo nunc sermo est, excarnibus magis excidit, sicut etiā citius incidit, quam probè carnosus: & humidis ac excarnibus minus inflammatur, quam siccis ac carnosus: & in posterum tempus quoque minus vincitur: sed & mucus amplior moderato subest, si non adit inflammatio, & sic sanè lubricus fuerit. Mucosiores enim omnino sunt articuli excarnibus quam carnosus. Nam & ipse carnes eorum qui non rectè ex arte fame macerati sunt, in macilentis mucosiores sunt, quam in crassis. Quibus tamen cum inflammatione mucus subest, his inflammatio vinculo facto articulum continet: & ob id hi qui submucosi sunt articuli non valde excidunt, & exciderent utique si non plus aut minus inflammationis accessisset. Quibus igitur quum articulus excidit, circumscitæ partes non inflammantur, & statim citra dolorem humero uti possunt, hi putant quidē nihil opus esse ut sui ipsorum curā gerant, medici tamē est ut contra tales varicinetur: talibus excidit rursus magis quam his quibus nerui sunt inflammati. Atque hæc res in omnibus in homine ita habet, & maxime circa humerum & genu. Maxime igitur etiam hæc excidunt. Quibus autem nerui inflammati sunt, hi humero uti non possunt. Prohibet enim dolor & inflammationis distentio. Tales igitur curare oportet cerato, & splenis, & linteis multis deligando. Sub alam verò lanam mollem pura conuolutam subiicere oportet, ad cavitatē explendam, quo fulcrimentū quidem sit deligationi, articulum verò sustentet. At brachium plerumque sursum vergens tenere oportet. Sic enim procul fuerit humeri caput à loco, in quem excidit. Oportet autē postquam humerum deligaueris, brachium ad costas adalligare, fascia quadam in orbem circum corpus obducta. Fricare quoque humerum oportet placidè & accuratè. Multarum autē rerum peritum medicū esse expedit, & non minus frictionis. Ex eodē enim nomine, non idem euentus subsequitur. Nam & vincere potest frictio articulum iusto laxiorē, & soluere articulum iusto duriorē. Verum de fr-

Curatio
horum.

Q 4 Cionē

Hippocratis Liber

Brachium
an excide-
rit, signam.

Etione in alio opere à nobis tractabitur. Talem igitur hume-
rum mollioribus manibus fricare cōuenit, cōfert enim, & aliàs
leniter. Articulū autē commouere non violenter, sed intan-
tum vt circa dolorem cōmoueat. Restituūtur verò omnes
articuli partim longiore, partim breuiore tēpore. An autem
brachium exciderit, his signis cognoscere oportet. Nam vbi
iustū corpus habent homines, manus itē ac crura, sano in exē-
plum vti oportet, ad non sanum: & non sano ad sanum, non
alienos articulos inspiciendo, (alij enim aliis magis extanti-
bus sunt articulis) sed ipsos eius qui affectus est, an dissimilis
sit sanus agrotus, & hoc rectē quidē dictum est, multā tamen
erroneam intelligentiam talia habent: & non satis est solum
sermonis doctrina artem hanc nosse, sed conuersatione etiā
versare oportet. Multa enim prae dolore, aut ex alia causa,
quā non exciderint ipsi articuli, tamē nō possunt in similes
figuras restitui, in quales sanum corpus figuratur. Proinde &
talem figuram insuper intelligere ac cōsiderare oportet. Sed
& in loco sub ala, caput brachij multo magis incumbere vi-
detur, in luxato quā in sano. Quin & supernē iuxta super-
nam humeri partem, cauus apparet locus: & summi humeri
os extans conspicitur, vtpote articulo ad infernum locum di-
gresso. & est etiam aliqua erronea in hoc intelligentia, sed
postea de ipso scribetur. Est enim dignum de quo scribatur.
Præterea in luxato cubiti gibbus magis à costis distare, vide-
tur quā in altero. Si tamē quis vim afferens cogat, adduci-
tur quidē sed cū dolore. Sed & sursum ad aurē manum attol-
lere cubiti gibbo extento, non valde potest, velut sanam: ne-
que hūc & illac similiter diducere. Hæc igitur signa sunt hu-
meri luxati, repositiones item præscriptæ & curationes hæc
sunt. Operæ precii verò est discere, quomodo frequenter ex-
cidentes humeros curare oporteat. Multi enim à certamini-
bus iam prohibiti sunt, ob hanc calamitatem, quum aliàs pe-
nitius fuerint inculpabiles. Multi etiam ad res bellicas inuti-
les fuerunt, & ob hanc calamitatem perierunt. Sed & pro-
pterea res digna est quæ discatur, quod nullum nouerim qui
rectē medeatur, sed alios ne aggredi quidem sciam, alios cō-
tra quā conducit & sentire, & facere. Multi enim medici
humeros luxatos viderunt, & iuxta supernam humeri partē,
& iuxta anteriore, qua parte caput brachij extuberat, & iuxta

De Articulis.

473

Ata posteriorem paululum retro supernam partem. Hæ igitur
vstiones, si quidem sursum brachiū excidisset, aut in an-
teriorem aut posteriorem partem, rectē inuistæ essent. Nunc
verò qui deorsum excidit, eiiciunt magis hæc vstiones quā
impediunt. A superna etiam spaciij amplitudine caput bra-
chij excludunt. Verum hæc ita vrere oportet. Cutem sub ala
digitis apprehensam attrahere oportet, secundum ipsam ma-
ximē rectitudinem, secundum quam brachij caput excidit.
Deinde ita attractam cutem in vltiore partem perurere.
Ferramentis autem talia vrere oportet non crassis, neque val-
de caluis, sed oblongis. Citius enim penetrant, & manu fir-
mata transigi possunt, pellucidis item his vrere oportet, quo-
quā celerrimē pro viribus penetrent. Nam crassa tardē pe-
netrantia, latiores crustarum elapsiones faciunt, & periculū
est ne cicatrices rumpantur, & nihilo quidem deterius hoc
esset, verum turpius & ab arte alienius. Postquam autē in vlti-
teriorem partem perusseris, in plurimis satis est vt infernæ
parti soli has crustas inuras. Quod si periculum esse non vi-
deatur ne cicatrices rumpantur, sed multum spaciij interpo-
situm sit, tenue quoddā specillum per inusta foramina traieci-
cere oportet, cutē adhuc attracta. Neque enim aliàs traicere
possis. Vbi verò traieceris, cutem dimittere. Postea inter cru-
stas aliam crustā tenui ferramēto infligere ac inurere, donec
specillum contingas. Quantū verò de cute sub ala apprehen-
dere oportet, hinc coniectare licet. Glandula sub ala sunt si-
cut etiam in aliis corporis partibus. Verum in alio libro de to-
ta glandularum natura scribetur, quod sint, & qualia in qua-
libus significant ac possunt: glandulas igitur simul apprehen-
dere non oportet, neque ea quæ glandulis sunt interiora. Ma-
gnū enim afferunt periculum. Sunt enim neruis maximi
momēti vicina. Quantū verò extra glandulas est, eius quā
plurimam partem apprehendere oportet. Nihil enim pericu-
li est. Nosse tamē hoc expedit, quod si fortiter brachium ex-
tenderis, nihil cutis sub ala apprehendere poteris, quod sanē
attractu memorabile sit. Distrahitur enim in extēsiōne. Nec
verò neruos vlla machina vulnerare oportet. Hi enim prom-
pti expositi sunt ac extenti in hac figura. Si verò parum bra-
chium eleuaris, multum quidē cutis apprehendes: Nerui ve-
rò quorum curam gerere oportet, intus vltra apprehensionē

Excidentes
humeri qui
vrantur.

Ferramēta
qualia ad
hūc vsū.

Glandula
periculo.

Nerui non
ledendi.

O o s confu

consistent. Nonne igitur in omni arte pro omnibus curandum est, ut in singulis figuræ iustæ inueniantur. Atque hæc quidem de loco sub ala, & sufficiunt hæc apprehensiones, si crustæ rectè fuerint iustæ. Extra verò alam duo solū loci sunt, ubi quis crustas inurere queat huic affectioni auxiliantes. Vnam in anteriore parte, inter brachij caput, & tendinem iuxta alam. Et hæc quidem parte cutem penitus perurere oportet, sed non altius. Vena enim crassa propinqua est, & nervi, quorum neutra igne calcificanda sunt. Retorsum autem alteram crustam inurere licet, multum supra tendinē, qui est iuxta alam, & paululum infra brachij caput. Et cutē quidē penitus perurere oportet. Verum neque hic valde altam crustam facere. Inimicus enim est ignis nervis. Curare igitur vlcerā per omnem curationem oportet, ita ut brachium nunquam vehementer extendas, sed moderatē, vlcerum saltem curandū gratia. Minus enim ita perfrigerantur. Conducit enim omnes vitiones tegere, ut etiam leniter curentur, & minus disparentur, minusque sanguinis erūpat: & minus conuulsio accedat. Vbi verò pura facta fuerint vlcerā, & ad cicatrices deuenierint, tunc sanē penitus brachium semper die ac nocte costis alligatū esse oportet. Sed & quū sana facta fuerint vlcerā, similiter ad multum tempus, brachium ad costas alligandum est. Sic enim maximē cicatrix induci poterit, & spatij amplitudo intercipietur, in quam maximē luxatur brachij. Quibuscumque verò humerus repositione fuerit destitutus, siquidē homines adhuc crescant, os brachij non similiter ut fanum coaugescit, sed augescit quidem, verum altero breuius aliquanto efficitur. Et qui mustellæ cubito præditi sunt, parūmque ac macilentum brachium ex natiuitate habent, galeancones vocati, ob duplices has calamitates sunt tales, tum si talis aliqua luxatio ipsos dum in vtero sunt corripuerit, tum ob aliam calamitatem, de qua postea aliquando scribetur. Quin & hi quibus dum adhuc infantes sunt, profundæ ac submersæ suppurationes circa brachij caput fiunt, omnes galeancones efficiuntur: & siue secti fuerint, siue vlti, siue sua spōte ipsis eruperint, hæc ita se habere nosse oportet. Qui tamen ex natiuitate galeancones sunt, etiam si manu potentissimè uti possint, tamen neque ipsi extento cubiti gibbo, brachium ad aurem extendere ac eleuare possunt. Sed multo

Ignis inimicus nervis.

Galeancones.

A multo minus hanc quā sanam manum. Quibus verò iam viris exciderit numerus, & repositus non fuerit, his superna humeri pars magis excarnis efficitur, & habitus hac parte tenuis sit. Quum tamen dolor cessauerit, non omnia ea similiter operari possunt, quæ eleuato cubiti gibbo à costis in obliquo operari oportet. Quæ verò transmoto brachio iuxta costas, aut in anteriorem, aut in posteriorem partem operari oportet, ea operari possunt. Nam & scobinam, & serram trahere poterunt, securi item findere, & fodere, si non valde sursum cubiti gibbum attollant, sed & alia iuxta tales figuras operantur. At verò quibus summus humerus fuerit auulsus, his os auulsum extra eminens apparet. Est autem hoc velut Humerus summus auulsus. B vinculum clauiculæ & scapulae. Alia enim est hominis natura hac parte quā aliorum animalium. Medici igitur in hoc vulnere maximè falluntur. Nam quū os auulsum emineat, superna humeri pars humilis & caua apparet, ut etiam velut humeri elapsi curam adhibeant. Multos igitur noui medicos aliās nō malos, qui grauiter affixerunt, tales humores reponere conantes, ita excidisse rati, & non prius desistunt ipsi existimare se humerum reponere, quā vel desperarint, vel frustrati fuerint. His curatio quidem eadem quæ etiam a Curatio. liis huiusmodi, ceratum, splenia, & lintea, & deligatio eiusmodi, deorsum tamen cogere os supereminens oportet, & splenia super hoc ponere plurima, & hac parte maximè premere: & brachium ad costas adalligatum ad supernam partem tenere. Sic enim os auulsum maximè appropinquabit. Hæc tamē probè nosse expedit, & velut certa prædicere, si alioqui voles, quod nullum detrimētum, neque paruum, neque magnum, humero contingit ex hoc vulnere. Sed locus turpior euadit. Neque enim hoc os in pristinam sedē similiter firmari poterit, velut natura exigit, sed necesse est plus aut minus tumidum esse ad supernam partē. Neque enim aliud vllū os in eundē locum restituitur, quod cum alio osse cōmunio- nem habet, & adharens à veteri naturali sede auulsum fuerit. Paucis autem diebus summus humerus doloris exorsus fit, si probè deligetur. Clauicula porro fracta, si quidem penitus caulatim hoc contigerit, curatu facilius est. Si verò oblique, difficilius sanatur: & contraria in his contingunt, aliter quā quis putauerit. Nā quæ penitus caulatim fracta est, cogi

Clauicula fracta.

magis poterit ut ad naturam redeat. Et si diligens cura adhibeatur, parum quæ superior est, inferiore fecerit figuris idoneis, & deligatione cōueniente. Si verò perfectè non firmata fuerit, attamen supereminens ossis pars non valde acuta fit. At quorū os in longitudinem fractum fuerit, his similis ossibus aulhis calamitas contingit, de quibus antea scriptum est. Neque enim ipsum ad seipsum valde firmari solet, & summa ossis eminentis, valde acuta fit. In vniuersum igitur nosse expedit, quod nullum detrimentū neque humero, neque reliquo corpori, ob clauiculæ fracturam accedit, si non in super corruptio aliqua contingat. Raro autem hoc fit. Deformitas tamen circa clauiculæ fracturā accedit, primum turpissima, deinde verò minor fit. Coalescit autem clauicula cito, itemque alia ossa laxa. Celerem enim calli obductionem talia faciunt. Quā igitur recens fracta fuerit, vulnerati ad curationem festinant, maius malum esse putantes quā est, & medici quoque prompti sunt ad rectè curandum. Progressu verò temporis & vulnerati, utpote qui neque dolent, neque iter facere, neque cibum capere prohibentur, negligunt: & medici, utpote qui suis sedibus restituere nō possunt, aufugiunt, neque vulneratorum negligentiam agere ferunt. In hoc autem calli obductio acceleratio. Deligatiois verò modus plerisque cōsimilis est, ut cerato & spleniis, & mollibus linteis curatio fiat. Insuper autem & hæc curatio, & hæc animaduersio habenda est, & præsertim in hac aggressione: quod plurima splenia iuxta eminentem partem imponere oportet, & plurimis deligationibus maximè circa hanc partē premere. Sunt autem aliqui quibus cōplacuit plumbum graue in super adaligare, ut supereminentem partem deorsum cogat. Fortassis autem neque intelligunt qui simpliciter deligant. Sed neque hic modus ad clauiculam fractā pertinet. Neque enim fieri potest ut id quod eminet memorabili modo deprimat. Alij verò quidē sunt, qui quum cognouerint quod hæc deligationes erroneæ sunt, & non secundum naturam supereminentia deorsum cogunt: deligant quidē ipsos spleniis & linteis videntes, velut etiam alij. Verum cincto homine fascia quadam qua parte maximè cingi solet, postquā splenia supra eminentes fracturas imposuerunt, ita ut isthic magna mole extuberent, tunc initium lintei ad cincturam ex anteriore parte aligant.

Aligant, atque ita deligant in directum clauiculæ extendentes ac retrorsum ducentes, & isthic cincturæ circūdatum in anteriorem partem reducant, & rursus in posteriorem. Aliqui verò non cincturæ linteam circūdant, sed circum interfoemineum iuxta sedem, & per spinā linteum circūdantes, hoc modo fracturam comprimunt. Hæc itaque si quis in expertus audit, prope secundum naturam esse videntur, verum si quis utatur inutilia existunt. Neque enim stabilia sunt, etiam si decumbat quis, quamuis ita vel maximè stabilitas cōtingat: attamen si decumbens aut erus inflexerit, aut ipse se inclinet, omnia deligamēta mouebuntur: & alioqui noxia est hæc deligatio. Nam & sedes intercluditur, & lintea in hac angustia acervata fiunt. & quæ rursus cingulo circūdantur, non ita valida facta cinctura circūdari possunt, ut non cingulū sursum ascendere cogant, neque ita necesse est omnia deligamēta laxari. Quā proximè verò quis rem conficere videri possit, etiam si non magna faciat, si quibusdam linteis cingulum circūdet, plurimis autem linteis priorem deligationem perficiat. Sic enim maximè stabiles fuerint deligationes & mutuam inter se opem tulerint. Plurima igitur ex his quæ cōtingunt his quibus clauicula fracta est relata sunt. Insuper autē & hoc ad intelligere oportet, quod clauicula plerumque frangitur ita ut os quod à pectore est, ad supernā partem emineat: quod verò à summo humero est, in infernam partem subsidat. Causæ verò horū hæc sunt, quod pectus neque multo inferius, neque superius procedere potest. Nam articuli in pectore motus paruus est. Ipsum enim sibi ipsi, & spinæ, ex continuitate commissum est. Proximè quidem clauicula ad humeri articulum fluctuat. Cogitur enim frequentē motum habere, propter summi humeri connexionē, & alioqui ubi vulnerata est, ad supernam partem defugit ea pars quæ pectori adhæret, & non valde ad infernam partem cogi potest. Nā & à natura leuis est, & loci amplitudo ipsi supernè maior est, quā infernè. At humerus, & brachium, & quæ his annexa sunt, à costis ac pectore facili exolui possunt: & propterea multo superius ac inferius abduci queunt. Quum igitur fracta fuerit clauicula, os quod ad humerū est magis deorsum repit. Huc enim ipsum vñā cū humero & brachio defuere proclivius est quā sursum ferri. Quā igitur hæc ita

ita se habeant, imprudenter se gerunt qui supereminentem ossis partem deorsum cogere oportere putant. Nam infernam ad supernam adducenda esse manifestum est. Hæc enim motum habet. Hæc est quæ à natura discessit. Clarum itaque est aliter nullo modo ipsam cogi posse. deligationes enim nihil magis appellantur quam repellunt. Si vero quis brachium quam maximè ad costas admotum sursum cogat, ut quam acutissimus esse humerus videatur, perspicuum est quod sic adaptari poterit ad os quod à pectore est, unde est diuulsa. Si quis igitur legitima deligatione utatur, celeris curationis gratia: & reliqua omnia frustra fieri putet, præter figuram relaxatam, is & rectè intellexerit, & celerimè ac optime curauerit. Decumbere tamen hominem multum refert, & sufficiunt dies quatuordecim si quieverit, aut ad summum viginti. Si tamen contrario modo clavicula fracta fuerit, quod non valde contingit, ut os quod à pectore est subsidat, quod verò à summo humero est superemineat, alterique superstet: nulla magna curatione in his opus fuerit. Ipse enim humerus & brachium si demittatur, ossa inter se committere ac firmare potest, & vilis quæpiam deligatio suffecerit, & pauci dies satis erunt ad callum obducendum. Quod si hoc modo fracta non fuerit, sed in obliquum hæc vel illà luxata, ad naturam reducere oportebit, humero cum brachio sursum adducto, velut etiam ante dictum est. Quum autem ad pristinam naturam resederit, reliqua curatio velox erit. Plerasque igitur immutationes, ac luxationes, brachium si sursum cogatur, corrigit. Quæcunque verò luxationes ex supernis oblique ad latus fiunt, aut deorsum, his correctio præparatur, si homo supinus decubuerit. iuxta medias autem scapulas aliquid altius superpositum fuerit, quo pectus maximè in utranque partem inflexum sit: & brachium adducat quis ad costas porrectum. Medicus autem altera manus vola in brachij caput iniecit retrudat, altera ossa fracta componat. Sic enim quam maximè ad naturam reduxerit. Verum quod iam dictum est, supernum os facile ad partem subsidere solet. Plerisque igitur ubi deligati fuerint, figura ipsa opiculatur, ita ut ad ipsas costas cubiti gibbum habentes, hoc modo humerum ad supernam partem cogit. Quibusdam verò humerum quidem sursum velut dictum est, cogere oportet: cubiti autem gibbum ad pectus adducere

Alia clavicula fracta

Alia.

Ad ducere: summam verò manum ad summum sanum humerum adhibere. Siquidem igitur decumbere sustinet, fulcimentum aliquod quod obfirmet apponere oportet quo humerus quam maximè supernè maneat. Si verò obambulare voler, fundam ex fascia factam, & acutam gibbi cubiti parti circumdatam, de collo appensam gestare oportet. Cubiti porro gibbi articulus ubi emotus ac luxatus est, ad costas, aut foras, acuta ipsius parte in brachij cavitate manente, extensione in directum facta, id quod eminet retrorsum & in obliquum repellere oportet. Vbi verò perfecte excidit, aut hæc aut illà, extensio in qua brachium fractum deligatur requiritur. Ita enim incurva gibbi pars non impedit. Excidit aut maximè ad partem versus costas. Correctiones verò facere oportet quam plurimum abducendo, & ut ne brachij caput cornicem contingat, sublimem circumducere ac inflectere, & non in directum cogere, simul autem contraria in utranque partem detrudere, & in sedem compellere. Cōtulerit etiam in his gibbi cubiti inuersio, modò in supinam, modò in pronam partem. Curatio verò ex figura est, ut summam manum paulò altior cubiti gibbo habeant, brachium verò ad costas. Sic etiam appensi exceptio, & positio, & gestandi facilitas, & natura, & usus, in communi sunt, si modo non malè callus obducatur. Obducitur autem cito. Curatio fit linteis iuxta legem articulare, ita ut acuta eius pars insuper deligetur. Recrudescit autem maximè cubiti gibbus febribus, doloribus, nausea & vomitu meracæ bilis, præsertim si retrorsum luxatus fuerit, ob torporē: deinde, si in anteriorem partem. Verum curatio eadem est. Repositio verò retrorsum luxati, ut extensum distendamus: Signum autem est, quod extendere ipsum non possunt, sicut in anteriorem partem luxati, quod inflectere nequeunt. Verum tunc durum quiddam inuolutum indere oportet, & circum hoc ab extensione derepentè inflectere. Disparationis autem ossium signum est manifestum ex contactu iuxta venam quæ in brachio finditur. At verò callus cito his obducitur. Ex natiuitate autem breuiores sunt ossa infra notam, plurimum quæ proxima sunt, cubiti. deinde manus, postea digitorum. Verum brachium & humerus robustiora sunt. Propter inuersionem. At altera manus propter opera adhuc sortior est. Imminutio verò carniū fit, si foras excidit, intrinsecus:

Cubiti luxatio.

Curatio.

secus, Sin minus, in contrarium ponit, excidit. Cubiti verò D
gibbus si intrò, aut extra exciderit, extensio fit in communi
figura cubiti ad brachiū: fascia enim sub alā data, ipsam ex-
ceptam suspendere oportet: ad summum verò cubiti gibbū
iuxta articulum pondus appēdere, aut manibus deorsum co-
gere. Vbi verò articulus vltra eleuatus est, coaptationes ma-
nuum volis fiunt, velut etiam in manibus. Deligatio quoque
in hac figura, & exceptio appēsi, & positio. At si in posteriōre
excidit partē, statim extensum palmis dirigere ac coaptare
oportet. Simul autē in directione etiā aliis opus est. Si in an-
teriorē, circum linteum conuolutum iuxta molis inflectēdo
simul directionē facere oportet. si verò in alteram partē in-
clinari, in directione simul utraq; facere oportet. Verū cu
rationi cōmunis est figura & deligatio. Possunt autē ex di-
stentione omnia in cōmuni cōtingere. At verò repositiones
aliae ex supereluatione reponūtur, aliae ex extēsiōe, aliae ex
circūuolutione. Hae verò ex figurarū excessibus, aut hāc, aut
illāc celeriter fiunt. Manus articulus aut intrò, aut extra lu-
xatur, plerūq; verò intrò. Signa autē facilia cognitu sunt. Si
enim intrò luxatus est, digitos inflectere non possunt. Si ex-
tra extēdere nequeūt. Repositio fit, digitis supra mēsam posi-
tis, vt ab aliis atque aliis in diuersum extensio fiat, & id quod
eminet, aut vola aut calcaneo retrudatur, & in anteriōre par-
tem deorsum protrudatur. Infernē verò iuxta alterū os mo-
les aliqua conuoluta mollis supponatur, si supra eminet, ma-
nu prona locata: si infrā, supina. Curatio verò linteis fit. Tota
porrò manus, aut intrò, aut extra, aut hāc, aut illāc luxatur.
Maximē verò intrò. Quandoque autem & appendix emora
est. Quandoque verò alterū os disparatum distat. His exten-
sio foris faciendā est, & quod quidem eminet retrudatur, al-
terum verò contra trudatur, duabus speciebus simul contin-
gētibus, & retrorsum, & in obliquū, aut manibus supra men-
sam, aut calcaneo. Quae verò recrudescūt ac deformia sunt,
tempore ad vsum corroborantur. Curatio fit linteis cum ma-
nu & cubito: & ferulae vsque ad digitos ponuntur. At ferulis
haec deligata frequentius quā fracturas soluere oportet, &
perfusionem ampliorem adhibere. Ex natiuitate autem ma-
nus breuior fit, & carnes imminuuntur maximē in cōtraria
parte ei in qua luxatio facta est. At adulto iam ossa manent.

Digitis

A Digni verò articulus luxatus facili cognitu est. Repositio Digitus la
fit extēdens in directum, ita vt quod eminet os protrudatur, xatus.
contrariū verò contra trudatur. Curatio fit fasciis ac linteis. Repositio.
Si verò nō reponātur, forinsecus callo obducitur. At si hi ex
natiuitate, aut dum adhuc crescit homo, luxata fuerint ossa,
breuiora fiunt infra luxationē, & carnes imminuūtur cōtra-
ria maximē parte ei in qua luxatio facta est. In adulto verò
ossa manēt. Maxilla verò paucis iam perfectē luxata est. Os
enim quod à superiore maxilla prodit, cū eo osse subiugarū
est, quod sub aurē annexum est, quodq; capita infernae maxil-
lae concludit, ac dirimit, cū altero capite superius sit, altero
inferius: & extremae infernae genae partes ita se habēt, vt alte-
ra ob longitudinē non facile accessum admittat: altera verò
cornix est, & supra iugale os excedit. Simil autē & ambarū
harum extremitatū nervosi tendines existunt, ex quibus mu-
sculi dependent, qui tēporales ac manducatorij appellantur.
Propterea autē appellantur, & propterea mouētur, eo quod
hinc dependent. Nā in edendo, & in loquendo: & in reliquo
oris vsu, superna quidē maxilla quiescit. Est enim capiti con-
nexa, & nō coarticulata. Inferna autē maxilla mouetur. Coar-
ticulata enim est à superna maxilla, & à capite. Cur igitur in
conuulsionibus ac distentionibus hic articulus distentus pri-
mus de se significationē praebeat: & cur plagae tēporales pe-
riculosae sint, ac soporē inducant, alio libro referetur. Quod
verò non valde luxetur, causae hae sunt. Sed & haec quoq; cau-
sa est, quod non valde tales ciborum necessitates hominem
apprehēdunt, vt magis quā potest, hiet. Excederit autem à
nulla alia figura, quā si quis valde hiās maxillam in alterā
partem diducat. Confert tamē ad hoc vt excidat, hoc ipsum.
Quicūq; enim nerui, & quicūq; muscoli circa articulos sunt
aut ab articulis ex quibus colligātur, horū quicūq; in vsu sa-
pe mouentur, hi etiam maximē ad extensiones remittunt,
quē admodum etiam pelles mollissimae multum remittunt.
De quo igitur sermo est, luxatur quidē & excedit maxilla ra-
rò: laxatur tamen saepe in hiatibus, velut etiam aliae muscu-
lorum ac neruorū immutationes hoc faciunt. Manifestū ve-
rò ex his maximē fit, vbi excidit. Prominet enim inferna ma-
xilla in anteriōre partem, & in cōtrariam luxationi partem
abducitur, & ossis cornix circa supernam maxillā tumidior
fit, &

Repositio. fit, & infernas maxillas difficulter cōmittunt. Quæ verò repositio his conueniat, manifestum est. Oportet enim aliquē vulnerati caput deuiuere, & alterum infernā maxillam intrinsecus ac extrinsecus ad mentum digitis apprehendere, & primū maxillam aliquā diu hāc atq; illāc manu abducere, & ipsum hominē iubere, vt maxillam laxā habeat, & simul adducat, ac quā maxime remittat. Deinde repētē tribus figuris simul laxare oportet, diligētī in hoc animaduersione habitā. Nam & ex distortionē ad naturam deducere oportet, & infernā maxillam retrorsum protulere, ita vt agrē hāc sequatur, & maxillas cōmittat, ac non hiet. Atq; hāc quidem repositio est, & neque aliis figuris fieri poterit. Curatio verò breuis sufficit. Splenium enim in ceratum apponitur, ac laxo deligamento deligatur. Securius autem hāc aggressio perficitur, homine supino reclinato, & coriaceo puluinarī plenissimē facto capiti supposito, vt in ipsum innitēs quā minimū cedat. Insuper autem & caput vulnerati aliquis detinere debet. Si verò ambæ maxillæ luxatæ fuerint, curatio quidem eadem est, verū hi os minus committere possunt. Nā his genæ prominentiores sunt, sed indistortæ. Quod verò distortæ non sint, maxime cognoueris ex dentium tum superiorum, tum inferiorum terminis, ē directo inter se correspondentibus. His confert vt quā citissimē reponantur. Repositionis autem modus prius dictus est. Si verò nō reponantur, animæ periculum imminet, præ febribus continuis, & torpido sopore. Soporiferi enim hi muscoli sunt, & dum F alterantur, & dum intēduntur præter naturā. Soler etiam alius his biliofa, meraca, pauca egerere. Et si vomuerint, meraca vomūt. His igitur etiam moriuntur decima maxime die. At si fracta fuerit inferna maxilla, si quidem nō omnino caulatim hoc contigerit, sed coharet adhuc os, contractum tamen fuerit, dirigere quidem os oportet digitis circa linguā obliquam subiectis, forinsecus verò contra niti, prout contulerit. Et si distorti fuerint dentes iuxta vulnus cōmori, postquam os directum fuerit, dentes inter se coniungere oportet, non duos solum, sed etiam plures, atq; hoc maxime auro, si minus, lineo filo, donec os corroboret. Postea cerato, & spleniis paucis, & linteis modicis deligare, non nimīū firmis, sed laxis: Nam hoc probē nosse expedit, quod deligatio per lin-

tea

Atea, maxilla fracta parū quidem contulerit, si rectē fiat: magnopere verò laeserit, si prauē deligetur. Frequenter autē circa linguā explorare oportet, & multo tempore peniti ac digitis dirigere os contractum, optimūque esset si hoc semper fieri posset, sed fieri nequit. Si verò os penitē caulatim diffra-ctum fuerit, raro autem hoc cōtingit dirigere quidem os oportet velut dictum est. Vbi verò direxeris, dentes coniungere, quemadmodum antea dictum est. Magnopere enim contulerit ad quietem, & adhuc magis si quis rectē cōiungat, & velut oportet futuras consuat. At enim nō facile est omnem chirurgiam scripto exquisitē prodere, sed ex his quæ scripta sunt, formam & imaginem cōcipere oportet. Postea corio opus est Carthaginēsi, & si quidem iunior fuerit vulneratus, satis est squama inde detracta vti. Si verò adultior, ipso corio ita vt defecta inde particula trium digitorum latitudine, aut prout cōgrua fuerit, subita prius ē gūmi maxilla, ita enim mitius fuerit, glutine agglutinetur summa sui parte, ad diffractam maxillæ partem, digiti aut paulo ampliore distātia à vulnere. Et hāc quidem particula ad infernā partem agglutinanda est, & habeat fissuram ē directo menti quo acutam eius partem circuncirca complectatur. Alterum autem eius modi lorum, aut paulo latius, ad supernam maxillæ partem agglutinare oportet, tanta à vulnere distātia, quanta illa altera fori particula abfuit. Sit autem & hoc fissum, vt circuncirca aurem ambiat. Sint autē hāc lora acuta, qua parte cōmittuntur, & vbi ipsorum extremitates connectere ac colligare oportet. In agglutinatione verò, caro, corij ad cutē vergat. Sic enim magis agglutinatum adhærescit. Postea extento hoc lora, magis autem eo quod circa mētum est quā maxime, ne maxilla exacuatur, lora ipsa circa verticem connectere oportet, & deinde linteo frontem deligare, & superiniectū quid esse oportet, velut moris est, quo vincula quieta sint ac firma. Decubitus autē faciat in sanam maxillam, nō maxillæ, sed capiti innitens. Attenuandum verò est corpus vsque ad dies decē, deinde renutriendum nō tardē. Si enim primis diebus inflammatio non accesserit, in viginti diebus maxilla corroboretur, perfectē enim callo obducitur, quēadmodum etiā alia ossa rara, si nō corruptio infestaret. Verū de corruptionibus omnium ossium alia longa tractatio restat. Hæc exte-

Pp 2

sio

si per agglutinenta fiens, mitis est, & prompta ad modulationem faciendam, & ad multas ac multis locis faciendas directiones accommodata. At medici non intelligentia æquæ ac manibus prompti, tum in aliis vulneribus, tum in maxillarum fracturis tales existunt. Variis enim modis, & bene & male, maxillam fractam deligant. Omnis enim deligatio maxillæ sic fractæ, ossa ad fracturam magis vergentia inclinat, quàm ad naturam ducit. St vero inferna maxilla circa connexionem ad mentum diuisa fuerit. Sola autè hæc connectio in inferna maxilla est. Verùm in superna multa. Sed non volo sermone longius aberrare. In aliis enim morborum speciebus de his dicendum est. Si igitur connectio ad mentum disparata fuerit, ipsam coaptare cuiuslibet viri est. Os enim quod eminet, ad internam partem digitis admotis destrudere oportet. Quod verò intrò vergit, ad externam partem digitis immixtis reducere. Hæc tamè extensione distendendo facere oportet. Facilius enim sic ad naturam redibit, quàm si quis ossa inter se complicans cogere conetur. Vbi vero coaptata fuerint, coniugare oportet dentes inter se hinc atque illinc, velut prius dictum est. Curare verò cerato, & spleniis paucis ac linteis. Deligationem autem breuem potius quàm variam hic locus maxime admittit. Nā ut æquilibris non est, propè tamen ad æquilibrium accedit. At linteæ obvolutionem facere oportet, si quidem dextra maxilla eminet, in dexteram. In dexteram enim fieri putatur, si dextra manus deligationi præsit. Si verò altera maxilla eminuerit, E aliter deligationem ducere oportet, & si quidem rectè quis coaptationem adeptus fuerit, & velut cōuenit quieuerit, citra curatio continget, & dentes illæsi manent. Sin minus, diuturnior fiet curatio, & distortionem habebit, dentes autè la-
si & inutiles sunt. Porro si nasus fractus fuerit, fracturæ modus non vnus est. Verū qui pulchris deligationibus gaudent, citra intelligentiam, tum in aliis multis damnum incurrunt, tum in fracturis circa nasum vel maxime. Ex deligationibus enim hæc maxime varia est, & quæ plurimas alicuius habeat, & interruptiones ac interceptiones cutis maxime varias rhombiformes. Sicut igitur dictū est, qui nulla intelligentia prædicti aggressions studio tenentur, vltro se offerunt ad nasum fractum deligandum. Vna itaque alteraque die latatur me-

Nasi fractura.

A dicus, gaudet quoque is qui deligatur. Deinde cito quidè is qui deligatur, satiatur. Noxia enim & molesta est gestatio: satis autem est medico ostentasse, quod nasum variè deligare no-uit, facit autem talis deligatio omnia contra quàm conuenit. Partim enim qui propter fracturam limi sunt, si supernè quis magis premar, limiores nimirum fient, partim verò qui bus nasus hac aut illac distorquetur, aut circa cartilaginem, aut superius, palam est quod neque ipsi supernè deligatio proderit, sed etiam magis lædet. Non enim ira congruit spleniis altera nasi pars, quanquam neque hoc faciant deligantes. Proximè verò deligatio resistere, mihi videtur, si iuxta medium nasum circa acutam partem, contusa caro ad os fuerit, aut etiam os parum, & non multum contusum sit. Talibus enim nasus callo obducitur, & aliquantro asperior euadit. Sed tamen neque his deligatio multo negotio opus habet, si modo etiam deligare oportet. Sufficit autem super contusionem splenium incertum extendere. Postea velut ex duobus initiis, deligatio fit, ita semel linteum circumdandum est. Optima tamen curatio est, per farinam triticeam hornam, loram, viscolam, subactam, modicā, ita ut talia ex illa velut cataplasmate integantur. Si igitur triticea farina bona fuerit, & tractu facilis, ea ad omnia huiusmodi vti oportet. Si verò non facilis tractu sit, modicam mannā leuissimè tritam, & aqua dilutam, cum farina subigere oportet, aut gummi parum, similiter ammiscere. Quibuscunque igitur nasus fractus est, C vt deorsum & in sinum vergat, si quidem ex anteriore parte iuxta cartilaginem sublidat, fieri potest ut aliquid quod ipsum dirigat in nares indatur. Si minus, omnia talia digitis in nares iniectis dirigere oportet, si id fieri datur. Sin minus, crassum specillum nō in anteriore narium partem digitis indere oportet, sed quæ parte nasus sublidat: extrinsecus autem ab utraque parte nasum apprehendere, simulque cogere ac sursum ducere. Et si quidem valde in anteriore parte fuerit fractura, fieri poterit, ut aliquid intra nares indatur, velut iam dictum est, nimirum linteæ rasura, aut aliud quid huiusmodi, linteo inuolutum, aut potius in corio Carthaginensi confutum, ea figura quæ congruat loco cui incumbet. Si verò vltius facta fuerit fractura, fieri non potest ut aliquid indatur. Si enim in anteriore parte molesta

est gestatio, quomodo non sit in interiore? Primum igitur & intrinsecus conformando, & forinsecus non parcendo, ad pristinam naturam reducere ac dirigere oportet. Valde enim conformatur nasus fractus, maxime quidem eadem die: si minus, paulo postea. Verum segniter agunt medici, & leuius quam conuenit primum contingunt. Inicere enim manus hinc atque illinc iuxta naturam nasi quam infime oportet, ex infernis sursum cogendo, & sic quam maxime erigere, vnam cum interna directione etiam extrinsecus dirigendo. Postea ad hac nullus talis medicus est, si studium adhibere ac tolerare vult, velut ipsius digiti indices. Hi enim maxime secundum naturam sunt. Vtrunque enim digitem inicere, eoque torum nasum firmare oportet, atque ita in quiete habere, si quidem fieri posset, semper donec corroboretur: si minus, plurimo tempore velut dictum est. Quid si fieri nequeat, aut puer aut aliqua mulier hoc faciat. Molles enim manus esse oportet. Sic enim quam optime nasus curari poterit, vbi non in obliquum, sed ad infernam partem aequaliter subsidat. Ego igitur nullum vnquam nasum vidi, qui sic fractus dirigi non potuisset, si statim ita cogeretur priusquam callus obduceretur, si modo quis recte curare velit. Verum homines ut ne deformes fiant, multo quidem precio coemerint, studium autem adhibere non sciunt, si minusque non tolerant, si non dolore vexentur, aut mortem timeant: quanquam breui tempore nasus callo obducatur, decem enim diebus corroboratur, si non corruptio insuper accedat. Quibuscunque vero os in obliquum frangitur, curatio quidem eadem est. Verum directionem non aequalem vtriusque facere oportet, sed quod inclinatum est, intrinsecus cogendo ad naturam compellere, & in nares facta cōtrestatione, ea quæ intrò repunt impigrè dirigere, donec correctæ fuerint: ita ut eius probe memineris, quod si non statim corrigantur, fieri non possit ut nasus non distortus fiat. Postquam autem ad naturam reduxeris, digitos plures aut vnum digitem ad locum ad mouere oportet, qua parte eminebat, atque ita aut ipsum, aut alium quandam sustentare; donec vulnus corroboratum fuerit. Sed & in nares paruū digitem immittere oportet, & aliās atque aliās impellendo ea quæ inclinata sunt dirigere. At si quid inflammationis his accedat

Accedat, farina subacta uti oportet: & tamen incumbente etiam farina digitos similiter ad mouere opus est. Si verò iuxta cartilaginem in obliquum fractus sit, necesse est summum nasum distorti. Talibus igitur in summam nares aliquid quod dirigat ex relatis, aut quod his simile sit, indere oportet. Poterit autem quis multa idonea inuenire, quæ neque odorem habeant, neque aliās lenia sint. Ego verò quandoque pulmonis ouilli frustum defectum indidi. Hoc enim forte obtingebat. Nam spongiæ inditæ humiditates suscipiunt. Postea Carthaginensis corij squamā magni digiti latitudine, aut prout contulerit resectam, extrinsecus ad nasum inclinatum agglutinare oportet, & deinde hoc corij lorum prout contulerit extendere. Paulo tamen amplius extendere conuenit, quo erectus & absolute directus sit nasus. Longum autem sit hoc lorum, ut postea infra aurē abductū circū caput obducatur: & licet quidē lori extremitatem ad frontem agglutinare, licet etiā longius deducere, & deinde capiti obductum deligare. Hic modus simul iustam directionem habet, & simul ad moderationē faciendā promptus est, ut si quis magis aut minus nali inclinationē ad contrarium facere velit. Nam quibus in obliquū nasus frangitur, eos in reliquis velut relatum est curare oportet. Plurimis tamen insuper opus est, ut inclinationis in cōtrarium gratia, lorum ad summū nasum agglutinetur. Quibuscunque verò cum fractura etiā vlcera adsunt, eos ea propter turbari non oportet. Verum super vlcera ceratum Cpicatū imponere, aut ex emplastris aliquod cruentis vulneribus idoneum. Facilia enim curari talia sunt. Similiter etiā, si ossa discessura sunt. Primam directionem impigrè facere oportet nihil omittendo, & directionem per digitos etiā postero tempore, ita ut laxius quidem ad moueas, ad moueas tamen. Ex omnibus enim corporis partibus nasus facillimè conformari potest. Caterum lororum agglutinatione ac in contrarium inclinatione uti omnino nihil prohibet, siue vlcera affuerint, siue inflammatio. Nullam enim molestiā exhibet. At verò si auris fracta fuerit, deligationes omnes inimicæ sunt. Neque enim ita laxam quis circū dare poterit. Si verò magis premat, maius malum operabitur. Nam & sana auris deligatione pressa, dolore, & pulsatione, & febre afficitur. Sed & cataplasmata pessima quidē omnino sunt quæ grauissima

Auriculæ
fractura.

sunt. Verum & alia pleraque omnia mala sunt, & abscessus inducunt, & mucum amplius suggerunt, & deinde suppurationes noxias. His autem fracta auris minimè opus habet. Proximum tamen locum habet, si quid imponi debet, farina viscosa, quam neque ipsam grauem esse oportet. Contingere verò quàm maximè conducit. Bonum enim aliquando medicamentum est, etiam nullum adhibere medicamentum, & ad aures, & ad multa alia. Vellicationem insuper ac scalpturam vitare oportet. Corpus autem attenuare, & magis in quo periculum est ne auri suppuretur, melius est quoque alium mollire. Si verò quis facile vomat, ex moderata aliqua purgatione vomitum faciat. At si ad suppurationem deueniat, cito quidem aperire non oportet, multa enim ex his quæ suppurari videntur quæ doque resorbentur, etiam nōdum quis vllum cataplasma impositum. Si verò quis aperire cogatur, celerrimè quidē sana sit, si in vltiorem partem perurat. Illud tamē certo scire expedit, quæ mutila fiet auris, & minor altera, si perusta fuerit. Si verò non in vltiorem partem peruratur, tumidam partem non valde parua sectione incidere oportet. Sub crassiore enim cute pus reperitur quàm quis putauerit. Verum ut in summa dicam, alia quoque omnia mucosa, & mucos facientia, utpote quæ sunt viscosa, ad contactum sub digitis hac atque illac cito dilabuntur, & propterea sub crassiore cute medici talia inueniunt, quæ putarint. Nam & aliquas nervorum contortiones, ganglia appellatas, quæ sanè laxæ ac fluidæ sunt, mucosamque carnem habent, multi aperiunt, humorem in talibus se inuenturos esse putantes. Medicus quidē igitur sententia sua fallitur, verum rei huiusmodi nullum ex apertione accedit detrimentum. Qui verò aquosi loci sunt, aut mucos pleni: & in quibus locis lingua si aperiatur mortem afferant, aut etiā alia detrimenta inducant, de his in alio opere scriberetur. Quum igitur inciderit quis aurem, ab omnibus quidē cataplasmatibus, & ab omni linamentorum usu abstinere oportet. Curare autem vel emplastro aliquo cruentis vulneribus idoneo, vel aliquo alio, quod neque grauitatē, neque dolorem inducat. Si enim cartilago denudari inceperit, & subsidencia purulenta aut mucosa habuerit, molestū est. Fit autem & hoc propter illas curationes, & iterum omnium eorum quæ recruderunt, perustio in vltiorem partem sufficientissima medela est. Verticula verò spinæ quibus

Auris incisa.
Curatio.

Verticula
spinæ.

quibusque in gibbum trahuntur ex morbis, pleraque, ut soluantur fieri non potest. Insuperque quæ supra septi transueri iuncturam ac connexionem gibba fiunt. Quæ verò infra, eorum aliqua soluit varices in cruribus scientes. Magis autem hæ varices quæ in vena iuxta poplitem fiunt, quibusque gibbositas contigerit, eam solunt. Fiunt autem & in vena circa inguina. Iam verò quibusdā etiā dysenteria diuturna soluit. Et quibus quidē gibba sit spina dum pueri sunt, priusquam corpus ad augmentum plenum perfectum fuerit, his corpus iuxta spinam coaugeri non solet. Sed crura quidē ac manus perficiuntur, illæ verò partes defectuosiores fiunt, & quibus supra septum transuersum gibbositas est, his & costæ in amplitudinem augeri non solent, sed in anteriorem partem: & petus acutum fit, sed non latum: ipsique & difficulter spirant, & stridulam faucium asperitatem habent. Nam ventriculi qui spiritum suscipiunt ac emittunt, minorem amplitudinem habent. Sed & iuxta magnum verticulum ceruicem repandā habere coguntur, ut ne caput ipsis pronum sit. Multa igitur angustiam faucibus exhibet etiā hoc os intro vergens. Nam & his qui natura recti sunt, spirandi difficultatem hoc os inducit, si intro vergat, donec repressum fuerit. Ob talē igitur figuram eiusmodi homines eminentis gutturis, magis quàm sani apparent: & tuberculis circa pulmonē duris ac crudis plerumque tales affecti sunt. Nam & gibbositas occasio, & distensio pleurisque propter tales collectiones fit, cum quibus vicini nervi communione habent. Quibus verò infra septum transuersum gibbositas est, horum quibusdā morbi rheum ac vesicæ accedunt. Sed & abscessus ad suppurationem, & circa laterum molli tudines, & inguina diuturni ac ægrè curabiles, & neutri horum gibbositates solunt. Coxæ verò his magis excarnes fiunt, quæ his quibus supernè gibbositas contigit. Vniuersa tamē spina his longior est quàm supernè gibbosis. Pubes verò & barba tardior ac imperfectior. Sed & infecundiores hi sunt quàm supernè gibbosi. At verò quibus iam aucto corpore gibbositas facta fuerit, his palam præsentis tunc morbi iudicacionem de se plus aut minus præbet, quemadmodum etiam in pueris. Minus autem malignè in totum talia se habent, & multi sanè iam facili ac sano modo gibbositatem sub-

pp 5 finuer

Spina gib-
bosa.

stinuerunt, usque ad senectutem: & maximè hi quibus ad car-
nositatem ac pinguitudinem promotum fuerit corpus: pauci
tamen talium sexaginta annos transgressi sunt plerique ve-
rò brevioris vitæ sunt. Quibusdam etiã in latus, aut hæc aut
illac, verticula obliqua fuit. Et omnia aut pleraque talia, pro-
pter collectiones intra spinam fiunt. Quibusdã vnã cū mor-
bo etiã figuræ insuper conferunt, ad quas reclinari consue-
uerunt. Verum de his in diuturnis pulmonis morbis dicitur.
Illic enim de his quæ futura sunt, pulcherrimæ prænotiones
habentur. Porro quibus ex casu spina gibba fit, horum sanè
pauca superantur, ita vt dirigi possint. Nam quæ in scala
sunt extensiones, nihil direxerunt quod ego sciam. Vtuntur
enim ipsa maximè hi medici, qui multitudinis famam aucu-
pantur. Apud tales enim hæc in admiratione sunt, si aut pen-
dentem, aut proici aut quæ his similia sunt videant,
& hæc celebrant semper, neque ipsis curæ est quale quid eue-
niat ex hac aggressione, siue bonum id sit, siue malum. Medi-
ci tamen qui talia studio habent, quos sanè ego noui, imperi-
ti sunt. Inuentum equidem vetus est, & laudo sanè vehemen-
ter eum qui primus excogitauit & hoc machinamentum, &
quoduis aliud secundum naturam iuuetum. Nihil enim de-
spero, si quis rectè constructum concutiat, fieri posse vt quæ-
dam dirigantur. Ipse tamen omnia huiusmodi hoc modo cu-
rare erubui: propterea quod impostorū magis tales sunt mo-
di. Quibus igitur prope ceruicem gibbositas fuerit, his veri-
simile est has in caput extensiones minus prodesse: paruum
enim pondus habet caput, & summi humeri deorsum vergē-
tes. Verum tales verisimile ex magis dirigi posse, si in pedes
cōcutiantur. Ita enim maior propensio ad huiusmodi fieret.
Quibus autē magis inferius gibbositas est, hos par est vt ma-
gis in caput concutiantur. Si quis igitur concutere volet, re-
ctè sanè hoc modo præparare poterit. Scalam coriaceis aut
laneis puluinaribus infornere oportet probè alligatis, paulo
amplius & in longitudinem, & in utrâque partē, quàm quan-
tum corpus hominis occuparit. Deinde hominem supinum
supra scalam reclinare, & postea pedes quidē alligare iuxta
malleolos ad scalam non disparatos, vinculo quidem satis va-
lido, verum molli, alligare verò etiã oportet infra & supra
vtrouque genu, itēque circa coxas. Circa laterum autem
molle

A mollitudinem, & circa pectus, laxas fascias circumdare, ita
vt ne impediunt concussionem. Manus verò ad costas exten-
tas, ad corpus applicare, & non ad scalam. Vbi verò hæc præ-
paraueris, scalam ita ad turrim aliquam altā, aut ad domus
lacunar attrahere oportet. Locus autem in quo concussionē
facis, renitens sit. Eos verò qui extendunt probè doctos esse
conuenit, quo æqualiter, & probè, & ex æquilibrio, ac dere-
pente demittant, vt neque scala in alteram partem repens ad-
terram deueniat, neque ipsi pronui sint. Quod si tamen à tur-
ri, aut malo defixo carthesium habente, quis demittat, adhuc
melius præparabit, ita vt ex trochlea aut asello laxatis instru-
mentis ac funibus demissio fiat. Verum iniucundum est de
his longius verba facere: attamen ex his structuris maximè
quis concuti poterit. Si verò valde supernè fuerit gibbositas,
& concutere sit opus, omnino in pedes id faciendum est,
velut dictum est. Ita enim maior propensio ad hæc contin-
git. Et firmare quidem oportet iuxta pectus ad scalam fortiter
deligando, iuxta ceruicem verò fascia quàm laxissima di-
rectionis saltem gratia. Sed & ipsum caput iuxta frontem ad
scalam alligare oportet, manus autem porrectas ad corpus
alligare non ad scalam. Reliquum verò corpus indeligitum
esse oportet, nisi quantum satis est directionis gratia, alia at-
que alia laxa fascia circumdatum esse. Verum considerandum
est ne concussionem impediunt hæc vincula. Crura verò ad
scalam quidem ne deligentur, sed inter se, ita vt secundum
spinam in directum vergant. Atque hæc quidem hoc modo
facienda sunt, si omnino opus fuerit in scala concussionem
fieri. Turpe tamen est & in omni arte, & non minimè in me-
dicina, multā turbam, & multam ostentationem, & multum
rumorem cōcitare, deinde nullam vtilitatem asferre. Opor-
tet autem primū spinæ naturam qualis est cognoscere, ad
multos enim morbos ea opus fuerit. Nam qua parte ad ven-
trē vergit, verticula intus inter se paria sunt, & inter se liga-
ta vinculo mucoso ac nervoso de cartilaginibus exorta usque
ad medullam. Alij verò nervi nervosi perpetui annexi, hinc
atque illinc iuxta ipsa porriguntur. Verum venarū & arteria-
rū cōmunitates, in alio sermone declarabuntur, quorū & qua-
les sunt, & vnde proficiantur, & in qualibus qualia possint.
Itēque quibus inuolutis ipsa medulla intacta sit, & vnde
profect

Spinæ na-
tura perne
scenda.

profectis, & ubi desinentibus, & quibus cū communione habentib⁹, & qualia poterib⁹. At in vltiore parte in articulis verticula inter se cardinis in modum cōserta sunt. Nervi vero communes iuxta omnia, & in externis, & in internis partibus porriguntur. Et processus ossis ad externā partem, ab omnibus verticulis vnus de vnoquoq^{ue}, tum à maiorib⁹, tum à minoribus. In his autem processibus cartilaginum appendices, & ex illis nervorum progerminatio, cognata ac consimilis extremis nervis. Costae verò annexae sunt, ad internam partem magis quàm ad externam capitibus vergentes, ad vnumquodq^{ue} autem verticulum adarticulatae sunt. Curuissimae autē sunt hominis costae oborto modo. Intermediā verò partem costarum & ossium de verticulis procedentium, expleant vtrinque muscoli, à ceruice initio sumptos, vsq^{ue} ad septi transuersi annexione. Ipsa autem spina secundū longitudinem rectobliqua est, à sacro quidē osse vsque ad magnum verticulū, iuxta quod crurum annexio depēdet, gibbosa est. Nam & vesica, & genitura, & intestini recti laxa pars, in hac parte constituta sunt. Inde verò vsque ad septi annexionem, in directum repāda est, & musculos ad nates habet solus hic locus, ex internis partibus, quos lumbarios vocāt. Ab hac autem parte vsq^{ue} ad magnū verticulū, quod supra superuas humeri partes est, è directo gibbosa est, imò magis esse videtur quàm est. Nam spina media sui parte, altissimas ossiū propages habet, hinc autē atq^{ue} illinc, minores. Ipse verò ceruicis articulus repandus est. Quibuscūq^{ue} igitur gibbositates iuxta verticula sunt, his expulsio magna à connexionē abrupta, vnius aut plurium verticulorū, nō ita multis, sed paucis contingit. Neq^{ue} enim talia vulnera fieri facile est, neq^{ue} ad externam partem expelli facile est, si nō ex anteriore parte, fortī aliqua re per ventrē quis vulneratus fuerit. Sic autem vtiq^{ue} perierit: aut nisi quis ex alto loco delapsus, coxis aut humeris impperit. Sed & hic vtiq^{ue} morietur, etiamsi statim nō intereat. At ex posteriore parte ad internam, huiusmodi expulsionem fieri non est proclive, si nō in immentum graue aliquod onus irruat. Nam ex ossibus quae foras epata sunt vnumquodq^{ue} eiusmodi est, vt prius ipsum frangatur, quàm nam intro inclinationē faciat, ita vt & ligamenta, & articulos inter se alternatos ac articulatos violēt. Præterea & spinalis

nalis medulla affligeretur, si ex modico loco inflexionem haberet, ubi verticulū tali expulsionē exiulisset: & verticulū quod exiulisset, spinalem medullā vtiq^{ue} premeret, si non etiā abrumperet. At ea pressa ac intercepta, multarū & magnarū & nobilitum partium torporē induceret. Quare neq^{ue} curet medico, quomodo verticulū dirigat ac coapter, quū multa & violenta alia mala adiunt. Itaq^{ue}, si tale contingat, palam est quòd neq^{ue} concutiendo, neq^{ue} alio quodam modo, reponi possit, nisi quis dissecto homine, & manu in ventrem iniecta inquisitionem faciat, & ex interna parte ad externam manu retrudat. atq^{ue} hac in mortuo quidē fieri possent, in viuo autem non ita. Cur igitur hæc scribo? Quia sunt quidam qui putant se curasse homines, quibus intro exciderint verticula articulos penitus transgressa: & sanē facillimam hanc distorcionē esse, vt quis inde cōualescat, aliqui censent, eamque nulla repositione opus habere, sed sua sponte talia sanescere. Ignari autē multi sunt, & lucro hoc habet quod ignorāt. Persuadent enim alios. Verū fallūtur hi hac de causa. Spinā quae in spina ipsa eminet, verticula ipsa esse putāt, quia vnumquodque ex his ossibus ad contactū forundum apparet, ignorātes quòd hæc ossa sunt ea quae à verticulis enata sunt, de quibus paulo antē dixi. At verticula longē magis in anteriore partem absunt. Angustissimum enim ventrem ex omnibus animalibus homo habet, quantum ad magnitudinem attinet, à posteriore ad anteriore partem, insuperq^{ue} etiā iuxta pectus. Quum igitur horum supereminentiū ossium aliquod vehementer fractum fuerit, siue vnu, siue plura, ea parte humilior locus redditur, quàm hinc atq^{ue} illinc: & propterea decipiuntur putātes verticulā intro abiisse. Decipiunt autem insuper ipsos etiā figurae vulneratorū. Si enim inclinare se conantur, dolent: quū ea parte qua vulnerati sunt, cutis sit circumtenta: & simul ossa fracta ita magis corpus affligunt. Si verò in repandū recuruantur, melius habet. Nam & cutis iuxta vulneris laxior sit, & ossa minus affligunt. Sed & si quis ipsos contingat, ea parte repādi cedunt, & locus vacuus ac mollis hac parte ad contactum apparet. Hæc omnia relata insuper medicos decipiunt. Verū tales cito sanī & illæsi sua sponte sūt. Cito enim omni a eiusmodi ossa quae laxa sunt, callo obducuntur. Obliquatur igitur spina etiam sanis iuxta multos modos,

Spinæ obli-
quatio.

modos. Nam & in natura, & in usu ita se habet. Sed & præ se-
nectute, ac doloribus. Nā hæc colligādi vim habent. At gib-
bositates ex calibus contingentes plerunq; sunt, si aut in co-
stas innitatur ac impingat, aut in humeros cadat. Necessè est
enim foris apparere in gibbositate vnum aliquod altissimū
verticulū, minus verò ea quæ sunt hinc atq; illinc. Nō igitur
proflit multū ab aliis, sed parū, quū singula, acervatim con-
cedāt. Propter hoc igitur etiā spinalis medulla eiusmodi di-
stortiones facillè fert, eo q̃ circularis ipsi distortio contingit,
non angularis. Oportet autem fabricam instrumēti coactio-
rij huiusmodi cōstruere. Licet equidē lignum robustū & la-
tum, incisuram oblongam habens, defodere. Licet etiā proli-
gno, in pariete incisuram oblongā facere, quæ aut cubiti al-
titudine, aut prout congruum fuerit, à paui mēto extet. Post
ea columnā quæneam, quadrangularem, obliquā ad parietē
adiscere oportet, tanto spacio in medio relicto, vt aliquis
pertransire possit, si forte opus sit. Et super columnā quidem,
aut tunicas, aut aliud quid molle, quod tamē non multū ce-
dat, infernere oportet, homini verò fomentum adhibere. Si
verò admittat, ipsum etiā lauare. Deinde pronū extēdū re-
clinare, & manus ipsius secundum naturā extētas ad corpus
alligare. Postea verò loro molli satis lato ac lōgo, ex duobus
perpetuis inter se aduersariis loris constante, ex media ipsius
parte, iuxta mediū pectus quā proximē sub alas, bis cir-
cundare oportet, & quod superest de loris vtrifq; iuxta alam
circum humeros obuoluatur, & initia ipsorū ad lignū quod-
dam pistilloforme alligentur, ita vt congruant secundū lon-
gitudinē subiectæ columnæ, ad quam lignū illud pistillofor-
me apponere, & retinendo extensionem facere oportet. Tali
verò quodam alio vinculo & supra genua, & supra calcanea
alligato, initia itē ad eiusmodi lignū alligare oportet. Post-
ea autē alio loro lato ac molli & robusto fasciæ formā habē-
te, longitudinēq; ac latitudinē sufficientē, partem inter co-
xas & lumbos, quā proximē ad coxas, circum circa fortiter
deligare, atq; ita tum huius lori, tum aliorū duorum capita,
ad lignū à pedibus extēas alligare. & postea in hac figura hinc
atq; illinc, æqua simul inclinatione, simulq; in directū exten-
sionē facere. Nullū enim magnū malū talis extēsis inducere
rit, si cōmodē præparata fuerit, nisi quis de industria se exten-
dendum

Adendum exhibeat. At medicus, siue alius quisquam fortis &
nō imperitus, imposita manus vola supra gibbū, & altera ma-
nu insuper alteri superimposita, deorsum cogat, animaduer-
sione habita an in directum deorsum cogere oporteat, siue
ad caput, siue ad coxas. Atque hæc coactio maximē innoxia
est. Sed & si quis insideat super gibbū, & attollēdo se dum
ille distēditur incutiat, innoxium est. Neque quicquā prohi-
bet pede inscendere ac gestari supra gibbū, atq; ita sensim
incutere. Ad hoc autem moderatē faciendum idoneus quis
fuerit ex his qui in palestra adfueri sunt. Efficacissima tamē
coactio est, si aut partes incisuram habeat, aut lignum defos-
sum infra spinæ altitudinem incisum sit, quantum modera-
tē habere videatur, ita vt tabula tiliacea, aut cuiusdam alte-
rius ligni, non tenuis, incisuræ indatur, & postea linteum
quoddā multiplex, aut parū quoddā coriaceum puluinar,
super gibbū imponatur. Quā paucissima tamen imposita
esse cōducit, cauendi salte gratia, vt ne tabula præ duritie do-
lorem aliquē importunē inducat. Sit autem gibbositas ē di-
recto maximē incisuræ in pariete, quo qua parte maximē ex-
tat, ea quā maximē tabula imposita premar. Vbi verò im-
posita fuerit, aliquis extremā tabulæ partem deprimat, aut
duo hoc faciāt, si vnus nō suffecerit. alij verò corpus secundū
longitudinem velut dictum extēdant, partim hinc, par-
tim illinc cōstituri. Potest etiam asellis extēsis fieri, aut iu-
cta lignum defossis, aut in ipso ligno asellorū postibus con-
structis, siue erectos velis vtrinq; paululum supereminētes,
siue hinc atq; illinc iuxta ligni verticem. Hæ coactiones mo-
derationem admittūt, vt & vehemētissimē, & moderatē fieri
possint. Talem autem vim habent, vt si quis etiam ad pern-
iciem tales necessitates adhibere velit, & nō ad curationem,
tunc quoq; multum possint. Nam si quis secundum longitu-
dinē hinc atq; illinc saltem sic extēdat, & nullam aliam
necessitatem addat, tamen sic etiam extensionem facere po-
terit. Sed & si non extēdat, & tabula solum ita quis vtatur,
etiam sic sufficienter deorsum cogere poterit. Bonæ autem
sunt huiusmodi violentiæ, quibus & vehementioribus & de-
bilioribus vti licet, vsu ipsorum prout quisq; vult moderato.
Et sanē etiam secundū naturam coactionem faciūt. Nam ea
quæ extant, ad locū suum redire cogit depressio. Quæ verò
præter

præter naturam coiuverunt, ea extendunt extensiones secundum naturam. Proinde neque meliores his necessitates ego habeo, neque iustiores. Restitudo enim extensionis iuxta ipsam spinam, infernè & iuxta os sacrum appellatum, nullam ansam habet: superne verò iuxta ceruicem & caput, habet quidam ansam, sed in speciem indecora est: & si hac parte extensio fiat redundans, etiam alias læsiones inducere poterit. Experimentum autem aliquando feci, ut homine supino extento virem non inflatum sub gibbum subderem, & postea folle ex officina fabri in subiectum virem immisso inflare. Verum res mihi non successit. Quum enim bene extenderem hominem, vincebatur vter, & non poterat flatus aliquam coactionem facere. Sed & alias hæc res prompta erat ad dilapsionem, nimirum quum in idem & hominis gibbositas, & vtris pleni incurua turgiditas cogatur. Quum autem rursus non valde extenderem hominem, vter quidem præ flatu incuruus turgebat, homo verò omnino magis quam conducebat repandus fiebat. Scripsi autem hoc de industria. Pulchrum enim est etiam ea discere quæ in experimentum assumpta successu caruerunt, & cur successum non habuerunt. Quibuscumque porro verticula intra obliquantur, aut ex casu, aut graui aliqua re illapsa, his nullum quidem verticulum extat plerumque ita multum ab aliis. Si verò extiterit multum, aut vnum aut plura, mortem inducunt, velut etiam antea dictum est. Circularis etiam hæc & non angularis emotio existit. Vrinæ igitur talibus magis supprimuntur, itemque alui egestio, quam his qui extra gibbosum fiunt: & pedes ac tota crura magis perfrigerantur, & lethalia sunt hæc magis quam illa quæ dixi. Sed & si superstites euadunt hi, magis profuam urinam habent, & cruribus impotentiores ac torpidiores fiunt. Si verò etiam in superna parte magis repandam fiant, totius corporis impotentia ac torpor accedit. Atque ego sanè nullam machinam habeo, per quam talia in idem restitui possint, si non alicui coactio per scalam opem tulerit, aut etiam alia quadam eiusmodi curatio aut extensio, qualis est ea quæ paulò antea relata est. Ad coactionem vnam cum extensione nullam habeo, quæ sanè fieri ita posset, velut in gibbo tabula coactionem faciebat. Quomodo enim quis ab anteriore parte per ventrem coactionem facere possit? Neque enim fieri hoc potest. Sed neque ruses, neque sternutatio

A nutationes ullam vim habent, ut extensioni auxiliari possint. Nec verò flatus immisio in virem quicquam efficere poterit. Quin & si magnæ cucurbitæ affigatur, attractionis nimium gratia verticulorum intro repetitum, magno hoc metis errore contingit. Propellunt enim magis quam attrahunt, & neque hoc animadvertunt hi qui ipsas affigunt. Quato enim magis ipsas quis adigit, tanto magis repandi fiunt hi quibus affiguntur, cute simul sursum coacta. Possem autem & alios coactionum modos, quum hi sunt quos antea retuli, exponere, quos sanè affectioni magis conuenire quis putare possit, verum non valde ipsis fidem habeo, & propterea non scribo. In summa igitur de his quæ relata sunt, ita acuatim constitutere oportet, quod ea quidem quæ in repandum emota sunt, lethalia sunt ac noxia: quæ verò in gibbum, innoxia in totum, quantum ad mortem, & urinæ suppressionem ac torporem attrinet. Non enim riuos qui sunt in ventre gibbositas ad externam partem intendit, neque fluidos esse prohibet. Repanditas verò ambo hæc facit, & ad alia multa hæc accedunt. Nam multo plures & cruribus & manibus impotentes fiunt, & corpore torpescunt, & urinæ his supprimuntur, quibus gibbositas quidem neque extra neque intro extiterit, verum in restitudinem spinæ vehementer concussi fuerint. Quibus verò gibbositas extat, hi minustalia perpetiuntur. Multa verò etiam alia in medicina quis videre poterit, ex quibus ea quidem quæ fortia sunt, innoxia sunt per se totam morbi iudicationem inducunt: quæ verò debiliora, noxia, ita ut & diuturnos morbos prognerent, & cum reliquo corpore ampliore communionem habeant. Nam & costarum fractura eiusmodi quid perpetitur. Quibus enim fracta fuerit costa vna, aut plures, velut plurimis fragitur ita ut ossa ad internam partem non vergant, neque denudata sint, ex his pauci iam febricitant. Sed neque sanguinem multi iam expuerunt, neque suppurati multi fiunt, neque curatione medicamentorum ex illis linamentis opus habent, neque ossium corruptiones accedunt, & victus vulgaris sufficit. Si enim febris continua ipsos non corripuerit, etiam vasa per inedia his vacua fieri deterius est, quam si non vacua fiant. Maiorem item dolorem ac febrem & rursim inducit. Moderata enim ventris repletio, costarum fit directio. Verum vacuatio pendentes costas facit, & hæc

dependentia dolorem inducit. Extrinsecus autem vulgaris **P** deligatio talibus sufficit, ita ut cerato, & spleniis, & linteis, plana deligatio placide firmetur, aut etiā laneum quiddam insuper opponatur. Corroboratur autem costa diebus viginti. Celeriter enim his ossibus calli obducuntur. At confusa circa costas carne, aut ex plaga, aut ex casu, aut renisu, aut alio quopiam eiusmodi, multi iam multum sanguine spuerunt. Rivi enim in molli ad vnamquamque costam extenta parte, & nervi, à principalissimis in corpore partibus progressus habent. Multi itaque iam tussiculi, & tuberculosi, ac suppurati facti sunt, & linamentis opus habuerunt, & costa ipsis corruptionem sensit. Sed & quibus nihil tale accessit, carne circa costas confusata tardius tamen dolor in ipsis sedatur, quam in **E** his quibus costa facta fuerit: & in talibus vulneribus locus dolorum recidiuas magis habet. Proinde aliqui tales noxas magis contemnunt, si costa ipsis fracta fuerit. Quin & curatione exactiore tales indigent, si modo sapiant. Victum enim contractum esse conducit, & corpore quam maxime quiescere, & à venere abstinere, edulibusque pinguibus, & fauces exasperantibus, ac fortibus omnibus. Venamque in cubiti flexura secare, & quam maxime filere. Deligare verò locum confusum conducit spleniis non multiplicibus, sed multis & multò latioribus tota confusione, & cerato sublinere, & linteis latis cum fasciis latis ac mollibus deligare, & moderatè firmare, ut deligatus non valde se compressum esse dicat neque rursus laxum. Initium autem sumere debet qui deligat **F** in ipsa confusione, atque isthic maxime firmare, facienda verò est deligatio velut à duobus initiis, deligandumque ut ne circumflua sit cutis circa costas, sed æquilibris. Deligandum autem aut singulis aut alternis diebus. Præstat autem & aluum mollire leui aliquo medicamento, cibi salutem euacuandi gratia: & ad decem quidem dies attenuare. Postea verò corpus renutrire ac tenerum facere. Quandiu verò attenuas, deligatione magis firmata vtendum est. Quum autem ad teneritudinem deducis, laxiore. Et si quidem sanguinem ab initio expuerit, quadraginta dierum curationem ac deligationem facere oportet. Si verò sanguinem non spuat, sufficit viginti diebus ut plurimum curatio. Verum ex robore vulneris tempora coniectare oportet

A oportet. Qui porrò tales contusiones neglexerint, etiam si aliud nihil maioris mali ipsis contingat, tamen locus contusus mucosiores carnem habet, quam antea habebat. Vbi verò tale quippiam relinquitur, & curatione non probè exprimitur, deterius quidem est si iuxta ipsum os mucositas relicta fuerit. Neque enim caro amplius similiter os contingit, & os ipsum morbosius redditur, & corruptiones ossis diuturnæ, multis iam ex huiusmodi occasionibus factæ sunt. Sed & si iuxta os non fuerit, verum ipsa caro mucosa sit: attamen etiam sic recidiuas, ad dolores, aliàs atque aliàs sunt, si quis forte corpore ægrotauerit. Quapropter deligatione uti oportet bona, simulque multum conueniente, quo ad ea humoris effusio, quæ in contusione facta est, relicta ac reformetur, locus autem carne sana augeatur, & ossis quoque caro augeat. At quibus ex neglecta vetustate contraxerit, ita ut locus sit dolorosus, & caro submucosa, his vltio medela optima est. Et si quidem ipsa caro mucosa fuerit, vsque ad os vrere oportet, non tamen ut os percalescat. Si verò inter costas mucositas fuerit, ne sic quidem in superficie vrere oportet, cauere tamen ne in vltiorem partem peruras. Si verò ad os ipsum confusio esse videatur, & sit adhuc recens, & nondum os corruptionem sentiat: si quidem parua admodum fuerit, sic vrere oportet veluti dictum est. Si verò oblonga fuerit iuxta os confusionis eleuatio, plures crustas incutere oportet. Cæterum de corruptione costæ, vnà cum eorum, qui linamentis opus habent curatione, dicitur. Si verò femoris articulus ex coxa exciderit. Excidit autem iuxta quatuor modos, intrò quidem saepe, foras autem præ aliis saepe. Verum in posteriorem ac anteriorem partem excidit quidem, sed raro. Quibus igitur intrò exciderit, his longius apparet crus, si ad alterum comparatur, atque hoc merito, propter duas causas. Nam os quod à coxa procedit, & sursum ad pectinem fertur, fundamentum sit capitis femoris, & articuli cervix in acetabulo vehitur: & nates forinsecus causæ apparent, utpote quum intrò cesserit femoris caput. Et rursus summa femoris pars iuxta genu, extra repere cogitur. Tibia itè, & pes, eodem modo. Quum igitur foras repat pes, medici ob imperitiā, sanum pedem ad hunc adhibent, & nō hunc ad sanum: & propterea multò longius laesum

Femoris articulus quatuor modis excidit.

lasmus crus apparet quam sanum. Multis autem etiā aliis locis talia sinistram intelligentiam habent. Nec verò flectere iuxta inguen similiter ut sanum possunt. Sed & si femoris caput in interfemineo contingatur, palam extuberare comperitur. Signa igitur hæc sunt, in his quibus femur intrò excedit. Quibus igitur articulus elapsus non fuerit repositus, sed aut frustra tentatus est, aut neglectus, his & ambulatio per cruris circumvolutionem, velut in bobus fit, & plurima vexatio ipsis in sano crure contingit, & coguntur iuxta lateris mollitudinem, aut iuxta elapsum articulum, mutili ac obliqui esse. Iuxta sanum verò crus, nates ad externam partem rotundæ esse coguntur. Si quis enim sani cruris pede extra ambulet, protruderet utique reliquum corpus, ut ad lasmus crus veheretur. Lasmus autem vehere hoc non poterit, quomodo enim posset? Cogitur igitur sic sani cruris pede intro ambulare, & non extra. Ita enim maximè vehit sanum crus, & suam ipsius, & læsi cruris, partem corporis vtriusque incumbentem. Quum autem iuxta lateris mollitudinē, ac iuxta articulum cauentur, parui apparent, & baculo inniti coguntur à latere iuxta sanum crus. Hac enim parte fulcimentum opus habent. Ad hanc enim & nates repunt, & in hac corporis pondus vehitur. Coguntur item se inclinare. Manum enim quæ est à parte cruris læsi, ad obliquū femur firmare coguntur. Non enim potest lasmus crus vehere corpus, in crurum permutatione, si non detineatur dum ad terram premitur. In his igitur figuris esse coguntur hi quibus intrò elapsus, non fuerit repositus articulus, homine non præmeditante ut quàm faciliè sit figuratus. Sed ipsa hæc calamitas ex præsentibus ea quæ facillimè sunt eligere docet. Nam & qui vlcus habent in pede aut tibia, non omnes crure valde ingredi possunt, & infantes siciter faciunt, extra enim ingrediuntur læso crure. Et duplex lucrum consequuntur. Duplici enim opus habent. Nam & corpus non similiter vehitur in eo crure quod extra ingreditur, sicut in eo quod intrò. Non enim secundum rectitudinem ipsi incumbit pondus, sed multò magis ei quod subingreditur. Ipsi enim è directo incumbit pondus, tum in ipsa ambulatione, tum in crurum permutatione. In hac enim figura sanū crūs relerri me supponere poteris, si eo quod lasmus est, exterius sano

A sano interius ingrediatur. Verum de quo nunc sermo est, Bonum est ut corpus ipsum sibi ipsi facillimas figuras inueniat. Quibus igitur nondum perfectis ad augmentum, elapsus articulus non fuerit repositus, his femur decuratur, & tibia, & pes. Neque enim ossa similiter in longitudinem auferunt, sed breviora fiunt. Maximè autem femoris. Ex carne item & emusculatū, ac effeminatum & tenuius totū fit crus, simul quidem propter priuationē loci articuli, simul autem quod eo uti non possunt, eo quod secundum naturam situs non est. Vltus enim aliquis liberat ab effeminatione, liberat etiam aliquantum ab intercepto in longitudinē augmentum. Maximè igitur lædūtur hi quibus dum in vtre sunt, hic articulus fuerit luxatus. Secundo loco hi quibus valde infantibus idem contingit. Minimè verò hi qui perfecti sunt. Qualis igitur ambulatio perfectis contingat, dictum est. Quibus verò dum infantes sunt calamitas hæc incidit, plerique ad corporis directionem tardi sunt, imò male ad sanū crus deuoluuntur, manu quæ est ad sanum crus, ad terrā se fulciētes. Sed & ex perfecta ætatis hominibus quidā, quibus hæc calamitas contingit, ad ambulationem rectā cunctantur. Quicunq; verò infantes hac calamitate pressi, rectè educati fuerint, sano quidem crure in rectum vtuntur, verum sub alam secundum sanum crus scipionem ferūt, aliqui etiam sub vtranque alam. Crus autem lasmus eleuari habent, & tanto melius habent, quanto brevius ipsius lasmus crus fuerit. Sanum autem crus nihilominus ipsis robustum est, quàm si ambo sana essent. Effeminantur tamen omnibus talibus carnes cruris, & plerumque hoc magis perpetiuntur hæc quæ sunt ab externa parte, quàm quæ ab interna. Ceterum quidam fabulantur Amazones masculam suam sobolem statim dum infantes sunt luxare, aliās circa genua, aliās circa coxas, quo nimirū claudii fiant, & masculum genus femineo insidias non struar. Vtuntur itaque his pro opificibus, ad coriaria, aut fabrilia, aut alia sedentaria opera. An equidem vera hæc sint, ego non noui, quod autem tales fiant, scio, si quis ipsos statim dum infantes sunt luxet. Luxa coxas igitur magna differentia est, an extra, an intrò fiat luxatio: iuxta genua verò, differentia quidem aliqua est sed minor. Modus autem vtriusque claudicationis propius est. Decurtantur enim magis hi quibus

Ossium co-
auctio.

extra luxatio facta est. Recti autem minus stant, quibus intro luxatio cōtingit. Eodem modo etiam si iuxta malleolum luxatio fiat, si quidem ad externā partem id contingat, mutili quidem fiunt, verum stare possunt. Si verò ad internā valgi quidem fiunt, minus autē stare possunt. At verò coauctio ossium talis sit. Quibus quidem circa malleolum tibiae os excelsit, his pedis quidē ossa minimē coaugescunt, hæc enim proximē ad vulnus sunt. Verum tibiae ossa augentur quidem non multo defectuosius, carnes tamen minuuntur. Quibus verò iuxta molleolum manserit articulus secundum naturam, iuxta genu autem exceßerit, his tibiae os similiter coaugescere non solet, sed breuius fit. Hoc enim proximē ad vulnus est. Pedis autē ossa minuuntur quidem, sed non similiter, velut paulo ante dictum est, quia articulus circa pedē saluus est. Si verò ipso etiam vti possent, velut mutilo, minus adhuc pedis ossa his minuerentur. At quibus circa coxā luxatio cōtingit, his femoris os non similiter coaugescere solet: Hoc enim proximē ad vulnus est: sed breuius sano fit. Tibiae tamē ossa nō similiter his augmento destituuntur, neque ossa pedis, atque hoc ea de causa, quod femoris articulus qui ad tibiā est, & tibiae articulus qui ad pedem est, in sua natura manet. Carnes tamen minuuntur his totius cruris. Si verò vti crure possent, adhuc magis ossa augerentur, velut etiā prius dictū est, excepto femore, & minus excarnes essent. Multo tamen minus carnosius quā hi qui sunt, essent. Argumento autē quod talia ita se habent, hoc est. Quicumque enim brachio elapso, mu-
F stella cubito præditi sunt, paruumque ac macilentū brachium habent, aut ex natiuitate, aut etiā dum augescunt, priusquā perfecti euadant, galeancones appellati, hi os quidem brachij breue habent, cubitum autē & summā manum paulo defectuosiorē quā sani propter relatas causas, eo quod brachiū vulnerato articulo proximū est, ut ideo breuius factū sit. Rursus autē cubitus propterea nō similiter calamitatē percipit, quia brachij articulus qui est ad cubitū, in veteri natura manet. Et rursus manus adhuc longius abest à calamitate quā cubitus. Propter has igitur causas cōtingit, ut & ossa quæ non coaugētur, nō coaugescant, & quæ coaugētur, coaugescant. Ceterū ad carnositatē & manui & brachio multum profuerit, si quis manu laborādo se fatiget. Quæcunque enim manuum opera

A opera sunt, plurima ex ipsis Galeancones hac manu operari conantur, velut altera possunt, & nihilo defectuosius quā cū illæ efficiūt. Non enim supra manus, velut supra pedes, corpus vehi necesse est. Verum leuia sunt ipsis opera. Propter vsum autem non minuuntur carnes Galeanconibus, neque circa manum, neque circa cubitum. Sed & brachium propterea aliquam opem sentit ad carnositatem. Quum autem coxa eluxata fuerit ad internā partem à natiuitate, aut adhuc infanti, carnes ideo magis minuuntur quā in manu, quod crure vti non possint. Quod autem hac modo se habeat, testimonium vnum quoddam in paulo posterius referēdis habebitur. At quibus in exteriorem partē femoris caput exceßerit, his crus breuius apparet, si ad alterum extendatur, atque id merito. Non enim super os fundamētum sit capitis femoris, sicut quum intro excidebat, sed iuxta os quod inclinatum naturam habet in carne humida ac cedente firmatur: & propterea quidem breuius apparet. Intrinsecus autem iuxta plechada, intermediā crurū ac inguinum partem, femur magis mutilum & excarne sit. Nates autē extrinsecus incuruiiores, utpote quum extra femoris caput elapsum sit. Sed & superius apparent nates, utpote cū caro quæ isthic est, femoris capiti cesserit. Summa verò femoris pars circa genu intro repere videtur. Tibia item & pes. Sed neque inflexæ et velut sanum crus possunt. Et signa quidem femoris extra clapsi hæc sunt. Quibus igitur perfectis iam clapsus articulus nō fuerit repositus, his totū crus breuius apparet. In ambulatione autem calcaneo terram perungere non possunt. Verum pectore pedis in terra consistunt ac progrediuntur, parū autem ad internam partem summis digitis vergunt. At crus læsum in his multo magis corpus vehere potest, quā in quibus ad internam partem excidit, partim quod caput femoris, & ceruix articuli quum natura obliqua sit, sub multam coxæ partē sublit: partim quod summus pes non ad rectitudinem corporis, & natus esse cogitur, sed propē est ad rectitudinem corporis, & tendit etiam interius. Quum igitur semitam ac callem acceperit articulus, in carne ad quam elapsus est, & caro viscositatem contraxerit, doloris exors progressu temporis fit. Quum autem doloris exors factus fuerit, possunt quidem absque baculo iter facere, si aliās voluerint, possunt autem &

vehere corpus supra crur lesum. Itaque propter vsum, carnes talibus minus effeminantur, quam illis de quibus paulo ante dictum est. Effeminantur autem aut plus, aut minus. Magisque adhuc effeminantur plerunque iuxta internam partem, quam iuxta externam. Plerique tamen ex his calceamentum sibi inducere non possunt, propter cruris infirmitatem. Quidam verò etiā hoc possunt. At quibus dum adhuc in ventre sunt, hic articulus fuerit luxatus, aut dū adhuc augefcunt, vi elapsus, non fuerit repositus, aut etiā præ morbo hic articulus excefferit, ac luxatus fuerit: multa enim huiusmodi sunt: talium quibusdam si corruptionem senserit femur, suppuraciones diuturnæ & linamentis indigentes fiunt, & aliquibus ossium denudationes. Similiter autem & quibus corruptionem femoris os sentit, & quibus non sentit, multo brevius fit, & velut sanum coaugescere non solet. Tibiæ tamen ossa breviora quidem sunt quam alterius tibiæ, sed paululum, ob causas antea relatas. Ambulare verò tales possunt, & quidam ex ipsis eo modo quo perfecti, quibus elapsus articulus repositus non est, aliqui verò etiā toto pede consistentes progrediuntur, declinant tamen inter ambulandum propter cruris brevitatem coacti. Hæc autē hoc modo fiunt, si diligenter educati fuerint in figuris, & recte in quibus oportet, priusquam ad iter faciendum corroborati fuerint, diligenter item & recte, postquam corroborati fuerint. Plurima autem diligentia opus habent hi, quibus dum maximè infantes sunt, hæc calamitas cōtigerit. Si enim neglecti fuerint dum infantes sunt, inutile penitus, & omni augmento priuatum, totum crus euadit, & carnes totius cruris magis minuuntur quam sani. Multo tamē minus his minuuntur quam illis quibus intro excidit, propter vsum & laborem, ita ut statim crure uti possint, velut etiam paulo ante in Galeanconibus dictū est. Sunt autem aliqui, quibus partim statim à natiuitate, partim præ morbo, amborū crurum articuli exciderunt ad externam partem. His igitur ossa quidem easdem affectiones habent ac perpetiuntur. Carnes tamen minimè effeminantur. Sed & Satis carnosa crura sūt, præterquam si quid sanè circa internā partē paululum deficiat. Propterea verò Satis carnosa sunt, quia vtriusque cruribus similiter vtuntur. Similiter enim fluctuant hac atque illac

A illac inter ambulandum: & vehementer eminentibus nati-
bus hi videntur, propter articulorum excessum. Si verò ossa
ipsis corruptionem non senserint, neque gibbosi supra co-
xas fiant: nonnullos enim etiam talia corripunt. Si igitur
tale quid non contigerit, satis sani de cætero durant. Totum
tamen corpus hi minus augefcens habent, capite excepto.
At verò quibus in posteriorem partem femoris caput excide-
rit: paucis autem excidit: hi crus extendere non possunt, ne-
que iuxta articulum elapsū, neque ita valde circa poplitem,
& multo minus quam hi quibus iam dudum id contigit. Hi
enim magis & circa inguē, & circa poplitem, articulum ex-
tendunt. Illud tamen insuper intelligere oportet: Et enim
commodum, & magni faciendum, & plerisque ignotum: Quod
neque sani articulum circa poplitem extendere possunt, si non
simul extendant etiam articulum circa inguen, præterquam
si pedem valde sursum attollant. Sic enim poterunt. Hi itaque
neque inflectere articulum circa poplitem similiter possunt,
sed multo difficilius, si non etiam articulum circa inguen in-
flexerint. Multa verò etiam alia circa corpus huiusmodi fra-
ternitates ac cognationes habent, & circa neruorum disten-
tiones, & circa musculorum figuras, plurima, & pluris facien-
da ut cognoscatur, quam quispiam putauerit. Item circa in-
testini naturam, & totius ventris, & circa vterorum errores
ac distentiones. Verum de his alibi nobis sermo erit cogna-
tus his quæ nunc dicuntur. Sed de quo nunc sermo est, neque
extendere possunt, velut iam dictum est, & brevius crus ap-
paret, atque hoc ob duas causas, & quod non extenditur, &
quod ad natium carnem elapsū est. Natura enim ossis co-
xæ ea parte est, quæ & caput & ceruix femoris existit. Vbi ve-
rò luxatum fuerit, primum ad externam partem natium de-
fertur. Inflectere tamen possunt, si dolor non prohibeat, & ti-
bia & pes moderatè recta apparent, & neque illac
multum inclinata. Iuxta inguen verò caro insuper aliquāto
mollior esse videtur, præsertim ad contactum, ut pote articu-
lo ad alteram partem elapso. Ad ipsas autem nates si attrecte-
tur femoris caput, aliquāto etiā magis extuberare videtur.
atque hæc quidem signa sunt, si cui in posteriorem partē fe-
mur excidit. Cui igitur iam perfectio elapsū non fuerit, re-
positum, hic ambulare quidem potest, ubi tempus intercef-
serit.

ferit, & dolor sedatus fuerit, & articulus in carnem versari p
adlueuerit. Cogitur tamen vehementer se inflectere circa
inguina, dum iter facit, atque hoc ob duas causas, tum quod
multo breuius crus fit, ob ea quae antea dicta sunt: tum quod
multum valde abest ab eo, ut calcaneo terram contingat. Si
enim conaretur vel paululum pede illo vehi, ita ut nihil aliud
habeat quo se firmet, retro sane corruerit. Magna enim fue-
rit momenti inclinatio, & coxis multum in posteriorem par-
tem supereminentibus super pedis gressum, & spina insuper
ad coxas vergente. Vix autem pectore pedis terram attingit,
& ne sic quidem, nisi ipse se ipsum circa inguina inflectat,
& altero crure circa poplitem insuper se inflectat. Ob haec
autem cogitur, ut manum quae est secundum latus crus, ad
supernam femoris partem in singulis gressibus firmet. Co-
git igitur aliquantum hoc ipsum, ut circa inguina inflecta-
tur. Nam in permutatione crurum in ambulando, corpus su-
pra latus crus vehi non potest, si non insuper firmetur crus
per manum ad terram, nimirum quum non sub corpora ar-
ticulus subsistat, sed ad posteriorem partem iuxta coxam exte-
rit. Abiq; tamen baculo tales iter facere possunt, si alias adtueue-
rint, eo quod gressus pedis in vteri rectitudine manet, & non
ad extremam partem inclinatus est. Quapropter nihil opus
habet baculi fulcimento. Quicumque tamen pro femoris
per manum apprehensione, supposito sub alam, quae ad fini-
strum crus est, scipione inniti volunt, hi siquidem longiorem
scipionem supposuerint, erectiores quidem iter facient, pede
autem ad terram non innituntur. Si vero pede inniti vo-
lent, breuior ipsis baculus faciendus est, & ad inguina, ut se
inflectant necesse fuerit. Caterum carnium imminutiones
etiam his secundum rationem sunt, velut antea dictum
est. Qui enim eleuatum habent crus, & nihil laborant, his
etiam maxime minuuntur. Si vero plurimo vtuntur ingres-
su, his minime minuuntur. Sanum tamen crus nihil inde vti-
litas consequitur, sed etiam deformis fit, si laeso crure ad
terram innitentes vtantur. Illi enim simul inferuiens, & ex-
tra prominente coxa esse cogitur, & citra poplitem se infle-
ctere. Si vero quis laeso crure non ad terram vtatur, sed ele-
uatum habeat, & scipioni innitatur, sic sanum crus robu-
stum fiet. Nam & in naturali statu degit, & exercitationes
ipsum

A ipsum corroborant. Possit aliquis dicere, extra medicinam
talita esse. Quid enim opus est de his quae incurabilia iam
facta sunt, amplius tractare? At hoc facere multum refert.
Eiusdem enim professionis est & haec cognoscere. Non
enim fieri potest, ut inter se dirimantur. Oporter enim cura-
bilia ita tractare, ut ne incurabilia fiant, ea intelligentia ut
quam maxime prohibeamus, ne ad hoc deueniant ut incur-
abilia reddantur. Oporter autem & incurabilia cognoscere,
ut ne maxime laedant. Praedictiones autem splendidae sunt
ac gloriosae ex cognitione, quod & qualiter & quando, singu-
la desinent, siue eo vertantur ut incurabilia fiant, siue cu-
rationis spem exhibeant. Quibuscumque vero ex nativita-
te, aut dum adhuc alias augescunt, ita elapsus fuerit articulus,
& non repositus, siue ex violentia elapsus sit, siue pra mor-
bo: Multae enim huiusmodi luxationes sunt in morbis: Qui-
verò sunt hi morbi, in quibus articuli elabuntur, postea scri-
betur: Si itaque elapsus non fuerit repositus, femoris qui-
dem os breue fit, affligitur autem totum crus, & augmento
destituitur, & multo magis excarne fit, eo quod ipso non
vtantur. Nam & articulus circa poplitem his affligitur. Ner-
ui enim ob ea quae antea dicta sunt intenduntur. Quare arti-
culus circa poplitem extendere non possunt hi quibus hoc
modo coxa excidit. Ut enim in summa dicam, Omnia quae
in corpore ad usum facta sunt, si quis moderate ipsis vtatur,
& in his laboribus exerceat, ad quos singula sunt adueta,
sic quidem sana sunt, & augescunt, & probe consenscunt,
Si vero quis non vtatur, sed quiescat, morbosiora sunt, &
non augescunt, & cito consenscunt. Inter haec autem non
minime perpetiuntur hoc & articuli, & nervi, si quis non
ipsis vtatur. Propter has igitur causas, magis in hoc luxa-
tionis modo quam in aliis affliguntur. Totum enim crus &
in ossium, & in carnium natura, augmento destituitur. Ta-
les igitur ubi iam in viros enaserunt, eleuatum ac inclina-
tum crus hoc habent, altero vero vehuntur baculo inniten-
tes, aliqui vno, aliqui duobus. Quibus porro in anteriorem
partem femoris caput elapsum fuerit: paucis autem hoc con-
tingit: hi extendere quidem eius perfecte possunt, inflecte-
re autem se minime hi possunt circa inguen. Affliguntur au-
tem etiam, si circa poplitem se inflectere coguntur. Longi-
tudo

Articulus
cum repositus
non fuerit.

Femur an-
teriorum e-
lapsum.

gītudo verò cruris consimilis apparet, & circa calcaneum **B** quidem valde. Verum summus pes aliquanto minus in anteriorem partem prominere solet. Totum autem crus rectitudinem habet secundum naturam, & neque hæc, neque illæc vergit. Ceterum hi statim dolore corripiuntur maxime, & urina imprimis supprimitur, aliquanto magis quam in aliis luxationibus. Caput enim femoris proximè his incumbit ad præcipuos nervos, & circa inguen quidem extuberantes videtur, & locus extensus apparet. Verum circa nates rugosior, & maxime excarnis. Atque hæc quidē quæ relata sunt, signa sunt eorum quibus ita femur excidit. Quibuscunque igitur viris iam factis, hic articulus elapsus, non fuerit repositus, hi ubi dolor ipsis sedatus fuerit, & articulus **E** in eo loco in quem excidit versari adueuerit, statim ferè recti ambulare possunt, absque baculo, & valde quidem recti, utpote quum ad læsum crus, neque circa inguen, neque circa poplitem, facile se flectere possint. Propter inguinis itaque inflexibilitatem, rectiore toto crure in ambulando vtuntur, quam quum sani essent. Sed & aliquando ad terram pedem trahunt, utpote quum supernos articulos non facile inflectant, & toto pede ingradientur. Nihilo enim minus hi calcaneo ingradientur, quam anteriore pedis parte. Si verò magnis gressibus progredi possent, etiam valde calcaneo insistentes progredierentur. Nam & sani quāto minoribus gressibus iter faciunt, tanto magis calcaneo ingradientur, alterum pedem deponentes, contrarium eleuant. Quibuscunque itaque hoc modo excidit, adhuc etiam magis calcaneo terram contingunt, quam anteriore pedis parte. Anterior enim pedis pars, ubi reliquum crus extensum fuerit, nō similiter in anteriorem partem inflecti potest, sicut ubi crus fuerit inflexum: Neque rursus sinuari pes potest crure inflexo, sicut ubi crus fuerit extensum. Sana igitur natura hoc modo est, veluti dictum est. Quum verò elapsus articulus repositus non fuerit, sic iter faciunt, velut dictum est, ob prædictas has causas. Magis tamen excarne crus sit quam alterū, & iuxta nares, & circa suram, & iuxta posteriorem rectitudinem. At verò quibus dum adhuc infantes sunt, articulus sic elapsus, nō fuerit repositus, aut etiam à paruitate ita haberint, & his femoris os aliquāto magis minuitur, quam tibiæ aut ped

A aut pedis ossa. Et minimum quidem in hoc luxationis modo femur minuitur. Carnes tamen vndique minuuntur, maxime circa posteriorem rectitudinem, quemadmodū etiam prius dictum est. Quicunque igitur rectè educati fuerint, hi ubi augeteunt, crure vti possunt, breuiore aliquantū existēte quam altero, ita tamē ut baculo innitatur ea parte qua læsum crus est. Non enim absque calcaneo, pedis pectore admodum vti possunt, ut in id innitantur, quemadmodum in aliis claudicationibus aliqui possunt. Causa verò cur non possint, ea est quæ paulò ante relata est. Ob id igitur baculo insuper opus habent. Qui verò neglecti fuerint, & crure ad terram non vtuntur, sed eleuatū id habēt, his minuuntur quidem ossa, **B** ubi augeteunt, magis quam his qui eo vtuntur. Minuuntur autem & carnes magis multo quam his qui vtuntur. Verum circa articulos in directū mutilatur his crus aliquāto magis, quam quib⁹ alio modo luxatio facta est. Quo igitur in summa dicatur, Articuli excidentes ac qui luxantur, inæqualiter inter se ipsos excidunt ac luxantur, aliquādo multo plus, aliquādo multo minus. Et quibus quidē multo plus luxari aut elapsi fuerint, his omnino difficilius reponuntur. Et si repositi nō fuerint, maiores & manifestiores mutilationes ac afflictiones tales habent, & ossium, & carniū, & figurarum. Vbi verò minus exciderint & luxati fuerint, tales facilius quam alij reponi possunt. Si verò frustra tentati, aut neglecti fuerint, minores ac minus noxiæ mutilationes his sūt, quam **C** illis de quibus paulò antè dictum est. Reliqui igitur articuli etiam valde multum differunt ad hoc ut aliquando minor, aliquando maior luxatio fiat. Verum femoris & brachij capita, quāsimillimè inter se vtraque excidūt. Nā capita prout rotunda sunt, simplicem & caluam rotunditatem habēt. Orbiculatiores autem sinus sunt, qui capita excipiūt, capitibus tamē ipsis congruentes. Quapropter fieri non potest ut dimidium articuli ex ipsis elaboratur. Nam ob rotunditatis circumferentiā, aut ad externā, aut internam partem luxari poterit. Sed de quo nunc sermo est, perfecte excidunt, nam alioqui non excidunt. Attamen & hi aliquando plus, aliquando minus, à naturali statu profluunt, & femur aliquanto magis quam brachiū patitur. Nam aliquæ etiā ex his luxationibus, quæ à natiuitate fiunt, si parū elapsæ fuerint, ad naturale statum

zum reduci possunt, & maximè articuli circa pedē. Quicum-
 que à natiuitate mutili sunt, pleriq; ex his curabiles sunt, si
 non valde magna emotio facta fuerit, aut etiam praeuictis
 iam pueris contigerit. Optimum igitur est vt talia quàm ce-
 lerrimè curentur, priusquàm valde magnus ossium defectus
 fiat, & priusquàm admodum magnus carniū defectus circa
 tibiam contingat. Modus itaq; mutilationis nō vnus est, sed
 plures. Plurima quidem eluxata non sunt penitus, sed per fi-
 gurā cōsuetudinem, in quadam pedis interceptione mutila-
 ta. Animaduertendum autem in horū curatione est, vt tibiae
 circa malleolum os, quod extrinsecus est, ad internā partem
 retrudatur ac dirigatur, & calcanei os quod ē directo illi
 subiacet, ad externā partem retrudatur, quo ossa quae eminet
 sibi ipsis occurrant iuxta medium ac obliquum pedem. Digi-
 ti verò aceruatī vnā cū magno digito ad internam partē in-
 clinentur, atque ita circuncirca cogantur. Probè autem deli-
 gare oportet cerato resinato, & spleniis, & linteis molli-
 bus nō paucis, neq; nimis compressis, atq; ita deligationis circun-
 ductiones facere, velut etiam manibus directo pedis fiebat,
 quo pes paulò magis ad valgum vergere videatur. Soleam
 etiam quandā facere oportet, aut ex pelle nō nimis dura, aut
 è plumbo, eamq; insuper alligare nō ad corpus positam, sed
 vbi iam postremis linteis deligare voles. Quū verò iam deli-
 gatus fuerit, vnus alicuius linteī ex his quibus deligatur, ini-
 tium, ad deligamēta quae infra pedem sunt assuere oportet,
 è directo parui digiti, & postea sursum extendere, ita vt mo-
 deratè habere videatur, atq; sic supra suram circumdare, quo
 sic extensum ac collocatum stabile maneat. In summa, quasi
 quis ceram singat, ad naturā iustam adducere oportet, ita vt
 & inclinata, & distenta prater naturam, & manibus sic diri-
 gamus, & similiter deligatione adducamus autem non vio-
 lenter, sed leniter. Assuere verò ita oportet lintea, vt cōducant
 ad reparationes ac appensiones faciendas. Aliae enim clau-
 dicationem alia reparatione ac appensione opus habent. Cal-
 ceum insuper plumbeū facere oportet, extra deligationem
 adalligatum, qualem modulum crepidae chiae habebunt. Ve-
 rū nihil ipso opus est, si quis & manibus rectè direxerit, &
 linteis rectè deligauerit, & appensiones ac reparationes per
 affuta lintea rectè fecerit. Atque haec quidem est curatio, &
 neque

A neque sectione, neq; vstione, neque alia varietate quicquam
 opus habet. Citiū enim talia medicina obtēperant, quàm
 quis putarit. Devincire tamen tempore oportet, donec in iu-
 stis figuris corpus auctū fuerit. Vbi verò calcei ratio habē-
 da est, Arbylae lutigrade, calceamēti ita appellati species, ac-
 commodatissimae existunt. Hoc enim calceamentū minimè
 à pede superatur, sed potius ipsum superat. Idoneus est etiā
 creticus calceamentorum modus. At verò quibus tibiae os-
 sibus luxatis, ac vlcere inducto, articuli circa pedem penitus
 eminent, siue intrò vergant, siue extra, tales reponere non
 oportet, sed permittere vt quicumque velit medicus reponat.
 Illud enim clarè scire oportet quod homo morietur, si repo-
 siti permanserint. Sed & vita paucorum dierū his continget.
 Pauci enim ex ipsis septimū diem transgrediuntur. Conuul-
 sio enim est quae ipsos occidit. Sed & cancerari contingit ti-
 biā ac pedē. Haec ita futura esse certo scire oportet. Et neque
 veratrum mihi videtur profuturū esse, & eadem die datum,
 & rursus epotum: proxime autem si quicquā huiusmodi fa-
 cit, non tamen mihi hoc videtur. Si verò repositi nō fuerint,
 & ne tentati quidem ab initio, pleriq; ipsorū superstites eua-
 dunt. Sic autem & tibiam & pedem coaptari oportet, prout
 ipse volet, modò non sint dependentia, aut commota. Cura-
 tio verò faciēda est cerato picato, & spleniis vino imbutis
 paucis, nō valde frigidis. Frigiditas enim in talibus conuul-
 sione accersit. Idonea etiam sunt folia betarum, aut tussilagi-
 nis, bechij appellatæ, aut alicuius alterius huiusmodi, in vi-
 no nigro austero semicocta ac imposita. Et faciēda est cura-
 tio super vlcus, & super partes adiacentes. Et cerato tepido
 ipsum vlcus illinendum. Si verò hyemis tēpus fuerit, etiā la-
 na succida vino ac oleo tepidis imbuta supernè ipsam ma-
 defaciant. Deligatio verò nulla, neque vllum cataplasma ad-
 hibendum est. Probè enim nosse conuenit, quod compressio
 ac omnis oneris gestatio, talibus omne malū affert. Accom-
 modata autē sunt ad talia, & ex emplastris aliqua quae cruen-
 tis vulneribus destinata sunt, quibus videlicet ex ipsis cōfert,
 vt lana superimposita vino madefiant, & multo tempore fi-
 nantur. Quae verò ex illis cruetis emplastris, paucissimi die-
 bus incumbere dehent, & quae resina comprehenduntur fo-
 rinsecus adiecta, non similiter vt illa idonea sunt: diuturna
 enim

Tibiae ossa
luxata.

Curatio.

enim fit horum vlcerū purgatio, quum multo tempore ma-
dore abundant. Quosdam tamē ex his deligare, bonum est.
• Verū illud clarē nosse oportet, quod necesse est hominem
turpiter claudum fieri. Nam pes in talibus in supernā partē
retractus est: & ossa luxata, extra eminētia apparent. Neque
enim vllum ex talibus ossibus plerunque denudatur, nisi le-
uiter aliquantum: neque abscedit, sed tenuibus ac debilibus
cicatricibus circumducitur: atq; hoc si multo tempore quie-
uerint: Sin minus, periculum est ne vlcusculum immedicabi-
le relinquatur. Verū de quo sermo est, qui sic curantur, ser-
uantur. Si verò repositus fuerit articulus ac permanferit, mo-
riuntur. Eadem ratio est, si etiam cubiti ossa circa manus ar-
ticulum vlcere facto emineāt, siue ad internam manus par-
tem, siue ad externam. Clarē enim nosse id oportet, quod is
moriatur intra paucos dies tali morte, qualis antea dicta est,
cui reposita ossa permanferint. Quibus verò reposita nō fue-
rint, neque repositio tentata est, hi multo plures superstites
manēt. Curatio autem eiusmodi etiā talibus commoda est,
qualis iam dicta est. Figuram verò claudicationis turpē esse
necesse est, & digitos manus debiles ac inutiles. Sin enim ad
internā partem ossa laxata fuerint, digitos inflectere non po-
test. Si verò ad externam, extendere nequit. Quibus verò
tibiæ os facto vlcere, circa genu eminuērit foras, siue ad ex-
ternā partem siue ad internā, his si quis reponat, adhuc prom-
ptior mors adest quā aliis, etiam si etiam illis prompta ade-
rat. Si verò omīssa repositione medearis, spes quidem salutis
hoc solo modo existit. Verū periculosa hęc ossa sunt, quan-
to superiora ac robustiora sunt, & à fortioribus elapsa. At
si os femoris quod ad genu est, vlcere facto elapsum fuerit
& repositū permanferit, mortē adhuc violentiorē citius in-
duxerit quā prius relata. Si verò repositum non fuerit, lon-
gē magis periculosum est quā priora. Sola tamē hęc salu-
tis spes est. Eadē verò ratio est, & de articulis circa gibbū cu-
biti, & de cubito ac brachio. Quęcunque enim ex his luxa-
ta, vlcere facto eminuērint, ea omnia si reposita fuerint mor-
tem inducunt: non reposita, spem salutis: claudicationem ve-
rò superstilibus. Lethaliores autē sunt superiores articuli, si
reponantur. Sed & si non reponantur, periculosiores iidem
sunt. Si verò alicui superiores articuli luxati, facto vlcere
emineant

Ostibia
eminens.

O: femoris
quā peri-
culotum.

A emineant, hi & si reponantur celerrimam mortem inducūt:
& si non reponantur, periculosiores sunt. Curatio verò iā re-
Curatio.
lata est, quę mihi accommodatissima esse videtur. At verò qui-
bus articuli digitorum aut pedis, aut manus luxati, facto vl-
cere eminuērint, ossē nō fracto, sed circa ipsam connexionē
auulso, his si repositi permanferint, adest quidem periculum
conuulsionis, si non bene curati fuerint: attamen operę pre-
cium est vt repositio fiat, cum prædictione quod multa cu-
stodia ac cura opus habet. Reponere verò facillimum est, ef-
ficacissimūq; ac artificiosissimum per vesticulū, velut etiā
antea dictū est in fractis ac eminētibus ossibus. Postea quie-
scere quā maximē conuenit, & decumbere, ac paucis cibo
viri. Melius est & pharmaco sursum purgāte leui aliquo vi-
tulo. Vlcus verò curare oportet, aut cruentis emplastris quę ma-
desūt, aut polyophthalmi siue buphthalmi foliis impositis,
aut quibus ossa in capite fracta curantur. Nihil autem valde
frigidum adhibere. Minimē igitur primi articuli periculosi
sunt. Superiores autem periculosiores. Reponere verò opor-
tet eadē die aut postridie. Tercio ac quarto minimē. Quarto
enim die maximē recrudescere solent. Quibus autem nō sta-
tim repositi fuerint, in his dictos dies transgredi oportet.
Quicquid enim intra decem dies repositum fuerit, omne id
continetur. Si verò reposito ossē conuulsio accedat, articulū
statim eiicere oportet, & calida quā sapissimē humectare,
& totum corpus, & præsertim circa articulos, calidē & leni-
ter ac molliter tractare. Verū inclinātū magis quā ex-
tentum totum corpus esse oportet. Expectandū tamē est ar-
ticulos circa digitos qui reponuntur abscessuros esse. Plerū-
que enim ita contingit, si vel quęuis inflāmatio subit. Qua-
re si non propter vulgi imperitiā, modico verēda esset ac-
cusatio, nullum penitus reponere oportebat. Atque ad hunc
modum periculosa sunt ossa, circa articulos eminētia foras,
si reponantur, quemadmodum dictum est. Quęcunque verò
circa articulos digitorum penitus rescantur, ea plerūq; in-
noxia sunt, si nō quis in ipsa vulneratione ex animi deliquio
lædatur. Et curatio vulgaris talibus vlcerebus sufficit. Sed &
quę nō circa articulos sed iuxta aliam quandam ossium re-
ctitudinem rescantur, & hęc innoxia sunt, & adhuc alijs cu-
ratu facilia. Ex quę iuxta digitos ossa fracta extra emineāt,
R r non

non ad articulum, & hæc si reponantur, innoxia sunt. At re-
 sectiones ossium perfecta circa articulos, & in pede, & in ma-
 nu, & in tibia ad malleolos, & in cubito ad iuncturam manus,
 plerisque quibus refecantur innoxia sunt, si non statim animi
 deliquit euerit, aut quarta die febris continua accedat. Cor-
 ruptiones tamen carniū contingunt, & in vulneribus san-
 guis suis sentibus, & vehementibus coſtrictionibus, & in ossiū
 fracturis magis quam oportet compressis: & aliis vinculis
 violentis intercepta plerisque decidunt. Et plerique ex talibus
 superstites euadunt, & quibus femoris pars aliqua & carniū
 & ossis decidit, & quibus brachij pars (Minus autem si cubi-
 ti aut tibiae pars deciderit) & amplius facile ferentes super-
 stites euadunt. Quibus igitur fractis ossibus corruptiones sta-
 tim fiunt, & denigraſiones, his abruptiones corporis celeres
 circūcirca fiunt, & decidentia cito decidunt, ut cum ossa iam
 antea remiserint emollita. Quibus verò dum ossa sana sunt,
 denigraſiones fiunt, carnes quidem etiā his cito moriuntur,
 ossa verò tardè abscedunt, quia parte termini sunt denigra-
 tionis, & ossis nudatio extat. Oportet autē partes corporis quæ
 cūq; infra terminos denigraſionis sunt, quum iam penitus
 mortuæ fuerint, & doloris exortes, iuxta articulum auferre,
 prouidendo ut ne vulneret. Si enim is cui refectio fit, dolore
 affectus fuerit, & corpus nondum mortuū fuerit ea parte qua
 refecatur, magnum periculum est ne præ dolore animi deli-
 quium incidat. Talia verò animi deliquia multos iam euesti-
 gio peremerunt. Femoris itaque ostali modo denudatum
 octogesimo die abscedere vidi. Tibia tamen huic homini cir-
 ca genu vigesima die ablata fuerat, aut ut mihi videbatur
 etiā citius. Non enim simul, sed ad maiore prouideriam fa-
 cere quid mihi visum fuit. At tibiae ossa ex eiusmodi deni-
 graſione circa mediā tibiā, sexagesimo die mihi deciderunt,
 quæcūq; ex ipsis fuerunt denudata. Differt equidem & cu-
 ratio à curatione, ad hoc ut ossa denudata citius aut tardius
 decident. Differt etiam cōpressio à compressione, prout ve-
 hementior aut debilior fit, ad hoc ut citius aut tardius nerui
 denigrati emoriantur, carnes item & arteriæ ac venæ. Nam
 quæcūq; non vehementer intercepta moriuntur, ex talibus
 quædā ad ossium denudationes non perueniūt, sed magis in
 superficie decidunt. Propter has igitur causas, non vnum nu-
 meri

A meri nomen tēpori poni potest, in quāto singula ex his iudi-
 cantur. Assumere verò valde oportet tales curationes. Sunt
 enim magis horredī aspectus quam curationis, & curatio le-
 nis omnibus talibus sufficit. Ipsa enim seipsa solū iudicat: &
 circa victū diligentia adhibere oportet ut pro viribus febris
 exors sit: & in iustis figuris corpus collocare. Iustæ autem hæ
 sunt, ut neq; sublimius eleuatum sit, neq; deorsum repat. Sed
 magis præterea sursum vergat, donec perfecta fuerit circū
 circa abruptū. Nam in hoc tempore sanguinis eruptionū pe-
 riculum imminet. Ob id igitur vulnera deorsum repat a fa-
 cere non oportet, sed vice versa. Alioquin bitēpus ampliū
 accesserit, & vlcera pura facta fuerint, non ampliū hæ figu-
 ræ cōmodæ sunt, sed positio recta, & aliquando deorsum re-
 pates. Temporis enim progressu quibūsdā horum ossis dis-
 cessionses fiunt, & subligaminibus opus habent. Expectare
 tamen oportet, ut tales per tempus à dysenteria corripiantur.
 Nam in plerisque, denigrescentibus dysenteria accedit, & in
 sanguinis eruptionibus ex vlceribus. Accedit autem iudica-
 tis iam denigraſionibus ac sanguinis eruptione, & procedit
 quidē large ac vehementi impetu, sed nō ad multos dies du-
 rat, neque lethalis est. Neq; enim valde cibum auersantur ta-
 les, neque aliās vasa vacua facere conducit. Femoris porro
 luxationē circa coxam hoc modo reponere oportet, si ad in-
 ternam partē elapsū fuerit. Bona quidem æ iusta & secun-
 dum naturam hæc repositio est, & sanè etiam aliquid ostēn-
 tationis habēs, si quis talium rerū iactatione superbire vel-
 lit. Ex pedibus hominē ad transuersam mediz domus trabē
 suspendere oportet, vinculo forti, sed molli ac lato, ita ut pe-
 des quatuor digitorū spatio, aut minus, inter se distantes ha-
 beat. Sed & supra genua latum ac molle lorum circūdarum
 esse oportet, quod itē ad trabem illam extendat. Crus autem
 laxum duobus digitis ampliū quam alterum extensum esse
 oportet. A terra verò absit caput ad duorum cubitorum spa-
 tium, aut paulo plus, aut minus. Manus autē iuxta latera ex-
 tentæ, aliquo molli sint alligatæ. Omnia verò hæc supino ia-
 centi ipsi præparentur, ut quā breuissimo tēpore pendeat.
 Postquā verò suspensus fuerit, virum peritum & non debi-
 lem immisso inter femora cubito ita agere oportet, ut cubi-
 tum inter caput femoris elapsū, & inter femineū locum-
 que

Femoris in
 xati repositio.

que inter anum ac pudendū ponat, & postea altera manu ad illam interpositā coniuncta, rectius astans ad suspēsi corpus, derepente se appēdens sublimis quā aquabilissimē deponat. Hæc repositio omnia quibus secundum naturam opus est exhibet. Nam & ipsum corpus suspensum sua ipsius gravitate extensionem facit: & is qui appendet, vñā cum extensione, femoris caput super acetabulum eleuari cogit, simulq; cum cubiti osse, velut cum veste molitur ac cogit, vt ad pristinam naturam relabatur. Oportet autem vincula omnino bene constructa esse, & curare vt fortissimus sit is qui se appendit. Quēadmodum igitur etiā antea dictum est. Magna est differentia naturarum in hominibus, ad hoc vt vel facili, vel difficulter repositio fiat. Et cur magna sit differentia dictum est antea, vbi de humero egimus. Quibusdam enim femur rursus incidit nullo adhibito apparatu, sed ex modica extensione, quantum manibus directio fieri potest, & ex leui cōmotione. Multis autem qui crus iuxta articulū inflexērūt, iam facta circūagitatione rursus incidit. At multo plura vulgari cuiuslibet apparatu non obtemperant. Quapropter scire quidē oportet de singulis optima in omni arte, vti verō his quæ singulis vicibus idonea visa fuerint. Relati igitur sunt extensionum modi etiā in superioribus, vt quis vti possit ex his qui fortē affuerint. Oportet enim in cōtrarias partes fieri extensionē vehemēter, in alteram, eruris; in alterā, corpōris. Si enim probē extensio facta fuerit, femoris caput supra pristinā sedem eleuabitur. Et si quidē ita super eleuatum fuerit, ne prohibere quidē facile sit, quo minus ipsum in suā sedē infideat, quare omnis iam vestis molitio ac directio sufficit, sed enim in extēsiōne deficiūt, & ob id maiore turbationem exhibet repositio. Oportet igitur non solū iuxta pedem vincula alligata esse, sed etiā supra genu, quo non magis circa articulum sit deligatio in extēsiōne, quā circa coxæ articulum. Sic igitur extēsiōne ad pedis partē præparatam facere oportet. Sed & in alterā partem extensionē, non solū ex deligationē circa pectus & alas, in contrarium extendere oportet, sed etiā loro longo, duplicato, robusto, leni, circa inter femineum inserto, & à posteriore parte ad spinam porrecto, ab anteriore verō ad clauiculam tendente, ibiq; ad alterum initium alligato, ita coactionē facere oportet, vt alij hinc

alij

A alij illinc extensionē faciant, ita tamen vt eorum circa inter femineū, non super femoris caput porrectū sit, sed inter caput & interfemineū. Verū inter extendendū pugno ad femoris caput quis innixus, id ad exteriorē partē propellat. Si verō is qui trahitur eleuetur, iniecta manu, & cū altera manu cōiuncta, simul deorsum trahat, simulq; ad externā partē cogat. Alius verō quispiā partē femoris ad genu, placide ad internam partē dirigat. Dictum autem est etiā antea, operæ precium esse vt si quis in vrbe populosa medicinā exerceat, lignū possideat quadrangulare sex cubitorum, aut paulo minus latitudine bicubitali: crassitudo autē sufficiat dodrantalis. Id secundū longitudinē hinc atq; illinc sectionē incisam.

B habere oportet, vt ne altior quā oportet machinatio fiat deinde postes aelli breues, robustos, vtrinq; inaptatos habere. Postea sufficit quidē in dimidia ligni parte, nihil tamē vetat etiā per totum, velut fossas longas quinque, vel sex, quatuor digitorū spacio inter se distantes, incisas esse: & satis est vt sint hę & latitudine & profunditate triū digitorū. Habere etiam in medio hoc lignū debet excauationē profundiorē quadrangulātrium digitorū quo in hanc excauationē, vbi opus esse visum fuerit, lignū cavitati congruum insigatur, quo superne sit rotundū. Infigendū autem hoc est, si quādo conducere visum fuerit, inter caput femoris & locū inter anum ac pudendū. Hoc lignū erectum stans prohibet ne cōcidat corpus, dū à pedibus extēditur: Quādoq; enim hoc ipsum lignū sufficit pro extensione in contrariū superne faciēda. Aliquādo etiā dum hinc atq; illinc crus extēditur, hoc ipsum lignū hac vel illac laxum incūbens cōmodum ad hoc fuerit, vt instar vestis, caput femoris ad externam partem extrudat. Ob hoc enim etiam fossę incisę sunt, quo in quibuscunq; ex ipsis cōgruū id facere fuerit, vestes ligneus immissus mollitio nē faciat, aut circa articularū capita, aut ad ipsa penitus capita inflexus, vñā cū extensione, siue ad externā partē, siue ad internam, molitionē facere expedierit: siue etiam rotundum vestē esse conducat, siue latū, alius enim alij articulo conducit. Cōmoda autē est in omniū articularum cruris repositio. ne, hæc per vestes molitio vñā cū cōcussione. Verū de quo nunc sermo est, teretē ac rotundum vestem esse conuenit. Ex his machinis ac coactionibus, nō videtur mihi fieri posse vt

R r 3

vllius

vllius articuli repositio frustra tentetur. Inuenire tamē quis
 possit etiam alios modos repositionis huius articuli. Si enim
 lignū hoc magnū, habeat in medio à lateribus duos postes
 pedales, eius altitudinis, quæ cōferre videtur, alterum hinc,
 alterū illinc. Deinde lignū transuersum, velut scala gradus,
 postibus impositū sit: atque ita sano crure inter postes trans-
 misso, lesū crurē suprà gradum adaptatū habeat. Verū ad al-
 titudinem, & ad articulum qua parte excidit faciliē quiddam
 adaptare oportet. Gradum enim moderato altiore facere
 oportet, & stragulum multiplex prout congruum fuerit, sub
 corpus subextendere. Deinde lignum moderatam latitudi-
 nem ac longitudinem habens, sub crure ad malleolum vsque
 extensū esse oportet, quod vltra femoris caput, quātum eius
 fieri potest porrigatur, & ad crurē alligetur quotiescūq; opus
 fuerit, vt moderatē habeat. Postea dū extenditur crurē, siue li-
 gno pistillo formi, siue aliqua alia ex his extensionibus, crurē
 simul circū gradū vnā cū alligato ligno, deorsum cogere o-
 portet, ita vt aliquis supra articulū iuxta coxam hominē de-
 tineat. Hoc enim modo simul & extensio femoris caput su-
 per acetabulū attollet, simulq; mollitio femoris caput in pri-
 suā naturā detrudet. Hæ omnes relatæ necessitates ac co-
 actiones fortes sunt, & omnes calamitate superiores, si quis re-
 ctē ac bene præparēt. Quemadmodum autē etiam antea di-
 ctum est, à longē debilioribus extensionibus, & viliore appa-
 ratu plerisq; rursus incidit. At verō si ad externam partē fe-
 moris caput iuxatū fuerit, extensiones quidē hinc atq; illinc
 facere oportet, eodē modo velut dictū est. Verūm molitionē
 cum veste lato, vnā cum extēsiōne facere cōuenit, ab externa
 parte ad internā cogendo, ita vt ad ipsas nates, & paulo supe-
 rius vestē adhibeas. Ad sanam verō coxā iuxta nates aliquis
 manibus renitatur, vt ne cedat corpus: aut alio quopiam hu-
 iusmodi veste submisso, & ex fossa conueniente fulcito con-
 tra obnitatur. Partē autē femoris luxatæ quæ ad genu est, ab
 interna parte foras placide abducat. Carterū suspēsiō in hoc
 modo luxationis articuli non conuenit. Cubitus enim eius
 qui se appendit, caput femoris ab acetabulo propellit. Moli-
 tionem tamen cū ligno subiecto, ita quis adaptare possit, vt
 huic luxationis modo conueniat, si forinsecus adhibeat. Sed
 quid opus est plura dicere? Si enim rectē extēsiō fiat, & rectē
 per

A per vestes molitio cōtingat, quī articulus hoc modo elapsus
 nō reponi possit? At si in posteriorem partē femur exciderit,
 extēsiōnes & in diuersum tēsiōnes ita facere oportet, velut di-
 ctum est, ita tamen vt super lignum multiplex stragulum
 infernatur, quo mollissimū sit, & homo pronus reclinetur
 ac sic extendatur. Verū vnā cum extensione, etiā tabula deor-
 sum cogere oportet eodē modo veluti gibbositates, ē directo
 natium tabula collocata, aut magis ad infernam quā ad
 supernā coxarū partem, & incisura in pariete ad tabulā exci-
 piendā non recta sit, sed paululum declinā ad pedū partem.
 Hæc repositio maximē secundum naturā est huic luxationis
 modo, & simul fortissima. Suffecerit autem fortassis pro ta-
 bula, vt aliquis insideat, aut manibus innitatur, aut inscendat
 derepente, simulq; eum extensione incūbat. Nulla verō alia
 ex relatis repositionibus secundū naturā est huic luxationis
 modo. Si verō in anteriore partem elapsus fuerit, idem qui
 dē in modis extensionū faciendus est. Verū virū & manibus
 validissimū, & aliās peritissimū, vola manus alterius circa
 inguina firmata, & altera manu insuper iniecta, simul luxa-
 tionem deorsum propellere, simulq; femoris partem quæ ad
 genu est ad anteriore partem compellere oportet. Hic enim
 modus repositionis, huic luxationi maximē secundū naturā
 est. Sed & suspensio finitimum quid secundū naturam ha-
 bet. Oportet tamen eum qui se appendit peritum esse, vt ne
 cubito articulum excutiat, sed circa mediū inter anum ac
 pudendum locū, & iuxta os sacrū se appendat. Laudatur etiā
 is qui per vtrē hunc articulū reponere conatus est. Et iam fa-
 nē aliquos vidi, qui præ impericia, etiā extra & retro luxatos,
 per vtrē reponere conabātur, nō animaduertentes qd magis
 ipsum eiicerent quā reponerēt articulū. Nā qui primus exco-
 gitauit, haud dubiē ad intrō elapsos articulos, per vtrē repositi-
 onem tērauit. Nolle igitur oportet qd alia multa vtrē sunt
 potiora. Oportet autē vtrē non inflatum infra femora po-
 nere, quantū fieri potest supremē ad locū inter anū ac puden-
 dum adductum: & facto à patellis genu initio, femora per fa-
 sciam vsq; ad mediā femorum partē deligare, deinde in par-
 tem vtris solutam folle ex officina fabri immisso inflare, &
 vtrē cogere vt distēdatur. Hominē verō in latns decumbere
 oportet, & laesum crurē supernē habere. Atq; hic quidē est ap-
 parat

paratus: sed plerique peius præparant quàm ego nunc dixi. Non enim deligant femora ad multam partem, sed solum genua, & non insuper extendunt, est autem insuper extensio quoque facienda. Attamen aliqui iam reposuerant, facile rem assequuti. Non autem ita facile est coactione hoc modo perficere. Nam & vter, dum inflatur, tumidissimas partes suas ad articuli caput non habet, quod maxime emoliri oportet: sed inferius ipso, medius ipse locatus est circa media femora, aut adhuc inferius: & rursus femora ipsa natura sunt curua. Supernè enim carnosae sunt, & inter se sociatae. Infernè verò sicca, ut etiam natura femorum utrem ab opportunissimo loco repellat. Si verò quis paruum utrem imponat, fieri non potest ut paruum robur articulum cogat. Si itaque vtre uti velis, femora inter se ad multam partem colliganda sunt: & una cum corporis extensione vtre inflandus est. Crura verò ambo deligenda sunt usque ad finem in hoc repositionis modo. At verò in vniuersa arte hoc plurimi facere præ omnibus oportet, ut id quod agrotat sanum facias. Si verò multis modis fieri possit sanatio, ut eum qui minimè molestus est eligas. Nam & virum bonum, & artis peritum, hoc declarat, qui populo imponere non studeat. Verum de quo nunc sermo est. Tales quaedam sunt familiares extensiones corporis, ut ex his quae adsunt expedita ac facilius reperiri possit. Nam si vincula ex loris mollia ac lenia non affuerint, sed aut ferrea, aut funes nautici aut domestici, fasciis aut paniculis laneis ea maxime parte amplius obuolueri oportet, quia vincula detentione factura sunt, atque ita vinculis deligare. Deinde in lecto robustissimo & ex praesentibus maximo, hominem bene extendere oportet, hoc modo. Lecti pedes qui ad caput sunt, aut à pedibus, ad limen ianuæ, intus aut foris prout commodum fuerit firmentur. Ad alteros autem lecti pedes lignum quadrangulare transversum obiciatur, ita ut à pede ad pedem pertingat. Et si quidem tenue fuerit lignum, ad pedes lecti deligetur. Si verò crassum, non est opus. Deinde initia vinculorum, & eorum quae à capite sunt, & eorum quae à pedibus, utraque alligentur ad pistillum, aut ad aliud huiusmodi lignum: ita ut è directo corporis sint, aut paulò superius. Moderatè verò extendatur ad pistilla erecta consistentia, quorum alterum ad limen, alterum ad lignum obiectum firmetur, atque sic refractis pistillis extensio fiat, Sufficit

A Sufficit autem scala quae robustos gradus habet, sub lectum extenta, pro limine ac ligno obiecto, quo pistillis ad convenientes gradus hinc atque illinc firmatis, ita vinculorum extensio fiat. Porro reponitur femoris articulus etiam hoc modo, si ad internam, & ad anteriorem partem luxatus fuerit. Supra scalam in terram defixam hominem collocare oportet, deinde sanum crus placidè externum deligare, ubi commodum fuerit ex sinistro verò vas testaceum aqua plenum, aut sportulam lapidibus refertam appendere. Alius repositionis modus, si ad internam partem luxatus fuerit: inter duas columnas trabem moderata altitudine deligare oportet. Praemineat autem una pars trabis pro magnitudine natum, & ubi stragula circum pectus hominis deligaueris, ipsum hominem supra praeminentem trabis partem collocato, & deinde pectus ad columnam lato aliquo vinculo alligato. Postea sanum quidem crus detineat aliquis, ut ne circumagatur. Ex laeso verò apponatur pondus quantum congruit, velut etiam prius dictum est. Primum igitur scire expedit, quod omnium osium commissurae plerumque sunt caput & acetabulum. In quibusdam verò & locus acetabuli formam refert, & oblongus est. Quidam verò loci leuiter sinuosi sunt. Semper autem reponere oportet omnes articulos elapsos, maxime quidem statim dum adhuc calidi sunt. Sin minus, quàm celerrimè. Nam & ei qui reponit, facilius ac citius reponere contingit, & aegroti multo minus doloris affert repositio priusquam intumuerit. Omnes etiam articulos ubi reponere voles, praemollire ac commouere oportet. Sic enim facilius reponi solent. Circa omnes autem articulorum repositiones hominem attenuare oportet, maxime circa maximos articulos & repositu difficilimos minimum circa minimos & faciles. At verò si digitorum articulus, siue primus, siue secundus, siue tertius in manu exciderit, idem ac aequalis repositionis modus est, difficilior tamen semper maximi articuli reponuntur. Excidunt autem quatuor modis, aut sursum, aut deorsum, aut in obliquum vtrinque; maxime quidem supernè, minimè autem in obliquum, in vehementi motu. Vtrinque autem in ea parte in quam exciderunt, velut crepido est. Si quidem igitur ad supernam aut infernam partem exciderit articulus, eo quod leuior est hic locus quàm à lateribus, & simul parua facta est transgressio, facile

Digitorum
articuli.

R. r. s. est

est reponere. Modus autem repositionis sic habet. *Digitum* summū aut deligamento aliquo, aut alia quapiā huiusmodi re obuoluto, ut ne ubi summū digitum apprehensum extendis, elabatur. Quum autē obuolueris, alter quispiā manum supra iuncturam apprehendat, alter digitū obuolutum, atque ita uterque ad seipsum probē extendat, simulque elapsū articulum ad sedem suā detrudat. Si verò in obliquum excidit, extensionis quidem idem modus est. Vbi verò iam visus fuerit tibi articulus lineam transgressus esse, simul cum extensione statim ad locum suum detrudere oportet, ita ut alius quidam ex altera digiti parte obseruet ac repellat, ut ne rursus illic elabatur. Moderatē quoque repositionem faciunt viminoe texturæ, sicut id est iacertæ appellata, ex palmis contextæ: ita ut dum digitum hinc atque illinc distendis, altera manu lacertam altera manus iuncturam apprehendas. Postquam autem reposueris, deligare oportet linteis quā citissimē tenuissimis inceratis, cera neque valde mollis, neque valde dura. Dura enim de digito abscedit. Mollis autē & liquefcens eliquatur, & digito calefciente deperit. Soluendus autem est digiti articulus tertia aut quarta die. In summa, si inflammatus fuerit, frequētius soluendus est: sin minus, rarius. De omnibus articulis hæc dico: Restituitur digiti articulus decima quarta die. Idem verò est curationis modus digitorum manus ac pedis. Circa omnes autem articulorum repositiones attenuare oportet ac fame macerare usque ad septimū diem: & si inflammati sint, frequētius soluere: sin minus, rarius. Quietem verò semper habere oportet afflictum articulum, & quā optimē figuratum positum esse. Genu porro propter expeditam ac facilem naturam, mitius est quā cubiti gibbus. Quare etiam facillē excidit. Excidit autem saepe intro. Sed & extra, & in posteriorem partem. Repositiones autem sunt ex repentina conflexione aut exalcitratione: aut conuolutam fasciæ molem in popliteum ponito, & circū illā corpus ita ad flectendū genua in terrā dimittito. Potest etiā ubi in posteriorem partem excidit, moderata extensione reponi, veluti cubiti gibbus. Si verò hæc aut illā excessit, ex conflexione aut exalcitratione reponitur. Ceterum directio ex moderata extensione omnibus cōmunis est. Si verò non incidit, hi quibus in posteriorem partem excidit, flectere

*A*ctere nō possunt: Sed neque alij ita valde: minuitur autem femoris & tibiæ anterior pars. Si verò intro, valgiore sunt. Minuuntur autem externæ partes. Si verò extra, magis varij ac detorti, minus claudi fiunt, crassiore autē ossē vehitur, & internæ partes minuuntur. At si ex naturitate, aut in augmento hæc fiant, iuxta priorē rationem res se habet. Ceterū articuli circa malleolos luxari extensione vehementi opus habent, aut manibus, aut aliis huiusmodi: & simul directione utruque præstare. Cōmune autem hoc est omnibus. At verò luxationis articulorum in pede, velut eas quæ in manu sunt Luxationis articulorū sanabis. Qui verò cum tibia cōmunionem habent, & ex naturitate elapsi sunt, aut etiā in augmento luxari, eandem cum pedis. manu repositionem expetunt. Quicumque verò facto saltu ex supernis, calcaneo innitentes se firmarunt, sic ut ossa disparata sint, & venæ humores effuderint, & nerui contusi sint: si grauius hæc acciderint, periculum est ne corruptione accedente per omnem vitam affligantur, oborta enim fuit ossa, nerui autem inter se cōmunionem habent. Quin & quibus fractis, aut ex vulnere, vel in tibia, vel in femore: aut nervis exolutis qui his cōmunicant: aut ex negligentia decubitu calcanem fuerit denigratū, etiā his maximæ recrudescētiæ ex talibus fiunt. Quandoque etiā ad corruptionē accedunt febres acutæ, singultuosæ, mentē percellētes, citā mortem inducētes, & insuper venarū sanguisuarum liuores. Signa recrudescētiarum sunt, si effuso sanguine fugillata, & denigrata, & vicina his, subdura ac subrubra fuerint. Si enim cū duricia liuescant, periculum est ne denigrescant. Si verò subliuida sint, aut etiā liuida mollia & diffusa: aut cū virore subpallida ac mollia: hæc in omnibus talibus bona sunt. Curatio si febris absit, veratro in potu dato sit: sin minus non, sed potu si opus sit, fauorū cremor decoctus, aut acetum mulsum dulce detur. Deligatio conuenit qualis in articulis. Ad contusiones autem magis quā ad omnia, linteis pluribus ac mollioribus vtendū est, & minus comprimēdum, & plurima insuper calcaneo obuoluenda. Figura sit velut deligatio postulat, ut ne ad calcaneum exprimatur. Fernis vtendum nō est. Quibus verò aut ipse pes solus excesserit, aut cum appendice, excidit quidem magis ad internam partem: his si non rursus incidat, attenuatur progressu temporis & coxa, & femur

& femur, & tibia pars luxationi opposita. Repositio est vel iunctura ad manum. Extensio autem vehemens. Curatio pro lege articulorum. Recrudescit, sed minus quam manus articulus siue iunctura, si quieuerint. Vltus parcius quiescentibus expedit. Quæ verò ex natiuitate, aut in augmento sunt, iuxta priorem rationem.

HIPPOCRATIS
COI LIBER DE VLCERIBVS, IANO CORNARIO MEDICO PHYSICO INTERPRETE.

Qui vlcera curentur.

Vulnus omne quietem poscit. Vlcera ne inflammentur.

Vlcera vniuersa, nisi vino, humectare non oportet, si non in articulo fuerit vlcus. Nam sicum sano propius est, & humidum non sano. Est enim vlcus humidum: quod verò sanum est, sicum. Prestat autem absque deligatione sinere, præterquam quod cataplasma imponitur: quanquam aliqua vlcera neque cataplasma ferre possint, magis autem recentia quam vetustiora, & quæ sunt in articulis. Modicus cibus, & aqua, quam maximè omnibus vlcibus conducunt, & magis recentioribus quam vetustioribus, & si quod aliud vlcus inflammatum est, aut inflammationem minatur, & si periculum est corruptionis: & vlcibus ac inflammationibus in articulis: & vbi conuulsionem fieri periculum est: & vlcibus in ventre. Maximè verò omnium, fracturis in capite ac femore, & si cui alij parti fractura contigerit. Stare autè vlceri minimè cōducit, præsertim si quis in crure vlcus habeat: imò neque sedere, neque ambulare. Verùm otium & quies maximè conferunt. At verò recentia vlcera omnia, tum ipsa, tum circumscriptæ partes, minimè inflammationem incurrent, si quis quàm citissimè suppuret, & pus ab osculo vlcis non interceptum supprimatur: aut si quis auertat, vt omnino non suppurentur, præterquam necessario, eoque paucis: mo

Atissimo pure, & sicca sint quàm maximè ex medicamēto nō molesto. Igneum enim feruorem hoc inducit, vbi horror & pulsatio accesserit. Inflammatur enim vlcera tunc quum ad suppurationem tendunt. Suppurantur autè alterato sanguine ac calefacto, donec putrefactus talium vlcum pus fiat. Quum verò cataplasmate opus esse visum fuerit, non ipsum vlcus cataplasmate integere oportet, sed circumscriptas partes, quo pus decedat, & quæ indurata sunt, mollescant. Ceterum ex vlcibus si quod acuto specillo incisum aut dissectum fuerit, cruentis vlcibus aptum medicamētum suscipit, & resicatorium quoddam, quod prohibet suppurationem. Si qua caro ex telo contusa & dissecta est, eam curare oportet, quo quàm celerimè suppuretur. Nam & minus inflamatur, & necesse est carnes contusas ac dissecas, putrescere ac pus fieri, & eliquari ac consumi: & postea nouas carnes nasci. Omni recēti vlcēri, præterquam in ventre, cōducit frequenter sanguinem defluere facere, prout opportunū esse visum fuerit, & ab ipsīs partibus vlcus complectentibus, tum aliās, tum si in tibia vlcus fuerit, aut in digito pedis aut manus, magis quàm si alicubi in alia corporis parte. Sanguine enim defluente gracilescentia sicciore sunt ac minora. Prohibet enim hoc maximè talia vlcera humectari. Deinde verò in omnibus. Putredo sanguinis ex sanguinis trāsmutatione fit. Confert autè post sanguinis defluxionē in talibus vlcibus, etiā spongiā deligare densam, mollem, cōcisā, sicciore quàm humidiorē, aut super spongiā supernè folia multa ponere. At oleum, & quæcūque mollia, aut oleosa sunt medicamenta, talibus vlcibus non conducunt, si non valde iam ad sanitatem tendant. Neque vlcibus ex recenti vulnere oleum cōducit, neque mollientia, neque adiposa medicamenta, tum aliās, tum quod vlcus ampliore purgatione opus habet. Vt autem in summa dicā, oleo illitio facienda est, & in æstate, & hyeme, in his ad quæ talibus medicamentis opus habemus. Depurgatio ventris deorsum plurimis vlcibus confert, & in vlcibus quæ sunt in capite, & in ventre, & in articulis, & in quibus corruptionis periculum est, & in his quæ confusa sunt, & in exedentibus ac serpentibus, & aliās inueteratis vlcibus. At vbi deligare voles, pharmaca non prius imponere oportet, quàm vbi valde sicū feceris vlcus. Tūc verò apponere

Sanguinis defluxio in his quid faciat.

Oleū quibus inutile.

Purgatio ventris confert his.

Tempus ca-
lidius qui-
bus vulne-
ribus profic.

Vlceraque
nō coeunt.

Ignis sacer
vleeris.

ponere oportet, vlcus autem saepe spongia detergere, & rur-
sus lintum siccum ac purum saepe adhibere, atque sic im-
posito medicamento quod conferre videtur, deligare, aut non
deligare. Plerisque vlcerebus tempus calidius commodius
est hyeme, exceptis his quae in capite sunt ac ventris: magis
verò æquinoctij tempus. Vlcera quaecunque probè & pro-
ut oportet purgata sunt, semper ad sicciorē modum germi-
nationem faciunt. Hæc autem plerunq; carne non superex-
crescunt. Si vndeunque tandem os discesserit, aut vltum, aut
sectum aut alio modo, horum vlcerū cicatrices cauiore sunt.

Vlcera non purgata, non cōmitti solent etiam si adducan-
tur, neque sua sponte coeunt. Vbi circumscitæ vlcere partes
inflammatae sunt, quandiu durat inflammatio vlcera coire nō
solent. Sed & vbi circumscitæ partes denigratae fuerint, & san-
guinis putredine, aut etiam varice, influxione sanguinis ex-
hibente; neq; hæc coire solent, si non circumscitæ vlcere par-
tes sanas feceris. Ex vlcerebus rotunda si subcaua fuerint, ex-
cidere oportet vndique in orbem ea quae discesserint, aut
omnia, aut ex dimidio circuli, secundum longitudinem na-
turae hominis. In omni vlcere igne sacro accedente, cor-
pus purificationem facere oportet, in vtram partē vlcere con-
tulerit, siue sursum, siue deorsum. Cui tumor obortus fuerit
circa vlcus, vlcere nō inflammato, huic postea temporis pro-
gressu tumor puris subsiditiam habet. Quodcunque vl-
cus ex inflammatione tumidum non sedatur, dum alia quae
simul inflammari ac tumescere coeperunt sedantur, etiā hoc
non coalescere periculum est. Quaecunque verò ex casu, aut
alio quopiam modo dissecantur, & cōrunduntur, & intume-
scunt, ita vt vicinæ circūcirca partes suppuratae, pus de tu-
moribus per vlcus egerat: in talibus quicquid cataplasmate
opus habere visum fuerit, non super ipsum vlcus cataplasma
ponere oportet, sed super circūscitæ partes, quo pus secedat,
& indurata molliantur. Postquam autem mollita fuerint, &
inflammatio sedata, spongiis super ea quae obceserunt deli-
gatis compesce, initio à sana parte facto, atq; ita proceden-
do. Supernè verò super spongiā folia sint multa. Quum ve-
rò compesci nō poterit caro quae humida existit, in causa est
vt hæc eiicias. Si sub profunda carne vlcus fuerit, ex vtrifq;
& ex deligatione, & ex eo quod insuper compresit, hoc fa-
ci-

A nē incuruū subattollitur, & si quis id secet specillo, si fieri po-
terit ad fluxionem accommodatam ab ore vlcus refecare
oportet, vbi commodū tempus esse visum fuerit, atq; ita ca-
rationem adhibere, qualicunq; tandem indigere videbitur.
Plerunq; verò in omni vlcere quod ventrem habet, in dire-
ctum ad visum conspicua sunt omnia, tumore non praesente.
Et si quidem in ipso fuerit putredo, aut caro suberit humida
ac putrida, hoc vlcus & complectentes vlcus partes, aspectu
nigra subliuida erunt. Et in excedentibus vlcerebus, qua par-
te phagedæna affuerit, vehemētissimèq; depascitur ac cedit,
ea parte circūscitæ vlcere pars colorem habebit nigrum, sub-
liuidum. Cataplasma tumorum & inflammationis in cir-
cūscitis partibus sunt, verbascum coctū, & trifolij folia cru-
da, & ligustri folia cocta, & polium. Si verò etiā purgari opus
habuerit vlcus, omnia quidem etiam hæc purgata: Sed & fici
& oleæ folia, & marrubium. Coquere autem oportet hæc
omnia, & maximè viticæ & fisci & oleæ folia: & mali punice
folia similiter coquere oportet. Crudis verò his vtrū est.
Maluæ folia terito cū vino, & rutæ folia, & origani viridis.
Omniū his lini semen torrefactum ac rufum quam leuif-
simè, ammiscere oportet. Vbi verò periculū est ignem sacrum
in vlcerebus oboriturū esse, isatidis folia trita cruda cum li-
ni semine imposito, aut lini semen solani aut isatidis succo
subactum imposito. Quum autem vlcus purum quidē fue-
rit, verū inflammatum est & vlcus, & circūscitæ itidem in-
flammatæ partes, lentem vino coctam, ac leuiter tritā, oleo
modico subactā imposito, ac deligato: & rubi canini folia
in aqua cocta, leuiter trita imposito, linteo tenui subexten-
to, pino, vinoq; ac oleo madefacto. Et vbi committere ac co-
alescere vlcus voles, rubi canini folia velut lentem prepara-
to. Nasturtium item sauridion à lacerti similitudine appella-
tum vinum, & lini semen tenuiter tritum commiscuntur, Et
hæc, lini semen, & virex crudus, & alume melius: hæc aceto
subacta. Vuam albā immaturā per colum in vas aris rubri
expressam, per dies ad solē exponito, noctu autem tollito,
vt ne irroretur. Per dies verò indefinenter terito, vt æquali-
ter siccetur, & de æneo vase quā plurimum assumat. Tanto
autem tempore ad solē exponere oportet, donec ad mellis
crassitudinem deuenierit. Postea & hūc succum, & mel quā
optimum

Ignem sa-
crum quæ
prohibeat.

Hippocratis Liber

Medicamē
ta varia ad
vlcera.

optimum, & vinum dulce, in æneam ollam infundito, ita ta-
men vt prius refinam terebinthinam in vino coquas, donec
dura fiat instar mellis cocti, & postea refinā eximas, & vinū
affundas. Sit autem plurimus vuz immaturæ succus. Secūdo
loco vinum. Tertio mel. Myrrham etiam statim quā opti-
mam leuiter tritam, eodem vino paulatim affuso diluito, &
postea ipsam per se ipsam cum vino sæpe agitando coquito, &
vbi ad bonam crassitudinē deuenisse videbitur, ad vuz im-
maturæ succum affundito, & nitrum optimum torrefactum
sensim ad pharmacū ammisceto, & flori eris minus quā ni-
tri. Hæc postquam miscueris, coquito non minus tribus die-
bus, lignis ficulneis nō multis succensis, aut prunis, vt ne tor-
reatur, & vbi hoc pharmacū illinitur, omnia quæ imponun-
tur sicca sint, & vlcera non humectentur. Vtredum autem est
hoc pharmaco ad vlcera inueterata ac recentia, & ad pu-
dendi, & capitis ac aurium vlcera. Aliud ad eadem vlcera.

Fel bubulum siccum, mel quā optimū, vinū albū in quo
cocta sint loti ramenta, thus, myrrha æqualis, crocus æqua-
lis, flos æris similiter. Ex liquidis autem vinum sit plurimū,
deinde mel, paucissimum verō fel. Aliud. Vinū, mel, oleū
cedrinum. Sicca verō sint, flos æris, myrrha, malicoriū siccū.

Aliud. Flos æris tostus dimidia parte, myrrhæ duæ partes
dimidiæ, croci partes tres, mel modicū, cum vino hæc torren-
tur. Aliud. Thuris pars, gallæ pars, croci tres. Hæc singula
sicca q̄ leuissimè terito, deinde mixta ad solem calidissimū,
affuso vuz immaturæ succo, donec viscosa fiant, per tres dies
terito, postea vino austero, nigro odorato paulatim affuso di-
luito. Aliud. In vino dulci albo, ilicis radices coquito, & vbi
probe habere visum fuerit, de vino defuso duas partes sumi-
to, & amurcæ olei quā siccissimæ partē vnam. Postea agi-
tando coquito, vt ne torrefiant, lento igne donec ad bonā cras-
situdinem deueniant. Aliud. Reliqua quidem eadem sint,

Alumen
melium.

Verū pro vino, acetum sit album acerrimū, in quo tinctæ
sint succidæ lanæ. Postea ammixta amurca coquito, & succū
caprifici affundito, & alumen melium, & nitrum ac æris flo-
rem, vtræque tosta ammisceto. Hoc magis priore vlcera pur-
gat. Verū prius non minus resiccat. Aliud. Lanæ suc-
cidas paucissima aqua tingito, deinde vini tertiam partē ad
aquam misceto, ac coquito donec bona prouenerit crassitu-
do. Ex

De Vlceribus.

501

A do. Ex his recentia vulnera quā citissimè suppurari pos-
sunt. Aliud. Aron siccum inspergito ac adaptaro. Aliud.
Fici dum succulenta est corticem viridem, in vino tritum
immitto, & sine vino; ipsum etiam cum melle. Aliud. Ad
acetum in quo cocta sunt loti ramenta: sit autem acetum al-
bum: amurcæ oliuarum, & picis serum crudum ammisceto,
& illinito, & instillato, & deligato sicca. Hoc recentia vul-
nera auertit, ne suppurentur: aut aceto abluito, & vino imbu-
ta, sponsia extergito. Aliud. Plumbum tritum cum spodio
cyprio leuigatum inspergito. Et loti ramenta inspergito, &
squamam æris, & chalcitidem cum ære, & solam per se, &
cum loti rametis. Et alijs vbi siccis opus fuerit, talibus uten-

B dum est, & spodio Illyrico trito cum rametis, & ipsis solis ra-
mentis, & flore argenti solo quā leuissimè trito, & aristolo-
chiam rasam ac tritam leuiter, inspergito. Aliud ad cruen-
ta vulnera. Myrrha, thus, galla, ærugo, flos eris tostus, Alu-
men Aegyptium tostum, cenanthe, lanarum sordes, plūba-
go. Horū singulorū æquale pondus diluitur cum vino velut
superius, & reliqua preparatio sit eodem modo. Aliud. Ace-
tum quā acerrimum album, mel, alumen Aegyptium, ni-
trum optimū leuiter tostum, sellis parū, simul coquito. Hoc
carnem superexcrecentem consumit, & cauat, & non mor-
det. Aliud, Herba est paruis foliis prædita, cui nomen est Partheniū
Parthenium microphyllū. Hæc verrucas de pudēdo aufert: microphil-
& chalcitis ex insula Melo cruda, & elaterium tenue siccum lum.

C adstringit: & malicorium tenue siccum eodem modo. Maxi-
mè autē replet caua, pura, herba Lagopyrus nomine: est au-
tem tritico similis vbi arescit, folio paruo velut olea, sed lon-
giore: & marrubij folium cum oleæ foliis. Aliud. Caricæ
siccissimæ internam partem pinguem, mellis speciem refe-
rentem duabus portionibus, cum seminis lini tosti, non ad-
modum, ac triti quā tenuissimè parte vna. Aliud. Caricæ
partem internam, & florem æris tenuem modicū, & fici suc-
cum. Aliud. Caricæ partem internam, chamaleonem ni-
grum, bubulum fel siccum. Aliud. Reliqua quidem eadem
sint. Verū sicca, nasturtium tenue crudum, irio, vtrunque
pari pondere: caricæ verō partēs duæ, sint, & seminis lini par-
tes duæ, cum fici succo. Quum autem aliquo horum phar-
macorum vteris, splenia aceto imbuta superne imponito, &
S s sponsia

Spongia super splenia imposita deligato, & paulò magis ap-
primito. Si verò circūlitæ partes inflāmata fuerint, quicquid
conferre visum fuerit circūponito: Si liquido vti voles, etiā
cariūm pharmacum illinito, & velut suprà scriptū est deli-
gato eodem modo. Est autem ex his pharmacum factum, ve-
ratro nigro, sandaracha, squama aris, plumbo vsto, cū multo
sulphure, auripigmento, cantharide. Ex his prout visum fue-
rit cōponito, ac vritor. Diluantur oleo cedrino. Postquā verò
satis fuerit illitū, pharmacū eiicito, & aron coctum, tritū im-
ponito: aut siccum, tritū, oleo subactum. Et si sicco Carico vti
voles: liquida remouere oportet, & pharmacum inspergere.
Facit autem siccum ex veratro solo constans ac sandaracha.

Aliud liquidum. Herba est cuius folium simile est aro-
nata, verum albū lanuginosum, ad hederæ folij magnitudi-
nem. Hec herba cum vino imponitur. Aut ilicis partem eā
quæ est circum truncum, cum vino tritam imponito. Aliud.
Vux imaturæ succus, acetum acerrimum, ros aris, nitrū,
succus caprifici. Ad vux imaturæ succum alumen iniicito
tenuissimè tritum, & in vas aris rubri immisum ad solem
exponito ac agitato, & vbi ad bonam spissitudinem deue-
rit, tollito. Sicca ad cruenta vulnera hæc faciunt. Vera-
trum nigrum tenuissimè tritum inspergitur, quandiu ali-
quid humoris meret ac depascentis. Deligatio verò eadē est
quæ in emplastris. Aliud. Salis grana siccissima in æneam
ollam aut fistilem nonam immittito, magnitudine maximè
æqualia, non magna: & mel optimū dupla salis mensura pro-
cōiectura facta, ad salem affundito: deinde ollam prunis im-
ponito, & dum totū combustum fuerit finito. Postea exterso
ac expurgato per spongiā vlcere inspergito, & velut prius
deligato, & paulò magis cōprimito. Postridie verò qua par-
te nō adhæserit pharmacum inspergito, comprimito ac de-
ligato. Vbi verò pharmacum discedere voles, acetum calidū
affundito, donec discedat, & rursus eadem facito, si opus fue-
rit extersione per spongiā facta. Aliud siccum mordax.

Myfi quā leuissimè tritum inspergito ea quæ humidā
sunt ac putrida: & florem aris tenuem non penitus leuiter
tritum. Aliud siccum similiter mordax. Vbi spongia ex-
terfisti, lanas quā maximè succidas in testa exurito, face
admota donec totas combusseris, hoc pharmacū leuiter tri-
tum

A tum inspergito, & eandem deligationem adhibeto. Aliud
siccum ad eadem vlcera. Chamæleo niger, alumen fici suc-
co subactum, subigito autem tostum, & anchusam misceto.

Aliud. Anagallis & alumen Aegyptium tostum. Aliud.
Puluillum inspersilem Orchomenium inspergito. Caterum
ad nomas proserpendo depascentes, alumen Aegyptium to-
stum, itēmq; Meliū facit. Verum nitro tosto insperfo prius
preparare ac spōgia extergere oportet. Facit & chalcitis to-
sta. Torrere autem oportet, donec flamma speciem induat.

Ad vetera vlcera in tibiis sientia, sunt autē sanguinolē-
ta & nigra, meliloti florem tritum, melle subactum, cataplas-
matis modo vttere. At verò supra nervos dissectos, myrti
sylvestris radices contusas ac cribratas, & oleo subactas deli-
gato. Et herbam quinque folium: est autem alba & lanugino-
sa, & alior à terra, quā nigra quinquefolium: in oleo tri-
tum deligato, & tertia die exoluito. His autem medicamētis
in hyeme potius quā in æstate vtendum est. Medicamenta
mollientia, quæ etiam cicatrices pulchras faciunt. Scilla in-
ternam partem mucosam terito, & resinā de picea, cum re-
centi adipe suillo & oleo modico, resināque ac cerusa modica.
Et adipem anserinum, ac suillum recentem purum, &
oleum modicū, & scillam, & ceram albissimā. Aut scillam,
oleum albū, resinā parum, cerā, adipem, suillū veterē ac re-
centem. Facit & oleum, & ærugo, & scilla, & resina. Sint au-
tem duæ partes veteris adipis ad recētem. De reliquis autem
C quantum opportunum esse visum fuerit. Adipem recentem
liquefactum in aliam ollam defundito, & plumbaginē leuif-
simè tritam ac cribratā commisceto ac coquito, & primum
agitato. Coquito autem donec destillatū in terram congele-
tur, deinde tollito, ac reliquum diffundito, præter lapidē sub-
sidentem: & resinā iniicito ac agitato, & modicū oleū cedri-
num, & quod prius diffusum ac ablatū fuit ammisceto. Por-
rò in omnibus mollibus in quibus resinam adhuc resinam im-
mittito ac agitato. Aliud. Adeps suillus vetus & nouus, &
cera, & oleū: Sicca verò, loti ramenta, thus, plumbago: thuris
videlicet pars vna, plumbaginis vna, & ramentorū loti vna.
Sint autē adipis veteris partes duæ, cera vna, & noui adipis
vna. Aut adipem solum veterem suillum, & cum ipso adi-
pem

Hippocratis Liber

pem caprinum recetem, quam minimè cum membrana, sed D purgarum, parum terito aut contundito, & oleum affundito, & plumbum cum spodio inspergito, & ramentorū loti dimidium. Aliud. Adeps caprinus, spodium, chalcitis carulea, oleum. De Ambustis. Illicis radices coquere oportet teneras. Quarum si cortex crassissimus est ac viridissimus, cōfectum in tenues partes, vino albo affuso, lento igne coquito, donec ad bonam crassitudinem deueniat, vt illini possit. Potest & in aqua coqui eodē modo. Aliud non mordax. Suillum adipem solū veterem liquefactū illinito. Superne verò scillæ radicem dissectam imponito ac deligato. Postridie verò foueto ac perfundito, & adipem suillum veterem liquato, & ceram ac oleum ammisceto, thus item, & loti ramenta, ac minium, hoc vbi illeueris, ari folia in vino ac oleo cocta apponito ac deligato. Aliud. Postquā suillo adipe illeueris vetusto, hastulæ regiæ radices in vino coctas ac tritas superillinito. Aliud. Adipem suillum veterem liquato, & resinam ac bitumen ammisceto, & hæc linteo illita, ad ignem calefacta, imponito ac deligato. Quum in dorso ex plagis, aut aliis vlcus factum fuerit, scilla cocta, trita, ac linteo illita deligato. Postea verò adipem caprinū, & recentem suillum, & spodiū, & oleū, & thus illinito. Tumores in pedibus sentes, & sponte, & non sua sponte, in quibus neque tumores, neque inflammatio, a cataplasmatibus sedatur: & si quis spongiæ deliget, aut lanas, aut aliud quia super sanam partem, postea F intumescunt sua sponte, ac inflammantur: infusio sanguinis per venas in causa est, si cui nō contusio causa est. Et si alicubi alia in corporis parte tale quid fiat eadē ratio est. Verū sanguinem detrabere oportet, de venis præsertim influentibus, si conspicuæ fuerint. Sin minus, pertundere tumores oportet, profundioribus ac frequentioribus vulnusculis impatis: Sed & in aliis omnibus quæ pertūdis, sic facere oportet, atque hoc acutissimis ac tenuissimis ferramentis. Quum verò sanguinem detrahis, specillo ne valde premas, vt ne contusio accedat. Aceto autem perluo, & grumū sanguinis in hiatis ne relinquo: & illito cruentis vulneribus destinato medicamento, lanas succidas, carminatas, molles deligato, vino & oleo resperfas. Et pertusam partem æger ita habeat, vt refluxus sit sanguinis, non defluxus: & omnino nō humectet:

Dorsivlcus

Pedum tumor.

De Vlceribus.

503

A cter: & parum cibi capiat, & aquā bibat. Si verò vbi solueris, fissuras repperis inflammatas, cataplasma ex vitice ac lini semine imponito. Si verò vlcerata fuerint fissuræ ac eruperint, ad rē respiciens, & quod opus fuerit adhibens, de ætero curato. At vbi varix inest in tibia, aut conspicuus, aut in carne, & tibia est nigra & videtur opus habere sanguine ab ipsa defluente: talia nequaquā pertundere oportet. Plerumque enim magna vlcera ex fissuris fiūt, propter varicis influxū. Verū varicem ipsum aliās atque aliās compungere oportet, vbi opportunum esse visum fuerit. Carterū quū venam secueris, postquā sanguinem dimiseris, & fasciam solueris, & nō fistatur, in contrarium, partē habeat, quò refluxus sanguinis fiat, siue manus fuerit, siue crus, utpote sanguine retrò fluente, atque ita tempus longius aut breuius decumbens expectet. Postea ipsum sic habentē deligato, nullo grumo existente in fissura. Deinde spleniū duplum vino imbutum apponito, & super ipsum lanam puram oleo imbutā. Nam etiam si influxus sanguinis fuerit violentus, suppressio sit influentis. Et si grumo in fissura manere sic inflammetur, suppuratur. Præsum autē & potum plus aut minus venā secare sinere oportet, & aliquantū calefactum: & die calidiore quā frigidiore. Si verò influat sanguis, cucurbitam affigere oportet, & si ablata cucurbita, multū sanguinis, aut serosus sanguis fluat, cito priusquā repleatur rursus affigere & quod uestat extrahere. Sin minus, grumi in fissuris inhaerent, & deinde ex ipsis C inflammata vlcera fiunt. Aceto autem omnia talia perluere oportet, & postea nō humectare, neque in fissuras decumbere. Verū aliquo medicamento cruentis vulneribus destinato fissuras illinere. Et quum infra genu aut ad genu affigere cucurbitas oportuerit, stanti erecto, si stare potuerit, affigantur.

Varices tibiae.

HIPPOCRATIS

COI LIBER DE FISTULIS, IANO CORNARIO MEDICO PHYSICO INTERPRETE.

PREL.

Si 3

Fistulæ

Causa &
origo fistu-
la.

Medela.

Istulae sunt quidem ex contusionibus & tuberculis, sunt autem & ex remigatione ac equitatione, quum in natibus congregatus fuerit sanguis prope sedem. Putrescens enim distribuitur ad molles partes nimirum quum & intestinum rectum sit humidum, & caro mollis, in qua distribuitur, donec tuberculum eruperit, & deorsum ad rectum intestinum computruerit. Postquam hoc factum fuerit, in fistulam abit, ac sanie manat, & stercus per ipsam fluit, & status, & abominatio multa. Ex contusionibus itaque fit fistula, ubi aliquis circa rectum intestinum locus contusus fuerit ex plaga, aut ex casu, aut vulnere, aut equitatione, aut remigatione, aut quacunque talia sunt. Congregatur enim sanguis. Putrescens autem suppuratur: à suppurato verò ea quae de tuberculis dicta sunt patitur. Primum igitur quum tale quoddam tuberculum nascens senserit, crudum quam citissime secare oportet, priusquam suppuretur ad rectum intestinum. Si verò iam agrotatem ex fistula assumpseris, alij caulem recentem accipe, & hominem supino reclinato, diductis cruribus altero huc, altero illuc, caulem immitte donec offendas ac impingas, & fistulae profunditatem per caulem metire, & seseleis radicem tenuissimè tritam, aqua affusa ad dies quatuor macerato, eamque aquam triū cyathorū mensura, melle ammixto, gerere bibat per ieiunium. Cum hac etiam ascaridas purgato. Quicumque verò relictū fuerint non curati, moriuntur. Postea linteū hyssinum tithymalli magni succo imbutū, florem aris tostotrito insperso, in penicilli figurā intorque longitudine fistulae aequalem, filo per summū penicillū transmissō, & rursus per summū caulem: & hominem supino reclinato, adhibito catoptere instrumento sedem expandente, corrosam recti intestini partem inspicito, & sic caulem immitto: & ubi in intestinum incidit, apprehensum retrahito, donec penicillus fuerit intrusus, & superiori ac inferiori parti adaequatus. Postquam verò fuerit intrusus, glandē corneam in intestinum indito, & podicem ex terra cimolia oblito finito. Vbi verò ventrem exonerat, eximito, ac rursus indito, donec ad quintū diem peruenierit.

Sexta

A Sexta autē eximito, extrahens penicillū ex carne, & alumen terito, eoque glandem expleto, & in intestinū indito ac finito, donec alumen liquidum fiat. Podicem verò myrrha illinito, donec coaluisse visus fuerit. Alia curatio. Crudum linum tenuissimum accipito, & ad palmi longitudinem quincuplicato, & pilum equinum circumdato. Deinde factō specillo stanneo in summa parte perforato, & initio lini compilato in specillum immisso, specillum in fistulam demittito, & simul sinistrae manus digitum indicem in sedē indito: ubi verò specillum contigerit digitū, inflexa summa specilli parte, initium lini quod est in specillo per digitum adducito: & specillum quidē rursus extrahito. lini verò initia bis aut ter connectito, & reliquam lini partem intortam ad nexum deligato. Postea verò dimissum negocia sua obire iubeto. Catearum quantum putrescente fistula de lino laxatur, tantum augere oportet, ac intorquere semper singulis diebus. Si verò linum crudum computrescat, priusquam fistula corrodatur, aliud linum ad pilum innecte, immitte ac connecte. Pilus enim ea de causa ad crudum linum additur, quod non putrescit. Postquam verò fistula computruerit, spongiam mollem in tenuissima frusta concisam apponere oportet, deinde in fistulam quidem, florem aris tostum multum per specillum immittere, spongiam verò melle illinere, & subiecto digito indice sinistrae manus, ultra protrudere: & appositam alterā spongiam deligare, eodem modo velut in hamorrhoidibus.

C Postridie verò exoluere, & aqua calida abluere, & cum spongia per sinistrae manus digitum fistulam purgari conari: & rursus aris florem immittere, ac spongiam deligare. Atque haec facere oportet per dies septenos. In his enim maximè tunica fistulae computrescit, decetero verò donec sanata fuerit spongiam deligare. Nam dum per hunc modum fistula à spongia cogitur ac explicatur, neque rursus concidere poterit, neque alia ipsius pars sanabitur, alia verò rursus complebitur, sed in se ipsa tota sana erit. Verū in hac curatione multa aqua calida proluere oportet, & fame macerare. Si verò Medela non corrosa fuerit fistula, specillo immisso secato donec duxeris, & aris florem inspergito, & ad dies quinque finito. Deinde aquam calidam affundito, & polentam aqua subactā superimponito, & betarum folia deligato. Vbi verò excide-

Medela altera quā & Celsus sum pñt.

Curatio fistulae.

alia.

rit æris flos, & fistulæ vlcus purum fuerit, velut priorem curato. Si verò in loco sit ubi fieri id non possit, & profunda etiam sit fistula, flore æris, & myrrha, & nitro in vrina dilutis colluito: & in fistulæ osculum plumbeam glandem indito, vt ne coalescat. Collutio verò facienda est, pennæ fistulæ ad vesicam alligata, & fistula intro immissa, atque sic collutione infusa. Verum sanus non fit, si non secetur. Si intestinum rectum inflammatum fuerit, & dolor habeat & febris, & si frequenter ad exonerandum aluum desideat, & nihil egerat, & præ inflammatione sedes exiisse videatur, & aliquando vrinæ stillicidium corripiat: hic morbus sit, quæ pituita ex corpore ad intestinum rectum decubuerit. Conferunt autem calida. Quum enim hæc adhibentur, pituitam attenuare ac cōsumere possunt, & simul acrimonia sua balsam pituitæ aquosam reddere, vt non sit ardor, neque morsus aliquis in intestino. Curatio. Curare itaque oportet hoc modo. Aegrum in calidam aquam collocato, & trita grani cnidij grana sexaginta, in vini hemina, & olei hemina dimidia diluto, tepefacito, & infundito. Hæc & pituita educunt & stercus. Si verò in aqua non sedet, oua cocta in vino nigro odorato, ad sedem apponito, calido quopiam infernè substrato, aut vesica aqua calida plena. Aut lini semen tostum, mollium, tritum pari farina, in vino nigro odorato, & oleo ammixta, cataplasmatibus modo calidissimè imponito. Aut ordeum & alumen Aegyptium tritum misceto, & glandem oblongam efformato. Et ad ignem tepefaciens digitis effringito, deinde summè tepidam effectam in sedem indito. Forinsecus autem cerato oblinito, & allium in vino nigro diluto coctum pro cataplasmate imponito. Postquam verò exemeris, in aquam calidam collocato: & solani succum, & anserinum ac suillum adipem, & chrysocoliam, & resinam, & ceram albam commisceto, simulque liquefacito, & cum his illinito, & quandiu inflammatio durauerit, allium coctum cataplasma adhibero. Et si quidem adhæc à dolore liberetur, satis fit. Sin minus, bibat pepulum, meconium album appellatum, aut aliud quoddam quod pituitam purgat. Et quam diu durat inflammatio, eduliis leuibus nutriatur. Vrinæ stillicidium ex his incidit. Vesica ex intestino recto calefescens, caliditate pituitam adducit: à pituita verò vrinæ stillicidium fit. Si quidem igitur vnà cum morbo

Inestinum
rectum in-
flammatum.

Curatio.

Stranguria
quare nrisu
perueniat.

Abo sedetur, solet enim plerumque ita fieri, satis est. Sin minus, medicamenta ad vrinæ stillicidium destinata exhibeto. Si verò sedes elaboratur, fomento per mollem spongiam adhibito, & cochleæ muco illito, è manibus deligatum suspendito ad modicum tempus, & redibit. Si verò amplius excidat, & non maneat intus, laterum mollitudines præcingito, & retrorsum fasciam ex cingulo submittito, & ubi sedem intro protrulisti, spongiam mollem aqua calida, in qua loti ramenta cocta sunt, imbutam imponito. Sed & de aqua ipsa ad sedem affundito, spongiam verò exprimito, deinde fasciam per media crura superextentâ, circa umbilicum deligato. Vbi verò aluum exonerare volet, inter tabulas angustissimas insidens id faciat. Si verò puer fuerit, intra mulieris pedes ad genua acclinatus. Dum autem ventrem exonerat, crura extendat. Sic enim minimè sedes exciderit. At si intestinum rectum humidum fiat, & sanies defluat, fræcè vini vsta & aqua ex myrta decocto abluito, & adiantum siccum, tusum, cribratum inspergito. Si verò sanguis profluat, abluitione ex iisdem facta chalcitidem, & cupressi, aut cedri, aut pini, aut terebinthi rameta, inspergito, pari mensura de his ad chalcitidem ammixta. Forinsecus autem cerarum crassum oblinito. Quum sedes siue rectum intestinum exciderit, & in loco suo manere noluerit, silphium optimum ac densissimum derafum tenue inspergito: & sternutatorium medicamentum ad nares apponito, & hominem ad iram exacerbato. Aut ubi aqua calida abluisti, malicorium, & alumen, in vino albo trita, ad sedem affundito, deinde panniculos apponito, & femora per dies tres colligato, & ieiunet. Vinum autem bibat dulce. Si verò neque sic retrocedat, miniū mixtum cum melle illinat. Intestinum rectum si procidat, & sanguis profluat, de ari radice detractum corticem in aqua coquito, deinde tritum farina ammixta calidum imponito. Aliud. Vitis syluestris, quam aliqui pilothrion vocant, radices tenerimas derasas in vino nigro meraco austero coquito, deinde tritas tepidè imponito. Sed & farinam ammisceto, & in vino albo ac oleo subigito, & tepidè imponito. Aliud. Cicutæ semen vino albo odorato instillato terito, deinde tepidè imponito. Si verò inflammatum fuerit, hædæ radicem in aqua coctam, leuiter trita, ammixta farina optima, in vino

Sedis proci-
dentia.

Sedis proci-
dentis va-
ria medela.

albo subactam imponito, & oleū ad hæc ammisceto. Aliud. D Mandragoræ radicem maximè viridem, sin minus, siccam: viridem itaq; lotam ac concisam, in vino diluto coquito, ac imponito: siccam verò tritam similiter imponito. Aliud. Cucumeris peponis internam partem leuiter tritam imponito. Si verò dolor fiat, & inflammatum non sit, nitrum rubrum assato, ac leuiter terito, & alumen ac salem torreto ac leuiter terito, & pari mensura singula misceto, deinde ad picem optimam ammisceto, & linteo illita apponito ac deligato. Aliud. Capparidis folia viridia trita, in marsupium coniecta adalligato: & ubi vrere videberis auferto, ac rursus apponito. Si verò folia non affuerint, corticem radicis capparidis contusum, vino nigro subactum, eodem modo alligato. Hoc E etiam ad splenis dolorem bonum est. Ex his cataplasmatibus quæ quidem friges faciunt, fluere prohibent: quæ verò molliunt ac calefaciunt, diffundunt: quæ in sese trahunt, siccant & attenuant. Porro hic morbus fit, quum bilis & pituita ad hos locos decubuerit. At recto intestino inflammato medicamento in quod resina, & oleū, & cera, & plumbago, & adeps calidissimus commiscantur, illinere oportet.

HIPPOCRATIS

COI LIBER DE HAEMOR-
RHOIDIBVS, IANO COR-
NARIO MEDICO

PHYSICO IN-

TERPRETE.

*

Causa hæ-
morrhoi-
dū

Hæmorrhoidum morbus hoc modo fit. Quū bilis aut pituita ad venas recti intestini decubuerit, sanguinē qui in venis est calefacit. Calefactes autē venæ ex vicinis venulis sanguinē attrahunt: & ubi replentur, interna sedis pars intumescit, & capita venarum supereminet: & partim dum à stercore exeunte compri-

A comprimuntur, partim dum à coaceruato sanguine coguntur, sanguinem ei aculantur: atque hoc maximè quidem vnā cum stercore, aliquando verò etiā sine stercore. Curare autē Curatio oportet hoc modo. Primum equidē nosse oportet in quo loco quæ sint hæmorrhoides. Rectum enim intestinum & secans, & refecans, & consuens, & vrens, & putrefaciens, etiam si grauissima hæc esse videantur, nihil laesis. Iubeo autem præparari ferramenta septem aut octo, magnitudine palmi, crassitudine specilli crassi, ex summa parte reflexa ac lata, velut in obolo paruo. Et ubi priore die purgatorio medicamēto purgasti, ea qua rem aggredieris vrito, & homine supino reclinato, & puluinari sub lumbos subiecto, sedem quā maximè per digitos foras extrahito: ferramentūq; candētia facito, ac vrito, donec resiccaueris, & hoc ita vt ne contingas. Vrere enim B oportet, & nullam hæmorrhoidem sine vstione sinere, sed omnes exurere. Cognosces autem hæmorrhoidas non difficulter. Supereminet enim in internam recti intestini partem, velut vix acini, liuidæ, & simul vt sedes extrahitur, sanguinem ei aculantur. Detineant autem aliqui ipsius caput & manus, dum vritur, vt ne moueatur: & dum vritur vociferetur, sedes enim magis inde eminet. Postquam verò vsseris, lentes ac eruum coquito, & ex aqua trita imponito, ad quinque aut sex dies. Septima verò die spongiā mollem in tenuissimā frusta concidito. Sit autem latitudo spongiæ vndiquaq; sex digitorum, deinde super spongiā linteum tenuē, ac leue, spōgiæ æquale, melle illitum imponito, & postea subiecto digito indice sinistræ manus, mediā spongiā in sedem quā penitissimè protrudito, deinde supra spongiā lanā apponito, quo in sede quietā permaneat. Et laterum mollitudines præcingito, & retrorsum fasciam ex cingulo submittitō, quā per media crura receptā, ad cingulum circa vmbilicum deligato. At pharmacum de quo dixi, ad densā ac robustā carnem faciendā ac producendā deligatur, & non minus quā viginti diebus hæc deligare oportet. Sorbenda autem est semel in die farina, aut milium, aut fursurum decoctum: & aqua bibenda. Si verò ad aluum exonerandā desiderat, aqua calida proluito, & tertio quoque die lauet. Alia curatio. Extractā quā maximè sedē, aqua calida perfundito, deinde summas hæmorrhoidū partes præsecato. Phar

Curatio
alia.

to. Pharmacū autem ad sectionē preparatū sit hoc. In creum D
vas mingito, & in vrinā, aris florem tostum, tritum, leuem in
aspergito, deinde diluito, ac vas agitato, & in sole siccato. Vbi
vero siccatum fuerit, eradito, terito, & leuigatū ad anum ap-
ponito, & splenia oleo imbuta addito, ac spongiā supra de-
ligato. Alius modus. Adnascitur ad venā sanguisuiam ex-
tuberantē, velut mori fructus, & si quidem valde extra fuerit
exuberantia, carnis testoriū circum ipsam nascitur. Homine
igitur flexis genibus in duo mortaria siue excisos lapides lo-
cato, ac videto. Cōperies enim inflatas partes inter nates cir-
ca sedem, sanguine verò intrinsecus procedere. Si itaq; mol-
lis sit, & sub testorio cedat extuberantia, digito ipsam aufer-
re oportet. Nihil enim plus difficultatis hac res habet, quā E
si quis dum ouicula excoriatur, digitū inter cutē ac carnem
adigat. Atque hac interim dum loqueris, agro non animad-
uertēte facito. Postquā autē extuberantiā abstuleris, necesse
est sanguinis cursus ex tota detractiōe promanare. Itaq; vi-
no austero in quo gallæ macerate sunt, cito ablueri oportet:
& vena sanguisui vna cum extuberantia peribit, & testo-
rium sedabitur, & quanto vetustior affectio fuerit, tanto fa-
cilior sanatio erit. Si verò penitius intus delinuerit extube-
rantia, per catoptherem inspicito, & ne à catopthere decipiaris
videto. Cum enim aperitur, extuberantiā explanat: dū verò
rursus cōtrahitur, rectē ostendit. Auferre autē oportet, vera-
tro nigro in anum sublito: deinde tertia die auferre, ac vino F
austero infuso colluere. Caterum quòd sanguis non fuit,
quū abstuleris extuberantiā, mirari non oportet. Neq; enim
si in articulis dissecas manus aut crura, sanguis profluet. Si ve-
rò supra aut infra articulos secueris, cauas ac sanguisuias ve-
nas cōperies: & difficile fuerit vt expedite sistas. Sic etiā hæ-
morrhoides in sede, si supra aut infra extuberantiā detra-
ctionem feces, sanguis profluet. Si verò ipsam exuberantiam
in connexu abstuleris, non profluet. Si quidem igitur ita se-
datur, bene habet: Sin minus, vrito, cauendo vt ne contingas
ferro, sed propē admotis ferramentis resiccato, & florem
aris ex vrina apponito. Alius modus curationis hæmorrhoi-
dum. Clysterem facere oportet, velut arundinem sepiariam,
phragmiten appellatam, & in ipsum ferramentū probē con-
gruum adaptare. Deinde indita in sedē clysteris fistula, fer-
rament

Alia

Alia cura-
tio.

A ramentum candens immittere, ac frequenter eximere, quo
magis calefieri sustineat, & neque vlcus ex calore habeat, &
venæ resiccatae sanæ fiant. At verò si neque vrere, neq; reseca-
re voles, vbi multa calida aqua proluiſti, & sedem euersam
extraxisti, myrrham tritam, leuigatā, & gallam, & alumen
Aegyptiū vſtum, vna & dimidia ac reliqua parte, & melan-
teria tantundem accipe, atque siccis his vrere. Hæmorrhoids
enim ab his medicamentis decedet, velut coriū combustum.
Hæc facito donec omnes extirpaueris. Et dimidia chalciti-
dis vſta pars idem efficit. Si verò glandulis sanare voles, se-
pia testam, plumbaginis tertiam partem, bitumen, alumen,
florem aris modicum, gallam, æruginem modicam, commi-
sceto & mel coctum affundito, & formatam ex his glandem
B oblongiorem apponito, donec extirpaueris. Muliebrem
hæmorrhoidē hoc modo curato. Multa calida aqua prolui-
to. In aqua verò odorata, velut est myrica trita coquito, &
inde spumam argenti tostam, & gallam misceto, & vinum
album, & oleum, & anseris adipem affundito, omniāque si-
mul trita, post factam prolutionem illinenda dato. Proluere
verò oportet sede quā maximē extracta.

Muliebris
hæmor-
rhois.

HIPPOCRATIS

COI LIBER DE VISU,

IANO CORNARIO

MEDICO PHY-

SICO INTER-

PRETE.

*

Quli corrupti sponte quidem cærulei fien-
tes, derepente tales fiunt, & vbi facta fue-
rint, non est talium sanatio. Qui verò ma-
ris speciem referūt, paulatim per multum
tempus procedendo corrumpuntur, & sæ-
pe alter oculus in multo tempore postea
corruptus est. Huius caput purgare opor-
tet, & venas vrere. Et si quis ab initio curatus fuerit hoc mo-
do,

Visus corru-
ptus qualis.

Medela.

do, malum sedatur, & in deterius non procedit. At qui colo-
rem inter caruleum ac marinum medium referunt, si qui-
dem puero tales fiant, ubi senior sit, sedantur. Si verò senio-
ri septimum annum egresso fiant, melius videt magna val-
de & splendida: & videt quidem procul, sed non clarè: & si
quid valde ad oculum admouerit, etiam hoc videt, aliud au-
tem nihil. Confert autem huic capitis purgatio, & capitis
vstio. Sanguinem verò his detrahare non conducit, neq; cæ-
ruleo, neque maris speciem referenti. Et visum oculorum,
oculo sano existēte, in iunioribus hominibus, tum scemellis,
tum masculis, quicquam faciendo nihil iuueris, quandiu ad-
huc augetur corpus. Quum autē nō amplius augetur, ipsius
oculi palpebras intuitus radendo attenuato, & si opus esse
visum fuerit, etiam ferramentis non admodum candenti-
bus intrinsecus inurito. Quum verò palpebras oculi raseris,
lana milefia, crispa, pura, circumfusa obuoluta, radito,
ipsam oculi coronam vitando, vt ne ad chartaliginem vsque
peruras. Signum autem sufficientis rasuræ est, si non am-
plius splendidus sanguis exit, sed sanies cruenta aut aquosa.
Tunc verò liquido aliquo medicamento, in quo flos æris est,
defricare oportet. Postea autem ubi & rasionis, & vstionis
crusta exciderint, & vlcera purgata fuerint ac germinaue-
rint, fissuram per sinciput secare oportet, & quum sanguis
defluerit, medicamento cruentis vulneribus idoneo illi-
nere: Deinde verò & huius, & omnium caput purgare ope-
raprecium est. Palpebræ si crassiores quàm pro natura
fuerint, ex inferna parte carne quantum potes quàm expe-
ditissimè resecta, postea palpebram inurito, non candenti-
bus ferramentis, vitando naturam pilorum: aut flore æris
tosto tenui adstringito. Quum autem crusta exciderit, ve-
lut reliqua curato. Quum palpebræ scabie laborant, &
pruritus habet, floris æris glebulam ad cotem terito, & ex
ipso palpebram defricato. Et tunc squamam æris quàm te-
nuissimè terito, deinde vix immatura succum excolorum
affundito, ac leuiter simul terito, & postea reliquum suc-
cum in vase æris rubri affundens, paulatim terito, donec
crassitudo fiat velut allij intritum, & ubi resiccatum fuerit
medicamentum, leuiter trito vttere. Nyctalops medica-
mentum bibat deorsum purgans, & caput purgetur, & cer-
uicem

Palpebra-
rum cura-
tio.

Palpebræ
curatio.

Nyctalops
quicquid

A uicem eius quàm maximè scarificato, & fame ad multū tem-
pus premito. Vbi verò remiserit, vnū aut duo frustra, prout
maxima deuorare potest, de hepate bubulo crudo in melle
tincto exhibeto. Si cui oculi dum sani sunt visum corrump-
ant, huic sectione & insuper excoriatione in sinciput facta,
os excindere, & aquam auferre oportet. sicque curare: & ita
sani fiunt. Ad lippitudinem annuam ac popularem condu-
cit purgatio capitis, & ventris inferni. Et si corpus habeat,
sanguinis detractio ad quosdam eiusmodi dolores confert.
Conferunt & cucurbitæ circa venas affixæ. Cibus modicus
& aquæ potus. Decumbat autem æger in tenebris, procul à
fumo, & igne, & aliis splendidis, atque hoc in obliquum, mo-
dò in dextram, modò in sinistram partem. Caput verò ne hu-
meat, neque enim conducit. Cataplasma si dolor nō adest,
verum velut ad fluxionem cohibendam, non confert, quum
tumores sint doloris exortes. Verum post acria medica-
ta, quæ ad dolorem illinuntur, postquam dolor sedatus fuerit
ac separatus, post medicamento illinitionem, tunc cataplas-
ma imponere cōducit, si quod commodum fore visum fue-
rit. Nec verò ad multum tempus contentè intueri confert,
Lachryma enim prouocatur, quæ non possit oculus ad splen-
dida officio suo fungi. Sed neque ad multum tempus clau-
dere oculos conducit, maximè si fluxionem calidam habeat.
Lachryma enim suporeffa, calefacit. Si verò fluxio non sit,
cum puluillo sicco sublitionem facere conducit.

Medela eū
quis sanis
oculis non
videt.
Lippitudi-
nis curatio.

HIPPOCRATIS

COI, LIBER APHORIS- MORVM, IANO CORNA- RIO MEDICO PHY- SICO INTER- PRETE.

*

Vita

Ita brevis, ars longa, tempus præcept, experimētum periculosum, iudicium difficile. Oportet autem nō solum seipsum exhibere quæ decēt facientem, sed etiā agrotum, & præsentem, & quæ externa sunt. **II.** In perturbationibus alui, & vomitibus sponte fientibus, si quidem qualia purgari oportet purgentur, confert, & leuiter ferunt: Sin minus, vice versa. Sic & valorum vacuatio, si quidem talis fuit, qualis fieri debet, confert, & bene ferunt: Sin minus, vice versa. Inspicere itaque oportet regionem, & tempus, & ætatem, & morbos, in quibus conuenit, aut non. **III.** In exercitationibus boni habitus ad summum progressi periculosi sunt, si in extremo fuerint. Non enim manere possunt in eodem, neque quiescere. Quum verò non quiescant, non amplius in melius augescere possunt, reliquum est igitur ut in deterius. Ob has igitur causas bonam habitudinem non tardè soluere cōfert, quo corpus rursus renutritionis principium sumat. Neque verò collapsiones ad extremum ducere oportet: periculosum enim est. Sed qualis natura est eius qui perferre debet, ad hoc ducere conuenit. Similiter autem & euacuationes ad extremū ducētes periculosæ sunt, & rursus renutritiones in extremo existentes, periculosæ sunt. **IIII.** Tenuis & exacti victus, & in longis semper affectionibus, & in acutis, ubi non expedit, periculosi sunt, & rursus victus ad extremam tenuitatem progressi, difficiles sunt. Et repletiones ad extremum progressæ, difficiles sunt. **V.** In tenui victu delinquentes agrotantes, magis læduntur. Omne enim delictum quod committi poterit, magis magnum committitur in tenui quàm in paulò pleniore victu. Quapropter etiam in sanis periculosus est valde tenuis, & constitutus, ac exactus victus, quoniam delicta granius ferunt. Ob hoc igitur tenuis & exactus victus periculosus est magis quàm paulò plenior. **VI.** Ad extremos morbos, exactæ extremæ curationes, optimæ sunt. **VII.** Vbi igitur peracutus est morbus, statim etiam extremos labores habet, & extremè tenuissimo victu

vbi

A uti necesse est. Vbi non, sed pleniore victu uti licet, intantum subdescendendum est, in quantum morbus extremis mollior fuerit. **VIII.** Quum in vigore fuerit morbus, tunc tenuissimo victu uti necesse est. **IX.** Simul autem coniectare oportet, an aeger ex victu durare possit ad morbi vigorem: & utrum ille prius deficiet, & ex victu durare non possit: aut morbus prius deficiet ac obtundetur. **X.** Quibus igitur statim vigor est, his statim tenuis victus exhibendus est. Quibus verò vigor posterius, his ad illud, & paulò ante illud tempus subtrahendus est. Antea verò mitius aeger victu tractandus est, quo durare possit. **XI.** In exacerbationibus subtrahere victum oportet. Nam apponere noxa est. Ex quibus per circuitus exacerbationes fiunt, in exacerbationibus subtrahere oportet. **XII.** Exacerbationes & constitutiones indicabunt morbi, & tempora anni, & circuituum inter se collata incrementa, siue quotidie, siue alternis diebus, siue per amplius temporis intervallum fiant. Sed & ex apparentibus indicia fiunt, velut in pleuritidis, si spurum statim appareat incipiente morbo, ipsum abbreviat. Si verò posterius appareat, producit, & vrina, & alui egestionem, & sudores apparentes indicant & agere & facile iudicandos, & breues & longos morbos. **XIII.** Senes facillimè ieiunium ferunt. Deinde ætare consistentes. Minimè adolescentes: omnium verò minimè pueri, inter hos ipsos qui ipsi seipsis alacriores fuerint. **XIIII.** Qui crescunt, plurimum habent innatū calorem: plurimo igitur opus habent alimento. Sin minus, corpus consumitur. Senibus autem modicus est calor: quapropter paucis fomitibus opus habent, à multis enim extinguuntur. Ob hanc etiam causam febres senibus non similiter acutæ fiunt. Frigidum est enim ipsorum corpus. **XV.** Ventres hyeme & vere natura calidissimi sunt, & somni longissimi: Quapropter in his temporibus alimenta plura exhibenda sunt. Nam innatum calorem ampliorem tunc habent, alimento igitur ampliore opus habet. Signum sunt ætates, & athletæ. **XVI.** Victus humidi omnibus febricitantibus conferunt. Maximè verò pueris, & aliis ita ali adfectis. **XVII.** Et quibus semel aut bis, & plus aut minus, & ex parte exhibere oportet, considerandum est. Danus, & ex parte exhibere oportet, & regionem, & ætatem, & dum verò etiam aliquid est temporis, & regionis, & ætatis, & consue

T t

consuetudini. xviii. Aestate & autumno cibos difficil-
limè ferunt: hyeme facillimè. deinde vere. xix. His qui
in circuitibus exacerbantur, nihil dare oportet, neque cogere
sed auferre de appositionibus ante iudicationes.

xx. Quæ iudicantur, & iudicata sunt integrè, neque mo-
uere oportet, neque mouare, neque medicamentis, neq; aliis
irritamentis, sed sinere. xxi. Quæ ducere oportet, quò
maximè repunt, eò ducere oportet, per conuenientes locos.

xxii. Concocta medicamentis aggredi oportet, & mo-
uere non cruda, neque in principiis, si non turgeant, plurima
verò non turgent. xxiii. Quæ prodeunt non multitu-
dine æstimare oportet, sed quandiu prodeant qualia oportet,
& faciliè æger ferat. Et ubi opus est, vsque ad animi deliquiũ
ducere oportet: & hoc facere, si sufficiat æger. xxiiii. In
acutis affectionibus raro etiam in principiis medicamentis
viti oportet: atque hoc facere diligenti prius æstimatione fa-
cta. xxv. Si qualia oportet purgari, purgantur, confert
& faciliè ferunt. Contraria verò difficulter.

SECTIONE SECUNDA.

IN quo morbo somnus laborem facit, mortale: Si verò
somnus proflit, non lethale. ii. Vbi somnus delirium
sedat, bonum est. iii. Somnus, vigilia, vtraque mo-
dum excedentia, malum. iiii. Non satietas, non fa-
mes, neque aliud quicquam bonum est, quod naturæ modũ
excedat. v. Lassitudines spontaneæ denunciant morbos.

vi. Quicunque aliqua corporis parte dolentes, plerun-
que dolores non sentiunt, his mens ægrotat. vii. Quæ
multo tempore attenuantur corpora, lentè resicere oportet.
Quæ verò breui, breui. viii. Si ex morbo cibum ca-
piens quis non fiat validus, significat quòd corpus vberiore
alimento vtitur. Si verò cibum non accipiente hoc cõtingat,
nosse oportet quòd euacuatione opus habet. ix. Corpora
quocunque quis purgare voluerit, fluida facere oportet.

x. Non pura corpora quanto plus nurries, tanto magis
lades. xi. Facilius est repleti potu, quàm cibo. xii. Quæ
relinquuntur in morbis post iudicationē, recidiuam faciunt.

xiii. Quibuscunque iudicatio fit, his nox grauis ante
exacerbationem. Quæ verò sequitur plerunque tolerabilior
est. xiiii. In alui fluxionibus, mutationes egestionum
profunt

Aprofunt, si non ad prauas mutantur. xv. Vbi fauces ægro-
tant, aut tubercula in corpore nascuntur, excretiones cõside-
rare oportet. Si enim biliosa fuerint, corpus simul ægrotat.
Si verò similes sanis fiant, tutum est corpus nutrire. xvi.
Vbi fames, non oportet laborare. xvii. Vbi cibus præ-
ter naturam copiosior ingressus fuerit, morbum facit. Osten-
dit autem sanatio. xviii. Eorum quæ acervatim & ve-
lociter nutriunt, veloces etiam egestionis sunt. xix.

Acutorum morborum non omnino tutæ sunt prædictiones,
neque mortis, neque sanitatis. xx. Quibus dũ iuuenes
sunt, ventres humidi sunt, his senescentibus resiccantur.
Quibus verò dum iuuenes sunt, ventres siccī sunt, his senes-
centibus humectantur. xxi. Famem vini potus soluit.

Bxii. Quicunque morbi ex repletionis sunt, euacua-
tio sanat. Et quicunque ex euacuatione, repletio. Et alio-
rum contrarietas. xxiii. Acuti morbi in quatuordecim
diebus iudicantur. xxiiii. Septimæ quarta index est.
Alterius hebdomadæ octaua principium est. Consideranda
verò est vndecima. Hæc enim quarta est secundæ hebdoma-
dæ. Consideranda rursus decima septima. Ipsa enim est quar-
ta quidē à decima quarta, septima verò ab vndecima. xxv.
Aestiuæ quartanæ plerunque sunt breues. Autumnales verò
longæ, & maximè quæ ad hyemem pertingunt. xxvi.
Febrem in conuulsione fieri melius est, quàm conuulsionem
in febre. xxvii. His quæ non secundum rationem le-
uant, non oportet credere. neque valde timere ea quæ pra-
ua fiunt præter rationem. Pleraque enim ex talibus incon-
stantia sunt, & non valde permanere, neque morari solent.

xxviii. Febricitantium non omnino leuiter, perma-
nere, & nihil minui corpus, aut etiã magis quàm pro ratione
colliquari, malum est. Illud enim morbi longitudinem, hoc
verò debilitatem significat. xxix. Incipientibus morbis
si quid mouendum videtur, moue: vigentibus verò, quietem
agere melius est. xxx. Circa principia & fines, omnia
debiliora sunt. Circa vigores verò, fortiora. xxxi. Ex
ægritudine bene cibum accipienti, nihil augescere corpus,
malum est. xxxii. Plerunque omnes malè habentes,
ab initio cibum bene capientes, & nihil augescentes, ad fi-
nem rursus cibos fastidiunt. At ab initio quidem valde ci-
bum

bum auersantes, postea verò bene cibum capientes, melius **D** liberantur. **xx xii.** In omni morbo valere mente, & bene se habere ad ea quæ exhibentur, bonum, contrariū verò, malum. **xx xiii.** In morbis minus periclitantur, quorum natura, & ætati, & habitui, & tempori morbus magis affinis fuerit, quàm hi quibus non affinis in aliquo horū existit. **xx xv.** In omni morbo partes circa umbilicum & pectinem, crassitudinē habere melius est. At vehemens tenuitas & eliquario, praua est. Periculosa verò talis est etiam ad infernas purgationes. **xx xvi.** Sana habentes corpora, dum medicamentis purgantur, cito exoluuntur. Itēque qui prauo cibo vtuntur. **xx xvii.** Qui bene habent corpore, eos operosum est medicamentis purgare.

xx xviii. Paulo deterior & potus & cibus, verū iucundior, melioribus quidem, sed iniucundioribus præferendus est. **xx xix.** Senes iuuenibus plerunque minus ægrotant. Quicunque verò ipsis sunt morbi diurni, vt plurimum commoriuntur. **xl.** Raucedines & grauedines, in valde senibus non concoquuntur. **xli.** Qui exoluuntur sæpè & fortiter, absque manifesta causa, derepente moriuntur. **xlii.** Syderationem fortem quidem soluere, impossibile est: debilem verò, non facile. **xliii.** Ex his qui strangulantur, & submerguntur, nondum autem mortui sunt, non reconualescunt quibus spuma circa os fuerit.

xliiii. Crassi admodum secundum naturam, magis cito moriuntur, quàm graciles. **xl v.** Iuuenibus comitialibus liberationem faciunt mutationes, maximè ætatis, & regionum, & victuum. **xl vi.** Duobus doloribus simul fientibus, non secundum eundem locum, vehemēior obscurat alterum. **xl vii.** Circa generationem puris dolores & febres magis cōtingunt, quàm facto iam ipso. **xl viii.** In corporis motu: quum incēperit dolere, quiescere statim lassitudinem eximit. **xli x.** Adsueta consuetos labores ferre, etiam si fuerint debiles, aut senes, non adsueta fortibus ac iuuenibus facilius ferunt. **l.** Ex multo tempore consueti, etiam si deteriora fuerint, in consuetis minus molestare solent. Oportet igitur etiam ad inconsueta transmutationem facere. **li.** Multum & repente euacuare, aut replere, aut calefacere, aut frigefacere, aut omnino quomodo cunque corpus

A corpus mouere, periculosum est. Et omnis multitudo naturæ contraria est. Quod verò paulatim fit, tutum est, tū aliàs, tum si ex altero ad alterum transitus fit. **lii.** Omnia secundum rationem facienti, si non secundum rationem fiant, non transire oportet ad aliud, manente eo quod visum est ab initio. **liii.** Quicunque ventres humidos habent, dum quidem iuuenes sunt, melius degunt quàm hi qui siccos habent. Verū ad senectutem deterius degunt. Resiccantur enim plerunque senescentibus. **liiii.** In corporis magnitudine iuuentutem quidem degere, liberale est, & non indecorum. Senectutē verò degere, inutile, & deterius paruitate.

SECTIO TERTIA.

B Mutationes temporum maximè pariunt morbos, & in temporibus magnæ mutationes frigoris, aut caloris, & reliqua iuxta rationem hoc modo. **ii.** Naturarum aliarum quidem ad æstatem, aliarum verò ad hyemem, bene aut male se habent. **iii.** Morborum alij ad alia tempora, bene aut male se habent, & ætates quædam ad tempora, & regiones, & victus. **iiii.** In temporibus quum eadem die, modò calor, modò frigus fit, autumnales morbos expectare oportet. **v.** Austri auditum grauantes, caliginosi, caput grauantes, torpidi, dissoluentes. Quum hic præualuerit, talia in morbis patiuntur. Si verò Aquilo fuerit, tussis, fauces, alui duræ, vrinæ difficultates, horrores, dolores costarum, pectoris. Quum hic dominatur, talia in morbis expectare oportet. **vi.** Quum æstas fit veri similis, sudores in febribus multos expectare oportet. **vii.** In siccatibus febres acutæ fiunt, & si quidem annus amplius talis fuerit, qualem constitutionem fecerit, plerunque tales etiam morbos expectare oportet. **viii.** In constantibus temporibus, si tempestiue tempestiua reddantur, morbi constantes & iudicatu facilius fiunt. In inconstantibus autem inconstantes, & qui difficulter iudicantur. **ix.** In autumno morbi acutissimi, & omnino mortiferi. Ver autem saluberrimū & minimè lethale. **x.** Autumnus tabidis malus. **xi.** De temporibus si quidem hyems sicca & aquilonaris fuerit, Ver autem pluuiosum & australe, necesse est æstate febres acutas, & lippitudines, & dysenterias fieri, maximè mulieribus, & viris natura humidioribus. **xii.** Si verò hyems australis, &

pluuiosa, ac clemens fiat. Ver autē sicca & aquilonare, mulieres quidem quibus partus ad ver instat, ex omni occasione abortiunt. Quæ verò pariunt, impotentes ac morbosos pueros pariunt, ita ut aut statim pereant, aut tenues ac morbofi uiuant. Aliis autem dysenteria, & lippitudines sicca fiunt. Senioribus verò defuxiones breui perimentes. **xxiii.** Si verò aestas sicca fiat & aquilonaris: Autumnus autem pluuiosus & australis, capitis dolores ad hyemem fiunt, & tussis, & rauedines ac grauedines: quibusdam etiam tabes. **xxiiii.**

Si verò aquilonaris & aquarum exors autumnus fuerit, his quidem qui humiditas naturas habent, & mulieribus comodus erit. Reliquis verò sicut lippitudines sicca, & febres acuta, & grauedines. Quibusdam verò etiam atra biles. **E**

xxv. Ex anni verò constitutionibus, in summa siccitates pluuiosis salubriores sunt, & minus lethales. **xxvi.** Morbi in pluuiosis quidem plerumque fiunt, febres longa, & alui fluxiones, & putredines, & comitiales, & syderationes, & angina. In siccitatibus verò, tabes, lippitudines, arthritides, vrinæ stillicidia, & dysenteria. **xxvii.** Quotidianæ verò constitutiones, aquilonares quidem corpora compingunt, & robusta, & ad morum idonea, & bene colorata, & melius audientia faciunt, & ventres reliccant, & oculos mordent, & si circa thoracem aliquis dolor prius est, magis affligunt. Australes autem corpora dissoluunt, & humectant: & grauem auditum, ac capitis grauitatem, & vertigines faciunt. In oculis autem & corporibus egrum motū, & ventres humectant. **F**

xxviii. Secundum tempora vere quidem & prima aestate, pueri, & qui his ætate cohererēt, optimè degunt, & maximè sani sunt. Aestate verò & autumnus aliquandiu, senes. Reliquo autumnus & hyeme, mediam ætatem habentes. **xxix.**

Morbi omnes quidem in omnibus temporibus fiunt. Quidam tamen magis in quibusdam ipsorum, & fiunt & exacerbantur. **xxx.** Vere infania, & atra biles, & comitiales, & sanguinis fluxiones, & angina, & grauedines, & rauedines, & tussis, & lepra, & impetigines, & vitiligines, & pustulae vlcerosae plurimæ, & tubercula, & morbus articularis. **xxxi.** Aestate verò & quidam ex his, & febres continuæ, & ardentes, & tertianæ plurimæ, & quartanæ, & vomitus, & alui profluuium, & lippitudines, & aurium dolores, & oris

A & oris exulcerationes, & pudendorum putredines, & papulae sudorosa. **xxxi.** Autumno autem & ex aestiuis multi, & febres quartanæ, & erronæ, & splenes, & hydropes, & tabes, & vrinæ stillicidia, & intestinorum leuitates, & dysenteria, & coxendices, & angina, & anhelationes, & voluuli, & comitiales, & infania, & atra biles. **xxxii.** Hyeme verò pleuritides, peripneumonia, grauedines, rauedines, tussis, dolores pectorum, laterum ac lumborum, capitis dolores, vertigines, syderationes. **xxxiii.** In ætatibus autem talia contingunt, paruis ac recens natis pueris feruida oris vlcera, vomitus, tussis, vigilia, tumores, vmbilici inflammationes, aurium humiditates. **xxxv.** Ad dentitionem verò accedentibus, gingiuarum pruritus, febres, conuulsiones, alui profluuium, & maximè ubi dentes caninos producunt, tum crassissimis pueris, tum his qui duos ventres habent. **xxxvi.** Senioribus autem sientibus, tonsillæ, verticuli in occipitio intro, luxationes, anhelationes calculorum generationes, lumbrici rotundi, ascarides, verruca, tumores glandularum circa aures oblongi satyriasmī appellati, strumæ, & alia tubercula, maximè verò prædicta. **xxxvii.** Adhuc verò senioribus, & ad pubertatem accedentibus, pleraque ex his, & febres diuturnæ magis, & ex naribus sanguinis fluxiones. **xxxviii.** Plurimæ verò affectiones pueris iudicantur, partim in quadraginta diebus, partim in septem mensibus, partim in septem annis, partim ad pubertatem accedentibus. Quæ **C** verò permanserint pueris affectiones, & non exolutæ fuerint circa pubertatē, aut foemellis circa mensium eruptiones, diuturnæ fieri solent. **xxxix.** Iuuenibus autem sanguinis spuitiones, tabes, febres acutæ, comitiales, & alij morbi, maximè verò prædicti. **xxx.** His verò qui hanc ætatem excesserunt, anhelationes, pleuritides, peripneumonia, lethargi, phrenitides, febres ardentes, alui profluuium diuturna, bilis sursum ac deorsum effusiones, dysenteria intestinorum leuitates, hamorrhoides. **xxxxi.** Senibus autem spirandi difficultates, articuloꝝ dolores, nephritides, vertigines, syderationes, mali habitus, pruritus totius corporis, vigilia, alui, oculorum, & narium humiditates, visus heberudines, glaucedines, auditus grauitates.

Pregnantes medicamentis purgare oportet, si turget humor, quarto mense, & usque ad septimum. Minus vero has, iuniores autem & seniores fortius vereri oportet. **II.** In medicamentorum usu, talia ex corpore ducere oportet, qualia etiam sponte prodeuntia commoda sunt. Contrario autem modo prodeuntia, sedare. **III.** Si qualia oportet purgari, purgentur, confert & facile ferunt. Contrario vero difficile. **IIII.** Medicamentis purgare oportet astate quidem superiores magis: hyeme vero inferiores. **V.** Sub canem, & ante canem, operose sunt medicamentorum purgationes. **VI.** Graciles, & facile vomentes, sursum purgare oportet, vitantes hyemem. **VII.** Difficiliter vomentes, & moderate carnosos, deorsum, vitantes astatem. **VIII.** Tabescentes autem, vitantes superiores. **IX.** Atrabiliarios vero plenius inferiores. Eadem ratione contraria apponens.

X. Purgare oportet in valde acutis, si humor turget, eadem die. Morari enim in talibus malum est. **XI.** Quibus tormina, & circa umbilicum dolores, & lumborum dolor, qui neque a medicamento, neque aliis soluitur, in hydropē siccum firmatur. **XII.** Quibus alui intestinorum leuitate affecti, eos hyeme sursum purgare malum est. **XIII.** Ad veratrum, his qui non facile sursum purgantur, ante potionem corpora humectare oportet, ampliore cibo ac quiete.

XIIII. Vbi biberit quis veratrum, ad motus quidem corporum magis ducere oportet, ad somnos autem & quietem **F** minus. Declarat autem nauigario, quod morus corpora turbat. **XV.** Vbi volueris magis ducere veratrum, corpus moueto. Vbi vero sistere, somnum facito, & ne moueto. **XVI.** Veratrum periculosum est sanas carnes habentibus. Conuulsionem enim inducit. **XVII.** Sine febre existenti cibi fastidium, & oris ventriculi morsus, & vertigo, & os amarescens, medicamento sursum purgante opus habere significat.

XVIII. Dolores supra septum transversum, qui purgatione opus habent sursum versus purgatione indigere significant: qui vero infra, deorsum. **XIX.** Qui in medicamentorum potionibus, dum purgantur non sitiunt, non cessant priusquam sitierint. **XX.** Non febrientibus si fiat tormen, & genuum grauitas, & lumborum dolor, deorsum medica

Adicamento purgante opus habere significat. **XXI.** Egestionis alui nigra, velut sanguis niger, sua sponte prodeuntis, & cum febre, & sine febre, pessima sunt: & quanto plures fuerint peiores colores, tanto magis malū est. Cum medicamēto vero melius, & quanto plures fuerint colores, nō malū est. **XXII.** Quibuscunque morbis incipientibus, si atra bilis, aut sursum aut deorsum prodierit, lethale est. **XXIII.** Quibuscunque ex morbis acutis, aut ex diuturnis, aut ex vulneribus, aut aliis attenuatis, atra bilis, siue qualis sanguis niger subierit, postmodum moriuntur. **XXIIII.** Dysenteria si ab atra bile inceperit, lethalis est. **XXV.** Sanguis sursum quidem qualiscunque fuerit, malus est, deorsum vero bona sunt nigra subeuntia. **XXVI.** Si a dysenteria occupato, veluti carnes subierint, lethale est. **XXVII.** Quibus in febribus sanguinis multitudo erumpit vndeque, his in refectionibus alui humectantur. **XXVIII.** Quibus biliosa sunt egestionibus ditare siente cessant. Et quibus surditas, biliosas egestionibus sientibus cessat. **XXIX.** Quibus in febribus sexta die rigores sunt, difficulter iudicant. **XXX.** Quibus exacerbationes sunt, quacunque tandem hora febris dimiserit, si postmodum eadem qua antea hora corripuerit, difficulter iudicant. **XXXI.** De lassatis in febribus ad articulos, & circa maxillas maximē, abscessus fiunt. **XXXII.** Quibuscunque resurgentibus ex morbis, si quid doluerit, isthic abscessus fiunt. **XXXIII.**

Sed & si ante morbum quid doluerit, isthic morbus incum-
Cbit. **XXXIIII.** Si a febre occupato, tumore non existente in faucibus, suffocatio de repente contingat, lethale est. **XXXV.** Si a febre occupato collum repente obuersum fuerit, & vix deglutire poterit, tumore non existente, lethale est. **XXXVI.** Sudores febricitanti si inceperint, boni sunt tertia die, & quinta, & septima, & nona, & vndecima, & decimaquarta, & decima septima, & vigesima prima, & vigesima quarta, & trigesima prima, & trigesima quarta. Hi enim sudores morbos iudicant. Qui vero non sic fiunt, dolorem significat, & longitudinem morbi, & recidivas. **XXXVII.**

Frigidi sudores cum acuta quidem febre sientes, mortem significant: cum mitiore vero, morbi longitudinem. **XXXVIII.** Et vbi in corpore sudor est, illic morbum esse declarat. **XXXIX.** Et vbi in corpore frigiditas aut caliditas, isthic

Tt 5 morb

morbusest. XL. Et ubi in toto corpore mutationes, & si corpus perfrigeretur, aut rursus calefiat, aut color alius ex alio fiat, longitudinem morbi significat. XLI. Sudor multus ex somno, citra manifestam causam fiens, corpus multo alimento uti significat. Si verò cibum non capienti hoc fiat, significat quòd euacuatione opus habet. XLII. Sudor multus, frigidus aut calidus, semper fluës: frigidus maiorem calidus minorem morbum significat. XLIII. Febres quacunque non intermittentes per tertiam fortiores fiunt, magis periculosæ sunt. Quocunque verò modo intermiserint, quòd sine periculo sint significant. XLIV. Quibus febres longæ, his tubercula ad articulos, aut dolores fiunt. XLV. Quibus tubercula ad articulos, aut dolores, ex febribus longis fiunt, hi pluribus cibis utuntur. XLVI. Si rigor incidat febre nō intermittente ægroto iam debili, lethale est. XLVII. Excreationes in febribus non intermittētibus, liuidæ, & cruentæ, & graecolentes, & biliosæ, omnes malæ sunt. At probè secedētes, bonæ, & per alui egestionem, & per vrinas. Si verò nō aliquid exconducentibus excernatur per hos locos, malū est.

XLVIII. In non intermittētibz febribz, si externæ quidem partes frigidæ fuerint, internæ verò ardeāt, ac sitim habeant, lethale est. XLIX. In febre non intermittente, si labium aut palpebra, aut superciliū, aut oculus, aut nasus distorqueatur: aut non videat, aut non audiat, æger iam debilis existens, quicquid horum fiat, propinqua mors est. L. Vbi in febre non intermittente difficultas spirandi, & delirium fit lethale est. LI. In febribz abscessus qui non soluitur ad primas iudicationes, longitudinem morbi significat.

LII. Quicunque febribz, aut aliis ægritudinibz, ex voluntate lachrymatur, nihil absurdi est. Qui verò nō ex voluntate, absurdum. LIII. Quibus circa dentes in febribz viscosa adherēt, his fortiores febres fiunt. LIV. Quibus plerunque tussis sicca, parum irritantes, in febribz ardentibus, hi non ita valde siticulosi sunt. LV. Ex glandularum tumoribus febres omnes malæ sunt, exceptis diariis. LVI. Febricitanti sudor oboriēs febre non remittēte, malum. Morā enim trahit morbus, & multam humiditatem significat.

LVII. A conuulsione, aut distentione neruorum vexato, febris accedens morbum soluit. LVIII. A febre ardente occup

A occupato, rigore accedente, solutio fit. LIX. Tertianæ exacta in septem circuitibus ad summum iudicatur. LX.

Quibus in febribz aures obsurduerunt, his sanguis e naribus effusus, aut alius exturbata, morbum soluit. LXI.

Febrientem si non in diebus imparibus febris dimiserit, recidiuare solet. LXII. Quibus in febribz morbus regius sit ante septimum diem, malum. LXIII. Quibus in febribz quotidie rigores fiunt, quotidie febres soluitur.

LXIV. Quibus in febribz morbus regius septima, aut vna, aut decimaquarta accedit, bonum, si non præcordium dextrum durum fiat: sin minus, non bonum.

LXV. In febribz circa ventrem astus vehemēs, & cordis siue oris ventriculi morsus, malum. LXVI. In febribz acutis conuulsiones, & circa viscera dolores fortes, malum.

LXVII. In febribz, ex somnis, timores aut conuulsiones, malum. LXVIII. In febribz spiritus offendens, malum. Conuulsionem enim significat. LXIX. Quibus vrina crassa, grummosa, pauca, non sine febribz, ubi copia ex his successit, tenuis prodest. Tales autem maximè prodeunt his quibus ab initio, aut breui subsidentiam habent. LXX.

Quibus in febribz vrina conturbata, velut iumentis, his capitis dolores, aut ad sunt, aut aderunt. LXXI. Quibus septima die morbi iudicantur, his nubeculam habet vrina, quarta die rubrum, & alia secundum rationem. LXXII.

C Quibus vrina pellucida, albæ, malæ. Maximè autem in phreneticis comparent. LXXIII. Quibus præcordia eleuata, permurmurantia, lumborum dolore accedēte, his alui humectantur, si non flatu erumpant, aut vrina copia prodeat. In febribz autem hæc. LXXIV. Quibus spes eū abscessum fore ad articulos, eos liberat ab abscessu vrina multa, & crassa, & alba prodiēs, qualis in febribz laboriosis quarta die quibusdam fieri incipit. Si verò etiam ex naribus sanguis eruperit, breui admodum soluitur. LXXV. Si quis sanguinem aut pus mingat, rhenum aut vesicæ vlcerationem significat. LXXVI. Quibus in vrina crassa existente, caruncula parua, aut veluti pili simul exeunt, his de rhenibus excernuntur. LXXVII. Quibus in vrina crassa existente, furfuracea quædam simul mingitur, his vesica scabie affecta est. LXXVIII. Qui sua sponte sanguinè mingunt, his

his in renibus venarum ruptionem significat. **LXXIX.** Qui-
bus in vrina, arenosa subsidunt, his vesica calculo laborat.

LXXX. Si quis sanguinem mingat, & grumos, & vrinae stil-
licidium habeat, & dolor incidat in imum ventrem, & ani ac-
cretio intercapedinem, partes circa vesicam affectae sunt.

LXXXI. Si quis sanguinem & pus mingat, & squamas,
& odor grauis sit: vesicae exulcerationem significat.

LXXXII. Quibus in vrinaria fistula tuberculum nascitur
his suppuratione facta & eruptione, solutio fit. **LXXXIII.**
Mictio noctu multa siens, modicam alui egestionem significat.

SECTIO QUINTA.

I. Conuulsio ex veratro lethalis est. **II.** Ex vulnere
conuulsio lethalis est. **III.** Sanguine multo effuso
conuulsio aut singultus accedens, malum.

IIII. Ex superflua purgatione, conuulsio aut singultus
accedens, malum. **V.** Si quis ebrius repente voce pri-
uetur, conuulsus moritur, si non febris corripserit, aut ubi
ad horam qua crapulae soluantur peruenit, loquatur.

VI. Quicumque a distentione antrosum ac retrosum cor-
ripiuntur, in quatuor diebus pereunt. Si vero has effugerint,
sani fiunt. **VII.** Quibuscumque morbi comitiales ante pu-
bertatem fiunt, transmutationem habent. Quibuscumque vero
viginti quinque annos nati fiunt, his plerumque comoriantur.

VIII. Quicumque pleuritici sientes, in quatuordecim
diebus non repurgantur, his ad suppurationem transitio fit. **F**

IX. Tabes maxime fit atatibus, ab anno decimo octauo,
vsque ad trigessimum quintum. **X.** Quicumque anginam
effugiunt, his ad pulmonem vertitur, & in septem diebus
moriuntur. Si vero has effugerint, suppurati fiunt.

XI. Qui tabe infestantur, si sputum quodcumque tussien-
do reiecerint, graue olet, dum prunis iniicitur, & capilli de
capite desuunt, lethale est. **XII.** Quibuscumque tabe la-
borantibus capilli de capite desuuerint, hi alui profluuium ac-
cedente moriuntur. **XIII.** Quicumque sanguinem spu-
mosum spuunt, his ex pulmone eductio fit. **XIIII.** Ata-
be occupato, alui profluuium accedens, lethale est.

XV. Quicumque ex pleuritide suppurati fiunt, si in quadra-
ginta diebus repurgati fuerint, ab ea die qua ruptio facta fue-
rit, liberantur. Si vero non, ad tabem transeunt. **XVI.** Calida

da freq

Ada frequenter ea ventibus, has noxas inducit, carniū effe-
minationem, neruorum impotentiam, mentis torporem, san-
guinis eruptiones, animi deliquia. Haec quibus mors. **XVII.**

Frigida vero conuulsiones, antrosum ac retrosum disten-
tiones, nigrores, rigores febriles. **XVIII.** Frigida inimi-
ca ossibus, dentibus, neruis, cerebro, spinali medulla. Calida
vero grata. **XIX.** Quaecumque perfrigerata sunt, excale-
facere oportet, praeterquam a quibus sanguis erumpit, aut
erupturus est. **XX.** Vlcerebus frigida mordax, cutem obdu-
rat, dolorem non suppuratorem facit, nigrefacit, rigores febriles
inducit, conuulsiones, distentiones. **XXI.** Quandoque
vero in distentione sine vlcere, iuueni carnosum, astate media,

Bfrigida multa affusio, caloris reuocationem facit. Calor au-
tem hac soluit. **XXII.** Calida suppuratoria est, non in
omni vlcere, maximum signum ad securitatem, cutem mollit,
attenuat, dolores eximit, rigores, conuulsiones, distentiones
mitigat, capitis grauitatem soluit. Plurimum autem confert
ad ossium fracturas, maxime denudatas. Ex his autem maxi-
me his qui in capite vlcera habent, & his quae a frigidityte
moriuntur, aut vlcantur, & herpetibus exedentibus, sedi,
pudendo, vtero, vesicae. His calida grata est & iudicanda. Frigi-
da vero inimica & occidens. **XXIII.** In his frigida vti
oportet unde sanguis erumpit, aut erupturus est: non super
ipsas partes, sed circa ipsas unde fluit. Et quaecumque inflamma-
tiones, aut flammeardores, ad ruborem & suberuentum co-
lorem ex nouo sanguine tendunt, ad eas ipsas. nam veteres
nigrefacit, & ad sacrum ignem non exulceratum: nam exulce-
ratum laedit. **XXIIII.** Frigida velut nix, glacies, pectori
inimica sunt, tussis mouent, & sanguinis eruptiones, ac de-
fluxiones inducunt. **XXV.** Tumores in articulis, & dolo-
res absque vlcere, & podagricas affectiones, & conuulsiones:
Hortu plurima frigida multa affusa leuat, & attenuat, & do-
lorem soluit. Torpor enim dolorem soluit. **XXVI.** Aqua
que cito calefit, & cito perfrigeratur, leuissima est. **XXVII.**

Quibus bibendi appetitum noctu valde sitientibus, si ob-
dormierint bonum est. **XXVIII.** Menses ducit aroma-
tum suffitus. Multis autem modis etiam ad alia commodus
esset, si non capitis grauitatem induceret. **XXIX.** Praegnan-
tes medicamentis purgare oportet, si turget humor quarto
mense

menſe, & uſque ad ſeptimum. Minus uero has. Iuniores uero **D** & ſeniores ſœtus ueteri oportet. xxx. Mulierem uterum gerentem ab aliquo acuto morbo corripit, lethale eſt. xxxi.

Mulier uterum gerens ſecta uena abortit, & magis ſi maior fuerit ſœtus. xxxii. Mulieri ſanguinem uomenti, menſibus erumpentibus ſolutio fit. xxxiii. Mulieri menſibus deficientibus, ſanguinem ex naribus fluere, bonum eſt.

xxxiiii. Mulieri uterum geſtanti ſi aluus multum fluxerit, periculum eſt ut abortiat. xxxv. Mulieri quæ ab uteri ſtrangulationibus vexatur, aut difficulter parit, ſternutatio accedens, bonum. xxxvi. Mulieri menſes decolores, & non eodem tempore ſemper ſientes, purgatione opus eſſe ſignificant. xxxvii. Mulieri uterum geſtanti, **E** ſi mammae repente graciles ſiant, abortit. xxxviii. Mulieri uterum geſtanti, ſi altera mamma gracilis fiat, gemellos geſtans alterum abortit. Et ſi quidem dextera gracilis fiat, maſculum: ſi uero ſiniſtra, ſœmellam. xxxix. Si mulier quæ neque prægnans eſt, neque peperit, lac habet: menſes ipſius defecerunt. xl. Mulieribus quibuſcunq; ad mammæ ſanguis colligitur, inſaniam ſignificat. xli. Mulierem ſi uelis cognoscere, an prægnans ſit, ubi dormire uolet, aquam mulſam bibendam dato. Et ſi quidem tormen habuerit circa uentrem, prægnans eſt. Si uero non prægnans non eſt. xlii. Mulier prægnans ſi quidem maſculum geſtat, bene colorata eſt. Si uero ſœmellam, malè colorata. xliii. Si mulieri prægnanti ignis ſacer in utero fiat, lethale eſt. xliiii. Quæ **F** cunq; præter naturam tenues exiſtentes, uterum geſtant, abortiunt priuſquam craſſeſcant. xlv. Quæcunq; uero moderatè corpus habentes, abortiunt bi-meſtres & tri-meſtres, ſine cauſa manifeſta, hiſ uteri acetabula mucoplena ſunt, & non poſſunt ſœrum continere præ grauitate, ſed abrumpitur. xlii. Quæcunq; præter naturam craſſæ exiſtentes, non concipiunt in utero, hiſ omentum oſculum uteri comprimit, & priuſquam attenuentur, non concipiunt. xlvii.

Si uterus in coxam incumbens, ſuppuratus fuerit, neceſſe eſt curationem ex medicamentis, per linamenta ipſi adhibere. xlviii. Fœtus maſculi quidem in dextris, ſœminæ uero in ſiniſtris magis. xlix. Uterus excidant, ſternutatorio indito, nares & os apprehendito. l. Mulieri menſes

A menſes ſi cohibere uoles, cucurbitam quàm maximam ad mammæ appone. li. Quæcunq; uterum geſtant, hiſ oſculum uterorum clauſum eſt. lii. Mulieri uterum geſtanti ſi multum lac ex mammis fluat, debilem ſœrum ſignificat. Si uero ſolidæ fuerint mammae, ſaniorum ſœrum ſignificant. liii. Quæ corrupturæ ſunt ſœtus, hiſ mammae graciles ſiunt. Si uero rurfus duræ ſiant, dolor erit aut in mammis, aut in coxis, aut in oculis, aut in genibus, & non corrumpunt.

liiii. Quibus os uterorum durum eſt, hiſ neceſſe eſt oſculum uterorum clauſum eſſe. lv. Quæcunq; in utero habentes, à febris corripuntur, & fortiter attenuantur ſine manifeſta occaſione, difficulter pariunt & periculoſæ, aut **B** abortum facientes periclitantur. lvi. In fluxu muliebri, conuulſio & animi deliquium ſi accedat, malum eſt. lvii. Menſibus pluribus prodeuntibus morbi ſiunt, & non prodeuntibus, ab utero morbi contingunt. lviii. Ex inteſtino recto, & utero inſamato, urinae ſtillicidium accedit, & ex renibus ſuppuratis urinae ſtillicidium accedit. Verum ex hepate inflammato, ſingultus accedit. lix. Si mulier in uentre non concipit, uelis autem ſcire an conceptura ſit, veſtimentis circūtectam ex infernis ſuffito. Et ſi quidem odor per corpus tibi procedere uideatur ad nares & ad os, ſcito quod ipſa non propter ſeiſam inſœcunda eſt. lx. Si mulieri uterum geſtanti purgationes prodeunt, impoſſibile eſt ſœtum ſanum eſſe. lxi. Si mulieri purgationes non prodeunt, neque horrore, neque febre accedente: uerum cibi faſtidia ipſi accidunt, hanc in uentre habere exiſtimato. lxii. Quæcunq; frigidos ac denſos uteros habent, non concipiunt: & quæcunq; humidos habent uteros, non concipiunt. Extinguitur enim in ipſis genitura. Et quæcunq; ſiccis magis & aduſtis. Præ inopia enim alimenti corrumpitur ſemen. Quæcunq; uero ex utriſque temperamentum habet moderatum, tales ſœcundæ ſiunt. lxiii. Similiter autem in maſculis. Aut enim propter corporis raritatem, ſpiritus extra fertur, ut ſemen non deducat: aut propter denſitatem, humor non procedit foras: aut propter frigiditatem non cōcaleſcit, ut ad hunc locum congregetur: aut propter caliditatem, hoc idem contingit. lxiiii. Lac dare caput dolentibus, malum. Ma- **C** lum etiam febricitantibus, & quibus præcordia eleuata per murmu

murmurantia, & sticulis. Malum & quibus biliosa alui **D** egestionis in febribus acutis sunt, & quibus sanguinis multi egestio facta est. Conuenit autem exhibere tabescentibus, non valde multum febrientibus, & in febribus longis debilibus, nullo ex praedictis signis praesente, sed praeter rationem consumptis. **LXV.** Quibus tumores in vlceribus apparent, non valde conuelluntur, neque insaniunt. His autem de repente dissipatis, retrorsum quidem conuulsiones & distentiones sunt: antrosum vero, insaniam, lateris dolores acuti, aut suppuratio, aut dysenteria, si rubicundi magis fuerint tumores. **LXVI.** Si in vlceribus fortibus ac prauis, tumor non appareat, magnum malum. **LXVII.** Tumores laxi boni, crudi mali. **LXVIII.** Dolenti posteriorem capitis partem, vena recta in fronte secta prodest. **LXIX.** Rigores incipiunt, mulieribus quidem ex lumbis magis, & per dorsum ad caput. Verum & viris magis posteriore corporis parte quam anteriore, velut ex cubitis ac femoribus. Sed & cutis rara est. Indicat autem pilus. **LXX.** Qui a quartanis corripuntur, non ita valde a conuulsionibus corripuntur. Si vero prius corripiantur, & quartana insuper accedat, cessant. **LXXI.** Quibus cutis circumdenditur arida ac dura, hi sine sudore moriuntur: Quibus vero laxa ac rara, cum sudore moriuntur. **LXXII.** Morbo regio laborantes, non ita valde flatuosi sunt.

SECTIO SEXTA.

IN diuturnis intestinorum leuitatibus, rursus acidus accedens, qui prius non erat, signum bonum. **II.** Quibus nares natura humidiores, & genitura humidior, morbosius sani sunt: quibus vero vice versa, salubrius. **III.** In longis intestinorum leuitatibus, cibi fastidium malum, & cum febre peius. **IIII.** Vlcera circumglabra maligna sunt. **V.** Dolores in lateribus, & in pectoribus, & in aliis partibus, an multum differunt, considerandum est. **VI.** Rhenus affectiones, & quae circa vesicam consistunt, operose sanantur in senibus. **VII.** Dolores circa ventrem fientes, sublimes quidem leues sunt, non autem sublimes, fortiores. **VIII.** Hydropicis fientia vlcera in corpore, non facile sanantur. **IX.** Lata pustula non valde pruriginosa sunt. **X.** Caput dolenti & circumdolenti, pus, aut aqua, aut sanguis fluens per

A per nares, aut os, aut aures, soluit morbum. **XI.** Atrabiliaris, & Phrenitidis, haemorrhoides accedentes, bonum. **XII.** Haemorrhoides sananti diuturnas, si non vna seruata fuerit, periculum est hydropem aut tabem accedere. **XIII.** A singultu detento, sternutationes accedentes solvunt singultum. **XIIII.** Ab hydropem detento, ubi aqua in venis ad ventrem confluit, solutio fit. **XV.** A profluuiio alui longo correpto, vomitus sponte accedens, soluit alui profluuium.

XVI. A pleuritide aut peripneumonia occupato, alui profluuium accedens, malum. **XVII.** Lippientem alui profluuium corripit, bonum. **XVIII.** Vesicam dissectam habenti, aut cerebrum, aut cor, aut septum transversum, aut tenue ali-

B quod intestinum, aut ventriculum, aut hepar, lethale est. **XIX.** Vbi dissectum fuerit os, aut cartilago, aut nervus, aut genae pars tenuis, aut praeputium, neque augetur, neque coalescit. **XX.** Si in ventrem sanguis effusus fuerit praeter naturam, necesse est suppurari. **XXI.** In insanientibus, varicibus aut haemorrhoidibus accedentibus, insaniam solutio fit.

XXII. Quicumque dolores ex dorso ad cubitos descendunt, venae sectio soluit. **XXIII.** Si timor & tristitia multo tempore perseveret, atrabiliarium hoc signum est. **XXIIII.** Si ex intestinis tenuibus aliquod dissectum fuerit, non coalescit.

XXV. Item sacrum ab externis intro conuerti, non bonum: ab internis vero extra, bonum. **XXVI.** Quibus in febribus ardentibus tremores facti fuerint, mentis emotio soluit. **XXVII.** Quicumque suppurati aut hydropici, secantur, ant vruntur, hi pure aut aqua acruata effluente omnino moriuntur. **XXVIII.** Eunuchi non laborant podagra, neque calui fiunt. **XXIX.** Mulier non laborat podagra, si non menses ipsi defecerint. **XXX.** Puer non laborat podagra, ante venis usum. **XXXI.** Oculorum dolores meri potus, aut balneum, aut fomentum, aut venae sectio, aut medicamenti portio soluit. **XXXII.** Balbi ab alui profluuiio longo maxime corripuntur. **XXXIII.** Acidum rictum habentes, non ita valde pleuritici fiunt. **XXXIIII.** Quicumque calui sunt, his varices magnae non fiunt. Quibuscumque vero caluis varices accedunt, hi rursus hirsuti fiunt. **XXXV.** Hydropicis rursus accedens, malum. **XXXVI.** Vrinae difficultatem soluit venae sectio. Secare vero oportet internas. **XXXVII.** Ab angina

detento tumorem fieri foris in collo, bonū est. xxxviii. D
 Quibuscunq; occulti cancri fiunt, eos non curare melius est.
 Si enim curantur, citius moriuntur. Si verò nō curētur, mul-
 tum tempus perdurant. xxxix. Conuulsio fit aut à re-
 pletionē, aut euacuationē. Sic autem & singultus. xl. Qui-
 buscunq; citra praeordium dolores fiunt, absq; inflamma-
 tione, his febris accedens dolorem soluit. xli. Quibuf-
 cunq; suppuratum quid in corpore existens, significationem
 de se non praeber, his propter puris aut loci crassitudinem,
 sui significationem non exhibet. xlii. Morbo regio la-
 borantibus hepar durum fieri malum est. xliii. Qui-
 cunq; splenici à dysenteria corripuntur, his longa accede-
 te dysenteria, aut hydrops accedit, aut intestinorū leuitas, & E
 pereunt. xliiii. Quibuscunq; ex vrina stillicidio vol-
 uulus accedit, hi in septem diebus pereunt, si non febre acce-
 dente vrina satis fluxerit. xlv. Vlcerā quaecunq; annua
 fiunt, aut diutius tempore durant, necesse est os abscedere,
 & cicatrices cauas fieri. xlvi. Quicunq; gibbosus an-
 helatione, aut tussi fiunt, ante pubertatē pereunt. xlvii.
 Quibuscunq; venae sectio, aut medicamentū conducit, his
 verē venam secare, aut medicamentum purgans exhibere
 conuenit. xlviii. Splenicis dysenteria accedens, bo-
 num. xlix. Quicunq; podagrici morbi fiunt, hi sedata
 inflammatione, in quadraginta diebus restituntur. l. Qui-
 bus cerebrum dissectum fuerit, his necesse est febrem, & bi-
 lis vomitum accedere. li. Quibuscunq; sanis derepen- F
 tē dolores fiunt in capite, & statim voce intercepta iacent, ac
 stertunt, in septem diebus pereunt, si non febris apprehen-
 dat. lii. Considerare verò oportet etiam sub oculis ap-
 paritiones in somnis. Si enim albae partis quid subapparue-
 rit non commissis palpebris, si id nō ex alui profluvio, aut me-
 dicamenti porione fuerit, malum signum & valde lethale
 est. liii. Desipientia cum risu quidem fientes, securio-
 res sunt: cum studio verò serio, periculosiores. liiii. In
 acutis affectionibus, quae cū febre fiunt, luctuosa respiratio-
 nes, malum. lv. Podagrica affectiones vere & autum-
 no vè plurimum mouentur. lvi. Atrabiliariis morbis
 periculosi humorū à loco ad locum decubitus, aut syderatio-
 nem corporis, aut conuulsionem, aut insaniam, aut cecita-

Atem significant. lvii. Syderationes verò maxime fiunt,
 atate à quadagesimo anno vsque ad sexagesimum. lviii.
 Si omentum exciderit, necesse est putrescere. lix. Qui-
 buscunq; à coxendicum morbo vexatis, coxa excidit, & rur-
 sus incidit, his mucī accedunt. lx. Quibuscunq; à co-
 xendicum morbo diuturno vexatis, coxa excidit, his crus ta-
 belscit, & claudicant, si non vsti fuerint.

SECTIO SEPTIMA.

I N acutis morbis frigiditas extremarū partium, malum. i
 ii. Ex osse agrotante, caro liuida, malum. iii. Ex
 vomitu singultus, & oculi rubicundi, malum. iiii. Ex
 sudore horror, non bonum. v. Ex insania, dysenteria, aut
 hydrops, aut mentis emotio, bonum. vi. In morbo diu-
 turno cibi fastidiū, & meracae alui egestionēs, malum. vii.
 Ex multo potu rigor, & delirium, malum. viii. Ex tu-
 berculī intus ruptione, exolutio, vomitus, & animi deliquiū
 fit. ix. Ex sanguinis fluxu delirium, aut etiā conuulsio,
 malum. x. Ex voluulo vomitus, aut singultus, aut conuul-
 sio, aut delirium, malum. xi. Ex pleuritide peripneumo-
 nia, malum. xii. Ex peripneumonia phrenitis, malum.
 xiii. Ex ardoribus vehemētibus conuulsio, aut disten-
 tio, malum. xiiii. Ex plaga in caput, stupor, aut deliriū,
 malum. xv. Ex sanguinis sputo, puris sputum, malum.
 xvi. Ex puris sputo, rabes, & fluxus, malum. Postquā ve-
 rō sputum supprimitur, moriuntur. xvii. Ex hepatis in-
 flammatione singultus, malum. xviii. Ex vigilia conuul-
 sio, aut deliriū, malum. xix. Ex ossis denudatione, ignis
 facer. xx. Ex igne sacro, putrefactio, aut suppuratio.
 xxi. Ex forti pulsu in vlceribus, sanguinis eruptio.
 xxii. Ex dolore diuturno partium circa ventrem, sup-
 puratio. xxiii. Ex meracae alui egestionē, dysenteria.
 xxiiii. Ex ossis dissectione delirium, si ad vacuum vs-
 que processerit. xxv. Ex medicamenti porione conuul-
 sio, lethale. xxvi. Ex dolore forti partium circa ventrem,
 frigiditas extremarū partium, malum. xxvii. Mulieri
 vterum gerenti, tenesmus accedens abortire facit. xxviii.
 Quodcunq; os praefectum fuerit, aut neruus in corpore,
 neque augetur, neque coalescit. xxix. Si à pituita alba
 Vv 2 deten

detento, vehemens alui profluuium accedat, soluit morbum. D

xxx. Quibuscumque spumosa alui egestionis sunt in alui profluuiis, his de capite pituita deest. xxxi. Quibuscumque febricitantibus, in vrinis subsidentia crassiores polenta partes referentes sunt, longum morbum significant.

xxxii. Quibus vero biliose subsidentia, ab initio tenues, acutum morbum significant. xxxiii. Quibuscumque disparatae vrinae sunt, his vehemens turbatio in corpore est. xxxiiii. Quibus in vrinis bullae superstant, rheum affectiones significant, & morbum fore longum. xxxv.

Quibus pingue est id quod superstat, & acervatum, his rheum affectiones, easque acutas significat. xxxvi. Quibus vero iam nephriticis ex rheumibus affectis praedicta signa accidunt, doloresque circa musculos spinales sunt, si quidem circa externos locos fiant, etiam abscessus extrinsecus futuros expecta. Si vero dolores magis circa internos locos fiant, etiam abscessus magis intus fore expecta. xxxvii. Quicunque sanguinem vomunt, sine febre quidem, salutare est: verum cum febre, malum. Perfrigeratibus autem & adstringentibus curare oportet. xxxviii. Defluxiones in ventrem supernum, in viginti diebus suppurantur. xxxix.

Si quis sanguinem mingat, & grumos, & vrinae stillicidium habeat, & dolor incidat in ani ac scroti intercapedinem, & imum ventrem ac pestinem, partes circa vesicam aegrotare significat. xl. Si lingua de repente impotens fiat, aut aliqua corporis pars syderata, atrabiliarium tale exitus. xli. Si senioribus nimium purgatis singultus accedat, non bonum est. xlii. Si febris non a bile habeat, aqua multa calida in caput affusa, febris solutio fit. xliiii.

Mulier ambidextra non est. xlv. Quicunque suppurati vruntur, si quidem pus purum suat & album, evadunt. Si vero subcruentum, & carnosum, ac graueolens, pereunt. xlv. Quicunque hepar suppuratum vruntur, si quidem pus purum suat, & album, superstitis evadunt. In tunica enim pus his inest. Si vero velut amurca suat, pereunt. xlv. In doloribus oculorum, ubi merum bibendum dedisti, & multa calida lauisti, venam secato. xlvii.

Hydropicum si tussis vexat, desperatus est. xlviii.

Vrinae stillicidium, & vrinae difficultatem, vini potus & venae

A venae sectio soluit. Secare vero oportet internas.

xlix. Ab angina detento, tumor & rubor in pedore accedens, bonum. Foras enim vertitur morbus. l. Quibuscumque corruptum fuerit cerebrum, in tribus diebus pereunt. Si vero has citigerint, sani sunt. li. Sternutatio fit ex capite, percalescente cerebro, aut vacuo quod est in capite per humescente. Aer enim qui intus est, foras erumpit. Strepitum vero edit, quia transitus est ipsi per angustum.

lii. Quibuscumque hepar circumcirca dolet, his febris accedens soluit dolorem. liii. Quibuscumque sanguinem de venis auferre conducit, his vere venam secare convenit.

liiii. Quibus inter venter & septum transversum pituita conclusa est, & dolorem exhibet, non habens exitum, ad neutrum ventrem, his per venas ad vesicam conversa pituita, morbi solutio fit. lv. Quibus hepar aqua repletum, ad omentum eruperit, his venter aqua impletur, & moriuntur.

lvi. Anxietatem, oscitationem, horrorem, vinum aequali mensura aquae ammixta potum soluit.

lvii. Quibus in urinaria fistula tubercula sunt, his supuratione facta & eruptione, soluitur dolor. lviii. Quibus cerebrum concussum fuerit ex aliqua causa, eos statim voce priuari necesse est. lix. Corporibus humidis carnes habentibus, famem inducere oportet, fames enim corpora ficit. lx. Vbi in toto corpore mutationes, & corpus perfrigeratur, & rursus calefcit, aut color alius ex alio mutatur,

longitudinem morbi significat. lxi. Sudor multus calidus aut frigidus, semper fluens, humorem abducere oportere significat, forti quidem supernum, debili vero infernum. lxii. Febres non intermittentes, si per tertiam fortiores fiant, periculose sunt. Quaecumque vero modo intermiserint, sine periculo esse significat. lxiii. Quibus febres longae sunt, his aut tubercula, aut ad articulos dolores sunt.

lxiiii. Quibus tubercula diutina, aut ad articulos dolores, ex febribus sunt, hi cibis pluribus vruntur.

lxv. Si quis febricitanti cibum det, quem sano exhibet, sano quidem robur, aegroto vero morbus est.

lxvi. Quae per vesicam prodeunt inspicere oportet, an qualia sanis prodeunt. Quae igitur minime similia his sunt ea morbosiora sunt. Quae vero similia sanis, ea minime morbo

Lxxvii. Ex quibus alui egestionibus, si stare permiseris, & non moueris, subsistunt veluti ramenta: si paucæ fuerint, modicus morbus est: si multæ, multus. His confert subpurgare aluum. Si verò non purgata aluo, sorbitiones dederis, lædes, & quanto plures dederis, magis lædes. **Lxxviii.** Quibuscumque cruda deorsum secedunt, ex atra bile sunt: si plura copia fiore: si pauciora pauciore. **Lxxix.** Excreationes in febribus non intermittentibus liuidæ, & cruentæ, & graueolentes, & biliosæ, omnes malæ sunt. At probe secedentes, bonæ, & per aluum, & per velicam, & ubi sanè quid secedens confiterit non purgatum, malum. **Lxxx.** Corpora quocunque quis purgare voluerit, fluida facere oportet. Et si quidem sursum, sistere aluum. Si verò deorsum humectare.

Lxxxi. Somnus, vigilia, utraq; modò excedèria, morbus. **E**

Lxxxii. In non intermittentibus febribus, si externæ quidem partes frigide fuerint, internæ verò ardeant, & febris habeat, lethale est. **Lxxxiii.** In febre non intermittente, si labium, aut nasus, aut oculus, aut supercilium distorqueatur: aut non videat, aut non audiat, æger iam debilis existens: quicquid horum fiat, propinqua mors est.

Lxxxiiii. Ex puita alba, hydrops accedit. **Lxxxv.** Ab alui profluio, dysenteria. **Lxxxvi.** A dysenteria, intestinum leuitas accedit. **Lxxxvii.** Ex corruptione, abscessus oris. **Lxxxviii.** Ex sanguinis vomitu, tabes, & puris purgatio sursum. Ex tabe, fluxus ex capite. Ex fluxu, alui profluuium, ex alui profluio, suppressio purgationis sursum versus, ex suppressione, mors. **Lxxxix.** Quallia etiam sunt in vesicæ ac alui egestionibus, inspicere oportet, & in his quæ per carnes excernuntur, & sicubi alibi à natura recedat corpus, si parum, paruus est morbus: si multum, multus. Si verò valde multus sit recessus, lethale hoc est. **Lxxx.** Quicunque supra quadraginta annos phrenitici sunt, non ita valde sani sunt. Minus enim periclitantur, quorū natura, & ætati, morbus affinis fuerit. **Lxxxxi.** Quibuscumque in ægritudine, oculus ex voluntate lachrymantur, bonum. Quibus verò citra voluntatem, malum. **Lxxxii.** Quibus in febribus quartanis sanguis ex naribus fluxerit, malum est. **Lxxxiii.** Sudores in diebus indicatoriis senties, vehementes & veloces periculosi sunt, qui expelluntur ex fronte velut guttæ, &

A guttæ, & aquæ salientes, & frigidi valde ac multi. Necessè est enim talem sudorem prodire cum violentia, & doloris excessu, ac expressione diuturna. **Lxxxiiii.** Ex morbo diuturno, etiam alui defluxus, malum. **Lxxxv.** Quocunque non sanant medicamenta, ea ferrum sanat. Quæ ferrum non sanat, ea ignis sanat. Quæ ignis non sanat, ea incurabilia putare oportet.

HIPPOCRATIS

COI EPISTOLAE, IANO

CORNARIO MEDICO

PHYSICO INTERPRETE.

*

Rex regum magnus Artaxerxes, Peto gaudium.

MOrbus pestilens appellatus, inuasit exercitus nostros: & quum nos sæpe multa fecerimus, nihil adhuc remissit. Quare magnopere, & per omnia tibi à me data dona, te rogo, vt aut aliquid ex natura tua excogitatum, aut aliquam ex arte actionem, aut aliquod alterius viri mederi poteris consilium, celerrimè ad nos mitas. Propulsa oro hoc malum. Multa enim anxietas populum corripuit, quæ spiritum magnū ac densum habet. Non beligerantes debellamur: quum hostem habeamus bestiam illam ouilia deuastantem. Sauciavit multos: agrè curabiles fecit: amara spicula immittit. Consilij inops sum. Non amplius habeo quod cum viris natura prudentibus consulem, Solue hæc omnia, neq; nos bono tuo consilio destituas. Vale.

Petrus, Regi regum magno Artaxerxe gaudium.

Naturalia auxilia pestilentis morbi popularem grassationem non soluant. Qui enim ex natura sunt mor-

Hippocratis

Hippocratis
laus.

bi: eos ipsa natura iudicās sanat. Qui verò ex populari grāssa D
tione: eos ars curat, artificiose iudicans corporum mutatio-
nem. Hippocrates autem medicus curat hoc malum. Et ge-
nere quidem est Dorienſis: ex ciuitate verò Co, patre Hera-
clida, qui filius fuit Hippocratis, qui Gnolidici, qui Nebri,
qui Soſtrati, qui Theodori, qui Cleomittada, qui Chriſami-
dis. Hic diuina natura præditus eſt, & ex paruis ac vulgari-
bus ad magna ac artificioſa, medicinam euexit. Eſt igitur di-
uinus Hippocrates nonus quidē à Chriſamide rege: decim⁹
autem & oſtauus ab Aſculapio: vigeliſim⁹ verò à Ioue: ex
matre verò Praxithea Phrynaretes filia, ex familia Herachida
rum. Quare ex utroque ſemine à diis ortum habet diuinus
Hippocrates: ut qui à patre quidem Aſclepiades eſt, à matre E
verò Heraclides. Didicit autem artem, tum à patre Heracli-
da, tum ab auo Hippocrate. Verum ab his quidem primum,
velut veriſimile eſt, in re medica initiatus eſt. quantum ſanè
credibile eſt hos nouiſſe. Vniuerſam vero artē ipſe ſeipſum
docuit, diuina natura uſus, & in tantum animi induſtria pro-
genitores tranſgreſſus, quantum etiam artis præſtantia eoſ.
dem ſuperauit. Tollit autem non beſtiarum genus, ſed fero-
rum ac agreſtium morborum, per magnam terræ ac maris
partem Aſculapij auxilia, quemadmodum Triptolemus
Cereris ſemina diſpergens. Proinde iuſtiſſimè in multis ter-
ræ locis diuinos honores etiam ipſe cōſequutus eſt, & iſdem
donariis cū Hercule & Aſculapio ab Athenienſibus dignus F
factus eſt. Hunc ipſum accerſe, & auri atque argenti quātum
voluerit, ipſi dare iube. Hic enim non vnum modum cura-
tionis huius morbi nouit. Hic eſt ſanitatis pater: hic ſerua-
tor, hic dolorum curator. In ſumma, hic diuina ſciētia prin-
ceps eſt. Vale.

*Rex regum magnus Artaxerxes, Hyſtani-
di Helleſponti præſecto.*

Hippocratis medici Coi ab Aſculapio originem ducen-
tis gloria artis etiam ad me peruenit. Dato igitur ipſi
auri quantum voluerit, & reliqua abundè, quibus opus habet
& ipſum ad nos mittito. Nam optimatibus Perſarum æqua-
lis erit. Et ſi quis alius bonus vir eſt in Europa, eum domus
regiæ

Epistolæ.

521

A regia amicum facito, nihil diuitiis parcens. Viros enim in-
uenire, qui conſilio præſtent, non eſt facile. Vale.

*Hyſtani Helleſponti præſectus, Hippocrati ex
Aſclepiadis prognato gaudium.*

Magnus rex Artaxerxes te opus habet, & miſt ad nos
præſectos, iubens tibi argentum & aurum, & reliqua
quibus opus habes, & quæcunque uoles, dare, & breui ad ſe
mittere. Fore enim te optimatibus Perſarum æqualem. Tu
itaque cito adſis. Vale.

*Hippocrates medicus, Hyſtandi Helleſpon-
ti præſecto gaudium.*

B Ad epistolam quam miſiſti, à Rege veniſſe adſerens, re-
mitte Regi quæ dico, quàm celerrimè ſcribens: Quod
& victu, & veſtitu, & domo, & omni ad vitam ſufficienti opu-
lentia fruimur. Perſarum autem diuitiis uti, fas mihi nō eſt:
neque barbaros homines à morbis liberare, qui hoſtes ſunt
Græcorum. Vale.

Hippocrates Demetrio ſanitatē.

P Perſarum rex nos accerſiuit, ignarus quòd apud me ma-
ior eſt ſapientiæ ratio, quàm auri. Vale.

C *Regi regum meo magno domino Artaxerxe, Hy-
ſtani Helleſponti præſectus gaudium.*

Q uam miſiſti epistolam, iubēs demittere ad Hippocra-
tem Coum ab Aſculapio originem ducentem, demi-
ſi. Sed & ab ipſo reſponſum tuli, quod ſcriptum tradidit, & ad
domum tuam tranſmittere iuſſit. Iraque eius latorem ac
nunc um Gymnaſben Dieutychen ad te miſi. Vale.

Rex regum magnus Artaxerxes Cois hac dicit.

D ate meiſ nunciis Hippocratē medicum malignis mor-
bis præditum, & in me, & in Perſas petulanter ſe ge-
rentem. Sin minus, cognoscetis, etiam primi peccati potnam
vos daturos eſſe. Urbem enim veſtram deuastaſam, & inſu-
lam diſtractam, in pelagus conueſtam, ut in poſterum tem-
pus nemo ſciat, an in hoc loco fuerit inſula, aut urbs Cos.

Vv s Coorum

Visum est populo, respondere nuntiis ab Artaxerxe missis. Coi nihil indignum facient, neque Merope, neque Hercule, neque Aesculapio. Quapropter omnes ciues nō dabunt Hippocratem, etiam si pessima morre sint interituri. Nam quum Darius & Xerxes epistolas scripserint, & terram ac aquam à patribus nostris petiuerint, populus non dedit: quum eos ipsos se impetentes, similiter velut alios homines, mortales esse videret. Et nunc idem responsum dat. A Cois discedite: quoniam Hippocratem in manus vestras nō dant. Renuntiate igitur ipsi vos nuntij, quod neque dei ipsi, nostri negligentes erunt.

Senatus populusq; Abderitarum Hippocrati gaudium.

Nunc maximè vrbi nostræ in periculo versatur vir noster, ò Hippocrates, qui & presenti tempore & futuro semper gloria vrbi sperabatur. Neq; nunc, ò vos dei omnes, nobis inuideatur, hic præ multa que detinet ipsum sapientia agrotat, vt timor non vulgaris sit, si Democritus mente motus fuerit, reuera vrbem nostram Abderitarum pessum ituram esse. Etenim oblitus omnium, & primùm sui ipsius, vigilans & noctu & interditi, & singula parua ac magna deridens, & totam vitam nihil esse putans, vitam transigit. Ducit aliquis vxorem, alius mercaturam exercet, alius concionatur, alius imperat, alius legatum agit, eligitur, abrogatur, agrotat, vulneratur, moritur. At hic ridet omnia, dum alios mortuos ac tristes, alios gaudentes videt. Quin & de his, quæ apud inferos sunt, hic vir perscrutatur, & hæc scribit, Et idolis acrem plenum esse dicit. Et volucrum voces intentis auribus explorat. Et sæpe noctu exurgēs, solus cantilenas sensim canenti similis est. Et se aliquando in rerum immensitatem proficisci dicit, & Democritos esse similes sub ipsi innumera biles. Et corpus vnà cum mente corrumpens vivit, hæc timeamus ò Hippocrates, ob hæc perturbati sumus. Quapropter nos serua, & patriæ nostræ cōsulturus cito adis: neq; nos contempseris. Nam neq; ita viles sumus: & in nobis testimoniū situm est. Ob ipsum enim conseruatum, & gloriam, & pecunias,

At nias, & doctrinæ famā consequeris: quanquam doctrinæ ratio multo potior apud te est, quàm fortuna. Attamen & huius bona multa ac luculenta tibi à vobis obuenient. Etenim animæ Democriti gratia, etiam si vrbs aurum esset nō nostræ voluntati responderet, aut quacunque tandem te illi carendum esset. Leges nostras putamus agrotare ò Hippocrates, leges prauaricari. Adis optime vir, curaturus virum insignem. Non medicus, sed conditor, sacrationem tota Ionia murum nobis circundabis. Ciuitatem, non virum curabis: & Senatum agrotantem, & ne claudatur periclitantē, aperies. Ipse legislator, ipse iudex, ipse princeps, ipse seruator, & horū artifex aduenies. Ob hæc te exspectamus ò Hippocrates, atque hæc etiā sient vbi veneris. Vna ciuitas nō ignobilis, imò tota Græcia rogat te, serua corpus sapientiæ. Quin potius ipsam apud te legationem agere puta doctrinā, ab hac prauaricatione liberari supplicantem. Cognata equidem res est omnibus, velut apparet, sapientia. Verum his qui propius ipsam complexi sunt, velut nobis, etiam longè amplius. Et, sicut probè nosti, gratificaberis etiam futuro seculo, si nō destitueris Democritū propter veritatem, cuius primas se ratum esse sperat. Tu enim & genere, & arte coniunctus es Aesculapio. Hic verò Hercules est ex fratre nepos. A quo est & Abderus, quem admodum omnino audiisti, cuius cognomē vrbs nostra refert. Quare etiam illi grata fuerit Democriti sanatio. Quum igitur videas ò Hippocrates, & populum, & virum insignem, ad stupiditatem diffluentem: festina, rogamus, ad nos. Heu vr etiam bona redundantia morbi existunt. Quantum enim Democritus ad summam sapientiam generosè peruenit, tantum nunc pariter periclitatur, ne mentis stupore & stoliditate affligatur. At reliquum vulgus Abderitarum, quod mansit absque eruditione, communem sanè sensum habet. Imò nunc prudentiores sunt ad sapientis morbum iudicandum, qui prius desipuerunt. Adis igitur eum Aesculapio patre. Adis eum Herculis filia Epione. Adis eum Aesculapij filijs, qui ad Ilium militarunt. Adis nunc prœonias adferens morbi medelas. Nunc terra radicibus, & herbis, & auxiliariis floribus, infanatione medicamentis fecunda est. Fœmè igitur nunquam fertilius producent, neque tetra, neque montium cacumina, quàm nunc profer

proferunt ea, quæ pertinent ad Democriti sanitatem. Vale. D

Hippocrates Senatui populoque Abderitarum gaudium.

Cuius vester Amelellagoras venit in Co, & erat tunc in illa die Virgæ assumptio, & annua festiuitas, ac publicus, velut nostis, cōuentus, & pompa sumptuosa fiebat, quā mos est eos, qui deo dicati sunt, ad Cyparissum deducere. Quādoquidem autē & ex verbis, & ex aspectu, Amelellagoras festinare videbatur, crealens, velut erat, rem ipsam vrgere epistolā vestram legi, & admiratus sum quod ob vnum hominē velut si vnus homo esset ipsa ciuitas, turbati estis. Et beati profectō sunt populi, qui sciunt bonos viros sua esse munimēta, & non E turres, neque muros, sed sapientium virorū sapientia consilia. Ego verō, qui credo artes quidē esse Deorum dona, homines autē naturæ opera (& ne agrē feratis viri Abderitæ) non vos puto, sed ipsam naturam me vocare, ad conferuandum ipsius opus, quod periclitatur, ne præ morbo collabāt. Quare præ vobis ego nunc, naturæ ac Diis obediens, festino agrotātem Democritū sanare: si quidē sanē & hoc morbus est, & non potius error vobis tenebras offundit id quod opto, atque vtinā sit hæc vberius vestræ beneuolentiæ, signū, quod etiam ad suspicionem turbamini. Argentū autem mihi venienti, neque natura, neque Deus promittere poterit. Quare neque vos viri Abderitæ cogatis: sed liberæ artis etiam opera libera esse sinatis. Qui vero mercedē capiunt, hi scientias seruire cogunt, velut F captiuas faciētes ipsas ex priore libertate. Deinde, velut veri simile est, mētiri etiā poterint, velut de magno morbo: & negarint, velut de paruo: & polliciti nō venerint, & rursus venerint nō vocati. Misera est profectō humana vita: quā per totam ipsam intolerabilis auaritia, velut hybernus vētus, distributa est ac penetravit. Ad quam vtinā potius omnes medici cōuenissent, quō grauiorem insania morbum curarent: quoniā quum morbus sit & affligat, etiā laudatur. Ego verō arbitror etiam animæ morbos omnes vehementes esse insanias, quæ opiniones quasdam ac imaginationes rationi inducunt. A quibus qui per virtutem deputatus est, sanus euadit. Quod si ego omnino ditescere voluissem, viri Abderitæ, non utiq; decem talentorū gratia ad vos proficiscerer: sed ad Magnum

A Magnū accessissem Persarū regem, vbi totæ ciuitates humanis opibus refertæ mihi obtigissent: sanassem autē illic ipsorum pestem. Verū denegavi, inimicam Graciæ regionem à malo morbo me velle liberare. Et ego, quantum in me fuisset, Barbaros expugnassem. Habuisssem autē ignominiam ipsas à rege diuitias, & opulentiam patriæ inimicā. Hæc verō mihi adfuissent, velut ei qui vrbium Graciæ deuastator esset. Non sunt diuitiæ, vndiquaq; lucrari. Magna enim sunt sacra virtutis, quæ à iustitia non occultantur, sed manifesta existunt. Aut nō æquale peccatum esse putatis, hostes seruare, & amicos mercede sanare? At non hoc modo se res nostræ habent, o Abderitæ. Non capio fructum ex morbis, neque libenter audiui Democritum mente motum esse. Qui siue sanus est, amicus est: siue agrotat, curatus magis amicus erit. Audio autem ipsum grauius ac solidis moribus præditum esse, & vrbis vestræ ornamentum. Valere.

Hippocrates Philopæmenigaudium.

L Egari, qui vrbis epistolā mihi reddiderūt, etiā tuā tradiderunt. Et valde gauisus sum, & hospitium, & reliquū vultū te promittente. Veniemus autē bona fortuna, & meliore spe, velut arbitramur, accedemus, prout in literis est declaratum: quum nō insaniā: sed quandā excellentē mentis sanitatem vir ille declaret, dum neque liberorū, neque vxoris, neque cognatorū, neque res familiaris, neque omnino alicuius curam gerit: sed & diu & noctu apud seipsum cōsistit, & priuatim vitam degit, plerumque in antris & solitudinibus, aut sub arborū vmbis, aut in mollibus herbis, aut apud frequētia aquarū fluentia. Contingunt igitur talia plerumque, atra bile percitis. Taciturni enim aliquādo sunt, & solitarij, ac deserti amātes, & rerū familiarū cōspectū auersantur, alienū putātes. Nec verō dissimile vero est, etiā his qui circa disciplinas versantur ab vna erga sapientiā adfectione, alias curas exclusas esse. Quēadmodū enim famuli ac ancillæ in domibus tumultuantes, & seditionē agentes, vbi derepente ipsis hera cōparuit, consternati cōquiescunt: sic etiā reliquæ in anima cupiditates malorū sunt hominibus ministræ. Postquā autē sapientiæ cōspectus seipsum ingesserit: reliquæ adfectiones velut famulæ discedunt. Non autē omnino insani antra & quietē expetūt: sed

sed etiā hi qui humana negotia contemnunt, ob tranquillitatis cupiditatē. Quum enim mens ab externis curis vexata, corpus reficere voluerit, tūc cito ipsum quieti tradit. Deinde recta exurgens, circūcirca veritatis regionē collustrat, in qua non est pater, nō mater, non vxor, non liberi, non frater, non cognati, non famuli, non fortuna, non omnino quicquam ex his, quæ tumultū inducunt. Omnia autē perturbatiā, exclusa stant præ timore: & neq; appropinquare audēt præ reuerentia eorū, quæ isthic habitāt. Habitant autē illam regionē, & artes, & virtutes omnis generis, & Dei, & dæmones, & senatus, & consilia. Et magnus polus in illa regione, stellis multū mobilibus coronatus est: in quam fortassis etiā Democritus præ sapiētiā trāsmigrauit. Deinde quum nō videat amplius eos qui sunt in vrbe, utpote procul profectus: insaniz morbo laborare putatur, propter solitudinis amorē. Student autem Abderitæ argenti amorem & studium detegere, & in se manifestum facere, eo quod Democritum non intelligunt. At tu hospitium nobis d' amice Philopocmen præpara. Non enim volo perturbatē vrbi molestiam exhibere, quum veterem te proprium hospitem, velut nosti, habeam. Vale.

Hippocrates Dymfio gaudium.

A Ut in Halicarnasso me expecta, aut ipse ad me venire d' amico festina. Per summā enim necessitatē abeundum est mihi in Abderam, Democriti causa, ad quē agrotantem vrbs me accersiuit. Caterū admiranda est hominū, d' Dionysii, per cōsensum adfectio: velut vna anima cū ciue cogrorat. Quare mihi videtur etiā ipsi curatione opus habere. Ego vero neq; morbum ipsum esse puto, sed immodicam doctrinam: quæ reuera nō est immodica, sed ab idiotis putatur. Nā nunquam nociua est virtus immodica. Excellentia verō, morbi opinionē de se præbet, propter iudicantiū imperitiā. Vnusquisq; enim ex his, quæ ipse nō habet, iudicat, id quod in alio abundat, superfluum esse. Sic sanē etiā timidus fortitudinē immodestiam putat, & avarus magnanimitatē. Et omnis defectus, virtutis moderationē excedere putatur. Illū igitur vbi viderimus, cū prænotione hinc contingente, & vbi sermones eius audiuerimus: melius cognoscemus. Tu verō, d' Dionysii, studio habe ut ipse accedas. Volo enim te in patria mea cōmorari

A rari donec rediero: quo & rerum nostrarum, & in primis vrbis nostræ curā geras. Nam haud scio, quomodo ex casu contigit, ut saluber sit annus, & pristinam naturā habeat. Quare neq; multi infestabūt morbi: attamē venito, Inhabitabis autem meam domum nimis quā opportunā, nimirū quum & vxor apud parētes maneat propter meam profectionem. Attamen & illius res inspecta, quo pudicē degat, & non ob viri absentiam alios viros approbet. Honesta equidem ab initio fuit, & parentes bonos habuit. Patrē autem mirificē virilem, & malos valde odio habentem, egregiē senem. Attamē semper opus habet mulier moderatore. Habet enim à natura in se lasciuia: quæ, nisi quotidie refecetur, velut arbores in materia multæ effusionem, exuberat. Ego verō amicum parentibus diligentiorē puto ad vxorē custodiendā. Non enim, velut illis, etiam huic cohabitat benevolentia: adfectio, per quam saepe vmbra admonitioni obtenditur. In omnibus autem rebus prudentior est alienitas ab adfectione, ut quæ minimē à benevolentia infringatur. Vale.

Hippocrates Damageto gaudium.

Qum apud te Rhodi essem Damagete, vidi nauē illam cui solis inscriptio erat, penitus pulchram, & in puppi probè instructam, & sufficientem carinam habentem. Habebat & trāstra multa. Et tu laudabas etiam in ipsa nauigandi præstatiā, quæ velox esset, & tuta, & ad inseruiendum artificiosa. Et insuper prædicabas probū in ipsa nauigatiōis cursu. Hæc mitte nobis: verū si fieri potest, non remis, sed alis ad remigium instructā. Vrget enim res ipsa d' amice, ut valde cito in Abderā nauigē. Volo enim agrotantē curare vrbe, propter vnum agrotantem Democritum, si vnquam viri fama ad aures tuas peruenit. De hinc patria dicit, quod insania adfectus sit. Ego autē cupio, imō magis opto, non reuera ipsum insanire, sed illos ita putare. Ridet, inquit, semper, & ridere nō cessat in oībus negotiis. Et hoc ipsis insaniz signū esse videtur. Quare tuis in Rhodo amicis dicit, ut semper moderatē se gerāt, & nō multū rideant, neq; multum tristes sint: sed inter ambo hæc modū teneant, ut aliis comis esse videaris, aliis sollicitus, de virtute cogitās. Est pfectō mali quiddā dū ad singula ille ridet. Si em̄ immodestia malū est: itea sanē ppe tua

Hippocratis

tua longè peior est. Et dicam tanè ad ipsum: Democrite, & si quis agrotat, & occiditur, & mortuus est, & oblidetur, & quoduis malum ingruit: singula quæ sùnt, materiam risus tibi præbent. Nò autè repugnas deo, si quum duo sint in mundo, Gaudium & Tristitia: tu alterum ipsoꝝ eiecisti? Beatus profectò fueris (Verùm impossibile est) si neque mater tibi agrotat: neq; pater, neq; postea liberi, aut vxor, aut amicus, sed propter tantum risum conseruantur, penitus felix es. At si dum agrotant, rides: dum moriùtur, gaudes: & si quid mali audieris, exhilararis: pessimus es ò Democrite, & procul tanè à sapientia. Si verò putas hæc ipsa neq; mala esse, certè arrabile percitus es Democrite, periclitans ne & ipse Abderita sis prudentior autè sit ipsa ciuitas. Caterùm de his exactius illic dicemus Damagete. At verò nauis etiam hoc tempus, quo hæc tibi scribo, remoratur. Vale.

Hippocrates Philopœmeni gaudium.

Cogitans ac sollicitus de Democrito, illa ipsa nocte dormiens, sub ipsius auroræ initium somniū mihi oblatū habui, ex quo puto nihil valde periculosi fore. Mirabiliter enim expergefactus sum. Videbar mihi videre Aesculapiū ipsum corā, & iā ad ipsas Abderitarū portas aderamus. Aesculapius autem non vt imagines eum aliās ostendunt, mitis ac blandus apparebat: sed habitu concitato, & aspectu horrendo. Sequebantur autè ipsum dracones reptilium generis immanes, longum tractū ducentes, & horribile quiddam velut in desertis ac saltibus subsibilantes. Sequebantur & focij, pyxides medicamentarias probe obsignatas gestantes. Deinde porrexit mihi manum deus: quam vbi libētissimè apprehendissem, rogabā vt simul mecū peregeret, & ne me in medendo destitueret. Verū is: Nihil, inquit, in præsens me opus habes: sed hæc immortalī ac mortaliū communis dea te peregrinū deducet. Et ego cōuersus video mulierē pulchram ac magnā, simpliciter ornatā, splēdidam, cuius oculorū circuli puro lumine micabāt, vt stellarū fulgorē putares. Et de quidē disparuit. Mulier verò illa apprehēsū ne manu lento gradu benigniter per urbē dūcebat. Et vbi prope domū essemus, in qua hospitīū mihi paratū esse putabā, velut spectrū disparuit, hoc saltem dicens: Cras te apud Democritum de-

prehen-

Epistolæ.

525

Aprehendam. Cū verò iam se illa cōuerteret: Rogo, inquā, optima femina, quānā es, & quo nomine vocari debes? Veritas, inquit illa. Caterū quæ accedentē vides (& derepentē altera quædā mihi apparuit) neq; ipsa mala videtur, audacior autè aspectu & concitator: Opinio, inquit, appellatur, & habitat apud Abderitas. Ego igitur vbi de somno surrexissem, mihi ipsi somnium interpretatus sum, quòd non indigeret medico Democritus, quando sanè ipse medendi Deus discessisset, velut qui medendi occasionem & materiam nō haberet. Sed ipsa quidē veritas, quòd Democritus sanus sit, apud Democritum manet. Opinio verò, quòd Democritus agrotet, reuera apud Abderitas habitat. Atq; hæc vera esse, mi Philopœmen, credo, & sunt sanè. Et non contemno somnia, maxime vbi etiam ordinem conseruant. Medicina autem & vaticinatio valde cognatæ sunt: quandoquidem & pater ambarū arriū vnus est Apollo progenitor noster, & præsentēs & futuros morbos prædicens, & agrotos & agrotaturos sanans. Vale.

Hippocrates Crateua gaudium.

Scio te, ò amice, optimum radicifecam esse, & propter tuam ipsius exercitationem, & propter progenitorū gloriam, adeò vt in hac facultate Crateuæ proauo minime cedas. Proinde nunc, si vnquā aliās, herbas collige, quot & quales poteris: vrget enim necessitas: atq; has mihi transmittite, ac virum toti ciuitati cōparandum, Abderitam quidē verum Democritum. Agrotare enim ipsum dicunt, & purgatione valde opus habere, vt qui infania sit correptus. Non vtemur fortassis medicamentis, quemadmodum etiā credo. Attamen vndiquaque instructum esse oportet. At verò rem herbariam apud te sape admiratus sum, quemadmodum etiam vniuersorum naturam ac constitutionē, & facerrimū terræ fundamentum, ex qua animalia, & plantæ, & alimēta, & medicamēta, & fortuna, & ipsæ diuitiæ exoriuntur. Neque enim aliās haberet vbi cōsisteret Auaritia, neq; sanè Abderita: nunc decem talentis inescassent me, pro medico mercenarium declarantes. Si verò possis Crateua amarā auaritiæ radicem exscindere, vt nullæ ipsius reliquæ restent, probe scito, quod hominum vnā cum corporibus etiam animas agrotantes purgassemus. At hæc quidē vota sunt. Tu

X x verò

verò, quod fieri potest, nobis mōtanis maximè & in altis col-
libus nascentes herbas radicitus reseca. Sunt enim aquosiori-
bus solidiores & aciores, propter terræ densitatem, & aeris
tenuitatem. Nam quod attrahunt, frigidius est. Conare ta-
men ut etiam de his quæ circa stagna nascuntur, & de palu-
stribus, & fluuiatilibus, aut fontanis flores colligas: quas sa-
nè debiles, & exolutas ac dulcis succi esse scio. Omnia autem
medicamenta quæ succi & liquores fluidi sunt, in vitreis va-
sis ferantur: quæ verò folia, aut flores, aut radices sunt in fidi-
libus nouis probè obturatis: ut ne ventis perflata, medica-
menti vigorem velut in animi deliquium collapsa, amittat.
Cæterum statim nobis hæc mittito. Nam & tēpus anni con-
gruum est, & necessitas dictæ insanix urget. Ab omni equi-
dem arte aliena res est dilatio, verū maximè à Medicina, in
qua dilatio est animæ periculum. Curationum verò animæ
sunt temporum opportunitates, quarum observatio finis est.
Sperò quidem sanum esse Democritū, etiam citra medelā.
Si verò aliquis error naturæ, aut temporis, aut alterius alicu-
ius causæ contingat: multa enim nos qui mortales sumus, la-
tent, utpote non omnino per veritatem corroboratos, ad id
quod obscurum est omnem vim congregatam esse oportet.
Non enim contentus est is, qui in periculo versatur, his quæ
possumus: sed concupiscit etiam ea, quæ nō possumus. Et fer-
mè semper ad duos fines militamus, alterum hominis, alte-
rum artis. Quotum alter obscurus est, alter scientiæ determi-
natus. Opus est autem in vtrisque his etiam fortuna. Incerta
enim est coniectura eorum, qui in purgationibus cautè pro-
cedunt. Nam & stomachi afflictionē veremur, & medicatio-
nis congruentiam, ad naturā ignotam cōiectamus. Nō enim
vna & eadem est omniū natura, & aliud semper sibi ipsi de-
cernens adsimilat ac familiare facit. Aliquādo verò totū per-
dit. Sed & herbis multa reptilia venarum immittunt, & ha-
tū sunt internæ ipsarum teneritudini adfectionem pro auxi-
lio inspirant. Et huius rei ignorantia erit, nisi sane nota ali-
quæ, aut macula, aut odor ferus & grauis rei factæ indicatio-
nem fecerit. Deinde ipsa ars propter fortunæ casum, à rectè
faciendi proposito aberrat. Stabiliiores autē semper sunt pur-
gationes per veratrū, quibus etiā Melampus in Proeti filia-
bus, & Anticyreus in Hercule vti esse narrantur. Minimè ve-
rò

A rō vtemur nos vllō aliquo ex his in Democrito: sed contige-
rit opto illi sapientia, efficacissimorum ac medicatissimorū
pharmacorum finis. Vale.

Hippocrates Damageto gaudium.

Hoc erat illud Damages, quod cōiectabamur: non infa-
nit Democritus, sed super omnia sapit, & nos sapiēti-
ores effecit, & per nos omnes homines. Remisi autē tibi ami-
ce reuera Aesculapeam nauem: cui cum solis signo etiā sani-
tatis insigne apponito. Nam reuera secundo numine vela fe-
cit: & illa die in Abderam nauigauit, qua scripserā ipsis, me-
peruenturū esse. Omnes igitur ante portas cōgregatos inue-
nimus, nos, velut verisimile est, expectantes, nō viros solū,
sed etiā mulieres: insuperq; senes & pueros per deos, tristes,
itēmq; infantes. Atque hi quidē sic habebant, velut ob Demo-
critum insanientē. Ille verò syncere tūc in philosophiādo ex-
cellebat. Postquā autē me vidissent, vti sunt mihi paululum
ad seipos rediisse, & bonas spes ostentabāt. At Philopæmen
me ad hospitii ducere gestiebat, & hoc ab illis cōprobaba-
tur. Ego verò, dō viri Abderitæ, inquā, nullū mihi maius ope-
ra precii est, quā Democritū videre. Illi verò hoc audito,
collaudarūt, & gaudiū sunt, & cōpendio duxerūt me per forū,
partim sequētes, partim præcurrētes, alij ab vtraq; parte: Ser-
ua, clamātes, auxiliare, medicare. Et ego adhortabar ipsos ut
cōfiderent, tanquā fortassis nihil esset mali: aut si quid esset,
modicū id esset, & correctu facile, cōfusus horis anni Etesiiis.
Et simul hæc dicens ibam. Neq; enim procul erāt ædes: imò
neque tota ciuitas. Aderamus igitur: propinquæ enim muro
erāt, & me placidè eò deducūt. At retro turrim collis erat al-
tus, lōgis ac dēlis populis nigris vmbrosus, vnde Democritū
habacula cōspiciebātur. Et ipse Democritus sub ampla ac
humilima platano sedebat, in veste crassa citra humeros de-
sineute solus, discalceatus, super lapidea sede, valde pallidus
ac macilētus, promissa barba. Iuxta ipsum verò à dextra, te-
nuis aqua per decliuē collē decurrēs leniter resonabat. Erat
autē delubrum quoddā super illū collem, quantū equidem cō-
iectura assequor. Nymphis dicatū, sponte enatis viribus cir-
cundatum. Ipse verò cum multo ornatu super genibus librū
habebat. Sed & alij quidem ex vtraque parte adiacebant. Ac

cumulata erant etiam animalia multa, per totum refecta. Et ipse aliquando concitate incumbens scribebat, aliquando quiescebat, diu multumque se continens, & in seipso meditando. Deinde non longè post, his peractis, exsurgens deambulabat, & viscera animalium inspiciebat, & depositis ipsis digressus, rursus desidebat. At Abderitæ circumstantes me tristes, & non procul à lachrymantibus oculis habentes: Vides, inquit, Hippocrates Democriti vitam, quàm insanit, & neque quod vult nouit, neque quod facit. Et quidam ex ipsis apud huc amplius ostendere volens ipsius insaniam, alta voce plorauit instar mulieris ob filij mortem lamentantis. Deinde rursus cum gemitu eiulauit, personam agens viatoris, qui aliquid ex his quæ portabat, amisit. Verùm Democritus cum hæc audisset, partim ridebat, partim cachinnis explodebat, & nihil amplius scribebat. Caput autem frequenter cōcutiebat. Ego verò: Vos, inquam, ò Abderitæ, hic manete: ipse verò vbi & verbis, & corpori viri propior factus fuero, videroque ac audiero, cognoscā adfectionis veritatē. Et hæc loquutus, placidè descendebam. Erat autem locus ille asper ac decliuus. Itaque vix me sufficiens penetraui. Cùm autem appropinquassem, incidi in ipsum nescio quid, quasi ex numinis afflatu & cum concitatione scribentē. Stabam igitur isthic expectans tempus quietis ipsius. Ipse verò paulò post, intermisso scribendi impetu, & stilo scriptorio deposito, respexit ad me accedentem, & Salue, inquit, hospes. Ego: Plurimum & tu, inquam, Democrite vir sapiētissime. At ille, vereturans atque bitror, quòd nō nomine me compellasset: Te autem, inquit, quo nomine vocabimus? Ignorantia enim tui nominis, causa erat, cur te hospitem appellarem. Hippocrates, inquit, medicus est mihi nomen. Is verò: Asclepiadarum, inquit, nobilitas, & magna sapientiæ tuæ in re medica gloria multum celebris, etiam ad nos peruenit. Quid autem negotij, ò amice, te huc perduxit? Imò potius præ omnibus confide. Vides autem quòd hæc sedes foliis instrata non est iniucunda, viridis adhuc ac mollis, & ad insidendum lenior inuidiosis fortunæ sellis. Cùm autem consedissem, rursus inquit, Priuatumne, aut publicum negotium agens huc peruenisti? Dic apertè, nam nos, quantum poterimus, adiuuabimus. Et ego: Quæ vera causa est, inquam, tui gratia huc venio, vt sapientem

Attem virum conueniam. Habet autem causam patriam, cuius legatum ago. Ille verò: Hospitio itaque, inquit, primum vire nostro. Ego verò per omnia virum pertentans, etiam si iam mihi manifestum esset, ipsum nō insanire; Philopocmenem, inquam, nosti ciuem vestrum? Etiam, inquit, valde: Damonis filium dicis, qui habitat apud Hermaidem fontē? Hunc ipsum, inquam, cuius ego sum ex patribus peculiaris amicus. At tu Democrite potiore me hospitio excipe, & primum sanè quid sit hoc, quod hic scribis, dicito. Ille verò vbi paululum se continuisset: De insaniam, inquit. Et ego, ò rex Iupiter, inquam oportune profectò scribis contra ciuitatem. At ille: Qualem, inquit, ciuitatem Hippocrates? Ego verò: Nihil, inquam, ò Democrite, sed haud scio quomodo hoc verbum mihi excidit. Verùm quid de insaniam scribis? Quid enim, inquit, aliud quam quid sit, & quomodo in hominibus generetur, & quomodo alleuetur? Nam animalia hæc, quæ vides, inquit, huius gratia refeco, non quòd odio habeam opera dei, sed bilis naturam ac sedem querens. Nō est enim quòd hæc furoris hominum causa est, vbi nimium redundarit. In omnibus equidem à natura inest: sed in quibusdam minus, in quibusdā amplius. At immodestia ipsius morbi sunt, ipsa velut materia, aliquando bona, aliquando mala subiacente. Et ego, Per Iouem, inquam ò Democrite verè hæc & sapienter dicis. Quare beatum te iudico, qui tanta quiete fruieris. Nobis autem huius participes esse non permillum est. Interrogante verò illo: Cur ò Hippocrates, permillum non est? Quoniam, inquam, aut agri, aut res domesticæ, aut liberi, aut vsturæ, aut morbi, aut mortes, aut famuli, aut nuptiæ, aut eiusmodi quædam opportunitatē nobis commodam eripiunt. Hic sanè vir ille ad solitam adfectionem delatus est, & valde effusè risit, ac cachinnatus est. Et de cætero quiescebat. Et ego: Quid verò, inquam, Democrite rides? vtrum bona quæ dixi, aut mala? Ille verò adhuc magis ridebat. Et Abderitæ de colle id videntes, partim capitula sua cadebant, partim frontem. Alij verò capillos euellebant. Nam, velut postea dixerunt, ampliorem quàm aliàs solitus esset, risum effuderat. At verò, inquam, sapientum optime Democrite, cupio causam huius tuæ adfectionis cognoscere: quo risu ego tibi dignus visus sum, aut ea quæ dixi: quo

hoc cognito, à causa delistam, aut tu reprehensus, intēpesti. D
 uos risus coerceas. Ille verò: O Hercules, inquit, si me repre-
 hendere potes, curationem perficies, qualem nullam vnquā,
 ò Hippocrates. Et quomodo non reprehendaris, ò optime?
 Aut nō absurdum te esse putas, dum rides hominis mortem,
 aut morbum, aut mētis emotionem, aut insaniam, aut atrā
 bilem, aut credem, aut aliud quid peius? Aut vice versa nu-
 ptias aut festiuitates, aut liberorum procreationem, aut my-
 steria, aut magistratus, aut honores, aut aliud quid omnino
 boni? Nam quorum misereri oportet, ea tu derides, & ob
 quæ latari conueniebat, ea itidem derides. adeò vt neque bo-
 num, neque malum apud te sit discretum. At ille: Hæc quidē,
 inquit, rectē dicis, ò Hippocrates: sed non nouisti risus nostri
 causam. Vbi verò cognoueris: satis scio quod meum risum,
 meliorem legatione medelam ac curationem, tuæ patriæ &
 tibi ipsi auferes, & alius prudentes facere poteris. Et pro hoc
 fortassis me vicissim medicinam docebis, vbi cognoueris
 quanto studio circa res nullo studio dignas versantes, & ea
 quæ nullius prætij sunt facere conantes, omnes homines vi-
 tam cōsumunt, risu digna tractantes. Ego verò: Dic, inquam,
 per deos, nunquid vniuersus mundus ægrotare se non ani-
 maduertit? & non habet quo legationem demittat ad sui cu-
 rationem: Quid enim extra ipsum esse poterit? Ille verò ex-
 cipiens: Multæ, inquit, sunt mundorum infinitates, & nequa-
 quam, ò amice, diuitem naturam malignè extenues. At hæc
 quidem, inquam, Democrite suo tempore docebis. Vereor
 enim ne fortè dum infinitatem recēses, ridere incipias. Scias
 autem nunc, de tuo risu rationem vitæ te reddere debere. Il-
 le autē toruē me intueus: Duas, inquit, risus mei causas esse
 putas, bona & mala. Ego autē vnum hominem rideo, demen-
 tia quidem plenū, rectis autem actionibus vacuum, in omni-
 bus consiliis pueriliter ac stultè se gerentē, nullius utilitatis
 gratia labores nunquā absoluendos tolerantem, fines terræ
 & infinitos recessus ex immodicis cupiditatibus penetrantē,
 argentum & aurum quærentem, & nunquā ab his adquiren-
 dis interquiescentem: sed semper circa plura adipiscenda tu
 multuantem, quo ipse inferior non sit, & neq; pudeat si non
 felix appelletur. Rideo itē ipsū eo qd̄ hiatum terræ effodit
 manibus eorum perquirens, qui partim à laxa irruente terra
 oppressi

A oppressi sunt, partim diutissimè in hac necessitate detenti,
 in supplicio velut in patria permanent, argentum & aurum
 inquirentes, vestigia pulueris ac ramenta persecutantes, are-
 nam aliam aliunde eruentes, & terræ venas exscindentes, ad
 opulentiam semper glebas coustantes, ex matre terra hosti-
 lem terram, quum tamen eadem sit, facientes, & hanc ad-
 mirantes pedibus calcant. Quanto verò risu dignum est,
 quod æruinosam & occultam terram amant, manifestam
 contumelia afficientes? Alij verò canes emunt, alij equos:
 alij multam regionem circumscribentes, propriam sibi in-
 scribunt: & multis imperare volentes, neque sibi ipsis impe-
 rare possunt. Vxores ducunt, quas paulo post eiiciunt. Amant,
 B deinde odio habent. Cum magna cupiditate liberos gene-
 rant: deinde adultos eiiciunt. Quæ est illa vana ac absur-
 da diligentia, nihil ab insania differens? Bellum intestinum
 gerunt, quietem non amplectentes. Reges alios deponunt,
 alios surrogant: occidunt homines: terram fodientes, ar-
 gentum quarunt. Argento reperto, terram emere volunt.
 Empta terra, fructus vendunt: fructibus diuenditis, rursus
 argentum accipiunt. In quot mutationibus versantur? in
 quanta malitia? dum opes non habent, opes expetunt: dum
 habent, occultant, dissipant. Rideo, dum improbè agen-
 tes video. Intendo risum, dum infelicitè agentes cerno.
 Veritatis enim Leges transgrediuntur: contentionis studio
 hostilem inter se litem habent, & cum fratribus, & parenti-
 C tibus, & ciuibus: atque ad hæc, prociusmodi opibus, qua-
 rum nemo, vbi mortuus est, dominus est, se mutuo occidunt.
 Illicitam vitam degentes, amicorum ac patriæ penuriam
 contemnunt. Res indignas & inanimatas diuitiarum loco
 habent: pro vniuersa opulentia statuas emunt, quoniam effi-
 gies ita expressa est, vt loqui videatur. Eos verò qui verè lo-
 quuntur, odio habent. Res insuper non faciles expetunt.
 Nam continentem habitantes, mare cupiunt. Et rursus, cum
 in insulis sunt, continentem desiderant, & omnia peruer-
 tunt ad propriam cupiditatem. Et in bello quidem fortitu-
 dinem laudare videntur. Vincuntur autem quotidie à pe-
 tulantia, ab auaritia. Ex omnibus adfectionibus ægrotant.
 Theriac verò vitæ omnes sunt. Cur verò meum risum re-
 prehendisti ò Hippocrates? Non enim quispiam suam ipsius
 X x 4 demer.

dementiam, sed alius alterius deridet: hi quidem ebrios, cum ipsi sibi sobrii esse videntur: alij verò amantes, quò ipsi grauiore morbo laborèt: alij nauigantes: alij eos, qui circa agriculturam occupati sunt. Non enim concordant neque artibus, neque operibus. Ego verò: Hæc quidem, inquam, vera sunt Democrite: neque alius aliquis conuenientior sermo esse poterit: ad mortaliū miseriam declarandam: verū ipsæ res sanciant necessitatem, & domesticæ dispensationis, & nauium fabricationis gratia, reliquæ item vitæ, in qua necesse est hominem esse. Non enim ad otium natura ipsum genuit. Ex his autem rursus ambitio effusa, multorum rectè sentientem animam decepit, qui omnia quidem rectè ac serio agere student, velut re certa ac stabili futura. Non autem ita validi sunt, vt obscuritatem præuidere possint. Si enim quis à Democrite uxorem ducens, separationem aut mortem timeret: aut quispiam liberos educans, ipsorum interitum: imo neque in agricultura, & nauigatione, & regno, & magistratu, & omnibus quæ sunt in vita, vllus vnquam de errore præsumpuit, sed vnusquisque horum bona spe alitur, deteriorum verò ne meminit quidem: nunquid igitur risus tuus his minimè conuenit? At Democritus: Valde, inquit, tar do ingenio præditus es, & longè à sententia mea abes. Hippocrates, qui tranquillitatis & perturbationis modum non consideras, præ ignorantia. Si enim hæc ipsa prudenti mente disponderent, & ipsi facillè liberarentur, & meum risum leuarent. Nunc autem, velut rebus in vita firmis, dementes illi superbiunt, ob ratiocinationis expertem mentem, inordinatum impetum suum agrè discentes. Sufficiens enim admonitio ipsis esset, omnium rerum vicissitudo, quæ subitis mutationibus irruit, & derepente omnigenam circunrotationem inducit. At ipsi, velut hæc firma sit ac stabilis, obli ti adfectionum assidue incidentium, aliter alias ea, quæ tristitiam inferunt, cupientes, & quæ non conferunt, quærentes, multis calamitatibus inuoluuntur. Si verò quis iuxta propriam facultatem omnia facere cogitaret: stabilem sanè vitam custodiret, seipsum cognoscens, & sui ipsius comparationem clarè considerans, & non cupiditatis studium in infinitum extendens: sed opulentiam naturam, & omnium nutriticem, per sufficientiam intuens. Quemadmodum autem in opti

A in optimo corporis habitu, adfectionum periculum manifestum est: ita successuū fortunæ magnitudo periculosa est. Insignes autem palam in infelicitatibus conspiciuntur. Alij verò velut proximorum facta non videntes, à propriis malefactis pereunt, tam manifesta, quàm obscura non prævidentes, quum longam vitam exemplum habeant eorum, quæ sunt, & quæ non sunt, ex quibus etiam futurum considerare oportebat. Hæc sunt quæ mihi risus materiam præbent, dementes homines, prauitatis pœnas pendentes, auaritiæ, infatigabilitatis, inimicitiae, insidiarum, doli, inuidentiæ (difficile est enumerare multiplices malorum versutias: sunt enim infinitæ) & in his dolosis versutiis vicissim conuersantes, & malignè sentientes. At virtutis apud ipsos modus est, id quod deterius est. Mendacij enim studium exercent, voluptatem con se stantur, legibus non obediētes. Quidam verò ex ipsis præ uidentiam in hominibus esse negat, vt qui neq; visus, neque auditus participes sunt. Solus autem sensus hominis recta in telligentia lucidus, & præsens & futurum præuidet. In omni bus displicentiam habent, & rursus ad eadem accedunt, abnegata nauigatione, nauigant, reiecta agricultura, rursus agrum colunt, eiecta uxore, aliam inducunt, genitos sibi liberos sepeliunt: & his sepultis, alios generant, ac rursus educant. Senectam optant: ad ipsam autem peruenientes, gemunt, in nullo rerum statu constantem mentem habentes. Principes ac Reges priuatum prædicant: priuatus autem regnum appetit. Qui Reipub. magistratum gerit, artificē laudat, velut extra periculum constitutum: artifex autem illum, velut per omnia porentem. Rectam enim virtutis viam, purā & leuem ac inoffensam, non vident, quam nemo ingredi audeat. Feruntur autem in contrariam, difficilem & tortuosam, per aspera incedentes, lapsantes ac offendentes, plerique vero excident, anhelantes velut si quis persequatur, litigantes, modo posteriores existentes, modo præcedentes. Et quidam ipsorum petulanti alieni cubilis corrumpendi amore ardent, per in prudentiā inducti, alios auaritiæ morbus infinitus consumit, alij mutuo insidias struunt, alij ab ambitionis studio in aerē sublatis, per malitiæ grauitatem in profundū perniciē præ cipites deferuntur. Quidam destruunt, deinde rursus ædificant: largiuntur, deinde pœnitentia ducti, amicitiae iura tol

lunt, malefici per inimicitiam cognationis iura bello impetentes. Et horum omnium causa est Avaritia. Qua in re hi à pueris ludentibus differunt: apud quos consilium quidem iudicio caret: quod verò se forte fortuna obtulit, id iucundum est. At verò in delideriis quid brutis animantibus reliqui faciunt, quàm quòd intra sufficientiam ferè ipsæ se continent? Quis enim leo aurum in terram occuluit? Quis taurus vberioris alimèti gratia depugnauit? Quam pardalim vnquam insatiabilitas cepit? Sitis quidem aper, sed vsque ad aqua appetentiam. Lupus autem, deuoraro necessario alimèto oblatro, quiescit. Si dies ac noctes coniungat homo, non sentit conuiuandi fatietatem. Et annuorum quidem temporum ordo, terminus est brutis ad coitum: at homo perpetuo infano libidinis cestro stimuletur. Quæso te Hippocrates, non ridere debeo plorantem propter amorem, eo, quòd commodo suo exclusus est? maximè verò si quis periculorum contemptor sit, & per præcipitia, aut pelagi profunditates feratur, risum non extendam? Non ridebo autem cum, qui nauem multis mercibus onustam demersit, deinde mari indignatur, quòd ipsam plenam submergit? Ego quidem nequaquàm mihi ridere videor. Vellem autem potius aliquid molesti contra ipsos excogitare. At neq; medicinam pro his esse oportebat, neque aliquem pætonia pharmaca præparantem: atq; huius rei documentum præbeat tibi tuus ille progenitor Aesculapius, qui dum seruaret homines, fulminis ictus gratiam accepit. Non vides quòd & ego malicie pars sum, dum insanix causam inquirens, animalia mæsto ac refeco? Oportebat autem ex hominibus causam perferutari. Non vides quòd etià ipse mundus odio in homines plenus est? Infinitas enim contra ipsum adfissiones accumulauit. Totus homo ex natiuitate morbus est. Dum educatur, inutilis est, & alienum auxilium implorat. Dum crescit, proteruus, insipiens, pædagogus opus habens. Dum in vigore est, audax est. Dum decreuit, miserabilis, ubi labores suos imprudenter recolit ac iactat. Ex maternis enim vteri inquinamentis talis prodiit. Et propterea alij indignatione ac immodica ira pleni, in calamitatibus ac pugnis versantur: alij semper in adulteriis & corrumpendis puellis: alij in ebrietatibus: alij in rerum alienarum cupiditatibus: alij in suis prodigedis. Vtinam facultas esset nobis, vniuersor

A uerforum habitationes reuelare, & nullum rerum in ipsis velamentum dimittere, atq; ita ea, quæ intrus aguntur, videre: videremus vtique alios edentes, alios vomentes, alios suppliciis torquentes, alios pharmaca miscentes, alios insidias construentes, alios supputantes, alios gaudentes, alios plorantes, alios amicos accusantes, alios propter ambitionem amètes. Quamquam sint quædam actiones profundiores, quæ in animo occultantur. Et ex his quidam sunt iuuenes, quidam senes: petentes, negantes, pauperes, opulenti: fame pressi, luxu grauati: sordidi, vineti, alij deliciis diffuentes, famulitium magnum alentes: alij trucidantes, alij sepelientes: alij ea quæ habent contemnentes, & speratis possessionibus inhiantes: alij impudentes: alij parci: alij inexplebiles: alij occidentes: alij vapulantes: alij superbientes, alij vana gloria elati. Et ex his aliqui apud equos spectatores consistunt: aliqui apud viros, aut canes, aut lapides, aut ligna, aut æs, aut picturas. Et aliqui legationibus, aliqui militia, aliqui sacerdotiis præfunt. Et alij coronas gestant, aliqui armati sunt, aliqui occiduntur. Singuli verò ex his feruntur, partim ad pugnam nauticam, partim ad militiam, partim ad rusticationem: alij ad onerarias naues, alij ad forum, alij ad concionem, alij ad theatrum, alij ad fugam, alij aliò. Et rursus, quidam ad voluptatem deliciarum, ac intemperantiam: quidam ad otium ac socordiam. Quum igitur tot indignas ac infelices animas videamus: quomodo non vitam ipsarum eiusmodi intemperantia præditam risu exhibeamus? Quin & valde timeo, neq; medicinam tuam ipsis placere. Nam præ intemperantia omnia ipsis displicent, & insaniam sapientiam putant, profecto suspicor plerique in scientia tua palam contumelia adfici, aut propter inuidiam, aut propter ingratitudinem. Aegrotantes enim simul vt seruantur, causam diis aut fortunæ attribuunt. Plerique verò suæ naturæ hoc adscribentes, benefactorem odio habent, & parum abest vt indignè ferant, si debiliores esse putentur. Sed & plerique artis ignorantiam in seipsis habentes, & imperiti existentes, id quod melius est, purgant. Inter stultos enim sunt suffragia, & neque agroti attestari volunt, neque eiusdem artis artifices testimonium præbere. Inuidia enim obstat. Non autem inexpertus es tu talium nugarum: imò probè scio, ob hæc te sæpe in memorabilibus adfici

ad afflictionibus accersitum fuisse, & neque causam, aut in-
uidiam libenter derisisse. Veritatis enim neque cognitio
vlla est, neque vllum testimonium. Hæc autem cum dice-
ret, subridebat, & mihi, o Damagete, diuina specie appare-
bat, & velut qui priorem suam formam exuisset. Et ego: O
magnifice Democrite, inquam, magna xenia & hospitali-
tatis tue munera, in Co mecum auferam. Multa enim me sa-
pientie admiratione impleuisti, Discedo enim veritatis tue
præco, qui humanam naturam inuestigasti ac considerasti.
Quum autem mentis meæ medelam à te acceperim, ab eo
nunc tempore hoc expetente, itémque corporis curatione.
Cras verò, & deinceps, hoc loco rursus conueniemus. Atque
hæc loquutus, surrexi. Et ille paratus erat me sequi. Cum ve-
rò quidam accederet, haud scio vnde, tradebat ipsi libros. Et
ego concitatus festinaui, & ad Abderitas in specula me ex-
spectantes. Viri, inquam, pro legatione vestra ad me, magna
sit vobis gratia. Vidi enim Democritum virum sapientissi-
mum qui solus potentissimus est homines prudentes facere.
Hæc habui Damagete, quæ de Democrito valde magna ani-
mi læticia tibi recensere volui. Vale.

Democritus Hippocrati felicitatem.

Accessisti ad nos velut insanos. o Hippocrates, veratrum
nobis daturus, persuasus à viris stolidis, apud quos la-
bor virtutis insania iudicatur. Tunc autem de mundi dispo-
sitione, & de polis ac astris cœlestibus scribebamus. Cum ve-
rò horum naturam cognouisses, quod omnia valde commo-
dè essent creata, & quod procul ab insania ac desipientia
abessent: meam quidem naturam laudasti: desipientes au-
tem & crudeles ac furiosos illos iudicasti. Nam quæ simula-
chris per aërem vagantia nos decipiunt, quæ sanè mundus
esse comprehenduntur, & vicissitudinem habentia creata
sunt: ea mens mea, naturam perscrutata, verè in lucem pro-
duxit. Cuius rei testes sunt libri à me conscripti. Oportebat
igitur te, o Hippocrates, cum viris eiusmodi moribus præ-
ditis minimè congredi ac conuersari, quorum mens super-
ficiaria & inconstans est. Si enim ab illis persuasus, mihi, ve-
lut insano, veratrum bibendum dedisses, prudentia insania
facta

A facta fuisset: & artem tuam reprehendissent, velut quæ insa-
niæ fuisset causa. Veratrum enim sanis datum, menti tenebras
offundit. Insanis autem valde prodesse consuevit. Arbitror
equidem, si non deprehendisses me scribentem, verum re-
cumbentem, aut fortè deambulantem, & mecum colloquen-
tem, & nunc quidem indignantem, nunc verò ridentem, ob
ea, quæ mente reuoluam, & familiaribus me alloquentibus
non attendentem, sed cogitatione instantem, & mirum in
modum speculantem putasses sanè Democritum, iuxta oculo-
rum iudicium, ex his, quæ vidisses, insaniæ imaginem præ-
se ferre. Oportet igitur Medicum non solum visu adfectio-
nes iudicare, sed etiam re ipsa: & rythmos ac consonantias
B vt plurimum indagare: & vtrum incipiat morbus, aut me-
dium teneat aut delinat, perscrutari: & differentia, ac anni
tempore & ætate obseruata, adfectionem curare: itémque to-
tius corporis naturam considerare. Ex his enim omnibus
facile morbum inuenies. Porro remissi ad te de insania tra-
ctationem à te conscriptam. Vale.

Hippocratis Coi, de insania scriptum.

Q Vemadmodum in libello de morbo sacro dixi, Insa-
nienti necesse est præ humiditate cerebrum, in quo
animæ sunt opera, moueri: vbi videlicet humidius quàm
C pro natura fuerit. Eo verò commoto, neque visum, neque au-
ditum quiescere: sed aliàs alia & videre, & audire: & linguā
talia loqui, qualia singulis vicibus viderit ac audierit. Quan-
diu vei o cerebrum quieuerit, tandiu etiam homo sapit. Fir-
autem corruptio cerebri à pituita & bile. Vtriusque verò co-
gnitio sic contingit. Etenim qui à pituita insaniunt, quieti
sunt, & non vociferantur, neque tumultuantur. Qui verò à
bile, percussores sunt, & malefici, ac non quieti. Et si quidem
assidue insaniat, hæc causæ sunt. Si verò terrores & timores
fuerint, à transmutatione fiunt, cerebro à bile calecente
quæ ad ipsum per venas sanguinarias procedit. Cum autem,
bilis discesserit rursus in venas, etiam corpus quiescit. Tri-
statur autem & angitur homo, & præter temporis rationem
obliuiosus fit, dum cerebrum à pituita perfrigeratur, & præ-
ter solitum morem compingitur. Postquàm verò cerebrum
derep

derepente à bile calefactum fuerit, sanguine in prædictis venis effervescere: insomnia vident horrenda, & facies velut in vigilante flammescit, & oculi rubescunt, & mens aliquid mali operari cogitat. Atque hoc in somno homo patitur. Cum autem sanguis rursus ad venas dispersus fuerit, quiescit. Porro in quinto popularium morborum libro quædam recensui, cui fiebat vocis interceptio, ignorantia, frequentes delirationes, & reversiones. Lingua autem dura, & nisi collutione usus esset, loqui non poterat, & plerunque etiam valde amara. Venæ sectio exsoluit, aqua potus, aqua mulsa, veratrum potiones. Hic ubi modicum tempus superuixisset, mortuus est. Erat & alius quidam, quem, ubi noctu ad conuiuium progrediretur, timor tibi cinæ corripiebat, ubi audiret ipsam tibia canentem. Inter diu verò audiens, nihil patiebatur.

Hippocrates Democrito felicitatem.

Artis Medicæ recta facta, ô Democrite, plerique è vulgo hominum non omnino laudant, verum Diis sape attribunt. Si verò natura reluctata perdiderit eum, qui curatur: medicos reprehendunt, numen prætereuntes. Et ego sanè mihi videor, maiorem reprehensionem quàm honorè artis me assequutum esse. Ego enim ad finem Medicinæ non perveni, etiam si iam senex sum. Neque enim ipsius inuentor Aesculapius, sed & ipse in multis à seipso dissenfit, quem admodum nobis scriptorum libri tradiderunt. Proinde epistola à te ad nos missa, veratri medicinam reprehendebat. Inductus equidem sum, ô Democrite, velut infanienti veratrum daturus, non perscrutatus qualis quis tandem esses. Vbi verò tecum congressus, cognoui non per Iovem desipientiæ opus, sed ferè omni laude ac commendatione dignum, valde laudavi naturam tuam, optimamque naturæ ac mundi iuterpretem te iudicavi. Eos verò qui me induxerunt ad te, velut infanientes reprehendi. Nam ipsi medicamento opus habebant. Quandoquidem igitur casus nos in diem coniunxit, rectè feceris si ad nos frequentius literas dederis, & libros à te conscriptos impertueris. Misi autem etiam ipse tibi de veratri usu libellum. Vale.

Hippocr

Hippocratis de veratri usu libellus.

His qui non facile sursum purgantur, ante potionem corpora præhumectare oportet vberiore alimèto & quiete. Vbi verò quis bibit veratrum, ad motus corporum magis ducere, quàm ad somnos. Declarat autem navigatio, quod motus corpora turbat. Cum veratrum magis ducere voles, corpora moueto. Veratrum periculosum est sanas carnes habentibus. Quicunque in pharmacorum potionibus non sitiunt, dum purgantur, non cessant purgari prius quàm sitierint. Conuulsio ex veratro, lethale. In nimia purgatione, conuulsio aut singultus succedens, malum. In turbationibus ventris & vomitibus spontaneis, si quidem qualia purgari oportet, purgantur, conducit, & leuiter ferunt. Sin minus, vice versa. Quemadmodum autem in prænotionibus dixi, purgatio sursum versus commodat ei, in quo sine febre est cibi fastidium aut stomachi punctura, aut vertigo, aut os amarum, & in summa doloribus supra septum transuersum: aut deorsum versus, ubi sine febre est tormen, lumborum dolor, genuum grauitas, menses ægrè prodeuntes, dolores in partibus sub septo transuerso. Vitare verò oportet in pharmacorum potionibus eos, qui bona habent corpora, maximè autem nigros, & humida carne præditos, sed & subsecos, & balbos, ac blæfos. Quicunque verò inflammata in principio morbi, velut in libello de prisana dixi, statim medicamento soluerè aggrediuntur, hi de eo quidem quod distentum est ac inflammatum, nihil auferunt. neque enim remittit qui erudus est adfectus. Ea verò quæ morbo resistunt, & sana sunt, consumunt. Corpore verò debili fiente, morbus superat & immedicabile malum habent. Cæterum veratrum his dare oportet, quibus de capite fluxus fertur. Non autem dandum est pectore suppuratis. Neque medicamenta danda sunt decoloratis, raucosis, lienosis, exanguibus, spirituosis & siccum tussientibus, siticulosos, flariosos, & his qui præcordia, & latera, ac dorsum distenta habent, & his qui præcordia, & obscure videntibus, & quibus aurium sonitus sunt, & vrinæ meatus impotentibus: neque item morbo regio laborantibus, aut ventre debilibus, aut his qui sanguinis eruptiones aut tubercula habent. Si verò medicandum esse videbitur, veratro

veratro securus sursum purga, deorsum verò non. Optimum D
autem his est victus rationem cōstituere. Quemadmodum
autem in prædictionibus dixi, non sunt medicamenta danda
his qui nigra euomunt, neq; cibum auersantibus, neque de-
lyris & parum dormientibus, neque dolore vexatis, neq; vi-
sum temerarium inclinatum habentibus, neque tumefactis,
neque vertiginosis, neque decoloratis, neque his qui in febre
æstuosi sunt ac contrafacti. Sicut autem de pituita dixi, Sesa-
moides sursum purgat. potio eius est drachma dimidia in
aceto mulso trita. Commiscetur etiam veratris tertia potio-
nis pars, & minus suffocat. Purgat item quartanas diuturnas
& diuturna febris lipyria vexatos: & eos, in quibus non est fi-
tis, neque excretio. Hos verò non ante tres hebdomadas. E
Aliquando etiã pleuriticos ac voluulosos. Et sicut in mulie-
ribus morbis dixi, purgandum est etiam si vteri purgatio-
ne opus habuerint.

Hippocrates ad Thessalum filium.

AD cognoscendam Geometriam & numerorum scien-
tiam, mi fili multum studij adhibeto. Non enim solùm
vitam tuam illustrem, & ad multa commodam, in humana-
rum rerum statu efficient: sed etiam animam acutiorem &
clariorem reddent, ad omnium, quorum vsus in medicina
expetitur, vtilitatem consequendam. Etenim Geometriæ co-
gnitio, quæ multiformis ac varia est, & omnia cum demon-
stratione transigit, vtilis erit & ad osiũ situs, & ad exarticu-
lationes, & reliquum membrorũ ordinem. Nam ad multi-
plicem hnrũ adfectionem, & articulorum luxatorum repo-
sitione, & osium contritorum refectione, & perforatione,
& compositione, & exemptione, & reliqua curatione, maio-
re industria videri quisquis nouerit qualis est locus, & quale
est os, quod ex eo eluxatum est. At verò numerorum ratio,
& ad circuitus, & ad transmutationes febrium præter ratio-
nem fientes, & ad iudiciã agrotantium, ac securitatis in mor-
bis, sufficiens erit. Præclara enim res est, tale ministerium
in medicina habere, quod tibi partes intentionis ac remis-
sionis, cum ex parte inæquales fuerint, facili cognobiles
exhibet, citra errorem. Quapropter ad huiusmodi experien-
tia

A tia facultatem peruenire sedulo stude. Vale.

*Democritus Hippocrati, De na-
tura humana.*

OMnes homines artem medicam nosse oportet, ò Hip-
pocrates. Est enim res honesta simul ac vtilis ad vitam:
& ex his maximè eos, qui eruditionis ac eloquentiæ cog-
nitionem habent. Nam sapientiæ cognitionem medicinæ so-
rorem ac contubernalem esse puto. Sapientia enim animam
ab adfectibus liberat: medicina verò morbos à corporibus
aufert. Augescit autem intelligentia, præsentis sanitatis: cuius
B prouidentiam habere, honestum est, eos qui rectè sentiunt,
At ubi corporis habitus agrotat: neque mens ipsa alacrita-
tem habet ad virtutis meditationem. Morbus enim præsens
animam vehementer obscurat, intelligentiam ad affectio-
nem per consensum ducens. Caterùm naturæ humanæ de-
scriptio, eiusmodi speculationem habet. Cerebrum quidem
supremam corporis partem custodit, & securitatis tucilã si-
bi commissam habet, intra membranas nervosas cohabitãs.
Super quod duplicatorum osium naturæ necessariæ firma-
ta, dominum mentis custodem, ipsum cerebrum regunt. Pi-
lorum decor est, cutem ornare. Oculorum verò vis visua in
multiplici tunica latitatus, ob humeris instantias sub fronte
C in medellã collocata est, & est videndi causa. Pupilla verò syn-
cera, palpebræ marginem opportunitatis custodem sustinet.
Duplices autem nares olfactum dinoscentes, oculorum vici-
nitatem dirimunt. Mollis verò labiorum contactus os cir-
cumplexans, verborum sensum, exactamque articulationem
gubernans exhibet. Mentum autem in extremitatem defi-
niens, ac lyræ simile, dentium clavis coaptatũ est. At sermo-
num receptacula aures, opifex aperuit: in quibus dum est ser-
mo, non certus temeritatis minister existit. Loquelæ mater
lingua, animæ nūcius, gustum custodiens, munitis dentium
septis custodita est. Cutur autem & Cula inter se coniuncta,
vicina sunt. Illud enim in viam spiritus: hæc in profundum
ventris, alimētum demittit, largè id propellens. Regium ve-
rò cor, cono ac pineæ nuci simile, irã nutriendum, aduersus om-
nes insidias thoracem induit. Frequenter autem fatuum ca-

Y y uern

uernæ, ac re per ipsas erumpente. vocis causam flatu pariunt. **D** Quod verò sanguinem suppeditat, & in alimentum transmutat, cum apicibus sæpe vena caua circumfusa, hepatis est, concupiscentiæ causa. Viridis autem bilis iuxta hepatis manens, vbi superbullit, humani corporis corruptio est, & nocuius ac inutilis corporis humani inquilinus. Veruntamen vice versa dormit, nullum negotium exhibens. Inter hæc autem medius omnia suscipiens venter chorum ducit, & accumbit: concoctionem gubernans. Obnoxia verò ventris compositioni, per opificium coagulata, circum ventrem evolvuntur intestina, adsumptionis & excretionis causa. Gemini autem rhenes in coxis firmati, & pinguedine infecti, ab urinarum excretionem non sunt alieni. At dominus totius ventris, qui **E** Omentum vocatur, totum ventrem complectitur, solo splene excepto. Consequenter, nervosa vesica in coxa osculum firmatum habens, venis complicatis, urinarum excretionis causa est. Huic autem vicina mater puerorum, vehemens illud malum, infinitarum ærumnarum in muliere causa, vterus ipse latitat. Pylorus autem siue lanitor, ex coarum recessu emergens caro, nervis adstringitur. Verum de plenitudine naturæ ventris effundit, ex opificij providentia. Porro extra corpus peniles domum incolunt, ad generationem destinati, conditores testiculi, multis tunicis præditi. Lucidum ex venis ac nervis plicamentum est pubes, quæ urinarum effusionem facit, & ad coitus ministerium à natura creata est, **F** & pubertatis appetentiam regit. Crura verò & brachia, & extremæ partes his annexæ, totum ministerij principium coaruarum habentes, totum nervorum ministerium perficiunt. At verò incorporea in recessibus natura, omnisaria viscerum genera fabricavit. Quæ sanè mors instans, celeriter à ministerio quieta reddit.

*Hippocrates Cous, Demetrio
regi gaudium.*

NOs equidem etiam prius, o Rex, studio habentes naturæ humanæ partes in summa considerare, has conscrip-
ptas quemadmodum voluisti demisimus. Nunc autem ea, quorum maxime studiosos esse oportet prudetes, partim à pri-
oribus

Aribus transumpta, partim nunc per nos ipsos comperta, tibi conscripsimus. Quæ si tu priorum morborum signis sentibus sequutus, & iisdem sæpe usus fueris: per omne vitæ tempus morborum exors esse poteris. Duo sunt morborum uniuersorum animalium genera, alterum secundum genus, alterum secundum affectionem, inter se dissimilia. At verò concupiscentias iuxta alimentum, ex subcontrariis cognoscas, dum ea quæ euacuantur, indicant ea quæ plena sunt: & quæ implent, coniecturam præbent eorum quæ vacua sunt. Morbos autem omnes ex subcontrariis constitutos cognoscas, & morbos à morbis fieri. In conuulsionibus febris succedens, sistit morbum: capitis autem dolores, sanguis ex auribus erumpens, aut ex naribus. Conuulsionem omnibus morbis atræ bilis succedentes, atram bilem sedant. Et in summa, radix humanorum morborum est caput, & maximi morbi ex hoc accedunt. Quum enim ori velut cucurbita medica incumbat: contingit, ut ipsum omnium eorum, quæ ingeruntur, superfluitates attrahat, & tenues humores. Oportet autem animum advertere, & peculiariter viuere, ubi te ipsum præparaueris in has partes, quo morbi accidentes nullum augmentum capiant, per curam diligentem & per bonum ordinem apud te sentem: ita ut neque rei veneræ intemperantia, neque diuersorum eduliorum incontinentia, neque somnis immodicis, in exercitatio corpore utaris: sed si **C** gna in corpore contingentia sequare, & vniuersiusque corporis occasionem conferres: quo morbum irruere paratam vites, & medelis, quas ego perscribo, utens, à morbis exors perseueres. Vale.

Decretum Atheniensium.

Visum est ac decretum Senatui & populo Atheniensi. Quandoquidem Hippocrates Cous Medicus, & ab Aesculapio originem ducens, magnam beneuolentiam vna cum salute Græcis ostendit, quando etiam peste à barbaris in Græciam proficiente, discipulis suis ad locos dimissis, indicauit quibus medelis uti oporteat, & accedentem pestem securè effugere, quo medicina Græcis data, ipsorum ægros tuto seruaret. Sed & scripta sua de arte medica ex-

Hippocratis

acta edidit, multos esse volens Medicos qui seruire possent. D
Et Persarum rege ipsum accersente, & honores optimatibus
Persarum aequales promittente, & dona quaecunque tandem
ipse Hippocrates vellet offerente, Barbari promissiones con-
tempnit, eo quod hostis & communis inimicus Græcis esset.
Quo igitur appareat, populum Atheniensem semper ea quæ
utilia sunt Græcis consultare: & ut gratiam condignam Hip-
pocrati pro benefactis referat: visum est populo, ipsum pu-
blicè magnis mysteriis initiare, quemadmodum Herculem
filium Iouis: & coronare ipsum corona aurea mille aureo-
rum: & ipsam coronam Quinquatris magnis Mineræ fe-
stis, in certamine gymnico per præconem proclamare. Et
licere omnibus Coorum liberis, ut Athenis pubescant, quem-
admodum liberi Atheniensium: quandoquidem patria ipso E
rum huiusmodi virum genuit. Esse verò Hippocrati, & vitam,
& victum prouisum in Pritaneo per omnem vitam.

Oratio Hippocratis ad aram consistentis.

O Vos multi & multarum urbium habitatores, in magna
dignitate constituti, communi nomine Thessali, omni-
bus hominibus amara necessitas incumbit, ut quæ à fati sta-
tuta sunt ferant. Quapropter ego nunc cedens cum mea so-
bole, oleæ ramulis coronatus, ad Mineræ aram supplex con-
sisto. Quis sim, ignorantibus dicere oportet. Hippocrates, ò
viri, medicus Cous, non per perniciem & honestam causam, me ip-
sum & liberos meos vobis commendo. Cognoscitis me ò
plebs. Nam profectò vos estis viri mihi familiares, inter
quos, ut verum dicam, inter plerisque vestrum & in multis
urbibus vestris cognitus sum, ut in summa dicam. At verò
nomen meum longè ulterius, quàm formæ meæ aspectus,
processit. Atque hæc causa ex arte mea sanitatis ac vitæ or-
tum habuisse videtur, quod non solum hominibus vestram
regionem habitantibus, sed etiam multis Græcis vobis vici-
nis cognitus sum. Iam verò qua de causâ tantum negotium
opere peragendum adsumpsi, referam. Athenienses male ha-
beunt, ò viri Thessali, qui Metropolim ac patriam no-
stram

Epistolæ.

535

Astram Co deuantantes, in seruitutem redigunt ea, quæ libera
sunt ex progenitorum acquisitione, priuatim sibi parta fa-
cientes: neque cognationem reueriti, quæ ipsis est ab Apolli-
ne & Hercule, quæ sanè ad Aenium & Sunium filios illorum
peruenerit, neque Herculis malorum domitoris beneficia me-
te recolunt, quæ ille communis & vobis & nobis bene faciès
deus, in illos contulit. At vos per Iouè supplicationibus colè-
dum, & per cognatos deos, egredimini, vindicate, liberate,
proprie virtutis memores, & nihil ad gloriam vestram spe-
ctans intermittentes.

Oratio Legati Thessali filii Hippo- cratis, ad Athenienses.

B

Conuenire arbitror viri Athenienses, constitutum apud
vos, qui non omni multitudini cognitus est, primùm in- Exordium
dicare quis sit, & unde sit: postea verò reliquam orationem ad oculare
persequi. Mihi equidem pater est Hippocrates: qui quantam
in medicina facultatem habeat, vos nouistis. Nomen autè est
Thessalus. Cognitus verò & ego sum nō in postremis, neque
paucis vestrum. Patria verò mihi est Cos: quæ quomodo vobis
cognata sit ab antiquo, alij dicunt, qui in recensenda histo-
ria sunt præstantiores. Veni autem missus à patre, quatuor
beneficia à nobis in vos collata prolaturus. Primum quidem
C
vetus quoddam, tempore progenitorum nostrorum cōmu-
ne in omnes Amphictyonas, quorum vos non minima pars
estis. Alterum verò illo adhuc maius, & ad plurimos Græco-
rum progressum. Atque hæc quidem urbis & progenitorum
meorum esse apparebunt. Tercium autem patris proprium.
est, & tantum, quantum nemo vnus vir, & vobis & multis Græ-
cis contulit. Postremum verò ex quatuor cōmune est patris &
meum, & quod non ad plures, sed ad vos ipsos peruenerit. Quod
quidem priorum beneficiorum comparatione exiguum vi-
deri poterit: verum ad aliorum beneficia collatum, magnū
est. Et sanè huiusmodi beneficia sic se habent, quemadmodū
esse dixi, ut summatim dicam. Oportet autè non solum dice-
re, sed etiam demonstrare quod vera sunt. Principiū igitur ser-
monis, ipsum ministeriorum nostrorum principiū faciam. Narratio

Amphy-
tyones.

Yy 3 Verust

Hippocratis

Crisei.
pythicum
templum.
Locri.

Criseorum
calamitas
quanca.

Pestilentia
obsidentiu
summa.

Vetustissima verò primùm referant: in quibus fortassis longiora ac altius repetita me dicereprehenderitis. At quisque vetus dici expetit. Erat enim tempus quãdo Crisæa gens erat, & habitabat quidem circa pythicum templum: terram verò habebat, quæ sanè nunc Apollini consecrata est. Appellatur autè Criseus quidem campus, iuxta quem Locri habitant, & cui Melæna adsunt: Cirrhæus verò mons, cui Phocensis adjacent. Hi porrò Crisei cum essent aliquãdo populosi, & fortes, & opulenti, his bonis ad malum vsi sunt. Per insolentiam enim multa horrenda ac iniqua facta perpetrarunt, indeum impietatem exercentes, Delphos in seruitutem redigentes, vicinos depradantes, agricolas spoliantes, vxores ac liberos abducentes, & corpora ipsorum constuprantes. Quade causa Amphictyones ira commoti, & exercitu in terram ipsorum inducto, & ipsis pugna denictis, regionem deuastarunt, & vrbes expugnarunt. Vbi sanè illi, qui multa & impia perperrarunt, miserè accepti sunt, non minores penas persoluentes, quàm ipsi aliis intulerunt. Felicissimi verò ex ipsis fuerunt, qui intra manus hostium perierunt. Secundo loco, qui manu capti sunt, & qui ad aliam regionem ac vrbes transiuerunt, sua enim mala ob oculos non habuerunt. Qui verò ex captiuis isthic manserunt, infelicissimi fuerunt, quicumque in sua ipsorum regione torquebantur. Nam cum vxoribus & liberis, agros & vrbes igni tradi videbant. His verò adhuc peius degebat hi, qui intra moenia perseuerabant, quando relata mala partim videbāt, partim percunctabāt, plura veris audientes. Sic enim fieri solet. Et sanè malam salutis spem habebant. Erat autem ipsis vrbs propè hunc locum maxima, vbi nunc certamen equestre peragitur: cuius muros extruxerant, & eos qui ex aliis vrbebibus transfugerant, exceperant. Inutilia verò eiecerant, & necessaria importauerant. Et cogitabant obsidionem sustinere, bona spe præditi, neque manuum pugna, neque longi temporis obsidione, urbem capi posse. At verò Amphictyones, tum alia deuastarunt, tum ad hanc urbem præsidio constructo, & ad expugnationem præparato, reliquum exercitum per vrbes dimiserunt. Temporis autè progressu, cum pestis in exercitū illapsa esset, & milites ægrotarent: quidam verò etiā morerentur: alij verò, propter morbum

Epistolæ.

536

Apollinis
respondum.

Nebri.

Chrysos.

Calydoni.

Eurylochus.

A morbum, præsidium reliquissent: Amphictyones turbabantur. Et alij alia consultabant. Solet autem in rebus communibus sic ferè fieri. Tandem verò adfectionem moleste ferentes, & de bello desperantes, Deo rem commiserunt: & quid facere oporteret, interrogauerunt. Ille verò bellum gerere iussit, & ad victores fore promittebat, si ad Co profecti, cerui filium in auxilium addecerent, cum auro: atque hoc festinabundi, vt ne Crisæi prius in adyto tripodem depradarètur. Sin minus, urbem capi non posse. Ipsi verò, his auditis, & ad Co profecti, oraculum proposuerunt. Cùm autem Coi dubitarent, & oraculum non intelligerent: surrexit vir genere quidem Asclepiades, progenitor autem noster. Medicus verò Græcorum eius temporis omnium confessione optimus: B nomen autem ipsi erat Nebrus: qui oraculum dicere inquit, vt ad seipsum venirent. Nam Deus, inquit, admonuit vos, vt profecti ad Co, cerui filium in auxilium adducatis. Cos equidem hæc est. Ceruorum autem filij Nebri appellantur, hoc est, hinnuli. Nebrus autem est mihi nomen. Quod verò aliud auxilium potius contigerit exercitui ægrotanti, quàm medicus? Et profectò non videtur mihi id consequens esse, quòd in tantum diuitiis Græcos omnes superantes, Deus ad Co proficisci iusserit, & aureum numisma petere. Verùm hoc oraculum in meam domum progreditur. Chrysos enim, hoc est aurum vocatur masculus meus filius natu minimus. Est autem omnino & corporis specie, & animi virtute, quantum patri dicere licet, inter omnes ciues præcellens. Ego quidem C igitur, nisi vobis aliud videatur, & ipse proficiscar, & filium mecum adducam, naue quæ quinquaginta remis agatur instructa meis sumptibus & ministeriis medicis ac bellicis referta, quo in vtranque partem auxilium feramus. Et hic quidem dixit: illi verò approbauerunt, qui missi fuerunt. At Nebrus hic etiam virum Calydonium apud se educatum, in nauem adsumpsit: de quo statim, vbi res tulerit, dicemus. Cùm igitur peruenissent hi viri ad castra, Deus gaudebat. Nam & mortes militum cessabant, & cum diuina fortuna equus Eurylochi (qui belli duxerat, Thessalus genere, & ex Heraclidis ortu ducens) canalem, per quem aqua in urbem ducebatur, vngula percussisset, vbi in puluere volutari voluisset: Nebrus aquam medicamenti infecit,

Yy 4 vnde

vnde ventres Chiræorū corrupti sunt: & sanè multum cōtu-
lit ad hoc vt ciuitas caperetur. Atq; hinc iam animi obliu-
tium elari sunt, velut deo iam manifestè auxilium ferente.
Cum autem impetus facerent, & præmia proponerēt his qui
primi in viros conscendissent: certamen erat fortissimum, &
vrbs capiebatur. Primus enim muros conscendit Chrysus, &
turrim occupauit. Sequebatur autem ipsum euestigio vir il-
le Calydonius, sub communi scuto auxiliū ferens, de quo an-
tea dixi. Et Chrysus quidem hasta percussus cecidit ex sum-
ma turri: percussus est autem à Mermode Lyci fratre, qui la-
pidibus obrutus mortuus est, cū in adytum irrupisset, tripod-
em deprædaturus. Hi igitur ciuitatem sic cœperunt: & Ne-
bri auxilium cum Chryso, & secundum medicam, & secun-
dum bellicam facultatē rectè successit: & deus vera dixit, &
quæ promiserat fecit. Qua de causa Amphictyones Apollini
quidem templum consecrarunt, quod nunc est in Delphis: &
certamen gymnicum ac equestre prius non peragentes, nūc
peragunt: & Chiræorū regionem vniuersam dicarunt Deo
contributori, reddentes ea quæ dedit in eo quod oraculum
dedit. Et Nebri filiū Chrysum in circo equestri sepelierunt:
& Delphis publicè ipsi parentare præceperunt. Asclepiadis
verò in Co attributa est prudentia vaticinandi, quemadmo-
dum his qui mittuntur ex vrbibus ad sacrum Amphictyonū
concilium: atq; hoc Nebri gratia. Calydoniis autem ab illo
viro & illo ministerio, etiam nunc in Delphis primæ vatici-
nandi partes, & alimenta dantur. Verū redeo ad nostra. Nam
quod vera dico, hinc clarū est. Cum enim pater & ego acce-
sissemus, Amphictyones hæc renouarunt, & attribuerunt, &
in columna descripta in Delphis dedicauerunt. Atque huius
quidem sermonis finis clarè ostendit, nostros progenitores
esse vestros benefactores. Cæterum hoc relicto, alium de iis-
dem non eundem sermonem, adsumam. Cum enim magnus
ille rex cum Perlis & aliis Barbaris bellū gereret contra Græ-
cos, qui agnam & terram non dedissent: patria nostra maluit
in totum pellundari, vt ne contra vos, & eos qui vobiscum
sentirent, hostilia arma sumeret, & in nauibus militarem
expeditionem mitteret. Sed abnuir, honestum quid & di-
gnum patribus meditata, qui Gigantes & Heraclidæ esse di-
cuntur. Visum igitur est in ipsis, cum quatuor essent muri in
insula

Chrysus
primus mu-
rum con-
scendit.

Mermodes

Templum
Apollinis.
Equestre
certamen.

Chrysi se-
pultura.

Perfarum
rex.

A insula, omnes relinquere, & ad montes cōfugere, & salutem
tutari. Vnde sanè quid non mali obuenerit: dum regio fuit de-
uastata, & corpora libera mancipata, & hostili lege occisa, &
vrbs & alia munimenta, ac templa, ad fauillam exusta. Insu-
per autem & filia Lygdamis Artemisia, circa patrum victo-
riam darum est, omnia quæ reliqua essent expiscari ac expor-
tare. Atenim, velut apparet à diis non sumus neglecti: ve-
rū tempestatibus ingentibus exorris, & naues Artemisia
omnes in periculo fuerunt, & multæ perierunt: & in exerci-
tum ipsius multa fulmina inciderunt, quum insula nostra
paucis fulminibus impeteretur. Dicitur etiam spectra He-
roum mulieri conspecta esse. Quorum sanè omnium timore
perterrefacta, ab immedicabilibus corporis destitit, amara
confessione facta, quæ & relatu amara est. Quare omitta-
tur. Attribui autem & hic progenitoribus meis propriis si
me minimè falsa, quod neque contra vos, neque contra La-
cedæmonios, aliosque Græcorum socios, Coi voluntaria ar-
ma sumperint: & quidem quum multi tum insulas, tum A-
tiam habitantes, cum Barbaris in bello coniuncti fuerint,
nulla violentia coacti. Equidem præfecti vrbs tunc fuerunt
Cadmus & Hippolochus. Verū autem est, & Cadmum, &
Hippolochum meos progenitores esse. Nam Cadmus qui &
Senatum regebat, matris mex progenitor est: Hippolochus
verò ex Asclepiadis, quartus à Nebro, cuius auxilio Chiræi
sunt deuastati. Nos autem ex virili genere Asclepiadæ su-
mus. Quare & hoc bonum à progenitoribus nostris profe-
ctum amplectimini. Redeo ad Cadmum. Hic sanè vir adeo
commodi Græcorum studiosus fuit, vt cum regio ab Arte-
misie obsidione liberata esset, isthic relicta vxore ab sobo-
le, abiuerit cum his qui eadem sentirent in Siciliam, quo Ge-
lonem & fratres eius prohiberet, ne amicitiam cum Barba-
ris contraherent contra Græcos. Perpetrauit & alia multa
egregia facta, quæ longius producere non est tempestiuum.
Atque hæc quidem & huiusmodi multa sunt publica pro-
genitorum nostrorum in vos & alios Græcos beneficia.
Nam deficit me dicendi facultas. Venio autem iam ad
hoc, vt beneficium Hippocratis patris mei apud eos, qui
id sciunt, producam: quod hoc modo recensens, vera dicere Per-
cognoscat. Cum pestis ex Barbaria adfueret, quæ supra

Artemisia
Lygdamis
filia.

Cadmus.
Hippolo-
chus.

Gelon.

Υγγς Illyr

Illyrios ac Pæonas lira est, & cum malum in hanc regionem D
venisset: harum gentium Rēges ad famam medicam, quæ
vera erat, & vndique procellerat, & ad patrem meum,
nuncios miserunt in Thessaliam (illic enim pater meus &
prius, & nunc domum habet) vocantes ipsum ad auxilium
ferendum. Et non solum argentum, & aurum, & alias opes
se missuros esse receperunt: sed etiam reportaturum esse quæ-
cunq; ipse vellet, si auxilium tulisset. Ipse vero quum inter-
rogasset quales motus partiales fierent, & aestus, ac ventos, &
caliginēs perferutatus, itēque alia quæ habitus ex præsen-
ti statu commovere solent: cum sanè omnia didicisset, illos
quidem retro discedere iussit, & nullam sibi facultatem esse
ad illorum regionem proficiscendi, pronuntiavit. Verum
ipse quàm citissimè Thessaliis denunciare studuit, quibus E
modis malum accedens cauere: medelam conscriptam
per vrbes proponebat. Me verò in Macedoniam demisit.
Cum regibus enim Heraclidarum, qui isthic imperium ob-
tinent, paternā nobis intercedit amicitia. Et ego quidem
ibam à Thessalia eo, quo me pater iussit, auxilium his qui
isthic essent laturus. Iniunxit autem mihi ut etiam vrbū
vestrā opem ferrem. At fratrem meum Draconem ex Pæ-
gæis profectum, in Hellepontum nauigare iussit, consimili
consilio instructum, quali etiam ipse utebatur. Non enim
omnes loci eadem auxilia ferunt, eo quòd non omnis am-
bicus nos aer similis est. Polybium verò, qui filiam ipsius,
meam autem sororem habet, & alios discipulos, ad alios F
aliorum conuentus & vias profecturos emisit, quo quàm plu-
rimis opitularetur. Postquam autem ipse res in Thessa-
lia perfecit, ad vicinas gentes auxilium laturus proficisceba-
tur, & ad pilas profectus, Dorienfibus, & aliis, simulque Pho-
cenfibus auxilium tulit. Et quum sanè ad Delphos perue-
nisset, supplicationem Deo pro Græcis fecit: & sacrificio
facto, iter ad Boetos arripuit. Et cum ipsis opem tulisset,
similiter ad vos progressus est, & sufficientia vobis ad salu-
tem, quæ sanè nunc ego produco, ex animo penitus dixit.
Arbitror autem multos vestrum nosse, quòd vera dico. Non
enim ita diu est, sed nonus hic est annus, quando abiui, & in
Peloponnesum missus sum, isthic habitantibus opem laturus.
At verò vndique nobis, & verbis, & re ipsa, dignus honor
contigit

Dracon
Thessali
frater.

Polybius.

A contigit, ut minimè pœniteat nos, quòd non hunc cum quæ-
stu ex Illyricis ac Pæonibus oblato permutauimus. Verum
præ reliquis ciuitatibus magna sunt quæ à vobis data sunt.
Nam & res publica vestra alias excedit. Athenæ enim al-
tius quiddam sunt aliis vrbibus, quantum ad gloriam atti-
net. Et corona illa aurea in vestro theatro patri imposita, ad
summam, æmulationem ac felicitatem ipsum euexit. Sed
& hoc beneficium superastis, dum & patrem, & me publicè
Cereris & Proserpinæ mysteriis ac sacris initiastis. Atque
hæc quidem tria sunt beneficia, quantum ego verbis conse-
qui potui, & fracta voce proferre, vrbis, & progenitorum, &
patris mei, in vos simulque multos Græcos. Quartum nunc
dicere aggrediar, quod, velut antea dixi, in vos ego & pater
B meus collocauimus. Cum enim Alcibiadem emitteretis in
Siciliam, multa quidem potentia, non autem ita multa, velut
admiranda: & sermo in concione incidisset de Medico, quem
exercitum sequi oporteret: pater meus progressus, me ad cu-
randa corpora vestra se daturum esse promisit, propriis sum
pribus instructum, & citra mercedis exactionem, quàm diu
classis abesset, paruipendens suam vtilitatē, ut qui sibi per-
suasisset, hoc in vestrum commodum cessurum esse. Ego
enim non solum res meas insumebam, id quod faciebam vo-
bis inferuiens: sed etiam ad alia magna opera destinatus fui.
Et hoc minimū est ex his, quæ sum dicturus. Decevit enim
C pater ob me filium fortunæ fluctibus agitari, & in terra alie-
na, & in mari, & in periculis bellicis, & in egritudinibus, quæ
his qui erroneam vitam degūt, magis accedere solent, quàm
his qui ordinatæ vitæ rationem habent. Nouit enim benefi-
cium beneficio metiri: & non, velut qui aliquid emisset, con-
tractu ex manu in manum facto semel, discedere. Et hic qui-
dem talia præstitit. Ego verò, ut qui filius illius sim, nihil stu-
dij & artis prætermisi, auxilium ferens, & periclitatus vobis-
cum, si quando occasio tulisset. Et ad hæc ambo præstanda,
neque morbus, neque adfectio, neque timor in mari, & in-
tra hostium manus, me prohibuit. Testes autem huius rei
non alios aliquos, sed vos ipsos habeo. Quare si quis con-
tradicare volet, is nihil cunctatus exurgat. Verum non pu-
to me mentiri. Cum autem hæc præstissem ad annos tres,
& aures

& aurea corona coronatus, & adhuc pulchrius laudatus: domum redij ad nuptias, quo & artis, & generis nostri successores producerem. Et quæ quidem à ciuitate, à progenitoribus, à patre, & à me, vobis obtriguerunt, hæc sunt. Dictum est autem & quæ nos à vobis oblata tulimus. Arbitror autem multos è vobis admirari, quæ de causa hæc à me ex tam longinquo principio repetita sunt. Quo igitur & vos cognoscatis, & mihi ea quæ cupio, contingant: tempestiuum est ut hoc dicam. Pater meus, o viri Athenienses, & ego petimus vos (sic enim liberos & amicos loqui decet, quod id quod petunt ab amicis liberis consequantur) contra patriam nostram hostilia arma ne sumatis. Si verò oportet, quemadmodum fortassis oportet eos, qui sua ipsorum causa progressi sunt, etiam rogamus, ut ne nos, qui eiusmodi & tam magna beneficia in vos priores contulimus, seruorum loco habeatis. Insuper autem (nam & sic dicere conueniet) supplicamus, ut ne nostra faciatis vobis ipsis in bello captiua, si contigerit ut multo inferiores superetis. Verum & hoc considerate, quod fortuna aliàs alia cito versat: & aliquando magni parvis opus habuerunt: & fortes per debiles salutem adepti sunt. Puto autem clarum esse, ut ne clarissimum dicam, quod ob vnum virum non ciuitas, sed multe gentes iam quandoque vtilitatem in rebus bellicis consequuta sunt. Et ubi ars in precio est, neque nos contemnere poteritis. Nam neque ita viles ac contemnendi sumus, quemadmodum in vobis testimonium iuratum est. Verum ab initio quidem dei, unde genus nostrum esse gloriamur, Aesculapius & Hercules in hominum vtilitatem proguati sunt. Et hos propter virtutem, quam hic exercuerunt, omnes deorum loco habent. Vrbs autem mea, & ego qui ad vos verba facio, ad tales originem nostram referimus, quemadmodum sancti hominum traditiones habent. Unde profecto etiam pro Græcis ambo hac parte, & in omni bono, ad ipsos tutandos stertile apparebimus. Non enim fabula sunt res ad Troiam gestæ sed facta, in quibus Cos cum insulis suis non minima, sed maxima adferendum auxilium existit. Sieverò etiam Aesculapij filij, non arte solum, sed etiam armis, Græcis auxilium tulerunt. Machaon equidem animam in Troade

Aesculapius, Herculesque homines vti iuuar. ut, potissimum nati sunt.

A Troade deposuit, quando, velut scriptores de his prodentes dicunt, ex equo in Priami urbem venit. Proinde neque eo quod contribules, neque eo quod ex auxiliatorum numero, auxiliatores etiam ipsis Græcis sumus, nos iniuria adfeceritis. Non in longum extendam sermonem, res Chrischorum, aut Perlicas iterum repetendo, quando & ipsas audiistis, & in manibus magis sunt, quam ea quæ paulo ante relata sunt. Quin & sic cogitate, minime pius esse benefactores iniuria adficere. Nos autem benefactores esse, facta ipsa clamant. Ex quibus partibus prognati esse videbimini (quemadmodum fabulatores dixerunt) si iniuria adficere, quam benigni esse malueritis? Neque enim amarulentius quicquam dicere volo. Illi enim, o viri Athenienses, Heraclidis quidem gratias rependerunt. Aliis autem multis, beneficio adfecti, vicissim auxiliati sunt. Deficiat profecto me dies longius narrantem, si recensere velim quot hominibus quanta bona obuenerint, qui nihil de vobis bene meriti fuerunt. Circumspicite vos ipsos, & me nullo dicente, considerate qualia perpetratis. Mala res est potestas, o viri Athenienses. Non enim quæ sua sunt, mensura disponere nouit. Sed & vrbes quasdam & gentes iam perdidit. Si verò ad alios velut in speculum respexeritis, videritis ipsi quæ facitis, & ego vera dico. Quin & lex noua est: Quicumque felici rerum successu cõsensus, non etiam ad rerum difficultates respicit: Non est hoc vestrum viri Athenienses. Multum enim etiam sic Deum tentaretis. Nullam vobis iniuriã intulimus. **C** Si verò etiã intulimus: non armis, sed verbis iudicemur. Deprecamur autem vos etiam hoc, ut ne faciatis nos aliis gratiam debere, qui nobis auxilium ferent, auxiliũ enim nobis ferent, si recte fecerint, & qui intra Thessaliam, Argos, Lacedæmoniam, Macedoniam, sunt reges, & sicubi alij Heraclidæ, aut Heraclidarũ cognati habitant. Præstat citra violentiam, quam vi coactos facere quæ iusta sunt. Non dico de insolenti aduersum vos rebellionem: verum hoc vobis manifestum facio, quod multi nostri curam gerunt, aut certe curam habebunt, nisi vndique de terra periit, benignos adhuc esse homines. Ego quidem igitur (exiguæ enim mihi sunt ad dicendum vires, utpote qui aliarum rerum studio sim ad dictus)

Hippocratis Epistola.

dictus) hic definam. Rogo autem vos per hospites nostros, D
& per eos qui nobis consiliarij esse cōsueuerunt, & per Deos,
& Heroas, ac gratias, quæ hominibus ab hominibus contin-
gunt, vt inimicitias quidem vestras aduersum nos depona-
tis: ad amicitiam verò vos conuertatis. Si enim non in vestra
ciuitate hæc consequemur: haud scio quò progressi, eorum,
quæ cupimus compotes fitemus.

HIPPOCRATIS COI OPERVM

quæ ad nos extant omnium suus, Iano
Cornario medico physico
interprete.

*

HIPPOCRATIS

COI, LIBER DE HOMI-

NIS STRUCTVRA, AD PER-

DICAM MACEDONVM

REGEM, NICOLAO

PETREIO COR-

CYRAEO IN-

TERPRETE.

*

Opus antea non editum.

Mundus quatuor ex elementis consti- Mūdus ex
tit, igne, aëre, terra, & aqua: calido quibus ele-
videlicet, humido, frigido, & sicco. mentis, ex
Iisdem ex elementis quatuor to- iisdem etiā
tidemque humoribus & homo con- constat hæ-
sistit: sanguine scilicet, pituita: flaua, mo. Humores
& atra bili. Et sanguis quidem quatuor,
aëri, pituita aqua, flaua autem bilis eorūque
igni, atra verò terræ similatur. San- natura.
guis enim gustu dulcis est: pituita, salsa: flaua bilis, amara:
atra verò acetosa, & flauescens. Sanguinis autem locus, &
spiritus in corde est: A dextris quidem eius sanguis, à sinistris
verò, spiritus consistit. Flaua bilis in iecinore: atra in lieue:
pituita quidem in cerebro locus. Sanguis autem calidus,
& humidus: pituita frigida & humida: flaua bilis, calida &
sicca: atra verò sicca & frigida. Arteriae quidem à corde pu-
rum sanguinem, & spiritum recipiunt. Venæ autē & ipsæ
à corde sanguinem sumunt: per quas corpori distribuitur, iecur.
Sed iecur cordi sanguinem non præter veri fidem affatim
suppeditat. Nam ignis absque materia permanere nequit quā
potest. Quo fit vt nonnulli hominum semper quasi rideant,
quidam verò tristentur: huius rei ex elementis causam esse
dicimus. Qui enim puri sanguinis non inexpertes sunt, hi
viqueq

Arteriae ac
venae qui-
bus disse-
rant.

Risus vnde
Humores
quatuor
quid effi-
ciat in ho-
mine.

visquequaq; rident, & aspectu ac corpore floridi necnon per-
spicui coloris existunt. Qui verò flauē bilis participes sunt,
desides, pusillanimes, pauidi, imbecillēque esse solent. Pi-
tuitosi verò inertes & frigidi sunt. Reminisci autem, &
esse prudentia præditum, ex cerebro, inter calidum frigi-
dumque admodum temperato provenit. Obliuio vero, ex ce-
rebrī frigiditate procedit. Passio autem, quæ phrenelis nūci-
patur, ex perurentibus febribus fit. Vaporibus enim, ex vi-
sceribus per dorsum ad cerebrum emissis, eius humidū are-
scit, & homo mente captus efficitur : & cerebrum oleo quo-
cunque frigida qualitatē per aures, vomitūque humectare
oportet. Lethargus verò & ipse cerebri passio est: cum enim
cerebrū frigidis humoribus repletū fuerit, hinc passio quæ
Lethargus appellatur, hominem occupat: & calefacientibus
cerebro opitulari expedit. Paralyticus verò fit à frigido, cru-
dūque humore, qui à cerebro demissus in oculum, siue in ali-
quam labiorum partem, seu in totam dimidiā uē faciem
descendit. Per nares cerebrum purgantia adhibere opor-
tet: & extrinsecus isobrium contusum (herba est quæ & Ma-
ros, & Origanis dicitur) ignis sufficit, seu cauteriis per aures
applices. Quæcunque autem passiones in capite fiunt,
ex stomacho oriuntur, exempli causa: Vomica, struma, den-
tium dolores, tonsillæ, angina, suffocationes, anhelitus diffi-
cultas, & reliqua. Caput autem futuras habet tres: inue-
nitur & solidum absque futuris caput, & hoc quidem humi-
dum est. Crispus verò capillos habere, calidioris capitis si-
gnum est. At recti crines, ex superuacuo qui in capite est hu-
more fiunt. Flauedo capillorum, ex flaua bile: caluities verò
ex caliditate provenit. Articulate vocis species tres ha-
bentur: Grauis, acuta, & media: hæc à spiritu procedit. Te-
ner autem, ipsum alimentum triplici digestionē in succum
redigit. Ex prima digestionē cor alimenti qualitatem, sapo-
rem uidelicet, suscipit, & puri sanguinis procreatio fit. Se-
cundam digestionē iecur desumit, & corporis partibus ali-
mentum largitur: unde flaua bilis constituto fit: lien verò
ex sanguinis fece alitur: unde & melancholicum humorem
constitui certum est. Cerebrum autem à stomacho hume-
ctatur, & pituita exuberantiam peragit. Tertia digestionē
alimentum superne in stomacho in succum vertitur: & tunc
referatur

De Structura Hominis.

341

A referatur ianitor qui ventriculus uncupatur, quoniam tran-
situm tantum facultatem subministrat. Inde alimentum in
inferiorem ventrem demittitur. Alius verò à pituita ciborum
acerbitatis gratia, oblectamentum sentit. Humidum autem
excrementum, per renes, ac sciuntos ipsius excrementi me-
tus in vesicam, id est in phuscam descendit: in vesicam enim
aqua ingreditur. Sensus in homine quinque habentur, vi-
sus, olfactus, auditus, gustus, & tactus. Nam visus ex aethere:
olfactus ex aere: auditus ex igne: gustus ex humido: tactus ve-
ro ex terra fit. Homo autem ex quatuordecim quibusdam
constitit: Nervis, venis, arteriis, sanguine, spiritu, carne,
adipe, cartilagine, vnguibus, ossibus, medullis, capillis,
membranis, humoribus. Horum autem excretiones, ma-
ribus quidem sicco & humido excremento, vomitibus, oculis,
naribus, sputis, sudoribus, venereis, incertis meatibus,
capillis & vnguibus sunt: Feminis verò ad hæc duo
adduntur, purgationes, lactis videlicet, & menstruum.
Lac autem & eodem modo genitale semen hominis ex san-
guine gignuntur, & hoc certum est: si enim homo genitali
plus nimio vtetur, sanguinem pro semine emittere. Simili-
ter autem & fecundat, si plus nimio lactare cogentur, san-
guis elicitur. Spina autem hominis habet vertebra x i i j.
costas totidem. Dentes cum maxillaribus duo supra x x x.
sunt, anteriores autem diuidentes, qui & secantes appellan-
tur. Stomachus palmos habet quinque. Intestina cubitos
C tresdecim. Nomina digitorum, Pollex, Index, Medius, An-
gularis, Auricularis. Vngues frigidi sicque temperamenti
sunt. Anni verò tempora quatuor habentur, ver, aestas, au-
tumnus, & hyems. Ver, calidum & humidum est: ideo san-
guinis in corpore incrementum fit. Aestas calida & sicca: ideo
sanguis auget bilem. Autumnus siccus & frigidus: ideo atrā
bilem, & saniem auget, sanies quidem sanguinea & aquosa
est. Hyems verò pituitā in corpore adauget. Nam quatuor
hominis elementa, id est humores, ad tempora quatuor diui-
duntur. Ideo solarem conuersionem speculari, & affecti tem-
peramentum, & adhuc curationibus vti opus est. Si enim
verno tempore iuuenis aduersa premetur valetudine, san-
guinis exuperantia causa patitur, quem per ventrem sectionem se-
mittere opus est. Et si pleuresi vnius diei spatio, vel duori

Hippocratis Liber

Icturium laborauerit, venæ sectione affecto opitulandum, D
 priusquā ipsum opprimat passio, & affecti vires deficient. Homini verò venæ sectio perutilis est: & tempus quidem
 quo ipsa vtendum, à Februario incipit: & rursus à Septemb-
 ri principium sumendo, ad septimum eiusdem perdetur.
 Aestate aliquo agrotante, ad passionis initia purgamina
 adhibenda. Si considerantes (o Rex) & aliorum curam ag-
 gentes, quid ad vitæ rationem corporibus præstet, & quod
 congruè alimenta suggerat, ac debito apponat ordini, non
 satis prodiligentia nostra, & qui humana aggrediuntur cor-
 pora in morbos deprehenderimus, nunc accuratius perspicien-
 tes, summarimque describentes, medicinalem sphaeram ad
 te mitimus, per quam ægritudines, quæ humana corpora E
 occupare solent, pernoscere, & ad præsentem horam, ac
 decurrentis anni tempora, huiusmodi calamitatis opitu-
 lari queas. Si autem hac accuratius egeris, diu citra om-
 nem aduersam valetudinem per omne tempus vita frueris.
 Et si hac quæ potissimum optimæ valetudini tuæ vim præ-
 beant, quæque hominum generi conducant, peregeris, ita
 in omnibus te incolumentem vitam deprehendes elegisse. Et
 quamuis ardua admodum sphaeræ ratio habeatur, eam ta-
 men perscriptam tibi præbemus. A Vergiliarum occasu F
 ad hyemale solstitium, dies 11. hoc est, à xij. Nouembris,
 ad Decembris finem sunt. Hi quidem dies pituitam au-
 gent: Balneis autem ieiunus, sudores excitando, detergen-
 doque, & venereis ac laboribus vteris. Ab hyemali solsti-
 tio, ad vernale æquinoctium, dies LXXXII. à prima vi-
 delicet Ianuarij, ad quintum supra xx. Martij. hi dies hu-
 miditatum, & sanguinis exuberantiam peragunt: Deam-
 bulationibus, & siccis quæ ad vi sum pertinent, deliciisque
 ac venereis, benèque alentibus vtendum. A vernali æqui-
 noctio, ad Vergiliarum ortum, dies 11. à xxv. Martij.
 ad xlii. Maij. hi dies sanguinem augent: Redolenti vino,
 & venereis, ac laboribus vteris. A Vergiliarum autem exor-
 tu ad æstiuum solstitium, dies XXXII. à tertia decima,
 Maij, ad xlii. Iunij. hi enim dies fluxû bilis augenda
 facultatem obinent, dulcibus & aquosis vtendum, ducen-
 te alui cura agenda, & à venereis, ac laboribus abstinenda
 est. Ab æstiuo verò solstitio, ad æquinoctium autem
 n. l. g.

Medicina-
lus sphaera.

Pituita, san-
guis, ac bi-
lis quibus
anni tempo-
ribus au-
geantur: &
que vitę ra-
tio tunc ser-
uanda.

De Structura Hominis.

nale, dies x c i i i. ab x x i i i. Iunij, ad x x v. Sep-
tembris: hi dies atram bilem augent, frigidis & aquo-
sis, redolenti vino, ac salitis vti opus est: à venericis verò
abstinendum cenfemus. Ab autumnali aquinoctio, ad Ver-
giliarum occafum, dies i i i. à x x v. Septembris ad x i i.

Nouembris: hi enim dies saniem augent, acetosis, acer-
bisque, & veneris, ac laboribus vti expediet.

Si ad hac obstruenda curam, ô Rex, im-
penderis, cetera omnem tristitiam do-
lorémque in reliquum vita frue-
ris. Hac se diuisione sic ha-
bente, annus in dies v.

ac l. x. supra tre-
centos colli
gitur.

*

Annus in
dies 365.
colligitur.

H I P P O C R A T I S

*Coi Operum, quæ ad nos
extant, omnium
finis.*

L V G D V N I.
Excudebat Symphorianus
Barbier.

DANUSZA
SKAŁSKIEGO

